

Matthew

ជំពូក ១

ពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

១ (១) នេះបញ្ជីពង្សាវតារពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាវង្សាហ្លួងដាវីឌ និងជាជំនួរវង្សនៃលោកអ័ប្រាហាំដែរ (២)
) អ័ប្រាហាំ បង្កើតអ៊ីសាក ៗ បង្កើតយ៉ាកុប ៗ បង្កើតយូដា ហើយនិងបងប្អូនឯគាត់ (៣)
) យូដាយកនាងតាម៉ារបង្កើតបានពេរេស និងសេរ៉ាស ពេរេសបង្កើត ហេស្រុន ៗ បង្កើតអេរ៉ាម (៤) អេរ៉ាម
 បង្កើតអ៊ីនាដា ៗ បង្កើតណាសូន ៗ បង្កើតសាលម៉ូន (៥) សាលម៉ូនយកនាងរ៉ាហាបបង្កើត ធុ
 រាសបូអូស ៗ យកនាងរស់ បង្កើតបានអូបិឌុប ៗ បង្កើតអ៊ីសាយ (៦) អ៊ីសាយបង្កើតដាវីឌ ដ៏ជាស្តេច
 ស្តេចដាវីឌយកប្រពន្ធរបស់អូរី បង្កើតបានសាឡូម៉ូន (៧) សាឡូម៉ូនបង្កើតរេហូបោម ៗ បង្កើតអ័រ
 យ៉ា ៗ បង្កើតអេសា (៨) អេសាបង្កើតយ៉ូសាផាត ៗ បង្កើតយ៉ូរ៉ាម ៗ បង្កើតអូស្សេស (៩)
) អូស្សេសបង្កើតយ៉ូថាម ៗ បង្កើតអេហាស ៗ បង្កើតអេសេគាស (១០) អេសេគាសបង្កើតម៉ាណាសេ ៗ បង្កើត
 អាំម៉ូន ៗ បង្កើតយ៉ូស្សេស (១១) យ៉ូស្សេសបង្កើតយេកូនាស ហើយនិងបងប្អូនគាត់
 នៅគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន (១២) ក្រោយដែលត្រូវ និរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូនហើយ
 នោះយេកូនាសបង្កើតបាន សាលធាល ៗ បង្កើតបានស្វ័រ្យបាបិល (១៣) ស្វ័រ្យបាបិលបង្កើត អ័ប
 យុឌុប ៗ បង្កើតអេលាគីម ៗ បង្កើតអេសូរ (១៤) អេសូរបង្កើត សាដុក ៗ បង្កើតអេគីម ៗ បង្កើតអេលីយុឌុ (១៥)
) អេលីយុឌុបង្កើត អេលាសារ ៗ បង្កើតម៉ាថាន ៗ បង្កើតយ៉ាកុប (១៦) យ៉ាកុបបង្កើត យ៉ូសេប ជាប្តីនាងម៉ារ
 មាតាព្រះយេស៊ូវ ដែលហៅថា "ព្រះគ្រីស្ទ" ។ (១៧) ដូច្នេះ តាំងពីអ័ប្រាហាំដរាបមកដល់ហ្លួងដាវីឌ
 រួមទាំងអស់មាន១៤ដំណ តាំងពីហ្លួងដាវីឌ ដរាបមកដល់គ្រា ដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប
 ឡូនក៏មាន១៤ដំណ ហើយតាំងពីគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន ដរាប
 មកដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏មាន១៤ដំណដែរ ។

កំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

(១៨) រីឯកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះបានកើតមក យ៉ាង ដូច្នេះ គឺនាងម៉ារ មាតាទ្រង់ កាលដែលយ៉ូសេប ធុ
 រាសដណ្តឹងនាង ហើយ នោះនាងមានគភ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មុនដែលបាននៅជាមួយគ្នា (១៩)

) ឯយ៉ូសែបប្តីនាងជាមនុស្សសុចរិត គាត់មិនចង់ បើករឿងនាងអោយគេដឹងទេ បានជាគាត់គិតលែងនាងចេញ
 ដោយសំអាតវិញ ។ (២០) កាលដែលគាត់កំពុងតែគិតពីការនោះ ស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់
 លេចមកពន្យល់សប្តិ ប្រាប់គាត់ថា "យ៉ូសែបពូជហ្លួងដាវីឌុអើយ កុំអោយខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារ៉ា
 ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទំផ្ទៃនាងនោះកើត ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ (២១
) នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយ អ្នកត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ"
 ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ អោយរួចពីបាប (២២) ការទាំងនោះកើត មកដើម្បីអោយច
 ានសំរេចសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលដោយសារហោរាថា (២៣) "មើល នាងព្រហ្មចារីនឹង
 មានភរិយាប្រសូតបានបុត្រា១ ហើយព្រះនាមបុត្រនោះត្រូវហៅថា អេម៉ាញូអែល" ដែលប្រែថា
 "ព្រះអង្គទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ" (២៤) លុះយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដេកឡើង
 នោះគាត់ក៏ធ្វើតាមបង្គាប់របស់ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ គឺគាត់យកប្រពន្ធមកនៅជាមួយ (២៥) តែមិនច
 ានរួមរស់នឹងនាងសោះ ទាល់តែនាង ប្រសូតបុត្រជាចំបងមក រួចគាត់ថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ។

ពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

- ១ (១) នេះបញ្ជីពង្សាវតារពីព្រះយេស៊ូវ គ្រិស្តជាវង្សាហ្លួងដាវីឌុ និងជាជំនួរវង្សនៃលោកអ័ប្រាហាំដែរ (២
-) អ័ប្រាហាំ បង្កើតអ៊ីសាកៗ បង្កើតយ៉ាកុបៗបង្កើតយូដា ហើយនិងបងប្អូនគាត់ (៣
-) យូដាយកនាងតាម៉ារបង្កើតបានពេរេស និងសេរ៉ាស ពេរេសបង្កើត ហេស្រុនៗបង្កើតអេរ៉ាម (៤) អេរ៉ាម
 បង្កើតអ៊ីម៉ាន៉ាដាច់ៗបង្កើតណាសូនៗបង្កើតសាលម៉ូន (៥) សាលម៉ូនយកនាងរ៉ាហាបបង្កើត ច
 ានបូអូសៗយកនាងរស់ បង្កើតបានអូបិឌុៗបង្កើតអ៊ីសាយ (៦) អ៊ីសាយបង្កើតដាវីឌុដ៏ជាស្តេច
 ស្តេចដាវីឌុយកប្រពន្ធរបស់អូរី បង្កើតបានសាឡូម៉ូន (៧) សាឡូម៉ូនបង្កើតរេហូបេមៗបង្កើតអ័រ
 យ៉ាៗបង្កើតអេសា (៨) អេសាបង្កើតយ៉ូសាផាតៗបង្កើតយ៉ូរ៉ាមៗ បង្កើតអូស្សេស (៩
-) អូស្សេសបង្កើតយ៉ូថាមៗបង្កើតអេហាសៗបង្កើតអេសេគាស (១០) អេសេគាសបង្កើតម៉ាន៉ាសេៗបង្កើត
 អាំម៉ូនៗបង្កើតយ៉ូស្សេស (១១) យ៉ូស្សេសបង្កើតយេកូនាស ហើយនិងបងប្អូនគាត់
 នៅគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន (១២) ក្រោយដែលត្រូវ និរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូនហើយ
 នោះយេកូនាសបង្កើតបាន សាលធាលៗបង្កើតបានស្វ័រ្យបាបិល (១៣) ស្វ័រ្យបាបិលបង្កើត អ័ប
 យុឌុៗបង្កើតអេលាគីមៗបង្កើតអេសូរ (១៤) អេសូរបង្កើត សាដុកៗបង្កើតអេគីមៗបង្កើតអេលីយុឌុ (១៥

) អេលីយុឌបង្កើត អេលាសារខ្យបង្កើតម៉ាថានខ្យបង្កើតយ៉ាកុប (១៦) យ៉ាកុបបង្កើត យ៉ូសែបជាប្តីនាងម៉ារ៉ា មាតាព្រះយេស៊ូវ ដែលហៅថា "ព្រះគ្រីស្ទ" ។ (១៧) ដូច្នេះ តាំងពីអំប្រហាំដរាបមកដល់ហ្លួងដាវីឌ រួមទាំងអស់មាន១៤ដំណ តាំងពីហ្លួងដាវីឌ ដរាបមកដល់គ្រា ដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប ឡូនក៏មាន១៤ដំណ ហើយតាំងពីគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាបឡូន ដរាប មកដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏មាន១៤ដំណដែរ ។

កំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

(១៨) រីឯកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះបានកើតមក យ៉ាង ដូច្នេះ គឺនាងម៉ារ៉ា មាតាទ្រង់ កាលដែលយ៉ូសែបច្ប ានដណ្តឹងនាង ហើយ នោះនាងមានគភ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មុនដែលបាននៅជាមួយគ្នា (១៩

) ឯយ៉ូសែបប្តីនាងជាមនុស្សស្រុចរិត គាត់មិនចង់ បើករឿងនាងអោយគេដឹងទេ បានជាគាត់គិតលែងនាងចេញ ដោយសំងាត់វិញ ។ (២០) កាលដែលគាត់កំពុងតែគិតពីការនោះ ស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ លេចមកពន្យល់សប្តិ ប្រាប់គាត់ថា "យ៉ូសែបពូជហ្លួងដាវីឌអើយ កុំអោយខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារ៉ា ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទីផ្ទៃនាងនោះកើត ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ (២១

) នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយ អ្នកត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ អោយរួចពីបាប (២២) ការទាំងនោះកើត មកដើម្បីអោយច្ប ានសំរេចសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលដោយសារហោរាថា (២៣) "មើល នាងព្រហ្មចារីនឹង មានគភ៌ប្រសូតបានបុត្រា១ ហើយព្រះនាមបុត្រនោះត្រូវហៅថា អេម៉ាញ៉ូអែល" ដែលប្រែថា "ព្រះអង្គទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ" (២៤) លុះយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដេកឡើង នោះគាត់ក៏ធ្វើតាមបង្គាប់របស់ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ គឺគាត់យកប្រពន្ធមកនៅជាមួយ (២៥) តែមិនច្ប ានរួមរស់នឹងនាងសោះ ទាល់តែនាង ប្រសូតបុត្រជាចំបងមក រួចគាត់ថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ។

ជំពូក ២

ការសួរសុខទុក្ខរបស់ហោរា

២ (១) កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រសូតមក នៅភូមិបេឡេហិម ស្រុកយូដា ក្នុងរាជ្យស្តេចហេរ៉ូឌ នោះមានពួកហោរ ពីទិសខាងកើត មកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម សួរថា (២) តើព្រះអង្គ ដែលប្រសូតមក ធ្វើជាស្តេចសាសន៍យូដា ទ្រង់គង់នៅឯណា ពីព្រោះយើងបាន ឃើញផ្កាយយរបស់ទ្រង់ ពីទិសខាងកើតមក

ហើយយើងមកថ្វាយបង្គំទ្រង់ ។ (៣) កាលស្តេចហៀវខ្មុំបានឮ នោះទ្រង់មានសេចក្តី វិតក្តព្រួយ
 ព្រមទាំងពួកអ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងអស់គ្នាផង (៤) កាលបានប្រជុំពួកសង្គ្រាម
 និងពួកអាចារ្យនៃបណ្តាជនមក សាកសួរពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ត្រូវប្រសូតនៅឯណា (៥
) នោះគេក៏ទូលទ្រង់ថា នៅឯភូមិបេឡេហិមក្នុងស្រុកយូដា ព្រោះហោរា បានចែងសេចក្តីទុកមកដូច្នោះថា (៦)
 " ឯងបេឡេហិម ស្រុកយូដាអើយ ឯងមិនមែនតូចជាងគេ ក្នុងពួកចៅហ្វាយ នៅស្រុកយូដា ទេ
 ដ្បិតនឹងមានចៅហ្វាយ១ ចេញពីឯងមក ចៅហ្វាយនោះនឹងឃ្វាលអ៊ីស្រាអែលជាវាស្ត្រអញ " ។ (៧
) នោះស្តេចហៀវខ្មុំ ក៏ហៅពួក ហោរានោះមក ដោយសំអាតសាកសួរយ៉ាងម៉ត់ចត់ ពីផ្កាយនោះច
 រាល់ចមកពីកាលណា (៨) រួចទ្រង់ចាត់គេអោយទៅបេឡេហិម ដោយបង្គាប់ថា
 ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅស៊ើបដំណឹង ពីកូនតូចនោះអោយ ច្បាស់លាស់ កាលណាបានឃើញហើយ នោះត្រូវមកប្រាប់
 ដល់យើងវិញ ដើម្បីអោយយើងបានទៅថ្វាយបង្គំដែរ (៩) កាលគេបានទទួលបង្គាប់នៃស្តេចស្រេចហើយ
 នោះក៏នាំគ្នាចេញ ទៅ ឯផ្កាយដែលគេបានឃើញពីទិសខាងកើត
 នោះក៏នាំមុខគេដរាបដល់ចំពើលើកន្លែងដែលបុត្រតូចនៅទើបឈប់ (១០) គេមានសេចក្តី អំណរជាខ្លាំងក្រៃ
 ដោយឃើញផ្កាយនោះ (១១) ហើយក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ឃើញបុត្រតូចនៅជាមួយនឹងម៉ារ៉ា ជាមាតា
 រួចក៏ក្រាបថ្វាយ បង្គំព្រមទាំងបើកយកទ្រព្យដីវិសេសរបស់ខ្លួនថ្វាយដង្ហាយជាមាស ជាកំព្យាន
 ជាដំរើងទេសដល់បុត្រនោះ (១២) រួចវិលទៅស្រុក គេវិញ តាមផ្លូវមួយ
 ទៀតទៅដោយព្រោះព្រះទ្រង់ពន្យល់សប្តិ ប្រាប់មិនអោយ ត្រឡប់ទៅឯហៀវខ្មុំវិញឡើយ ។
 ការរៀនខ្លួនទៅអេស៊ីញ
 (១៣) កាលគេចេញទៅបាត់ហើយ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ ក៏លេចមកពន្យល់សប្តិប្រាប់យ៉ូសែបថា
 ចូរក្រោកឡើងនាំ បុត្រតូច និងមាតាទ្រង់ រត់ទៅឯស្រុកអេស៊ីញទៅអោយនៅស្រុកនោះទាល់តែយើងប្រាប់
 ដ្បិតហៀវខ្មុំនឹងរកសំឡាប់បុត្រ តូច (១៤) គាត់ក៏ ក្រោកឡើងទាំងយប់ នាំបុត្រតូច និងមាតា
 ទ្រង់ចេញទៅនៅស្រុកអេស៊ីញវិញ (១៥) ក៏នៅស្រុកនោះ ដរាបដល់ហៀវខ្មុំសុគត ដើម្បីអោយច
 រាល់រេចសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាប់ ដោយសារហោរាថា " អញបានហៅ កូនអញ
 ចេញពីស្រុកអេស៊ីញមក " (១៦) លុះហៀវខ្មុំឃើញថា ពួកហោរាបានបញ្ឆោតទ្រង់ នោះទ្រង់មានសេចក្តីក្រែវ
 ក្រោធជាខ្លាំង ក៏ចាត់គេអោយទៅសំឡាប់អស់ ទាំងកូនប្រុសៗនៅបេឡេហិម
 និងក្នុងក្រវល់ស្រុកនោះទាំងអស់ តាំងពីអាយុ២ឆ្នាំចុះមក តាមកំណត់ថ្ងៃដែលទ្រង់បានសួរពួក

ហោរយ៉ាងម៉ត់ចត់ (១៧) នោះបានសំរេចសេចក្តីទំនាយដែល ហោរាយេរេមាបានទាយទុកមកថា : (១៨)
“មានពួសំឡេងនៅវ៉ាម៉ា ជាសូរទំនួញយំសោក ហើយកាន់ទុក្ខ គឺនាងវ៉ាដែលយំនឹងកូននាង
ហើយមិនព្រមក្បាល ចិត្តសោះ ដ្បិតកូននាងវិនាសបាត់ហើយ” ។

ការត្រឡប់ទៅស្រុកណាសារីវិញ

(១៩) សុះហេរ៉ូឌបានសុគតរួចហើយ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់លេចមកពន្យល់សប្តិ ប្រ
ាប់យ៉ូសែបនៅស្រុកអេស៊ីធី ថា (២០) ចូរ ក្រោកឡើង នាំបុត្រតូច
និងមាតាទ្រង់ទៅនៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញទៅ ដ្បិតអស់ពួកអ្នកដែលរកសំឡាប់ បុត្រតូចបានស្លាប់អស់
ហើយប (២១) គាត់ក៏ក្រោកឡើងនាំបុត្រតូច និងមាតាទ្រង់ទៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញ (២២) ប៉ុន្តែគាត់ ព
្រាប អើខេឡោសបាន សោយរាជ្យនៅស្រុកយូដាជំនួសហេរ៉ូឌ ជាបិតាទ្រង់ នោះគាត់ខ្លាច មិនហ
្មានទៅឯទីនោះទេ ក៏ចេញទៅនៅស្រុកកាលីឡេវិញ តាមដែលព្រះទ្រង់បាន ពន្យល់សប្តិ ប្រាប់គាត់ (២៣
) រួចគាត់តាំងទីលំនៅ នៅភូមិ ណាសារីវិញដើម្បីអោយបានសំរេចសេចក្តី ដែលពួកហោរាបានទាយថា
“គេនឹងហៅទ្រង់ជាអ្នកស្រុកណាសារីវិញ” ។

ជំពូក ៣

យ៉ូហាន-បាទីស្តរៀបចំផ្លូវ

៣ (១) នៅគ្រានោះយ៉ូហាន-បាទីស្តគាត់មកនៅក្នុងទីរហោស្ថានស្រុកយូដាកំពុងតែប្រកាសថា (២
) ចូរអោយប្រែចិត្តចុះ ដ្បិតគរស្ថានសួគ៌ជិតដល់ហើយ (៣) គឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលហោរាអេសាយ
បានទាយថា “មានសំឡេងនៃមនុស្សម្នាក់កំពុងតែ ស្រែកនៅទីរហោស្ថានថា ចូររៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់
ចូរដំរង់ផ្លូវតូចថ្វាយទ្រង់ចុះ” (៤) ឯយ៉ូហាននេះ គាត់ពាក់អាវរោមអូដ ហើយមានខ្សែក្រវ៉ាត់ស្បែកនៅចង្កេះ
ក៏មានកណ្តុប និងទឹកឃ្មុំព្រៃជាអាហារ ។ (៥) នោះពួកក្រុងយេរូសាឡឹមនិងពួកស្រុក យូដាទាំងអស់
ព្រមទាំងមនុស្សដែលនៅក្រវល់ជុំវិញទន្លេយ័រដាន់ គេចេញមកឯគាត់ (៦) ក៏លន់តូច
របហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជ ពីគាត់ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ទាំងអស់គ្នា ។ (៧) តែកាលគាត់ឃើញពួកផារីស៊ី
និងពួកសាឌូស៊ីមុខទទួល បុណ្យជ្រមុជពីគាត់ជាច្រើនដៃ នោះក៏សួរគេថា ឱពូជពស់វែកជអើយ តើអ្នកណា
បានប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាចេញពីសេចក្តីក្រោធ ដែលត្រូវមកដូច្នោះ (៨) បើ យ៉ាងនេះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផលដែលសំណើនឹងសេចក្តីប្រែចិត្តនោះចុះ (៩) ហើយកុំអោយគិតក្នុងចិត្តថា

មានលោកអ័ប្រាហាំជា ឪពុកខ្លួននោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ព្រះទ្រង់អាចនឹងបង្កើតកូនអោយលោកអ័ប្រាហាំពីថ្មទាំងនេះក៏បានដែរ (១០) ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះពូថៅ
ានដាក់នៅបួសដើមឈើហើយ ដូច្នោះអស់ទាំងដើមណាដែលកើតផ្លែមិនល្អ នោះត្រូវកាប់ចេ
រចោលទៅក្នុងភ្លើង ។

(១១) ឯខ្ញុំពិតមែនជាធ្វើបុណ្យជ្រមុជអោយអ្នករាល់គ្នា ដោយទឹក ពីព្រោះមានសេចក្តីប្រែចិត្ត
តែព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានអំណាចលើសជាងខ្ញុំទៅទៀត ខ្ញុំមិនគួរនឹងកាន់សុព័ណិច
ាទទ្រង់ទេ ព្រះអង្គនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឈរហើយនិងភ្លើងវិញ

(១២) ទ្រង់កាន់ចង្កូរនៅព្រះហស្តទ្រង់នឹងបោសរំលីងទីលានទ្រង់ ហើយនិងប្រមូល ស្រូវទ្រង់
មកដាក់ក្នុងជង្រុក តែអង្កាមទ្រង់នឹងដុតក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបានវិញ ។
ព្រះយេស៊ូវទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

(១៣) នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងពីស្រុកកាលីឡេមកឯយ៉ូហាន ត្រង់ទន្លេយ៉ែរដាន់
ដើម្បីនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជពីគាត់ (១៤) តែ យ៉ូហានប្រកែកថា ដូចម្តេចបានជាទ្រង់យាង មកឯ ទូលបង្គំ
គឺទូលបង្គំដែលត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជពីទ្រង់វិញទេ តើ (១៥) ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា " ចូរធ្វើម្តងនេះចុះ
ដ្បិតគួរ អោយយើងធ្វើសំរេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិតយ៉ាង ដូច្នោះ" រួចគាត់ក៏ព្រមធ្វើ ។ (១៦)

) កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជហើយនោះទ្រង់ យាងឡើងពីទឹកភ្លាម ស្រាប់តែមេយក៏រំបើក ឡើង
ឱ្យទ្រង់ឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមកដូចជាសត្វព្រាប ក៏សណ្តិតលើទ្រង់ (១៧) នោះមានព
សំឡេងចេញពីមេយថា " នេះជាកូនស្នូនភ្នារបស់អញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់ " ។

ជំពូក ៤

ពះយេស៊ូវជួបសេចក្តីល្ងង់

៤ (១) គ្រានោះព្រះវិញ្ញាណក៏នាំព្រះយេស៊ូវ ទៅឯទីរហោស្ថាន ដើម្បីអោយត្រូវអារក្សល្ងង់ (២) កាលទ្រង់ច
ានតម៤០ ថ្ងៃ៤០ យប់ហើយ ក្រោយមកទ្រង់ឃ្លាន (៣) រួចមេល្ងង់ក៏មក ទូលទ្រង់ថា
" បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូររង្គាប់ឱ្យថ្មទាំងនេះ ត្រឡប់ជានំប៉័ងទៅ " (៤) តែទ្រង់មានបន្ទូលតប
ថា " មានសេចក្តីចែងទុកមកដូច្នោះ មនុស្សមិនមែនរស់ ដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះ ទេ

គឺរស់ដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះមកដែរ ” ។ (៥

) នោះអារក្សក៏នាំទ្រង់ទៅឯក្រុងបរិសុទ្ធដាក់លើ កំពូលព្រះវិហារ ទូលថា (៦)

បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរទំលាក់ខ្លួនទៅក្រោមចុះ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

ទ្រង់នឹងបង្គាប់ពួកទេវតានៃទ្រង់ពីដំណើរអ្នក ទេវតានឹងទ្រអ្នកដោយដៃក្រែងលោជើងអ្នកទង្គិចនឹងថ្ម (៧

) ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅវាថា ” មានសេចក្តីចែងទុកដូច្នោះទៀត កុំឱ្យល្ងង់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯងឡើយ

” ។ (៨) មួយទៀត អារក្សបាន នាំទ្រង់ទៅលើកំពូលភ្នំយ៉ាងខ្ពស់ ក៏បង្ហាញអស់ទាំងឥរិយាបថលោកិយ

និងសិរីលំអរបស់ឥរិយាបថទាំងនោះថ្វាយទ្រង់ទត ។ (៩) រួចទូលថា បើសិនជាអ្នកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងឱ្យ

របស់ទាំងនេះដល់អ្នក (១០) នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា ” នែសាតាំងចូរឯង ថយចេញពីអញទៅ

ដ្បិតមានសេចក្តី ចែងទុកមកថា ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃឯង ហើយត្រូវគោរពដល់ទ្រង់តែ

មួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ” ។ (១១) ដូច្នោះ អារក្សក៏ថយចេញពីទ្រង់ទៅ រួចមានពួកទេវតា មកបំរើទ្រង់ ។

ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមប្រកាសដំណឹងល្អ

(១២) កាលព្រះយេស៊ូវឮថា គេបានបញ្ជូនយ៉ូហានទៅហើយ

នោះទ្រង់យាងថយទៅគង់នៅឯស្រុកកាលីឡេរីវិញ (១៣) រួច ទ្រង់ចេញពីណាសារ៉ែត

ទៅគង់នៅឯក្រុងកាពើណិមិវិញ ជាក្រុងនៅមាត់សមុទ្រ ត្រង់ព្រំប្រទល់ដែនខេត្តសាប៉ាយូល្លូន និង ណែបថាលី

(១៤) ដើម្បីឱ្យបានសំរេចទំនាយ ដែល ហោរាអេសាយបានទាយថា (១៥) ” ស្រុកសាប៉ាយូល្លូន និង

ណែបថាលី តាមផ្លូវទៅឯសមុទ្រ ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ គឺជាស្រុកកាលីឡេរីរបស់សាសន៍ដទៃ (១៦

) ឯបណ្តាជនដែលអង្គុយ ក្នុងសេចក្តីងងឹត គេបានឃើញពន្លឺយ៉ាងធំ មានពន្លឺរះឡើង

បំភ្លឺដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្នុងកំលុង ហើយនិងម្លប់នៃ សេចក្តីស្លាប់ ” (១៧) តាំងពីគ្រា នោះមកព្រះយេស

៊ូវក៏ចាប់តាំងប្រកាសដោយបន្ទូលថា ” ចូរប្រែចិត្តឡើង ដ្បិតឥរិយាបថស្មោះស្មាស ជិតដល់ហើយ ” ។

ការត្រាសហៅពួកសាវ័កលើកដំបូង

(១៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងយាងតាមឆ្នេរសមុទ្រកាលីឡេរី នោះក៏ទតឃើញបងប្អូន២នាក់

ជាអ្នកនេសាទត្រី គឺសីម៉ូន ដែលហៅថា ពេត្រុស និងអនទ្រេជាប្អូនកំពុងតែបង់សំណាញ់ក្នុងសមុទ្រ (១៩

) រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ” ចូរមកតាមខ្ញុំ នឹង តាំងអ្នកអោយជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ ” (២០

) គេក៏ទុកសំណាញ់ចោលទៅតាមទ្រង់ភ្លាម (២១) លុះយាងហួសពីនោះបន្តិចទៅ ទ្រង់ទតឃើញបងប

្អូន២នាក់ទៀត គឺយ៉ាកុប ជាកូនសេបេដេ និងយ៉ូហានជាប្អូន ដែលនៅក្នុងទូកជាមួយ នឹងសេបេដេជាឪពុក

គេកំពុងតែជួសជុលសំណាញ់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលហៅអ្នកទាំង២នោះមក (២២) គេក៏លះបង់ទូក និងឪពុក ដើរតាមទ្រង់ជាមួយ រំពេចទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសអ្នកជំងឺ

(២៣) ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងគ្រប់សព្វក្នុងស្រុកកាលឡើ ទ្រង់បង្រៀនក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំ ក៏ប្រកាសដំណឹងល្អពីនគរព្រមទាំង ប្រោសជំងឺគ្រប់មុខ និងអស់ទាំងជរាពិការ ក្នុងពួកបណ្តាជនឱ្យជាផង (២៤) ដំណឹងពីទ្រង់បានឮសុសសាយទូទៅពេញក្នុងស្រុកស៊ីរី គេក៏នាំអស់ទាំងមនុស្ស ដែលមានជំងឺរោគាគ្រាំគ្រាផ្សេងៗ ទាំងមនុស្សអារក្សចូល មនុស្សឆ្លុតជ្រូក និងមនុស្សស្លាប់ដែលស្លាប់ជើង មកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសអោយបានជាទាំងអស់គ្នា (២៥) មានមនុស្សកកកុញ ជាប់តាមទ្រង់ គឺជាមនុស្សដែលមកពីស្រុក កាលឡើ ស្រុកដេកាប៊ូល ពីក្រុងយេរូសាឡឹម ពីស្រុកយូដា ហើយពីខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ ។

ជំពូក ៥

សុភមង្គលដ៏ពិតប្រាកដ

៥ (១) កាលបានឃើញហ្នឹងមនុស្ស ទ្រង់ក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ រួចកាលបានគង់ចុះហើយ នោះពួកសិស្សចូលមកឯទ្រង់ (២) ហើយ ទ្រង់បើកព្រះឱស្តបង្រៀនគេថា : (៣) " មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីកំសត់ខាងជីវិត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ិជារបស់ ផងអ្នកទាំងនោះ" (៤) មានពរហើយអស់អ្នកដែលយំសោក ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត (៥) មានពរហើយអស់អ្នក ដែលស្លុតត្រង់ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងត្រង់ផែនដីជាមរដក (៦) មានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្រែកឃ្លាននូវសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតអ្នក ទាំងនោះនឹងបានរំភ្លេត (៧) មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ (៨) មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានឃើញព្រះ (៩) មានពរហើយ អស់អ្នកដែលផ្សះផ្សាគេ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានហៅជាកូនរបស់ព្រះ (១០) មានពរហើយ អស់អ្នកដែលត្រូវគេបៀតបៀន ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ិជារបស់ផងអ្នកទាំងនោះ (១១) អ្នករាល់គ្នាមានពរក្នុងកាលដែលគេជេរ បៀតបៀន ហើយនិយាយបង្កសគ្រប់ ទាំងសេចក្តីអាក្រក់ពីអ្នករាល់គ្នាដោយព្រោះខ្ញុំ (១២) ចូរមានចិត្តអំណរ ហើយរីករាយជាខ្លាំងចុះ

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានរង្វាន់ជាធំនៅ ឯស្ថានសួគ៌ ពីព្រោះគេក៏បានធ្វើទុក្ខដល់ពួកហោរា
ដែលនៅមុនអ្នករាល់គ្នាបែបដូច្នោះដែរ ។ អំបិល ហើយនិងពន្លឺ (១៣) អ្នករាល់គ្នា ជាអំបិលនៃផែនដី
បើអំបិលបាត់ជាតិប្រៃហើយនោះ តើនឹងយកអ្វី ដើម្បីធ្វើអោយប្រៃឡើងវិញបាន
ជារបស់គ្មានប្រយោជន៍ទៀត សោះ មានតែបោះបង់ចោល ទៅក្រៅឱ្យមនុស្សដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ (១៤
) អ្នករាល់គ្នាជា ពន្លឺនៃលោកិយ ឯទីក្រុងណាដែលនៅលើភ្នំ នោះលាក់មិនកំបាំងទេ (១៥
) ក៏គ្មានអ្នកណាអុជចង្កៀង យកទៅដាក់ក្រោមចាំងដែរ គេតែងដាក់លើជើងចង្កៀងវិញ នោះទើបភ្លឺ
ដល់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះទាំងអស់គ្នា (១៦) ដូច្នោះ ចូរឱ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា ច
ានភ្លឺនៅមុខមនុស្សលោកយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យគេ ឃើញការល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត
រួចសរសើរដំកើងដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

ការសំរេចលើក្រិត្យវិន័យ

(១៧) កុំឱ្យគិតស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីនឹងលើកក្រិត្យវិន័យ ឬទំនាយពួកហោរាចោលឡើយ
ខ្ញុំមិនមែនមកនឹងលើកចោលទេ គឺមកនឹង ធ្វើឱ្យសំរេចវិញ (១៨) ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា
នឹងគ្មានបាំងលើ១ ឬក្បែរ១នៅក្នុងក្រិត្យវិន័យត្រូវបាត់ឡើយ ដរាប ដល់កាលណាមេឃ និងផែនដី
ានកន្លងបាត់ទៅ គឺទាល់តែសេចក្តីទាំងអស់បានសំរេចដោយសព្វគ្រប់ (១៩) ដូច្នោះ អ្នកណាដែលនឹង
រំលងបទណាមួយ សូម្បីយ៉ាងតូចបំផុតក្នុងបញ្ញត្តិយទាំងនេះ ហើយបង្រៀនមនុស្សឱ្យធ្វើដូច្នោះដែរ
នោះនឹងត្រូវហៅជាអ្នកតូច បំផុតក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ តែអ្នកណាដែលកាន់តាម ហើយបង្រៀន
ចំពោះបញ្ញត្តិទាំងនេះ នោះនឹងបានហៅជាអ្នកធំក្នុងនគរ ស្ថានសួគ៌វិញ (២០) ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
បើសេចក្តីសុចរិត របស់អ្នករាល់គ្នា មិនលើសពីសេចក្តីសុចរិតនៃពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្តិ៍ ទេ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពុំបានឡើយ ។

ការធ្វើឃាតមនុស្ស

(២១) " អ្នករាល់គ្នា បានឮសេចក្តី ដែលសំដែងដល់មនុស្សពី បុរាណថា កុំឱ្យសំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ
បើអ្នកណាសំឡាប់មនុស្ស នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះហើយ (២២) តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះវិញថា
សូម្បីតែអ្នកណាដែលខឹងនឹងបងប្អូន នោះក្រែងត្រូវជាប់ ជំនុំជំរះដែរ ហើយអ្នកណា ដែលស្តីឱ្យបងប្អូនថា
អាចោលម្សៅ ទោះក្រែងពួកក្រុមជំនុំធ្វើទោស តែចំណែកអ្នកណាដែលថា អាឆ្នុត
នោះក្រែងធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរក ។ (២៣) ដូច្នោះ បើកាលណាអ្នកនាំយកដង្ហាយមកដល់អាសនា

ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក (២៤

) នោះត្រូវទុកដង្ហាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនា ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន

រួចសឹមមកថ្វាយដង្ហាយអ្នកចុះ ។ (២៥) ចូរអោយអ្នក ជាស្រុះស្រួលនឹងអ្នកដើមចោទវិញជាប្រញាប់
ដែលកំពុងតែដើរតាមផ្លូវជា មួយគ្នាក្រែងគេបញ្ជូនអ្នកទៅឯចៅក្រម

ហើយចៅក្រមប្រគល់អ្នកទៅដល់នាយភូឃុំ រួចអ្នកត្រូវជាប់គុក (២៦) ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រាកដថា
ដែលអ្នកនៅខ្លះតែ១សេន នឹងសងគេអោយគ្រប់ នោះនឹងចេញពីទីនោះមិនរួចឡើយ ។

ការផិតក្បត់

(២៧) អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តីដែលសំដែងពីដើមថា "កុំផិតឱ្យសោះ" (២៨) ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
សូម្បីតែអ្នកណាដែលគ្រាន់ តែក្រឡេកឃើញស្ត្រី ហើយមានដំរើកសំរើបចង់បាន នោះឈ្មោះថា ឬ
ានប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតនឹង នាងនោះនៅក្នុងចិត្តខ្លួនហើយ (២៩) បើភ្នែកស្តាំអ្នកនាំឱ្យរវាតចិត្ត
នោះចូរខ្លះចេញបោះចោលទៅ ដ្បិតដែល ភ្នែកអ្នក១ត្រូវវិនាស នោះមានប្រយោជន៍ ជាជាង
ឱ្យរូបកាយទាំងមូលត្រូវបោះទៅក្នុងនរក (៣០) ហើយបើដៃស្តាំអ្នកនាំឱ្យរវាតចិត្ត នោះចូរកាត់ចេញចេ
រោះចោលទៅ ដ្បិតដែលដៃ អ្នកម្ខាងត្រូវវិនាស នោះមានប្រយោជន៍ជាជាង ឱ្យរូបកាយទាំងមូលត្រូវចេ
រោះទៅក្នុងនរក ។

ការលែងលះប្តីប្រពន្ធ

(៣១) មានសេចក្តីថ្លែងទុកមកទៀតថា អ្នកណាដែលចង់លែងប្រពន្ធ នោះមានតែឱ្យសំបុត្រលះលែងដល់នាង
(៣២) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាថា ស្ត្រីណាដែលមិនផិតប្តី បើប្តីនោះលែងចេញ នោះឈ្មោះថា ឬ
ានធ្វើអោយនាងទៅជាស្រីសំផឹងហើយ បើអ្នកណាយក ស្ត្រីដែលប្តីលែងធ្វើជាប្រពន្ធអ្នកនោះហៅថា
ប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដែរ ។

សម្បថ

(៣៣) មួយទៀតអ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តី ដែលសំដែងមកដល់មនុស្សពីដើមថា "កុំឱ្យស្បថកុហកឡើយ
គឺត្រូវឱ្យធ្វើសំរេចតាម គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលស្បថនឹងព្រះអម្ចាស់ " (៣៤) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំ
ឱ្យស្បថឱ្យសោះ ទោះនឹងស្ថានសួគ៌ក្តី ព្រោះជា បង្គំងនៃព្រះ (៣៥) ទោះនឹងផែនដីក្តី
ព្រោះជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់ ទោះនឹងក្រុងយេរូសាឡឹមក្តី ព្រោះជាក្រុងនៃស្តេចធំ (៣៦) ក៏កុំ

ឱ្យស្បថនឹងក្បាលអ្នកដែរ ពីព្រោះអ្នកនឹងធ្វើអោយសក់១សរសៃត្រឡប់ទៅជាស ឬខ្មៅពុំបានទេ (៣៧) ត្រូវ
ឱ្យចេញសំដី ថា តែមែនៗ ឬទេៗប៉ុណ្ណោះ សេចក្តីណាដែលលើសអំពីនោះទៅ នោះមកតែពីអាកំណាចទេ ។
គំនុំសងសឹក

(៣៨) អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តីដែលថ្លែងទុកថា " ភ្នែកឱ្យចូននឹងភ្នែក ហើយធ្មេញឱ្យចូននឹងធ្មេញ " (៣៩
) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ថា កុំឱ្យតាំងនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ បើអ្នកណាទះកំផ្លៀងស្តាំនៃអ្នក
នោះត្រូវតែបែកផ្លៀងម្ខាង ទៅអោយទៀត (៤០) បើអ្នក ណាប្តឹងចង់យកអារឱ្យរបស់អ្នក នោះត្រូវបើក
ឱ្យគេយកទាំងអារវែងផង (៤១) បើអ្នកណា បង្ខំឱ្យអ្នកទៅអស់១យោជន៍ នោះចូរទៅជាមួយនឹងគេ
ដល់២យោជន៍ផង (៤២) ចូរអោយដល់អ្នកណាដែលសូម ហើយកុំឱ្យគេចេញពីអ្នកណាដែលចង់ខ្លួនអ្នក ឡើយ
។

ការស្រឡាញ់ខ្លាំងសត្រូវ

(៤៣) អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តី ដែលថ្លែងទុកមកថា " ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងឯង តែស្តាប់ខ្លាំងសត្រូវឯងវិញ"
(៤៤) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់ថា ត្រូវស្រឡាញ់ពួកខ្លាំងសត្រូវ ត្រូវឱ្យពរដល់អ្នកណាដែលប្រទេចផ្តាសា ត្រូវប្រព្រឹត្តល
នឹងអ្នកណាដែលស្តាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវ អធិស្ឋានឱ្យអ្នកណាដែលធ្វើ ទុក្ខបៀតបៀនដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ (៤៥)
ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកូនរបស់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌ ព្រោះទ្រង់ធ្វើ
ឱ្យថ្ងៃរបស់ទ្រង់រះឡើង បំភ្លឺទាំងមនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សល្អ ហើយទ្រង់បង្កឱ្យភ្លៀងធ្លាក់មកលើ
ទាំងមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិតផង (៤៦) ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់តែអស់អ្នកណា
ដែលស្រឡាញ់ដល់ខ្លួននោះ តើបាន បំណាច់អ្វី? ឯពួកអ្នកយកពន្ធ តើគេមិនប្រព្រឹត្តដូច្នោះដែរទេឬអី? (៤៧
) ហើយបើអ្នករាល់គ្នា គំនាប់តែបងប្អូនអ្នកប៉ុណ្ណោះ នោះតើ បានធ្វើអ្វីប្លែកពីគេ ឯពួកសាសន៍ដទៃ
តើមិនប្រព្រឹត្តដូចគ្នាទេឬអី? (៤៨) ដូច្នោះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាព្រះវរបិតា នៃអ្នក
ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ (១) ចូរប្រយ័ត្ន! កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទាននៅមុខមនុស្សឱ្យតែគេឃើញឡើយ បើធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នា
គ្មានរង្វាន់នៅនឹងព្រះ វរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទេ (២) ដូច្នោះ កាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំ

ឱ្យផ្តុំត្រូវនៅមុខអ្នក ដូចពួកមានពុត ដែល ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយតាមផ្លូវ ដើម្បីឱ្យ
ានមនុស្សលោកសរសើរខ្លួននោះឡើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបាន រង្វាន់គេហើយ (៣) ប៉ុន្តែ
កាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំអោយដៃឆ្វេង ដឹងការដែលដៃស្តាំធ្វើឡើយ (៤) ដើម្បីឱ្យអំពើទានរបស់ អ្នក
ានស្ងាត់កំបាំង នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់ទតឃើញក្នុងទីសំងាត់
ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់ ។

ការអធិស្ឋាន

(៥) កាលណាអ្នកអធិស្ឋាន កុំឱ្យធ្វើដូចមនុស្សមានពុត ដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងសាលាប្រជុំ
ហើយនៅជ្រុងផ្លូវ ឱ្យមនុស្ស លោកឃើញនោះឡើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ (៦)
តែងអ្នក កាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវឱ្យចូលទៅ ក្នុងបន្ទប់ ហើយបិទទ្វារ
រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅទីលាក់កំបាំងចុះ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទតឃើញ
ក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់ (៧) ហើយកាលណាអធិស្ឋាន
នោះកុំអោយពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ផ្លូវ ដូចពួកសាសន៍ដទៃឡើយ ដ្បិតគេស្មានថាព្រះ ទ្រង់នឹងស្តាប់គេ
ដោយគេពោលពាក្យជាច្រើន (៨) ដូច្នោះ កុំ ឱ្យអ្នក រាល់គ្នាធ្វើដូចគេឡើយ ដ្បិតព្រះវរបិតានៃអ្នកទ្រង់
ជ្រាបនូវរបស់អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ មុនដែលអ្នកសូមផង ។ (៩) ដូច្នោះចូរអធិស្ឋាន បែបយ៉ាងនេះវិញថា " ឱ
ព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឱ្យព្រះនាមទ្រង់ បានបរិសុទ្ធ (១០) សូមឱ្យរាជ្យ ទ្រង់
ានមកដល់ សូមឱ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដីដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ (១១) សូមប្រទានអាហារ
ដែលយើងខ្ញុំត្រូវការ នៅថ្ងៃនេះ (១២) សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ ច
ានអត់ទោសដល់អស់អ្នក ដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ (១៣) សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្ងង់ឡើយ
តែសូមប្រោសឱ្យយើងខ្ញុំរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ ដ្បិតរាជ្យព្រះចេស្តា និងសិរិល្អ ជារបស់ផងទ្រង់
នៅអស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន " ។ (១៤) ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោស ចំពោះការរំលងច្បាប់
ដែលមនុស្សលោក ប្រព្រឹត្តធ្វើ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងអត់ទោស
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ (១៥) តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោស ចំពោះការរំលងច្បាប់ឱ្យគេទេ
នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោស ចំពោះការរំលងច្បាប់ ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តធ្វើដែរ ។

ការតមអាហារ

(១៦) កាលណាអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ នោះកុំឱ្យធ្វើទឹកមុខក្រៀម ដូចជាមនុស្សមានពុតឡើយ

ដ្បិតគេក្លែងទឹកមុខស្រងូតឱ្យ មនុស្សលោកឃើញថាគេតម ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេឯង
ានរង្វាន់គេហើយ (១៧) តែអ្នកកាលណាតម នោះចូរឱ្យលាប គ្រឿងក្រអូបនៅលើក្បាល ហើយលប់មុខចេញ
(១៨) ដើម្បីកុំឱ្យមនុស្សលោកឃើញថាអ្នកតមឡើយ គឺឱ្យព្រះវរបិតានៃអ្នកដែល គង់នៅទីលាក់កំបាំង
ានឃើញវិញ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់ទតឃើញ នៅទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅ
ទីប្រចក្សច្បាស់ ។

ទ្រព្យសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌

(១៩) កុំឱ្យប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅផែនដី ជាកន្លែងដែលមានកន្តាត និងច្រែស៊ីបំផ្លាញ
ហើយចោរទំលុះប្លន់នោះ ឡើយ (២០) ត្រូវប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅស្ថានសួគ៌វិញ
ដែលជាកន្លែងគ្មានកន្តាត ឬច្រែស៊ីបំផ្លាញឡើយ ក៏គ្មាន ចោរទំលុះ ឬប្លន់ផង (២១) ពីព្រោះ
សម្បត្តិទ្រព្យរបស់អ្នកស្ថិតនៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងនៅកន្លែងនោះដែរ ។ (២២) ឯ
ចង្កៀងរបស់រូបកាយគឺជាភ្នែក ដូច្នោះបើភ្នែកអ្នកល្អ នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូលនឹងបានភ្លឺ (២៣
) តែបើភ្នែកអ្នកអាក្រក់វិញ នោះរូប កាយអ្នកទាំងមូលនឹងត្រូវងងឹតសូន្យ
យ៉ាងនោះបើពន្លឺដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជាសេចក្តីងងឹតហើយ ចុះសេចក្តីងងឹតនោះនឹងបានជា
ខ្លាំងអម្បាលម៉ាន់ទៅហ្ន៎ ។ (២៤) គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបំរើចៅហ្វាយ២នាក់បានទេ ដ្បិត អ្នកនោះនឹងស្អប់១
ហើយស្រឡាញ់១ ឬស្មោះត្រង់នឹង១ ហើយមើលងាយ១ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងគោរពដល់ព្រះ
និងទ្រព្យសម្បត្តិផងបានទេ (២៥) ដោយហេតុនេះ បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំ
ឱ្យខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិតដែលនឹងបរិភោគអ្វី ឬនឹងរូបកាយដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ ឯជីវិត
តើមិនវិសេសជាងចំណីអាហារ ហើយរូបកាយ តើមិនវិសេសជាងសំលៀកបំពាក់ទេឬអី? (២៦
) ចូរពិចារណាពីសត្វស្លាបនៅលើអា កាស វាមិនសាបព្រោះ មិនច្រូតកាត់ ឬប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រុកផង
តែព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ចិញ្ចឹមវាឯអ្នក រាល់គ្នា
តើគ្មានដំឡើលើសជាងសត្វទាំងនោះទេឬអី? (២៧) ចុះ នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា
តើមានអ្នកណាដែលអាចនឹងបន្ថែម កំពស់ខ្លួន១ហត្ថដោយសារសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយបានឬទេ? ។ (២៨
) ហើយពិដណ្តើរសំលៀកបំពាក់ តើអ្នករាល់គ្នាខ្វល់ខ្វាយធ្វើអី? ចូររំពឹងគិតតែពីផ្តាណូកនៅក្នុងបឹង
ដែលវាដុះជាយ៉ាងដូចម្តេច គឺវាមិននឿយហត់នឹងធ្វើការ ឬស្រាវរវៃទេ (២៩) តែខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា
សូម្បីតែហ្នឹងសាឡាម្លូន ក្នុងគ្រាដែលមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានតែងអង្គ

ដូចជាផ្តាច់នោះ ផង (៣០) រឹងតិណជាតិដែល ដុះនៅវាលក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវគេដុតនៅជើងក្រាន បើព្រះទ្រង់តុបតែងស្មៅយ៉ាងដូច្នោះ នោះ ឱមនុស្សមានជំនឿតិចអើយ តើទ្រង់មិនតុបតែងឱ្យអ្នករាល់គ្នា លើសជាងទៅទៀតទេឬអី? (៣១) ដូច្នោះ កុំឱ្យខ្លួនខ្លាចថា តើត្រូវបរិភោគអ្វី ឬស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ? (៣២) ដ្បិតគឺជាសាសន៍ដទៃទេតើ ដែលខំស្វែងរករបស់ទាំងនោះវិញ ឯព្រះវរបិតា នៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាបហើយថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះដែរ (៣៣) ចូរស្វែងរកនគរ និងសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះជាមុនសិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងបានប្រទាន មកអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង (៣៤) ដូច្នោះ កុំឱ្យខ្លួនខ្លាចនឹង ថ្ងៃស្អែកឡើយពីព្រោះថ្ងៃស្អែកនឹងខ្លួនខ្លាចចំពោះការរបស់ថ្ងៃនោះឯង សេចក្តីលំបាកនៅថ្ងៃណា នោះគឺល្អមត្រឹមថ្ងៃនោះហើយ ។

ជំពូក ៧

ការកាត់ទោសអ្នកដទៃ

៧ (១) កុំឱ្យថ្កោលទោសគេឡើយ ដើម្បីមិនឱ្យមានគេថ្កោលអ្នកវិញ (២)
) ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាថ្កោលទោសគេយ៉ាងណា នោះគេនឹង ថ្កោលអ្នកវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយគេនឹងវាល់ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាតាមរង្វាល់ ដែលអ្នកវាល់ឱ្យគេផង (៣) ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញ កំទេចដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមិនឃើញធ្នឹម ដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួនសោះដូច្នោះ (៤) ប ធ្វើដូចម្តេចឱ្យអ្នកនិយាយ នឹងបងប្អូន ថា ចូរឱ្យអញយកកំទេចពីភ្នែកឯងចេញ តែមើល មានធ្នឹមនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនអ្នកវិញ (៥) អ្នកមានពុតអើយ ចូរយកធ្នឹមពី ភ្នែករបស់ខ្លួនចេញជាមុនសិន នោះទើបនឹងឃើញច្បាស់អាចនឹងយកកំទេចចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបានដែរ ។ (៦) កុំឱ្យ របស់បរិសុទ្ធដល់ផ្តែ ឬបោះកែវមុករបស់ខ្លួន នៅមុខជ្រូកឡើយ ក្រែងវាជាន់ឈឺ រួចត្រឡប់ស្តុះមកខ្លះអ្នកវិញ ។

ការសុំ ការស្វែងរក និងការគោរព (៧) ចូរសូម នោះតែងនឹងអោយមកអ្នកយ ចូររក នោះតែង នឹងឃើញ ចូរគោរព នោះតែងនឹងបើកអោយអ្នក (៨) ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលសូម នោះរមែងបាន អ្នកណាដែលរក នោះរមែងឃើញ ហើយនិងបើកអោយអ្នកណាដែលគោរពដែរ (៩) ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើកូនសូមនំប៉័ង តើមានអ្នកណានឹង អោយផ្លែដល់វា (១០) ឬបើវាសូមត្រី តើនឹងអោយពស់វិញឬអី? (១១)

) ចុះបើអ្នករាល់គ្នាដែលអាក្រក់ អ្នកចេះអោយរបស់ល្អ ដល់កូនខ្លួនដូច្នោះ នោះចំណង់បើព្រះវរបិតានៃអ្នក

ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់នឹងប្រទានរបស់ល្អ មកអស់អ្នកដែលសូម តើជាងអម្បាល មានទៅទៀត? (១២) ដូច្នោះ អស់ទាំងការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តនឹង ខ្លួននោះត្រូវឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្ត នឹងគេដូច្នោះដែរ ដ្បិតនេះឯងជាក្រិស្តវិន័យ ហើយជាសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរា ។

ទ្វារចង្អៀត និងទ្វារទូលាយ

(១៣) ចូរឱ្យចូលតាមទ្វារចង្អៀត ដ្បិតទ្វារដែលនាំទៅឯ សេចក្តីហិនរិទ្ធាសនោះធំ ហើយទូលាយផង ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែល ចូលតាមទ្វារនោះ (១៤) តែឯទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិតនោះតូច ហើយចង្អៀតវិញ ក៏មានមនុស្សតិចណាស់ ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ ។

ដើមឈើ និងផ្លែរបស់វា

(១៥) ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកគ្រូក្លែងក្លាយ ដែលគេមកឯអ្នករាល់គ្នាដោយពាក់រោមចៀមបំប្លែងខ្លួន តែខាងក្នុងរបស់គេជាឆ្កែចចក ដែលឆ្លក់ស៊ីវិញ (១៦) អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន ដោយសារផលគេបង្កើត តើដែលបេះផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែល្ងាពីដំបង យក្សឬទេ (១៧) ដូច្នោះអស់ទាំងដើមឈើល

តែមានផ្លែល្អ ឯដើមអាក្រក់ក៏តែមានផ្លែអាក្រក់ដែរ (១៨) ធម្មតាដើមឈើល្អមិន ដែលបញ្ចេញផលអាក្រក់បានទេ ហើយដើមដែលអាក្រក់ ក៏ពុំអាចនឹងបញ្ចេញផលល្អបានដែរ (១៩) អស់ទាំងដើមឈើណាដែលមិន កើតផលផ្លែល្អនោះត្រូវតែកាប់បោះចោលទៅក្នុងភ្លើងចេញ (២០) ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន គឺដោយសារផលគេបង្កើត ។ (២១

) មិនមែនអស់អ្នកណាដែលគ្រាន់តែនិយាយមកខ្ញុំថាឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ គឺជាអស់ អ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫ

ទ័យនៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញទេតើ (២២) នៅថ្ងៃនោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយ មកខ្ញុំថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានទាយដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយដេញអារក្ស ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ព្រមទាំងធ្វើ ការបូជិតរមិជាច្រើន ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ទេឬអី (២៣

) នោះខ្ញុំនឹងនិយាយ ដោយត្រង់ថា អញមិនដែលបានស្គាល់ឯងរាល់គ្នាទេ នៃពួកទទឹងច្បាប់អើយចូរថយចេញពីអញទៅ ។

មនុស្សពីរនាក់សង់ផ្ទះ

(២៤) ដូច្នោះអស់អ្នកណាដែលពាក្យរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាម ខ្ញុំនឹងធៀបអ្នកនោះ

ដូចជាមនុស្សប៊ុនប្រយ័ត្នដែលសង់ ផ្ទះខ្លួននៅលើថ្ម (២៥) រួចភ្លៀងធ្លាក់មកទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ តែមិនបានរលំទេ ពីព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម (២៦) ឯអស់អ្នកណាដែលព ពាក្យរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះត្រូវធៀបដូចជាមនុស្សលង់ ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅ លើខ្សាច់វិញ (២៧) រួចភ្លៀងធ្លាក់មកទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ ផ្ទះនោះក៏រលំទៅ ហើយមានការខូចខាតជាធំ ។ (២៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះរួចហើយ នោះបណ្តាមនុស្សក៏នឹកប្លែកពីសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀន (២៩) ពីព្រោះទ្រង់បង្រៀន ដូចជាមានអំណាច មិនមែនដូចពួកអាចារ្យរបស់គេទេ ។

ជំពូក ៨

៨ (១) កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចុះពីភ្នំមក នោះមាន មនុស្សកកកុញដើរតាមទ្រង់ (២) ក៏ឃើញមានមនុស្សយួងម្នាក់មក ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទ្រង់អាចនឹងប្រោសឱ្យទូលបង្គំ ជាស្អាតបាន" ។ (៣) ទ្រង់ក៏សួរព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំចង់ដែរ ចូរឱ្យជាស្អាតចុះ" ស្រាប់តែរោគយួងក៏ជាស្អាតភ្លាម (៤) រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហាមថា " នៃកុំប្រ ាប់អ្នកឯណាឱ្យសោះ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនឱ្យពួកសង្ឃឃើញវិញ ហើយថ្វាយដង្ហាយតាម ដែលលោកម្ចីសេច ានបង្គាប់មក ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ" ។

សេចក្តីជំនឿរបស់មេទ័ព

(៥) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងក្រុងកាពើ- ណិមហើយ នោះមេទ័ពម្នាក់មកឯទ្រង់ទូលអង្វរថា (៦) ព្រះអម្ចាស់អើយ បាវទូលបង្គំ វាស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង ដេកនៅផ្ទះវេទនាខ្លាំងណាស់ (៧) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ខ្ញុំនឹងទៅប្រោសឱ្យជា" (៨) តែមេទ័ពទូលប្រកែកថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំមិនគួរនឹងទទួលទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ សូមទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូលមួយព្រះឱស្នមកប៉ុណ្ណោះ នោះបាវទូលបង្គំនឹងបានជាហើយ (៩) ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្ស នៅក្រោមបង្គាប់គេដែរ ហើយមានទាហាននៅក្រោមឱវាទទូលបង្គំ បើទូលបង្គំប្រ ាប់ទៅម្នាក់ថា ទៅ នោះវាក៏ទៅ ប្រាប់ទៅម្នាក់ទៀតថា មកវាក៏មក ហើយប្រាប់ទៅបាវថា ធ្វើការនេះ នោះវាក៏ធ្វើតាម" ។ (១០) កាលព្រះយេស៊ូវបានពាក្យនោះ ហើយ ទ្រង់មានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងព្រះហឫ ទ័យ រួចមានបន្ទូលទៅពួកអ្នកដែលតាមទ្រង់ថា " ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា

ខ្ញុំមិនដែលឃើញសេចក្តីជំនឿជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះទេ ទោះទាំងនៅក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង (១១) ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នឹងមានមនុស្សជាច្រើន ពីទិសខាងកើត និងទិសខាងលិចមកអង្គុយជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ” (១២) តែអស់ទាំងមនុស្សរបស់នគរនោះ នឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងសេចក្តីជំនឿខ្លាំងក្រៅវិញ នៅទីនោះនឹងមានយំ ហើយសង្ឃឹតធ្មេញ (១៣) រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមេទ័ពនោះថា “ ចូរទៅចុះ ឱ្យបានដូចសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ចុះ ” បារតាតក៏បរាជានៅវេលានោះឯង ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សមានជំងឺ

(១៤) លុះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពេត្រុសហើយ នោះឃើញម្តាយក្មេកគាត់កំពុងតែដេកគ្រុន (១៥) រួចទ្រង់ពាល់ ដៃនាងនោះគ្រុនក៏បាត់ទៅ ហើយនាងក្រោកឡើងបំរើទ្រង់ (១៦) ដល់ពេលព្រលប់គេនាំមនុស្សជាច្រើន ដែលមានអារក្សចូលមកឯ ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ដេញអារក្សដោយសារព្រះបន្ទូល ឯអស់អ្នកដែលមានជំងឺរោគា ទ្រង់បានប្រោសឱ្យជាគ្រប់គ្នាដែរ (១៧) ដើម្បីឱ្យបានសំរេចតាមទំនាយ ដែលហោរាអេសាយបានទាយទុកមកថា “ ទ្រង់បរាជានទទួលអស់ទាំងរោគា ហើយផ្ទុកអស់ទាំង ជំងឺរបស់យើងរាល់គ្នានៅលើព្រះអង្គទ្រង់ ” ។

តម្លៃនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

(១៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញហ្វូងមនុស្សកកកុញនៅជុំវិញទ្រង់ នោះទ្រង់បង្គាប់ ឱ្យឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាងទៅ (១៩) ខណៈនោះ មានអាចារ្យម្នាក់ចូលមកទូលទ្រង់ថា លោកគ្រូអើយ ខ្ញុំនឹងតាមលោកទៅដែរ ទោះបើលោកទៅឯណាក៏ដោយ (២០) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់តបថា “ កញ្ជ្រោងមានរូងវា ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មានសំបុក តែកូនមនុស្សគ្មានកន្លែងណានឹងកើយ ក្បាលទេ ” (២១) មានសិស្សទ្រង់ម្នាក់ទៀត ទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំបានទៅកប់ខ្មោចឪពុកទូលបង្គំសិន (២២) តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា “ ចូរមកតាមខ្ញុំវិញ ទុក ឱ្យពួកមនុស្សស្លាប់កប់ខ្មោចពួកគេចុះ ” ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យព្យុះស្ងប់

(២៣) កាលទ្រង់បានយាងចុះទូកហើយ នោះពួកសិស្សក៏តាមទ្រង់ទៅ (២៤) ឯសមុទ្រក៏កំរើកឡើងជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះបានជា រលកឡើងគ្របលើទូក តែទ្រង់ផ្តល់កំ (២៥

) ពួកសិស្សក៏ចូលទៅតើនទ្រង់ទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយសង្គ្រោះផង យើងខ្ញុំវិនាសហើយ (២៦)
) ទ្រង់មានបន្ទូលថា " ឱពួកអ្នកមានជំនឿតិចអើយ ហេតុអ្វីបានជាភ័យដូច្នោះ? " រួចទ្រង់ក្រោកឡើង
កំហែងដល់ខ្យល់ និងសមុទ្រ នោះក៏ស្ងប់យឺងអស់ទៅ (២៧) អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តីអស្ចារ្យ
ហើយនិយាយគ្នាថា តើមនុស្សនេះបែបយ៉ាងណា បានជាទាំងខ្យល់ និងសមុទ្រក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នោះ ។
ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សអារក្សចូលពីរនាក់

(២៨) កាលទ្រង់បានដល់ស្រុកគេវ៉ាស៊ីននៅត្រើយម្ខាងហើយ នោះមានមនុស្សពីរនាក់ ដែលមានអារក្សចូល
គេចេញពីផ្នូរខ្មោចមក ជួបនឹងទ្រង់ វាសាហាវណាស់ដល់ម៉្លេះបានជាគ្មានអ្នកណាហ៊ានដើរតាមផ្នូរនោះទេ (
២៩) នោះវាស្រែកឡើង ថា " ឱព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអើយ! តើយើង
ហើយនិងទ្រង់មានការអ្វីនឹងគ្នា? តើទ្រង់បានយាងមកទីនេះដើម្បីនឹងធ្វើទុក្ខដល់យើងមុន កំណត់ឬអី? " (
៣០) រីឯនៅទីដែលឆ្ងាយពីវា នោះមានហ្វូងជ្រូកយ៉ាងធំកំពុងតែរកស៊ី (៣១

) ហើយពួកអារក្សនោះក៏ទូលអង្វរទ្រង់ ថា " បើទ្រង់បណ្តេញយើង សូមអនុញ្ញាត
ឱ្យយើងចូលទៅនៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះចុះ " ។ (៣២) ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ទៅចុះ! "
វាក៏ចេញទៅចូលក្នុងហ្វូងជ្រូក រួចជ្រូកនាំគ្នាចេ
រាលម្នីម្នាតាមភ្នំចោតធ្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រលង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ (៣៣) ឯពួកអ្នក ដែលឃ្វាលវា
គេនាំគ្នាត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុង រាយរាប់ប្រាប់ពីគ្រប់ការទាំងនោះ
ហើយពីមនុស្ស២នាក់ដែលមានអារក្សចូលផង (៣៤) ចំណែកពួកអ្នកក្រុងនោះទាំងអស់គ្នា
ក៏ចេញមកឯព្រះយេស៊ូវ កាលបានឃើញទ្រង់ គេក៏អង្វរឱ្យទ្រង់យាងចេញពីក្រវល់ស្រុកគេទៅ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង

៩:២-៨ = មក ២:៣-១២ លក ៥:១៨-២៦

៩ ១ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏យាងចុះទូកឆ្លងទៅឯក្រុងរបស់ទ្រង់ច វិញ
២ នោះមានគេនាំមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងឆ្នាក់ដេក លើគ្រែមកឯទ្រង់
កាលទ្រង់ទតឃើញសេចក្តីជំនឿជរបស់ អ្នកទាំងនោះ ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងថា " ចូរ

សង្ឃីមឈឺឡើងកូនអើយ បាបឯងបានអត់ទោសព្យាបាលឯង ហើយ” ពាដូច្នោះមានអាចារ្យខ្លះនឹកក្នុងចិត្តថា មនុស្សនេះ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ៤៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈ្វេងយល់ គំនិតបំភ្លេច ក៏មានបន្ទូលថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតអាក្រក់ក្នុងចិត្តដូច្នោះ? ដង្ហើតដែលថាបាបឯងបានអត់ទោសអោយឯងហើយ ឬថាអោយក្រោកឡើងដើរទៅ នោះ តើពាក្យណាងាយថាជាជាង ៦ប៉ុន្តែនេះដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថាកូនមនុស្សខ្លះ មានអំណាចនឹងអត់ទោសបាបនៅ ផែនដីបានដែរ” នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដែលស្លាប់ ដើងថា “ចូរក្រោកឡើងយកគ្រែឯងទៅផ្ទះទៅ” ពួកអ្នកនោះ ក៏ក្រោកឡើងដើរទៅឯផ្ទះ ៨កាលហ្នឹងមនុស្សបានឃើញការ នោះគេកើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះឈ្មោះ ដែលទ្រង់បានប្រទានអំណាចយ៉ាងនេះមកមនុស្សលោក ។

ការត្រាស់ហៅលោកម៉ាថាយ

៩:៩-១៣ = មក ២:១៤-១៧ លក ៥:២៧-៣២

៩លុះព្រះយេស៊ូវយាងហួសពីទីនោះទៅ ទ្រង់ក៏ទតឃើញ មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថាយ កំពុងអង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ នោះទ្រង់មានបន្ទូលហៅគាត់ថា “ចូរមកតាមខ្ញុំ” ណា គាត់ក៏ ក្រោកឡើងដើរតាមទ្រង់ទៅ ១០កាលព្រះយេស៊ូវកំពុងគង់ សោយអាហារនៅក្នុងផ្ទះ នោះមានពួកអ្នកយកពន្ធ និងមនុស្សមានបាបជាច្រើនបានមកអង្គុយជាមួយនឹងទ្រង់ និង ពួកសិស្សទ្រង់ផង ១១កាលពួកវាវិស្សីបានឃើញដូច្នោះ គេ ក៏សួរពួកសិស្សទ្រង់ថា “ហេតុអ្វីបានជាគ្រូរបស់អ្នករាល់គ្នា បរិភោគជាមួយនឹងពួកយកពន្ធ ហើយនិងមនុស្សមានបាប ដូច្នោះ?” ត ១២តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏បានឮ ហើយទ្រង់មាន បន្ទូលតបថា “ពួកអ្នកដែលជាសុខសប្បាយមិនត្រូវការនឹង គ្រូពេទ្យទេ គឺជាពួកដែលមានជំងឺវិញទេតើ ១៣ចូរអោយ អ្នករាល់គ្នាទៅរៀនន័យបទដែលថា អញចង់បានសេចក្តី មេត្តាករុណាមិនមែនយញ្ញូជាទេថ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បីនឹងហៅមនុស្សសុចរិតទេ គឺមកហៅមនុស្សមានបាប អោយប្រែចិត្តវិញ” ទ ។

ការតមអាហារ

៩:១៤-១៧ = មក ២:១៨-២២ លក ៥:៣៣-៣៩

១៤នៅគ្រានោះពួកសិស្សរបស់យ៉ូហាន ៥ ក៏មកឯទ្រង់ទូល ថា “ហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំ និងពួកវាវិស្សីតមនតែព្យាយាម តែ ពួកសិស្សទ្រង់មិនដែលតមសោះដូច្នោះ?” ១៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ឆ្លើយថា

“កំពុងដែលប្តីថ្មោងថ្មីនៅជាមួយគ្នានោះតើសំឡាញ់ នៃគាត់នឹងធ្វើទឹកមុខព្រួយបានឬទេ? ប
ប៉ុន្តែនឹងមានគ្រាមក ដល់ដែលប្តីនឹងត្រូវដកយកចេញពីគេទៅ នៅគ្រានោះទើប គេនឹងតមថអាហារវិញ
១៦គ្មានអ្នកណាដែលយកកំណាត់សំ ពត់ថ្មីមកប៉ះអារិយាសំទេ ដ្បិតកំណាត់ថ្មីនោះនឹងហែកអារិ ចាស់ចេញ
ហើយរំហែកនោះនឹងរឹតតែអាក្រក់ជាងទៅ ទៀត ១៧ក៏មិនដែលមានអ្នកណាដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី
ក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើដូច្នោះ ថង់ស្បែកនឹងឆ្ងាយ ហូរស្រាទំពាំងបាយជូរចេញអស់
ហើយទាំងថង់នោះក៏ត្រូវ ខូចខាតដែរ គឺគេតែងដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីក្នុងថង់ ស្បែកថ្មីវិញ
នោះទើបទាំង២បានគង់នៅ” ។ការប្រោសស្ត្រីមានជំងឺ និងសពក្មេងស្រី

៩:១៨-២៦ = មក ៥:២២-៤៣ លក ៨:៤១-៥៦

១៨កំពុងដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងគេ ពីដំណើរទាំងនោះ ស្រាប់តែមានមេសាណាម្នាក់
មកក្រាបថ្វាយបង្គំពន្យល់ថា កូន ស្រីរបស់ទូលបង្គំទើបនឹងស្លាប់អម្បាញ់មិញ សូមទ្រង់មេត្តា
យាងទៅដាក់ព្រះហស្តលើវាវា នោះវានឹងរស់ឡើងវិញ ១៩ព្រះយេស៊ូវក៏ក្រោកឡើង យាងទៅតាម
ព្រមទាំងពួក សិស្សទ្រង់ដែរ ២០វិញមានស្ត្រីម្នាក់ នាងមានជំងឺធ្លាក់ឈាម អស់១២ឆ្នាំមកហើយ នាងប
ានចូលមកពីក្រោយពាល់ជាយ ព្រះពស្ត្រទ្រង់ម ២១ដោយគិតក្នុងចិត្តថា បើគ្រាន់តែពាល់
ជាយព្រះពស្ត្រទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ នោះនឹងបានជាហើយ ។

២២ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បែរទៅឃើញនាង ក៏មានបន្ទូលថា “ចូរសង្ឃឹមឡើងយកូនអើយ!
សេចក្តីជំនឿរបស់នាងបាន ជួយសង្គ្រោះនាងហើយ” នាងក៏បានជា ចាប់តាំងពីវេលា នោះមកល ។

២៣រួចមក កាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះមេសាណាបាន ឃើញពួកអ្នកផ្តុំខ្យ
និងមនុស្សសន្លឹកកំពុងតែឆោឡោវ ២៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរចុះចេញទៅ ដ្បិតនាងក្រមុំ
នេះមិនមែនស្លាប់ទេស នាងគ្រាន់តែដេកលក់ប៉ុណ្ណោះ” ហ តែ គេសើចម្រកអោយទ្រង់
២៥លុះបណ្តើរមនុស្សទាំងនោះ ទៅក្រៅទាំងអស់ហើយ នោះទ្រង់យាងចូលទៅចាប់ដៃនាង
រួចនាងក៏ក្រោកឡើងឡ ២៦រឿងនោះបានលឿនខ្លាចទូទៅ ពេញពាសក្នុងស្រុកនោះឯងអ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សខ្ចាក់ និងមនុស្សគ

២៧កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញពីទីនោះទៅ នោះមានមនុស្សខ្ចាក់២នាក់តាមទ្រង់ ទាំងស្រែកថា
“ឱព្រះ រាជបុត្រាហ្នឹងដាវីឌុអើយ! ក សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើង ខ្ញុំផង” ២៨កាលប

ានយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ នោះអ្នកខ្ញុំទាំង ២ក៏មកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នកជឿថា ខ្ញុំ
អាចនឹងធ្វើការនេះបានឬទេ?" អ្នកទាំង២ទូលថា "ជឿ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ"ខ
២៩នោះទ្រង់ក៏ពាល់ភ្នែកគេ ដោយ បន្ទូលថា "ចូរអោយបានដូចសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចុះ" គ ៣០ភ្នែកគេក៏ឮ
ានភ្លឺឡើង រួចទ្រង់ហាមផ្តាច់ថា "នែ! កុំអោយ អ្នកណាដឹងការនេះអោយសោះឃ្នះ!" យ ៣១តែកាលគេចេញ
ទៅហើយ នោះក៏ផ្សាយប្រាប់ពីទ្រង់ សុសសាយពេញក្នុង ស្រុកនោះង ។

៣២កំពុងដែលអ្នកទាំង២ចេញទៅ នោះមានគេនាំ មនុស្សគច ដែលមានអារក្សចូលឆ មកឯទ្រង់
៣៣រួចកាលបាន ដេញអារក្សចេញហើយ នោះមនុស្សគបាននិយាយឡើងបាន ឯបណ្តាមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន
គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យថា មិន ដែលឃើញមានយ៉ាងដូច្នោះ នៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលសោះ ឡើយជ
៣៤តែពួកផារីស៊ីនិយាយឡើងថា អ្នកនេះដេញអារក្ស ដោយសារតែមេអារក្សទេឈ ។

ចំរូតធំ តែមានអ្នកច្រូតតិច

៣៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏យាងទៅដល់គ្រប់ក្រុង គ្រប់ភូមិ ព្រមទាំងបង្រៀនក្នុងសាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មាន
ហើយប្រកាស ប្រាប់ដំណឹងល្អពីនគរ ទ្រង់ក៏ប្រោសអស់ទាំងជំងឺរោគា និង ជរាពិការ ក្នុងពួកបណ្តាជនអោយឮ
ានជាញ ៣៦កាលទ្រង់ ឃើញហ្នឹងមនុស្សហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្តួល អាណិតដល់គេដ
ដ្បិតគេល្មើយ ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយ ដូចហ្នឹង ច្រើមដែលឥតអ្នកគង្វាលបំ ៣៧បានជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួក
សិស្សថា "ចំរូតធំណាស់ឪ តែមានអ្នកច្រូតតិចទេឈ ៣៨ដូច្នោះ ចូរសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចំរូត
អោយទ្រង់ចាត់អ្នកច្រូត មកក្នុងចំរូតទ្រង់" ។

ជំពូក ១០

ពះយេស៊ូវបញ្ជូនសាវ័កទាំង១២ចេញទៅ

១០:២-៤ = មក ៣:១៦-១៩ លក ៦:១៤-១៦ កថ ១:១៣

១០:៩-១៥ = មក ៦:៨-១១ លក ៩:៣-៥ ១០:៤-១២

១០:១៩-២២ = មក ១៣:១១-១៣ លក ២១:១២-១៧

១០:២៦-៣៣ = លក ១២:២-៩

១០:៣៤-៣៥ = លក ១២:៥១-៥៣

១០ ១កាលទ្រង់បានហៅពួកសិស្សទាំង១២នាក់មកហើយ នោះ ក៏ប្រទានអោយគេមានអំណាច
អាចនឹងដេញអារក្ស អសោច៏ណហើយនិងមើលគ្រប់ទាំងជំងឺរោគា និងជរាពិការ ទាំងអស់អោយបានជាផងត
។

២រីឯពួកសាវ័កទាំង១២នាក់ នោះដូចមានឈ្មោះខាង ក្រោមនេះស្រាប់ គឺមុនដំបូងមានសីម៉ូន ដែលហៅថា
ពេត្រុស១ អនទ្រេជាប្អូនគាត់១ យ៉ាកុបជាកូនសេបេដេ១ និងយ៉ូហានជាប្អូនគាត់១ ពាកីលីព១ បារតូឡូមេ១
ទ្វីម៉ាស១ ម៉ាថាយជាអ្នកយកពន្ធ១ យ៉ាកុបជាកូនអាណានីម១ លេបេ ដែលហៅថា ថាដេ១ ៤ស
ម៉ូនជាសាសន៍កាណាន១ ហើយ និងយូដាស-អីស្ការីយ៉ុតជាអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់១ ។

៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ចាត់ពួក១២នាក់នេះ អោយទៅដោយផ្តាំ ថា
"កុំអោយអ្នករាល់គ្នាបែរទៅតាមផ្លូវរបស់សាសន៍ដទៃ ឬចូលទៅក្នុងទីក្រុងណា១របស់សាសន៍សាម៉ារីទឡើយ
៦ចូរ ទៅឯច្រើមបាត់បង់ របស់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែលធីវិញ ៧ហើយកំពុងដែលទៅ នោះចូរប្រកាសប្រ
ាប់ថា នគរ ស្ថានសួគ៌និងដល់ហើយ ៨ចូរប្រោសមនុស្សជំងឺអោយជា មនុស្សស្លាប់អោយរស់ឡើងវិញ
មនុស្សឃ្នង់អោយជាស្អាត ហើយដេញអារក្សចេញផង អ្នករាល់គ្នាបានទទួលទេ ត្រូវ អោយទេដែរ
៩កុំអោយយកមាសប្រាក់ ឬលុយកាក់ដាក់ ក្នុងខ្សែក្រវាត់របស់អ្នកទៅឡើយ ១០ក៏កុំអោយយកយាម
សំរាប់តាមផ្លូវ ឬអាវ១២ ស្បែកជើង ឬដំបងផង ដ្បិតអ្នក ដែលធ្វើការ នោះគួរនឹងបានអាហារចិញ្ចឹមខ្លួនផ ។

១១នៅក្រុងណា ឬភូមិណា ដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ នោះ ត្រូវអោយសួររកអ្នកណាក្នុងទីនោះដែលគេគួរ
រួចអោយ នៅផ្ទះអ្នកនោះ ដរាបដល់អ្នកចេញទៅ ១២កាលណាចូល ទៅក៏ត្រូវជំរាបសួរពួកផ្ទះនោះដែរ
១៣បើអ្នកផ្ទះនោះគេគួរ នោះ ចូរអោយសេចក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នករាល់គ្នានៅផ្ទះ នោះចុះ តែបើមិនគួរទេ
នោះត្រូវអោយសេចក្តីសុខសាន្ត ត្រឡប់មកលើអ្នករាល់គ្នាវិញ ១៤បើអ្នកណាមិនទទួល ឬមិន
ស្តាប់តាមពាក្យអ្នក នោះត្រូវអោយអ្នករាល់គ្នាចុះពីផ្ទះនោះ ឬចេញពីក្រុងនោះ
រួចរលាស់ចូលពីជើងអ្នកចេញរក ១៥ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅថែជំនុំជំរះយ ក្រុងសូដុម
និងក្រុងកូមូរ៉ាម នឹងទ្រាំបានងាយជាងក្រុងនោះវិញរ ។

១៦នែ! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាអោយទៅ ដូចជាច្រើមនៅ កណ្តាលប្លូងស្វានល ដូច្នេះចូរធ្វើជាអ្នកឆ្លាតដូចជាពស់
ហើយសុភាពដូចប្រាបវ ១៧ត្រូវអោយប្រយ័ត្ននឹងមនុស្ស លោក ដ្បិតគេនឹងបញ្ជ
នអ្នករាល់គ្នាទៅពួកក្រុមជំនុំស ហើយ និងវាយអ្នករាល់គ្នានឹងរំពាត់នៅក្នុងសាលាប្រជុំហ ១៨អ្នក រាល់គ្នានឹង
ត្រូវគេបញ្ជូនទៅនៅមុខចៅហ្វាយខេត្ត ហើយ នៅចំពោះស្តេចឡ ដោយព្រោះខ្ញុំ ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោក

ទាំងនោះ ហើយនិងពួកសាសន៍ដទៃដែរ ។១៩ប៉ុន្តែកាលណាគេចាប់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះកុំអោយ
ថប់ព្រួយពីបែបនិយាយ ឬពីពាក្យដែលត្រូវថាឡើយអ ពី ព្រោះសេចក្តីដែលត្រូវនិយាយ និង
ានប្រទានមកអ្នករាល់ គ្នានៅវេលានោះឯង ២០ដ្បិតមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាដែល ត្រូវនិយាយទេ
គឺជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះវរបិតានៃអ្នកទេ តើ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលក្នុងខ្លួនអ្នកវិញក ។

២១បងប្អូននឹងបញ្ជូនគ្នាអោយត្រូវស្លាប់ ឪពុកនឹងបញ្ជូនកូន ហើយកូននឹងលើកគ្នាទាស់នឹងឪពុកម្តាយខ
ព្រមទាំងសំឡាប់ គាត់ផងគ ២២មនុស្សទាំងអស់នឹងស្តាប់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ព្រោះឈ្មោះខ្ញុំយ
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុង បំផុត អ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះង ២៣កាលណាគេធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនអ្នករាល់គ្នាក្នុងក្រុងនេះ នោះត្រូវរត់ទៅឯក្រុង១ ទៀតវិញ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្នករាល់គ្នា នឹងដើរ មិនទាន់ដល់គ្រប់ទាំងទីក្រុងនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នៅឡើយ នោះកូនមនុស្សនឹង
ានមកដល់ហើយច ។

២៤សិស្សមិនមែនលើសជាងគ្រូទេ ហើយបារ៉ូក៏មិនលើស ជាងចៅហ្វាយខ្លួនដែរឆ ២៥បើសិស្សបានស្នើនឹងគ្រូ
ហើយ បារ៉ូបានស្នើនឹងចៅហ្វាយនោះល្មមហើយ បើសិនជាគេហៅ ម្ចាស់ផ្ទះថាបេលសេប

ណ្ណនោះចំណង់បើពួកអ្នកនៅផ្ទះនោះ ទាំងប៉ុន្មាន តើគេនឹងហៅយ៉ាងនោះលើសជាងអម្បាលម៉ាន ទៅទៀត

២៦ដូច្នោះ មិនត្រូវអោយខ្លាចគេឡើយ ដ្បិតគ្មានអ្វី គ្របបាំង ដែលមិនត្រូវបើកសំដែងចេញ ឬអ្វីលាក់ល្ងម
ដែលមិនត្រូវបង្ហាញអោយគេស្គាល់នោះទេឈ ២៧ការអ្វី ដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅទីងងឹត

នោះចូរសំដែងនៅទីភ្លឺ ហើយការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាឮនៅត្រចៀក នោះចូរផ្លែង ប្រាប់ពីលើដំបូលផ្ទះវិញចុះ

២៨កុំអោយខ្លាចចំពោះពួកអ្នក ដែលសំឡាប់បានតែរូបកាយ តែពុំអាចនឹងសំឡាប់ដល់ ព្រលឹងបាននោះឡើយ

ស៊ូអោយខ្លាចព្រះអង្គព្រះវិញ្ញាណជាង ដែលទ្រង់អាចនឹងធ្វើអោយទាំងព្រលឹង និងរូបកាយវិនាស

ទៅក្នុងនរកផង ២៩តើគេមិនលក់ចាប២ថ្លៃ១លុយទេឬអី? តែគ្មានចាបណាមួយធ្លាក់ទៅដី

ឥតព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ជ្រាបឡើយ ៣០សូម្បីតែសក់ក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏បាន រាប់ទាំងអស់ដែរដ

៣១យ៉ាងនោះមិនត្រូវអោយខ្លាចឡើយ អ្នករាល់គ្នាមានដំឡែលើសជាងចាបជាច្រើនបំ ។

៣២ដូច្នោះ អស់អ្នកណាដែលទទួលផ្លែងប្រាប់ពីខ្ញុំ នៅមុខ មនុស្សលោកឌុ នោះខ្ញុំនឹងទទួលផ្លែងប្រ

ាប់ពីអ្នកនោះ នៅ ចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរ ៣៣តែអ្នក ណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ខ្ញុំ

នៅមុខមនុស្សលោកទេ នោះខ្ញុំក៏មិនព្រមទទួលស្គាល់អ្នកនោះ នៅចំពោះព្រះវរបិតា

ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរឈ ។

៣៤ កុំអោយស្មានថា ខ្ញុំមកនឹងតាំងអោយមានសេចក្តីមេត្រី នៅផែនដីឡើយ ខ្ញុំមិនមែនមក
 ដើម្បីតាំងអោយមានសេចក្តី មេត្រីទេ គឺអោយមានដាវិវិញ ៣៥ ដ្បិតខ្ញុំបានមក ដើម្បីនឹងនាំ
 អោយគេទាស់នឹងឪពុកខ្លួន អោយកូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ ហើយកូនប្រុសស្រីទាស់នឹងម្តាយក្មេកណា
 ៣៦ ឯពួកសត្រូវ របស់អ្នកណានោះគឺជាពួកអ្នកនៅផ្ទះជាមួយនឹងខ្លួននោះឯងត
 ៣៧ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ឪពុក ឬម្តាយជាជាងខ្ញុំ នោះមិន គួរនឹងខ្ញុំទេ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់កូនប្រុស
 ឬកូនស្រី ជាជាងខ្ញុំ នោះក៏មិនគួរនឹងខ្ញុំដែរទេ ៣៨ អ្នកណាដែលមិនយក ឈើភ្លាងខ្លួន មកតាមខ្ញុំ
 អ្នកនោះមិនគួរនឹងខ្ញុំឡើយ ១ ។ ៣៩ អ្នកណាដែលរកបានជីវិតខ្លួន នោះនឹងត្រូវបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលច
 ាត់ជីវិតដោយយល់ដល់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបាន ជីវិតវិញ ៤០ អ្នកណាដែលទទួលអ្នករាល់គ្នា នោះឈ្មោះថា
 ទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលទទួលខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួល ព្រះអង្គដែលចាត់អោយខ្ញុំមកដែរ
 ៤១ អ្នកណាដែលទទួល ហោរាពីព្រោះជាហោរាអ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់ដូចជារង្វាន់ របស់ហោរា
 ឯអ្នកណាដែលទទួលមនុស្សសុចរិតពីព្រោះជា មនុស្សសុចរិត នោះនឹងបានរង្វាន់ដូចជារង្វាន់របស់មនុស្ស
 សុចរិតដែរ ៤២ អ្នកណាដែលអោយទឹកត្រជាក់តែ១កែវទៅ កូនក្មេងតូច១នេះផឹកពីព្រោះជាសិស្សខ្ញុំ នោះខ្ញុំប្រ
 ាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថាអ្នកនោះមិនបាត់រង្វាន់ខ្លួនឡើយ ប ។

ជំពូក ១១

ព្រះយេស៊ូវ និងយ៉ូហាន-បាទីស្ត

១១:២-១៩ = លក ៧:១៨-៣៥

១១ ១ កាលព្រះយេស៊ូវបានផ្តាំពួកសិស្សទាំង១២នាក់ផ្សេង ហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ
 ដើម្បីនឹងទៅបង្រៀន ហើយសំដែង ក្នុងអស់ទាំងក្រុងរបស់គេ ។

២ វិធីយ៉ូហានដែលជាប់នៅក្នុងគុកភក្តាត់បានឮពីការទាំង ប៉ុន្មាន ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ធ្វើ
 ហើយក៏ចាត់សិស្សគាត់២នាក់ អោយទៅទូលសួរទ្រង់ថា ៣ "តើទ្រង់ជាព្រះអង្គដែលត្រូវ យាងមកនោះម ប
 ត្រូវអោយយើងខ្ញុំចាំ១អង្គទៅទៀត?"

៤ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ចូរទៅប្រាប់យ៉ូហាន ពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកកំពុងតែឮ
 ហើយឃើញចុះ ៥ គឺ ថាមនុស្សខ្លាចបានភ្លឺ មនុស្សខ្លិនបានដើររួច មនុស្សយួងបានជាស្អាតមនុស្សថ្លង់បានឮ

មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយមនុស្សទាល់ក្របានឮដំណឹងល្អផងយ ឯមានពរហើយ
អ្នកណាដែលមិនរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំ” ។

៧កំពុងដែលអ្នកទាំង២លនោះចេញទៅហើយ នោះព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ផ្ដើមមានបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្ស
ពីយ៉ូហានថា “តើ អ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោស្ថានវ បានទៅមើល ដើមត្រែងរញ្ជួយដោយខ្យល់ប
អ្វី? ៨តើបានទៅមើលអ្វី? បានទៅមើលមនុស្សពាក់អាវទន់ភ្នំឬអី? មើលអស់អ្នក ដែលពាក់អាវទន់ភ្នំ
នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំណាក់ស្តេចទេ ៩ចុះអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? មើលហោរាឬអី? ស មែន ហើយ ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ក៏លើសជាងហោរាផង ១០ដ្បិតគឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា
មើលអញចាត់ទូតអញអោយទៅមុនឯងហទូតនោះនឹងរៀប ចំផ្លូវនៅមុខឯងឲ្យ ១១ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ
ាកដថា ក្នុង បណ្ដាមនុស្សដែលកើតពីស្រ្តីមក នោះគ្មានអ្នកណាបានធំ ជាងយ៉ូហាន-បាទីស្ទទេ
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុង នគរស្ថានសួគ៌ នោះធំជាងគាត់ហើយ ១២តាំងតែពីគ្រា យ៉ូហាន-បាទីស្ទ
ដរាបដល់គ្រាឥឡូវនេះ នោះមានគេខំប្រឹង ចាប់បាននគរស្ថានសួគ៌ ហើយគឺជាពួកខំប្រឹងពិតដែលចាប់ បានផង
១៣ពីព្រោះអស់ទាំងហោរា និងក្រិស្តវិន័យបានទាយ ដរាបមកដល់គ្រាលោកយ៉ូហានអ
១៤ហើយបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាព្រមទទួលពាក្យនេះ នោះគឺលោកនេះហើយជា
លោកអេលីយ៉ាដែលត្រូវមកក ១៥អ្នកណាដែលមានត្រចៀក សំរាប់ស្លាប់អោយស្លាប់ចុះខ” ។
១៦តើត្រូវអោយខ្ញុំច្រៀបដំណែមនុស្សនេះជាអ្វី គឺច្រៀបដូច ជាកូនក្មេងអង្គុយនៅទីផ្សារដែលស្រែកទៅគ្នាវាថា
១៧យើង បានផ្ដុំខ្លួនអោយឯង តែឯងមិនបានរាំ យើងបានទូញទំនួញ អោយឯងតែឯងមិនបានយំទេ
១៨ដ្បិតយ៉ូហានបានមកមិន ស៊ីគមិនផឹកយសោះ តែគេថា គាត់មានអាវក្សចូល ១៩ឯកូន មនុស្សច
ានមកទាំងស៊ីទាំងផឹកផង គង់តែគេថា មើលនេះ ជាអ្នកល្ខោនស៊ីផឹកច្រើន ជាមិត្តសំឡាញ់របស់ពួកយកពន្ធ
និងមនុស្សមានបាបង ប៉ុន្តែប្រាជ្ញាបានរាប់ជាត្រូវដោយផល ដែលបង្កើត ។

វេទនាដល់អស់អ្នកដែលមិនប្រែចិត្ត

១១:២១-២៣ = លក ១០:១៣-១៥

២០នោះទ្រង់ចាប់តាំងបន្ទោសដល់អស់ទាំងក្រុង ជាកន្លែង ដែលទ្រង់បានធ្វើការបូទ្វិបារមីជាច្រើន
ពីព្រោះគេមិនបាន ប្រែចិត្តសោះ គឺទ្រង់មានបន្ទូលថា ២១វេទនាដល់ឯង ខ្ញុំរាំស៊ីនអើយ វេទនាដល់ឯង
បេតសែដាចអើយ ពីព្រោះ ឯការបូទ្វិបារមីដែលបានធ្វើនៅកណ្ដាលឯង បើបានធ្វើនៅ កណ្ដាលក្រុងទីរុស
និងស៊ីដូនវិញ នោះគេនឹងបានប្រែចិត្ត ជាយូរមកហើយ ទាំងស្បៀកសំពត់ផ្ទៃ ហើយព្រលាំងដោយ ផេះផងជ

២២ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ក្រុង ទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូន នឹងទ្រាំ
នាងាយជាងរាល់គ្នា ២៣ ហើយឯង ការពិណិមញ្ញអើយ ដែលឯងបានដកើងឡើង
ស្មើនឹងស្ថានសួគ៌ហើយ ឯងនឹងត្រូវទំលាក់ចុះទៅដល់ស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់វិញដ ពីព្រោះឯការបូទ្វិពរមី
ដែល បានធ្វើនៅកណ្តាលឯង បើបានធ្វើនៅក្នុងសូដុមវិញ នោះ ក្រុងគេនឹង
នឹងស្ថិតស្ថេរនៅដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ២៤ ដូច្នោះ ខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះនោះក្រុងសូដុម
នឹងទ្រាំបានងាយជាងឯងបំ ។ ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា

១១:២៥-២៧ = លក ១០:២១,២២

២៥ នៅវេលានោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱព្រះ វរបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីអើយ
ទូល បង្គំសរសើរដល់ទ្រង់ខ្ព ដោយព្រោះទ្រង់លាក់សេចក្តីទាំង នេះនឹងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ហើយនិងពួកឈ្លាសវៃ
តែបានសំដែង អោយពួកកូនក្មេងយល់វិញ ២៦ ហ្នឹងហើយព្រះវរបិតាអើយ ដ្បិតទ្រង់បានសព្វព្រះហឫ
ទ័យយ៉ាងដូច្នោះ ។

២៧ គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់បានប្រគល់មកខ្ញុំណាពីព្រះវរបិតា នៃខ្ញុំ ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ
មានតែ ព្រះវរបិតាតែ១ ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ មាន តែព្រះរាជបុត្រា
ហើយនិងអ្នកណាដែលព្រះរាជបុត្រាសព្វ ព្រះហឫទ័យចង់បើកអោយស្គាល់ទ្រង់ផងប៉ុណ្ណោះ ។

ចូរមកសំរាកចុះ អស់អ្នកនឿយព្រួយ

២៨ អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ ហើយផ្ទុកធន់អើយ ចូរមកឯ ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអោយអ្នករាល់គ្នាឈប់សំរាក
២៩ ចូរទទួលនឹមខ្ញុំ ហើយរៀននឹងខ្ញុំចុះ ដ្បិតខ្ញុំស្អប់ ហើយមានចិត្តសុភាព នោះ អ្នករាល់គ្នានឹង
នាសេចក្តីសំរាកដល់ព្រលឹង ៣០ ពីព្រោះ នឹមខ្ញុំងាយទេ ហើយបន្ទុកខ្ញុំក៏ស្រាល" ប ។

ជំពូក ១២

ព្រះអម្ចាស់មានអំណាចលើថែឈប់សំរាក

១២:១-៨ = មក ២:២៣-២៨ លក ៦:១-៥

១២:៩-១៤ = មក ៣:១-៦ លក ៦:៦-១១

១២ ១ នៅគ្រានោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងកាត់ស្រែ នៅថ្ងៃ ឈប់សំរាក ឯពួកសិស្សទ្រង់គេឃ្លាន

ហើយគេចាប់បូតគួរ ស្រូវផលិភោគទៅ ២ពួកធារិស៊ីក៏ឃើញ ហើយគេទូលទ្រង់ ថា មើលនំ
សិស្សលោកធ្វើអំពើ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើនៅថៃ ឈប់សំរាកហើយព ។ ៣តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា
“តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើល រឿង ពិការដែលហ្នឹងដាវីឌ្យទ្រង់ធ្វើក្នុងកាលដែលទ្រង់ និង ពួកអ្នកនៅជាមួយ
ានឃ្លានទេឬអី? ៣ ៤គឺដែលទ្រង់បានយាង ចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ ហើយបានសោយនំប៉័ងតាំងទុក
ដែលគ្មានច្បាប់អោយទ្រង់សោយ ឬពួកដែលនៅជាមួយ នឹងទ្រង់ផង ជារបស់ទុកសំរាប់តែពួកសង្ឃមប៉ុណ្ណោះ
៥ឬអ្នក រាល់គ្នាមិនបានមើលក្នុងក្រិត្យវិន័យទេឬអីថា នៅថៃឈប់សំ រាកនោះពួកសង្ឃ នៅក្នុងព្រះវិហារ
ក៏ប្រព្រឹត្តរំលងច្បាប់ នៃថៃឈប់សំរាកយឺតមានទោសវិញ ៦ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា នៅទីនេះមាន១អង្គ
ដែលវិសេសជាងព្រះវិហារទៅ ទៀតរ ៧បើអ្នករាល់គ្នាបានយល់ន័យសេចក្តីដែលថា “អញ ចង់
ានសេចក្តីមេត្តាករុណា មិនមែនយញ្ញូបូជាទេ”ល នោះ អ្នករាល់គ្នាមិនបានបន្ទោស ដល់ពួកអ្នកដែលគ្មានទោស
ឡើយ ៨ដ្បិតកូនមនុស្សរជាម្ចាស់លើថៃឈប់សំរាកដែរ” ។

៩ទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ គេ ១០នោះឃើញមនុស្សម្នាក់មានដៃស្វិត
ហើយគេទូលសួរ ទ្រង់ថា តើមានច្បាប់នឹងប្រោសអោយជានៅថៃឈប់សំរាក បានឬទេ?ស
នេះគឺដើម្បីអោយតែបានរឿងចោទប្រកាន់ ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះហ ។

១១តែទ្រង់ឆ្លើយថា “បើអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាមាន ច្រើមតែ១ ហើយច្រើមនោះធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ
នៅថៃឈប់ សំរាក នោះតើមិនទៅចាប់ស្រង់វាមកទេឬអី?ឡ ១២ឯមនុស្ស
តើមានតំឡៃលើសជាងច្រើមអម្បាលម៉ានទៅទៀតអ ដូច្នោះ មានច្បាប់អោយធ្វើការល
នៅថៃឈប់សំរាកដែរ” ។

១៣រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សនោះថា “ចូរលាតដៃអ្នក ទៅ” គាត់ក៏លាត ហើយដៃនោះបានជាដូចដៃម្ខាង
។ ១៤កាលពួកធារិស៊ីបានចេញទៅក្រៅ គេក៏ពិគ្រោះគ្នារក ហេតុនឹងធ្វើអោយទ្រង់វិនាសក ។

អ្នកបំរើដែលព្រះវិសេសាំង

១៥តែកាលព្រះយេស៊ូវបានជ្រាប នោះទ្រង់យាងថយចេញ ពីទីនោះ មានទាំងមនុស្សកកុញដើរតាមទ្រង់ទៅ
ហើយ ទ្រង់ក៏ប្រោសគេអោយជាគ្រប់គ្នាដែរខ ១៦ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិន អោយគេប្រ
ាប់អោយបណ្តាមនុស្សស្គាល់ទ្រង់ឡើយគ ១៧ដើម្បី អោយបានសំរេចយតាមទំនាយ ដែលហោរាអេសាយ ប
ានទាយទុកមកថា :

១៨" មើល អ្នកបំរើដែលអញបានរើសតាំង ជាអ្នកសុភា ដែលជាទីពេញចិត្តអញ អញនឹងដាក់វិញ្ញាណអញ អោយ សណ្ឋិតនៅលើទ្រង់ច ហើយទ្រង់នឹងថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តី យុត្តិធម៌ដល់សាសន៍ដទៃ ។

១៩ទ្រង់នឹងមិនតតាំងនឹងគេឬស្រែកសំរែកឡើយ នឹងគ្មាន អ្នកណា ឮសំឡេងទ្រង់នៅក្នុងផ្លូវទេ ។

២០ទ្រង់នឹងមិនផ្តាច់ដើមត្រែងដែលបាក់ ក៏មិនលត់ប្រឆេះ ដែលនៅហុយឡើយ ទាល់តែច ាននាំសេចក្តីយុត្តិធម៌អោយ មានជ័យជំនះ ។

២១ហើយអស់ទាំងសាសន៍ដទៃនឹងមានសេចក្តីសង្ឃឹម

ដោយនូវឈ្មោះទ្រង់" ឆ ។

ព្រះយេស៊ូវ និងបេលសេប៊ូល

១២:២៥-២៩ = មក ៣:២៣-២៧ លក ១១:១៧-២២

២២នោះគេនាំមនុស្សម្នាក់មានអារក្សចូល ដែលខ្ញុំក៏ហើយ គមកឯទ្រង់ ទ្រង់ក៏ប្រោសអោយបានជា គឺអោយមនុស្ស ខ្ញុំក៏ហើយគេនោះ បានទាំងនិយាយ ហើយមើលឃើញផងដ

២៣ឯហ្វូងមនុស្សគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ក៏និយាយ គ្នាថា " អ្នកនេះ តើមិនមែនជាព្រះវង្សហ្វូងដាវីឌនោះទេ ឬអី?" ឈ

២៤តែកាលពួកផារីស៊ីបានឮពាក្យនោះ គេក៏ឆ្លើយឡើងថា " មនុស្សនេះដេញអារក្សបាន ដោយសារតែបេលសេប៊ូលដ ជាមេអារក្សទេ" ។

២៥ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបគំនិតគេបំ ក៏មានបន្ទូលថា " អស់ទាំងនគរណាដែល បែកទាស់តែគ្នាឯងនោះនឹងត្រូវ វិនាសទៅ ហើយអស់ទាំងក្រុងណា ឬផ្ទះណា ដែលបែក ទាស់តែគ្នាឯង នោះនឹងនៅស្ថិតស្ថេរពុំបានទេ ២៦ដូច្នោះ បើអារក្សដេញអារក្ស នោះមុខជាវាបែក ទាស់គ្នាវាហើយ យ៉ាងនោះ ធ្វើដូចម្តេច អោយរាជ្យវាស្ថិតស្ថេរនៅបាន? ២៧មួយទៀត បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយអោងបេលសេប ្ដូលឈរពិត នោះតើកូនណរបស់អ្នករាល់គ្នាដេញអារក្សដោយសារអ្វីវិញ

ដូច្នោះវានឹងធ្វើជាចៅក្រមជំនុំជំរះអ្នករាល់គ្នាហើយ ២៨ប៉ុន្តែ បើសិនជាខ្ញុំដេញអារក្ស ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះវិញ នោះឈ្មោះថានគរព្រះតបានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ

២៩ឬធ្វើដូចម្តេចអោយអ្នកណាចូលទៅក្នុងផ្ទះនៃមនុស្សខ្លាំង ពូកែនឹងប្លន់យកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេបាន

រៀបរយតែចងអ្នក ខ្លាំងពូកែនោះជាមុនសិន នោះទើបនឹងប្តូរផ្ទះរបស់គេបាន

៣០ អ្នកណាដែលមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នកនោះទាស់នឹងខ្ញុំហើយ អ្នកណាដែលមិនប្រមូលមកខាងខ្ញុំ អ្នកនោះជាអ្នកកំចាត់ កំចាយវិញថ ៣១ ហេតុនេះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អស់ ទាំងបាប ហើយពាក្យប្រមាថនឹងអត់ទោសអោយមនុស្ស លោកបាន តែឯពាក្យប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណវិញ នោះមិន ដែលបានអត់ទោសដល់មនុស្សឡើយទេ ៣២ អ្នកណាដែលពោលពាក្យទាស់នឹងកូនមនុស្ស នោះនឹងអត់ទោសអោយ បាន តែអ្នកណាដែលពោលទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះនឹងអត់ទោសអោយពុំបានឡើយ ទោះនៅនាលោកិយធន នេះ ឬនៅបរលោកនាយក្តីន ។

៣៣ ត្រូវតែរាប់ថា ដើមឈើល្អ ផ្លែវាក៏ល្អ ឬថាដើម ឈើអាក្រក់ ហើយផ្លែវាក៏អាក្រក់ដែរ ដ្បិតគេស្គាល់ដើម ឈើដោយសារផ្លែវាប ៣៤ ពូជពស់វែកផងអើយ ដែលអ្នករាល់ គ្នាអាក្រក់ម៉្លេះ តើធ្វើដូចម្តេចនឹងអោយអ្នករាល់គ្នា ពោល សេចក្តីល្អបាន ពីព្រោះមាត់តែងនិយាយ តាមសេចក្តី បរិបូរដែលនៅក្នុងចិត្ត ៣៥ ធម្មតាមនុស្សល្អតែងបញ្ចេញ សេចក្តីល្អ អំពីកំណប់ដ៏ល្អដែលបានកប់ទុកក្នុងចិត្ត ឯមនុស្ស អាក្រក់វិញ គេក៏បញ្ចេញសេចក្តីអាក្រក់អំពី កំណប់អាក្រក់ របស់គេដែរ ៣៦ ហើយខ្ញុំប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថែជំនុំជំរះ នោះមនុស្សលោកនឹងត្រូវរៀបរាប់ប្រាប់ ពីអស់ទាំងហេតុ នៃពាក្យ ឥតប្រយោជន៍ ដែលគេបាននិយាយ ៣៧ ដ្បិតអ្នកនឹង បានរាប់ជាសុចរិតដោយសារពាក្យសំដីរបស់ខ្លួន ប ្តូរនឹងត្រូវ ទោស ក៏ដោយសារតែពាក្យសំដីនោះដែរភ ។

ទីសំគាល់ពីលោកយ៉ូណាស

១២:៣៩-៤២ = លក ១១:២៩-៣២

១២:៤៣-៤៥ = លក ១១:២៤-២៦

៣៨ គ្រានោះ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីខ្លះ គេទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ យើងខ្ញុំចង់ឃើញទីសំគាល់មពីលោកយ" ៣៩ តែ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ដំណាមនុស្សអាក្រក់ ហើយកំផិតគេ ចេះតែចង់ឃើញទីសំគាល់ តែនឹងគ្មានទីសំគាល់ណាបានប្រ ទានមកគេក្រៅពីទីសំគាល់របស់ហោរាយ៉ូណាសរឡើយ ។ ៤០ ដ្បិតដែល លោកយ៉ូណាសច ាននៅក្នុងពោះត្រីធំលអស់៣ ថៃពាយបំយ៉ាងណា កូនមនុស្សរក៏នឹងនៅក្នុងផ្ទៃផែនដីស៣ថៃ ពាយបំយ៉ាងនោះដែរ ៤១ ឯមនុស្សនៅក្រុងនីនីវេហនឹងឈរ ឡើងជាមួយនឹងមនុស្សដំណនេះ ក្នុងគ្រាជំនុំជំរះ

ហើយនិង កាត់ទោសអោយផង ដ្បិតគេបានប្រែចិត្ត ដោយព្រលឹងចក្រី ដែលលោកយ៉ូណាសទ្បបានប្រកាសប្រាប់
ហើយមើល នៅទី នេះមាន ១អង្គ ដែលវិសេសជាងលោកយ៉ូណាសទៅទៀត
៤២មហាក្សត្រិនៅស្រុកខាងត្បូង នឹងឈរឡើងជាមួយនឹង មនុស្សដំណនេះក្នុងគ្រាជំនុំជំរះ
ហើយនិងកាត់ទោសអោយ ផង ដោយព្រះនាងបានយាងមកអធិបូជនា ដើម្បីនឹង
ស្តាប់ចំណេះរបស់ហ្លួងសាឡាម្នីន ហើយមើល នៅទីនេះមាន ១អង្គ វិសេសជាងហ្លួងសាឡាម្នីនទៅទៀត ។
៤៣កាលណាអារក្សអសោចី បានចេញពីមនុស្សទៅហើយ នោះវាដើរចុះឡើង នៅកន្លែងហ្លួតហែង
ដើម្បីរកទីឈប់ សំរាក តែរកមិនបានសោះ ៤៤នោះវាគិតថា អញនឹងត្រឡប់
ទៅឯផ្ទះអញដែលទើបនឹងចេញមកនោះ រួចកាលវាមកដល់ ឃើញផ្ទះនៅទំនេររោសស្អាត
ហើយតុបតែងយ៉ាងល្អ ៤៥នោះវាចេញទៅនាំយកអារក្ស៧ទៀត ដែលកាចៗជាងវា មកជាមួយផង
ក៏នាំគ្នាចូលទៅនៅទីនោះ ហើយសណ្តាន ក្រោយរបស់មនុស្សនោះ បានអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀតក ឯ
មនុស្សដំណអាក្រក់នេះ គេនឹងបានដូច្នោះដែរ” ។

មាតា និងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១២:៤៦-៥០ = មក ៣:៣១-៣៥ លក ៨:១៩-២១

៤៦កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនឹងហ្លួងមនុស្សនៅឡើយ នោះមាតាខ និងពួកប
្អូនទ្រង់ក៏ឈរពីខាងក្រៅរកទូលនឹង ទ្រង់ ៤៧មានម្នាក់ទូលទ្រង់ថា មើលនំ ម្តាយ និងប្អូនលោក
ឈរនៅខាងក្រៅចង់និយាយនឹងលោក ។

៤៨តែទ្រង់ឆ្លើយទៅអ្នកដែលទូលនឹងទ្រង់ថា “តើអ្នកណា ជាម្តាយ ហើយជាប្អូនខ្ញុំ?”
៤៩រួចទ្រង់លាតព្រះហស្តចង្អុល ទៅពួកសិស្ស ដោយបន្ទូលថា “នុំនុំ! ម្តាយ ហើយនិងប្អូនខ្ញុំ ៥០ដ្បិតអ្នកណា
ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ិយ គឺអ្នកនោះហើយ ជាប្អូនប្រុសស្រី
ហើយជាម្តាយខ្ញុំវិញ” ។

ជំពូក ១៣

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកព្រោះពូជ

១៣:១-១៥ = មក ៤:១-១២ លក ៨:៤-១០

១៣:១៦,១៧ = លក ១០:២៣,២៤

១៣:១៨-២៣ = មក ៤:១៣-២០ លក ៨:១១-១៥

១៣ ១នៅថៃនោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញពីផ្ទះទៅ គង់នៅមាត់សមុទ្រ

២នោះមានមនុស្សប្រជុំគ្នាមកឯទ្រង់ ណែនណាន់ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់យាងចុះទៅគង់ក្នុងទូកវិញ

ហើយមនុស្សទាំងអស់គ្នាឈរនៅលើមាត់ច្រាំង ៣ទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេ

ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីរឿងជាច្រើនថា "មើល! មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះ ៤កំពុងដែល

គាត់ព្រោះ នោះមានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវ ហើយសត្វស្លាប ក៏ហើរមកចឹកស៊ីអស់ទៅ

៥មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងកន្លែង ថ្ម ដែលមានដីរាក់ពេក ស្រាប់តែដុះឡើងភ្លាម ព្រោះដីមិន ជ្រៅទេ

៦ប៉ុន្តែកាលថែរឡើង នោះក៏ក្រៀមខ្លោចទៅ ពី ព្រោះគ្មានបូស ៧ហើយខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅកណ្តាលបន្ទាត់

ដុះឡើងខ្ពស់ជិត ៨តែមានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ហើយ បង្កើតផលបាន១ជា១រយរយ មួយទៀតបាន៦០

ហើយមួយ ទៀតបាន៣០ ៩អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់អោយ ស្តាប់ចុះ" ជ ។

១០រួចពួកសិស្សមកឯទ្រង់ទូលសួរថា ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងគេ ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចដូច្នោះ?

១១ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ពីព្រោះបានប្រទានមកអ្នក រាល់គ្នាឈរ អោយបានស្គាល់ការអាទិកំច

ាំងរបស់នគរស្ថាន ស្មុគ្រគ្នា តែមិនបានប្រទានអោយអ្នកទាំងនោះស្គាល់ទេ" ។១២ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន

គេនឹងអោយទៅអ្នកនោះ ហើយ អ្នកនោះនឹងមានជាបរិបូរឡើង តែអ្នកណាដែលគ្មាន នោះ

គេនឹងយកទាំងអ្វីៗ ដែលអ្នកនោះមានចេញផងដ ១៣ហេតុ នោះបានជាខ្ញុំនិយាយនឹងគេ

ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច

ដ្បិតដែល គេមើលនោះមិនឃើញវិញ ហើយ

ដែលគេ ស្តាប់ នោះក៏មិនឮ ហើយមិនយល់ផងប ។

១៤ពាក្យទំនាយរបស់ហោរាអេសាយ បានសំរេចខុ នៅលើ អ្នកទាំងនោះហើយ

គឺជាសេចក្តីដែលទាយទុកមកថា:

"ដែលឯងរាល់គ្នាឮ នោះនឹងឮមែន តែស្តាប់មិនបាន

ហើយដែលឃើញ នោះនឹងឃើញមែន តែមិនយល់សោះ

១៥ ព្រោះចិត្តរបស់ជនជាតិនេះបានត្រឡប់ជាស្តីកវិញ

គេឮដោយត្រចៀកធន់ ហើយធ្មេចភ្នែក ក្រែងមើល

ឃើញនឹងភ្នែក ស្តាប់ឮនឹងត្រចៀក ហើយយល់ក្នុងចិត្ត

រួចគេប្រែចិត្ត ហើយអញប្រោសអោយគេបានជា" ឆ ។ ១៦ តែអ្នករាល់គ្នាវិញ ភ្នែកអ្នកមានពរហើយ

ដ្បិតមើល ឃើញ ត្រចៀកអ្នកក៏ដៃ ដ្បិតស្តាប់ឮត ១៧ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា ពីដើមមានហោរា

និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន គេចង់ឃើញការដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញថា តែមិនបានឃើញ សោះ ក៏ចង់ព

សេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាឮដៃ តែមិនបានឮ ឡើយ ។

១៨ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូច ពីអ្នក ព្រោះពូជនោះ

១៩ គឺកាលណាបើអ្នកស្តាប់ព្រះបន្ទូលពីនគរទ តែមិនយល់ នោះអាកំណាចក៏មកអភ័យកសេចក្តីដែលបាន

ព្រោះក្នុងចិត្តអ្នកនោះទៅបាត់ នេះគឺជាអ្នកដែលបានទទួល ពូជតាមផ្លូវ ២០ ហើយអ្នកដែលបាន

បានទទួលពូជក្នុងកន្លែងថ្ម នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល រួចទទួលភ្លាមដោយអំណរ ២១ តែគ្មានចាក់ប

សនៅក្នុងខ្លួន ហើយមិននៅជាប់ជាយូរ ប៉ុន្មានទេ លុះកាលណាកើតមានសេចក្តីទុក្ខលំបាកប

សេចក្តីបៀតបៀនដោយព្រះព្រះបន្ទូល នោះគេរសាយចិត្តចេញ ភ្លាមន ២២ ហើយអ្នកដែលបាន

បានទទួលពូជនៅក្នុងបន្ទា នោះគឺ ជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល រួចសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនៅជីវិតនេះ និងសេចក្តីឆន

ាករបស់ទ្រព្យសម្បត្តិប មកខ្ចប់ព្រះបន្ទូលជាប់ មិនអោយពូជនោះកើតផលឡើយ ២៣ តែអ្នកដែលទទួលពូជ

ក្នុងដីល្អវិញ នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល ហើយយល់ក៏

បង្កើតផលផ្លែផ្កាមួយជា១រយមួយជា៦០ហើយមួយទៀតជា៣០

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ស្រងែ

២៤ ទ្រង់មានបន្ទូល ដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច១ទៀតថា នគរ ស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាថៅកែម្នាក់

ដែលព្រះពូជល្អនៅ ស្រែខ្លួន ២៥ ប៉ុន្តែកាលមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែដេកលក់ នោះ សត្រូវរបស់ថៅកែនោះ

ក៏មកព្រោះស្រងែនៅក្នុងស្រូវ សាលីដៃ រួចចេញបាត់ទៅ ២៦ លុះពន្លកឡើង ហើយស្រូវ ចេញ

នោះស្រងែក៏លេចមកអោយស្គាល់ដៃ ២៧ ពួកបារី របស់ថៅកែនោះ គេមកជំរាបថា លោកម្ចាស់ តើលោក

មិនបានព្រោះពូជល្អ នៅស្រែរបស់លោកទេឬអី? ដូច្នោះ តើស្រងែនេះកើតពីណាមក? ២៨ គាត់ក៏ឆ្លើយថា

នោះគឺជា ខ្ញុំសត្រូវហើយ ដែលបានធ្វើការនោះ រួចពួកបារីសួរថា ដូច្នោះ

តើលោកចង់អោយយើងខ្ញុំទៅដកចេញឬទេ? ២៩គាត់ ឆ្លើយថា កុំ ក្រែងកាលណាដកស្រង់ចេញ នោះស្រូវសាលី ក៏រលើងទៅដែរ ៣០ទុកអោយវាដុះជាមួយគ្នា ដរាបដល់ ពេលច្រូតចុះ ចាំដល់រដូវចំរុត នោះអញនឹងប្រាប់ពួកចំរុត ថា ចូរច្រូតស្រង់សិន ហើយចងជាគណ្តាប់ ទុកសំរាប់ដុត ឯស្រូវសាលី អោយប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រកអញវិញភ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី គ្រាប់ពូជ និងដំបែ

១៣:៣១-៣២ = មក ៤:៣០-៣២

១៣:៣១-៣៣ = លក ១៣:១៨-២១

៣១ទ្រង់មានបន្ទូល ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច១ទៀតថា: "នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចមគ្រាប់ពូជយម្យ៉ាង ដែលមនុស្ស ម្នាក់បានយកទៅព្រោះក្នុងចំការខ្លួន ៣២គ្រាប់នេះល្អិតជាង គ្រាប់ពូជទាំងអស់ពិតមែន តែកាលណាបានដុះឡើង នោះ ក៏ធំជាងតិណជាតិទាំងអស់ ហើយក៏ត្រឡប់ជាដើមធំ ដល់ ម្ល៉េះច ានជាសត្វហើរលើអាកាស មកទំនៅលើមែកផង" រ ។

៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ អោយគេទៀត ថា នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាលដំបែ ដែលស្រ្តីម្នាក់បានយក មកលាយនឹងម្សៅវិពរដ្ឋាល់១ ទាល់តែម្សៅនោះបានដោរ ឡើងគ្រប់ទាំងអស់ស ។

៣៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ដោយពាក្យ ប្រៀបធៀបដល់ហ្វូងមនុស្ស ទ្រង់មិនច ានមានបន្ទូលនឹងគេ ឥតពាក្យប្រៀបធៀបទេហ ៣៥ដើម្បីអោយបានសំរេចឲ្យតាម ទំនាយដែលហោរាច ានទាយទុកមកថា:

"អញនឹងបើកមាត់និយាយជាពាក្យប្រៀបប្រដូច អញនឹងសំ ដែងពីការដែលលាក់កំបាំង តាំងពីកំណើតលោកិយមក" អ

ការពន្យល់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពី ស្រងែ

៣៦នោះទ្រង់ក៏អោយហ្វូងមនុស្សទៅវិញ រួចយាងចូល ទៅក្នុងផ្ទះ ឯពួកសិស្សមកទូលទ្រង់ថា សូមអធិប្បាយ២អោយ យើងខ្ញុំយល់ន័យពាក្យប្រៀបក ពិស្តោស្រងែនៅស្រែផង ។

៣៧ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "អ្នកដែលព្រោះពូជល្អ នោះគឺ ជាកូនមនុស្សខ ៣៨ចំណែកស្រែ នោះគឺជាតួលោកិយ ឯពូជល្អ គឺអស់ទាំងមនុស្សរបស់នគរស្ថានសួគ៌ ហើយស្រងែ គឺជា

អស់ទាំងមនុស្សរបស់អាកំណាចវិញ្ញត ៣៩ខ្លាំងសត្រូវដែល ឬមព្រោះស្រងែ នោះគឺជាអារក្ស
ចំរុតយកជាបំផុតកល្យាណ ហើយពួកច្រូតនោះ គឺជាពួកទេវតាច ។

៤០ដូច្នោះ ដែលគេច្រូតស្រងែដុតបន្ទុកក្នុងភ្លើងយ៉ាងណា នោះដល់បំផុតកល្យានឹងបានដូច្នោះដែរ
៤១គឺកូន មនុស្សនឹងចាត់ពួកទេវតាជ ទៅច្រូតយកអស់ទាំងក្បួន ដែល នាំអោយមនុស្សរវាតចិត្ត
និងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តទង្វើបាប ពីនគរចេញ ៤២ហើយនិងបោះគេចោលទៅក្នុងគុកភ្លើង នៅ
ទីនោះគេនឹងយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញឈ ៤៣គ្រានោះ ពួក សុចរិតនឹងភ្លឺដូចជាថៃព្យ
នៅក្នុងនគររបស់ព្រះវរបិតានៃគេ អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ អោយស្តាប់ចុះដ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពី កំណប់ និងកែវមុក្តា

៤៤មួយទៀត នគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាកំណប់កប់ទុក ក្នុងចំការ ដែលកាលណាមនុស្សម្នាក់បានឃើញ
នោះក៏លាក់ ទុក រួចចេញទៅ លក់របស់ទ្រព្យខ្លួនទាំងអស់ ដោយអំណរ ដើម្បីនឹងទិញចំការនោះឌុ ។

៤៥មួយទៀតនគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាឈ្នួញម្នាក់ ដែលរកកែវមុក្តាយ៉ាងល្អ ៤៦កាលណា
បានឃើញ១ដែល មានដំឡៃណាស់ នោះគាត់ទៅលក់របស់ទ្រព្យទាំងអស់ មក ទិញកែវមុក្តានោះ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អូន

៤៧មួយទៀត នគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាឈ្នួញអូន ដែលគេ ទំលាក់ទៅក្នុងសមុទ្រ ជាប់បានត្រឹមត្រប់មុខត
៤៨កាលបាន ពេញហើយ នោះគេទាញឡើងមកលើគោក រួចអង្កុយ ជ្រើសរើសត្រីល្អៗ ដាក់ក្នុងកញ្ចប់ទុក
តែត្រីអាក្រក់ៗ គេចាក់ចោលចេញ ៤៩ដល់ ទីបំផុតកល្យា នឹងបានដូចគ្នាដែរ គឺពួកទេវតានឹងចេញទៅ
ព្រែកយកពួកទុច្ចរិតពីពួកសុចរិត ចេញថ ៥០ហើយនិងបោះគេចោលទៅក្នុងគុកភ្លើង នៅទីនោះ គេនឹងយំ
ហើយសង្កៀតធ្មេញទ ។ ៥១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសួរដល់គេថា "តើអ្នករាល់ គ្នាយល់សេចក្តីទាំងនេះប
ទេ?" គេទូលឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំ យល់ហើយព្រះអម្ចាស់" ។

៥២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅទៀតថា "ដូច្នោះ គ្រប់អស់ទាំង អាចារ្យណាដែលមានគេបង្ហាត់បង្រៀន
អោយធ្វើជាសិស្ស នៃនគរស្ថានសួគ៌ នោះធៀបដូចជាថៅកែម្នាក់ ដែល បញ្ចេញរបស់ទាំងថ្មី
ទាំងចាស់ពីឃ្លាំងរបស់ខ្លួន" ។

ហោរាភតមានគេរាប់អាន

៥៣កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានមានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូច ទាំងនេះឆ្លើយហើយ
 នោះទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះទៅ ៥៤លុះទ្រង់ចូលមកក្នុងស្រុកទ្រង់វិញ នោះក៏បង្រៀនគេនៅ
 ក្នុងសាលាប្រជុំន ដល់ម៉្លោះបានជាគេនឹកប្លែកបក្នុងចិត្ត ហើយ និយាយថា តើអ្នកនេះបានចំណេះ និងការប្រព្រឹត្តិ
 រាមីទាំងនេះ ពីណាមក? ៥៥តើមិនមែនជាកូនរបស់ជាងឈើទេឬអី? ឆ តើ ម្តាយមិនមែនឈ្មោះម៉ាណា
 ហើយបងប្អូនឈ្មោះអាយ៉ាកុប យ៉ូសេ ស៊ីម៉ូន ហើយនិងយូដាសទេឬអី? ៥៦ឯប្អូនស្រី តើមិន
 នៅជាមួយនឹងយើងទេឬអី? ដូច្នោះ តើបានសេចក្តីទាំងនេះ ពីណាមក ៥៧គេក៏រវាតចិត្តមចេញពីទ្រង់
 តែព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលទៅគេថា "ហោរាមិនមែនឥតគេរាប់អានទេ លើក តែនៅក្នុងស្រុកប
 ក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនចេញ" យ ៥៨ទ្រង់មិនបានធ្វើការប្រព្រឹត្តិរាមីជាច្រើននៅទីនោះទេ ពីព្រោះគេមិនជឿ ។

ជំពូក ១៤

ការកាត់ក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ត

១៤:១-១២ = មក ៦:១៤-២៩

១៤ ១នៅគ្រានោះហេរ៉ូឌ៍ជាស្តេចអនុរាជ ទ្រង់បានឮលឿ ពីព្រះយេស៊ូវល
 ២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកមហាតលិកថា នោះគឺជាយ៉ូហាន-បាទីស្ត គាត់បានរស់ពីស្លាប់ឡើវិញ ហើយ ៤
 ានជាមានការប្រព្រឹត្តិរាមីកើតមក ដោយសារគាត់ ដូច្នោះ ៣ដ្បិតហេរ៉ូឌ៍បានចាប់ចងយ៉ូហានដាក់ក្នុងគុកសដោយ
 ព្រោះហេរ៉ូឌ៍ខាស ជាភរិយាហាភីលីត អនុជទ្រង់ ៤ពីព្រោះ យ៉ូហានបាន ទូលទាស់នឹងស្តេចថា
 "ទ្រង់គ្មានច្បាប់នឹងយក នាងនោះទេ" ឡ ៥ទ្រង់ចង់សំឡាប់គាត់ណាស់ តែខ្លាចហ្វូង មនុស្ស ព្រោះគេរាប់គាត់
 ទុកជាហោរាអ ។

៦មានសម័យ១ ជាថៃធ្វើបុណ្យចំរើនព្រះជន្មហេរ៉ូឌ៍ នោះ បុត្រីហេរ៉ូឌ៍ខាស នាងរ៉ានៅមុខពួកភ្ញៀវ
 ជាទីគាប់ព្រះទ័យ ដល់ហេរ៉ូឌ៍ណាស់ ៧បានជាទ្រង់ស្បថសន្យានឹងប្រទានគ្រប់ របស់អ្វីដែលនាងនឹងសូម
 ៨តែមាតានាងបានបញ្ជោះអោយ ទូលថា សូមប្រទានក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ត ដាក់លើថាសមក
 អោយខ្ញុំម្ចាស់នៅទីនេះ ៩នោះស្តេចទ្រង់ក៏ព្រួយព្រះទ័យ តែ ដោយព្រោះសម្បថ ហើយនិងពួកភ្ញៀវ
 ានជាទ្រង់បង្គាប់ អោយគេយកក្បាលគាត់មកអោយនាង ។១០ទ្រង់ក៏ចាត់គេអោយទៅកាត់ក្បាលយ៉ូហាន
 នៅក្នុងគុក ១១គេយកក្បាលគាត់ដាក់លើថាសមកអោយនាង រួចនាង យកទៅថ្វាយដល់មាតា

១២នោះពួកសិស្សយ៉ូហានក៏មកយក សពទៅកប់ខ រួចទៅទូលព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់

១៤:១៣-២១ = មក ៦:៣២-៤៤ លក ៩:១០-១៧ យហ ៦:១-១៣ ១៤:១៣-២១ = មថ ១៥:៣២-៣៨

១៣កាលព្រះយេស៊ូវបានឮហើយ នោះទ្រង់យាងចុះទូកចេញ ពីទីនោះ ទៅឯទីរហោស្ថានដោយឡែក រីឯពួកបណ្ឌិតជនក៏ បានដឹង ហើយគេចេញពីក្រុងទាំងអស់ដើរតាមទ្រង់ទៅ ១៤លុះទ្រង់យាងឡើងពីទូកវិញ ស្រាប់តែឃើញមានមនុស្ស មីរដេរដាស ទ្រង់ក៏មានព្រះហឫទ័យក្នុងអាណិតដល់គេត ហើយទ្រង់ប្រោសមនុស្សជំងឺទាំងប៉ុន្មានក្នុងពួកគេអោយ បានជាយ ។

១៥ដល់ពេលលាច ពួកសិស្សមកឯទ្រង់ទូលថា ទីនេះសាត់ ណាស់ ម៉ោងក៏ជ្រុលហើយ សូមអោយហ្នឹងមនុស្សត្រឡប់ទៅ វិញទៅ ដើម្បីអោយបានទិញស្បៀងអាហារ នៅក្នុងភូមិជុំ វិញ ១៦តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "មិនចាំបាច់អោយគេ ទៅទេ ចូរអ្នករាល់គ្នាអោយគេបរិភោគទៅ" ។

១៧ពួកសិស្ស ក៏ទូលទ្រង់ថា នៅទីនេះយើងខ្ញុំគ្មានអ្វីទេ មាន តែនំប៉័ង៥ដុំ ហើយនិងត្រី២ប៉ុណ្ណោះ ។

១៨នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយកមកអោយខ្ញុំឯណេះ" ១៩រួចកាលទ្រង់បានបង្គាប់ អោយហ្នឹងមនុស្សអង្កុយនៅលើ ស្មៅហើយ នោះទ្រង់យកនំប៉័ង៥ដុំ និងត្រី២នោះ ងើបទត ទៅលើមេឃ ទាំងប្រទានពរ រួចកាច់ប្រទានចដល់ពួកសិស្ស ហើយពួកសិស្សក៏ចែកដល់ហ្នឹងមនុស្ស ២០គេបានបរិភោគ ផែតគ្រប់គ្នា រួចប្រមូលចំណិតដែលនៅសល់ដាក់ពេញបាន ១២កន្លែក ២១រីឯពួកមនុស្សដែលចុះ រាសបរិភោគនោះមាន ចំនួន៥ពាន់នាក់ ឥតរាប់ពួកស្រីៗ និងកូនក្មេងទេ ។ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់លើទឹក

១៤:២២-៣៣ = មក ៦:៤៥-៥១ យហ ៦:១៦-២១
១៤:៣៤-៣៦ = មក ៦:៥៣-៥៦

២២ស្រាប់តែទ្រង់បង្ខំពួកសិស្ស អោយចុះទូកឆ្លងទៅឯ ត្រើយម្ខាងមុនទ្រង់ ទាល់តែទ្រង់ចុះ រាសអោយហ្នឹងមនុស្សរិល ទៅវិញអស់ ២៣លុះបានអោយគេទៅផុតអស់ហើយ នោះ ទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំដោយឡែក ដើម្បីនឹងអធិស្ឋានឆ លុះ ពេលព្រលប់ហើយ ទ្រង់ក៏នៅទីនោះតែ១អង្គទ្រង់ ២៤ឯទូក នៅកណ្តាលសមុទ្រ ត្រូវរលកបោកជាខ្លាំង ដោយព្រោះ ច្រាសខ្យល់ ២៥ដល់យាម៤យប់ នោះទ្រង់យាងកាត់លើទឹក សមុទ្រ ទៅឯពួកសិស្ស ២៦កាលគេឃើញទ្រង់យាងលើទឹក ដូច្នោះ

នោះក៏ភ័យរំលំហើយនិយាយថា "ខ្មោចលងហើយ" ជ រួចគេស្រែកឡើង ដោយសេចក្តីតក់ស្លុត ។

២៧តែព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលដល់គេភ្លាមថា "ចូរ សង្ឃឹមឡើង គឺខ្ញុំទេតើព្យ កុំអោយភ័យ ឈឺឡើយ!"

។

២៨ពេត្រុសទូលតបថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! បើជាទ្រង់មែន នោះសូមអោយទូលបង្គំដើរលើទឹកទៅឯទ្រង់ផង

។

២៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរមកចុះ" ពេត្រុសក៏ចុះចេញពីទូក ដើរលើទឹក ដើម្បីទៅឯព្រះយេស៊ូវ

៣០តែកាលគាត់ឃើញ ខ្យល់បក់ខ្លាំង នោះគាត់មានចិត្តភ័យ ហើយដោយព្រោះ ចាប់តាំងលិចទៅ ៤

ានជាគាត់ស្រែកឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំផង ៣១ស្រាប់តែព្រះយេស៊ូវ

ទ្រង់លូកព្រះហស្តទៅចាប់គាត់ភ្លាម ដោយបន្ទូលថា "ឱ មនុស្សមានជំនឿតិចអើយដ ហេតុអ្វី ៤

ានជាអ្នកសង្ស័យ?" ៣២រួចកាលទ្រង់ និងគាត់បានឡើងទៅក្នុងទូកហើយ នោះ ខ្យល់ក៏សប្បាយ

៣៣ឯពួកអ្នកដែលនៅក្នុងទូក ក៏មកថ្វាយបង្គំ ទ្រង់ទូលថា "ទ្រង់ប្រាកដជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន" ប ។

៣៤លុះបានឆ្លងទៅដល់ត្រើយម្ខាងហើយ នោះក៏ចូលទៅ ក្នុងស្រុកគេនេសាវរឹត ។

៣៥ពួកមនុស្សនៅទីនោះបានចំណាំស្គាល់ទ្រង់ ហើយគេ ចាត់អោយទៅគ្រប់ក្នុងស្រុកជុំវិញ

នាំយកមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានជំងឺមកឯទ្រង់ ៣៦ក៏អង្វរអោយទ្រង់អនុញ្ញាតអោយ អ្នកទាំងនោះ ៤

ានគ្រាន់តែពាល់ជាយព្រះព្រះស្រ្តីខ្មៅប៉ុណ្ណោះ ឯអស់អ្នកដែលបានពាល់ នោះក៏បានជាទាំងអស់គ្នា ។

ជំពូក ១៥

របស់ស្អាត និងមិនស្អាត

១៥:១-២០ = មក ៧:១-២៣

១៥ ១គ្រានោះ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីដែលនៅក្រុង យេរូសាឡិម គេក៏មកឯព្រះយេស៊ូវទូលថា ២

"ហេតុអ្វីបានជា ពួកសិស្សលោកធ្វើខុសនឹងទំនៀមទំលាប់ ដែលពួកចាស់ទុំ បានតាំងទុកពីបុរាណមកដូច្នោះ?

ដ្បិតកាលណាបរិភោគ នោះគេមិនលាងដៃសោះ" ឈ ។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើហេតុអ្វី បានជាធ្វើខុសនឹងបញ្ញត្តិព្រះ?

ដោយកាន់តាមទំនៀមទំលាប់ បុរាណរបស់អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរ ៤ដ្បិតព្រះទ្រង់បាន បង្គាប់ថា

ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយឯងណា ហើយថា អ្នកណាដែលនិយាយអាក្រក់ពីឪពុកម្តាយ
នោះនឹងត្រូវស្លាប់ ជាមិនខាន ៥តែអ្នករាល់គ្នានិយាយដូច្នោះវិញ បើអ្នកណា នឹងនិយាយទៅឪពុកម្តាយថា
របស់អ្វីដែលខ្ញុំអាចនឹងជួយម៉ែ ឪពុក នោះបានថ្វាយជាដង្ហាយហើយ យ៉ាងនោះមិនចាំ បាច់អោយអ្នកនោះ
គោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយទៀតទេ ៦ដូច្នោះឈ្មោះថាអ្នករាល់គ្នាលើកបញ្ញត្តិនៃព្រះចោលហើយ
ដោយសារទំនៀមទំលាប់ពីបុរាណរបស់អ្នករាល់គ្នា ៧ឪពុក មនុស្សកំពុតអើយ ហោរាអេសាយច
ានទាយពីអ្នករាល់គ្នា ត្រូវណាស់ថា ៨បណ្តាជននេះគេគោរពប្រតិបត្តិដល់អញតែ បបួរមាត់ទេ ឯចិត្តគេ
នោះនៅឆាយពីអញណាស់ ៩គេ ថ្វាយបង្គំអញជាឥតប្រយោជន៍ទេ ព្រោះគេបង្រៀនសេចក្តី
ដែលជាបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សវិញច" ១ ។១០រួចទ្រង់ហៅហ្វូងមនុស្សមក មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរស្តាប់
ហើយយល់ចុះ ១១មិនមែនជារបស់ចូលតាមមាត់ ដែលធ្វើ
អោយមនុស្សស្លោកគ្រាកនោះទេឯរបស់ដែលធ្វើអោយគេ ស្លោកគ្រាក
នោះគឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមាត់វិញទេតើ" ន

១២នោះពួកសិស្សក៏មកទូលថា តើទ្រង់ជ្រាបថាពួកផារីស៊ីគេ អន់ចិត្តដោយពូសេចក្តីទាំងនោះឬទេ?

១៣តែទ្រង់មានបន្ទូល តបថា "អស់ទាំងដើមណាដែលព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ មិនច
ានដាំបនោះនឹងត្រូវរំលើងចោល ១៤តាមតែគេចុះ គេ ជាមនុស្សខ្វាក់ដែលនាំមនុស្សខ្វាក់
បើមនុស្សខ្វាក់នាំមនុស្ស ខ្វាក់ដូច្នោះ នោះទាំង២នាក់នឹងធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅហើយ" ៣ ។

១៥រួចពេត្រុសទូលថា "សូមស្រាយន័យពាក្យប្រៀបនេះ អោយយើងខ្ញុំយល់ផង" ៣ ១៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា
"តើអ្នក រាល់គ្នានៅតែមិនយល់ទៀតឬអី? ម ១៧តើមិនទាន់ឃើញទេឬ អីថា របស់អ្វីដែលចូលតាមមាត់
នោះតែងចុះទៅក្នុងពោះ រួចចេញទៅក្នុងបង្គន់ ១៨តែឯសេចក្តីដែលចេញពីមាត់មក នោះមកអំពីចិត្តយវិញ
គឺសេចក្តីទាំងនោះហើយដែលធ្វើ អោយមនុស្សស្លោកគ្រាក ១៩ដ្បិតគឺពីក្នុងចិត្តនោះឯងដែល
ចេញអស់ទាំងគំនិតអាក្រក់ គឺការកាប់សំឡាប់គេ ផិតគ្នា សហាយស្នន់ លួចប្លន់ ធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយ
ហើយនិងជេរ ប្រមាថរ ២០សេចក្តីទាំងនេះទើបធ្វើអោយមនុស្សស្លោក គ្រាកមែនល តែដែលបរិភោគ
ឥតលាងដៃ នោះមិនមែនធ្វើ អោយស្លោកគ្រាកទេ" ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ស្ត្រីសាសន៍កាណាន

១៥:២១-២៨ = មក ៧:២៤-៣០

២១ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ ទៅក្នុងកំលុងក្រុង ទីរ៉ុស និងក្រុងស៊ីដូន

២២នោះឃើញមានស្ត្រីសាសន៍កាណាន ម្នាក់នៅស្រុកនោះ គាត់ចេញមកស្រែកទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះ
អម្ចាស់ជាពូជហ្នឹងដាវីឌអើយសូមមេត្តាប្រោសខ្ញុំម្ចាស់ផង

ដ្បិតកូនស្រីរបស់ខ្ញុំម្ចាស់មានអារក្សចូលហោះធ្វើទុក្ខខ្លាំងណាស់ ២៣តែទ្រង់មិនបានឆ្លើយតបទៅស្ត្រីនោះ
១ព្រះឱស្នសោះ បានជាពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ចូលមកទូលថា "សូមអោយស្ត្រី នេះទៅវិញទៅ
ដ្បិតគេចេះតែស្រែកតាមយើងខ្ញុំ" ។

២៤តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានទទួលបង្គាប់នឹងមកឯ ពួកកូនចៀមដែលច
រាត់បង់របស់ពូជពង្សសាសន៍អ៊ីស្រាអែល តែប៉ុណ្ណោះទេ" ឡ ។

២៥ប៉ុន្តែ ស្ត្រីនោះមកក្រាបអថ្វាយបង្គំទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង!"

២៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលយកនំប៉័ងរបស់កូនក្មេងបោះ ទៅអោយកូនឆ្កែ នោះមិនល្អទេ" ។

២៧តែស្ត្រីនោះទូលថា "មែនហើយព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែកូន ឆ្កែវាស៊ីកំទេចដែលធ្លាក់ចុះពីតុម្ចាស់វាមកដែរ" ។

២៨នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "នាងស្រីអើយ នាង មានសេចក្តីជំនឿជាខ្លាំងមែន! ក ចូរអោយនាងច
រាសដូចសេច ក្តីប្រាថ្នាចុះ" ស្រាប់តែកូនស្រីរបស់នាងបានជា ចាប់តាំងពី វេលានោះឯងទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សបួនពាន់នាក់

១៥:២៩-៣១ = មក ៧:៣១-៣៧

១៥:៣២-៣៩ = មក ៨:១-១០

១៥:៣២-៣៩ = មថ ១៤:១៣-២១

២៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចេញពីទីនោះ មកខាងសមុទ្រ កាលីឡេ រួចយាងឡើងទៅលើភ្នំ គង់ចុះនៅទីនោះ
៣០នោះ មានហ្នឹងមនុស្សមកឯទ្រង់កកកុញ នាំទាំងមនុស្ស ខ្លួន ខ្នាក់ គ ពិការ និងមនុស្សឯទៀតជាច្រើន
មកដាក់នៅឡើយព្រះបាទ ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសអោយគេបានជាខ ៣១ដល់ម៉្លោះបាន
ជាបណ្តាមនុស្សទាំងប៉ុន្មានមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយឃើញ មនុស្សគនិយាយបាន មនុស្សពិការបានមាំមួន
មនុស្សខ្លួន ដើររួច និងមនុស្សខ្នាក់មើលឃើញ ហើយគេក៏សរសើរដ៏
កើងដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលគ្រប់ៗគ្នាគ ។

៣២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហៅពួកសិស្សមក មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំ មានចិត្តក្នុងអាណិតដល់ហ្នឹងមនុស្សនេះណាស់

យជឿតែបាននៅជាមួយនឹងខ្ញុំអស់បីថ្ងៃមកហើយ គេគ្មានអ្វីនឹងបរិភោគ សោះ
ហើយខ្ញុំមិនចង់អោយគេទៅវិញទាំងអត់ឃ្លានទេ ក្រែងហៅតាមផ្លូវ” ។

ពពពកសិស្សទូលទ្រង់ថា “នៅទីសាត់នេះ យើងខ្ញុំនឹងរកនំ ប៉ុងអោយហ្នឹងមនុស្សធំដល់ម៉្លេះ បរិភោគនែ
តឯណាបាន?”

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សួរថា “តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉ុង ប៉ុន្មាន?” គេទូលថា “មាន៧ ហើយនិងត្រីតូចៗខ្លះ”
។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏ប្រាប់អោយហ្នឹងមនុស្សអង្គុយនៅដី ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យកនំប៉ុង៧ និងត្រីទាំងនោះមកអរព្រះគុណ
ហើយ កាច់ប្រទានដល់ពួកសិស្ស គេក៏ចែកដល់ហ្នឹងមនុស្ស ៣៧គ្រប់ គ្នាបានបរិភោគឆ្អែត
ហើយគេប្រមូលចំណិតដែលនៅសល់ ដាក់ពេញបាន៧កំប្រោងច ៣៨៧ពួកប្រុសៗដែលបានបរិភោគ ឆ្អែត
នោះមាន៤ពាន់នាក់ ឥតរាប់ស្រីៗ ហើយនិងកូនក្មេង ផងទេ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់
នោះអោយហ្នឹងមនុស្សរិលទៅវិញ នោះទ្រង់យាងចុះទូកឆ្លងទៅដល់ដែនស្រុកម៉ាកាដាន់ ។

ជំពូក ១៦

ការចង់ឃើញទីសំគាល់

១៦:១-១២ = មក ៨:១១-២១

១៦ ពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី គេមកល្បួងទ្រង់ សូម អោយសំដែងទីសំគាល់១ពីលើមេឃ១
អោយគេឃើញ១២ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ដល់លាចអ្នករាល់គ្នានិយាយថា មេឃនឹងល្អ ពីព្រោះក្រហម
ពហើយដល់ព្រឹក នោះអ្នករាល់ គ្នាក៏ថា នៅថ្ងៃនេះនឹងមានព្យុះភ្លៀង ព្រោះមេឃក្រហម ស្រទំ ឱ
មនុស្សកំពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាចេះសំគាល់សណ្ឋាន របស់មេឃមែន
តែពុំអាចនឹងស្គាល់ទីសំគាល់នៃសម័យឈ នេះបានទេ ៤ពូជដំណេកក្រក់ ហើយកំផិត គេចេះតែរកទីសំ គាល់
តែនឹងគ្មានទីសំគាល់ណាបានប្រទានមកគេ ក្រៅពីទី សំគាល់តែមួយនោះទេ គឺហោរាយ៉ូណាស” ព្យ
រួចទ្រង់យាង ចោលគេបាត់ទៅ ។ដំបែរបស់ពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី

៥ពួកសិស្សឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាង តែគេភ្លេចយកនំប៉ុងទៅ ៦គ្រានោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា
“ចូរអោយពិចារ ណា ហើយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះដំបែរបស់ពួកផារីស៊ី និងពួក សាឌូស៊ីអោយមែនទែន” ដ ។

៧ គេក៏រិះគិតគ្នាថា ប្រហែលជាដោយព្រោះយើងមិនបាន យកនំប៉័ងមកទេដឹង ។

៨ កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប នោះក៏មានបន្ទូលថា "ឱ មនុស្សមានជំនឿតិចអើយបំ ហេតុអ្វី បានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិត គ្នា អំពីដំណើរដែលមិនបានយកនំប៉័ងមកដូច្នោះ? ៩ តើអ្នក រាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញប្រមូលមិនចាំពីនំប៉័ង៥ និងមនុស្ស៥ពាន់ នាក់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលបានប៉ុន្មានកន្រ្តកនោះទេ ឬអី? ឬ ១០ ប្រមូលបានពីនំប៉័ង៧ និងមនុស្ស៤ពាន់នាក់ ហើយដែល ប្រមូលបានប៉ុន្មានកំប្រោងទេឬអី? ១១ ហេតុដូចម្តេចបានជា អ្នករាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញថា មិនមែនពីនំប៉័ងដែលខ្ញុំ ប្រាប់អោយប្រយ័ត្ន ពីដំបែរបស់ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី នោះទេ?" ១២ នោះទើបគេបានយល់ថា មិនមែនពីដំបែ នំប៉័ងដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់អោយគេប្រយ័ត្នទេ គឺពីលទ្ធិ របស់ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីវិញណា ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ពេត្រុស

១៦:១៣-១៦ = មក ៨:២៧-២៩ លក ៩:១៨-២០

១៣ កាលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដល់ក្រវល់ក្រុងសេសារា- ភីលីពហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលសាកសួរពួកសិស្សថា "តើ មនុស្សទាំងឡាយ គេថាកូនមនុស្សជាអ្នកណា?" ១៤ ពួកសិស្ស ទូលឆ្លើយថា "ខ្លះថាជាយ៉ូហាន-បាទីស្ត ខ្លះទៀតថាជា អេលីយ៉ា ហើយខ្លះទៀតថាជាយេរេមា ប ហោរណាមួយ" ៥

១៥ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើថាខ្ញុំជា អ្នកណា?"

១៦ សីម៉ូន-ពេត្រុសទូលឆ្លើយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់" ១ ។

១៧ ចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "អ្នកសីម៉ូន កូនយ៉ូណាស អើយ! អ្នកមានពរ ដ្បិតមិនមែនជាសាច់ឈាមដែលបាន សំដែងអោយអ្នកស្គាល់ទេ គឺព្រះវរបិតានៃខ្ញុំដែលគង់នៅ ស្ថានសួគ៌វិញន ១៨ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកឈ្មោះពេត្រុសប ខ្ញុំនឹង តាំងពួកជំនុំជំនុំនៅលើផ្ទះនេះ ហើយទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹង មនុស្សស្លាប់នឹងមិនដែលឈ្នះពួកជំនុំឡើយ ១៩ ខ្ញុំនឹងអោយកូន សោនៃនគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក បើអ្នកនឹងចងទុកអ្វីៗនៅផែន ដី នោះនឹងត្រូវចងទុកនៅស្ថានសួគ៌ដែរ ហើយបើអ្នកនឹង ស្រាយអ្វីៗនៅផែនដីនោះនឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ដែរ" ២០ ចព្រះយេស៊ូវហាមពួកសិស្ស មិនអោយគេប្រាប់ដល់អ្នកណាមថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទឡើយ ។

ព្រះយេស៊ូវផ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់

១៦:២១-២៨ = មក ៨:៣១-៩:១ លក ៩:២២-២៧

២១តាំងពីគ្រានោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ចាប់ផ្តើមប្រាប់ ដល់ពួកសិស្សថា
ទ្រង់ត្រូវតែយាងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមយ ហើយត្រូវរងទុក្ខជាច្រើននៅដៃនៃពួកចាស់ទុំ ពួកសង្គ្រាម
និងពួកអាចារ្យល ហើយត្រូវគេធ្វើគុតផងរ តែក្រោយ៣ថ្ងៃស មក ទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហ ។

២២នោះពេត្រសក៏នាំទ្រង់មកជិត ចាប់តាំងទូលចំទាស់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់ប្រណីអង្គទ្រង់វិញ!
ការនោះ មិនត្រូវមកដល់ទ្រង់ឡើយ" ។

២៣តែទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងគាត់ថា "សាតាំងឡ អើយ! ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ ឯងជាសេចក្តីបង
្អាក់ដល់ចិត្តអញ ព្រោះមិនចេះគិតតាមគំនិតនៃព្រះសោះ គឺគិតតាមតែគំនិត របស់មនុស្សលោកវិញ" ។

២៤រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សទាំងអស់គ្នាថា "បើអ្នក ណាចង់មកតាមខ្ញុំ
នោះត្រូវអោយលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងចោល ចេញ ហើយផុកឈឺឆ្កាងខ្លួនមកតាមខ្ញុំចុះអ

២៥ព្រោះអ្នកណាដែលចង់អោយរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នក ណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ
នោះនឹងបានវិញក ២៦ដ្បិត បើមនុស្សណានឹងបានលោកិយទាំងមូល តែបាត់ព្រលឹងទៅ
នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ឬតើមនុស្សនឹងយក អ្វីទៅដូរអោយបានព្រលឹងខ្លួនវិញ?

២៧ព្រោះកូនមនុស្សខនឹង មកក្នុងសិរិល្អនៃព្រះវរបិតា ជាមួយនឹងពួកទេវតារបស់ លោក
គ្រានោះលោកនឹងសងដល់គ្រប់គ្នា តាមការដែល បានធ្វើរៀងខ្លួនយ ២៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ក្នុងពួក អ្នកដែលឈរនៅទីនេះ មានអ្នកខ្លះមិនត្រូវភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ ទាល់តែច
ានឃើញកូនមនុស្សមកក្នុងនគររបស់លោក" ។

ជំពូក ១៧

ការផ្លាស់ប្តូររូបកាយ

១៧:១-៨ = លក ៩:២៨-៣៦

១៧:១-១៣ = មក ៩:២-១៣

១៧ ១កន្លងមក៦ថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកពេត្រស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានង ជាប្អូនយ៉ាកុបទៅជាមួយនឹងទ្រង់
ក៏នាំឡើង ទៅលើភ្នំខ្ពស់ដោយឡែក ២រួចទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរនៅមុខអ្នកទាំងនោះ ព្រះភក្ត្រទ្រង់ច

ានភ្នំដូចព្រះអាទិត្យហើយព្រះពន្លឺ ទ្រង់ក៏ត្រឡប់ជាសដូចពន្លឺ ពានោះឃើញលោកម៉ូសេ និង លោកអេលីយ៉ា
លេចមកឯគេ កំពុងតែទូលនឹងទ្រង់ ។

៤៨ពេលត្រូវ គាត់ទូលទៅព្រះយេស៊ូវថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ! ដែលយើងខ្ញុំនៅទីនេះបានល្អណាស់
បើទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យ នោះយើងខ្ញុំនឹងធ្វើត្រសាលពានោះទីនេះ គឺ១សំរាប់ ទ្រង់ ១សំរាប់លោកម៉ូសេ
ហើយ១សំរាប់លោកអេលីយ៉ា" ។

៥កាលគាត់កំពុងតែទូលនៅឡើយ នោះមានពពកយ៉ាង ភ្លឺបានមកបាំងគេ ហើយមានព
សំឡេងចេញពីពពកនោះថា " នេះជាកូនសួនភាអញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់ច ចូរស្តាប់ តាមចុះឆ" ៦កាលច
ានឮហើយ នោះពួកសិស្សក៏ក្រាប ផ្តាប់មុខនឹងដី ទាំងភ័យស្តុតជាខ្លាំង ៧តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងទៅពាល់គេ
ដោយបន្ទូលថា " ចូរក្រោកឡើង កុំភ័យ ឡើយ!" ៨ កាលគេបានងើបឡើង នោះមិនបានឃើញអ្នក
ណាសោះ ឃើញតែព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះ ។

៩កំពុងដែលនាំគ្នាចុះពីភ្នំមក នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហាម គេថា " កុំអោយប្រ
ាប់អ្នកណាឃើញការជាក់ស្តែងនេះអោយ សោះ ទាល់តែកូនមនុស្សឮបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ" ៥ ១០ពួក
សិស្សទូលសួរថា " ចុះហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យប្រាប់ថា លោកអេលីយ៉ាត្រូវតែមកជាមុន?"

១១ទ្រង់ឆ្លើយតបថា " លោកអេលីយ៉ាត្រូវមកមុនមែន ដើម្បី នឹងតាំងការទាំងអស់ឡើងវិញប ១២ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នា ថា លោកអេលីយ៉ាបានមកហើយឌុ គេមិនបានស្គាល់លោក ទេ
ហើយគេប្រព្រឹត្តនឹងលោកតាមតែចិត្តផងឯ បន្តិចទៀត កូនមនុស្សនឹងត្រូវគេធ្វើទុក្ខណាដូច្នោះដែរ"

១៣នោះពួកសិស្ស ក៏យល់ថា ទ្រង់មានបន្ទូលពីយ៉ូហាន-បាទីស្ទទេត ។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

១៧:១៤-១៩ = មក ៩:១៤-២៨ លក ៩:៣៧-៤២

១៤កាលបានមកដល់ហ្វូងមនុស្សហើយ នោះមានម្នាក់មក លុតជង្គង់ក្រាបនៅចំពោះ ទ្រង់ទូលថា ១៥
" ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់កូនទូលបង្គំ ដែលឆ្កួតជ្រូកផងថវា វេទនាណាស់
ចេះតែដួលទៅក្នុងភ្លើង និងក្នុងទឹកជាញយៗ ១៦ទូលបង្គំបាននាំមកឯសិស្សទ្រង់ដែរ តែគេមើលមិនជា
សោះ" ។

១៧ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា " ឱដំណាមនុស្សដែល មិនជឿ ហើយមានចិត្តរៀនអើយ

តើត្រូវអោយខ្ញុំនៅជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណា? តើត្រូវអោយខ្ញុំទ្រាំនឹងអ្នក
រាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត? ចូរនាំវាមកឯខ្ញុំឯណោះ!”

១៨នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្ទោសដល់អារក្សហើយវាក៏ចេញ ពីក្មេងនោះទៅ រួចក្មេងនោះច
ានជាចាប់តាំងពីវេលានោះ មក ។

១៩នោះពួកសិស្សមកឯព្រះយេស៊ូវដោយឡែក ទូលសួរថា “ហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំដេញអារក្សនោះមិនបាន?”

២០ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា “គឺដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីជំនឿតិចពេកប៉ុណ្ណោះ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់ជាប្រ
ាកដថា បើមានសេចក្តីជំនឿទូទៅគ្រាប់ពូជ១យ៉ាងល្អិតឆនោះអ្នករាល់ គ្នាអាចនឹងនិយាយទៅភ្នំនេះថា
ចូររើចេញពីទីនេះទៅនៅ ទីនោះចុះ នោះនឹងបានដូច្នោះហើយ ក៏គ្មានការអ្វីដែលអ្នក
រាល់គ្នាធ្វើមិនកើតនោះទេ ២១តែអារក្សបែបយ៉ាងនេះ វា ចេញទៅដោយសារតែអធិស្ឋាន
ហើយនិងតមអត់ប៉ុណ្ណោះ” ២២កាលគង់នៅស្រុកកាលីឡេ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួកសិស្សថា
“បន្តិចទៀត កូនមនុស្សបនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅ ក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃមនុស្ស ២៣គេនឹងសំឡាប់លោកផ ហើយ៣
ថ្ងៃពក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ” ៣ នោះពួកសិស្ស ក៏មានសេចក្តីព្រួយជាខ្លាំង ។

ពន្ធព្រះវិហារ

២៤កាលបានមកដល់ក្រុងកាតែណិមហើយ នោះពួកអ្នក ដែលទារពន្ធមព្រះវិហារ គេមកសួរពេត្រុសថា
“តើគ្រូអ្នក មិនបង់ពន្ធព្រះវិហារទេឬអី?”

២៥គាត់ឆ្លើយថា “បងដៃវ” រួចមក កាលគាត់បានចូលទៅ ក្នុងផ្ទះហើយ នោះព្រះយេស
្បូវទ្រង់មានបន្ទូលជាមុន សួរ គាត់ថា “នែ! សឹម្លឹងអ្នកគិតដូចម្តេច? តើអស់ទាំងស្តេចនៅ ផែនដីហូតស្ងួយវែ ប
ពន្ធដារយ ពីអ្នកណា? ពីកូនចៅ ឬពីអ្នក ដទៃ?”

២៦” ពេត្រុសទូលឆ្លើយថា “ពីមនុស្សដទៃទេ” ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “ដូច្នោះកូនចៅបានរួចហើយ ២៧ប៉ុន្តែ
ចូរអ្នកទៅឯ សមុទ្រ ហើយបោះសន្ទូចចាប់យកត្រីដែលជាប់មុនដំបូងមក បើកមាត់វា នោះអ្នកនឹងឃើញប្រ
ាក់១រៀល អោយយក ប្រាក់នោះទៅបង់សំរាប់ខ្ញុំ ហើយនិងអ្នកទៅ ដើម្បីកុំអោយ យើងច
ានជាទីអាក់អន់ចិត្តរដល់គេ” ។

ជំពូក ១៨

អ្នកដែលធំជាងគេបំផុតនៅនគរស្ថានសួគ៌

១៨:១-៥ = មក ៩:៣៣-៣៧ លក ៩:៤៦-៤៨

១៨ ១នៅវេលានោះឯង ពួកសិស្សមកឯព្រះយេស៊ូវ ទូល សួរថា "តើអ្នកណាធំជាងគេក្នុងនគរស្ថានសួគ៌?"

២តែទ្រង់ហៅកូនក្មេងតូច១មក ដាក់នៅកណ្តាលពួកគេ ពារួចមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នក រាល់គ្នាមិនផ្លាស់គំនិត ហើយត្រឡប់ដូចជាកូនតូចល នេះនោះ នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពុំបានឡើយ ៤ដូច្នោះ អ្នកណា ដែលបន្ទាបខ្លួនអោយបានដូចកូនតូចនេះ អ្នកនោះឯងឈ្មោះថាធំជាងគេក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ហើយវំ ។

៥អ្នកណាដែលទទួលកូនតូចណាមួយដូចកូននេះ ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំដែរស ៦ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាធ្វើ អោយកូនតូចណាមួយនេះ ដែលជឿដល់ខ្ញុំ រវាតចិត្តចេញហ នោះស

៧អោយគេយកផ្ទៃក្បាលកំរិតយ៉ាងធំចងកអ្នកនោះ ហើយ ពន្លង់១ទៅក្នុងសមុទ្រទីជ្រៅវិញឡ ធ្វើយ៉ាងនោះនឹងមាន ប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះជាជាង ។

៨វេទនាដល់លោកិយ ដោយព្រោះអស់ទាំងហេតុដែល នាំអោយរវាតចិត្ត ដ្បិតសេចក្តីនោះត្រូវតែមាន តែវេទនា ដល់មនុស្សណាដែលបង្កើតហេតុអោយរវាតចិត្តនោះអ ៨បើ សិនជាដៃ ឬជើងអ្នក នាំអោយគេរវាតចិត្តក នោះចូរកាត់ ចោលទៅ ស៊ីអោយអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិតកំបុតដៃជើងវិញ ជាជាងមានដៃជើងទាំង២ នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើង ដែល នេះនៅអស់កល្បជានិច្ច ៩ហើយបើភ្នែកអ្នកនាំអោយគេ រវាតចិត្តខ ចូរខ្វែរវាចោលទៅ ស៊ីអោយអ្នកចូលទៅក្នុង ជីវិតមានភ្នែកតែ១វិញ ជាជាងមានភ្នែកទាំង២ នឹងត្រូវបោះ ទៅក្នុងភ្លើងនរកត ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីច្រើនដែលបាត់

១៨:១២-១៤ = លក ១៥:៤-៧

១០ចូរប្រយ័ត្ន កុំអោយមើលងាយចំពោះកូនតូចណាមួយ នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេវតាយរបស់វាដែល នៅស្ថានសួគ៌ តែងតែឃើញព្រះភក្ត្រព្រះវរបិតានៃខ្ញុំជានិច្ច ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ១១ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បី និងជួយសង្គ្រោះអ្នកណាដែលបាត់បង់ ។

១២បើមនុស្សណាមានច្រើន១រយ ហើយមាន១រង្វង់បាត់ តើអ្នករាល់គ្នាគិតដូចម្តេច? តើមិនទុកច្រើន៩៩នៅលើភ្នំ នឹងទៅរកច្រើន១ ដែលរង្វង់បាត់នោះទេឬអី?

១ ។ខ.៦) "ពន្លង់" មានន័យថា ពន្លិច ឬធ្វើអោយលង់ទៅក្នុងទឹក

១៣ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើរកឃើញ នោះមាន សេចក្តីអំណរចំពោះច្រៀមនោះ
ជាជាងច្រៀម៩៩ដែលមិន បានរងទៅទៀត ១៤ដូច្នោះព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នាដែល គង់នៅស្ថានសួគ៌
ទ្រង់ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យ អោយកូនតូច ណាមួយនេះត្រូវវិនាសដូច្នោះដែរ ។

ការដែលបងប្អូនធ្វើបាបទាស់នឹងអ្នក

១៥បើបង ឬប្អូនធ្វើបាបនឹងអ្នក នោះអោយទៅបន្ទោសង១ គាត់ ក្នុងកាលដែលមានតែអ្នកហើយនិងគាត់
បើគាត់ស្តាប់ អ្នក នោះអ្នកនឹងបានបង ឬប្អូននោះមកវិញ ១៦តែបើគាត់មិន ព្រមស្តាប់ទេ
នោះត្រូវយកមនុស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ទៅជាមួយ ដើម្បីនឹងបញ្ជាក់គ្រប់ទាំងពាក្យ ដោយសារស្នូររបស់លោក ២២
៣នាក់ ១៧បើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកទាំងនោះទេ នោះត្រូវតែ ប្រាប់ដល់ពួកជំនុំឆ
ហើយបើមិនព្រមស្តាប់ពួកជំនុំឆទៀត នោះ ត្រូវតែរាប់គាត់ទុកជាអ្នកក្រៅសាសន៍ឬជាអ្នកយកពន្ធវិញជ ។

១៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាចង់ទុក អ្វីៗនៅផែនដី នោះនឹងត្រូវចងទុកនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
ហើយ បើស្រាយអ្វីៗនៅផែនដី នោះក៏នឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ ដែរឈ ។

១៩មួយទៀត ខ្ញុំប្រាប់ថា "បើសិនជាមាន២នាក់ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ព្រមព្រៀងគ្នានៅផែនដី
ពីដំណើរអ្វីដែលគេចង់ សូមក៏ដោយ នោះនឹងបានសំរេចដល់គេព្យ អំពីព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌
២០ដ្បិតកន្លែងណាដែលមាន២២៣ នាក់ប្រជុំជាមួយគ្នាដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏នៅកណ្តាល
ចំណោមអ្នកទាំងនោះដែរ" ដ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកបំរើមិនមានចិត្តមេត្តា

២១ខណៈនោះ ពេត្រុសក៏មកឯទ្រង់ទូលថា " ព្រះអម្ចាស់ អើយ បើបងឬប្អូនធ្វើបាបនឹងខ្ញុំ
នោះត្រូវអោយខ្ញុំអត់ទោស អោយគេដល់ប៉ុន្មានដង តើដល់៧ដងឬអី? ឌុ"

២២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ខ្ញុំមិនថាអោយអ្នកអត់ ទោសត្រឹមតែ៧ដងទេ
គឺដល់៧ចិត្តសិបដងទៅទៀតឈ ។

១.ខ.១៥) ភាសាអង់គ្លេសប្រែថា " ចូរទៅបង្ហាញកំហុសរបស់គាត់" ២៣ដូច្នោះ

នគរស្ថានសួគ៌ត្រូវប្រៀបដូចជាណា ស្តេច១អង្គ

ដែលចង់គិតបញ្ជីត នឹងពួកបាវព្រាវ ២៤កាលទ្រង់ចាប់តាំង គិត នោះគេនាំកូនបំណុលម្នាក់មក ដែលជំពាក់ប្រាក់២ កោដិ ២៥តែដោយព្រោះអ្នកនោះគ្មានអ្វីនឹងសងថ បានជា ចៅហ្វាយបង្គាប់អោយលក់ទន្លូនវា ព្រមទាំងប្រពន្ធកូន និង របស់ទាំងអស់ ដើម្បីនឹងសងបំណុលនោះ ។

២៦ហេតុដូច្នោះ បាវនោះបានទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះធ្វើយបង្គំ ទូលថា បពិត្រព្រះករុណា សូមទ្រង់មេត្តាបង្គាប់អោយទូល បង្គំសិន ទូលបង្គំនឹងសងថ្វាយទ្រង់គ្រប់ចំនួន ២៧ឯចៅហ្វាយ របស់បាវនោះ មានព្រះទ័យក្នុងអាណិត ក៏លែងវាអោយ ទៅ ព្រមទាំងលែងទារបំណុលផង ។

២៨តែកាលបាវនោះបានចេញទៅហើយ ក៏ជួបប្រទះនឹងគូ កនម្នាក់ដែលជំពាក់ខ្លួន២០រៀល នោះវាចាប់ច្រូច រាច់ក្នុង ទោះ ដោយពាក្យថា "ចូរសងប្រាក់ដែលជំពាក់អញនោះមក

២៩អ្នកនោះក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅឡើងដើម សូមអង្វរ ថា សូមមេត្តាបង្គាប់អោយខ្ញុំសិន ខ្ញុំនឹងសងជូនអ្នក ។

៣០តែវាមិនព្រមទេ ត្រឡប់ជាបានចាប់អ្នកនោះ នាំទៅ ដាក់គុកវិញ ទាល់តែបានសងបំណុលរួច ៣១កាលពួកគូកន គេបានឃើញការនោះ គេមានចិត្តឈឺឆ្កាលណាស់ ក៏នាំគ្នា ទៅទូលដល់ចៅហ្វាយ ពីការទាំងប៉ុន្មានដែលកើតមក" ។

៣២"ចៅហ្វាយក៏អោយគេហៅបាវនោះមក រួចមានបន្ទូល ថា ទំនំ! អាបំរើអាក្រក់! អញច្បាស់លែងទារបំណុលឯង ទាំងអស់ហើយតើ! ពីព្រោះឯងបានអង្វរដល់អញ ៣៣ដូច្នោះ តើមិនគួរអោយឯងអាណិតមេត្តាដល់គូកនឯង ដូចជាអញ បានអាណិតមេត្តាដល់ឯងដែរទេឬអី?

៣៤ចៅហ្វាយក៏មាន សេចក្តីក្រោធ ហើយបញ្ជូនវាទៅឯមេភូឃុំ ទាល់តែបាន សងបំណុលនោះគ្រប់ចំនួន ។ ៣៥យ៉ាងនោះ បើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសការរំលងរបស់ បងប្អូនដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ នោះព្រះវរបិតានៃខ្ញុំដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ក៏នឹងប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរន ។

ជំពូក ១៩

ការលែងលះប្តី ប្រពន្ធ

១៩:១-៩ = មក ១០:១-១២

១៩ ១លុះព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលពាក្យបទាំងនោះរួច ហើយ នោះទ្រង់ថយចេញពីស្រុកកាលីឡេ ទៅប្រាសាទ យូដានៅខាងនាយទន្លេយ័រដានីវិញ ២ហើយមានហ្វូងមនុស្ស កកកុញតាមទ្រង់ទៅ នៅទីនោះទ្រង់ក៏ប្រោសអោយគេផងបាន ជា ពារិវពូកផារិស៊ី គេមកល្ងង់ទ្រង់ដោយទូលថា "តើ មនុស្សមានច្បាប់នឹងលែងប្រពន្ធព ដោយហេតុណាក៏ដោយ បានឬទេ?"

៤ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលរឿង ពីព្រះ ដែលទ្រង់បង្កើតមនុស្សកាលពីដើមថា ទ្រង់បានធ្វើ អោយមានទាំងប្រុសទាំងស្រីទេឬអី?" ៣ ដូច្នោះមានបន្ទូលថា "ដោយហេតុនោះ ៤ រានជាមនុស្សប្រុសនឹងលាចេញពីឪពុក ម្តាយទៅនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយអ្នកទាំង២នោះនឹងត្រឡប់ ជាសាច់តែ១ស្ត្រីម ៦យ៉ាងនោះ គេមិនមែនជា២ទៀត គឺជា សាច់តែ១ទេ ដូច្នោះ កុំអោយអ្នកណាពង្រាត់មនុស្សដែល ព្រះទ្រង់បានផ្សំផ្គុំគ្នាឡើយ" ។

៧គេទូលសួរទ្រង់ថា "ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាលោកម៉ូសេ បង្គាប់អោយធ្វើសំបុត្រលះលែង ហើយអោយលែងចេញ ដូច្នោះ?" យ ។

៨ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលតបថា "បានជាលោកម៉ូសេអនុញ្ញាត អោយអ្នករាល់គ្នាលែងប្រពន្ធនៅ គឺដោយព្រោះតែចិត្តអ្នក រាល់គ្នារឹងរិះបីប៉ុណ្ណោះ តែពីដើមមកមិនមែនដូច្នោះទេ ៩ហើយខ្ញុំប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថា "អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធ មិនមែនដោយព្រោះនាងនោះធាត ហើយទៅយកប្រពន្ធមួយ ទៀត អ្នកនោះឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតហើយ ឯអ្នកណា ដែលយកប្រពន្ធ ជាស្រីដែលប្តីដើមលែង នោះក៏ប្រព្រឹត្ត សេចក្តីកំផិតដែរ" រ ។

១០ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "បើរបៀបនៃមនុស្ស ដែលមាន ប្រពន្ធត្រូវជាយ៉ាងនេះ នោះស៊ីកុយក្នុងគ្នាជាជាង" ។

១១តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "មនុស្សទាំងអស់ទទួលតាមពាក្យ នេះមិនបានទេ ទទួលច ានតែអស់អ្នកដែលពាក្យនេះបាន ប្រ ទានមកអោយប៉ុណ្ណោះល ១២ពីព្រោះមានមនុស្សខ្លើយ ដែល កើតពីផ្ទៃម្តាយមកខ្លើយតែម្តង មានខ្លះដែលមនុស្សលោក បានក្រៀវ ហើយមានខ្លះដែលក្រៀវខ្លួនឯងដែរ១ ដោយ យល់ដល់ឥរិយាបថស្មារតី ដូច្នោះ អ្នកណាដែលអាចនឹងទទួល បាន អោយទទួលចុះ" ។

ព្រះយេស៊ូវ និងកូនក្មេងតូចៗ

១៩:១៣-១៥ = មក ១០:១៣-១៦ លក ១៨:១៥-១៧

១៣លំដាប់នោះ មានគេនាំក្មេងតូចៗមកឯទ្រង់ ដើម្បី អោយទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តអធិស្ឋានអោយវាវ

តែពួកសិស្ស បន្ទោសដល់គេ ។

១៤នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទុកអោយកូនក្មេង មកឯខ្ញុំចុះ កុំឃាត់វាឡើយ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌មានសសុទ្ធតែ មនុស្សដូចវាវាល់គ្នា" ហ ១៥ទ្រង់ក៏ដាក់ព្រះហស្តលើវាវាល់ គ្នា រួចយាងចេញពីទីនោះទៅ ។ បុរសអ្នកមានម្នាក់

១៥:១៦-២៩ = មក ១០:១៧-៣០ លក ១៨:១៨-៣០

១៦នោះមានម្នាក់មកទូលសួរទ្រង់ថា "លោកគ្រូល្អអើយ! តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើការល្អអ្វី អោយជានិរតិរស់នៅអស់ កល្យាណ ជានិច្ច?" អ

១៧ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថា ជាល្អដូច្នោះ? មានតែ១ទេដែលល្អ គឺជាព្រះ តែបើអ្នកចង់ ចូលទៅក្នុងជីវិត ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានចុះ" ក ។

១៨គាត់ទូលសួរថា "តើបញ្ញត្តិណាខ្លះ?" នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "កុំអោយសំឡាប់មនុស្សអោយសោះ កុំអោយ ធិតគ្នាអោយសោះខ កុំអោយលួចអោយសោះ កុំអោយធ្វើជា ទីបន្ទាល់ក្លែងអោយសោះ ១៩ចូរគោរពប្រតិបត្តិឪពុកម្តាយគ ហើយចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង" យ ។

២០មនុស្សកំឡោះនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "ខ្ញុំបានកាន់តាមគ្រប់ សេចក្តីទាំងនោះតាំងពីក្មេងមកហើយ តើនៅខ្វះអ្វីទៀត?"

២១នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើអ្នកចង់បានជាគ្រប់លក្ខណ៍ ចូរអ្នកទៅលក់របស់ទ្រព្យខ្លួន ហើយចែកដល់ពួកអ្នកក្រីក្រច ទៅ នោះអ្នកនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិនៅឯស្ថានសួគ៌វិញឆ រួច អោយមកតាមខ្ញុំចុះ" ។

២២កាលមនុស្សកំឡោះបានឮព្រះបន្ទូលនោះហើយ នោះក៏ ចេញទៅទាំងព្រួយចិត្ត ព្រោះមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ។

២៣នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សថា "ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សអ្នកមានជំនឹងចូលទៅ ក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពិបាកណាស់ ២៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀត ថា ដែលសត្វអង្ករដឹងចូលតាមប្រហោងម្តួល នោះងាយជា ជាងអោយមនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះវិញ" ។

២៥កាលពួកសិស្សបានឮដូច្នោះ នោះក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្តជា ខ្លាំងក្រៃលែង ហើយទូលសួរថា "ដូច្នោះ

តើអ្នកណាអាចនឹង បានសង្គ្រោះ?”

២៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទៅគេដោយបន្ទូលថា “ការនោះ មនុស្សលោកធ្វើមិនកើតទេ
តែព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើកើតទាំងអស់” ឈ ។

២៧ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា “មើល! យើងខ្ញុំបានលះចោលទាំងអស់មកតាមទ្រង់ហើយញ ដូច្នោះ តើយើងខ្ញុំនឹងច
ានអ្វីខ្លះ?”

២៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដល់គ្រាកែជាថ្មីឡើងវិញ
កាលណាកូនមនុស្សបាន ឡើងគង់លើបល្ល័ង្កឧត្តមដរបស់លោក នោះអ្នករាល់គ្នាដែល បានមកតាមខ្ញុំ នឹងច
ានអង្គុយលើបល្ល័ង្ក១២ដៃរ ហើយនិងជំនុំជំរះពូជអំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ប្រាំ ២៩៦អស់អ្នកណាដែល
លះចោលផ្ទះសំបែង ឬបងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធ កូន ឬស្រីចំការ ដោយយល់ដល់ឈ្មោះខ្ញុំ
នោះនឹងបានជា ១រយភាគឡើងវិញ ហើយនិងបានគ្រងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ទុកជាមរដកដែរឬ
៣០តែនឹងមានមនុស្សមុនទៅជាក្រោយ ជាច្រើន ហើយនិងមានមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញឈ ។

ជំពូក ២០

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកធ្វើការនៅចំការទំពាំងបាយជូរ

២០ ១ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាណាថៅកែម្នាក់ ដែល ចេញទៅពីព្រលឹម ដើម្បីនឹងជួលជើងឈ្នួល
អោយមកធ្វើ ការក្នុងចំការទំពាំងបាយជូររបស់ខ្លួន ២កាលបានព្រមគ្នា
នឹងបើកអោយ២កាក់ម្នាក់ក្នុង១ថ្ងៃហើយ នោះក៏បញ្ជូនអោយ ទៅធ្វើក្នុងចំការ ។

៣ដល់ពេលម៉ោង៩ព្រឹក គាត់ចេញទៅ ឃើញមនុស្សខ្លះ ទៀតឈរទំនេរនៅទីផ្សារ ៤ក៏ប្រាប់គេថា
“ចូរអ្នកទាំងឡាយ នាំគ្នាទៅធ្វើការក្នុងចំការរបស់ខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងបើកអោយតាម ត្រឹមត្រូវ” គេក៏ទៅ ។
៥ដល់ថ្ងៃត្រង់ ហើយពេលម៉ោង៣រសៀល គាត់ក៏ចេញ ទៅធ្វើដូច្នោះទៀត ៦លុះដល់ពេលម៉ោង៥
គាត់ចេញទៅ ឃើញមានមនុស្សខ្លះទៀតនៅទំនេរក៏សួរគេថា “ហេតុអ្វីបាន
ជាអ្នករាល់គ្នាឈរទំនេរនៅទីនេះតាំងពីព្រលឹមមកដូច្នោះ?”

៧គេឆ្លើយថា “ពីព្រោះគ្មានអ្នកណាជួលយើងខ្ញុំ” រួចគាត់ ប្រាប់ថា ចូរអ្នករាល់គ្នា ទៅធ្វើការក្នុងចំការរបស់
ខ្ញុំទៅ នោះអ្នកនឹងទទួលបានឈ្នួលតាមត្រឹមត្រូវ” ។

៨ដល់លាចថ ថៅកែចំការនោះប្រាប់ទៅនាយដំរូតការថា ចូរហៅពួកជើងឈ្នួលមកបើកឈ្នួលអោយគេ ចាប់តាំងពី មនុស្សក្រោយបង្អស់ រៀងទៅដល់អ្នកមុនដំបូង ៩កាលពួក អ្នកដែលគាត់ជួលពីម៉ោង៥ រា រាមកដល់ នោះគេបើកបាន២ កាក់ម្នាក់ៗ ១០រូចកាលពួកមុនបង្អស់បានមកដល់ គេស្មានថា នឹង រាសលើសជាងនោះទៅទៀត តែអ្នកទាំងនោះក៏បាន ទទួល២កាក់ម្នាក់ដូចគ្នាដែរ ១១ក្រាបានបើកប្រាក់ស្រេច ហើយ នោះគេត្អូញត្អែរទនឹងថៅកែថា ១២ពួកអ្នកដែលមក ក្រោយនេះ គេធ្វើការតែមួយម៉ោងសោះ ហើយលោកបាន

អោយគេស្នើនឹងយើងខ្ញុំ ដែលទ្រាំធ្វើការធន់ទាំងហាលថៃ តាំងពីព្រលឹមមកដែរ ។

១៣តែគាត់ឆ្លើយទៅម្នាក់នោះថា សំឡាញ់អើយ!ន ខ្ញុំមិន ធ្វើខុសនឹងអ្នកទេ តើអ្នកមិន រាសុខចិត្តព្រមទទួលតែ២កាក់ ទេឬអី? ១៤ដូច្នោះ ចូរយកប្រាក់របស់អ្នកទៅៗ ខ្ញុំបានសំរេច នឹងអោយដល់ពួកអ្នកដែលមកក្រោយនេះ ដូចជាបានអោយ ដល់អ្នកដែរ ១៥តើខ្ញុំគ្មានច្បាប់នឹងចាត់ចែងរបស់ ខ្ញុំ តាមអំ ពើចិត្តទេឬអី? តើភ្នែកអ្នកឃើញអាក្រក់ពីព្រោះខ្ញុំល្អឬអី?ប

១៦គឺយ៉ាងនោះ ដែលអស់អ្នកក្រោយនឹងបានទៅជាមុន ហើយពួកអ្នកមុននឹងទៅជាក្រោយវិញផ ដ្បិត រាសហៅមនុស្ស ជាច្រើន តែរើសបានតិចទេ” ។

ព្រះយេស៊ូវផ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត

២០:១៧-១៩ = មក ១០:៣២-៣៤ លក ១៨:៣១-៣៣

១៧កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែឡើងទៅឯក្រុងយេរូសា-ឡឹម នោះទ្រង់យកពួកសិស្សទាំង១២នាក់ ទៅដោយឡែក តាមផ្លូវ ហើយមានបន្ទូលថា ១៨” មើល! យើងរាល់គ្នាឡើង ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមព នោះកូនមនុស្សភរនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅ ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យមដែលគេនឹងកាត់ទោស លោកដល់ជីវិត ១៩រួចនឹងបញ្ជូនទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃ អោយគេចំអកមើលងាយ ព្រមទាំងវាយនឹងរំពាត់យ ហើយ ឆ្កាងរលោក ក្រោយ៣ថៃលមក លោកនឹងមានជីវិតរស់ឡើង វិញ” វិ ។

សំណូមពររបស់ម្តាយយ៉ាកុប និងយ៉ូហាន

២០:២០-២៨ = មក ១០:៣៥-៤៥

២០ក្រានោះប្រពន្ធរបស់សេបេដេ គាត់នាំកូនទាំង២សមក ឯទ្រង់ ក្រាបថ្វាយបង្គំហា ទូលសូមសេចក្តីមួយ ។ ២១ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា “តើអ្នកចង់បានអ្វី?” គាត់ទូលថា “សូមអនុញ្ញាតអោយកូនខ្ញុំម្ចាស់ទាំង២នេះ ច

ានអង្គុយខាងស្តាំ ខាងឆ្វេងទ្រង់ ក្នុងនគររបស់ទ្រង់”ឡ ។

២២តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ សេចក្តីដែលអ្នកសូមទេ តើអ្នកអាចនឹងដឹកអំពីពែងអ ដែលខ្ញុំ រៀបនឹងដឹក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានឬ ទេ?១” គេទូលឆ្លើយថា “ទទួលបាន” ។

២៣នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នករាល់គ្នានឹងដឹកពីពែងខ្ញុំ ហើយនិងទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលមែន តែដែល អង្គុយខាងស្តាំឬខាងឆ្វេងខ្ញុំ នោះមិនស្រេចនឹងខ្ញុំទេ គឺសំ រាប់តែអ្នកណាដែលព្រះវរបិតាខ្ញុំច ានរៀបចំទុកអោយវិញ”

២៤កាល១០នាក់ឯទៀតបានឮសេចក្តីនោះហើយ គេក៏តូច ចិត្តខនឹងបងប្អូនទាំង២នាក់នោះ ២៥តែព្រះយេស ៊ូវទ្រង់ហៅ អ្នកទាំងនោះមក មានបន្ទូលថា “អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ពួក

ចៅហ្វាយនៃសាសន៍ដទៃតែងគ្រប់គ្រងលើសាសន៍របស់ខ្លួន ហើយពួកអ្នកធំក៏មានអំណាចលើគេដែរ ២៦ប៉ុន្តែមិនត្រូវ អោយមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺអ្នកណាក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដែលចង់ធ្វើជាធំ នោះនឹងត្រូវធ្វើជាអ្នកបំរើ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ២៧ហើយអ្នកណាក្នុងពួកអ្នក ដែលចង់ បានជាលេខ១ អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាបាវដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ដែរ ២៨ដូចជាកូនមនុស្សយបានមក មិនមែនអោយគេបំរើ លោកទេ គឺនឹងបំរើគេវិញ ហើយនិងអោយជីវិតខ្លួន ទុកជា ថ្លៃលោះចមនុស្សជាច្រើនផង” ។មនុស្សខ្លះក៏រំលោភបានមើលឃើញ

២០:២៩-៣៤ = មក ១០:៤៦-៥២ លក ១៨:៣៥-៤៣

២៩កាលកំពុងតែចេញពីក្រុងយេរិទូរមក នោះមានមនុស្ស មីរដេរដាសដើរតាមទ្រង់ទៅ ៣០ក៏ឃើញមានមនុស្សខ្លះ២ នាក់ អង្គុយនៅក្បែរផ្លូវ គេឮថាព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងតាមទី នោះ ក៏ស្រែកឡើងថា “ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌអើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង!”

៣១ឯបណ្តាមនុស្ស គេហាមអ្នកទាំង២នោះ កុំអោយមាត់ តែគេស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងថា “ឱ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវង្ស ហ្លួងដាវីឌអើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង” ។

៣២នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈប់ ក៏ហៅអ្នកទាំង២នោះមក មានបន្ទូលសួរថា “តើចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វីអោយអ្នក?”

៣៣គេទូលទ្រង់ថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមប្រោសអោយ ភ្នែកយើងខ្ញុំបានភ្លឺឡើងផង” ។

៣៤ ទ្រង់មានសេចក្តីក្អកក្អាយក្នុងព្រះហឫទ័យ ក៏ពាល់ភ្នែកគេ ស្រាប់តែភ្នែកបានភ្លឺឡើង រួចគេដើរតាមទ្រង់ទៅ ។

ជំពូក ២១

ផ្លូវនៃជ័យជំនះ

២១:១-៩ = មក ១១:១-១០ លក ១៩:២៩-៣៨

២១:៤-៩ = យហ ១២:១២-១៥

២១ ១ គ្រាបានមកជិតក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ ដល់ភូមិ បេតផាសេ ខាងភ្នំដើមអូលីវីវដ នោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ចាត់ សិស្ស២នាក់អោយទៅ ២ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅឯភូមិនៅ ខាងមុខនោះ អ្នកនឹងឃើញមេលា ១ គេចងទុកនឹងកូនវានៅ ជាមួយគ្នា ចូរស្រាយដឹកនាំវាមកឯខ្ញុំ ៣បើអ្នកណាថាអ្វីអោយ នោះត្រូវឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ ត្រូវការនឹងវា រួចគេនឹងអោយវាមកហើយ" ។

៤ ការទាំងនេះកើតមក ដើម្បីអោយបានសំរេចឈតតាមទំ នាយ ដែលហោរាបានទាយទុកមកថា:

៥ "ចូរប្រាប់កូនស្រីស៊ីយ៉ូនថា មើល! ស្តេចនៃនាង ទ្រង់ យាងមកឯនាង ទ្រង់សុភាព ហើយគង់លើសត្វលា គឺជាលា ជំទង់ ដែលជាកូនរបស់មេលា" ញ ។

៦ សិស្សនោះក៏ទៅធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ ៧ ហើយនាំ មេលានិងកូនវាមក

រួចក្រាលអារវិញលើខ្នងថ្នាយទ្រង់គង់ ៨ ឯប្លូងមនុស្សស្ទើរតែទាំងអស់ បានក្រាលអារវិញនៅផ្លូវ ខ្លះក៏កាប់មែកឈើយកមករាយតាមផ្លូវផង ៩ ហើយបណ្តា មនុស្សដែលដើរហែមុខក្រោយ គេស្រែកឡើងថា

"ហូសា- ណា ដល់ព្រះវង្សប្លូងដាវីឌបំ ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់

ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ" ខ "ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត! ៧ ១០ រួចកាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុង

ក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ នោះកើតមានសេចក្តីជ្រួលជ្រើម ពេញក្នុងទីក្រុង ហើយគេសួរថា

"លោកនេះជាអ្នកណា?" ១១ ប្លូងមនុស្សឆ្លើយឡើងថា "នេះគឺជាហោរាណាយេស៊ូវ ដែលមកពីភូមិណាសារ៉ែត ស្រុកកាលីឡេ" ។

ព្រះយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

២១:១២-១៦ = មក ១១:១៥-១៨ លក ១៩:៤៥-៤៧

១២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ក៏បណ្តេញ អស់ទាំងអ្នកដែលលក់ដូរតក្កុងព្រះវិហារចេញ ទ្រង់ផ្តាច់តុនៃ ពួកអ្នកដូរប្រាក់ថ្លៃ និងជើងម៉ារបស់ពួកអ្នកលក់ប្រាបទ ។

១៣ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា " មានសេចក្តីចែងទុក មកដូច្នោះ ដំណាក់អញត្រូវហៅថា ជាទីសំរាប់អធិស្ឋាន) ឆ តែអ្នករាល់គ្នាបានយកធ្វើជារោងចោរវិញ" ន ។

១៤ឯពួកមនុស្សខ្វាក់ និងមនុស្សខ្លិន គេក៏មកឯទ្រង់ក្នុងព្រះ វិហារ ហើយទ្រង់ប្រោសគេអោយច ានជាទាំងអស់ប ១៥តែ ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យ១ គេមានចិត្តគ្មានក្តាញ់ណាស់ផ ដោយច ានឃើញការអស្ចារ្យដែលទ្រង់ធ្វើ និងពួកនក្ខេងទាំង ប៉ុន្មានស្រែកក្នុងព្រះវិហារថា " ហូសាណា ដល់ព្រះវង្សហ្នឹង ដារីឌុដូច្នោះ" ព ១៦ហើយគេទូលទ្រង់ថា " តើអ្នកពួកពាក្យដែល ក្មេងទាំងនេះថាឬទេ?" ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា " ឮហើយ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើលសេចក្តីឬអី? ដែលថា ទ្រង់ ច ានធ្វើអោយសេចក្តីសរសើរបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយនូវ មាត់កូនក្មេង និងកូនដែលនៅបៅ" ភ ។

១៧រួចទ្រង់លះចោលគេ២ យាងចេញទៅឯភូមិបេថានីម ទៅ ក៏ផ្តំនៅទីនោះ១យប់ ។

ដើមល្វាត្រូវស្ងួតក្រៀម

២១:១៨-២២ = មក ១១:១២-១៤, ២០-២៤

១៨ដល់ព្រលឹមឡើង កំពុងដែលទ្រង់យាងត្រឡប់ទៅឯទី ក្រុងវិញ នោះទ្រង់ក៏ឃ្លាន ១៩ទ្រង់ទតឃើញដើមល្វា១តាមផ្លូវក៏យាងទៅដល់ ឃើញមានតែស្លឹកទទេ នោះទ្រង់មានបន្ទូល ថា " កុំអោយឯងមានផ្លែទៀតឡើយ!" ស្រាប់តែដើមល្វា នោះក្រៀមទៅយ ។

២០កាលពួកសិស្សបានឃើញដូច្នោះ នោះគេមានសេចក្តី អស្ចារ្យថា

ដើមល្វានេះក្រៀមទៅជា១រំពេចយ៉ាងណាហ្ន៎ ។

២១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា " ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា បើមានសេចក្តីជំនឿឥតសង្ស័យសោះរ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងអាចធ្វើបាន មិនត្រឹមតែការដែលកើតឡើងដល់ ដើមល្វាប៉ុណ្ណោះទេ គឺទោះបីអ្នកនឹងនិយាយទៅភ្នំនេះថា អោយឯងរើចេញពីទីនេះទៅធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រវិញ នោះគង់ តែនឹងច ានកើតដូច្នោះដែរ ២២ហើយគ្រប់ទាំងសេចក្តីអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងអធិស្ឋានសូមលដោយមានចិត្តជឿ នោះ នឹងបានសំរេចទាំងអស់" ។

អំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២១:២៣-២៧ = មក ១១:២៧-៣៣ លក ២០:១-៨

២៣កាលទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយ នោះ ពួកសង្គ្រាម និងពួកចាស់ទុំនៃបណ្តាជន
គេមកឯទ្រង់ដែល កំពុងតែបង្រៀន ហើយទូលកាត់សួរថា "អ្នកធ្វើការទាំងនេះ តើអាងអំណាចអ្វី? វា
តើអ្នកណាបានបើកអំណាចនេះអោយ អ្នក?" ២៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នា
ពីសេចក្តី១ដែរ បើអ្នកឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏នឹងប្រាប់អោយ អ្នកដឹងពីអំណាចដែលខ្ញុំអាង
ដើម្បីនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ ២៥ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់យ៉ូហាន តើមកពីណា? ពីស្ថានសួគ៌ ឬ ពីមនុស្ស?"
នោះគេក៏រិះគិតគ្នាថា "បើយើងថា មកពីស្ថាន សួគ៌ នោះវានឹងសួរយើងថា ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់
គ្នាមិនបានជឿតាមគាត់? ២៦តែបើយើងថា មកពីមនុស្សវិញ នោះខ្លាចហ្នឹងមនុស្ស ដ្បិតគេរាប់យ៉ូហាន
ទុកជាហោរាទាំង អស់គ្នា"ស ។

២៧រួចគេទូលឆ្លើយថា "យើងមិនដឹងទេ" ហើយទ្រង់ក៏មាន បន្ទូលតបថា "ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏មិនប្រ
ាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងពី អំណាចដែលខ្ញុំអាង និងធ្វើការទាំងនេះដែរ ។ រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី
កូនប្រុសពីរនាក់

២៨ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាគិតដូចម្តេច? មានមនុស្សម្នាក់មាន កូនប្រុស២ គាត់ទៅប្រាប់កូនច្បងថា កូនអើយ!
ថែនេះ ចូរ ឯងទៅធ្វើការក្នុងចំការអញទៅ! ហ ២៩កូននោះប្រកែកថា ខ្ញុំមិនទៅទេ ដល់ក្រោយមក
វាប្រែចិត្តជាទៅវិញ ។

៣០គាត់ក៏ទៅប្រាប់ដល់កូនពៅដូចគ្នា ឯកូននោះវាទទួល ថា ខ្ញុំទៅ លោកឪពុក ប៉ុន្តែវាមិនបានទៅទេ ។

៣១ដូច្នោះ បណ្តាកូនទាំង២នោះ តើកូនណាបានធ្វើតាមចិត្ត របស់ឪពុក?" គេឆ្លើយថា "កូនច្បង" ព្រះយេស
្ស៍ទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ពួកអ្នកយកពន្ធឡូ និងពួកស្រីសំផឹងអ
គេចូលទៅក្នុងនគរព្រះមុនអ្នករាល់គ្នា ៣២ដ្បិតយ៉ូហានបានមកឯអ្នករាល់គ្នាក្នុងផ្លូវសុចរិតក តែអ្នក
រាល់គ្នាមិនបានជឿតាមគាត់ទេ ឯពួកយកពន្ធខ និងពួកស្រីសំ ផឹងគេបានជឿតាមគាត់វិញ
លុះកាលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ ដូច្នោះ នោះក៏នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត១ជឿតាមគាត់ដែរ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកចាំចំការ

២១:៣៣-៤៦ = មក ១២:១-១២ លក ២០:៩-១៩

៣៣ចូរស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយទៀត មានថៅកែម្នាក់ ដែលដាំយប់ចំការទំពាំងបាយជូរ គាត់ចុ

ានធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ ព្រមទាំងដឹកទីជាន់ផ្ទៃ ហើយសង់បំបែង ក៏ប្រវាស់ទៅអោយ ពួកអ្នកធ្វើចំការ រួចចេញពីស្រុកនោះទៅច ៣៤កាលជិត ដល់រដូវបេះដូងហើយ នោះក៏ប្រើប្រាស់ឆ្នួនអោយទៅឯពួក អ្នកទាំងនោះ ដើម្បីនឹងទទួលផល ជាចំណែករបស់ខ្លួន ។

៣៥តែពួកធ្វើចំការ គេចាប់ប្រាស់ទាំងនោះ វាយម្នាក់ សំ ឡាប់ម្នាក់ ហើយម្នាក់ទៀតចោលនឹងថ្មវិញជ ៣៦ថៅកែក៏ប្រើ ប្រាស់ដទៃជាច្រើនជាងមុនអោយទៅទៀត តែគេប្រព្រឹត្តនឹង ប្រាស់ទាំងនោះបែបដូចគ្នា ៣៧ដល់ក្រោយបង្អស់ គាត់ចាត់ កូនខ្លួនអោយទៅ ដោយគិតថា គេនឹងកោតខ្លាចដល់កូនអញ

៣៨ប៉ុន្តែកាលពួកចំការបានឃើញ នោះគេនិយាយគ្នាថា នេះ ជាកូនគ្រងមរដកញហើយ ចូរយើងសំឡាប់វាដទៃទៅ រួច យើងនឹងដណ្តើមយកមរដករបស់វាបំ ៣៩គេក៏ចាប់កូននោះ ចេ រាចោលទៅខាងក្រៅចំការ ហើយ សំឡាប់ចោលទៅ ។

៤០ដូច្នោះ កាលណាថៅកែចំការមកដល់ តើគាត់នឹងធ្វើអ្វី ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើចំការទាំងនោះ?”

៤១គេទូលឆ្លើយតបថា “គាត់នឹងសំឡាប់ពួកកំណាចទាំង នោះយ៉ាងអាក្រក់ណាស់ឬ រួចនឹងប្រវាស់ចំការទៅអោយ ពួកឯទៀតឈរវិញ ដែលគេនឹងអោយផលដល់គាត់តាមរដូវ”

៤២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “តើអ្នករាល់គ្នា មិនដែលមើលក្នុងគម្ពីរទេឬអី ដែលថា ថ្មដែលពួកជាងសង់ ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ការ នោះគឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ហើយជាការយ៉ាងអស្ចារ្យ នៅភ្នែកយើងខ្ញុំ?ណ

៤៣ដូច្នោះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងត្រូវរហូតចេញ ពីអ្នករាល់គ្នាត ប្រគល់ទៅអោយសាសន៍មួយទៀត ដែលគេ នឹងបង្កើតផលរបស់នគរនោះ ៤៤អ្នកណាដែលធ្លាក់លើថ្ម នោះ នឹងត្រូវបាក់បែក តែអ្នកណាដែលត្រូវថ្មនោះធ្លាក់មក លើខ្លួន នោះនឹងត្រូវកិនខ្ទេចខ្ទីទៅ” ថ ។

៤៥កាលពួកសង្គ្រាម និងពួកផារីស៊ីបានឮពាក្យប្រៀប ប្រដូចទាំងនោះហើយ គេក៏ដឹងថា ទ្រង់មានបន្ទូលឆ ្មោះខ្លួន គេ ៤៦រួចគេរកហេតុនឹងចាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែគេខ្លាចហ្វូងមនុស្ស ពីព្រោះបណ្តាមនុស្សទាំងឡាយរាប់ទ្រង់ទុក ជាហោរាទ ។

ជំពូក ២២

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ពិធីជប់លៀងក្នុងមង្គលការ

២២:២-១៤ = លក ១៤:១៦-២៤

២២ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយ ទៀតទៅគេថា ២

“នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាឆ្នេរមួយអង្គ ដែលរៀបវិវាហមង្គលអោយព្រះរាជបុត្រា ៣ទ្រង់ចាត់ពួក
មហាតលិកនអោយទៅហៅពួកភ្ញៀវ ដែលទ្រង់បានអញ្ជើញមកក្នុងមង្គលការនោះ
ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនោះមិនព្រមមកទេ” ។

៤ទ្រង់ក៏ចាត់ពួកមហាតលិកបងទៀតអោយទៅ ដោយ បន្ទូលថា ចូរឯងប្រាប់ពួកភ្ញៀវថា
ឥឡូវគ្រឿងជប់លៀងបាន រៀបជាស្រេចហើយ គេបានសំឡាប់គោ និងសត្វបំប៉នយ៉ាង ធាត់ៗ
ហើយក៏រៀបចំគ្រប់ទាំងអស់រួចជាស្រេច ចូរមក បរិភោគការចុះ!

៥តែអ្នកទាំងនោះឆ្នើសប្រហែសវិញ ម្នាក់ក៏ទៅឯចំការខ្លួន ម្នាក់ទៀតទៅឯការជំនួញ
៦អ្នកឯទៀតក៏ចាប់ពួកមហាតលិក ត្មះតិះដៀល ហើយសំឡាប់ចោលទៅ ៧កាលស្តេចបាន ឮ
នោះទ្រង់មានព្រះទ័យក្រែវក្រោធ ក៏ចាត់ទ័ពអោយទៅ បំផ្លាញពួកមនុស្សដែលសំឡាប់គេនោះផ
ព្រមទាំងដុតទីក្រុង របស់គេចោលអស់ ។

៨រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកមហាតលិកថា ការបានរៀប ចំជាស្រេច តែពួកភ្ញៀវមិនគួរនឹងមកបរិភោគទេ
៩ដូច្នេះ ចូរទៅឯផ្លូវប្រសព្វ៣ អញ្ជើញអស់អ្នកណាដែលប្រទះឃើញ អោយគេមកបរិភោគវិញ
១០មហាតលិកទាំងនោះក៏ចេញ ទៅតាមផ្លូវ ប្រមូលអស់អ្នកណាដែលប្រទះឃើញ ទាំង អាក្រក់ ទាំងល
១១ភមក នោះរោងការមានភ្ញៀវពេញព្រៀប ។

១១ស្តេចក៏យាងចូលទៅទតមើលពួកភ្ញៀវ ទ្រង់ឃើញ មានមនុស្សម្នាក់នៅទីនោះ ដែលមិនច
ានពាក់អាវុធជាយ ១២ក៏ មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា សំឡាញ់អើយ! ម ដូចម្តេចបាន ជាអ្នកចូលមកក្នុងទីនេះ
ឥតពាក់អាវុធជាយដូច្នេះ? អ្នកនោះ រកឆ្លើយអ្វីមិនបានឡើយ ។

១៣ទើបទ្រង់បង្គាប់ទៅពួកមហាតលិកថា ចូរចងជើងចងដៃ វាបោះចោលទៅឯទីងងឹតខាងក្រៅទៅ!
នៅទីនោះនឹង យំ ហើយសង្ក្រំតធ្មេញយ ។

១៤ដ្បិតបានហៅមនុស្សជាច្រើន តែរើសបានតិចទេ” ។ ការបង់ពន្ធជូនសេសារ

២២:១៥-២២ = មក ១២:១៣-១៧ លក ២០:២០-២៦

១៥កាលពួកផារីស៊ីបានចេញទៅ នោះគេពិគ្រោះគ្នាពីដំ ណើរយ៉ាងណានឹងចាប់ទ្រង់ ដោយនូវព្រះបន្ទូល

១៦រួចក៏ ចាត់ពួកសិស្សរបស់គេអោយទៅឯទ្រង់ ជាមួយនឹងពួក ហេរ៉ូឌូល ដោយពាក្យថា លោកគ្រូ!
យើងខ្ញុំដឹងថា លោកពិត ត្រង់ ហើយថា លោកបង្រៀនពីផ្លូវព្រះដោយសេចក្តីពិត
ឥតមានអំពល់ដល់អ្នកណាឡើយ ព្រោះលោកមិនយល់មុខ មនុស្សណាទេ ១៧ដូច្នោះ សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ
ដែលលោកគិត ដូចម្តេច តើមានច្បាប់នឹងបង់ពន្ធវិញថ្វាយសេសារឬទេ?

១៨តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបឧបាយកលរបស់គេ ក៏មានបន្ទូល តបថា "មនុស្សកំពុតអើយ! ហេតុអ្វី
នាងអ្នករាល់គ្នាឈ្លង ខ្ញុំដូច្នោះ? ១៩ចូរហោរាព្យាបាទដែលបង់ពន្ធមកអោយខ្ញុំមើល ចុះ!" គេក៏យកប្រ
ាក់កាក់ធំមកថ្វាយទ្រង់ទត ២០រួចទ្រង់មាន បន្ទូលសួរថា "រូបនេះ និងឈ្មោះនេះ តើជារបស់អ្នកណា?"

២១គេទូលឆ្លើយថា "របស់សេសារ" នោះទ្រង់មានបន្ទូល ឆ្លើយថា "ដូច្នោះ ចូរថ្វាយរបស់សេសារស
ទៅសេសារទៅ ឯរបស់ព្រះ ចូរថ្វាយទៅព្រះវិញ" ។

២២កាលបានឮដូច្នោះ នោះគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យ រួចក៏ ដើរចេញពីទ្រង់បាត់ទៅហ ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅត្រាពីរសំឡើងវិញ

២២:២៣-៣៣ = មក ១២:១៨-២៧ លក ២០:២៧-៤០

២៣នៅថែនោះឯង ពួកសាឌូស៊ីឡូ ដែលគេថា គ្មានសេចក្តី រស់ឡើងវិញទេអ គេក៏មកឯទ្រង់ ទូលសាកសួរថា
២៤"លោក គ្រូ! លោកម៉ូសេបានផ្តាំថា បើអ្នកណាស្លាប់ទៅ ឥតមានកូន នោះប្អូនត្រូវយកប្រពន្ធរបស់បង
ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជអោយបងខ្លួនក ២៥រីឯនៅក្នុងពួកយើងខ្ញុំ មានបងប្អូន៧នាក់ បងច្បង បានយកប្រពន្ធ
ហើយស្លាប់ទៅគ្មានកូនសោះ បានទុក ប្រពន្ធអោយប្អូន ២៦ប្អូនបន្ទាប់ក៏ធ្វើដូចគ្នា រួចប្អូនទី៣ ដរាប ដល់ប
្អូនពៅបំផុត ២៧ក្រោយបង្អស់មកស្រ្តីនោះក៏ស្លាប់ទៅ ដែរ ២៨ដូច្នោះដល់គ្រាសំឡើងវិញ តើនាងនោះនឹងត្រូវ
ធ្វើជាប្រពន្ធរបស់អ្នកណា ក្នុងបណ្តាបងប្អូនទាំង៧នាក់នោះ ដ្បិតសុទ្ធតែបានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់ៗគ្នា?"

២៩នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នករាល់ គ្នាភាន់ច្រឡំទេ ពីព្រោះមិនយល់គម្ពីរខ ប
្រពន្ធចេស្តានៃព្រះ សោះ ៣០ដ្បិតដល់គ្រាសំឡើងវិញ នោះគេមិនយកគ្នាជាប្តី ប្រពន្ធឡើតទេគ គឺ
នាងដូចជាទេវតានៃព្រះ ដែលនៅស្ថាន សួគ៌វិញ ៣១តែត្រង់ឯសេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ តើអ្នក រាល់គ្នាមិន
នាមើលសេចក្តី ដែលព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូល នឹងអ្នករាល់គ្នាទេឬអី? ៣២គឺថា អញជាព្រះនៃអំប្រាហាំ ជា
ព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុបយ ព្រះអង្គទ្រង់មិន មែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ
គឺជាព្រះនៃមនុស្សរស់វិញ" ។

៣៣៦បណ្ណាមនុស្សគេក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្ត ដោយពួសេចក្តី ដែលទ្រង់បង្រៀននោះង ។

បញ្ញត្តិដែលសំខាន់បំផុត

២២:៣៤-៤០ = មក ១២:២៨-៣១

៣៤តែកាលពួកផារីស៊ីបានឮថា ទ្រង់ធ្វើអោយពួកសាឌូស៊ីច បាត់មាត់ដូច្នោះ នោះគេក៏មូលគ្នា
៣៥ហើយពួកគេម្នាក់ ដែល ជាអ្នកប្រាជ្ញខាងច្បាប់ឆក់ល្បីសួរទ្រង់ថា ៣៦”លោកគ្រូ! ក្នុង បណ្ណាក្រឹត្យវិន័យ
តើបញ្ញត្តិណាដែលយ៉ាងសំខាន់បំផុត?” ៣៧នោះព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា “ត្រូវអោយស្រឡាញ់ព្រះ អម្ចាស់
ជាព្រះនៃឯងអោយអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង ហើយអស់អំពីគំនិតឯងឈ
៣៨នេះជាបញ្ញត្តិយ៉ាងសំខាន់ទី១ ៣៩ហើយបញ្ញត្តិទី២ក៏បែបដូចគ្នា គឺថា ត្រូវអោយស្រឡាញ់
អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯងឮ ៤០បណ្ណាក្រឹត្យវិន័យ និងអស់ទាំង ទំនាយហោរាទាំងប៉ុន្មាន
ក៏សំរេចនៅបទបញ្ញត្តិទាំង២ ប្រការនេះឯង” ដ ។

តើព្រះគ្រីស្ទជាវង្សអង្គណា?

២២:៤១-៤៦ = មក ១២:៣៥-៣៧ លក ២០:៤១-៤៤

៤១កំពុងដែលពួកផារីស៊ីនៅមូលគ្នានៅឡើយ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា ៤២
”អ្នករាល់គ្នាគិតពី ព្រះគ្រីស្ទដូចម្តេច? តើទ្រង់ជាព្រះវង្សអ្នកណា?” នោះគេ ទូលឆ្លើយថា
”ជាព្រះវង្សហ្លួងដារីឌី” បំ ។

៤៣ទ្រង់មានបន្ទូលសួរទៀតថា “ដូច្នោះធ្វើដូចម្តេចអោយ ហ្លួងដារីឌីមានបន្ទូលដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ
ហៅទ្រង់ជាព្រះ អម្ចាស់បាន? ៤៤ដោយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅ ព្រះអម្ចាស់នៃខ្ញុំថា
ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញ ដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯងនៅក្រោមជើងឯងឌី ៤៥ដូច្នោះបើហ្លួង
ដារីឌីនោះឯង ទ្រង់ហៅព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះអម្ចាស់ នោះធ្វើ ដូចម្តេចអោយព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះវង្សទ្រង់បាន?”

៤៦តែគ្មាន អ្នកណាអាចនឹងឆ្លើយតបទៅនឹងទ្រង់១ម៉ាត់បានទេ រួចតាំង ពីថែនោះមក គ្មានអ្នកណាហ
ានទូលសួរទ្រង់ទៀតឡើយឈ ។

ជំពូក ២៣

វេទនាដល់មនុស្សកំពុត

២៣:១-៧ = មក ១២:៣៨,៣៩ លក ២០:៤៥,៤៦

២៣:៣៧-៣៩ = លក ១៣:៣៤,៣៥

២៣ ១ គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្ស ហើយនិងពួកសិស្សទ្រង់ថា ២” ពួកអាចារ្យណ
និងពួកផារិស៊ី គេបានតាំងខ្លួនគេ អង្គុយនៅទីបង្រៀនរបស់លោកម៉ូសេ ៣ដូច្នោះ

គ្រប់ទាំងសេចក្តីណាដែលគេប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាកាន់តាម នោះចូរកាន់ ហើយប្រព្រឹត្តតាមចុះ ប៉ុន្តែ កុំ
អោយប្រព្រឹត្តតាមអំពើរបស់គេឡើយ ដ្បិតគេគ្រាន់តែថា តែមិនធ្វើតាមទេ ៤ ពីព្រោះគេចង់បន្តកយ៉ាងធន់
ដាក់លើ ស្នាមមនុស្ស ជាបន្តកដែលពិបាកទទួល តែខ្លួនគេមិនព្រមទាំង យកម្រាមដៃឆ្លុះបន្តកនោះផង” ត ។

៥ គ្រប់ទាំងការដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មាន នោះសុទ្ធតែធ្វើអោយ តែមនុស្សមើលឃើញទេថ

គឺគេធ្វើស្លាកទំព័រកត់ក្រិត្យវិន័យ និងរំយោលអារវិធានអោយវែងៗ ៦ គេគាប់ចិត្តនឹងកន្លែង

លេខ១ក្នុងការស៊ីល្បែង១ និងកន្លែងដែលមុខគេក្នុងសាលា ប្រជុំន

៧ ព្រមទាំងគាប់ចិត្តអោយមនុស្សគំនាប់ខ្លួននៅទីផ្សារ ហើយអោយគេហៅខ្លួនថា លោកគ្រូៗផងប ។

៨ ប៉ុន្តែ ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ មិនត្រូវអោយអ្នកដទៃហៅខ្លួន ជាលោកគ្រូឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានសាស្តាតែ១
ហើយ ជាបងប្អូននឹងគ្នាទាំងអស់ ៩ កុំអោយហៅអ្នកណាជាឪពុកផ នៅផែនដីនេះដែរ ដ្បិតមាន

ឪពុកតែ១ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ១០ ហើយកុំអោយអ្នកណាហៅខ្លួនជា សាស្តាឡើយ

ដ្បិតមានសាស្តាតែ១ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១១ តែអ្នកណាដែលធំជាងគេក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវធ្វើ

ជាអ្នកបំរើដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១២ អ្នកណាដែលដំកើងខ្លួន នោះនឹងត្រូវបន្ទាបចុះវិញ

ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើងវិញ ។

១៣ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ! ម

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបិទនគរស្ថានសួគ៌នៅ មុខមនុស្ស ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមចូល ហើយក៏មិនបើកដល់

អស់អ្នកដែលកំពុងតែចូល អោយគេចូលដែរយ ។ ១៤ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា

មនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាខំសូត្រធម៌អោយច្រើន ដើម្បីអោយបានឆស៊ីផ្ទះពួកមេម៉ាយ ហេតុដូច្នោះ

អ្នករាល់ គ្នានឹងត្រូវទោសធ្ងន់ជាងទៅទៀត” ។

១៥ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដើរជុំជើងទឹក

ជើងគោក ដើម្បីនឹងនាំមនុស្សតែម្នាក់អោយចូលកាន់សាសនា តែកាល ណាគេចូលកាន់ហើយ

នោះអ្នករាល់គ្នាតែងធ្វើអោយគេ ទៅជាគូរឆ្នាក់ទៅនរកល ជាជាងខ្លួន១ជា២ផង ។

១៦វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកកង្វាក់ដែលនាំផ្លូវគេអើយវ អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នកណាស្បថនឹងព្រះវិហារ
នោះមិនជាអ្វី ទេ តែបើស្បថនឹងមាសរបស់ព្រះវិហារ នោះត្រូវជាប់ សម្បថខ្លួនសហើយ ១៧ឱ
ពួកមនុស្សលីលើ ហើយកង្វាក់អើយ! តើរបស់ណាធំជាង មាស ឬព្រះវិហារដែលធ្វើអោយមាស
នោះបរិសុទ្ធ? ហ ១៨ហើយក៏ថា បើអ្នកណាស្បថនឹងអាសនា នោះមិនជាអ្វីទេ

តែបើស្បថនឹងដង្ហាយនៅលើអាសនា នោះ ត្រូវជាប់សម្បថខ្លួនហើយ ១៩ឱពួកមនុស្សលីលើ ហើយកង្វាក់
អើយ! តើរបស់ណាធំជាង ដង្ហាយ ឬអាសនាដែលធ្វើអោយ ដង្ហាយនោះបានបរិសុទ្ធ? ឡ ២០ដូច្នោះ
អ្នកណាដែលស្បថនឹង អាសនា នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងអាសនា ហើយនិងរបស់

ទាំងអស់ដែលនៅលើអាសនានោះ ២១ឱអ្នកណាដែលស្បថ នឹងព្រះវិហារ នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងព្រះវិហារ
ហើយនិង ព្រះដែលគង់អនៅក្នុងព្រះវិហារនោះដែរ ២២ហើយអ្នកណា ដែលស្បថនឹងស្ថានសួគ៌
នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងបល្ល័ង្កនៃ ព្រះ ហើយនិងព្រះដែលគង់លើបល្ល័ង្កនោះផង” ក ។

២៣វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្សិ ជា មនុស្សកំពុតអើយ!

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ខ ទាំង ជីវអង្កាម ជីវលិង្គលាក់ និងលង្គង តែបានចោលសេចក្តី សំខាន់ជាង
ដែលនៅក្នុងក្រិត្យវិន័យវិញ ដូចជាសេចក្តី យុត្តិធម៌ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីជំនឿគ គួរតែ
អោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តការទាំងនេះ ហើយការឯទៀត នោះ ក៏មិនត្រូវចោលផង ២៤ឱពួកមនុស្សកង្វាក់
ដែលនាំផ្លូវ គេអើយ! យ អ្នករាល់គ្នាត្រងសុចរិត តែលេបសត្វអូដ្ឋវិញ

២៥វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្សិ ជា មនុស្សកំពុតអើយ!

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាលាងចានលាងថាសងតែ ខាងក្រៅខាងក្នុងវិញនោះពេញដោយអំពើប្លន់ និងសេចក្តី
ហួសខ្មាតទទេច ២៦ឱពួកធារិស្សិកង្វាក់អើយ! ចូរលាងចាន លាងថាសខាងក្នុងជាមុន ដើម្បីអោយខាងក្រៅ
ានស្អាតដែរ

២៧វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្សិ ជា មនុស្សកំពុតអើយ!

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដូចជាម៉ុងខ្មោចដែល លាបសងខាងក្រៅ ល្អមើលពិតមែន តែខាងក្នុងមានពេញ ដោយ
ង្គងខ្មោច និងសេចក្តីស្លាកគ្រោកគ្រប់មុខវិញ ២៨អ្នក រាល់គ្នាក៏បែបដូច្នោះដែរ
ខាងក្រៅមើលទៅដូចជាសុចរិត ដល់មនុស្សលោកមែន តែខាងក្នុងមានសុទ្ធតែសេចក្តីកំពុត
និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ទទេ ។

២៩ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ!

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្វើម្តងពួកហោរាឈ ហើយតាក់តែងផ្ទុំរបស់ពួកមនុស្សសុចរិត ៣០ដោយថា បើ យើងឯ
ានរស់នៅក្នុងជំនាន់ពួកព្រួយកោយើង នោះយើងមិន បានចូលដៃនឹងគាត់ ដើម្បីកំចាយឈាមពួកហោរាទេ ។

៣១ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាធ្វើជាបន្ទាល់ទាស់នឹងខ្លួនថា អ្នករាល់គ្នា ជាកូនរបស់ពួកអ្នកដែល
ានសំឡាប់ហោរាទាំងនោះព្យ ៣២ អ្នករាល់គ្នា ចូរពិព្រលន្ទាល់ដរបស់ពួកព្រួយកោនៃអ្នករាល់ គ្នាចុះ! បើ

៣៣ ឱសត្វពស់! ឱពូជពស់វែកអើយ! ឱ ធ្វើដូចម្តេច អោយអ្នករាល់គ្នាចូរពិទោសនៅក្នុងនរកបាន? ឈ

៣៤ ដោយហេតុនោះ បានជាខ្ញុំចាត់ពួកហោរា ពួកអ្នកប្រាជ្ញ

និងពួកអាចារ្យអោយមកឯអ្នករាល់គ្នានឹងសំឡាប់ ហើយ ឆ្កាងខ្លះណាក៏វាយខ្លះនឹងរំពាត់

នៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នក រាល់គ្នា ហើយធ្វើទុក្ខបៀតបៀនគេពីក្រុង១ទៅដល់ក្រុង១៥

៣៥ ដើម្បីអោយអស់ទាំងឈាមរបស់មនុស្សសុចរិត ដែលបាន ខ្ជាយនៅផែនដី បានធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នាវិញ

តាំងពី ឈាមរបស់អេចិលទេ ជាអ្នកសុចរិត ដរាបដល់សាការី ជា កូនបារ៉ាគាធ ដែលអ្នករាល់គ្នា

ានសំឡាប់នៅកណ្តាលព្រះ វិហារ ហើយនិងអាសនាស ៣៦ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ ថា

អំពើទាំងនោះនឹងធ្លាក់មកលើមនុស្សដំណនេះវិញប ។

៣៧ ឱយេរូសាឡឹម! ក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ! ឯងដែល សំឡាប់ពួកហោរា ហើយយកផ្ទះចោលពួកអ្នកដែល
ានចាត់ មកឯឯង តើប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញចង់ប្រមូលកូនឯង ទាំងប៉ុន្មាន?

ដូចជាមេម៉ាន់ក្រុងកូនវាអោយជ្រកក្រោម ស្នាបព តែឯងមិនព្រមទេ ៣៨ មើល! ផ្ទះឯងនឹងត្រូវចោល

សាត់ទុកអោយឯង ៣៩ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពីនេះទៅ មុខ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត

ដរាបដល់កាលណា អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ព្រះអង្គដែលយាងមក ដោយនូវ

ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរម” ។

ជំពូក ២៤

ទិសំគាល់ពីអវិសាននៃពិភពលោក

២៤:១-៥១ = មក ១៣:១-៣៧ លក ២១:៥-៣៦

២៤ ១ កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែយាងចេញពីព្រះ វិហារទៅ នោះពួកសិស្សក៏មកចង

លុបបង្ហាញអស់ទាំងមន្ទីរ នៃព្រះវិហារថ្វាយទ្រង់ទត ២តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា
“អ្នករាល់គ្នាឃើញវត្ថុទាំងនេះឬទេ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា នៅទីនេះនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើថ្ម
ដែលមិនត្រូវ ទំលាក់ចុះនោះទេ” ។

ពរូចកាលទ្រង់គង់លើភ្នំដើមអូលីវ នោះពួកសិស្សមករា ទ្រង់ដោយឡែក ទូលសួរថា “សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ
តើការទាំង នេះកាលណានឹងមកដល់? ១ តើមានទិសគាល់ណាពីទ្រង់ យាងមកល ហើយពីបំផុតកឈ្ល?” ។

៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ចូរប្រយ័ត្ន! ក្រែង អ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នាអោយវង្វេងស
៥ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជា ច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំមកនិយាយថា ខ្ញុំនេះជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយ
អ្នកទាំងនោះនឹងនាំមនុស្សជាច្រើនអោយវង្វេងចេញផងហ ៦អ្នករាល់គ្នានឹងព្រួយបារម្ភពីចំបាំង និងដំណឹងពីចំប
ាំង នោះ កុំអោយមានចិត្តថប់បារម្ភឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះត្រូវតែ មកដល់
តែនោះពុំទាន់ដល់ចុងបំផុតនៅឡើយទេ ៧ពីព្រោះ សាសន៍១នឹងលើក្នុងទាសនឹងសាសន៍១
នគរ១ទាសនឹងនគរ១ឡ ហើយនិងកើតមានអំណត់អ ជំងឺអាសន្នរោគ និងកក្រើកដីនៅ កន្លែងផ្សេងៗ
៨តែការទាំងនោះជាដើមចមនៃសេចក្តីទុក្ខទេ

៩គ្រានោះ គេនឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅអោយមានសេចក្តី វេទនាក២ ព្រមទាំងសំឡាប់អ្នករាល់គ្នាខ
ហើយគ្រប់ទាំង សាសន៍នឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំគ ១០នៅគ្រា នោះ
មនុស្សជាច្រើននឹងរវាត់ចិត្តចេញ គេនឹងបញ្ជូនពាគ្នា ហើយនិងស្អប់គ្នាទៅវិញទៅមក
១១ក៏នឹងមានហោរាក្លែង ក្លាយយជាច្រើនកើតឡើង នាំអោយមនុស្សជាច្រើនវង្វេង ដែររង
១២រួចដោយព្រោះការទទឹងច្បាប់និងចំរើនជាច្រើន ឡើង បានជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើននឹង
រលាយអស់ទៅ ។

១៣តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុតវិញ អ្នក នោះនឹងបានសង្គ្រោះច ១៤ដំណឹងល្អនេះ
ដែលសំដែងពី នគរឆ នឹងត្រូវប្រកាសប្រាប់ ទូទៅគ្រប់ក្នុងលោកិយជទុកជាទី បន្ទាល់ដល់អស់ទាំងសាសន៍
នោះទើបនឹងបានដល់ចុងបំផុត”

១៥ដូច្នោះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញសេចក្តីដែលហោរា ដានីយ៉ែលបានទាយទុក គឺជាសេចក្តីស្អប់ខ្ពើ
មដែលបង្កប់ ផ្កាព្យុល វាលយរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធព្យ អ្នកណាដែលអាន មើល អោយយល់ចុះ

១៦នោះត្រូវអោយពួកអ្នកដែលនៅស្រុកយូដា

រត់ចេញទៅឯភ្នំ ១៧កុំអោយអ្នកណាដែលនៅលើដំបូលផ្ទះដ ចុះមក ដើម្បីនឹងយករបស់អ្វីពីផ្ទះឡើយ
១៨ហើយកុំអោយ អ្នកដែលនៅស្រែចំការ ត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីនឹងយកសំ លៀកបំពាក់ខ្លួនដែរ
១៩នៅគ្រានោះ ស្ត្រីណាដែលមានផ្ទៃ ពោះ ហើយស្ត្រីណាដែលបំបៅកូន នឹងវេទនាណាស់បំ ២០ចូរ
អធិស្ឋានសូមកុំអោយត្រូវរត់នៅរដូវរងា ឬនៅថែមបំបំ រាកឡើយ ២១ដ្បិតនៅគ្រានោះ
នឹងមានសេចក្តីវេទនាជា ខ្លាំងណាស់ ដល់ម្ល៉េះបានជាតាំងពីដើមកំណើតលោកិយ ដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ
មិនដែលមានយ៉ាងដូច្នោះឡើយ ហើយទៅមុខក៏មិនដែលមានដែរ ២២បើមិនបានបន្ថយថៃ
ទាំងនោះអោយខ្លីចុះ នោះគ្មានមនុស្សណានឹងបានសង្គ្រោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថៃទាំងនោះនឹងត្រូវបន្ថយទៅ
ដោយយល់ដល់ពួក វីរិតាំងណ ២៣គ្រានោះ បើមានអ្នកណាប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើល!
ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ ឬនៅទីនោះ នោះកុំអោយ ជឿគេឡើយណា ២៤ដ្បិតនឹងមានព្រះគ្រីស្ទក្លែង
ហើយហោរា ក្លែងកើតឡើង គេនឹងធ្វើទិសំគាល់យ៉ាងធំ ហើយនិងការ អស្ចារ្យត
ដើម្បីនឹងនាំទាំងពួកអ្នកវិសតាំងអោយវង្វេងផង បើសិនជាបាន ២៥មើល! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាមុន” ។

២៦ដូច្នោះ បើគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើល! ទ្រង់គង់នៅ ទិវហោស្ថាន នោះកុំអោយចេញទៅឡើយ ឬថា
មើល! ទ្រង់ គង់នៅក្នុងបន្ទប់ នោះក៏កុំអោយជឿអោយសោះ ២៧ព្រោះដំ
ណើរដែលកូនមនុស្សថែមកទនោះនឹងបានដូចជាផ្នែកបន្ទោរធំ ដែលភ្លឺផ្នែកៗពិទិសខាងកើតដល់ខាងលិចដែរ
២៨ដ្បិតខ្មោច មាននៅកន្លែងណា ឥឡូវនឹងប្រជុំគ្នានៅកន្លែងនោះឯងន ។

២៩” ក្រោយសេចក្តីវេទនារបស់គ្រានោះមក

ស្រាប់តែថៃនឹងទៅជាងងឹត ខែនឹងលែងភ្លឺ

អស់ទាំងផ្កាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ហើយអស់

ទាំងអំណាចនៅលើមេឃនឹងត្រូវកក្រើករំពើក” ប

៣០នោះទិសំគាល់របស់កូនមនុស្សនឹងលេចមកនៅលើមេឃ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងគក់ទ្រូងយំធំ
ក៏នឹងឃើញ កូនមនុស្ស មកលើពពកនៅលើមេឃ មានទាំងព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អជាខ្លាំង

៣១ហើយលោកនឹងចាត់ពួកទេវតារបស់ លោក អោយមកដោយសូរផ្លុំត្រែជាខ្លាំងម ទេវតាទាំងនោះ
នឹងប្រមូលពួកវីរិតាំងរបស់លោកពិទិសទាំង៤ ចាប់តាំង ពីជើងមេឃម្ខាងរហូតដល់ជើងមេឃម្ខាង ។

៣២ប៉ុន្តែ ចូររៀនសេចក្តីប្រៀបប្រដូចពីដើមល្វា កាល ណាមែកវាត្រឡប់ជាទន់ ហើយស្លឹកក៏បិទឡើង

នោះអ្នក រាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្តៅជិតដល់ហើយ ។ ៣៣ដំណើរនេះក៏បែបដូច្នោះដែរ កាលណាយើញការទាំង
នេះកើតមក ត្រូវដឹងថា លោកជិតមកដល់ហើយ ក៏នៅមាត់ ទ្វារផងយ ៣៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មនុស្សដំណ នេះនឹងមិនទាន់កន្លងហួសបាត់ទៅ ទាល់តែគ្រប់ការទាំង នេះបានកើតមកដល់ ៣៥ផ្ទៃមេឃ
ហើយផែនដីនឹងកន្លង បាត់ទៅ តែពាក្យខ្ញុំមិនដែលបាត់ឡើយល ។

មិនដឹងថែ ពេលកំណត់

២៤:៣៧-៣៩ = លក ១៧:២៦-២៧

២៤:៤៥-៥១ = លក ១២:៤២-៤៦

៣៦៦ត្រង់ថែ និងពេលកំណត់នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ ទោះ

ទាំងពួកទេវតាដែលនៅលើស្ថានសួគ៌ក៏មិនដឹងដែរ ១ ជ្រាប តែព្រះវរបិតានៃខ្ញុំប៉ុណ្ណោះវ

៣៧ដ្បិតកាលណាកូនមនុស្សមក នោះនឹងបានដូចជានៅជំនាន់លោកណូអេដែរស ៣៨ដ្បិតនៅ

គ្រាមុនទឹកជន់លិច នោះគេកំពុងតែស៊ីផឹក ហើយរៀប ការប្តីប្រពន្ធស

ដរាបដល់ថែដែលលោកណូអេចូលទៅក្នុង ទូកធំ ៣៩គេឥតបានដឹងខ្លួនឡើយ ទាល់តែទឹកជន់ឡើងយកគេ

ទៅទាំងអស់គ្នា នោះដល់កាលណាកូនមនុស្សមក ក៏នឹងមាន ដូច្នោះដែរឡ

៤០នៅគ្រានោះនឹងមានមនុស្ស២នាក់នៅចំការ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ទុកនៅអ ៤១

ស្ត្រី២នាក់កំពុង តែកិនម្សៅ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ទុកនៅ”ក ។

៤២ដូច្នោះ អោយចាំយាម! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជា ពេលណា

ដែលព្រះអម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នានឹងយាមមកទេ ៤៣ចូរដឹងសេចក្តីនេះចុះ! បើម្ចាស់ផ្ទះបានដឹងជាចោរនឹងមក

នៅយាមណាគ នោះគេនឹងបានចាំយាម មិនអោយចោរទំ លុះចូលផ្ទះបានទេ ៤៤ដូច្នោះ

អោយអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រៀប ខ្លួនជាស្រេចដែរយ ដ្បិតកូនមនុស្សនឹងមកនៅវេលាដែល អ្នករាល់គ្នាមិនគិត ។

៤៥ដូច្នោះ អ្នកណាជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់ មានមារយាទ ដែលចៅហ្វាយបានតាំងអោយត្រួតលើពួកផ្ទះលោក

និងអោយអាហារគេបរិភោគ តាមត្រូវពេល ៤៦បើកាលណា ចៅហ្វាយមកដល់

ឃើញអ្នកបំរើនោះកំពុងតែធ្វើដូច្នោះ នោះមានពរហើយច ៤៧ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា

ចៅហ្វាយនឹងតាំងអ្នកនោះឡើង អោយត្រួតលើរបស់ទ្រព្យ លោកទាំងអស់ ៤៨ប៉ុន្តែ

បើជាអ្នកបំរើអាក្រក់វិញ ហើយ គិតក្នុងចិត្តថា ចៅហ្វាយអញក្រមក ៤៩ក៏តាំងវាយដំពួកគូកន ខ្លួន

ព្រមទាំងស៊ីផឹកជាមួយនឹងពួកមនុស្សប្រមឹកផង ៥០ដូច្នោះ នៅថៃណាដែលវាមិននៅចាំ
ជាវេលាណាដែលវាមិនដឹង នោះចៅហ្វាយនឹងមកដល់ ៥១ហើយនិងធ្វើទោសវាជាយ៉ាង ធំ
ទាំងអោយវាមានចំណែកជាមួយនឹងពួកមនុស្សមានពុត ផង នៅទីនោះនឹងយំ ហើយសង្កៀតឆ្មេញឈូ ។

ជំពូក ២៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ស្រីព្រហ្មចារី១០នាក់

២៥ ១គ្រានោះ នគរស្ថានសួគ៌នឹងបានដូចជាព្រហ្មចារី១០នាក់ ដែលយកចង្កៀងដេរៀងខ្លួន
ចេញទៅទទួលប្តី ថ្កោងថ្កើប ២ក្នុងពួកនាងទាំងនោះ មាន៥នាក់មានគំនិត ហើយ ៥នាក់លង់ឌុ
ពានាងលង់ទាំងនោះ គេយកតែចង្កៀងទៅ តែមិនបានយកប្រេងជាប់នឹងខ្លួនផងទេ ៤ពួកនាងមានគំនិត វិញ
គេបានយកទាំងចង្កៀង ហើយនិងប្រេងដាក់ក្នុងដប ទៅជាមួយផង ៥តែដោយព្រោះប្តីក្រមកពេក ច
ានជានាង ទាំងនោះងោកងុយ ហើយដេកលក់ទៅធរ ។

ឯលុះដល់កណ្តាលអធ្រាត្រ ស្រាប់តែពួសូរសំរែកថា ទែ! ប្តីមកហើយ ចូរចេញទៅទទួលចុះ!

៧ស្រីព្រហ្មចារីទាំងឡាយក៏ភ្ញាក់ឡើង រៀបចំចង្កៀង រៀងរាល់ខ្លួន ៨ពួកនាងដែលលង់
គេនិយាយទៅពួកនាង មានគំនិតថា សូមចែកប្រេងមកអោយយើងផង ព្រោះ
ចង្កៀងយើងចង់រលត់ហើយណា ។

៥តែពួកនាងមានគំនិតឆ្លើយឡើងថា ទេ ក្រែងគ្មានល្មម ដល់យើង ហើយនិងនាងរាល់គ្នាផង ស
ទៅឯផ្ទះលក់ប្រេង ទិញសំរាប់ខ្លួនវិញទៅ ។ ១០តែកំពុងដែលនាងទាំងនោះទៅទិញ ប្តីក៏មកដល់ ហើយ
ពួកនាងដែលបានបំរុងជាស្រេច ក៏ចូលទៅក្នុងរោងការត ជាមួយគ្នា រួចគេបិទទ្វារ ។

១១ឯនាងព្រហ្មចារីឯទៀតក៏មកអង្វរថា លោកម្ចាស់ៗ អើយ! សូមបើកអោយយើងខ្ញុំផង?

១២តែគាត់ឆ្លើយថា ខ្ញុំប្រាប់នាងរាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំ មិនស្គាល់នាងទេថា ។

១៣ដូច្នោះ ចូរចាំយាមចុះ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជាថៃ ណា ឬពេលណាដែលកូនមនុស្សត្រូវមកនោះទេ" ទ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកបំរើល្អ ហើយស្មោះត្រង់

២៥:១៤-៣០ = លក ១៩:១២-២៧

១៤ ដ្បិតដំណើរនេះបែបដូចជាមនុស្សម្នាក់ ដែលរៀបរយនឹង ចេញពីស្រុកទៅ គាត់ហៅពួក
រាមកប្រគល់របស់ទ្រព្យខ្លួន ទុកនឹងគេ ១៥ បានអោយប្រាក់ទៅម្នាក់៥ពាន់ ម្នាក់ទៀត២ ពាន់
ហើយអ្នកទីបី១ពាន់ គឺអោយគ្រប់គ្នាតាមដំរិះគេរៀង ខ្លួន រួចក៏ចេញទៅ ១៦ នោះអ្នកដែលទទួល៥ពាន់
ក៏យក ប្រាក់ទៅជួញបានចំណេញ៥ពាន់ទៀត ១៧ ហើយអ្នកដែល ទទួល២ពាន់ គាត់ធ្វើដូច្នោះដែរ ក៏
បានចំណេញ២ពាន់ទៀត ១៨ តែឯអ្នកដែលទទួលតែ១ពាន់ វាទៅដឹកដឹកប្រាក់របស់ ចៅហ្វាយវិញ ។

១៩ យូរក្រោយមក ចៅហ្វាយរបស់បាវទាំងនោះត្រឡប់ មកវិញ គិតបញ្ជីនឹងគេ ២០ ចំណែកអ្នកដែល
បានទទួល ៥ពាន់ ក៏យក៥ពាន់ទៀតមកជំរាបចៅហ្វាយថា លោកចៅ ហ្វាយ លោកបានប្រគល់៥ពាន់មកខ្ញុំ
មើល! ខ្ញុំបានចំណេញ ៥ពាន់ទៀត ។

២១ ចៅហ្វាយនិយាយថា ប្រពៃហើយ! បាវល្អស្មោះត្រង់ អើយ! ឯងមានចិត្តស្មោះនឹងត្រួតរបស់បន្តិចនេះ
ដូច្នោះ អញនឹងតាំងអោយឯងត្រួតលើរបស់ជាច្រើនទៅទៀតផង ចូរ
អោយឯងប្រកបដោយសេចក្តីអំណររបស់ចៅហ្វាយឯងចុះ!

២២ កាលអ្នកដែលទទួល២ពាន់បានមកដល់ នោះក៏ជំរាបថា លោកចៅហ្វាយ លោកបានប្រគល់២ពាន់មកខ្ញុំ
មើល! ខ្ញុំ បានចំណេញ២ពាន់ទៀត ។

២៣ ចៅហ្វាយនិយាយថា ប្រពៃហើយ! បាវល្អស្មោះត្រង់ អើយ! ឯងមានចិត្តស្មោះនឹងត្រួតរបស់បន្តិចនេះ
ដូច្នោះ អញនឹងតាំងអោយឯងត្រួតលើរបស់ជាច្រើនទៅទៀត ចូរ
អោយឯងប្រកបដោយសេចក្តីអំណររបស់ចៅហ្វាយឯងចុះ!

២៤ ឯអ្នកដែលបានទទួល១ពាន់ វាក៏ចូលមកជំរាបចៅ ហ្វាយថា លោកចៅហ្វាយ ខ្ញុំដឹងថា
លោកជាមនុស្សតឹងរឹង ណាស់ លោកច្រូតនៅកន្លែងដែលមិនបានសាបព្រោះ ហើយ
ប្រមូលនៅកន្លែងដែលមិនបានអុំ ២៥ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹកខ្លាច ក៏ទៅ កប់ប្រាក់១ពាន់នេះទុកក្នុងដី ហី!
ខ្ញុំសូមប្រគល់របស់លោក ជូនលោកវិញ ។

២៦ ចៅហ្វាយក៏ឆ្លើយតបថា បាវអាក្រក់ ហើយខ្លួនច្រអូស អើយ! បើឯងដឹងថា
អញច្រូតនៅកន្លែងដែលមិនបានសាប ព្រោះ ហើយប្រមូលនៅកន្លែងដែលមិនបានអុំ ២៧ នោះគួរ តែឯង
រាយកប្រាក់ទៅធ្វើទុកនឹងអ្នកចងការចុះ លុះដល់ អញមកវិញ នោះនឹងបានប្រាក់អញ ទាំងដើមទាំងការផង
។

២៨ដូច្នោះ ចូរដកប្រាក់១ពាន់នោះពីវាចេញ អោយដល់អ្នក ដែលមាន១ម៉ឺនវិញ
២៩ដ្បិតនឹងអោយដល់អស់អ្នកដែលមាន ហើយអ្នកនោះនឹងមានជាបរិបូរឡើង តែអ្នកណាដែលគ្មាន
នោះនឹងត្រូវបូកយកទាំងរបស់អ្វីដែលអ្នកនោះមានផង ៣០ឯបាវឥតប្រយោជន៍នោះ ចូរចេ
រាវាចោលទៅឯទីងងឹត ខាងក្រៅទៅ នៅទីនោះនឹងយំ ហើយសង្ឃឹតឆ្មេញម ។

សត្វច្រៀម និងពពែ / ការជំនុំជំរះចុងក្រោយ

៣១តែកាលណាកូនមនុស្សនឹងមកយ ក្នុងសិរីល្អរបស់លោក
មានទាំងពួកទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាមកជាមួយ នោះ លោក នឹងឡើងគង់លើបង្គំរុងរឿងឧ
ត្តមរបស់លោក ។៣២រួចគ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងត្រូវប្រមូលគ្នា នៅចំពោះលោក
ហើយលោកនឹងព្យាករណ៍ចេញពីគ្នា ដូចជាអ្នកគង្វាល ដែលព្យាករណ៍ចេញពីពពែដែរ
៣៣រួចនឹងដាក់ច្រៀមនៅ ខាងស្តាំ ហើយពពែនៅខាងឆ្វេង ។

៣៤នោះលោកដ៏ស្តេច នឹងមានបន្ទូលទៅពួកអ្នកដែល នៅខាងស្តាំថា ឱពួកអ្នកដែលព្រះវរបិតាយើង
ានប្រទាន ពរអើយ! ចូរមកទទួលមរដកចុះ គឺជានគរសដែលបានរៀប ចំទុកសំរាប់អ្នករាល់គ្នា
តាំងពីកំណើតលោកិយមកហ ៣៥ពី ព្រោះយើងបានឃ្លាន ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអោយបរិភោគ យើង
ានស្រេក ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអោយផឹក យើងជា អ្នកដទៃ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលយើងឡ
៣៦យើងនៅ អាក្រាត ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្លៀកពាក់អោយយើងអ យើង បានឈឺ ហើយអ្នករាល់គ្នា
ានមកសួរយើងក៏ ជាប់គុក ហើយអ្នករាល់គ្នាបានមកឯយើង” ខ ។

៣៧” នោះពួកមនុស្សសុចរិតនឹងទូលសួរទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ! តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ស្រេកឃ្លាន
ហើយបាន ថ្វាយទ្រង់សោយពីកាលណា? ៣៨តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ ជាអ្នកដទៃ ហើយ
ានទទួលទ្រង់ពីកាលណា ឬទ្រង់អាក្រាត ហើយបានបំពាក់ថ្វាយទ្រង់ពីកាលណា? ៣៩តើយើងខ្ញុំបាន
ឃើញទ្រង់ឈឺ ឬជាប់គុក ហើយបានមកឯទ្រង់ពីកាលណា?

៤០នោះស្តេចនឹងឆ្លើយទៅគេថា យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការទាំងនោះ
ដល់អ្នក តូចបំផុតក្នុងពួកបងប្អូនយើងនេះ នោះឈ្មោះថា បានធ្វើ ដល់យើងដែរ” គ ។

៤១រួចទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅពួកខាងឆ្វេងទៀតថា ពួក អ្នករាល់គ្នាដែលត្រូវបណ្តាសាអើយ!
ចូរថយពីអញចេញ ទៅយកក្នុងភ្លើងដែលឆេះអស់កល្បជានិច្ច ដែលបាន រៀបចំទុកសំរាប់អារក្ស

ហើយនិងពួកទេវតារបស់វារិព្វុច ៤២ពីព្រោះអញបានឃ្លាន តែឯងរាល់គ្នាមិនបានអោយ បរិភោគទេ អញបានស្រែក តែឯងរាល់គ្នាមិនបានអោយ ផឹកទេ ៤៣អញជាអ្នកដទៃ តែឯងរាល់គ្នាមិនបានទទួលសោះ អញនៅអាក្រាត តែឯងរាល់គ្នាមិនបានស្លៀកពាក់អោយ អញទេ អញក៏ឈឺ ហើយនៅជាប់គុក តែឯងរាល់គ្នាមិនបាន មកសួរសោះ ។

៤៤រួចគេនឹងទូលសួរទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំ បានឃើញទ្រង់ឃ្លាន ឬស្រែក ឬជាអ្នកដទៃ ប្រសិនបើនៅអាក្រាត ឬ ឈឺ ឬជាប់គុក ហើយមិនបានទៅជួយទ្រង់នោះពីកាលណា?

៤៥នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលតបថា អញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដែលមិនបានធ្វើការទាំងនោះ ដល់អ្នកយ៉ាងតូច បំផុតក្នុងពួកអ្នកទាំងនេះ នោះឈ្មោះថាមិនបានធ្វើដល់អញ ដែរអ

៤៦ឯពួកអ្នកទាំងនោះនឹងថយទៅ មានទោសអស់កល្ប ជានិច្ច តែពួកសុចរិតនឹងចូលទៅក្នុងជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចវិញជ័យ ។

ជំពូក ២៦

ការយុបយិតគ្នាដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:២-៥ = មក ១៤:១,២ លក ២២:១,២

២៦ ១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះព្រះយេស៊ូវ រួចហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា ២ "អ្នករាល់ គ្នាដឹងថា នៅ២ថ្ងៃទៀត នឹងចូលថែបុណ្យរំលងដំបូងហើយ ឯ កូនមនុស្ស ក៏ត្រូវគេបញ្ជូនទៅ អោយត្រូវជាប់ឆ្កាងដែរ" ។

៣នៅគ្រានោះ ពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំនៃ បណ្តាជន គេប្រជុំគ្នានៅទីព្រះលានបំនែងដេចសង្ឃ ព្រះនាម កែផាឌុ ៤ក៏ពិគ្រោះគ្នាដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូវ ដោយឧបាយកល ហើយសំឡាប់បង្កើន ៥តែគេថា កុំធ្វើក្នុងរវាងពេលបុណ្យនេះ ឡើយ ក្រែងបណ្តាជនកើតកោលាហលណ ។ការចាក់ប្រេងក្រអូបនៅភូមិបេថានី

២៦:៦-១៣ = មក ១៤:៣-៩

២៦:៦-១៣ = លក ៧:៣៧,៣៨ យហ ១២:១-៨

៦រីឯកាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់ក្នុងផ្ទះសីម៉ូន ជាអ្នកឃ្នង់នៅ ភូមិបេថានី ៧នោះមានស្ត្រីម្នាក់មកឯទ្រង់

កាន់ទាំងដបថ្ម កែវដាក់ប្រេងក្រអូបមានដំឡើងវិសេស នាងក៏ចាក់ប្រេង នោះលើព្រះសិរទ្រង់
ដែលទ្រង់កំពុងតែគង់នៅតុ ។

ផតែកាលពួកសិស្សទ្រង់ឃើញ គេក៏នឹកតូចចិត្ត ហើយ និយាយថា "ធ្វើបង្ហាតដូច្នោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វី?
សង្ឃឹត ប្រេងនេះនឹងលក់បានប្រាក់ជាច្រើន ដើម្បីនឹងចែកអោយដល់ មនុស្សក្រីក្រ" ។

១០តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប ហើយក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ហេតុអ្វីបានជាបង្អាក់ដល់ចិត្តនាងដូច្នោះ?
ដ្បិតនាងបានធ្វើ ការល្អដល់ខ្ញុំណាស់ ១១ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានពួកអ្នកក្រនៅ ជាមួយជាដរាបថ
តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ ១២ដែល នាងនេះបានចាក់ប្រេងក្រអូបលើខ្លួនខ្ញុំ នោះគឺបានធ្វើសំរាប់
រៀបកប់ខ្មោចខ្ញុំទេ ១៣ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កន្លែង ណា ដែលគេនឹងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ
នៅគ្រប់ក្នុង លោកិយទាំងមូល នោះគេនឹងដំណាលពីការដែលនាងបាន ធ្វើនេះដែរ ទុកសំរាប់ជាភ្នំនាង១" ។

យូដាស-អីស្តារីយ៉ុតក្បត់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:១៤-១៦ = មក ១៤:១០,១១ លក ២២:៣-៦

១៤នៅគ្រានោះ មានម្នាក់ក្នុងពួក១២នាក់ ឈ្មោះ យូដាស- អីស្តារីយ៉ុត វាទៅឯពួកសង្គ្រាមសួរថា
១៥បើខ្ញុំបញ្ជូនអ្នក នោះមកលោក តើលោកនឹងអោយអ្វីដល់ខ្ញុំ? រួចគេសំរេច នឹងអោយប្រ
ាក់៣០រៀលដល់វា ១៦ចាប់តាំងពីវេលានោះ មក វាក៏ចេះតែរកឱកាសនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅ ។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

២៦:១៧-១៩ = មក ១៤:១២-១៦ លក ២២:៧-១៣

២៦:២០-២៤ = មក ១៤:១៧-២១

២៦:២៦-២៩ = មក ១៤:២២-២៥ លក ២២:១៧-២០

១៧នៅថ្ងៃដំបូងក្នុងបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែប នោះពួកសិស្សមក ឯព្រះយេស៊ូវទូលថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហឫ
ទ័យអោយយើងខ្ញុំ រៀបបុណ្យរំលងថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីណា?" ផ

១៨ទ្រង់ឆ្លើយថា "អោយចូលទៅក្នុងទីក្រុង ដល់ម្នាក់ណា មួយនោះ ហើយប្រាប់ថា
លោកគ្រូមានប្រសាសន៍ថា កំណត់ ខ្ញុំជិតដល់ហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យរំលងជាមួយនឹងពួកសិស្សខ្ញុំ នៅផ្ទះអ្នក"
១៩ដូច្នោះ ពួកសិស្សក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ ហើយគេរៀបចំធ្វើបុណ្យរំលង ។

២០ដល់លាច ទ្រង់គង់នៅតុជាមួយនឹងពួក១២នាក់ ២១កាល កំពុងតែបរិភោគ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា មានម្នាក់នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ" ភ

២២នោះគ្រប់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយជាខ្លាំង ហើយចាប់តាំង ទូលសួរទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទូលបង្គំបង្គំអ្វី?"

២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺជាអ្នកមួយដែលលូកដៃ ចុះក្នុងធានជាមួយនឹងខ្ញុំ អ្នកនោះឯងនឹងបញ្ជូនខ្ញុំទៅម ។ ២៤ឯកូនមនុស្សត្រូវទៅមែន តាមសេចក្តីដែលបានចែងទុកពី ដំណើរលោកយ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកនោះ ដែលនឹងបញ្ជូន កូនមនុស្សទៅ បើវាមិនបានកើតមក នោះល្អដល់វាជាង"

២៥នោះយូដាស ជាអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់ វាចាប់ពាក្យទូល ថា "លោកគ្រូអើយ! តើខ្ញុំឬអី?" ល ទ្រង់មានបន្ទូលទៅវាថា "ត្រូវដូចអ្នកនិយាយហើយ" ។

២៦គ្រាដែលកំពុងតែបរិភោគ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យក នំប៉័ង ហើយកាលទ្រង់បានប្រទានពរ នោះក៏កាច់វាប្រទានទៅ ពួកសិស្ស ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកបរិភោគចុះ នេះហើយ ជារូបកាយខ្ញុំ" ។

២៧រួចទ្រង់យកពែងសមកប្រទានពរ ក៏ហុចទៅអោយគេ ដោយបន្ទូលថា "ចូរបរិភោគពីពែងនេះទាំងអស់គ្នាចុះ! ២៨ដ្បិតនេះជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃសញ្ញាថ្មីហ ដែលបាន ច្រូចចេញសំរាប់មនុស្សជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹងផ្តាច់បាបឡ"

២៩វត្តខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពីនេះតទៅមុខ ខ្ញុំមិនដឹកពីផល ផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ ដរាបដល់ថែណាដែលខ្ញុំនឹងដឹក ជាថ្មីជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាអនោក្នុងនគរព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ" ។

៣០រួចកាលបានច្រៀងទំនុកមួយហើយ នោះក៏នាំគ្នាចេញ ទៅឯភ្នំដើមអូសិរីក ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលពីការបដិសេធន៍របស់ពេត្រុស

២៦:៣១-៣៥ = មក ១៤:២៧-៣១ លក ២២:៣១-៣៤

៣១ខណៈនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "នៅ វេលាយប់នេះឯង អ្នករាល់គ្នានឹងមានចិត្តរវាតចេញដោយ ព្រោះខ្ញុំ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា អញនឹងវាយអ្នក គង្វាល ហើយប្តូរមន្ត្រីនឹងត្រូវខ្លាត់ខ្លាយទៅ ៣២ប៉ុន្តែ កាលណាខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ នោះខ្ញុំនឹងទៅឯស្រុកកាលីឡេ មុនអ្នករាល់គ្នាយ" ។

៣៣ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ទោះបីមនុស្សទាំងអស់នឹងរវាត ចិត្តដោយព្រោះទ្រង់ក៏ដោយ គង់តែទូលបង្គំមិនដូច្នោះទេ" ។

៣៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា

ប្រាកដថា នៅវេលាយប់នេះ មុនដែលមានរងារ នោះអ្នក នឹងប្រកែក៣ដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ" ។

៣៥ពេត្រុសទូលតបថា "ទោះបីទូលបង្គំត្រូវស្លាប់ជាមួយ នឹងទ្រង់ចក៏ដោយ គង់តែមិនព្រមថា មិនស្គាល់ទ្រង់ឡើយ" ហើយពួកសិស្សទាំងអស់ក៏ថាឡើងដូចគ្នា ។

នៅឯច្បារគែតសេម៉ានី

២៦:៣៦-៤៦ = មក ១៤:៣២-៤២ លក ២២:៤០-៤៦

៣៦នោះព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងពួកសិស្ស ក៏ទៅដល់កន្លែង ហៅថា ច្បារគែតសេម៉ានី

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរអង្គុយនៅទីនេះសិន ចាំខ្ញុំនឹងទៅអធិស្ឋាននៅឯណោះ"

៣៧រួចទ្រង់យកពេត្រុស និងកូនសេបេដេទាំង២នាក់រួចទៅជា មួយផង ទ្រង់ចាប់តាំងមានព្រះហឫទ័យព្រួយ ហើយតបប្រមល់ជាខ្លាំង ៣៨ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ចិត្តខ្ញុំព្រួយជំពន់ពេក ស្ទើរតែនឹងស្លាប់ ចូរនៅទីនេះចាំយាមជាមួយនឹងខ្ញុំសិន" ឈ ។

៣៩កាលទ្រង់បានយាងទៅមុខបន្តិចទៀត នោះទ្រង់ទំលាក់ អង្គ ផ្តាច់ព្រះភក្ត្រចុះអធិស្ឋានថា "ឱ

ព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំ អើយ! បើសិនជាបាន នោះសូមអោយពែងពូននេះកន្លងហួស ពីទូលបង្គំទៅ ប៉ុន្តែ កុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ សូមតាមតែ ព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ" ដ ។

៤០នោះទ្រង់យាងមកដល់ពួកសិស្ស ឃើញគេដេកលក់ ក៏ មានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "ដូច្នោះ

តើអ្នករាល់គ្នាចាំយាមជា មួយនឹងខ្ញុំតែ១ម៉ោងមិនបានទេឬអី?" ៤១ចូរចាំយាម ហើយអធិស្ឋានចុះ

ដើម្បីមិនអោយកើត សេចក្តីល្ងង់ខ្លាំងចិត្តឡើយ ឯវិញ្ញាណក៏ប្រុងជាស្រេចមែនតែ សាច់ឈាមខ្សោយទេ" ។

៤២កាលទ្រង់បានយាងទៅម្តងទៀត នោះក៏អធិស្ឋានថា

"ឱព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំអើយ បើសិនជាពែងនេះកន្លង ហួសពីទូលបង្គំទៅពុំបាន លើកតែទូលបង្គំទទួល នោះសូម តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ចុះ" ឈ ។

៤៣កាលទ្រង់បានយាងមកវិញ នោះក៏ឃើញពួកសិស្សដេក លក់ទៀត ដ្បិតភ្នែកគេផន់ជ្រប់

៤៤ ច្រង់យាងចោលគេ ទៅម្តងទៀត និងអធិស្ឋានជាគំរប់៣ដង ដោយបន្ទូលជា សេចក្តីដដែល ។

៤៥ នោះច្រង់យាងមកឯពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដេកលក់ ហើយសំរាកកំឡាំងទៀតប...? មើល! កំណត់ជិតដល់ហើយណា កូនមនុស្សត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សមានបាប ៤៦ ចូរក្រោកឡើង យើងទៅ! នំ! អ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំជិតមកដល់ហើយ!"

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:៤៧-៥៦ = មក ១៤:៤៣-៥០ លក ២២:៤៧-៥៣

៤៧ កាលច្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះឃើញ យូដាសត ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២មកដល់ នាំទាំងហ្នឹងមនុស្ស ជាធំ ដែលកាន់ដាវ កាន់ដំបង មកពីពួកសង្គ្រាម និងពួក ចាស់ទុំនៃបណ្តាជន ៤៨ ឯអ្នកដែលបញ្ជូនច្រង់ ក៏ប្រាប់ទីសំ គាល់នេះដល់គេថា អ្នកណាដែលខ្ញុំចើប គឺអ្នកនោះហើយ ចូរចាប់វាចុះ ៤៩ ស្រាប់តែវាមកដល់ព្រះយេស៊ូវ គំនាប់ទូល ថា "ជំរាបសួរលោកគ្រូ!" ថ្ម រួចក៏ចើបច្រង់ ។

៥០ តែព្រះយេស៊ូវច្រង់មានបន្ទូលតបថា "សំឡាញ់អើយ ឯង មកធ្វើអី?" ៥១

នោះគេក៏មកលូកដៃចាប់ព្រះអង្គ ៥១ ខណៈនោះ មានម្នាក់ដែលនៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ គាត់លូកដៃទៅ ហូតដាវធាបដាច់ស្លឹកត្រចៀកនរបស់បាវសំដេចសង្ឃម្នាក់

៥២ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា "ចូរសឹកដាវអ្នកទៅ ក្នុងស្រោមវិញទៅ ដ្បិតអស់អ្នកដែលយកដាវ នោះត្រូវស្លាប់ ដោយដាវដែរ ៥៣ តើអ្នកស្មានថា ខ្ញុំមិនអាចនឹងសូមដល់ ព្រះវរបិតាខ្ញុំឥឡូវ ដែលច្រង់នឹងចាត់ពួកទេវតា១២កង មក ខ្ញុំជា១រំពេចទេឬអី? ៥៤ បើយ៉ាងនោះ ធ្វើដូចម្តេចនឹងបាន សំរេចតាមគម្ពីរដែលថាត្រូវតែកើតមានដូច្នោះ?"

៥៥ នៅវេលានោះឯង ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅហ្នឹង

មនុស្សថា "តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញមកចាប់ខ្ញុំ ដោយកាន់ដាវ កាន់ដំបង ដូចជាមកចាប់ចោរប្តីអី? ខ្ញុំបាទអង្គុយជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា ហើយបង្រៀនក្នុងព្រះវិហាររាល់តែថ្ងៃ តែអ្នក រាល់គ្នាមិនបានចាប់ខ្ញុំទេ ៥៦ ប៉ុន្តែការទាំងនេះបានកើតមក ដើម្បីអោយបានសំរេចតាមទំនាយពួកហោរាវិញ" មនោះពួក សិស្សទាំងអស់ក៏រត់ចោលច្រង់ទៅ ។

មុនពេលជំនុំជំរះ

២៦:៥៧-៦៨ = មក ១៤:៥៣-៦៥ យហ ១៨:១២,១៣,១៩-២៤

៥៧ឯពួកអ្នកដែលបានចាប់ព្រះយេស៊ូវ គេដឹកនាំទ្រង់ទៅ ឯលោកកែផាយ ជាសំដេចសង្ឃ នៅកន្លែងដែលពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំបានប្រជុំគ្នា ៥៨វិញពេត្រុស គាត់តាមទ្រង់ពីចំ ងាយទៅរហូតដល់ព្រះលាននៃសំដេចសង្ឃរ ក៏ចូលទៅ អង្គុយខាងក្នុងជាមួយនឹងពួកអាជ្ញាល ដើម្បីចង់ឃើញទីបំផុត នៃការនោះ ។

៥៩ចំណែកពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំ ហើយក្រុមជំនុំវិទ្យា អស់គ្នា គេស្វែងរកសេចក្តីបន្ទាល់ក្លែងទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ ប្រយោជន៍អោយបានសំឡាប់ទ្រង់ ៦០តែទោះបីមានសួរ បន្ទាល់សក្តែងក្លាយមកជាច្រើននាក់ក៏ដោយ គង់តែរកមិន បានសោះ ៦១តែក្រោយបង្អស់ មានសួរបន្ទាល់២នាក់ហមក ចោទថា " អានេះបាននិយាយថា ខ្ញុំអាចនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារ ចេញ ហើយនិងសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថ្ងៃបាន" ឡ ។

១.២.៥០ មានន័យថា " សំឡាញ់អើយ! ឯងមកចង់ធ្វើអី ក៏ធ្វើទៅ!" ៦២នោះសំដេចសង្ឃក៏ក្រោកឡើង ដណ្តឹងសួរទ្រង់ថា " តើ ឯងមិនព្រមឆ្លើយសោះឬអី? សេចក្តីដែលគេចោទប្រកាន់ ឯងទាំងប៉ុន្មាននេះ តើយ៉ាងដូចម្តេច?" ៦៣ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នៅតែស្ងៀមអ រូចសំដេចសង្ឃបង្គាប់ទ្រង់ថា " ចូរស្ងៀម ក និងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ចុះ! ខ បើឯងជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះយមែន នោះចូរប្រាប់យើងមក!"

៦៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា " ត្រូវដូចលោក មានប្រសាសន៍ហើយង ១ទៀតខ្ញុំប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថា អំណឹះ ទៅមុខ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញកូនមនុស្ស អង្គុយនៅខាងស្តាំ នៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាច ហើយទាំងមកលើពពកនៅលើ មេឃផង" ឆ ។

៦៥នោះសំដេចសង្ឃក៏ហែកអារខ្លួនជ ហើយនិយាយឡើង ថា " វាបានពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ដូច្នោះតើយើងចាំ បាច់ត្រូវការនឹងទីបន្ទាល់ណាថែមទៀត? មើលអ្នករាល់គ្នា ទើបនឹងព ាក្យដែលវាប្រមាថនោះស្រាប់ហើយ! ៦៦តើគិត យ៉ាងដូចម្តេច?"

អ្នកទាំងនោះឆ្លើយឡើងថា " វាក្មួនស្លាប់ហើយ" ឈ ។

៦៧គេក៏ស្មោះដាក់ព្រះភក្ត្រ ហើយដាល់តប់ព្យទ្រង់ មានអ្នក ខ្លះទះទ្រង់ ទាំងទូលថា ៦៨" ចូរទាយប្រ ាប់យើងចុះ ព្រះគ្រីស្ទ អើយ! តើអ្នកណាបានវាយឯង!" ដ

ពេត្រុសបដិសេធព្រះយេស៊ូវ

២៦:៦៩-៧៥ = មក ១៤:៦៦-៧២ លក ២២:៥៥-៦២

យហ ១៨:១៦-១៨,២៥-២៧

៦៩ ពេត្រុស គាត់អង្គុយនៅក្នុងព្រះលានព្រះដ៏ខាងក្រៅ នោះ មានបារ័ស្រីម្នាក់មកឯគាត់និយាយថា "អ្នកឯងចុះ បាននៅ ជាមួយនឹងយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកកាលឡើយនេះដែរ" ។

៧០ តែគាត់ប្រកែកនៅមុខអ្នកទាំងអស់ថា "ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នក ថាអ្វីទេ?"

៧១ កាលគាត់បានចេញទៅដល់មាត់ទ្វារហើយ នោះបារ័ស្រី ម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកអ្នកនៅទីនោះថា "អ្នក នេះបាននៅជាមួយនឹងយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែតដែរ"

៧២ គាត់ក៏ប្រកែកម្តងទៀត ទាំងស្បថថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្ស នោះទេ" ។

៧៣ ក្រោយបន្តិចមក ពួកអ្នកដែលនៅទីនោះ គេមកឯ ពេត្រុស ចោទថា "ឯងប្រាកដជាពួកមនុស្សនោះដែរ ដ្បិត សំដឹងសពីខ្លួនឯងអោយដឹងហើយ" ។

៧៤ នោះគាត់ចាប់តាំងប្រមាថ ហើយស្បថថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់ មនុស្សនោះទេ" ស្រាប់តែមានកំរងរាវឡើង

៧៥ ពេត្រុសនឹក ឃើញពិព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ប្រាប់គាត់ថា "មុនដែលមានកំរងរាវ នោះអ្នកនឹងប្រកែកពាងថាមិនស្គាល់ ខ្ញុំ" បើ រួចគាត់ក៏ចេញទៅដោយយំក្អួល ។

ជំពូក ២៧

យូដាសចងកសំឡាប់ខ្លួន

២៧ ១ ដល់ព្រឹកឡើង ពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំនៃ បណ្តាជន គេពិគ្រោះគ្នាទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីនឹងសំឡាប់ ទ្រង់ខ្ម ២ ក៏ចងទ្រង់ដឹកបញ្ជូនទៅឯចៅហ្វាយស្រុកឈ្មោះ ប៉ុនទាសពីឡាត់ណ ។

៣ កាលយូដាសជាអ្នកបញ្ជូនទ្រង់ត បានឃើញថា ទ្រង់ជាប់ ទោសដូច្នោះ នោះវានឹកស្តាយ ក៏យកប្រាក់៣០ ទៅអោយ ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំវិញ ៤ ដោយពាក្យថា "ខ្ញុំបាន ជាធ្វើបាបដោយបញ្ជូនឈាម ឥតមានទោសហួសទៅហើយ" តែគេឆ្លើយថា "តើនោះអំពល់អ្វីដល់យើង? ការនោះស្រេច នៅឯងទេតើ!" ៥

៥ វាក៏បោះប្រាក់ចោលទៅក្នុងព្រះវិហារធំ រួចចេញទៅ ក្រៅ អូលស្ទះស្លាប់ទៅ២ន ។ ៦ ឯពួកសង្គ្រាជ

គេរើសប្រាក់នោះមកនិយាយថា ប្រាក់ នេះគ្មានច្បាប់នឹងដាក់ទុកក្នុងឃ្នាំងទេ ពីព្រោះជាថ្លៃឈាម ពលរដ្ឋគេ
ានពិគ្រោះគ្នាហើយ ក៏យកប្រាក់នោះទៅទិញដី វាលរបស់ជាងស្នួន ទុកជាសំរាប់ទឹកបំប្លែងនៃសាសន៍ដទៃ
វិញ ដោយហេតុនោះបានជាគេហៅវាលនោះថា " វាល ឈាម " បដិរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ៩នោះច
ានសំរេចតាមទំនាយ ដែលហោរាយេរេមា បានទាយទុកមកថា " គេបានយក ប្រាក់៣០ ជាដំឡើព្រះអង្គ
ដែលគេបានកាត់ថ្លៃអោយ គឺដែល ពួកកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានកាត់ថ្លៃនោះ ១០ហើយ គេអោយប្រ
ាក់នោះទៅទិញដីវាលរបស់ជាងស្នួន ដូចជា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំ " ព ។

ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកពិឡាត់

២៧:១១-២៦ = មក ១៥:២-១៥ លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

យហ ១៨:២៩-១៩:១៦

១១៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅមុខលោកចៅហ្វាយ ហើយ លោកក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ថា
"តើអ្នកជាស្តេចរបស់សាសន៍ យូដាឬអី?" ភ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "ត្រូវ
ដូចលោកមានប្រសាសន៍ហើយ" ។

១២តែកាលពួកសង្គ្រាម និងពួកចាស់ទុំចោទប្រកាន់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលឆ្លើយសោះម
១៣លោកពិឡាត់ក៏ ទូលសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកមិនឮរឿងទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេចោទ ប្រកាន់អ្នកទេឬអី?" យ
១៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនមានបន្ទូល ឆ្លើយនឹងពាក្យណាមួយរបស់លោកសោះរ បានជាលោក
ចៅហ្វាយឆល់ខ្លាំងណាស់ ។

១៥ឯនៅបុណ្យនោះ លោកចៅហ្វាយតែងឆ្លាប់លែងអ្នក ទោសលម្អាក់ អោយដល់ហ្នឹងមនុស្ស តាមគេសូម
១៦នៅគ្រា នោះ គេមានអ្នកទោសម្នាក់ដែលមានឈ្មោះៗបារ៉ាបាស ១៧ដូច្នោះ កាលគេច
ានប្រជុំគ្នាជាស្រេច នោះលោកពិឡាត់សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាចង់អោយខ្ញុំលែងឈ្មោះណា?
បារ៉ាបាស ឬយេស៊ូវ ដែលហៅថាព្រះគ្រីស្ទ?" វ ១៨ដ្បិតលោក បានជ្រាបថា "គេបញ្ជូនទ្រង់នេះ
ដោយចិត្តឃ្នានិសទេ" ។

១៩កាលលោកកំពុងអង្គុយនៅក្នុងទីកាត់ក្តីស នោះប្រពន្ធ លោកប្រើបំរើមកជំរាបថា
"កុំអោយធ្វើអ្វីដល់មនុស្ស

សុចរិតហនោះឡើយ ដ្បិតនៅថ្ងៃ ខ្ញុំបានយល់សប្តិឡើយកើតទុក្ខជា ច្រើន ដោយព្រះមនុស្សនោះ" ។

២០តែពួកសង្គ្រាម និងពួកចាស់ទុំគេបញ្ជូនមនុស្សអោយ សូមបារ៉ាបាសវិញ
ហើយអោយបំផ្លាញអព្រះយេស៊ូវបង ។

២១នោះលោកចៅហ្វាយចាប់ពាក្យសួរគេថា "ក្នុងមនុស្ស ២នាក់នេះ តើចង់អោយខ្ញុំលែងអ្នកណា?"
គេឆ្លើយឡើងថា "សូមលែងបារ៉ាបាសចុះ!"

២២លោកពិឡាត់សួរគេថា "ដូច្នោះ តើអោយខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់ យេស៊ូវ ដែលហៅជាព្រះគ្រីស្ទនេះ? ក
អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏ឆ្លើយ ឡើងថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ!"

២៣នោះលោកចៅហ្វាយសួរថា តើអ្នកនេះបានធ្វើខុសអ្វី? តែគេស្រែកកាន់តែខ្លាំងឡើងថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ!"

២៤កាលលោកពិឡាត់ឃើញថាមិនឈ្នះទេ កើតមាន កោលាហលខ១កាន់តែខ្លាំងឡើងដូច្នោះ
នោះលោកយកទឹក មកលាងដៃគេនៅមុខហ្នឹងមនុស្ស ទាំងមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំ
គ្មានទោសនឹងឈាមនៃអ្នកសុចរិតនេះទេ ការនេះស្រេច នៅអ្នករាល់គ្នាចុះ!" ង

២៥បណ្តាជនទាំងអស់គ្នាក៏ឆ្លើយឡើងថា "ចូរអោយឈាម វាធ្លាក់មកលើយើងរាល់គ្នា
និងកូនចៅរបស់យើងចុះ!" ច

២៦ដូច្នោះ លោកក៏លែងបារ៉ាបាសអោយដល់គេ ឯព្រះ យេស៊ូវវិញ កាលគេបានវាយឆនឹងរំពាត់រួចហើយ
នោះក៏ បញ្ជូនទៅអោយគេឆ្កាងទ្រង់ ។ ពួកទាហានរ៉ូមាំងចំអកអោយព្រះយេស៊ូវ

២៧:២៧-៣១ = មក ១៦-២០

២៧នោះពួកទាហានរបស់លោកចៅហ្វាយ គេក៏នាំព្រះ យេស៊ូវទៅក្នុងសាលាជ
រួចប្រមូលក្រុមទាហានទាំងអស់មក ទាស់នឹងទ្រង់ ២៨គេដោះព្រះពន្លឺទ្រង់ចេញ ហើយយកអារ
ក្រហមមកបំពាក់វិញ ២៩ក៏ក្រុងភ្នំបន្ទាប់ពាក់លើព្រះសិរ ទ្រង់
ហើយយកដើមត្រែងដាក់នៅព្រះហស្តស្តាំ រួចគេលុត ជង្គង់នៅចំពោះទ្រង់ ទាំងពោលចំអកថា
"ថ្វាយបង្គំស្តេច សាសន៍យូដា" ញ ៣០គេស្តោះដាក់ទ្រង់ ក៏យកដើមត្រែងនោះ វាយព្រះសិរផងដ
៣១កាលគេបានចំអកមើលងាយទ្រង់ស្រេច ហើយ ក៏ដោះអារនោះចេញ ហើយបំពាក់ព្រះពន្លឺទ្រង់ទៅ វិញ
រួចនាំចេញទៅឆ្កាងបំ ។

ការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ

២៧:៣៣-៤៤ = មក ១៥:២២-៣២ លក ២៣:៣៣-៤៣

យហ ១៩:១៧-២៤

៣២កាលបានចេញទៅហើយខ្ញុំ នោះគេប្រទះឃើញមនុស្ស ស្រុកគឺវេនឈម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន
ក៏ចាប់បង្ខំអោយលឺឈើ ឆ្កាងណាទ្រង់ទៅ ៣៣លុះបានដល់កន្លែងហៅថា គាល់កូថា ដែលស្រាយថា
"ភ្នំរលាក្សាល" ត ៣៤នោះគេយកទឹកខ្លះ លាយនឹងប្រមាត់ថ្មថ្វាយទ្រង់សោយ តែកាលទ្រង់បានភ្នក់
មើលនោះទ្រង់មិនព្រមសោយទេ ៣៥គ្រាបានឆ្កាងទ្រង់ហើយ នោះគេធ្វើឆ្នោតចាប់ចែកព្រះពន្លឺទ្រង់ទេ
ដើម្បីអោយបាន សំរេចតាមទំនាយដែលហោរាបានទាយទុកមកថា "គេបាន យកអារ្យខ្ញុំចែកគ្នា ហើយច
ានធ្វើឆ្នោតចាប់យកអារ្យវែងខ្ញុំ" ៣៦គេអង្គុយចាំយាមទ្រង់នៅទីនោះធ ៣៧ក៏បិទប្រកាសដែល
កត់ទោសទ្រង់ ដាក់ពីលើព្រះសិរថា "នេះឈ្មោះយេស៊ូវ ជាស្តេចសាសន៍យូដា" ៣៨នៅវេលានោះ
ក៏ឆ្កាងចោរ២នាក់ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ១ខាងស្តាំ ហើយ១ខាងឆ្វេង ៣៩ឯ មនុស្សដែលដើរតាមទីនោះ
គេជេរប្រមាថដល់ទ្រង់ ទាំង គ្រវីក្សាលប ហើយនិយាយថា ៤០"ឯងដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ
ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថ្ងៃអើយ! ធូរជួយសង្គ្រោះ ខ្លួនចុះ! ពេ បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
នោះអោយចុះ ពីលើឆ្កាងមក!" ក

៤១ឯពួកសង្គ្រាជ ព្រមទាំងពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ គេក៏ចំអកអោយទ្រង់បែបដូច្នោះដែរ ដោយថា ៤២
"វាជួយ សង្គ្រោះមនុស្សរួចទៀតបាន តែមិនអាចជួយនឹងជួយសង្គ្រោះ ដល់ខ្លួនវាបានទេ
បើសិនណាវាជាស្តេចសាសន៍អ៊ីស្រាអែល មែនម ចូរអោយវាចុះពីលើឆ្កាងមក នោះយើងនឹងជឿដល់ វាយ
៤៣វាបានទុកចិត្តនឹងព្រះ ដូច្នោះ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងវា សូមទ្រង់ជួយដោះវាឱ្យរួចរ ដ្បិតវាបានថា
ខ្ញុំជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ" ៤៤ហើយចោរ២នាក់ ដែលត្រូវឆ្កាងជា មួយនឹងទ្រង់ គេក៏ស្តីអោយទ្រង់ដូច្នោះដែរ
។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៧:៤៥-៥៦ = មក ១៥:៣៣-៤១ លក ២៣:៤៤-៤៩

៤៥តាំងពីថ្ងៃត្រង់ ដរាបដល់ម៉ោង៣ព្រឹកស្រែក នោះមាន ងងឹតដាច់គ្រប់ពេញលើផែនដី
៤៦ប្រហែលជាម៉ោង៣ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្តឡើងជាសំឡេងខ្លាំងថា "អេលីៗ លីម៉ា សាបាច់ថាទី?"
គឺស្រាយថា "ឱព្រះអង្គៗនៃទូលបង្គំអើយ! ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ចោលទូលបង្គំ?" វ

៤៧មានអ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនោះ កាលគេបានឮ នោះ ក៏និយាយថា

“វាស្រែកហៅរកលោកអេលីយ៉ាហើយ” ។ ៤៨ស្រាប់តែមានម្នាក់ រត់ទៅយកសារាយរំហូតជ្រលក់ទឹកខ្លះសដោក ដាក់នឹងចុងដើមត្រែង ហុចទៅថ្វាយទ្រង់សោយ ៤៩តែអ្នកឯទៀតនិយាយថា “ឈប់សិន! ចាំមើល! បើលោក អេលីយ៉ាមកជួយសង្គ្រោះវា” ។

៥០កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានស្រែកជាខ្លាំងម្តងទៀត នោះ ទ្រង់ប្រគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅវិញហ ។

៥១គ្រានោះវាំងននក្នុងព្រះវិហារឡ ក៏រំហែកជា២ភាគ ចាប់តាំងពីលើចុះទៅដល់ក្រោម ក៏មានកក្រើកដីហើយថ្ម ប្រេះដាច់ពីគ្នាអ ៥២អស់ទាំងផ្ទះខ្លះក៏រំហែកឡើង ឯខ្លះ ពួកអ្នកបរិសុទ្ធដែលដេកលក់ទៅហើយ បានរស់ឡើងវិញជា ច្រើន ៥៣ទាំងចេញពីផ្ទះ ក្នុងពេលក្រោយដែលទ្រង់មានព្រះ ជន្មរស់ឡើងវិញហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធក លេច មកអោយមនុស្សជាច្រើនឃើញដែរ ។

៥៤ឯមេទ័ព និងពួកអ្នកដែលចាំយាមខព្រះយេស៊ូវជាមួយ គ្នា កាលបានឃើញកក្រើកដី និងការទាំងប៉ុន្មានដែលកើត មកដូច្នោះ នោះក៏ភ័យព្យួរខ្លាំង គាត់និយាយថា “នេះពិត ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន” គ ។

៥៥នៅទីនោះក៏មានស្ត្រីជាច្រើនដែលមកតាមព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកកាលីឡេ ដើម្បីបំរើទ្រង់ គេឈរមើលពីចំងាយយ ៥៦ក្នុងពួកស្ត្រីនោះមានម៉ារ៉ាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា១ ម៉ារ៉ាជា ម្តាយយ៉ាកុប និងយ៉ូសែ១ ហើយនិងប្រពន្ធរបស់សេបេដេ១ង

ការបញ្ជូនព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

២៧:៥៧-៦១ = មក ១៥:៤២-៤៧ លក ២៣:៥០-៥៦

យហ ១៩:៣៨-៤២

៥៧ដល់លាច មានមនុស្សអ្នកមានម្នាក់ ជាសិស្សព្រះយេស៊ូវ ឈ្មោះយ៉ូសែប ដែលនៅភូមិអេរីម៉ាថេ គាត់មកដល់ ៥៨បានទៅឯលោកពីឡាត់ សូមព្រះសពព្រះយេស៊ូវ លោក ពីឡាត់ក៏បង្គាប់អោយប្រគល់ព្រះសពដល់គាត់ ៥៩រួចកាល យ៉ូសែបបានយកព្រះសពមក នោះក៏រុំនឹងសំពត់ទេសឯក យ៉ាងស្អាត ៦០ហើយបញ្ជូនក្នុងផ្នូរថ្មីដែលគាត់បានដាក់ក្នុងថ្ម កាលគាត់ច ានប្រមៀលថ្ម១យ៉ាងធំទៅបិទមាត់ផ្នូរហើយ នោះ ក៏ចេញទៅបាត់ ៦១ឯម៉ារ៉ាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា និងម៉ារ៉ា១ ទៀតក៏នៅទីនោះអង្គុយប្រឈមនឹងផ្នូរ ។

ការយាមផ្ទះព្រះយេស៊ូវ

៦២កាលស្មែកឡើង ក្រោយថែរៀបបុណ្យ នោះពួកសង្គ្រាម និងពួកផារិស៊ី គេមូលគ្នាទៅឯលោកពិឡាត់ ជំរាបថា ៦៣"លោក! យើងខ្ញុំនឹកចាំពីពាក្យដែលអាក់ភូតនោះ បាន និយាយពីកាលនៅរស់នៅឡើយថា "ក្រោយមកព្រះយេស៊ូវនឹង រស់ឡើងវិញ"ឆ ៦៤ដូច្នោះ សូមលោកបង្ហាត់អោយគេប្រុង ប្រយ័ត្នផ្លូវនោះ ដរាបដល់តំបន់ព្រៃ ក្រែងពួកសិស្សរបស់ វាមកលួចយកខ្មោចជំរាមទាំងយប់ទៅ រួចប្រាប់ដល់បណ្ឌិត ថា វាចា រានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ ហើយឯងនោះ សេចក្តី កំភូតជាន់ក្រោយនេះ នឹងឯ រានអាក្រក់ជាងជាន់មុនទៅទៀត"

៦៥លោកពិឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា "អ្នករាល់គ្នាមាន អ្នកយាមល្អាតស្រាប់ហើយ ដូច្នោះ ចូរទៅរក្សាអោយមាំមួន តាមចិត្តចុះ!"ឈ ៦៦រួចគេក៏ទៅបិទចំណាំធ្វើអោយ មាំមួន ហើយដាក់គ្នាអោយចាំយាមផង១ ។

ជំពូក ២៨

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

២៨:១-៨ = មក ១៦:១-៨ លក ២៤:១-១០

២៨ ១ក្រោយថែរៀបបុណ្យ កាលរៀបនឹងចូលថែទី១ ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារ៉ាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាញ និងម៉ារ៉ាដ១ ទៀតក៏នាំគ្នាទៅមើលផ្លូវ ។

២នោះមានកក្រើកដីជាខ្លាំងបំផ្លិតមានទេវតាខ្មៅនៃព្រះអម្ចាស់ ចុះពីលើមេឃ មកប្រមៀលថ្មឈរចេញពីផ្លូវ ហើយក៏អង្គុយលើ ពាសណ្តាររបស់ទេវតានោះដូចផ្នែកបន្ទោរ ហើយសំលៀក បំពាក់ក៏ស្អុយដូចហិមៈណ ៤ពួកយាមល្អាតក៏ញ័ររន្ធត់ដោយ ភ័យខ្លាចទេវតា ហើយត្រឡប់ដូចជាមនុស្សស្លាប់ ។

៥តែទេវតានិយាយនឹងស្រ្តី២នាក់ថា "កុំអោយភ័យអីត ដ្បិត ខ្ញុំដឹងហើយថា នាងរកព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវឆ្កាង ៦តែទ្រង់ មិនគង់នៅទីនេះទេ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូលទុកថា ចូរមកមើលកន្លែងដែលទ្រង់ បានផ្ទុំចុះ! ព្រះយេស៊ូវទៅអោយឆាប់! ប្រាប់ដល់ពួកសិស្សទ្រង់ ថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ មើល! ទ្រង់ យាងទៅស្រុកកាលីឡេទ មុនអ្នករាល់គ្នាៗនឹងឃើញទ្រង់នៅ ស្រុកនោះ នែ! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ" ។

៨ស្រ្តី២នាក់នោះ ក៏ដើរចេញពីផ្លូវជាប្រញាប់ទាំងភ័យ ហើយមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងផង ក៏រត់ទៅប្រ

របស់ដល់ពួក សិស្សទ្រង់ ៩តែកាលនាងកំពុងតែទៅ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកជួបនឹងនាងធី
ហើយមានបន្ទូលថា "ជំរាបសួរ!" រួច នាងទាំង២ក៏ចូលទៅឱបព្រះបាទថ្វាយបង្គំទ្រង់ ១០នោះព្រះ យេស
្ដូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា "កុំខ្លាចអី! ចូរទៅប្រាប់ ដល់បងប្អូនខ្ញុំផងន អោយគេទៅឯស្រុកកាលីឡេទៅ
គេនឹង ឃើញខ្ញុំនៅស្រុកនោះហើយ" ។ សេចក្ដីរាយការណ៍របស់អ្នកយាម

១១កាលនាងកំពុងតែទៅ នោះពួកយាមល្អាតខ្លះបក៏ចូល ទៅក្នុងទីក្រុង ជំរាបដល់ពួកសង្គ្រាម
ពីការទាំងប៉ុន្មានដែល កើតមក ១២រួចកាលអ្នកទាំងនោះ និងពួកចាស់ទុំបានប្រជុំ ហើយពិគ្រោះគ្នា
នោះគេយកប្រាក់ជាច្រើនទៅស្តុកដល់ពួក ទាហាន ១៣ដោយពាក្យថា "ចូរឯងរាល់គ្នានិយាយថាក្នុង
កាលដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែដេកលក់ នោះពួកសិស្សរបស់វា បានមកលួចយកខ្មោចវាទាំងយប់បាត់ទៅហើយផ
១៤បើសេចក្ដីនោះពួកទៅដល់លោកចៅហ្វាយព នោះយើងនឹងទៅ ពន្យល់លោក អោយឯងរាល់គ្នា
នរួចពីទោស ១៥គេទទួល ប្រាក់នោះ ហើយក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ បានជារឿងនោះពួក
ខ្លាចទៅគ្រប់ក្នុងសាសន៍យូដា ជំរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

មហាបេសកកម្ម

១៦ឯពួកសិស្សទាំង១១នាក់ គេទៅឯស្រុកកាលីឡេ ដល់ភ្នំ ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ភ
១៧កាលគេឃើញទ្រង់ នោះក៏ ថ្វាយបង្គំ តែមានអ្នកខ្លះមានសេចក្ដីសង្ស័យ ១៨ឯព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់យាងមកមានបន្ទូលនឹងគេថា " គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រ គល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌
ហើយលើផែនដីផងយ ១៩ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូល អោយមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍
ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកអោយ ដោយនូវព្រះនាមព្រះ វរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះល
២០ហើយបង្រៀនវិ អោយគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្ដីដែល ខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល!
ខ្ញុំក៏នៅជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាជាពេលវេលា ដរាបដល់បំផុតកល្បហ" ។ អាម៉ែន!

Mark

ជំពូក ១

យ៉ូហាន-បាទីស្ដរៀបចំផ្លូវ

១:២-៨ = មថ ៣:១-១១ លក ៣:២-១៦

១ ១នេះជាដើមដំណើរល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះក ។

២ដូចជាបានសរសេរទុក នៅក្នុងគម្ពីរហោរាអេសាយថា "មើល! អញចាត់ទូតអញឱ្យទៅមុនឯង គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវ នៅមុខឯង" ខ ។

៣មានសំឡេងនៃមនុស្សម្នាក់កំពុងតែស្រែកនៅទីរហោ ស្ថានថា "ឱ្យរៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់ ចូរដំរង់ផ្លូវតូច ថ្វាយទ្រង់ចុះ!" គ ។

៤ឃ្លីហានយ ជាអ្នកដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅទីរហោ ស្ថាន ក៏មកដល់ គាត់ប្រកាសប្រាប់ ពីបុណ្យជ្រមុជខាងឯការ ប្រែចិត្ត ប្រយោជន៍ឱ្យបានរួចពីបាបច ៥ពួកមនុស្សនៅ ស្រុកយូដាទាំងអស់គ្នា និងពួកក្រុងយេរូសាឡឹម ក៏ចេញទៅ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីគាត់ ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ ទាំងលន់តូ បាបគ្រប់គ្នា ៦ឃ្លីហានបានប្រដាប់ខ្លួន ដោយសំពត់ធ្វើពី រោមអូដ្ឋ ហើយមានខ្សែក្រវាត់ស្បែកនៅចង្កេះ ក៏បរិភោគ

កណ្តុបជ និងទឹកឃ្មុំព្រៃជាអាហារ ៧គាត់ប្រកាសថា " ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានអំណាចលើសជាងខ្ញុំ ខ្ញុំមិន គួរនឹងឱនស្រាយខ្សែសុព័ណិបាទទ្រង់ផងឈ ៨ឯខ្ញុំបានធ្វើ បុណ្យជ្រមុជ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដោយទឹក តែទ្រង់នឹងធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ" ញ ។

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការល្បួងព្រះយេស៊ូវ

១:៩-១១ = មថ ៣:១៣-១៧ លក ៣:២១,២២

១:១២,១៣ = មថ ៤:១-១១ លក ៤:១-១៣

៩នៅក្នុងគ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកពីភូមិណាសា រឺតដ ស្រុកកាលីឡេ ក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីឃ្លីហានប ៧ នៅ ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ដែរ ១០កាលកំពុងតែយាង ឡើងពីទឹកមក ស្រាប់តែឃើញមេឃរលឹក និងព្រះវិញ្ញាណចុះមកសណ្ឋិត លើទ្រង់ មានរូបដូចជាព្រាបឌុ ១១រួចព សំឡេងពីលើមេឃថា " ឯងជាកូនស្នូនភាពព្រះ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់" ណ ។

១២ស្រាប់តែព្រះវិញ្ញាណបង្ខំទ្រង់ ឱ្យយាងទៅឯទីរហោ ស្ថាន ១៣ទ្រង់ក៏គង់នៅទីនោះ៤០ថ្ងៃត ជាមួយនឹងអស់ទាំងសត្វ ព្រៃ ហើយត្រូវអារក្សសាតាំងថល្លង រួចមានពួកទេវតាមក គាល់បំរើទ្រង់ ។ ការត្រាស់ហោសាវីកជាលើកដំបូង

១:១៦-២០ = មថ ៤:១៨-២២ លក ៥:២-១១ យហ ១:៣៥-៤២

១៤គ្រាក្រោយដែលគេបញ្ជូនឃ្លីហានទៅផុតហើយ នោះ ព្រះយេស

រៀនយោងមកក្នុងស្រុកកាលឡើវិញ ព្រមទាំងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អពីនគរព្រះនាមថា ១៥"ពេលវេលាបានសំ រេចហើយប នគរព្រះជិតមកដល់ ដូច្នោះចូររំប្រចិត្តផ ហើយ ជឿដំណឹងល្អចុះ!" ព

១៦កាលព្រះយេស៊ូវ កំពុងតែយាងទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ កាលឡើ នោះទ្រង់ទតឃើញស៊ីម៉ូន និងអនទ្រេ ជាប្អូនកំពុង តែទំលាក់អ្ននក្នុងសមុទ្រ ដ្បិតគេជាអ្នកនេសាទត្រី ១៧ទ្រង់មាន បន្ទូលហៅថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងតាំងឱ្យអ្នកនេសាទមនុស្ស វិញ" ១៨គេក៏ទុកអ្ននចោល ហើយដើរតាមទ្រង់ជា១រំពេច ទៅភ ។

១៩លុះទ្រង់យាងហួសពីនោះបន្តិច ក៏ទតឃើញយ៉ាកុប ជា កូនសេបេដេ និងយ៉ូហាន ជាប្អូននៅក្នុងទូក កំពុងតែជួស ជុលអ្នន ២០ហើយទ្រង់មានបន្ទូលហៅគេមកភ្លាម គេក៏លះ ចោលសេបេដេ ជា ឪពុកនៅក្នុងទូកជាមួយនឹងពួកដឹងឈ្នួល រួចដើរតាមទ្រង់ទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់

១:២១-២៨ = លក ៤:៣១-៣៧

២១នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងក្រុងកាណែល ហើយទ្រង់ ចូលទៅបង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំរាល់តែថ្ងៃឈប់សំរាកម ២២គេក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្ត ពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ដ្បិត ទ្រង់បង្រៀន ដូចជាមានអំណាច មិនដូចជាពួកអាចារ្យទេយ ២៣រីឯនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេ មានមនុស្សម្នាក់មាន អារក្សអសោចីចូល វាស្រែកឡើងថា ២៤"ហ៊ីះ តើយើង និង ទ្រង់មានហេតុអ្វីនឹងគ្នា នែ ព្រះយេស៊ូវ ពិភូមិណាសាវើត អើយ! រ តើទ្រង់មកបំផ្លាញយើងឬអី? ល ខ្ញុំស្គាល់ជាក់ហើយថា ទ្រង់ជាព្រះអង្គបរិសុទ្ធនៃព្រះ" វ ។

២៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏បន្ទោសដល់វាថា "ចូរស្ងៀមទៅ! ហើយថយពីមនុស្សនេះចេញ!" ស

២៦កាលអារក្សអសោចី បានជាន់មនុស្សនោះឱ្យប្រកាច់ប្រកិនជាខ្លាំង ហើយស្រែក ឡើង នោះវាក៏ចេញទៅហ ។

២៧អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏នឹកសើចក្នុងចិត្ត ដល់ម៉្លេះឱ្យបានជាគេ សួរគ្នាថា "នេះជាអ្វីអេះ? តើសេចក្តីបង្រៀនបែបថ្មីយ៉ាង ណាហ្ន៎ បានជាលោកបង្គាប់ដល់អារក្សអសោចី ដោយអំ ណាច ហើយវាក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នោះ?" ២៨នោះព្រះ នាមទ្រង់ ក៏ឮលឿខ្លខ្លាយជា១រំពេចទូទៅ ពេញក្នុងក្រវិល ជុំវិញនៃស្រុកកាលឡើ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសអ្នកជំងឺ

១:២៩-៣១ = មថ ៨:១៤,១៥ លក ៤:៣៨,៣៩

១:៣២-៣៤ = មថ ៨:១៦,១៧ លក ៤:៤០,៤១

២៩កាលបានចេញពីសាលាប្រជុំកមក ក៏ដំរង់ទៅក្នុងផ្ទះ សីម៉ូន និងអនទ្រេនាំទាំងយ៉ាកុប ហើយនិងយ៉ូហានទៅជា មួយ ៣០ឯមួយក្មេករបស់សីម៉ូន នាងកំពុងតែដេកគ្រុន គេក៏ ពិតទូលទ្រង់ជា១រំពេច ពីដំណើរនាង ៣១លុះទ្រង់យាងចូល ទៅ ក៏ចាប់ដៃនាងលើកឡើងខ ស្រាប់តែគ្រុនច រាត់អស់ទៅ រួចនាងខ្លួនខ្លាយបំរើទាំងអស់គ្នា ។

៣២ដល់ពេលលាច ជាពេលថ្ងៃលិចហើយ គេនាំអស់ទាំង មនុស្សជំងឺ និងមនុស្សមានអារក្សចូលតមកឯទ្រង់ ៣៣ឯពួក ក្រុងនោះទាំងអស់ គេបានប្រជុំគ្នានៅមាត់ទ្វារ ៣៤ទ្រង់ក៏ ប្រោសមនុស្សដែលមានជំងឺឈឺផ្សេងៗជាច្រើនយ ឱ្យបានជា និងដេញអារក្សជាច្រើនដែរ តែទ្រង់មិនអនុញ្ញាត ឱ្យអារក្ស ទាំងនោះនិយាយអ្វីសោះ ពីព្រោះវាស្គាល់ទ្រង់ង ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋាននៅទីសាត់

១:៣៥-៣៨ = លក ៤:៤២,៤៣

៣៥កាលនៅងងឹតមិនទាន់ភ្លឺស្រាងនៅឡើយ នោះទ្រង់តើន ឡើងយាងចេញទៅឯទីសាត់ ហើយអធិស្ឋាននៅទីនោះច ៣៦ឯសីម៉ូន និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយ គេក៏ដើរតាមរកទ្រង់ ៣៧គ្រាច ានឃើញទ្រង់ហើយ នោះក៏ទូលថា "មនុស្សទាំងអស់ កំពុងតែរកទ្រង់" ។

៣៨តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ចូរយើងទៅក្នុងអស់ទាំងភូមិ ជុំវិញ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានប្រកាសប្រ ាប់នៅភូមិទាំងនោះដែរ ដ្បិតគឺដោយហេតុនោះហើយ បានជាខ្ញុំមក" ឆ ៣៩ទ្រង់ក៏ប្រ កាសប្រ ាប់នៅក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំជរបស់គេ គ្រប់ក្នុង ស្រុកកាលឡើព្រមទាំងដេញអារក្សផងឈ ។ មនុស្សកើតជំងឺឃ្នង់ម្នាក់

១:៤០-៤៤ = មថ ៨:២-៤ លក ៥:១២-១៤

៤០គ្រានោះ មានមនុស្សឃ្នង់ម្នាក់ញ មកឯព្រះយេស៊ូវ លុត ជង្គង់ទូលអង្វរថា "បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទ្រង់អាចនឹង ប្រោសឱ្យទូលបង្គំជាស្អាតបាន" ។

៤១ដូច្នោះ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្លួលអាណិត ក៏លូកព្រះហស្ត ទៅពាល់គាត់ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំចង់ដែរ ឱ្យជាស្អាតទៅ" ។

៤២លុះទ្រង់មានបន្ទូលហើយ ស្រាប់តែរោគឃ្នង់ចេញពីគាត់ បាត់ទៅ ហើយគាត់បានជាស្អាត ។

៤៣ទ្រង់ក៏ឱ្យគាត់ទៅភ្លាមដោយហាមផ្តាច់ថា ៤៤ "ចូរប្រយ័ត្ន កុំប្រាប់អ្វីដល់អ្នកឯណាឱ្យសោះដ

តែត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនឱ្យពួក សង្ឃឃើញវិញប៉ុណ្ណោះ ហើយថ្វាយយញ្ញបូជា ដោយព្រោះការ ដែលខ្លួនបានស្អាត តាមដែលលោកម៉ូសេបានបង្គាប់មកឱ្យទុក ជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ” ៤៥ប៉ុន្តែ ដល់គាត់បានចេញ ទៅហើយ នោះក៏តាំងប្រកាសប្រាប់ គេឯងរាល់គ្នាតែម្តង ហើយផ្សាយដំណឹងនោះសុសសាយទូទៅ ដល់ម្ល៉េះចុះ រានជា ទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុង បែបឱ្យគេឃើញពុំបានទៀត គឺ ទ្រង់គង់នៅតែខាងក្រៅ ត្រង់កន្លែងសាត់ឈ្នាំងប៉ុន្មានវិញ ហើយគេក៏មកឯទ្រង់ពីគ្រប់ទិសទីណា ។

ជំពូក ២

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សស្លាប់ដែលស្លាប់ជើង

២:៣-១២ = មថ ៩:២-៨ លក ៥:១៨-២៦

២ ១រំលងពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ទ្រង់យាងចូលមកក្នុងក្រុង ការពិណិមវិញទៀត ហើយគេឮថា ទ្រង់គង់នៅផ្ទះ ២ស្រាប់ តែមានគេប្រជុំគ្នាជាច្រើនត ដល់ម្ល៉េះបានជាគ្មានកន្លែងណា ទៀតសោះ សូម្បីនៅមាត់ទ្វារក៏គ្មានដែរ ទ្រង់ក៏សំដែងព្រះ បន្ទូលឱ្យគេស្តាប់ ៣គ្រានោះ មាន៤នាក់សែងមនុស្សស្លាប់ ដែលស្លាប់ជើងម្នាក់មកឯទ្រង់

៤តែពុំអាចនឹងចូលទៅជិតទ្រង់បានឡើយ ដោយព្រោះហ្នឹង មនុស្ស បានជាគេបើក ដំបូលផ្ទះត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ កាលទំលុះរួចហើយ នោះក៏សំរួតគ្រែដែលមនុស្សស្លាប់ដែល ស្លាប់ជើងដេកនោះចុះទៅ ៥ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញសេចក្តីដ៏ នឿយរបស់អ្នកទាំងនោះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដែល ស្លាប់ជើងថា “កូនអើយ! បាបរបស់ឯងបានអត់ទោសឱ្យឯង ហើយ” ៩ ។

៦នៅទីនោះមានអាចារ្យខ្លះអង្គុយវិចិត្រក្នុងចិត្តថា ៧”ហេតុ អ្វីបានជាមនុស្សនេះ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះដូច្នោះ ក្រៅ ពីព្រះតែ១ តើមានអ្នកណាអាចនឹងអត់ទោសបាបបាន” ៨ ។

៨តែព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជ្រាបក្នុងវិញ្ញាណទ្រង់ជា១រំពេចថា គេវិចិត្រក្នុងចិត្តយ៉ាងដូច្នោះ ទើបទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតក្នុងចិត្តយ៉ាងដូច្នោះ? ៩ដ្បិតដែលនិយាយនឹងមនុស្សស្លាប់ដែលស្លាប់ជើងនេះថា បាប ឯងបានអត់ទោសឱ្យឯងហើយ ឬថា ឱ្យក្រោកឡើង យកគ្រែ ឯងដើរទៅ នោះតើពាក្យណាងាយថាជាជាង ១០ប៉ុន្តែ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថានៅផែនដីនេះ កូនមនុស្សមានអំណាច នឹងអត់ទោសបាបបាន

នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្លាប់ ដែលស្លាប់ជើងថា ១១អញប្រាប់ឱ្យឯងក្រោកឡើង យកគ្រែឯង ដើរទៅផ្ទះទៅ” ១២គាត់ក៏ក្រោកឡើងភ្លាម យកគ្រែចេញ ទៅ នៅមុខអ្នកទាំងអស់គ្នា ៤ រានជាគ្រប់គ្នាមានសេចក្តី អស្ចារ្យ ហើយពណ៌នាសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះបដោយពាក្យថា “យើងមិនដែលឃើញយ៉ាង ដូច្នោះឡើយ” ផ ។

ការត្រាស់ហៅលើវិ

២:១៤-១៧ = មថ ៩:៩-១៣ លក ៥:២៧-៣២

១៣ទ្រង់យាងចេញទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រម្តងទៀត ឯហ្នឹង មនុស្សទាំងអស់ ក៏មកឯទ្រង់ព ហើយទ្រង់បង្រៀនគេ ១៤លុះ ទ្រង់យាងហួសពីនោះទៅ ក៏ទតឃើញលើវិ ជាកូនអាល់ ជាយ អង្គុយនៅត្រង់កន្លែងយកពន្ធ រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា “ចូរមកតាមខ្ញុំ” ភ នោះគាត់ក៏ក្រោកឡើងដើរតាមទ្រង់ ។

១៥កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់នៅតុក្កុងផ្ទះគាត់ នោះមាន មនុស្សយកពន្ធ និងមនុស្សបាបជាច្រើន មកអង្គុយនៅតុជា មួយនឹងទ្រង់ ហើយនិងពួកសិស្ស ដ្បិតមានគ្នាច្រើនណាស់ ដែលតាមទ្រង់មក ១៦ឯពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីម កាលគេ ឃើញទ្រង់សោយជាមួយនឹងពួកអ្នកយកពន្ធ និងមនុស្សមាន ៤ បដូច្នោះ ក៏សួរពួកសិស្សទ្រង់ថា “ហេតុអ្វីបានជាលោក បរិភោគជាមួយ និងពួកអ្នកយកពន្ធ ហើយនិងមនុស្សមាន បាបដូច្នោះ?” យ

១៧លុះព្រះយេស៊ូវបានឮ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពួកអ្នក ដែលជាសុខសប្បាយ គេមិនត្រូវការនឹងត្រូវពេទ្យទេ គឺជា មនុស្សដែលមានជំងឺវិញទេតើ? ខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បីហៅ មនុស្សសុខចិត្តទេ គឺមកហៅតែមនុស្សមានបាបប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យគេប្រែចិត្តឡើង” រ ។ ព្រះយេស៊ូវពន្យល់អំពីការតម

២:១៨-២២ = មថ ៩:១៤-១៧ លក ៥:៣៣-៣៨

១៨វិញពួកសិស្សយ៉ូហាន និងពួកផារិស៊ី គេកំពុងតែតមល ក៏ មកទូលសួរទ្រង់ថា “ហេតុអ្វី ៤ រានជាសិស្សរបស់យ៉ូហាន និង សិស្សពួកផារិស៊ីគេតម តែពួកសិស្សរបស់ លោកមិនតម សោះ?” ។

១៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា “កំពុងដែលប្តីថ្មោង ថ្មីនៅជាមួយគ្នា តើពួកសំឡាញ់គាត់នឹងតមអាហារបានឬ ទេ? កាលប្តីនៅជាមួយនៅឡើយ នោះតមអាហារពុំបានទេ ២០តែនឹងមានថែមកដល់ ដែលប្តីនឹងត្រូវយកចេញពីពួកមិត្ត សំឡាញ់ទៅ នៅគ្រានោះគេនឹងតមវិញ” ។

២១ គ្មានអ្នកណាដែលយកកំណាត់សំពត់ថ្មី មកប៉ះអាវចាស់ ទេ បើធ្វើដូច្នោះ
កំណាត់សំពត់ថ្មីនឹងហែកអាវចាស់ ធ្វើឱ្យ រហែកនោះរឹងរិតតែអាក្រក់ជាងទៅទៀត ២២ ក៏គ្មានអ្នកណា
យកស្រោទំពាំងបាយជូរថ្មីដាក់ក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើ ដូច្នោះស្រោទំពាំងបាយជូរថ្មី
នឹងទំលាយថង់ស្បែកហូរចេញ អស់ហើយ ឯថង់ស្បែកក៏ត្រូវខូចខាតដែរ តោងតែដាក់ស្រោ ទំពាំងប
ាយជូរថ្មីក្នុងថង់ស្បែកថ្មីវិញ” ។

ព្រះអម្ចាស់នៃថែឈប់សម្រាក

២:២៣-២៨ = មថ ១២:១-៨ លក ៦:១-៥

៣:១-៦ = មថ ១២:៩-១៤ លក ៦:៦-១១

២៣ មានកាល១ថៃ ជាថែឈប់សំរាក ទ្រង់បានយាងកាត់ ស្រែ
ហើយពួកសិស្សទ្រង់តាំងចាប់បូតគួរស្រូវសបណ្តើរ ២៤ ពួកផារិស៊ីទូលទ្រង់ថា “មើល! ហេតុអ្វី
បានជាគេធ្វើការ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើ នៅថែឈប់សំរាកដូច្នោះ?” ហ

២៥ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើលរឿង ពីការដែលហ្លួងដារីឱ្យទ្រង់ធ្វើ
ព្រមទាំងពួកអ្នកនៅជាមួយ ផង ក្នុងកាលដែលគេត្រូវការ ហើយឃ្លានទេឬអី? ២៦ គឺ ដែលទ្រង់
បានយាងចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ នៅក្នុងជាន់ ដែលអ័ប្បធិរធ្វើជាសម្តេចសង្ឃឡ ហើយបានសោយនំប៉័ង
តាំងទុក ទាំងចែកឱ្យពួកអ្នកដែលនៅជាមួយផងអ ដែល គ្មានច្បាប់ឱ្យទ្រង់សោយសោះ
ជារបស់ទុកសំរាប់តែពួក សង្ឃប៉ុណ្ណោះ” ក ។

២៧ ច្បាប់មានបន្ទូលទៅពួកផារិស៊ីថា “ថែឈប់សំរាកបាន តាំងសំរាប់ឱ្យមនុស្សខ
មិនមែនជាមនុស្សសំរាប់ថែឈប់សំ រាកទេ ២៨ ដូច្នោះកូនមនុស្សយជាម្ចាស់នៃថែឈប់សំរាកដែរ”

ជំពូក ៣

៣ ១ ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំម្តងទៀត នៅទី នោះ មានមនុស្សម្នាក់ស្ងិតដៃម្តង
២ គេក៏ចាំមើលច្រងក្រែង នឹងប្រោសឱ្យគាត់ជានៅថែឈប់សំរាកឆ ដើម្បីឱ្យបានរឿង ចោទប្រកាន់ទ្រង់
៣ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្ងិតដៃថា “ចូរ អ្នកក្រោកឡើង ឈរនៅកណ្តាលនុំទៅ!”
៤ ច្បាប់សួរគេថា “នៅថែឈប់សំរាក តើបើកឱ្យធ្វើការ ល្អ ឬឱ្យធ្វើការអាក្រក់ ឱ្យសង្គ្រោះជីវិត ប

ឱ្យសំឡាប់បង?” ប៉ុន្តែគេនៅតែស្ងៀម ។

ឥនោះទ្រង់ងាកទតទៅគេទាំងគ្នាន់គ្នាញ់ ដោយមានព្រះ ហឫទ័យព្រួយ ព្រោះចិត្តគេរឹងរូស ក៏មានបន្ទូលទៅមនុស្ស នោះថា “ចូរអ្នកលាតដៃទៅ” អ្នកនោះក៏លាត ហើយដៃ គាត់បានជាដូចម្ដង ខ្លួនកាលពួកវាវិស្សិបានចេញផុតទៅ នោះ ស្រាប់តែគេពិគ្រោះនឹងពួកហេរ៉ូឌុជទាស់នឹងទ្រង់ដើម្បី រករឿងធ្វើ ឱ្យទ្រង់វិនាសឈរ ។

ហ្វូងមនុស្សដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

ព្រះ ៧-១២ = មថ ១២:១៥-១៦ លក ៦:១៧-១៩

ព្រោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ថយទៅឯសមុទ្រ ជាមួយនឹងពួក សិស្ស ហើយមានហ្វូងមនុស្សកកកុញដើរតាមទ្រង់ជាមនុស្ស ពីស្រុកកាលីឡេ និងស្រុកយូដាញ ៨ពីក្រុងយេរូសាឡឹម និង ស្រុកអេដម ហើយពីខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ និងស្រុកនៅ ជុំវិញក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន គឺជាហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំដែល មូលមកឯទ្រង់ដោយបានឮនិយាយពីការទ្រង់ធ្វើទាំងប៉ុន្មានដ ៩ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្ស ឱ្យមានទូកនៅរង់ចាំ ក្រែង ហ្វូងមនុស្សប្រជ្រៀតទ្រង់ ១០ដ្បិតទ្រង់កំពុងប្រេ រាសមនុស្សជា ច្រើនឱ្យបានជាប់ ដល់ម៉្លេះបានជាមនុស្សទាំងអស់ដែលមាន ជំងឺអ្វីៗ គេប្រឹងរុលចូលទៅ ដើម្បីនឹងពាល់ទ្រង់ខ្ល ១១កាល ណាពួកអារក្សអសោច៏ឃើញទ្រង់ វាក៏ក្រាបចំពោះទ្រង់ ទាំងស្រែកថា “ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន” ល ១២ប៉ុន្តែ ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិនឱ្យវា ធ្វើ ឱ្យគេស្គាល់ទ្រង់ឡើយណ ។

ការតែងតាំងសាវ័កទាំង១២នាក់

ព្រះ ១៦-១៩ = មថ ១០:២-៤ លក ៦:១៤-១៦ កថ ១:១៣

១៣ទ្រង់ក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ រួចមានបន្ទូលហៅអស់អ្នក ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ហៅ ហើយអ្នកទាំងនោះក៏ ចូលមកឯទ្រង់ត ១៤រួចទ្រង់ជំរុវ១២នាក់ ថឱ្យបាននៅជាមួយ នឹងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់ច រាសចាត់គេ ឱ្យចេញទៅប្រកាស ប្រដៅ ១៥និងឱ្យគេមានអំណាចអាចនឹងប្រោសជំងឺឱ្យ ជាព្រមទាំង ដេញអារក្សផងទ ១៦គឺសិម្ព័ន្ធ១ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យមានឈ្មោះ ថា ពេត្រុសថែមទៀត ១៧ហើយ យ៉ាកុប ជាកូនសេបេដេ១ និងយ៉ូហាន ជាប្អូនយ៉ាកុប១ ដែលទ្រង់ប្រទានឈ្មោះ បោនអើកេ ដល់អ្នកទាំង២នោះ គឺស្រាយថាជាកូនផ្តុំរលាន់ ១៨និងអនទ្រេ១ ភីលីព១ បារតូឡូមេ១ ម៉ាថាយ១ ថូម៉ាស១ និងយ៉ាកុប ជាកូន

អាណត្តិ ១ ថាដេ ១ សីម្លានជាសាសនី កាណាន ១ ១៩ហើយយូដាស-អីស្តារីយ៉ុត ជាអ្នកដែលបញ្ជូន ទ្រង់ ១
។

ព្រះយេស៊ូវ និងបេសេប៊ូល

ព្រះ ២៣-២៧ = មថ ១២:២៥-២៩ លក ១១:១៧-២២

២០នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយមានមនុស្សប្រជុំគ្នា ទាំងហ្នឹងម្តងទៀត ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់
ព្រមទាំងពួកសិស្សពុំ អាចនឹងបរិភោគបានឡើយប

២១កាលពួកបងប្អូនទ្រង់បានឮ គេក៏ចេញទៅរកចាប់ទ្រង់ ដ្បិតគេស្មានថា "ទ្រង់វង្វេងស្មារតីហើយ" ផ ។

២២ពួកអាចារ្យ ដែលចុះមកពីក្រុងយេរូសាឡឹម គេ និយាយឡើងថា "អ្នកនោះមានអារក្សបេសេប
ប៊ូលភ័យ វា ដេញអារក្ស ដោយអាងមេអារក្សទេ" ម ។

២៣តែទ្រង់ហៅគេមកមានបន្ទូល ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចយថា "ធ្វើដូចម្តេចឱ្យអារក្សសាតាំងរច
ានដេញអារក្សសាតាំង ដូច្នោះ? ២៤បើគណបែកទាស់ទែងគ្នាឯងហើយ នគរ នោះ ពុំអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរ
បានឡើយ ២៥បើផ្ទះណាបែក ទាស់ទែងគ្នាឯង ផ្ទះនោះក៏មិនអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរបានដែរ
២៦ឯអារក្សសាតាំង បើកើតបះបោរបែកទាស់គ្នាវា នោះវា ពុំអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរបានទេ
វាត្រូវវិនាសទៅហើយ ២៧គ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ
ហើយប្លន់យករបស់ទ្រព្យគេបានទេ សុំត្រាតែបានចងអ្នក នោះជាមុនសិន ទើបនឹងប្លន់យកបានល ២៨ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា គ្រប់ទាំងអំពើបាបនឹងបានអត់ទោសដល់ពួក កូនមនុស្ស
ហើយអស់ទាំងពាក្យដែលគេពោលប្រមាថដែរ ២៩តែអ្នកណា ដែលពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ នោះមិនដែលបានអត់ទោសឱ្យឡើយ អ្នកនោះ ឯងនឹងត្រូវទោសនៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ" វ ។

៣០ដែលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ នោះដោយព្រោះគេថា "ទ្រង់មានអារក្សអសោច៏ចូល" ។

ម្តាយ និងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ព្រះ ៣១-៣៥ = មក ១២:៤៦-៥០ លក ៨:១៩-២១

៣១គ្រានោះ មាតា និងបងប្អូនទ្រង់មកដល់ស ក៏ឈរនៅខាង ក្រៅ ប្រើគេឱ្យទៅហៅទ្រង់
៣២ហ្នឹងមនុស្សដែលអង្គុយនៅ ជុំវិញទ្រង់ គេទូលថា "នីមើល! ម្តាយ និងបងប្អូនលោកនៅ

ខាងក្រៅមករកលោក” ។

៣៣ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “តើអ្នកណាជាម្តាយ ហើយជា បងប្អូនខ្ញុំ?”

៣៤ រួចទ្រង់ងាកទៅអស់អ្នកដែលអង្គុយនៅជុំវិញទ្រង់ ដោយបន្ទូលថា “នុំនី ម្តាយ និងបងប្អូនខ្ញុំ ៣៥ ពីព្រោះអ្នកណា ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ នោះហើយជាបងប្អូនប្រុស ស្រី និងជាម្តាយខ្ញុំ” ។

ជំពូក ៤

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជ

៤:១-១២ = មថ ១៣:១-១៥ លក ៨:៤-១០

៤:១៣-២០ = មថ ១៣:១៨-២៣ លក ៨:១១-១៥

៤ ១ខណៈនោះ ទ្រង់តាំងបង្រៀន នៅត្រង់មាត់សមុទ្រហម្ពង ទៀត ហើយមានមនុស្សទាំងហ្នឹងមូលគ្នា មកឯទ្រង់ ដល់ម៉្លោះ បានជាទ្រង់យាងចុះទៅក្នុងទូក នៅសមុទ្រវិញ ហើយ មនុស្សទាំងអស់នៅលើគោក តាមមាត់ច្រាំង ២ ទ្រង់បង្រៀន សេចក្តីជាច្រើនដល់គេ ដោយពាក្យប្រៀបធៀបឡ ក៏មាន បន្ទូលក្នុងន័យដែលទ្រង់បង្រៀនថា ៣ “ចូរស្តាប់ចុះ! មើល! មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះអ ៤ កំពុងដែល ព្រោះ មានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវ ហើយសត្វហើរលើអាកាស ក៏មកចឹក ស៊ី ៥ ខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងកន្លែងថ្ម ដែលមិនសូវមានដីប៉ុន្មាន ហើយក៏ដុះឡើងភ្លាម ពីព្រោះគ្មានដីជ្រៅ ៦ តែកាលថែរះ ឡើង នោះក្រៀមខ្លោចទៅវិញ ពីព្រោះគ្មានបូស ៧ ខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅក្នុងបន្លា បន្លាដុះឡើងខ្ពស់ហើយគ្រាប់ នោះមិន កើតផលសោះ ៨ តែខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ក៏កើតផលចំ រើនកាន់តែច្រើនឡើង គ្រាប់១បង្កើតបាន៣០ មួយបាន៦០ ហើយមួយបាន១រយ” ក ។

៩ រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ ស្តាប់ឱ្យស្តាប់ចុះ” ខ ។

១០ កាលទ្រង់គង់នៅដោយឡែក នោះពួកអ្នកដែលនៅជុំវិញ ទ្រង់ ព្រមទាំងពួក១២នាក់ គេទូលសួរពីពាក្យប្រៀបប្រដូច នោះ ។

១១ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពីព្រោះបានប្រទានមកឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ការអាទិកំបាំងរបស់នគរព្រះគ ប៉ុន្តែឯមនុស្សក្រៅ ការទាំងអស់បានធ្វើបែបប្រៀបប្រដូចវិញយ ១២ ដើម្បីកាល ណាគេឃើញ នោះ ឱ្យគេឃើញមែន តែឥតយល់ទេ ហើយ កាលណាពួ នោះឱ្យគេឃើញមែន តែស្តាប់មិនបានសោះ ក្រែង គេប្រែចិត្ត ហើយបាបគេបានអត់ទោសឱ្យ” ង ។

១៣ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពាក្យ ប្រៀបនេះទេឬអី? ចុះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នករាល់គ្នាយល់គ្រប់ទាំង ពាក្យប្រៀបប្រដូចបាន ១៤ឯអ្នកព្រោះពូជ គឺព្រោះព្រះ បន្ទូលច ១៥ឯពួកអ្នកតាមផ្លូវ គឺជាកន្លែងដែលបានព្រោះព្រះ បន្ទូលចុះ កាលគេឮ នោះអារក្សសាតាំងឆក់មកលួចឆក់យក ព្រះបន្ទូល ដែលព្រោះក្នុងចិត្តគេទៅភ្លាម ១៦ឯពួកអ្នកដែល ទទួលពូជក្នុងកន្លែងថ្នាក់ដូចគ្នាដែរ កាលណាគេឮព្រះបន្ទូល នោះគេទទួលភ្លាមដោយអំណរ ១៧តែគ្មានចាក់ប ្រសនៅក្នុង ខ្លួនសោះ ហើយក៏នៅជាប់តែបន្តិចទេ បើកាលណាកើត មានសេចក្តីទុក្ខលំបាក ឬសេចក្តីបៀតបៀន ដោយព្រោះ ព្រះបន្ទូល នោះគេរវាតចិត្តចេញភ្លាម ១៨ឯពួកអ្នកដែល ទទួល ពូជក្នុងបន្ទា គឺអស់អ្នកដែលច ានឮព្រះបន្ទូលហើយ ១៩តែសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនៅជីវិតនេះ សេចក្តីឆបោករបស់ ទ្រព្យសម្បត្តិជ និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខាងសេចក្តីផ្សេងៗ ទៀត ក៏ចូលមកខ្ជាប់ព្រះបន្ទូលជិត រួចព្រះបន្ទូលមិនអាចនឹង បង្កើតផលបាន ២០ឯពួកអ្នកដែលទទួលពូជក្នុងដីល្អ គឺអស់ អ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលហើយទទួល រួចបង្កើតផលម្នាក់ បាន៣០ ម្នាក់បាន៦០ ម្នាក់ទៀតបាន១រយ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីចង្កៀង

២១ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើគេយកចង្កៀងមក ដើម្បីនឹង ដាក់នៅក្រោមចាំង ឬក្រោមគ្រែឬអី? គេយកមកដាក់លើ ជើងចង្កៀងវិញទេតើ! ឈ ២២ដ្បិតគ្មានអ្វីលាក់កំបាំងដែលមិន ត្រូវបើកសំដែងចេញឡើយ ក៏គ្មានអ្វីជាសំងាត់ដែលមិនត្រូវ ដាក់នៅពន្លឺដែរឬ ២៣បើអ្នកណាមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ ឱ្យស្តាប់ចុះ" ដ ។

២៤ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា "ចូរប្រយ័ត្នពីសេចក្តីដែលអ្នក រាល់គ្នាស្តាប់ចុះ ឯរង្វាល់ណាដែលអ្នករាល់គ្នារាល់គ្នា គេ នោះគេនឹងរាល់គ្នាអ្នករាល់គ្នាតាមរង្វាល់នោះវិញ ហើយ និង ឱ្យជាលើសទៅទៀត ដល់អ្នករាល់គ្នាដែលស្តាប់ផងប ២៥ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន នោះគេនឹងឱ្យដល់អ្នកនោះ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលគ្មាន នោះនឹងត្រូវដកចេញទាំងរបស់ដែលអ្នក នោះមានផង" ឌ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជ

២៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នគរព្រះធៀបដូចជាឈមនុស្សម្នាក់ ដែលព្រោះពូជនៅដី ២៧អ្នកនោះក៏ដេករាល់យប់ ក្រោក ឡើងរាល់ថៃ តែមិនដឹងហេតុដែលពូជពន្លកដុះឡើងជាយ៉ាង ណាទេ ២៨ដ្បិតដីបង្កើតផលដោយខ្លួនឯង មុនដំបូងចេញជា ពន្លក រួចបែកជាគួរ ក្រោយទៀតចេញជាគ្រាប់

២៩លុះដល់ កាលណាផ្លែទុំហើយ ក៏ស្រាប់តែគេយកកណ្តុរទៅច្រូតតែ ម្តង ព្រោះដល់រដូវច្រូតហើយ”ណ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជតូចល្អិត

៤:៣០-៣២ = មថ ១៣:៣១,៣២ លក ១៣:១៨,១៩

៣០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា “តើយើងនឹងធ្វើបន្តព្រះជាអ្វីត ប

ត្រូវយកពាក្យប្រៀបអ្វីមកប្រដូចនឹងនគរនោះ? ៣១គឺដូចជា គ្រាប់ពូជ១ ដែលកាលណាគេព្រោះនៅដី ជាពូជយ៉ាងល្អិត ជាងគ្រាប់ទាំងអស់នៅផែនដី ៣២តែកាលណាគេព្រោះចុះ ទៅ នោះក៏ដុះឡើងត្រឡប់ជាធំ លើសជាងពិណជាតិទាំង អស់វិញ ទាំងបែកបែកជាធំផង ដល់ម្ល៉េះបានជាសត្វហើរ នៅលើអាកាស មកទំនៅក្រោមម្លប់បាន”។

៣៣ទ្រង់អធិប្បាយព្រះបន្ទូលឱ្យគេស្តាប់ ដោយពាក្យប្រៀប ប្រដូចយ៉ាងដូច្នោះជាច្រើន តាមដែលគេស្តាប់បានថ ៣៤ទ្រង់ មិនបានមានបន្ទូលទៅគេ ដោយឥតពាក្យប្រៀបធៀបទេ តែកាលណានៅដោយឡែក នោះទ្រង់ពន្យល់ទាំងអស់ដល់ ពួកសិស្សវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យខ្យល់ព្យុះសប្ត

៤:៣៥-៤១ = មថ ៨:១៨,២៣-២៧ លក ៨:២២-២៥

៣៥លុះពេលលាចថៃនោះឯង ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្ស ថា “ចូរយើងឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង!” ៣៦កាលច ានឱ្យហ្នឹង មនុស្សទៅវិញហើយ នោះពួកសិស្សក៏ទទួលទ្រង់ តាមភាព ដដែលទៅក្នុងទូកធំ ហើយមានទូកតូចៗខ្លះទៀតទៅជាមួយ ដែរ ៣៧នោះកើតមានខ្យល់ព្យុះខ្លាំង ហើយរលកបោក ចូលក្នុងទូក ដល់ម្ល៉េះបានជាទូកពេញហើយ ៣៨តែទ្រង់ផ្តល់កំ លើខ្នើយនៅកន្លែងទូក ពួកសិស្សដាស់ទ្រង់ឡើង ទូលថា “លោកគ្រូអើយ! យើងវិនាសហើយ! លោកមិនរវល់ទេឬ អី?”

៣៩កាលតើឡើង ទ្រង់កំហែងខ្យល់ ក៏បង្គាប់ទៅសមុទ្រ ថា “ចូរស្ងៀមទៅ ហើយឈប់ចុះ!” នោះខ្យល់ក៏សប្ត ហើយ សាត់ឈឹងសូន្យទាំងអស់ទៅ ។

៤០រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភ័យ ដល់ម្ល៉េះ? ម្តេចក៏គ្មានសេចក្តីជំនឿ?”ន

៤១នោះគេមានសេចក្តីស្នែងខ្លាចខ្លាំង ទាំងសួរគ្នាទៅ វិញទៅមកថា “ដូច្នោះតើលោកនេះជាអ្វី? ឬ ានជាខ្យល់ និងសមុទ្រក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នោះ?”

ជំពូក ៥

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សដែលអារក្សចូល

៥:១-១៧ = មថ ៨:២៨-៣៤ លក ៨:២៦-៣៧

៥:១៨-២០ = លក ៨:៣៨,៣៩

៥ ១នោះក៏មកដល់ស្រុកគេវ៉ាស៊ីន នៅត្រើយសមុទ្រម្ខាង ២កាលទ្រង់បានយាងឡើងពីទូកប
ស្រាប់តែមានមនុស្សម្នាក់ ដែលមានអារក្សអសោច៍ចូលផ វាចេញពីក្នុងផ្នូរខ្មោចមក ជួបនឹងទ្រង់
៣វានៅតែក្នុងផ្នូរខ្មោច ឥតមានអ្នកណាអាច នឹងចងវាជាប់ទៀតបានទេ ទោះបើយកច្រវាក់ទៅដាក់ក៏ពុំ ប
ានផង ៤ដ្បិតគេបានដាក់ខ្នោះដាក់ច្រវាក់វាជាច្រើនដង ហើយ ប៉ុន្តែវាចេះតែកាច់ច្រវាក់បំបាក់ខ្នោះចោលអស់
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចនឹងកំរាបវាបានដែរ ៥វានៅក្នុងផ្នូរ នៅលើភ្នំទាំងស្រែក
ហើយយកថ្មមកអារសាច់ខ្លួនទាំងយប់ ទាំងថៃជានិច្ច ។

៦កាលវាឃើញព្រះយេស៊ូវពីចម្ងាយ ក៏រត់ទៅក្រាបសំពះ ទ្រង់ ៧ស្រែកដោយសំរែកខ្លាំងថា "ឱ
ព្រះយេស៊ូវ ជា ព្រះរាជបុត្រាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតអើយ! តើទ្រង់ហើយនិងទូល បង្គំមានរឿងអ្វីនឹងគ្នា? ក
ទូលបង្គំសូមទ្រង់ ឱ្យស្បថដោយ ព្រះថា មិនធ្វើទុក្ខទូលបង្គំទេ" ៨វាទូលដូច្នោះពីព្រោះទ្រង់
កំពុងតែមានបន្ទូលថា "ម្ចាស់ អារក្សអសោច៍ ចូរថយចេញ ពីមនុស្សនេះទៅ!"

៩រួចទ្រង់សួរវាថា "ឯងឈ្មោះអី?" វាទូលឆ្លើយថា "ទូល បង្គំឈ្មោះកងទ័ពម ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានគ្នាច្រើន"

១០នោះវា ទទួចអង្វរសូមកុំឱ្យទ្រង់បណ្តេញវាវាល់គ្នាចេញពីស្រុក នោះឡើយ ។

១១វិលនៅទីនោះ មានហ្លួងជ្រូកយ៉ាងធំ កំពុងតែរកស៊ីនៅ ចង្កេះភ្នំ ១២ហើយអារក្សទាំងនោះ
ទូលអង្វរទ្រង់ថា "សូម ឱ្យយើងរាល់គ្នាទៅជ្រូក នៅក្នុងជ្រូកទាំងនោះចុះ" ១៣នោះ ទ្រង់ក៏អនុញ្ញាតឱ្យភ្លាម
រួចកាលវិញ្ញាណអារក្សអសោច៍ទាំង នោះបានចេញហើយ វាក៏ចូលទៅក្នុងជ្រូក ហើយហ្លួង
ជ្រូកប្រហែល២ពាន់រូប ក៏បោលម្នីម្នាតាមភ្នំចោត ធ្លាក់ទៅ ក្នុងសមុទ្រ លង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ ។

១៤ឯពួកអ្នកគង្វាលជ្រូក គេរត់ទៅក្នុងទីក្រុង ហើយក្នុងស្រុក ស្រែសាសព្វប្រាប់ពីរឿងនោះ
រួចមនុស្សទាំងអស់ចេញមក មើលការដែលបានកើតឡើង ១៥គេមកឯព្រះយេស៊ូវ ហើយ
ឃើញមនុស្សដែលពីដើមមានអារក្សចូល កំពុងតែអង្គុយ ទាំងស្លៀកពាក់ មានស្មារតីដឹងខ្លួនឡើង
គឺជាអ្នកដែលមាន អារក្សទាំងកងយចូលនោះឯង រួចគេស្វែងខ្លាច ១៦ពួកអ្នក ដែលបានឃើញការនោះ

ក៏ពណ៌នាប្រាប់ដល់ជនគ្រប់គ្នា តាមការដែលកើតឡើង ដល់អ្នកនោះជាយ៉ាងណា ហើយពី ដំណើរហ្នឹងជ្រុកផង
១៧នោះគេចាប់តាំងទូលអង្វរសូមឱ្យ ទ្រង់យាងចេញពីស្រុកគេទៅ ។

១៨កាលទ្រង់បានយាងចុះទូក នោះអ្នកដែលអារក្សចូលពី ដើម គាត់ក៏សូមទៅជាមួយនឹងទ្រង់
១៩តែទ្រង់មិនអនុញ្ញាត ទេ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅផ្ទះទៅ ហើយប្រាប់បងប្អូនឯងរ ពីការធំទាំងម៉្លេះ
ដែលព្រះអម្ចាស់បានមេត្តាប្រោសដល់ឯង
វិញ" ២០គាត់ក៏ចេញទៅ ចាប់តាំងប្រកាសប្រាប់ នៅស្រុក ដេកាប៉ូលលពីការធំទាំងម៉្លេះ ដែលព្រះយេស៊ូវថ
ានប្រោស ដល់ខ្លួន នោះមនុស្សទាំងអស់ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ។

ក្មេងស្រីស្លាប់ម្នាក់ និងស្រីមានជំងឺម្នាក់

៥:២២-៤៣ = មថ ៩:១៨-២៦ លក ៨:៤១-៥៦

២១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានជិះទូកឆ្លងដល់ត្រើយម្ខាងវិញ ហើយ ក៏មានហ្នឹងមនុស្សយ៉ាងធំប្រជុំគ្នាទ្រង់
ហើយទ្រង់គង់ នៅទីមាត់សមុទ្រស ២២នោះមានមេសាណាប្រជុំម្នាក់ ឈ្មោះ យ៉ែរ៉ុសហ មកដល់ឃើញទ្រង់
ក៏ក្រាបនៅឡើយព្រះបាទទ្រង់ ២៣គាត់ទទួចអង្វរទូលថា "កូនស្រីទូលបង្គំជិតស្លាប់ហើយ
សូមទ្រង់យាងទៅដាក់ព្រះហស្តលើឡូវា ឱ្យបានជា នោះវា នឹងបានរស់វិញ"

២៤ទ្រង់ក៏ចេញទៅជាមួយនឹងគាត់ ។

ហើយមានមនុស្សកកុញដើរតាមទៅ ទាំងប្រជ្រៀតទ្រង់ ២៥នោះមានស្រីម្នាក់ឈឺធ្លាក់ឈាមអ
អស់១២ឆ្នាំមកហើយ ២៦នាងបានឈឺសន្លឹក នៅដៃគ្រូពេទ្យជាច្រើនហើយ បានចំ
ណាយទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានៗ តែមិនបានគ្រាន់បើសោះ ជំងឺនោះកាន់តែខ្លាំងឡើងវិញ ២៧នាងបានព
និយាយពីព្រះ- យេស៊ូវ ក៏ចូលមកក្នុងហ្នឹងមនុស្សពីក្រោយ ទៅពាល់ព្រះ ពស្រ្តទ្រង់ ២៨ដោយគិតថា
"បើគ្រាន់តែពាល់ព្រះពស្រ្តទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះក នោះនឹងបានជាហើយ" ២៩ឯជំងឺធ្លាក់ឈាម ក៏បាត់
ក្នុងខណៈ១រំពេចនោះ ហើយនាងបានដឹងក្នុងខ្លួនថា នាងរួច ពីសេចក្តីវេទនានោះហើយខ ។

៣០នោះស្រាប់តែព្រះយេស៊ូវ ជ្រាបក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ថាមាន ព្រះចេស្តាចេញពីទ្រង់
ក៏ងាកបែរព្រះអង្គក្នុងហ្នឹងមនុស្ស សួរថា "អ្នកណាពាល់អារខ្ញុំ" ។ ៣១ពួកសិស្សទូលថា
"ទ្រង់ឃើញថាហ្នឹងមនុស្សប្រជ្រៀតទ្រង់ ដែរ ម្តេចឡើយ ក៏មានបន្ទូលថា អ្នកណាពាល់ទ្រង់ដូច្នោះ?"

៣២ទ្រង់ងាកទតទិជុំវិញ នឹងរកអ្នកណាដែលបានធ្វើការ នោះ

៣៣ស្រីនោះនាងដឹងការដែលកើតមកក្នុងខ្លួន ហើយក៏ មកទាំងភ័យញ័រ

ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់ទូល តាមត្រង់ទាំងអស់ ៣៤ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា "កូនស្រី អើយ!
សេចក្តីជំនឿនាងបានជួយសង្គ្រោះនាងយលើយ ចូរ ទៅឱ្យបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខចុះង ហើយឱ្យនាងច
ានរួច ពីសេចក្តីវេទនារបស់នាងទៅ" ។

៣៥កំពុងដែលទ្រង់នៅមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមាន មនុស្សមកពីផ្ទះមេសាលាប្រជុំជំរាបថា
"កូនស្រីលោកស្លាប់ ហើយ នៅតែរំខានចិត្តលោកគ្រូធ្វើអីទៀត?"

៣៦កាលព្រះយេស៊ូវបានពួកគេប្រាប់ ស្រាប់តែទ្រង់ មានបន្ទូលទៅមេសាលាប្រជុំថា "កុំខ្លាចអី!
ឱ្យគ្រាន់តែជឿ ប៉ុណ្ណោះ" ។

៣៧ទ្រង់មិនឱ្យអ្នកណាឯទៀតទៅជាមួយឡើយ លើកតែ ពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ជាប
ន្ទូលយ៉ាកុបប៉ុណ្ណោះ ៣៨លុះ ដល់ផ្ទះមេសាលាប្រជុំជក់ឃើញមនុស្សកំពុងតែយំស្រែក កើត រឺកវរជាខ្លាំង
៣៩ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅ មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វី បានជាកើតរឺកវរ ហើយយំដូច្នេះ? កូននេះមិនមែនស្លាប់ទេ
គឺវាដេកលក់ទេតើ!" ឈ ៤០គេក៏សើចឱ្យឱ្យទ្រង់ ។

តែទ្រង់ដេញគេទៅក្រៅអស់ ទុកតែឪពុក ម្តាយនៃកូន នោះ និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់
នាំគ្នាចូលទៅឯដំ ណេកវា ៤១រួចទ្រង់ចាប់ដៃពួកវា មានបន្ទូលថា "តាលីថាគូមី" ស្រាយថា "កូនស្រីអើយ
អញប្រាប់ឱ្យឯងក្រោកឡើង" ៥ ៤២ស្រាប់តែកូនស្រីនោះក៏ក្រោកឡើងដើរទៅ ដ្បិតមាន អាយុ១២ឆ្នាំហើយ
ឯមនុស្សរាល់គ្នាគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំងក្រៃលែង ៤៣តែទ្រង់ហាមគេផ្តាច់ មិនឱ្យអ្នកណា
ដឹងពីរឿងនេះឱ្យសោះបំ រួចប្រាប់ឱ្យគេយកអ្វីៗ មកឱ្យនាង បរិភោគ ។

ជំពូក ៦

ហោរាឥតមានគេរាប់អាន

៦:១-៦ = មថ ១៣:៥៤-៥៨

៦ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចេញពីទីនោះទៅឯស្រុកទ្រង់ឱវិញ ហើយពួកសិស្សក៏តាមទ្រង់ទៅ
២ដល់ថែលប់សំរាក ទ្រង់ ចាប់តាំងបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំណហើយមនុស្សជាច្រើន
ដែលកំពុងតែស្លាប់ទ្រង់ក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្តតដោយថា "អ្នកនេះ បានសេចក្តីទាំងនេះពីណាមក ចំណេះណាហ្ន៎
ដែលបាន ឱ្យមកគាត់ បានជាមានការប្តូរមិយ៉ាងនេះកើតមក ដោយសារដៃគាត់ដូច្នេះ?"

៣តើគាត់មិនមែនជាជាងឈើ ជា កូននៃនាងម៉ារ៉ា ហើយជាបងយ៉ាកុប យ៉ូសែប យូដាស និង ស៊ីម៉ូនទេឬអី?

ថ្ងៃហើយបួនស្រីគាត់ តើមិននៅជាមួយនឹងយើង នៅទីនេះទេឬអី?” អ្នកទាំងនោះក៏អាក់អន់ចិត្តនឹងទ្រង់ទេ ។

៤ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ហោរាមិនមែនឥត គេរាប់អានទេ លើកតែនៅក្នុងស្រុកខ្លួន ប ក្នុងពួកញាតិ សន្តាន ហើយនៅក្នុងផ្ទះខ្លួនចេញ” ៥ នៅទីនោះទ្រង់ពុំអាច នឹងធ្វើការបូទ្រិហរមីបានទេ ទ្រង់គ្រាន់តែដាក់ព្រះហស្តនៃ ប្រោសមនុស្សពិការខ្លះឱ្យបានជាប៉ុណ្ណោះ ៦ ទ្រង់ក៏អស្ចារ្យ ពីដំណើរដែលគេមិនជឿ ។

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជូនសិស្សទាំង១២នាក់ចេញទៅ

៦:៧-១១ = មថ ១០:១,៩-១៤ លក ៩:១,៣-៥

រួចទ្រង់យាងទៅបង្រៀនក្នុងអស់ទាំងភូមិនៅជុំវិញទៅប ។

៧ ទ្រង់ហៅពួក១២នាក់មកផ ចាប់តាំងចាត់ឱ្យគេទៅ២នាក់ៗ ទ្រង់ប្រទាន

ឱ្យមានអំណាចលើអស់ទាំងអារក្សអសោច៍ផងព

៨ “ក៏ហាមមិនឱ្យយកអ្វីសំរាប់តាមផ្លូវសោះ លើកតែដំ បង្កំប៉ុណ្ណោះ ឥតយកយាម នំប៉័ង ឬប្រ ាក់ដាក់ក្នុងខ្សែក្រវ៉ាត់ ទេ ៩ ពាក់បានតែស្បែកជើងសង្រែក ឥតពាក់អាវ២ ឡើយ” ១០ រួចមានបន្ទូលទៅគេថា “អ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះណា ចូរឱ្យនៅផ្ទះនោះទាល់តែដើរចេញហួសទៅ ១១ អស់ អ្នកណាដែលមិនទទួល ឬស្តាប់អ្នករាល់គ្នា នោះកាលណា ដើរចេញពីទីនោះ ត្រូវរលាស់ធ្វូសីពីប ាតជើងអ្នកចេញភ ទុក ជាទីបន្ទាល់ទាល់នឹងគេវិញ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅថែដំនុំជំរះ នោះក្រុងសូដុម ហើយក្រុងកូម៉ូរ៉ានីងទ្រាំបាន ងាយជាជាងក្រុងនោះ” ។

១២ កាលពួកសិស្សបានចេញទៅ នោះគេប្រកាសប្រាប់ឱ្យ មនុស្សប្រែចិត្តឡើងម ១៣ ក៏បណ្តេញអារក្សជាច្រើន ហើយ លាបប្រេងយឱ្យមនុស្សជំងឺជាច្រើនបានជាដែរ ។

ការកាត់ក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ត

៦:១៤-២៩ = មថ ១៤:១-១២

៦:១៤-១៦ = លក ៩:៧-៩

១៤ ដំណឹងនោះក៏ព្យួរលំស្តេចហៀង ដ្បិតព្រះនាមទ្រង់ កាន់ តែល្បីសុសសាយទៅ ហើយស្តេចមានបន្ទូលថា “ច្បាស់ជា យ៉ូហាន-បាទីស្ត បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ បានជា មានការបូទ្រិហរមីសំដែងមក ដោយសារគាត់ដូច្នោះ” ។

១៥ តែអ្នកខ្លះថា "ជាអេស៊ីយ៉ា" លខ្លះទៀតថា "ជាហោរាវ ឬ ដូចជាហោរាណាមួយ" ស ។

១៦ ប៉ុន្តែកាលស្តេចហ្វឺឌឺនបានឮ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "នោះគឺជាយ៉ូហានដែលយើងបានកាត់ក្បាលទេ គាត់បាន រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ" ។

១៧ ដ្បិតគឺស្តេចហ្វឺឌឺននេះឯង ដែលបានប្រើគេទៅចាប់ចង

លោកយ៉ូហានដាក់គុកហដោយព្រោះហ្វឺឌឺនខ្មាសជាភរិយា

របស់ភីលីព អនុជទ្រង់ ព្រោះស្តេចបានយកនាងនោះមកធ្វើ ជាភរិយារបស់ខ្លួនវិញ ១៨ ហើយលោកយ៉ូហានច

ានទូល ទាស់ថា "ទ្រង់គ្មានច្បាប់នឹងយកភរិយារបស់អនុជទ្រង់ទេ" ឡ ១៩ ឯនាងហ្វឺឌឺន

ក៏ចង់តំនុំចង់សំឡាប់លោក តែមិនបាន ឱកាសសោះ ២០ ព្រោះស្តេចហ្វឺឌឺនកោតខ្លាចលោកយ៉ូហាន

ដោយជ្រាបថា "លោកជាមនុស្សសុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ ទ្រង់ ក៏ការពារទុកវិញ" អ កាលទ្រង់ច

ានស្តាប់លោកនោះក៏មាន ព្រះទ័យរារែកខ្លាំង ប៉ុន្តែបានស្តាប់លោកដោយអំណរ ។

២១ លុះថ្ងៃ១ជាថ្ងៃមានឱកាសស្រួល គឺថ្ងៃចំរើនព្រះជន្ម ស្តេចហ្វឺឌឺន កាលទ្រង់រៀបជប់ល្បែងកព្វកមន្ត្រី

ពួកមេទ័ពធំ និងពួកអ្នកមុខអ្នកការនៅស្រុកកាលីឡេខ ២២ នោះកូនស្រី របស់ហ្វឺឌឺនបានចូលមករាំ

ជាទីនាំឱ្យគាប់ព្រះទ័យដល់ ស្តេចហ្វឺឌឺន និងពួកភ្ញៀវណាស់ ។

ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "របស់អ្វីដែលនាងចង់បាន ចូរសូមពី យើងចុះ យើងនឹងឱ្យ

២៣ ទ្រង់ក៏ស្បថនឹងនាងទៀតថា "របស់ អ្វីក៏ដោយដែលនាងសូម នោះយើងនឹងឱ្យដោយពិត ទោះ

បើដល់គរ១ចំហៀងផង" គ ។

២៤ នាងក៏ចេញទៅសួរមាតាថា "តើត្រូវឱ្យខ្ញុំម្ចាស់សូមអ្វី?" មាតាឆ្លើយថា "ឱ្យសូមក្បាលយ៉ូហាន- ឬ ហេនរីវិញ"

២៥ រួចនាងក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ចូលទៅឯស្តេចភ្លាម ទូលថា "ខ្ញុំម្ចាស់ចង់បានក្បាលយ៉ូហាន- ហេនរី ដាក់លើថាសមក ឥឡូវនេះ" ។

២៦ ពាក្យនោះជាហេតុនាំឱ្យស្តេចមានព្រះទ័យព្រួយ ខ្លាំងណាស់ តែដោយព្រោះសម្បថរបស់ទ្រង់ ហើយនិងពួក ភ្ញៀវ បានជាទ្រង់មិនប្រកែកឡើយ ២៧ ទ្រង់ចាត់ពេជ្ឈយាត ម្នាក់ទៅភ្លាម ដោយបង្គាប់ ឱ្យទៅយកក្បាលលោកមក ២៨ អ្នក នោះក៏ទៅកាត់ក្បាលលោក នៅក្នុងគុកដាក់លើថាស មក ជូននាង នាងក៏ថ្វាយដល់មាតា ២៩ កាលពួកសិស្សរបស់ លោកបានឮ នោះគេមកយកសពលោកទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរទៅ ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់

៦:៣២-៤៤ = មថ ១៤:១៣-២១ លក ៩:១០-១៧ យហ ៦:៥-១៣

៦:៣២-៤៤ ខយោង មក ៨:២-៩

៣០ឯកសារក៏ប្រជុំគ្នាព្រះយេស៊ូវ រាយរឿងទូល ទ្រង់ពីការដែលខ្លួនបានធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ហើយពិសេសក្តីដែល បានបង្រៀនដែរ ៣១រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរអ្នក រាល់គ្នាមកឯទីសាត់ដោយឡែក និងឈប់សំរាកបន្តិចសិន" ពីព្រោះមានគេដើរទៅដើរមកច្រើនណាស់ ដល់ម៉្លេះបានជា រកពេលគ្រាន់តែបរិភោគក៏មិនបានផង ។

៣២នោះក៏នាំគ្នាចុះទូកឆេញទៅឯទីសាត់ ដោយឡែកទៅ ៣៣ឯកសារមនុស្សគេឃើញទ្រង់ចេញទៅ ហើយមានគ្នាច្រើន បានស្គាល់ទ្រង់ បានជាមានមនុស្សពីគ្រប់ក្រុងទាំងប៉ុន្មាននាំ គ្នារត់ទៅមុន ប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ ៣៤កាលព្រះយេស៊ូវបានឡើង ពីទូកមកនោះទ្រង់ឃើញប្លង់មនុស្សជាធំ ក៏មានព្រះហឫទ័យ ក្នុងអាណិតដល់គេ ពីព្រោះគេធ្វើបដិសេធជាច្រើនដែលគ្មាន អ្នកគង្វាលជួរទ្រង់ចាប់តាំងបង្រៀនគេពិសេសក្តីជាច្រើន ។

៣៥លុះពេលជ្រុលហើយ នោះពួកសិស្សមកទូលទ្រង់ថា "ទី នេះជាទីសាត់ ហើយពេលក៏ជ្រុលផង ៣៦សូមទ្រង់ឱ្យគេទៅ រកទិញអាហារនៅស្រុកស្រែ ហើយក្នុងភូមិនៅជុំវិញចុះ ដ្បិតគេគ្មានអ្វីបរិភោគសោះ ។

៣៧តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាឱ្យគេ បរិភោគទៅ" ឈ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សទូលថា "តើ ឱ្យយើងរាល់គ្នាទៅទិញនំប៉័ងចំនួន៤០រៀលឱ្យគេបរិភោគឬអី?"

៣៨ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មាន? ចូរទៅមើលសិន" កាលបានដឹងហើយ ក៏ទូលឆ្លើយថា "មាន ៥ដុំ និងត្រី២ទេ" ញ ។

៣៩នោះទ្រង់បង្គាប់ឱ្យពួកសិស្សប្រាប់គេ ឱ្យអង្គុយ លើស្មៅខ្លីដោយពួកៗ ៤០គេក៏អង្គុយដោយជួរ ក្នុង១ជួរ៥០ នាក់ ទាំងអស់មាន១០០ជួរ ៤១រួចទ្រង់យកនំប៉័ង៥ និងត្រី២ នោះ ងើបទតទៅលើមេឃប្រទានពរ ហើយកាច់នំប៉័ងដ ប្រទានដល់ពួកសិស្ស ឱ្យលើកទៅឱ្យគេ ក៏បែងភាគ ត្រី២ នោះ ចែកទៅមនុស្សទាំងអស់ដែរ ៤២គេបានបរិភោគឆ្អែត គ្រប់គ្នា ៤៣រួចប្រមូលចំណិតនំប៉័ង និងត្រីទាំងប៉ុន្មានដែល សល់នៅបាន១២កន្លែក ៤៤ពួកអ្នកដែលបានបរិភោគ នោះ មានប្រុស១៥ពាន់នាក់ ។

ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់លើទឹក

៦:៤៥-៥១ = មថ ១៤:២២-៣២ យហ ៦:១៥-២១

៦:៥៣-៥៦ = មថ ១៤:៣៤-៣៦

៤៥ស្រាប់តែទ្រង់បង្ខំពួកសិស្ស ឱ្យចុះទូកបំផ្លាងទៅឯ បេតសែដាឌុ នៅត្រើយម្ខាងជាមុន ដរាបដល់ទ្រង់ ឱ្យប្លង មនុស្សទៅវិញអស់ ៤៦កាលទ្រង់បានឱ្យគេទៅអស់ហើយ នោះក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ ដើម្បីនឹងអធិស្ឋានធរ ។

៤៧លុះពេលព្រលប់ នោះទូកនៅកណ្តាលសមុទ្រ តែទ្រង់ គង់នៅលើគោកតែ១ព្រះអង្គទ្រង់៤៨ទ្រង់ក៏ឃើញពួកសិស្សថែវទូកទាំងលំបាក ព្រោះច្រាស ខ្យល់ លុះពេលប្រហែលជាយាម៤យប់ នោះទ្រង់យាងកាត់ លើទឹកសមុទ្រទៅឯគេ ហើយធ្វើហាក់ដូចជាចង់យាងបង្ហូស ទៅទៀត ៤៩លុះកាលគេបានឃើញទ្រង់យាងលើទឹកសមុទ្រ ដូច្នោះ នោះគេនឹកស្មានថាជាខ្មោចលងណាហើយក៏ស្រែកឡើង ៥០ដ្បិតគ្រប់គ្នាបានឃើញទ្រង់ ហើយក៏ភ័យស្អុត តែទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេជា១រំពេចថា "ចូរសង្ឃឹមឡើង គឺខ្ញុំទេតើ កុំ ភ័យអី!" ត ៥១នោះទ្រង់យាងឡើងទៅឯគេនៅក្នុងទូកថ្ងៃ ខ្យល់ក៏សប្បាយឆ្ងាយ អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ពន់ពេក ព្រមទាំងវិលវល់ក្នុងចិត្ត ៥២គេមិនបានយល់ដោយ សារការដែលបានចំរើននំប៉័ងទេ ដ្បិតគេមានចិត្តរឹងរូសធរ ។

៥៣លុះបានឆ្លងទៅដល់ស្រុកគេនេសាវរឹត ត្រើយខាង នាយហើយ នោះក៏ឈប់ចតទូកន ៥៤កាលច ានឡើងពីទូក នោះមនុស្សទាំងឡាយបានស្គាល់ទ្រង់ជា១រំពេច ៥៥ហើយ រត់ទៅគ្រប់ក្នុងស្រុកជុំវិញ តាំងសែងមនុស្សជំងឺដេកលើពួក មកឯទ្រង់ នៅកន្លែងត្រង់ណាដែលគេឮថា ទ្រង់គង់នៅ ៥៦ហើយកន្លែងណាក៏ដោយ ដែលទ្រង់យាងចូល ទោះក្នុង ភូមិ ក្នុងទីក្រុង ឬស្រុកស្រែក្តី គេក៏ច ានដាក់មនុស្សជំងឺទាំង ប៉ុន្មាន នៅទីផ្សារ រួចទូលអង្វរទ្រង់ឱ្យគេបានគ្រាន់តែពាល់ ជាយព្រះព្រហ្មបរសំទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយអស់អ្នកណា ដែលបានពាល់ទ្រង់ នោះក៏បានជាទាំងអស់គ្នា ។

ជំពូក ៧

របស់ស្អាត និងមិនស្អាត

៧:១-២៣ = មថ ១៥:១-២០

៧ ១គ្រានោះពួកផារិស៊ី និងអ្នកខ្លះក្នុងពួកអាចារ្យ ដែលមក ពីក្រុងយេរូសាឡឹម គេប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ ២កាលគេឃើញពួក សិស្សទ្រង់ខ្លះបរិភោគទាំងដៃមិនស្អាតផ គឺមិនបានលាងចេញ នោះក៏ចោទប្រកាន់ទោស ៣ដ្បិតពួកផារិស៊ី និងពួកយូដាទាំងអស់គ្នាគេមិនដែលបរិភោគឡើយ ទាល់តែបានដុស លាងដៃយ៉ាងស

្រាតអស់ពីចិត្តជាមុនសិន ដោយកាន់តាម សណ្តាប់ពីបុរាណរបស់ពួកចាស់ទុំព ៤ហើយកាលគេមកពី ផ្សារ
នោះគេមិនបរិភោគទេ ទាល់តែបានដូតទឹករួចសិន ក៏មានសេចក្តីឯទៀតជាច្រើន ដែលគេទទួលកាន់តាមដែរ
ដូចជាការលាងពែង លាងឆ្នាំង លាងប្រដាប់លង្ហិន ហើយ និងតុជាដើម ។

៥ដូច្នោះ ពួកផារិស៊ី និងពួកអាចារ្យគេពិចារណាសួរទ្រង់ ថា “ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សរបស់លោក
មិនកាន់តាម សណ្តាប់បុរាណរបស់ពួកចាស់ទុំយ៉ាងនេះម គឺគេបរិភោគ ឥតលាងដៃទេ?”

៦តែទ្រង់ឆ្លើយតបថា “ពួកអ្នកមានពុតអើយ ហោរា អេសាយបានទាយពីអ្នករាល់គ្នាត្រូវណាស់
ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា ជនជាតិនេះ គេគោរពប្រតិបត្តិអញ្ចតែបបួរ មាត់ទេ
ឯចិត្តគេនៅឆាយពីអញ្ចណាស់ ។

៧ដែលគេថ្វាយបង្គំអញ ដោយបង្រៀនសេចក្តីបញ្ញត្តិជា របស់មនុស្ស នោះជាឥតប្រយោជន៍ទេយ
៨ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាលះចោលបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ទៅកាន់តាមសណ្តាប់មនុស្ស វិញរ ដូចជាការលាងឆ្នាំង
លាងពែងនោះ ហើយនិង របៀបយ៉ាងនោះជាច្រើនទៅទៀត” ។

៩ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា “អ្នករាល់គ្នាលះចោល បញ្ញត្តិព្រះមែន
ដើម្បីនឹងកាន់តាមសណ្តាប់របស់ខ្លួនវិញល ១០ដ្បិតលោកម៉ូសេបានផ្តាំថា ចូរគោរពប្រតិបត្តិឪពុកម្តាយ ឯងវ
ហើយថាអ្នកណាដែលនិយាយអាក្រក់ពីឪពុកម្តាយ នោះ នឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខានស
១១តែអ្នករាល់គ្នាថាហបើមនុស្ស ណានិយាយទៅឪពុកម្តាយខ្លួនថារបស់អ្វីដែលខ្ញុំអាច នឹងជួយ ម៉ែឪពុក
នោះជា ឥវបាន គឺស្រាយថាជាដង្វាយថ្វាយព្រះ ហើយ ។

១២នោះអ្នករាល់គ្នាមិនបើកឱ្យអ្នកនោះជួយដល់ឪពុកម្តាយ ក្នុងការអ្វីទៀតសោះ

១៣ក៏លើកព្រះបន្ទូលឡើយថា ដោយ សារសណ្តាប់ធ្នាប់អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានបង្ហាត់បង្រៀនមក
ហើយក៏ធ្វើរបៀបយ៉ាងនោះជាច្រើនទៅទៀតដែរ” ។

១៤រួចទ្រង់ហៅហ្វូងមនុស្សទាំងអស់មកមានបន្ទូលទៅគេ ថា “ចូរអ្នកទាំងអស់គ្នាស្តាប់ខ្ញុំសិន ហើយ
ឱ្យយល់ចុះ ១៥គ្មានអ្វីពីខាងក្រៅចូលទៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស ដែលអាចនឹងធ្វើ ឱ្យស្នេកក្រោកបានទេ
គឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមនុស្សមក ទេតើដែលធ្វើឱ្យស្នេកក្រោកវិញ ១៦បើអ្នកណាមានត្រចៀក
សំរាប់ស្តាប់ ឱ្យស្តាប់ចុះ” ។

១៧កាលទ្រង់បានថយពីហ្វូងមនុស្ស យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ វិញ
នោះពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ក៏ពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ ១៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា

“តើអ្នករាល់គ្នានៅតែមិនយល់ដែរឬ អី? តើអ្នករាល់គ្នានឹកមិនឃើញទេឬអីថារបស់អ្វីពីខាងក្រៅ ដែលចូលក្នុងមនុស្ស នោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យស្លាកត្រាកបាន ទេ? ១៩ដ្បិតរបស់នោះមិនបានចូលទៅក្នុងចិត្ត គឺចូលទៅ តែ ក្នុងពោះប៉ុណ្ណោះ រួចចេញទៅក្នុងបង្កន់ ដូច្នោះ អស់ទាំង អាហារខណ្ឌោះថាជារបស់ស្អាតវិញ”
គ ។

២០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា “គឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមនុស្សមក ទេតើ ដែលធ្វើឱ្យស្លាកត្រាកនោះ
២១ដ្បិតនៅពីខាង ក្នុង ពីក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស មានចេញអស់ទាំងគំនិតអាក្រក់យ៉ាង នេះ គឺសេចក្តីកំផិត សហាយស្មន់ កាប់សំឡាប់គេ ២២លូចប្លន់ លោភោយ ខិលខូច ឧបាយកល អាសអាភាស ភ្នែកអាក្រក់ ជេរប្រមាថ ឆ្កែងឆ្កែ និងសេចក្តីចំកូត

២៣គឺសេចក្តីអាក្រក់ទាំងនេះហើយ ដែលចេញពីខាងក្នុងមក ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សស្លាកត្រាកវិញ” ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ស្ត្រីសាសន៍ស៊ីរ៉ា-ភេនីស

៧:២៤-៣០ = មថ ១៥:២១-២៨

២៤ទ្រង់ក្រោកឡើងយាងចេញពីទីនោះ ទៅឯប្រទល់ដែន ស្រុកទីរ៉ូសង និងស្រុកស៊ីដូន
រួចចូលទៅក្នុងផ្ទះ១ មិនចង់ ឱ្យអ្នកណាដឹងសោះ តែទ្រង់នៅកំបាំងពុំបាន ២៥ដ្បិតមាន ស្ត្រីម្នាក់មានកូនស្រី១
ដែលអារក្សអសោច៍ចូលនាងបាន ព្រិយាយពីទ្រង់ ក៏មកទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅទៀបព្រះបាទទ្រង់
២៦វិញស្ត្រីនោះ ជាសាសន៍ក្រិក កូនកាត់ស៊ីរ៉ា-ភេនីស នាងក៏ ទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ដេញអារក្សពីកូនស្រីនាងចេញ ។

២៧តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា “ទុកឱ្យកូនក្មេងស៊ី ឆ្អែតជាមុនសិន

ព្រោះមិនគួរនឹងយកនំប៉័ងរបស់កូនក្មេង បោះទៅឱ្យឆ្អែតទេ” ។

២៨នាងទូលឆ្លើយថា “មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែឆ្អែត នៅក្រោមតុវាស៊ីកំទេចពីកូនក្មេងដែរ” ។

២៩នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដោយព្រោះពាក្យនោះ ចូរ នាងទៅចុះ អារក្សបានចេញពីកូននាងហើយ” ។

៣០រួចកាលនាងបានទៅដល់ផ្ទះវិញ ក៏ឃើញកូនដេកនៅ លើគ្រែ អារក្សបានចេញស្រេចហើយ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សច្រៀង និងមនុស្សគ

៧:៣១-៣៧ = មថ ១៥:២៩-៣១

៣១លំដាប់ពីនោះមកទ្រង់ចេញពីព្រំដែនស្រុកទីរ៉ូសងនិងស៊ី-

ដូនក៏យាងកាត់ស្រុកដេកាប្តូលជមកដល់សមុទ្រកាលឡើវិញឈរ៣២នោះមានគេនាំមនុស្សឆ្លងម្នាក់
ដែលនិយាយទាំងពិបាកព្យា មកឯទ្រង់ ក៏ទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើដកាត់ ។

៣៣ទ្រង់ក៏នាំគាត់ចេញពីហ្វូងមនុស្ស ទៅដោយឡែក យក អង្គុលិព្រះហស្តដាក់ក្នុងត្រចៀកគាត់
រួចស្មោះទឹកព្រះឱស្ឋប្រាំ ហើយពាល់អណ្តាតគាត់ ៣៤កាលទ្រង់បានងើបទតទៅលើ មេឃខ្យល់ហើយ
នោះទ្រង់ចូររួច រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អិប ផាថា" គឺថា "ឱ្យបើកឡើង" ៣៥ស្រាប់តែត្រចៀកក៏បើក
សរសៃអណ្តាតបានចូរ នោះគាត់និយាយបានយ៉ាងច្បាស់ណា ។

៣៦ទ្រង់ហាមមិនឱ្យគេប្រាប់ ឱ្យអ្នកណាដឹងឡើយត ប៉ុន្តែ ដែលទ្រង់ហាមប៉ុណ្ណា នោះគេចេះតែប្រកាសប្រ
បរិវត តែ ច្រើនឡើងប៉ុណ្ណោះទៀត ៣៧គេនឹងប្លែកក្នុងចិត្តជាខ្លាំងពន់ ពេក ដោយពាក្យថា "លោក
នាងធ្វើការទាំងអស់សុទ្ធតែល្អ គឺបានប្រោសទាំងមនុស្សឆ្លងឱ្យស្តាប់ឮ ហើយមនុស្សគ ឱ្យ និយាយបាន" ។

ជំពូក ៨

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្ស៤ពាន់នាក់

៨:១-៩ = មថ ១៥:៣២-៣៩ មក ៦:៣២-៤៤

៨:១១-២១ = មថ ១៦:១-១២

៨ ១នៅគ្រានោះមានហ្វូងមនុស្សជាធំណាស់ ហើយគេគ្មាន អ្វីបរិភោគ បានជាព្រះយេស

្ដូវទ្រង់ហៅពួកសិស្សមក មាន បន្ទូលថា ២"ខ្ញុំមានចិត្តក្នុងអាណិតដល់មនុស្សទាំងអស់នេះថា ណាស់
ពីព្រោះគេបានមកនៅជាមួយនឹងខ្ញុំពេញថែហើយ តែ ឥឡូវនេះគ្មានអ្វីបរិភោគទេ ៣បើខ្ញុំឱ្យគេត្រឡប់ទៅផ្ទះ
វិញ ទាំងអស់ នោះគេនឹងហៅតាមផ្លូវ ដ្បិតខ្លះបានមកពីឆ្ងាយ ណាស់" ។

៤ពួកសិស្សទូលឆ្លើយថា "នៅទីសាត់នេះ តើនឹងរកនំប៉័ងពី ណា ដើម្បីចំអែតដល់មនុស្សទាំងនេះបាន?"
៥ទ្រង់សួរគេថា "អ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មាន?" គេទូលឆ្លើយថា "មាន៧" ។

៦នោះទ្រង់បង្គាប់ឱ្យហ្វូងមនុស្សអង្គុយនៅដី រួចទ្រង់យក នំប៉័ង៧នោះមក ក៏អរព្រះគុណ
ហើយកាច់ប្រទានដល់ពួក សិស្ស ឱ្យលើកទៅជូនដល់ហ្វូងមនុស្ស គេក៏លើកទៅ ៧មាន ត្រីតូចៗខ្លះដែរ
កាលទ្រង់បានប្រទានពរហើយ នោះក៏ បង្គាប់ឱ្យលើកយកទៅឱ្យគេទៀតទ ៨ហើយទាំងអស់គ្នាបាន
បរិភោគឆ្អែត រួចគេប្រមូលចំណិត ដែលសល់នៅបាន៧ កំប្រោងធ ៩ពួកអ្នកដែលបានបរិភោគ
នោះមានចំនួន ៤ពាន់នាក់ រួចទ្រង់ឱ្យគេទៅវិញ ១០ស្រាប់តែទ្រង់យាងចុះ ទូក ជាមួយនឹងពួកសិស្ស

ទៅឯស្រុកដាលម៉ានូថាទៅ ។

១១នោះពួកផារីស៊ីចេញមក តាំងជំរែកដើម្បីនឹងល្បួង ទ្រង់ ដោយសូម
ឱ្យទ្រង់សំដែងទីសំគាល់ពីលើមេឃ ឱ្យគេ ឃើញ ១២ទ្រង់ក៏ចូរក្នុងព្រះហឫទ័យប ហើយមាន បន្ទូលថា
“ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សតំណនេះចង់រកតែទីសំ គាល់ដូច្នោះ ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
នឹងគ្មានទីសំគាល់ណាប្រទាន មកមនុស្សតំណនេះឡើយ” ១៣រួចទ្រង់យាងចេញពីគេ ចុះទូក
ឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាងវិញ ។

ដំបែរបស់ពួកផារីស៊ី និងពួកហេរ៉ូឌ

១៤ពួកសិស្ស គេភ្លេចយកនំប៉័ងទៅ នៅជាប់តែមួយ១ដុំក្នុង ទូកប៉ុណ្ណោះ ១៥ទ្រង់ក៏ផ្តាំគេថា
“ចូរប្រុងមើល ហើយប្រយ័ត្ន នឹងដំបែរបស់ពួកផារីស៊ី និងរបស់ហេរ៉ូឌឱ្យមែនទែន” ភ ។

១៦គេរិះគិតគ្នាថា “គឺពីព្រោះយើងគ្មាននំប៉័ងទេដឹង” ។

១៧កាលព្រះយេស៊ូវបានជ្រាប នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិតថា
ពីព្រោះគ្មាននំប៉័ង ដូច្នោះ? តើអ្នករាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញ ឬមិនយល់ទេឬអី? តើមានចិត្តរឹងរូសឬអី? ម
១៨អ្នករាល់គ្នាមានភ្នែក តើមើល មិនឃើញ មានត្រចៀក តើស្តាប់មិនឮ ហើយមិនចាំទេឬអី?
១៩ពីកាលខ្ញុំបានកាច់នំប៉័ង៥ឱ្យដល់៥ពាន់នាក់នោះ តើប្រមូល ចំណិតដែលសល់ ដាក់ពេញបានប៉ុន្មានកន្ត្រក?”
គេទូល ឆ្លើយថា “បាន១២” យ ។

២០ហើយកាលកាច់នំប៉័ង៧ឱ្យដល់៤ពាន់នាក់ នោះបាន ប្រមូលចំណិតដែលសល់ ដាក់ពេញ
បានប៉ុន្មានកំប្រោង? គេទូលឆ្លើយថា “បាន៧” រ ២១នោះទ្រង់សួរថា “ម្តេចក៏អ្នក
រាល់គ្នានៅតែមិនយល់ទៀត?” ល ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សខ្វាក់

២២ទ្រង់ក៏យាងមកដល់ក្រុងបេតសៃដាវ រួចមានគេនាំ មនុស្សខ្វាក់ម្នាក់មកសទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ពាល់គាត់
២៣ទ្រង់ក៏ ចាប់ដៃមនុស្សខ្វាក់នោះនាំចេញទៅក្រៅភូមិ រួចស្មោះដាក់ហ ភ្នែកគាត់
ហើយដាក់ព្រះហស្តលើឡូត្រមទាំងសួរលើគាត់ ឃើញអ្វីឬទេ?

២៤គាត់ក៏ងើបភ្នែកឡើងទូលឆ្លើយថា “ខ្ញុំឃើញមនុស្សដើរ មើលទៅដូចជាដើមឈើ” ។

២៥នោះទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើភ្នែកគាត់ម្តងទៀត ប្រាប់ឱ្យ ងើបឡើង មើល ស្រាប់តែភ្នែកគាត់បានភ្លឺឡើង

ឃើញ ច្បាស់ទាំងអស់ ២៦ទ្រង់ឱ្យគាត់ទៅផ្ទះវិញទាំងហាមថា "កុំឱ្យ ចូលទៅក្នុងភូមិ ឬប្រាប់អ្នកណានៅក្នុងភូមិឡើយ" ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ពេត្រុស

៨:២៧-២៩ = មថ ១៦:១៣-១៦ លក ៩:១៨-២០

២៧ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្ស ក៏ចេញទៅឯភូមិទាំងប៉ុន្មាន នៅស្រុកសេសារា-ភីលីព ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកសិស្សតាម ផ្លូវថា "តើមនុស្សទាំងឡាយ គេថាខ្ញុំជាអ្នកណា?"

២៨ពួកសិស្សទូលឆ្លើយថា "ជាយ៉ូហាន-បាទីស្ត ខ្លះថាជា អេលីយ៉ាក ហើយខ្លះទៀតថាជាហោរាណាមួយ" ។

២៩ទ្រង់សួរថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នា តើថាខ្ញុំជាអ្នកណា?" នោះពេត្រុសឆ្លើយឡើងថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ" ខ ។ ៣០ទ្រង់ក៏ហាមផ្តាច់ មិនឱ្យគេប្រាប់អ្នកណាពីដំណើរទ្រង់ សោះគ ។

ព្រះយេស៊ូវផ្តែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់

៨:៣១-៩:១ = មថ ១៦:២១-២៨ លក ៩:២២-២៧

៣១រួចទ្រង់ចាប់តាំងបង្រៀនគេថា កូនមនុស្សយត្រូវរងទុក្ខ ជាច្រើនហើយត្រូវពួកចាស់ទុំ ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យច បោះបង់ចោល ហើយសំឡាប់លោក រួច៣ថ្ងៃជក្រោយ ដែលលោកស្លាប់ទៅ នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញ ៣២ទ្រង់ មានបន្ទូលពីដំណើរនោះយ៉ាងច្បាស់លាស់ ទ្រង់នាំទ្រង់ទៅ ចាប់តាំងនិយាយជំទាស់ដល់ទ្រង់ ។ ៣៣តែទ្រង់បែរមកទតឃើញពួកសិស្ស ក៏បន្ទោសពេត្រុស ថា "សាតាំងអើយ ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ! ដ ដ្បិតឯងមិន គិតតាមគំនិតរបស់ព្រះសោះ គឺតាមតែគំនិតរបស់មនុស្ស លោកវិញ" ។

៣៤កាលទ្រង់បានហៅហ្វូងមនុស្ស និងពួកសិស្សមក នោះ ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នកណាដែលចង់មកតាមខ្ញុំត្រូវឱ្យ អ្នក នោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងចោល ទាំងផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនមក តាមខ្ញុំចុះបំ ៣៥ដ្បិតអ្នកណាដែលចង់ឱ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះ យល់ដល់ខ្ញុំ ហើយនិងដំណឹងល្អ នោះនឹងបានជីវិតវិញ ៣៦ដ្បិតបើមនុស្ស ណានឹងបានលោកិយទាំងមូល តែបាត់ព្រលឹងទៅ នោះតើ មានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ៣៧ឬតើមនុស្សនឹងយកអ្វីទៅ ដូរឱ្យបានព្រលឹងខ្លួនវិញ? ៣៨ដ្បិតអ្នកណាដែលមានសេចក្តី ខ្មាសដោយព្រោះខ្ញុំ និងពាក្យខ្ញុំ

នៅក្នុងតំណមនុស្សកំផិត ហើយមានបាបនេះ នោះកូនមនុស្សរាង នឹងមានសេចក្តីខ្មាស
ដោយព្រោះអ្នកនោះដែលណក្នុងកាល ដែលលោកមកតក្កង សិរិល្អរបស់ព្រះវរបិតា
ជាមួយនឹងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ” ។

ជំពូក ៩

៩ ១រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នកដែលឈរនៅទីនេះ
មានខ្លះមិនត្រូវភ្នែក សេចក្តីស្លាប់ ដរាបដល់បានឃើញនគរព្រះមកទាំងមាន ព្រះចេស្តា” ទ ។
ការផ្លាស់ប្តូររូបកាយ

៩:២-៨ = លក ៩:២៨ -៣៦

៩:២-១៣ = មថ ១៧:១-១៣

២កន្លង៦ថៃមកទៀត ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានធនទៅជាមួយ នាំឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់
ដោយឡែក ទ្រង់ក៏ផ្លាស់ប្តូរនៅមុខអ្នកទាំងនោះ ៣ព្រះពស្ត្រទ្រង់ត្រឡប់ ជាភ្នំសស្តុសដូចហិមៈន
ដល់ម្ល៉េះបានជាគ្មានអ្នកប្រមោកណា នៅផែនដីនេះ ដែលអាចនឹងប្រមោកឱ្យសដូច្នោះបាន ឡើយ
៤នោះលោកអេលីយ៉ា ព្រមទាំងលោកម៉ូសេបានលេចមក ឱ្យឃើញ កំពុងតែទូលនឹងព្រះយេស៊ូវ ។

៥រួចពេត្រុសទូលទៅទ្រង់ថា “លោកគ្រូប ដែលយើងខ្ញុំនៅ ទីនេះបានល្អណាស់ហើយ សូម
ឱ្យយើងខ្ញុំធ្វើត្រសាលា គឺ១ សំរាប់លោក ១សំរាប់លោកម៉ូសេ ហើយ១សំរាប់លោក អេលីយ៉ា
៦នេះដ្បិតគាត់មិនដឹងជាត្រូវនិយាយដូចម្តេចទេ ពី ព្រោះមានសេចក្តីស្វែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ។

៧នោះមានពពកមកគ្របបាំង ហើយមានពួស្វរសំឡេង ចេញពីពពកថាផ “នេះជាកូនសួនភាអញ
ចូរស្តាប់តាមចុះ” ៣

៨ស្រាប់តែគេក្រឡេកមើលជុំវិញទៅ ឥតមានឃើញអ្នក ណាទៀតសោះ ឃើញតែព្រះយេស
៩រូតងជាមួយប៉ុណ្ណោះ ។

៩កំពុងដែលចុះពីភ្នំមក នោះទ្រង់ហាមមិនឱ្យប្រាប់អ្នក ណាភពិការដែលបានឃើញនោះឡើយ
ដរាបដល់កូនមនុស្ស បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញម ១០អ្នកទាំងនោះក៏រក្សាពាក្យនោះ ទុកនៅតែក្នុងពួកគេ
ហើយសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ពីសេចក្តី រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញយ៉ាងណា ។ ១១ក៏ទូលសួរទ្រង់ថា
“ចុះហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យប្រាប់ ថា លោកអេលីយ៉ាត្រូវតែមកជាមុន?” ។

១២ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោកអេស៊ីយ៉ាត្រូវមកមុន មែន ដើម្បីនឹងតាំងការទាំងអស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែធ្វើដូចម្តេច បានជាមានសេចក្តីចែងទុកពីកូនមនុស្សយថាលោកត្រូវរងទុក្ខ ជាច្រើនព្រមទាំងត្រូវគេមើលងាយលងង ១៣ ចំណែកលោក អេស៊ីយ៉ា នោះខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាលោកឯ រាមកវិហើយ គេ ក៏បានប្រព្រឹត្តនឹងលោក តាមតែអំពើចិត្តដូចជាមានសេចក្តី ចែងទុកពីលោកស្រាប់" ។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

៩:១៤-២៨,៣០-៣២ = មថ ១៧:១៤-១៩,២២,២៣

លក ៩:៣៧-៤៥

១៤ លុះបានមកដល់ពួកសិស្សហើយនោះទ្រង់ឃើញមានបង្ក មនុស្សជាធំនៅព័ទ្ធគេជុំវិញ ក៏មានពួកអាចារ្យខ្លះកំពុងតែ ដេញដោល ១៥ កាលបង្កមនុស្សបានឃើញទ្រង់ស្រាប់តែកើត មានសេចក្តីស្រឡាំងកាំង រួចរត់ទៅទទួលទ្រង់ដោយគោរព

១៦ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកអាចារ្យថា "តើអ្នករាល់គ្នាជជែក ពីរឿងអ្វីនឹងអ្នកទាំងនេះ?"

១៧ នោះមានម្នាក់ក្នុងបង្កមនុស្សទូលកាត់ឆ្លើយថា "លោក ត្រូវអើយ ខ្ញុំ រាននាំកូនខ្ញុំមកឯលោកព្រោះវាមានអារក្សចូល ១៨ នៅកន្លែងណាដែលអារក្សជាន់វាម្តងៗ នោះក៏ធ្វើឱ្យ វាប្រកាច់ជាខ្លាំង វាបែកពពុះមាត់ ព្រមទាំងសង្កៀតធ្មេញ ហើយចេះតែហៅទៅៗ ខ្ញុំបានសូមពួកសិស្សលោក ឱ្យ ដេញអារក្សនោះដែរ តែគេពុំអាចនឹងដេញចេញបានទេ" ។

១៩ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឱតំណាមនុស្សដែលមិនជឿ អើយ តើត្រូវ ឱ្យខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាតើត្រូវឱ្យខ្ញុំទ្រាំនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត? ចូរនាំវា មកឯខ្ញុំ!"

២០ គេក៏នាំវាទៅ កាលបានឃើញទ្រង់នោះស្រាប់តែអារក្ស ជាន់វា

ឱ្យប្រកាច់ដួលនឿលនៅដីទាំងបែកពពុះមាត់ស ។

២១ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរឪពុកថា "វាបានឈឺដូច្នោះជាយូរ ប៉ុន្មានមកហើយ?" គាត់ទូលឆ្លើយថា "តាំងតែពីតូចមក ២២ ជួនកាលក៏បោះវាទៅក្នុងភ្លើងក្នុងទឹកជាញយៗ ដើម្បីនឹង បំផ្លាញវាទៅ ប៉ុន្តែបើលោកអាចនឹងជួយបាន នោះសូម អាណិតមេត្តាជួយយើងខ្ញុំផង" ។

២៣ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "បើអាចនឹងជឿបាន នោះការទាំងអស់នឹងសំរេចបាន ដល់អ្នកណាដែលជឿ" ហ ។

២៤ស្រាប់តែឪពុករបស់កូននោះ ក៏បន្តិវាចាឡើងទាំងទឹក ភ្នែកថា "ខ្ញុំជឿហើយលោកម្ចាស់អើយ សូមជួយចំពោះ សេចក្តីណាដែលខ្ញុំមិនជឿផង" ២៥កាលព្រះយេស៊ូវឃើញ មនុស្សសន្លឹកកំពុងតែរត់មកឲ្យ នោះទ្រង់កំហែងទៅអារក្ស អសោច៍ថា "នែ អារក្សគង្វង់អើយ! អញបង្គាប់ឱ្យឯង ចេញពីវាទៅ កុំ ឱ្យចូលវាទៀតឡើយ" ។

២៦វាក៏ស្រែកឡើង ទាំងជាន់ក្មេងនោះឱ្យប្រកាច់ជា ខ្លាំង រួចក៏ចេញទៅ ក្មេងនោះត្រឡប់ដូចជាស្លាប់ ដល់ម្ល៉េះ បានជាមនុស្សជាច្រើនបានថា "វាស្លាប់ហើយ" ២៧ប៉ុន្តែ ព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ចាប់ដៃលើកវាឡើង ហើយវាក៏ក្រោកឈរ ។

២៨លុះទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ នោះពួកសិស្សទូលសួរ ទ្រង់ដោយឡែកថាអ "ហេតុអ្វីច ានជាយើងខ្ញុំដេញអារក្សនេះ ពុំបាន" ២៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលនឹងដេញអារក្សបែប យ៉ាងនេះបាន នោះគឺដោយសារតែអធិស្ឋាន ហើយនិងតម ទេ" ។

៣០កាលចេញពីទីនោះ ក៏យាងកាត់ស្រុកកាលីឡេទៅ ហើយ ទ្រង់មិនចង់ឱ្យអ្នកណាដឹងសោះ ៣១ដ្បិតទ្រង់កំពុងតែបង្រៀន ពួកសិស្សថា "កូនមនុស្សត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃ មនុស្សលោក គេនឹងសំឡាប់លោកខ រួចដល់៣ថ្ងៃក្រោយគ ដែលគេសំឡាប់ នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញ" យ ៣២តែអ្នក ទាំង នោះមិនបានយល់សេចក្តីនោះទេ ក៏ខ្លាចមិនហ៊ានទូល សួរទ្រង់ផង ។

អ្នកដែលធំជាងគេបំផុតនៅនគរស្ថានសួគ៌

៩:៣៣-៣៧ = មថ ១៨:១-៥ លក ៩:៤៦-៤៨

៣៣លុះទៅដល់ការពិណិមថកាលកំពុងតែនៅក្នុងផ្ទះនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកសិស្សថា "តើរឿងអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នា ជជែកគ្នាតាមផ្លូវមកនោះ?" ៣៤តែគេនៅតែស្ងៀម ពីព្រោះ តាមផ្លូវគេច ានជជែកគ្នាអំពីអ្នកណាដែលធំជាងជ ។

៣៥ទ្រង់ក៏គង់ចុះ រួចហៅពួក១២មកមានបន្ទូលថា "បើអ្នក ណាចង់ធ្វើជាលេខ១ នោះត្រូវទៅជាចុងបង ្កសិវិញ ហើយ ត្រូវបំរើគេទាំងអស់ដែរ" ឈ ។

៣៦ទ្រង់ក៏យកកូនតូច១ ដាក់នៅកណ្តាលជំនុំ រួចទ្រង់បីវាញ មានបន្ទូលទៅគេថា ៣៧ "អ្នកណាដែលទទួលកូនតូច១ ដូចជា កូននេះ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ ហើយ អ្នកណាដែលទទួលខ្ញុំ នោះមិនមែនទទួលខ្ញុំទេ គឺឈ្មោះថា ទទួលព្រះដែលបានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកវិញ" ដ ។

អ្នកដែលកាន់ខាងយើង

៩:៣៨-៤០ = លក ៩៤៩.៥០

៣៨យ៉ូហានក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានឃើញ មនុស្សម្នាក់ដែលមិនដើរតាមយើងខ្ញុំ គេកំពុងតែដេញអារក្ស ដោយនូវឈ្មោះលោក ហើយយើងខ្ញុំបានហាមឃាត់ គេ ពីព្រោះគេមិនដើរជាមួយនឹងយើងខ្ញុំទេ" វ ។

៣៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កុំឃាត់គេឡើយ ដ្បិតគ្មាន អ្នកណាអាចនឹងធ្វើការបូទីបារមី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ រួច និយាយអាក្រក់ពីខ្ញុំភ្លាម១រំពេចបានទេ ៤០ដ្បិតអ្នកណាដែល មិនទាស់នឹងយើង នោះកាន់ខាងយើងវិញ ៤១អ្នកណាដែល ឱ្យទឹក១កែវទៅអ្នករាល់គ្នាផឹក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ដោយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទ នោះខ្ញុំប្រាប់ជា ប្រាកដថា អ្នកនោះមិនបាត់រង្វាន់ខ្លួនឡើយ" ល ។

៤២តែអ្នកណាដែលធ្វើឱ្យកូនណាមួយ ដែលជឿដល់ខ្ញុំ

នេះរវាតចិត្តចេញណនោះបើគេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ ចងក អ្នកនោះ ហើយទំលាក់ចុះទៅក្នុងសមុទ្រ យ៉ាងនោះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះជាជាងត ៤៣បើដៃអ្នកនាំឱ្យគេរវាត ចិត្តច នោះចូរកាត់វាចោលទៅ ស៊ីឱ្យអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិត កំបុតដៃវិញ ជាជាងមានដៃទាំង២ ហើយធ្លាក់ទៅនរកទ នៅ ក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន ៤៤ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិន ដែលស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយ ៤៥បើជើងអ្នក នាំឱ្យគេរវាតចិត្ត នោះចូរកាត់វាចោលទៅ ស៊ីឱ្យ អ្នកចូលទៅក្នុងជីវិតកំបុតដៃវិញ ជាជាងមានជើងទាំង២ ហើយត្រូវបោះចោលទៅនរកប នៅក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិន បាន ៤៦ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនដែលស្លាប់ ហើយភ្លើង មិនដែលរលត់ឡើយ ៤៧ហើយបើភ្នែកអ្នកនាំ ឱ្យគេរវាត ចិត្តផងនោះ ចូរខ្វះចោលទៅ ស៊ីឱ្យអ្នកចូលក្នុងនគរព្រះ មានភ្នែកតែ១ ជាជាងមានភ្នែកទាំង២ ហើយត្រូវបោះ ចោលទៅក្នុងភ្លើងនរកវិញ ៤៨ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិន ដែលស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយ ៤៩ដ្បិតគ្រប់គ្នាត្រូវបំប្រែមនឹងភ្លើង ហើយគ្រប់ទាំងយញ្ញបូជា ត្រូវបំប្រែនឹងអំបិល ៥០អំបិលជារបស់ល្អ តែបើបាត់ជាតិប្រៃ ហើយ តើនឹងយកអ្វីដើម្បីធ្វើឱ្យប្រែឡើងវិញ បាន? យ ៥១ដូច្នោះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានអំបិលនៅក្នុងខ្លួន ហើយនៅជាមួយ គ្នាដោយមេត្រីចុះ" ល ។

ជំពូក ១០

ការលែងលះប្តីប្រពន្ធ

១០ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏ក្រោកឡើង យាងចេញពីទីនោះ ទៅឯព្រំដែនស្រុកយូដា នៅខាងនាយទន្លេយ៉ែរដាន់វីនោះមាន មនុស្សកកកុញប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ម្តងទៀត ហើយទ្រង់ក៏បង្រៀន គេតាមទំលាប់ទ្រង់ស ។

២ពួកផារីស៊ីហាគេមកឈ្លងសួរទ្រង់ ពីច្បាប់ដែលនឹងលែង ប្រពន្ធបានឬមិនបាន ។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើលោកម៉ូសេបានបង្គាប់ មកអ្នករាល់គ្នាថាដូចម្តេច?"

៤គេមូលថា "លោកបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសំបុត្រលះលែង ហើយឱ្យលែងទៅ" ឱ្យ ។

៥ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដែលលោកបានតែងច្បាប់ នោះឱ្យអ្នករាល់គ្នា គឺដោយព្រោះតែចិត្តអ្នករាល់គ្នាវិង

រូសប៉ុណ្ណោះអ ៦ប៉ុន្តែតាំងពីដើមកំណើតមនុស្សមក នោះព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតគេជាប្រុសជាស្រីក ៧ដោយហេតុនោះបានជា មនុស្សប្រុសតែងនឹងលាចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅនៅជាប់នឹង ប្រពន្ធវិញ ៨ហើយអ្នកទាំង២នោះនឹងត្រឡប់ជាសាច់តែ១២ គេមិនមែនជា២ទៀត គឺជាសាច់តែ១សុទ្ធ ៩ដូច្នោះ កុំឱ្យអ្នក ណាពង្រាត់មនុស្ស ដែលព្រះបានផ្សំផ្គុំគ្នាឡើយ" ។

១០កាលកំពុងនៅក្នុងផ្ទះ នោះពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ ពី សេចក្តីដែលម្តងទៀត

១១ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណា ដែលនឹងលែងប្រពន្ធទៅយក១ទៀត នោះឈ្មោះថាផិត ប្រពន្ធហើយគ

១២បើស្ត្រីណាដែលប្តីទៅយក១ទៀត នោះក៏ ឈ្មោះថាបានផិតប្តីដែរ" យ ។

ព្រះយេស៊ូវ និងកូនក្មេងតូចៗ

១០:១៣-១៦ = មថ ១៩:១៣-១៥ លក ១៨:១៥-១៧

១៣រួចមានគេនាំក្មេងតូចៗមកថ្វាយទ្រង់ពាល់ ប៉ុន្តែពួក សិស្សបន្ទោសដល់ពួកអ្នកដែលនាំវាមក

១៤កាលព្រះយេស៊ូវ បានឃើញ នោះទ្រង់គ្មានក្នុងព្រះហឫទ័យ ក៏មានបន្ទូលទៅ គេថា "ទុក

ឱ្យកូនក្មេងមកឯខ្ញុំចុះ កុំឃាត់វាឡើយ ដ្បិតនគរ ព្រះមានសុទ្ធតែមនុស្ស ដូចវារាល់គ្នាដែរ ១៥ហើយខ្ញុំប្រ

ាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិន ទទួលនគរព្រះដូចជាកូនក្មេង១នេះ នោះមិនបានចូលទៅក្នុង

នគរនោះឡើយ" ង ១៦ទ្រង់ក៏ឱបចវារាល់គ្នា ហើយដាក់

ព្រះហស្តលើ ទាំងប្រទានពរឱ្យផង ។

បុរសអ្នកមានម្នាក់

១០:១៧-៣១ = មថ ១៩:១៦-៣០ លក ១៨:១៨-៣០

១៧កាលទ្រង់យាងចេញទៅតាមផ្លូវ នោះមានម្នាក់រត់មក លុតជង្គង់ក្រាបចុះទៅចំពោះទ្រង់ទូលសួរថា
“លោកគ្រូល្អ អើយ តើត្រូវឱ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ប្រយោជន៍ឱ្យបានគ្រងជីវិតរស់ អស់កល្បជានិច្ច?” ជ

១៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នក ហៅខ្ញុំថាល្អដូច្នោះ? គ្មានអ្នកណាសោះ
មានតែ១ គឺជាព្រះ ប៉ុណ្ណោះ ១៩អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា កុំឱ្យផិតឱ្យសោះ កុំ
ឱ្យសំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ កុំឱ្យលួចឱ្យ សោះ កុំឱ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែងឱ្យសោះ កុំឱ្យបំបាត់គេឱ្យ សោះ
ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ ឪពុកម្តាយឯង” ឈ ។

២០តែគាត់ទូលឆ្លើយថា “លោកគ្រូ ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្តី ទាំងនោះ តាំងពីក្មេងមកដែរ” ។

២១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតទៅគាត់ដោយស្រឡាញ់ ហើយមាន បន្ទូលថា “អ្នកនៅខ្វះកិច្ច១ទៀត
គឺត្រូវទៅលក់របស់ទ្រព្យ អ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានឱ្យដល់ពួកអ្នកក្រទៅពួក នោះអ្នកនឹង ប
ានទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើស្ថានសួគ៌វិញដូចឱ្យផ្ទុកលើឆ្កាង មកតាមខ្ញុំចុះ” ប ។

២២តែគាត់មានចិត្តព្រួយណាស់ដោយពួកគេនោះ ក៏ចេញ ទៅទាំងក្តីទុក្ខ
ព្រោះគាត់មានសម្បត្តិច្រើនណាស់ ។

២៣ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងាកទតជុំវិញ ហើយមានបន្ទូលទៅ ពួកសិស្សថា
“ដែលមនុស្សអ្នកមានឧច្ចុលទៅក្នុងនគរព្រះ នោះពិបាកណាស់” ។

២៤ពួកសិស្ស ក៏នឹកសើចនឹងព្រះបន្ទូលទ្រង់ តែទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា “កូនអើយ
ពួកអ្នកដែលជាប់ចិត្តនឹង ទ្រព្យសម្បត្តិ នោះនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះដោយពិបាក ណាស់ឈ

២៥បើសត្វអ្នកនឹងចូលតាមប្រហោងម្តូល នោះងាយ ជាជាងមនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរព្រះវិញ” ណ ។

២៦គេក៏មានសេចក្តីប្លែកក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ទាំងនិយាយគ្នាទៅ វិញទៅមកថា “ចុះបើដូច្នោះ
តើអ្នកណាអាចនឹងបាន សង្គ្រោះ?”

២៧ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ទតទៅគេ មានបន្ទូលថា “ការនោះ មនុស្សលោកធ្វើពុំកើតទេ តែព្រះទ្រង់ធ្វើកើត
ដ្បិតព្រះទ្រង់ អាចនឹងធ្វើកើតទាំងអស់បាន” ត ។

២៨នោះពេត្រុសចាប់តាំងទូលទ្រង់ថា “មើល! យើងខ្ញុំបាន លះចោលទាំងអស់មកតាមទ្រង់ហើយ!” ថ

២៩តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា មិនដែលមានអ្នកណាដែលលះចោលផ្ទះសំបែង បងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធកូន ឬស្រែចំការ ដោយព្រោះយល់ដល់ខ្ញុំ ហើយនិងដំណឹងល្អ ៣០ឥតបាន ទទួលជា១រយភាគឡើងទក្កុងសម័យនេះនោះឡើយ គឺជាផ្ទះ សំបែងបងប្អូនប្រុសស្រី ម្តាយហើយកូន និងស្រែចំការ ព្រម ទាំងសេចក្តីបៀតបៀនដែរ ហើយដល់បរលោកនាយ នឹង ៤ រានជីវិតរស់អស់កល្បជានិច្ចផង ៣១តែនឹងមានមនុស្សមុន ទៅជាក្រោយជាច្រើន ហើយមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញ" ប

ព្រះយេស៊ូវផ្តេងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត
១០:៣២-៣៤ = មថ ១៧-១៩ លក ១៨:៣១-៣៣

៣២កំពុងដែលដើរតាមផ្លូវ ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម នោះព្រះយេស៊ូវយាងមុខគេ ហើយពួកសិស្សមានចិត្តវិលវល់ ក៏ដើរតាមទ្រង់ទៅទាំងភ័យភិត ទ្រង់ក៏យកពួក១២ផ្សំមកម្តង ទៀត ចាប់តាំងមានបន្ទូលប្រាប់អំពីការដែលត្រូវកើតមក ដល់ទ្រង់ថា ៣៣"មើល! យើងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ៣ នោះកូនមនុស្សភ័ន្តនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅឯពួកសង្គ្រាម និងពួក អាចារ្យ គេនឹងកាត់ទោសលោកដល់ជីវិត ហើយបញ្ជូនទៅ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ៣៤ពួកនោះនឹងចំអកមើលងាយ វាយនឹង រំពាត់យស្ថានដាក់ ហើយសំឡាប់លោក រួច៣ថ្ងៃក្រោយ ដែលស្លាប់ទៅល នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញ" វ ។

សំណូមពររបស់យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន
១០:៣៥-៤៥ = មថ ២០:២០-២៨

៣៥ខណៈនោះយ៉ាកុប និងយ៉ូហានជាកូនសេបដេក៏មកទូល ទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! សូមលោកសំរេច ឱ្យយើងខ្ញុំតាម សេចក្តីសំណូមរបស់យើងខ្ញុំផង" ។
៣៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើចង់ឱ្យខ្ញុំសំរេចអ្វីឱ្យ អ្នក?"
៣៧គេក៏ទូលឆ្លើយថា "សូមឱ្យយើងខ្ញុំបានអង្គុយនៅម្នាក់ ខាងស្តាំ ហើយម្នាក់ខាងឆ្វេងលោក ក្នុងស្ថាននៃសិរីល្អ របស់លោក" ស ។
៣៨តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកមិនយល់សេចក្តីដែល អ្នកសូមនោះទេហ

តើអ្នកអាចនឹងដឹកអំពីពែងឡូដែលខ្ញុំដឹក ហើយទទួលបានបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានឬទេ?” អ

៣៩ គេទូលឆ្លើយថា “ទទួលបាន” ។

នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “អ្នករាល់គ្នានឹងដឹកអំពីពែងខ្ញុំ ហើយទទួលបានបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានមែនក ៤០ តែ ដែលអង្គុយខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេងខ្ញុំ នោះមិនស្រេចនឹងខ្ញុំទេ គឺ សំរាប់តែអ្នកណាដែលទីនោះ បានរៀបចំទុកឱ្យប៉ុណ្ណោះ” ។

៤១ កាល១០នាក់ឯទៀតបានឮសេចក្តីនោះ នោះគេក៏នឹក តូចចិត្តនឹងយ៉ាកុប ហើយនិងយ៉ូហាន ៤២ តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ហៅអ្នកទាំងនោះមក មានបន្ទូលថា “អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ពួក អ្នកដែលបានរាប់ជាចៅហ្វាយនៃសាសន៍ដទៃ គេគ្រប់គ្រង លើសាសន៍របស់ខ្លួន ហើយពួកអ្នកធំក៏មានអំណាចលើគេ ដែរ ៤៣ ប៉ុន្តែមិនត្រូវឱ្យមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ឡើយ អ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែលចង់ធ្វើជាធំ នោះនឹងត្រូវ ធ្វើជាអ្នកបំរើដល់អ្នករាល់គ្នាវិញខ ៤៤ អ្នកណាក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាដែលចង់បានជាលេខ១ អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាបំរើដល់ អ្នកទាំងអស់វិញ ៤៥ ដ្បិតកូនមនុស្សក៏បានមក មិនមែនឱ្យគេ បំរើដែរ គឺដើម្បីនឹងបំរើគេវិញ ហើយនិងឱ្យជីវិតខ្លួនទុក ជាថ្លៃលោះមនុស្សជាច្រើនផង” យ ។

មនុស្សខ្លាក់ឈ្មោះបារទីមេ

១០:៤៦-៥២ = មថ ២០:២៩-៣៤ លក ១៨:៣៥-៤៣

៤៦ ខណៈនោះ ក៏មកដល់ក្រុងយេរិទូរ ហើយកំពុងដែល ទ្រង់យាងចេញពីនោះទៅ ព្រមទាំងពួកសិស្ស និងប្អូង មនុស្សជាធំផង នោះមានមនុស្សខ្លាក់ឈ្មោះបារទីមេជាកូន ទីមេ កំពុងអង្គុយសូមទាននៅមាត់ផ្លូវ ៤៧ កាលគាត់បានឮថា ជាព្រះយេស៊ូវ ពីណាសាវ័តង នោះក៏តាំងស្រែកឡើងថា “ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះវង្សប្អូងដាវីឌុអើយ! ច សូមអាណិតមេត្តា ដល់ទូលបង្គំផង!”

៤៨ មានមនុស្សជាច្រើនកំហែងឱ្យគាត់នៅស្ងៀម តែ គាត់ស្រែកវិញតែខ្លាំងឡើងថា “ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវង្សប្អូង ដាវីឌុអើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង!”

៤៩ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈប់ ហើយប្រាប់ឱ្យគេហៅគាត់ មក គេក៏ហៅមក ដោយប្រាប់ថា “ចូរសង្ឃឹមចុះ! ហើយ ក្រោកឡើង លោកហោងង” ៥០ គាត់បោះអាវធំចោល រួច ស្ទុះក្រោកឡើងទៅឯព្រះយេស៊ូវ ។

៥១ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរគាត់ថា “តើចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីឱ្យអ្នក?” អ្នក នោះទូលឆ្លើយថា “លោកគ្រូអើយ! ឆ

សូមប្រោសភ្នែកទូល បង្ហាញបានភ្លឺឡើង” ។

៥២ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា “ទៅចុះសេចក្តីជំនឿអ្នក បានសង្គ្រោះអ្នកហើយ” ដ
ស្រាប់តែភ្នែកភ្លឺឡើងភ្លាម រួច គាត់ដើរតាមទ្រង់ទៅឈរ ។

ជំពូក ១១

ផ្លូវនៃជ័យជំនះ

១១:១-១០ = មថ ២១:១-៩ លក ១៩:២៩-៣៨

១១:៧-១០ = យហ ១២:១២-១៥

១១ ១កាលមកជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ដល់ភូមិបេតផា សេ និងបេថានីពូទន្តីមនិងភ្នំដើមអូលីវហើយដ
នោះទ្រង់ចាត់ សិស្ស២នាក់ឱ្យទៅ ២ដោយបន្ទូលថា “ចូរទៅឯភូមិខាង មុខនុ៎ះ កាលណាចូលទៅដល់
នោះនឹងឃើញកូនលាគេបាន ចងទុក ដែលឥតមានអ្នកណាទាន់ជិះនៅឡើយបំ ចូរស្រាយ ដឹកនាំវាមក
ពាបើអ្នកណាសួរថា “ស្រាយវាធ្វើអី? នោះត្រូវឆ្លើយថា ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹងវា រួចគេនឹង
ឱ្យវាមកហើយ” ។

៤ អ្នកទាំង២ក៏ទៅ ឃើញកូនលាគេចងទុកនៅមាត់ទ្វារ ត្រង់ កន្លែងផ្លូវប្រសព្វខ្ម រួចក៏ស្រាយវា
៥ ឯពួកអ្នកខ្លះដែលឈរ នៅទីនោះគេសួរថា “អ្នកស្រាយកូនលាធ្វើអី?” ៦ អ្នកទាំង នោះឆ្លើយប្រាប់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បង្គាប់ រួចគេក៏បើក ឱ្យ ៧ អ្នកទាំង២ដឹកនាំកូនលាមកឯព្រះយេស៊ូវ រួចក្រាល អារលើវា
ហើយទ្រង់ឡើងគង់ ៨ មានមនុស្សជាច្រើននាំគ្នា ក្រាលអារខ្លួននៅផ្លូវ ហើយខ្លះទៀតកាច់មែកឈើ យកមក
រាយតាមផ្លូវដែរ ៩ ឯពួកអ្នកដែលដើរហែមុខក្រោយ គេ ស្រែកឡើងថា “ហូសាណា!”

“ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ” លរ ។

១០ “រាជ្យនៃហ្នឹងដាវីឌ ជាព្រះយេស៊ូវយើងរាល់គ្នា ដែលមក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ក៏ប្រកបដោយព្រះពរដែរ!”

“ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត!” ណ

១១ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ក៏ទៅក្នុងព្រះវិហារ កាលទ្រង់ទតជុំវិញ
មើលសព្វគ្រប់ទាំង អស់ហើយ នោះក៏យាងទៅឯបេថានី ព្រមទាំងពួក១២ផងត
ជុំវិញថែកាន់តែទាបណាស់ហើយ ។ ព្រះយេស៊ូវសំអាតព្រះវិហារ

១១:១២-១៤ = មថ ២១:១៨-២២

១១:១៥-១៨ = មថ ២១:១២-១៦ លក ១៩:៤៥-៤៧

យហ ២:១៣-១៦

១២ថៃស្តែកឡើង កាលបានចេញពីបេថានិមក នោះទ្រង់ក៏ ឃ្លាន ១៣ទ្រង់ទតឃើញដើមល្វា១ពីចំងាយ ដែលមានសន្លឹក រួចទ្រង់យាងទៅមើល ក្រែងរកបានផ្លែខ្លះ តែកាលទៅដល់ នោះឃើញមានតែស្លឹកទទេ ព្រោះមិនទាន់ដល់រដូវនៅ ឡើយថ ១៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅដើមនោះថា "កុំឱ្យអ្នក ណាស៊ីផ្លែឯងទៀតជារៀងរាល់ដរាបទៅ" ពួកសិស្សទ្រង់ក៏ឮ

១៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមកាល បានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយ នោះក៏តាំងដេញពួកអស់ អ្នកដែលលក់ដូរក្នុងព្រះវិហារចេញ ទ្រង់ផ្តាច់តុរបស់ពួកអ្នក ដែលដូរប្រាក់ និងជើងម៉ាតៃពួកអ្នកលក់ប្រាប ១៦ក៏មិនព្រម ឱ្យអ្នកណាស៊ីសែងអ្វី ដើរកាត់ព្រះវិហារឡើយ ១៧ទ្រង់ បង្រៀនគេថា:

"តើគ្មានសេចក្តីចែងទុកមកទេឬអីថា ដំណាក់អញត្រូវ ហៅជាទីអធិស្ឋាន សំរាប់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍? ឬប៉ុន្តែអ្នក រាល់គ្នាបានយក ធ្វើជារោងចោរវិញ" ឆ ។

១៨ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ឮ ហើយគេរកឱកាសធ្វើ យ៉ាងណានឹងបំផ្លាញទ្រង់ចេញ ដ្បិតគេខ្លាចទ្រង់នដោយព្រោះ បណ្តាមនុស្សទាំងអស់គ្នា មានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តចំពោះ សេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀនប ។

១៩ដល់លាច ទ្រង់យាងចេញពីទីក្រុងទៅផ ។
ដើមល្វាក្រៀមស្ងួត

១១:២០-២៤ = មថ ២១:១៩-២២

២០លុះព្រឹកឡើង កំពុងដែលដើរតាមផ្លូវទៅ នោះពួកសិស្ស ឃើញដើមល្វានោះស្ងួតក្រៀមតាំងតែពីប សឡើង ២១ពេត្រុស ក៏នឹកឃើញ ហើយទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូពមើល! ដើមល្វា ដែលលោកដាក់បណ្តាសា នោះក្រៀមស្ងួតទៅហើយ!"

២២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ចូរមានសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះ ចុះ ២៣ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ ាកដថាបើអ្នកណានិយាយ ទៅភ្នំនេះថាចូររើចេញពីទីនេះទៅធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រចុះ ដោយ ឥតសង្ស័យក្នុងចិត្ត គឺជឿជាក់ថាសេចក្តីអ្វីដែលខ្លួនថា នឹង បានកើតមកពិត នោះនឹងបានដូចប្រាថ្នាគ្រប់ជំពូកទាំងអស់ក ២៤ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្រប់ទាំង សេចក្តីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានសូម

ចូរជឿថាបានហើយ នោះនឹងបានមែនម ២៥ហើយកាលណាអ្នកឈរអធិស្ឋាន បើ អ្នកមានហេតុអ្វីនឹងអ្នកណា
នោះត្រូវអត់ទោសឱ្យគេសិន ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ឬ
ានអត់ទោសគ្រប់ទាំងសេចក្តីកំហុសរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ២៦តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសទេ
នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោសសេចក្តីកំហុស របស់អ្នករាល់គ្នាដែរ” ។
អំណាចនៃព្រះយេស៊ូវ

១១:២៧-៣៣ = មថ ២១:២៣-២៧ លក ២០:១-៨

២៧នោះក៏មកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀត រួចកាលទ្រង់ កំពុងតែយាងក្នុងព្រះវិហារ នោះពួកសង្គ្រាជ
ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ គេមកឯទ្រង់ ២៨ហើយទូលសួរថា “អ្នកធ្វើ ការទាំងនេះដោយអោងអំណាចអ្វី?
តើអ្នកណាបានបើកអំណាចនេះឱ្យអ្នកធ្វើ?”

២៩តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ខ្ញុំនឹងសួរអ្នក រាល់គ្នាពីសេចក្តី១ដែរ ចូរឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំសិន
នោះខ្ញុំនឹង ប្រាប់ឱ្យអ្នកស្គាល់អំណាច ដែលខ្ញុំអាងនឹងធ្វើការទាំងនេះ ដែរ ៣០ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់យ៉ូហាន
តើមកពីស្ថានសួគ៌ ឬពី មនុស្ស? ចូរឆ្លើយប្រាប់មក!”

៣១នោះគេរិះគិតគ្នាថា “បើយើងថាមកពីស្ថានសួគ៌ នោះវា នឹងសួរយើងថា ដូច្នោះ ហេតុអ្វី
ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ជឿគាត់? ៣២តែបើយើងឆ្លើយថាមកពីមនុស្ស នោះខ្លាចពួក បណ្តាជន”
ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់រាប់យ៉ូហាននេះទុកជាហោរា មែនរ ។

៣៣គេក៏ទូលឆ្លើយថា “យើងមិនដឹងទេ” ។
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ដូច្នោះខ្ញុំក៏មិនប្រាប់ឱ្យអ្នក
រាល់គ្នាដឹងពីអំណាចអ្វីដែលខ្ញុំអាងនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ”

ជំពូក ១២

រឿងប្រៀបប្រដូចពី អ្នកស៊ីឈ្នួលធ្វើចំការ

១២:១-១២ = មថ ២១:៣៣-៤៦ លក ២០:៩-១៩

១២ ១ទ្រង់ក៏ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅគេ ជាពាក្យប្រៀប ប្រដូចថា “មានមនុស្សម្នាក់ដែលដាំចំការទំពាំង
ាយជូរល គាត់បានធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ ព្រមទាំងជីកទីជាន់ផ្លែ និងសង់ ប៉ម ហើយប្រវាស់ទៅឱ្យពួកអ្នកធ្វើចំការ
រួចចេញពី ស្រុកនោះទៅ ២ដល់រដូវហើយ គាត់ចាត់បារម្ភក៏ទៅឯពួក អ្នកធ្វើចំការ

ដើម្បីនឹងទទួលបានផលខ្លះពីពួកអ្នកទាំងនោះ ៣តែ គេចាប់បាវនោះវាយ ហើយឱ្យត្រឡប់ទៅវិញទេ
៤គាត់ចាត់បាវ១ទៀតឱ្យទៅឯគេ តែគេចោលបាវនោះ នឹងថ្ម ទាំងវាយក្បាល ហើយបណ្តេញ
ឱ្យទៅវិញទាំងជេរប្រមាថ ផង ៥គាត់ក៏ចាត់ម្នាក់ទៀត តែគេសំឡាប់អ្នកនោះបង់ ក៏បាន
ចាត់ជាច្រើននាក់ទៅទៀត ខ្លះត្រូវគេវាយ ខ្លះត្រូវគេសំឡាប់ ចោល ។

៦គាត់នៅមានកូនសំឡាញ់តែ១ ក៏ចាត់កូននោះឱ្យទៅ ឯគេក្រោយបង្អស់វង្វេងគិតថា
គេនឹងកោតខ្លាចដល់កូនអញ

៧តែពួកអ្នកធ្វើចំការនោះ គេនិយាយគ្នាថា នេះជាកូនគ្រង មរដក ចូរយើងសំឡាប់វាចេញ
នោះមរដកនេះនឹងបានមក លើយើងរាល់គ្នាវិញ ផ្សេងគេចាប់កូនគាត់សំឡាប់បោះ ចោលទៅក្រៅចំការទៅ ។

៥ដូច្នោះតើម្ចាស់ចំការនឹងធ្វើដូចម្តេច? គឺគាត់នឹងមកបំផ្លាញ ពួកអ្នកធ្វើចំការនោះ រួចប្រវាស់ទៅ
ឱ្យអ្នកឯទៀតវិញ ១០តើ អ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលបទគម្ពីរនេះផងទេឬអីដែលថា:

ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកស ១១ការនោះ
គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ហើយជាការអស្ចារ្យនៅភ្នែកយើងខ្ញុំ” ហ ។

១២គេក៏រកឱកាសចាប់ទ្រង់ ព្រោះដឹងថា ទ្រង់មានបន្ទូល ពាក្យប្រៀបនោះដាក់គេ
ប៉ុន្តែគេខ្លាចហ្នឹងមនុស្សឡឺរួចគេដើរ ចោលទ្រង់បាត់ទៅអ ។

ការបង់ពន្ធជូនសេសារ

១២:១៣-១៧ = មថ ២២:១៥-២២ លក ២០:២០-២៦

១៣គេបានចាត់ពួកផារីស៊ីខ្លះ និងពួកហេរ៉ូឌីខ្លះក ទៅឯព្រះ យេស៊ូវ ដើម្បីនឹងចាប់ព្រះបន្ទូលខ
១៤អ្នកទាំងនោះក៏មកឯទ្រង់ ទូលថា “លោកគ្រូ យើងខ្ញុំដឹងថា លោកពិតត្រង់ ហើយថា
លោកមិនអំពល់ដល់អ្នកណាសោះ ពីព្រោះលោកមិនយល់ មុខមនុស្សលោកទេ លោកបង្រៀនតែពីផ្លូវព្រះ
តាមសេចក្តី ពិតប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះ តើមានច្បាប់នឹងបង់ពន្ធថ្វាយសេសារ
ឬទេ? តើត្រូវបង់ ឬមិនត្រូវបង់? ប៉ុន្តែទ្រង់ស្គាល់ពុតមាយា របស់គេ ក៏មានបន្ទូលថា “ហេតុអ្វី
នាជាល្បួងលខ្ញុំ? ចូរយក ប្រាក់កាក់ធំមកឱ្យខ្ញុំមើល” ១៦គេក៏យកមក រួចទ្រង់មាន បន្ទូលសួរថា “រូបនេះ
និងឈ្មោះនេះ តើជារបស់អ្នកណា?”

គេឆ្លើយថា “របស់សេសារ” ។

១៧នោះទ្រង់តបទៅវិញថា “ចូរថ្វាយរបស់សេសារទៅ សេសារទៅ ហើយរបស់ព្រះទៅព្រះវិញ” គ ។

គេក៏អស្ចារ្យនឹងទ្រង់ ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយពីរស់ឡើងវិញ

១២:១៨-២៧ = មថ ២២:២៣-៣៣ លក ២០:២៧-៣៨

១៨ឯពួកសាមីស៊ីយែដែលថា គ្មានសេចក្តីរស់ឡើងវិញ គេក៏ មកទូលសួរទ្រង់ថា ១៩”លោកគ្រូ លោកម៉ូសេបានចែងទុក ឱ្យយើងខ្ញុំថា បើបងរបស់អ្នកណាស្លាប់ចោលប្រពន្ធ ឥត មានកូន នោះត្រូវឱ្យបង្អូនយកប្រពន្ធគាត់ ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជ ឱ្យបងខ្លួនច ។

២០ឥឡូវមានបងប្អូន៧នាក់ បងច្បងយកប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ ទៅឥតមានកូន ២១ប្អូនបន្ទាប់ក៏យកនាងនោះ ហើយស្លាប់ទៅ ឥតមានកូនដែរ អ្នកទី៣ក៏ដូចគ្នា ២២អ្នកទាំង៧នោះបានយក នាង តែគ្មានកូន១សោះ ក្រោយបង្អស់មកនាងនោះក៏ស្លាប់ ទៅដែរ ២៣ដូច្នោះដល់គ្រាដែលរស់ឡើងវិញ តើនាងនោះ ត្រូវបាន រានជាប្រពន្ធរបស់អ្នកណាក្នុងបណ្តាអ្នកទាំងនោះ ពី ព្រោះអ្នកទាំង៧បានយកនាងគ្រប់ៗគ្នា?”

២៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគេថា ”ដូច្នោះ អ្នករាល់ គ្នាភាន់ច្រឡំទេតើ ពីព្រោះមិនស្គាល់គម្ពីរឆ ប ព្រះចេស្ដានៃ ព្រះ ២៥ដ្បិតកាលណាមនុស្សរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះមិន ដែលយកគ្នាជាប្តីប្រពន្ធឡើយទេ គេបានដូចជាទេវតានៅ ស្ថានសួគ៌វិញជ

២៦ឯដំណើរដែលមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ នោះតើអ្នករាល់ គ្នាមិនបានមើលរឿងពីគុម បន្ទាដែលមាននៅក្នុងគម្ពីររបស់ លោកម៉ូសេទេឬអី? ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលនឹងលោកថា អញជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ ជាព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃ យ៉ាកុបឈ

២៧ទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះ នៃមនុស្សរស់វិញទេតើ អ្នករាល់គ្នាភាន់ច្រឡំខ្លាំងណាស់” ។

បញ្ញត្តិដែលសំខាន់បំផុត

១២:២៨-៣៤ = មថ ២២:៣៤-៤០

២៨នោះមានអាចារ្យម្នាក់ព្យាបាលមកពូជជែកគ្នា ក៏យល់ ឃើញថា ទ្រង់បានឆ្លើយត្រូវចំ រួចគាត់ទូលសួរទ្រង់ថា ”ក្នុង បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន តើមានបទណាសំខាន់ជាងគេទាំងអស់?”

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា ”ឯបញ្ញត្តិដែលសំខាន់ ជាងគេ នោះគឺថាចូស្តាប់ចុះ អ៊ីស្រាអែលអើយ! ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់តែ១ព្រះអង្គទ្រង់

៣០ហើយឯងត្រូវស្រឡាញ់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯង ឱ្យ អស់អំពិចិត្ត អស់អំពិព្រលឹង អស់អំពិតំនិត ហើយអស់អំពិ កំឡាំងនៃឯងដ នោះហើយជាបញ្ញត្តិទី១ ៣១ឯបញ្ញត្តិទី២ ក៏បែបដូចគ្នា គឺថា ត្រូវ ឱ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួន ឯងបំ គ្មានបញ្ញត្តិណាទៀតធំជាងបទទាំង២នេះទេ” ។

៣២អាចារ្យនោះក៏ទូលទ្រង់ថា “មែនហើយ! លោកគ្រូ លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវណាស់ថា មានព្រះតែ១ ហើយ ក្រៅពីទ្រង់ គ្មានព្រះណាទៀតសោះឡ ៣៣ហើយដែលស្រ ឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្ត អស់ពីប្រាជ្ញា អស់ពីព្រលឹង និងអស់ពី កំឡាំង ហើយដែលស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង នោះ វិសេសលើសជាងអស់ទាំងដង្វាយដុត និងយញ្ញបូជាទាំង ប៉ុន្មានទៅទៀត” ឈ ។
៣៤កាលព្រះយេស៊ូវបានឃើញថា គាត់ឆ្លើយដោយប្រាជ្ញា នោះក៏មានបន្ទូលទៅគាត់ថា “អ្នកមិនឆាយពីនគរព្រះទេ” ណ រួចគ្មានអ្នកណាហ៊ានទូលសួរទ្រង់ទៀតឡើយត ។

តើព្រះគ្រីស្ទជាវង្សអង្គណា?

១២:៣៥-៣៧ = មថ ២២:៤១-៤៦ លក ២០:៤១-៤៤

១២:៣៨-៤០ = មថ ២៣:១-៧ លក ២០:៤៥-៤៧

៣៥កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារថ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា “ហេតុអ្វីច ានជាពួកអាចារ្យថា ព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះវង្សហ្នឹងដាវីឌ? ទ ៣៦ដ្បិតហ្នឹងដាវីឌមានបន្ទូល ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថាធា:

ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំថា
ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្ញុំ
សត្រូវឯងឱ្យធ្វើជាកំណល់កល់ជើងឯងន ។

៣៧ដូច្នោះ បើហ្នឹងដាវីឌនោះឯង ទ្រង់បានហៅព្រះគ្រីស្ទជា ព្រះអម្ចាស់ នោះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះវង្សទ្រង់ បាន?”

ឯហ្នឹងមនុស្សដ៏ធំនោះប គេក៏ស្តាប់ទ្រង់ដោយអំណរ ។

៣៨កំពុងដែលទ្រង់បង្រៀន នោះក៏មានបន្ទូលទៅគេថា “ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកអាចារ្យ ដែលគេចូលចិត្តពាក់អាវ វែងៗដើរចុះឡើង ហើយឱ្យគេគំនាប់ខ្លួននៅទីផ្សារ ៣៩និង អង្គុយទីមុខគេនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅកន្លែងលេខ១ ក្នុងការស៊ីល្បែង ៤០គេឆស៊ីផ្ទះស្រ្តីមេម៉ាយ ដោយសូត្រធម៌ ឱ្យច្រើន ដើម្បីដោះសាខ្លួន ពួកអ្នកទាំងនោះនឹងត្រូវទោស ធំជាងទៅទៀត” ។

ខ.៤០) គម្ពីរភាសាអង់គ្លេសខ្លះៗឥតមានឃ្លាថា "ដើម្បីដោះសាខ្លួន"

ខ.៣៩) ពាក្យ គំនាប់ មានន័យថា "គោរព" ដង្ហាយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ

១២:៤១-៤៤ = លក ២១:១-៤

៤១ គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវគង់ទល់មុខនឹងឃ្លាំង ក៏ទតមើល ទៅហ្វូងមនុស្ស
ដែលគេដាក់ដង្ហាយក្នុងឃ្លាំងពាយ៉ាងដូច ម្តេច មានអ្នកមានជាច្រើន គេដាក់ច្រើន ៤២ តែមានស្ត្រីមេ
ម៉ាយក្រម្កាក់ មកដាក់តែ២ស្លឹង ដែលត្រូវជាកន្លះសេន ។

៤៣ ទ្រង់ហៅពួកសិស្សមកមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រនេះ
បានថ្វាយលើសជាងអ្នក ទាំងអស់ ដែលដាក់ក្នុងឃ្លាំង ៤៤ ដ្បិតគេសុទ្ធតែយកពីរបស់ ជាសំណល់ខ្លួនមកថ្វាយ
តែស្ត្រីនេះបានយកពីសេចក្តីកំសត់ ខ្លួនមកថ្វាយវិញ គឺជារបស់ដែលនាងមានទាំងប៉ុន្មាន សំរាប់
ចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនផង" ភ ។

ជំពូក ១៣

ទិសំគាល់ពីអវសាននៃពិភពលោក

១៣:១-៣៧ = មថ ២៤:១-៥១ លក ២១:៥-៣៦

១៣ ១ កាលកំពុងតែចេញពីព្រះវិហារមក នោះពួកសិស្ស ទ្រង់ម្នាក់ទូលថា "លោកគ្រូ មើលនំ! ថ្ម
ហើយនិងមន្ទីរល្អ ណាស់ហ្ន៎!"

២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើឃើញមន្ទីរធំទាំង នេះឬទេ?
បន្តិចទៀតនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើថ្មដែលមិនត្រូវ ទំលាក់ចុះនោះទេ" ម ។

៣ ពរចកាលទ្រង់គង់លើភ្នំដើមអូលីវីយទល់មុខនឹងព្រះវិហារ នោះពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន និងអនទ្រេ
គេមកទូលសួរ ទ្រង់ដោយឡែកថា ៤ "សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ តើកាលណាបានការ ទាំងនេះនឹងមកដល់?
តើមានទិសំគាល់ណាឱ្យដឹងក្នុងកាល ដែលការទាំងនេះជិតកើតមក?"

៥ ព្រះយេស៊ូវចាប់តាំងមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគេថា "ចូរប្រ យ័ត្ត ក្រែងអ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នាឱ្យរង្វេងល

៦ ដ្បិតនឹង មានមនុស្សជាច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំមកនិយាយថា គឺខ្ញុំនេះ ហើយ គេក៏នឹងនាំមនុស្សជាច្រើន ឱ្យរងរងផង ៧ កាល ណាអ្នករាល់គ្នាជានិយាយពីចំបាំង ហើយពិស្វរចំបាំង នោះ កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តថប់បំបាក់ រម្មឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះ ត្រូវតែមកដល់ តែពុំទាន់ដល់ចុងបំផុតនៅឡើយទេ ៨ ពី ព្រោះសាសន៍ ១ នឹងលើកគ្នាទាស់នឹងសាសន៍ ១ នគរ ១ ទាស់ នឹងនគរ ១ ក៏នឹងមានក្រើកដីនៅកន្លែងផ្សេងៗ ហើយនិង មានកំណត់ និងចលាចលកើតឡើង នេះជាដើមចម្រើន សេចក្តីទុក្ខវេទនាទេ ។

៩ ប៉ុន្តែឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន ពីព្រោះគេនឹងបញ្ជូនអ្នក រាល់គ្នាទៅឯក្រុមជំនុំ គេនឹងវាយអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុង សាលាប្រជុំ ហើយនាំទៅចំពោះចៅហ្វាយខេត្ត និងស្តេច ដោយព្រោះខ្ញុំ ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ ១០ ឯដំ ណឹងល្អនឹងត្រូវផ្សាយដល់គ្រប់សាសន៍ជាមុនសិន ១១ ប៉ុន្តែ កាលណាគេនាំបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះកុំឱ្យថប់ព្រួយ ជាមុនពីបែបនិយាយ ឬពិពាក្យដែលត្រូវថាឡើយ ត្រូវ និយាយតែសេចក្តីណា ដែលបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា នៅវេលានោះឯង ដ្បិតមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាដែលត្រូវ និយាយទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេតើស ។

១២ បងប្អូននឹងបញ្ជូនគ្នាឱ្យត្រូវស្លាប់ ហើយឪពុកនឹងបញ្ជូន កូន កូននឹងលើកគ្នាទាស់នឹងឪពុកម្តាយ ហើយនិងសំឡាប់ គាត់បងហា ១៣ មនុស្សទាំងអស់នឹងស្លាប់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ព្រោះឈ្មោះខ្ញុំឡូ តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុង បំផុត នោះនឹងបានសង្គ្រោះពិតអ ។

១៤ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញសេចក្តីស្តាប់ខ្លឹមដែលបង្កូច បំផ្លាញក ឈរនៅកន្លែងដែលមិនគួរ ឱ្យឈរអ្នកណាដែល មើល ឱ្យយល់ចុះ) នោះត្រូវឱ្យពួកអ្នកនៅស្រុកយូដារត់ទៅ ឯភ្នំទៅ ១៥ កុំ ឱ្យអ្នកណាដែលនៅលើដំបូល ផ្ទះចុះមកក្នុងផ្ទះ ឬចូលទៅយកអ្វីចេញពីផ្ទះ ១៦ កុំឱ្យអ្នកដែលនៅស្រែចំការ ត្រឡប់មកវិញ និងយកសំលៀកបំពាក់ ខ្លួនឡើយ ១៧ នៅគ្រា នោះ ស្ត្រីណាដែលមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីណាដែលបំបៅកូន នឹងវេទនាណាស់ ១៨ ត្រូវឱ្យអធិស្ឋានសូមកុំឱ្យត្រូវរត់នៅរដូវ រងាឡើយ ១៩ ដ្បិតនៅ គ្រានោះនឹងមានសេចក្តីវេទនាខ្លាំង ណាស់ដល់ម្ល៉េះបានជា តាំងពីកំណើតលោកិយត ដែលព្រះ ទ្រង់បានបង្កើត ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ មិនដែលមានយ៉ាង ដូច្នោះទេ ហើយទៅមុខ ក៏មិនដែលមានផងយ ២០ បើព្រះ អម្ចាស់មិនបានបន្ថយថែទាំងនោះឱ្យខ្លី នោះគ្មានមនុស្សណា បានសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ចុះ ានបន្ថយថែទាំងនោះ ដោយ ព្រោះពួកអ្នកដែលទ្រង់បានរើសតាំង ២១ នៅគ្រានោះបើ មានអ្នកណាប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទី នេះ! ឬថា មើល ទ្រង់គង់នៅទីនេះ! នោះកុំឱ្យជឿឡើយ ២២ ដ្បិតនឹងមានព្រះគ្រីស្ទក្លែង ហើយហោរាក្លែង កើតឡើងច គេនឹងធ្វើទីសំគាល់ ព្រមទាំងការអស្ចារ្យឆ

ដើម្បីនឹងនាំទាំង ពួកអ្នករើសតាំង ឱ្យរងផងបើសិនជាបាន ២៣ចូរអ្នករាល់ គ្នាប្រុងប្រយ័ត្ន ឱ្យមែនទែនជមើល! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា គ្រប់ទាំងអស់ជាមុនហើយ” ។

២៤ប៉ុន្តែ នៅគ្រាក្រោយសេចក្តីវេទនានោះ ថែនឹងទៅជា ងងឹត ខែនឹងលែងភ្លឺ
២៥អស់ទាំងផ្កាយនៅលើមេឃនឹងធ្លាក់ ចុះ ហើយអស់ទាំងអំណាចនៅលើមេឃនឹងត្រូវកក្រើករំ ពើកល
២៦នោះគេនឹងឃើញកូនមនុស្សមកក្នុងពពកព្យ មាន ទាំងព្រះចេស្ដាជាខ្លាំង និងសេរីល្អផង
២៧ហើយលោកនឹង ចាត់ពួកទេវតាឱ្យទៅប្រមូលពួក ដែលបានរើសតាំងមក ពីទិសទាំង៤
តាំងពីទីបំផុតនៃផែនដីម្ខាង រហូតដល់ទីបំផុត នៃផ្ទៃមេឃ” ដ ។

២៨ប៉ុន្តែ ត្រូវរៀនសេចក្តីប្រៀបប្រដូច ពីដើមល្វាចុះ គឺ កាលណាមែកវាត្រឡប់ជាទន់
ហើយស្លឹកក៏បិទឡើង នោះ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្ដៅជិតដល់ហើយ ២៩ក៏បែបដូច្នោះ ដែរ
កាលណាឃើញការទាំងនោះកើតមក នោះត្រូវដឹងថា កូនមនុស្សជិតដល់ហើយ ក៏នៅមាត់ទ្វារផង ៣០ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សតំណនេះបំផុតទាំងអស់ក្នុងហួស បាត់ទៅ ទាល់តែគ្រប់ការទាំងនោះច
ានកើតមក ៣១ផ្ទៃ មេឃ ហើយផែនដី នឹងកន្លងបាត់ទៅ តែពាក្យខ្ញុំ នឹងមិនដែលកន្លងបាត់ឡើយ” ឈ ។

ថៃ និងពេលកំណត់

៣២៦ត្រង់ថៃ និងពេលកំណត់ នោះគ្មានអ្នកណាដឹងបាន ទេ ទោះទាំងពួកទេវតាដែលនៅស្ថានសួគ៌ ប
ព្រះរាជបុត្រាក៏ មិនជ្រាបដែរ ជ្រាបតែព្រះវរបិតាប៉ុណ្ណោះណា ៣៣ចូរ ប្រុង ប្រយ័ត្ន
ឱ្យចាំយាមតហើយអធិស្ឋានផង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា មិនដឹងពេលកំណត់នោះទេ ៣៤នេះដូចជាមនុស្សម្នាក់ ដែល
ចាកចោលផ្ទះ ចេញពីស្រុកទៅទីឆាយ ក៏ប្រគល់អំណាចដល់ ពួកហាវព្រាវថៃ ព្រមទាំងដាក់ការឱ្យធ្វើគ្រប់គ្នា
ហើយផ្តាំ អ្នកឆ្នាំទ្វារឱ្យចាំយាមផង ។

៣៥ដូច្នោះចូរចាំយាមចុះ ដ្បិតមិនដឹងជាវេលាណាដែលម្ចាស់ ផ្ទះនឹងមកវិញទេ ទោះបើលាច កណ្តាលអត្រាត្រ
ពេលមាន រងារ ឬព្រឹកក្តី ៣៦ក្រែងលោលោកមកដល់ភ្លាម ឃើញអ្នក រាល់គ្នាកំពុងតែដេកលក់
៣៧សេចក្តីដែលខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នានេះ នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ដែរ គឺថាចូរ ចាំយាមចុះ!” ថ

ជំពូក ១៤

ការចាក់ប្រេងតាំងលើព្រះយេស៊ូវនៅភូមិបេថានី

១៤:១-១១ = មថ ២៦:២-១៦

១៤:១,២,១០,១១ = លក ២២:១-៦

១៤:៣-៨ = យហ ១២:១-៨

១៤ ១ក្រោយ២ថៃមក នោះជាបុណ្យរំលងទ និងបុណ្យនំ ប៉ងឥតដំបែ ឯពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យ គេរកឱកាសនឹង ចាប់ទ្រង់ ដោយឧបាយកល ដើម្បីនឹងសំឡាប់ទ្រង់ចោលធ ២តែគេថា "កុំឱ្យធ្វើក្នុងរវាងបុណ្យឡើយ ក្រែងបណ្តា ជនកើតកលាហល" ។

៣កំពុងដែលទ្រង់គង់នៅតុ ក្នុងផ្ទះសីម៉ូន ជាមនុស្សឃ្នង នៅភូមិបេថានីន នោះមានស្រ្តីម្នាក់កាន់ដបថ្នាំកែវ ដាក់ប្រេង ទេព្វិរូសុទ្ធ មានដំឡើណាស់ យកមកបំបែកដបនោះចាក់ ប្រេងលើព្រះសិរព្រះយេស៊ូវប ។

៤មានអ្នកខ្លះនឹកតូចចិត្ត ហើយថា "តើមានប្រយោជន៍អ្វីនឹង ធ្វើបង្ហាតប្រេងនេះដូច្នោះ?"

៥ដ្បិតប្រេងនេះនឹងលក់បានជាង ៦០រៀល ដើម្បីចែកទានដល់ពួកអ្នកទីលក្រិញ គេក៏

រទូរទាំងនឹងនាង ។

៦ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំធ្វើនាង! ហេតុអ្វីបានជានាំ បង្អាក់ចិត្តនាងដូច្នោះ? នាងបានធ្វើការនេះ ជាការល្អ ដល់ខ្ញុំ ណាស់ ៧ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជា ដរាប

ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើគុណនឹងគេ នោះ ចេះតែធ្វើបានផ តែចំណែកខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ ៨នាងបានធ្វើការអ្វីដែលនាងធ្វើបាន គឺបានមកមុនពេលកំ ណត់ និងលាបខ្លួនខ្ញុំ ជាការសំរាប់កប់ខ្មោចខ្ញុំ ៩ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា កន្លែងណាដែលគេនឹងផ្សាយដំណឹងល្អ នេះទូទៅ គ្រប់ក្នុងលោកិយទាំងមូលភ នោះគេតែងនឹង ដំណាលពីការ ដែលនាងបានធ្វើហើយនេះ ទុកសំរាប់ជា កេរ្តិ៍នាងតទៅ" ។

១០ឯយូដាស-អីស្តារីយ៉ុត ជាអ្នក១ក្នុងពួក១២មរ៉ាក៏ទៅឯពួក សង្គ្រាជដើម្បីនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅគេយ ១១កាលគេបានឮនោះក៏ មានសេចក្តីត្រេកអរណាស់ ហើយសន្យានឹងឱ្យប្រាក់ដល់ វា រួចវាខំស្វែងរកឱកាសនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅដោយស្រួល ។

ពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់

១៤:១២-២៦ = មថ ២៦:១៧-៣០ លក ២២:៧-២៣

១៤:២២-២៥ = ១ កថ ១១:២៣-២៥

១២នៅថៃដំបូង ក្នុងបុណ្យនំប៉ងឥតដំបែនោះ កាលគេ ត្រូវសំឡាប់កូនចៀមរធ្វើបុណ្យរំលង

នោះពួកសិស្សទូលសួរ ទ្រង់ថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងខ្ញុំរៀបចំបុណ្យ
រំលងថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីណា?"

១៣ ទ្រង់ក៏ចាត់សិស្ស២នាក់ឱ្យទៅ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅ ក្នុងទីក្រុង នោះនឹងមានមនុស្សម្នាក់លឺក
មទឹកមកជួបនឹង អ្នក ចូរឱ្យដើរតាមអ្នកនោះទៅ! ១៤ នៅកន្លែងណាដែលគាត់ ចូល
ចូរអ្នកនិយាយនឹងម្ចាស់ផ្ទះនោះថា លោកគ្រូមាន ប្រសាសន៍ថា តើបន្ទប់ណាដែលលោកនឹងបរិភោគបុណ្យ
រំលង ជាមួយនឹងពួកសិស្សរបស់លោក? ១៥ នោះគាត់នឹង
បង្ហាញបន្ទប់១ធំខាងលើដែលរៀបជាស្រេចលម្អរៀបចំនៅ ទីនោះចុះ!"

១៦ សិស្សទ្រង់២នាក់នោះក៏ចេញទៅដល់ទីក្រុងហើយ នោះ ក៏ឃើញដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូល
រួចគេរៀបចំធ្វើបុណ្យ រំលង ។

១៧ ដល់ពេលលាចហើយ ទ្រង់យាងមក ព្រមទាំងពួក១២ នាក់ ១៨ កាលកំពុងតែអង្គុយបរិភោគ
នោះព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា
ដែលបរិភោគជាមួយនឹងខ្ញុំនេះ នោះមានម្នាក់នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ" ។

១៩ គេក៏តាំងព្រួយចិត្ត ហើយទូលទ្រង់ម្តងម្នាក់ៗថា "តើ ទូលបង្គំឬអី?" រួចម្នាក់ទៀតថា "តើទូលបង្គំឬ
អី?"

២០ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា "គឺជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ដែលលូកដៃ ក្នុងធានជាមួយនឹងខ្ញុំ
២១ កូនមនុស្សសត្រូវទៅពិត ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកពីលោកស្រាប់ តែវេទនាដល់មនុស្សនោះ
ដែលនឹងបញ្ជូនកូនមនុស្សទៅ បើវាមិនបានកើតមកនោះឡើយ ដល់វាជាជាង" ។

២២ កាលកំពុងតែបរិភោគ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកនំប៉័ង ប្រទានពរឱ្យ រួចកាច់ប្រទានដល់គេហ
ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកបរិភោគចុះ នេះហើយជារូបកាយខ្ញុំ" ។

២៣ នោះទ្រង់យកពែងមកអរព្រះគុណ រួចប្រទានដល់គេ

ហើយគេក៏ផឹកគ្រប់គ្នាឡ ។

២៤ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នេះហើយជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃ សញ្ញាថ្មីអ ដែលត្រូវច្រូចសំរាប់មនុស្សជាច្រើន
២៥ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំមិនផឹកពីផលផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀត ទេ
ដរាបដល់ថែណាដែលខ្ញុំនឹងផឹកជាថ្មីនៅក្នុងអនាគតព្រះ" ក ។

២៦ រួចកាលបានច្រៀងទំនុក១ហើយ នោះក៏ចេញទៅឯភ្នំ ដើមអូលីវខ ។

ព្រះយេស៊ូវព្យាករពិការបដិសេធន៍របស់ពេត្រុស

១៤:២៧-៣១ = មថ ២៦:៣១-៣៥

២៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នៅវេលាយប់នេះឯង អ្នក រាល់គ្នានឹងរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុក ថា អញនឹងវាយអ្នកគង្វាល ហើយហ្វូងច្រើមនឹងត្រូវខ្ចាត់ ខ្ចាយទៅ ២៨ប៉ុន្តែកាលណាខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ នោះខ្ញុំនឹង ទៅឯស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នា" យ ។

២៩តែពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ទោះបីមនុស្សទាំងអស់រវាត ចិត្តចេញក៏ដោយ គង់តែទូលបង្គំមិនដូច្នោះទេ" ។

៣០ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រ រកដថានៅថ្ងៃនេះគឺនៅក្នុងពេលយប់នេះឯងមុនដែលមាន រងាវ២ដងនោះអ្នកនឹងប្រកែកគ្រប់៣ដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ" ង ។

៣១តែគាត់ប្រកែកយ៉ាងខ្លាំងលើសទៅទៀតថា "ទោះបី ទូលបង្គំត្រូវស្លាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ក្តី គង់តែមិនព្រមថា មិន ស្គាល់ទ្រង់ដូច្នោះនោះឡើយ" ច ហើយទាំងអស់ក៏ថាដូចគ្នា ។

នៅសួនច្បារតែតសេម៉ានី

១៤:៣២-៤២ = មថ ២៦:៣៦-៤៦ លក ២២:៤០-៤៦

៣២នោះក៏មកដល់កន្លែងហៅថា ច្បារតែតសេម៉ានី ហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរអង្គុយនៅទីនេះសិន ចាំ

ខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន" ៣៣ទ្រង់ក៏យកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានន ទៅជាមួយដែរ ទ្រង់ចាប់តាំងមានព្រះហស ្តិយភាំងជាខ្លាំង ហើយតបប្រមល់ណាស់ ៣៤ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ចិត្តខ្ញុំ ព្រួយជាខ្លាំងសឹងតែនឹងស្លាប់ជ ចូរនៅទីនេះចាំយាមចុះ" ។

៣៥រួចកាលទ្រង់បានយាងទៅមុខបន្តិចនោះទ្រង់ទំលាក់ព្រះ អង្គផ្តាប់ព្រះភក្ត្រចុះអធិស្ឋាន សូម ឱ្យពេលវេលាព្យ នេះ បានកន្លងហួសពីទ្រង់ទៅ បើសិនជាបាន ៣៦ទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ឱអីប្តា ព្រះវរបិតាអើយ! ឈ ទ្រង់អាចនឹងធ្វើការទាំង អស់កើត សូមយកពែងនេះចេញពីទូលបង្គំផងដ ប៉ុន្តែ កុំតាម ចិត្តទូលបង្គំឡើយសូមសំរេចតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ" ។

៣៧ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញ ឃើញពួកសិស្សកំពុងតែដេកលក់ ក៏មានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "អ្នកដេកលក់ឬអី?

តើនឹងនៅចាំ យាមតែ១ម៉ោងមិនបានឬ? ៣៨ចូរឱ្យចាំយាមហើយ អធិស្ឋាន ចុះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យកើតមានសេចក្តីល្ងង់បំណាច់ឡើយ វិញ្ញាណ ប្រុងស្រេចមែន តែសាច់ឈាមខ្សោយទេ” ឌុ ។

៣៩រួចទ្រង់ចេញទៅអធិស្ឋានម្តងទៀត ដោយបន្ទូលជា សេចក្តីដដែល ៤០កាលទ្រង់ចុះ
រាងយាងត្រឡប់មកវិញ នោះ ក៏ឃើញគេកំពុងដេកលក់ទៀត ដ្បិតភ្នែកគេធន់ជ្រប់ គេមិន
ដឹងខ្លួនជាទូលឆ្លើយនឹងទ្រង់ថាដូចម្តេចទេ ។

៤១ទ្រង់បានយាងមកជាតំរប់៣ដង មានបន្ទូលថា ឥឡូវនេះ នៅតែដេកលក់ ហើយសំរាកកំឡាំងទៀតឬ?

“ប៉ុណ្ណឹងចុះ! កំណត់ធរដល់ហើយ មើល! កូនមនុស្សត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សមានបាប
៤២ចូរក្រោកឡើង យើងទៅ នំ! អ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំ វាជិតមកដល់ហើយ!”

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

១៤:៤៣-៥០ = មថ ២៦:៤៧-៥៦ លក ២២:៤៧-៥០

យហ ១៨:៣-១១

៤៣កំពុងដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅឡើយ ស្រាប់តែយូដាសណ ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ ក៏មកដល់ភ្លាម
នាំទាំងហ្នឹងមនុស្សដ៏ធំ ពី ពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំមកជាមួយផង ព្រម ទាំងកាន់ដាវ កាន់ដំបង
។

៤៤អ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ប្រាប់ទិសគាល់នេះដល់គេថា “អ្នកណាដែលខ្ញុំចើប គឺអ្នកនោះហើយ
ចូរចាប់វាទៅ ដោយប្រយ័ត្នប្រយែងចុះ” ៤៥កាលគេបានមកដល់ នោះវា ចូលទៅឯទ្រង់ភ្លាម ដោយទូលថា
“លោកគ្រូអើយ! ត ហើយក៏ចើបទ្រង់ ៤៦នោះគេលូកដៃទៅចាប់ទ្រង់ ៤៧តែមាន ម្នាក់ឈរជិតខាង
គាត់ហូតដាវកាប់ដាច់ស្លឹកត្រចៀករបស់ បារិសម្តេចសង្ឃម្នាក់ ។

៤៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “តើអ្នករាល់គ្នាបាន ចេញមកចាប់ខ្ញុំ ទាំងកាន់ដាវ កាន់ដំបង
ដូចជាមកចាប់ ចោរឬអី? ៤៩ខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំង
បង្រៀនក្នុងព្រះវិហារចរាល់តែថ្ងៃផងតែអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ចាប់ខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែនេះដើម្បីនឹងធ្វើ
ឱ្យសំរេចតាមបទគម្ពីរ ទេ” ៥០នោះពួកសិស្សក៏រត់ចោលទ្រង់ទាំងអស់គ្នាទៅឆ

៥១មានមនុស្សកំលោះម្នាក់ដែលដើរតាមទ្រង់មានតែសំពត់ ទេសឯកព័ទ្ធនឹងខ្លួន ៥២គេក៏ចាប់គាត់
តែគាត់រត់រួចចោល សំពត់នោះ នៅតែខ្លួនទេ ។

នៅមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់

១៤:៥៣-៦៥ = មថ ២៦:៥៧-៦៨ យហ ១៨:១២,១៣,១៩-២៤

១៤:៦១-៦៣ = លក ២២:៦៧-៧១

៥៣គេក៏នាំព្រះយេស៊ូវទៅដល់សម្តេចសង្ឃ ឯពួកសង្ឃ្រាជ ពួកចាស់ទុំ ហើយពួកអាចារ្យទាំងអស់គ្នា ក៏ប្រជុំគ្នាឯលោក ៥៤ថ្ងៃណែកពេត្រុស គាត់តាមទ្រង់ទៅពីចំងាយ រហូតដល់ ខាងក្នុងព្រះលានសំដេចសង្ឃន ក៏អង្គុយអាំងភ្លើងជាមួយនឹង ពួកអាជ្ញាប ។

៥៥ពួកសង្ឃ្រាជ និងពួកក្រុមជំនុំទាំងអស់គ្នា គេប្រឹងរកទី បន្ទាល់ទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីនឹងសំឡាប់ទ្រង់បង់តែរក មិនបានសោះ ៥៦ក៏មានមនុស្សជាច្រើន មកធ្វើបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងទ្រង់ដែរ តែសេចក្តីបន្ទាល់របស់គេមិនត្រូវគ្នាសោះ

៥៧នោះមានខ្លះឈរឡើង ធ្វើបន្ទាល់ក្លែងទាស់នឹងទ្រង់ថា ៥៨"យើងខ្ញុំបានឮវាថា ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ដែលបាន ធ្វើដោយដៃមនុស្ស ហើយក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់១ទៀត ដែលមិនមែនធ្វើដោយដៃមនុស្សទេ" ៥៩យ៉ាងនោះ គង់តែ សេចក្តីបន្ទាល់របស់គេមិនត្រូវគ្នាទៀត ។

៦០ឯសំដេចសង្ឃ ក៏ឈរឡើងនៅកណ្តាលជំនុំ ដណ្តឹងសួរ ព្រះយេស៊ូវថា "តើឯងមិនព្រមឆ្លើយសោះឬអី? សេចក្តីដែល គេចោទប្រកាន់ឯងទាំងប៉ុន្មាននេះតើយ៉ាងដូចម្តេច?" ៦១តែ

ទ្រង់នៅតែស្ងៀម មិនបានឆ្លើយអ្វីសោះភ ។

រួចសំដេចសង្ឃពិចារណាសួរទ្រង់ទៀតថា "តើឯងជា ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានពរឬអី?" ម

៦២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ មួយទៀត អ្នក រាល់គ្នានឹងឃើញកូនមនុស្សអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃព្រះចេស្ដា ហើយទាំងមកក្នុងពពកនៅលើមេឃផង" យ ។

៦៣នោះសំដេចសង្ឃក៏ហែកព្រះពន្លឺលោករ ដោយពាក្យ ថា "តើយើងចាំ ចង់ត្រូវការនឹងទីបន្ទាល់ណាទៀត ៦៤អ្នក រាល់គ្នាបានឮពាក្យប្រមាថនេះហើយ ចុះតើគិតដូចម្តេច?"

អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏កាត់ទោសទ្រង់ថា គួរស្លាប់ហើយល ៦៥អ្នក ខ្លះចាប់តាំងស្មោះដាក់ទ្រង់ ក៏ខ្ជាប់ព្រះភក្ត្រ ហើយវាយទ្រង់ រួចទូលប្រាប់ថា "ចូរទាយចុះ!" ឯពួកអាជ្ញាក៏ទះទ្រង់ដែរ ។

ពេត្រុសបដិសេធថាមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ

១៤:៦៦-៧២ = មថ ២៦:៦៩-៧៥ លក ២២:៥៦-៦២

យហ ១៨:១៥-១៨, ២៥-២៧

៦៦វិញពេត្រុស គាត់នៅក្នុងព្រះលានសព្វដ៏ខាងក្រោម ហើយ មានបារស្រីរបស់សំដេចសង្ឃម្នាក់មក

៦៧ឃើញពេត្រុស កំពុងតែអាំងភ្លើងហ ក៏សំឡឹងមើលគាត់ ហើយនិយាយថា:

“អ្នកបាននៅជាមួយនឹងយេស៊ូវ ពីណាសារីតនេះដែរ” ឡូ ៦៨តែគាត់ប្រកែកថា “ខ្ញុំមិនដឹង មិនយល់ជាអ្នកនិយាយអ្វី ទេ” អ រួចគាត់ចេញទៅឯទីធ្លាខាងក្រៅ នោះមានតាំងរងាវ ឡើង ៦៩៥ រាវស្រីនោះក៏ឃើញគាត់ម្តងទៀត ហើយចាប់តាំង ប្រាប់ដល់ពួកអ្នក ដែលឈរនៅទីនោះថា “អ្នកនេះជាពួកគេ ដែរ” ៧០គាត់ប្រកែកម្តងទៀត រួចក្រោយបន្តិចមក ពួកអ្នក ឈរនៅទីនោះនិយាយទៅពេត្រុសថា “ឯងប្រ កាដជាពួកគេ ដែរ ដ្បិតឯងជាអ្នកស្រុកកាលីឡេ” ខ ។

៧១តែគាត់តាំងប្រមាថ ហើយស្បថថា “ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្ស នោះដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយទេ” គ ។

៧២នោះមានក៏រងាវឡើងជាតំរប់២ដង ពេត្រុសក៏នឹក ឃើញពីព្រះបន្ទូល ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់គាត់ថា “មុន ដែលមានរងាវ២ដង នោះអ្នកនឹងប្រកែក៣ដងថា មិនស្គាល់ ខ្ញុំ” យ កាលគាត់ច ានគិតពិសេចក្តីនោះហើយ នោះក៏យំ ។

ជំពូក ១៥

ព្រះយេស៊ូវប្រឈមមុខនឹងលោកពិឡាត់

១៥:២-១៥ = មថ ២៧:១១-២៦ លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

១៥ ១ដល់ព្រឹកឡើង កាលពួកសង្គ្រាជ ពួកចាស់ទុំ និងពួក អាចារ្យ ព្រមទាំងក្រុមជំនុំទាំងអស់ច ានប្រជុំពីគ្រោះគ្នា នោះក៏ចងព្រះយេស៊ូវនាំបញ្ជូនទៅឯលោកពិឡាត់ ។

២លោកពិឡាត់ពិចារណាសួរទ្រង់ថា “តើអ្នកជាស្តេច របស់សាសន៍យូដាឬអី?” ជ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ត្រូវដូច លោកមានប្រសាស៍ហើយ” ។

៣៣ពួកសង្គ្រាជគេចោទប្រកាន់ទ្រង់ខ្លាំងណាស់ ៤នោះលោក

ពិឡាត់ក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ម្តងទៀតដោយពាក្យថា “តើអ្នក មិនព្រមឆ្លើយសោះទេឬអី?

មើលរឿងជាច្រើនទាំងម៉្លេះ

ដែលគេធ្វើបន្ទាត់ទាស់នឹងអ្នក” ៥តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឥតមាន ឆ្លើយអ្វីទៀតសោះឈឺ

ានជាលោកពិឡាត់ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ។

៦រីឯនៅបុណ្យនោះ លោកតែងធ្លាប់លែងអ្នកទោសម្នាក់ ឱ្យដល់គេ តាមដែលគេសូម ៧គ្រានោះ មានម្នាក់ឈ្មោះ បារ៉ាបាស ជាប់គុកជាមួយនឹងពួកអ្នកបះបោរ ជាអ្នកដែល សំឡាប់គេ ក្នុងវេលាបះបោរនោះ ៨ហ្នឹងមនុស្សក៏ចាប់តាំង ស្រែកឡើង សូមលោកបើកឱ្យដល់គេ ដូចជាលោកតែង ធ្លាប់ធ្វើមក ។

៩លោកពិឡាត់សួរគេថា “តើចង់ឱ្យខ្ញុំលែងស្តេចសាសន៍ យូដាឱ្យដល់អ្នករាល់គ្នាឬអី?” ញ

១០នេះដ្បិតលោក ជ្រាបថា "ពួកសង្គ្រាមបានបញ្ជូនទ្រង់ ដោយឈ្មួញនីសទេ ១១តែពួក សង្គ្រាម ឬ
ានព្យុះព្យុះបង្កមនុស្សឱ្យសូមឱ្យលោក លែង បារ៉ាបាសវិញ" ដ ។

១២លោកពិឡាត់ក៏សួរគេម្តងទៀតថា "ដូច្នោះតើចង់ឱ្យខ្ញុំ
ធ្វើអ្វីនឹងអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាស្តេចសាសន៍យូដានេះ"

១៣គេស្រែកឡើងទៀតថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ" ។

១៤លោកពិឡាត់សួរគេថា "ដូច្នោះ តើគាត់បានធ្វើខុសអ្វី នោះគេស្រែកកាន់តែខ្លាំងឡើងថា
"ចូរឆ្កាងវាទៅ" ។

១៥ដំបូង លោកចង់ធ្វើបំពេញដល់ចិត្តបង្កមនុស្សដែរ បានជាលែងបារ៉ាបាសដល់គេ រួចកាលប
ានវាយព្រះយេស៊ូវ ដោយរំពាត់ហើយបំ នោះក៏បញ្ជូនទៅឱ្យគេឆ្កាងទ្រង់ ។

ពួកទាហានរ៉ូមាំងចំអកឱ្យព្រះយេស៊ូវ

១៥:១៦-២០ = មថ ២៧:២៧-៣១

១៦ចំណែកពួកទាហានក៏នាំទ្រង់ទៅឯទីធ្លាជាទីកាត់ក្តីខ្លួនគេ ហៅពួកកងទាហានទាំងអស់ឱ្យមូលគ្នាមក
១៧ក៏យកអារពណិ ស្វាយបំពាក់ទ្រង់ ហើយក្រុងក្នុងបន្ទាប់ពាក់លើព្រះសិរ

១៨រួចចាប់តាំងសំពះទូលទ្រង់ថា "ថ្វាយបង្គំស្តេចសាសន៍ យូដា!" ឆ

១៩គេក៏យកដើមត្រែងវាយព្រះសិរស្មោះដាក់ទ្រង់ ហើយលុតជង្គង់ថ្វាយទ្រង់ផង ២០កាលប
ានចំអកមើលងាយ ទ្រង់ស្រេចហើយ នោះគេដោះអារពណិស្វាយចេញ ក៏បំពាក់ ព្រះពស្ត្រទ្រង់វិញ
រួចនាំចេញទៅឆ្កាងណ ។

ការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ

១៥:២២-៣២ = មថ ២៧:៣៣-៤៤ លក ២៣:៣៣-៤៣

យហ ១៥:១៧-២៤

២១គេចាប់អ្នកស្រុកគឺវេនតម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូនជាឪពុកអ័លេ- ក្សានត្រុស និងរូកូសថ
ដែលដើរតាមផ្លូវចុះមក ពីចំការបង្គំ ឱ្យគាត់លីឈើឆ្កាងទ្រង់ទ ២២គេនាំទ្រង់ទៅដល់កន្លែង ហៅ ថា
"គាល់កូថា" ដែលស្រាយថា ភ្នំរលាក្សាល ២៣នោះគេ យកស្រាទំពាំងបាយជូរ លាយនឹងជ័រល្វឹងទេសេច

ថ្ងាយទ្រង់ សោយ តែទ្រង់មិនសោយទេ ២៤កាលបានឆ្កាងទ្រង់រួច ហើយ
នោះគេក៏យកព្រះពន្លឺទ្រង់ចាប់ឆ្នោតចែកគ្នា ដើម្បី ឱ្យដឹងជាអ្នកណាត្រូវបានអ្វី ។

២៥ពេលដែលគេឆ្កាងទ្រង់ គឺជាពេលម៉ោង៩ព្រឹក ២៦គេ សរសេរប្រកាសកាត់ទោសទ្រង់ថា
“នេះស្តេចសាសន៍យូដា” ២៧ហើយក៏ឆ្កាងចោរ២នាក់ជាមួយនឹងទ្រង់ ម្នាក់ខាងស្តាំ

ម្នាក់ខាងឆ្វេង ២៨នោះបានសំរេចតាមបទគម្ពីរដែលថា “គេ បានរាប់ទ្រង់ជាពួកអ្នកទទឹងច្បាប់”
២៩ពួកអ្នកដែលដើរតាម ទីនោះក៏ជេរទ្រង់ទាំងគ្រវីក្បាលឆហើយនិយាយថា “អើ! ឯង
ដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣៣ថ្ងៃ ៣០
ឥឡូវចូរជួយសង្គ្រោះខ្លួនឯងដោយចុះពីលើឆ្កាងមក”

៣១ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ចំអកឱ្យទ្រង់បែបដូចគ្នា ទាំងនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា
“វាជួយសង្គ្រោះដល់ មនុស្សឯទៀតបាន តែពុំអាចនឹងសង្គ្រោះចំពោះខ្លួនឯងបាន ទេ ៣២ចូរ
ឱ្យព្រះគ្រីស្ទមជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលយ ចុះពី លើឆ្កាងមកឥឡូវចុះ ឱ្យយើងបានឃើញហើយជឿផង”
៣២ នាក់ដែលជាប់ឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏ដេរលុតទ្រង់ដែរ ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៥:៣៣-៤១ = មថ ២៧:៤៥-៥៦ លក ២៣:៤៤-៤៩

៣៣ដល់ម៉ោង១២ នោះមានងងឹតដាច់គ្របលើផែនដី ដរាប ដល់ម៉ោង៣ពេលសៀល ៣៤លុះវេលាម៉ោង៣
នោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បន្តិឌមានជាខ្លាំងថា “អេឡាយៗលាម៉ាសាបាច់ថានី” គឺ ស្រាយថា
“ព្រះអង្គនៃទូលបង្គំអើយ! ឱព្រះអង្គនៃទូលបង្គំ អើយ! ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់លះចោលទូលបង្គំ” ល ។

៣៥អ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនោះក៏ឮ ហើយគេនិយាយថា “មើល! វាស្រែកហៅរកលោកអេលីយ៉ាហើយ” ។
៣៦រួចម្នាក់រត់ទៅយកសារាយរំហូតជ្រលក់ទឹកខ្មេះរំជោកដាក់ នឹងចុងដើមត្រែងហុចទៅថ្ងាយទ្រង់សោយ
ដោយពោលថា “ឈប់សិន ចាំមើល! បើលោកអេលីយ៉ាមកបញ្ជុះវាឬទេ?”

៣៧រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់ស្រែកជាខ្លាំង ហើយក៏ផុតដង្ហើមទៅស

៣៨គ្រានោះ រាំងននក្នុងព្រះវិហារក៏រំហែកជា២ភាគ ចាប់ តាំងពីលើចុះដល់ក្រោមហ

៣៩ឯមេម៉ែតឡូវដែលឈរទល់មុខនឹង ទ្រង់ គាត់ឃើញថា ទ្រង់ស្រែកឡើង ហើយផុតដង្ហើមទៅ យ៉ាងដូច្នោះ

ក៏និយាយថា "មនុស្សនេះប្រាកដជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះមែន" អ ។

៤០ ក៏មានស្ត្រីខ្លះដែលបានតាមបំរើព្រះយេស៊ូវ ក្នុងគ្រាដែល ទ្រង់គង់នៅស្រុកកាលីឡេនៅឡើយ គេឈរមើលពីចំងាយ ៤១ ក្នុងពួកស្ត្រីទាំងនោះ គឺម៉ារីា ពិស្រុកម៉ាក់ដាឡា ១ និងម៉ារីា ជាម្តាយយ៉ាកុបតូច និងយ៉ូសេ ១ ហើយនិងសាឡូមេ ១២ ក៏មាន ស្ត្រីឯទៀតជាច្រើន ដែលបានឡើងមកឯក្រុងយេរូសាឡឹមជា មួយនឹងទ្រង់ដែរ ។

ការបញ្ជូនព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

១៥:៤២-៤៧ = មថ ២៧:៥៧-៦១ លក ២៣:៥០-៥៦

យហ ១៩:៣៨-៤២

៤២ មានម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសេបនៅស្រុកអេរិម៉ាថេ ដែលមាន កេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងពួកក្រុមជំនុំយ ជាអ្នករង់ចាំសពព្រះដៃវង អ្នកនោះបានមកដល់ ក៏ចូលទៅឯលោកពិឡាត់ ដោយចិត្តក្លា ហាន សូមព្រះសពព្រះយេស៊ូវ ៤៣ ដោយព្រោះជាថែរៀបចំ ហើយ គឺជាថែមុនថែឈប់សំរាកច ហើយក៏លាចណាស់ផង ៤៤ លោកពិឡាត់ មានសេចក្តីឆ្ងល់ពីទ្រង់ ដែលសុគតជា ឆាប់ម៉្លោះ ក៏ហៅមេទ័ពមកសួររូបពាក់ បើទ្រង់សុគតជាយូរ មកហើយ ឬដូចម្តេច ៤៥ កាលមេទ័ពបានជំរាបឱ្យលោក ជ្រាបហើយ នោះលោកក៏អនុញ្ញាតឱ្យព្រះសពដល់ យ៉ូសេប ៤៦ គាត់ក៏ទិញសំពត់ទេសឯក រួចដាក់ព្រះសពទ្រង់ចុះ មក រុំនឹងសំពត់នោះ នាំទៅបញ្ជូនក្នុងផ្នូរដែលបានដាប់នៅក្នុង ថ្ម រួចប្រមៀលថ្ម ១ មកសន្លប់ខ្ទប់មាត់ផ្នូរជិតជ ៤៧ ម៉ារីា ជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា និងម៉ារីា ជាម្តាយយ៉ូសេឈរគេក៏ឃើញ កន្លែងដែលបញ្ជូនព្រះសពទ្រង់ដែរ ។

ជំពូក ១៦

ព្រះយេស៊ូវរស់ឡើងវិញ

១៦:១-១៨ = មថ ២៨:១-៨ លក ២៤:១-១០

១៦ ១ កាលផុតថែឈប់សំរាកហើយ នោះម៉ារីា ជាអ្នក ស្រុកម៉ាក់ដាឡា ម៉ារីា ជាម្តាយយ៉ាកុប និងសាឡូមេ ៤ ាននាំ គ្នាទិញគ្រឿងក្រអូបព្យ ដើម្បីនឹងទៅអប់ព្រះសពទ្រង់ ២ ដល់ព្រ លីមឡើង នៅថែទី១ ក្នុងអាទិត្យនោះ កាលថែទីបន្តិច ឡើង គេក៏ទៅឯផ្នូរ ៣ ព្រមទាំងនិយាយគ្នាបណ្តើរថា "តើមាន អ្នកណានឹងប្រមៀលថ្មចេញពីមាត់ផ្នូរឱ្យយើង?" ដ ។

៤តែកាលបានងើបមើលទៅ នោះឃើញថ្មបានប្រមៀល ចេញហើយថ្មនោះធំណាស់) ៥លុះកាលច
ានចូលទៅក្នុង ផ្នូរ ក៏ឃើញកំលោះម្នាក់ពាក់អាវសំបំ អង្គុយនៅខាងស្តាំ ហើយ
ស្រ្តីទាំងនោះមានសេចក្តីភាំងស្អុត ។

៦តែអ្នកនោះនិយាយថា "កុំឱ្យភ័យឡើយ អ្នករាល់គ្នាមក រកព្រះយេស៊ូវ
ពីណាសារីតខ្ញុំដែលត្រូវឆ្កាងទ្រង់មានព្រះ ជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ មើល! នេះ
ជាកន្លែងដែលគេបានផ្តេកព្រះសពទ្រង់ ៧ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅ ប្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់ ព្រមទាំងពេត្រុសផងថា
ទ្រង់យាងទៅ ឯស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នាហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ទ្រង់ឈរនៅស្រុកនោះ ដូចជាទ្រង់ច
ានប្រាប់ទុក"ណ ។

៨នោះគេប្រញាប់ប្រញាល់ចេញទៅក្រៅ រត់ចោលផ្នូរ ទៅដោយកើតមានសេចក្តីភ័យញ័រ
ទាំងស្រឡាំងកាំង គេមិន បាននិយាយអ្វីប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយ ព្រោះគេខ្លាច ។

៩រីឯកាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺនៅព្រឹកព្រលឹម ថ្ងៃទី១ ក្នុងអាទិត្យនោះឯង
នោះទ្រង់ក៏លេចមកមុនដំបូង ឱ្យម៉ារ៉ា ជាអ្នកស្រុកម៉ាកដាឡាឃើញត គឺជាស្រ្តីដែលទ្រង់ ច
ានបណ្តេញអារក្ស៧ឱ្យចេញនោះ ១០នាងក៏ទៅប្រាប់ដល់ ពួកអ្នកដែលបាននៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ
ដែលគេកំពុងតែ កាន់ទុក្ខ ហើយយំសោក ១១តែកាលគេបានឮថាទ្រង់រស់ ហើយថានាងបានឃើញទ្រង់
នោះគេមិនជឿទេថ ។

១២ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមកបែប១ទៀត ឱ្យពួកគេ ២នាក់ឃើញ
ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែដើរទៅឯស្រុកស្រែទ

១៣អ្នកទាំង២នោះក៏ទៅប្រាប់ដល់ពួកគេឯទៀត តែគេនៅតែមិនជឿទៀត ។

១៤ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមកឱ្យពួក១១នាក់បាន ឃើញ ក្នុងកាលដែលកំពុងអង្គុយនៅតុ
ហើយទ្រង់បន្ទោស គេ ដោយព្រោះមានចិត្តរឹងរូស ហើយមិនជឿ ពីព្រោះគេ មិនច
ានជឿដល់ពួកអ្នកដែលឃើញទ្រង់ ក្រោយដែលទ្រង់ រស់ឡើងវិញនោះទេថ ។

១៥ទ្រង់ផ្តាំគេថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកិយ ទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល
្នទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំង អស់ចុះន ១៦អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ
តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿ នោះនឹង ត្រូវទោសវិញប ១៧ទីសំគាល់ផ្ទាំងនេះនឹងជាប់តាមអស់អ្នក

ដែលជឿ គឺថា គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយ និងចេះនិយាយភាសាថ្មី ១៨នឹងចាប់កាន់ពស់ ឬ ឬបើគេ ផឹកអ្វីពុល នោះមិនធ្វើឱ្យអន្តរាយទេ ហើយគេនឹងដាក់ដៃ លើមនុស្សជំងឺឱ្យបានជាផងយ ។

១៩ដូច្នោះ ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់ បានមានបន្ទូលនឹងគេ រួចហើយ នោះព្រះវរបិតាបានទទួល ទ្រង់ឡើងទៅស្ថាន សួគ៌វិញឱ្យគង់នៅខាងស្តាំល ២០៦ពួកសិស្ស គេចេញទៅ ប្រកាសប្រ ាប់នៅសព្វគ្រប់អន្លើ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ធ្វើការ ជាមួយទាំងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល ដោយទិសំគាល់រំដែលកើតមក តាមក្រោយផង ។ អាម៉ែន ។

Luke

ជំពូក ១

បុព្វកថា

១:១-៤ = កថ ១:១

១ ១មានមនុស្សជាច្រើន បានផ្តើមតែងរឿង ពីអស់ទាំង ការដែលពួកយើងខ្ញុំបានជឿជាក់ ២ដូចជាគេបានប្រ ាប់មក យើងខ្ញុំ ដែលគេបានឃើញការទាំងនោះជាក់នឹងភ្នែកកតាំង ពីដើមរៀងមកខ ហើយក៏ធ្វើជាអ្នកបំរើផ្សាយព្រះបន្ទូលគ ពហេតុ នោះបានជាខ្ញុំគិតថា គួរតប្បីអោយខ្ញុំសរសេរផ្ញើមក លោក ដោយលំដាប់ដែរ ឱព្រះតេជព្រះគុណយេវែរភីលងអើយ ដ្បិត ខ្ញុំបានពិនិត្យពីរឿងទាំងនោះ តាំងតែពីដើមរៀងមក ដោយ ហ្មត់ចត់ហើយច ៤ដើម្បីអោយលោកបានជ្រាបពីសេចក្តីពិត នៃអស់ទាំងសេចក្តី ដែលគេបានបង្រៀនលោកឆ ។

ទំនាយពីកំណើតរបស់លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ត

៥កាលនៅរាជ្យហេរ៉ូឌ ជាស្តេចស្រុកយូដាជនោះមានសង្ឃ១ ក្នុងពួកលោកអ័ប៊ីយ៉ាល នាមសាករិ ប្រពន្ធឈ្មោះអេលីសាបិត ជាពូជលោកអេរ៉ុន ៦អ្នកទាំង២នោះជាមនុស្សសុចរិតនៅចំ ពោះព្រះ ឬ ានកាន់តាមក្រិត្យក្រមនឹងច្បាប់នៃព្រះអម្ចាស់ទាំង ប៉ុន្មានឥតកន្លែងបន្ទោសបានទេព្យ ៧លោកគ្មានកូនសោះ ដ្បិត អេលីសាបិតជាស្រ្តីអារ ហើយទាំងប្តីប្រពន្ធក៏ចាស់ណាស់ផង ។

ជីវិតតាមទំលាប់ការងារពួកសង្ឃដែលគេចាប់ឆ្កោតដនោះ ត្រូវវេនអោយលោកចូលទៅដុតគ្រឿងក្រអូប
នៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ ៩កាលកំពុងតែធ្វើការងារនៃពួកសង្ឃ នៅចំពោះព្រះ តាមវេនលោកខុ
១០ហើយបណ្តាមនុស្សដែល នៅខាងក្រៅកំពុងតែអធិស្ឋាននៅវេលាដុតគ្រឿងក្រអូប ។

១១នោះមានទេវតាណៃព្រះអម្ចាស់ លេចមកឈរខាងស្តាំ នៃអាសនាគ្រឿងក្រអូបអោយលោកឃើញត
១២កាលសាការី ឃើញទេវតា ហើយលោកក៏ភាន់ភាំង ហើយកើតមានសេចក្តី ភ័យខ្លាចថា

១៣ប៉ុន្តែទេវតានិយាយថា “ កុំខ្លាចអីទេ សាការីអើយ! ព្រោះពាក្យដែលលោកទូលអង្វរនោះ ច
ានទទួលហើយឯអេ លីសាបិត ប្រពន្ធលោក នឹងបង្កើតកូនប្រុស១អោយលោក ត្រូវអោយវាមានឈ្មោះថា
យ៉ូហានេ ១៤លោកនឹងមានសេចក្តី រីករាយ និងសេចក្តីអំណរ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងអរសាទរ
ក្នុងកាលដែលវាកើតមកនោះន ១៥ដ្បិតវានឹងបានជាធំនៅចំ ពោះព្រះអម្ចាស់ វានឹងមិនធាតុបស្រាទំពាំង
យជូរ ឬគ្រឿង ស្រវឹងទេ វានឹងបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ តាំងតែពីផ្ទៃ ម្តាយមកព

កថ ២:៤ ៤:៨, ៣១ ៦:៣, ៥ ៩:១៧ ១១:២៤ អភ ៥:១៨ កថ ១០:៤៤

ព យរ ១:៥ កទ ១:១៥១៦វានឹងបង្ហូរកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាច្រើន អោយ
ត្រឡប់វិលមកឯព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃគេវិញ ១៧វានឹងនាំមុខ ទ្រង់រដោយនូវវិញ្ញាណ
ហើយនិងអំណាចរបស់លោកអេ-លីយ៉ាម ដើម្បីនឹងបំបែរចិត្តពួកឪពុកមកឯកូនយ និងពួក ចចេសមកឯប្រ
ាជ្ជារបស់មនុស្សសុចរិតវិញ ប្រយោជន៍ នឹងរៀបចំមនុស្ស១ពួកទុកជាស្រេច សំរាប់ជាវាស្ត្ររបស់
ព្រះអម្ចាស់” ។

១៨សាការីសួរទេវតាថា “ តើខ្ញុំនឹងដឹងសេចក្តីនោះបាន ដោយសារអ្វី? ល ដ្បិតខ្ញុំសោតក៏ចាស់ហើយ
ប្រពន្ធខ្ញុំក៏ចាស់ ណាស់ដែរ” ។

១៩ទេវតាឆ្លើយតបនឹងលោកថា “ ខ្ញុំនេះឈ្មោះកាព្រីយ៉ែលស ដែលឈរនៅចំពោះព្រះ ទ្រង់បានចាត់
ខ្ញុំអោយមកនិយាយ នឹងលោក ហើយប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ ២០មើលលោក នឹងត្រូវគនិយាយមិនបានហ
ដរាបដល់ថ្ងៃដែលការទាំងនេះ កើតមក ពីព្រោះលោកមិនបានជឿពាក្យខ្ញុំ ដែលនឹងសំរេច
នៅវេលាកំណត់នោះទេ” ។

២១ឯបណ្តាមនុស្សគេនៅចាំសាការី ក៏នឹកប្លែកពីលោក ដែលនៅក្នុងព្រះវិហារជាយូរម៉្លេះ
២២កាលលោកចេញមក លោកនិយាយនឹងគេមិនបានទេ គេក៏យល់ឃើញថាលោក ច

ានឃើញការជាក់ស្តែងណាមួយ នៅក្នុងព្រះវិហារជាមិន ខាន ដោយលោកធ្វើគ្រឿងសំគាល់អោយដឹងឡ
ហើយក៏នៅ តែត ។

២៣កាលវេលា ដែលការងារលោកបានសំរេចហើយ នោះ លោកក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ
២៤គ្រាក្រោយនោះអេលី សាបិត ជាប្រពន្ធលោក នាងមានផ្ទៃពោះ រួចក៏លាក់ខ្លួន នៅខែដោយថា ២៥
“ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសខ្ញុំយ៉ាង ដូច្នោះ ក្នុងគ្រាដែលទ្រង់ទតមកខ្ញុំ ដើម្បីនឹងដោះសេចក្តី
អាមាស់ខ្លាសអរបស់ខ្ញុំ នៅកណ្តាលមនុស្សចេញ ។

ទំនាយពីកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៦កន្លង៦ខែក្រោយនោះមក ព្រះទ្រង់ចាត់ទេវតាកាព្រី- យ៉ែលក អោយទៅឯនាងព្រហ្មចារីម្នាក់
ដែលនៅភូមិណា សារីតខ ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ២៧ជាស្ត្រីដែលបានបំរុងទុក អោយមនុស្ស
ម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែបត ជាពូជប្លង់ដារីឌុ នាង នោះឈ្មោះ ម៉ារ៉ា ២៨ទេវតាក៏ចូលមកឯនាងពោលថា “ ជ
រាបសួរនាង ឱនាង ដែលប្រកបដោយព្រះគុណអើយ! ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ គង់នៅជាមួយនឹងនាង
ក្នុងបណ្តាពួកស្រីៗ នាង ជាស្ត្រីមាន ពរពិត ” ។

២៩នាងមានសេចក្តីរាំងដោយពួកពាក្យនោះ ហើយវិនិច្ឆ័យក្នុង ចិត្ត
ពីពាក្យជំរាបសួរយ៉ាងនោះមានន័យដូចម្តេច? ៣០តែ ទេវតានិយាយថា “ កុំខ្លាចអីយម៉ារ៉ាអើយ!
ដ្បិតព្រះបាន ប្រោសមេត្តាដល់នាងហើយង ៣១មើលនាងនឹងមានគភ៌ប្រ សូតបានបុត្រា១
ដែលនាងត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា យេស៊ូវច ៣២បុត្រនោះនឹងបានជាធំឧត្តម ហើយគេនឹងហៅទ្រង់ជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតឆ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រទានរាជ្យនៃប្លង់ដារីឌុជ
ជាពូជក្រៅទ្រង់ថ្វាយទ្រង់ សោយ ៣៣ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ លើពួកវង្សរបស់យ៉ាកុបនៅ អស់កល្បរៀងទៅ
ហើយរាជ្យទ្រង់ឈរនឹងមិនផុតឡើយ ” ញ ។

៣៤តែម៉ារ៉ាសួរទេវតាថា “ ខ្ញុំមិនស្គាល់ប្រុសណាផង ដូច្នោះតើធ្វើដូចម្តេចនឹងអោយការនេះសំរេចបាន? ”

៣៥ទេវតាក៏ឆ្លើយថា “ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមក សណ្ឋិតលើនាងដ ហើយព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏ខ
៣៦សំបំផុតបំផុត បំផុតបំផុត នឹង មកគ្របបាំងនាង ដោយស្រមោល ហេតុដូច្នោះបុត្របរិសុទ្ធខ្ល ដែលនឹងប្រសូតមកនោះ
ត្រូវហៅថាជាព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះឈរ ៣៦មើល! ឥឡូវអេលីសាបិត ជាញាតិនាងក៏មានផ្ទៃ

ពោះជាកូនប្រុសណា ក្នុងកាលដែលចាស់ហើយដែរ គឺអ្នក ដែលគេបានហៅជាស្រ្តីអារ
នោះនាងមានផ្ទៃពោះខែ មកហើយ ៣៧ដ្បិតការអ្វីដែលព្រះទ្រង់ធ្វើពុំបាន នោះគ្មាន សោះឡើយ” ត
៣៨នោះម៉ារានិយាយថា “មើល! ខ្ញុំនេះជាអ្នក បំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូច្នោះ សូមអោយបានសំរេចដូច
ពាក្យលោកចុះ!” រួចទេវតាក៏ថយចេញពីនាងបាត់ទៅ ។

នាងម៉ារាមកសួរសុខទុក្ខអាលីសាបិត

៣៩នៅគ្រានោះ ម៉ារាក៏ក្រោកឡើងទៅឯស្រុកភ្នំជាប្រញាប់ ដល់ភូមិ១ក្នុងខេត្តយូដាថ
៤០ក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះសាការី ជំរាប សួរដល់អេលីសាបិត ៤១កាលអេលីសាបិតបានឮពាក្យ ម៉ារាជំរាបសួរនោះ
កូនក៏បង្រះនៅក្នុងផ្ទៃរួចគាត់បាន ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ ៤២ក៏បន្តិសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ថា
“ ក្នុងបណ្តាពួកស្រីៗ គឺនាងហើយ ជាស្រ្តីមានពរ ពិតធ ព្រមទាំងកូននៅក្នុងផ្ទៃនាងផង ៤៣ដូចម្តេចហ្ន៎ ច
ានជាដល់ ទៅព្រះមាតាព្រះអម្ចាស់នៃខ្ញុំក៏មកសួរដូច្នោះដែរ! ៤៤ដ្បិត មើលកាលសំឡេងនាងជំរាបសួរព
មកដល់ត្រចៀក ខ្ញុំនោះ កូននៅក្នុងពោះខ្ញុំក៏បង្រះដោយសេចក្តីអំណរ ៤៥នាងមាន ពរហើយ ដោយនាងច
ានជឿ ដ្បិតសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលមកនាង នោះនឹងបានសំរេចជាមិនខាន ។

ចំរៀងរបស់នាងម៉ារា

១:៤៦-៥៣ = ១ សយ ២:១-១០

៤៦រួចម៉ារានិយាយឡើងថា:

“ព្រលឹងខ្ញុំលើកដំកើងព្រះអម្ចាស់ប
៤៧វិញ្ញាណខ្ញុំក៏រីករាយ និងព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃខ្ញុំផ
៤៨ដ្បិតទ្រង់បានទតមើលសណ្ឋានទាបថោករបស់ខ្ញុំ ជាបារព
បំរើទ្រង់ មើលចុះ ពីនេះទៅមុខ គ្រប់ទាំងដំណមនុស្ស
នឹងរាប់ខ្ញុំថា ជាអ្នកមានពររា
៤៩ពីព្រោះព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាម ទ្រង់បានប្រោសសេចក្តី
យ៉ាងល្អវិសេសដល់ខ្ញុំយព្រះនាមទ្រង់បរិសុទ្ធ

៥០ ទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់គ្រប់ទាំងដំណាមនុស្ស

ដែលគេកោតខ្លាចទ្រង់តរៀងទៅរ

៥១ ទ្រង់បានសំដែងបូទី ដោយព្រះហស្តទ្រង់ល ព្រមទាំងកំចាត់

កំចាយមនុស្សអំនួតដោយសារគំនិតដែលនៅក្នុងចិត្តខ្លួនគេ

៥២ ទាំងទំលាក់ស្តេចពីបង្គំងង្គេញ ហើយលើកមនុស្សរាប

សាឡើងវិញស

៥៣ ឯមនុស្សឃ្លាន ទ្រង់បានចំអែតដោយរបស់ល្អហតែពួកអ្នក

មាន ទ្រង់បានបណ្តេញអោយទៅទទេវិញ

៥៤ ទ្រង់បានជួយអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកបំរើទ្រង់ អោយបាននឹក

ចាំពីសេចក្តីមេត្តាករុណាទ្រង់ឡ

៥៥ ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកពូជយុកោយើង គឺនឹងលោក

អ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោកអជារៀងរាបដរាបតមក” ។

៥៦ ម៉ាកនៅជាមួយនិងអេលីសាបិត ប្រហែលជា៣ខែ ទើបត្រឡប់ទៅផ្ទះខ្លួនវិញ ។

កំណើតរបស់លោកយ៉ូហាន- បាទីស្ទ

៥៧ រីឯពេលដែលអេលីសាបិត ត្រូវសំរាលកូន ក៏មកដល់ ហើយនាងសំរាលបានកូនប្រុស

៥៨ ចំណែកពួកអ្នកជិតខាង និងព្យាតិសន្តានគាត់ទាំងប៉ុន្មានក៏ឮថា “ព្រះអម្ចាស់បាន

ចំរើនសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់គាត់ ហើយគេមានសេចក្តី រីករាយអរសប្បាយជាមួយនឹងគាត់ ។

៥៩ ដល់ថ្ងៃទី៨ គេមកដើម្បីកាត់ស្បែកកទារកនោះ ក៏អោយ ឈ្មោះថា សាការី តាមឈ្មោះឪពុក

៦០ តែម្តាយឆ្លើយឡើង ថា “ ទេ! ត្រូវអោយឈ្មោះ យ៉ូហានវិញ” ខ ។

៦១ គេឆ្លើយទៅគាត់ថា “ ក្នុងពួកព្យាតិសន្តានអ្នក គ្មានអ្នក ណាដែលមានឈ្មោះនោះទេ” ។

៦២ គេក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់គំនូរដល់ឪពុក តើលោកចង់ អោយឈ្មោះអ្វីដល់កូន?

៦៣ លោកសូមក្តារខៀនមកសរ- សេរថា “ វាឈ្មោះយ៉ូហាន” យ នោះគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ទាំងអស់គ្នា

៦៤ខណៈនោះមាត់លោកបើកឡើងជា១រំពេច អណ្តាតក៏រលាស់បាន ហើយលោកពណ៌នាសរសើរដល់ ព្រះ
៦៥ឯមនុស្សដែលនៅជុំវិញទាំងប៉ុន្មាន ក៏កើតមាន សេចក្តីភ័យខ្លាច រួចគេវាយរាប់រឿងនេះទូទៅពេញក្នុង
ស្រុកភ្នំរបស់ខេត្តយូដាច ៦៦ហើយអស់អ្នកដែលឮ ក៏ទុកតែ ក្នុងពោះដោយថា ដូច្នោះតើកូននេះនឹងបានជាអ្វី
ព្រះហស្ត ព្រះអម្ចាស់ក៏នៅជាមួយនឹងវាឆ ។

ចំរៀងរបស់លោកសាការី

៦៧រីឯសាការី ជាឪពុក ក៏បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ជហើយទាយថាឈៈ

៦៨ “ សូមអោយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពួ
បានប្រកបដោយព្រះគុណ ពីព្រោះទ្រង់បានទតមើល

ហើយប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ដ

៦៩ព្រមទាំងបង្កើតព្រះដ៏មានឥទ្ធិបូទ្វិបំ នៅក្នុងពូជហ្លួងដាវីឌុឌ
ជាអ្នកបំរើទ្រង់ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះយើងផង

៧០ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូល ដោយមាត់ពួកហោរាបរិសុទ្ធ
របស់ទ្រង់តាំងពីបុរាណមកធរ

៧១គឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះ អោយរួចពីខ្លាំងសត្រូវយើង ហើយ
ពីកណ្តាប់ដៃ នៃអស់អ្នកណា ដែលស្អប់យើង

៧២ដើម្បីនឹងសំរេចសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់ពួកពូជយុកោ
យើងណា ហើយនិងនឹកចាំពីសេចក្តីសញ្ញាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ត

៧៣គឺជាសម្បូរ ដែលទ្រង់បានស្ស្ងថ្ងៃនឹង លោកអ័ប្រាហាំមជា
ពូជយុកោយើងថាៈ

៧៤ “ នឹងបើកអោយយើង បានសង្គ្រោះរួចពីកណ្តាប់ដៃពួក
ខ្លាំងសត្រូវ ដើម្បីអោយបានបំរើទ្រង់ទ ឥតភ័យខ្លាចធរ

៧៥ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ នឹងសេចក្តីសុចរិតន នៅចំពោះ

ទ្រង់អស់១ជីវិតយើង

៧៦ឯងទារកអើយ គេនឹងហៅឯងជាហោរាបនៃព្រះដ៏ខ្ពស់

បំផុតផ ដ្បិតឯងនឹងដើរចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីនឹងរៀប

ចំផ្លូវថ្វាយទ្រង់ព

៧៧ប្រយោជន៍អោយរាស្ត្រទ្រង់បានស្គាល់សេចក្តីសង្គ្រោះ

ជាការប្រោសអោយគេរួចពីបាបភ

៧៨ដោយព្រោះព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះនៃយើង

ដែលបណ្តាលអោយបច្ចុសកាលម ភ្លឹមកដល់យើងពីស្ថាន

ដ៏ខ្ពស់

៧៩ដើម្បីនឹងបំភ្លឺដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្នុងសេចក្តីងងឹត

ហើយក្នុងម្លប់នៃសេចក្តីស្លាប់យ ប្រយោជន៍អោយបាន

ដំរង់ជើងយើង តាមផ្លូវសុខសាន្តវិញរ ។

៨០ រីឯទារកនោះក៏កាន់តែធំឡើង បានចំរើនកំឡាំងខាង វិញ្ញាណជាខ្លាំងឡើងល

ហើយនៅតែក្នុងទីរហោស្ថាន

ដរាបដល់ថ្ងៃដែលបង្ហាញខ្លួន អោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

បានឃើញ ។

ជំពូក ២

ការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២ ១នៅក្រានោះ សេសារ-អូតូស្តូវ បានចេញព្រះរាជក្រម ១ច្បាប់ អោយមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅផែនដីច

ានចុះបញ្ជីស ២បញ្ជីមុនដំបូងនោះ បានធ្វើនៅវេលាដែលលោកគីរេនាស ធ្វើជាចៅហ្វាយនៅស្រុកស៊ីរីហ

ពាមនុស្សទាំងអស់ក៏ទៅឯស្រុក កំណើតរៀងខ្លួន ដើម្បីចុះបញ្ជី ។

៤ឯយ៉ូសែបគាត់ក៏ចេញពីណាសារ៉ែត ស្រុកកាលីឡេឡើង ទៅឯស្រុកយូដា ដល់ក្រុងរបស់ហ្គ្រីងដារីឌី ដែលឈ្មោះថា បេឡេហិមឡូ ពីព្រោះគាត់ជាព្រះវង្ស ហើយជាព្រះញាតិនិង ហ្គ្រីងដារីឌីដែរ ៥ដើម្បីនឹងចុះបញ្ជី ជាមួយនិងម៉ារ៉ា ដែលបាន បំរុងទុកអោយធ្វើជាប្រពន្ធគាត់អ ដែលនាងមានគភ៌នោះ

៦កាលកំពុងតែនៅទីនោះ វេលាដែលនាងត្រូវប្រសូតក៏មក ដល់ ៧ហើយនាងប្រសូតបានបុត្រាជាចំបងមក រួចរុំនឹងសំពត់ ផ្នែកក្នុងស្នូក ពីព្រោះក្នុងផ្ទះសំណាក់គ្មានកន្លែងណានៅទេ ។

ពួកអ្នកគង្វាល និងទេវតា

ជីវិតនៅស្រុកនោះឯង មានពួកអ្នកគង្វាល ដែលចាំយាម រក្សាហ្វូងច្រៀមរបស់ខ្លួន នៅឯវាល ក្នុងវេលាយប់ ៩នោះ មើល មានទេវតាកន្លែងព្រះអម្ចាស់មកឈរជិតគេ ឯសិរីល្អ របស់ទ្រង់ក៏ភ្លឺឆ្លាត់ជុំវិញ ហើយគេមានសេចក្តីភ័យខ្លាចជា ខ្លាំង ១០តែទេវតាប្រាប់ថា "កុំខ្លាចអីច មើល ខ្ញុំមកប្រាប់ដំណឹង ល ដល់អ្នករាល់គ្នា ពីសេចក្តីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ ដែលសំ រាប់បណ្តាជនទាំងអស់គ្នា ១១ដ្បិតនៅថ្ងៃនេះ មានព្រះអង្គ សង្គ្រោះគ១អង្គ ប្រសូតដល់អ្នករាល់គ្នានៅក្រុងហ្គ្រីងដារីឌី គឺជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់ង ១២ហើយនេះជាទីសំគាល់ច ដល់អ្នក គឺអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញព្រះឱរស១រុំនឹងសំពត់ផ្នែក ក្នុងស្នូក" ។

១៣នោះស្រាប់តែមានពួកពលបរិវារកកកុញ ពីស្ថានសួគ៌

មកនៅជាមួយនិងទេវតានោះក៏ពោលសរសើរដល់ព្រះថា

១៤"សួស្តីដល់ព្រះនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសេចក្តីសុខឆ សាន្តនៅផែនដីនៅកណ្តាលមនុស្ស ដែលជាទីគាប់ព្រះ- ហឫទ័យដល់ទ្រង់ ១៥កាលពួកទេវតាបានឃ្លាតចេញហោះ ទៅស្ថានសួគ៌វិញហើយ នោះពួកអ្នកគង្វាលនិយាយគ្នាថា ចូរយើងទៅឯបេឡេហិម មើលការដែលបានកើតមកនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់ច ានប្រាប់អោយយើងដឹង

១៦គេក៏ទៅជាប្រញាប់ឃើញម៉ារ៉ា និងយ៉ូសែបនៅទីនោះ ព្រមទាំងព្រះឱរសផ្នែកនៅក្នុងស្នូកផងដ

១៧កាលបានឃើញ ហើយ នោះគេក៏រាយរាប់រឿង ពីសេចក្តីដែលទេវតាបាន ប្រាប់ពីព្រះឱរស

១៨ហើយអស់អ្នកណាដែលឮ ក៏មាន សេចក្តីអស្ចារ្យ ពីពាក្យដែលពួកអ្នកគង្វាលបានប្រាប់មក

១៩តែម៉ារ៉ានាងរក្សាទុករឿងទាំងនេះ ដោយរំពឹងគិតតែ ក្នុងចិត្តឈ

២០ឯពួកអ្នកគង្វាលក៏វិលត្រឡប់ទៅវិញទាំង សរសើរដំកើងដល់ព្រះញ ដោយព្រោះគ្រប់ទាំងការដែល គេឮ ហើយឃើញនោះ ដូចជាទេវតាបានប្រាប់មក ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះវត្តមានក្នុងព្រះវិហារ

២១លុះដល់តំរប់៨ថ្ងៃ កាលត្រូវកាត់ស្បែកព្រះឱរសនោះដ គេថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ"
ជានាមដែលទេវតាបានប្រាប់ មុនដែលទ្រង់មកចាប់ទំផ្លែបំ ។

២២លុះដល់កំណត់ កាលត្រូវវិញ្ញកចេញជាបរិសុទ្ធ តាម ក្រិត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេឌុ នោះក៏នាំយកព្រះឱ
រសទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ២៣ដូចជា មានកត់ទុកមក
ក្នុងក្រិត្យវិន័យព្រះអម្ចាស់ថា "គ្រប់ទាំង កូនប្រុសៗ ដែលកើតពីផ្ទៃម្តាយមកមុនបង្អស់ នោះត្រូវ
រាប់ជាបរិសុទ្ធថ្វាយព្រះអម្ចាស់" ឈ ២៤ហើយនិងថ្វាយយ័ញ្ញ បូជា តាមសេចក្តីដែលច
ានកត់ទុកក្នុងក្រិត្យវិន័យរបស់ ព្រះអម្ចាស់ គឺថា "លលក១គូ ឬព្រាបជំទើរ២" ណ ។

២៥នោះមើលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះសីម្មាន ជាអ្នកសុចរិត
ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះត គាត់ រង់ចាំសេចក្តីដោះទុក្ខ របស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលថ ហើយ
ព្រះវិញ្ញណបរិសុទ្ធក៏សណ្តិតលើគាត់ ២៦ព្រះវិញ្ញណ បរិសុទ្ធបានសំដែងអោយគាត់ដឹងថា
គាត់មិនស្លាប់ឡើយ ទាល់តែបានឃើញព្រះគ្រីស្ទនៃព្រះអម្ចាស់ ២៧គាត់ចូល
មកក្នុងព្រះវិហារដោយនូវព្រះវិញ្ញណ រួចកាលមាតា បិតានាំយកព្រះយេស៊ូវ ជាឱរសចូលមក ដើម្បីធ្វើតាម
ទំលាប់ក្រិត្យវិន័យដល់ទ្រង់ទ ២៨នោះគាត់ក៏ទទួលមកបី ហើយសរសើរដល់ព្រះ ដោយពាក្យថា

២៩ឥឡូវនេះ ឱព្រះដ៏ជាម្ចាស់អើយ សូមបើកអោយបារី បំរើទ្រង់ទៅ
ដោយសុខសាន្តតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ចុះន

- ៣០ដ្បិតភ្នែកទូលបង្គំបានឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ផង ទ្រង់ប
- ៣១ដែលទ្រង់បានរៀបចំនៅមុខបណ្តាជនទាំងឡាយ
- ៣២ជាពន្លឺសំរាប់បំភ្លឺដល់សាសន៍ដទៃ ហើយជាសិរីល្អ របស់អ៊ីស្រាអែល ជាវាស្ត្រទ្រង់ព
- ៣៣ឃ្ន់សែប និង មាតាទ្រង់ ក៏អស្ចារ្យពីសេចក្តីទាំង ប៉ុន្មានដែលគេថ្លែងពីទ្រង់ ៣៤សីម្មានក៏អោយពរ
ហើយ

និយាយទៅម៉ារ៉ា ជាមាតាទ្រង់ថាភ មើលបុត្រនេះបានតាំង ឡើង
សំរាប់ធ្វើអោយពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាច្រើន ដួលម ហើយងើបឡើងវិញ ក៏សំរាប់ជាទីសំគាល់ដែលគេ
នឹងស្រដៀងទឹងផង ៣៥ឯនាងវិញ នឹងមានដាវចាក់ទំលុះ ព្រលឹងនាងដែរ
ដើម្បីអោយគំនិតក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សជា ច្រើនបានសំដែងចេញមក ។

៣៦ហើយមានហោរាស្រីម្នាក់យឈ្មោះ អាណ ជាកូនផា- ព្យូអែល ក្នុងពូជអំបូរអេស៊ីរ គាត់មានប្តី៧ឆ្នាំ
តាំងតែពី ក្រមុំមក ឥឡូវនេះគាត់ចាស់ណាស់ហើយ ៣៧នៅជាមេម៉ាយ ប្រហែលជា៨៤ឆ្នាំ

ក៏នៅតែក្នុងព្រះវិហារ មិនដែល ចេញឡើយ គាត់គោរពទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយការតម ហើយអធិស្ឋានល
ពាសគាត់បានឡើងមកនៅវេលានោះឯង ក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះ ព្រមទាំងប្រកាសប្រាប់ ពីព្រះឱរស
ដល់អស់អ្នកដែល នៅរង់ចាំសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្រុង យេរូសាឡឹម ។

ពាសកាលបានធ្វើសំរេចគ្រប់ទាំងអស់ តាមក្រឹត្យវិន័យ ព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ
គឺទៅ ឯភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេស ៤០ឯព្រះឱរសក៏កាន់ តែមានវ័យចំរើនធំឡើង
មានកំឡាំងខាងវិញ្ញាណវិតតែ ច្រើនឡើង ប្រកបដោយប្រាជ្ញាដ៏ពោរពេញ ហើយព្រះ-
គុណនៃព្រះក៏សណ្ឌិតលើទ្រង់ផងហ ។

ព្រះកុមារយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

៤១ វិធានមាតាបិតាទ្រង់ តែងតែទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមនៅ វេលាបុណ្យរំលងរាល់តែឆ្នាំឡ
៤២ លុះទ្រង់មានព្រះជន្មបាន ១២ឆ្នាំ នោះក៏នាំគ្នាឡើងទៅ តាមទំលាប់បុណ្យ ៤៣ តែដល់ ថ្ងៃរួចបុណ្យ
ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែត្រឡប់ទៅវិញនោះ ព្រះកុមារយេស៊ូវទ្រង់បានគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមនៅ ឡើយ
ចំណែកឯយ៉ូសែប និងមាតាទ្រង់ឥតបាន ដឹងទេ ៤៤ ស្មានថាទ្រង់គង់នៅក្នុងពួកគេ ក៏ដើរទៅបាន១ថ្ងៃ ទើប
ចាប់ភ្នឹកសួររកទ្រង់ ក្នុងពួកព្យាតិសន្តាន និងពួកអ្នកដែល ស្គាល់គ្នា ៤៥ កាលមិនឃើញ
នោះក៏ត្រឡប់ទៅរកទ្រង់ឯក្រុង យេរូសាឡឹមវិញ ៤៦ លុះកន្លងក្រោយមក៣ថ្ងៃនោះ ទើប ឃើញទ្រង់
គង់នៅកណ្តាលពួកអាចារ្យក្នុងព្រះវិហារកំពុង តែស្តាប់ ហើយនិងសួរគេ ៤៧ ពួកអស់អ្នកដែលឮទ្រង់ក៏
អស្ចារ្យអក្នុងចិត្តពីប្រាជ្ញា ហើយនិងពាក្យចម្លើយរបស់ទ្រង់ ៤៨ លុះមាតាបិតាបានឃើញទ្រង់
នោះក៏នឹងកំប្លែកក្នុងចិត្ត ហើយមាតាក៏សួរថា " កូនអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកប្រព្រឹត្ត នឹងយើងដូច្នោះ មើល
ឪពុកខ្ញុំអ្នក និងម្តាយបានខំដើររកអ្នក ទាំងថ្ងៃប្រាំបួនថ្ងៃ" ។

៤៩ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " អ្នកម្តាយរកខ្ញុំធ្វើអី តើមិនជ្រាប
ថាគួរអោយខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំទេឬ អី" គ
៥០ តែគាត់មិនយល់ពាក្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលនោះ ទេយ ។

៥១ ទ្រង់ក៏ចុះទៅឯភូមិណាសារ៉ែត ជាមួយនឹងគាត់វិញ្ញង ហើយបាននៅក្នុងឱវាតគាត់ ឯមាតាទ្រង់
នកំណត់ រឿងទាំងនោះទុកនៅតែក្នុងចិត្តច ៥២ ព្រះយេស៊ូវក៏កាន់ តែធំ ប្រកបដោយប្រ
ាជ្ញាវិតតែច្រើនឡើង ហើយជាទី គាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ និងចិត្តមនុស្សផងឆ ។

ជំពូក ៣

លោកយូហាន-បាទីស្តរៀបចំផ្លូវ

៣:២-១០-មថ ៣:១-១០ មក ១:៣-៥

៣:១៦,១៧-មថ ៣:១១,១២ មក ១:៧,៨

៣ ១នៅឆ្នាំទី១៥ ក្នុងរាជ្យសេសារ-ទីបើរ កាលលោកប៉ុន ទាស-ពិឡាត់ជ ធ្វើជាចៅហ្វាយនៅស្រុកយូដា ហេរ៉ូឌុយ ជា ស្តេចអនុរាជនៅស្រុកកាលីឡេ ភីលីព អនុជទ្រង់ ជាស្តេច អនុរាជនៅស្រុកអ៊ីទូរេ និងនៅក្រវល់ស្រុកត្រាខូនីត លី- សានាស ជាស្តេចអនុរាជ នៅស្រុកអាប៊ីលេន ២ហើយក្នុង កាលដែលលោកអាណា និងលោកកែផាធ្វើ ជាសម្តេច សង្ឃញ នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលមកយូហានដ ជាកូនសាការីបំ នៅទិវហោស្ថាន ៣គាត់ក៏ទៅពេញក្នុង ស្រុកជុំវិញទន្លេយ័រ ដាន់ទាំងអស់ ព្រមទាំងប្រកាសប្រ ាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខាង ឯការប្រែចិត្តប្រយោជន៍ អោយបានរួចពីបាបឌុ ៤ដូចជា មានសេចក្តីចែងទុកមក ក្នុងគម្ពីរដែលកត់ពាក្យទំនាយ របស់ហោរាអេសាយថា "ជាសំឡេងមនុស្សម្នាក់ដែលកំ ពុងតែស្រែកនៅទិវហោស្ថានថា ចូររៀបចំផ្លូវទទួលព្រះ អម្ចាស់ ចូរដំរង់ផ្លូវតូចថ្វាយទ្រង់ចុះ ។ ៥គ្រប់ទាំងច្រកភ្នំនឹង បានលុបអោយពេញ គ្រប់ទាំងភ្នំធំតូចនឹងត្រូវបន្លាបទៅ ផ្លូវក្រិកក្រក់នឹងទៅជាត្រង់ ហើយផ្លូវដឹបរដុបនឹងបានរាប ស្មើទៅវិញ ។ ៦នោះគ្រប់ទាំងមនុស្សនឹងឃើញសេចក្តី សង្គ្រោះរបស់ព្រះ" ៧ ។

៧គាត់ក៏ពោលដល់មនុស្សទាំងហ្នឹង ដែលមកទទួល បុណ្យជ្រមុជពីគាត់ថា "ឱពូជពស់វែកអើយណ តើអ្នកណា បានប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាឆ្ងល់សេចក្តីក្រោធ ដែលត្រូវ មកដូច្នោះត?" ៨" បើដូច្នោះ ចូរបង្កើតផលដែលសំណំ នឹងការប្រែចិត្តចុះ កុំអោយចាប់តាំងនឹកក្នុងចិត្តថា មាន លោកអ័ប្រា ហាំជាព្រួយកោននោះឡើយថា ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា ព្រះទ្រង់អាចនឹងបង្កើតកូនអោយលោកអ័ប្រា ហាំពីថ្មទាំងនេះក៏បានដែរ ៩ប៉ុន្តែ ពូថៅបានដាក់នៅឫស ដើមឈើហើយ ដូច្នោះ អស់ទាំងដើមណាដែលមានផ្លែមិន

ល្អនោះត្រូវកាប់បោះចោលទៅក្នុងភ្លើងចេញ" ៩ ។

១០បណ្តាមនុស្សក៏សួរគាត់ថា "តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំធ្វើដូច ម្តេចវិញ?" ១០

១១គាត់ឆ្លើយថា "អ្នកណាដែលមានអារិ២ ត្រូវអោយអ្នក នោះ ចែកដល់អ្នកដែលគ្មានផង ហើយអ្នកណាដែលមាន ស្បៀងអាហារ ក៏ត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ" ១១ ។

១២មានពួកអ្នកយកពន្ធមក ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរ គេក៏សួរគាត់ថា "លោកត្រូវ តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំធ្វើដូច ម្តេច?"

១៣គាត់ឆ្លើយថា កុំអោយទារពន្ធហួសកំរិតដែលបានកំណត់ មកឡើយ” ផ ។

១៤ក៏មានពួកទាហានសួរគាត់ដែរថា “ឯយើងខ្ញុំ តើត្រូវធ្វើ ដូចម្តេច?”

គាត់ឆ្លើយថា កុំអោយសង្កត់សង្កិន ឬចោទបង្គាប់អ្នកឯ ណាឡើយព ចូរស្តាប់ចិត្តតែនឹងប្រ
ាក់ខែរបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុណ្ណោះ ។

១៥កាលបណ្តាមនុស្សនៅតែចាំមើល ដោយរិះគិតក្នុងចិត្ត ពីដំណើរយ៉ូហានភ ដែលគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទ ប
មិនមែនម ១៦នោះយ៉ូហានប្រាប់គេគ្រប់គ្នាថា “ឯខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នាដោយទឹកក៏ពិតយ
ប៉ុន្តែ មានព្រះ១អង្គមក ដែលមានអំណាចលើសជាងខ្ញុំទៅទៀត ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយ ខ្សែសុព័ណិបាទទ្រង់ផង
ព្រះអង្គនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹង ភ្លើងវិញ្ញា
១៧ទ្រង់កាន់ចង្កូរលនៅព្រះហស្ត ទ្រង់នឹងបោស រំលីងទីលានទ្រង់ ហើយនិងប្រមូលស្រូវមកដាក់ក្នុងជង្រុក
ទ្រង់ តែអង្កាម ទ្រង់នឹងដុតក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន” វ ១៨នោះគាត់ក៏ ប្រាប់ដំណឹងដល់បណ្តាមនុស្ស
ព្រមទាំង ទូន្មានសេចក្តីជាច្រើនទៀតដែរ ។

១៩ប៉ុន្តែ កាលគាត់បានបន្ទោសហ្វ្រូឌុស ជាស្តេចអនុរាជ ពីរឿងហ្វ្រូឌុស ជាភរិយារបស់អនុជទ្រង់
ហើយពីគ្រប់ ទាំងការអាក្រក់ដែលទ្រង់បានធ្វើ ២០នោះទ្រង់បានបន្ថែម ការនេះទៀត គឺច
ានចាប់គាត់ដាក់គុកហ ។

ការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

ពៈ២១,២២-មថ ពៈ១៣-១៧ មក ១:៩-១១

ពៈ២៣-៣៨-មថ ១:១-១៧

២១លុះកាលបណ្តាជនទាំងប៉ុន្មាន បានទទួលបុណ្យជ្រមុជហើយ នោះព្រះយេស៊ូវក៏ទទួលដែរ
រួចកំពុងដែលទ្រង់អធិស្ឋានឡ នោះស្រាប់តែមេឃរលឹកឡើង ២២ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតលើទ្រង់អមានរូបរាងដូចជាសត្វព្រាប ក៏ព្រលឹងឡើងចេញពីមេឃថា “ឯងជាកូនស្នូនភ្នា
អញ ជាទី ពេញចិត្តអញណាស់” ខ ។

២៣ព្រះយេស៊ូវ កាលទ្រង់ចាប់តាំងប្រារព្ធការត នោះទ្រង់

មានព្រះជន្មប្រហែលជា៣០ឆ្នាំ ហើយតាមដែលគេគិតស្មាន នោះថាទ្រង់ជាកូនយ៉ូសែបយដែលជាកូនហេលី
២៤ហេលីជា កូនម៉ាត់ថាត់ ១ ជាកូនលេវី ១ ជាកូនម៉ិលតី ១ ជាកូនយ៉ាណា- យ ១ ជាកូនយ៉ូសែប
២៥យ៉ូសែបជាកូនរបស់ម៉ាតាធាស ១ ជា កូន ហាម៉ូស ១ ជាកូនណាអ៊ូម ១ ជាកូនអែសលី ១ ជាកូនណាកៃ
២៦ណាកៃជាកូនម៉ាអាត ១ ជាកូនម៉ាតាធាស ១ ជាកូនសេមី ១ ជាកូនយ៉ូសែប ១ ជាកូនយូដា

២៧យូដាជាកូន យ៉ូអាណាន់ ១ ជាកូនរេសា ១ ជាកូនស្ត្រីបាបិលង ១ ជាកូនសាល- ធាល ១ ជាកូននេរី
 ២៨នេរីជាកូនម៉ិលតី ១ ជាកូនអ័តឌី ១ ជាកូនកូសាម ១ ជាកូនអែលម៉ូដាម អែលម៉ូដាមជាកូនអើរ ២៩អើរ
 ជាកូនយ៉ូសេ ១ ជាកូនអេលាសើរ ១ ជាកូនយ៉ូរីម ១ ជាកូនម៉ាត់- ថាត់ ១ ជាកូនលេរី ៣០លេរីជាកូនស៊ីម្មាន
 ១ ជាកូនយូដា ១ ជាកូនយ៉ូសែប ១ ជាកូនយ៉ូណាន ១ ជាកូនអេលាគីម ៣១អេលាគីម ជាកូនមេលាស ១
 ជាកូនម៉ែណាន ១ ជាកូនម៉ាតាថា ១ ជាកូន របស់ណាថាន់ច ១ ជាកូនដាវីឌ ៣២ដាវីឌជាកូនអ៊ីសាយ ១ ជា
 កូនអូបិឌ ១ ជាកូនបូអូស ១ ជាកូនសាលម៉ូន ១ ជាកូនរបស់ ណាសូន ៣៣ណាសូនជាកូនអេមីនាដាប់ ១
 ជាកូនអេរ៉ាម អេរ- រ៉ាមជាកូនអែសរ៉ូម ១ ជាកូនពេសេឆ ១ ជាកូនរបស់យូដា ៣៤យូដាជាកូនយ៉ាកុប ១
 ជាកូនអ៊ីសាក ១ ជាកូនអ័ប្រាហាំ អ័ប្រាហាំជាកូនថេរ៉ា ១ ជាកូនណាយរេ ៣៥ណាយរេជាកូន សេរូក ១
 ជាកូនរេហ្វីរ ១ ជាកូនផាលេក ១ ជាកូនហេប៊ីរ ១ ជាកូនសេឡា ៣៦សេឡាជាកូនកែណាន ១ ជាកូនរបស់អេរ-
 ប៉ាក់សាឌុយ ១ ជាកូនសិម ១ ជាកូនណូអេ ១ ជាកូនឡាមេកញ ៣៧ឡាមេកជាកូនមធ្វសាឡា ១
 ជាកូនហេណុក ១ ជាកូនយ៉ា- រេឌ ១ ជាកូនម៉ាលេលាស ១ ជាកូនរបស់កែណានដ ៣៨កែ
 ណានជាកូនអេណុស ១ ជាកូនសេត ១ ជាកូនអ័ដាម អ័ដាម ជាកូនព្រះប ។

ជំពូក ៤

កាលល្បួងព្រះយេស៊ូវ

៤:១-១៣-មថ ៤:១-១១ មក ១:១២,១៣

៤ ១រីងព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច្ប ក៏រលពិទន្លេយ័រដាន់មកវិញណ នោះព្រះវិញ្ញាណណ
 នាំទៅនៅ ទិវហោស្ថាន ២ទ្រង់ត្រូវអារក្សល្បួងតក្កងរវាង៤០ថ្ងៃថ មិន បានសោយអ្វីសោះនៅវេលានោះ
 លុះផុតថ្ងៃទាំងនោះមក ទ្រង់ក៏ឃ្លាន ៣ហើយអារក្សទូលទ្រង់ថា "បើអ្នកជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះមែនទ
 ចូរបង្គាប់អោយថ្មនេះត្រឡប់ជានំប៉័ងទៅ"

៤ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "មានសេចក្តីចែងទុកមក ថា មនុស្សមិនមែនរស់
 ដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ គឺ រស់ ដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលនៃព្រះវិញ" ៥ ។

៥ អារក្សក៏នាំទ្រង់ទៅលើកំពូលភ្នំយ៉ាងខ្ពស់ បង្ហាញនគរនៅ លោកិយទាំងអស់ក្នុង១ភ្នំតនោះន
 ៦ ហើយទូលថា "ខ្ញុំនឹង អោយអំណាច និងសិរិលំអរនៃនគរទាំងនេះដល់អ្នក ដ្បិត បានប្រគល់មកខ្ញុំហើយប
 ខ្ញុំនឹងអោយដល់អ្នកណាស្រេចនឹង ចិត្តខ្ញុំ ៧ដូច្នោះ បើអ្នកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ នោះទាំងអស់នឹងបាន ជារបស់អ្នក"
 ៨ តែព្រះយេស៊ូវឆ្លើយតបថា "សាតាំងអើយ ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

ត្រូវអោយឯងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯង ហើយ ត្រូវគោរពដល់ទ្រង់តែ១ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ” ផ ។

នូវចរាសាទ្រង់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដាក់នៅលើកំពូល ព្រះវិហារទូលថា

“បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរ ទំលាក់ខ្លួនពីនេះទៅក្រោមចុះ ១០ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុក មកថា ទ្រង់នឹងបង្ហាប់ពួកទេវតាទ្រង់ ពីដំណើរអ្នក អោយ ថែរក្សាអ្នក ១១ទេវតានោះនឹងទ្រអ្នកដោយដៃក្រែងជើង អ្នកទង្គិចនឹងថ្ម” ព ។

១២តែព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលតបថា “មានបទគម្ពីរដែល ថា កុំអោយឯងល្បួងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯងឡើយ” ភ ។

១៣កាលអារក្សបានល្បួងសព្វគ្រប់ហើយម នោះក៏ថយចេញ ពីទ្រង់ទៅយ ទាល់តែមានឱកាសទៀត ។ ការបដិសេធន៍ព្រះយេស៊ូវនៅភូមិណាសារីត

១៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់វិលទៅស្រុកកាលីឡេរីញរ ទាំងមាន ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណសណ្ឋិតលើទ្រង់ នោះមានពួល្យី ពីទ្រង់សុសសាយទូទៅក្នុងស្រុកនៅជុំវិញល ១៥ទ្រង់បង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេវ ហើយគេក៏សរសើរដំកើងទ្រង់ ទាំងអស់គ្នា ។

១៦រួចទ្រង់យាងមកដល់ណាសារីតស ជាស្រុកដែលទ្រង់ គង់នៅពីកុមារ ក៏ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំនៅថ្ងៃឈប់សំ- រាកហ តាមទំលាប់ទ្រង់ ហើយឈរឡើង ដើម្បីអានមើល គម្ពីរឡ ១៧គេក៏យកគម្ពីរហោរាអេសាយមកថ្វាយទ្រង់ កាលទ្រង់ បានបើកគម្ពីរហើយ នោះទ្រង់រកឃើញត្រង់ កន្លែងដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

១៨” ព្រះវិញ្ញាណព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំអ ពីព្រោះទ្រង់ បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ អោយផ្សាយដំណឹងល្អក ដល់មនុស្ស ទីលក្រ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំអោយមក ដើម្បីនឹងប្រោសមនុស្ស ដែលមានចិត្តសង្រេង ហើយប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីប្រោស លោះ ដល់ពួកឈឺយ និងសេចក្តីភ្លឺឡើងវិញដល់មនុស្ស ខ្វាក់ ហើយអោយដោះមនុស្ស ដែលត្រូវគេជិះជាន់អោយរួច ១៩ព្រមទាំងប្រកាសប្រ ាប់ពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់កំណត់ ទុក” គ ។

២០កាលទ្រង់បានបិទគម្ពីរ ប្រគល់ដល់អ្នករក្សាសាលាវិញ ហើយនោះទ្រង់ក៏គង់ចុះយ ឯពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាលា គេក៏សំឡឹងមើលទ្រង់ ២១ទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅគេថា “នៅថ្ងៃនេះ បទគម្ពីរនេះបានសំរេចង នៅត្រចៀកអ្នករាល់ គ្នាហើយ” ។

២២គ្រប់គ្នាជាសាក្សីពីទ្រង់ ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្តពីព្រះបន្ទូលដ៏ ផ្អែមពីរោះ ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក ហើយគេនិ-យាយថា “តើអ្នកនេះមិនមែនជាកូនយ៉ូសែបទេឬអី? ច”

២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ពិតប្រាកដជាអ្នករាល់គ្នា នឹងនិយាយពាក្យប្រៀបនេះដាក់ខ្ញុំថា គ្រូពេទ្យអើយ ចូរ មើលខ្លួនអ្នកអោយជាសិនចុះ ការអ្វីដែលយើងបានឮថា អ្នកធ្វើនៅក្រុងកាពើណិមឆ នោះចូរធ្វើនៅស្រុករបស់ខ្លួន នេះដែរជ" ។

២៤ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៀតថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ ថា គ្មានហោរាណាដែលគេរាប់អាននៅក្នុងស្រុករបស់ ខ្លួននោះទេឈ ២៥ខ្ញុំក៏និយាយប្រាកដនឹងអ្នករាល់គ្នាថា នៅ ជាន់លោកអេលីយ៉ា កាលរាំង៣ឆ្នាំ ៦ខែ ហើយមានអំណត់ អត់ជាខ្លាំង នៅពេញក្នុងស្រុក នោះមានមេម៉ាយជាច្រើន នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលដែរឬ ២៦តែព្រះទ្រង់មិនបានចាត់ លោកអេលីយ៉ា អោយទៅឯមេម៉ាយណាមួយនោះសោះ គឺបានចាត់លោកទៅឯស្រីមេម៉ាយម្នាក់ នៅក្រុងសារិបតា ក្នុងស្រុកស៊ីដូនវិញដ ២៧ហើយនៅជាន់ហោរាអេលីសេក៏ មានមនុស្សយួងជាច្រើន ក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលដែរ តែ គ្មានអ្នកណាមួយបានជាស្អាតសោះ បានជាតែលោកណា- ម៉ាន ជាសាសន៍ស៊ីរី១ប៉ុណ្ណោះប" ។

២៨កាលពួកអ្នកនៅក្នុងសាលាប្រជុំ បានឮសេចក្តីទាំង នោះហើយ គេមានពេញដោយសេចក្តីក្រោធ ២៩ក៏ក្រោក ឡើង ដេញទ្រង់ចេញពីភូមិឌុ បណ្តើរទៅដល់ចំរើរ នៅលើ ភ្នំដែលគេបានកធ្វើភូមិ ដើម្បីនឹងច្រានទំលាក់ចុះទៅក្រោម ៣០ប៉ុន្តែទ្រង់យាងកាត់កណ្តាលពួកគេចេញបាត់ទៅឯ ។ ព្រះយេស៊ូវបណ្តើរវិញ្ញាណអាក្រក់

៤:៣១-៣៧-មក ១:២១-២៨

៣១ទ្រង់យាងចុះទៅដល់កាពើណិមឆ ជាទីក្រុងស្រុកកាលី ឡេ ក៏តែងតែបង្រៀនគេរាល់ថ្ងៃឈប់សំរាក ៣២គេក៏នឹក ប្លែកពីសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀនណាស់ត ពីព្រោះទ្រង់មាន បន្ទូលដោយអំណាចថា ៣៣រីឯនៅក្នុងសាលានោះ មាន មនុស្សម្នាក់ ដែលមានវិញ្ញាណអារក្សអសោច៍ចូលវា ស្រែកឡើងជាខ្លាំងថា ៣៤" ហ៊ីនៃ! ព្រះយេស៊ូវពិណាសាវ័តទ អើយ តើយើងហើយនិងទ្រង់មានហេតុអ្វីនឹងគ្នាធា? តើទ្រង់ មកបំផ្លាញយើងឬអី? ខ្ញុំស្គាល់ជាក់ហើយន ទ្រង់ជាព្រះអង្គ បរិសុទ្ធនៃព្រះប" ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវក៏កំហែងវាថាផ "ចូរស្ងៀមចុះ ហើយចេញពី មនុស្សនេះទៅ" លុះអារក្សបាន ផ្តួលអ្នកនោះ ទៅកណ្តាល ពួកគេ នោះក៏ចេញទៅឥតមានធ្វើអោយឈឺអ្វីឡើយ ។

៣៦គ្រប់គ្នាក៏នឹកស្ទើរក្នុងចិត្តទាំងស្រុងថា "តើពាក្យបែប យ៉ាងណានេះ ដែលលោកបង្កាប់ដល់វិញ្ញាណអសោច៍ ដោយអំណាចនិងប្លន្ទិបានភ ហើយវាក៏ចេញទៅដូច្នោះ" ៣៧នោះក៏ព ល្អិខ្លួនខ្លាយពីទ្រង់ សុសសាយទៅគ្រប់ទីកន្លែង ជុំវិញម ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សជាច្រើន

៤:៣៨-៤១-មថ ៨:១៤-១៧

៤:៣៨-៤៣-មក ១:២៩-៣៨

៣៨រួចទ្រង់ក្រោកឡើង យាងចេញពីសាលាចូលទៅក្នុង ផ្ទះសីម៉ូន រីឯម្តាយក្មេកសីម៉ូន នាងកំពុងគ្រុនជាខ្លាំង ហើយ គេសូមអង្វរទ្រង់អោយនាង ៣៩ទ្រង់ក៏ឈរឈ្មោកទៅនាង ទាំងកំហែងដល់គ្រុនយ នោះគ្រុនក៏បាត់ទៅ រួចនាងក្រោក ឡើងភ្លាម បំរើដល់ទាំងអស់គ្នា ។

៤០ដល់ពេលថ្ងៃលិច អស់អ្នកដែលមានបងប្អូនឈឺជំងឺ ផ្សេងៗ គេនាំអ្នកទាំងនោះមកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់ប្រែ រាស គេគ្រប់គ្នាអោយបានជារ ដោយដាក់ព្រះហស្តលើល ៤១ក៏ មានអារក្សចេញពីមនុស្សជាច្រើនដែរ វាស្រែកឡើងថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ" រី តែទ្រង់បន្ទោសស ហាមមិន អោយវានិយាយសោះហ ពីព្រោះវាដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ពិត ។

៤២លុះព្រឹកឡើង ទ្រង់យាងចេញទៅឯកន្លែងស្ងាត់ ឯ បណ្តាមនុស្សគេតាមរកទ្រង់ ក៏មកដល់ ហើយឃាត់ទ្រង់ ដើម្បីមិនអោយទ្រង់យាងចេញពីគេឡើយ ៤៣តែទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ខ្ញុំត្រូវប្រ រាប់ដំណើរល្អពីនគរព្រះឡ ដល់អស់ទាំងស្រុកឯ ទៀតដែរ គឺហេតុនោះបានជាព្រះវរបិតាចាត់អោយខ្ញុំ មក" ៤៤ទ្រង់ក៏ប្រកាសក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំនៅស្រុកកា លីឡេទូទៅអ ។

ជំពូក ៥

ការចាប់ផ្តើមត្រាស់ហៅពួកសាវ័ក

៥:១-១១-មថ ៤:១៨-២២ មក ១:១៦-២០ យហ ១:៤០-៤២

៥ ១កាលទ្រង់កំពុងឈរ នៅមាត់សមុទ្រគេនេសាវរឹត នោះ មានមនុស្សកកកុញប្រជ្រៀតគ្នាមកឯទ្រង់ ដើម្បីនឹងស្តាប់ ព្រះបន្ទូលក ២ហើយទ្រង់ទតឃើញទូក២ ចតនៅមាត់សមុទ្រ ដែលពួកអ្នកនេសាទច ានឡើងទៅលាងអួនហើយ ៣ទ្រង់ យាងចុះទូក១នោះ ជាទូករបស់សីម៉ូន ក៏សូមអោយគាត់ ចេញទូកពីដីបន្តិចទៅ រួចទ្រង់គង់បង្រៀនដល់បណ្តា មនុស្សពីក្នុងទូកវិញខ ។

៤លុះឈប់អធិប្បាយហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅសីម៉ូន ថា "អោយចេញទូកទៅឯកន្លែងទឹកជ្រៅទំលាក់អួនចាប់ត្រី ចុះ" គ ៥សីម៉ូនទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូអើយយ យប់មិញយើង ខ្ញុំបានខំដឹកអួនទាល់ភ្នំ គ្មានបានអ្វីសោះឯ តែខ្ញុំនឹងទំលាក់អួនតាមពាក្យលោកមើល" ។

៦ កាលទំលាក់ទៅ នោះក៏ជាប់បានត្រឹមសន្លឹក ដល់ម៉្លោះបាន ជាអូនចាប់តាំងឆ្ងាយច ៧នោះគេបោ
យដៃហៅគូកនដែល នៅក្នុងទូក១ទៀត អោយមកជួយគ្នា គេក៏មក ហើយចាប់ ដាក់បានពេញទូកទាំង២
ទាល់តែព្យួរស្ទើរនឹងលិច ។

៨ កាលសីម៉្លន-ពេត្រុសបានឃើញដូច្នោះ នោះគាត់ក្រាប នៅទៀបព្រះជង្សព្រះយេស៊ូវិទូលថា
"ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមថយចេញពីទូលបង្គំ ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប" ឆ ៩ គាត់ទូលដូច្នោះ
ដោយហេតុគាត់ និងពួកអ្នកនៅជាមួយ នឹកស្ទើរក្នុងចិត្ត ពីត្រីដែលបានច្រើនដល់ម៉្លោះ ១០ហើយ យ៉ាកុប
និងយ៉ូហាន ជាកូនសេបេដេ ដែលជាពួកហ៊ុននឹង សីម៉្លន ក៏ដូច្នោះដែរ តែព្រះយេស៊ូវិទូលបានទៅសីម៉្លនថា
"កុំខ្លាចអីជី ពីនេះទៅមុខ អ្នកនឹងចាប់មនុស្សវិញ" ១១ រួច កាលទូកបានដល់គោក
នោះគេទុករបស់ទាំងអស់ចោល ហើយដើរតាមទ្រង់ទៅលយ ។

បុរសកើតឃ្នងម្នាក់

៥:១២-១៤ មថ ៨:២-៤ មក ១:៤០-៤៤

១២ កាលព្រះយេស៊ូវិទូលនៅក្នុងទីក្រុង១ នោះមានមនុស្ស ម្នាក់កើតឃ្នងពេញទាំងខ្លួនពួក គាត់ឃើញទ្រង់
ក៏ទំលាក់ខ្លួន ផ្តាច់មុខទូលអង្វរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យ នោះទ្រង់អាចនឹងប្រេ
សអោយទូលបង្គំជាស្អាត បាន" ។

១៣ ទ្រង់ក៏លូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំ ចង់ដែរ អោយជាស្អាតចុះ"
ស្រាប់តែឃ្នងចេញពីគាត់ជា១ រំពេចទៅ ។

១៤ រួចទ្រង់ហាមមិនអោយគាត់ប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយដ តែ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនអោយសង្ឃឹមពិនិត្យមើល
ហើយថ្វាយ ដង្ហាយ ដោយព្រោះបានជាស្អាតវិញ ដូចជាលោកម៉ូសេ បានបង្គាប់មកបំ
ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់ពួកលោក ។

១៥ ប៉ុន្តែ ចេះតែព្រនិយាយពីទ្រង់កាន់តែខ្លាំងឡើងម្ត ក៏មាន មនុស្សកកកុញមកស្តាប់ផង
ហើយអោយទ្រង់បានប្រោស ជំងឺគេអោយជាផង ១៦ តែទ្រង់ថយចេញទៅឯទីស្ងាត់ ដើម្បី អធិស្ឋានវិញព្រ ។
ព្រះយេស៊ូវិទូលប្រោសមនុស្សស្លាប់ដៃជើងម្នាក់

៥:១៨-២៦-មថ ៩:២-៨ មក ២:៣-១២

១៧ មានថ្ងៃ១ កាលទ្រង់កំពុងតែបង្រៀន នោះមានពួកផា- វិស៊ី និងពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ណ
ដែលចេញពីគ្រប់ទាំងភូមិ ស្រុកកាលីឡេ រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម គេមក អង្គុយស្តាប់
ហើយព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់ក៏នៅទីនោះ បំរុងនឹងប្រោសគេអោយជាដែរត ១៨ នោះឃើញមានគេសែង

មនុស្សស្លាប់ដែលដឹងម្នាក់ដេកលើគ្រែមក គេរកផ្លូវនាំ គាត់ចូលទៅដាក់នៅចំពោះទ្រង់ ១៩តែពុំ
ានសោះ ដោយ ព្រោះមានមនុស្សសន្លឹកណាស់ នោះក៏ឡើងទៅលើដំបូល សំរួតគាត់ទៅទាំងដេកលើគ្រែ
នៅកណ្តាលជំនុំ ចំពោះ ព្រះយេស៊ូវតាមប្រហោងដំបូល ២០នេះទ្រង់បានឃើញ សេចក្តីជំនឿរបស់គេដូច្នោះ
ក៏មានបន្ទូលថា "អ្នកអើយ បាប

អ្នកបានអត់ទោសអោយអ្នកហើយ" ថ្ងៃ ២១នោះពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ចាប់តាំងវិវាទគ្នាថា
"តើអ្នកណានេះ ដែល ពោលពាក្យប្រមាថព្រះដូច្នោះ ក្រៅពីព្រះ១ តើមានអ្នកណា អាចនឹងអត់ទោសបាប
ាន?" ទ

២២តែព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបគំនិតគេ ក៏មានបន្ទូលសួរថា "ហេតុអ្វីបានជាវិវាទក្នុងចិត្តដូច្នោះ?
២៣ដ្បិតដែលថា បាប អ្នក បានអត់ទោសអោយអ្នកហើយ ឬថា ចូរអ្នកក្រោកឡើង ដើរទៅ
នោះតើពាក្យណាដែលងាយជាជាង ២៤ប៉ុន្តែ ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា កូនមនុស្សធម៌មានអំណាចនឹង
អត់ទោសបាបនៅផែនដីបាន" (នោះទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នក ស្លាប់ដែលដឹងវិញ) "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា
ចូរក្រោកឡើង យក គ្រែអ្នកដើរទៅផ្ទះទៅ" ២៥គាត់ក៏ក្រោកឈរឡើងនៅមុខ គេជា១រំពេច
ហើយលើកគ្រែ ដែលបានដេក ចេញទៅឯ ផ្ទះទាំងសរសើរដំកើងដល់ព្រះបណ្ឌិត ២៦នោះបណ្ឌិតមនុស្ស
កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ក៏សរសើរដំកើងព្រះន ហើយមានសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំងថា "យើង
ានឃើញការ ចម្លែកណាស់នៅថ្ងៃនេះ" ។

ការត្រាស់ហៅលោកលើវី
៥:២៧-៣២ មថ ៩:៩-១៣ មក ២:១៤-១៧

២៧ក្រោយការទាំងនោះ ទ្រង់យាងចេញទៅ ឃើញអ្នកយក ពន្ធម្នាក់ឈ្មោះលើវី កំពុងអង្គុយនៅទីយកពន្ធ
ទ្រង់មាន បន្ទូលហៅគាត់ថា "ចូរមកតាមខ្ញុំឈ្មោះ" ប ២៨គាត់ក៏ទុក របស់ទាំងអស់ចោល
ក្រោកតាមទ្រង់ទៅផ ។

២៩លើវីបានរៀបរយល្បែងជាធំថ្វាយទ្រង់នៅផ្ទះគាត់ ហើយ មានអ្នកយកពន្ធទាំងហូងព
នឹងមនុស្សរួចទៀតមកអង្គុយនៅតុ ជាមួយគ្នាដែរ ៣០ពួកអាចារ្យនឹងពួកផារិស៊ី គេខុកដាន់ពួក
សិស្សទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាបរិភោគ ជាមួយនឹងពួកអ្នក យកពន្ធ និងមនុស្សមានបាបដូច្នោះ?" ម

៣១តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ពួកអ្នកជាមិនត្រូវ ការនឹងគ្រូពេទ្យទេ
ត្រូវការតែពួកអ្នកដែលឈឺប៉ុណ្ណោះ ៣២ខ្ញុំមិនបានមកហៅពួកមនុស្សសុចរិតទេ គឺមកហៅតែ មនុស្សមាន
បាប អោយគេប្រែចិត្តវិញទេតើ" យ ។

ការចោទសួរព្រះយេស៊ូវអំពីការតម

៥:៣៣-៣៩ មថ ៩:១៤-១៧ មក ២:១៨-២២

៣៣ គេទូលទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សលោកយ៉ូហាន តម ហើយអធិស្ឋានជាញឹកញយៗ ដូចជាសិស្សរបស់ពួកផារីស៊ី ដែរ តែសិស្សលោកតែងតែបរិភោគដូច្នោះវិញ" ។

៣៤ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "កំពុងដែលប្តីថ្មោងថ្មីនៅជាមួយ គ្នា តើអាចនឹងអោយពួកសំឡាញ់គាត់លតមអាហារបានឬ ទេ? ៣៥ តែនឹងមានថ្ងៃមកដល់ កាលណោះប្តីវិនឹងត្រូវដក យកចេញពីគេទៅ នៅគ្រានោះគេនឹងតមវិញ" ។

៣៦ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេជាពាក្យប្រៀបប្រដូចថា "គ្មាន អ្នកណាដែលយកកំណាត់ថ្មី មកប៉ះអារវាស់ទេ បើធ្វើ ដូច្នោះ នឹងនាំអោយរហែកដល់ទាំងកំណាត់ថ្មីដែរ ហើយ កំណាត់ដែលយកពីអារវាង ក៏មិនសមនឹងអារវាស់ផង ៣៧ គ្មានអ្នកណាដែលយកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី ដាក់ក្នុងថង់ ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើដូច្នោះស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី និង ទំលាយថង់ស្បែកហូរចេញមក ហើយថង់ស្បែកក៏ត្រូវខូច ខាតផង ៣៨ តោងតែដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីក្នុងថង់ស្បែក ថ្មីវិញ នោះទាំង២យ៉ាងនឹងបានគង់នៅ ៣៩ លុះកាលបានដឹក ស្រាទំពាំងបាយជូរចាស់ហើយ គ្មានអ្នកណាចង់បានថ្មីទេ ដ្បិតគេថាចាស់ឆ្ងាញ់ជាង" ។

ជំពូក ៦

ម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សំរាក

៦:១-១១ មថ ១២:១-១៤ មក ២:២៣-៣:៦

៦ ១ មានកាល១ថ្ងៃ ជាថ្ងៃឈប់សំរាក ទ្រង់យាងកាត់ស្រែ ហើយពួកសិស្សបានបូតគួរស្រូវបរិភោគ ដោយញឹកនឹងដៃស ២ មានពួកផារីស៊ីខ្លះស្តីថា "ហេតុអ្វី បានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ការ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើនៅថ្ងៃឈប់សំរាកដូច្នោះ?" ហ

៣ តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិន បានមើលរឿងនេះផងទេឬអី គឺពីការដែលហ្នឹងដារីឌូទ្រង់ ធ្វើក្នុងកាលដែលទ្រង់ និងពួកអ្នកនៅជាមួយបានឃ្លាន? ឡ ៤ ដែលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ យកនំប៉័ងតាំងទុក ទៅសោយ ទាំងចែកអោយពួកអ្នកនៅជាមួយនឹងទ្រង់ផង ដែលគ្មានច្បាប់អោយបរិភោគសោះ ជារបស់ទុកសំរាប់ តែពួកសង្ឃប៉ុណ្ណោះ" អ ៥ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "កូន មនុស្សក៏ជាម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សំរាកដែរ" ។

៦នៅថ្ងៃឈប់សំរាក១ទៀតខ ទ្រង់ចូលទៅបង្រៀនក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅទីនោះមានមនុស្សម្នាក់
ដែលស្ថិតដៃ ខាងស្តាំ ៧ពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្តិក៏សំឡឹងមើលគ ក្រែង ទ្រង់ប្រែ
សរសេរគាត់ជានៅថ្ងៃឈប់សំរាកដែរឬ គឺដើម្បី នឹងរកឡើងចោទប្រកាន់ទ្រង់ ផែតទ្រង់ស្គាល់គំនិតគេង ក៏
មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្ថិតដៃថា "ចូរក្រោកឡើងឈរនៅ កណ្តាលនេះទៅ" ។

៩កាលគាត់ក្រោកឈរឡើង នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅគេថា "ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាថា
នៅថ្ងៃឈប់សំរាក តើមានច្បាប់នឹងធ្វើការល្អ ឬអាក្រក់ នឹងសង្គ្រោះជីវិត ឬបំផ្លាញ?"

១០ទ្រង់ក៏ងាកជុំវិញ ទតមើលគេទាំងអស់គ្នា រួចមានបន្ទូល ទៅមនុស្សនោះថា "ចូរអ្នកលាតដៃទៅ"
អ្នកនោះក៏លាត ហើយដៃគាត់បានជាដូចម្តង ១១គេមានសេចក្តីឃោរឃៅ ពោរពេញ
ក៏ពិគ្រោះគ្នាពីការអ្វីដែលត្រូវធ្វើដល់ព្រះ- យេស៊ូវ ។

សារឹកទាំង១២

៦:១៣-១៦ មថ ១០:២-៤ មក ៣:១៦-១៩ កថ ១:១៣

១២នៅគ្រានោះទ្រង់ចេញទៅឯភ្នំ ដើម្បីនឹងអធិស្ឋាន រួច ទ្រង់អធិស្ឋានដល់ព្រះឆ ដរាបទាល់ភ្នំ
១៣លុះភ្នំឡើងទ្រង់ ហៅពួកសិស្សមក ក៏រើសយក១២នាក់ ដែលទ្រង់ហៅថា សារឹកជ ១៤គឺសីម៉ូន
ដែលហៅថា ពេត្រុស១ អនទ្រេ ជាប្អូន គាត់១ យ៉ាកុប១ យ៉ូហាន១ ភីលីព១ បារទូល្លូមេ១ ១៥ម៉ា
ថាយ១ឈ ទូម៉ាស១ យ៉ាកុប ជាកូនអាល់ផាយ១ សីម៉ូន ដែលហៅជាអ្នកខុស្សាហ៍១ ១៦នឹងយូដាស
ជាញាតិនឹងយ៉ា- កុប១ ហើយយូដាស-អីស្តារីយ៉ុត ដែលត្រឡប់ជាអ្នកក្បត់១ ។

ព្រះពរ និងក្តីវេទនា

៦:២០-២៣ មថ ៥:៣-១២

១៧ទ្រង់យាងចុះមកជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ ក៏ឈប់នៅត្រង់ កន្លែងរាបស្មើ នោះមានសិស្សទ្រង់ជាច្រើន
នឹងបណ្តាជន កកកុញមកពីគ្រប់កន្លែងនៅស្រុកយូដា ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយពីស្រុកទីរ៉ុស ស្រុកស៊ីដូនញ
ដែលនៅក្បែរសមុទ្រ ដើម្បីនឹងស្តាប់ទ្រង់ ហើយប្រយោជន៍អោយបានជាជំងឺគេផង
១៨ក៏មានមនុស្សអារក្សអសោច៏ចូលបានជាដែរ ១៩មនុស្សទាំង អស់រកពាល់ទ្រង់ដ
ដ្បិតមានព្រះចេស្តាចេញពីទ្រង់ មក ប្រោសអោយជាទាំងអស់គ្នា ។

២០ទ្រង់ងើបព្រះនេត្រឡើង ទតទៅពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា

"មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលក្រអើយ ដ្បិតនគរព្រះ

ជារបស់ផងអ្នករាល់គ្នា ។

២១មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែល ឃ្លានឥឡូវនេះ ដ្បិតអ្នក
រាល់គ្នានឹងបានឆ្អែតឆ្អាត មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលយំ
ឥឡូវនេះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានសើចរិញ្ញាណ ។

២២មានពរហើយ កាលណាមនុស្សនឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នាព្រម
ទាំងកាត់កាល់ត ត្មះតិះដៀលថៃ ហើយចោលឈ្មោះអ្នករាល់
គ្នាចេញ ទុកដូចជាអាក្រក់ ដោយព្រោះកូនមនុស្សទេ ។

២៣ចូរអ្នករាល់គ្នាអរសប្បាយឡើងនៅថ្ងៃនោះ ហើយលោត
កញ្ជ្រងចុះផ ដ្បិតមើល អ្នករាល់គ្នាមានរង្វាន់ជាយ៉ាងធំនៅ
ឯស្ថានសួគ៌ ឯពួកព្រួយកោររបស់គេ ក៏បានប្រព្រឹត្តចំពោះ
ពួកហោរាពីដើមយ៉ាងដូច្នោះដែរន ។

២៤តែវេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកមានប ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា
កំពុងតែមានសេចក្តីកំសាន្តចិត្តក្នុងសម័យនេះផ ។

២៥វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាដែលឆ្អែត ដ្បិតនឹងត្រូវឃ្លានវិញ្ញាណ
វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលសើចក្នុងជាន់ឯឡូវនេះ ដ្បិត
នឹងកើតទុក្ខព្រួយ ហើយយំសោកវិញ្ញាណ ។

២៦វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា កាលណាមនុស្សទាំងអស់និយាយ
ល្អពីអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះកាលពីដើម ពួកព្រួយកោបាន
ប្រព្រឹត្តនឹងពួកហោរាក្លែងក្លាយយ៉ាងដូច្នោះដែរម ។

ការស្រឡាញ់ខ្លាំងសត្រូវ

៦:២៩.៣០ មថ ៥:៣៩-៤២

២៧ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងស្តាប់ថា ចូរអ្នក រាល់គ្នាស្រឡាញ់ពួកខ្លាំងសត្រូវ
ហើយប្រព្រឹត្តល្អនឹងពួកអ្នក ដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នាវិញ្ញាណ ២៨ចូរអោយពរដល់អ្នកណាដែល
គេប្រទេចផ្តាសាអ្នក ហើយអធិស្ឋានអោយអ្នកណាដែលធ្វើទុក្ខ អ្នករ ២៩ឯអ្នកណាដែលទះកំភ្លៀងអ្នកម្ខាង
នោះត្រូវបែរម្ខាងទៅ អោយគេទៀត ហើយបើអ្នកណាយកអារវីវែងរបស់អ្នក នោះកុំ
អោយឃាត់មិនអោយគេយកអារវីតូចអ្នកផងឡើយ ៣០ចូរ អោយដល់អ្នកណាដែលសូមអ្នក
ហើយបើអ្នកណាយករបស់ អ្វីផងអ្នក នោះកុំទារវិញ្ញាណឡើយល ៣១ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់អោយ

គេប្រព្រឹត្តនឹងខ្លួនជាយ៉ាងណា នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តនឹងគេ យ៉ាងនោះដែរ ។

៣២ បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ដល់អ្នក នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វី?
ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាបក៏ស្រឡាញ់ដល់ពួកអ្នក ដែលស្រឡាញ់គេដូចគ្នាដែរ ៣៣ ហើយបើអ្នក
រាល់គ្នាប្រព្រឹត្តល្អ ចំពោះតែពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្អនឹងខ្លួនអ្នក នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វី ?
ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាបក៏ប្រព្រឹត្ត ដូច្នោះដែរ ៣៤ បើអ្នករាល់គ្នាអោយគេខ្លី ដែលសង្ឃឹមនឹងបាន វិញ
នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វីហ? ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាប ក៏អោយមនុស្សមានបាបខ្លីដែរ ដើម្បីអោយច
ានដូចដើមវិញ ៣៥ ចូរស្រឡាញ់ដល់ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា អោយប្រព្រឹត្ត ល្អនឹងគេឡូ ហើយអោយគេខ្លី
ដោយឥតសង្ឃឹមនឹងបានអ្វីមកវិញ ចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរង្វាន់ជាយ៉ាងធំ
ហើយនឹងធ្វើជាកូនអនែព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតក ដ្បិតទ្រង់តែងល្អ ដល់ទាំងមនុស្ស អកត្តញ្ញូ និងមនុស្សអាក្រក់ដែរ
៣៦ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នា មានចិត្តមេត្តាករុណាខ ដូចជាព្រះវរបិតានៃអ្នកគ ទ្រង់មាន ព្រះហស
្ន័យមេត្តាករុណាដែរ” ។

ការថ្កោលទោស

៦:៣៧-៤២ មថ ៧:១-៥

៣៧ កុំអោយថ្កោលទោសគេអោយសោះ ដើម្បីកុំអោយ មានគេថ្កោលទោសអ្នកវិញយ
កុំអោយនិន្ទាគេឡើយ ដើម្បី កុំអោយមានគេនិន្ទាអ្នកវិញដែរ ចូរលើកលែងអោយគេ
នោះគេនឹងលើកលែងអោយអ្នកវិញ ៣៨ ចូរអោយទៅគេ នោះនឹងបានអោយមកអ្នកដែរ
គេនឹងវាល់អោយអ្នកយ៉ាង ល្អ ទាំងញាត់ ទាំងរលាក់ ហើយដាក់អោយហៀរ និងយក
មកដាក់បំពេញចិត្តអ្នកផង ដ្បិតគេនឹងវាល់អោយអ្នក តាម រង្វាល់ណាដែលអ្នកវាល់អោយគេ” ឆ ។

៣៩ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបទៅគេថា “តើមនុស្សខ្វាក់ អាចនឹងដឹកមនុស្សខ្វាក់បានឬទេ
តើមិនធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ ទាំង២នាក់ទេឬអី? ៨ ៤០ សិស្សមិនមែនលើសជាងគ្រូទេ តែ អ្នកណាដែលច
ានគ្រប់លក្ខណ៍ នោះនឹងបានដូចជាគ្រូដែរឈ

៤១ ហេតុអ្វីបានជាមើលឃើញកំទេច ដែលនៅក្នុងភ្នែកបួន អ្នក តែមិនឃើញធ្នឹម
ដែលនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនវិញសោះ ៤២ ធ្វើ ដូចម្តេចអោយអ្នក ដែលមើលធ្នឹមក្នុងភ្នែកខ្លួនមិនឃើញ
អាចនិយាយទៅបួនបានថា បួនអើយអោយអញយកកំទេច ពីភ្នែកឯងចេញដូច្នោះ ឱអ្នកមានពុតអើយ!
ចូរយកធ្នឹមពី ភ្នែកអ្នកចេញជាមុនសិន នោះទើបនឹងបានឃើញច្បាស់ អាចនឹង យកកំទេចចេញពីភ្នែកប
ួនអ្នកបានដែរ” ។

ដើមឈើ និងផ្លែរបស់វា

៦:៤៣-៤៤ មថ ៧:១៦,១៨,២០

៤៣ ដ្បិតគ្មានដើមឈើល្អណា ដែលមានផលផ្លែអាក្រក់ទេ ក៏គ្មានដើមអាក្រក់ណា ដែលមានផលផ្លែល្អដែរ ៤៤ ពីព្រោះ គេស្គាល់ដើមឈើនីមួយៗ ដោយសារតែផ្លែទេព្យ គេមិន ដែលបេះផ្លែល្អពីគុម្ពបន្ទា ឬផ្លែទំពាំងចាយជូរពីអញ្ចាញ ឡើយ ៤៥ ឯមនុស្សល្អ គេក៏យកសេចក្តីល្អ ពីកំណប់ល្អ ដែល កប់ទុកក្នុងចិត្តគេ ហើយមនុស្សអាក្រក់ក៏យកសេចក្តីអាក្រក់ ចេញពីកំណប់អាក្រក់ក្នុងចិត្តខ្លួនដែរ ដ្បិតមាត់គេពោល បញ្ចេញសេចក្តីបរិបូរដែលនៅក្នុងចិត្តជានិច្ចដ” ។

មនុស្សឆ្លាត និងមនុស្សល្ងង់សង់ផ្ទះ

៦:៤៧-៤៩ មថ ៧:២៤-២៧

៤៦ ហេតុអ្វីបានជាហៅខ្ញុំថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយបំ តែមិន ធ្វើតាមពាក្យខ្ញុំ វិញដូច្នោះ? ឬ ៤៧ ឯអស់អ្នកដែលមកស្តាប់ ពាក្យខ្ញុំទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមនោះខ្ញុំនឹងបង្ហាញអោយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកនោះធ្វើប្រដូចជាអ្វីណា ៤៨ គឺធ្វើប្រដូច ជាមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះ គាត់បានដឹកយ៉ាងជ្រៅដាក់ ជើងសសរនៅលើថ្ម កាលមានទឹកជំន់ឡើង ហូរគំហុកមក ប៉ះ នឹងផ្ទះនោះ នោះធ្វើអោយរញ្ជួយមិនបានឡើយ ពី ព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម ៤៩ តែអ្នកដែលឮ ហើយមិនប្រ ព្រឹត្តតាម នោះប្រៀបដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះនៅ លើដី ឥតដាំជើងសសរសោះ លុះទឹកហូរគំហុកមកប៉ះត្រូវ ផ្ទះនោះ ក៏រលំទៅភ្លាម ហើយត្រូវខូចខាតជាច្រើនផង” ។

ជំពូក ៧

សេចក្តីជំនឿរបស់មេទ័ពម្នាក់

៧:១-១០ មថ ៨:៥-១៣

៧ ១ កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះណា អោយបណ្តា ជនស្តាប់រួចហើយ ក៏យាងចូលទៅក្នុងក្រុងកាពិណិមវិញ ២ នោះមានបាវសំណប់របស់មេទ័ពម្នាក់ វាឈឺហៀបនឹង ស្លាប់ ៣ លោកបានឮនិយាយពីព្រះយេស៊ូវ ក៏ចាត់ពួកចាស់ ទុំសាសន៍យូដាខ្លះ អោយទៅអង្វរអញ្ជើញទ្រង់ មកជួយ សង្រ្គោះបាវនោះ ៤ កាលគេបានទៅដល់ព្រះយេស៊ូវហើយ នោះក៏ទទួលអង្វរទ្រង់ថា មេទ័ពនោះមានបំណងចំណាស់ គួរអោយប្រោសមេត្តាដែរ ៥ ដ្បិតគាត់ស្រឡាញ់ដល់សា សន៍យើង ហើយចា នសង់សាលាប្រជុំ១ សំរាប់យើងរាល់ គ្នា ។ ៦ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងទៅជាមួយនឹងគេ ។ កាលហៀបនឹង

ដល់ផ្ទះហើយ នោះមេទ័ពចាត់ពួកសំឡាញ់អោយមកទូល ទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ!
សូមកុំព្រួយព្រះទ័យឡើយ មិន គួរនឹងអោយទូលបង្គំទទួលទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ ព្រោះ ដោយហេតុនោះច
ានជាទូលបង្គំមិនបានរាប់ខ្លួនថាគួរនឹង មកឯទ្រង់ដែរ សូមទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល១ព្រះឱស្ឋ ប៉ុណ្ណោះចុះ!
នោះបាវទូលបង្គំបានជាហើយត ៨ដ្បិតទូលបង្គំ នៅក្រោមអំណាចគេដែរ ក៏មានទាហាននៅក្រោម ឱវាទ
ទូលបង្គំ ទូលបង្គំប្រាប់ទៅម្នាក់ថាទៅ វាក៏ទៅ ប្រាប់ទៅ ម្នាក់ទៀតថា មកវាក៏មក ហើយប្រាប់ទៅច
រាវថាធ្វើការ នេះចុះ នោះវាក៏ធ្វើតាម ។

៩កាលព្រះយេស៊ូវបានឮសេចក្តីទាំងនោះទ្រង់ក៏មាន សេចក្តីអស្ចារ្យនឹងមេទ័ពនោះណាស់
រួចទ្រង់បែរទៅមាន បន្ទូលនឹងមនុស្សទាំងប៉ុន្មានដែលតាមទ្រង់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា
ខ្ញុំមិនដែលឃើញសេចក្តីដ៏នឿណាជាខ្លាំងដល់ ម៉្លោះទេ ទោះបើនាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលក៏ដោយ" ១០ឯពួក
អ្នកដែលលោកបានចាត់អោយមក គេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ឃើញបាវដែលឈឺនោះបានជាហើយ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសកូនរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់

ព្រះ ១១-១៦ = ១ ពវ ១៧:១៧-២៤ ២ ពវ ៤:៣២-៣៧

មក ៥:២១-២៤,៣៥-៤៣ យហ ១១:១-៤៤

១១ដល់ថ្ងៃក្រោយមក ទ្រង់យាងទៅឯក្រុង១ហៅថា ណា-អ៊ីន មានទាំងពួកសិស្ស
នឹងមនុស្សសន្លឹកទៅដែរ ១២កាល ចូលទៅជិតដល់ទ្វារកំផែងក្រុង នោះឃើញគេសែងខ្លោច ចេញមក
ជាខ្លោចកូនតែ១ ដែលម្តាយនៅមេម៉ាយ ហើយ មានមនុស្សក្រុងនោះជាច្រើនហែមកជាមួយ នឹងគាត់
១៣កាលព្រះអម្ចាស់ថាបានឃើញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ កូលអាណិតអាសូរដល់គាត់ណាស់
ក៏មានបន្ទូលថា "កុំយំ អី?" ១៤រួចទ្រង់យាងចូលទៅពាល់ការមឈូស ឯពួកអ្នក សែងក៏ឈប់
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកកំលោះអើយ! ខ្ញុំ បង្គាប់អ្នកថា ចូរក្រោកឡើង!" ១៥អ្នកដែលស្លាប់នោះក៏
ក្រោកឡើងអង្គុយ ហើយចាប់តាំងនិយាយរួចទ្រង់ប្រគល់ ដល់ម្តាយវិញ ។

១៦មនុស្សទាំងអស់គ្នាកើតមានសេចក្តីស្វែងខ្លាច ក៏សរ សើរដំកើងដល់ព្រះនដោយពាក្យថា
"មានហោរា១ធំបបាន កើតឡើងក្នុងពួកយើង" ហើយថា "ព្រះបានប្រោសរាស្ត្រ ទ្រង់ហើយ" ៧
១៧ពាក្យគេថ្លែងពីទ្រង់នេះ បានឮសុសសាយ ពេញទូទៅក្នុងស្រុកយូដា និងស្រុកនៅជុំវិញទាំងអស់ ។
ព្រះយេស៊ូវ និងលោកយ៉ូហាន-បាទីស្ត

ព្រះ ១៨-៣៥ = មថ ១១:២-១៩

១៨ពួកសិស្សរុក្ខយ៉ូហាន មកទៅប្រាប់គាត់ពីគ្រប់ការទាំងនេះ

១៩រួចយ៉ូហានហៅសិស្សគាត់២នាក់មក ប្រើអោយទៅ ទូលសួរព្រះយេស៊ូវថា

“តើទ្រង់ជាព្រះដែលត្រូវមកពិត ឬត្រូវអោយយើងខ្ញុំនៅចាំ១អង្គទៀត?”

២០កាលអ្នកទាំង២នោះមកដល់ ក៏ទូលទ្រង់ថា “លោក យ៉ូហាន-បាទីស្ទបានចាត់យើងខ្ញុំ អោយមកសួរទ្រង់ថា តើទ្រង់ជាព្រះដែលត្រូវមកពិត ឬត្រូវអោយយើងខ្ញុំនៅ ចាំ១អង្គទៀត?”

២១នៅវេលានោះឯង ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សជំងឺមនុស្ស វេទនា និងមនុស្សអារក្សអសោច៍ចូលជាច្រើនអោយបាន ជា ហើយមនុស្សខ្វាក់ជាច្រើនអោយភ្លឺដែរ ២២រួចទ្រង់ក៏ឆ្លើយថា “ចូរទៅប្រាប់យ៉ូហានពីការដែលអ្នកបានឃើញ ហើយឮចុះ! គឺមនុស្សខ្វាក់បានភ្លឺ មនុស្សខ្លិនដើរបាន មនុស្ស ឃ្នងបានជាស្អាត មនុស្សឆ្នង់ស្តាប់ឮ មនុស្សស្តាប់រស់ឡើង វិញហើយមនុស្សទាល់ក្រវ ក៏បានពង្រឹង ២៣មានពរ ហើយអ្នកណាដែលមិនរវាតចិត្តដោយព្រះខ្ញុំ” ។

២៤កាលសិស្សដែលយ៉ូហានចាត់អោយមក បានចេញទៅ ហើយនោះទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលនឹងបណ្តាមនុស្សពី យ៉ូហានថា “តើអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោ ស្ថាន បានទៅមើលដើមត្រែងរញ្ជួយនឹងខ្យល់ឬអី? ២៥តើ អ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? បានទៅមើលមនុស្សស្លៀកពាក់អាវទន់ភ្នំឬអី? មើល! ពួកអ្នកដែលស្លៀកពាក់ល្អប្រ សើរ ហើយរស់នៅដោយរុងរឿងនោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំណាក់ស្តេចទេ ២៦ចុះអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? មើល ហោរាលឬអី? មែនហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ក៏ លើសជាងហោរាផង ២៧ដ្បិតគឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា មើល! អញចាត់ទូតអញ ទៅមុនឯង ទូតនោះនឹងរៀបចំ ផ្លូវនៅមុខឯងវ ។

២៨ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្នុងពួកមនុស្សដែលកើតពី ស្រ្តីមកនោះគ្មានហោរាណាបានធំជាងយ៉ូហាន-បាទីស្ទ ទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុងនគរព្រះស នោះក៏ធំ ជាងគាត់ហើយ” ។

២៩(ឯបណ្តាជន និងពួកអ្នកយកពន្ធទាំងប៉ុន្មានដែលស្តាប់ យ៉ូហាន គេក៏រាប់ព្រះថាជាសុចរិត ដោយបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកពីគាត់ហ ៣០តែពួកផារីស៊ី និងពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ឡ គេបានលើកព្រះដ៏រិះដែលតម្រូវដល់គេចោលចេញដោយ មិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីគាត់វិញ) ។

៣១នោះព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើប ដំណាមនុស្សនេះជាអ្វី? តើគេដូចជាអ្វី?

៣២គឺគេដូចជាកូន ក្មេងអង្គុយនៅទីផ្សារ ដែលស្រែកទៅគ្នាវាថា

“យើងបានផ្ទុំខ្លួនអោយឯង តែឯងមិនបានវា យើងបាន

ទូញទំនួញ អោយឯង តែឯងមិនបានយំសោះ ។

៣៣ដ្បិតយ៉ូហាន-បាទីស្ទបានមកមិនបរិភោគបាយឬស្រាទំ ពាំងបាយជូរអឡើយ តែអ្នករាល់ថា

គាត់មានអារក្សចូល ៣៤៦កូនមនុស្សបានមក ទាំងបរិភោគវិញ ហើយអ្នករាល់ គ្នាថាមើល
នេះជាអ្នកលោកស៊ីធីកច្រើន ជាមិត្តសំឡាញ់ នឹងពួកអ្នកយកពន្ធ ហើយនិងមនុស្សមានបាបក ៣៥ប៉ុន្តែ ប្រ
ាជ្ញាបានរាប់ជាត្រូវដោយផលដែលបង្កើតទាំងប៉ុន្មាន”

ស្ត្រីមានបាបម្នាក់បានចាក់ប្រេងក្រអូបលើព្រះយេស៊ូវ

៧:៣៧-៣៩ = មថ ២៦:៦-១៣ មក ១៤:៣-៩ យហ ១២:១-៨

៧:៤១,៤២ = មថ ១៨:២៣-៣៤

៣៦មានពួកផារិស៊ីម្នាក់ទូលសូមទ្រង់ អោយសោយជា មួយនឹងគាត់ ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅគង់នៅតុ
ក្នុងផ្ទះគាត់ ៣៧ហើយមើល នៅក្រុងនោះមានស្ត្រីម្នាក់ដែលមានបាប នាងបានដឹងថា
ទ្រង់គង់នៅតុក្នុងផ្ទះអ្នកផារិស៊ីនោះ ក៏យក
ដបថ្នាំកែវដាក់ប្រេងក្រអូបមក ៣៨នាងឈរពីខាងក្រោយ ទៀបព្រះប
ាទទ្រង់ទាំងយំចាប់តាំងសំរក់ទឹកភ្នែកទទឹកព្រះ បាទទ្រង់ រួចយកសក់ក្បាលនាងជូត ក៏ថើបព្រះបាទ ដោយ
ស្រឡាញ់ ហើយយកប្រេងក្រអូបលាបផង ៣៩កាលពួក ផារិស៊ីម្នាក់ដែលអញ្ជើញទ្រង់មកបានឃើញដូច្នោះ
ក៏គិត ក្នុងចិត្តថា “បើអ្នកនេះជាហោរាមែនខ នោះនឹងស្គាល់ស្ត្រី ដែលពាល់ខ្លួន
ហើយដឹងថាជាមនុស្សយ៉ាងណា ព្រោះនាង ជាមនុស្សមានបាប” ។

៤០ព្រះយេស៊ូវក៏មានបន្ទូលថា “ស៊ីម៉ូនអើយ! ខ្ញុំចង់និយាយ នឹងអ្នកបន្តិច គាត់ក៏ឆ្លើយថា
សូមលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ មកចុះ” ។

៤១ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មាន២នាក់ជំពាក់អ្នកចងការម្នាក់ អ្នក១ជំពាក់១០០រៀលអ្នក១ទៀត១០រៀល
៤២ដោយព្រោះ គេគ្មានអ្វីនឹងសង បានជាគាត់លែងទារពីអ្នកទាំង២ទៅ ដូច្នោះក្នុង២នាក់នោះ
តើអ្នកណាស្រឡាញ់គាត់ជាង?”

៤៣ស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា “ខ្ញុំស្មានថាជាអ្នកមួយដែលជំពាក់ ច្រើនជាងនោះឯង ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលតបថា
“អ្នកស្មាន ត្រូវហើយ” ។

៤៤រួចទ្រង់បែរទៅឯស្ត្រីនោះ តែមានបន្ទូលនឹងស៊ីម៉ូនថា “អ្នកឃើញស្ត្រីនេះឬទេ ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្ទះអ្នក
អ្នក មិនបានអោយទឹកសំរាប់លាងជើងខ្ញុំទេត តែនាងបានសំ រក់ទឹកភ្នែកទទឹកជើងខ្ញុំ ហើយយកសក់ជូតផង
៤៥អ្នកមិន បានថើបយខ្ញុំសោះ តែតាំងពីខ្ញុំចូលមក នាងចេះតែថើប ជើងខ្ញុំដោយស្រឡាញ់ ៤៦អ្នកមិន
ានយកប្រេងលាបក្បាល ខ្ញុំសោះតែនាងយកប្រេងក្រអូបមកលាបជើងខ្ញុំវិញ

៤៧ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា បាបនាងដែល មានច្រើនទាំងម៉្លេះ ប

ានអត់ទោសអោយនាងហើយ ដ្បិត នាងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ជាច្រើន ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគេ
អត់ទោសអោយតិច នោះក៏ស្រឡាញ់តិច” ។

៤៨ ឆ្នាំមានបន្ទូលទៅនាងថា “បាបនាងបានអត់ទោស អោយនាងហើយ” ច ។

៤៩ ឯពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុជាមួយ ក៏ចាប់តាំងគិតក្នុង ចិត្តថា “តើអ្នកនេះជាអ្វីដែលអត់ទោសបាប
ានផងដូច្នោះ”

៥០ តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅស្ត្រីនោះថា “សេចក្តីជំនឿរបស់ នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយឆ អញ្ជើញនាងទៅ
អោយ បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខចុះ” ជ ។

ជំពូក ៨

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកព្រោះពូជ

៨:៤-១៥ = មថ ១៣:២-២៣ មក ៤:១-២០

៨ ១ ក្រោយនោះមកទៀត ទ្រង់យាងទៅប្រដៅក្នុងគ្រប់ ក្រុង គ្រប់ភូមិជាមួយនឹងពួក១២នាក់ ព្រមទាំងប្រ
ាប់ដំណឹង ល្អពីនគរព្រះឈ ២ក៏មានស្ត្រីខ្លះ ដែលបានជាពិការក្ស អសោចី ហើយពីជំងឺផ្សេងៗ
ានទៅជាមួយដែរ គឺមាន ម៉ារ៉ា ហៅថាអ្នកស្រុកម៉ារ៉ាដាឡាញ ដែលមានអារក្ស៧ ចេញពីនាង១
៣និងឃ្មុំអាន់ជាប្រពន្ធឃូសា មហាតលិក ស្តេចហេរ៉ូដ៍១ស៊ូសាន១ ហើយស្ត្រីឯទៀតៗជាច្រើនដែរ
ដែលយកទ្រព្យខ្លួនមកជួយទ្រង់ ។

៤ កាលមានមនុស្សមកពីគ្រប់ស្រុក ប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ជាណែន ណាន់តាន់តាប់ហើយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលដោយពាក្យ ប្រៀបប្រដូចថា ៥ “មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះ
កំពុងដែលគាត់ព្រោះ នោះមានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវត្រូវគេ ដើរជាន់ ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មកចឹកស៊ី
៦ ខ្លះ ទៀតធ្លាក់ទៅលើថ្ម កាលពន្លកឡើង នោះក៏ក្រៀមស្ងួត ទៅ ពីព្រោះគ្មានធាតុសើមសោះ
៧ មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅ កណ្តាលបន្ទា បន្ទាដុះឡើងជាមួយ ហើយរូបខ្ពស់វា ៨ មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ
ក៏ពន្លកដុះឡើងបង្កើតផល ផ្លែបាន១ជា១រយភាគ” កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំង នោះស្រេចហើយ
នោះក៏បន្តិវាថាថា “អ្នកណាដែលមាន ត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ អោយស្តាប់ចុះ” ប ។

៩ ពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ថា “ពាក្យប្រៀបនេះមានន័យ ដូចម្តេច? ១០ ទ្រង់ឆ្លើយថា “ឯអ្នករាល់គ្នា ព្រះប
ានប្រទាន អោយស្គាល់អស់ទាំងការអាទិកំហាំងរបស់នគរទ្រង់ ហើយឌុ តែបានសំដែងដល់អ្នកឯទៀត
ដោយពាក្យប្រៀប ប្រដូចវិញ៖

ដើម្បីកាលណាគេឃើញ នោះមិនឃើញវិញ ហើយ កាលណាគេឮ នោះមិនយល់ឡើយធរ ។

១១វិញពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ គឺស្រាយយ៉ាងនេះថា ពូជ នោះ គឺព្រះបន្ទូល”ណ ។

១២ពួកអ្នកដែលទទួលតាមផ្លូវ គឺជាអស់អ្នកដែលបានឮ

រួចអារក្សមកឆក់យកព្រះបន្ទូលពីចិត្តគេចេញទៅ ក្រែងគេ ជឿហើយបានសង្គ្រោះ

១៣ពួកអ្នកដែលទទួលនៅលើផ្ទៃ គឺអស់អ្នកដែលកាលណាព្រះបន្ទូលហើយ នោះក៏ទទួល

ដោយអំណរតែគ្មានចាក់បូសសោះ គេជឿនៅតែ១ស្របក់ ប៉ុណ្ណោះ លុះកើតមានសេចក្តីល្ងង់

នោះគេរសាយចិត្តទៅ វិញត ១៤ពូជដែលធ្លាក់ទៅក្នុងបន្ទា គឺអស់អ្នកដែលបានឮ រួចចេញទៅ

នោះសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយ និងសេចក្តីស្រើបស្រាលនៅជីវិតនេះ ក៏ចូលមកខ្ទប់ជិត មិន

អោយបង្កើតផលផ្លែដ៏ពេញលេញបានឡើយថ ១៥តែពូជ ដែលនៅដីល្អ គឺពួកអ្នកដែលមានចិត្តទៀងត្រង់ល្អ

ក៏ព្រះ បន្ទូល ហើយយកចិត្តទុកដាក់ រួចបង្កើតផលដោយសេចក្តី អត់ធនវិញ ។

ចង្រ្កាំង

១៦”គ្មានអ្នកណាអុជចង្រ្កាំង រួចយកផែងមកគ្រប ឬយក ទៅដាក់នៅក្រោមគ្រែឡើយ

គេតែងដាក់លើផែងចង្រ្កាំង វិញ ដើម្បីអោយអស់អ្នកណាដែលចូលមកបានឃើញពន្លឺភ្លឺទ

១៧ដ្បិតគ្មានអ្វីលាក់កំបាំងដែលមិនត្រូវបើកសំដែងចេញ ឬអ្វីជាសំងាត់ដែលមិនត្រូវអោយដឹង

ហើយយកទៅដាក់ នៅពន្លឺនោះឡើយថ ១៨ដូច្នោះត្រូវអោយប្រយ័ត្នដែលអ្នក រាល់គ្នាឮជាយ៉ាងណា

ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន គេនឹងអោយ ដល់អ្នកនោះ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគ្មាន នោះនឹងដកយកទាំងរបស់ដែល

មើលទៅដូចជាអ្នកនោះមានចេញផង”ន ។

ម្តាយ និងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

៨:១៩-២១ = មថ ១២:៤៦-៥០ មក ៣:៣១-៣៥

១៩នោះមាតា និងបងប្អូនទ្រង់ ក៏មករកទ្រង់ តែចូលទៅ ឯទ្រង់មិនបាន

ដោយព្រោះមានមនុស្សច្រើនណាស់ ២០មាន គេទូលទ្រង់ថា ”ម្តាយ និងបងប្អូនបលោកមកឈរនៅខាង

ក្រៅ ចង់ជួបនឹងលោក” ។

២១តែទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា ”ឯអ្នកដែលជាម្តាយ និងបងប្អូន

ខ្ញុំគឺអស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលហើយប្រព្រឹត្តតាមវិញ”ផ ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើអោយខ្យល់ព្យុះស្ងប់

៨:២២-២៥ = មថ ៨:២៨-៣៤ មក ៤:៣៦-៤១

៨:២២-២៥ = មក ៦:៤៧-៥២ យហ ៦:១៦-២១

២២មានកាល១ថ្ងៃនោះ ទ្រង់ចុះទូកជាមួយនិងពួកសិស្ស ហើយមានបន្ទូលទៅគេថា
“ចូរយើងឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង” នោះក៏ចេញទៅ ២៣កាលកំពុងតែបើកក្ដោងទៅ នោះទ្រង់ ផ្ដល់កំ
រួចមានខ្យល់ព្យុះធ្លាក់មកលើសមុទ្រ ទឹកក៏ចូលស្ទើរ តែពេញទូក ហើយគេភ័យខ្លាចលិច ។

២៤គេចូលទៅតើនទ្រង់ទូលថា “លោកគ្រូៗពអើយ! យើងខ្ញុំស្លាប់ហើយ” ។
តែទ្រង់ក្រោកឡើងកំហែងភទៅខ្យល់ និងទឹកដែលកំពុង បោកបក់ជាខ្លាំង នោះក៏ស្ងប់បាត់យើងទៅម
២៥រួចទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេថា “តើសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នានៅឯណា?”

គេភ័យខ្លាច ហើយមានសេចក្ដីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តទាំង និយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា “ចុះលោកនេះជាអ្វី? ច
ានជា លោកបង្គាប់ទៅ ទាំងខ្យល់ទាំងទឹកបាន ហើយទាំង២យ៉ាង ក៏ស្លាប់បង្គាប់លោកដែរដូច្នោះ” ។
ការបណ្ដេញអារក្សចេញពីមនុស្ស

៨:២៦-៣៧ = មថ ៨:២៨-៣៤

៨:២៦-៣៩ = មក ៥:១-២០

២៦ទ្រង់ និងពួកសិស្សក៏មកដល់ស្រុកគេរ៉ាស៊ីន ដែលប្រ ទល់មុខនឹងស្រុកកាលីឡេ
២៧កាលឡើងដល់លើគោក នោះមានមនុស្សម្នាក់ចេញពីក្រុងនោះមកជួបនឹងទ្រង់ គាត់
មានអារក្សចូលជាយូរមកហើយ គ្មានស្លៀកពាក់អ្វីឡើយ គាត់មិននៅក្នុងផ្ទះទេ
គឺអាស្រ័យនៅតែក្នុងផ្នូរខ្មៅវិញ ២៨កាលបានឃើញព្រះយេស៊ូវ នោះគាត់ស្រែកឡើង ក៏
ទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅចំពោះទ្រង់ ទូលជាសំឡេងខ្លាំងថា “ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏ខ
ស្ដីបំផុតអើយ! យ តើ ទ្រង់ហើយនិងទូលបង្គំមានការអ្វីនឹងគ្នា? ទូលបង្គំសូម
អង្វរទ្រង់កុំអោយធ្វើទុក្ខទូលបង្គំឡើយ ២៩ដ្បិត ទ្រង់កំពុងតែ បង្គាប់ដល់វិញ្ញាណអសោច៍
អោយចេញពីមនុស្សនោះទៅ ពីព្រោះវាបានជាន់គាត់ជាយូរមកហើយ គេបានយកច្រវាក់ យកខ្នោះដាក់
ទាំងថែរក្សាគាត់ដែរ តែគាត់ចេះតែផ្ដាច់ ចំណងទាំងនោះចេញ ហើយអារក្សវានាំបណ្ដាលអោយ
ទៅនៅទីស្ងាត់ ។

៣០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសួរគាត់ថា “អ្នកឈ្មោះអី? គាត់ ទូលថា ទូលបង្គំឈ្មោះ “កងទ័ព”
ព្រោះមានអារក្សជាច្រើន ចូលគាត់ ៣១អារក្សទាំងនោះក៏សូមអង្វរ កុំអោយទ្រង់ បង្គាប់វា
អោយចុះទៅក្នុងជង្គុកធំឡើយល ។

៣២នៅទីនោះ មានហ្វូងជ្រូកយ៉ាងធំកំពុងតែរកស៊ីនៅលើ ភ្នំ

ហើយអារក្សទាំងនោះក៏សូមអង្វរទ្រង់អោយបើកអោយ វាចូលទៅក្នុងជ្រូកទាំងនោះ ទ្រង់ក៏បើកអោយ ពពួកចង្កា ចេញពីមនុស្សនោះ ចូលទៅក្នុងហ្នឹងជ្រូកៗក៏បោលម្តីម្តាយ តាមភ្នំ ចោតធ្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រ លង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ

៣៤ កាលពួកអ្នកគង្វាលជ្រូកបានឃើញដូច្នោះ ក៏នាំគ្នារត់ ទៅប្រាប់ដល់ជនក្នុងក្រុង ហើយនិងស្រុកស្រែ ៣៥ រួចមនុស្ស ទាំងឡាយក៏ចេញមកមើលការដែលកើតមកនោះ គេមក ដល់ព្រះយេស៊ូវ ឃើញមនុស្សដែលអារក្សទាំងនោះបាន ចេញកំពុងតែអង្គុយទៀបព្រះបាទទ្រង់សទាំងស្លៀកពាក់ ហើយដឹងខ្លួន នោះគេមានសេចក្តីភ័យខ្លាចគ្រប់គ្នា

៣៦ ពួកអ្នកដែលបានឃើញការនោះ ក៏ប្រាប់គេពីបែបយ៉ាង ណាដែលមនុស្សអារក្សចូលហនោះបានជា ៣៧ រួចមនុស្ស ទាំងប៉ុន្មានដែលនៅជុំវិញស្រុកគេវ៉ាស៊ីន គេសូមអោយ ទ្រង់ថយចេញឱ្យពីគេទៅ ដ្បិតគេកើតមានសេចក្តីស្ងែងខ្លាច ជាខ្លាំង នោះទ្រង់យាងចុះទូកត្រឡប់វិលវិញទៅ ។

៣៨ ឯមនុស្សដែលអារក្សបានចេញនោះ គាត់សូមអង្វរទ្រង់ អោយបានទៅជាមួយដៃ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ អោយគាត់ទៅ វិញ ដោយប្រាប់ថា ៣៩ " ចូរវិលទៅឯផ្ទះអ្នកទៅ ហើយប្រាប់ ពីគ្រប់ទាំងការដែលព្រះបាទ បានប្រោសដល់អ្នកវិញ" គាត់ក៏ទៅ ផ្សាយប្រាប់ពេញក្នុងទីក្រុង ពីគ្រប់ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រោសដល់ខ្លួន ។

ក្មេងស្រីស្លាប់ និងស្រីមានជំងឺ
៨:៤០-៥៦ = មថ ៩:១៨-២៦ មក ៥:២២-៤៣

៤០ កាលព្រះយេស៊ូវបានត្រឡប់ទៅវិញហើយ នោះ បណ្តាលមនុស្សក៏ទទួលទ្រង់ដោយអំណរ ដ្បិតគេទន្ទឹងមើល តែផ្លូវទ្រង់ទាំងអស់គ្នា ៤១ នោះឃើញមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ យ៉ែរ៉ុសជាមេសាណាប្រជុំអ គាត់មកទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅទៀប ព្រះបាទព្រះយេស៊ូវ សូមអង្វរទ្រង់ អោយយាងទៅផ្ទះគាត់ ៤២ ព្រោះគាត់មានកូនស្រីតែ១ អាយុប្រហែល១២ឆ្នាំ មាន ជំងឺឈឺជិតស្លាប់ កាលទ្រង់កំពុងតែយាងទៅ នោះបណ្តា មនុស្សប្រជ្រៀតគ្នាលើទ្រង់ ។

៤៣ ហើយមានស្រីម្នាក់ មានជំងឺធ្លាក់ឈាមក១២ឆ្នាំមក ហើយ នាងបានចំណាយទ្រព្យខ្លួនទាំងអស់ ដោយរកគ្រូ ពេទ្យ តែគ្មានគ្រូណាមួយមើលអោយជាបានទេ ៤៤ នាងមក ពីក្រោយ ចាប់ពាល់ជាយព្រះព្រះស្រ្តីខ្លួន នោះឈាមក៏បាត់ ធ្លាក់មកក្នុងខណៈ១រំពេចនោះ ៤៥ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល សួរថា " តើអ្នកណាពាល់ខ្ញុំ?" កាលមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែ ប្រកែក នោះពេត្រុស និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយទូលថា " លោកគ្រូ! គបណ្តាមនុស្សកំពុងប្រជ្រៀតគ្នាត្បៀតទ្រង់"

ដូច្នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាពាល់ទ្រង់ធ្វើអី?"

៤៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ច្បាស់ជាមានអ្នកណាពាល់ខ្ញុំ ពិតយ ដ្បិតខ្ញុំដឹងថាមានប
ដ្ឋិផ្សាយចេញពីខ្ញុំទៅហើយ" ង ។

៤៧ កាលស្រ្តីនោះ បានឃើញថា លាក់ខ្លួនមិនកំបាំងទេនោះ ក៏ចូលមកទាំងញ័ររន្ធត់ ផ្តួលខ្លួននៅចំពោះទ្រង់
ទូលនៅមុខ មនុស្សទាំងអស់ ពីហេតុដែលនាងបានពាល់ទ្រង់ ហើយពី បែបដែលនាងបានជាភ្លាម១រំពេចផង
៤៨ ទ្រង់មានបន្ទូល ទៅនាងថា "ចូរសង្ឃឹមឡើងកូនស្រីអើយ! ដ្បិតសេចក្តី ជំនឿនាងច្របូក
បានសង្រ្គោះនាងហើយ ចូរទៅដោយសុខសាន្ត ចុះ" ឆ ។

៤៩ កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមានម្នាក់ មកពីផ្ទះមេជសាលាប្រជុំ ជំរាបគាត់ថា
"កូនលោកស្លាប់ ហើយ កុំនៅរំខានចិត្តលោកគ្រូទៀត" ។

៥០ ព្រះយេស៊ូវក៏ឮ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "កុំខ្លាច ឡើយ អោយគ្រាន់តែជឿប៉ុណ្ណោះ នោះនាងនឹងច
ានរស់ វិញ" ។

៥១ រួចទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ មិនអោយអ្នកណាទៅជា មួយឡើយ លើកតែពេត្រុស យ៉ាកុប
និងយ៉ូហាននាយ ហើយឪ ពុកម្តាយរបស់កូននោះប៉ុណ្ណោះ ៥២ ឯមនុស្សទាំងអស់ គេក៏
ពុំងតែយំសោកសង្រេងញនឹងនាង តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំយំអី! នាងមិនមែនស្លាប់ទេ
គឺនាងដេកលក់ទេតើ!" ង ។

៥៣ គេក៏សើចចំអកអោយទ្រង់ ដ្បិតគេដឹងថា នាងស្លាប់ពិត មែន ៥៤ នោះទ្រង់ បណ្តេញគេចេញអស់
ហើយចាប់ដៃនាង មានបន្ទូលជាខ្លាំងថា "កូនអើយ! ចូរក្រោកឡើង!" បំ ៥៥ ខណៈនោះព្រលឹងនាងក៏មកវិញ
ហើយនាងក្រោកឡើង ភ្លាម នោះទ្រង់បង្គាប់អោយគេយកអ្វីៗ មកអោយនាង បរិភោគ ៥៦
ឪពុកម្តាយនាងក៏កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ តែ ទ្រង់ហាមមិនអោយ គេប្រាប់អោយអ្នកណាដឹងពីការនោះ
ឡើយឧ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជូនសិស្សទាំង១២អោយចេញទៅ

៩:៣-៥ = មថ ១០:៩-១៥ មក ៦:៨-១១

៩:៧-៩ = មថ ១៤:១,២ មក ៦:១៤-១៦

៩ ១ លុះទ្រង់បានហៅពួកសិស្សទាំង១២នាក់មក នោះក៏ ប្រទានអោយគេមានព្រះចេស្តា

និងអំណាចលើអស់ទាំង អារក្សរាជហើយអោយអាចមើលជំងឺអោយជាណា ២ទ្រង់ចាត់
គេអោយទៅប្រកាសប្រាប់ពីនគរព្រះត ហើយអោយមើល មនុស្សមានជំងឺអោយបានជាផង
៣ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ថា "កុំអោយយកអ្វីសំរាប់តាមផ្លូវឡើយ ទោះជាដំបង យាម នំប៉័ង ឬប្រាក់ក្តី
ក៏កុំអោយមានអារ្យ២ដែរថ ៤បើអ្នករាល់គ្នា ចូលទៅក្នុងផ្ទះណា ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ ហើយចេញចូល
ធ្វើការចុះ ៥ដល់អ្នកណាដែលមិនព្រមរាក់ទាក់ទទួលអ្នក រាល់គ្នាទេ នោះចូរចេញពីភូមិនោះទៅ
ហើយរលាស់ទាំង ធ្វើដីពីជើងអ្នកចេញ ទុកជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងគេវិញ" ១ ៦កាលគេចេញទៅ
នោះក៏ដើរទៅសព្វពេញអស់ទាំងភូមិ ព្រមទាំងផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយបានមើលគេអោយជា
នៅគ្រប់កន្លែងដែរ ។

៧ឯហេរ៉ូឌុច ជាស្តេចអនុរាជ បានឮនិយាយពីការដែល ទ្រង់ធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ក៏មានព្រះទ័យអស់អែក
ពីព្រោះខ្លះ និយាយថា លោកយ៉ូហាននបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញប ៨ខ្លះ ថា លោកអេលីយ៉ាប
ានលេចមកហើយ៣ ខ្លះទៀតថាមាន ហោរាណាមួយ ពីចាស់បុរាណបានរស់ឡើងវិញភ ដូច្នោះ
៩តែហេរ៉ូឌុមានបន្ទូលថា "យើងបានកាត់ក្បាលយ៉ូហាន ហើយ ដូច្នោះតើអ្នកណាហ្ន៎ ដែលអញ្ជាញធ្វើការប្លែក
ទាំងម៉្លេះនេះ?" ហើយក៏រកចង់ឃើញទ្រង់ម ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់

៩:១០-១៧ = មថ ១៤:១៣-២១ មក ៦:៣២-៤៤ យហ ៦:៥-១៣

៩:១៣-១៧ = ២ពវ ៤:៤២-៤៤

១០កាលពួកសាវ័កយបានត្រឡប់មកវិញ ក៏រាយរឿងទូល ព្រះយេស៊ូវ ពីការដែលគេបានធ្វើទាំងប៉ុន្មាន
នោះទ្រង់នាំ គេទៅដោយឡែកនៅទីស្ងាត់ ជិតភូមិ១ឈ្មោះបេតសែដាវ ១១កាលបណ្តាមនុស្សបានដឹង
ក៏តាមទ្រង់ទៅ ទ្រង់រាក់ទាក់ ទទួលគេ ហើយមានបន្ទូលប្រាប់ពីនគរព្រះល ទាំងប្រោស
ដល់អស់អ្នកដែលត្រូវការ អោយគេបានជាផង ។

១២វេលានោះ ថ្ងៃកាន់តែទាបហើយ នោះពួក១២នាក់មក

ទូលទ្រង់ថា "សូមអោយមនុស្សទាំងឡាយទៅ ដើម្បីអោយ ទៅរកទីស្ងាត់ និងស្បៀងអាហារនៅក្នុងភូមិ
និងស្រុកស្រែ ជុំវិញ ដ្បិតទីនេះស្ងាត់ណាស់ ។

១៣តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាអោយគេ បរិភោគទៅ!"

ពួកសិស្សទូលថា "យើងខ្ញុំមានតែនំប៉័ង៥ដុំ និងត្រី២ទេ

លើកតែយើងខ្ញុំទៅទិញស្បៀងអាហារទៀតសំរាប់មនុស្ស ទាំងនេះវិញ ១៤

(រីឯពួកមនុស្សទាំងនោះមានប្រុសៗ ចំនួន ៥ពាន់នាក់) ។

តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរអោយគេអង្គុយ ដោយជួរៗទៅក្នុង១ជួរ៥០នាក់"
១៥ពួកសិស្សក៏អោយ មនុស្សទាំងអស់អង្គុយដូច្នោះ ១៦នោះទ្រង់យកនំប៉័ង៥ និង ត្រី២ងើបទតទៅលើមេឃ
ហើយប្រទានពរ រួចកាច់វិប្រ-ទានដល់ពួកសិស្ស អោយលើកទៅអោយបណ្តាមនុស្ស ១៧គេក៏បរិភោគដែរ
តទាំងអស់គ្នា រួចប្រមូលចំណិតដែល នៅសល់បាន១២កន្រ្តក ។

សេចក្តីជំនឿរបស់លោកពេត្រុស

៩:១៨-២០ = មថ ១៦:១៣-១៦ មក ៨:២៧-២៩

៩:២២-២៧ = មថ ១៦:២១-២៨ មក ៨:៣១-៩:១

១៨គ្រាមួយ កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋានដោយឡែកស ហើយពួកសិស្សក៏នៅជាមួយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើហ្នឹងមនុស្សទាំងឡាយថាខ្ញុំជាអ្នកណា?"

១៩គេទូលឆ្លើយថា ជាយ៉ូហាន-បាទីស្តហ ខ្លះថាជាអេ-លីយ៉ា ខ្លះទៀតថាជាហោរាណាមួយពីចាស់បុរាណ
បាន រស់ឡើងវិញឡ

២០ទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើថា ខ្ញុំជាអ្នកណា?"

នោះពេត្រុសទូលឆ្លើយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទនៃព្រះ" អ ២១ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិនអោយគេប្រាប់ដល់អ្នកណា
ពីសេចក្តី នេះឡើយក ២២ដោយមានបន្ទូលថា "ត្រូវអោយកូនមនុស្សខ រងទុក្ខជាច្រើនត្រូវពួកចាស់ទុំ
ពួកសង្គ្រាម និងពួកអាចារ្យយ បោះបង់ចោល ត្រូវគេសំឡាបង់ ហើយ៣ថ្ងៃចក្រោយមក នឹងរស់ឡើងវិញ"
ន ។

២៣រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សទាំងអស់ថា "បើអ្នកណា ចង់មកតាមខ្ញុំដ
ត្រូវអោយអ្នកនោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងទាំង ផុកឈឺឆ្កាងខ្លួនរាល់តែថ្ងៃ ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ ២៤ដ្បិតអ្នក
ណាដែលចង់អោយរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នក ណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងច
ានជីវិតវិញឈ ២៥ដ្បិតបើសិនជាមនុស្សណានឹងបានលោកិយទាំងមូល ប៉ុន្តែធ្វើអោយខ្លួនឯងវិនាស ឬអោយច
ាត់បង់ នោះតើមាន ប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ២៦ដ្បិតអ្នកណាដែលមានសេច
ក្តីខ្មាសដោយព្រោះខ្ញុំ និងពាក្យខ្ញុំ នោះកូនមនុស្សនឹងមាន សេចក្តីខ្មាស ដោយព្រោះអ្នកនោះដែរព្យ
ក្នុងកាលដែល លោកមកក្នុងសិរីល្អរបស់លោក របស់ព្រះវរបិតា ហើយ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធដ ២៧ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នកដែលឈរនៅទីនេះ មានអ្នកខ្លះដែលមិនត្រូវភ្នក់ សេចក្តីស្លាប់ទាល់តែច
ានឃើញនគរព្រះ" ។

ការផ្លាស់ប្តូររូបកាយ

៩:២៨-៣៦ = មថ ១៧:១-៨ មក ៩:២-៨

២៨ប្រហែលជាដងថ្ងៃក្រោយដែលមានបន្ទូលសេចក្តីទាំង នោះមក នោះទ្រង់យកពេត្រុស យ៉ូហាន និងយ៉ាកុបបំឡើង

ទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋានឌុ ២៩កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋាន នោះបែបភាពព្រះភក្ត្រទ្រង់ក៏ផ្លាស់ប្តូរ ហើយព្រះពន្លឺ ត្រឡប់ជាសព្វាត ៣០នោះឃើញមានមនុស្ស២នាក់កំពុងតែ ទូលនឹងទ្រង់ គឺលោកម៉ូសេ និងលោកអេលីយ៉ា ៣១ដែល លេចមកក្នុងសិរិល្អ ទូលពីដំណើរឈរទ្រង់សុគត ដែលត្រូវ សំរេចនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ៣២ឯពេត្រុស និងអ្នកទាំង២ ដែលនៅជាមួយនឹងគាត់ គេងមួយជាខ្លាំងណាស់ លុះកាលភ្ញាក់ ដឹងខ្លួនឡើង នោះស្រាប់តែឃើញសិរិល្អទ្រង់ និងមនុស្ស២ នាក់ ដែលឈរនៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣៣កាលមនុស្ស ទាំង២នោះកំពុងតែថយចេញពីទ្រង់ទៅ នោះពេត្រុសទូល ថា "លោកត្រូវអើយ! តែ ដែលយើងខ្ញុំនៅទីនេះបានល្អណាស់ ហើយ សូមអោយយើងខ្ញុំធ្វើត្រួតសាលា គឺ១សំរាប់លោក ១សំរាប់លោកម៉ូសេ ហើយ១សំរាប់លោកអេលីយ៉ា" (ដោយមិនដឹងខ្លួនថាដូចម្តេចទេ) ។

៣៤កំពុងដែលទូលសេចក្តីទាំងនេះនៅឡើយ នោះមាន ពពកមកគ្របបាំងគេ គេក៏ភ័យខ្លាចទាំងអស់គ្នាដោយចូល ខ្លួនក្នុងពពកនោះ ៣៥ហើយមានសំឡេងចេញពីពពកមកថា "នេះជាកូនស្នូនភ្នំអញថ្ងៃ ចូរអោយស្តាប់តាមចុះ!" ៣៦ក្រោយសំឡេងនោះមក ក៏ឃើញមានតែព្រះយេស៊ូវ ១ អង្គទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងគ្រានោះគេនៅតែស្ងៀម ឥតមាន ប្រាប់ដល់អ្នកណាពីការអ្វីដែលគេឃើញនោះឡើយធា ។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

៩:៣៧-៤៥ = មថ ១៧:១៤-១៨,២២,២៣ មក ៩:១៤-២៧,៣០-៣២

៣៧ដល់ថ្ងៃក្រោយ កាលចុះពីភ្នំមក នោះមានមនុស្សសន្លឹក មកជួបនឹងទ្រង់ ៣៨ហើយមើល មានម្នាក់ស្រែកឡើងពីក្នុង ពួកមនុស្សទាំងនោះថា "លោកត្រូវអើយ! សូមអណិតកូនខ្ញុំ ផង ដ្បិតជាកូនតែ១របស់ខ្ញុំ ៣៩ហើយមើល មានវិញ្ញាណ អារក្សចេះតែជាន់វា ហើយលោតវាស្រែកឡើង ធ្វើ អោយប្រកាច់បែកពពុះមាត់ និងហើមជាអស់ទាំងខ្លួន រួច ចេញពីវាទៅដោយពិបាក ៤០ខ្ញុំ បានសូមអង្វរអោយពួក សិស្សលោកដេញចេញដែរ តែគេដេញមិនបានសោះ" ។

៤១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឱដំណាមនុស្សដែល មិនជឿ ហើយមានចិត្តរៀបរយអើយ! ន តើត្រូវអោយខ្ញុំនៅជា មួយហើយទ្រាំនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត ចូរនាំ កូនអ្នកមកឯណេះ"

៤២កាលវាកំពុងតែដើរចូរមកនោះអា រក្សបានផ្តល់វា ហើយធ្វើអោយប្រកាច់ប្រកិនជាខ្លាំង តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំហែងទៅវិញ្ញាណអសោច៍ ហើយប្រោស ក្មេងនោះអោយជា រួចប្រគល់ដល់ឪពុកវិញ ឯមនុស្សទាំងឡាយ ក៏អស្ចារ្យចំពោះឥទ្ធិឫទ្ធិរបស់ព្រះ ទាំងអស់គ្នា ។

៤៣កាលមនុស្សទាំងអស់ កំពុងតែនឹកប្លែកក្នុងចិត្តពីអស់ ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើនោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅ ពួកសិស្សថា ៤៤ "ចូរអ្នករាល់គ្នាចាំពាក្យទាំងនេះទុកនៅក្នុង ត្រចៀកចុះ! ដ្បិតបន្តិចទៀត កូនមនុស្សត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សលោកហើយ" ប ៤៥ប៉ុន្តែគេមិនបានយល់សេចក្តីនោះទេ ព្រោះជាសេចក្តីលាក់កំបាំងដល់គេ ដើម្បីមិនអោយគេគិតឃើញថា ហើយគេក៏ខ្លាចមិនហ៊ានទូល សួរទ្រង់ពីសេចក្តីនោះដែរ ។

តើអ្នកណាធំជាងគេ?

៩:៤៦-៤៨ = មថ ១៨:១-៥

៩:៤៦-៥០ = មក ៩:៣៣-៤០

៤៦ខណៈនោះ គេកើតមានសេចក្តីជជែកគ្នាពីអ្នកណា ដែលធំជាងក្នុងពួកគេវិញ្ញា ៤៧កាលព្រះយេស៊ូវបានជ្រាប គំនិតក្នុងចិត្តគេហើយ នោះទ្រង់យកក្មេងតូច១ មកដាក់នៅ ជិតទ្រង់ ៤៨រួចមានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលទទួលក្មេងតូច នេះ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នក ណាដែលទទួលខ្ញុំម នោះឈ្មោះថាទទួលព្រះដែលចាត់ អោយខ្ញុំមកដែរ ព្រោះអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា គឺអ្នកនោះហើយជាអ្នកធំវិញ" យ ។

៤៩យ៉ូហានទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូ! រ យើងខ្ញុំបានឃើញ មនុស្សម្នាក់កំពុងតែដេញអារក្ស ដោយឈ្មោះលោកតែ យើងខ្ញុំបានឃាត់ដល់អ្នកនោះ ដោយព្រោះគេមិនតាម យើងរាល់គ្នា" ។

៥០នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "កុំឃាត់គេ ឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលមិនទាស់នឹងយើង នោះកាន់ខាង យើងហើយ" ល ។

ការបដិសេធន៍របស់សាសន៍សាម៉ារី

៥១កាលជិតដល់កំណត់ ដែលទ្រង់ត្រូវឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិ នោះទ្រង់ដឹងព្រះភក្ត្រ យាងឆេ ្មោះត្រង់ទៅឯក្រុងយេរូសា- ឡឹមតែម្តងស ៥២ទ្រង់ចាត់ប្រើអ្នកខ្លះអោយទៅជាមុន គេក៏ ទៅ ហើយបានចូលទៅក្នុងភូមិ១របស់សាសន៍សាម៉ារីហ ដើម្បីនឹងរៀបចំថ្វាយទ្រង់ ៥៣តែពួកភូមិនោះមិនទទួលទ្រង់ ទេ ពីព្រោះទ្រង់ដូចជាមានព្រះភក្ត្រឆ្ពោះត្រង់យាងទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡឹម ៥៤កាលយ៉ាកុប និងយ៉ូហានឡ ជាសិស្ស ទ្រង់បានឃើញដូច្នោះ នោះក៏ទូលថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអោយយើងខ្ញុំ

ហៅភ្លើងអោយធ្លាក់ ពីមេឃមកបញ្ជេះគេ ដូចជាលោកអេស៊ីយ៉ាបានធ្វើដែរឬ អី?" អ
៥៥តែទ្រង់បែរទៅបន្ទោសគេថា "អ្នករាល់គ្នាមិន ដឹងជាមានវិញ្ញាណបែបយ៉ាងណាទេ ៥៦ពីព្រោះកូនមនុស្ស
មិនមែនមកប៉ងនឹងបំផ្លាញជីវិតមនុស្សទេ គឺមកដើម្បីនឹង ជួយសង្គ្រោះវិញ" ។ រួចក៏នាំគ្នា
ទៅឯភូមិមួយទៀតទៅ ។

តម្លៃនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

៩:៥៧-៦០ = មថ ៨:១៩-២២

៥៧កាលកំពុងតែទៅតាមផ្លូវក នោះមានម្នាក់ទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់
ទោះបីទ្រង់យាង ទៅក្នុងទីណាក៏ដោយ ៥៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "កញ្ជ្រោងមានរូងវា
ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មាន សំបុកដែរ តែកូនមនុស្សខ្លាចកន្លែងណានឹងកើយក្បាល ទេ"
៥៩ទ្រង់មានបន្ទូលទៅម្នាក់ទៀតថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ" គ អ្នកនោះទូលឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់
អនុញ្ញាតអោយទូលបង្គំទៅកប់ខ្មោចឪពុកទូលបង្គំសិន៦០តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "ទុកអោយពួក
មនុស្សស្លាប់កប់ខ្មោចពួកគេចុះ ឯអ្នក ចូរទៅផ្សាយ ដំណឹងពីនគរព្រះវិញ្ញយ ៦១មានម្នាក់ទៀតទូលថា
"ព្រះ អម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់ទៅដែរ តែសូម អនុញ្ញាត
អោយទូលបង្គំទៅលាពួកផ្ទះទូលបង្គំសិន ៦២ទ្រង់មាន បន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "អ្នកណាដែលដាក់
ដៃកាន់នង្គ័ល ហើយងាកបែរទៅមើលក្រោយ អ្នកនោះ មិនគួរនឹងនគរព្រះទេ" ។

ជំពូក ១០

ការបញ្ជូនសិស្ស៧០នាក់ទៅប្រកាសដំណឹងល្អ

១០:៤-១២ = លក ៩:៣-៥

១០:១៣-១៥,២១,២២ = មថ ១១:២១-២៣,២៥-២៧

១០:២៣,២៤ = មថ ១៣:១៦,១៧

១០ ១លុះក្រោយការទាំងនោះមក ព្រះអម្ចាស់ច្រង់ដំរូវ ៧០នាក់ទៀតឆ ហើយចាត់គេអោយទៅមុនទ្រង់
មួយគូៗជុំក្នុង គ្រប់ក្រុង គ្រប់កន្លែងដែលទ្រង់គិតយាងទៅឈរ ២ទ្រង់ក៏មាន
បន្ទូលទៅគេថា "ចំរូតធំណាស់ តែមានអ្នកច្រូតតិចទេ ដូច្នេះ អោយសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ចំរូត
អោយទ្រង់ចាត់

អ្នកច្រូតមកក្នុងចំរូតទ្រង់ញ ៣ទៅចុះ! មើល ខ្ញុំប្រើអ្នករាល់គ្នា ទៅ ដូចជាកូនច្រៀមនៅកណ្តាលហ្វូងស្វានដ

៤កុំអោយយក កាបូប ឬយាម ឬស្បែកជើងឡើយ ក៏កុំអោយគំនាប់អ្នកណា

តាមផ្លូវផង ។

៥ឯផ្ទះណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ នោះមុនដំបូងត្រូវថា សូមអោយផ្ទះនេះបានសេចក្តីសុខសាន្ត
៦បើនៅផ្ទះនោះ មានមនុស្សណាចូលចិត្តនឹងសេចក្តីសុខសាន្ត នោះសេចក្តី
សុខរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាប់នឹងផ្ទះនោះ បើគ្មានទេ នោះ សេចក្តីសុខនឹងត្រឡប់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ
៧ហើយត្រូវ ស្នាក់នៅផ្ទះនោះឯង ទាំងទទួលបរិភោគរបស់អ្វីៗដែលគេ អោយចុះ
ពីព្រោះអ្នកដែលធ្វើការនោះគួរនឹងបានឈ្នួលវិញ កុំអោយផ្លាស់ពីផ្ទះ១ទៅផ្ទះ១ឡើយ ។

៨ឯភូមិណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ ហើយគេរាក់ទាក់ ទទួលនោះអោយទទួលបរិភោគរបស់អ្វីៗ
ដែលគេលើក មកអោយចុះខ្ម ៩ទាំងមើលពួកអ្នកឈឺក្នុងភូមិនោះអោយជា ផង ហើយប្រាប់គេថា
នគរព្រះធីតមកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយ ១០តែភូមិណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ ហើយគេមិន ទទួលទេ
នោះចូរចេញទៅឯផ្លូវ ហើយនិយាយថា ១១នៃ ទោះទាំងចូលដីក្នុងភូមិអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប់នៅជើងយើង
នោះយើងក៏ជូតចេញទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នាដែរណា ប៉ុន្តែ ត្រូវ ដឹងសេចក្តីនេះថា នគរព្រះធីតដល់ហើយត ១២
ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃនោះក្រុងសូដុមថ្មីនឹងទ្រាំបានងាយជាជាង ភូមិនោះទេ ។

១៣វេទនាដល់ឯងច ក្រុងខ្វាស៊ុនអើយ! វេទនាដល់ឯង ក្រុងបេតសៃដាអើយ! ពីព្រោះការប្តូរមីដែលច
ានធ្វើ នៅកណ្តាលឯង បើបានធ្វើនៅកណ្តាលក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន វិញ នោះគេនឹងបានប្រែចិត្តជាយូរមកហើយ
ទាំងស្បែកសំ ពត់ច្រែន អង្គុយក្នុងផែនផង ១៤ដូចច្នោះ នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន នឹងទ្រាំបានងាយ
ជាជាងឯអ្នករាល់គ្នា ១៥ហើយក្រុងកាពិណិមបអើយ! គឺឯងដែលបានដំកើង ឡើងស្មើស្មានស្មុគីហើយ
ឯងនឹងត្រូវទំលាក់ទៅដល់ស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់វិញ ។ ១៦ឯអ្នកណាដែលស្តាប់អ្នករាល់គ្នា
នោះឈ្មោះថាស្តាប់ខ្ញុំ តែអ្នកណាដែលមើលងាយអ្នករាល់គ្នា នោះឈ្មោះថា មើលងាយដល់ខ្ញុំ
ហើយអ្នកណាដែលមើលងាយខ្ញុំ នោះក៏ ឈ្មោះថាមើលងាយដល់ព្រះដែល ចាត់អោយខ្ញុំមកដែរ” ផ

១៧ពួក៧០នាក់ពនោះក៏មកវិញដោយអំណរ ហើយទូលថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ

ទោះទាំងពួកអារក្សក៏ចុះចូលចំពោះ យើងរាល់គ្នាដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ” ភ ។

១៨នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ខ្ញុំបានឃើញអារក្ស សាតាំងមធ្លាក់ពីលើមេឃយមកដូចជាផ្លែកបន្តោរ
១៩មើល ខ្ញុំ អោយអ្នករាល់គ្នាមានអំណាចនឹងដើរជាន់ទាំងពស់រ និង ខ្សាជីវី ហើយលើគ្រប់ទាំងឥទ្ធិប
២០ប៉ុន្តែកុំអោយអរសប្បាយ

ដោយព្រោះអារក្សចុះចូលអ្នករាល់គ្នានោះឡើយ ត្រូវ អោយរីករាយ ដោយព្រះឈ្មោះអ្នករាល់គ្នាច

ានកត់ទុក នៅស្ថានសួគ៌វិញ”ល ។

២១នៅវេលានោះឯង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែរីករាយ ដោយព្រះវិញ្ញាណ ក៏មានបន្ទូលថា “ឱ ព្រះវរបិតាជាព្រះ អម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីអើយ! ទូលបង្គំសរសើរ ដល់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានលាក់សេចក្តីទាំងនេះ នឹងពួក អ្នកប្រាជ្ញ ហើយនិងពួកណ្ឌូសវៃ តែបានសំដែងអោយពួក កូនក្មេងវ័យលវិញ អើ! ព្រះវរបិតាអើយ ដ្បិតទ្រង់បានសព្វ ព្រះប្តីយ៉ាងដូច្នោះ ។

២២រួចទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សថា គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់សុទ្ធតែបានប្រទានមកខ្ញុំ ពីព្រះវរបិតានៃខ្ញុំស គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ មានតែព្រះវរបិតាតែ ១ ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែ មានតែព្រះរាជបុត្រា ហើយនិងអ្នកណា ដែលព្រះរាជបុត្រាសព្វព្រះហឫទ័យ បើកអោយស្គាល់ទ្រង់ផងប៉ុណ្ណោះ”ហ ។

២៣ទ្រង់ក៏បែរទៅមានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សដោយឡែកថា “មានពរហើយ ភ្នែកណាដែលឃើញអស់ទាំងការដែល អ្នករាល់គ្នាឃើញ ២៤ពីព្រោះខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមាន ហោរានិងសេចក្តីជាច្រើនបានប្រាថ្នាចង់ឃើញការដែល អ្នករាល់គ្នាឃើញដែរ តែមិនបានឃើញទេ ក៏ចង់ព្រមសេចក្តី ដែលអ្នករាល់គ្នាឮដែរ តែមិនបានឮសោះ”ឡ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពិសាសន៍សាម៉ារីល្អម្នាក់

១០:២៥-២៨ = មថ ២២:៣៤-៤០ មក ១២:២៨-៣១

២៥នៅគ្រានោះមានអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ឈរឡើងទូល ល្បួងទ្រង់ថា “លោកគ្រូ តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ដើម្បី អោយបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?” អ

២៦ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ក្នុងក្រឹត្យវិន័យ តើមានកត់ ទុកយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? តើអ្នកមើលយល់ដូចម្តេច?”

២៧អ្នកនោះទូលថា “ឯងត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ នៃឯង អោយអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង អស់អំពីកំឡាំង ហើយអស់អំពីគំនិតឯងក ព្រមទាំងអ្នកជិតខាង ដូចខ្លួនឯង ដែរ”ខ ។

២៨ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា “អ្នកបានឆ្លើយត្រូវហើយ ចូរ អ្នកធ្វើដូច្នោះចុះ នោះអ្នកនឹងរស់នៅពិត”គ ។

២៩តែអ្នកនោះចង់សំដែងខ្លួនជាអ្នកសុចរិត ក៏ទូលសួរ ទៀតថា “តើអ្នកណាជាអ្នកជិតខាងខ្ញុំ?” យ

៣០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “មានមនុស្សម្នាក់កំពុងតែធ្វើ ដំណើរពីក្រុងយេរូសាឡឹម ចុះទៅឯក្រុងយេរិខូរ ក៏ធ្លាក់ ខ្លួនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកចោរ វាប្លន់គាត់ ព្រមទាំងវាយ អោយត្រូវវិបូល រួចចេញបាត់ទៅចោលគាត់អោយទ្រម នៅ ៣១ចូនជាមានសង្ឃ១អង្គ ចុះមកតាមផ្លូវនោះ កាលបាន ឃើញគាត់ នោះក៏វាវងតាមម្ខាងហួសទៅ ៣២ហើយមាន ពួកលើវិម្នាក់ មកដល់កន្លែងនោះដែរ កាលច

ានឃើញ ក៏វាងតាមម្ខាងហួសទៅទៀត ៣៣តែមានសាសន៍សាមី ម្នាក់ចងើរដំណើរមកដល់ កាលច
ានឃើញហើយនោះ ក៏ មានចិត្តក្នុងអាណិតដល់គាត់ ៣៤ទើបចូលទៅរុំរូបស អោយព្រមទាំយកប្រេង
និងស្រាចាក់លាប រួចលើកដាក់ លើសត្វជាជំនិះរបស់ខ្លួន ដឹកនាំទៅឯផ្ទះសំណាក់ ថែទាំ រក្សាគាត់ ៣៥សែ
កឡើង កាលគាត់រៀបនឹងចេញទៅ នោះ ក៏យកប្រាក់៤កាក់ ហុចដល់ម្ចាស់ផ្ទះនោះ ដោយប្រាប់ថា
ចូរថែរក្សាអ្នកនេះផង បើចូនជាអ្នកចាយលើសពីនេះទៅ នោះដល់ខ្ញុំមកវិញ ខ្ញុំនឹងសងអ្នក ។

៣៦ដូច្នោះក្នុង៣នាក់នោះ តើអ្នកស្មានថាអ្នកណាជាអ្នកជិត

ខាងនឹងមនុស្សដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃពួកចោរនោះ

៣៧អ្នកនោះឆ្លើយថា គឺអ្នក១ដែលមានចិត្តអាណិតដល់គាត់ នោះឯង ដូច្នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាទៅចុះ
ចូរអ្នក ប្រព្រឹត្តបែបយ៉ាងដូច្នោះដែរ ។

នៅផ្ទះរបស់នាងម៉ាថា និងនាងម៉ារា

៣៨កាលកំពុងតែនាំគ្នាទៅ នោះទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងភូមិ ១ ហើយមានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថាឆ ច

ានទទួលអញ្ជើញទ្រង់ ទៅក្នុងផ្ទះ ៣៩នាងមានប្អូនស្រី១ឈ្មោះម៉ារាជ នាងនោះបាន

អង្គុយស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៅទៀបព្រះបាទព្រះអម្ចាស់ឈ ៤០ឯម៉ាថា

នាងមានការរវល់ជាច្រើនក៏ចូលមកទូលថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទ្រង់មិនគិតឃើញថា ប្អូនខ្ញុំម្ចាស់ វា
ទុកខ្ញុំម្ចាស់ អោយខ្វល់ខ្វាយញប់រើតែម្នាក់ឯងទេឬអី? សូម ទ្រង់ប្រាប់អោយវាមកជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង!"

៤១ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា " ម៉ាថាៗអើយ នាង ព្រួយចិត្តខ្ញុំប្រឹងដរៀបចំធ្វើអីច្រើនម៉្លោះ
៤២មានសេចក្តីតែ១ ទេ ដែលសំរាប់ត្រូវការបំ ឯម៉ារានាងបានរើសចំណែក យ៉ាងល្អ
ដែលមិនត្រូវយកចេញពីនាងឡើយ" ។

ជំពូក ១១

ពះយេស៊ូវបង្រៀនពីសេចក្តីអធិស្ឋាន

១១:២-៤ = មថ ៦:៩-១៣

១១:៩-១៣ = មថ ៧:៧-១១

១១ ១ក្រោយមក កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋានឌុ នៅកន្លែង ១លុះទ្រង់ឈប់ហើយ នោះសិស្សម្នាក់ទូលថា
" ព្រះអម្ចាស់ អើយ! លេ សូមទ្រង់បង្រៀនយើងខ្ញុំ អោយចេះអធិស្ឋានផង ដូចជាលោកយ៉ូហានច
ានបង្រៀនដល់សិស្សលោកដែរ"

២ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា " កាលណាអ្នករាល់គ្នាអធិ-ស្មាន នោះត្រូវថា ឱ
ព្រះវរបិតាណៃយើងខ្ញុំដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមអោយព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
សូមអោយរាជទ្រង់បានមកដល់ សូមអោយព្រះហឫទ័យ ទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
ពាសូមប្រ ទានអាហារ ដែលយើងខ្ញុំត្រូវការមកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ៤សូមអត់ទោសបាបយើងខ្ញុំ
ដ្បិតយើងខ្ញុំក៏អត់ទោសដល់ អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរត ហើយសូមកុំនាំយើង
ខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្ងង់ឡើយ តែសូមប្រោសអោយយើងខ្ញុំ បានរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ" ថ ។

៥ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា " ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នក ណាមានមិត្តសំឡាញ់ម្នាក់
ហើយទៅនិយាយនឹងអ្នកនោះ ទាំងពាក់កណ្តាលអាត្រាត្រចាស់ឡាញ់អើយ! សូមអោយ អញខ្លាំងប៉ុន្តែព្រះសិន
៦ដ្បិតមានសំឡាញ់អញម្នាក់មានដំណើរ មកដង្ហែ អញគ្មានអ្វីទទួលគេសោះ ។

៧ តែអ្នកនោះនឹងឆ្លើយពីក្នុងផ្ទះមកថា កុំមករំខានចិត្តអញ អី ព្រោះទ្រាបិទហើយ
កូនអញក៏ដេកនៅក្រែងមួយនឹង អញផង អញក្រោកទៅយកអោយឯងពុំបានទេ ៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា
ទោះបីអ្នកនោះមិនក្រោកឡើង យកទៅអោយ ដោយព្រោះជាសំឡាញ់ក៏ដោយ គង់តែនឹងក្រោឡើងយក
អោយតាមអ្នកនោះ ត្រូវការជាមិនខានដោយព្រោះអ្នក នោះចេះតែទទួលអង្វរជានិច្ចទ ។

៩ បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរសូមនោះតែងនឹង អោយមកអ្នកធុ ចូររកនោះតែងនឹងឃើញ ចូរគោះនោះ
តែងនឹងបើកអោយអ្នក ១០ដ្បិតអស់អ្នកដែលសូម នោះ រមែងបាន អ្នកណាដែលរក នោះរមែងឃើញ ក៏បើក
អោយអ្នកណាដែលគោះដែរ ។

១១ អ្នករាល់គ្នាដែលជាឪពុក បើកូនសូមនំប៉័ង តើអ្នកណា នឹងអោយថ្មទៅវា ឬបើសូមត្រី
តើនឹងអោយពស់វិញឬ? ១២បើវាសូមពងមាន់ តើនឹងអោយខ្សាដីឬអី? ១៣បើអ្នក
រាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់អ្នកចេះ អោយរបស់ល្អទៅ កូនយ៉ាងដូចច្នោះ
នោះចំណង់បើព្រះវរបិតាដែលគង់ស្ថាន សួគ៌ តើទ្រង់នឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកអស់អ្នក ដែលសូម
ជាជាងអម្បាលមាន់ទៅទៀត ។

ព្រះយេស៊ូវ និងមេអារក្សរបេលសេប៊ូល
១១:១៤,១៥,១៧-២២,២៤-២៦ = មថ ១២:២២,២៤-២៩,៤៣-៤៥
១១:១៧-២២ = មក ៣:២៣-២៧

១៤ គ្រានោះ ទ្រង់កំពុងតែដេញអារក្សគតិមនុស្សម្នាក់ កាល វាបានចេញទៅបាត់ហើយ
នោះមនុស្សគតិមនុស្សឡើង បានហើយបណ្តាមនុស្សគេកើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ១៥តែ ខ្លះនិយាយថា

អ្នកនេះដេញអារក្សដោយសារតែបេលសេ- ប៊ូលបជាមេអារក្សទេ ១៦អ្នកខ្លះទៀតល្បួងទ្រង់ ដោយសូម ទិសំគាល់១មកពីលើមេយព ។

១៧តែទ្រង់ជ្រាបគំនិតគេភក្តីមានបន្ទូលថា "អស់ទាំងនគរ ណា ដែលបែកខ្ញែកទាស់តែគ្នាឯង នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅ ហើយផ្ទះណាដែលទាស់ទែងគ្នាឯង នោះនឹងត្រូវរលំទៅ ជាមិនខាន ១៨បើសាតាំងមបែកទាស់គ្នាវាហើយ នោះធ្វើ ដូចម្តេច អោយនគរវានៅស្ថិតស្ថេរបាន នេះព្រោះដ្បិត អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំដេញអារក្សដោយអាងបេលសេប៊ូល ១៩បើ សិនជាខ្ញុំ ដេញអារក្សដោយអាងបេលសេប ៊ូលមែន នោះ តើកូនចៅ អ្នករាល់គ្នាដេញវាដោយសារអ្វីវិញ ដូច្នោះ វារាល់គ្នានឹងធ្វើជាចៅក្រមជំនុំជំរះអ្នករាល់គ្នាហើយ ២០ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយសារអង្គុយលិព្រះហស្តនៃ ព្រះវិញ្ញយ នោះច្បាស់ជានគរព្រះបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយ ។

២១កាលណាមនុស្សខ្លាំងពូកែកាន់គ្រឿងអារុធ ប្រុងប្រៀប នឹងការពារផ្ទះរបស់ខ្លួន នោះទ្រព្យសម្បត្តិក៏ច ានគង់វង់នៅ ២២តែបើមានមនុស្សខ្លាំងជាង មកបង្ក្របអោយឈ្នះគាត់ កាលណា នោះក៏ដណ្តើមយកអស់ទាំងគ្រឿងអារុធដែល គាត់ទុកចិត្តនោះចេញ រួចប្លន់យករបបទៅចែកគ្នាវិញ ។

២៣អ្នកណាដែលមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នកនោះគឺទាស់នឹងខ្ញុំ ហើយ អ្នកណាដែលមិនប្រមូលមកខាងខ្ញុំ អ្នកនោះឈ្មោះថាជាអ្នក កំចាត់កំចាយវិញ្ញល ។

២៤កាលណាអារក្សអសោច៏បានចេញពីមនុស្សណា នោះ វាដើរកាត់កន្លែងហូតបែង ទៅរកទិលបំបំរាម តែដោយ រកមិនបានសោះ បានជាវាគិតថាអញនឹងត្រឡប់ទៅឯផ្ទះ អញវិញដែលទើបនឹងចេញមកនោះ ២៥រួចកាលណាវា មកដល់ឃើញផ្ទះបោសស្អាត ហើយច ានតុបតែងយ៉ាងល្អ ២៦នោះវាក៏ចេញទៅនាំយកអារក្ស៧ទៀត ដែលកាចៗ ជាងវា ចូលទៅនៅទីនោះផង ហើយសណ្ឋានក្រោយរបស់ មនុស្សនោះក៏រងរិតតែអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត" វ ។

២៧កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះនៅឡើយ នោះមានស្រីម្នាក់ស្រែកឡើងពីក្នុងប្លង់មនុស្សថា "មានពរ ហើយ ផ្ទៃណាដែលបានរក្សាលោក ហើយដោះណាដែល លោកបានបៅ" ស ។

២៨តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ស៊ូថាដូច្នោះវិញ មានពរ ហើយ អស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលហ ហើយកាន់តាម " ឡ ។

ទិសំគាល់ពីលោកយ៉ូណាស

១១:២៩-៣២ = មថ ១២:៣៩-៤២

២៩កាលណោះ មានមនុស្សប្រជុំគ្នាតាន់តាប់ជាខ្លាំង ហើយ ទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលថា
“មនុស្សដំណនេះអាក្រក់ណាស់ គេរកតែទីសំគាល់អទេ តែគ្មានទីសំគាល់ណានឹងបាន ប្រទានមកគេ
ក្រៅពីទីសំគាល់នៃហោរាយ៉ូណាសឡើយ ក ៣០ពីព្រោះ ដូចជាលោកយ៉ូណាសជាទីសំគាល់ដល់មនុស្ស
នៅក្រុងនីនីវេយ៉ាងណា នោះកូនមនុស្សក៏នឹងបានជាទី សំគាល់ដល់មនុស្សដំណនេះយ៉ាងដូច្នោះដែរ
៣១នៅថ្ងៃជំនុំ ជំរះមហាក្សត្រិស្រុកខាងត្បូង នឹងឈរឡើងជំនុំជំរះមនុស្ស ដំណនេះ
ហើយនិងកាត់ទោសអោយផង ពីព្រោះព្រះនាង បានយាងមកពីចុងផែនដី ដើម្បីនឹងស្តាប់ចំណេះប្លែង
សាឡូម៉ូនខ ហើយមើលនៅទីនេះមាន១អង្គដ៏វិសេសលើស ជាងប្លែងសាឡូម៉ូនទៅទៀត
៣២នៅថ្ងៃជំនុំជំរះមនុស្សនៅ ក្រុងនីនីវេនឹងឈរឡើងជំនុំជំរះមនុស្សដំណនេះ ហើយនិង
កាត់ទោសអោយផង ពីព្រោះគេបានប្រែចិត្តដោយសារ ពាក្យលោកយ៉ូណាសប្រដៅគ
ហើយមើលនៅទីនេះមាន១ អង្គដ៏វិសេស លើសជាងលោកយ៉ូណាសទៅទៀត ។
ចង្អៀងរបស់រូបកាយ

១១:៣៤-៣៥ = មថ ៦:២២,២៣

៣៣គ្មានអ្នកណាដែលអុជចង្អៀង យកទៅដាក់នៅទីកំបាំង ឬគ្របនឹងចាំងឡើយ
គេតែងដាក់លើជើងចង្អៀងវិញ ដើម្បី អោយអស់អ្នកដែលចូលបានឃើញពន្លឺភ្លឺយ ៣៤ឯចង្អៀងរូប
កាយគឺជាភ្នែក ដូច្នោះកាលណាភ្នែកអ្នកល្អ នោះរូបកាយ អ្នកទាំងមូលនឹងបានភ្លឺដែរ តែកាលណាភ្នែកអាក្រក់
នោះ រូបកាយអ្នកនឹងងងឹតវិញ ៣៥ដូច្នោះ ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងមានពន្លឺ ដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជាសេចក្តីងងឹតវិញ
៣៦បើសិនជារូប កាយអ្នកទាំងមូលបានភ្លឺ ឥតមានងងឹតត្រង់ណាសោះ នោះ នឹងច
ានភ្លឺទាំងអស់ដូចកាលចង្អៀងបំភ្លឺអ្នកដែរ” ។

សេចក្តីវេទនាដល់មនុស្សពុតត្បូត

៣៧កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមានពួក
ផារិស៊ីម្នាក់ទូលសូមទ្រង់អោយយាងទៅសោយជាមួយ ទ្រង់ ក៏យាងចូលទៅគង់នៅតុង
៣៨កាលអ្នកផារិស៊ីនោះបាន ឃើញ ក៏នឹកប្លែកណាស់ ដែលទ្រង់មិនបានលាងព្រះហស្ត មុននឹងសោយច
៣៩ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ឆ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា “ឯអ្នករាល់គ្នាជាពួកសេផារិស៊ី អ្នករាល់គ្នាលាងចានលាង
ថាស តែខាងក្រៅទេ តែចំណែកខាងក្នុងរបស់អ្នករាល់គ្នា មានពេញដោយការឆស៊ី និងអំពើអាក្រក់វិញជ
៤០ឱមនុស្ស ល្ងីល្ងើអើយ! លេ ព្រះដែលបង្កើតខាងក្រៅ តើមិនបាន បង្កើតខាងក្នុងដែរទេឬអី?

៤១ ត្រូវអោយទានព្រឹត្តិបត្រ ដែលនៅខាងក្នុងវិញ នោះគ្រប់ទាំងអស់នឹងស្អាតដល់អ្នក រាល់គ្នា ។

៤២ តែវេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកធារិស្សិអើយ! ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នា តែងថ្វាយ១ភាគក្នុង១០បំទាំងជីវអង្គាម ជីវលិង លាក់ និងបន្ថែមគ្រប់មុខ តែលះចោលសេចក្តីយុត្តិធម៌ និង សេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះវិញ្ញុខ្យ គួរតែអោយអ្នករាល់គ្នាបាន ប្រព្រឹត្តសេចក្តីទាំងនេះវិញ ហើយឥតចោលការខាងដើម នោះផងឯង ។

៤៣ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកធារិស្សិអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាចូលចិត្តនឹងកន្លែងមុខគេក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយអោយ គេគំនាប់ខ្លួននៅទីផ្សារណា ៤៤ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួក អាចារ្យ និងពួកធារិស្សិអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាដូចជាផ្លូវខ្មោចដែលមើលមិនឃើញ ហើយមនុស្សដើរ ជាន់ឥតដឹងទេ” ។

៤៥ មានអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ថ្ងៃ ឆ្លើយឡើងថា “លោកគ្រូ ដែលលោកមានប្រសាសន៍យ៉ាងនេះ នោះឈ្មោះថា គួរតិះ ដៀលដល់ពួកយើងខ្ញុំហើយ” ។

៤៦ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាដែល ជាអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ដែរ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដាក់បន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ដែលពិបាកទទួលទៅលើមនុស្ស តែខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមិន ព្រមទាំងយកម្រាមដៃ១ឆ្អឹងបន្ទុកនោះផងទេ ។

៤៧ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉្លងអោយ ពួកហោរាដែលពួកព្វយុកោអ្នករាល់គ្នា ានសំឡាប់បង់ ៤៨ ដូច្នោះអ្នករាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់ថា អ្នករាល់គ្នាយល់ព្រម តាមការដែលពួកព្វយុកោ ានធ្វើហើយនោះ ដ្បិតពួក ព្វយុកោបានសំឡាប់គេមែន ហើយអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉្លង អោយដែរធា

៤៩ ដោយហេតុនោះបានជាប្រាជ្ញានៃព្រះបាន សំដែងថា អញចាត់ពួកហោរា ហើយពួកសាវ័កទៅឯគេ គេនឹងសំឡាប់ខ្លួន ហើយបណ្តេញខ្លួនប ៥០ ដើម្បីអោយឈាម របស់ពួកហោរាទាំងអស់ ដែលបានខ្ចាយ តាំងពីកំណើត លោកិយរៀងមកនោះ បានត្រូវទារពិមនុស្សដំណនេះវិញ

៥១ គឺចាប់តាំងពីឈាមរបស់អេបិលផ ទៅដល់ឈាមរបស់ សាការីព ដែលគេសំឡាប់នៅកណ្តាលអាសនា និងវិហារ ផង អើ! ខ្ញុំប្រាប់ថាឈាមទាំងនោះនឹងត្រូវទារពិមនុស្ស

ដំណនេះវិញភ ។ ៥២ វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកប្រាជ្ញច្បាប់អើយ! ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នាបានដកកូនសោនៃចំណេះចេញទៅហើយ ខ្លួនអ្នក រាល់គ្នាមិនបានចូល ហើយក៏ហាមឃាត់ដល់ពួកអ្នកដែល កំពុងតែរកចូលមិនអោយគេចូលដែរ” ម ។

៥៣ កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះដល់គេរួចហើយ នោះពួកអាចារ្យ និងពួកធារិស្សិគេចាប់តាំងជំរុញទ្រង់ ជាខ្លាំងពន់ពេក អោយមានបន្ទូលពីសេចក្តីជាច្រើនទៅ ទៀត

៥៤ដោយចាំពិនិត្យពិចារណាមើល ទាំងរកហេតុនឹង ចាប់ព្រះបន្ទូលពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ ដើម្បីអោយបាន
រឿងចោទ ប្រកាន់ទ្រង់យ ។

ជំពូក ១២

ការព្រមាន និងការលើកទឹកចិត្ត

១២:២-៩ = មថ ១០:២៦-៣៣

១២ ១កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូល នោះមានមនុស្ស ប្រជុំគ្នាមីរដេរដាសស្ទើរតែនឹងជាន់គ្នាឯង
ទ្រង់ក៏ចាប់តាំង មានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សជាមុនដំបូងថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រ- យ័ត្ននឹងដំបែពួកផារិស៊ី
ដែលជាសេចក្តីកំពុត ២គ្មានអ្វី គ្របបាំងដែលមិនត្រូវបើកអោយឃើញ ឬអ្វីលាក់ល្អប្រ
ដែលមិនត្រូវបើកអោយស្គាល់នោះឡើយល ៣ដូច្នោះគ្រប់ ទាំងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយក្នុងទីងងឹត
នោះ នឹងបានឮនៅទីភ្លឺ ហើយសេចក្តីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានខ្សឹប ដាក់ត្រចៀកនៅក្នុងបន្ទប់ នោះនឹងច
ានប្រកាសប្រាប់ពីលើ ដំបូលផ្ទះវិញ ៤តែពួកសំឡាញ់អើយវំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ថាកុំអោយខ្លាចអ្នកណាដែលសំឡាប់បានតែរូបកាយ រួច ក្រោយមកពុំអាចធ្វើអ្វីទៀតបាននោះឡើយ ៥
ខ្ញុំនឹងបង្ហាញ អោយអ្នកដឹងជាត្រូវខ្លាចដល់អ្នកណា គឺត្រូវអោយខ្លាចដល់ ព្រះវិញ ដែលកាលណាទ្រង់សំឡាប់
នោះក៏មានអំណាច អាចបោះចោលទៅក្នុងនរកបានផង អើ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា
ត្រូវអោយខ្លាចដល់ព្រះអង្គចុះស ៦តើគេមិនលក់ចាប ៥ ថ្លៃ ២ លុយទេឬអី តែគ្មានចាបណាមួយ
ដែលព្រះទ្រង់ ភ្លេចទេ ៧សូម្បីទាំងសក់ក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏បានរាប់ ទាំងអស់ដែរហ
ដូច្នោះកុំអោយខ្លាចឡើយ អ្នករាល់គ្នាមាន ដំឡែលើសជាងចាបជាច្រើនឡ ។

៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អស់អ្នកណា ដែលទទួលស្គាល់ខ្ញុំ នៅមុខមនុស្សលោក
នោះកូនមនុស្សនឹងទទួលស្គាល់អ្នក នោះ នៅចំពោះមុខពួកទេវតានៃព្រះដែរអ ៩តែអ្នកណា
ដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ខ្ញុំនៅមុខមនុស្សលោក នោះខ្ញុំក៏ មិនទទួលស្គាល់អ្នកនោះក
នៅចំពោះមុខពួកទេវតានៃព្រះ ដែរ ១០ឯអស់អ្នកណាដែលពោលពាក្យទាស់នឹងកូនមនុស្សខ នោះនឹងច
ានអត់ទោសអោយ តែអ្នកណាដែលប្រមាថ ដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ នោះមិនបានអត់ទោសអោយ
ឡើយយ ។ ១១កាលណាគេបណ្តើរអ្នករាល់គ្នាទៅនៅមុខពួកជំនុំគេ ឬ ចំពោះចៅក្រម ឬពួកនាម៉ឺន
នោះកុំអោយបារម្ភព្រួយពី បែបយ៉ាងណា ឬពីពាក្យអ្វីដែលនឹងត្រូវឆ្លើយដោះសា ឬ និយាយនោះឡើយឯ
១២ដ្បិតគឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់នឹង បង្រៀន សេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវនិយាយនៅវេលា នោះឯង" ច ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកមានល្វីល្វើម្នាក់

១៣មានម្នាក់ក្នុងហ្វូងមនុស្សទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! សូម លោកប្រាប់បងខ្ញុំអោយគាត់ចែកមរដមកខ្ញុំផង" ។

១៤ទ្រង់ឆ្លើយតបថា "ឱអ្នកអើយ! តើអ្នកណាបានតាំងខ្ញុំអោយធ្វើជាចៅក្រមសំរាប់ចែករបស់ទ្រព្យដល់អ្នករាល់គ្នា"? ១៥រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគ្រប់គ្នាថា "ចូរប្រយ័ត្ន ហើយខំចៀសពីសេចក្តីលោភចេញ ដ្បិតជីវិតនៃមនុស្សមិន ស្រេចនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិជាបរិបូរទេ" ឆ ។

១៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបធៀបទៅគេថា "មាន ស្រែចំការរបស់អ្នកមានម្នាក់បានកើតផលចំរើនជាបរិបូរ ១៧ហើយអ្នកនោះរិះគិតក្នុងចិត្តថា តើត្រូវអោយអញធ្វើ ដូចម្តេច? ដ្បិតអញគ្មានកន្លែងណានឹងដាក់ផលរបស់អញ ទាំងនេះទេ ។

១៨ទើបយល់ថាអញត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ គឺអញនឹងរុះជំរុះ អញ ពង្រីកអោយធំជាងទៅទៀត រួចប្រមូលផលនឹងទ្រព្យ សម្បត្តិទៅផ្ទុកនៅទីនោះ ១៩នោះអញនឹងប្រាប់ដល់ចិត្តថា ចិត្តអើយ! ឯងមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ល្មមទុកសំរាប់ ជាយូរឆ្នាំទៅមុខទៀតបានហើយ ចូរឯងឈប់សំរាកទៅ! ហើយស៊ីផឹកសប្បាយចុះ!

២០ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា ឱមនុស្សល្វី ល្វើអើយ! ជ នៅវេលាយប់នេះឯងអញនឹងដកយកព្រលឹង ឯងទៅវិញយ ដូច្នេះតើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានដែលឯង បានប្រមូលទុកនេះ នឹងទៅជារបស់អ្នកណាវិញ? ញ

២១អ្នកណាដែលប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកបំរុងតែខ្លួនឯង តែឥតមានខាងព្រះសោះ នោះក៏ដូច្នោះដែរដ ។ កុំព្រួយបារម្ភ

១២:២២-៣១ = មថ ៦:២៥-៣៣

២២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា ហេតុនោះបានជាខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំអោយខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិតដែលនឹង បរិភោគអ្វី ឬនឹងរូបកាយ ដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះ ឡើយ

២៣ឯជីវិតនោះវិសេសជាងអាហារចំណី ហើយ រូបកាយ ក៏វិសេសជាងសំលៀកបំពាក់ដែរ ២៤ចូរពិចារណាពីក្អែក ដ្បិតវាមិនដែលសាបព្រោះ ឬច្រូតកាត់ឡើយ ក៏គ្មានឃ្នាំង គ្មានជ្រុកអ្វីផង

តែព្រះទ្រង់ចិញ្ចឹមវា ចំណង់ បើអ្នករាល់គ្នា តើមានដំឡើលើសជាងសត្វស្លាបអម្បាល ម៉ានទៅទៀត?

២៥តើមានអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាអាច នឹងបន្ថែមកំពស់ខ្លួនឡើង១ហត្ថ ដោយសារសេចក្តីខ្វល់ ខ្វាយ

ានឬទេ? ២៦ដូច្នោះ បើការតូចបំផុតពុំអាចនឹងធ្វើ បានទៅហើយ នោះហេតុអ្វីបានជាចង់ខ្វល់ខ្វាយពីការងារ ទៀតធ្វើអី?

២៧ចូរពិចារណាពីផ្កាឈូកដែរ ដែលវាដុះ តើមានសភាព ដូចម្តេច វាមិនដែលនឿយធ្វើការងារ ប ្រសារវរវៃទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែហ្វូងសាឡាម៉ូនក្នុងគ្រា ដែល មានគ្រប់ទាំងសេចក្តីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ឌុ នោះមិនបានតែង អង្គដូចជាផ្កា១នោះផង ២៨ឯតិណជាតិដែលដុះឡើង ដូច្នោះ ហើយថ្ងៃនេះមានតែថ្ងៃស្អែកត្រូវបោះទៅក្នុងជើងក្រាន នោះបើព្រះទ្រង់តុបតែងវាយ៉ាងដូច្នោះ ឱមនុស្សមាន ជំនឿតិចអើយ! តើទ្រង់នឹងបំពាក់អោយអ្នករាល់គ្នាលើស ជាងអម្បាម៉ានទៅទៀតឈ ២៩កុំអោយស្វែងរកតែគ្រឿង សំរាប់បរិភោគ ហើយកុំចាប់បារម្ភឡើយ ៣០ដ្បិតអស់ទាំង សាសន៍ដទៃនៅលោកិយនេះ តែងស្វែង រករបស់ទាំងនោះ ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ នោះព្រះវរបិតាណៃអ្នក ទ្រង់ជ្រាបហើយ ថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះត ៣១ចូរខំស្វែង រកនគរព្រះវិញ្ញាណ នោះគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងច ានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាផងទេ ។

៣២កុំអោយខ្លាចចេញតូចអើយ ព្រោះព្រះវរបិតាណៃអ្នក រាល់គ្នា ទ្រង់សព្វព្រះហឫ ទ័យនឹងប្រទាននគរមកអ្នករាល់ គ្នាពិតន ៣៣ចូរលក់របស់ដែលអ្នករាល់គ្នា មានទាំងប៉ុន្មាន ហើយចែកអោយទៅជាទានចុះប ចូរធ្វើចង់ដែលមិនចេះ ចាស់សំរាប់ខ្លួនជាទ្រព្យដែលមិនចេះអស់ នៅឯស្ថានសួគ៌ វិញ្ញាណ ដែលជាស្ថានគ្មានចោរចូលទៅជិតឡើយ ហើយ កន្លាតក៏មិនកាត់បំផ្លាញដែរព ៣៤ព្រោះសម្បត្តិទ្រព្យអ្នក នៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងស្ថិតនៅកន្លែងនោះឯងរ ការដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន

១២:៣៥-៣៦ = មថ ២៥:១-១៣ មក ១៣:៣៣-៣៧

១២:៣៩,៤០,៤២-៤៦ = មថ ២៤:៤៣-៥១

៣៥ចូរអោយចង្អុលអ្នករាល់គ្នានៅជាក្រវាត់ ហើយ ចង្អុលនៅនោះ ៣៦ចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចជាមនុស្សដែល នៅរង់ចាំចៅហ្វាយខ្លួនត្រឡប់មកពីស៊ីការវិញ ដើម្បី កាលណាលោកមកគោះទ្វារហៅ នោះអោយបានបើក អោយជា១រំពេច ៣៧បើកាលណាចៅហ្វាយមកដល់ ឃើញពួកបារកំពុងតែចាំយាមដូច្នោះ នោះគេមានពរ ណាស់ម ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លោកនឹងអោយ អ្នកទាំងនោះអង្គុយនៅតុ ហើយលោកនឹងក្រវាត់ខ្លួនលោក មកបំរើគេវិញយ ៣៨បើលោកមកដល់ក្នុងយាមទី២ ឬយាម ទី៣ ហើយឃើញពួកបារនៅចាំយាមដូច្នោះដដែល នោះ

គេមានពរហើយ ៣៩តែត្រូវដឹងសេចក្តីនេះថា បើម្ចាស់ផ្ទះ ដឹងជាចោរនឹងមកនៅវេលាថ្ងៃរម្ងាន នោះគាត់នឹងចាំ យាម មិនអោយចោរទំលុះផ្ទះបានទេ

៤០ដូច្នោះចូរអ្នករាល់គ្នាបំរុងខ្លួនជាស្រេចដែរល ដ្បិត កូន មនុស្សនឹងមកនៅវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគិត” ។

៤១ពេត្រុសទូលសួរទ្រង់ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទ្រង់មាន បន្ទូលពាក្យប្រៀបដូចនេះ ដល់ត្រឹមយើងខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ឬ ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ?”

៤២ព្រះអម្ចាស់វិទ្រង់មានបន្ទូលតបថា “ចុះតើអ្នកណាជា នាយដំរូតការដែលស្មោះត្រង់ មានមារយាទល ដែលចៅ ហ្វាយនឹងតាំងអោយត្រួតលើពួកផ្ទះលោក ដើម្បីនឹងបើក អាហារអោយគេបរិភោគតាមត្រូវពេល ៤៣បើកាលណា ចៅហ្វាយមកដល់ ឃើញអ្នកបំរើនោះកំពុងតែធ្វើដូច្នោះ នោះវាមានពរហើយ ។

៤៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លោកនឹងតាំងអ្នកនោះ អោយត្រួតត្រា លើរបស់ទ្រព្យលោកទាំងអស់ ៤៥ប៉ុន្តែ បើអ្នកបំរើនោះ គិតស្មានក្នុងចិត្តថា ចៅហ្វាយអញក្រមក ហើយក៏តាំងវាយពួកបាវប្រុសស្រី ទាំងស៊ីផឹកស្រវឹងវិញ ៤៦ដូច្នោះដល់ថ្ងៃដែលអ្នកបំរើ នោះមិននៅចាំ ហើយ វេលាណាដែលមិនដឹងស នោះចៅហ្វាយនឹងមកដល់ ក៏នឹង ធ្វើទោសជាយ៉ាងធ្ងន់ ព្រមទាំងអោយមានចំណែកជាមួយ នឹងពួកមនុស្សមិនជឿផង ។

៤៧អ្នកបំរើណាដែលស្គាល់ចិត្តចៅហ្វាយ តែមិនបានរៀប ចំ ឬធ្វើតាមចិត្តលោកសោះ នោះនឹងត្រូវវិវាត់យ៉ាង ច្រើនហ ៤៨ឯអ្នកណាដែលមិនបានស្គាល់ តែច ានប្រព្រឹត្ត គួរនឹងត្រូវវិវាត់ នោះនឹងត្រូវវាយតិចវិញឡ ឯអស់អ្នក ណាដែលគេប្រគល់ទុកជាច្រើនអោយ នោះគេនឹងទារ ជាច្រើនពីអ្នកនោះវិញ គេនឹងសូមលើសទៅទៀតពីអ្នក ណាដែលគេបានផ្ញើទុកជាច្រើនផង ។ ពេលដែលត្រូវបាក់បែកគ្នា

១២:៥១-៥៣ = មថ ១០:៣៤-៣៦

៤៩ខ្ញុំបានមកដើម្បី នឹងបោះភ្លើងនៅលើផែនដី បើភ្លើង នោះឆេះហើយ តើខ្ញុំនៅចង់បានអ្វីទៀត ៥០តែខ្ញុំត្រូវ ទទួលបុណ្យជ្រមុជ១សិនអ ហើយខ្ញុំត្រូវចង្អៀតចង្អល់យ៉ាង ដូចម្តេចទៅហ្ន៎ ទំរាំតែបុណ្យនោះច ានសំរេចក ៥១តើអ្នក រាល់គ្នាស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីអោយមានសេចក្តីសុខសាន្ត នៅផែនដីឬអី? ខ្ញុំប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែនទេ គឺមក ដើម្បីអោយកើតប្រជិបក្សវិញទៅតើ ៥២ដ្បិតពីនេះទៅមុខ នឹងមាន៥នាក់ក្នុងផ្ទះ១បាក់បែកគ្នា គឺ៣នាក់ទាស់នឹង២ នាក់ ហើយ២នាក់ទាស់នឹង៣នាក់ ៥៣ឯឪពុកនឹងច ាក់បែក ទាស់នឹងកូនប្រុស ហើយកូនប្រុសទាស់នឹងឪពុក ម្តាយទាស់ នឹងកូនស្រី ហើយកូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ

ម្តាយក្មេកទាស់នឹង កូនប្រសាស្រី ហើយកូនប្រសាស្រីទាស់នឹងម្តាយក្មេកដែរ”ខ

ការបកស្រាយពេលវេលា

៥៤ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅបណ្តាមនុស្សដែរថា “កាលណា អ្នករាល់គ្នាឃើញពពកឡើងពីទិសខាងលិច ស្រាប់តែអ្នក រាល់គ្នាថាចង់ភ្លៀងហើយ រួចក៏មានដូច្នោះមែនគ ៥៥ ហើយ កាលណាខ្យល់បក់ពីទិសខាងត្បូង នោះអ្នករាល់គ្នាថាថ្ងៃ នេះមុខជាក្តៅ នោះក៏មានដែរ ៥៦ ឱមនុស្សកុំពុតអើយ! អ្នក រាល់គ្នាចេះសំគាល់សភាពដី ហើយនិងមេឃបាន ចុះ ហេតុដូចម្តេចបានជាមិនស្គាល់ពេលវេលានេះយ ។

៥៧ ហើយហេតុអ្វីបានជាមិនពិចារណាក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ពិសេសក្តីណាដែលសុចរិត ៥៨ ដ្បិតដែលអ្នកកំពុងតែដើរ តាមផ្លូវទៅដល់ហោយជាមួយនឹងសត្រូវអ្នក នោះចូរខំ ប្រឹងដោះខ្លួនអោយរួចចេញ ក្រែងគេទាញអូសអ្នកទៅឯ ចៅក្រម ចៅក្រមប្រគល់អ្នកដល់នាយភូឃុំហើយនាយ ភូឃុំនឹងដាក់អ្នកជាប់គុកង ៥៩ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ដែលអ្នកនៅខ្លះ តែកន្លះសេននឹងសងគេអោយគ្រប់ នោះនឹងចេញពីទី នោះមិនរួចឡើយ” ច ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ នៅវេលានោះឯងមានអ្នកខ្លះនៅទីនោះ គេទូល

ព្រះយេស៊ូវពីរឿងពួកសាសន៍កាលឡើ ដែលលោកពិឡាត់ឆ បានយកឈាមគេលាយនិងយញ្ញូបូជា ដែលគេកំពុងតែ ថ្វាយ ២ តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយទៅអ្នកទាំងនោះថា “តើ អ្នករាល់គ្នាស្មានថា ពួកកាលឡើទាំងនោះមានបាបលើស

ជាងសាសន៍កាលឡើឡើ ដោយព្រោះគេ បានរងទុក្ខ

លំបាកយ៉ាងនោះឬអី? ៦ ៣ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែន ទេ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ នោះនឹងត្រូវវិនាស ទាំងអស់គ្នាយ៉ាងដូច្នោះដែរ ៤ ឬស្មានថាពួក១៨ នាក់ដែល ប៉មស៊ីឡោមឈឺ ានរលំមកលើកិនស្លាប់នោះ គេមានទោស លើសជាងមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ឬអី? ៥ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែនទេ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នា មិនប្រែចិត្តទេព្យួរនោះនឹងត្រូវវិនាសទាំងអស់គ្នាដូច្នោះដែរ”

៦ រួចទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះថា មានបុរស ម្នាក់មានដើមល្វាដុះក្នុងចំការខ្លួន គាត់ចុះ ានមករកផល ផ្លែពីដើមនោះ តែគ្មានសោះដ ៧ ក៏និយាយទៅអ្នករក្សាចំ ការថាមើលពាណ្ឌមកហើយ ខ្ញុំមករកផលផ្លែពីដើមល្វា នេះមិនដែលបានសោះ ដូច្នោះ ចូរកាប់ចោលទៅ! បំ ទុក អោយនៅបង្ហាតដីធ្វើអី ។

៨តែអ្នកនោះឆ្លើយថា សូមលោកទុកនៅ១ឆ្នាំទៀតសិន ចាំខ្ញុំជ្រួយដីហើយដាក់ជីលមើល
៩ក្រែងកើតមានផលផ្លែ ឡើង បើគ្មានទេ នោះសូមកាប់ចោលទៅចុះ” ។

ស្ត្រីពិការម្នាក់បានជានៅថ្ងៃឈប់សំរាក

១០កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងតែបង្រៀនក្នុងសាលាប្រ- ជុំខ្ម ១ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក

១១នោះឃើញមានស្ត្រីម្នាក់ដែល អារក្សធ្វើអោយពិការ អស់១៨ឆ្នាំមកហើយឈ មានខ្នង កោងងើបត្រង់ពុំចុ
ានសោះ ១២លុះទ្រង់បានឃើញគាត់ក៏ មានបន្ទូលហៅគាត់មកប្រាប់ថា “នាងអើយ! នាងបានរួច
ពីជំងឺពិការហើយ” ១៣រួចទ្រង់ដាក់ព្រហស្តលើគាត់ណ នោះគាត់ក៏ងើបត្រង់ឡើងជា១រំពេច
ហើយពោលពណិនា សរសើរដល់ព្រះ ។

១៤ឯមេសាលាប្រជុំត គាត់នឹកគ្នាន់ក្នុងចិត្តណាស់ ដោយ ព្រោះព្រះយេស៊ូវបានប្រោសអោយជា
នៅថ្ងៃឈប់សំ រាកថ ក៏និយាយទៅមនុស្សទាំងនោះថា “មានតែ៦ថ្ងៃទេ ដែលគួរធ្វើការបានទ ដូច្នេះ
ចូរមកក្នុងរវាងថ្ងៃទាំងនោះ វិញ ដើម្បីអោយបានជាចុះ កុំអោយមកក្នុងថ្ងៃឈប់សំរាក ឡើយ” ។

១៥នោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយ ទៅគាត់ថា “មនុស្សមានពុតអើយ!

តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្រាយគោស្រាយ លាពិចំណង ដឹកទៅអោយផឹកទឹកនៅថ្ងៃឈប់សំរាកទេ ឬអី? ធុ

១៦ស្ត្រីនេះជាពូជលោកអ័ប្រាហាំន ដែលអារក្ស សាតាំងបបានចងគាត់១៨ឆ្នាំមកហើយ ដូច្នេះ តើមិនគួរនឹង
ស្រាយអោយរួចពីចំណងនេះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកដែរទេ ឬអី?”

១៧កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះអស់ អ្នកដែលទាស់នឹងទ្រង់ ក៏អៀនខ្មាសផគ្រប់គ្នា
តែបណ្តា មនុស្ស គេកើតមានសេចក្តីអំណរ ចំពោះគ្រប់ទាំងការ ឧត្តមដែលទ្រង់ធ្វើនោះវិញ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចគ្រាប់ពូជ និងដំបែ

១៣:១៨,១៩ = មក ៤:៣០-៣២

១៣:១៨-២១ = មថ ១៣:៣១-៣៣

១៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើនគរព្រះព្រះប្រដូចជាអ្វីភ តើ ត្រូវយកអ្វីមកផ្ទឹមនឹងនគរនោះ?

១៩គឺប្រៀបដូចជាគ្រាប់ ពូជម្យាំងដែលមនុស្សម្នាក់យកទៅដាំក្នុងសួនច្បារ ខ្លួនវា
ដុះឡើងទៅជាដើមឈើយ៉ាងធំម ហើយសត្វហើរលើមេឃ ក៏មកទំលើមែកបាន” យ ។

២០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៀតថា “តើគួរអោយខ្ញុំធ្វើបនគរ ព្រះដូចជាអ្វី?

២១នោះត្រូវធ្វើបដូចជាដំបែដែលស្ត្រីម្នាក់យកទៅលាយនឹងម្សៅពារង្វាល់ទាល់តែដោរឡើងសព្វ ទាំងអស់”

២២ទ្រង់ក៏យាងកាត់អស់ទាំងក្រុង អស់ទាំងភូមិ ទាំង បង្រៀនបណ្ឌិត ហើយចេះតែដឹងត្រង់ ឆេះ
ទៅឯក្រុង យេរូសាឡឹម ២៣ក៏មានម្នាក់ទូលសួរថា ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ
មានគ្នាតែបន្តិចទេឬអី? តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ២៤" ចូរខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីចិត្ត អោយប
ានចូលទៅតាមទ្វារចង្អុលត្រូវ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា នឹងមានមនុស្សជាច្រើនខំប្រឹងរកចូលដែរ តែចូល
មិនបានទេ ២៥កាលណាម្ចាស់ផ្ទះបានក្រោកឡើងបិទទ្វារ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចាប់តាំងឈរពីខាងក្រៅ
គោះទ្វារ ទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ! សូមបើកអោយយើងខ្ញុំផង នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលឆ្លើយថា
អញមិនស្គាល់ឯងរាល់ គ្នាដែលមកពីណាទេស ។

២៦រួចអ្នករាល់គ្នានឹងតាំងទូលថា យើងខ្ញុំបានទទួល ទាននៅចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់បានបង្រៀន តាមផ្លូវ
យើងខ្ញុំដែរ ។

២៧តែទ្រង់នឹងមានបន្ទូលថា អញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា អញមិនស្គាល់ឯងរាល់គ្នាដែលមកពីណាទេ នែ! អស់
អ្នកដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីទុច្ចរិតអើយ! ចូរថយចេញពី អញទៅ! ហ ។

២៨ដូច្នោះ កាលណាឯងរាល់គ្នាត្រូវបោះទៅក្រៅ នោះ នឹងយំ ហើយសង្ឃឹតឆ្នេញឡនៅទីនោះ
ដោយឃើញលោក អ័ប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប ហើយអស់ទាំង ហោរានៅក្នុងនគរព្រះ
២៩ដ្បិតនឹងមានមនុស្សពីទិសខាង កើត ខាងលិចអ ខាងជើង ហើយខាងត្បូងមកអង្គុយក្នុង នគរព្រះដែរ
៣០ហើយមើលនឹងមានមនុស្ស ក្រោយទៅជា មុន និងមនុស្សមុនទៅជាក្រោយវិញ" ក ។

ព្រះយេស៊ូវសោកស្តាយក្រុងយេរូសាឡឹម
១៣:៣៤,៣៥ = មថ ២៣:៣៧-៣៩
១៣:៣៤,៣៥ = លក ១៩:៤១

៣១នៅថ្ងៃនោះឯង មានពួកជារិស៊ីខ្លះមកទូលទ្រង់ថា ចូរ ថយចេញពីនេះទៅ
ដ្បិតស្តេចហេរ៉ូឌុរកង់សំឡាប់លោក

៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់ សត្វកញ្ជ្រោងនោះថា មើល ខ្ញុំដេញអារក្ស
ហើយប្រោស មនុស្សអោយជា នៅថ្ងៃនេះហើយថ្ងៃស្អែក លុះដល់ថ្ងៃ ទី៣ខ្ញុំនឹងបានសំរេចការគ ៣៣ប៉ុន្តែ
ត្រូវអោយខ្ញុំដើរតាម ផ្លូវខ្ញុំទៅ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ថ្ងៃស្អែក ហើយខានស្អែកទៀត
ដ្បិតគ្មានទំនងអោយហោរាយណារិនាស ក្រៅពីក្រុងយេ- រូសាឡឹមទេ ។

៣៤ឱយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹម ជាទីក្រុងដែល សំឡាប់ពួកហោរា ហើយចោលថ្មទៅអស់អ្នក ដែលប
ាន ចាត់មកឯងអើយ តើប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញចង់ ប្រមូលកូនឯងរាល់គ្នា

ដូចជាមេម៉ាយប្រមូលកូនក្រុងក្រោម ស្លាបង តែឯងមិនព្រមសោះនោះ ៣៥មើលផ្ទះឯងរាល់គ្នា
ត្រូវចោលនៅស្ងាត់ឈឹងច ហើយអញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា មិនឃើញអញទៀតទាល់តែឯងនិយាយថា
ព្រះអង្គដែល យាងមក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយ ព្រះពរ” ឆ ។

ជំពូក ១៤

ព្រះយេស៊ូវគង់នៅផ្ទះពួកផារិស៊ី

១៤:៨-១០ = សភ ២៥:៦,៧

១៤ ១មានកាល១ថ្ងៃ ជាថ្ងៃឈប់សំរាក ព្រះយេស៊ូវយាង ចូលទៅសោយព្រះស្វាយក្នុងផ្ទះនាម៉ឺនម្នាក់
ដែលជាពួក ផារិស៊ីជ ពួកនោះក៏រឹតតែមើលទ្រង់ឈ ២គ្រានោះឃើញ មានមនុស្សកើតទាចម្នាក់
នៅចំពោះទ្រង់ ៣ទ្រង់មានបន្ទូល សួរពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ញ និងពួកផារិស៊ីថា “តើមានច្បាប់
នឹងមើលអោយជា នៅថ្ងៃឈប់សំរាកឬទេ?” ដ ៤តែគេនៅ តែស្ងៀម នោះទ្រង់ក៏យកគាត់មកប្រេ
សអោយជា រួច អោយគាត់ទៅវិញ ។

៥ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានលា ឬគោ
ធ្លាក់ចុះក្នុងរណ្តៅនៅថ្ងៃឈប់ សំរាក តើមិនស្រង់យកចេញ ក្នុង១រំពេចនោះ ទេឬអី?” ប
៦តែគេពុំអាចនឹងឆ្លើយអ្វីទូលទ្រង់ពីដំណើរនោះបានទេ ។ ៧កាលទ្រង់ឃើញពួកភ្ញៀវ
ដែលគេរើសយកកន្លែងប្រសើរ ១ខ្ម ទោះក៏មានបន្ទូលជា ពាក្យប្រៀបធៀបទៅគេថា ៨” បើ
មានអ្នកណាអញ្ជើញអ្នករាល់គ្នាទៅបរិភោគការ នោះកុំ អោយអង្គុយត្រង់កន្លែងដ៏ប្រសើរឡើយ
ក្រែងចូនជាគេបាន អញ្ជើញអ្នកណាដែលធំជាងអ្នក ៩ហើយកាលណាអ្នកមង្គល ការដែលបានអញ្ជើញអ្នក
និងអ្នកនោះផង គាត់មកនិយាយ នឹងអ្នកថា ទុកកន្លែងនេះអោយអ្នកនេះអង្គុយវិញ នោះអ្នក នឹងថយ
ទៅអង្គុយនៅកន្លែងក្រោយបង្អស់ ទាំងខ្ពស់គេផង ១០ដូច្នោះកាលណាគេអញ្ជើញអ្នក នោះត្រូវទៅអង្គុយ
នៅ កន្លែងក្រោយបង្អស់សិន ដើម្បីកាលណាអ្នកមង្គលការមក ដល់ នោះគាត់នឹងនិយាយថា សំឡាញ់អើយ!
សូមអញ្ជើញ មកអង្គុយនៅខាងមុខវិញ នោះអ្នកនឹងបានឡើងឡើង នៅ
មុខពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុជាមួយគ្នា ១១ដ្បិតអស់អ្នកណា ដែលដំកើងខ្លួន នោះនឹងត្រូវបន្ទាបចុះ
តែអ្នកណាដែល បន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើងវិញ” ឈ ។

១២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នក ដែលបានអញ្ជើញទ្រង់ថា “កាលណាអ្នកល្បឿនភ្ញៀវពេលថ្ងៃត្រង់ ប
ពេលល្ងាចនោះ កុំអោយអញ្ជើញពួកសំឡាញ់ បងប្អូនសាច់ញាតិ ឬអ្នកមាន ដែលនៅជិតខាងឡើយ

ក្រែងគេក៏អញ្ជើញអ្នកទៅសង ដូច្នោះវិញដែរ ១៣បើកាលណាអ្នករៀបរៀងភ្ញៀវ នោះ ចូរអញ្ជើញ
ពួកអ្នកក្រ អ្នកពិការ អ្នកខ្លីច និងអ្នកខ្វាក់វិញណា ១៤យ៉ាងនោះអ្នកនឹងបានពរពិត
ដ្បិតមនុស្សទាំងនោះគ្មានអ្វី នឹងសងអ្នកវិញទេ សុំកាលណាពួកមនុស្សសុចរិតរស់ ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹង
បានរង្វាន់ហើយ” ត ។ រឿងប្រៀបប្រដូចពិពិធីជប់លៀង

១៤:១៦-២៤ = មថ ២២:២-១៤

១៥កាលម្នាក់ដែលអង្គុយនៅតុជាមួយ បានឮពាក្យទាំង នោះ គាត់ក៏ទូលទ្រង់ថា “មានពរហើយ
អ្នកណាដែលនឹង បរិភោគថ្ងៃក្នុងនគរព្រះ” ទ ។

១៦តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “មានបុរសម្នាក់រៀបជប់លៀង ជាយ៉ាងធំ ក៏អញ្ជើញមនុស្សជាច្រើន
១៧ដល់ពេលជិត ស៊ីលៀង គាត់ប្រើបារម្ភទៅប្រាប់ ពួកភ្ញៀវថា សូម អញ្ជើញមក ដ្បិតទាំងអស់
បានរៀបប្រុងជាស្រេចហើយ

១៨តែគេចាប់តាំងដោះសាដូចគ្នាទាំងអស់ អ្នកមុននិយាយ ថា ខ្ញុំបានទិញចំការ
ហើយខ្ញុំត្រូវទៅមើលចំការនោះសូម អោយលោកអត់ទោស ។

១៩ម្នាក់ទៀតថាខ្ញុំបានទិញគោដីនីម ខ្ញុំត្រូវទៅលាវាមើល សូមអោយលោកអត់ទោស ។

២០ម្នាក់ទៀតក៏ថា ខ្ញុំទើបនឹងការប្រពន្ធហើយ ដោយហេតុ នោះបានជាខ្ញុំទៅមិនបាន ។

២១បារម្ភនោះ ក៏ត្រឡប់ទៅវិញ ជំរាបចៅហ្វាយខ្លួនតាមដំណើរនោះ ដូច្នោះ លោកប្រាប់ទៅ
រាវទាំងកំហឹងថា ចូរ ប្រញាប់ចេញទៅឯផ្លូវតូចធំនៅទីក្រុង នាំអស់ពួកមនុស្ស ក្រ ពិការ ខ្វាក់
និងខ្លីចចូលមកអោយឆាប់ឆ ។

២២បារម្ភនោះក៏ជំរាបថា លោក ការដែលលោកបង្គាប់ នោះ បានធ្វើហើយ តែនៅតែមានសល់កន្លែងទៀត ។

២៣រួចចៅហ្វាយប្រាប់ថា ចូរចេញទៅតាមផ្លូវច្រកល្អក តាមរបង ហើយបង្ខំគេអោយចូលមក
ដើម្បីអោយផ្ទះ អញបានពេញ ២៤ដ្បិតអញប្រាប់ថា ឯពួកមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលអញបានអញ្ជើញ
មកមុននោះ អញលែងអោយអ្នក ណា១ភ្នាក់ម្ហូបរបស់អញហើយ” ន ។

ការលះបង់ដើម្បីធ្វើជាសិស្សព្រះយេស៊ូវ

២៥មានមនុស្សសន្លឹកណាស់ ដើរទៅជាមួយនឹងទ្រង់នោះ ទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងគេថា
“២៦បើអ្នកណាមកឯខ្ញុំ ដោយមិនបានលះអាស័យពីឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធកូន បងប្អូន ប្រុសស្រី
និងជីវិតខ្លួនឯង អ្នកនោះនឹងធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិន បានទេ ២៧ហើយអ្នកណាដែលមិនផ្ទុកឈើភ្លាងខ្លួនមក
តាមខ្ញុំ នោះក៏ធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិនបានដែរ ។

២៨ដ្បិតក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើមានអ្នកណាចង់សង់ផ្ទះពីថ្ម តើមិនអង្គុយលែងលក់មើលជាមុនទេឬអី?
ដើម្បីអោយដឹងជា មានល្មមនឹងធ្វើបង្ហើយបានឬមិនបាន ២៩ក្រែងកាលណា ដាក់ជើងជញ្ជាំង រួចបង្ហើយមិន
បាន នោះអស់អ្នកណា ដែលឃើញ ក៏នឹងសើចចំអកអោយ ៣០ដោយពាក្យថា អ្នក នេះបានចាប់ផ្តើមសង់ផ្ទះ
តែបង្ហើយមិនបាន ។

៣១ឬតើមានស្តេចណា ដែលរៀបចេញទៅច្បាំងនឹង ស្តេច១ទៀត ឥតអង្គុយពិគ្រោះមើលជាមុនសិន
ដើម្បី អោយដឹងជាខ្លួននាំពល១ម៉ឺន ទៅតទល់នឹងស្តេចដែលនាំ ពល២ម៉ឺនមកច្បាំងបានឬមិនបាន
៣២បើឃើញថាមិនបាន ទេ នោះទ្រង់នឹងចាត់រាជទូត អោយទៅស៊ើបសួរពីកិច្ច ដែលចង់ស្តានមេត្រីនឹងគ្នា
ជាយ៉ាងណាក្នុងកាលដែល ស្តេចនោះនៅឆ្ងាយនៅឡើយ ៣៣ដូច្នោះ អស់អ្នកណាក្នុង ពួកអ្នករាល់គ្នា
ដែលមិនលះអាល័យពីរបស់ទ្រព្យខ្លួន ទាំងអស់ នោះធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិនបានទេ ។

៣៤អំបិលជារបស់ល្អតែបើបាត់ជាតិប្រៃហើយ តើនឹងយក អ្វីធ្វើអោយប្រៃឡើងវិញបាន? ក

៣៥គ្មានប្រយោជន៍ដល់ដី ឬដីទេ គេនឹងចោលទៅក្រៅវិញម ។

អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់អោយស្តាប់ចុះយ ។

ជំពូក ១៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីច្រើមដែលបាត់

១៥:៤-៧ = មថ ១៨:១២-១៤

១៥ ១អស់ទាំងអ្នកយកពន្ធរ និងអ្នកមានបាប គេក៏ចូលមក ជិត ដើម្បីស្តាប់ទ្រង់ ២នោះពួកផារិស៊ី
និងពួកអាចារ្យ គេ ខុកដាន់ថា "អ្នកនេះទទួលមនុស្សបាប ហើយក៏ស៊ីជាមួយ នឹងគេផង" ល ។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះដល់គេថាវ "៤ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានច្រើម១រយ
តែបាត់១ តើមិនទុកច្រើម៩៩អោយនៅទិវហាស្ថាន ដើម្បីនឹងទៅ តាមរកច្រើម១ដែលបាត់

រាល់តែឃើញទេឬអី? ស ៥កាល ណារកឃើញហើយ នោះក៏លើកព្រនរមក ដោយអំណរ

៦លុះមកដល់ផ្ទះវិញ អ្នកនោះនឹងហៅពួកសំឡាញ់នឹងពួក អ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា

សូមអរសប្បាយជាមួយនឹងខ្ញុំ ដ្បិត ច្រើមខ្ញុំដែលបាត់នោះឃើញវិញហើយហ ៧ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា

នៅស្ថានសួគ៌នឹងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងនោះដែរ ដោយសារមនុស្សបាបតែ១នាក់ដែលប្រែចិត្តវិញ ជាជាង

មនុស្សសុចរិត៩៩នាក់ ដែលមិនត្រូវការប្រែចិត្តទេឡ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីប្រាក់ដែលបាត់

ជបូមានស្រ្តីឯណា ដែលមានប្រាក់១០ដូង បើបាត់១ តើ មិនអុជចង្កៀង ហើយបោសផ្ទះរកអស់ពីចិត្ត ទាល់តែបាន ឃើញទេឬអី? ៩កាលរកឃើញ នោះក៏ហៅពួកសំឡាញ់ និងអ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា សូមអរសប្បាយជាមួយនឹង ខ្ញុំចុះ ដ្បិតប្រាក់ខ្ញុំដែលបាត់ នោះរកឃើញវិញហើយអ ១០ដូច្នោះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក៏មានសេចក្តីអំណរនៅ មុខពួកទេវតានៃព្រះយ៉ាងនោះដែរ ដោយសារមនុស្ស ៤ បាត់១នាក់ដែលប្រែចិត្តវិញក ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីកូនពៅវង្វែង

១១រួចទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "មានបុរសម្នាក់មានកូនប្រុស ២២ ១២កូនពៅនិយាយទៅឪពុកថា សូមលោក ឪពុកប្រគល់ ចំណែកមរដកគ ដែលត្រូវចែកដល់ខ្ញុំនោះមក គាត់ក៏ចែក ទ្រព្យនោះដល់កូន ។

១៣ក្រោយបន្តិចមក កូនពៅប្រមូល ទាំងអស់ចេញទៅ ៦ ស្រុកឆ្ងាយ ហើយក៏បង្កើនទ្រព្យទៅដោយល្បែងដ៏ហួសខ្នាត ១៤កាលបានថយអស់រលីងហើយ នោះកើតមានអំណត់ ជាខ្លាំងនៅស្រុកនោះ វាក៏មានសេចក្តីទ័លក្រ ១៥រួចទៅ បំរើអ្នកស្រុកនោះម្នាក់ ហើយគេប្រើអោយទៅឯវាល ឃ្វាលហ្នឹងជ្រូកច ១៦វាមានចិត្តចង់ចំអែតពោះ ដោយសំបក ដែលជ្រូកស៊ីណាស់ តែគ្មានអ្នកណាអោយសោះ ។

១៧កាលវាភ្ញាក់ដឹងខ្លួន នោះក៏គិតថា ឪពុកអញមានជើង ឈ្នួលប៉ុន្មានៗ សុទ្ធតែមានអាហារបរិបូរគ្រប់គ្នា តែនៅ ទីនេះ អញជិតដាច់ពោះស្លាប់ហើយ ១៨អញនឹងក្រោក ឡើងទៅនិយាយនឹងគាត់ថា លោកឪពុក ខ្ញុំ បានធ្វើបាបន រឹងព្រះ ហើយនិងលោកឪពុកមែន ១៩ខ្ញុំនេះមិនគួរអោយ គេ ហៅជាកូនលោកឪពុកទៀតទេ សូមទទួលខ្ញុំទុកដូចជា ជើងឈ្នួលលោកឪពុកវិញចុះ ២០នោះវា ក៏ក្រោកឡើងដើរ ទៅ សុះ ឪពុកឃើញពីចម្ងាយហើយ ក៏មានចិត្តអាណិត មេត្តា ហើយរត់ទៅឱបចើបជើងវាជ ។ ២១ទើបវានិយាយថា លោកឪពុក ខ្ញុំបានធ្វើបាបនឹងព្រះ ហើយនិងលោកឪពុកឈ ខ្ញុំមិនគួរអោយគេហៅជាកូនរបស់ លោក ឪពុកទៀតទេ ។

២២តែឪពុកប្រាប់ទៅពួកបាវគាត់ថា ចូរយកអាវព្រលប់ផុត ចេញមកបំពាក់អោយវា ហើយយកចិញ្ចៀនដ និងស្បែក ជើងមកអោយផង ២៣រួចយកកូនគោដែលបំប៉នមកសំឡាប់ ចុះ ហើយនិងបរិភោគអោយសប្បាយចិត្ត ២៤ដ្បិត កូនអញ នេះបានស្លាប់ ឥឡូវរស់ឡើងវិញបំ ក៏បាត់ទៅហើយច ាន ឃើញមកវិញ នោះគេក៏បរិភោគសប្បាយទាំងអស់គ្នា ទៅឱ ។

២៥ឯកូនច្បងនៅឯចំការ កាលត្រឡប់មកជិតដល់ផ្ទះនោះ ក៏ឮសូរភ្លេង និងរបាំ ២៦គាត់ហៅពួក បាវម្នាក់មកសួរថា គេធ្វើអ្វីហ្នឹង? ២៧បាវនោះជំរាបថា ប្អូនលោកត្រឡប់មក វិញហើយ លោកឪពុកច

ានសំឡាប់កូនគោដែលបំប៉ន ដោយព្រោះបានកូនមកវិញដោយសុខសាន្ត ។

២៨ដូច្នោះគាត់ក៏ខឹងណាស់ មិនព្រមចូលទៅសោះ បានជាឪពុក ចេញមកអង្វរដល់គាត់ ២៩តែគាត់ឆ្លើយថា មើលខ្ញុំបានបំរើ លោកឪពុកប៉ុន្មានឆ្នាំនេះមកហើយ មិនដែលធ្វើខុសអ្វីនឹង បង្កាប់សោះ តែលោក ឪពុកមិនដែលអោយកូនពពែសូម្បី តែ១អោយខ្ញុំអរសប្បាយជាមួយនឹងពួកមិត្តសំឡាប់ខ្ញុំ ឡើយ ៣០ឯកូនលោកឪពុក ដែលវាបង្ហូរដល់ផ្លាញសម្បត្តិណា លោកឪពុកអស់ដោយនូវស្រីអ្នកលេងនេះត កាលវាច ានមក ដល់ នោះលោកឪពុកសំឡាប់កូនគោ ដែលបំប៉នអោយ វាភ្លាម! ។

៣១ឪពុកក៏តបថា កូនអើយ! ឯងបាននៅជាមួយនឹងអញជា ដរាប ឯរបស់អញទាំងប៉ុន្មាន ក៏ជារបស់ឯងដែរ ៣២គួរ អោយយើងស៊ីល្បែង ដោយអរសប្បាយទៅ ពីព្រោះប្អូន ឯងនេះបានស្លាប់ ឥឡូវរស់ឡើងវិញ ក៏បាត់បង់ តែបាន ឃើញមកវិញហើយ” ថ ។

ជំពូក ១៦

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកត្រួតត្រាដែលមានប្រាជ្ញាណិត

១៦ ១ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា " មានសេដ្ឋីម្នាក់ ដែលគេមកប្តឹងលោក ពីអ្នកត្រួតត្រាលើរបស់ទ្រព្យលោក ថា គាត់ចាយបង្គិនបង្ហោចទ្រព្យសម្បត្តិលោកជាច្រើនទ ២លោកក៏ហៅអ្នកនោះមកសួរថា តើរឿងអ្វីដែលអញឮ និយាយពីឯង ចូររៀបរាប់ប្រ ាប់ពីការឯងត្រួតត្រានោះ មកមើល ពីព្រោះឯងនៅត្រួតត្រាការទៀតពុំបានទេ ។

៣អ្នកដំរូតនោះគិតក្នុងចិត្តថា តើអញនឹងធ្វើអ្វី ដ្បិតថៅ ហ្វាយអញគិតដកការត្រួតត្រានេះពីអញចេញហើយ អញ ទៅកាប់ដីមិនកើតទេ និងទៅសូមទាន ក៏ខ្មាសគេដែរ? ៤អញដឹងការដែលអញនឹងធ្វើហើយ ដើម្បីបើកាលណា លោកបណ្តេញអញ ពីការត្រួតត្រាចេញ នោះនឹងមានគេ ទទួលអញ អោយទៅនៅផ្ទះគេមិនខាន ។

៥គាត់ក៏ហៅពួកកូនបំណុលរបស់ចៅហ្វាយគាត់មក គាត់ សួរអ្នកដែលមកមុនថា តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មាន?

៦អ្នកនោះឆ្លើយថា ជំពាក់ប្រេង១រយប៉ោត រួចគាត់ប្រាប់ អ្នកនោះថា ចូរយកសំបុត្រអ្នក ទៅអង្គុយសរសេរដាក់៥០ វិញជាប្រញាប់ទៅ ។

៧រួចគាត់សួរទៅម្នាក់ទៀតថា ឯអ្នក តើជំពាក់ប៉ុន្មាន? អ្នកនោះឆ្លើយថា ជំពាក់ស្រូវ១រយហាប ។ គាត់ប្រាប់អ្នកនោះថា ចូរយកសំបុត្រអ្នកទៅសរសេរ ដាក់៨០វិញទៅ ។

ដេចហោយក៏សរសើរដល់អ្នកត្រួតត្រាទុច្ចរិតនោះ ពី ព្រោះគាត់ បានប្រព្រឹត្តដោយឆ្លៀតឆ្លាត ដ្បិតមនុស្សរបស់ ផងលោកិយនេះធើ គេមានប្រាជ្ញាចំពោះជំនាន់គេ ជាជាង មនុស្សរបស់ផងពន្លឺទៅទៀតប ៩ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរ ប្រើទ្រព្យសម្បត្តិលោកិយនេះផង អោយបានមិត្តសំឡាញ់ដល់ ខ្លួន ដើម្បីកាលណាអ្នករាល់គ្នាខានទៅ នោះនឹងមានគេ ទទួលអ្នករាល់គ្នា អោយនៅក្នុងទីលំនៅដ៏ស្ថិតស្ថេរអស់ កល្យជាទិច្ចវិញៗ ។

១០ អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់ក្នុងការតូចបំផុត នោះក៏ឈ្មោះ ថា ស្មោះត្រង់ក្នុងការធំក ហើយអ្នកណាដែលទុច្ចរិតក្នុង ការតូចបំផុត នោះក៏ឈ្មោះថាទុច្ចរិតក្នុងការដ៏ធំដែរ ១១ដូ- ច្នេះ បើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ របស់លោកិយទេម តើអ្នកណាហ៊ានផ្ញើសម្បត្តិដ៏ពិតទុកនឹង អ្នករាល់គ្នាបាន? ១២ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ នឹងរបស់គេទេ តើអ្នកណានឹងហ

ានអោយរបស់អ្វីដាច់ជា របស់ផងអ្នកបាន?

១៣ គ្មានបរិណាដែលបំរើចៅហ្វាយពីរបានទេពីព្រោះ បរិនោះនឹងស្អប់១ស្រឡាញ់១ ឬនឹងកាន់ខាង១ ហើយ មើលងាយ១ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាក៏បំរើព្រះផង ទ្រព្យសម្បត្តិ ផងពុំបានដែរ”យ ។

១៤ ពួកផារីស៊ី ដែលជាពួកអ្នកមានចិត្តលោភរ គេក៏បាន ស្តាប់គ្រប់សេចក្តីទាំងនោះដែរ ហើយគេចំអកអោយទ្រង់ល ១៥នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “អ្នករាល់គ្នាជាពួកដែល សំដែងខ្លួនជាសុចរិតនៅចំពោះមុខមនុស្ស តែព្រះទ្រង់ ជ្រាបចិត្តស្មោះត្រង់ហើយ ដ្បិតរបស់ណាដែលមនុស្ស គាប់ចិត្តរាប់អានជាច្រើន នោះជាទីស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះ ព្រះវិញ ។ សេចក្តីបង្រៀនបន្ថែម

១៦ មានក្រិត្យវិន័យ និងទំនាយនៃពួកហោរា ដរាបមកដល់ យ៉ូហានហា តាំងពីនោះមក គេច ានផ្សាយឡើងវិញពីនគរព្រះ ទូទៅ ហើយមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែខំប្រឹងចូល ១៧ប៉ុន្តែ ដែលផ្ទៃមេឃ និងផែនដីបាត់ទៅ នោះងាយជាងបាត់ ក្បៀស១ក្នុងក្រិត្យវិន័យទៅទៀតអ ។

១៨ អស់អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធ ទៅយក១ទៀតនោះ ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត ហើយអស់អ្នកណាដែលយក ស្ត្រីថ្មីលែង នោះក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដែរក ។ អ្នកមាន និងឡាសារ

១៩ មានបុរសម្នាក់មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន គាត់ស្លៀកពាក់ សំពត់ពណ៌ស្វាយ និងសំពត់ទេសឯកយ៉ាងម៉ដ្ឋ តែងតែ ស៊ីល្បែងដ៏ឧត្តមប្រសើររាល់តែថ្ងៃ ២០ ក៏មានបុរសក្រកម្នាក់ ឈ្មោះឡាសារកើតដំបៅពេញទាំងខ្លួន គេនាំយកមកផ្អែក នៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នកមាននោះ ២១ គាត់មានប្រាថ្នាចង់ ចំអែតពោះ

ដោយចំណិតដែលធ្លាក់ចុះពីតុយអ្នកមានមក ណាស់ ក៏មានផ្អែមកលិទ្ធផ្លូវដ៏បោកគាត់ដែរ ។

២២ចំណេរក្រោយមក អ្នកក្រនោះក៏ស្លាប់ទៅ ហើយពួក ទេវតានាំយកគាត់ទៅដាក់នៅស្ថានបរមសុខ នាដើមទ្រូង លោកអ័ប្រាហាំ ឯអ្នកមាននោះក៏ស្លាប់ទៅដែរ ហើយគេ នាំយកទៅកប់ ២៣គាត់រងទុក្ខវេទនា នៅស្ថានឃុំព្រលឹង មនុស្សស្លាប់ ក៏ងើបភ្នែកឡើង ឃើញលោកអ័ប្រាហាំពី ចំងាយ និងឡាសារនៅដើមទ្រូងលោក ២៤នោះគាត់ស្រែក ឡើងថា ឱលោកអ័ប្រាហាំ ជាឪពុកអើយ! សូមអាណិត មេត្តាខ្ញុំផង! សូមអោយឡាសារមកជ្រលក់ចុង ប្រមាថដៃ ទៅក្នុងទឹក ដាក់លើអណ្តាតខ្ញុំអោយត្រជាក់ច រាបន្តិចផង ដ្បិតខ្ញុំវេទនានៅក្នុងភ្លើងនេះច ។

២៥តែលោកអ័ប្រាហាំឆ្លើយថា កូនអើយ! ចូរនឹកចាំថា កាលឯង នៅរស់នៅឡើយ ឯងច រាទទួលសុទ្ធតែសេចក្តីល្អ ឯឡាសារគាត់ បានតែសេចក្តីអាក្រក់ទេឆ ឥឡូវនេះគាត់ បានសេចក្តីកំសាន្តចិត្តវិញ ហើយឯងត្រូវវេទនាជ ២៦មួយ វិញសោតមានជង្កកមួយយ៉ាងធំ តាំងនៅជាកណ្តាលយើង ហើយនិងឯងរាល់គ្នា បានជាអស់អ្នកណាដែលចង់ឆ្លងពីទី នេះទៅឯង ឬពីនោះមកឯយើងនោះមិនបានឡើយ ។

២៧គាត់ក៏និយាយថា លោកឪពុកអើយ! បើដូច្នោះសូម លោក ចាត់អោយគាត់ទៅឯផ្ទះឪពុកខ្ញុំបន្តិច ២៨ដ្បិតខ្ញុំមាន បងប្អូន៥នាក់ សូមអោយគាត់ទៅធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់គេផងឈ ក្រែងលោកគ្លាត់ មកក្នុងស្ថានវេទនានេះដែរ ។

២៩លោកអ័ប្រាហាំឆ្លើយថា គេមានលោកម៉ូសេញ និងពួក ហោរាដហើយ ចូរអោយគេស្តាប់តាមលោកទាំងនោះចុះ!

៣០តែគាត់ប្រកែកថា ទេ លោកអ័ប្រាហាំ ឪពុកអើយ បើ មានអ្នកណាពីពួកមនុស្សស្លាប់ទៅឯគេវិញ នោះគេនឹងប្រែ ចិត្តជាមិនខាន ។

៣១លោកឆ្លើយទៅថា បើគេមិនព្រមស្តាប់លោកម៉ូ- សេ និងពួកហោរាទេ នោះទោះបីមានអ្នកណារស់ពីស្លាប់ ឡើងវិញក៏ដោយ គង់តែគេមិនព្រមជឿដែរ ។

ជំពូក ១៧

បាប ជំនឿ និងកាតព្វកិច្ច

១៧ ១ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "នឹងធ្វើអោយ បាត់ហេតុ ដែលនាំអោយរវាតចិត្តខ្ម ទោះមិនច រាឡើយ តែវេទនាដល់អ្នកណាដែលបង្កើតហេតុនោះឡើងឈ ២បើ គេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ

ទៅចងកអ្នកនោះ ទំលាក់ចុះទៅ ក្នុងសមុទ្រ នោះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះ ជាជាងទុក អោយនៅធ្វើ
ហេតុនាំអោយកូនតូចណា ណាមួយនេះរវាត ចិត្តវិញ្ញាត ពាក្យប្រយ័ត្នខ្លួន បើបងប្អូនធ្វើបាបនឹងអ្នកត្រូវ
អោយអ្នកបន្ទោសដល់គាត់ថា បើគាត់ប្រែចិត្តមកវិញ នោះ ចូរអត់ទោសដល់គាត់ចុះទេ ៤ បើគាត់ធ្វើបា
បនឹងអ្នក៧ដងក្នុង ១ថ្ងៃ ហើយត្រឡប់មកនិយាយនឹងអ្នក៧ដងថា ខ្ញុំប្រែចិត្ត ហើយ
នោះត្រូវអោយអ្នកអត់ទោសដល់គាត់ជាកុំខានធា ។

៥ដូច្នោះ ពួកសាវ័កនទូលដល់ព្រះអម្ចាស់បថា "សូមទ្រង់ ចំរើន សេចក្តីជំនឿដល់យើងខ្ញុំទៀតផង!" ។

៦តែព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា "បើអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តី ជំនឿ ដូចគ្រាប់ពូជ១យ៉ាងល្អិតផ
នោះនឹងនិយាយទៅដើម មននេះថា ចូរឯងរលីងទៅដុះក្នុងសមុទ្រទៅ នោះគង់តែ នឹងស្តាប់បង្គាប់អ្នកដែរព
៧ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណា មានបារីកំពុងតែភ្ជួរ ឬឃ្នាលសត្វ លុះកាលណាវាវិលមក ពីចំការ
តើនឹងនិយាយទៅវាភ្លាមថា មកអង្គុយស៊ីបាយ សិនឬអី? ធីតីនឹងប្រាប់វាយ៉ាងនេះ វិញទេតើថា ចូររៀប
ចំអាហារអោយអញ រួចក្រវាត់ខ្លួនមកបំរើអញ ដែល កំពុងតែស៊ីរួចសីមឯងស៊ីជាក្រោយចុះ
៨តើចៅហ្វាយដឹង គុណបារីនោះ ដោយព្រោះវាធ្វើតាមបង្គាប់ ឬដូចម្តេច? ខ្ញុំយល់ថាមិនមែនទេ
១០ឯអ្នករាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ កាល ណាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាមបង្គាប់គ្រប់ជំពូកហើយ នោះ- ត្រូវរាប់ថា
យើងជាបារីបំរើឥតកំរៃដល់ម្ចាស់ទេ ដ្បិតយើង បានធ្វើត្រឹមតែការដែលយើងត្រូវធ្វើប៉ុណ្ណោះ" ម ។

១១កាលទ្រង់កំពុងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមយ នោះក៏ យាង តាមព្រំដែនស្រុកសាម៉ារី
ហើយនិងស្រុកកាលីឡេរ ១២លុះយាងចូលទៅក្នុងភូមិមួយ ក៏មានមនុស្សយួង៧១នាក់ មកជួបនឹងទ្រង់
ឈរនៅពីចំងាយវិ ស្រែកទូលថា ១៣"ឱព្រះ យេស៊ូវជាម្ចាស់អើយ!ស សូមមេត្តាប្រោសយើងខ្ញុំផង"
១៤ទ្រង់ទតឃើញគេ ហើយក៏មានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នា ទៅបង្ហាញខ្លួនអោយពួកសង្ឃពិនិត្យមើលចុះ"
ហលុះគេកំពុង តែដើរទៅ នោះក៏បានជាស្អាតទាំងអស់គ្នា ១៥មានម្នាក់កាល ឃើញថា ខ្លួនបានជាហើយ
ក៏វិលមកវិញទាំងសរសើរ ដំកើងព្រះឡដោយសំឡេងជាខ្លាំង ១៦គាត់ទំលាក់ខ្លួនផ្តាប់មុខ នៅទៀបព្រះច
១៧ព្រះយេស៊ូវ ទាំងអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ផង អ្នកនោះជាសាសន៍សាម៉ារីអ ១៧ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើ
អ្នកទាំង១០នោះមិនបានជាស្អាតទេឬអី? ចុះ៩នាក់ឯទៀត នៅឯណា? ១៨តើឃើញមាន
តែសាសន៍ដទៃ១នេះវិលមក សរសើរដំកើងដល់ព្រះឬទេ? ១៩ដូច្នោះមានបន្ទូលទៅ អ្នកនោះថា
"ចូរក្រោកឡើងទៅចុះ សេចក្តីជំនឿអ្នក បានសង្គ្រោះអ្នកហើយក" ២០ឯពួកផារីស៊ី គេទូលសួរទ្រង់ពី
នគរព្រះ ដែលត្រូវមកដល់នៅវេលាណាខ នោះទ្រង់មាន បន្ទូលឆ្លើយថា

"នគរព្រះមិនមែនមកបែបអោយមើល ឃើញទេ ២១គ្មានអ្នកណានឹងថា មើលនៅទីនេះ ឬថាមើល

នៅទីនោះបានឡើយគ ដ្បិតមើលនគរព្រះក៏នៅកណ្តាលអ្នក រាល់គ្នាហើយ ។

២២រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "នឹងមានគ្រាមក ដល់ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងចង់ឃើញថ្ងៃមួយ របស់កូន មនុស្សយ តែមិនឃើញទេ ២៣ហើយគេនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ថាមើលនៅទីនេះ ប ្រាប់ថាមើលនៅទីនោះ នោះកុំអោយចេញ ទៅតាមឡើយច ២៤ដ្បិតនៅថ្ងៃនៃរបស់កូនមនុស្ស នោះលោក នឹងច ៤ រាសដូចជាផ្នែកបន្ទោរ ដែលភ្លឺផ្នែកៗពីជើងមេឃម្ខាង ដល់ជើងមេឃម្ខាងដូច្នោះដែរ

២៥ប៉ុន្តែមុនដំបូងត្រូវអោយ លោករងទុក្ខលំបាកជាច្រើនជ ហើយត្រូវមនុស្សដំណនេះឈ ៤ រាសរបង់ចោលព្យលោកផង ២៦នៅគ្រាបស់កូនមនុស្សនោះ នឹងកើតមានដូចជានៅជំនាន់លោកណូអេដែរដ ២៧ដ្បិតនៅ ជំនាន់នោះ គេកំពុងតែស៊ីផឹក រៀបការប្តីប្រពន្ធដរាបដល់ ថ្ងៃដែលលោកណូអេច

រាសចូលទៅក្នុងទូកធំ នោះទឹកក៏ជន់ មកលិចបំផ្លាញគ្រប់គ្នាទៅ ២៨ក៏ដូចជានៅជំនាន់លោកឡុត ដែរ បំ គេកំពុងតែស៊ីផឹក លក់ដូរ ដាំដំណាំ ហើយសង់ផ្ទះ ២៩តែនៅថ្ងៃដែលលោកឡុត ចេញពីក្រុងសូដុមមក នោះ មានភ្លៀងជាភ្លើង នឹងស្ពាន់ធំរ ធ្លាក់ពីលើមេឃមកបំផ្លាញ គេទាំងអស់គ្នារបង់

៣០នៅថ្ងៃដែលកូនមនុស្សលេចមកឌុនោះ ក៏នឹងកើតមានដូច្នោះដែរ ៣១ថ្ងៃនោះឯង បើអ្នកណានៅ លើដំបូល ហើយមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងផ្ទះ នោះកុំអោយ ចុះមកយកឡើយ ៤ ឯអ្នកណាដែលនៅចំការក៏ដូច្នោះដែរ កុំ អោយត្រឡប់មកវិញអោយសោះឈ ៣២ចូរនឹកចាំពីប្រពន្ធ

លោកឡុតណ ៣៣អ្នកណាដែលរកចង់អោយរួចជីវិត នោះ នឹងបាត់ជីវិតទៅ ហើយអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត នោះនឹង បានគង់នៅវិញត ៣៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅយប់នោះ

នឹងមានមនុស្សពីរនាក់ដេកនៅដំណេកជាមួយគ្នា ម្នាក់នឹង បានយកទៅ ម្នាក់ត្រូវទុកនៅ ៣៥នឹងមានស្រ្តី២នាក់កិនម្សៅ ជាមួយគ្នា ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ម្នាក់ត្រូវទុកនៅ ៣៦នឹងមាន មនុស្ស២នាក់នៅចំការ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ ត្រូវទុកនៅ" ច ៣៧នោះគេទូលសួរថា

ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើ នៅឯណា ? ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្មោចនៅកន្លែងណា ត្រូវនឹងប្រជុំគ្នានៅទីនោះឯង" ទ ។

ជំពូក ១៨

រឿងប្រៀបប្រដូចពិស្ត្រីមេម៉ាយមានចិត្តតស៊ូវ

១៨ ១នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រ- ដូចទៅគេដើម្បីនឹងបង្ហាញថា "ត្រូវតែអធិស្ឋានជានិច្ចឥត រលាយចិត្តឡើយច ២ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅក្នុងក្រុង១មាន ចៅក្រមម្នាក់

ដែលមិនកោតខ្លាចដល់ព្រះ ក៏មិនព្រមព្រៀង- ញើត ដំពោះមនុស្សណាផង ពាហើយមានស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់
នៅក្នុងក្រុងនោះដែរ នាងចេះតែមកនិយាយនឹងលោក នោះថា
សូមលោកកាត់ទោសដល់ខ្ញុំសត្រូវអោយខ្ញុំផង ៤តែលោកមិនទទួលព្រមជាយូរក្រែលហើយ សុះក្រោយ
មកក៏គិតក្នុងចិត្តថា ទោះបីអញមិនខ្លាចដល់ព្រះ ឬព្រម ញញើត ចំពោះមនុស្សណាក៏ដោយ
៥គង់តែអញនឹងជំនុំ ជំរះអោយស្ត្រីមេម៉ាយនេះជាមិនខាន ដោយព្រោះនាងនាំ
អោយរំខានចិត្តអញខ្លាំងណាស់ ក្រែងនាងចេះតែមករំអុក ជានិច្ចដូច្នោះទៅ នឹងនាំអោយអញពិប
ាកចិត្តទៅទៀតប ៦នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរពិចារណាសេចក្តី ដែល ចៅក្រមទុច្ចរិតនោះនិយាយចុះ
៧ចំណែកព្រះវិញ ដែល ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ ដល់ពួកវើសតាំងរបស់ទ្រង់
ដែលគេអំពាវនាវពរកទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នោះតើទ្រង់ មិនសងសឹកជំនួសគេដែរទេឬអី ៨ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់នឹងសងសឹកជំនួសអ្នកទាំងនោះជាប្រញាប់មិនខាន ប៉ុន្តែ
កាលណាកូនមនុស្សភានឹងមកមតើនឹងឃើញមានសេចក្តី ជំនឿនៅផែនដីដែរឬដូចម្តេច ?
រឿងប្រៀបប្រដូចពិព្វកធារិស៊ី និងអ្នកយកពន្ធ

៩ដល់ពួកអ្នកខ្លះដែលទុកចិត្តនឹងខ្លួនគេថា គេសុចរិតយហើយ ក៏មើលងាយដល់មនុស្សឯទៀតផងរ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលជា ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះថា ១០" មានបុរស ២នាក់ឡើងទៅ អធិស្ឋានលក្នុងព្រះវិហារ
មួយជាពួកធារិស៊ី មួយទៀតជាអ្នក យកពន្ធ ១១អ្នកធារិស៊ីក៏ឈររតាំងអធិស្ឋាន តែម្នាក់ឯង ដូច្នោះថា ឱ
ព្រះអង្គអើយ! ទូលបង្គំធម្មត្រូវគុណដល់ទ្រង់ ព្រោះទូលបង្គំមិនដូចជាមនុស្សឯទៀត ដែលជាមនុស្សប្លន់
ទុច្ចរិត ហើយកំផិត ឬដូចជាអ្នកយកពន្ធនេះទេ ១២ទូលបង្គំ តមសក្នុង១អាទិត្យ២ដង
ហើយក៏ថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ហតិរបស់ ទាំងអម្បាលម៉ានដែលទូលបង្គំបានចំណេញផង ១៣ឯអ្នក
យកពន្ធគាត់ឈរនៅទីឆ្ងាយ មិនទាំងងើបមើលទៅលើ មេឃផង ក៏គក់ដើមទ្រូងឡើងថា ឱព្រះអង្គអើយ!
សូមទ្រង់ មេត្តាអត់ទោសដល់ទូលបង្គំ ដែលជាអ្នកមានបាបផងអ ១៤ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
កាលចុះទៅដល់ផ្ទះ អ្នកនេះបានរាប់ ជាសុចរិតជាជាងអ្នក១នោះ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលដំកើង ខ្លួន
នោះនឹងត្រូវបន្ទាបវិញ ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើង ។

ក្មេងតូចៗ និងព្រះយេស៊ូវ

១៨:១៥-១៧ = មថ ១៩:១៣-១៥ មក ១០:១៣-១៦

១៥មានគេនាំកូនតូចៗមកឯព្រះយេស៊ូវដែរ ដើម្បីអោយ ទ្រង់បានពាល់វា តែកាលពួកសិស្សបានឃើញ
នោះក៏ បន្ទោសដល់គេ ១៦ប៉ុន្តែទ្រង់ហៅពួកសិស្សមកមានបន្ទូលថា "ទុកអោយកូនតូចៗមកឯខ្ញុំឯណោះ

កុំយាត់វាឡើយ ព្រោះ នគរព្រះ មានសុទ្ធតែមនុស្សដូចវាវាល់គ្នាដែរ ១៧ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិនទទួលនគរព្រះ ដូចជាកូនតូចៗក នោះមិនបានចូលទៅក្នុងនគរនោះឡើយ ។

នាម៉ឺនជាអ្នកមានម្នាក់

១៨:១៨-៣០ = មថ ១៩:១៦-២៩ មក ១០:១៧-៣០

១៨មាននាម៉ឺនម្នាក់ទូលសួរទ្រង់ថា "ឱលោកគ្រូល្អអើយ! តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច អោយច្បាប់ រាជវិធានរស់អស់កល្បជា និច្ច?" ខ ១៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នក ហៅខ្ញុំថាល្អដូច្នោះ គ្មានអ្នកណាល្អឡើយ មានតែមួយ ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះ" ២០អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា កុំអោយធិតអោយសោះ កុំអោយសំឡាប់មនុស្ស អោយសោះ កុំអោយលួចអោយសោះ កុំអោយធ្វើជាទី បន្ទាល់ក្លែងក្លាយអោយសោះ ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុក ម្តាយ" គ ។

២១តែគាត់ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្តីទាំងនេះ តាំងតែពីក្មេងមកហើយ" ។

២២កាលព្រះយេស៊ូវបានឮដូច្នោះ នោះក៏មានបន្ទូលទៅ គាត់ថា "អ្នកនៅខ្វះសេចក្តី១ទៀត ដូច្នោះ ចូរទៅលក់របស់ ទ្រព្យអ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានអោយដល់ពួកអ្នកក្រីក្រទៅយ នោះអ្នកនឹងបានព្រឡសម្បត្តិ នៅលើស្ថានសួគ៌វិញ រួច ចូលមកតាមខ្ញុំចុះ" ។

២៣កាលគាត់ បានឮសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះក៏កើត មានចិត្តព្រួយខ្លាំង ព្រោះគាត់មានសម្បត្តិទ្រព្យច្រើន ណាស់ ២៤ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញថា គាត់កើតមានចិត្តព្រួយ ច្បាប់ រាជវិធានរស់អស់កល្បមានបន្ទូលថា "មនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរ ព្រះពិបាកណាស់ច

២៥ដ្បិតដែលសត្វអូដូនិងចូលទៅតាមប្រ ហោងម្តូល នោះងាយជាជាងអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរព្រះ ទៅទៀត" ។

២៦ពួកអ្នកដែលឮក៏ទូលសួរថា "ដូច្នោះតើអ្នកណាអាចនឹង បានសង្រ្គោះ?"

២៧ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ការដែលមនុស្សធ្វើមិនកើត នោះ ព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើកើតទាំងអស់" ឆ ។

២៨នោះពេត្រុសទូលថា "មើល! យើងខ្ញុំបានលះចោល ទាំងអស់មកតាមទ្រង់ហើយ" ជ ។

២៩ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា គ្នាអ្នកណាដែលលះចោលផ្ទះសំបែង ឪពុក ម្តាយ បងប្អូន ឬប្រពន្ធកូន ដោយយល់ដល់នគរព្រះ ៣០ឥត បានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើង ក្នុងសម័យនេះនោះឡើយ ហើយលុះដល់បរលោកនាយឈ ក៏នឹងបានជីវិតរស់អស់- កល្បជានិច្ចថែមទៀតផង" ញ ។

ព្រះយេស៊ូវផ្តល់ទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត

១៨:៣១-៣៣ = មថ ២០:១៧-១៩ មក ១០:៣២-៣៤

៣១ ទ្រង់ក៏យកពួក១២នាក់មកមានបន្ទូលថា "មើល! យើង រាល់គ្នានឹងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមដ
នោះគ្រប់សេចក្តី ដែលពួកហោរារបំបែកចែងទុកពីកូនមនុស្សឌុ នឹងបានសំរេច ពិត ៣២ដ្បិតគេនឹងបញ្ជ
នលោកទៅពួកសាសន៍ដទៃ គេនឹង សើចចំអកអោយ គ្មានតិះដៀល ហើយស្មោះដាក់លោក
៣៣ ព្រះកាលគេបានវាយនឹងរំពាត់ណា ហើយនោះគេនឹង សំឡាប់តលោកបង តែក្រោយ៣ថ្ងៃមក
លោកនឹងរស់ ឡើងវិញ" ទ ។

៣៤ តែពួកសាវ័កមិនបានយល់សេចក្តីទាំងនោះសោះ ពាក្យនោះជាពាក្យលាក់កំបាំងដល់គេ ហើយគេមិនច
ាន យល់ថាជាដូចម្តេចទេ ។

អ្នកសុំទានខ្នាក់ម្នាក់បានមើលឃើញ

១៨:៣៥-៤៣ = មថ ២០:២៩-៣៤ មក ១០:៤៦-៥២

៣៥ កាលជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ នោះមានមនុស្សខ្នាក់ ម្នាក់អង្គុយសូមទាននៅមាត់ផ្លូវ ៣៦ គាត់ព
សួរសន្លឹកមនុស្ស ទាំងហ្នឹង ដែលដើរតាមនោះ ក៏សួរគេថា "តើមានការ អ្វី?" ៣៧ គេប្រាប់គាត់ថា
"គឺព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែត ទ្រង់យាងមក" ប ។

៣៨ រួចគាត់ស្រែកឡើងថា "ឱព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះវង្សហ្នឹង ដាវីឌអើយ! ផ
សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំផង!" ៣

៣៩ ឯពួកអ្នកដែលដើរមុន គេកំហែងគាត់អោយនៅស្ងៀម តែគាត់ស្រែកវិញតែខ្លាំងឡើងថា "ឱ
ព្រះវង្សហ្នឹងដាវីឌ អើយ! សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំផង!" ៣

៤០ នោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏ឈប់ ហើយបង្គាប់អោយគេនាំ គាត់មក កាលគាត់មកជិតហើយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "៤១ តើចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វីអោយអ្នក?"

គាត់ទូលថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមអោយភ្នែកទូល បង្គំបានភ្លឺឡើង" ។

៤២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អោយភ្លឺចុះ! សេចក្តីជំនឿអ្នកបានជួយសង្គ្រោះអ្នកហើយ" ម

៤៣ ស្រាប់តែ ភ្នែកគាត់បានភ្លឺភ្លាម ហើយគាត់ដើរតាមទ្រង់ទាំងពណ៌នា សរសើរដំកើងព្រះ
ឯមនុស្សទាំងអស់ដែលឃើញក៏សរសើរ ដល់ព្រះដែរ ។

ជំពូក ១៩

អ្នកយកពន្ធម្នាក់ឈ្មោះសាខេ

១៩ ១លុះទ្រង់បានចូលទៅក្នុងក្រុងយេរិទ្ធ ក៏យាងកាត់ ទីក្រុងទៅ

២នោះឃើញមានបុរសអ្នកមានម្នាក់ឈ្មោះ សាខេ ជាមេលើពួកអ្នកយកពន្ធ ពាគាត់ខំរកមើលព្រះ យេស៊ូវ
ដែលទ្រង់មានបែបភាពជាយ៉ាងណា តែមិនឃើញ សោះ ដោយព្រោះមានមនុស្សសន្ធិណាស់ ហើយគាត់ក៏តូច
ទាបផង ៤ដូច្នោះគាត់រត់ទៅពីខាងមុខ ឡើងលើដើម ឧទុម្ពរលអោយបានឃើញទ្រង់
ព្រោះទ្រង់ត្រូវយាងមកតាម នោះវ ។

៥កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់ នោះទ្រង់ងើបព្រះនេត្រ ឡើងឃើញ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "សាខេ
ចូរអ្នក ចុះមកជាប្រញាប់! ដ្បិតថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះអ្នក" ៦គាត់ក៏ចុះមកជាប្រញាប់
ហើយទទួលទ្រង់ដោយអំណរ ។

៧កាលមនុស្សទាំងអស់បានឃើញដូច្នោះ នោះគេរទូរទាំ ថា លោកច
ានចូលទៅស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះរបស់មនុស្សមាន បាបស ៨ឯសាខេក៏ឈរទូលទ្រង់ថាហ "មើលព្រះអម្ចាស់ អើយ!
ទូលបង្គំចែកទ្រព្យទូលបង្គំពាក់កណ្តាលអោយ ដល់ មនុស្សក្រីក្រ ហើយបើទូលបង្គំបានហួតពន្ធបំបាត់ចំពោះ
អ្នកណាឡ ទោះទូលបង្គំនឹងសងគេ១ជា៤វិញ" អ ។

៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ថ្ងៃនេះសេចក្តី សង្គ្រោះបានមកដល់ផ្ទះនេះហើយ
ពីព្រោះអ្នកនេះជាពូជ លោកអីប្រហាំដែរក ១០ដ្បិតកូនមនុស្ស បានមកដើម្បីនឹងរក
ហើយជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សបាត់បង់" ខ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកបំរើល្អ ហើយស្មោះត្រង់
១៩:១២-២៧ = មថ ២៥:១៤-៣០

១១កាលគេកំពុងតែស្តាប់សេចក្តីទាំងនោះនៅឡើយ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា
ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច១ថែមទៀត ដោយ ព្រោះជិតដល់ក្រុងយេរិទ្ធសាឡិមហើយ គេក៏ស្មានថានគរ ព្រះគ
រៀបនឹងលេចមកភ្លាមយ ១២ដូច្នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានបុរសត្រកូលខ
ស្តម្ភាក់រៀបនឹងចេញទៅឯស្រុកឆ្ងាយ ដើម្បីត្រងរាជ្យ រួចត្រឡប់មកវិញ ១៣ក៏ហៅពួកបារាំង១០ នាក់
មកប្រគល់ប្រាក់១០ណែនដល់គេ ដោយថា ចូរឯង រាល់គ្នាធ្វើជំនួញដរាបដល់អញត្រឡប់មកវិញ ។

១៤ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកស្រុករបស់លោក គេស្តាប់លោកណាស់ ក៏ ចាត់សារអោយទៅតាមក្រោយលោកទូលថា
យើងរាល់ គ្នាមិនចង់អោយមនុស្សនេះ សោយរាជ្យលើយើងទេ ។

១៥លុះត្រឡប់មកវិញ ក្រោយដែលបានត្រងរាជ្យហើយ នោះទ្រង់បង្គាប់អោយហៅពួកបារាំងទាំងនោះ
ដែលទ្រង់ បានប្រគល់ប្រាក់ដល់គេអោយមក ដើម្បីចង់ដឹងពីអ្នកនិមួយ ៗ ដែលជួញបានចំណេញប៉ុន្មានម្នាក់ ។

១៦អ្នកមុនដំបូងក៏មកទូលថាព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ណែន របស់ទ្រង់បានចំណេញ១០ណែនទៀត ។

១៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា ប្រពៃហើយបាវល្អអើយ! ច ដោយ ព្រោះឯងមានចិត្តស្មោះចំពោះ ក្នុងការបន្តិចបន្តួចនេះ នោះចូរឯងត្រួតលើទីក្រុង១០ចុះឆ ។

១៨អ្នកទី២ក៏មកទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ណែន របស់ទ្រង់បានចំណេញ៥ណែនទៀត ១៩រួចទ្រង់មានបន្ទូល ទៅអ្នកនេះដែរថា ឯង ចូរឯងត្រួតលើទីក្រុង៥ចុះ ។

២០អ្នក១ទៀតមកទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! នេះនែ៎ ប្រាក់ ណែនរបស់ទ្រង់ ដែលទូលបង្គំ បានវេចទុកក្នុងកន្សែង ២១ដ្បិតទូលបង្គំនឹកខ្លាចទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ជាមនុស្សប្រិតប្រៀប ទ្រង់លើកយករបស់ដែលទ្រង់មិនបានដាក់ ហើយច្រូតចំរូត ដែលទ្រង់មិនបានសាបព្រោះជ ។

២២នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា បាវអាក្រក់អើយ! អញនឹងជំនុំជំរះឯងតាមសំដឹងឈ ចុះបើឯងដឹងថា អញជា មនុស្សប្រិតប្រៀប ទាំងលើកយករបស់ដែលអញមិនបាន ដាក់ ហើយច្រូតចំរូតដែលអញមិនបានសាបព្រោះញ ។

២៣ដូច្នោះ តើហេតុអ្វីបានជាឯងមិនបានយកប្រាក់អញនោះ ទៅដាក់នៅឯផ្ទះចងការវិញ ដើម្បីដល់អញត្រឡប់មកវិញ នោះអញនឹងបានទាំងដើមទាំងការផង ។

២៤ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកអ្នក ដែលឈរនៅមុខលោក ថា ចូរដកយកប្រាក់១ណែនពីវាចេញ ហើយអោយដល់អ្នក ដែលមាន១០ណែនវិញ ។

២៥អ្នកទាំងនោះទូលទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! អ្នកនោះ មាន១០ណែនហើយ ។

២៦ដ្បិតអញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា គេនឹងអោយដល់អស់អ្នក ណាដែលមាន តែអ្នកណាដែលគ្មាន នោះគេនឹងហូតយក ទាំងរបស់ដែលអ្នកនោះមានចេញផងដ ២៧មួយទៀតឯពួក ខ្លាំងសត្រូវដែលមិនចង់អោយអញសោយរាជ្យលើគេ នោះ ចូរនាំគេមកសំឡាប់ទាំងអស់ នៅមុខអញនេះវិញ” ។

ក្បួនដង្ហែរនៃជ័យជំនះ

១៩:២៩-៣៨ = មថ ២១:១-៩ មក ១១:១-១០

១៩:៣៩-៣៨ = យហ ១២:១២-១៥

២៨លុះទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះរួចហើយ នោះទ្រង់ យាងទៅខាងមុខ ឡើងសំដៅទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមបំ ២៩កាលយាងទៅជិតដល់ភូមិបេតផាសេ និងភូមិបេថានីឌុ នៅក្បែរភ្នំ ដែលហៅថាភ្នំដើមអូលីវិវលហើយ នោះទ្រង់ ចាត់សិស្ស២នាក់អោយទៅដោយថា ៣០ត្រូវចូលទៅក្នុងភូមិ

នៅខាងមុខនុះកាលណាចូលដល់ហើយ នោះនឹងឃើញកូនលា១គេចងទុក
ដែលមិនទាន់មានអ្នកណាជិះនៅឡើយ ចូរស្រាយវាដឹកនាំមក ៣១បើអ្នកណាសួរអ្នកថា ស្រាយវា ធ្វើអី
នោះត្រូវឆ្លើយថា ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹង វា” ។

៣២ពួកអ្នកដែលទ្រង់បានចាត់នោះក៏ទៅ ឃើញមានដូចជា ទ្រង់ប្រាប់ណា ៣៣កំពុងដែលគេស្រាយកូនលា
ម្ចាស់វាក៏សួរ ថា “អ្នកស្រាយវាធ្វើអី?”

៣៤គេឆ្លើយថា “ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹងវា” ។

៣៥រួចគេដឹកវាទៅថ្វាយព្រះយេស៊ូវ ក៏ក្រាលអារគេលើខ្នង ហើយថ្វាយទ្រង់គង់

៣៦កំពុងដែលទ្រង់យាងទៅ គេក៏នាំគ្នា យកអាររបស់ខ្លួនក្រាលតាមផ្លូវត ។

៣៧សុះទ្រង់យាងជិតដល់ហើយ គឺត្រង់ផ្លូវចុះពីភ្នំដើមអូ- លីវីថមក នោះពួកសិស្សទ្រង់ទាំងហ្វូង
ចាប់តាំងមានសេចក្តី រីករាយ ក៏ពោលសរសើរដល់ព្រះ ដោយសំឡេងយ៉ាង ខ្លាំង ដោយព្រោះអស់ទាំងការប
ុទ្ធិបារមីដែលគេបាន ឃើញនោះ ៣៨គឺពោលថា “ស្តេចដែលយាងមក ដោយនូវ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ” ទ ” សូម អោយបានសេចក្តី ក្សេមក្សាន្តនៅស្ថានសួគ៌ និងសេរីល្អនៅ ស្ថានដ៏ខ
ង់បំផុត” ឆ ។

៣៩នោះពួកធារិស្តិខ្លះ ដែលនៅក្នុងបណ្តាមនុស្ស គេទូល ទ្រង់ថា

“លោកគ្រូត្រូវស្តីបន្ទោសដល់ពួកសិស្សលោកផង” ន

៤០តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម
នោះផ្ទះនឹងស្រែកឡើងវិញ” ប ។

៤១កាលទ្រង់យាងទៅបង្ហើយ និងឃើញទីក្រុងហើយ នោះ ក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែងនឹងក្រុងនោះថាផ “៤២ឱឯង
ឯងអើយ! នៅថ្ងៃរបស់ឯងនេះ គួរណាស់តែឯងបានស្គាល់សេចក្តី ដែលសំរាប់អោយឯងបានសុខសាន្តទៅអេះ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សេចក្តីទាំងនោះបានកំបាំងនឹងភ្នែកឯងហើយ ៤៣ដ្បិតនឹង មានថ្ងៃមកដល់
ដែលពួកខ្មាំងសត្រូវឯងនឹងធ្វើបន្ទាយនៅ ជុំវិញឯង ព្រមទាំងឡោមព័ទ្ធ ហើយបិទផ្លូវគ្រប់ទិសព ៤៤គេ
នឹងពង្រាបឯងអោយស្មើនឹងដី ព្រមទាំងកូនចៅដែលមាន ក្នុងឯងផងរក
ឥតទុកថ្មណាមួយអោយនៅត្រួតលើថ្មណាម នៅក្នុងឯងឡើយ ពីព្រោះឯងមិនបានស្គាល់ពេលដែលព្រះ
យាងមកយប្រោសឯងសោះ” ។

ព្រះយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

១៩:៤៥,៤៦ = មថ ២១:១២-១៦ មក ១១:១៥-១៨ យហ ២:១៣-១៦

៤៥កាលទ្រង់យាងចូលដល់ក្នុងព្រះវិហារហើយ នោះទ្រង់ ចាប់តាំងដេញពួកអ្នកដែលលក់ដូរចេញ ៤៦ដោយបន្ទូលថា "មានសេចក្តីចែងទុកមកថា ដំណាក់អញជាទីសំរាប់អធិ-ស្មាន តែអ្នករាល់គ្នា បានយកធ្វើជារោងចោរវិញ" ។

៤៧ទ្រង់ក៏បង្រៀនក្នុងព្រះវិហាររាល់តែថ្ងៃ តែពួក សង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកអ្នកធំក្នុងបណ្តាជន គេខំស្វែង រកឱកាស នឹងបំផ្លាញទ្រង់ចេញល ៤៨តែរកហេតុអ្វីមិនបាន សោះ ពីព្រោះបណ្តាជនកំពុងប្រុងស្តាប់ទ្រង់ណាស់ ។

ជំពូក ២០

អំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២០:១-៨ = មថ ២១:២៣-២៧ មក ១១:២៧-៣៣

២០ ១មានកាល១ថ្ងៃនោះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ បង្រៀនដល់ពួកជន ព្រមទាំងប្រាប់ដំណឹងល ្រនៅក្នុងព្រះ វិហារស នោះពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ ក៏មក ដល់ ២គេទូលទ្រង់ថា "សូមប្រ ាប់យើងខ្ញុំ តើអ្នកធ្វើការទាំង នេះ ដោយអាងអំណាចអ្វី? អ្នកណាបានបើកអំណាចនេះ អោយអ្នក?" ហ ។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នាពី សេចក្តី១ដែរ ចូរប្រាប់មកខ្ញុំសិន ៤ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់ យ៉ូហានឡ តើមកពីស្ថានសួគ៌ ឬពីមនុស្ស?"

៥គេក៏រះគិតគ្នាថា "បើយើងថា មកពីស្ថានសួគ៌ នោះវានឹង សួរយើងវិញថា ដូច្នោះហេតុអ្វី បានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ជឿគាត់ ៦តែបើយើងឆ្លើយថា មកពីមនុស្ស នោះបណ្តា ជនអ នឹងចោលយើងនឹងថ្ល ពីព្រោះគេជឿប្រាកដថាយ៉ូហាន នេះ ជាហោរាប្រាកដមែន" ក ។

៧រួចគេទូលឆ្លើយថា "មិនដឹងជាមកពីណាទេ" ។

៨ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលសបដល់គេថា "ដូច្នោះ ខ្ញុំមិនប្រាប់អោយ អ្នករាល់គ្នាដឹងដែលខ្ញុំអាងអំណាចអ្វីនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកស៊ីឈ្នួលធ្វើចំការ

២០:៩-១៩ = មថ ២១:៣៣-៤៦ មក ១២:១-១២

៩ទ្រង់ក៏ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅបណ្តាជន ជាពាក្យប្រដូច នេះថា "មានបុរសម្នាក់បានដាំចំការទំពាំង ១យជូរខ ហើយ ប្រវាស់ទៅអោយពួកអ្នកធ្វើចំការ រួចក៏ចេញពីស្រុកនោះ ទៅជាយូរគ ១០លុះដល់រដូវហើយ គាត់ក៏ចាត់បារទៅឯពួក ធ្វើចំការ ដើម្បីអោយគេចែកផលទំពាំងបាយជូរមកគាត់ តែពួកអ្នកទាំងនោះ

គេវាយបណ្តេញបាវនោះអោយមកវិញ ទទេ ១១គាត់បាត់បាវ១ទៅទៀត តែគេវាយបាវនោះដែរ
ទាំងដៀលគ្នះ ហើយបណ្តេញអោយមកវិញទទេ ១២គាត់ក៏ ចាត់អ្នកទី៣អោយទៅទៀត
តែគេវាយអ្នកនោះអោយមាន របួស រួចបោះចោលទៅក្រៅទៅ ។

១៣នោះថៅកែចំការគិតថា តើត្រូវអោយអញធ្វើដូចម្តេច
អញនឹងចាត់កូនសំឡាញ់យរបស់អញអោយទៅទៀត ក្រែង កាលណាគេឃើញ នោះគេនឹងកោតខ្លាចដល់វា
។

១៤តែកាលពួកធ្វើចំការបានឃើញ នោះគេរិះគិតគ្នាថា នេះជាកូនគ្រងមរដក
ចូរយើងសំឡាប់វាចោលទៅ ដើម្បី អោយបានមរដកមកយើងវិញ ១៥គេក៏បោះទៅក្រៅចំការ
ហើយសំឡាប់ចោលទៅ ។

ដូច្នោះ តើថៅកែចំការនោះនឹងធ្វើដូចម្តេច? ១៦គឺគាត់នឹង មកបំផ្លាញដល់ពួកធ្វើការងារនោះ
រួចប្រវាស់ទៅអោយអ្នកឯ ទៀតវិញ” ។

កាលបានសេចក្តីនោះហើយ គេក៏ទូលថា “សូមកុំអោយ បានដូច្នោះឡើយ!”

១៧តែទ្រង់ទតទៅគេ មានបន្ទូលថា “ឯសេចក្តីដែលចែង ទុកមកថា:

ថ្មដែលជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ជា ថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក តើមានន័យដូចម្តេច? ច

១៨អស់អ្នកណាដែលធ្លាក់លើថ្មនោះនឹងត្រូវបាក់បែក តែ អ្នកណាដែលថ្មនោះធ្លាក់លើ
នោះនឹងត្រូវកិនខ្ទេចខ្ទីទៅ” ឆ ។

១៩នៅវេលានោះឯង ពួកសង្គ្រាមនិងពួកអាចារ្យក៏រក ចាប់ទ្រង់ជ
ដ្បិតគេដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបនោះ ដាក់គេ តែគេនឹកខ្លាចបណ្តាជនឈ ។
ការបង់ពន្ធនៅស្តេចសេសារ

២០:២០-២៦ = មថ ២២:១៥-២២ មក ១២:១៣-១៧

២០គេឃ្នាំមើលទ្រង់ ហើយក៏ចាត់ពួកសំរាត់ខ្លះទៅ ដែល ធ្វើបូកជាត្រឹមត្រូវ ដើម្បីនឹងចាប់ទ្រង់
ដោយនូវព្រះបន្ទូលព្យ ប្រយោជន៍នឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅក្នុងកំឡាំង និងអំណាចនៃចៅ ហ្វាយខេត្តដ

២១អ្នកទាំងនោះទូលសួរទ្រង់ថា “លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំដឹងថា លោកមានប្រសាសន៍ ហើយបង្រៀន សុទ្ធតែ
ដោយត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ហើយលោកមិនយល់មុខអ្នកណា សោះ លោកបង្រៀនពីផ្លូវព្រះ
តាមតែសេចក្តីពិតប ២២ដូច្នោះ តើបើកអោយយើងខ្ញុំបង់ពន្ធថ្វាយសេសារឬទេ?”

២៣តែទ្រង់ជ្រាបឧបាយកលរបស់គេ ក៏មានបន្ទូលថា “ហេតុ អ្វីបានជាល្អរុងរឿងខ្ញុំដូច្នោះ?

២៤ ចូរចម្លែកកាក់ធំ១មកអោយ ខ្ញុំមើល! តើមានរូប និងឈ្មោះនេះ ជាប់រស់អ្នកណា?

គេទូលឆ្លើយថា "ជាប់រស់សេសារ" ។

២៥ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើដូច្នោះ ចូរថ្វាយរបស់សេ សារទៅសេសារទៅ! ឌុ
ហើយរបស់ព្រះទៅព្រះវិញ" ។

២៦ ខណៈនោះ គេចាប់ព្រះបន្ទូលទ្រង់នៅមុខជនទាំងឡាយ មិនច
ានហើយក៏ស្ងៀមនៅដោយអស្ចារ្យពីចំឡើយរបស់ទ្រង់
ការរស់ឡើងវិញ ហើយនិងការរៀបការ

២០:២៧-៤០ = មថ ២២:២៣-៣៣ មក ១២:១៨-២៧

២៧ នោះមានពួកសាឌូស៊ីខ្លះឈរ ដែលប្រកាន់ថា គ្មានសេចក្តី រស់ឡើងវិញណា គេមកទូលសួរដល់ព្រះយេស
្នូវថា "២៨ លោក គ្រូ! លោកម៉ូសេបានចែងទុកអោយយើងខ្ញុំថា បើបងអ្នក ណាមានប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅ
ឥតមានកូន នោះប្អូនត្រូវយក នាងនោះ ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជអោយបងត ២៩ ដូច្នោះមានបង ប្អូន៧នាក់
បងច្បងបានយកប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅគ្មានកូន សោះ ៣០ ប្អូនបន្ទាប់ក៏យកនាង ហើយស្លាប់ទៅ ឥតកូនដែរ
៣១ អ្នកទី៣ក៏យកនាងទៀត បណ្តាទាំង៧នាក់នោះក៏យកនាង គ្រប់ៗគ្នា ហើយស្លាប់ទៅ
ឥតមានកូនដូចគ្នាទាំងអស់ ៣២ ក្រោយបង្អស់មក នាងនោះស្លាប់ទៅដែរ ៣៣ ដូច្នោះដល់
គ្រាដែលរស់ឡើងវិញតើនាងនោះនឹងធ្វើជាប្រពន្ធរបស់អ្នក ណា ដ្បិតអ្នកទាំង៧នោះច
ានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់ៗគ្នា?"

៣៤ នោះទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ធម្មតាមនុស្សនៅ លោកិយនេះ គេតែងយកប្តីប្រពន្ធ
៣៥ តែអស់អ្នកដែលបាន រាប់ជាគូរ អោយបានទៅឯបរលោកនាយថ ហើយអោយ ច
ានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនៅស្ថាននោះគេមិនដែលយកប្តីប្រ ពន្ធទៀតទេ ៣៦ ពីព្រោះគេមិនចេះស្លាប់ទៀត
គឺដូចជាទេវតា

ហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះធម៌ទ ដោយបានរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ

៣៧ រីឯដំណើរដែលមនុស្សរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះ ទាំងលោកម៉ូសេក៏បានបង្ហាញ ក្នុងរឿងពីគុម្ពបន្លាហើយ
ក្នុងកាលដែលលោកហៅព្រះអម្ចាស់ ថាជាព្រះនៃលោក អ័ប្រាហាំនៃលោកអ៊ីសាក ហើយនៃលោកយ៉ាកុប
៣៨ ដ្បិត ទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះនៃមនុស្ស រស់វិញ
ព្រោះមនុស្សទាំងអស់រស់រាប់ទ្រង់ ។

៣៩ នោះមានពួកអាថាវ្យខ្លះឆ្លើយឡើងថា "លោកគ្រូ! លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវណាស់!" ៤០ រួចគេមិនហ

ានទូល សួរទ្រង់ទៀតឡើយន ។

តើព្រះគ្រីស្ទមានវង្សត្រកូលពីណា?

២០:៤១-៤៧ = មថ ២២:៤១-២៣:៧ មក ១២:៣៥-៤០

៤១ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលសួរគេថា "ដូចម្តេចបានជាគេថា ព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះវង្សប្តូងដាវីឌ? ប
៤២ ព្រោះប្តូងដាវីឌនោះ ឯង ទ្រង់បានមានបន្ទូលក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើងថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
មានបន្ទូលទៅព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំថា ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ ៤៣ ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯង
អោយធ្វើជាកំណល់ កល់ជើងឯងផ ៤៤ ដូច្នោះ បើប្តូងដាវីឌនោះឯង ទ្រង់ហៅព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់
នោះធ្វើដូចម្តេចអោយព្រះគ្រីស្ទធ្វើជា ព្រះវង្សទ្រង់បាន" ។

៤៥ កាលបណ្តាជនកំពុងតែស្តាប់ទ្រង់ នោះទ្រង់មានបន្ទូល ទៅពួកសិស្សថា
"៤៦ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកអាចារ្យដែលគេ ចូលចិត្តពាក់អាវវែងដើរចុះឡើង ក៏គាប់ចិត្តអោយមនុស្ស
គំនាប់គេនៅទីផ្សារ ហើយចង់អង្គុយកន្លែងមុខគេក្នុងសាលាប្រជុំ និងកន្លែងដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងការសិល្បៈ
៤៧ តែ គេឆស្មើផ្ទះស្រីមេម៉ាយទាំងដោះសាខ្លួនដោយសូត្រធម៌
អោយច្រើនអ្នកទាំងនោះឯងនឹងត្រូវទោសធ្ងន់ជាងទៅ ទៀត" ។

ជំពូក ២១

ដង្ហាយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ

២១:១-៤ = មក ១២:៤១-៤៤

២១ ១ នោះទ្រង់ក្រឡេកព្រះនេត្រទតទៅ ឃើញពួកអ្នក មានកំពុងតែដាក់ប្រាក់ដង្ហាយក្នុងយូងភ
២ ទ្រង់ក៏ឃើញស្ត្រី មេម៉ាយក្រម្នាក់ ដាក់ថ្វាយតែ២ស្លឹងគត់ ពារួចទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ
ាកដថា ស្ត្រីមេម៉ាយទីល ក្រនេះ បានដាក់ដង្ហាយលើសជាងគេទាំងអស់ ៤៧ តែអ្នក ទាំងនោះ
សុទ្ធតែយកពីរបស់សំណល់ខ្លួនមកថ្វាយ តែឯស្ត្រី នេះ នាងបានយកពីសេចក្តីកំសត់របស់ខ្លួនមក ថ្វាយវិញ គឺ
នាងបានថ្វាយរបស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានសំរាប់នឹងចិញ្ចឹម ជីវិតខ្លួនផង" ម ។ សញ្ញានៃទិវាសននៃពិភពលោក

២១:៥-៣៦ = មថ ២៤: មក ១៣

២១:១២-១៧ = មថ ១០:១៧-២២

៥ កាលអ្នកខ្លះកំពុងតែនិយាយពីព្រះវិហារ ដែលធ្វើនឹងថ្ម យ៉ាងល្អ ហើយតាក់តែងដោយដង្ហាយទាំងប៉ុន្មាន
នោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា "ឯងរបស់ទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែ មើល នោះនឹងមានថ្ងៃមកដល់

ដែលនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើ ថ្មឡើង ឥតត្រូវទំលាក់ចុះនោះទេ”យ ។

៧នោះគេទូលសួរទ្រង់ថា “លោកគ្រូ! តើកាលណាការ ទាំងនេះនឹងកើតឡើង តើមានទិសគាល់ណាអោយដឹងក្នុង កាល ដែលការទាំងនេះជិតមកដល់?”

៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងអ្នកណានាំអោយ អ្នករាល់គ្នាវង្វែង ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំ មកនិយាយថា គឺខ្ញុំនេះហើយ ក៏នឹងថា វេលាជិតដល់ហើយ ដូច្នោះ កុំអោយទៅតាមគេឡើយរ ៩កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឆ្ងាយពីចំបាំង និងចលាចល នោះកុំអោយភ័យស្អុតឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះត្រូវតែមកជាមុន តែនោះពុំទាន់ដល់ចុង បំផុតជាឆាប់ម៉្លោះទេ” ។

១០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា “សាសន៍១នឹងលើកគ្នាទាស់ នឹងសាសន៍១ ហើយនគរ១ទាស់នឹងនគរ១ល ១១ក៏នឹងមាន កក្រើកដីជាខ្លាំង និងអំណត់ ហើយអាសន្នរោគនៅកន្លែង ផ្សេងៗ ទាំងមានហេតុនាំអោយភ័យ និងទិសគាល់យ៉ាងធំពី លើមេឃផង” វ ។ ១២តែមុនការទាំងនោះ គេនឹងចាប់អ្នករាល់គ្នាធ្វើទុក្ខ បញ្ជូនទៅសាលាប្រជុំ ហើយដាក់គុក ព្រមទាំងនាំអ្នករាល់ គ្នាទៅចំពោះស្តេច និងចៅហ្វាយខេត្ត ដោយព្រោះឈ្មោះ ខ្ញុំផង ១៣ប៉ុន្តែការនោះនឹងត្រឡប់ប្រែជាឱកាស អោយអ្នក រាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់វិញស ១៤ដូច្នោះ ចូរសំរេចក្នុងចិត្តថា អ្នក រាល់គ្នានឹងមិនគិតជាមុន អំពីពាក្យដែលត្រូវដោះសាទេហ ១៥ដ្បិតខ្ញុំនឹងអោយអ្នករាល់គ្នាមានថ្វីមាត់ឡ ហើយនិងប្រាជ្ញា វិញ ដែលពួកអ្នកតាំងពុំអាចនឹងឆ្លើយឆ្លង ប ១៦ប៉ុន្តែទោះទាំងឪពុកម្តាយ បងប្អូន ញាតិសន្តាន ហើយមិត្រអ សំឡាញ់ក៏នឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងសំ- ឡាប់អ្នករាល់គ្នាខ្លះដែរ ១៧មនុស្សទាំងអស់នឹងស្តាប់អ្នករាល់ គ្នា ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំក ១៨តែសូម្បីសក់១សរសៃលើក្បាល អ្នករាល់គ្នា ក៏មិនត្រូវវិនាសបាត់ផងខ ១៩អ្នករាល់គ្នានឹង បានជីវិតគង់នៅវិញដោយមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួនត ។

២០ប៉ុន្តែ កាលណាឃើញពលទ័ពឡើមព័ទ្ធក្រុងយេរូសា ឡឹមយ នោះត្រូវអោយដឹងថា សេចក្តីហិនវិនាសនៃក្រុងនោះ ជិតដល់ហើយ ២១គ្រានោះ ត្រូវអោយអស់អ្នកនៅស្រុកយូដា រត់ទៅឯភ្នំ ហើយពួកអ្នកនៅកណ្តាលទីក្រុង ត្រូវរត់ចេញ ទៅអោយផុត ក៏កុំអោយពួកអ្នកដែលនៅស្រុកស្រែ ចូលទៅ ក្នុងទីក្រុងឡើយ ២២ដ្បិតគ្រានោះជាគ្រាសងសឹកច ដើម្បីនឹង សំរេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលច ានចែងទុកមកឆ ២៣៦ពួក ស្រីៗដែលមានផ្ទៃពោះ ហើយពួកដែលបំបៅកូន នៅគ្រា នោះ នឹងវេទនាណាស់ ដ្បិតនឹងមានសេចក្តីវេទនាខ្លាំង នៅក្នុងស្រុក ហើយនឹងសេចក្តីក្រោចដល់បណ្តាជននេះ២៤គេ នឹងដួលនៅក្រោមមុខដាវ ហើយនិងត្រូវដឹកនាំទៅជាឈ្លីយ ដល់អស់ទាំងនគរ

ក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវសាសន៍ដទៃជាន់ ឈឺជ ដរាបដល់គ្រាបស់សាសន៍ដទៃបានសំរេច ។

២៥កាលណោះ នឹងមានទិសគាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យក្នុង ព្រះចន្ទ និងក្នុងអស់ទាំងផ្កាយ ហើយនៅលើផែនដី នឹងមាន សេចក្តីលំបាកនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងសេចក្តីទ័លក់និត ដោយព្រោះសូរសន្ធិករបស់សមុទ្រ និងរលកឈ

២៦មនុស្សនឹងស្រយុតចិត្តដោយភ័យ ហើយដោយទន្ទឹងចាំ ការដែលត្រូវមកលើផែនដី ដ្បិតអស់ទាំងអំណាចនៅលើ មេឃនឹងត្រូវកក្រើករំពើកញ ២៧នោះគេនឹងឃើញកូនមនុស្សដ មកលើពពកមានទាំងព្រះចេស្តា និងសិរីល្អជាខ្លាំង ២៨កាល ណាការទាំងនេះ ចាប់តាំងកើតមក នោះអោយអ្នករាល់គ្នា ងើបមើលទៅលើ ពីព្រោះសេចក្តីប្រោសលោះរបស់អ្នក រាល់គ្នាជិតដល់ហើយ” ឌ ។

២៩រួចទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រដូចទៅគេថា “ចូរ មើលដើមល្វា និងអស់ទាំងដើមឈើចុះ! ៣០កាលណាវា សាស់ឡើង នោះអ្នករាល់គ្នាយល់ឃើញដោយខ្លួនឯងថា រដូវក្តៅជិតដល់ហើយ ៣១កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឃើញការ ទាំងនេះកើតមក នោះត្រូវដឹងថា នគរព្រះឈរជិតដល់ហើយ យ៉ាងដូច្នោះដែរ” ។

៣២ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សដំណនេះណានឹង មិនទាន់កន្លងហួសបាត់ទៅឡើយ ទាល់តែគ្រប់ការទាំងនេះ បានកើតមក ៣៣ឯផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះនឹងកន្លងបាត់ទៅ តែពាក្យខ្ញុំ មិនដែលកន្លងបាត់ឡើយ” ត ។

៣៤ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន! ក្រែងចិត្តអ្នករាល់គ្នាកំពុង តែផ្ទុកនូវសេចក្តីរីករឹងស៊ីជីក ហើយនឹងសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ នៅជីវិតថ នោះលោតែថ្ងៃនោះទមកដល់អ្នករាល់គ្នាភ្លាម ៣៥ដ្បិតថ្ងៃនោះនឹងមកដូចជាលប់ គ្របលើអស់ទាំងមនុស្ស ដែលនៅគ្រប់លើផែនដី ៣៦ដូច្នោះ ចូរចាំយាមចុះ ហើយ អធិស្ឋានជានិច្ច! ដើម្បីអោយបានរាប់ជាកូរនឹងរួចពីការ ទាំងនេះដែលត្រូវមក ហើយអោយចុះ រានឈរនៅមុខកូន មនុស្សផង ។

៣៧នៅពេលថ្ងៃ ទ្រង់តែងបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារន លុះដល់ ពេលយប់ ទ្រង់តែងតែយាងចេញទៅស្នាក់នៅលើភ្នំដែល ហៅថា ភ្នំដើមអូសិរីផ ៣៨ព្រលឹមៗឡើង បណ្តាជនក៏មក ស្តាប់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារជានិច្ច ។

ជំពូក ២២

យូដាសក្សត៍ព្រះយេស៊ូវ

២២:១,២ = មថ ២៦:២-៥ មក ១៤:១,២,១០,១១

២២ ១វិងបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែក ដែលហៅថាបុណ្យរំលង នោះក៏ជិតមកដល់ភ ២ហើយពួកសង្គ្រាជ
និងពួកអាចារ្យ គេ រកវិធីយ៉ាងណានឹងសំឡាប់ទ្រង់ចេញម ព្រោះគេខ្លាចបណ្តា ជន
ពានោះអារក្សសំរាំងយំវាចូលយូដាសដែលហៅថាអីស្តា រីយ៉ុតរ ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២
៤រួចវាទៅនិយាយនឹងពួកសង្គ្រាជ ហើយពួកមេទ័ពរក្សាព្រះវិហារល ពីបែបដែលនឹងបញ្ជូន ទ្រង់អោយដល់គេ
៥គេក៏ត្រេកអរណាស់ ហើយសន្យានឹង អោយប្រាក់ដល់វា ៦វាយល់ព្រម រួចក៏ទៅរកឪកាសនឹង បញ្ជូ
នទ្រង់ដល់គេ ក្នុងកាលដែលឃ្លាតពីបណ្តាមនុស្ស ។
ពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់

២២:៧-១៣ = មថ ២៦:១៧-១៩ មក ១៤:១២-១៦

២២:១៧-២០ = មថ ២៦:២៦-២៩ មក ១៤:២២-២៥ ១កថ ១១:២៣-២៥

២២:២១-២៣ មថ ២៦:២១-២៤ មក ១៤:១៨-២១ យហ ១៣:២១-៣០

២២:២៥-២៧ មថ ២០:២៥-២៨ មក ១០:៤២-៤៥

២២:៣៣,៣៤ = មថ ២៦:៣៣-៣៥ មក ១៤:២៩-៣១ យហ ១៣:៣៧,៣៨

៧៦ ថ្ងៃបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែកមកដល់ គឺជាថ្ងៃដែលគេត្រូវ សំឡាប់កូនចៀមធ្វើបុណ្យរំលងស
៨នោះទ្រង់ចាត់ពេត្រុស និងយ៉ូហានហោយទៅ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅរៀបចំ
បុណ្យរំលងសំរាប់យើងរាល់គ្នាបរិភោគ" ។

៩តែគេទូលសួរថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ អោយយើង ខ្ញុំរៀបចំនៅកន្លែងណា?"

១០ទ្រង់ក៏ប្រាប់ថា "មើល! កាលណាចូលទៅក្នុងទីក្រុង នោះនឹងឃើញមនុស្សម្នាក់កំពុងតែលីក្អមទឹក
ចូរតាមអ្នក នោះ ទៅក្នុងផ្ទះណាដែលគាត់ចូល ១១ហើយនិយាយនឹង ម្ចាស់ផ្ទះនោះថា
លោកគ្រូមានប្រសាសន៍សួរមកអ្នកថា តើ បន្ទប់ដែលខ្ញុំនឹងទទួលទានបុណ្យរំលង ជាមួយនឹងពួកសិស្ស
ខ្ញុំនៅឯណា ១២នោះគាត់នឹងបង្ហាញបន្ទប់១ធំនៅខាងលើ ដែលមានគ្រប់ប្រដាប់ប្រដា
ចូររៀបចំនៅទីនោះចុះ!"

១៣គេក៏ទៅឃើញ ដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូលឡ ហើយគេ រៀបចំបុណ្យរំលង ។ ១៤លុះដល់ពេលហើយ
ទ្រង់អភ័គង់នៅតុកជាមួយនឹងពួក សាវ័ក ១៥ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនដែលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ខ្ញុំ ប
ានចង់ទទួលទានបុណ្យរំលងនេះជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា យ៉ាងអស់ពីចិត្តខ ១៦ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ខ្ញុំមិនបាន ទទួលទានបុណ្យនេះទៀតទេ ទាល់តែបុណ្យនេះបានសំរេច នៅក្នុងនគរព្រះវិញ" គ ។

១៧កាលទ្រង់បានទទួលព័រោង នោះក៏អរព្រះគុណ រួចមាន បន្ទូលថា "ចូរយកព័រោងនេះចែកគ្នាផឹក ១៨ដ្បិតខ្ញុំ ប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា ខ្ញុំមិនផឹកពិផលផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ ដរាប ដល់នគរព្រះបានមកដល់" ។

១៩រួចទ្រង់ក៏យកនំប៉័ងមកអរព្រះគុណ ហើយកាច់យប្រទានទៅ គេដោយបន្ទូលថា
"នេះហើយជារូបកាយខ្ញុំដែលបានប្រទាន មកសំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើបុណ្យនេះ ដើម្បីវិញក៏ពិខ្ញុំចុះ!"

២០ក្រោយដែលបានបរិភោគហើយ នោះទ្រង់យកព័រោងមក ធ្វើបែបដូច្នោះដែរ ដោយបន្ទូលថា
"ព័រោងនេះជាសញ្ញាថ្មីង ដែលតាំងដោយនូវឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមដែលត្រូវច្រូចចេញ សំរាប់អ្នករាល់គ្នា

២១មួយទៀត មើលដៃនៃអ្នកដែលបញ្ជូន ខ្ញុំ ក៏នៅតុជាមួយនឹងខ្ញុំដែរច ២២កូនមនុស្សត្រូវទៅមែន តាម សេចក្តីដែលសំរេចមកជ ប៉ុន្តែ វេទនាដល់មនុស្សនោះ ដែល បញ្ជូនខ្ញុំទៅ"

២៣នោះគេចាប់តាំងសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ពី អ្នកណាក្នុងពួកគេ ដែលនឹងធ្វើការនោះ ។

២៤គេក៏កើតមានសេចក្តីទាស់ទែងគ្នា អំពីអ្នកណាដែល រាប់ជាធំជាងគេឈ ២៥តែទ្រង់មានបន្ទូលថា

"អស់ទាំងស្តេច នៃសាសន៍ដទៃ គេតែងសោយរាជ្យលើបណ្តាស្រុក ហើយ បណ្តាជនហៅពួកអ្នកមានអំណាចលើគេ ថាជាអ្នកមាន គុណដែរ ២៦ប៉ុន្តែ

មិនត្រូវអោយមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាឡើយ ឯអ្នកណាដែលធំជាងគេ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវប្រព្រឹត្តដូចជាតូចជាងគេវិញព្រោះ ហើយអ្នកណា ដែលនាំមុខគេ នោះដូចជាអ្នកបំរើដែរដ

២៧ដ្បិតតើអ្នកណា ធំជាង អ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ឬអ្នកដែលបំរើ តើមិនមែនជា អ្នកដែលអង្គុយនៅតុទេឬអី ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកអ្នករាល់ គ្នា ទុកដូចជាអ្នកបំរើវិញប ២៨ឯអ្នករាល់គ្នា គឺជាពួកដែល បានកាន់ខ្ជ ាប់ជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងអស់ទាំងសេចក្តីល្បួងលខ្ញុំ ២៩ខ្ញុំក៏ដំរូវនគរ១អោយអ្នករាល់គ្នា ដូចជាព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ បានដំរូវនគរឌុអោយខ្ញុំដែរ ៣០ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបាន បរិភោគនៅតុខ្ញុំ ក្នុងនគររបស់ខ្ញុំឈ ហើយអោយច ានអង្គុយ លើបល្ល័ង្ក ជំនុំជំរះពូជអំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ផងឈ ។

៣១ព្រះអម្ចាស់ក៏មានបន្ទូលថា ស៊ីម៉ូនៗអើយ! មើលសា-តាំងបានសូមចង់តបានអ្នករាល់គ្នា ប្រយោជន៍នឹងរវែងអ្នក រាល់គ្នាដូចជាវែងអង្ករច ៣២ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានអោយ អ្នកទ ដើម្បីមិនអោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកវិនាសបាត់ឡើយ កាលណា អ្នកបានប្រែចិត្តវិលមកវិញ នោះចូរចំរើនអោយ បងប្អូនអ្នកបានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង" ឆ ។

៣៣តែគាត់ទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំប្រុង ប្រៀបជាស្រេច និងទៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ទោះបីជាប់ គុក ឬដល់ស្លាប់ក្តី" ន ។

៣៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពេត្រុសអើយ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា នៅថ្ងៃនេះ មានមិនរងាវឡើយ ទាល់តែអ្នកច

ានប្រកែក ៣ដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ” ។

៣៥រួចមក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សទាំងអស់ថា “កាល ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នា អោយទៅឥតកាបូប ឥតយាម ហើយឥត ស្បែកជើងប នោះតើមានខ្លះអ្វីឬទេ?”

គេទូលឆ្លើយថា “គ្មានខ្លះអ្វីទេ!”

៣៦ដូច្នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឥឡូវនេះវិញអ្នកណាដែល មានកាបូប មានយាម នោះត្រូវតែយកទៅកុំខាន ហើយអ្នក ណាដែលគ្មានដាវ ក៏អោយអ្នកនោះលក់អាវខ្លួនទៅទិញមួយ មក ៣៧ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីនេះដែលបានចែងទុក មកថា គេបានរាប់ទ្រង់ ជាពួកទទឹងច្បាប់ផ នោះត្រូវសំ រេចលើខ្លួនខ្ញុំ ដ្បិតគ្រប់សេចក្តីដែលដំរូវមកខ្ញុំ ត្រូវតែបាន សំរេចទាំងអស់” ។

៣៨រួចគេទូលថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ! មើល នេះមានដាវ ២ហើយ” ។

ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា “អើ! ល្អមហើយ” ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋាននៅលើភ្នំដើមអូលីវ

២២:៤០-៤៦ = មថ ២៦:៣៦-៤៦ មក ១៤:៣២-៤២

៣៩កាលទ្រង់យាងចេញទៅ នោះទ្រង់ទៅឯភ្នំដើមអូលីវរក តាមទំលាប់៣ ហើយពួកសិស្សក៏តាមទៅដែរ ៤០លុះដល់ កន្លែងហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរអធិស្ឋានទៅ ដើម្បីកុំ អោយត្រូវសេចក្តីល្ងង់ឡើយ” ម ៤១រួចទ្រង់ថយចេញពីគេទៅ ចំងាយទីប្រហែលជាគេចោលថ្ងៃ១ទំហឹងដៃ ក៏លុតព្រះជង្គង់ ក្រាបចុះយអធិស្ឋានថា “៤២ឱព្រះវរបិតាអើយ! បើសិនជាទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យ នោះសូមយកពេលនេះចេញពីទូលរ បង្អំទៅ ប៉ុន្តែ កុំតាមចិត្តទូលបង្អំឡើយ សូមតាមតែព្រះ ហឫទ័យទ្រង់ វិញ” ល ៤៣នោះមានទេវតាលេចមកឯទ្រង់ អធិស្ឋានស្ម័គ្រមក ចំរើនកំឡាំងថ្វាយវ ៤៤ហើយដោយទ្រង់កើតទុក្ខខ្លាំង បាន ជាទ្រង់អធិស្ឋានទទួលបានវត្ថុខ្លាំងឡើង ញើសទ្រង់ក៏ត្រឡប់ ដូចជាដំណក់ឈាមដ៏ធំៗស្រក់ទៅដី ។

៤៥រួចទ្រង់ក្រោកពីអធិស្ឋាន វិលទៅឯពួកសិស្សវិញ ក៏ ឃើញគេដេកលក់ដោយព្រួយចិត្ត

៤៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហេតុអ្វីបានជាដេកលក់ដូច្នោះ ចូរក្រោកឡើងអធិស្ឋានចុះ

ដើម្បីកុំអោយត្រូវសេចក្តីល្ងង់ឡើយ” ស ។

ការចាប់អង្គព្រះយេស៊ូវ

២២:៤៧-៥៣ = មថ ២៦:៤៧-៥៦ មក ១៤:៤៣-៥០ យហ ១៨:៣-១១

៤៧កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅឡើយ នោះ ឃើញមានមនុស្សទាំងហ្នឹងមក

ហើយអ្នកដែលមានឈ្មោះ យូដាស ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ ក៏នាំមុខគេ វាចូលមកជិត ដើម្បី ចៀបព្រះយេស៊ូវ
៤៨តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅវាថា "យូដាស អើយ! អ្នកបញ្ជូនកូនមនុស្សទៅ ដោយចៀបខ្សឹតឬអី?"

៤៩កាលពួកអ្នកដែលនៅជុំវិញទ្រង់ ឃើញការដែលហៀប នឹងកើតមកដូច្នោះ នោះក៏ទូលទ្រង់ថា
"ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំកាប់នឹងដាវឬអី" ហ ៥០មានម្នាក់ក្នុងពួក
គេក៏កាប់ដាច់ត្រចៀកស្តាំរបស់បាវសំដេចសង្ឃម្នាក់ ។

៥១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរឈប់ប៉ុណ្ណឹងចុះ!" រួចទ្រង់ ពាល់ត្រចៀកអ្នកនោះអោយជារិញ ។

៥២នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពួកសង្គ្រាជ ពួកមេ- ទ័ពឡ រក្សាព្រះវិហារ
និងពួកចាស់ទុំដែលមកចាប់ទ្រង់ថា "តើអ្នករាល់គ្នាចេញមកទាំងកាន់ដាវកាន់ដំបង ដូចជាមក ចាប់ចោរប្លឺអី?
៥៣កាលខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាក្នុង ព្រះវិហារអ រាល់តែថ្ងៃ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនបានលូកដៃមក ចាប់
ខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែ នេះជាពេលវេលាករបស់ផងអ្នករាល់គ្នា ទេ ហើយជាអំណាចនៃសេចក្តីងងឹតផង" ខ ។

ពេត្រសបដិសេធព្រះយេស៊ូវ

២២:៥៥-៦២ = មថ ២៦:៦៩-៧៥ មក ១៤:៦៦-៧២

៥៤គេក៏ចាប់ទ្រង់ដឹកនាំទៅដល់ដំណាក់សំដេចសង្ឃត ឯ ពេត្រស គាត់តាមទៅពីចំងាយដែររយ
៥៥កាលគេបានបង្កាត់ ភ្លើងនៅកណ្តាលព្រះលាន ហើយអង្គុយជាមួយគ្នា នោះ
ពេត្រសក៏អង្គុយជាមួយនឹងគេដែរ ៥៦មានស្រីបំរើម្នាក់ ឃើញគាត់អង្គុយនៅជិតភ្លើង ក៏សំឡឹងមើល
ហើយនិយាយ ថា "អ្នកនេះបាននៅជាមួយនឹងមនុស្សនោះដែរ" ។

៥៧តែគាត់ប្រកែកថា "នាងអើយខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សនោះ ទេ" ។

៥៨ក្រោយបន្តិចមក មានម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ ហើយក៏ថា "អ្នកឯងជាពួកនោះដែរ" ។

តែពេត្រសឆ្លើយថា "អ្នកអើយ! ខ្ញុំមិនមែនទេ" ។

៥៩រួចប្រហែលជា១ម៉ោងក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតថា "អ្នកនេះប្រាកដជាប
ាននៅជាមួយនឹងមនុស្សនោះដែរ ដ្បិត ជាសាសន៍កាលឡើដូចគ្នា" យ ។

៦០តែពេត្រសប្រកែកថា អ្នកអើយ! ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នកថា ដូចម្តេចទេ កាលគាត់កំពុងតែនិយាយនៅឡើយ
នោះ ស្រាប់តែមានរងាវឡើង ៦១ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បែរមក ទតមើលពេត្រស
នោះពេត្រសក៏នឹកឃើញ ពីព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះអម្ចាស់ ដែលមានបន្ទូលនឹងគាត់ថា "មុនដែលមាន រងាវ
នោះអ្នកនឹងប្រកែកពាងថាមិនស្គាល់ខ្ញុំ" ច ៦២រួចគាត់ ចេញទៅក្រៅដោយយំក្អួល" ។

ការចំអកអោយព្រះយេស៊ូវ

២២:៦៣-៦៥ = មថ ២៦:៦៧,៦៨ មក ១៤:៦៥ យហ ១៨:២២,២៣

៦៣ឯពួកមនុស្សដែលរក្សាព្រះយេស៊ូវ គេចំអកអោយ ហើយវាយទ្រង់ ៦៤ក៏ខ្ទប់ព្រះនេត្រ ហើយទះកំផ្លៀងទ្រង់ ដោយទូលថា "ចូរទាយចុះ! តើអ្នកណាបានទះឯង?" ៦៥គេ ក៏ពោលពាក្យប្រមាថទ្រង់ជាច្រើនទៅទៀតដែររ ។

ព្រះយេស៊ូវនៅចំពោះមុខលោកពីឡាត់ និងស្តេចហេរ៉ូឌ

២២:៦៧-៧១ = មថ ២៦:៦៣-៦៦ មក ១៤:៦១-៦៣ យហ ១៨:១៩-២១

២៣:២,៣ = មថ ២៧:១១-១៤ មក ១៥:២-៥ យហ ១៨:២៩-៣៧

២៣:១៨-២៥ = មថ ២៧:១៥-២៦ មក ១៥:៦-១៥ យហ ១៨:៣៩-១៩:១៦

៦៦ដល់ព្រឹកឡើង នោះពួកចាស់ទុំនៃបណ្តាជនជ ព្រមទាំង ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ប្រជុំគ្នាល ហើយគេនាំទ្រង់មក ក្នុងក្រុមជំនុំសួរថា "៦៧បើឯងជាព្រះគ្រីស្ទមែន ចូរប្រាប់ មកយើងចុះ!"

តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "បើសិនជាខ្ញុំជំរាបដល់ លោករាល់គ្នា នោះលោកក៏មិនព្រមជឿ ៦៨ហើយបើខ្ញុំសួរ លោកវិញ នោះក៏មិនព្រមឆ្លើយមកខ្ញុំ ឬលែងអោយខ្ញុំទៅ ដែរញ ៦៩អំណើទៅមុខ កូនមនុស្សនឹងអង្គុយខាងស្តាំព្រះ ចេស្តានៃព្រះ" ដ ។

៧០នោះទាំងអស់គ្នានិយាយឡើងថា "ដូច្នោះ ឯងជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះបូអិ?" ប

ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោករាល់គ្នាមានប្រសាសន៍ ដូច្នោះ នោះគឺខ្ញុំនេះហើយ" ឌ ។

៧១គេក៏និយាយថា "តើចាំបាច់ត្រូវការនឹងទិបន្ទាល់អ្វីទៀត? ព្រោះយើងបានព

េចេញពីមាត់ខ្លួនវាមកស្រាប់ហើយ" ។

ជំពូក ២៣

២៣ ១បណ្តាមនុស្សទាំងអស់គ្នា ក៏ក្រោកឡើងនាំទ្រង់ ទៅឯលោកពីឡាត់ឯ ២ចាប់តាំងចោទប្រកាន់ទ្រង់ថា "យើង ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សនេះ នាំបំភាន់សាសន៍យើងណាអោយ វង្វេងចេញ

ក៏ហាមមិនអោយបង់ពន្ធផ្ទាយសេសារផងត ដោយលើកខ្លួនថាជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជាស្តេចដែរ" ថ ។

៣លោកពីឡាត់ក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាស្តេច សាសន៍យូដាមែនឬអិ?"

ទ្រង់ឆ្លើយថា "ត្រូវដូចលោកមានប្រសាសន៍ហើយ" ។

៤នោះលោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងបណ្តាមនុស្សថា

"ខ្ញុំមិនឃើញជាមនុស្សនេះមានទោស អ្វីសោះ" ទ ។

៥ ប៉ុន្តែ គេនិយាយទទួចថា "វាព្យុះព្យុះបណ្តាជន ហើយក៏ បង្រៀនពេញក្នុងស្រុកយូដាទាំងមូល ចាប់តាំងពីស្រុកកាលី ឡេវ រហូតមកដល់ទីនេះ" ។

៦ កាលលោកពិឡាត់ព្រឹទ្ធិយាយពីស្រុកកាលីឡេវ នោះលោក សួរថា "មនុស្សនេះជាអ្នកស្រុកកាលីឡេវឬអី?" ន ៧ លុះ បានជ្រាបថា "ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃស្តេចហេរ៉ូឌ ទោះ លោកក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឯស្តេចហេរ៉ូឌទៅប ដ្បិតគ្រានោះ ស្តេចគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ ។

៨ កាលស្តេចហេរ៉ូឌបានឃើញព្រះយេស៊ូវ នោះក៏អរ ណាស់ ដ្បិតស្តេចចង់ឃើញទ្រង់ជាយូរមកហើយផ ព្រោះ បានឮរឿងពីទ្រង់ជាច្រើន ហើយបានសង្ឃឹមថានឹងឃើញ ទ្រង់ធ្វើទិសំគាល់ណាមួយ ៩ នោះស្តេចមានបន្ទូលសួរទ្រង់ ជាច្រើន ប៉ុន្តែទ្រង់មិនព្រមឆ្លើយសោះ ៣ ១០ ឯពួកសង្គ្រាម និងពួកអាចារ្យ គេឈរនៅទីនោះកំពុងតែចោទ ប្រកាន់ ទ្រង់ជាខ្លាំង ១១ លុះស្តេចហេរ៉ូឌ ព្រមទាំងពួកទាហានបាន ចំអកមើលងាយព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះក៏យកអារដ័ររុង រឿងរាមកបំពាក់ទ្រង់ រួចបញ្ជូនត្រឡប់ទៅឯ លោកពិឡាត់ វិញ ១២ នៅថ្ងៃនោះ លោកពិឡាត់ និងស្តេចហេរ៉ូឌក៏បាន ជានឹងគ្នាម ដ្បិតពីមុនលោកទាំង២នោះបានទាស់ទែងគ្នា ។

១៣ កាលលោកពិឡាត់បានប្រមូលពួកសង្គ្រាម ពួកនាម៉ឺន និងបណ្តាមនុស្សទាំងអស់មក ១៤ នោះលោកមានប្រសាសន៍ ទៅគេថា "អ្នករាល់គ្នាបាននាំមនុស្សនេះមកឯខ្ញុំ ទុកជា ពិចារណាសួរនៅមុខអ្នករាល់គ្នាហើយ មិនឃើញជាមាន ទោសអ្វី តាមដែលអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់នោះសោះយ ១៥ ទាំងស្តេចហេរ៉ូឌក៏រកគ្មានដែរ ដ្បិតខ្ញុំបានអោយអ្នក រាល់គ្នាទៅឯទ្រង់ ហើយមើល ទ្រង់មិនថាជាអ្នកនេះមាន ទោសអ្វីដែលគួរអោយស្លាប់ទេ ១៦ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែ វាយប្រដៅ រួចលែងអោយទៅចុះ ១៧ ដ្បិតនៅបុណ្យនោះ លោកត្រូវតែលែងអ្នកទោសម្នាក់អោយដល់គេ ។

១៨ តែគេស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា "សូមយកមនុស្សនេះទៅ ហើយលែងបាវ៉ាបាសអោយយើងវិញ" ល ១៩ (ឯបាវ៉ាបាស នេះ វាជាប់គុកដោយព្រោះការបះបោរ ដែលវាបង្កើតនៅ ក្នុងទីក្រុង ហើយនិងការសំឡាប់គេ) ។

២០ បានជាលោកពិឡាត់ មានប្រសាសន៍ទៅគេម្តងទៀត ដោយចង់លែងព្រះយេស៊ូវវិញ

២១ ប៉ុន្តែគេស្រែកឡើងថា "អោយឆ្កាងវាទៅ!"

២២ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេជាតំរប់៣ដងថា "តើ មនុស្សនេះប ានធ្វើអាក្រក់អ្វីខ្ញុំមិនឃើញជាមានហេតុអ្វីគួរ អោយស្លាប់ទេ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងវាយប្រដៅ រួចលែងវាទៅ" វ ។

២៣តែគេស្រែកទទួចជាខ្លាំង ទាំងសូមអោយឆ្កាងទ្រង់ វិញ ហើយសំរែករបស់ជនទាំងនោះ និងពួកសង្គ្រាមក៏បាន ឈ្នះ ២៤លោកពីឡាត់កាត់សំរេចទោសតាមគេសូម ២៥រួច លែងអ្នកនោះដែលជាប់គុក ដោយព្រោះការបះបោរ និង ការសំឡាប់មនុស្ស អោយដល់ពួកគេ តាមគេសូម ហើយប្រ គល់ព្រះយេស៊ូវទៅតាមចិត្តគេប្រាថ្នាវិញ” ។

ការធ្វើគត់ព្រះយេស៊ូវដោយឆ្កាង

២៣:៣៣-៤៣ = មថ ២៧:៣៣-៤៤ មក ១៥:២២-៣២ យហ ១៩:១៧-២៤

២៦កាលគេនាំព្រះយេស៊ូវទៅ នោះគេចាប់មនុស្សសាសន៍ គឺវេនសម្លាក់ ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ដែលកំពុងតែវិលមកពីចំការ ក៏ ដាក់អោយគាត់លើឈើឆ្កាងតាមទ្រង់ទៅហ ២៧មានមនុស្ស ដើរតាមទ្រង់ដ៏ណែនណាន់ ក៏មានពួកស្រីៗដែលគក់ដើម ទ្រង់ ហើយយំទូញផងឡ ២៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងាកបែរទៅ មានបន្ទូលនឹងពួកស្រីទាំងនោះថា “កូនស្រីក្រុងយេរូសា ឡើយអើយ! កុំយំនឹងខ្ញុំឡើយ អោយយំនឹងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញចុះអ ២៩ដ្បិតមើល នឹងមានគ្រាមកដល់ ដែលគេនឹងថាមានពរហើយ ពួកស្រី អារ និងពោះដែលមិនកើតកូន ហើយដោះដែលមិនបំបៅ កូនក ៣០នៅគ្រានោះ គេនឹងចាប់តាំងនិយាយទៅភ្នំធំថា:

សូមអោយរលំមកលើយើងវិញ

ហើយទៅភ្នំតូចថា សូមគ្របមកលើយើងចុះ!ខ

៣១ព្រោះបើគេធ្វើការទាំងនេះ ដល់ដើមឈើស្រស់ នោះតើ នឹងកើតអ្វីដល់ដើមឈើស្លុតវិញ?” គ

៣២គេក៏នាំចោរកំណាច២នាក់ ទៅសំឡាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ ដែរយ ៣៣កាលមកដល់កន្លែងដែលហៅថា ភ្នំរលាក្សាល ហើយ គេឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំងចោរកំណាចផង ម្នាក់ខាងស្តាំ ម្នាក់ខាងឆ្វេងទ្រង់ ៣៤ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “ឱព្រះវរបិតាអើយ!ង សូមអត់ទោសដល់អ្នកទាំង នេះផង ដ្បិតគេមិនដឹងជាគេធ្វើអ្វីទេ” ច គេក៏នាំគ្នាធ្វើ ឆ្នោតចាប់ព្រះពស្រ្តទ្រង់ចែកគ្នាឆ ។

៣៥បណ្តាជនដែលឈរមើល និងពួកនាម៉ឺន ដែលឈរ ជាមួយ ក៏បន្តទ្រង់ជថា “វាច

ានជួយសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀត

បើវាជាព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះមែននោះ អោយវាជួយសង្គ្រោះខ្លួនវាទៅ” ឈ ។

៣៦ពួកទាហានក៏បង្កាប់ទ្រង់ដែរព្យ ហើយគេយកទឹកខ្លះដ ចូលទៅជិតថ្ងាយទ្រង់ដោយថា

“៣៧បើឯងជាស្តេចសាសន៍ យូដាមែនបំ ចូរជួយសង្គ្រោះខ្លួនចុះ!”

៣៨ហើយនៅពីលើទ្រង់ មានអក្សរជាភាសាក្រេកឡាតាំង និងហេព្រើរថា “នេះជាស្តេចសាសន៍យូដា” ឌ ។

ពាសវិញចោរកំណាចម្នាក់ដែលជាប់ព្យួរ វាប្រមាថមើល ងាយដល់ទ្រង់ថា "បើឯងជាព្រះត្រីសុពិត នោះចូរជួយ សង្គ្រោះខ្លួនឯង ហើយនិងយើងផង" ណ ។

៤០ ប៉ុន្តែម្នាក់ទៀតឆ្លើយបន្ទោសវាថា "តើឯងមិនខ្លាចព្រះ ទេឬអី? ដ្បិតឯងក៏ជាប់ទោសដូចគ្នា ៤១ គេធ្វើទោសយើង ត្រូវហើយ ដ្បិតយើងត្រូវទោសចំពោះការដែលយើងបាន ប្រព្រឹត្ត ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គនេះមិនបានធ្វើខុសអ្វីសោះ" ណ ។

៤២ រួចអ្នកនោះទូលព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! កាលណាចូលទៅក្នុងនគរទ្រង់ សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំផង" ត

៤៣ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ថ្ងៃនេះអ្នកនឹងនៅក្នុងស្ថានបរមសុខជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ" ថ ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៣:៤៤-៤៩ = មថ ២៧:៤៥-៥៦ មក ១៥:៣៣-៤១ យហ ១៩:២៩-៣០

៤៤ ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ ស្រាប់តែកើត មានងងឹត នៅគ្របពេញលើផែនដី ដរាបដល់ម៉ោង៣ រសៀលទ ៤៥ ថ្ងៃត្រឡប់ទៅជាងងឹត ហើយរាំងនន្ទក្នុងព្រះ វិហារ ក៏រំហែកចំពាក់កណ្តាលន ៤៦ នោះព្រះយេស៊ូវស្រែក ឡើងជាខ្លាំងបថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ! ទូលបង្គំសូមប្រគល់ វិញ្ញាណដល់ព្រះហស្តទ្រង់វិញ" ផ កាលមានបន្ទូលពាក្យ ទាំងនេះរួចហើយ នោះទ្រង់ផុតដង្ហើមទៅ៣ ។

៤៧ កាលមេទ័ពបានឃើញការដែលកើតមក នោះក៏ពោល សសើរដល់ព្រះភ ហើយថា "មនុស្សនេះសុចរិតពិតមែន" ៤៨ ឯបណ្តាមនុស្សទាំងហ្នឹង ដែលប្រជុំគ្នាមើលការនោះ កាលគេច ានឃើញការដែលកើតឡើងដូច្នោះ ក៏វិលទៅវិញ ទាំងគក់ដើមទ្រូងបណ្តើរម ៤៩ ឯពួកអ្នកដែលស្គាល់ទ្រង់ និង ពួកស្រីៗដែលតាមទ្រង់មកពីស្រុកកាលីឡេយ គេក៏ឈរ មើលពីចម្ងាយរ ។

ការបញ្ជូនព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

២៣:៥០-៥៦ = មថ ២៧:៥៧-៦១ មក ១៥:៤២-៤៧ យហ ១៩:៣៨-៤២

៥០ ហើយមើល! មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែប ជាពួក ក្រុមជំនុំ ជាមនុស្សល្អ ត្រឹមត្រូវ សុចរិត ៥១ (លោកនេះ មិនបានចូលដៃ ចូលគំនិត ជាមួយនឹងគេទេ) លោកនៅឯ អើរីម៉ាថេ ជាភូមិសាសន៍យូដា ហើយក៏រង់ចាំនគរព្រះ ដែរល ៥២ លោកទៅឯលោកពិឡាត់ ដើម្បីនឹងសូមព្រះសព ព្រះយេស៊ូវ

៥៣ កាលបានយកព្រះសពចុះមកហើយ នោះក៏រុំនឹងសំពត់ ទេសឯក នាំទៅបញ្ជូនក្នុងផ្នូរដាប់ក្នុងថ្ម

ដែលមិនទាន់មាន បញ្ចុះខ្មោចណានៅឡើយ ៥៤ ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរៀបចំវិញ្ញាបនបត្រ នឹងចូលថ្ងៃឈប់សំរាកហើយ ។
៥៥ ឯពួកស្រីៗ ដែលមកពីស្រុកកាលីឡេសជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏តាមទៅឃើញផ្លូវ
និងសណ្ឋានដែលគេបញ្ចុះព្រះសព ទ្រង់ដែរ ៥៦ រួចគេវិលទៅវិញរៀបចំគ្រឿងក្រអូបហ និងប្រេង អប់
តែគេឈប់នៅថ្ងៃឈប់សំរាកតាមបញ្ញត្តិសិនឡើយ ។

ជំពូក ២៤

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

២៤:១-១០ = មថ ២៨:១-៨ មក ១៦:១-៨ យហ ២០:១-៨

២៤ ១ លុះដល់ថ្ងៃទី១ក្នុងអាទិត្យ កាលភ្នំស្រាងៗ នោះគេ យកគ្រឿងក្រអូបដែលរៀបចំនោះអ
នាំគ្នាទៅឯផ្លូវ មាន អ្នកខ្លះទៀតទៅជាមួយដែរ ២ គេក៏ឃើញថ្មបានរមៀល ចេញពីមាត់ផ្លូវហើយ
៣ តែកាលចូលទៅ នោះមិនឃើញ ព្រះសពព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេក ៤ កំពុងដែលមានសេចក្តី
ងឿងឆ្ងល់អំពីការនោះ ស្រាប់តែឃើញមាន២នាក់ស្លៀក ពាក់ភ្លឺព្រោងព្រាយខឈរជិតគេ ៥ គេក៏ភ័យស្អុត
ហើយក្រាប ផ្តាច់មុខនឹងដី រួចអ្នកនោះនិយាយមកគេថា "ហេតុអ្វីបានជា មករកព្រះអង្គ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ នៅក្នុងទីខ្មោចស្លាប់ ដូច្នោះ ៦ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយមិនគង់នៅទី នេះទេ
ចូរនឹកចាំពីព្រះបន្ទូល ដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងអ្នក រាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលនៅស្រុកកាលីឡេតនៅឡើយថា
"៧ កូនមនុស្សយេស៊ូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃមនុស្ស មានបាបអោយគេឆ្កាង
ហើយ៣ថ្ងៃក្រោយមកនឹងរស់ឡើង វិញ" ៨ នោះគេក៏នឹកឃើញពីព្រះបន្ទូលទ្រង់ច ។

៩ លុះវិលមកពីផ្លូវវិញ នោះក៏ប្រាប់ពីការទាំងនោះដល់ ពួក១១នាក់ និងអ្នកឯទៀតទាំងប៉ុន្មានដែរ
១០ វិញពួកស្រី ដែលប្រាប់ពីការទាំងនោះដល់ពួកសាវ័កៗ នោះគឺ ម៉ារ៉ា ពី ស្រុកម៉ាកដាឡា១ យ៉ូអាន់១ ម៉ារ៉ា
ជាមួយយ៉ាកុប១ ហើយ ស្រ្តីឯទៀតដ ដែលនៅជាមួយគ្នាផង ១១ ពួកសាវ័កមិនបាន ជឿទេឈ
ដ្បិតពាក្យសំដីរបស់ស្រីៗនោះ មើលទៅដូចជា រឿងលេងសុទ្ធ ១២ តែពេត្រុស គាត់ក្រោកឡើងរត់ទៅឯផ្លូវ
ក៏ឱនមើលទៅឃើញតែសំពត់ស្នប់ទេព្យ រួចវិលទៅផ្ទះដ ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ពីការដែលកើតមានមក ។
តាមផ្លូវឆ្ពោះទៅភូមិអេម៉ោស

១៣ វិញនៅថ្ងៃនោះឯង មានពួកសិស្ស២នាក់កំពុងតែ ដើរទៅឯភូមិអេម៉ោស
ចំងាយ១១គីឡូម៉ែត្រពីក្រុងយេរូ សាឡិមទៅបំ ១៤ គេកំពុងតែនិយាយគ្នា ពីអស់ទាំងការដែល
កើតមានមកនោះ ១៥ កាលគេកំពុងតែនិយាយគ្នា ហើយវិះ គិតដូច្នោះ នោះព្រះយេស៊ូវក៏ចូលមក

យាងជាមួយនឹងគេ ដែរឬ ១៦តែភ្នែកគេត្រូវបាន មិនអោយស្គាល់ទ្រង់ទេឡើយ ។

១៧ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "តើរឿងអ្វីដែលអ្នកនិយាយ គ្នាកំពុងដែលដើរទៅ ដោយមានមុខស្រងូតដូច្នោះ?" ១៨ឯ ម្នាក់ដែលឈ្មោះក្លែងប្លែង គាត់ឆ្លើយថា "តើអ្នកស្នាក់នៅ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមតែម្នាក់ឯងទេឬអី បានជាមិនដឹងការ ដែលកើតមកនៅគ្រានេះ?"

១៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើការអ្វីហ្នឹង?"

នោះគេឆ្លើយថា "គឺពីដំណើរលោកយេស៊ូវ ពីស្រុកណា សារីតតជាហោរាដែលការលោកធ្វើ និងពាក្យសំដីរបស់ លោក សុទ្ធតែមានប្រិទ្ធ នៅចំពោះព្រះ និងបណ្តាជនទាំង ឡាយផង

២០ហើយពីរបបយ៉ាងណា ដែលពួកសង្គ្រាម និងពួកនាម៉ឺនយើងខ្ញុំ បានបញ្ជូនលោកទៅ អោយជាប់ ទោសដល់ជីវិត ហើយឆ្កាងលោកផង ២១តែយើងខ្ញុំបាន សង្ឃឹមថា គឺលោកនេះហើយ ជាព្រះដែលរៀបរយនឹងប្រោស

លោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងប៉ុន្មានធី ឥឡូវនេះ ក៏មានការ នេះថែមទៀត ដ្បិតនេះគំរប់ព្រះហើយន តាំងពីការទាំង នោះកើតមក ២២ហើយមានស្រ្តីខ្លះក្នុងពួកយើងខ្ញុំបាននាំ អោយឆ្ងល់ដែរ ដោយច ានទៅឯផ្លូវព្រលឹង ២៣តែរក សពលោកមិនឃើញសោះ ហើយគេមកប្រាប់យើងថា ឃើញទេវតាលេចមកប្រាប់ថា លោករស់ឡើងវិញហើយ ២៤មានពួកយើងខ្ញុំខ្លះបានទៅឯផ្លូវដែរ ក៏ឃើញដូចជាពួក ស្រីបានថាមែន តែមិនបានឃើញរូបលោកទេ" ផ ។

២៥នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ឱមនុស្សឥតពិចារណា ហើយក្រនឹងជឿអស់ទាំងសេចក្តីដែលពួកហោរាបាន ទាយទុកមកអើយ!

២៦តើមិនគួរអោយព្រះគ្រីស្ទរងទុក្ខទាំង នោះ ហើយចូលទៅក្នុងសិរីល្អនៃទ្រង់វិញទេឬអី?" ៧ ២៧រួច ទ្រង់ក៏ស្រាយន័យសេចក្តីដែលដំរូវដល់ទ្រង់ភ ពីក្នុងគម្ពីរ ទាំងឡាយអោយគេស្តាប់ ចាប់តាំងពីគម ្ពីរលោកម៉ូសេម និងគម្ពីរពួកហោរាយរៀបរយ ។

២៨នោះក៏ជិតដល់ភូមិដែលគេគិតទៅ ហើយទ្រង់ធ្វើដូចជា ចង់យាងបង្ហូស ២៩តែគេឃាត់ទ្រង់ ដោយពាក្យថា "សូម នៅជាមួយនឹងយើងខ្ញុំសិន ពីព្រោះល្ងាចថ្ងៃទាបណាស់ ហើយ ដូច្នោះ ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅគង់ជាមួយនឹងគេ ។

៣០កាលគង់នៅតុជាមួយគ្នា នោះទ្រង់យកនំប៉័ងមកប្រ ទានពរ រួចកាច់រប្រទានទៅអោយគេ ៣១នោះភ្នែកគេបាន

បើកភ្លឺឡើង ហើយគេបានស្គាល់ទ្រង់ល តែទ្រង់បាត់ពីមុខគេ

ទៅភ្លាម ៣២នោះគេនិយាយគ្នាថា "តើយើងមិនមាន សេចក្តីខ្លួនខ្លាញ់នៅក្នុងចិត្តវ័
ក្នុងពេលដែលទ្រង់កំពុងតែ មានបន្ទូលនឹងយើង ហើយសំដែងពីគម្ពីរស តាមផ្លូវនោះទេ ឬអី?"

៣៣នៅវេលានោះឯង គេក៏ក្រោកឡើងត្រឡប់ទៅឯក្រុង យេរូសាឡឹមវិញ ឃើញពួកសាវ័ក១១នាក់
និងអស់អ្នកដែល នៅជាមួយបានប្រជុំគ្នាកំពុងតែនិយាយថា "៣៤ព្រះអម្ចាស់ហ

ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន ក៏បានលេចមកអោយ សឹម៉ូនឃើញឡើយ ៣៥នោះគេក៏និយាយប្រ
ាប់ពីការដែលកើត មានមកតាមផ្លូវ ហើយដែលគេបានស្គាល់ទ្រង់ជាក់ដោយ ទ្រង់កាច់នំប៉័ងអោយអ ។

ព្រះយេស៊ូវលេចមកឯពួកសាវ័ក

៣៦កាលកំពុងតែប្រាប់រឿងទាំងនោះ ស្រាប់តែព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្តាលគេ មានបន្ទូលថា
"សូមអោយ អ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តចុះ" ក ។

៣៧តែគេភ័យញ័រ ទាំងមានសេចក្តីស្វែងខ្លាចខ្លាំង

ដោយស្មានថាជាខ្មោចលង្វើវិញខ ៣៨ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេ ថា "ហេតុអ្វីបានជាវិលវល់

ហើយសង្ស័យក្នុងចិត្តដូច្នោះ? ៣៩ចូរមើលមកដែនិងជើងខ្ញុំគ អោយបានដឹងថា នេះគឺខ្ញុំពិត មែន ចូរពាល់
ខ្ញុំមើល ដ្បិតខ្មោចគ្មានសាច់ឬឆ្អឹង ដូចជា ឃើញខ្ញុំនេះទេ!"

៤០លុះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះក៏បង្ហាញ ព្រះហស្ត និងព្រះបាទទ្រង់ដល់គេ

៤១កាលគេមិនទាន់ជឿ នៅឡើយ ដោយព្រោះមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តី អស្ចារ្យ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា
"នៅទីនេះ អ្នករាល់គ្នា មានអ្វីបរិភោគឬទេ?" ៤២គេក៏យកត្រីអាំង១ដុំ និងសំណុំ ឃ្នុំមកថ្វាយទ្រង់

៤៣រួចទ្រង់យកទៅសោយនៅមុខគេយ ។

៤៤ក៏មានបន្ទូលថា "នេះហើយជាសេចក្តីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា កាលនៅជាមួយគ្នានៅឡើយង គឺថា
ត្រូវតែ សំរេចចិត្តគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលបានចែងទុកពីខ្ញុំ ទោះក្នុង ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេឆ

ក្នុងទំនាយពួកហោរាជ ឬក្នុងបទទំ នុកដំកើងផង" ឈ ។

៤៥នោះទ្រង់ក៏បើកបំភ្លឺសតិស្មារតីគេ អោយបានយល់ក្នុង គម្ពីរ ៤៦ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា
"គឺសេចក្តីនេះហើយ ដែលបានចែងទុកមក គឺថា ព្រះត្រីសូត្រូវរងទុក្ខលំបាកញ ហើយនៅថ្ងៃទី៣

ទ្រង់នឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដ ៤៧ហើយ ត្រូវអោយការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីប្រោសអោយរួច បាន
ប្រកាសប្រាប់ដល់អស់ទាំងសាសន៍បំ ដោយនូវព្រះនាមឧទ្រង់ ចាប់តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅឆ

៤៨អ្នករាល់គ្នាជាសួរ បន្ទាល់ណាពីការទាំងនេះ ៤៩ហើយមើល ខ្ញុំនឹងអោយសេចក្តី សន្យាតរបស់ព្រះវរបិតា
មកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា ចូរអ្នក រាល់គ្នានៅតែក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ដរាបដល់ព្រះចេស្ដាពី ស្ថានលើ ច

ានមកគ្របដណ្តប់លើអ្នករាល់គ្នា” ។

ព្រះយេស៊ូវយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌

៥០នោះទ្រង់នាំគេចេញទៅត្រឹមបេថានីថ រួចទ្រង់លើកព្រះ ហស្តឡើងប្រទានពរអោយ

៥១កំពុងដែលទ្រង់ប្រទានពរ នោះព្រះវរបិតាបានញែកទ្រង់ចេញពីគេ លើកឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ទៅ

៥២គេក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ រួចត្រឡប់ទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដោយអំណរជាខ្លាំង ៥៣ក៏នៅក្នុងព្រះ
វិហារធានិច្ច ទាំងសរសើរ ហើយលើកដំកើងព្រះ ។ អាម៉ែន ។

John

ជំពូក ១

ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម

១ ១កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូលក ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជា

មួយនឹងព្រះខ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះគ ២ទ្រង់គង់ នៅជាមួយនឹងព្រះ តាំងអំពីដើមមកយ ។

៣គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយ ក្នុងបណ្តារបស់ ដែលច

ានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាន នោះគ្មានអ្វី ណាមួយកើតមកក្រៅពីទ្រង់ឡើយ ៤នៅក្នុងទ្រង់មានជីវិតច

ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺផ នៃមនុស្សលោក ៥ពន្លឺនោះក៏ភ្លឺមក ក្នុងសេចក្តីងងឹតជ

តែសេចក្តីងងឹតយល់មិនដល់ពន្លឺទេឈ ។

៦មានម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូហាន ដែលព្រះទ្រង់ចាត់ឱ្យមកញ ៧អ្នកនោះបានមក សំរាប់ជាទីបន្ទាល់ដ

ដើម្បីនឹងធ្វើបន្ទាល់ ពិពន្ធិ ប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ បានជឿដោយសារ គាត់បំ

៨គាត់មិនមែនជាពន្លឺនោះទេ គឺមកគ្រាន់តែនឹងធ្វើ បន្ទាល់ពិពន្ធតែប៉ុណ្ណោះ ៩ពន្លឺដ៏ពិតខុ នោះគឺជាពន្លឺដែល
បំភ្លឺ ដល់មនុស្សទាំងអស់ឈ ដែលកើតមកក្នុងលោកិយ ។

១០ទ្រង់បានគង់ក្នុងលោកិយ ហើយលោកិយក៏កើតមក ដោយសារទ្រង់ណ តែមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ

១១ទ្រង់បានយាងមក គង់នៅផែនដីរបស់ទ្រង់ តែរាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់ សោះត ១២ប៉ុន្តែ

អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ គឺអស់អ្នកដែល ជឿថាដល់ព្រះនាមទ្រង់ទ នោះទ្រង់បានប្រទានអំណាចឱ្យបាន

ត្រឡប់ជាកូនព្រះធី ១៣គឺជាកូនដែលមិនមែនកើតមកពីឈាម ឬតាមប្រាថ្នាខាងរូបសាច់ ប

១៤តាមចំណង់នៃមនុស្សឡើយ គឺកើតមកអំពីព្រះវិញ្ញន ។

១៤ព្រះបន្ទូល ក៏ត្រឡប់ជាសាច់ឈាមប ហើយបានស្នាក់ នៅជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នា យើងរាល់គ្នា បានឃើញសិរិល្អ ទ្រង់ផ គឺជាសិរិល្អនៃព្រះរាជបុត្រាតែ១ ដែលមកពីព្រះវិបិតា មានពេញជាព្រះគុណព និងសេចក្តីពិតៗ ។

១៥ឯយ៉ូហាន បានធ្វើបន្ទាល់មពីទ្រង់ ដោយបន្តិឌ្ឍនា ឡើងថា "គឺពីព្រះអង្គនេះហើយ ដែលខ្ញុំប្រ ាប់ថា ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់បានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំវិញ ដ្បិត ទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំយ

១៦ហើយយើងទាំងអស់គ្នា បានទទួល អំពីសេចក្តីពោរពេញរ របស់ទ្រង់មក គឺជាព្រះគុណល ថែម លើព្រះគុណផង ១៧ដ្បិត បណ្តាក្រិស្តវិន័យទាំងប៉ុន្មាន បាន ប្រទានមក ដោយសារលោកម៉ូសេវ តែងព្រះគុណ និង សេចក្តីពិត នោះបានមកដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញស

១៨គ្មានអ្នកណាដែលឃើញព្រះឡើយ មានតែព្រះរាជបុត្រា តែ១ឡ ដែលគង់នៅក្នុងឧរាព្រះវិបិតាប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់បាន សំដែងឱ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ។

លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ

១៩កាលពួកសាសន៍យូដាអ ចាត់ពួកសង្ឃ និងពួកលេវី

ពីក្រុងយេរូសាឡឹម ឱ្យមកសួរយ៉ូហានថា តើលោកជា អ្នកណា នោះគាត់ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងនេះក ២០គឺគាត់ប្រ ាប់តាម ត្រង់ ឥតមានលាក់អ្វីឡើយថា "ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ" ខ ។ ២១នោះគេសួរថា

"ចុះលោកជាអ្នកណា ជាលោកអេលីយ៉ា ឬអី?" គ គាត់ឆ្លើយថា "មិនមែនទេ" តើលោកជាហោរា នោះ ឬអី ? យ នោះគាត់ឆ្លើយថា "ទេ" ។

២២ដូច្នោះ គេសួរគាត់ទៀតថា "តើលោកជាអ្នកណាទៅ វិញ ?"

លោកនឹងមានប្រសាសន៍ពីខ្លួនលោកដូចម្តេច ដើម្បី ឱ្យយើងរាល់គ្នា បាននាំពាក្យទៅជំរាបដល់លោកដែល ចាត់ឱ្យយើងខ្ញុំមកផង ២៣នោះគាត់ក៏ប្រាប់ថា "ខ្ញុំជាសំឡេង ដែលបន្តិឡើង នៅទីរហោស្ថានដថា ចូរដំរង់ផ្លូវថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់" ដូចជាហោរាអេសាយបានទាយទុកច ។

២៤ឯពួកអ្នក ដែលបានចាត់មកនោះ គេជាពួកផារីស៊ី ២៥គេក៏សួរគាត់ថា

"បើលោកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ឬលោក អេលីយ៉ា ឬហោរានោះទេ ចុះហេតុអ្វីបានជាលោកធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកដូច្នោះ?" ២៦យ៉ូហានឆ្លើយថា "ឯខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកឆ ប៉ុន្តែ

នៅកណ្តាលពួកអ្នករាល់គ្នា នោះមានព្រះ១អង្គដែល អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ២៧គឺព្រះអង្គនោះហើយ ដែលមក ក្រោយខ្ញុំ តែបានគង់នៅមុនខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែ សុព័ណិបាទទ្រង់ទេ" ឈ ។

២៨វិញការទាំងនេះ បានកើតមកនៅភូមិបេថានី ខាង នាយទន្លេយ័រដាន់ព្យ ជាកន្លែងដែលយ៉ូហាន

កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ព្រះយេស៊ូវជាកូនចៀមនៃព្រះ

២៩លុះស្អែកឡើង យ៉ូហានឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់

កំពុងតែយាងមកឯគាត់ នោះក៏ពោលថា "នុំនី កូនចៀម នៃព្រះដ ដែលដោះបាបមនុស្សលោក" បំ
៣០គឺព្រះអង្គនេះ ហើយ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ក្រោយខ្ញុំមានព្រះអង្គយាងមក ដែលបានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំ
ដ្បិតទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំ ៣១ខ្ញុំមិន បានស្គាល់ទ្រង់ទេ តែខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជនេះ គឺដើម្បីនឹង សំដែង
ឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានស្គាល់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។

៣២យ៉ូហាន ក៏ធ្វើបន្ទាល់ថា "ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណ យាងចុះពីលើមេឃ មានរូបដូចជាព្រាប
មកសណ្ឋិតលើ ទ្រង់" ៣៣ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះដែលចាត់
ឱ្យខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកណា ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ថា ដែលឯងឃើញព្រះវិញ្ញាណ
យាងចុះមកសណ្ឋិតលើ អ្នកណា គឺអ្នកនោះហើយ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត ៣៤ខ្ញុំប
ានឃើញមែន ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីព្រះអង្គនោះថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះពិត មែន" ថ ។
សាវ័កដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវ

៣៥លុះស្អែកឡើងទៀត យ៉ូហានទ ឈរនៅជាមួយ នឹង

សិស្សគាត់២នាក់ ៣៦គាត់មើលទៅព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ កំពុងតែយាងទៅ ក៏ពោលថា "នុំនី
កូនចៀមនៃព្រះ" ៣៧ ។

៣៧សិស្សគាត់ទាំង២នាក់នោះក៏ឮដែរ រួចគេដើរតាម ព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៨ឯព្រះយេស
្ដូវទ្រង់ងាកបែរមក ឃើញ អ្នកទាំង២កំពុងតែដើរតាម ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នកមក រកអី ?"
គេទូលឆ្លើយថា "រាបី" (គឺប្រែថា លោកគ្រូ) "តើលោកនៅឯណា ?"

៣៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរតាមខ្ញុំទៅមើល" គេក៏ទៅ ឃើញកន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ
រួចនៅជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុង ថ្ងៃនោះ ពេលនោះប្រហែលជាម៉ោង៤ល្ងាចហើយ ។

៤០ក្នុងអ្នក២នាក់ ដែលឮយ៉ូហានពោលនោះ ហើយ ក៏តាមទ្រង់ទៅ នោះមានម្នាក់ឈ្មោះ
អនទ្រេ ជាប្អូន សីម៉ូន-ពេត្រុស ៤១មុនដំបូងគាត់រកសីម៉ូន ជាបងបង្កើត ក៏ប្រាប់ថា "យើងប
ានឃើញព្រះមែស៊ីហើយ (គឺប្រែថា ព្រះគ្រីស្ទ)" ប ៤២រួចគាត់នាំបង ទៅឯព្រះយេស៊ូវ ឯទ្រង់ក៏
ទតមើលគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា "អ្នកឈ្មោះសីម៉ូន ជាកូន យ៉ូណាស តែត្រូវហៅថាផ កេផាសវិញ"
(គឺប្រែថា ផ) ៣ ។

៤៣ លុះដល់ស្រែកឡើង ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យ ចង់ យាងទៅឯស្រុកកាលីឡេ ទ្រង់ក៏រកភីលីពក កាលបានឃើញ ហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរតាមខ្ញុំមក" ម ។

៤៤ ភីលីពនេះ គាត់នៅបេតសែដា ជាទីក្រុងរបស់ អនទ្រេ និងពេត្រូសយ ៤៥ ភីលីពក៏រកណាថាណែលរ រួច ប្រាប់ថា "យើងបានឃើញព្រះអង្គនោះហើយ គឺជាព្រះ ដែលលោកម៉ូសេ បានចែងទុកពីទ្រង់ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យល ហើយពួកហោរា ក៏បានទាយពីទ្រង់ផង ទ្រង់ព្រះនាមជា យេស៊ូវ ជាបុត្រយ៉ូសែបស នៅភូមិណាសារ៉ែត" ហ ។

៤៦ តែណាថាណែលនិយាយថា "តើមានអ្វីដ៏ល្អអាចចេញ ពីណាសារ៉ែតមកបានឬទេ ?" ឡ ភីលីពឆ្លើយឡើងថា "ចូរ តាមខ្ញុំទៅមើលចុះ" ។

៤៧ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញណាថាណែលមកឯទ្រង់ ក៏ មានបន្ទូលពីគាត់ថា "នុំនី ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពិតមែនអ ដែលឥតមានចិត្តឧបាយ" ក ។

៤៨ នោះណាថាណែលទូលសួរថា "លោកស្គាល់ខ្ញុំពីណា មក ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "មុនដែលភីលីពហៅ មក កាលអ្នកនៅក្រោមដើមល្វានៅឡើយ នោះខ្ញុំបាន ឃើញហើយ" ។

៤៩ ណាថាណែល ក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ លោកជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគ លោកប្រាកដជាស្តេច នៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលមែន" យ ។

៥០ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដោយព្រះតែខ្ញុំ បាននិយាយប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំឃើញអ្នក នៅក្រោមដើមល្វា នោះ បានជាអ្នកជឿឬអី អ្នកនឹងឃើញ ការដ៏វិសេស លើសជាងនេះទៅទៀត" ៥១ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ មេឃបើកចំហ និងពួកទេវតានៃព្រះហោរឡើង ហោរចុះច លើកូនមនុស្ស" ឆ ។

ជំពូក ២

ទឹកបានប្រែទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរ

២ ១ លុះព្រះយេស៊ូវ មានវិហារមង្គល នៅភូមិកាណា

ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ហើយមាតាលយព្រះយេស៊ូវ ក៏នៅឯណោះ ស្រាប់ ២ គេបានអញ្ជើញព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងពួកសិស្ស ទ្រង់ ទៅឯការនោះដែរ ពាកាលស្រាទំពាំងបាយជូរអស់ ហើយ នោះមាតាព្រះយេស៊ូវ រិទូលទ្រង់ថា គេអស់ស្រាទំពាំង បាយជូរហើយ ៤ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "មាតា អើយញ តើការនោះអំពល់អ្វីដល់យើង ? ដ ពេលវេលាខ្ញុំបំ មិនទាន់មកដល់នៅឡើយ" ។

៥មាតាទ្រង់ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកបាវថា "ការអ្វីដែលលោក ប្រាប់ឱ្យធ្វើ នោះត្រូវធ្វើចុះ" ឌុ ។

៦រីឯនៅទីនោះ មានពាងថ្ម៦ តាមទំនៀមការលាង អំអាតឈរបស់សាសន៍យូដា

ពាងមួយៗនោះចំណុះទឹកបាន ២ ឬ ៣អំប្រែក ។

៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរចាក់ទឹកឱ្យពេញ ពាងទាំងនេះទៅ"

គេក៏ចាក់ទឹកពេញដល់មាត់ពាង ។

៨ជួរច្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេថា "ឥឡូវនេះ ចូរដងយក ទៅជូនដល់លោកជាមង្គលការចុះ"

គេក៏ដងយកទៅ ។

៩កាលអ្នកមង្គលការ បានភ្នក់ទឹក ដែលបានប្រែទៅជា ស្រាទំពាំងបាយជូរហើយណា

ឥតមានដឹងជាមកពីណា (តែ ពួកបាវបំរើដែលដងទឹកនោះគេដឹង) នោះអ្នកមង្គលការក៏

ហៅប្តីថ្មោងថ្មីមកនិយាយថា ១០មនុស្សទាំងឡាយ គេតែង តែលើកស្រាទំពាំងបាយជូរមកជាមុន

លុះកាលបានផឹក ជាច្រើនហើយ នោះទើបលើកស្រាទំពាំងបាយជូរដែល មិនសូវល្អមកជាក្រោយ តែនេះ

អ្នកបានទុកស្រាទំពាំង បាយជូរយ៉ាងល្អ ដរាបដល់ឥឡូវនេះវិញ ។

១១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់ត មុនដំបូងនេះ នៅភូមិ កាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ

ទាំងសំដែងសិរិល្អរបស់ទ្រង់ថា ហើយពួកសិស្សក៏ជឿដល់ទ្រង់ទេ ។

ព្រះយេស៊ូវដេញមនុស្សចេញពីព្រះវិហារ

១២លុះក្រោយមក ទ្រង់យាងចុះ ទៅឯក្រុងកាពើណិមេធ

មានទាំងមាតាន បងប្អូនប្អូន និងពួកសិស្សទ្រង់ទៅជាមួយផង តែនៅឯណោះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ។

១៣រីឯបុណ្យរំលងផ របស់សាសន៍យូដា ក៏ជិតដល់ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើង

ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ១៤កាលទ្រង់ឃើញពួកអ្នកលក់គោ លក់ច្រៀម លក់ព្រាបភ និងពួកអ្នកដូរប្រាក់

អង្កុយនៅក្នុងព្រះវិហារម ១៥នោះទ្រង់ ក៏យកខ្សែធ្វើជារំពាត់ ដេញគេចេញពីព្រះវិហារទាំងអស់ ទៅ

គឺដេញទាំងច្រៀម ទាំងគោ ហើយក៏ចាក់ប្រាក់របស់ ពួកអ្នកដូរចេញដែរ ព្រមទាំងផ្តាប់តុគេផង ១៦រួចមាន

បន្ទូលទៅពួកអ្នកលក់ព្រាបថា "ចូរយករបស់ទាំងនេះចេញ ទៅ កុំឱ្យយកដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំយ

ធ្វើជាផ្ទះជំនួញ ឡើយ" ។ ១៧ពួកសិស្សទ្រង់ក៏នឹកឃើញពីសេចក្តី ដែលចែងទុកមក ថា "សេចក្តីឧ

ស្សាហ៍ដល់ដំណាក់ទ្រង់ បានស៊ុបង្ហិនទូលបង្គំ" ។

១៨ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាល គេទូលសួរទ្រង់ថា "ដែល លោកធ្វើយ៉ាងដូច្នោះ នោះតើនឹងសំដែង

ទីសំគាល់ណាវ ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផងស ១៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ចូរបំផ្លាញព្រះវិហារនេះចុះ

រួចក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់ ឡើងវិញ” ហ ។

២០ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា គេសង់ព្រះវិហារនេះ ពេញ៤៦ឆ្នាំគត់ តែលោកនឹងសង់ ឡើងវិញ ក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ឬ ២១ប៉ុន្តែ គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិហារ ដែលជារូបអង្គ ទ្រង់ទេឡូ ២២ដូច្នោះ កាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ នោះពួកសិស្សនឹកឃើញថា ទ្រង់បានមានបន្ទូលពាក្យ នោះអ ហើយគេក៏ជឿគម្ពីរក និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ២៣កាលទ្រង់គង់ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅក្នុងវេលាបុណ្យ វិលងខ នោះមានមនុស្សជាច្រើន ជឿគង់ព្រះនាមទ្រង់ ដោយឃើញទិសំគាល់យដែលទ្រង់ធ្វើមក ។

២៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនទុកចិត្តនឹងគេទេ ពីព្រោះទ្រង់ ស្គាល់ដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស ២៥ហើយទ្រង់មិនត្រូវការឱ្យ អ្នកណាធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សណាទេ ដ្បិតទ្រង់ជ្រាបហើយ ពីសេចក្តី ដែលនៅក្នុងមនុស្សទាំងឡាយច ។

ជំពូក ៣

ព្រះយេស៊ូវ និងលោកនីកូដេម

៣ ១ រីឯនៅក្នុងពួកផារីស៊ី មានចៅហ្វាយ សាសន៍យូដា

ម្នាក់ឆ ឈ្មោះនីកូដេមជ ២លោកក៏មកឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ទូលថា

“លោកត្រូវយើងខ្ញុំដឹងថាពួកលោកជាគ្រូមកពីព្រះពិត ដ្បិតគ្មានអ្នកណា អាចនឹងធ្វើទិសំគាល់ដ ដែលលោកធ្វើទាំង នេះបានទេ លើកតែព្រះគង់នៅជាមួយប៉ុណ្ណោះ” ប ។

៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នកជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតជាថ្មី នោះគ្មានអ្នកណាអាច នឹងឃើញនគរព្រះបានទេ” ខ ឈ ។

៤លោកនីកូដេមទូលសួរថា “ធ្វើដូចម្តេចនឹងកើតឡើង បាន ក្នុងកាលដែលចាស់ហើយ តើអាចនឹងចូលទៅក្នុង ពោះម្តាយម្តងទៀត ហើយកើតឡើងវិញបានឬ ?”

៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតអំពីទឹក ហើយអំពីព្រះវិញ្ញាណ នោះគ្មានអ្នកណា អាចនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះច ានទេណត ៦របស់អ្វីដែលកើតពីសាច់ នោះជាសាច់ទេ ហើយដែល កើតពីព្រះវិញ្ញាណ នោះជាវិញ្ញាណវិញថ ៧កុំឱ្យឆ្គល់ពី ពាក្យដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ត្រូវតែកើតជាថ្មីនោះឡើយ ៨ឯខ្យល់ ចង់បក់ទៅឯណា ក៏ចេះតែបាន ហើយអ្នកឮសូរសព្ទ តែមិន ដឹងជាមកពីណា ឬទៅឯណាទេ អស់អ្នកណាដែលកើតមក

ពីព្រះវិញ្ញាណនោះក៏ដូច្នោះដែរ” ១ ។

ឥលោកនឹកដូចម្តេចសួរថា “ ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យការទាំងនេះ កើតបាន ? ” ២ ១០ ព្រះយេស៊ូវ

្រូវទ្រង់ឆ្លើយថា:

“ អ្នកជាគ្រូនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលន តែមិនដឹងការទាំង នេះទេឬ ? ១១ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា យើង ប្រាប់ពីការដែលយើងដឹងប ហើយធ្វើបន្ទាល់ពីការដែល យើងបានឃើញ តែអ្នករាល់គ្នា មិនទទួលសេចក្តីបន្ទាល់ របស់យើងទេ ១២ បើខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីការ ដែលត្រូវខាងផែនដី តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿទៅហើយ នោះ ចំណង់បើខ្ញុំប្រាប់ពីការ ដែលត្រូវខាងស្ថានសួគ៌វិញ តើធ្វើ ដូចម្តេចនឹង ឱ្យជឿទៅបាន ? ១៣ គ្មានអ្នកណាបានឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ឡើយ មានតែព្រះអង្គ ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌ មកប៉ុណ្ណោះ គឺជាកូនមនុស្ស ដែលនៅស្ថានសួគ៌នោះឯង ១៤ ហើយដែលលោកម៉ូសេ ៤ ានលើកសត្វត្រង់ឡើង នៅទី រហោស្ថានយាយ៉ាងណា នោះកូនមនុស្សនឹងត្រូវគេលើក លោកឡើងយ៉ាងនោះដែរ ១៥ ដើម្បី ឱ្យអ្នកណាដែលជឿល ដល់កូនមនុស្សនោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ ឱ្យមានជីវិត អស់កល្បជានិច្ចវិញ ” ។

១៦” ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រលាញ់សមនុស្សលោក ដល់ម្ល៉េះបាន ជាទ្រង់ប្រទានហ

ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ឡ ដើម្បី ឱ្យអ្នក ណាដែលជឿអដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ ឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ១៧ ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់ មិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ឱ្យមកក្នុងលោកិយខ ដើម្បី នឹងជំនុំជំរះលោកិយនោះទេ គឺឱ្យលោកិយបានសង្គ្រោះ ដោយសារទ្រង់វិញ ១៨ ឯអ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះ មិនជាប់មានទោសទេ តែអ្នកណាដែលមិនជឿវិញ នោះ ត្រូវមានទោសហើយ ពីព្រោះ មិនបានជឿដល់ព្រះនាមនៃ ព្រះរាជបុត្រាតែ១របស់ព្រះង ១៩ ហើយទោសនេះគឺថា ពន្លឺ ចបានមកក្នុងលោកិយ តែមនុស្សលោកចូលចិត្ត នឹងសេចក្តី ងងឹត ជាជាងពន្លឺ ពីព្រោះអំពើ ដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មាន សុទ្ធ តែអាក្រក់ ២០ ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះតែង ស ប់ដល់ពន្លឺ ហើយមិនមកឯពន្លឺទេ ក្រែងអំពើដែលខ្លួន ប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន បានបើកឱ្យឃើញ ២១ តែអ្នកណាដែល ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតវិញ នោះតែងមកឯពន្លឺ ដើម្បីឱ្យ អំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ៤ ានសំដែងមកឱ្យដឹងថា បានធ្វើ ដោយនូវព្រះ ” ។

លោកយូហាន-បាទីស្តធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

២២ ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សទ្រង់ ក៏មក

ក្នុងស្រុកយូដា ទ្រង់គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងគេ ព្រមទាំង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកផង ២៣ ឯយូហានព្យ

គាត់កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកនៅស្រុកអណ្ដូន ជិតភូមិសាលិម ព្រោះនៅ ទីនោះមានទឹកច្រើន ហើយចេះតែមានគេមក ដើម្បីទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកផង ២៤ដ្បិត យ៉ូហានមិនទាន់ជាប់គុកនៅ ឡើយដ ២៥វេលានោះ ពួកសិស្សយ៉ូហាន និងសាសន៍យូដា ម្នាក់ កើតជជែកគ្នា ពីដំណើរលាងសំអាតប ២៦រួចគេមកឯ យ៉ូហាន ជំរាបថា លោកគ្រូឌុ លោកនោះដែលនៅជាមួយ នឹងលោក ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ ដែលលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ឱ្យឆ មើល លោកក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជដែរ ហើយបណ្តា មនុស្សទាំងប៉ុន្មាន គេទៅឯលោកវិញ ។

២៧យ៉ូហានឆ្លើយថា គ្មានមនុស្សណា អាចនឹងទទួលអ្វី បានទេ លើកតែបានប្រទាន ពីស្ថានសួគ៌មក ឱ្យប៉ុណ្ណោះ ២៨ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាជាទីបន្ទាល់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនមែនជា ព្រះគ្រីស្ទទេ គឺគ្រាន់តែ ទទួលបង្គាប់នឹងមក នាំមុខទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះណា ២៩អ្នកណាដែលយកប្រពន្ធ នោះឈ្មោះថាជាប្តី ត ហើយ ឯពួកមិត្តសំឡាញ់ ដែលឈរស្តាប់គាត់ កំពុងដែល រៀបការ នោះក៏មានសេចក្តីអំណរអរឡើង ដោយសារ សំឡេងប្តី គឺយ៉ាងនោះឯង ដែលសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំបាន ពោរពេញហើយថ ៣០ត្រូវឱ្យព្រះអង្គនោះ ច ានចំរើនឡើង ហើយខ្ញុំត្រូវថយវិញចុះ ។

៣១ព្រះអង្គ ដែលមកពីស្ថានលើទ នោះខ្ពស់លើសទាំង អស់ ឯមនុស្សដែលនៅផែនដី នោះកើតពីផែនដីមក ហើយ ក៏និយាយ តាមរបៀបផែនដីផ តែព្រះអង្គដែលយាងមកពី ស្ថានសួគ៌ នោះខ្ពស់លើសជាងទាំងអស់ ៣២ទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ពីការដែលទ្រង់បានឃើញ ហើយឮន តែគ្មានអ្នកណាដែល ទទួលសេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ទេប ៣៣អ្នកណាដែលទទួល សេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ នោះបានបោះត្រា យល់ព្រមថា ព្រះទ្រង់ពិតត្រង់មែន ៣៤ដ្បិតព្រះអង្គ ដែលព្រះបានចាត់ ឱ្យមកផ ទ្រង់មានបន្ទូលតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់មិនប្រទានព្រះវិញ្ញាណពមក ដោយមានកំរិតទេ ៣៥ឯព្រះវរបិតា ទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រា ហើយបាន ប្រគល់គ្រប់ទាំងអស់ មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ភ ៣៦ឯអ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចហើយម តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿដល់ព្រះរាជ បុត្រាវិញ នោះនឹងមិនឃើញជីវិតសោះឡើយ គឺសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះ តែងនៅជាប់លើអ្នកនោះឯង ។

ជំពូក ៤

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនឹងស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារី
៤ ១ដូច្នោះ កាលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីពួកផារីស៊ី ដែលគេ

បានព្រមយាយថា ទ្រង់បានសិស្ស ហើយក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឱ្យជាច្រើន លើសជាងយ៉ូហានទៅទៀតយ ២ (តែមិនមែន ព្រះយេស៊ូវ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺជា ពួកសិស្សទ្រង់វិញ) ពានោះទ្រង់រក្សា ក៏យាងចេញពីស្រុកយូដាល ត្រឡប់ទៅស្រុកកាលីឡេវិញ ។

៤ហើយទ្រង់ត្រូវតែយាងកាត់ស្រុកសាម៉ារីវី ៥ដូច្នោះ ទ្រង់ យាងទៅដល់ក្រុង១ នៅស្រុកសាម៉ារី ហៅថា ស៊ូខារ ជិតដី ដែលលោកយ៉ាកុប បានឱ្យដល់យ៉ូសែបជាកូនស ៦នៅទី នោះក៏មានអណ្តូងយ៉ាកុប ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់អស់កំឡាំង ដោយយាងមក ក៏គង់នៅមាត់អណ្តូងនោះ ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ ៧មានស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់ មកដងទឹក ហើយព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅនាងថា "សូម ឱ្យខ្ញុំផឹកផង" ហ ៨ព្រោះពួកសិស្សទ្រង់ បានទៅផ្សារឡូអស់ ដើម្បីនឹងរកទិញស្បៀងអាហារ ។

៩ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីនោះក៏ ទូលថា "លោកជាសាសន៍ យូដា ម្តេចឡើយក៏លោកសូមទឹកខ្ញុំពិសា ដែលខ្ញុំជាស្រី សាសន៍សាម៉ារីអដូច្នោះ ? (នេះដ្បិតសាសន៍យូដាមិនដែល ប្រកបនឹងសាសន៍សាម៉ារីទេ) ។

១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "បើសិនជានាងបាន ស្គាល់អំណោយទាននៃព្រះ និងអ្នកដែលនិយាយនឹងនាងថា សូមឱ្យខ្ញុំផឹកផង នោះនាងនឹងបានសូមពីអ្នកនោះវិញ រួច អ្នកនោះនឹង ឱ្យទឹករស់ដល់នាង" ក ។

១១ស្ត្រីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ លោកគ្មានអ្វីនឹង ដងទេ ហើយអណ្តូងក៏ជ្រៅផង ដូច្នោះ លោកបានទឹករស់ នោះពីណាមក ១២តើលោកធំជាងយ៉ាកុប ជាព្រះយេស៊ូវយើង ខ្ញុំ ដែល ឱ្យអណ្តូងខនេះមកយើងខ្ញុំ ហើយទាំងខ្លួនលោក កូនចៅ និងហ្វូងសត្វរបស់លោក ក៏បានផឹកផងឬអី ?"

១៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "អស់អ្នកណា ដែល ផឹកទឹកនេះ នឹងត្រូវស្រែកទៀត ១៤តែអ្នកណាដែលផឹកទឹកខ្ញុំ ឱ្យ នោះនឹងមិនស្រែកទៀតឡើយ ទឹកដែលខ្ញុំឱ្យ នឹងត្រឡប់ ជារន្ធទឹកយនៅក្នុងអ្នកនោះ ដែលផុសឡើងដល់ទៅបាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច" ង ។

១៥ស្ត្រីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ ទឹកនោះមកខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំស្រែកច ប មកដងនៅទីនេះ ទៀត" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរទៅហៅប្តីនាងមកឯ ណេះ" ។ ១៧ស្ត្រីនោះទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ" រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "ដែលនាងថា គ្មានប្តី នោះថាត្រូវហើយ ១៨ដ្បិតនាងច ានមានប្តី៥មកហើយ ឯអ្នកដែលនៅជាមួយ សព្វថ្ងៃនេះមិនមែនជាប្តីនាងទេ ពាក្យនោះនាងនិយាយត្រូវ ប្រ ាកដ" ។

១៩ស្ត្រីនោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំយល់ឃើញ ថា លោកជាហោរាវង

២០ឯកពួកព្រះយេស៊ូវយើងខ្ញុំ បានថ្វាយបង្គំ នៅលើភ្នំនេះជ តែពួកលោកថា ក្រុងយេរូសាឡឹមជាកន្លែង ដែលត្រូវថ្វាយបង្គំវិញ” ឈ ។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នាងស្រីអើយ ចូរជឿខ្ញុំថា នឹងមានពេលវេលាមកព្យ ដែលអ្នករាល់គ្នា នឹងមិនថ្វាយបង្គំ ព្រះវរបិតានៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេដ ២២អ្នក រាល់គ្នាមិនដឹងជាខ្លួនថ្វាយបង្គំអ្វីទេប ឯយើងវិញ យើង ស្គាល់ព្រះដែលយើងថ្វាយបង្គំ ដ្បិតសេចក្តីសង្គ្រោះកើត មកពីសាសន៍យូដាខ ២៣តែនឹងមាន ពេលវេលាមក ក៏នៅ ឥឡូវនេះហើយឈ នោះពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំដោយពិតត្រង់ គេនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត ពីព្រោះព្រះវរបិតា ទ្រង់រកពួកអ្នកយ៉ាងនោះ ឱ្យបាន ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ២៤ឯព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណត ហើយអ្នកណា ដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ នោះត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិតដែរ” ។

២៥ស្ត្រីនោះទូលទ្រង់ថា “ខ្ញុំដឹងហើយថា ព្រះម៉ែស៊ី ដែល ហៅជាព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់នឹងយាងមក កាលណាមកហើយ នោះទ្រង់នឹងប្រាប់ ឱ្យយើងខ្ញុំដឹងគ្រប់ទាំងអស់” ។

២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ដែល និយាយនឹងនាង” ទ ។

២៧ខណៈនោះ ពួកសិស្សទ្រង់មកដល់ផ ក៏នឹកប្លែកពីទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនោះ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាទូលសួរថា ទ្រង់ សួររកអ្វី ឬថា ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនេះធ្វើអីនោះទេ ។

២៨ឯស្ត្រីនោះនាងទុកក្នុងចោល ក៏ចូលក្នុងក្រុងដំណាល ប្រាប់គេថា ២៩ចូរមកមើល មានមនុស្សម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំ ពី គ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តន តើអ្នកនោះមិនមែន ជាព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ? ប ៣០គេក៏ចេញពីទីក្រុងទៅឯទ្រង់ ។

៣១ក្នុងរវាងនោះ ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា “លោកគ្រូផ អញ្ជើញពិសា” ។

៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមានអាហារសំរាប់ទទួលទាន ហើយ គឺជាអាហារដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់” ។

៣៣ដូច្នោះ ពួកសិស្សសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា “មានអ្នក ណាយកអ្វីមកជូនលោកពិសាដែរឬអី ?”

៣៤នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ឯអាហារខ្ញុំ គឺត្រង់ដែលខ្ញុំធ្វើ តាមព្រះហឫទ័យភនៃព្រះ ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមក ព្រមទាំងបង្កើតការរបស់ទ្រង់នោះឯងម ៣៥តើអ្នក រាល់គ្នាមិនថា នៅ៤ខែទៀត ទើបដល់រដូវចំរូតទេឬអី ? ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបឡើងមើលទៅស្រែមើល ដ្បិត ឬ ានក្រហមល្មមច្រូតហើយយ ៣៦អ្នកណាដែលច្រូតរ នោះ បានរង្វាន់ ក៏ប្រមូលផលសំរាប់ជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ដើម្បី ឱ្យអ្នកដែលព្រោះ និងអ្នកដែលច្រូត បានអរសប្បាយ ផងគ្នា ៣៧ដ្បិតចំពោះដំណើរនេះ នោះពាក្យទំនៀមនេះត្រូវ ណាស់ថា ម្នាក់ព្រោះ ម្នាក់ទៀតច្រូតរ ៣៨ខ្ញុំឮ

ានចាត់អ្នក រាល់គ្នា ទៅច្រូតចំរុត ដែលមិនបាននឿយនឹងធ្វើសោះ មានអ្នកឯទៀត បាននឿយហត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូល ទៅក្នុងការរបស់គេ ។

សាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនបានជឿព្រះយេស៊ូវ

៣៩នៅក្រុងនោះ ក៏មានសាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនស បាន ជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រះពាក្យ ដែលស្រ្តីនោះធ្វើបន្ទាល់ថា លោកប្រាប់ខ្ញុំ ពីគ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តហ ៤០ដូច្នោះ កាលពួកសាសន៍សាម៉ារី បានមកដល់ទ្រង់ហើយ នោះគេសូមទ្រង់ ឱ្យនៅជាមួយនឹងគេ ទ្រង់ក៏គង់នៅទី នោះអស់២ថ្ងៃ ៤១ហើយមានមនុស្សជាច្រើនទៀតបានជឿ ដោយសារព្រះបន្ទូលទ្រង់ ។

៤២រួចគេនិយាយទៅស្រ្តីនោះថា "ឥឡូវនេះ យើងជឿ មិនមែនដោយព្រះពាក្យសំដី របស់អ្នកទៀតទេ គឺជឿ ដោយព្រះបានឮទ្រង់ផ្ទាល់ខ្លួនយើងវិញ ហើយយើងដឹង ថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ជួយសង្គ្រោះមនុស្សលោកពិត ប្រាកដមែន" ឡ។ កូនប្រុសរបស់នាម៉ឺនម្នាក់បានជាពិជឺដី

៤៣កន្លង២ថ្ងៃនោះមកអ ព្រះយេស៊ូវក៏ចេញពីទីនោះ ទៅ ឯស្រុកកាលីឡេវិញ ៤៤ដ្បិតទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ដោយព្រះអង្គ ទ្រង់ថា "គេមិនរាប់អានហោរា នៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនទេ" ក ៤៥ដូច្នោះ កាលទ្រង់បានយាងមកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះពួកអ្នកនៅស្រុកនោះ ក៏ទទួលទ្រង់ ដោយបានឃើញ អស់ទាំងការដែលទ្រង់ធ្វើ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ក្នុងវេលា បុណ្យខ ពីព្រោះគេក៏បានទៅឯបុណ្យនោះដែរ ។

៤៦រួចមកទ្រង់យាងមកដល់ភូមិកាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ម្តងទៀត គឺនៅភូមិនោះហើយ ដែលទ្រង់ធ្វើទឹក ឱ្យប្រៃ ទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរគ នោះមាននាម៉ឺនម្នាក់មានកូនឈឺ នៅឯកាពេលិម ៤៧កាលលោកបានឮថា ព្រះយេស៊ូវបាន យាងពីស្រុកយូដាយ មកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះលោក ក៏ទៅសូមទ្រង់ ឱ្យយាងចុះទៅប្រោសកូនឱ្យជា ដ្បិតកូននោះ ជិតស្លាប់ហើយ ។៤៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "បើអ្នករាល់គ្នា មិនឃើញទិសំគាល់ និងការអស្ចារ្យនោះមិនព្រមជឿទេ" ។

៤៩នាម៉ឺននោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ សូមអញ្ជើញចុះ ទៅជាប្រញាប់ ក្រែងកូនខ្ញុំស្លាប់" ៥០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅលោកថា "អញ្ជើញទៅចុះ កូនលោកនឹងរស់នៅទេ" លោកក៏ជឿព្រះបន្ទូល នៃព្រះយេស៊ូវ ហើយចេញទៅ ៥១កំពុងដែលលោកចុះទៅ---ស្រាប់តែពួកបារលោកមក ជំរាបថា កូនលោកជាហើយ ៥២ដូច្នោះ លោកក៏សួរគេ ពីពេលណា ដែលកូនបានគ្រាន់បើ គេជំរាបថា បាត់គ្រុន ពីម៉ោង១ម្សិលមិញ ។

៥៣នោះឪពុកបានដឹងថា គឺជាពេលនោះឯង ដែល ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កូនរស់នៅទេ"
ហើយលោក ក៏ជឿ ព្រមទាំងពួកផ្ទះចលោកទាំងអស់ដែរ ៥៤នេះជា ទិសំគាល់ទី២៧ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើ
ក្នុងកាលដែលទ្រង់ យាងត្រឡប់ពីស្រុកយូដា មកក្នុងស្រុកកាលីឡេរីញ ។

ជំពូក ៥

ការប្រោសអ្នកជំងឺនៅឯស្រះបេថែសដា

៥ ក្រោយនោះមក មានបុណ្យ១របស់សាសន៍យូដា ហើយ

ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹម ២រីង នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ជិតទ្វារចៀមជ
នោះមានស្រះ១ ដែល ភាសាហេព្រើរ ហៅថា បេថែសដា មានសាលាសំណាក់៥ ៣មានមនុស្សសន្លឹក

ដេកនៅក្នុងសាលាទាំងនោះ ខ្លះឈឺ ខ្លះខ្វាក់ ខ្លះខ្លិន ខ្លះស្ងួត គេរង់ចាំទឹកកំរើកឡើង ៤ដ្បិត

ចូនណាមានទេវតា ចុះមកកូរទឹកក្នុងស្រះនោះ លុះក្រោយ ដែលបានកូរស្រេចហើយ

នោះអ្នកណាដែលចុះទៅមុនគេ ក៏បានជាស្អាត ទោះបើឈឺរោគអ្វីក៏ដោយ ៥នៅទីនោះ មាន មនុស្សម្នាក់

ដែលឈឺ៣៨ឆ្នាំមកហើយ ៦កាលព្រះយេស៊ូវ ឃើញគាត់ដេកនៅ ហើយបានជ្រាបថា គាត់នៅយ៉ាងនោះ

ជាយូរមកហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកចង់បានជា ឬទេ ?"

៧អ្នកជំងឺនោះទូលឆ្លើយថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំគ្មាន អ្នកណានឹងដាក់ខ្ញុំទៅក្នុងស្រះ
ក្នុងកាលដែលទឹក បានកំរើក ឡើងនោះទេ ហើយកំពុងដែលខ្ញុំចុះទៅ នោះក៏មានម្នាក់ ទៀតចុះទៅមុនខ្ញុំ" ។

៨ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរក្រោកឡើង យកត្រៃអ្នកដើរទៅ" ៩ស្រាប់តែអ្នកនោះច
ានជាភ្លាម ក៏ យកត្រៃដើរទៅ ១០ថ្ងៃនោះ ជាថ្ងៃឈប់សំរាកដ ១០ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាបំ គេស្នើឱ្យអ្នកដែលច
ានជាថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃ ឈប់សំរាក អ្នកគ្មានច្បាប់នឹងលីត្រៃទៅទេឬ ។ ១១គាត់ឆ្លើយទៅគេថា

លោកដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំជា លោក បង្គាប់ថា "ចូរយកត្រៃឯងដើរទៅ" ។

១២នោះគេសួរគាត់ថា "តើអ្នកណា បានប្រាប់ឱ្យអ្នក យកត្រៃដើរទៅដូច្នោះ?"

១៣តែអ្នកដែលបានជា មិនស្គាល់ជាអ្នកណាទេ ពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅបាត់ហើយ
ក៏មានមនុស្សសន្លឹកនៅ ទីនោះដែរ ។

១៤ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវឃើញគាត់ នៅក្នុង ព្រះវិហារ ក៏មានបន្ទូលទៅថា "មើល
ឥឡូវអ្នកបានជា ហើយ កុំឱ្យធ្វើបាបទៀតធរ ក្រែងអ្នកកើតមានសេចក្តីអាក្រក់ ជាងនេះទៅទៀត"

១៥មនុស្សនោះ ក៏ចេញទៅប្រាប់ដល់ ពួកសាសន៍យូដាណា ឱ្យដឹងថា ជាព្រះយេស៊ូវ ដែលប្រោសឱ្យ ខ្លួនបានជា

ជីវិតតាមរយៈព្រះរាជបុត្រា

១៦ ហេតុនោះបានជាពួកសាសន៍យូដា គេបៀតបៀនដល់

ព្រះយេស៊ូវ ហើយរកសំឡាប់ទ្រង់ ដោយព្រះទ្រង់ធ្វើការ នោះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ១៧ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូល ទៅគេថា "ព្រះវរបិតាខ្ញុំត ទ្រង់ធ្វើការដរាបមកដល់តឡូវ នេះថ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការដែរ"

១៨ ដោយហេតុពាក្យនោះ បាន ជាពួកសាសន៍យូដា គេរកសំឡាប់ទ្រង់ រឹតតែខ្លាំងឡើងទ ពីព្រោះ ទ្រង់មិនមែនគ្រាន់តែរលងច្បាប់ នៃថ្ងៃឈប់សំរាក តែប៉ុណ្ណោះ គឺបានទាំងហៅព្រះថា ជាព្រះវរបិតានៃទ្រង់ ថែមទៀត ហើយលើកអង្គទ្រង់ស្មើនឹងព្រះផង ។

១៩ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះរាជបុត្រា ពុំអាចនឹងធ្វើការអ្វី ដោយព្រះអង្គទ្រង់បានទេន ធ្វើបានតែ ការអ្វី ដែលឃើញព្រះវរបិតាធ្វើ ដ្បិតការអ្វីដែលព្រះ វរបិតាធ្វើ នោះព្រះរាជបុត្រាក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ ២០ ពីព្រោះ

ព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រា ហើយក៏បង្ហាញ ឱ្យព្រះរាជបុត្រា ឃើញអស់ទាំងការ ដែលទ្រង់ធ្វើដែរ ទ្រង់នឹងបង្ហាញ ឱ្យឃើញការធំ លើសជាងការទាំងនេះទៅ ទៀត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ២១ ដ្បិត ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ ឱ្យមានជីវិតរស់ ឡើងវិញយ៉ាងណា

នោះព្រះរាជបុត្រា នឹងប្រោសដល់ អ្នកណា ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ ២២ ព្រះវរបិតាទ្រង់មិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេ ទ្រង់បានប្រគល់ ការជំនុំជំរះ ដល់ព្រះរាជបុត្រាវិញម ២៣ ដើម្បី ឱ្យមនុស្ស ទាំងអស់ បានគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា ដូចជា គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះវរបិតាដែរ

អ្នកណាដែលមិន គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មិនគោរព ប្រតិបត្តិដល់ព្រះវរបិតា ដែលចាត់ ឱ្យទ្រង់មកដែររយ ។

២៤ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណា ដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿដល់ព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យ មករ អ្នកនោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិន ដែលត្រូវជំនុំជំរះឡើយវ គឺច

ានកន្លងហួសពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតវិញស ២៥ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយហ ដែល មនុស្សស្លាប់ នឹងឮសំឡេងឡូព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយ អស់អ្នកណាដែលឮ នឹងបានរស់វិញ ២៦ ពីព្រោះ ដែល ព្រះវរបិតាមានជីវិត ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់យ៉ាងណា នោះទ្រង់ក៏ បានប្រទាន ឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានជីវិតអ ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ យ៉ាងនោះដែរ ២៧ ហើយច

ានប្រទានអំណាចមកទ្រង់ ឱ្យ ជំនុំជំរះផងក ពីព្រោះទ្រង់ជាកូនមនុស្ស ។

២៨កុំឱ្យឆ្ងល់ពីសេចក្តីនេះឡើយ ដ្បិតមានពេលវេលា មកខដែលអស់ទាំងខ្មោចនៅក្នុងផ្ទះនឹងពួសឡើងទ្រង់ ហើយ នឹងចេញមក ២៩គឺពួកអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តល្អ គេនឹងរស់ ឡើងវិញ ឱ្យបានជីវិត ឯពួកអ្នកដែលបាន ប្រព្រឹត្តអាក្រក់ វិញ គេនឹងរស់ឡើង ឱ្យជាប់មានទោសត ៣០ខ្ញុំពុំអាចនឹង ធ្វើការអ្វី ដោយខ្លួនខ្ញុំបានទេ ខ្ញុំជំនុំជំរះតាម ដែលខ្ញុំឮ ហើយសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំ ក៏សុចរិតតែ ពីព្រោះខ្ញុំមិនរក តាមតែចិត្តខ្ញុំទេ គឺតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ដែលទ្រង់ ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកច ។

ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

៣១បើសិនជា ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនខ្ញុំ នោះសេចក្តីបន្ទាល់ របស់ខ្ញុំមិនពិតទេ ៣២មានម្នាក់ទៀតដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលអ្នកនោះធ្វើពីខ្ញុំ ក៏ពិត ប្រាកដមែន ។

៣៣អ្នករាល់គ្នាបានចាត់គេ-ឱ្យទៅឯលោកយ៉ូហាន លោកក៏ធ្វើបន្ទាល់ឈតាមសេចក្តីពិត ៣៤ប៉ុន្តែ សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលខ្ញុំទទួល នោះមិនមែនមកពីមនុស្សទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែ និយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រយោជន៍ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ ៣៥ឯលោកយ៉ូហាន លោកជាចង្អៀង ដែលនេះ ហើយភ្លឺបំ អ្នករាល់គ្នាក៏ចូលចិត្ត ឱ្យបានអរ សប្បាយក្នុងពន្លឺរបស់លោក ក្នុង១គ្រានោះដែរ ។

៣៦ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានទីបន្ទាល់វិសេស ជាងទីបន្ទាល់របស់ លោកយ៉ូហានទៅទៀត ពីព្រោះការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះ វរបិតា បានប្រគល់មកឱ្យខ្ញុំធ្វើបង្ហើយ គឺការដែលខ្ញុំ ធ្វើទាំងប៉ុន្មាននេះឯង ទោះបីបានធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយថា ព្រះវរបិតា បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកណា ៣៧ព្រះវរបិតា ដែល ចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ អ្នករាល់គ្នាមិន ដែលពួសឡើងទ្រង់ឡើយ ក៏មិនដែលឃើញ រូបអង្គទ្រង់ ផងថ ៣៨អ្នករាល់គ្នាគ្មានព្រះបន្ទូលទ្រង់ នៅក្នុងខ្លួនសោះទេ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ដល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ចាត់ ឱ្យមកនេះ ៣៩អ្នករាល់គ្នាស្ទង់មើលគម្ពីរ ដោយស្មាន ថាបានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច អំពីគម្ពីរនោះមកផ គឺជា គម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ៤០តែអ្នករាល់គ្នាមិន សុខចិត្តមកឯខ្ញុំ ឱ្យបានជីវិតទេ ។

៤១ខ្ញុំមិនទទួលកិត្តិសព្ទ អំពីមនុស្សទេ ៤២ខ្ញុំស្គាល់អ្នក រាល់គ្នាហើយ ថាគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នៅក្នុង ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាសោះ ៤៣ខ្ញុំបានមកដោយនូវព្រះនាមរបស់ ព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំទេ បើសិនជាមាន អ្នកណាទៀតមក ដោយនូវឈ្មោះរបស់ខ្លួនគេ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលអ្នកនោះវិញ ៤៤ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ជឿបានដែលទទួលកិត្តិសព្ទតែពីគ្នាឯង ឥតស្វែងរកកិត្តិសព្ទ ដែលមកពីព្រះអង្គ ដ៏ជាព្រះតែ១អង្គទ្រង់ដូច្នោះយ ។

៤៥កុំឱ្យស្មានថា ខ្ញុំនឹងប្តឹងដល់ព្រះវរបិតា ពីអ្នករាល់ គ្នានោះឡើយ មានម្នាក់
ដែលប្តឹងពីអ្នករាល់គ្នាហើយ គឺជា លោកម៉ូសេ ដែលអ្នករាល់គ្នាយកជាទិសង្ឃឹមល ៤៦បើសិន
ជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់លោកម៉ូសេពិត នោះនឹងបានជឿ ដល់ខ្ញុំដែរ ពីព្រោះលោកបានចែងទុកពីខ្ញុំ ៤៧ប៉ុន្តែ
បើអ្នក រាល់គ្នាមិនជឿសេចក្តីដែលលោកបានចែងទុកមកទេ នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យជឿពាក្យខ្ញុំទៅបានស ។

ជំពូក ៦

ព្រះយេស៊ូវប្រទាននំប៉័ងដល់មនុស្ស៥ពាន់នាក់

៦:១-១៣ មថ ១៤:១៣-២១ មក ៦:៣២-៤៤ លក ៩:១០-១៧

៦ ១លុះក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លងសមុទ្រកាលឡើ គឺ

ជាសមុទ្រទីបេរាស ២ហើយមានហ្វូងមនុស្សជាធំតាមទ្រង់ ទៅ ដោយបានឃើញ ទិសំគាល់ទាំងប៉ុន្មានហ
ដែលទ្រង់ ប្រោសដល់ពួកជំងឺ ៣នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើងទៅ លើភ្នំឡ

គង់ជាមួយនឹងពួកសិស្សនៅទីនោះ ៤រីងបុណ្យរំលង ជាបុណ្យរបស់សាសន៍យូដាអ ក៏ជិតដល់ហើយ ។

ដងព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងើបព្រះនេត្រឡើង ឃើញមនុស្ស កកកុញមកងទ្រង់

នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅភីលីពថាក "យើង នឹងទិញនំប៉័ងពីណាមក ឱ្យមនុស្សទាំងអស់នេះ បាន បរិភោគ?"

៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរដូច្នោះ ដើម្បីនឹងល្បួងល គាត់ទេ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបការ ដែលទ្រង់គិតធ្វើហើយ ។

៧ភីលីពទូលឆ្លើយថា "ទោះបីទិញនំប៉័ងអស់៤០រៀល ក៏មិនគ្រាន់ឱ្យគ្រប់គ្នា

សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចផង" ។

៨មានសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះអនទ្រេ ជាប្អូនស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសខ គាត់ទូលទ្រង់ថា

៩នៅទីនេះមានក្មេងម្នាក់ មាន នំប៉័ងម្សៅឱក៥ និងត្រីតូច២ ប៉ុន្តែ ដែលមានតែប៉ុណ្ណោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វី
ដល់មនុស្សច្រើនទាំងម៉្លេះ ? គ

១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមនុស្សទាំងអស់ អង្គុយទៅ" រីឯនៅទីនោះ មានស្មៅច្រើន

ដូច្នោះ គេក៏នាំគ្នា អង្គុយ មានចំនួនប្រហែលជា៥ពាន់នាក់ ១១រួចព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យកនំប៉័ងនោះមក

អរព្រះគុណយ រួចចែកទៅឱ្យ ពួកសិស្ស គេក៏ចែកដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយ បានចែកទាំង

ត្រីតូចនោះបែបដូច្នោះដែរ តាមតែគេចង់បាន ១២លុះគេ បានឆ្កែត្រប់គ្នាហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅ

ពួកសិស្ស ថា "ចូរប្រមូលចំណិតដែលសល់នៅ ដើម្បីកុំឱ្យបាត់អ្វី ឡើយ" ១៣ក្រោយដែលបរិភោគរួចហើយ

នោះគេប្រមូល ចំណិតនំប៉័ងម្សៅឱក ដែលសល់ពី៥ដុំនោះ ដាក់ពេញបាន ១២កន្លែក ។

១៤ កាលមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញទិសំគាល់ង ដែល ព្រះយេស៊ូវធ្វើនោះ គេក៏និយាយថា
លោកនេះប្រាកដជា ហោរានោះ ដែលត្រូវមកក្នុងលោកិយមែនច ១៥ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវ ក៏ថយឡើងទៅលើភ្នំ
តែ១អង្គទ្រង់វិញទៀតឆ ពីព្រោះទ្រង់ជ្រាបថា គេគិតមកចាប់ទ្រង់ ដោយកំឡាំង
ដើម្បីនឹងតាំងឡើងជាស្តេចជ ។

ព្រះយេស៊ូវយាងលើទឹក

៦:១៦-២១ មថ ១៤:២២-៣៣ មក ៦:៤៧-៥១

១៦ លុះព្រលប់ហើយ ពួកសិស្សទ្រង់ ចុះទៅឯសមុទ្រ ១៧ក៏ចុះទូក ឆ្លងទៅឯកាពើណិម
ពេលនោះងងឹតហើយ តែព្រះយេស៊ូវមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ ១៨សមុទ្រក៏មាន រលកចេ
រាកដោយខ្យល់បក់ជាខ្លាំង ១៩កាលគេបានថែវទៅ ប្រហែលជា៥ ឬ៦គីឡូម៉ែត្រហើយ នោះស្រាប់តែគេ
ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងលើសមុទ្រឈរ មកជិតទូក ហើយ គេមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
២០តែទ្រង់មានបន្ទូលថា " កុំភ័យអី គឺខ្ញុំទេតើ" ញ ២១នោះគេក៏ព្រមទទួលទ្រង់ មកក្នុងទូក ស្រាប់ តែទូកច
ានដល់ស្រុក ដែលគេបំរុងនឹងទៅ ។

២២ ស្លែកឡើង កាលហ្វូងមនុស្ស ដែលនៅត្រើយសមុទ្រ ម្ខាង បានឃើញថា នៅទីនោះគ្មានទូកណាទៀតដ
ក្រៅពី ទូក១ ដែលពួកសិស្សទ្រង់បានជិះ ហើយថា ព្រះយេស៊ូវមិន ច
ានជិះទូកនោះទៅជាមួយនឹងពួកសិស្សទេ គឺពួកសិស្សបាន ចេញទៅតែគ្នាគេបំ ២៣ប៉ុន្តែ មានទូកខ្លះទៀត
មកពីស្រុក ទីបេរាសឌុ ជិតកន្លែងដែលគេបានបរិភោគនំប៉័ង ក្រោយ ដែលព្រះអម្ចាស់ ច
ានអរព្រះគុណរួចហើយឈរ ២៤ដូច្នោះ កាលហ្វូងមនុស្ស មិនឃើញព្រះយេស៊ូវ ឬពួកសិស្សទ្រង់ នៅទីនោះ
គេក៏ជិះទូកទៅឯកាពើណិម ដើម្បីនឹងរកទ្រង់ ។ ២៥កាលឃើញទ្រង់ នៅឯត្រើយម្ខាងហើយ នោះគេ
ទូលសួរថា " លោកគ្រូណាលោកមកដល់ទីនេះពីកាលណា ?" ២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា " ប្រ
ាកដមែន ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំត មិនមែន ដោយព្រោះ បានឃើញទិសំគាល់ទេថ
គឺដោយព្រោះតែ បានបរិភោគនំប៉័ងឆ្អែតប៉ុណ្ណោះ ២៧កុំឱ្យខំប្រឹងឱ្យបាន តែអាហារ
ដែលតែងតែពុករលួយនោះឡើយ ចូរខំឱ្យ បានអាហារ ដែលនៅស្ថិតស្ថេរទ ដរាបដល់ជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ចវិញ ជាអាហារដែលកូនមនុស្សន នឹងឱ្យមកអ្នក រាល់គ្នា ដ្បិតគឺកូនមនុស្សនេះហើយ ដែលព្រះវរបិតា
ដ៏ជាព្រះទ្រង់បានដោបចំណាំទុក" ។

២៨ដូច្នោះ គេទូលសួរទ្រង់ថា " ដែលនឹងធ្វើការរបស់ ព្រះ តើត្រូវធ្វើដូម្តេចខ្លះ ?"

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា " ឯការរបស់ព្រះ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿផ ដល់អ្នកដែលព្រះច

ានចាត់ឱ្យ មក" ៣ ។

៣០នោះគេទូលសួរទ្រង់ថា បើដូច្នោះ តើលោកនឹងធ្វើ ទិសំគាល់ភណ្ណ ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង ដើម្បីឱ្យ
ានជឿដល់ លោកម? តើលោកធ្វើការអ្វីខ្លះ ? ៣១ពួកព្រះយេស៊ូវ បានបរិភោគនំម៉ានាយ
នៅទីរហោស្ថាន ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកមកថា លោកបានឱ្យនំប៉័ង ពីស្ថានសួគ៌មក ឱ្យគេបរិភោគ ។

៣២ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មិនមែនលោកម៉ូសេដែល ឱ្យនំប៉័ង ពីស្ថានសួគ៌នោះ មកអ្នករាល់គ្នាទេ តែឯនំប៉័ង ដ៏ពិត ដែលមកពីស្ថានសួគ៌
នោះគឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែល ប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាវិញ ៣៣ដ្បិតនំប៉័ងរបស់ព្រះ គឺជា ព្រះអង្គ
ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកល ព្រមទាំងប្រទាន ឱ្យមនុស្សលោកបានជីវិតផង" ។

៣៤ដូច្នោះ គេទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ នំប៉័ងនោះ មកយើងខ្ញុំជានិច្ច" វ ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា " ខ្ញុំជាសនំប៉័ងជីវិតហអ្នកណា
ដែលមកឯខ្ញុំ នោះនឹងមិនឃ្លានទៀតឡើយ ហើយអ្នកណា ដែលជឿទ្រង់ដល់ខ្ញុំ ក៏មិនត្រូវស្រែកដែរអ ៣៦ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាហើយថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំ តែមិន ជឿទេ
៣៧អស់អ្នកណាដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំ ក នោះ នឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏មិនដែលចោល ទៅក្រៅឡើយ ៣៨ពិព្រោះ ខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មកខ មិន មែននឹងធ្វើតាមចិត្តខ្ញុំទេ
គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យគ នៃព្រះ វិញ ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកយ ៣៩បំណងព្រះហឫទ័យ
នៃព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក នោះគឺមិនចង់ឱ្យខ្ញុំបាត់ អ្នកណា ក្នុងគ្រប់អស់ទាំងមនុស្ស
ដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ នោះឡើយ គឺទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំប្រោសទាំងអស់ ឱ្យរស់ឡើងច នៅថ្ងៃចុងបំផុតវិញ
៤០នេះហើយជាបំណងព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ គឺឱ្យអស់អ្នកណា ដែលឃើញព្រះរាជ បុត្រាឆ
ហើយក៏ជឿដល់ទ្រង់ បានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង
បំផុត" ។

៤១នោះពួកសាសន៍យូដា គេខុកដាន់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា " ខ្ញុំជានំប៉័ង
ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក" ៤២គេ និយាយថា អ្នកនេះ តើមិនមែនឈ្មោះយេស៊ូវ ជាកូន យ៉ូសែបឈ
ដែលយើងស្គាល់ ឪពុកម្តាយគាត់ទេឬអី? ព្យ ចុះ ដូចម្តេចឡើយ បានជាគាត់និយាយថា គាត់ចុះពីស្ថានសួគ៌
មកដូច្នោះ ? ដ ៤៣នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា " កុំឱ្យរទូរទាំ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ
៤៤គ្មានអ្នកណា អាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ដែលចាត់ខ្ញុំ ឱ្យមក ទ្រង់ទាញនាំគេប៉ុណ្ណោះប
ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះ រស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុងបំផុតដែរ ៤៥នៅក្នុងគម្ពីរពួក ហោរា

មានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ព្រះទ្រង់នឹងបង្រៀន គេទាំងអស់គ្នា" ឧ ដូច្នោះ អស់អ្នកណា ដែលឮព្រះវរបិតា ហើយបានរៀនពិទ្រង់ នោះក៏មកឯខ្ញុំ ៤៦នេះមិនមែនថា មានអ្នកណា ដែលឃើញព្រះវរបិតានោះឡើយ មានតែ ព្រះអង្គ ដែលយាងមកពីព្រះប៉ុណ្ណោះឯង ព្រះអង្គនោះ ទើប ទ្រង់បានឃើញព្រះវរបិតាមែន ៤៧ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចណា ៤៨ ខ្ញុំជាន់ប៉ុន្មានជីវិត ៤៩ពួក ព្រះយេស៊ូវអ្នករាល់គ្នា បានបរិភោគនំម៉ាន៉ានៅទីរហោស្ថាន ហើយក៏ស្លាប់អស់ទៅថ្ងៃ ៥០ឯនំប៉ុន្មានដែលខ្ញុំនិយាយនេះ គឺជា នំប៉ុន្មាន ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកទេ ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែល បរិភោគ មិនត្រូវស្លាប់ឡើយ ៥១ខ្ញុំជាន់ប៉ុន្មានដ៏រស់ឆ ដែលចុះ ពីស្ថានសួគ៌មកន បើអ្នកណាបរិភោគនំប៉ុន្មាននេះ នោះនឹង រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ឯនំប៉ុន្មានដែលខ្ញុំឱ្យ គឺជារូបសាច់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំនឹងឱ្យជំនួសជីវិតមនុស្សលោក" ប ។

៥២ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាផ គេជជែកគ្នាថា "ធ្វើដូច ម្តេច ឱ្យអ្នកនេះ អាចនឹងឱ្យសាច់ខ្លួន មកយើងបរិភោគ បាន ?"

៥៣នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនពិសា សាច់ភ ហើយមិនផឹកឈាមម របស់កូនមនុស្សយ នោះអ្នក រាល់គ្នាគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនទេ ៥៤អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់ និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង បំផុត ៥៥ពីព្រោះសាច់ខ្ញុំ ជាអាហារពិត ហើយឈាម ខ្ញុំ ក៏ជាគ្រឿងផឹកពិតប្រាកដ ៥៦អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់ និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏នៅក្នុង អ្នកនោះដែរ ៥៧អ្នកណាដែលបរិភោគខ្ញុំ អ្នកនោះនឹង រស់ដោយសារខ្ញុំ ដូចជាព្រះវរបិតា ដ៏មានព្រះជន្មរស់ ទ្រង់បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកវ ហើយខ្ញុំក៏រស់នៅ ដោយសារ ទ្រង់ដែរ ៥៨នំប៉ុន្មាននេះ ជានំប៉ុន្មានដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកជា ពិត មិនមែនដូចជាពួកព្រះយេស៊ូវអ្នករាល់គ្នា ប ានបរិភោគ នំម៉ាន៉ា ហើយក៏ស្លាប់ទៅនោះទេ គឺអ្នកណាដែលបរិភោគ នំប៉ុន្មាននេះ នឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ" ស ៥៩ទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ក្នុងសាលាប្រជុំ នៅកាពើណិម កំពុងដែលទ្រង់បង្រៀនគេ ។

សិស្សជាច្រើនចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ

៦០ពួកសិស្សទ្រង់ជាច្រើនហ ដែលឮសេចក្តីនោះ ក៏ និយាយថា ពាក្យនេះពិបាកស្តាប់ណាស់ តើអ្នកណាយល់ បាន ? ឡ ៦១ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ថា ពួកសិស្សរទូរទាំពីសេចក្តីនោះ បានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើសេចក្តីនេះ នាំបង្អាក់ដល់ចិត្ត អ្នករាល់គ្នាឬអី ? អ ៦២ចុះ បើអ្នករាល់គ្នា ប ានឃើញកូនមនុស្សក ឡើងទៅឯស្ថាន ដែលលោកនៅពីដើមនោះ តើនឹងគិតដូចម្តេចទៅខ ៦៣គឺ

ជាវិញ្ញាណដែលឱ្យមានជីវិត រូបសាច់គ្មានប្រយោជន៍ អ្វីទេ ឯពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវខាង វិញ្ញាណ និងជីវិតវិញ ៦៤ប៉ុន្តែ មានអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនជឿ ទេ” នេះដ្បិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបយ តាំងតែពីដើមមក អំពីអ្នកណា ដែលមិនបានជឿ ហើយអំពីអ្នកណា ដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ ៦៥ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា “គឺហេតុនោះ បានជា ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មានអ្នកណាអាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រោសប្រទានឱ្យប៉ុណ្ណោះ” ច ។

៦៦ តាំងពីនោះមក មានសិស្សរួមទ្រង់ជាច្រើនដកខ្លួនថយ ចេញ មិនតាមទ្រង់ទៀតទេ ។

៦៧ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួក១២នាក់ថា “អ្នក រាល់គ្នាចង់ថយទៅដែរឬ ?” ជ

៦៨ សីម៉ូន-ពេត្រុសទូល ឆ្លើយថា “ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកណាវិញ គឺទ្រង់ហើយ ដែលមាន ព្រះបន្ទូល នៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ៦៩ យើងខ្ញុំក៏ បានជឿ ហើយដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ពិតដ” ។

៧០ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ តើខ្ញុំមិនបានរើស អ្នករាល់គ្នា ជាពួក១២នាក់ទេឬអី ?

តែមានម្នាក់ ក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ជាអារក្សវិញ” ឌ ៧១ នេះគឺទ្រង់ មានបន្ទូលពី យូដាស-អីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស ម៉ូនធរ ដែលនៅក្នុងពួក១២ នាក់នោះ ដ្បិតវារៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅណា ។

ជំពូក ៧

ព្រះយេស៊ូវយាងទៅឯបុណ្យបារាំង

៧ ១ ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងនៅតែក្នុងស្រុក

កាលឡើប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងយាងក្នុង ស្រុកយូដាទេ ពីព្រោះសាសន៍យូដា រកសំឡាប់ទ្រង់ថ ២រីង បុណ្យរបស់សាសន៍យូដា ដែលហៅថាបុណ្យបារាំង នោះជិត ដល់ហើយ ពដូច្នោះ ពួកប្អូនទ្រង់ ទូលថា ចូរចេញពីទីនេះ ទៅឯស្រុកយូដាទៅ ដើម្បីឱ្យពួកសិស្សរបស់បង បានឃើញ ការដែលបងធ្វើផង ៤ ដ្បិត អ្នកណា ដែលចង់ឱ្យគេស្គាល់ ខ្លួន នោះមិនដែលធ្វើការដោយសំងាត់ទេ បើបងធ្វើការ ទាំងនេះ ចូរសំដែងខ្លួន ឱ្យមនុស្សលោកស្គាល់ដែរ ៥ ដ្បិត ពួកប្អូនទ្រង់មិនច ានជឿដល់ទ្រង់ទេន ។

៦ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “ ឯពេលវេលា របស់ឯងរាល់គ្នា នោះចេះតែមានជានិច្ច តែពេលវេលាប របស់អញ មិនទាន់ដល់នៅឡើយ ៧ លោកិយពុំអាចនឹងស្តប់ ឯងរាល់គ្នាបានទេ តែគេស ប្រអញវិញផ ពីព្រោះអញធ្វើ បន្ទាល់ពីគេថា ការគេប្រព្រឹត្តសុទ្ធតែអាក្រក់ព ៨ ចូរឯង រាល់គ្នា

ឡើងទៅឯបុណ្យនេះចុះ ឯអញមិនទាន់ទៅទេ ព្រោះកំណត់អញភា មិនទាន់សំរេចនៅឡើយ” ៩កាលទ្រង់ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះក៏គង់នៅស្រុក កាលឡើងដដែល ។

១០ប៉ុន្តែ កាលពួកប្អូនទ្រង់ឡើងទៅឯបុណ្យនោះផុតហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងទៅដែរ តែមិនទៅជាមួយនឹងអ្នកណាទេ គឺទៅដោយសំរាត់វិញ ១១វិញពួកសាសន៍យូដា គេសួររក ទ្រង់ម នៅឯទីបុណ្យថា តើលោកនៅឯណា ?

១២ហើយក្នុងហ្វូងមនុស្ស ក៏ឮខ្សឹបខ្សៀវ ពីដំណើរទ្រង់ ជាច្រើន ខ្លះថា លោកជាមនុស្សល្អ ខ្លះទៀតថាទេ អ្នកនោះ ជាអ្នកបញ្ឆោតប្រជាជនទេតើយ ១៣ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកឯណាហ៊ាន និយាយ ពីដំណើរទ្រង់ ឱ្យបណ្តាជនដឹងឡើយ ព្រោះខ្លាច សាសន៍យូដាវ ។ សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៤នៅពាក់កណ្តាលពេលបុណ្យនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ឡើងទៅបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារ ១៥ហើយពួកសាសន៍យូដាវ នឹកឆ្ងល់ថា ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នកនេះចេះគម្ពីរដូច្នោះ? ស ពីព្រោះគាត់មិនដែលរៀនសូត្រសោះហ ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ សេចក្តីដែលខ្ញុំបង្រៀន នេះ មិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ គឺជារបស់ផងព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញឡ ១៧បើអ្នកណាចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ នោះនឹងបានដឹងអ ជាសេចក្តីបង្រៀននេះ មកពីព្រះ ឬជាខ្ញុំនិយាយ ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំ ១៨អ្នកណា ដែលនិយាយ ដោយអាងខ្លួនឯង នោះចង់តែលើកដំកើងដល់ខ្លួនទេក តែ អ្នកដែលចង់លើកដំកើងថ្វាយព្រះដែលចាត់ ឱ្យខ្លួនមក នោះ ទើបពិតវិញ ហើយឥតមានសេចក្តីទុច្ចរិតណា នៅក្នុងខ្លួន ឡើយ ១៩ឯលោកម៉ូសេ តើមិនបាន ឱ្យក្រិត្យវិន័យមកអ្នក រាល់គ្នាទេឬអី ? ខ ប៉ុន្តែ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាមួយ ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យនោះទេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា រកសំឡាប់ខ្ញុំដូច្នោះ ? គ

២០ហ្វូងមនុស្ស ក៏ឆ្លើយឡើងថា “ អ្នកឯងមានអារក្សចូល ទេយ តើមានអ្នកណារកសំឡាប់ឯង ? ”

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ ខ្ញុំបានធ្វើការ១៥ ហើយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ២២លោក ម៉ូសេក៏ឱ្យពិធីកាត់ស្បែកច មកអ្នករាល់គ្នា (មិនមែនថា កើតពីលោកម៉ូសេទេ គឺពីពួកព្រះយេស៊ូវ) ឆ ហើយអ្នក រាល់គ្នា កាត់ស្បែកឱ្យមនុស្ស នៅថ្ងៃឈប់សំរាកផង ។ ២៣ដូច្នោះ បើមនុស្សទទួលកាត់ស្បែក នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ដើម្បីមិនឱ្យរំលងក្រិត្យវិន័យ របស់លោកម៉ូសេ នោះតើអ្នក រាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ដោយព្រោះខ្ញុំ បានធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ បាន ជាស្រឡះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកឬអី ? ២៤កុំឱ្យជំនុំជំរះ តាម ភាពដែលមើលឃើញ តែខាងក្រៅឡើយ ត្រូវជំនុំជំរះតាម សេចក្តីសុចរិតវិញ ” ជ ។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ

២៥នោះ មានពួកក្រុងយេរូសាឡឹមខ្លះ និយាយថា គឺអ្នក
នេះទេតើ ដែលគេរកសំឡាប់នោះឈ ២៦ហើយមើល គាត់ និយាយនៅកណ្តាលចំណោម តែគ្មានអ្នកណាថាអ្វី
ឱ្យសោះ តើពួកនាម៉ឺនពួកបានយល់ឃើញ ហើយថាអ្នកនេះជាព្រះគ្រីស្ទ មែនឬអី ? ដ ២៧ឯអ្នកនេះ
យើងដឹងជាមកពីណាបំ តែព្រះគ្រីស្ទ វិញ កាលណាទ្រង់យាងមក នោះគ្មានអ្នកណាដឹងជាមកពី ណាទេ ។

២៨ដូច្នោះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារឌុ នោះក៏បន្តិឌុទានឡើងថា "អ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ខ្ញុំ ហើយដឹងជា ខ្ញុំមកពីណាផងឯ តែខ្ញុំមិនបានមក ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ ឯព្រះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក
ទ្រង់ពិតត្រង់ហើយណា អ្នករាល់គ្នាមិន ស្គាល់ទ្រង់ទេ ២៩តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ត ពីព្រោះខ្ញុំមកពីទ្រង់ គឺ ទ្រង់ពិត
ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក" ថ ។

៣០ដូច្នោះគេរកចាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាណូកដៃទៅ ចាប់សោះទេ ពីព្រោះកំណត់ទ្រង់
មិនទាន់មកដល់នៅឡើយធា ៣១នៅក្នុងបណ្តាមនុស្សនោះ មានគ្នាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ន
ហើយគេនិយាយថា កាលណាព្រះគ្រីស្ទយាងមក តើទ្រង់ នឹងធ្វើទីសំគាល់ច្រើនប ជាងលោកនេះឬអី ?

៣២ឯពួកផារីស៊ី ក៏ពួកខ្សឹបខ្សៀវរឿងទាំងនេះ ពីទ្រង់ រួចពួកសម្រាជ និងពួកផារីស៊ី
គេចាត់ពួកអាជ្ញា ឱ្យទៅ ចាប់ទ្រង់ ។

៣៣ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនៅជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា តែបន្តិចទៀតទេផ
រួចខ្ញុំទៅឯព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញៗ ៣៤អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញ ទេ
ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅ បានឡើយ" ភ ។

៣៥នោះពួកសាសន៍យូដានិយាយគ្នាគេថា តើអ្នកនេះគិត ទៅឯណា ដែលយើងនឹងរកមិនឃើញ
តើគិតទៅឯពួកអ្នក ខ្នាត់ខ្នាយម នៅក្នុងសាសន៍ក្រិកយ ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់ សាសន៍នោះឬអី ?

៣៦ពាក្យដែលគាត់ថា "អ្នករាល់គ្នានឹង រកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញទេ" ហើយថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នក
រាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ" នេះតើមានន័យដូចម្តេច ? រ

៣៧នៅថ្ងៃក្រោយបង្អស់ ជាថ្ងៃបុណ្យលយ៉ាងសំខាន់ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរលើឆ្នេរ
ទានប្រកាសឡើងថា "បើអ្នកណា ស្រេក ចូរឱ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ ហើយផឹកចុះវ ៣៨អ្នកណា ដែលជឿសដល់
ខ្ញុំ នោះនឹងមានទន្លេទឹករស់ហ ហូរចេញពី ពោះខ្លួនមក ដូចជាគម្ពីរសំដែងឱ្យហើយ" អ ៣៩តែសេចក្តីនេះ
គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិញ្ញាណក ដែលអស់អ្នកជឿដល់ទ្រង់ នឹងត្រូវទទួលខ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
មិនទាន់យាងមក ដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់បានដំកើងឡើងនៅឡើយធា

៤០ដូច្នោះ កាលបណ្តាមនុស្សបានឮ នោះមានគ្នាច្រើន និយាយថា លោកនេះពិតប្រាកដជាហោរានោះហើយយ ។

៤១អ្នកខ្លះទៀតថា នេះជាព្រះគ្រីស្ទហើយ ខ្លះទៀតថា ចុះព្រះគ្រីស្ទយាងមកពីស្រុកកាលីឡេដែរឬ ? ឬ ៤២តើគម្ពីរ មិនថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវកើត ពីព្រះវង្សហ្នឹងដាវីឌ ហើយក៏ យាងមកពីភូមិបេឡេហិមឆ ជាកន្លែងដែលហ្នឹងដាវីឌបាន គង់នៅទេឬអី ? ៤៣ដូច្នោះ គេក៏បាក់បែកទាស់គ្នា ដោយ ព្រោះទ្រង់ ៤៤មានខ្លះចង់ចាប់ទ្រង់ តែគ្មានអ្នកណាមកដៃ ទៅចាប់ទេឈ ៤៥នោះពួកអាដ្វា ក៏ត្រឡប់ទៅឯពួកសង្គ្រាម និងពួកផារីស៊ីវិញ លោកទាំងនោះសួរគេថា "ហេតុអ្វីបាន ជាមិនចាប់អ្នកនោះមក ?"

៤៦ពួកអាដ្វាឆ្លើយថា "មិនដែលមានអ្នកណា និយាយដូច អ្នកនោះទេ" ញ ៤៧ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីស្ត ឱ្យថា អ្នករាល់គ្នា ត្រូវបញ្ឆោតដែរឬ ? ដ ៤៨តើមានអ្នកណា ក្នុងពួកនាម៉ុន ឬក្នុងពួកផារីស៊ី ដែលជឿដល់អ្នកនោះឬទេ ? ប ៤៩ឯហ្នឹង មនុស្សនេះ ដែលមិនស្គាល់ក្រិស្ទវិន័យ គេជាមនុស្សត្រូវ បណ្តាសារិញ ។

៥០ឯលោកនឹកដេមឌ ជាអ្នកដែលមកឯទ្រង់ទាំងយប់ ដែល ជាពួកផារីស៊ីដែរ លោកនិយាយទៅគេថា ៥១តើក្រិស្ទវិន័យ យើងកាត់ទោស ដល់មនុស្សណា មុនដែលបានព ៥២ពាក្យ ចម្លើយ ពីខ្លួនអ្នកនោះ ហើយដឹងជាធ្វើខុសយ៉ាងណាឬអី ?

៥២នោះគេឆ្លើយទៅលោកថា "តើលោក មកពីស្រុក កាលីឡេដែរឬ ? ចូរពិចារណាមើលចុះ ឥតដែលមាន ហោរាណា កើតមកពីស្រុកកាលីឡេឡើយឈ ៥៣គេក៏ត្រឡប់ ទៅផ្ទះវិញរៀងខ្លួន ១តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅឯភ្នំដើម អូលីវិវិញណា ។

ជំពូក ៨

៨ ២ដល់ព្រលឹមឡើង ទ្រង់យាងត្រឡប់ ទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយបណ្តាជនក៏មកឯទ្រង់ នោះទ្រង់គង់ចុះបង្រៀនគេត ពារូចពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ី គេនាំស្ត្រីម្នាក់ដែលបានទាន់ នៅដំណេកមកឯទ្រង់ កាលគេដាក់ស្ត្រីនោះនៅកណ្តាលជំនុំ ហើយ នោះក៏ទូលថា ៤លោកគ្រូ ស្ត្រីនេះគេចាប់បានកំពុង ដែលសហាយស្ទន់នឹងគ្នា ៥រីឯ ក្នុងក្រិស្ទវិន័យ លោកម៉ូសេ បានបង្គាប់ ឱ្យយើងខ្ញុំ ចោលស្ត្រីយ៉ាងនេះនឹងថ្មថ្ម ដូច្នោះ តើ លោកគិតដូចម្តេច ? ៦គេទូលដូច្នោះ ដើម្បីនឹងល្អងលទ្រង់ ទេទ ប្រយោជន៍ ឱ្យតែបានរឿងចោទប្រកាន់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះច ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឱ នទៅសរសេរនៅដីដោយព្រះអង្គលី វិញ ៧តែដោយព្រោះគេ ចេះតែសួរ បានជាទ្រង់ងើបឡើង មានបន្ទូលថា

“អ្នកណាដែលគ្មានបាបសោះន ចូរឱ្យអ្នកនោះ ចោលនាងនឹងថ្មជាមុនចុះ” ប ជូនច្រៀងក៏ឱនសរសេរនៅដី ម្តងទៀត ។

៩កាលបានព្យាបាទទាំងនោះ ហើយបញ្ជាចិត្តគេបាន ចោទប្រកាន់ទោសខ្លួន នោះគេក៏ថយចេញទៅ ម្នាក់ម្តងៗ ចាប់តាំងពីមនុស្សចាស់ជាងគេ ដរាបដល់អ្នកក្រោយបង្អស់ សល់នៅតែព្រះយេស៊ូវ និងស្រ្តីនោះ ដែលនៅចំពោះទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះ ១០ព្រះយេស៊ូវងើបឡើងវិញ ឃើញតែស្រ្តីនោះ ក៏មានបន្ទូលទៅថា “នាងអើយ ពួកដែលចោទប្រកាន់នាង តើនៅឯណា គ្មានអ្នកណាកាត់ទោសនាងទេឬអី ?”

១១នាងទូលឆ្លើយថា គ្មានទេ លោកម្ចាស់ រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅថា “ខ្ញុំក៏មិនកាត់ទោសនាងដែរឡើយ អញ្ជើញទៅ ចុះ តែកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ” ព ។ ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ

១២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា “ខ្ញុំជាក ពន្លឺលោកិយម អ្នកណាដែលតាមខ្ញុំ នោះមិនដែលដើរក្នុង សេចក្តីងងឹតឡើយ គឺនឹងមានពន្លឺនៃជីវិតវិញ” យ ។

១៣នោះពួកផារីស៊ីទូលថា អ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនអ្នក ដូច្នោះ សេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកមិនពិតទេ ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ទោះបីខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ ពីខ្លួនខ្ញុំ គង់តែសេចក្តីបន្ទាល់នោះក៏ពិតដែរ ព្រោះខ្ញុំដឹងជា ខ្ញុំមកពីណា ហើយទៅឯណាផងល តែអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជា ខ្ញុំមកពីណា ឬទៅឯណាទេ ១៥អ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះតាម សាច់ឈាមសងខ្ញុំមិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេហ ១៦តែបើខ្ញុំជំនុំជំរះ ដែរ នោះសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំជាពិតវិញ ពីព្រោះខ្ញុំមិន នៅតែឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ គង់ជាមួយផងឡ ១៧ហើយក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏ មានពាក្យចែងទុកមកថា សេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស២នាក់ នោះពិតហើយអ ១៨ដូច្នោះ មានខ្ញុំនេះ១ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពី ខ្លួនខ្ញុំ ហើយមានព្រះវរបិតា១ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ” ក ១៩នោះគេទូលសួរថា “តើព្រះវរបិតាអ្នក នៅឯណា?” ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា “អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ខ្ញុំ ឬព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ខ្ញុំ នោះនឹងស្គាល់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ” គ ២០ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពាក្យទាំងនេះ នៅត្រង់ឃ្នាំងយ កំពុងដែលទ្រង់ បង្រៀន ទៅក្នុងព្រះវិហារ តែគ្មានអ្នកណាចាប់ទ្រង់ទេ ព្រោះកំណត់របស់ទ្រង់ មិនទាន់ដល់នៅឡើយច ។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅគេម្តងទៀតថា “ខ្ញុំនឹងទៅ បាត់ ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅ បានទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ ហើយនិងស្លាប់ឆ ក្នុងអំពើបាប របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ” ង ។

២២ពួកសាសន៍យូដា ក៏និយាយគ្នាថា តើអ្នកនេះនឹងសំឡាប់

ខ្លួនឯងឬអី? បានជាថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅបានទេ" ២៣ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នា មកពីស្ថានក្រោម ឯខ្ញុំមកពីស្ថានលើវិញ អ្នករាល់គ្នាកើត ពីលោកិយនេះ តែខ្ញុំមិនកើតពីលោកិយនេះទេ ២៤ហេតុ នោះ បានជាខ្ញុំប្រាប់ថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់ ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួន ពីព្រោះបើមិនជឿថា ខ្ញុំនេះជាព្រះព្យុ នោះអ្នក រាល់គ្នា នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួនពិតមែន" ។

២៥ដូច្នោះ គេទូលសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាអ្វី?" ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីដើម រៀងមកនោះឯង ២៦ខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើន ដែលត្រូវ និយាយ ហើយជំនុំជំរះ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ពិតប្រាកដដ ហើយសេចក្តីអ្វីដែល ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ ដល់មនុស្សលោកដែរ" ២ ។

២៧តែគេមិនដឹងជាទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងគេ ពីព្រះវរបិតា ទេ ២៨ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កាលណាអ្នក រាល់គ្នា បានលើកកូនមនុស្សឡើង នោះទើបនឹងដឹងថា គឺខ្ញុំនេះហើយជាព្រះ ហើយថា ខ្ញុំមិនធ្វើការអ្វី ដោយអាង ខ្លួនខ្ញុំ គឺខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ តាមដែលព្រះវរបិតា បានបង្រៀនឱ្យវិញ ២៩ព្រះអង្គនោះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ក៏គង់ជាមួយនឹងខ្ញុំ ទ្រង់មិនទុកឱ្យខ្ញុំ នៅតែឯងទេ ពីព្រោះ ខ្ញុំចេះតែធ្វើការ ដែលគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ជាដរាប" ៣០កំពុងដែលទ្រង់ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ នោះមាន មនុស្សជាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ថា ។

ពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

៣១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួកសាសន៍យូដាដែល ជឿដល់ទ្រង់ថា "បើអ្នករាល់គ្នា នៅជាប់ក្នុងពាក្យខ្ញុំទេ នោះ អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សខ្ញុំមែន ៣២អ្នករាល់គ្នា នឹងស្គាល់សេចក្តី ពិត ហើយសេចក្តីពិតនោះ នឹងប្រោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន រួច" ៣ ។

៣៣គេទូលឆ្លើយថា យើងរាល់គ្នាជាពូជលោកអ័ប្រាហាំន ក៏មិនដែលធ្វើជាបាវបំរើ របស់អ្នកណាឡើយ ម្តេចក៏អ្នកថា យើងនឹងបានរួចដូច្នោះ ?

៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះជាបាវបំរើ របស់អំពើបាបនោះហើយប ៣៥រីឯបាវ បំរើ គេមិននៅជាប់ក្នុងផ្ទះជាដរាបទេ តែព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ៣៦ដូច្នោះបើព្រះរាជបុត្រា ប្រោស ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួច នោះនឹងបានរួចជាពិត ៣៧ខ្ញុំដឹងហើយថា អ្នករាល់គ្នា ជាពូជលោកអ័ប្រាហាំ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នារកសំឡាប់ខ្ញុំ ពីព្រោះពាក្យខ្ញុំគ្មានកន្លែងដក់នៅ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ ៣៨ឯខ្ញុំ និយាយតែសេចក្តីណា ដែលខ្ញុំបានឃើញ នៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំម

តែអ្នករាល់គ្នាធ្វើតែ ការ ដែលបានឃើញនៅឯឪពុក របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ” យ ។

៣៩ គេទូលឆ្លើយថា “គឺលោកអ័ប្រហាំ ជាឪពុកនៃយើង រាល់គ្នា” រ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើអ្នករាល់គ្នា ជាពូជ លោកអ័ប្រហាំពិត នោះនឹងធ្វើតាមលោកជាប្រាកដ ៤០ តែ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នា រកចង់សំឡាប់ខ្លួនវិញ ជាមនុស្ស ដែលយកសេចក្តីពិត ដែលបានឮពីព្រះវ មកប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា លោកអ័ប្រហាំមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ ៤១ អ្នករាល់គ្នា ធ្វើតាមតែឪពុករបស់ខ្លួន” ស ដូច្នោះ គេទូលថា យើងរាល់គ្នា មិនមែនជាកូនសហាយទេ យើងមានព្រះវរបិតាតែ១ គឺជា ព្រះហ ។

កូនរបស់អារក្សសាតាំង

៤២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើព្រះ ជាព្រះវរបិតា នៃអ្នករាល់គ្នាមែន នោះអ្នកនឹងបានស្រឡាញ់ ខ្ញុំឡ ដ្បិតខ្ញុំ ចេញពីព្រះមកអ ហើយក៏មកដល់ មិនមែនមកដោយអាងខ្លួន ខ្ញុំទេក គឺព្រះអង្គបានចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកទេតើខ ៤៣ ហេតុអ្វីបានជា អ្នករាល់គ្នា មិនយល់សំដីខ្ញុំ គឺមកតែពីស្តាប់ពាក្យខ្ញុំមិនបាន ប៉ុណ្ណោះ ៤៤ អ្នករាល់គ្នាមានអារក្សសាតាំងជាឪពុកគ ហើយ អ្នករាល់គ្នា ចូលចិត្តធ្វើតាមតណ្ហា ដែលគាប់ចិត្តដល់ឪពុក របស់អ្នកយ វាជាអ្នកសំឡាប់គេ តាំងពីដើមមក វាមិនបាននៅ ជាប់ក្នុងសេចក្តីពិត ព្រោះគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងវាទេ កាល ណាវាពោលពាក្យភូតភរ នោះដុះចេញពីចិត្តវាមក ដ្បិតវា ជាអ្នកកំភូត ហើយជាឪពុកនៃសេចក្តីនោះឯង ៤៥ ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតច ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ ៤៦ តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយ ចាប់ប្រកាន់ខ្ញុំ ពីអំពើបាប បានឬទេ ? តែបើខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតវិញ ហេតុអ្វីបានជា មិនជឿដល់ខ្ញុំសោះ ? ៤៧ អ្នកណាដែលកើតអំពីព្រះ នោះក៏ ស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរឆ ឯអ្នករាល់គ្នា មិនបានកើត មកពីព្រះទេ បានជាមិនស្តាប់តាមដូច្នោះ” ។ ព្រះយេស៊ូវធ្វើបន្ទាល់អំពីអង្គទ្រង់

៤៨ នោះពួកសាសន៍យូដា ទូលទ្រង់ថា តើយើងមិននិយាយ ត្រូវថា អ្នកជាសាសន៍សាម៉ារីជ ហើយមានអារក្សចូលទេឬអី ?

៤៩ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា “ខ្ញុំគ្មានអារក្សចូលទេ ខ្ញុំគោរព ប្រតិបត្តិចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាគ្មានចំពោះខ្ញុំវិញ ៥០ ឯខ្ញុំ មិនមែនរកកិត្តិសព្ទ ចំពោះខ្លួនទេព្យ មានព្រះ១អង្គ ដែលរកឱ្យខ្ញុំវិញ ហើយទ្រង់ក៏ជំនុំជំរះផង ៥១ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នកណា កាន់តាមពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមិនត្រូវឃើញសេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្បរៀងទៅ” ដ ។

៥២ ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងជា ប្រាកដថា អ្នកមានអារក្សចូលពិតមែនបំ ព្រោះលោកអ័ប្រហាំ និងពួកហោរា បានស្តាប់អស់ហើយ តែអ្នកថា បើអ្នកណាកាន់ តាមពាក្យអ្នក

នោះមិនដែលភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្ប រៀងទៅវិញ ៥៣តើអ្នកធំជាងលោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រះយេស៊ូ យើងឌុ និងពួកហោរា ដែលស្លាប់ទៅហើយនោះឬអី ? តើអ្នក តាំងខ្លួនធ្វើជាអ្វី ? ៥៤ព្រះយេស៊ូ រិះមានបន្ទូលឆ្លើយថា " បើសិនជាខ្ញុំ ដំកើងខ្លួន ខ្ញុំឈរ នោះកិត្តិសព្ទរបស់ខ្ញុំ ឥតមានប្រយោជន៍ទេ គឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ ទេតើ ទ្រង់លើកដំកើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់ជាព្រះនៃ អ្នកណា ៥៥តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ទ្រង់ទេត ឯខ្ញុំ ស្គាល់ទ្រង់ថា បើខ្ញុំថាមិនស្គាល់ទ្រង់វិញ នោះខ្ញុំនឹងទៅជាអ្នកភូតភរ ដូចអ្នក រាល់គ្នាដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ពិត ហើយក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូល ទ្រង់ផងទេ ៥៦លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រះយេស៊ូអ្នករាល់គ្នា លោក បានត្រេកអរ ដោយឃើញគ្រាខ្ញុំ លោកក៏បានឃើញមែនទេ ហើយមានសេចក្តីរីករាយ" ។

៥៧ដូច្នេះពួកសាសន៍យូដាទូលទ្រង់ថា អាយុអ្នកមិនទាន់ដល់ ៥០ឆ្នាំផង ហើយអ្នកថា បានឃើញលោកអ័ប្រាហាំដែរឬ ?

៥៨ព្រះយេស៊ូរិះមានបន្ទូលតបថា " ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មុនដែលលោកអ័ប្រាហាំកើតមកប នោះមានខ្ញុំហើយ" ៥៩ដូច្នេះ គេរើសថ្មនឹងចោលព្រះយេស៊ូវិញ តែទ្រង់ប រានបំបាំងដល់គេភ រួចយាងកាត់កណ្តាលពួកគេ ចេញ ពីព្រះវិហារផុតទៅ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូរិះប្រោសបុរសខ្វាក់ពីកំណើតម្នាក់

៩ ១លុះទ្រង់យាងហួសទៅ ក៏ទតឃើញមនុស្សម្នាក់ ដែល ខ្វាក់ពីកំណើត ២ពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ថា លោកគ្រូមតើអ្នក ណាបានធ្វើបាបយ មនុស្សនេះរ ប ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់ល បាន ជាគាត់កើតមកខ្វាក់ដូច្នេះ ។

៣ព្រះយេស៊ូរិះមានបន្ទូលឆ្លើយថា " មិនមែនដោយព្រោះ អ្នកនេះ ឬឪពុកម្តាយគាត់បានធ្វើបាបទេ គឺដើម្បី ឱ្យការ របស់ព្រះបានសំដែងមក ក្នុងខ្លួនគាត់វិញវ ៤កំពុងដែលថ្ងៃ នៅភ្លឺនៅឡើយស នោះត្រូវតែខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមក ដ្បិតយប់ដល់មក នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងធ្វើការ បានទេ ៥កាលខ្ញុំកំពុងតែនៅក្នុងលោកិយនៅឡើយ នោះខ្ញុំ ជាពន្លឺនៃលោកិយហ" ។

៦លុះមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ ទ្រង់ក៏ស្តោះឡ ដាក់នៅដី ហើយយកទឹកព្រះឱស្ឋទ្រង់ធ្វើជាកក់ ទៅលាប ភ្នែកនៃមនុស្សខ្វាក់នោះ ៧រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា " ចូរ ទៅលាងក្នុងស្រះសីឡោមទៅអ" (ស ឡោម គឺស្រាយថា ចាត់ឱ្យទៅ) ដូច្នេះ គាត់ក៏ទៅលាង ហើយត្រឡប់មកវិញ ទាំងមើលឃើញក ។

៨នោះពួកអ្នកជិតខាង នឹងពួកអ្នក ដែលពិដើមបានឃើញ ថា គាត់ជាអ្នកសុំទាន គេនិយាយថា

“អ្នកនេះទេតើដែល ធ្លាប់តែអង្គុយសុំទានគេ” ខ ៩ខ្លះថា “គឺអ្នកហ្នឹងហើយ” ។

ខ្លះទៀតថា “គាត់ដូចជាអ្នកនោះទេ តែគាត់ឆ្លើយថាគឺ ខ្ញុំនេះឯង”

១០គេសួរថា “ធ្វើដូចម្តេចបានជាភ្នែកឯងបានភ្លឺដូច្នោះ?” ១១គាត់ឆ្លើយថា “មានម្នាក់ឈ្មោះ យេស៊ូវ បានធ្វើភក់ មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចប្រាប់ឱ្យទៅលាងនៅស្រះសីឡោម ខ្ញុំក៏ ទៅលាង ហើយបានភ្លឺឡើង” គ ។

១២គេសួរទៀតថា “អ្នកនោះនៅឯណា ?” គាត់ឆ្លើយ ថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ” ។

ពួកផារីស៊ីសង្កេតមើលការប្រោសជំងឺរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៣គេក៏នាំមនុស្សដែលពិដេមខ្នាក់នោះ ទៅឯពួកផារីស៊ី ១៤រីងថ្ងៃ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើភក់ ប្រោស ឱ្យគាត់ភ្លឺ ភ្នែកនោះ គឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកយ ១៥ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីក៏សួរ គាត់ ពីដំណើរដែល បានភ្លឺភ្នែកជាយ៉ាងដូចម្តេចដែរ ឯនោះគាត់ជំរាបថា “លោកយកភក់មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចខ្ញុំ ទៅលាង ហើយក៏មើលឃើញ” ។

១៦ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីខ្លះនិយាយថា “មនុស្សនោះមិនមែន មកពីព្រះទេ ព្រោះមិនកាន់ថ្លៃឈប់សំរាកសោះ” ច ។

ខ្លះទៀតថា “ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យមនុស្សមានបាបអាចធ្វើ ទិសំគាល់យ៉ាងនេះបាន ?” ឆ នោះក៏កើត ឯកំបែកគ្នាជ ។

១៧រួចគេសួរមនុស្សខ្នាក់ម្តងទៀតថា “តើឯងដូចម្តេច ពីដំណើរអ្នក ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកឯងភ្លឺនោះ ?” គាត់ឆ្លើយថា “លោកជាហោរា” ឈ ។

១៨តែពួកសាសន៍យូដាព្យមិនជឿថា គាត់ខ្នាក់ភ្នែក ហើយ បានភ្លឺឡើងវិញទេ ទាល់តែបានហៅ ឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ដែលបានភ្លឺភ្នែកនោះមកសួរថា ១៩ “តើអ្នកនេះជាកូនរបស់ អ្នក ដែលអ្នកថា ឯនោះកើតមកខ្នាក់នោះឬអី ? ចុះឥឡូវនេះ ធ្វើដូចម្តេចបានជាវាភ្លឺឡើងវិញ ?”

២០ឪពុកម្តាយគាត់ឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំដឹងថា នេះជាកូនយើង ខ្ញុំពិត” ហើយថា “វាកើតមកខ្នាក់មែន” ២១តែឥឡូវនេះ ដែលវាភ្លឺជាយ៉ាងដូចម្តេច នោះយើងខ្ញុំមិនដឹងទេ ក៏មិនដឹងជា អ្នកណាបានធ្វើឱ្យភ្លឺផងដែរ វាពេញអាយុហើយ សូមសួរវា ចុះ វានឹងជំរាបពីដំណើរខ្លួនវា ២២ឪពុកម្តាយគាត់និយាយ ដូច្នោះ ព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដា ដ្បិតពួកសាសន៍យូដា បាន ព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ថាបើអ្នកណានឹងទទួលទ្រង់ ទុកជា ព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវកាត់បំបាត់ពួកជំនុំគេចេញឱ្យ ២៣ហេតុនោះ បានជាឪពុកម្តាយគាត់និយាយថា “វាពេញអាយុហើយ សូម សួរវាចុះ” ឈ ។

២៤គេក៏ហៅមនុស្សដែលពិដេមខ្នាក់នោះ មកម្តងទៀត ប្រាប់ថា “ចូរសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញ្ញាណ

ឯមនុស្សនោះ យើងដឹងថាជាអ្នកមានបាបទេ" ត ។

២៥គាត់ឆ្លើយទៅថា "បើលោកជាមនុស្សមានបាប នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ពីដើមខ្ញុំខ្ញាក់ តែឥឡូវនេះខ្ញុំ មើលឃើញ" ។

២៦នោះគេសួរគាត់ម្តងទៀតថា "អ្នកនោះបានធ្វើអ្វីដល់ ឯង តើបានធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ឱ្យភ្នែកឯងឬ ានភ្លឺឡើង ?"

២៧គាត់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានជំរាបហើយថា តែលោកមិនស្តាប់ ហេតុអ្វីបានជាចង់ស្តាប់ម្តងទៀត "តើលោកចង់ធ្វើជាសិស្ស របស់លោកនោះដែរឬអី ?"

២៨នោះគេជឿលក្ខណៈគាត់ថា "គឺឯងជាសិស្សអ្នកនោះហើយ ឯយើងជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេវិញទេ ២៩យើងដឹងថា ព្រះ បានមានបន្ទូលនឹងលោកម៉ូសេពិត តែអ្នកនោះ យើងមិនដឹង ជាមកពីណាទេ" ឆ ។

៣០មនុស្សនោះឆ្លើយថា "នេះចម្លែកណាស់មែន លោក រាល់គ្នាមិនដឹងជាលោកនោះមកពីណា ដែលលោកបានធ្វើ ឱ្យភ្នែកខ្ញុំភ្លឺផង ៣១យើងខ្ញុំដឹងថា ព្រះមិនស្តាប់តាមមនុស្ស មានបាបទេ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទើបទ្រង់នឹងស្តាប់តាមអ្នកនោះឯងន ៣២ចាប់តាំងពីអស់កល្បរៀងមក មិនដែលឮនិយាយពីអ្នកណា ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកមនុស្សខ្ញាក់ពីកំណើតឬ ានភ្លឺទេ" ៣៣បើ លោក នោះមិនមែនមកពីព្រះទេប នោះលោកពុំអាចនឹងធ្វើអ្វីបាន ឡើយ ។

៣៤គេឆ្លើយតបទៅគាត់ថា "ឯងជាមនុស្សកើតមកក្នុង អំពើបាបសុទ្ធផ ហើយឯងបង្រៀនយើងប ្ត ។" រួចគេបណ្តេញ គាត់ទៅ ។

ការខ្ញាក់ខាងឯវិញ្ញាណ

៣៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឮថា គេបានបណ្តេញគាត់ហើយ រួច កាលទ្រង់បានឃើញគាត់ នោះក៏មានបន្ទូលទៅថា "តើអ្នក ជឿភ្នែកដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ ?" ម

៣៦គាត់ទូលឆ្លើយថា "លោកម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាជា ព្រះរាជបុត្រានោះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំ ានជឿដល់ទ្រង់ផង" យ ។

៣៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អ្នកបានឃើញទ្រង់ ហើយ គឺជាខ្ញុំដែលនិយាយនឹងអ្នកនេះឯង" វ ។

៣៨គាត់ទូលថា "ខ្ញុំជឿហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ រួចគាត់ក៏ ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ល" ។

៣៩ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានមក ក្នុងលោកិយនេះ ដើម្បីនឹងជំនុំជំរះវ ឱ្យពួកអ្នកដែលមើលមិនឃើញ បានភ្លឺ ឡើងស ហើយឱ្យពួកអ្នកដែលមើលឃើញបា បានទៅជាខ្ញាក់

វិញ្ញាណ” ។

៤០ពួកធារិស្តិ ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ទូលសួរថា “តើយើងខ្ញុំខ្វាក់ដែរឬអី ?” អ
៤១ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា “បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាខ្វាក់មែន នោះ អ្នករាល់គ្នាឥតមានបាបទេ តែ
ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាអាង ថាភ្នំ បានជាជាប់មានបាបនៅឡើយក” ។

ជំពូក ១០

អ្នកគង្វាលច្រៀម និងច្រៀម

១០ ១” ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នក
ណា ដែលចូលទៅក្នុងក្រោលច្រៀម មិនមែនតាមទ្វារ គឺឡើងចូលតាមកន្លែងណាឯទៀតវិញ
អ្នកនោះឈ្មោះថា ជាចោរលួច ចោរប្លន់ហើយខ ២៦អ្នកដែលចូលតាមទ្វារ នោះជាអ្នកគង្វាលច្រៀមពិត
៣អ្នកឆ្នាំទ្វារ ក៏បើកឱ្យអ្នក នោះ ហើយហ្វូងច្រៀមស្តាប់តាមសំឡេងគាត់ដែរយ ឯច្រៀម របស់គាត់
នោះគាត់ហៅតាមឈ្មោះវានិមួយៗ នាំចេញ ទៅក្រៅ ៤កាលបានបញ្ចេញច្រៀមខ្លួន ទៅក្រៅអស់ហើយ
នោះគាត់ដើរមុនវា ហើយច្រៀមក៏ដើរ តាមក្រោយទៅ ដ្បិតវាស្គាល់សំឡេងគាត់ច
៥វាមិនព្រមតាមមនុស្សដទៃទេ វានឹងរត់ចេញពីគេវិញ ពីព្រោះវាមិនស្គាល់សំឡេងរបស់
មនុស្សដទៃណាសោះ” ៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យ ប្រៀបប្រដូចនេះទៅគេឆ
តែគេមិនដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពី ដំណើរអ្វីទេជ ។

៧ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា ” ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ខ្ញុំជាឈ្មោះទ្វារ ច្រៀម ៨អស់អ្នកដែលមកមុនខ្ញុំ នោះសុទ្ធតែជាចោរលួច ចោរប្លន់ទេ តែច្រៀមមិនច
ានស្តាប់តាមអ្នកទាំងនោះឡើយ ៩ខ្ញុំជាទ្វារ បើអ្នកណាចូលតាមខ្ញុំ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ រួច នឹងចេញចូល
ហើយនឹងរកបានវាលស្មៅដ៏ស្រួល១០ឯចោរ វាមកប្រយោជន៍តែនឹងលួច សំឡាប់ ហើយបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ
តែឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបានមកដើម្បីឱ្យវាមានជីវិត ហើយ ឱ្យមានជីវិតនោះពេញបរិបូរផងឯ ។

១១ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ ឯអ្នកគង្វាលល្អ ក៏ស្ងៀមតែប្តូរជីវិត ជំនួសច្រៀម ១២តែអ្នកស៊ីល្អ
ដែលមិនមែនជាអ្នកគង្វាល ពិត ហើយច្រៀមក៏មិនមែនជារបស់ផងវា លុះវាឃើញឆ្កែ ព្រៃមក
ក៏រត់ចេញចោលច្រៀមទ នោះឆ្កែព្រៃក៏យកទៅ ទាំងដេញកំចាត់កំចាយហ្វូងច្រៀមផង ១៣អ្នកស៊ីល្អនោះ
រត់ទៅ ពីព្រោះវាគ្រាន់តែ ស៊ីល្អប៉ុណ្ណោះ វាមិនយកចិត្ត ទុកដាក់នឹងច្រៀមឡើយ” ។

១៤ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អខ្ញុំស្គាល់ច្រៀមរបស់ខ្ញុំ ហើយ ច្រៀមក៏ស្គាល់ខ្ញុំ ១៥ដូចជាព្រះវរបិតា

ទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ ក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ ខ្ញុំស្នូលជីវិតខ្ញុំនឹងចៀមផ ១៦ខ្ញុំក៏មានចៀម ឯទៀតព
ដែលមិនទាន់នៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ ត្រូវតែ ខ្ញុំនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ វានឹងស្តាប់តាមសំឡេងខ្ញុំ
នោះនឹងមានហ្នឹងតែ១៣ និងអ្នកគង្វាលតែ១វិញម ១៧ហេតុ នោះបានជាព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំដាក់ជីវិត ខ្ញុំចុះយ ដើម្បីឱ្យបានយកមកវិញ ១៨គ្មានអ្នកណាដកយកជីវិត ពីខ្ញុំបានទេ
គឺខ្ញុំដាក់ជីវិតចុះដោយខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំអាចនឹងដាក់ ជីវិតនេះចុះ ហើយក៏អាចនឹងយកមកវិញបានដែរ ខ្ញុំបាន
ទទួលអំណាចនេះ ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកល” ។

១៩នោះពួកសាសន៍យូដាក៏កើតបែកបាក់ទាស់គ្នាម្តង ទៀត ដោយព្រោះពាក្យនេះវ
២០ក៏មានពួកគេជាច្រើន និយាយថា “អ្នកនោះមានអារក្សចូលមែនស ហើយក៏ឆ្កួត ផងហ ហេតុអ្វី ច
ានជាស្តាប់វា?”

២១ខ្លះទៀតថា “នេះមិនមែនជាពាក្យសំដីរបស់មនុស្ស មានអារក្សចូលទេឡ តើអារក្សអាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមនុស្សខ្វាក់ ភ្នែកបានភ្លឺដែរឬ ? អ
ការមិនជឿរបស់សាសន៍យូដា

២២គ្រានោះជារដូវរងា ហើយនៅក្រុងយេរូសាឡឹមគេកំពុងតែធ្វើបុណ្យឆ្លង ២៣៦ព្រះយេស
្រូវទ្រង់យាងចុះឡើង ក្នុងព្រះវិហារ ត្រង់បាំងសាចហ្នឹងសាឡាម៉ូនក ២៤នោះមាន
ពួកសាសន៍យូដាខោមព័ទ្ធទ្រង់ទូលសួរថា “តើលោកទុក ឱ្យយើងខ្ញុំនៅស្នាក់ស្ទើរ ដល់កាលណាទៀត
បើលោកជា ព្រះគ្រីស្ទពិត នោះសូមប្រាប់យើងខ្ញុំ ឱ្យច្បាស់មកចុះ” គ ។

២៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា “ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាហើយយ តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ
ឯការទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំ ធ្វើ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតាខ្ញុំ ការទាំងនោះឯងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយង ២៦ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នាមិនមែនជាចៀមរបស់ខ្ញុំទេ ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ស្រេចហើយ
២៧ចៀមខ្ញុំទាំងប៉ុន្មានវាស្តាប់ខ្ញុំ ហើយមក តាមដ ខ្ញុំក៏ស្គាល់វាដែរ ២៨ខ្ញុំឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដល់
វាល វាមិនត្រូវវិនាសនៅអស់កល្បរៀងទៅព្យ ក៏គ្មានអ្នកណា ឆក់យកវាពីដៃខ្ញុំបានទេ ២៩ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ
ដែលប្រទានវា មកខ្ញុំបំ ទ្រង់ធំលើសជាងទាំងអស់ឌ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងឆក់ យកវា
ចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំបានឡើយ ៣០ខ្ញុំ ហើយនិងព្រះវរបិតា គឺតែ១អង្គទេឯ” ។

៣១នោះពួកសាសន៍យូដាក៏រើសថ្មម្តងទៀត ដើម្បីនឹង ចោលព្រះយេស៊ូវណ
៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា “ខ្ញុំបាន សំដែងឱ្យអ្នករាល់គ្នា ឃើញការល្អជាច្រើន ដែលមកពី ព្រះវរបិតាខ្ញុំ
តើអ្នករាល់គ្នាចោលខ្ញុំនឹងថ្ម ដោយព្រោះការ ណាមួយនោះ” ។

ពាណិជ្ជកម្មសាសន៍យូដាទូលឆ្លើយថា យើងចោលអ្នកនឹងថ្ម មិនមែនដោយព្រោះការល្អណាទេ គឺដោយព្រោះពាក្យ ប្រមាថដល់ព្រះ ហើយពីព្រោះអ្នក ដែលជាមនុស្សបានតាំង ខ្លួនឡើងជាព្រះវិញប៉ុណ្ណោះត ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយថា "តើគ្មានសេចក្តីចែងទុកមកក្នុងក្រឹត្យវិន័យ របស់ អ្នករាល់គ្នាថា អញបាននិយាយថា ឯងរាល់គ្នាជាព្រះទេ ឬអីទេ? ៣៥ដូច្នោះ បើទ្រង់ច ានហៅអ្នកទាំងនោះជាព្រះ ដែល ព្រះបន្ទូលធររបស់ព្រះអង្គបានទៅដល់គេ ហើយបើលើក ចោលបទគម ្រណមិនបាន ៣៦នោះតើអ្នករាល់គ្នានិយាយ មកខ្ញុំនេះ ដែលព្រះវរបិតាព្រែកបជាបរិសុទ្ធផ ហើយចាត់ មកក្នុងលោកិយពថា ខ្ញុំពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយថា ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដូច្នោះឬអី? ៣៧បើសិនជាខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ នោះកុំ ឱ្យជឿដល់ ខ្ញុំឡើយម ៣៨ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះវិញ នោះទោះបីអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ គង់តែត្រូវជឿដល់ការ ទាំងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយជឿថា ព្រះវរបិតាទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក្នុងទ្រង់ដែរ" យ ។

៣៩គេក៏រកចាប់ទ្រង់ម្តងទៀត តែទ្រង់គេចេញរួចពី កណ្តាប់ដៃគេទៅល ។

៤០រួចយាងទៅខាងនាយទន្លេយ័រដាន់វិញទៀត គឺជា កន្លែងដែលលោកយ៉ូហានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ជាន់មុនដំបូង ហើយទ្រង់គង់នៅទីនោះ ៤១នោះមានមនុស្សជាច្រើនមក ឯទ្រង់ក៏និយាយថា "លោកយ៉ូហានគ្មានធ្វើទីសំគាល់ណា ទេស តែសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកមានប្រសាសន៍ពី អ្នកនេះ នោះសុទ្ធតែពិតទាំងអស់" ហ ៤២នៅទីនោះមាន មនុស្សជាច្រើនជឿដល់ទ្រង់ដែរឡ ។

ជំពូក ១១

ការស្តាប់របស់ឡាសារ

១១ ១មានបុរសម្នាក់ ឈ្មោះឡាសារ មានជំងឺឈឺ គាត់ នៅភូមិបេថានីអ ជាភូមិរបស់នាងម៉ារា និងបងនាងឈ្មោះ ម៉ាថាក ២៣នាងម៉ារា ដែលប ងនាងឈ្មោះឡាសារមានជំងឺ នេះ គឺនាងនេះហើយ ដែលបានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបថ្ងាយ ព្រះអម្ចាស់ រួចយក សក់នាងជូតព្រះបាទទ្រង់ខ ៣បងប្អូនស្រី ២នាក់នោះ ក៏ចាត់គេឱ្យទៅឯព្រះយេស៊ូវទូលថា "ព្រះ អម្ចាស់អើយ មើលអ្នកដែលទ្រង់ស្រឡាញ់គនោះគាត់ឈឺ" ។

៤កាលទ្រង់បានឮដូច្នោះ នោះក៏មានបន្ទូលថា "ជំងឺនេះ មិនមែនដល់ស្តាប់ទេ គឺសំរាប់ជាកិត្តិសព្ទដល់ព្រះវិញ ដើម្បី នឹងលើកដំកើងដល់យ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដោយសារជំងឺ នេះឯង

៥រីងព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ស្រឡាញ់នាងម៉ាថា និងប្អូន ស្រីនាង ហើយនិងឡាសារផង ៦ដូច្នោះ កាលទ្រង់បានឮថា គាត់ឈឺ នោះទ្រង់ក៏គង់នៅកន្លែងដដែល២ថ្ងៃទៀត ។

៧ក្រោយនោះមក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរ យើងត្រឡប់ទៅឯស្រុកយូដាវិញ" ង ។

៨ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូចពួកសាសន៍យូដាទើប នឹងរកចោលលោកនឹងថ្ម ពីមុននោះឆ ដូច្នោះ តើលោកគិត ទៅឯណោះទៀតឬ ?"

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ក្នុង១ថ្ងៃមាន១២ ម៉ោងទេតើ បើអ្នកណាដើរនៅពេលថ្ងៃ នោះមិនជំពប់ ជើងទេ ព្រោះឃើញពន្លឺលោកិយនេះជ ១០តែបើអ្នកណា ដើរនៅពេលយប់ នោះត្រូវជំពប់ជើងវិញ ពីព្រោះគ្មានពន្លឺ នៅក្នុងខ្លួនសោះ" ។

១១ក្រោយដែលទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះក៏មានបន្ទូលទៀតថា "ឡាសារ ជាសំឡាញ់ឈឺយើងគាត់ បានដេកលក់ទៅហើយឮ ខ្ញុំទៅ ដើម្បីនឹងដាស់គាត់ឡើង" ។

១២ដូច្នោះ ពួកសិស្សទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើគាត់ ដេកលក់ នោះគាត់នឹងបានជាវិញ" ។
១៣ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពីគាត់ស្តាប់ទេ តែគេស្មានថា ទ្រង់មានបន្ទូលអំពី គាត់គ្រាន់តែដេកសំរាកប៉ុណ្ណោះដ ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេ ជាយ៉ាងច្បាស់ថា "ឡា សារស្តាប់ហើយ ១៥ខ្ញុំក៏អរណាស់ ដោយយល់ដល់អ្នក រាល់គ្នា ព្រោះខ្ញុំមិនបានទៅឯណោះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឥឡូវ ចូរយើងទៅឯគាត់ចុះ" ។

១៦ដូច្នោះ ថ្ងៃម៉ាសេវ ដែលហៅថា ឌីឌីម គាត់និយាយទៅ ពួកសិស្ស ជាគូកនគាត់ថា "ចូរយើងរាល់គ្នាទៅដែរ ដើម្បី នឹងប្តូរស្លាប់ជាមួយនឹងលោក" ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កម្សាន្តចិត្ត

១៧កាលព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ហើយ នោះបានឮថា

ឡាសារនៅក្នុងផ្នូរអស់៤ថ្ងៃហើយឌ ១៨រីងភូមិបេថានីនោះ នៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹម----

ប្រហែលជា៣គីឡូម៉ែត្រទេ ១៩ហើយមានពួកសាសន៍យូដាជាច្រើនបានមក ដើម្បីជួយ កំសាន្តទុក្ខនាងម៉ាថា និងម៉ារា ពីដំណើរប្អូនស្លាប់ណ ២០កាល ម៉ាថាបានឮថា ព្រះយេស៊ូវយាងមកហើយ នោះនាងក៏ទៅ ទទួលទ្រង់ តែម៉ារាអង្គុយនៅឯផ្ទះត ។

២១ម៉ាថាទូលព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើសិន ជាទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប ២២ប៉ុន្តែ ខ្ញុំម្ចាស់ដឹងថា ទោះទាំងនៅគ្រាឥឡូវនេះ នោះការ

អ្វីដែលទ្រង់នឹងសូមពិព្រះ គង់តែព្រះនឹងប្រទានមកទ្រង់ជា មិនខាន” ទ ២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា
“ប្អូននាង នឹងរស់ឡើងវិញ” ។

២៤ម៉ាថាទូលទ្រង់ថា “ខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃចុងបំផុត កាល ណាមនុស្សត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនោះប
្អូនខ្ញុំម្ចាស់នឹង រស់ឡើងដែរ” ន ។

២៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា “ខ្ញុំជាបសេចក្តីរស់ ឡើងវិញ ហើយជាជីវិតផ
អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំព ទោះបី បានស្លាប់ហើយ គង់តែនឹងរស់ឡើងវិញដែរ ២៦ឯអ្នកណា ដែលរស់នៅ
ហើយជឿដល់ខ្ញុំក នោះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយម នាងជឿសេចក្តីនេះឬទេ?”

២៧នាងទូលឆ្លើយថា “ព្រះពរព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំម្ចាស់ជឿ
ហើយថាទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទយគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវយាងមកក្នុងលោកិយមែន” ល ។

២៨កាលនាងបានពោលពាក្យដូច្នោះហើយ នោះក៏ទៅ ហៅម៉ារា ប្អូននាង មកដោយសំងាត់ ប្រាប់ថា
“លោកត្រូវ អញ្ជើញមកដល់ហើយ លោកហៅរកឯង” ២៩កាលនាង ម៉ារាបានឮពាក្យនោះ
ក៏ក្រោកឡើងជាប្រញាប់ទៅឯទ្រង់ ៣០ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មិនទាន់យាងចូលក្នុងភូមិនៅឡើយ
គឺទ្រង់គង់នៅត្រង់កន្លែងដែលម៉ាថាបានចូបនោះស ៣១កាល ពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្នុងផ្ទះ
កំពុងតែជួយកំសាន្តចិត្ត នាងម៉ារាហា បានឃើញថា នាងក្រោកឡើងចេញទៅជា ប្រញាប់ដូច្នោះ
គេក៏តាមនាងទៅ ដោយនិយាយគ្នាថា នាង គិតទៅយំឯផ្ទះហើយ ។

៣២នាងម៉ារាក៏ទៅដល់កន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅ កាលបានឃើញទ្រង់ នោះនាងក្រាប
នៅឡើបព្រះបាទទូល ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប្អូនខ្ញុំ ម្ចាស់មិនបានស្លាប់ទេ” ឡ ។

៣៣កាលព្រះយេស៊ូវឃើញនាងយំ ព្រមទាំងពួកសាសន៍ យូដា ដែលមកជាមួយនឹងនាងផង
នោះទ្រង់មានសេចក្តី រំជួលអ ទាំងក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យក ៣៤ហើយមានបន្ទូល សួរថា “អ្នករាល់គ្នាច
ានយករូបបុគ្គលទៅទុកឯណា ?” គេ ទូលឆ្លើយថា “ព្រះអម្ចាស់សូមយាងទៅទតមើល” ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែងខ ៣៦ដូច្នោះ ពួកសាសន៍ យូដានិយាយថា “មើល
លោកស្រឡាញ់គាត់ណាស់ហ្ន៎” គ ។

៣៧ហើយពួកគេខ្លះនិយាយថា លោកនេះ ដែលបាន ប្រោសមនុស្សខ្លាក៏ឱ្យភ្លឺយ តើពុំអាចនឹងឃាត់
មិនឱ្យមនុស្ស នេះស្លាប់បានដែរឬ ?” ង

ព្រះយេស៊ូវប្រោសឡាសារឱ្យរស់ឡើងវិញ

៣៨នោះព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ផ្ទះ ទាំងមានសេចក្តី ក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យម្តងទៀត

ឯផ្លូវនោះជារអាងភ្នំ ហើយ មានថ្ម១បិទសន្ទប់ឆ ៣៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរយក ថ្មចេញ" តែម៉ាថា ជាបងរបស់រូបបុគ្គលនោះ ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្មោចនេះធំក្លិនហើយ ព្រោះស្លាប់កន្លង មកបាន៤ថ្ងៃ" ជ ។

៤០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់ នាងថា បើសិនជានាងជឿឈរ នោះនាងនឹងឃើញសិរីល្អនៃ ព្រះទេវហិ?" ព្យ

៤១ដូច្នោះ គេក៏យកថ្មចេញ រួចព្រះយេស៊ូវងើបព្រះនេត្រ ទៅលើដី ទូលថា "ឱព្រះវរបិតាបំរើអើយ ទូលបង្គំអរព្រះគុណ ដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រោះទ្រង់ បានអនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំ ៤២ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់អនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំជាដរាប តែ ដែលទូលបង្គំទូលដូច្នោះ គឺដោយព្រោះតែបណ្តាមនុស្ស ដែលឈរនៅជុំវិញទេឌុ ដើម្បីឱ្យគេជឿថា ទ្រង់បានចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកមែន" ឈ

៤៣កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ ក៏បន្តិវាចាថា "ឡាសារអើយ ចូរចេញមក" ៤៤នោះអ្នក ដែលបា រស្លាប់ក៏ចេញមក មានទាំងសំពត់ស្នប់រុំជាប់ នៅ ជើងដៃផងត ហើយមានកន្សែងគ្របមុខដែរ ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរស្រាយគាត់ឱ្យទៅ ចុះ" ។

គម្រោងការធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ

៤៥ដូច្នោះ កាលពួកសាសន៍យូដាដែលមកតាមនាងម៉ារ៉ាទ បានឃើញការដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើធុ នោះមានគ្នាជាច្រើន ជឿដល់ទ្រង់ន ៤៦តែមានខ្លះ ទៅជំរាបដល់ពួកផារិស៊ី ពីការ ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ៤៧នោះពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីប គេប្រមូលផ្សំក្រុមប្រឹក្សាព មកនិយាយថា "តើ យើងត្រូវធ្វើដូចម្តេច ព្រោះមនុស្សនេះធ្វើទិសំគាល់ច្រើន ណាស់ ? ភ ៤៨បើយើងទុកឱ្យធ្វើតែយ៉ាងដូច្នោះទៅ នោះ មុខជាមនុស្សទាំងអស់ នឹងជឿតាមវាហើយ រួចសាសន៍រ៉ូម នឹងមកចាប់យកទាំងស្រុក និងជាតិយើងផង" ៤៩មានក្រុម ជំនុំម្នាក់ឈ្មោះកែផាម ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះយ លោកមានប្រសាសន៍ថា "អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអ្វីសោះ ៥០ក៏ មិនគិតពិចារណាឃើញថា បើមានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួស បណ្តាជន នោះមានប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាជាជាង ដើម្បីកុំឱ្យជាតិយើងនេះត្រូវវិនាសទាំងអស់ឡើយ" រ ។

៥១តែលោកមិននិយាយសេចក្តីនោះ ដោយអាងតែខ្លួន លោកទេ

គឺដោយព្រោះលោកជាសំដេចសង្ឃនៅឆ្នាំនោះ បានជាលោកទាយថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគតជំនួសសាសន៍ នោះ ៥២ហើយមិនជំនួសត្រឹមតែសាសន៍នោះប៉ុណ្ណោះ គឺ សុគតដើម្បីឱ្យអស់ទាំងកូននៃព្រះ ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយទៅបាន ប្រមូលរួមមកជាសាសន៍តែ ១ ដែល ៥៣ដូច្នោះ ចាប់តាំង ពីថ្ងៃនោះមក គេក៏ពិគ្រោះគ្នានឹងសំឡាប់ទ្រង់ចេញវ ។

៥៤ហេតុនោះបានជាព្រះយេស៊ូវ មិនបានយាងនៅក្នុង ពួកសាសន៍យូដាស ឱ្យគេឃើញទៀតទេ គឺទ្រង់យាងទៅ ឯស្រុកស្រែ កែវទីរហោស្ថានវិញ ដល់ភូមិ១ហៅថា អេប្រាអិម ក៏គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងពួកសិស្ស ។

៥៥រីឯបុណ្យរំលងហ របស់សាសន៍យូដា នោះជិតដល់ ហើយ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនចេញពីស្រុកស្រែ ឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិម មុនបុណ្យនោះ ដើម្បីឱ្យបានព្រឹកខ្លួន ជាបរិសុទ្ធឡា ៥៦ពួកអ្នកទាំងនោះកំពុងតែឈរនៅក្នុងព្រះ វិហារ សួរគ្នារកព្រះយេស៊ូវអថា "លោកនោះមិនមកឯ បុណ្យនេះទេឬអី តើគិតដូចម្តេច ?" ៥៧ឯពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីបានបង្គាប់មកថា បើអ្នកណាដឹងជាទ្រង់គង់ នៅ ឯណា នោះត្រូវប្រាប់ឱ្យគេដឹងផង ដើម្បីឱ្យគេបានទៅចាប់ ទ្រង់ ។

ជំពូក ១២

ព្រះយេស៊ូវទទួលការចាក់ប្រេងនៅភូមិបេថានី

១២:១-៨ មថ ២៦:៦-១៣ មក ១៤:៣-៩ លក ៧:៣៧-៣៩

១២ ១កាលមុនបុណ្យរំលង៦ថ្ងៃក នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកដល់ភូមិបេថានី ជាកន្លែងឡាសារនៅ គឺជាអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រោសឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ២នៅទីនោះ គេរៀបចំព្រះស្នោយថ្វាយទ្រង់ ហើយនាងម៉ាថា ក៏ខ្វល់ ខ្វាយបំរើត ឯឡាសារ គាត់នៅក្នុងពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣នោះនាងម៉ា យកប្រេងក្រអូបយ ទេព្វិរសុទ្ធ ១នាធិ មានដំឡើណាស់ មកចាក់លាបព្រះបាទ ទ្រង់ រួចយកសក់នាងជូតង ក្លិនក្រអូបនោះក៏សាយឡើង ពេញក្នុងផ្ទះ ។

៤ដូច្នោះ ពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះយូដាស-អីស្ការីយ៉ុត ជាកូនសីម៉ូន ដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ច ក៏និយាយឡើងថា ៥"ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះ ជាដំឡើ៦០ រៀល ដើម្បីចែក ឱ្យដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ" ៦វាជាការនិយាយ ដូច្នោះ មិនមែនដោយព្រោះវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមនុស្ស ក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ថង់ប្រាក់ឆ ហើយ ក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ។

៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កុំឱ្យធ្វើនាងឡើយ ដ្បិត នាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំដ ៨ឯអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដរាបឈ តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ" ។

៩មានពួកសាសន៍យូដាសន្លឹកណាស់បានដឹងថា ទ្រង់គង់ នៅទីនោះ ដូច្នោះ គេក៏នាំគ្នាមក

តែមិនមែនដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ គឺមកចង់ឃើញឡាសារ ដែលទ្រង់ ប្រោស
ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញផង ១០តែពួកសង្គ្រាម គេ ជំនុំគ្នា នឹងសំឡាប់ទាំងឡាសារដែរ ១១ដ្បិតដោយព្រោះ
តែគាត់ដ បានជាមានសាសន៍យូដាជាច្រើន ដកខ្លួនចេញពី ពួកគេ ទៅជឿដល់ព្រះយេស៊ូវវិញប៉ុ ។

កូនដង្ហែរនៃជ័យជម្នះ

១២:១២-១៥ - មថ ២១:៤-៩ មក ១១:៧-១០ លក ១៩:៣៥-៣៨

១២លុះថ្ងៃស្អែកឡើង កាលបណ្តាមនុស្ស ដែលមកឯ បុណ្យ បានឮថា ព្រះយេស៊ូ

វិក័តុនយាងចូលមកក្នុងក្រុង យេរូសាឡឹម ១៣នោះមានគ្នាសន្ធិក យកឆាងចាកចេញខ្ល ទៅទទួលទ្រង់
ទាំងស្រែកថា "ហូសាណា ព្រះអង្គដែល យាងមកដោយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ គឺជាស្តេចនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរណ" ។

១៤កាលព្រះយេស៊ូវ រកបានកូនលា ១ នោះក៏គង់លើវា តាមសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា ១៥
"កុំខ្លាចអ្វី កូនស្រីស៊ីប្លូន អើយ មើលស្តេចឯងទ្រង់យាងមក ទាំងគង់លើកូនលា" ត ។

១៦មុនដំបូង ពួកសិស្សទ្រង់មិនបានយល់សេចក្តីទាំង នោះទេថ តែកាលព្រះយេស៊ូវ
ានដំកើងឡើងហើយទ នោះ គេនឹកឃើញថា មានសេចក្តីទាំងនោះចែងទុកពីទ្រង់ហើយ ថា គេ
ានសំរេចការទាំងនោះថ្វាយទ្រង់ដែរ ។

១៧រីឯបង្កូងមនុស្ស ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីកាលទ្រង់ហៅឡាសារចេញពីផ្នូរមក
ហើយប្រោស ឱ្យគាត់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ១៨គឺដោយហេតុនោះ បាន ជាមានបង្កូងមនុស្សទៅទទួលទ្រង់
ពីព្រោះគេឮថាទ្រង់បាន ធ្វើទិសំគាល់នោះន ១៩ដូច្នោះ ពួកវារិស៊ីនិយាយគ្នាគេថា "មើល ពួកយើងមិនឈ្នះទេ
ឃើញឬទេ លោកិយទាំងស្រុង ទៅតាមអ្នកនោះហើយ" ប ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគុតរបស់ទ្រង់

២០ក្នុងពួកអ្នកដែលឡើងទៅថ្វាយបង្គំ នៅក្នុងវេលា បុណ្យនោះ ក៏មានសាសន៍ក្រិកខ្លះដែរផ
២១គេមកឯភីលីព ជាអ្នកនៅភូមិបេតសែដាព ស្រុកកាលីឡេ គេសូមគាត់ថា "លោកម្ចាស់
យើងខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ" ២២ភីលីពក៏ទៅ ប្រាប់អនទ្រេ រួចអនទ្រេ និងភីលីពទៅទូលដល់ព្រះយេស៊ូវ
២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "កំណត់រកដែលកូនមនុស្សត្រូវ ដំកើងឡើង បានមកដល់ហើយម ២៤ប្រ
ាកដំមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើគ្រាប់ស្រូវ ដែលធ្លាក់ចុះទៅដីមិន ងាប់ទេយ
នោះក៏នៅតែ១ដដែល តែបើងាប់វិញ នោះក៏ បង្កើតផលជាច្រើនឡើង ២៥អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ជីវិតខ្លួន
នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលស្ងប់ជីវិតខ្លួននៅ លោកិយនេះវិញ នោះនឹងរក្សាជីវិតទុករ

ដរាបដល់អស់ កល្បរៀងទៅល ២៦បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ត្រូវឱ្យអ្នក នោះ មកតាមខ្ញុំចុះ យ៉ាងនោះ ទោះបីខ្ញុំនៅឯណាក្តី អ្នកបំរើ ខ្ញុំក៏នឹងនៅទីនោះដែរ បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ព្រះវរបិតានឹង លើកមុខអ្នកនោះ” ។

២៧” ឥឡូវនេះខ្ញុំមានចិត្តតប់ប្រមល់ស តើត្រូវឱ្យខ្ញុំទូល ដូចម្តេច? ឱព្រះវរបិតាអើយហ សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំ ឱ្យរួចពីពេលនេះផងឱ្យ ប៉ុន្តែ គឺដោយហេតុនេះឯង បាន ជាទូលបង្គំមកដល់ពេលនេះ ២៨ឱព្រះវរបិតាអើយ សូម ដំកើងព្រះនាមទ្រង់ឡើង” នោះស្រាប់តែមានព សំឡេង ពីលើមេឃអថា អញបានដំកើងហើយ ក៏នឹងដំកើងឡើង ទៀតដែរ ២៩ដូច្នោះ បណ្តាមនុស្ស ដែលឈរនៅទីនោះ ហើយឮ ក៏និយាយថា ពួកវាខ្លាំង ខ្លះទៀតថា មានទេវតា ទូលនឹងទ្រង់ ៣០តែព្រះយេស៊ូ វិទ្រង់ឆ្លើយថា “សំឡេងនេះ មិនមែនឮ ដោយព្រះខ្ញុំទេ គឺដោយយល់ ដល់អ្នករាល់គ្នា វិញ ៣១ឥឡូវ លោកិយនេះត្រូវជាប់ទោសហើយខ ឥឡូវ នេះ ចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះគ ក៏ត្រូវបោះចោលចេញ ៣២ឯខ្ញុំ បើសិនជាខ្ញុំត្រូវលើកពីដីឡើងយ នោះខ្ញុំនឹងទាញ មនុស្សទាំងអស់មកឯខ្ញុំ” ង ៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីទ្រង់ត្រូវសុគតជាបែបយ៉ាងណាច ។

៣៤ហ្ន៎មនុស្សទូលឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំបានឮ ក្នុងក្រិត្យ វិន័យឆថា ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចជ ចុះធ្វើ ដូចម្តេចបានជាថា “កូនមនុស្សឈត្រូវលើកឡើងដូច្នោះ” ញ តើ អ្នកណាជាកូនមនុស្សនេះ ?”

៣៥នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ពន្លឺដដែលជា មួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែបន្តិចទៀតទេ ចូរដើរកំពុងដែលនៅ មានពន្លឺចុះ បក្រែងលោសេចក្តីងងឹតតាមអ្នករាល់គ្នាទាន់ខ្ម អ្នកណាដែលដើរ ក្នុងសេចក្តីងងឹត នោះមិនដឹងជាទៅឯ ណាទេ ៣៦ចូរអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ពន្លឺ កំពុងដែលនៅមាន នៅឡើយចុះ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកូននៃពន្លឺ” ង ។

សាសន៍យូដាមិនព្រមជឿព្រះយេស៊ូវ

៣៧លុះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញទៅ ហើយបានកំប ាំងពីគេណា ប៉ុន្តែ ទោះបីទ្រង់បានធ្វើទីសំគាល់ត នៅមុខគេជាច្រើនទាំងម៉្លេះ ក៏ដោយ គង់តែគេមិនច ានជឿដល់ទ្រង់ដែរ ៣៨ដើម្បី ឱ្យពាក្យរបស់ហោរាអេសាយបានសំរេច ដែលទាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាបានជឿសេចក្តីដែលយើង ខ្ញុំប្រាប់ ហើយតើព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់ បានបើកសំដែងមក ឱ្យអ្នកណាឃើញ” ថ ៣៩គឺដោយហេតុនោះ បានជាគេជឿ ពុំបាន ពីព្រោះលោកអេសាយក៏ទាយទៀតថា ៤០ “ទ្រង់បាន ធ្វើឱ្យភ្នែកគេខ្វាក់ ហើយឱ្យចិត្តគេរឹង ក្រែងភ្នែកគេមើល ឃើញ ចិត្តគេយល់ ហើយគេប្រគំនិត ដើម្បីឱ្យអញបាន ប្រោសឱ្យជា” ទ ។

៤១លោកអេសាយ មានប្រសាសន៍សេចក្តីទាំងនេះ ពី ព្រោះលោកបានឃើញសិរីល្អទ្រង់ៗ
ហើយក៏ទាយពិទ្រង់ន។ ៤២ប៉ុន្តែ នៅក្នុងពួកនាមីន ក៏មានជាច្រើននាក់ បានជឿ ដល់ទ្រង់ដែរ
តែគេមិនហ៊ានប្រាប់ ដល់អ្នកណាសោះ ដោយព្រោះពួកវាវិស៊ីផ ក្រែងត្រូវកាត់ចេញពីពួកជំនុំគេ ទៅ
៤៣ពីព្រោះ គេចូលចិត្តនឹងសេចក្តីសរសើរ របស់ មនុស្សរក ជាជាងសេចក្តីសរសើររបស់ព្រះវិញម។

៤៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្តឡើងថា "អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះមិនមែនជឿដល់ខ្ញុំ គឺជឿដល់ព្រះអង្គ
ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមកនោះវិញម ៤៥ហើយអ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏ ឃើញព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែរ
៤៦ខ្ញុំបានមកក្នុង លោកិយជាពន្លឺភ្លឺល ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ត្រូវ នៅក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ
៤៧បើអ្នកណាព្យាបាទខ្ញុំ តែ មិនជឿ នោះខ្ញុំមិនកាត់ទោសគេ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បី
នឹងកាត់ទោសដល់លោកិយទេ គឺមកប្រយោជន៍នឹងសង្គ្រោះ វិញវ ៤៨អ្នកណាដែលរៀបរយចោលខ្ញុំ
ហើយមិនទទួល ពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមានចៅក្រម ដែលកាត់ទោសខ្លួនហើយ គឺជាពាក្យដែលខ្ញុំ
ាននិយាយនោះឯង ពាក្យនោះនឹងកាត់ ទោសដល់គេស នៅថ្ងៃចុងបំផុត ៤៩ដ្បិតខ្ញុំមិនបាននិយាយ
ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំហ ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ
ហើយពី ពាក្យដែលខ្ញុំត្រូវប្រាប់វិញ ៥០ខ្ញុំក៏ដឹងថា សេចក្តីដែលទ្រង់ បង្គាប់មកនោះ
ជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឡ ដូច្នោះសេចក្តី អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ នោះខ្ញុំនិយាយតាមដែលព្រះវរបិតាបាន ប្រ
ាប់មក" អ។

ជំពូក ១៣

ព្រះយេស៊ូវលាងជើងឱ្យពួកសិស្សទ្រង់

១៣ ១កាលមុនបុណ្យរំលងអ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប

ថា ពេលកំណត់ ដែលទ្រង់ត្រូវចេញពីលោកិយនេះ ទៅឯ ព្រះវរបិតាវិញ បានមកដល់ហើយខ ដូច្នោះ
ដែលទ្រង់បាន ស្រឡាញ់ដល់ពួកទ្រង់ នៅក្នុងលោកិយនេះ នោះទ្រង់ក៏ចេះ តែស្រឡាញ់គេ
ដរាបដល់ចុងបំផុត ។

២កំពុងពេលបាយបំប៉ននោះឯង កាលអារក្សបានបញ្ចូល ចិត្តយូដាស-អ៊ីស្តារីយ៉ុត ជាកូនសិម្ព័ន
ឱ្យបញ្ជូនទ្រង់ហើយគ ៣នោះដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថា ព្រះវរបិតា បានប្រគល់ការទាំងអស់
មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ហើយថា ទ្រង់មកពីព្រះង ក៏ត្រូវទៅឯព្រះវិញ ៤បានជាទ្រង់ក្រោកពី សោយឡើង
ដោះព្រះពន្លឺចេញច រួចយកក្រមាមកក្រវាត់ អង្គ ៥ក្រោយនោះទ្រង់ចាក់ទឹកក្នុងចានក្តាំ ចាប់តាំងលាង

ជើងឆព្វកសិស្ស ហើយយកក្រមាដែលទ្រង់ក្រវាត់នោះ មក ជូត ។

៦ កាលទ្រង់មកដល់សីម៉ូន-ពេត្រុស នោះគាត់ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់លាងជើងឱ្យទូលបង្គំប
... ?"

៧ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ការដែលខ្ញុំធ្វើ នោះអ្នកមិន យល់ក្នុងពេលឥឡូវនេះទេ តែទៅមុខ
ទើបនឹងបានយល់ វិញ" ជ ។

៨ ពេត្រុសទូលប្រកែកថា "ទ្រង់មិនត្រូវលាងជើងឱ្យទូល បង្គំសោះឡើយ" ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំមិនលាងឱ្យអ្នក នោះ អ្នកគ្មានចំណែកជាមួយនឹងខ្ញុំទេ" ។

៩ សីម៉ូន-ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើ ដូច្នោះ

សូមកុំលាងត្រឹមតែជើងទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺ សូមលាងដល់ទាំងដៃ ទាំងក្បាលផងចុះ" ។

១០ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អ្នកណាដែលងូត ទឹកហើយ

នោះត្រូវការលាងតែជើងប៉ុណ្ណោះ ឱ្យបានស្អាត ទាំងអស់ ឯអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្អាតហើយឈរ តែមិនមែន

ទាំងអស់គ្នាទេ ព្យ ១១ នេះព្រោះទ្រង់ជ្រាបនូវអ្នកណាដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ដ ហេតុនោះ ឬ

ានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា អ្នករាល់ គ្នាមិនមែនស្អាតគ្រប់គ្នាទេ ។

១២ កាលទ្រង់បានលាងជើងគេរួច ហើយបានពាក់ព្រះ ពស្ត្រទ្រង់វិញ នោះក៏គង់នៅតុ

មានបន្ទូលទៅគេថា "តើ អ្នករាល់គ្នាយល់ការ ដែលខ្ញុំទើបនឹងធ្វើនេះឬទេ ? ១៣ អ្នក

រាល់គ្នាហៅខ្ញុំជាលោកគ្រូ ហើយជាព្រះអម្ចាស់ឌុ នោះក៏ ត្រូវមែន ពីព្រោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ១៤ ដូច្នោះ បើខ្ញុំ

ដែលជា ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាគ្រូ បានលាងជើង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះគួរតែឱ្យអ្នករាល់គ្នា

លាងជើងដល់គ្នានឹងគ្នាដែរ ឬ ១៥ ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើដំរាប់ ទុកឱ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ ដើម្បី

ឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមការ ដែលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យនោះណា ១៦ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ឬ

រាវមិនមែន ធំជាងចៅហ្វាយទេត ហើយអ្នកបម្រើ ក៏មិនធំជាងអ្នកដែល ប្រើដែរ

១៧ បើអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាម នោះមានពរហើយថា ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់

១៨ ខ្ញុំមិនមែននិយាយពីអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ទេ ខ្ញុំស្គាល់ អស់អ្នកដែលខ្ញុំបានរើស ឬ ប៉ុន្តែបទគម

១៩ ដែលថា "អ្នកដែល បរិភោគនំប៉័ងន ជាមួយនឹងទូលបង្គំ នោះបានលើកកែង ជើងបទាស់នឹងទូលបង្គំវិញ" ផ

ពាក្យនោះត្រូវតែបានសំរេច ១៩ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា តាំងពីឥឡូវនេះ មុនដែលការ នោះកើតមក

ដើម្បីកាលណាបានកើតមកដល់ នោះឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿវិញថា គឺខ្ញុំនេះហើយម ២០ ប្រាកដមែន ខ្ញុំ ប្រ

ាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នកណាទទួលអ្នកដែលខ្ញុំ នឹងចាត់ឱ្យទៅ នោះឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ
ហើយអ្នកណាដែល ទទួលខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថា ទទួលព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ដែរ” យ ។

២១ កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហឫ
ទ័យតបប្រមល់រ ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ថា “ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មានពួកអ្នករាល់គ្នាម្នាក់
នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ” ល ។

២២ ដូច្នោះ ពួកសិស្សក៏ងាកមើលគ្នាទៅវិញទៅមក មិន ដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពីអ្នកណាទេ
២៣ មានសិស្សម្នាក់ ដែល ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់វិ គាត់អង្គុយនៅតុ ផ្នែកលើព្រះឧរា ទ្រង់ ២៤ ដូច្នោះ សិម្ព័ន-
ពេត្រុស ក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់ ឱ្យ អ្នកនោះ ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ អំពីអ្នកណាដែលទ្រង់មាន បន្ទូលនោះ ។

២៥ អ្នកនោះក៏ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ ទាំងទំរេត លើព្រះ ឧរាទ្រង់ថា “ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណា ? ”
ស

២៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ គឺជាអ្នកដែលខ្ញុំនឹង ជ្រលក់ចំណិតនំប៉័ង ហុចទៅឱ្យ”
រួចទ្រង់ជ្រលក់នំប៉័ង ១ ចំណិត ប្រទានទៅឱ្យ យូដាស-អីស្ការីយ៉ុតហ ជាកូន សិម្ព័ន
២៧ ក្រោយដែលទទួលចំណិតនោះហើយ នោះ អារក្សសាតាំងក៏ចូលវាឡ ។

រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅវាថា “ ការអ្វីដែលអ្នកគិត ធ្វើ នោះចូរធ្វើជាប្រញាប់ទៅចុះ” ២៨ ប៉ុន្តែ
ក្នុងពួកអ្នក ដែលអង្គុយនៅតុ គ្មានអ្នកណាដឹងជា ទ្រង់មានបន្ទូលទៅវា ដោយហេតុអ្វីទេ ២៩ ខ្លះស្មានថា
ដោយព្រោះយូដាសកាន់ថង់ ប្រាក់អ បានជាព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ប្រាប់ឱ្យវាទៅទិញអីវ៉ាន់ អ៊ិនធឺមួយ
ដែលត្រូវការសំរាប់បុណ្យនោះក ឬឱ្យវាចែក ទានអ្វីដល់ពួកអ្នកក្រីក្រខ ៣០ កាលវាបានទទួលចំណិតនំនោះ
វាក៏ចេញទៅជា១រំពេច ពេលនោះយប់ហើយគ ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីការបដិសេធន៍របស់ពេត្រុស
១៣:៣៧,៣៨ - មថ ២៦:៣៣-៣៥ មក ១៤:២៩-៣១ លក ២២:៣៣,៣៤

៣១ កាលវាចេញផុតទៅ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ ឥឡូវនេះ កូនមនុស្សយ ឬ
ានដំកើងឡើងហើយង ព្រះក៏បាន ដំកើងឡើងក្នុងកូនមនុស្សដែរច ៣២ បើសិនជាព្រះបានដំកើង
ឡើងក្នុងកូនមនុស្ស នោះទ្រង់នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើង ក្នុង ព្រះអង្គទ្រង់ដែរឆ
ក៏នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើងជា១រំពេច ផង” ។

៣៣ “ ឱកូនរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែ បន្តិចទៀតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ
តែដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ដល់ពួកសាសន៍យូដារួចហើយថា កន្លែងដែលខ្ញុំទៅនោះ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏ប្រាប់ដល់ អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរ ៣៤ខ្ញុំឱ្យសេចក្តីបញ្ញត្តិ ១៧ ដល់ អ្នករាល់គ្នា គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំង ត្រូវឱ្យស្រឡាញ់គ្នា ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ ៣៥ គេនឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារ សេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកបំផុត ។

៣៦ សីម៉ូន-ពេត្រុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់យាងទៅណា ? " ឌុ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា " កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នកពុំ អាចនឹងទៅតាម ក្នុងគ្រាឥឡូវនេះបានទេ លុះត្រាក្រោយ ទើបអ្នកនឹងទៅបាន " ណ ។

៣៧ ពេត្រុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបាន ជាទូលបង្គំទៅតាម ក្នុងគ្រានេះពុំបាន ? ទូលបង្គំស្មើតែប្តូរ ជីវិតជំនួសទ្រង់ " ។

៣៨ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា " តើអ្នកនឹង ប្តូរជីវិតជំនួសខ្ញុំឬ ? ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា មានមិនរងវេទនា ទាល់តែអ្នកបានប្រកែក ៣ ដង ថាមិន ស្គាល់ខ្ញុំ " ត ។

ជំពូក ១៤

ព្រះយេស៊ូវកម្សាន្តចិត្តពួកសិស្សទ្រង់

១៤ ១ កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាចប់បារម្ភឡើយថា អ្នករាល់គ្នា

ជឿទដល់ព្រះធម៌ហើយ ចូរជឿដល់ខ្ញុំដែរ ២ នៅក្នុងដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ មានទីលំនៅជាច្រើន ពុំនោះ ខ្ញុំចង់ បានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាហើយ ខ្ញុំទៅនរណាខ្លះ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ៣ បើខ្ញុំទៅរៀបរយកន្លែង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មក វិញប និងទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បាននៅកន្លែង ដែលខ្ញុំនៅនោះដែរ ៤ ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹង ហើយក៏ស្គាល់ផ្លូវទៅដែរ " ។

៥ ចូរម៉ាសតទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំមិនដឹង ជាទ្រង់យាងទៅណាទេ ដូច្នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ផ្លូវទៅបាន " ។ ព្រះយេស៊ូវជាផ្លូវទៅឯព្រះវរបិតា

៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា " ខ្ញុំជាកន្លែង ជាសេចក្តី ពិតយ ហើយជាជីវិត បើមិនមែនតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅ ឯព្រះវរបិតាបានឡើយ ៧ បើអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ខ្ញុំ នោះ បានស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ អំពើនេះទៅមុខ អ្នករាល់គ្នាក៏ ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ផង " ។

៨ ភីលីពុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញ ព្រះវរបិតា ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង នោះយើងខ្ញុំពេញចិត្ត ហើយ " ។

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា " ភីលីពអើយ ខ្ញុំបាននៅ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាយូរដល់ម៉្លេះ ហើយអ្នកមិនទាន់ ស្គាល់ខ្ញុំឬ អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏បានឃើញព្រះ វរបិតាដែរហ ចុះធ្វើដូចម្តេច បានជាអ្នកថា សូមបង្ហាញ ឱ្យឃើញព្រះវរបិតាផងដូច្នោះ ? ១០តើអ្នកមិនជឿថា ខ្ញុំនៅ ក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា គង់នៅក្នុងខ្ញុំទេឬអី ? ឡូ អស់ទាំងពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនមែន ប្រាប់ ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលគង់ក្នុងខ្ញុំ ទ្រង់ធ្វើការទាំងនោះវិញ" ។

១១" ចូរជឿខ្ញុំថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា ក៏គង់ក្នុងខ្ញុំ ពុំនោះសោត ឱ្យជឿខ្ញុំ ដោយព្រោះការ ទាំងនោះឯងចុះក ១២ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿខ្លួនខ្ញុំ នោះនឹងធ្វើការដែល ខ្ញុំធ្វើដែរគ ក៏នឹងធ្វើការធំជាង ការទាំងនោះទៅទៀត ពីព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា ១៣ហើយការអ្វីក៏ដោយដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមយ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងសំរេចឱ្យ ដើម្បី ឱ្យព្រះវរបិតា បានដកើនឡើង ក្នុងព្រះរាជបុត្រា ១៤បើអ្នករាល់គ្នានឹងសូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹង សំរេចឱ្យ" ។

ព្រះបន្ទូលសន្យាអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

១៥" បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ ខ្ញុំចុះឯ

១៦នោះខ្ញុំនឹងទូលសូមដល់ព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹង ប្រទានព្រះដ៏ជាជំនួយច្រើនអង្គទៀត មកអ្នករាល់គ្នា ឱ្យបាន គង់នៅជាមួយ នៅអស់កល្បរៀងទៅ ១៧គឺជាព្រះវិញ្ញាណ នៃសេចក្តីពិត ដែលលោកិយទទួលពុំ បាន ព្រោះមិន ឃើញ ហើយមិនស្គាល់ទ្រង់សោះ តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់គង់ជាមួយ ក៏នឹងសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៨ខ្ញុំមិនចោលអ្នករាល់គ្នា ឱ្យនៅកំព្រាទេឈ ខ្ញុំនឹងមកឯ អ្នករាល់គ្នាវិញព្យ ១៩បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំវិញដ ហើយដោយព្រោះខ្ញុំរស់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ដែរ ២០នៅថ្ងៃនោះឧ អ្នករាល់គ្នា នឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតាខ្ញុំឈ អ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរណ ២១អ្នកណាដែល មានបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាម គឺអ្នកនោះហើយដែល ស្រឡាញ់ខ្ញុំត ឯអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះជាទីស្រឡាញ់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំហើយថ ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះដែរ ក៏នឹង សំដែងខ្លួន ឱ្យអ្នកនោះស្គាល់ផង" ២២យូដាសទ (មិនមែន អីស្តារីយ៉ុត) គាត់ទូលទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ តើកើត មានហេតុដូចម្តេច បានជាទ្រង់នឹងសំដែងមកឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ទ្រង់ តែមិនឱ្យលោកិយស្គាល់ផង ?" ច

២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា " បើអ្នកណាស្រឡាញ់ ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យខ្ញុំន ោះព្រះវរបិតាខ្ញុំនឹង ស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយយើងនឹងមកឯអ្នកនោះ ក៏នឹងតាំង ទីលំនៅនៅជាមួយដែរហ

២៤ អ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះមិនកាន់តាមពាក្យខ្ញុំទេ ឯពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នា
នោះមិនមែនជាពាក្យខ្ញុំ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេតើ” ផ ២៥” ខ្ញុំប្រ
ាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នា កំពុងដែលនៅជាមួយគ្នានៅឡើយ ២៦ តែ ព្រះដ៏ជំនួយព
គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះវរបិតា នឹងចាត់មក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា
ពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ម ក៏នឹងរំលឹកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែល ខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរយ ២៧
ខ្ញុំទុកសេចក្តីសុខ នៅ នឹងអ្នករាល់គ្នា គឺខ្ញុំឱ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំ ដល់អ្នក រាល់គ្នា ហើយដែលខ្ញុំឱ្យនោះ
មិនមែនដូចជាលោកិយ ឱ្យទេ កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាចប់បារម្ភ ឬ ភ័យឡើយ” ។

២៨” អ្នករាល់គ្នាបានឮពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ខ្ញុំទៅ ហើយនឹងមក ឯអ្នករាល់គ្នាវិញវ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់ខ្ញុំ នោះនឹងមានសេចក្តីអំណរឡើង ដោយ ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាស
ដ្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់ធំលើស ជាងខ្ញុំហ ២៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា មុនដែលការ នោះមកដល់
ដើម្បីកាលណាមកហើយ នោះឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឱ្យ ៣០ ពីនេះទៅមុខ ខ្ញុំមិនបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា
ប៉ុន្មានទៀតទេ ដ្បិតចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះអ ជិតមក ដល់ហើយ តែវាគ្មានអ្វីនៅក្នុងខ្ញុំទេ
៣១ គឺខ្ញុំធ្វើតាមបង្គាប់ ព្រះវរបិតាវិញ ដើម្បីឱ្យលោកិយបានដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ ដល់ទ្រង់
ចូរយើងក្រោកឡើងចេញពីទីនេះទៅ” ។

ជំពូក ១៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីដើមទំពាំងបាយជូរ

១៥ ១ ខ្ញុំជាខដើមទំពាំងបាយជូរដ៏ពិត ហើយព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ជាអ្នកដាំ ២ អស់ទាំងខ្មែងណាដុះចេញពីខ្ញុំ ដែលមិនបង្កើត ផលផ្លែយ នោះទ្រង់កាត់ចោល
តែអស់ទាំងខ្មែងណា ដែល បង្កើតផលផ្លែ ទ្រង់លូសខ្មែងនោះវិញ ដើម្បីឱ្យ បានផលផ្លែជាច្រើនឡើង
៣ ឯអ្នករាល់គ្នា បានស្អាតហើយ ដោយសារពាក្យ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់ច ៤ ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នាចុះឆ ប្រៀបដូចជាខ្មែង បើមិន នៅជាប់នឹងគល់ នោះពុំអាចនឹងបង្កើតផល
ដោយឯកឯង បានទេ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំបានដែរ លើកតែនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ” ។

៥” ខ្ញុំជាគល់ អ្នករាល់គ្នាជាខ្មែង អ្នកណាដែលនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នកនោះ
នោះទើបនឹងបង្កើតផល ឡើងជាច្រើនដ ដ្បិតបើដាច់ពីខ្ញុំចេញ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំ អាចនឹងធ្វើអ្វីបានទេ
៦ បើអ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំ អ្នកនោះ ត្រូវបោះចោលទៅខាងក្រៅ ហើយក៏ក្រៀមទៅ ដូចជាខ្មែង ដែរ

រួចគេប្រមូលបោះទៅក្នុងភ្លើងឆេះអស់ទៅឈរ ៧បើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំព្យ ហើយពាក្យខ្ញុំ
នៅជាប់ក្នុងអ្នក រាល់គ្នា នោះចូរសូមអ្វីតាមតែប្រាថ្នាចុះ សេចក្តីនោះនឹង បានសំរេច
ដល់អ្នករាល់គ្នាជាមិនខានដ ៨ព្រះវរបិតាខ្ញុំបាន ដំកើងឡើងបំ ដោយសេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា
បង្កើតផលជាច្រើនយ៉ាង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសិស្សខ្ញុំ មែនឬ” ។

៩” ខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់ ស្រឡាញ់ខ្ញុំដែរឈ
ចូរនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ចុះ ១០បើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិខ្ញុំណ នោះនឹងនៅជាប់
ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានកាន់តាមបញ្ញត្តិ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ហើយក៏នៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ទ្រង់ដែរ ១១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ បាននៅជាប់ក្នុង អ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា ៤
ានពោរពេញផងត ១២នេះជាសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំ
បានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរថ ១៣គ្មានអ្នកណាមានសេចក្តី ស្រឡាញ់ធំជាងនេះ គឺដែលអ្នកណានឹងប្តូរជីវិត
ជំនួសពួក សំឡាញ់របស់ខ្លួននោះទេ ១៤បើអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបង្គាប់ធន នោះអ្នករាល់គ្នា
ជាពួកសំឡាញ់ខ្ញុំហើយន ១៥ខ្ញុំមិនហៅជាអ្នកបំរើទៀត ពីព្រោះអ្នកបំរើ គេមិនដឹងថា ចៅហ្វាយធ្វើអ្វីទេ
គឺខ្ញុំហៅអ្នករាល់គ្នាថា ជាសំឡាញ់វិញ ពីព្រោះ ខ្ញុំបានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹងគ្រប់ការទាំងអស់ ដែល ខ្ញុំព្យ
ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកប ១៦មិនមែនអ្នករាល់គ្នា ដែល បានរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើ ដែលរើសអ្នករាល់គ្នាវិញផ ទាំង
តាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទៅបង្កើតផលព ហើយឱ្យផលរបស់អ្នក រាល់គ្នាបាននៅជាប់ផង ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតា ៤
ានប្រោស ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានអ្វីៗ ដែលនឹងសូមពីទ្រង់ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំ ១៧ខ្ញុំបង្គាប់សេចក្តីនេះ
ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺឱ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកចុះម” ។

លោកិយស្តាប់ពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៨បើសិនជាលោកិយស្តាប់អ្នករាល់គ្នាយ នោះអ្នករាល់គ្នា ដឹងហើយ ថាគេបានស្តាប់ខ្ញុំជាមុន
១៩បើអ្នករាល់គ្នាជារបស់ ផងលោកិយ នោះលោកិយនឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តែ ដោយព្រោះខ្ញុំ
ានរើសរចេញ ពីលោកិយមក ហើយអ្នក រាល់គ្នា មិនមែនជារបស់ផងលោកិយទៀត នោះបានជា លោកិយស
ប់អ្នករាល់គ្នាវិញ ២០ចូរនឹកចាំពីពាក្យដែល ខ្ញុំបានប្រាប់រួចហើយថា បារមីនមែនធំជាងចៅហ្វាយទេ
បើគេបានបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ នោះគេនឹងបៀតបៀនដល់អ្នក រាល់គ្នាស ហើយបើគេបានកាន់តាមពាក្យខ្ញុំ
នោះគេនឹងកាន់ តាមពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ២១គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំង នោះដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយយល់ដល់ឈ្មោះខ្ញុំហ ពីព្រោះ គេមិនស្គាល់ព្រះដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេឡ ២២បើសិនជាខ្ញុំមិន ៤

ានមកនិយាយនឹងគេអ នោះគេឥតមានបាបទេ តែឥឡូវ នេះ គេគ្មានសេចក្តីដោះស្រាយ ចំពោះ
បរបស់ខ្លួនសោះក ២៣អ្នកណាដែលស្តាប់ខ្ញុំ នោះក៏ស្តាប់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ ២៤បើខ្ញុំមិន
ានធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ ដែលគ្មានអ្នកណា ទៀតបានធ្វើឡើយខ នោះគេឥតមានបាបទេ តែឥឡូវនេះ គេ
ានទាំងឃើញ ហើយទាំងស្តាប់ខ្ញុំ និងព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែរ ២៥នោះដើម្បីឱ្យសេចក្តី ដែលចែងទុកមក
ក្នុងក្រឹត្យ វិន័យរបស់គេបានសំរេចយ ដែលថា គេបានស្តាប់ខ្ញុំ ដោយ ឥតហេតុអ្វី ។

២៦ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះដ៏ជាជំនួយទ្រង់យាងមកច ដែលខ្ញុំ នឹងចាត់មកពីព្រះវរបិតា
គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ដែលចេញពីព្រះវរបិតាមក ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់នឹងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំយ
២៧ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបន្ទាល់ដែរព្រោះ ពី ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននៅជាមួយនឹងខ្ញុំ តាំងតែពីដើមមកដ ។

ជំពូក ១៦

១៦ ១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះបំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា រវាតចិត្តឡើយខ ២គេនឹងកាត់អ្នក រាល់គ្នា ចេញពីពួកជំនុំរបស់គេ
ក៏នឹងមានពេលវេលាមក នោះអស់អ្នកណា ដែលសំឡាប់អ្នករាល់គ្នា នឹងគិតស្មានថា ខ្លួនបំរើដល់ព្រះដែរណ
៣គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំងនោះ ដល់ អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះគេមិនស្គាល់ព្រះវរបិតា ឬខ្ញុំទេ
៤តែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បី កាលណាពេលវេលានោះមកដល់ នោះ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន នឹកឃើញថា ខ្ញុំប្រាប់ហើយ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់កាលពីដើមទេ ពីព្រោះ
ខ្ញុំកំពុងនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នៅឡើយទេ ។

ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

៥“តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅឯព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកច ហើយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាសួរខ្ញុំថា
លោក អញ្ជើញទៅឯណានោះទេ ៦ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានចិត្ត ពេញដោយសេចក្តីព្រួយ ដោយព្រោះខ្ញុំបានប្រ
ាប់សេចក្តី ទាំងនេះប ៧ខ្ញុំប្រាប់តាមត្រង់ថា ដែលខ្ញុំទៅ នោះមាន ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ
ដ្បិតបើខ្ញុំមិនទៅទេ នោះ ព្រះដ៏ជាជំនួយ ក៏មិនមកឯអ្នករាល់គ្នាដែរ តែបើខ្ញុំទៅ នោះខ្ញុំនឹងចាត់ទ្រង់ឱ្យមក
៨កាលណាទ្រង់បានយាងមក ហើយ នោះទ្រង់នឹងសំដែង ឱ្យមនុស្សលោកដឹងច្បាស់ពី អំពើបាប
ពីសេចក្តីសុចរិត ហើយពីសេចក្តីជំនុំជំរះ ៩គឺ ពីអំពើបាប ដោយព្រោះគេមិនជឿដល់ខ្ញុំ ១០ពីសេចក្តី
សុចរិតម ដោយព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំយ ហើយអ្នក រាល់គ្នាមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ ១១នឹងពីសេចក្តីជំនុំជំរះ
ដោយ ព្រោះចៅហ្វាយ របស់លោកិយនេះ ត្រូវទោសហើយ” ។

១២ ខ្ញុំនៅមានសេចក្តីជាច្រើនទៀត នឹងប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា តែឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទទួលបានទេ ១៣ កាលណាព្រះអង្គនោះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត បានមកដល់
នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នា ចូលក្នុងគ្រប់ទាំង សេចក្តីពិតស ដ្បិតទ្រង់នឹងមានបន្ទូល មិនមែនដោយអាង
ព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺនឹងមានបន្ទូល ចំពោះតែសេចក្តីណា ដែលទ្រង់ឮ ហើយនឹងសំដែង
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងការដែល ត្រូវមក ១៤ ទ្រង់នឹងដំកើងខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់នឹងយកសេចក្តី ដែល ដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ១៥ គ្រប់ទាំងអស់ដែល ព្រះវរបិតាមាន នោះជារបស់ផងខ្ញុំដែរហ ហេតុនោះ បាន ជាខ្ញុំប្រ
ាប់ថា ទ្រង់នឹងយកសេចក្តីដែលដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា” ។

១៦” នៅបន្តិចទៀតឱ្យ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួច បន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ
ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា” អ ។

ទុក្ខលំបាកនៃពួកសាវ័កប្រែទៅជាអំណរ

១៧ ដូច្នោះ មានពួកសិស្សទ្រង់ខ្លះនិយាយគ្នាថា “ ពាក្យនេះ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល មកយើងថា
” នៅបន្តិចទៀត អ្នក រាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ” អ ហើយដែលថា
” ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា” ក នេះតើ មានន័យដូចម្តេច ? ១៨ ហេតុនោះ បានជាគេនិយាយថា “ ពាក្យនេះ
ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ នៅបន្តិចទៀត” ដូច្នោះ នោះចង់ថាដូចម្តេច ? យើងស្តាប់មិនបានទេ” ។

១៩ ព្រះយេស៊ូវក៏ជ្រាបថា គេចង់សួរទ្រង់ បានជាទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា “ តើអ្នករាល់គ្នា
សាកសួរគ្នា ពីពាក្យ ដែលខ្ញុំថា នៅបន្តិចទៀត នឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅ ទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ ឬអី ?
២០ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ហើយសោកសង្រេងខ
តែលោកិយនឹងអរសប្បាយឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងព្រួយចិត្ត តែសេចក្តីព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នា
នឹងប្រែទៅជាសេចក្តី អំណរទៅវិញ ២១ ឆ្នាំ កាលណាហៀបនឹងសំរាលកូន នោះតែងព្រួយចិត្តយ
ព្រោះដល់កំណត់ហើយ តែកាលណា សំរាលរួចមក នោះលែងនឹកពីសេចក្តីវេទនានោះហើយ
ពីព្រោះមានសេចក្តីអំណរ ដោយព្រោះមានកូនមួយកើត មកក្នុងលោក ២២ ឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយ ដូច្នោះមែន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតច នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងមានចិត្តអរសប្បាយវិញ ក៏នឹងឥតមានអ្នក ណាដកយកសេចក្តីអំណរនោះ ចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ាន ឡើយ ២៣ នៅថ្ងៃនោះជ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសូមអ្វីពីខ្ញុំទៀត ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្វីៗដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះ ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យឈ
២៤ តាំងពីដើមមក អ្នករាល់គ្នាមិនបាន សូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំទេ ឥឡូវ ចូរសូមចុះ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងច

ានព្យ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា បានពោរពេញពិត” ដ ។

២៥” ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ពាក្យប្រៀបធៀបបំប៉ន
តែនឹងមានពេលវេលាមកខ្លះ ដែលខ្ញុំនឹង មិននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេ
គឺនឹងនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាពីព្រះវរបិតាយ៉ាងច្បាស់លាស់វិញ ២៦នៅថ្ងៃនោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងសូមដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំឈ ហើយខ្ញុំមិនថា ខ្ញុំនឹងទូលអង្វរដល់ព្រះវរបិតា ជំនួសអ្នក
រាល់គ្នានោះទេ ២៧ដ្បិតព្រះវរបិតា ទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់អ្នក រាល់គ្នាដែរ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំណាស់
ហើយក៏ ជឿថា ខ្ញុំបានចេញពីព្រះមកត ២៨ខ្ញុំបានចេញពីព្រះវរបិតា មកមែន ហើយបានមកក្នុងលោកិយ
ក៏នឹងចេញពីលោកិយ ទៅឯព្រះវរបិតាវិញទៀតថា” ។

២៩ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា “ហ្ន៎ ម្តងណោះទ្រង់មានបន្ទូល ច្បាស់ហើយ
មិនមែនដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេ ៣០ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ ហើយ
មិនត្រូវការ ឱ្យអ្នកណាសួរទ្រង់ទេ ដោយហេតុនេះ យើងខ្ញុំ ជឿថា ទ្រង់បានចេញពីព្រះមកមែន” ន ។

៣១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ឥឡូវនេះ អ្នក រាល់គ្នាជឿហើយឬ ៣២មើល
នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយប នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដោយខ្លួនៗផ្ទាល់
ទាំងទុកខ្ញុំចោល ឱ្យនៅតែឯកឯង តែខ្ញុំមិន នៅតែឯកឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតាគង់ជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ” ។

៣៣” ខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន សេចក្តីសុខសាន្តម ដោយសារខ្ញុំ
នៅលោកិយនេះ នោះអ្នក រាល់គ្នាមានសេចក្តីវេទនាមែនយ ប៉ុន្តែ ត្រូវសង្ឃឹមឡើង ដ្បិតខ្ញុំ
ានឈ្នះរលោកិយហើយ” ។

ជំពូក ១៧

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះអង្គទ្រង់

១៧ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច

ហើយ នោះក៏ងើបព្រះនេត្រទៅលើមេឃលទូលថា:

“ឱព្រះវរបិតាអើយ កំណត់បានមកដល់ហើយវ សូមដំកើង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រា ច
ានដំកើងទ្រង់ ដែរស ២ដូចជាទ្រង់បានប្រទានឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានអំណាច លើគ្រប់ទាំងមនុស្សហ
ដើម្បីនឹងប្រទានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចឱ្យ ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទាន មកព្រះរាជបុត្រា ដែរអ
៣នេះជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺឱ្យគេបានស្គាល់ ដល់ទ្រង់ក ដ៏ជាព្រះពិតតែ១ នឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលទ្រង់ បានចាត់ឱ្យមកផងខ ៤ទូលបង្គំបានដំកើងទ្រង់គ នៅផែនដី ទូលបង្គំបានបង្ហើយការ---

ដែលទ្រង់ប្រគល់មកឱ្យធ្វើយ ៥ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមដំកើងទូលបង្គំឡើង ជាមួយនឹងទ្រង់ផង ដោយសិរិល្អដែលទូលបង្គំមាន ជាមួយ នឹងទ្រង់ច ក្នុងកាលដែលលោកិយ មិនទាន់បានកើតនៅ ឡើយ” ឆ ។
ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់

៦” ឯពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ អំពី មនុស្សលោក នោះទូលបង្គំបានបើកសំដែង ឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់ជ អ្នកទាំងនោះជារបស់ផងទ្រង់ ហើយទ្រង់ បានប្រទានគេមកទូលបង្គំឈ គេក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ៧ឥឡូវនេះ គេដឹងថា គ្រប់ទាំងអស់ ដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំ នោះសុទ្ធតែកើតពីទ្រង់មក ៨ដ្បិតអស់ទាំងព្រះ បន្ទូលដែលទ្រង់បានប្រទានមក នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់ គេហើយព្យ គេក៏ទទួលយក ហើយដឹងជាប្រាកដថា ទូលបង្គំ ចេញពីទ្រង់មកដ ក៏ជឿថា ទ្រង់ចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកមែនប ៩ទូលបង្គំអធិស្ឋានឱ្យគេឌុ មិនមែនអធិស្ឋានឱ្យលោកិយទេ គឺឱ្យអស់អ្នកដែលទ្រង់ច ានប្រទាន មកទូលបង្គំវិញឈ ពីព្រោះ គេជារបស់ផងទ្រង់ ១០(របស់ទូលបង្គំទាំងអស់ ជារបស់ ផងទ្រង់ ហើយរបស់ទ្រង់ទាំងប៉ុន្មាន ក៏ជារបស់ផងទូលបង្គំ ដែរ) ១១ ទូលបង្គំបានឡើងឡើងក្នុងគេ ១១អ្នកទាំងនេះនៅ ក្នុងលោកិយ តែទូលបង្គំ មិននៅក្នុងលោកិយទៀតទេត ទូលបង្គំនឹងទៅឯទ្រង់ច ឱព្រះវរបិតាដ៏បរិសុទ្ធអើយ ឯពួក អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ នោះសូមទ្រង់រក្សាគេ ដោយព្រះនាមទ្រង់ផង ដើម្បីឱ្យគេច ានរួមគ្នាតែ១១ ដូចជា យើងដែរធ ១២កាលទូលបង្គំនៅក្នុងលោកិយ ជាមួយនឹងគេ នោះទូលបង្គំបានរក្សាគេ ដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ ទូលបង្គំ បានរក្សាទុកនូវអស់អ្នក ដែលទ្រង់ប្រទានមកទូលបង្គំ គ្មាន អ្នកណាមួយត្រូវវិនាសឡើយន បានវិនាសតែ១នាក់នោះប ដែលបានជំរុំឱ្យត្រូវវិនាសប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យច ានសំរេច តាមបទគម្ពីរផ” ។

១៣” ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំទៅឯទ្រង់ច តែទូលបង្គំថ្លែង សេចក្តីទាំងនេះនៅក្នុងលោកិយ ដើម្បីឱ្យគេច ានសេចក្តី អំណររបស់ទូលបង្គំឱ្យនៅពោរពេញក្នុងខ្លួនគេ ១៤ទូលបង្គំ បានឱ្យព្រះបន្ទូលទ្រង់ដល់គេ ហើយលោកិយបានស្តាប់គេម ពីព្រោះគេមិនមែនជារបស់លោកិយទេ ដូចជាទូលបង្គំក៏ មិនមែនជារបស់លោកិយដែរយ ១៥ទូលបង្គំមិនសូមឱ្យយក គេចេញពីលោកិយទេ គឺសូមឱ្យទ្រង់រក្សាគេ ឱ្យរួចពីសេចក្តី អាក្រក់វិញរ ១៦គេមិនមែនជារបស់ផងលោកិយ ដូចជា ទូលបង្គំក៏មិនមែនជារបស់លោកិយដែរល ១៧សូមព្រែកគេ ចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ឯសេចក្តី ពិត គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់រ ១៨ទូលបង្គំបានចាត់គេឱ្យទៅ ក្នុងលោកិយស ដូចជាទ្រង់ចាត់ទូលបង្គំ ឱ្យមកក្នុងលោកិយ ដែរហ ១៩ឯទូលបង្គំ ក៏ព្រែកខ្លួនចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយយល់

ដល់គេ ដើម្បីឱ្យគេបានព្រឹកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារ សេចក្តីពិតដែរ”ឡ ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់គ្នា

២០” ទូលបង្គំមិនអធិស្ឋាន ឱ្យអ្នកទាំងនេះតែប៉ុណ្ណោះ គឺ ឱ្យដល់ទាំងអ្នកណា
ដែលនឹងជឿដល់ទូលបង្គំ ដោយសារ ពាក្យរបស់គេថែមទៀតដែរ ២១ដើម្បីឱ្យទាំងអស់ បានរួម
មកតែមួយអ ឱព្រះវរបិតាអើយ ដូចជាទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនៅក្នុងទ្រង់ដែរ គឺ
ឱ្យអ្នកទាំងនោះ បានរួម គ្នាតែមួយនៅក្នុងយើង ប្រយោជន៍ឱ្យលោកិយបានជឿថា ទ្រង់ចាត់
ឱ្យទូលបង្គំមកពិតខ ២២ឯសិរិល្អ ដែលទ្រង់ប្រទាន មកទូលបង្គំ គឺ នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់គេហើយ ដើម្បី
ឱ្យគេ បានរួមគ្នាតែមួយ ដូចជាយើងក៏រួមតែមួយដែរ ២៣គឺ ទូលបង្គំនៅក្នុងគេ ហើយទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ
ដើម្បីឱ្យគេ បានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើង ដរាបដល់រួមគ្នាតែមួយជាស្រេច ប្រយោជន៍ ឱ្យលោកិយ បានដឹងថា
គឺទ្រង់ដែលចាត់ឱ្យ ទូលបង្គំមកមែន ហើយថា ទ្រង់ស្រឡាញ់គេ ដូចជា ស្រឡាញ់ទូលបង្គំដែរ” ។

២៤” ឱព្រះវរបិតាអើយ ឯពួកអ្នកដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំន គឺ នោះទូលបង្គំចង់
ឱ្យគេនៅជាមួយនឹងទូលបង្គំ ក្នុង កន្លែងដែលទូលបង្គំនៅដែរ ដើម្បីឱ្យបានឃើញសិរិល្អ ដែលទ្រង់
បានប្រទានមកទូលបង្គំ ដ្បិតទ្រង់បានស្រឡាញ់ ទូលបង្គំ តាំងតែពីមុនកំណើតលោកិយរៀងមក” ញ ។

២៥” ឱព្រះវរបិតាដ៏សុចរិតអើយ លោកិយមិនស្គាល់ ទ្រង់ទេ តែទូលបង្គំស្គាល់ទ្រង់
ហើយពួកអ្នកនេះក៏ដឹងថា ទ្រង់បានចាត់ឱ្យទូលបង្គំមកដែរ ២៦ទូលបង្គំបានឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់
ក៏នឹងសំដែងឱ្យគេស្គាល់តទៅទៀត ដើម្បីឱ្យ សេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ដល់ទូលបង្គំ បាននៅ
ក្នុងគេ ហើយឱ្យទូលបង្គំនៅក្នុងគេដែរ” ។

ជំពូក ១៨

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

១៨:៣-១១ - មថ ២៦:៤៧-៥៦ មក ១៤:៤៣-៥០

លក ២២:៤៧-៥៣

១៨ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច

ហើយ នោះទ្រង់យាងទៅខាងនាយជ្រោះកេដ្រុនណា បាននាំ ទាំងពួកសិស្សទៅផង ហើយទ្រង់ និងពួកសិស្ស
ក៏ចូលតទៅ ក្នុងច្បារ១ថ្ងៃដែលនៅទីនោះ ។

២២យូដាស ដែលជាអ្នកបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ស្គាល់កន្លែងនោះ ដែរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវនឹងពួកសិស្ស

តែងប្រជុំនៅទីនោះ ជាញឹកញយទ ៣ដូច្នោះកាលយូដាសបានទទួលពួកទាហាន នឹងពួកអាជ្ញាធុន ពីពួកសង្គ្រាម និងពួកផារិស៊ីធីហើយ នោះ ក៏នាំគ្នាទៅឯទីនោះ មានទាំងកាន់គោម ចន្ទ្រ និងគ្រឿង សាស្ត្រារុំផង ។

៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបការទាំងអស់ ដែលត្រូវមកដល់ ទ្រង់ប បានជាទ្រង់យាងចេញទៅសួរគេថា "តើមករកអ្នកណា ?" ផ

៥គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត"

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" ឯយូដាស ដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ឈរនៅជាមួយនឹងគេដែរ ៦កាលទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" នោះគេក៏ថយក្រោយ ដូលថ្វារទាំងអស់គ្នា ៧ដូច្នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេម្តងទៀត ថា "តើរកអ្នកណា ?" ភ

គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត" ៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គឺខ្ញុំនេះហើយ ដូច្នោះ បើអ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំ នោះចូរមកឱ្យ អ្នកទាំងនេះទៅចុះ" ៩នោះគឺដើម្បីឱ្យបានសំរេចពាក្យដែល ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក្នុងពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមក ទូលបង្គំ នោះសូម្បីម្នាក់ក៏មិនបាត់ផង" ម ។

១០វិធីសិម្ព័ន-ពេត្រុស គាត់មានដាវ ហើយក៏ហូតមក កាប់ដាច់ត្រចៀកស្តាំ របស់ ច វរសំដេចសង្ឃម្នាក់ បារនោះ ឈ្មោះម៉ាលកុស ។

១១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "ចូរសឹក ដាវទៅក្នុងស្រោមវិញទៅ តើមិនត្រូវឱ្យខ្ញុំទទួលពេងយដែល ព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំទេឬអី ?"

ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកអាណា

១៨:១២,១៣ - មថ ២៦:៥៧

១២នោះពួកទាហាន និងមេទ័ព ហើយពួកអាជ្ញារបស់ សាសនីយូដា ក៏ចាប់ព្រះយេស៊ូវចង

១៣រួចនាំទៅឯលោក អាណា ជាមុនដំបូង ដ្បិតលោកជាដុំពុកក្រែករបស់កែផាល

ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះ ១៤គឺលោកកែផានេះ ឯង ដែលទូន្មានដល់ពួកសាសនីយូដាថា

មានប្រយោជន៍ឱ្យ មានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួសបណ្តាជនវ ។

ការបដិសេធន៍របស់លោកពេត្រុស

១៨:១៦-១៨ - មថ ២៦:៦៩,៧០ មក ១៤:៦៦-៦៨

លក ២២:៥៥-៥៧

១៥វិធីសិម្ព័ន-ពេត្រុស--និងសិស្សម្នាក់ទៀត----ក៏តាម ព្រះយេស៊ូវទៅ សំដេចសង្ឃច

ានស្គាល់សិស្ស១នោះដែរស ហើយគាត់ក៏ចូលទៅក្នុងព្រះលានសំដេចសង្ឃ ជាមួយនឹង ព្រះយេស៊ូវិហ
១៦៣ពេត្រុស គាត់ឈរនៅឯមាត់ទ្វារខាង ក្រៅ ដូច្នោះ សិស្សម្នាក់ ដែលសំដេចសង្ឃស្គាល់នោះ គាត់
ក៏ចេញទៅនិយាយនឹងអ្នកឆ្នាំទ្វារ រួចនាំពេត្រុសចូលមក ។

១៧នោះបារស្រីដែលចាំទ្វារ និយាយទៅពេត្រុសថា "អ្នកឯងជាសិស្សរបស់មនុស្សនោះដែរឬ ?"
គាត់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ"ឡ ។

១៨ពួកបារ និងពួកអាជ្ជា ក៏ឈរនៅទីនោះដែរ គេបាន ដុតភ្លើងអាំងអ ព្រោះរងា
ហើយពេត្រុសក៏ឈរអាំងនៅ ជាមួយនឹងគេក ។

សម្តេចសង្ឃចោទសួរព្រះយេស៊ូវ
១៨:២៩-៤០ - មថ ២៦:៥៩-៦៨ មក ១៤:៥៥-៦៥
លក ២២:៦៣-៧១

១៩នោះសំដេចសង្ឃ ក៏ពិចារណាសួរព្រះយេស៊ូវ ពី ដំណើរពួកសិស្ស និងសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀន
។ ២០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅលោកថា "ខ្ញុំបាន និយាយនឹងបណ្ឌិតមនុស្សនៅកណ្តាលជំនុំ
ខ្ញុំតែងតែបង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំខ ហើយក្នុងព្រះវិហារគ ជាកន្លែងដែលពួក សាសន៍យូដាប្រជុំគ្នា
ខ្ញុំមិនដែលនិយាយដោយសំងាត់ទេយ" ២១ហេតុអ្វី បានជាលោកសួរខ្ញុំ ចូរសួរដល់ពួកអ្នកដែល បានស្តាប់ខ្ញុំ
ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំនិយាយនោះវិញមើល គេដឹង សេចក្តី ដែលខ្ញុំនិយាយដែរ" ។

២២កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះមានពួកអាជ្ជា ម្នាក់ឯ ដែលឈរនៅទីនោះ ច
ានទះកំផ្លៀងព្រះយេស៊ូវថ ដោយពាក្យថា "ឯងឆ្លើយទៅសំដេចសង្ឃយ៉ាងដូច្នោះឬ ?"

២៣ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "បើខ្ញុំបាន និយាយអាក្រក់
នោះចូរធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីអាក្រក់នោះចុះ តែបើខ្ញុំបាននិយាយល្អវិញ ហេតុអ្វីបានជាវាយខ្ញុំ ?" ឆ

២៤នោះលោកអាណ ឱ្យគេនាំទ្រង់ ទាំងជាប់ចំណង ទៅ ឯលោកកែផាជ ជាសំដេចសង្ឃវិញ ។
ការបដិសេធន៍លើកទីពីរ និងទីបី របស់លោកពេត្រុស

១៨:២៥-២៧ - មថ ២៦:៧១-៧៥ មក ១៤:៦៩-៧២
លក ២២:៥៨-៦២

២៥ឯសិម្ព័ន-ពេត្រុស គាត់កំពុងឈរអាំងភ្លើងឈ ដូច្នោះ គេសួរគាត់ថា
"អ្នកឯងជាសិស្សរបស់អ្នកនោះដែរឬ ?" តែ គាត់ប្រកែកថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ" ញ ។

២៦មានពួកបារសំដេចសង្ឃម្នាក់ គឺជាសាច់ញាតិនឹងអ្នក ដែលពេត្រុស បានកាប់ដាច់ត្រចៀកនោះដ

ក៏និយាយថា តើអញមិនបានឃើញឯង នៅក្នុងច្បារជាមួយនឹងអ្នកនោះ ទេឬអី? បំ

២៧ពេត្រុសក៏ប្រកែកម្តងទៀត ស្រាប់តែមាន រងារឡើងឌុ ។

ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកពិឡាត់

១៨:២៩-៤០ - មថ ២៧:១១-១៨ ២០-២៣ មក ១៥:២-១៥

លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

២៨គេនាំព្រះយេស៊ូវ ពីលោកកែដា ទៅក្នុងសាលាជំនុំជម្រះ ពេលនោះព្រលឹមស្រាងហើយ គេមិនច្បាស់ទៅក្នុង សាលាទេណាក្រែងគេត្រូវសៅហ្មង នឹងបរិភោគបុណ្យរំលង មិនបានត ២៩ដូច្នោះ លោកពិឡាត់ចេញទៅឯគេ សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់មនុស្សនេះពីរឿងអ្វី ?"

៣០គេឆ្លើយ ទៅលោកថា "បើវា មិនមែនជាមនុស្ស អាក្រក់ នោះយើងខ្ញុំមិនបានបញ្ជូនវាមកទេ" ។

៣១ដូច្នោះ លោកពិឡាត់មានប្រសាសន៍ថា "ចូរយកទៅ ជំនុំជម្រះ តាមច្បាប់របស់អ្នករាល់គ្នាចុះ" ។

តែពួកសាសន៍យូដា ជំរាបលោកថា "យើងខ្ញុំគ្មានច្បាប់ និងសំឡាប់អ្នកណាទេ" ៣២គេនិយាយដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបាន សំរេចពាក្យ ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល និងបង្ហាញពីទ្រង់ ត្រូវសុគតថែបែបយ៉ាងណា ។

៣៣នោះលោកពិឡាត់ ក៏ចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំជម្រះ រួច ហៅព្រះយេស៊ូវមកដណ្តឹងសួរថា "តើអ្នកជាស្តេចសាសន៍ យូដាឬអី ?" ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើលោក មានប្រសាសន៍ដូច្នោះ ដោយខ្លួនលោក ឬមានអ្នកណាជំរាប លោកពីខ្ញុំ ?"

៣៥លោកពិឡាត់ឆ្លើយថា "តើខ្ញុំជាសាសន៍យូដាឬអី គឺ សាសន៍របស់អ្នកឯង និងពួកសង្គ្រាមទេតើ ដែលបញ្ជូនអ្នក មកខ្ញុំ ចុះអ្នកបានធ្វើអ្វី ?"

៣៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នគរខ្ញុំ មិនមែនត្រូវខាង លោកិយនេះទេ បើសិនជានគរខ្ញុំ ត្រូវខាងលោកិយនេះ នោះពួកអ្នកបំរើខ្ញុំ គេនឹងបានតយុទ្ធហើយ ដើម្បីមិនឱ្យខ្ញុំ ត្រូវបញ្ជូនទៅសាសន៍យូដាឡើយប តែឥឡូវនេះ នគរខ្ញុំមិន មែនត្រូវខាងស្ថាននេះទេ" ៣៧ ។

៣៧លោកពិឡាត់ក៏សួរទ្រង់ថា "ដូច្នោះ អ្នកជាស្តេចមែន ឬ ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោកមានប្រសាសន៍ ថា ខ្ញុំជាស្តេច នោះត្រូវហើយ ខ្ញុំបានកើតមក ហើយក៏ចូល ក្នុងលោកិយនេះ សំរាប់តែការនោះឯង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានធ្វើ បន្ទាល់ ពីសេចក្តីពិត អស់អ្នកណាដែលកើតពីសេចក្តីពិត នោះក៏ព្រះយេស៊ូវខ្ញុំ" ភ ។

៣៨លោកពិឡាត់ទូលសួរទ្រង់ថា "តើយ៉ាងណា ដែល ហៅថា សេចក្តីពិតនោះ ?" កាលច្បាស់ ទៅដូច្នោះរួចហើយ នោះលោកចេញទៅឯពួកសាសន៍យូដាម្តងទៀត ក៏មាន ប្រសាសន៍ថា

“ខ្ញុំមិនឃើញជាអ្នកនោះ មានទោសខុសអ្វី សោះម ៣៩អ្នករាល់គ្នាមានទំលាប់ធ្លាប់ឱ្យខ្ញុំលែងម្នាក់ ដល់អ្នករាល់គ្នា នៅវេលាបុណ្យរំលង ដូច្នោះ តើចង់ឱ្យខ្ញុំលែង ស្តេចនៃសាសន៍យូដាឬអី ?”

៤០ គេក៏ស្រែកឡើងទាំងអស់គ្នាម្តងទៀតថា “កុំលែងអ្នក នោះឡើយ សូមលែងបារ៉ាបាសវិញ រីឯបារ៉ាបាស វាជា ចោរឬន័យ ។”

ជំពូក ១៩

ការកាត់ទោសឱ្យព្រះយេស៊ូវជាប់ឆ្កាង

១៩:១-១៦ - មថ ២៧:២៧-៣១ មក ១៥:១៦-២០

១៩ ១២ណៈនោះ លោកពីឡាត់នាំយកព្រះយេស៊ូវទៅវាយ

នឹងរំពាត់ង ២ពួកទាហានក៏ក្រុងក្នុងបន្ទាប់ពាក់លើព្រះសិរ ហើយយកអារពណិស្វាយមកបំពាក់ទ្រង់ ៣ទាំងទូលថា “សូម ថ្វាយបង្គំស្តេចសាសន៍យូដា” ច រួចគេទះទ្រង់ឆ ។

៤ លោកពីឡាត់ក៏ចេញទៅ មានប្រសាសន៍នឹងគេម្តង ទៀតថា “មើល ខ្ញុំនាំអ្នកនេះចេញជមកឯអ្នករាល់គ្នា ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំមិនឃើញជាគាត់មានទោសយ៉ាង ណាសោះ” ឈ ៥ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងចេញទៅក្រៅ ទាំង ពាក់ក្នុងបន្ទា និងអារពណិស្វាយនោះ រួចលោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា “មើលចុះ មនុស្សនេះហើយ” ។

៦ កាលពួកសង្គ្រាម និងពួកអាជ្ញាបានឃើញទ្រង់ នោះក៏ ស្រែកឡើងថា “ឆ្កាងវា ឆ្កាងវាទៅ” ។

លោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា “ត្រូវឱ្យអ្នក រាល់គ្នាយកគាត់ទៅឆ្កាងវិញដ ដ្បិតខ្ញុំមិនឃើញជាមាន ទោសអ្វីទេ” បំ ។ ៧ពួកសាសន៍យូដា ឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំមានក្រិត្យវិន័យហើយតាមក្រិត្យវិន័យនោះ វាត្រូវស្លាប់ខ្ម ពីព្រោះវាបាន តាំងខ្លួនឡើងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” ឈ ។

៨ កាលលោកពីឡាត់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ភ័យរឹតតែខ្លាំង ឡើង ៩ លោកត្រឡប់ទៅក្នុងសាលាជំនុំណូលសួរព្រះយេស៊ូវ ថា “តើអ្នកមកពីណា ?” តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនឆ្លើយសោះត ១០ ដូច្នោះ លោកពីឡាត់សួរទ្រង់ថា “តើអ្នកមិនឆ្លើយទេឬអី អ្នកមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំមានអំណាចនឹងឆ្កាងអ្នក ឬលែងអ្នកក៏បាន?”

១១ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើមិនបានប្រទានមកពី ស្ថានលើចំ នោះលោក ឥតមានអំណាចលើខ្ញុំសោះ ហេតុ នោះ បានជាអ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំមកលោក អ្នកនោះមានបាប ធ្ងន់ជាង” ទ ។

១២ តាំងពីនោះមក លោកពីឡាត់រកទំនង នឹងលែងទ្រង់ ដែរ តែពួកសាសន៍យូដាស្រែកកងឡើងថា

“បើលោកលែង អ្នកនេះទៅ នោះលោកមិនមែនជាទីស្រឡាញ់នឹងសេសារ ទេ
ព្រោះអ្នកណាដែលតាំងខ្លួនធ្វើជាស្តេច ទោះក្បត់នឹង សេសារហើយ” ។

១៣ កាលលោកពិឡាត់បានឮពាក្យនោះ ក៏នាំព្រះយេស៊ូវ ចេញទៅឯកន្លែងហៅថា ទីក្រាលថ្ម
ដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា កាបាថា រួចលោកអង្គុយនៅទីជំនុំជំរះន ១៤ (រីឯ ថ្ងៃនោះ
ជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យរំលង ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ ហើយ) ផ លោកក៏មានប្រសាសន៍ ទៅពួកសាសន៍យូដាថា
“មើល នេះស្តេចនៃអ្នករាល់គ្នា” ។

១៥ តែគេស្រែកឡើងថា យកវាចេញ យកវាចេញ ឱ្យ ឆ្កាងវាទៅ លោកពិឡាត់សួរគេថា “តើ
ឱ្យខ្ញុំឆ្កាងស្តេចនៃ អ្នករាល់គ្នាឬអី ?” ពួកសង្គ្រាជឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំមានស្តេច តែសេសារទេ” ។

១៦ ដូច្នោះ លោកក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឱ្យគេឆ្កាង ហើយគេនាំ ទ្រង់យកទៅភ ។
ការឆ្កាង

១៩:១៧-២៤ - មថ ២៧:៣៣-៤៤ មក ១៥:២២-៣២
លក ២៣:៣៣-៤៣

១៧ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញទៅ ទាំងលើឈើឆ្កាង ទៅមដល់កន្លែងហៅថា
ភ្នំរលាក្យាលយដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា គាល់កូថា ១៨ គេក៏ឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំង ២
នាក់ទៀតជាមួយនឹងទ្រង់ដែរម្នាក់ម្ខាងៗ ហើយព្រះយេស៊ូវ នៅជាកណ្តាល ។

១៩ លោកពិឡាត់ធ្វើប្រកាស ១ បិទនៅលើឈើឆ្កាង មាន សេចក្តីថា “នេះឈ្មោះយេស៊ូវ
ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត វី ស្តេចនៃសាសន៍យូដា” ស ២០ មានសាសន៍យូដាជាច្រើនបាន មើលប្រកាសនោះ
ដ្បិតកន្លែងដែលគេឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ នោះនៅជិតទីក្រុងហ ហើយប្រកាសនោះ គេបានសរសេរ
ជាភាសាហេព្រើរ ក្រិក និងឡាតាំង ២១ ដូច្នោះ ពួកសង្គ្រាជ របស់សាសន៍យូដា គេជំរាបដល់លោកពិឡាត់ថា
“សូម លោកកុំសរសេរថា នេះជាស្តេចនៃសាសន៍យូដាឡើយ សូមសរសេរតាមវានិយាយវិញថា
ខ្ញុំជាស្តេចនៃសាសន៍ យូដា” ឡ ២២ លោកពិឡាត់ឆ្លើយថា “ឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបាន សរសេរ នោះច
ានសរសេរស្រេចទៅហើយ” ។

២៣ ឯពួកទាហាន កាលបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះគេយកព្រះពស្ត្រទ្រង់ ចែកជា៤ចំណែក
ឱ្យម្នាក់ៗបាន ១ចំណែក ក៏យកអារវែងទ្រង់ដែរ តែអារវែងនោះបានត្បាញ ពីលើជាសំពត់តែ ១ គ្មានផ្ទេរសោះ

២៤ ដូច្នោះ គេនិយាយគ្នាថា “កុំហែកអារវែងឡើយ ចូរ យើងចាប់ឆ្នោតវិញ ឱ្យបានដឹងជាអារវែងនេះ
នឹងទៅជារបស់ រូបអ្នកណា” នោះដើម្បីឱ្យបានសំរេចអបទគម្ពីរ ដែលថា “គេច

ានយកសំលៀកបំពាក់ទូលបង្គំចែកគ្នា ឯអាវវែង របស់ទូលបង្គំ គេយកដោយចាប់ជាឆ្នោត” ក ពួកទាហាន
ក៏ធ្វើដូច្នោះ ។

២៥ឯមាតាព្រះយេស៊ូវ បួនស្រីមាតាទ្រង់ខ ម៉ារ៉ាជា ប្រពន្ធក្នុងប៉ាស និងម៉ារ៉ាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាត
គេឈរនៅ ជិតឈើឆ្កាងទ្រង់យ ២៦ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញមាតាទ្រង់ង នឹង សិស្សម្នាក់ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់
កំពុងឈរនៅទីនោះ រួច ទ្រង់មានបន្ទូលទៅមាតាថា “មាតាអើយ នុំនី កូនរបស់ មាតា”

២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅសិស្សនោះថា “នុំនី ម្តាយ អ្នក”

តាំងពីនោះមកសិស្សនោះក៏នាំយកគាត់ទៅនៅផ្ទះខ្លួន ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៩:២៩.៣០ - មថ ២៧:៤៨.៥០ មក ១៥:៣៦.៣៧ លក ២៣:៣៦

២៨ក្រោយនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបថា ការទាំងអស់ បានសំរេចហើយឆ តែដើម្បីឱ្យបានសំរេច
តាមបទគម្ពីរដ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំស្រែកទឹកណាស់” ២៩រីឯនៅទី នោះ

មានក្រឡងាក់ទឹកខ្លះឈរពេញ គេក៏យកសារាយរំហូត ជ្រលក់ទឹកខ្លះជោគ រួចចងភ្ជាប់នឹងមែកប៊ីសុប

ហុចទៅ ដល់ព្រះឱស្ឋទ្រង់ ៣០កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលទឹកខ្លះរួច ហើយ ក៏មានបន្ទូលថា

“ការស្រេចហើយ” ញ នោះទ្រង់ឱន ព្រះសិរប្រគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅ ។ ៣១ពួកសាសន៍យូដា

ក៏សូមលោកឲ្យឆ្ងាត់ ឱ្យបានបំបាក់ ជើងពួកជាប់ឆ្កាង ហើយយកចេញទៅ ដើម្បីកុំឱ្យខ្មោចនៅ

ជាប់លើឈើឆ្កាងដ ក្នុងថ្ងៃឈប់សំរាក ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀប ចំហើយបំ ឯថ្ងៃឈប់សំរាកនោះ គឺជាថ្ងៃបុណ្យធំ

៣២ដូច្នោះ ពួកទាហានក៏មកបំបាក់ជើងអ្នក១ រួចអ្នក១ទៀតខ្ម ដែលជាប់ ឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់

៣៣តែកាលគេមកដល់ព្រះយេស៊ូវ ក៏ ឃើញថា ទ្រង់សុគតផុតហើយ បានជាគេមិនបំបាក់ព្រះបាទ ទ្រង់ទេ

៣៤ប៉ុន្តែ ទាហានម្នាក់យកលំពែងចាក់ឈាមត្រង់ចំហៀង ទ្រង់ នោះក៏ចេញឈាម ហើយនិងទឹកមកណ

៣៥អ្នកដែល ឃើញត បានធ្វើបន្ទាល់ ហើយសេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកនោះ ក៏ពិតប្រាកដថា

អ្នកនោះដឹងថាខ្លួននិយាយត្រូវ ដើម្បីឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿ ៣៦ដ្បិតការទាំងនោះបានកើតមក ដើម្បីឱ្យ

បទគម្ពីរបានសំរេចទ ដែលថា “គ្មានឆ្អឹងទ្រង់ណាមួយត្រូវ បាក់សោះ” ៨ ៣៧ក៏មានបទ១ទៀតថា

“គេនឹងមើលព្រះអង្គ ដែលគេបានចាក់” ន ។

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

១៩:៣៨-៤២ - មថ ២៧:៥៧-៦១ មក ១៥:៤២-៤៧

លក ២៣:៥០-៥៦

៣៨ក្រោយនោះមក យ៉ូសែប ជាអ្នកស្រុកអើរីម៉ាថេ ដែលជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយសំងាត់ ព្រោះខ្លាច ពួកយូដាប លោកបានសូមដល់លោកពិឡាត់ ឱ្យមានច្បាប់ នឹងយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវចុះមក លោកពិឡាត់ក៏បើកឱ្យ ដូច្នោះ លោកមកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៩ហើយ លោកនឹកដេមផ ដែលពីមុន បានទៅឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ក៏មកដែរ លោកយកជ័រល្វីងទេស លាយនឹងក្រីស្តា បាន ប្រហែលជា១រយនាឈមក ៤០លោកទាំង២នោះ ក៏យក ព្រះសពព្រះយេស៊ូវមក រុំនឹងសំពត់ទេសឯកត ជាមួយនឹង គ្រឿងក្រអូបទាំងនោះ តាមទំលាប់ របស់សាសន៍យូដាក ដែលគេធ្លាប់រៀបចំកប់ខ្មោច ៤១មានច្បារ១នៅត្រង់កន្លែង ដែលគេឆ្កាងទ្រង់ ហើយក្នុងច្បារនោះ មានផ្លូវ១ ថ្មី ដែល មិនទាន់ដាក់ខ្មោចណានៅឡើយ ៤២ដូច្នោះ លោកក៏បញ្ជូន ព្រះសពព្រះយេស៊ូវនៅទីនោះ ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យម របស់សាសន៍យូដា ហើយផ្លូវនោះក៏នៅជិតស្រាប់យ ។

ជំពូក ២០

ផ្លូវទេរ

២០១-៨ មថ ២៨:១-៨ មក ១៦:១-៨ លក ២៤:១-១០

២០ ១នៅថ្ងៃទី ១ ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារ៉ា ជាអ្នកស្រុក ម៉ាកដាឡាង នាងទៅឯផ្លូវពិប្រាសិម កាលកំពុងនៅងងឹត នៅឡើយ ក៏ឃើញថ្មបានយកចេញពីមាត់ផ្លូវហើយច ២នោះ នាងរត់ទៅប្រាប់ដល់ ស ម៉ូន-ពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់នាថា " គេបានយកព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្លូវ ហើយ យើងខ្ញុំមិនដឹងជាគេយកទៅទុកឯណាទេ" ជ ។

៣នោះពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ក៏ចេញទៅឯផ្លូវឈ ៤អ្នកទាំង ២ រត់ទៅជាមួយគ្នា តែសិស្ស ១ នោះរត់លឿនជាង ពេត្រុសបានដល់ផ្លូវមុន រួចគាត់ឱនខ្លួនទៅមើលពួ ឃើញ មានតែសំពត់ស្នប់ដនៅក្នុងនោះ តែគាត់មិនបានចូលទេ ៦សិស្ស-ពេត្រុស ដែលមកតាមក្រោយ គាត់ក៏ចូលទៅក្នុង ផ្លូវ ឃើញសំពត់ស្នប់នៅក្នុងនោះដែរ ៧ហើយឃើញកន្សែង ដែលគ្របព្រះសិរទ្រង់បំ មិននៅជាមួយនឹងសំពត់ស្នប់នោះ ទេ គឺបានបត់ដាក់នៅទីកន្លែងដោយខ្លួនវិញ ៨សិស្សមួយ នោះដែលមកដល់ផ្លូវមុនខ្ម គាត់ក៏ចូលទៅឃើញដូច្នោះដែរ រួចគាត់ជឿ ៩ដ្បិតគេមិនទាន់យល់បទគម ្តីរណនៅឡើយដែល ថា " ទ្រង់ត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ" ណ ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញព្រះអង្គទ្រង់ដល់នាងម៉ារ៉ា

១០សិស្សទាំង ២ ក៏ត្រឡប់ទៅឯផ្ទះគេវិញ ១១ឯម៉ារ៉ា នាងឈរយំពីខាងក្រៅផ្លូវ

ហើយកំពុងដែលនាងយំ នោះក៏ ឱនខ្លួនមើលទៅក្នុងផ្លូវ ១២ឃើញទេវតា ២ រូប ស្លៀកពាក់ ស្រស់ អង្គុយ ១
ខាងក្បាល ១ ចុងជើង ត្រង់កន្លែងដែលបាន ផ្អែកព្រះសពព្រះយេស៊ូវ ។

១៣ទេវតានោះសួរថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជាយំ ?" ទេវតាឆ្លើយថា "ពីព្រោះគេច
នាងយកព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំទៅបាត់ ហើយខ្ញុំមិនដឹងជាគេទុកទ្រង់នៅណាទេ ១៤នាងនិយាយ ដូច្នោះ
រួចបែរខ្លួនទៅក្រោយ ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈររន តែមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេ ។

១៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជា យំដំ នាងរកអ្នកណា ?"

នាង ក៏ស្មានថាជាអ្នកថែច្បារ ទើបនិយាយទៅថា "លោកនាយអើយ បើលោកច
នាងយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវទៅ ណា នោះសូមប្រាប់ខ្ញុំ ឱ្យដឹងកន្លែងដែលបានទុកផង ខ្ញុំ នឹងទៅនាំយកទៅ" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ម៉ារាអើយ" ។

នោះនាងបែរខ្លួនទៅទូលទ្រង់ ជាភាសាហេព្រើរថា "រាបូនី" ក ដែលស្រាយថា លោកគ្រូអើយ ។

១៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "កុំពាល់ខ្ញុំ ព្រោះ ខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅឡើយ
ចូរនាងទៅ ពួកបងប្អូនមុខប្រាប់គេថា ខ្ញុំឡើងទៅព្រះវរបិតាខ្ញុំយ៉ាងព្រះ វរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា
គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ ហើយជាព្រះនៃអ្នក រាល់គ្នាដែរ" ។

១៨នោះម៉ារា-ម៉ាក់ដាឡារ ក៏នាំដំណឹងទៅប្រាប់ដល់ពួក សិស្សលថា នាងបានឃើញ ព្រះអម្ចាស់
ហើយទ្រង់បានមាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះមកនាង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ពួកសិស្ស

១៩នៅថ្ងៃដំបូងក្នុងអាទិត្យនោះឯង សុះព្រលប់ហើយ កាលទ្វារទាំងអស់

នៅកន្លែងដែលពួកសិស្សប្រជុំគ្នា បាន បិទ ដោយព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដាវ ព្រោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់
យាងមកឈរនៅកណ្តាលពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសុចរិត" ហ ។

២០កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះក៏បង្ហាញ ព្រះហស្ត និងចំហៀងទ្រង់ ឱ្យគេមើលឱ្យ ដូច្នោះ
ពួកសិស្ស មានចិត្តត្រេកអររអ ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់ ។

២១រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាច

នាប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត ខ្ញុំចាត់អ្នក រាល់គ្នាឱ្យទៅខ ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែរ"

២២ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ រួចក៏ផ្អែមលើគេ ទាំងមានបន្ទូលថា "ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះយ

២៣បើអ្នករាល់គ្នានឹង អត់ទោសបាបដល់អ្នកណា នោះបាបគេនឹងបានអត់ទោស ឱ្យ

តែបើអ្នករាល់គ្នានឹងប្រកាន់ទោស បាបចំពោះអ្នកណា នោះបាបគេនឹងត្រូវប្រកាន់ជាបរិញ្ញា" ង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ថ្វីម៉ាស

២៤វិញថ្វីម៉ាសចម្លាក់ក្នុងពួក១២ ដែលគេហៅថា ឌីឌីម គាត់មិននៅជាមួយ
ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកនោះ ទេ ២៥ដូច្នោះ ពួកសិស្សរងទៀតប្រាប់គាត់ថា "យើងបាន
ឃើញព្រះអម្ចាស់" ។

តែគាត់ឆ្លើយថា "បើខ្ញុំមិនឃើញស្នាមដៃកោល នៅ ព្រះហស្តទ្រង់ ទាំងលូកម្រាមទៅក្នុង
ស្នាមដៃកោល នោះ ហើយលូកដៃខ្ញុំទៅក្នុងចំហៀងទ្រង់នោះ ខ្ញុំមិនព្រម ជឿទេ" ។

២៦ដល់៨ថ្ងៃក្រោយមក ពួកសិស្សទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះម្តង ទៀត ហើយថ្វីម៉ាសក៏នៅជាមួយដែរ
នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមក ឈរកណ្តាលពួកគេ ទាំងទ្វារនៅបិទ ហើយមាន បន្ទូលថា "សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខ សាន្តល្អ" ព្យ ២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅថ្វីម៉ាសថា "ចូរលូក
ម្រាមដៃអ្នកមកស្ទាបមើលដៃខ្ញុំឯណោះ ហើយលូកដៃមកក្នុង ចំហៀងខ្ញុំផង កុំឱ្យមានចិត្តមិនជឿឡើយ ត្រូវ
ឱ្យជឿចុះ" ដ ។

២៨នោះថ្វីម៉ាសទូលឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់ទូលបង្គំ ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ" ។

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ថ្វីម៉ាសអើយ អ្នក ជឿ ដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំទេតើបំ
មានពរហើយ អ្នក ណា ដែលជឿឥតឃើញសោះ" ខ ៣០ព្រះយេស៊ូវក៏ធ្វើទី សំគាល់ជាច្រើនទៀតឯ
នៅមុខពួកសិស្សទ្រង់ ដែលមិនបាន ចែងទុកក្នុងសៀវភៅនេះទេណា ៣១បានចែងទុកតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះពិតថ ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ជីវិត ដោយសារព្រះនាមទ្រង់ ដោយមានសេចក្តីជំនឿទេ ។

ជំពូក ២១

ព្រះយេស៊ូវ និងការអស្ចារ្យ

២១ ១ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សំដែងអង្គទ្រង់

ឱ្យពួកសិស្សឃើញម្តងទៀត ត្រង់សមុទ្រទីបេរាសន គឺទ្រង់ សំដែងមកបែបយ៉ាងនេះ ២មានសីម៉ូន-
ពេត្រុស ថ្វីម៉ាសប ដែលហៅថា ឌីឌីម ណាថាណែលផ ដែលនៅភូមិកាណា ស្រុកកាលីឡេ កូនសេបេដេទាំង
២៣ និងពួកសិស្ស ២ នាក់ ទៀតនៅជាមួយគ្នា ៣នោះសីម៉ូន-ពេត្រុសនិយាយទៅគេ ថា "ខ្ញុំទៅនេសាទត្រី"
គេក៏ឆ្លើយថា "យើងទៅដែរ" ស្រាប់តែគេនាំគ្នាចេញទៅចុះទូក តែយប់នោះគេចាប់មិន បានអ្វីសោះម ។

៤ដល់ព្រលឹមឡើង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅឆ្នេរសមុទ្រ តែពួកសិស្សមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេយ ។

៥ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "កូនរាល់គ្នាអើយ តើមានអ្វី បរិភោគឬទេ ?" គេទូលឆ្លើយថា "គ្មានទេ"
៦ រួចទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ថា "ចូរទំលាក់អូនទៅខាង ស្តាំទូកនោះទើបបាន" ដូច្នេះ
គេក៏ទំលាក់អូនទៅ តែទាញ មកវិញមិនរួច ព្រោះជាប់ត្រីសន្លឹកណាស់រ។

៧ នោះសិស្ស ១ ដែលព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ល គាត់និយាយ នឹងពេត្រុសថា
"នេះគឺជាព្រះអម្ចាស់ហើយ" កាលសីម៉ូន-ពេត្រុសបានឮថាជាព្រះអម្ចាស់ នោះគាត់ពាក់អាវក្រវ៉ាត់ ខ្លួន
ព្រោះគាត់នៅខ្លួនទទេ ក៏លោតចុះទៅក្នុងទឹក ៨ពួក សិស្សរួចទៀតបានមកក្នុងទូកតូចទាំងដឹងអូនជាប់បានត្រី
ដ្បិតគេមិនសូវនៅឆ្ងាយពីគោកទេ ប្រហែលជា ២០០ហត្ថ ប៉ុណ្ណោះ ៩កាលបានឡើងទៅលើគោកវិញ
នោះគេឃើញ រងើកភ្លើងវ ហើយមានត្រីអាំងនៅពីលើស និងនំប៉័ងដែរ។ ១០ព្រះយេស៊ូ

វ មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរយកត្រីខ្លះ ដែល ទើបនឹងចាប់នោះមក" ។

១១ សីម៉ូន-ពេត្រុសក៏ឡើងមកទាំងទាញអូន ដាក់លើ គោក បានពេញដោយត្រីធំៗ ១៥៣
ហើយទោះបីមានត្រី ច្រើនដល់ម៉្លេះ គង់តែអូនមិនបានឆ្ងាយដែរ ១២ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ហៅគេមកថា
"ចូរមកពិសាសិន" ប៉ុន្តែ គ្មានសិស្សណា មួយហ៊ានទូលសួរទ្រង់ថា តើអ្នកណានុំ ដោយគេដឹងថាជា
ព្រះអម្ចាស់ហើយ ១៣ព្រះយេស៊ូវក៏យាងមក យកនំប៉័ង និង ត្រី ប្រទានដល់គេហ ១៤នោះជាគំរប់ ៣
ដងហើយ ដែលព្រះ យេស៊ូវសំដែងមក ឱ្យពួកសិស្សឡើយ ក្នុងពេលក្រោយ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវសួរពួកពេត្រុសជាច្រើនលើក

១៥ កាលគេបានបរិភោគរួចហើយ នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលនឹងសីម៉ូន-ពេត្រុសថា "សីម៉ូន
ជា កូនយ៉ូណាស អើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំជាជាងរបស់ទាំងនេះឬអី ?"

គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ" អ
ទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ចូរឱ្យចំណីដល់កូនចៀមខ្ញុំស៊ីផង" ក ។

១៦ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅ គាត់ម្តងទៀតថា "សីម៉ូន កូន យ៉ូណាសអើយ តើស្រឡាញ់ខ្ញុំឬអី ?"
គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញ ចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ"
ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរឃ្វាល ហ្វូងចៀមរបស់ខ្ញុំចុះ" ខ ១៧ រួចទ្រង់មានបន្ទូលជាគំរប់៣ដង ថា "សីម៉ូន
កូនយ៉ូណាសអើយ តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំមែនឬទេ ?" ពេត្រុសមានចិត្តព្រួយ ដោយទ្រង់មានបន្ទូល ជាគំរប់
៣ ដងថា តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំឬអីដូច្នោះគេបានជាគាត់ទូលឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់យ គឺទ្រង់ជ្រាប ថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល

ទៅគាត់ថា ចូរឱ្យចំណីដល់ហ្នូងចៀមខ្ញុំស៊ីផង ១៨” ប្រាកដ មែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា កាលអ្នកនៅពីក្មេងនៅឡើយ នោះបានក្រវាត់ខ្លួនឯង ទាំងដើរទៅមកតាមតែចិត្ត តែ កាលណាចាស់ហើយ នោះអ្នកនឹងសន្ធឹងដៃទៅ ហើយម្នាក់ ទៀតនឹងក្រវាត់ឱ្យអ្នកវិញ ទាំងនាំអ្នកទៅឯកន្លែង ដែលអ្នក មិនចង់ទៅផង” ១៩ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីបែបយ៉ាងណា ដែលគាត់ត្រូវស្លាប់ច្របូប ប្រយោជន៍ ដើម្បីនឹង លើកដំកើងព្រះឥរិយាបថ កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះក៏ប្រាប់គាត់ថា “ចូរមកតាមខ្ញុំចុះ” ជ ។

២០ ប៉ុន្តែ ពេត្រុសបែរខ្លួនទៅឃើញសិស្ស ១ នោះ ដែល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ស្រឡាញ់ឈ្មោះ កំពុងដើរមកតាមក្រោយ គឺជា អ្នកដែលផ្អែកលើព្រះឱវាទ្រង់ ក្នុងកាលដែលបរិភោគ នៅ ពេលយប់នោះ ហើយបានទូលសួរថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណានោះដែលបញ្ជូនទ្រង់” ញ ២១ កាលពេត្រុសបាន ឃើញគាត់ នោះក៏ទូលសួរដល់ទ្រង់ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកនោះនឹងបានដូចម្តេចទៅ ?”

២២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា “បើសិនជាខ្ញុំ ចង់ឱ្យអ្នកនោះទៅ ទាល់តែខ្ញុំមកដ នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នក ចូរឱ្យអ្នកមកតាមខ្ញុំចុះ បើ ២៣ ដូច្នោះ ពាក្យនោះក៏ព្រួញខ្លាយ ទូទៅ ក្នុងពួកបងប ្អូនខ្ញុំថា សិស្សនោះមិនត្រូវស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលថា គាត់មិនស្លាប់នោះទេ គឺ គ្រាន់តែថា “បើសិនជាខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនោះនៅ ទាល់តែខ្ញុំមក នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នកវិញប៉ុណ្ណោះ ?”

២៤ គឺសិស្សនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីទាំងនេះឈ ព្រមទាំងចែងរឿងទាំងនេះទុកផង យើងរាល់គ្នាដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់របស់គាត់ នោះពិតហើយណា ។

២៥ មានការជាច្រើនទៀតត ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ដែរ ខ្ញុំស្មានថា បើនឹងសរសេរទុក ដោយលំដាប់តមកនោះ លោកិយទាំងមូលក៏មិនល្អមគ្រាន់ ដើម្បីនឹងដាក់អស់ទាំង សៀវភៅ ដែលត្រូវសរសេរនោះផង ។ អាម៉ែន ។

Acts

ជំពូក ១

ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
១ ១ ឱលោកថេរីភីលអើយ ខ្ញុំបានតែងរឿង១ច្បាប់មុន នោះក ពីអស់ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវ ច្រើន ចាប់តាំងធ្វើ ហើយបង្រៀន ២ ដរាបដល់ថ្ងៃ ដែលព្រះបានលើកទ្រង់ ឡើងផុតទៅហើយត

គឺក្រោយដែលទ្រង់បានផ្តាយ ដោយនូវ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកសាវ័កង ជាពួកអ្នកដែលទ្រង់ បានរើសច
ពហើយកាលទ្រង់បានរងទុក្ខរួចហើយ នោះក៏ បានសំដែងអង្គទ្រង់មកទាំងរស់---ឱ្យពួកសាវ័កនោះឃើញឆ
ដោយសារភស្តុតាងជាច្រើន ព្រមទាំងលេចមកឯគេ ក៏ សំដែងពីអស់ទាំងសេចក្តី ខាងឯនគរព្រះជ
ក្នុងរវាង៤០ថ្ងៃ ឲ្យចមក កាលបានប្រជុំទាំងអស់គ្នាហើយ នោះទ្រង់ហាម មិន
ឱ្យគេចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ ដោយបន្ទូលថា "ត្រូវឱ្យនៅចាំយ សេចក្តីសន្យានៃព្រះវរបិតា ដែលអ្នក
រាល់គ្នា បានឮខ្ញុំថ្លែងប្រាប់ហើយព្យ ៥ដ្បិតពិតជាលោក យ៉ូហាន បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកដ ប៉ុន្តែ
នៅបន្តិចទៀត អ្នករាល់គ្នា នឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធវិញ" ប ។

៦ដូច្នោះ កាលពួកសាវ័កបានប្រជុំគ្នា នោះក៏ទូលសួរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើនៅគ្រានេះឬអី
ដែលទ្រង់នឹងតាំង នគរឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឡើងវិញនោះ?"

៧តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "មិនត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹង ពេល ដឹងកំណត់ ដែលព្រះវរបិតាបានទុក
នៅក្នុងអំណាច របស់ទ្រង់នោះឡើយឈ ៨ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ច
ានមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា ទាំងអស់គ្នានឹងបាន ព្រះចេស្ដា ហើយនិងធ្វើជាទីបន្ទាល់តពីខ្ញុំ
នៅក្រុងយេរូ- សាឡឹម ព្រមទាំងស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារីថ ទាំងមូល
ហើយរហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង" ទ ។

៨កាលទ្រង់បានមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះ រួចជាស្រេច ហើយពួកសាវ័កកំពុងតែមើល នោះព្រះច
ានលើកទ្រង់ធ ឡើងទៅ រួចមានពាក្យមកបំបាំងទ្រង់ពីភ្នែកគេ ។

១០កំពុងដែលគេងើយ សំឡឹងមើលទៅលើមេឃ ក្នុង កាលដែលទ្រង់យាងទៅ
នោះឃើញមាន២នាក់ ស្លៀកពាក់ សន ឈរនៅជិតនិយាយថា ១១"ពួកអ្នកស្រុកកាលីឡេអើយប ហេតុអ្វី ច
ានជាឈរងើយ មើលទៅលើមេឃដូច្នោះ ? ព្រះយេស៊ូវនេះឯង ដែលព្រះបានលើកពីអ្នករាល់គ្នា ឡើង
ទៅលើស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងយាងមកវិញផ តាមបែបដដែល ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញទ្រង់ទៅនោះដែរ" ។

១២ពួកអ្នកទាំងនោះក៏រិលពីភ្នំដែលហៅថា ភ្នំដើមអូលីវេត ត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមភ វិញ
រីឯភ្នំនោះនៅជិតក្រុង យេរូសាឡឹម ចំងាយផ្លូវដើរអស់១ថ្ងៃឈប់សម្រាក ។
ការជ្រើសរើសម៉ាត់ធាសជំនួសយូដាស

១៣កាលគេចូលទៅដល់ហើយ នោះក៏ឡើងទៅឯបន្ទប់ម ខាងលើ ជាលំនៅរបស់ ពេត្រុស យ៉ូហាន
យ៉ាកុប អនទ្រេ ភីលីព ថូម៉ាស បារទូល្លូមេ ម៉ាថាយ យ៉ាកុបជាកូន អាស់ផាយ សីម៉ូន ជាពួកខុស្សារហ៍
និងយូដាស ជាព្យាតិនិង យ៉ាកុបយ ១៤ពួកអ្នកទាំងនេះ មានចិត្តព្រមព្រៀងគ្នា ដោយ

ព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាន ជាមួយនឹងពួកស្រីៗល ព្រម ទាំងម៉ារជាមាតាព្រះយេស៊ូវ និងបងប្អូនរំទ្រង់ដែរ ។

១៥នៅគ្រានោះ ពេត្រុសឈរឡើងកណ្តាលពួកបងប្អូន ដែលមានឈ្មោះប្រហែលជា១២០នាក់ ប្រកាសថា ១៦" បង ប្អូនសរាល់គ្នាអើយ បទគម្ពីរដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន ទាយដោយសារព្រះឱស្ឋហ្លួងដាវីឌុ ពីដំណើរយូដាសហ ជា អ្នកដែលនាំគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូវ បទនោះត្រូវតែបាន សំរេចឱ្យ ១៧ដ្បិតវាបានរាប់ក្នុងពួកយើងរាល់គ្នាអហើយបាន ទទួល១ចំណែកក្នុងការងារនេះដែរ" ។

១៨រីឯមនុស្សនេះបានទិញដីវាលខដោយសាររង្វាន់គនៃការ ទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនវា ប៉ុន្តែវាដួលទៅមុខឆ្ងាយពោះ ហើយ ពោះរៀនក៏ចេញទ្រេល ១៩រឿងនោះបានឮទៅដល់មនុស្ស ទាំងឡាយ ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម បានជាគេហៅវាល នោះតាមភាសាយគេថា អាគិលដាម៉ា គឺប្រែថា "វាលឈាម" ២០ព្រោះមានសេចក្តីចែងទុកមក ក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើងថា "ចូរឱ្យទីលំនៅវាត្រូវចោលស្ងាត់ចុះ កុំ ឱ្យមានអ្នកណានៅ ទីនោះឡើយ" ង ហើយថា "ត្រូវឱ្យម្នាក់ទៀត ទទួលការងារ ជំនួសវា" ច ២១ដូច្នោះ ក្នុងពួកអ្នកដែលដើរជាមួយនឹងយើង គ្រប់វេលា ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យាងចេញចូលក្នុងពួក យើង ២២ចាប់តាំងពីគ្រាលោកយ៉ូហាន ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ដរាបមកដល់ថ្ងៃ ដែលព្រះបានលើកទ្រង់ឡើង ពីយើង រាល់គ្នាទៅ នោះត្រូវឱ្យមានម្នាក់ទៀត ធ្វើជាទីបន្ទាល់ជ ជាមួយនឹងយើង ពីដំណើរ ដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើង វិញ ២៣ដូច្នោះ គេក៏ដំរូវលើរូប២នាក់ គឺ យ៉ូសែប ដែលហៅ ថាបារសាបាស ដែលមានឈ្មោះយូសុសផងនោះ១ និង ម៉ាត់ធាស១ ។២៤រួចគេអធិស្ឋានឈរទូលថា "ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ជ្រាបនូវ ចិត្តព្រមនុស្សទាំងឡាយអើយ សូមបង្ហាញឱ្យយើងដំខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់រើសអ្នកណា ក្នុងបណ្តាអ្នកទាំង២នេះ ២៥ឱ្យបានទទួល ចំណែកក្នុងកិច្ចការ និងងារជាសាវ័កនេះ ជំនួសយូដាស ដែលច ានឆ្លាក់ចេញពីងារនេះ ហើយដើម្បីនឹងទៅឯកន្លែង របស់វា ២៦នោះគេចាប់ឆ្នោត ត្រូវលើរូបម៉ាត់ធាស រួចគេ ក៏រាប់គាត់បញ្ចូល ជាមួយនឹងពួកសាវ័កទាំង១១នាក់បំ ។

ជំពូក ២

ការយាងមកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០
២ ១កាលបុណ្យថ្ងៃទី៥០ឌុបានមកដល់ នោះគេមានចិត្តព្រម
ព្រៀងប្រជុំទាំងអស់គ្នា នៅកន្លែងតែ១ ២ស្រាប់តែមានឮ សូរពីលើមេឃ ដូចជាខ្យល់បក់គំហុកយ៉ាងខ្លាំង

មកពេញ ក្នុងផ្ទះដែលគេអង្គុយនៅណា ពាក់មានអណ្តាត ដូចជាអណ្តាត ភ្លើង ដែលបែកចេញពីគ្នា លេចមក ឱ្យគេឃើញ ហើយ មកសណ្ឋិតលើគេគ្រប់គ្នា ឲ្យគេបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធតទាំងអស់ ក៏តាំងនិយាយភាសាផ្សេងៗ តាមដែល ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឱ្យ ។

៥ រីឯនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានពួកសាសន៍យូដា ជាអ្នក កោតខ្លាចដល់ព្រះ ដែលមកពីគ្រប់នគរនៅក្រោមមេឃ ៦កាលសូរសព្ទពីការនោះបានឮសុសសាយទៅ នោះបណ្តា មនុស្សក៏ប្រជុំគ្នា ហើយគេមានសេចក្តីស្រឡាវង់កាំង ដោយ គ្រប់គ្នា ឮភាសាជាតិរបស់ខ្លួន ដែលពួកសាវ័កកំពុងតែ អធិប្បាយ ៧គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តផង ហើយនិយាយ គ្នាទៅវិញទៅមក ដោយឆ្ងល់ថា " អ្នកទាំងនេះ ដែល អធិប្បាយ តើមិនមែនជាពួកអ្នកស្រុកកាលីឡេនទាំងអស់គ្នា ទេឬអី ? ៨ចុះដូចម្តេចបានយើងឮ គេនិយាយតាមភាសា កំណើតរបស់យើងរៀងខ្លួនដូច្នោះ ? ៩ គឺជាសាសន៍ផារ៉ូស មេឌី អេឡាំ និងពួកអ្នកស្រុកមេសូប៉ូតាមា ស្រុកយូដា ស្រុកកាប៉ាដូគាបស្រុកប៉ុនតុសផង ស្រុកអាស៊ី ១០ព្រមទាំងស្រុក ព្រីតាក រ៉ា រ៉ា ស្រុកប៉ាមភីលាម ស្រុកអេស៊ី រ៉ា និងដែនស្រុកលីប៊ី ដែលនៅជុំវិញស្រុកគីរេនយ ហើយពួកអ្នកស្រុករ៉ូមដែល ស្នាក់នៅទីនេះ ទោះទាំងសាសន៍យូដា និងអ្នកចូលសាសន៍ ផង ។១១ហើយសាសន៍ក្រេត និងសាសន៍អាវ៉ាប៉ងដែរ យើងទាំង អស់គ្នាឮគេនិយាយ ពីអស់ទាំងការអស្ចារ្យរបស់ព្រះ តាម ភាសារបស់យើងរៀងខ្លួន" ១២អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តី អស្ចារ្យ ព្រមទាំងរំលឹកចិត្ត ក៏សួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា "តើការនេះដូចម្តេចហ្ន៎?" ១៣តែមានអ្នកខ្លះចំអកឱ្យថា "ពួកនេះស្រវឹងស្រាថ្មីទេ" រ ។

ពេត្រុសផ្ទៀងទៅកាន់ហ្វូងមនុស្ស

១៤នោះពេត្រុសក៏ឈរឡើង ជាមួយនឹងពួក១១នាក់ ក៏បន្តិ សំឡេងនិយាយទៅគេថា ឱពួកសាសន៍យូដា និងពួកអ្នកនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងអស់គ្នាអើយ! សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង សេចក្តីនេះ ហើយប្រុងស្តាប់ពាក្យខ្ញុំចុះ ១៥ដ្បិតអ្នកទាំងនេះ មិនមែនស្រវឹង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មាននោះទេ ព្រោះ ទើបនឹងម៉ោង៩ព្រឹកនៅឡើយល ១៦នេះគឺជាសេចក្តីទំនាយ របស់ហោរាយ៉ូអែលវិញ ដែលលោកទាយទុកមកថា

១៧" ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ដល់ថ្ងៃជាន់ក្រោយបង្អស់អញ នឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណអញ ទៅលើគ្រប់ទាំងមនុស្សរូ រ នោះកូន ប្រុសកូនស្រីឯងរាល់គ្នានឹងទាយទំនាយស ពួកកំឡោះឯង រាល់គ្នានឹងឃើញការជាក់ស្តែង ហើយពួកចាស់ៗរបស់ ឯងរាល់គ្នានឹងយល់សប្តិ ១៨នៅក្រានោះ អញនឹងចាក់ ព្រះវិញ្ញាណអញ---ទៅលើទាំងពួកអ្នកបំរើប្រុសស្រីផង ហើយគេនឹងទាយទំនាយដែរហ ។---

១៩អញនឹងសំដែងការ អស្ចារ្យនៅលើមេឃ និងទិសគាល់នៅផែនដីឡ គឺជាឈាម ភ្លើង
ហើយនិងកំសួលផ្សេង ២០ថ្ងៃនឹងប្រែទៅជាងងឹត ហើយខែនឹងទៅជាឈាមអ មុនដែលថ្ងៃធំឧត្តមរបស់ព្រះ
អម្ចាស់មកដល់ ២១នោះអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ក គេនឹងបានសង្គ្រោះ”ខ ២២ឱ
ពួកសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលអើយ! សូមស្តាប់ពាក្យនេះចុះ ព្រះយេស៊ូវជា អ្នកស្រុកណាសារ៉ែតត ដែលព្រះប
រាសីដែង បង្ហាញមកអ្នក រាល់គ្នាដោយការប្រទ្ធិបារមី ការអស្ចារ្យ និងទិសគាល់យ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើ
នៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ដោយសារ ទ្រង់ង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ ២៣ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ត្រូវបញ្ជ
ទៅ តាមការសំរេច និងបញ្ចេញណាច នៃព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចាប់ទ្រង់ ដោយសារដៃមនុស្សទទឹង
ច្បាប់ ព្រមទាំងគ្មានអស់ឡាប់ទ្រង់ផង ២៤ប៉ុន្តែ ព្រះបាន ប្រោសទ្រង់ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយប
រាសីស្រាយ ចំណងនៃសេចក្តីស្លាប់ចេញ ពីព្រោះសេចក្តីស្លាប់ជគ្មាន អំណាចនឹងឃុំឃាំងទ្រង់ឈឺទុកបានឡើយ
។

២៥ដ្បិតហ្នឹងដាវីឌមានបន្ទូលពីទ្រង់ថា “ទូលបង្គំបានឃើញ ព្រះអម្ចាស់នៅមុខទូលបង្គំជានិច្ច
ពីព្រោះទ្រង់សណ្តិតនៅ ខាងដៃស្តាំទូលបង្គំ ដើម្បីមិនឱ្យទូលបង្គំត្រូវរងឡើយ ។ ២៦ហេតុនោះ ប
រាសីជាចិត្តទូលបង្គំមានសេចក្តីអំណរ ហើយ អណ្តាតទូលបង្គំ--ក៏ថ្លែងដោយសេចក្តីត្រេកអរ--១ទៀត
រូបសាច់ទូលបង្គំ--នឹងស្នាក់នៅដោយសេចក្តីសង្ឃឹមដែរ ២៧ដ្បិត ទ្រង់នឹងមិនទុកព្រលឹងទូលបង្គំ
ឱ្យជាប់នៅក្នុងស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ ក៏មិនឱ្យអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ឃើញសេចក្តីពុករលួយញដែរ
២៨ទ្រង់បានឱ្យទូលបង្គំស្គាល់ អស់ទាំងផ្លូវនៃជីវិត ក៏នឹងឱ្យទូលបង្គំបានពេញជាសេចក្តី អំណរ
ដោយភាពនៃព្រះភក្ត្រទ្រង់” ដ ។

២៩ឱបងប្អូនបរិវាល់គ្នាអើយ ! ខ្ញុំមានច្បាប់ នឹងថ្លែងប្រាប់ ដល់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងច្បាស់ ពីហ្នឹងដាវីឌ
ជាព្រះយេស៊ូវថា លោកបានទាំងស្រុង ហើយគេបានបញ្ចុះឈរលោកដែរ ផ្លូវលោក
ក៏នៅជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នា ដរាបដល់សព្វថ្ងៃ នេះណា ៣០ដូច្នោះ ដោយព្រោះលោកជាហោរា ហើយក៏
ជ្រាបថាព្រះបានស្បថ សន្យានឹងលោកថា ទ្រង់នឹងបង្កើត ព្រះគ្រីស្ទ ពីពូជរបស់លោកខាងសាច់ឈាម ឱ្យប
រាសីគង់ លើបល្ល័ង្ករបស់លោក ៣១គឺដោយព្រោះលោកបានឃើញ ការនោះជាមុន បានជាលោកសំដែង
ពីព្រះគ្រីស្ទត្រូវរស់ ឡើងវិញថា ព្រលឹងទ្រង់មិនត្រូវទុកចោល នៅក្នុងស្ថានឃុំ ព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ
ហើយរូបសាច់ទ្រង់មិនត្រូវឃើញ សេចក្តីពុករលួយថឡើយ ៣២ព្រះយេស៊ូវនេះ ព្រះបាន ប្រោស
ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញទេ ហើយពួកយើង នេះជាទីបន្ទាល់ធីតាទ្រង់ទាំងអស់គ្នា ៣៣ដូច្នោះដែលទ្រង់ប
រាសី ដំកើងឡើងន ដោយសារព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះប ហើយបាន ទទួលសេចក្តីសន្យា គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ

ពីព្រះវរ បិតាព នោះទ្រង់បានចាក់ភស្តុតាងនេះមក ដែលអ្នករាល់គ្នា កំពុងតែមើល ហើយស្តាប់
៣៤ដ្បិតបង្កងដាវីឌុមិនបានឡើង ទៅស្ថានសួគ៌ទេ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំថា ចូរឯងអង្គុយ ខាងស្តាំអញ
៣៥ដរាបដល់អញយកពួកខ្មាំងសត្រូវឯងដាក់ធ្វើ ជាកំណល់កល់ជើងឯង" ម ។

៣៦ដូច្នោះ ចូរឱ្យពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ដឹងជា ប្រាកដថា "ព្រះទ្រង់បានលើកព្រះយេស៊ូវនេះ
ដែលអ្នក រាល់គ្នាបានឆ្កាង ឱ្យទ្រង់ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់យ ហើយជា ព្រះគ្រីស្ទផង" រ ។

៣៧កាលគេបានឮ នោះគេមានសេចក្តីចាក់ចុចក្នុងចិត្ត ក៏សួរពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតថា
"បងប្អូនអើយ! តើ យើងខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ?" ល

៣៨ពេត្រុសឆ្លើយតបថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ !
ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកវិទ្យុវិទ្យាទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឱ្យបានរួចពីបាបស
នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលអំណោយទាន ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" ហ ៣៩ដ្បិតសេចក្តីសន្យានោះ
គឺសន្យាដល់អ្នករាល់គ្នា និងកូន ចៅ អ្នករាល់គ្នាឡ
ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលនៅឆ្ងាយដែរអតីតដល់អស់អ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ទ្រង់នឹងហៅ
៤០គាត់ក៏ធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត ហើយទូន្មាន ដោយពាក្យជាច្រើនទៀតថា "ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្រ្គោះ
រួចពីពូជដំណរៀចកនេះ" ។

៤១នោះពួកអ្នកដែលទទួលពាក្យរបស់គាត់ដោយអំណរ ក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ហើយនៅថ្ងៃដដែលនោះ មាន ប្រហែលជា៣ពាន់នាក់ ថែមកើនឡើងទៀតខ ។
ការប្រកបគ្នានៃពួកអ្នកជឿ

៤២អ្នកទាំងនោះ ក៏នៅតែព្យាយាម ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនគ
របស់ពួកសាវ័ក ហើយក្នុងសេចក្តីប្រកបគ្នា ព្រមទាំងការ កាច់នំប៉័ងយ និងសេចក្តីអធិស្ឋានផង
៤៣គ្រប់គ្នាកើតមាន ចិត្តកោតខ្លាច ហើយមានការអស្ចារ្យ និងទីសំគាល់ជា
ច្រើនកើតមកដោយសារពួកសាវ័កដែរច ៤៤ពួកអ្នកដែល ជឿទាំងប៉ុន្មាន ក៏នៅជាមួយគ្នា
ហើយមានរបស់ទាំងអស់ នៅមូលព្រមគ្នា ៤៥គេក៏លក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងរបស់គេទាំង ប៉ុន្មានចែកដល់គ្នា
តាមដែលគ្រប់គ្នាត្រូវការជ ៤៦រាល់តែថ្ងៃ គេនៅតែព្យាយាមក្នុងព្រះវិហារឈ ដោយមានចិត្តព្រម ព្រៀងគ្នា
ឯកាលនៅផ្ទះ ក៏កាច់នំប៉័ងញ ហើយបរិភោគ អាហារដោយអំណរ និងចិត្តស្មោះត្រង់ ៤៧ព្រមទាំងសរសើរ
ដល់ព្រះ ហើយបណ្តាជនទាំងអស់គ្នាក៏រាប់អានគេដ ចំណែក ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បន្ថែម--

នូវអស់អ្នកដែលកំពុងតែបាន សង្គ្រោះរាល់តែថ្ងៃទៅក្នុងពួកជំនុំថែមទៀតបំ ។

ជំពូក ៣

មនុស្សខ្លះពិកំណើតម្នាក់បានជាពិជំងឺ

៣ ១នៅពេលអធិស្ឋាន ជាពេលម៉ោងពារសៀលខ្ម ទោះ

ពេត្រុស និងយ៉ូហានណ ឡើងទៅក្នុងព្រះវិហារណាមួយក្នុង ២រីឯនៅត្រង់មាត់ទ្វារព្រះវិហារ ដែលហៅថា ទ្វារលំអ ទោះមានមនុស្សម្នាក់ដែលខ្លះពិកំណើតថា គេតែងសែងគាត់ យកមកដាក់នៅទីនោះរាល់តែថ្ងៃ ដើម្បី ឱ្យបានសូមទាន ចំពោះអស់អ្នកដែលចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ៣កាលគាត់ ឃើញពេត្រុស--និងយ៉ូហាន-- កំពុងតែដើរចូលទៅក្នុង ព្រះវិហារនោះគាត់សូមទាន ៤តែពេត្រុស ព្រមទាំងយ៉ូហាន ក៏សំឡឹងមើលទៅគាត់ ប្រាប់ថា "ចូរមើលមកយើងឯ ណោះ!" ៥គាត់ក៏ស្តាប់តាម ដោយសង្ឃឹមថានឹងបានអ្វីខ្លះ ។

៦តែពេត្រុសនិយាយថា "ឯប្រាក់ ហើយនិងមានខ្ញុំគ្មានទេ តែរបស់ដែលខ្ញុំមាន នោះខ្ញុំនឹងឱ្យដល់អ្នក គឺដោយសារ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពីស្រុកណាសារ៉ែត ចូរអ្នក ក្រោកឡើងដើរទៅចុះ" ៧រួចក៏ចាប់ដៃស្តាំ លើកគាត់ឡើង ស្រាប់តែប្រអប់ជើង និងភ្នែកគោររបស់គាត់មានកំឡាំង ឡើងភ្លាម ៨គាត់ក៏ស្ទុះឈរឡើង ដើរទៅមក ហើយចូលទៅ ក្នុងព្រះវិហារ ជាមួយនិងអ្នកទាំង២នោះ ទាំងដើរទាំងលោតទ ទាំងសរសើរដល់ព្រះផង ៩បណ្តាជនបទទាំងអស់ ក្តាក៏ឃើញគាត់ដើរ ទាំងសរសើរព្រះដូច្នោះ ១០ហើយគេ ស្គាល់គាត់-ថាជាអ្នកដែលតែងតែអង្គុយសូមទានគេ-នៅ ត្រង់មាត់ទ្វារលំអរបស់ព្រះវិហារ នោះគេក៏មានពេញ ជាសេចក្តីអស្ចារ្យ ហើយមមិមមមាំងពីការដែលកើតមក នោះ ។

ពេត្រុសថ្លែងទៅកាន់បណ្តាជន

១១ដូច្នោះ កំពុងដែលគាត់ចាប់តោងយាត់ពេត្រុស និង យ៉ូហាន៣ នោះបណ្តាជនទាំងអស់ក៏រត់មូលមកឯគេ នៅត្រង់ បាំងសាចដែលហៅថា--បាំងសាចសាឡាម៉ូនភ- ហើយគេ មានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តណាស់ ១២កាលពេត្រុសបាន ឃើញដូច្នោះ នោះគាត់និយាយទៅប្រជាជនថា ឱសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលរាល់គ្នាអើយ ហេតុអ្វីបានជាមានសេចក្តីប្លែក ក្នុងចិត្តពីការនេះ ហើយសំឡឹងមើលមកយើងខ្ញុំ ហាក់ដូចជា យើងខ្ញុំបានធ្វើឱ្យមនុស្សនេះដើររួច ដោយអាងអំណាច ឬគុណានុភាព របស់ខ្លួនយើងខ្ញុំដូច្នោះ ? ១៣ព្រះនៃលោក អ័ប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុបម ជាព្រះនៃពួក ព្រួយកាយយើងរាល់គ្នា ទ្រង់បានដំកើងអ្នកបំរើទ្រង់ នោះគឺ ព្រះយេស៊ូវ

ដែលអ្នករាល់គ្នាបានបញ្ជូនទៅ ហើយក្នុង កាលដែលលោកឪឡាត់ល សំរេចសេចក្តីថានឹងលែងទ្រង់
នោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រកែក-បដិសេធនៅមុខលោក--មិន ព្រមទទួលទ្រង់ទេ
១៤គឺជាមិនព្រមទទួលព្រះដ៏បរិសុទ្ធស ហើយសុចរិតហនោះឯង បែរជាសូមឱ្យលោកលែងមនុស្ស
ដែលសំឡាប់គេ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញឱ្យ ១៥អ្នករាល់គ្នាបាន សំឡាប់ព្រះអម្ចាស់ជីវិតនោះទៅ តែព្រះបានប្រ
សាឱ្យ ទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ពីស្លាប់អឡើងវិញ យើងខ្ញុំនេះជា ទីបន្ទាល់ក ពីការនោះឯង
១៦ហើយគឺដោយសារសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ខ នោះព្រះនាមទ្រង់បានប្រោស មនុស្សនេះ
ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ ហើយស្គាល់ ឱ្យមាន កំឡាំងឡើង គឺជាសេចក្តីជំនឿ ដែលកើតមកដោយសារ
ព្រះអង្គនោះឯង បានធ្វើឱ្យគាត់ជាស្រឡះ នៅមុខអ្នក រាល់គ្នាដូច្នោះ ១៧ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយគ
ខ្ញុំដឹងថាអ្នក រាល់គ្នា ព្រមទាំងពួកនាមុននៃអ្នករាល់គ្នាយ បានប្រព្រឹត្ត ការនោះ ដោយមិនបានយល់ទេង
១៨ប៉ុន្តែ សេចក្តីដែលព្រះ បានប្រកាសប្រាប់ជាមុនច ដោយសារ មាត់នៃអស់ទាំង ហោរារបស់ទ្រង់ឆ
ពីដំណើរព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់ត្រូវរងទុក្ខ លំបាកជ នោះព្រះទ្រង់ក៏បានសំរេចឈ តាមយ៉ាងដូច្នោះឯង ១៩ដូច្នោះ
ចូរព្រមចិត្ត ហើយវិលមកចុះ ដើម្បីឱ្យបាបរបស់ អ្នករាល់គ្នាបានលុបចេញ ប្រយោជន៍ឱ្យមានពេលលំហើយ
មកពីចំពោះព្រះអម្ចាស់ ២០ហើយឱ្យទ្រង់បានចាត់ព្រះអង្គ នោះដ ដែលបានដំរូវទុកជាមុន មកឯអ្នករាល់គ្នា
គឺជា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ២១ដែលស្ថានសួគ៌បំពេញទទួល ដរាបដល់គ្រាតាំងរបស់ទាំង អស់ឡើងវិញឱ្យ ដែលព្រះច
ានមានបន្ទូលប្រាប់ពីគ្រានោះ ដោយសារមាត់ នៃពួកហោរាបរិសុទ្ធជរ របស់ទ្រង់តាំងពី បុរាណមក ២២ដ្បិត
លោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ដល់ពួក ព្រះកោថា-"ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា-ទ្រង់នឹង
បង្កើតហោរាម្នាក់ ពីបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាមកឱ្យដូចខ្ញុំ ត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមហោរានោះ ក្នុងគ្រប់ការទាំង
អស់ដែលលោកនឹងប្រាប់មកចុះណ ២៣ឯអស់អ្នកណាដែល មិនព្រមស្តាប់តាមវិញ នោះនឹងត្រូវវិនាសច
ាត់ពីសាសន៍ខ្លួន ចេញ" ត ២៤ហើយអស់ទាំងហោរាថ ចាប់តាំងពីលោក សាំយូអែល គឺអស់អ្នកដែលច
ានទាយតមក ក៏បានប្រាប់ជា មុនពីគ្រានេះដែរ ២៥អ្នករាល់គ្នាជាដំណទវង្សនៃពួកហោរា និងសេចក្តីសញ្ញាធា
ដែលព្រះបានតាំងនឹងពួកព្រះយេស៊ូវ រាល់គ្នា ដោយមានបន្ទូលនឹងលោកអំប្រាហាំថា "អស់ទាំង
គ្រួសារនៅផែនដី នឹងបានពរ ដោយសារពូជឯង" ន ២៦វិញ ដែលព្រះបានតាំងព្រះយេស
្វូវជាអ្នកបំរើទ្រង់ឡើងប នោះគឺ សំរាប់អ្នករាល់គ្នាជាដើមផ ហើយក៏ចាត់ទ្រង់មក ដើម្បីនឹង
ប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នាដោយបង្វែរអ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តី អាក្រក់របស់ខ្លួនចេញ ។

ជំពូក ៤

លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាននៅមុខពួកក្រុមជំនុំ

១ កាលអ្នកទាំង២កំពុងតែនិយាយនឹងបណ្តាជននៅឡើយ

នោះពួកសង្ឃ និងពួកសាឌូស៊ី ៣ ព្រមទាំងមេទ័ពភរក្សាព្រះ វិហារក៏មកដល់

២ គេមានសេចក្តីអាក់អន់ចិត្តពីដំណើរដែល គាត់បង្រៀនដល់ពួកជន ហើយក៏សំដែងប្រាប់ដល់បណ្តាជន

ពីសេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដោយសារព្រះយេស៊ូវ ៣ គេ ក៏ចាប់អ្នកទាំង២នាំទៅឃុំទុកយ ដរាបដល់ស្តែក

ដ្បិតពេល នោះល្ងាចហើយ ៤ ប៉ុន្តែពួកអ្នកដែលព្រះបន្ទូល នោះ មានគ្នាជាច្រើនបានជឿ

ហើយពួកដែលជឿក៏បានកើន ឡើង មានប្រុសៗប្រហែលជា៥ពាន់នាក់ ។

៥ ដល់ស្តែកឡើង ពួកនាម៉ឺនល ពួកចាស់ទុំ និងពួកអាចារ្យ ក៏ប្រជុំគ្នានៅក្រុងយេរូសាឡឹម

៦ ព្រមទាំងលោកអាណា ជា សំដេចសង្ឃ លោកកែផាវ លោកយ៉ូហាន និងលោក អ័លេក្សានុត្រុស

ហើយអស់អ្នកដែលជាគ្រូសារនៃសំដេច សង្ឃដែរ ៧ កាលបាននាំអ្នកទាំង២ មកដាក់នៅកណ្តាល

ចំណោមហើយ នោះក៏ពិចារណាសួរថា "ឯងបានធ្វើការ នោះដោយអាងអំណាចអ្វី ឬដោយអាងឈ្មោះណា ?"

៨ នោះពេត្រុស ដែលពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស ក៏ ជំរាបថា "ឱលោកដ៏ធំលើបណ្តាជនបា

និងពួកលោកចាស់ទុំ ទាំងឡាយនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ ! ៩ នៅថ្ងៃនេះ

បើសិនជាលោកអ្នករាល់គ្នាគិតពិចារណាសួរ យើងខ្ញុំ ពីដំណើរការល្អ ដែលបានធ្វើដល់មនុស្សពិការឡ ទោះថា

គាត់បានដោយសារអ្វី ? ១០ នោះសូមឱ្យលោក រាល់គ្នាជ្រាបដូច្នោះ ហើយឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់

ដឹងផងថា ដែលមនុស្សនេះបានជាស្រឡះហើយឈរនៅមុខ លោករាល់គ្នាដូច្នោះ គឺដោយសារព្រះនាម

នៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទពិស្តុកណាសារ៉ែតអ ដែលលោករាល់គ្នាបានឆ្កាង ទ្រង់ តែព្រះបានប្រោស

ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ ១១ ព្រះអង្គនោះជា "ថ្មដែលលោករាល់គ្នាជាជាង សង់ផ្ទះ ឬ

ានមើលងាយ ប៉ុន្តែទ្រង់បានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាង ឯកវិញ"ខ

១២ ហើយគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារអ្នកណា ទៀតសោះ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀត

បានប្រទានមកមនុស្សលោក ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ នោះឡើយគ ។

១៣ កាលបានឃើញថា ពេត្រុស និងយ៉ូហានយ មានចិត្ត ក្លាហាន នោះពួកលោកទាំងនោះ

ក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយដឹងថា គេជាមនុស្សមិនសូវចេះជ្រៅជ្រះង ហើយឥត បានរៀនសូត្រប៉ុន្មានផង ឬ

ានជាលោកយល់ឃើញថាគេ ធ្លាប់នៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវថ ១៤ តែលោកគ្មានពាក្យណា

នឹងឆ្លើយតបមកវិញសោះ ដោយឃើញមនុស្សដែលបាន ជាគាត់ឈរជាមួយនឹងគេ ១៥ ដូច្នោះ កាលបានបង្គាប់

ឱ្យគេ ចេញពីពួកក្រុមជំនុំទៅបន្តិច នោះក៏ពិគ្រោះគ្នាថា ១៦ "តើ ត្រូវឱ្យយើងធ្វើអ្វីដល់មនុស្សទាំង២នេះ?"

ជ ដ្បិតដែលគេ បានធ្វើទិសំគាល់ឈ យ៉ាងអស្ចារ្យ នោះក៏ច្បាស់ដល់គ្រប់ មនុស្សនៅក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយយើងក៏ប្រកែកមិនបាន ផង ១៧ប៉ុន្តែ ចូរយើងកំហែងហាមគេ មិនឱ្យនិយាយនឹង អ្នកណាទៀតដោយឈ្មោះនោះទៀតឡើយ ដើម្បីកុំឱ្យរឿង នេះផ្សាយទៅក្នុងពួកជនទៀត ។

១៨រួចលោកហៅមកវិញ ហាមផ្តាច់មិនឱ្យនិយាយ ឬ បង្រៀនដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ទៀតឡើយ ១៩តែ ពេត្រុស និងយ៉ូហានឆ្លើយតបថា បើគួរគប្បីនៅចំពោះព្រះ ឱ្យយើងខ្ញុំស្តាប់តាមលោករាល់គ្នា ជាជាងស្តាប់តាមព្រះដ នោះសូមពិចារណាចុះ ២០ដ្បិតយើងខ្ញុំ នឹងលែងនិយាយបំ ពីការដែលយើងខ្ញុំបានឃើញ ហើយឮឧតុំបានទេ ។

២១តែលោកកំហែងទៀត រួចលែងឱ្យទៅ ដោយមិន ឃើញជាមានហេតុអ្វីនឹងធ្វើទោសសោះ ដោយព្រោះបណ្តា ជន ដ្បិតទាំងអស់គ្នាឈ កំពុងតែសរសើរដំកើងដល់ព្រះណ ពីការនោះ ដែលទើបនឹងកើតមក ២២ពីព្រោះមនុស្សដែល បានជាដោយសារទិសំគាល់នោះ គាត់មានអាយុជាង៤០ឆ្នាំ ហើយ ។

សេចក្តីអធិស្ឋាននៃពួកអ្នកជឿ

២៣លុះបានលែងស្រេចហើយ នោះក៏នាំគ្នាទៅឯពួក របស់ខ្លួនវិញ ទាំងរាយរឿងប្រាប់ ពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំបានហាមប្រាម ២៤កាល ពួកជំនុំបានឮដូច្នោះ នោះក៏បន្តិឧទានព្រមគ្នាទូលដល់ព្រះត ថា "ឱព្រះដ៏ជាម្ចាស់ធំបំផុតអើយ !" គឺទ្រង់ជាព្រះដែល បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី និងសមុទ្រ ហើយរបស់ទាំងអស់ ដែលនៅស្ថានទាំងនោះផង ២៥ទ្រង់បានមានបន្ទូលដោយ សារព្រះឱស្តប្បូងដាវីឌ ជាអ្នកបំរើទ្រង់ថា:

"ហេតុអ្វីបានជាអស់ទាំងសាសន៍ជ្រួសជ្រើមឡើង ហើយ

ជនជាតិទាំងប៉ុន្មាន មានគំនិតជាអសារឥតការដូច្នោះ ?

២៦ពួកមហាក្សត្រនៅផែនដីលើកគ្នាឡើង ពួកគ្រប់គ្រង

ទាំងប៉ុន្មានក៏ប្រឹក្សាគ្នាទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយទាស់នឹង ព្រះគ្រីស្ទធនៃទ្រង់" ២៧ប្រាកដមែនហើយ

ដ្បិតនៅក្នុងនេះ ស្តេចហេរ៉ូឌុន និងលោក ប៉ុនទាស-ពីឡាត់ប បានប្រជុំគ្នា ព្រមទាំងពួកសាសន៍ដទៃ

និងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាស់នឹង ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកបំរើបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បាន ចាក់ប្រេងតាំងឱ្យ

២៨ដើម្បីនឹងធ្វើអស់ទាំងការដែលព្រះហស្តទ្រង់ និងព្រះដ៏រះទ្រង់ បានគិតសំរេចជាមុនៗ ។

២៩ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទតមើលសេចក្តី កំហែងរបស់គេ ហើយសូមប្រទាន ឱ្យពួកអ្នកបំរើទ្រង់ បាន ផ្សាយព្រះបន្ទូល-ដោយសេចក្តីក្លាហាន-ដ៏ពេញលេញ ៣០ដោយទ្រង់លូកព្រះហស្ត

មកសំរាប់នឹងប្រោសមនុស្ស ឱ្យបានជា ហើយនិងធ្វើទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ដោយ សារព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកបំរើបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ យ ។

៣១ កាលបានអធិស្ឋានរួចហើយ នោះកន្លែងដែលគេប្រជុំ ភ្នាក់រញ្ជួយរ ហើយគេបានពេញជា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធល ទាំងអស់គ្នា រួចក៏ផ្សាយព្រះបន្ទូលវ ដោយចិត្តក្លាហានស ។

ពួកអ្នកជឿចែកចាយរបស់ដែលខ្លួនមាន

៣២ ឯមនុស្សទាំងហ្នឹងដែលបានជឿ គេក៏មានចិត្ត មាន គំនិតតែ១ គ្មានអ្នកណាប្រកាន់ថា អ្វីៗដែលខ្លួនមានជារបស់ ផងខ្លួននោះទេ គឺគ្រប់របស់ទាំងប៉ុន្មាន ជារបស់សំរាប់ប្រើ ជាមួយគ្នាទាំងអស់ហ ៣៣ ពួកសាវ័កក៏ធ្វើបន្ទាល់ឡ ដោយព្រះ ចេស្ដាដ៏ធំ ពីដំណើរដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញអ ហើយមានព្រះគុណកាយធំ សណ្ឋិតលើគេ ទាំងអស់គ្នាដែរ ៣៤ នៅក្នុងពួកគេ គ្មានអ្នកណាខ្វះខាតអ្វី សោះ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលមានដី មានផ្ទះ នោះក៏លក់ខ យកប្រ ាក់ដែលជាថ្លៃរបស់ទាំងនោះមក ៣៥ ដាក់នៅទៀប ជើងពួកសាវ័កគ ហើយគេក៏ចែកដល់គ្រប់គ្នា តាមត្រូវការយ ៣៦ រីឯយ៉ូសេ ដែលពួកសាវ័កហៅថា បាណាបាសង (ប្រែថាជាអ្នកជំនួយ) ជាពួកលេវី ដែលកើតនៅកោះ គឺប្រុស ៣៧ គាត់មានដីដែរ ហើយក៏លក់យកប្រ ាក់មកដាក់ នៅទៀបជើងពួកសាវ័កច ។

ជំពូក ៥

អាឡិឌានាស និងសាក្រីវា

៥ ១ តែមានមនុស្សម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ អាឡិឌានាស ប្រពន្ធ ឈ្មោះ សាក្រីវា បាននាំគ្នាលក់របស់ទ្រព្យខ្លួនដែរ ២ ហើយ បានតែដំឡៃនោះទុកខ្លះអ ដោយប្រពន្ធយល់ព្រមដែរ រួចនាំ យក១ចំណែក មកដាក់នៅទៀបជើងពួកសាវ័ក ៦ ។

៣ តែពេត្រុសសួរថា " អាឡិឌានាសអើយ ! ហេតុអ្វីបានជា អារក្សសាតាំងឈមកនៅពេញក្នុងចិត្តអ្នកញ ឱ្យអ្នកហ៊ានកុហក ដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ ដោយតែទុកដំឡៃដ៏១ចំណែក ដូច្នោះ? ប ៤ កាលនៅៗឡើយ តើមិនមែនជារបស់ផងអ្នកទេ ឬអី ? ហើយដែលលក់ទៅ តើប្រាក់មិននៅក្នុងអំណាចអ្នក ដែរទេឬអី ? ឌុ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកកាត់ចិត្តធ្វើដូច្នោះ ? នេះ មិនមែនកុហកដល់មនុស្សទេ គឺឈ្មោះថាកុហកដល់ព្រះឈ វិញ ៥ កាលអាឡិឌានាសបានឮពាក្យនោះ គាត់ក៏ដួលដាច់ ខ្យល់ទៅណា ហើយអស់អ្នកដែលឮនិយាយពីការនោះ ក៏កើត មានសេចក្ដីស្វែងខ្លាចត

៦នោះពួកកំឡោះៗក្រោកឡើងរុំ ខ្មោចថយកទៅកប់ ៧នៅគ្រាប្រហែលជា៣ម៉ោងក្រោយមក
ប្រពន្ធភាត់ក៏ចូលមក ឥតដឹងការដែលកើតមកនោះសោះ ៨ពេត្រុសសួរថា សូមប្រាប់ខ្ញុំ តើច
ានលក់ដីថ្លៃប៉ុណ្ណោះ មែនឬ ? នាងឆ្លើយតបថា "ចាស ពិតមែនហើយ" ៩ ។ ៤រួចពេត្រុសនិយាយថា "ហេតុអ្វី
ានជាព្រមព្រៀងគ្នា និង ល្បួងដល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ? ធម៌ល! ពួកអ្នក ដែលកប់ខ្មោចប្តីអ្នក
គេមកដល់មាត់ទ្វារហើយ គេនឹងសែង អ្នកយកទៅដែរ" ។

១០នោះស្រាប់តែនាងដួលដាច់ខ្យល់១រំពេចន នៅទៀប ជើងពេត្រុសទៀត កាលពួកកំឡោះៗ
ានចូលមក ឃើញ នាងស្លាប់ នោះគេក៏សែងយកទៅកប់នៅជិតខ្មោចប្តីទៅ ១១រួចពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
និងអស់អ្នកណា ដែលឮនិយាយពី ការនោះ ក៏កើតមានសេចក្តីស្វែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ។
ពួកសាវ័កប្រោសអ្នកជំងឺជាច្រើន

១២មានទិសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ជាច្រើនទៀត ដែល
កើតមកក្នុងពួកជន ដោយសារដៃពួកសាវ័ក (គេបានស្រុះ ចិត្តទាំងអស់គ្នា និងនៅក្នុងបាំងសាចសាឡាម្ល៉ូម
១៣៦អ្នក ៦ទៀត មិនហ៊ានចូលក្នុងពួកគេឡើយ តែប្រជាជនសរសើរ ដល់គេយ
១៤ហើយពួកអ្នកដែលជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ក៏បាន ចំរើនកាន់តែច្រើនឡើង មានមនុស្សសន្លឹក ទាំងប្រុស ទាំង
ស្រី) រ ១៥ដល់ម៉្លោះ បានជាគេយកមនុស្ស ដែលមានជំងឺ ផ្សេងៗ ចេញមកនៅផ្លូវ ផ្នែកលើគ្រែ និងពួក ដើម្បី
កាលណាពេត្រុសដើរមក នោះសូម្បីហោចណាស់ ឱ្យគ្រាន់ តែស្រមោលគាត់
ចោលទៅលើពួកនោះខ្លះប៉ុណ្ណោះល ១៦៦ បណ្តាមនុស្សដែលនៅអស់ទាំងស្រុកជុំវិញក្រុងយេរូសាឡឹម
គេក៏មូលគ្នា នាំទាំងមនុស្សមានជំងឺមក ព្រមទាំងមនុស្ស អារក្សអសោច៍ចូលផង ហើយគេច
ានជាទាំងអស់គ្នា ។

ពួកសាវ័កត្រូវគេបៀតបៀន

១៧រីឯសំដេចសង្ឃ និងអស់អ្នកនៅជាមួយនឹងលោក ដែលនៅខាងពួកសសាឌូសី ហ
គេលើកគ្នាឡើង ដោយមាន សេចក្តីកំហឹងដ៏ពោរពេញ ១៨ក៏ចាប់ពួកសាវ័ក យកទៅឃុំ ទុកឱ្យ
១៩ប៉ុន្តែនៅវេលាយប់នោះ មានទេវតាអនៃព្រះអម្ចាស់ បើកទ្វារគុកកនាំចេញមកខ្យល់ប្រាប់ថា ២០
"ចូរទៅឈរអធិប្បាយ នៅក្នុងព្រះវិហារ ឱ្យបណ្តាជនស្តាប់ អស់ទាំងព្រះបន្ទូល ពីជីវិតថ្មី គ នេះទៅ" ។

២១ កាលគេបានឮហើយ នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅបង្រៀនក្នុង ព្រះវិហារពិព្រលីម ៦សំដេចសង្ឃ
និងពួកអ្នកដែលនៅជា មួយនឹងលោកយ ក៏មកហៅពួកក្រុមជំនុំ និងពួកចាស់ទុំនៃ
សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ឱ្យប្រជុំគ្នា រួចចាត់ពួកអាជ្ញា ទៅឯគុក ដើម្បីនឹងនាំយកពួកសាវ័កមក ២២គេក៏ច

ានទៅ ដល់គុក តែមិនឃើញពួកសាវ័កនៅក្នុងគុកទេ រួចត្រឡប់ មកវិញ ជំរាបថា ២៣"យើងខ្ញុំ
ានឃើញគុកនៅបិទទ្វារជាប់ ទាំងប្រយ័ត្នគ្រប់ជំពូក ព្រមទាំងមានពួកយាមល្អាតឈរ នៅមាត់ទ្វារផង
តែកាលបានបើកទៅ នោះមិនឃើញមាន អ្នកណាមួយ នៅក្នុងទីនោះសោះ" ២៤កាលមេទ័ពរក្សា ព្រះវិហារ
និងពួកសង្គ្រាមជនបានដូច្នោះ នោះក៏រំលងក្នុងចិត្ត ពីដំណើរពួកនោះ ដែលកើតជាយ៉ាងណា ២៥ តែមានម្នាក់
ទៀតមកជំរាបថា "មើល! ពួកមនុស្សដែលលោកបានដាក់ គុកនោះ ឥឡូវនេះ
គេកំពុងតែឈររបៀបដល់ពួកជននៅ ក្នុងព្រះវិហារវិញ" ។២៦នោះមេទ័ព និងពួកអាជ្ញាក៏ទៅនាំគេមក
ដោយឥតមាន គំហកកំហែងសោះ ដ្បិតខ្លាចក្រែងបណ្តាជនជំរាមខ្លួននឹង ថ្ម ២៧កាល
ាននាំមកដាក់នៅមុខក្រុមជំនុំឈហើយ នោះ សំដេចសង្ឃស្តីថា ២៨ "តើយើងមិនបានហាមផ្តាច់ មិនឱ្យ
ឯងរាល់គ្នា បង្រៀនពីឈ្មោះនោះទៀតទេឬអី ? ញ "តែ មើលឯងរាល់គ្នា បានបង្រៀនសេចក្តីនោះ
នៅពេញក្រុង យេរូសាឡឹមទាំងមូលវិញ ព្រមទាំងគិតទំលាក់ទោស ពី ឈាមមនុស្សនោះ មកលើយើងផងដ ។

២៩ តែពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតឆ្លើយឡើងថា "ត្រូវ តែស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះជាជាងមនុស្សរ បើ
៣០ រីឯព្រះនៃពួក ព្រះយេស៊ូយើងរាល់គ្នា ទ្រង់បានប្រោសព្រះយេស៊ូវិញ ដែល លោករាល់គ្នាបានសំឡាប់
ដោយព្យួរនៅជាប់លើឈើណា ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ៣១ហើយព្រះបានដំកើង ទ្រង់ឡើង
ដោយសារព្រះហស្តស្តាំ ឱ្យធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះថ ដើម្បីនឹងប្រោសប្រទានការប្រែចិត្ត
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទ ប្រយោជន៍ ឱ្យបានរួចពីបាប ៣២យើងខ្ញុំនេះ ព្រមទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ
ដែលព្រះ បានប្រទាន ដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែរ ជាសួរ បន្ទាល់ ន របស់ទ្រង់ពីការទាំងនោះ ។

៣៣លុះកាលពួកក្រុមជំនុំបានឮ នោះគេមានចិត្តក្តៅ ក្រហាយជាខ្លាំងប ក៏ពិគ្រោះគ្នា
នឹងសំឡាប់ពួកសាវ័កចេញ ៣៤ប៉ុន្តែ មានពួកផារិស៊ីម្នាក់ឈ្មោះ កាម៉ាលាលផជាអ្នកប្រាជ្ញ ច្បាប់ព
ដែលមនុស្សទាំងអស់រាប់អាន លោកឈរឡើងក្នុង ក្រុមជំនុំ បង្គាប់ឱ្យបញ្ចេញពួកសាវ័ក ទៅខាងក្រៅបន្តិច
សិន ។

៣៥រួចលោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកក្រុមជំនុំថា "ពួកសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលអើយ! ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន
ពីដំណើរមនុស្សទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាគិតធ្វើអ្វីដល់គេ ៣៦ដ្បិតពីដើម មានឈ្មោះ ធ្វើដាស
លើកខ្លួនឡើងថាជាអ្វីៗ ក៏មានមនុស្សចំនួនជា៤រយ នាក់បានចូលពួកវា តែវាត្រូវគេសំឡាប់ទៅ
ហើយពួកអ្នក ទាំងប៉ុន្មាន ដែលចុះចូលចំពោះវា ក៏ត្រូវខ្លាត់ខ្លាយសូន្យអស់ ទៅដែរ
៣៧ក្រោយនោះមកនៅវេលាធ្វើបញ្ជីកត់ត្រាស្រុក នោះមានឈ្មោះយូដាស ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេទៀត បាន
លើកខ្លួនឡើង បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សជាច្រើន ឱ្យទៅតាមខ្លួន វាក៏វិនាសបាត់ទៅដែរ

ហើយពួកអ្នកដែលចុះចូលតាម ក៏ ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទាំងអស់គ្នាទៅ ៣៨ដូច្នោះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ថា ចូរដកខ្លួនពីមនុស្សទាំងនេះចេញ ! កុំឱ្យធ្វើអ្វីដល់គេ ឡើយ ! ដ្បិតបើសិនជាគំនិតគេ ឬការគេធ្វើនេះ កើតឡើង ពីមនុស្ស នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅជាមិនខានម ៣៩តែបើកើត មកពីព្រះវិញ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យវិនាសបាន ទេ ក្រែងអ្នករាល់គ្នាជាប់ទោស ជាពួកអ្នកតយុទ្ធនឹងព្រះ ដែរ” យ
៤០ពួកក្រុមជំនុំក៏យល់ព្រមតាមគំនិតលោក រួចកាល បានហៅពួកសាវ័កមកវិញ នោះក៏វាយនឹងរំពាត់ ព្រមទាំង ហាមឃាត់ មិនឱ្យនិយាយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៀត រួច លែងឱ្យទៅ ។

៤១ពួកសាវ័ក ក៏ចេញពីពួកក្រុមជំនុំ ទៅដោយអរសប្បាយល ពីព្រោះព្រះច ានរាប់ជាអ្នកគួរនឹងទ្រាំសេចក្តីដ៏នឿលដោយ ព្រោះព្រះនាមវទ្រង់ ៤២ហើយអ្នកទាំងនោះចេះតែបង្រៀន ព្រមទាំងប្រាប់ដំណឹងល្អស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហ នៅក្នុង ព្រះវិហារឡ ហើយនៅអស់ទាំងផ្ទះរាល់តែថ្ងៃជានិច្ច ។

ជំពូក ៦

ការជ្រើសរើសអ្នកទាំង៧នាក់

៦ ១នៅគ្រានោះ កាលពួកសិស្សបានចំរើនច្រើនឡើងអ នោះពួកហេលេនក ចាប់តាំងរទូរទាំ ទាស់នឹង ពួកហេព្រើរ អំពីការចែកចាយរាល់តែថ្ងៃ ដោយព្រោះគេតែងធ្វេស ការនឹងស្រីមេម៉ាយ ខរបស់ពួកហេលេននោះគ ២ពួកសាវ័ក ១២នាក់ក៏ហៅសិស្សទាំងអស់មកនិយាយថា “មិនគួរគប្បី ឱ្យយើងខ្ញុំ ទុកព្រះបន្ទូលងចោល ដើម្បីនឹងទៅបំរើតុទេ ៣ដូច្នោះ បងប្អូនចអើយ ចូររើសយក៧នាក់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកមានឈ្មោះល្អ ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធន និង ប្រាជ្ញា នោះយើងខ្ញុំនឹងតាំងគេ ឱ្យត្រួតត្រាលើការងារនេះជ ៤៦យើងខ្ញុំ នឹងខំព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានឈ និងការ ផ្សាយព្រះបន្ទូលវិញ ។

៥សេចក្តីនោះក៏ពេញចិត្តដល់ពួកជំនុំទាំងអស់គ្នា ហើយ គេរើសយកស្តេផាន១ព្យ ជាមនុស្សពេញដោយសេចក្តីជំនឿ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ ព្រមទាំងភីលីព១បំ ប្រូខ្រ្យុស១ នីកាន់រ១ ទីម៉ូន១ ប៉ាមេណា១ និងនីកុឡាស ជាអ្នកស្រុក អាន់ទីយ៉ូក ដែលចូលសាសន៍១ ៦ ក៏នាំអ្នកទាំងនោះមកនៅ ចំពោះមុខពួកសាវ័ក--កាលពួកសាវ័កបានអធិស្ឋានខ្សួច ហើយ នោះក៏ដាក់ដៃលើអ្នកទាំង៧នាក់នោះឈ ៧ព្រះបន្ទូល ក៏បានផ្សាយទៅកាន់តែច្រើនឡើងណ ហើយចំនួនពួកសិស្ស ច

ានចំរើនឡើងក្រែលែងតនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ឯពួកសង្ឃ ក៏មានសន្លឹកចុះចូលជឿដែរ ។

ការឃាត់ខ្លួនលោកស្មៅផាន

ផងស្មៅផាន ដែលពេញដោយសេចក្តីជំនឿ និងព្រះចេស្តា គាត់ក៏ធ្វើការអស្ចារ្យ និងទិសំគាល់យ៉ាងធំធេង នៅក្នុងពួកជន ៩គ្រានោះ មានអ្នកខ្លះក្នុងពួកដែលហៅថា ពួកអ្នកបំរោស និងពួកស្រុកគិរីវេនទ ពួកស្រុកអ័លេក្សានទ្រា ពួកអ្នកមកពី ស្រុកគិរីភាធិ ហើយស្រុកអាស៊ី ន គេលើកគ្នាមកជជែកនឹង ស្មៅផាន ១០ តែគេពុំអាចដើម្បីទប់ទល់នឹងប្រាជ្ញា ហើយនិង ព្រះវិញ្ញាណ ដែលគាត់អាងនឹងនិយាយនោះបានទេប ។

១១នោះគេស្តាប់មនុស្សខ្លះ ឱ្យនិយាយបង្កាច់ថា "យើង បានឮអ្នកនេះ

ពោលពាក្យប្រមាថដល់លោកម៉ូសេ ហើយ ដល់ព្រះផង" ។

១២អ្នកទាំងនោះក៏ព្យួរព្យួរដល់បណ្តាជន ពួកចាស់ទុំ និង ពួកអាចារ្យ

រួចនាំគ្នាទៅចាប់គាត់យកទៅដល់ពួកក្រុមជំនុំ ១៣គេតាំងឱ្យមានសាក្សីក្លែងមនិយាយថា "មនុស្សនេះ ចេះតែ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ទីបរិសុទ្ធយ និងក្រិត្យវិន័យ ១៤ដ្បិត យើងខ្ញុំបានឮវាថា ឈ្មោះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែតនោះ នឹងបំផ្លាញទីនេះបង់ រ ព្រមទាំងបំផ្លាស់បំប្រែទំនៀមទម្លាប់ ដែលលោកម៉ូសេ បានទុកឱ្យយើងរាល់គ្នាចេញល ១៥តែអស់ អ្នកដែលអង្គុយ នៅក្នុងក្រុមជំនុំវ ក៏ជាប់ភ្នែកមើលមុខគាត់ ឃើញដូចជាមុខទេវតា ។

ជំពូក ៧

លោកស្មៅផានថ្លែងទៅកាន់ពួកក្រុមជំនុំ

៧ ១នោះសំដេចសង្ឃសួរថា "សេចក្តីទាំងនេះត្រូវឬទេ ?"

២ស្មៅផានឆ្លើយថា "ឱអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូន ជាឪពុកអើយស សូមស្តាប់សិន ! ព្រះដ៏មានសិរិល

ហ្មទ្រង់លេចមកឱ្យលោក អ័ប្រាហាំ ជាព្រួយកោយើងរាល់គ្នាឃើញ ក្នុងកាលដែល

លោកនៅស្រុកមេសូប៊ូតាមា មុនដែលនៅស្រុកខាវ៉ានឡ ៣ហើយមានបន្ទូលប្រាប់លោកថា

"ចូរឯងចេញពីស្រុក ហើយពីព្យាតិសន្តានឯង ទៅនៅស្រុក១ដែលអញនឹងបង្ហាញ វិញ " អ ។

៤នោះលោកក៏ចេញពីស្រុករបស់សាសនីខាល់ដេ ទៅនៅ

ស្រុកខាវ៉ានទៅ លុះក្រោយដែលឪពុកលោកស្លាប់ហើយ នោះទ្រង់ផ្លាស់លោកពីទីនោះ ឱ្យមកនៅស្រុក

ដែលលោក រាល់គ្នានៅសព្វថ្ងៃនេះវិញក ។ ៥ទ្រង់មិនបានប្រទាន ឱ្យលោកមានមរដកអ្វី នៅស្រុក នេះទេ

សូម្បីឱ្យល្អមនឹងដាក់ជើងចុះក៏គ្មានដែរ តែទ្រង់ សន្យានឹងប្រទានស្រុកនេះ ទុកជាស្រុកកំណាន់ដល់លោក

និងពូជលោកតទៅវិញ ថ្វីបើលោកមិនទាន់មានកូននៅ ឡើយផង ៦ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលបែបដូច្នោះ

គឺពូជ លោកនឹងត្រូវអាស្រ័យ នៅក្នុងស្រុកដទៃ អ្នកស្រុកនោះនឹង ចាប់គេធ្វើជាខ្ញុំកំដរ ព្រមទាំងធ្វើទុក្ខគេគ្រប់៤០០ឆ្នាំ ៧ព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា អញនឹងជំនុំជំរះសាសន៍នោះ ដែល ចាប់គេទៅបំរើ ក្រោយនោះគេនឹងចេញមកគោរពប្រតិបត្តិ ដល់អញនៅទីនេះវិញ ៧ ៨ទ្រង់ក៏តាំងសេចក្តីសញ្ញាខាងឯ ការកាត់ស្បែកចង្ក់លោក ដូច្នោះ--លោកបង្កើតបានអីសាក ហើយច ានកាត់ស្បែកឱ្យនៅថ្ងៃទី៨៨ ឯអីសាកក៏បង្កើតបាន យ៉ាកុបដ ហើយយ៉ាកុបបង្កើតពួកពូជយុកោទាំង១២នាក់ ៧ ៧ ។

៩ឯពួកពូជយុកោទាំងនោះពួក ក៏លក់យ៉ូសែបឱ្យទៅឯស្រុក អេស៊ីពូទៅដ ដោយមានចិត្តឃ្នាសនិស តែព្រះទ្រង់គង់ជាមួយ នឹងលោក ១០ហើយក៏ប្រោសឱ្យលោករួចពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី វេទនាទាំងអស់វិញ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យលោកមានប្រាជ្ញា វាងវៃ ហើយឱ្យជាទីគាប់ព្រះទ័យដល់ជាវោន ជាស្តេច ស្រុកអេស៊ីពូ ដែលតាំងឱ្យលោកធ្វើជាចៅហ្វាយលើស្រុក នោះ និងលើព្រះរាជវាំងទាំងមូលផង ១១វិញនៅស្រុក អេស៊ីពូ និងស្រុកកាណាន ក៏កើតមានអំណត់អត់បាយគ្រប់ កន្លែង មានសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំង ហើយពួកពូជយុកោនយើង រាល់គ្នាគេរកអ្វីនឹងចិញ្ចឹមជីវិតមិនបានឡើយ ។

១២នោះលោកយ៉ាកុបពូថា មានស្រូវនៅស្រុកអេស៊ីពូ ក៏ចាត់ ប្រើពួកពូជយុកោនយើង ឱ្យទៅជាជាន់មុនដំបូងណា ១៣លុះដល់ លើកទី២ ទើបលោកយ៉ូសែប បានឱ្យបងប្អូនស្គាល់ខ្លួនត ហើយជាវោន ក៏បានស្គាល់គ្រួសារ នៃលោកយ៉ូសែបចង្កែវ ១៤រួចលោកយ៉ូសែបប្រើពួកបងប្អូន ឱ្យទៅអញ្ជើញលោក យ៉ាកុបជាឪពុក និងញាតិសន្តានទាំងប៉ុន្មានទ មានចំនួន៧៥ នាក់ឱ្យមក ១៥ដូច្នោះ លោកយ៉ាកុបក៏ចុះទៅនៅស្រុកអេស៊ីពូ ហើយបានស្លាប់នៅទីនោះ ព្រមទាំងពួកពូជយុកោនយើងដែរ ១៦គេដង្ហែសពលោក ទៅឯស្រុកស៊ីតែម បញ្ចុះក្នុងផ្នូរដែល លោកអំប្រាហាំបានទិញ ពីពួកកូនចៅហេម័រ ជាអ្នកស្រុក ស៊ីតែមនោះប ។

១៧កាលជិតដល់កំណត់ នៃសេចក្តីសន្យា ដែលព្រះបាន ស្នូធនឹងលោកអំប្រាហាំហើយ នោះសាសន៍យើងក៏ចំរើន ជាច្រើនឡើង នៅស្រុកអេស៊ីពូ ១៨ដរាបដល់មានស្តេច១ ទៀតសោយរាជ្យឡើង ដែលមិនបានស្គាល់លោកយ៉ូសែប ទេ

១៩ស្តេចនោះប្រព្រឹត្តនឹងសាសន៍យើងដោយឆ្លៀតឆ្លាត ទាំងធ្វើទុក្ខដល់ពួកពូជយុកោនយើង ដោយបង្ខំ ឱ្យគេចោលអស់ ទាំងកូនដំរើរបស់គេចេញ មិនឱ្យមាននៅរស់ឡើយ ។

២០នៅគ្រានោះ លោកម៉ូសេបានកើតមក ជាកូនយ៉ាង ស្រស់ល្អដល់ព្រះ គេក៏ចិញ្ចឹមនៅក្នុងផ្ទះ ឪពុកម អស់៣ខែ ។ ២១កាលគេត្រូវដាក់នៅខាងក្រៅវិញ នោះព្រះរាជបុត្រី ជាវោនក៏យកទៅចិញ្ចឹមទុកជាកូនបង្កើតយ ២២លោកបាន រៀនសូត្រ គ្រប់អស់ទាំងចំណេះវិជ្ជា

នៃសាសន៍អេស៊ីព្រូ ហើយក៏មានពាក្យសំដី និងការធ្វើយ៉ាងចំណាន ។

២៣កាលលោកបានអាយុ៤០ឆ្នាំហើយ នោះមានចិត្តភ្នក នឹករព្យក

ចង់ទៅសួរពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល- ជាបងប្អូនខ្លួន ២៤លុះបានឃើញសាសន៍អេស៊ីព្រូម្នាក់ កំពុងតែធ្វើទុក្ខដល់
បងប្អូនខ្លួនម្នាក់ នោះក៏ជួយការពារ ហើយសងសឹកជំនួស អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន
ដោយសំឡាប់សាសន៍អេស៊ីព្រូ ម្នាក់នោះបង់ ២៥ដ្យូតលោកស្មានថា បងប្អូនលោកនឹងយល់ ថា
ព្រះទ្រង់ប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះមក ដោយសារដៃលោក តែគេមិនបានយល់ទេ ២៦លុះថ្ងៃក្រោយមក
កំពុងដែលមាន គេប្រឈ្លោះគ្នា នោះលោកមកដល់ ក៏ទូន្មានឱ្យស្រុះស្រួល នឹងគ្នាវិញ ដោយថា
“អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា ហេតុអ្វី បានជាធ្វើបាបគ្នាដូច្នោះ ?”

២៧តែអ្នក១ ដែលកំពុងតែធ្វើបាបដល់អ្នកជិតខាង ក៏ ច្រានលោកចេញ ដោយពាក្យថា
“តើអ្នកណាបានតាំងឱ្យ ឯងធ្វើជាចៅហ្វាយ ហើយជាចៅក្រមលើយើង ? ល ២៨តើ ចង់សំឡាប់អញ
ដូចជាសំឡាប់សាសន៍អេស៊ីព្រូម្នាក់នោះពី ថ្ងៃម្សិលមិញឬអី ?” ២៩កាលពួកពាក្យនោះ លោកម៉ូសេក៏រត់
ភៀសទៅស្នាក់នៅស្រុកម៉ាឌានទៅ ហើយបង្កើតបានកូន ប្រុស២រូបនៅស្រុកនោះឯង ។

៣០លុះក្រោយមក៤០ឆ្នាំ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ លេចមក

ឱ្យលោកម៉ូសេឃើញក្នុងអណ្តាតភ្លើងដែលឆេះ នៅតុម្ពបន្លា ត្រង់ទីរហោស្ថានភ្នំស៊ីណាយ ៣១កាលលោក
ឃើញ នោះក៏ឆ្ងល់នឹងការជាក់ស្តែងនោះ រួចលោកចូល ទៅជិត ដើម្បីនឹងពិនិត្យមើល ស្រាប់តែព
សំឡេងព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលមកសថា ៣២”អញជាព្រះនៃពួកព្រះយេស៊ូកោងហ គឺជា ព្រះនៃអ័ប្រាហាំ
ជាព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុប” ម៉ូសេក៏ញ័ររន្ធត់ មិនហ៊ានមើលឡើយឡា ។

៣៣រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា “ចូរដោះ ស្បែកជើងឯងចេញ ដ្យូតកន្លែងដែលឯងឈរនោះ
ជាដី បរិសុទ្ធអ ៣៤អញបានឃើញសេចក្តីទុក្ខលំបាក ដែលគេធ្វើ ដល់រាស្ត្រអញនៅស្រុកអេស៊ីព្រូ ហើយក៏ព
សួរដំរូវរបស់គេ ដែរ ហេតុនោះបានជាអញចុះមក ដើម្បីប្រោសឱ្យគេរួច ចូរមកឥឡូវ អញនឹងចាត់ឯង
ឱ្យទៅឯស្រុកអេស៊ីព្រូ” ក ។

៣៥ឯលោកម៉ូសេនេះ ដែលគេមិនព្រមទទួល ដោយថា “តើអ្នកណាបានតាំងឱ្យឯងធ្វើជាចៅហ្វាយ
ហើយជាចៅ ក្រមដូច្នោះ?” ខ គឺលោកនេះហើយ ដែលព្រះបានចាត់ឱ្យ ទៅធ្វើជាចៅហ្វាយ ហើយជាអ្នកជួយ
ឱ្យរួច ដោយសារ ព្រះហស្តនៃទេវតា ដែលលេចមកឱ្យលោកឃើញ ក្នុងតុម្ព បន្លានោះ ៣៦លោកនេះច
ាននាំគេចេញ ដោយធ្វើការ អស្ចារ្យ និងទិសំគាល់គេនៅស្រុកអេស៊ីព្រូនៅសមុទ្រក្រហម
ហើយនៅទីរហោស្ថានចក្ករវាង៤០ឆ្នាំ ៣៧គឺលោកម៉ូសេ នេះហើយ

ដែលមានប្រសាសន៍ដល់ពួកកូនចៅសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលថា ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់នឹង
បង្កើតហោរាម្នាក់ ពីពួកបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាមក ឱ្យដូចជាខ្ញុំឆ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមហោរានោះចុះ
៣៨គឺលោកនេះ ឯងដែលបាននៅក្នុងពួកជំនុំ នៅទីរហោស្ថានជាមួយនឹង ទេវតាជ ដែលមានបន្ទូលនឹងលោក
នៅលើភ្នំស៊ីណាយ ហើយជាមួយនឹងពួកព្រួយកោលយើងរាល់គ្នា ដែលបាន ទទួលព្រះបន្ទូលរស់ញ
សំរាប់នឹងបន្តមកដល់យើងរាល់គ្នា ដែរដ ។ ៣៩តែពួកព្រួយកោលយើងមិនព្រមចុះចូលនឹងលោកទេ គេ
ផាត់លោកចោល ហើយនឹករឭក ដល់ស្រុកអេស៊ីរិញ ។ ៤០ដោយនិយាយនឹងអេស៊ីរិញថា "ចូរធ្វើព្រះ
ឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលនឹងនាំមុខយើងផង ដ្បិតឯលោកម៉ូសេនោះ ដែលនាំ យើងរាល់គ្នាចេញពីស្រុកអេស៊ីរិញមក
យើងមិនដឹងជាមាន កើតគ្រោះថ្នាក់អ្វីដល់លោកទេ!" ឌ ៤១នៅគ្រានោះ គេក៏ធ្វើ រូបកូនគោ១
រួចថ្វាយយញ្ញបូជាដល់រូបនោះ ហើយនាំ គ្នាអរសប្បាយចំពោះរបស់ដែលដៃខ្លួនគេបានធ្វើ ៤២នោះ
ព្រះទ្រង់ផ្លាស់ប្រែទៅជាបញ្ជូនគេណា ឱ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ ពួកបរិវារដែលនៅលើមេឃវិញត
ដូចជាមានសេចក្តីចែង ទុកមកក្នុងគម្ពីរពួកហោរាថា "ឱពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ដែលឯងរាល់គ្នា
នាសំឡាប់សត្វ ថ្វាយជាយញ្ញបូជានៅទី រហោស្ថានក្នុងរវាង៤០ឆ្នាំនោះ ៤៣ព្រមទាំងរើសយកបារាំ
របស់ព្រះម៉ូស្តក និងផ្កាយរបស់ព្រះរេមផាន់ ជារូបដែល ឯងបានធ្វើសំរាប់នឹងថ្វាយបង្គំផង នោះតើ
នាថ្វាយដល់ អញឬ ? ដូច្នោះ អញនឹងនិរទេសឯងរាល់គ្នា ឱ្យទៅនៅ ខាងនាយស្រុកបាប៊ីឡូនវិញ" ថ ។

៤៤វិញរោងឧបោសថ នៃសេចក្តីបន្ទាត់ទនោះ បាននៅជា

មួយនឹងពួកព្រួយកោលយើងរាល់គ្នានៅទីរហោស្ថាន ដូចជា ព្រះបានបង្ហាបមក
ឱ្យលោកម៉ូសេធ្វើតាមគំរូដែលលោក បានឃើញ ៤៥ពួកព្រួយកោលយើង ក៏ទទួលរោងនោះតៗមក ហើយ
នាំចូលមកក្នុងស្រុក ជាមួយនឹងលោកយ៉ូស្វេ ក្នុង កាលដែលគេចាប់យក អស់ទាំងនគរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ
ដែលព្រះបានបណ្តេញពីមុខពួកព្រួយកោលយើងចេញន ដរាប ដល់រាជ្យហ្លួងដាវីឌុប ៤៦វិញហ្លួងដាវីឌុបនេះ
ព្រះទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យនឹងទ្រង់ ហើយស្តេចទ្រង់មានព្រះទ័យប្រាថ្នាចង់ រកទីលំនៅសំរាប់ព្រះនៃយ៉ាកុបផ
៤៧តែគឺហ្លួងសាឡូម៉ូន វិញ ដែលស្មាងដំណាក់១ថ្វាយដល់ព្រះ ។

៤៨ប៉ុន្តែ ឯព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ទ្រង់មិនគង់នៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលដៃមនុស្សធ្វើនោះឡើយ ដូចជាហោរា
នាទាយថា ៤៩ស្ថានសួគ៌ជាបង្គំអញ ហើយផែនដីជាកំណល់កល់ជើង អញយ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា
តើឯងរាល់គ្នានឹងស្ម័គ្រ ដំណាក់ណាឱ្យអញ ឬកន្លែងណា ឱ្យអញឈប់សំរាកបាន ? ៥០តើមិនមែនដៃអញ
ដែលបង្កើតរបស់ទាំងនេះទេ ឬអី ? រ ៥១ឱពួកមនុស្សក្បាលរឹងល ដែលមានចិត្ត មានត្រចៀកមិន
កាត់ស្បែកអើយវ អ្នករាល់គ្នាចេះតែទាស់ទទឹងនឹងព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាដរាប ពួកព្រួយកោលអ្នករាល់គ្នាយ៉ាង

ណា នោះអ្នករាល់គ្នាក៏យ៉ាងនោះដែរ ៥២តើមានហោរា ណាមួយ ដែលពួកព្រះយេស៊ូវកោអ្នករាល់គ្នា មិនបានធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនស ហើយគេបានសំឡាប់ពួកអ្នកដែលទាយពី ដំណើរព្រះដ៏សុចរិតត្រូវយាងមកដែរ
ឥឡូវនេះអ្នករាល់ គ្នាក៏បានក្បត់ ហើយសំឡាប់ព្រះអង្គនោះហ ៥៣អ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកដែលច
ានទទួលក្រិត្យវិន័យ ដោយព្រះចាត់ចែងពួក ទេវតាឡមក តែមិនបានកាន់តាមសោះ ។

ការចោលលោកស្នេផាននឹងថ្ម

៥៤កាលបានស្នេចក្តីទាំងនោះហើយ គេកើតមានចិត្តក្តៅ ក្រហាយណាស់អ
ទាំងសង្កៀតឆ្មេញដាក់គាត់ផង ៥៥តែដែល គាត់បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក នោះក៏សំឡឹងមើល
ទៅលើមេឃ ឃើញសិរីល្អនៃព្រះ និងព្រះយេស៊ូវវិញនៅ ខាងព្រះហស្តស្តាំខ ៥៦រួចគាត់មានវាចាថា មើល
! ខ្ញុំឃើញ មេឃចំហត និងកូនមនុស្សរយរនៅខាងព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះ

៥៧នោះគេក៏ស្រែកឡើងជាខ្លាំង ទាំងចុកត្រចៀក ហើយ ស្ទុះចូលព្រមគ្នាទៅលើគាត់
៥៨គេកញ្ឆក់នាំគាត់ចេញទៅ ខាងក្រៅទីក្រុងរួចចោលនឹងថ្មចងពួកស្ទុះបន្ទាល់ឆ គេក៏ធ្វើ អារវជគេ
ដាក់នៅឡើងមនុស្សកំឡោះម្នាក់ឈ្មោះសុលយ ៥៩គេចោលស្នេផាននឹងថ្ម កំពុងដែលគាត់ទូលអង្វរដល់
ព្រះថា "ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ! សូមទទួលវិញ្ញាណ ទូលបង្គំផង" ញ
៦០នោះគាត់លុតជង្គង់ចុះដូចស្រែកឡើងជា សំឡេងខ្លាំងថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! សូមកុំរាប់បាបនេះ
ដល់គេឡើយ" បី កាលគាត់បានពោលដូច្នោះហើយ នោះក៏ ដេកលក់ទៅខ្នងសុល
ក៏យល់ព្រមក្នុងការសំឡាប់គាត់ដែរ ។

ជំពូក ៨

ការបៀតបៀន និង ការបែកខ្ញែកនៃពួកជំនុំ

៨ ១នៅថ្ងៃនោះឯង ក៏កើតមានសេចក្តីបៀតបៀនជាខ្លាំង
ទាស់នឹងពួកជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយពួកជំនុំត្រូវ ខ្មាត់ខ្មាយឈរទៅនៅតែពាសក្នុងស្រុកយូដា
និងស្រុកសាម៉ារីណា លើកតែពួកសាវ័កចេញ ២ រីឯខ្មោចស្នេផាន នោះមានពួក
មនុស្សខ្លះដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ បាននាំយកទៅកប់ ព្រម ទាំងយំសោកនឹងគាត់ជាខ្លាំងផង ៣ ឯសុលត ៤
ានធ្វើទុក្ខដល់ ពួកជំនុំខ្លាំងណាស់ ដោយចូលគ្រប់តែផ្ទះ ចាប់ទាញអូស ទាំងប្រុសទាំងស្រី
បញ្ជូនទៅដាក់គុក ។

លោកភីលីពនៅស្រុកសាម៉ារី

៤ចំណែកអស់អ្នកដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទ នោះគេដើរចុះឡើង

ទាំងផ្សាយដំណឹងល្អផង គឺជាព្រះបន្ទូល ៥ឯភីលីពានគាត់ចុះទៅ ឯទីក្រុង១នៅស្រុកសាម៉ារី ប្រាប់គេពីព្រះគ្រីស្ទ ៦ហើយ បណ្តាមនុស្សក៏ស្រុះចិត្តគ្នា និងប្រុងស្តាប់អស់ទាំងសេចក្តី ដែលភីលីពនិយាយ ដោយគេឮ ហើយឃើញទីសំគាល់ដែល គាត់ធ្វើ ៧ព្រោះ មានអារក្សអសោចី ដែលបានចូលមនុស្ស ជាច្រើនប វាស្រែកឡើងជាខ្លាំង រួចចេញមក ក៏មានមនុស្ស ស្លាប់ដៃ ស្លាប់ជើង និងមនុស្សខ្លះជាច្រើនបានជាដែរផង ៨ហើយនៅទីក្រុងនោះ គេមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ។

៩រីឯនៅក្រុងនោះ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ សីម៉ូន ជា អ្នកដែលពីដើមនាំ ឱ្យសាសន៍សាម៉ារីភាន់ភាំង ដោយវិធី មន្តអាគមរបស់ខ្លួន ទាំងប្រកាសខ្លួនថាជាអ្នកធំណាមួយក ១០មនុស្សទាំងឡាយ ចាប់តាំងពីអ្នកតូច រហូតដល់អ្នកធំ ក៏ប្រុងផ្ទះស្តាប់គាត់ទាំងអស់គ្នា ដោយថា អ្នកនេះពិតជាតូ ព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏ធំហើយម ១១គេប្រុងស្តាប់គាត់ ពីព្រោះ គាត់នាំឱ្យភាន់ជាយូរមកហើយ ដោយមន្តអាគមរបស់គាត់ ១២តែកាលមនុស្សទាំងអស់បានជឿតាមភីលីព ដែលគាត់ ប្រាប់ដំណឹងល ៣ពិនគរនៃព្រះយ ហើយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទវិញ នោះគេក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ទាំងប្រុសទាំង ស្រី ១៣ហើយសីម៉ូននោះក៏ជឿដែរ លុះគាត់ទទួលបុណ្យ ជ្រមុជរួចហើយ នោះក៏នៅជាប់នឹងភីលីព ជាដរាបទៅ ហើយគាត់កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយបានឃើញទី សំគាល់ និងការប្រព្វិបារមីជាធំដែលកើតមកល ។

១៤កាលពួកសាវ័ក នៅក្រុងយេរូសាឡឹមបានឮថា ស្រុក សាម៉ារីវិទូលព្រះបន្ទូលសហើយ នោះគេក៏ចាត់ពេត្រុស និងយ៉ូហានហឱ្យទៅឯពួកអ្នកនោះ ១៥លុះអ្នកទាំង២បាន ចុះទៅដល់ហើយ នោះក៏អធិស្ឋានឱ្យគេ ប្រយោជន៍ឱ្យគេ បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡ ១៦ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណមិនទាន់ ចុះមកសណ្ឋិត លើពួកគេណាមួយនៅឡើយអ គេគ្រាន់តែបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ក ប៉ុណ្ណោះ ១៧ដូច្នោះ អ្នកទាំង២ក៏ដាក់ដៃ លើ ខគេ ហើយគេច ១៨កាលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត ដែរ ។

១៨កាលសីម៉ូនបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន មកសណ្ឋិត ដោយពួកសាវ័កដាក់ដៃលើគេដូច្នោះ នោះគាត់ យកប្រាក់មកជូន ដោយពាក្យថា ១៩ "សូមឱ្យខ្ញុំមានអំណាច នេះផង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំដាក់ដៃលើអ្នកណា ឱ្យអ្នកនោះបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ។

២០តែពេត្រុសឆ្លើយតបថា "ចូរឱ្យប្រាក់អ្នកវិនាសទៅ ជាមួយនឹងអ្នកចុះ ព្រោះអ្នកស្មានថា នឹងយកប្រាក់មកទិញ អំណោយទានរបស់ព្រះបានដូច្នោះ" យ ២១អ្នកគ្មានភាគ គ្មាន ចំណែកង ក្នុងការនេះឡើយ ព្រោះចិត្តអ្នកមិនស្មោះត្រង់ច ចំពោះព្រះទេ ២២ដូច្នោះ ចូរប្រែចិត្តរចេញពីសេចក្តីអាក្រក់

នេះចុះ ហើយសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់វិញ ក្រែងទ្រង់នឹង អត់ទោសដល់គំនិតក្នុងចិត្តអ្នកបាន
២៣ដ្បិតខ្ញុំយល់ឃើញថា អ្នកនៅក្នុងសេចក្តីជូរល្ងឹង ហើយក៏ជាប់ដោយចំណងនៃ សេចក្តីទុក្ខវិវាទ ២៤ស
ម៉ែនឆ្លើយឡើងថា "សូមលោកជួយ អង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យខ្ញុំផងដ ដើម្បីកុំឱ្យមានការអ្វីមួយ ដូច
លោកមានប្រសាសន៍នោះបានកើតមកដល់ខ្ញុំឡើយ ២៥កាល អ្នកទាំង២ បានប្រឹងធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត
ហើយប្រាប់ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ឈ្ងុចហើយ នោះក៏ត្រឡប់ទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ
ទាំងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ នៅក្នុង ភូមិរបស់សាសន៍សាម៉ារី ព្យ ជាច្រើន តាមផ្លូវរៀងទៅ ។
លោកភីលីព និងអ្នកកម្រៀវសាសន៍អេធីយ៉ូពី

២៦នោះទេវតាដនៃព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលទៅភីលីពបំបំថា "ចូរក្រោកឡើង ទៅឯខាងត្បូង
តាមផ្លូវដែលចុះពីក្រុង យេរូសាឡឹម ទៅឯក្រុងកាសា ដែលជាទិរហោស្ថានទៅ" ។ ២៧គាត់ក៏ក្រោកឡើង-
ដើរទៅ----នោះឃើញមានសាសន៍ អេធីយ៉ូពីម្នាក់ ឌុ ជាមនុស្សកំរៀវវ័យ ដែលមានអំណាចក្រោម
ព្រះនាងកានដេស មហាក្សត្រី ដែលសោយរាជ្យក្នុងស្រុក អេធីយ៉ូពី
លោកជាអ្នកត្រួតត្រាលើអស់ទាំងព្រះរាជទ្រព្យ របស់ស្តេច ហើយបានមកឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីនឹង
ថ្វាយបង្គំ ណ ២៨លោកកំពុងតែជិះរថត្រឡប់ទៅវិញ ក៏មើល គម្ពីរហោរាអេសាយ ២៩ខណៈនោះ
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មាន បន្ទូលតទៅភីលីពថា "ឱ្យចូលប្រកៀកនឹងរថនោះទៅ" ។

៣០ភីលីពក៏រត់ទៅតាម លោកកំពុងតែអានមើលគម្ពីរ ហោរាអេសាយ រួចសួរថា "លោកមើលយល់ ឬទេ
?"

៣១លោកក៏ឆ្លើយឡើងថា "បើគ្មានអ្នកណាដឹកនាំខ្ញុំ នោះធ្វើ ដូចម្តេចឱ្យខ្ញុំយល់បាន?" រួចលោកក៏សូម
ឱ្យភីលីពឡើងជិះ រថជាមួយគ្នា ៣២ឯបទគម្ពីរដែលលោកកំពុងតែមើលនោះ គឺត្រង់បទនេះថា
"ទ្រង់ត្រូវគេដឹកនាំទៅ ដូចជាដឹកច្រៀម ទៅសំឡាប់ ទ្រង់មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះ ដូចជាកូន
ច្រៀមដែលគេនៅមុខអ្នកកាត់រោមវា ៣៣នៅគ្រាដែលទ្រង់ ត្រូវបន្ទាបបន្ថោក នោះគេច
ានដកសេចក្តីយុត្តិធម៌ចេញពី ទ្រង់ទៅ តើអ្នកណានឹងផ្ទៀងពីព្រះវង្សាទ្រង់បាន ដ្បិតគេ បានដកព្រះជន្មទ្រង់
ពីផែនដីចេញហើយ" ថ ។

៣៤អ្នកកំរៀវនោះ សួរភីលីពថា "ខ្ញុំសូមសួរអ្នក តើហោរា និយាយដូច្នោះ គឺនិយាយពីអ្នកណា ពីខ្លួនលោក
ឬពីអ្នក ដទៃ ?" ៣៥នោះភីលីព បើកមាត់ទ សំដៅប្រាប់ដំណឹងល្អ ពី ព្រះយេស៊ូវចាប់តាំងពីបទគម
៧៧នោះរៀងទៅ ។

៣៦កាលកំពុងតែទៅតាមផ្លូវ នោះឃើញមានទិទឹក ហើយ អ្នកកំរៀវនិយាយថា "មើល ! ទុំនឹកទឹក

តើមានអ្វី ឃាត់មិន ឱ្យខ្ញុំទទួលបានបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន ?” ប ៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា “បើ លោកជឿអស់ពីចិត្ត នោះទទួលបាន” លោកឆ្លើយឡើងថា “ខ្ញុំជឿហើយថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” ៣៨នោះលោកបង្ហាត់ឱ្យបញ្ឈប់រថ រួចភីលីព និងអ្នកកំរៀវ ក៏ចុះទៅក្នុងទឹកទាំង២នាក់ ហើយភីលីព គាត់ធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឱ្យ ៣៩លុះឡើងពីទឹកមកនោះ ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ឆក់យកភីលីព រាត់ទៅផ ហើយអ្នកកំរៀវមិន បានឃើញគាត់ទៀតទេ ក៏ទៅតាមផ្លូវទៅ ដោយអរសប្បាយ ៤០ឯភីលីព គេច ានឃើញគាត់នៅក្រុងអាសូតវិញ គាត់ក៏ដើរ ទៅ ទាំងផ្សាយដំណឹងល្អ នៅគ្រប់អស់ទាំងទីក្រុងរៀងទៅៗ រហូតទៅដល់ក្រុងសេសារាភ ។

ជំពូក ៩

ការប្រែចិត្តរបស់លោកសុល

៩ ១ឯសុល គាត់នៅតែបញ្ចេញសេចក្តីគំរាម និងពាក្យ

កំហែង ព្រមទាំងការសំឡាប់ដល់ពួកសិស្សនៃព្រះអម្ចាស់ នៅឡើយ ២ក៏ទៅឯសំដេចសង្ឃ សូមសំបុត្រកាន់យកទៅឯ សាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មាននៅក្រុងដាម៉ាស ប្រយោជន៍ដើម្បីបើឃើញមានអ្នកណាខ្លះ ដែលប្រតិបត្តិតាមផ្លូវនោះរ ទោះ ប្រុសឬស្រីក្តី នោះនឹងចាប់ចងគេ នាំមកឯក្រុងយេរូសាឡឹម ៣ប៉ុន្តែ កំពុងដែលគាត់ដើរតាមផ្លូវ ទៅជិតនឹងដល់ក្រុង ដាម៉ាសហើយ នោះស្រាប់តែមានពន្លឺពិលើមេឃ ភ្លឹមកនៅ ជុំវិញខ្លួនល ៤គាត់ក៏ដួលដល់ដី រួចឮសំឡេងវមានបន្ទូលមក ថា “សុល ! នែសុល ! ហេតុអ្វី រានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ ដូច្នោះ ?”

៥គាត់ទូលឆ្លើយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គណានុះ ?” រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តបថា “ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នក បៀតបៀន អ្នកធាក់ជល់នឹងជន្លូញដូច្នោះ នោះពិបាកដល់ អ្នកណាស់” ៦នោះគាត់ក៏ញាប់ញ័រ ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ហើយទូលថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យទូលបង្គំធ្វើដូចម្តេច ?” ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “ចូរ ក្រោកឡើង ចូលទៅក្នុងទីក្រុងទៅ នោះគេនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យ ដឹងពីការដែលអ្នកត្រូវធ្វើ” ស ។

៧ពួកអ្នកដែលដើរជាមួយនឹងគាត់ គេក៏ឈរស្រឡាំងកាំង នៅ ដោយបាន៧ សំឡេងមែនហតែមិនឃើញអ្នកណាសោះឡ ៨រួចសុលក៏ក្រោកពីដីឡើង តែកាលគាត់បើកភ្នែកហើយ នោះមើលមិនឃើញអ្វីទេអ គេក៏ដឹកដៃគាត់នាំទៅឯដាម៉ាស ៩ក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ គាត់មើលមិនឃើញឡើយ ក៏មិនបរិភោគ អ្វីផង ១០ រីឯនៅក្រុងដាម៉ាស នោះមានសិស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាង្គ្លានាស

ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលហៅគាត់ ក្នុង ការជាក់ស្តែងកថា "នែ អាណ្ន័នាសអើយ ! " គាត់ទូលឆ្លើយ
ថា ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ ១១ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល ថា "ចូរក្រោកឡើង ទៅឯផ្លូវដែលហៅថា
ផ្លូវត្រង់ ហើយ រកមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះសុល ជាអ្នកស្រុកតើសុសខ នៅក្នុងផ្ទះ យូដាស ដ្បិតមើល
គាត់កំពុងតែអធិស្ឋាន ១២ហើយក្នុងការ ជាក់ស្តែង គាត់បានឃើញថា មានមនុស្សម្នាក់---ឈ្មោះ អាណ្ន័នាស
ចូលមកដាក់ដៃលើគាត់ ឱ្យបានភ្លឺភ្នែកឡើង" ១៣អាណ្ន័នាសទូលឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានឮ
មនុស្សជាច្រើន និយាយពីការអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន ដែល អ្នកនោះបានប្រព្រឹត្ត ដល់ពួកបរិសុទ្ធយរបស់ទ្រង់
នៅក្រុង យេរូសាឡឹម ១៤ហើយនៅទីនេះ គាត់ក៏មានអំណាចពិព្វក សង្គ្រាជច
អាចនឹងទៅចាប់ចងនូវអ្នកណា ដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមទ្រង់ដែរឆ ១៥ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា
"ចូរទៅចុះ ពីព្រោះអ្នកនោះជាប្រដាប់រើសតាំងដល់ខ្ញុំដ សំរាប់នឹងប្រកាសឈ្មោះខ្ញុំ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ
និងពួក ស្តេចព្យ ហើយនិងពួកកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង ១៦ដ្បិត ខ្ញុំនឹងបង្ហាញ
ឱ្យគាត់ដឹងជាត្រូវរងទុក្ខលំបាកទាំងអម្បាម៉ាន ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំដ" ១៧ដូច្នោះ អាណ្ន័នាសក៏ទៅ ហើយ
ចូលក្នុងផ្ទះនោះ ដាក់ដៃលើបំ គាត់ និយាយថា អ្នកសុលអើយ ព្រះអម្ចាស់ គឺព្រះយេស៊ូវ ដែលលេចមក
ឱ្យអ្នកឃើញ តាមផ្លូវ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំមក ដើម្បីឱ្យអ្នកបានភ្លឺភ្នែក ហើយ ឱ្យអ្នក
ានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច ១៨ស្រាប់តែមាន ដូចជាស្រកា ជ្រុះចុះពីភ្នែកគាត់មក ហើយគាត់ក៏បានភ្លឺជា
១៩រំពេច រួចក្រោកឡើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឈ ១៩ហើយ ក្រោយដែលគាត់បានបរិភោគ
នោះក៏មានកំឡាំងឡើង វិញ ។ លោកសុលនៅក្រុងដាម៉ាស និងក្រុងយេរូសាឡឹម
២០សុលក៏នៅក្រុងដាម៉ាសណាជាមួយនឹងពួកសិស្សតជាយូរ ថ្ងៃ នោះស្រាប់តែគាត់ប្រកាសប្រ
ាប់ពីព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុង សាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មានថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទ ២១ឯអស់អ្នកដែលឮ
ក៏មានសេចក្តីងឆ្ងល់ ហើយគេ និយាយថា តើមិនមែនអ្នកនេះទេឬអី ដែលបំផ្លាញពួក
អ្នកអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនោះធ--នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយគាត់បានមកទីនេះ ដើម្បីនឹងចាប់ចងគេ
បញ្ជូនទៅ ឱ្យពួកសង្គ្រាជនដែរ ២២តែសុល គាត់មានកំឡាំងកាន់តែ ខ្លាំងឡើង
ក៏ផ្តុំពួកផ្ទាល់ដល់ពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្រុង ដាម៉ាសវិញ ដោយសំដែងបញ្ជាក់ពីព្រះអង្គនេះថា ទ្រង់ជា
ព្រះគ្រីស្ទបពិតមែន ។

២៣លុះយូរថ្ងៃក្រោយមក ពួកសាសន៍យូដា គេពិគ្រោះ គ្នា នឹងសំឡាប់គាត់ចេញផ
២៤គេក៏ចាំទ្វារក្រុងទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃដើម្បីនឹងសំឡាប់គាត់ តែសុលបានដឹងពីឧបាយកល របស់គេដែរ
២៥ហើយក្នុងវេលាយប់ ពួកសិស្សយកកញ្ជើ មកដាក់គាត់ សំរួតចុះតាមកំផែងក្រុងទៅភ ។

២៦កាលសុលបានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមម នោះគាត់ ខំចូលទៅឯពួកសិស្ស
តែគេខ្លាចគាត់ទាំងអស់គ្នា គេមិន ជឿថា គាត់ជាសិស្សទេ ២៧តែបណ្តាបានយ នាំគាត់ទៅឯ ពួកសាវ័ក
រាយរឿងប្រាប់គេ ពីដំណើរដែលគាត់បាន ឃើញព្រះអម្ចាស់តាមផ្លូវ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹង គាត់រ
ក៏និយាយពីបែបយ៉ាងណា ដែលគាត់មានចិត្តក្លាហាន នឹងអធិប្បាយ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវល នៅក្នុង
ដាម៉ាសធរ ២៨គាត់ក៏នៅជាមួយនឹងគេក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ទាំងចេញចូល ហើយបានអធិប្បាយ
ដោយនូវព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយក្លាហាន ២៩គាត់សំដែង ហើយ ជំដែកជាមួយនឹងពួកហេលេនវ
តែពួកនោះរករឿងសំឡាប់ គាត់វិញស ៣០បានជាកាលពួកបងប្អូនហបានដឹង នោះគេជូន
គាត់ទៅត្រឹមសេសារាឡ រួចឱ្យទៅឯតើសុសអ ។

៣១នៅគ្រានោះ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាននៅគ្រប់ក្នុងស្រុកយូដា ស្រុកកាលីឡេ និងស្រុកសាម៉ារីក
ក៏មានសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយមានចិត្តស្អាងឡើង ក៏បានចំរើនជាច្រើនឡើងដែរខ ដោយជឿនទៅមុខ
ក្នុងសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ និងក្នុងសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
អេនាស និងតេបីថា

៣២រីឯពេត្រុស កំពុងដែលគាត់ដើរចុះឡើងគ្រប់កន្លែង នោះក៏ចុះទៅឯពួកបរិសុទ្ធតនៅភូមិលីដាដែរ
៣៣នៅទីនោះ គាត់ឃើញមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អេនាស មានជំងឺឈឺស្លាប់ដៃ ជើង ដេកនៅតែលើគ្រែ
អស់៨ឆ្នាំមកហើយ ៣៤ក៏និយាយ ទៅគាត់ថា អ្នកអេនាសអើយ ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ ប្រោស
ឱ្យអ្នកបានជាហើយយ ចូរក្រោកឡើង រៀបរយគ្រែអ្នក ទៅ ស្រាប់តែគាត់ក៏ក្រោកឡើងភ្លាម ៣៥ឯមនុស្សទាំង
ប៉ុន្មាន ដែលនៅភូមិលីដា និងស្រុកសាវ៉ូនង ក៏ឃើញគាត់ ហើយគេប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ច
៣៦នៅក្នុងយ៉ូបប៉ែន ក៏ដែរ មានសិស្សស្រីម្នាក់ ឈ្មោះ តេបីថា (ស្រាយថា នាង ក្តាន់) ---នាងនោះច
ានធ្វើគុណ ហើយដាក់ទានជាច្រើនជ ៣៧នៅគ្រានោះ នាងមានជំងឺ ឈឺហើយស្លាប់ទៅ កាលគេ ច
ានផ្ចូតទឹករូបនាងហើយ នោះក៏យកទៅដាក់នៅឯបន្ទប់ ខាងលើឈ ៣៨រួចដោយព្រោះ
ភូមិលីដានៅជិតយ៉ូបប៉ែ ហើយពួកសិស្សពួបានឮថា ពេត្រុសនៅទីនោះ បានជាគេ ប្រើ២នាក់ឱ្យទៅរកគាត់
ដើម្បីនឹងសូមអង្វរ ឱ្យមកឯគេ ដោយឥតបង្កង់ ៣៩ពេត្រុសក៏ក្រោកឡើងទៅជាមួយ កាល បានដល់ហើយ
នោះគេនាំគាត់ទៅឯបន្ទប់ខាងលើនោះ ហើយពួកស្រីមេម៉ាយដ ក៏ឈរជិតគាត់ ទាំងយំ ព្រមទាំង បង្ហាញអាវ
និងសំលៀកបំពាក់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលតេបីថា បានធ្វើឱ្យ ពីកាលនាងនៅជាមួយនៅឡើយ ៤០តែពេត្រុស
បណ្តេញគេទៅក្រៅទាំងអស់បំ ក៏លុតជង្គង់ខ្ម អធិស្ឋាន រួច គាត់បែរខ្លួនទៅឯរូបបុគ្គលនោះ និយាយថា តេប
ីថាអើយ ចូរនាងក្រោកឡើងឈ នាងក៏បើកភ្នែក ឃើញពេត្រុស រួច ឡើងអង្គុយ ៤១គាត់ក៏ហុចដៃទៅ

ឱ្យនាងតោងឡើង រួច គាត់ហៅពួកបរិសុទ្ធ និងពួកស្រីមេម៉ាយមក ប្រគល់នាង ទៅគេទាំងរស់
៤២មនុស្សទាំងឡាយ បានដឹងដំណឹងពីការ នោះ នៅពេញពាសក្នុងក្រុងយ៉ូបបើ ហើយមានមនុស្សជា ច្រើន
បានជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ណ ៤៣រួចគាត់ក៏អាស្រ័យនៅ យ៉ូបបើ ក្នុងផ្ទះជាងសំឡាប់ស្បែក ឈ្មោះស
ម៉ូនជាយូរថ្ងៃត ។

ជំពូក ១០

លោកពេត្រុសជួបជាមួយលោកកូនេលាស

១០ ១ រីឯ នៅក្រុងសេសារាថ មានមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះ
កូនេលាស ជាមេលើកងទ័ព ដែលហៅថា កងទ័ពអ៊ីតាលី ២ជាអ្នកគោរព ហើយកោតខ្លាចដល់ព្រះ
ព្រមទាំងពួកគ្រូ លោកទាំងអស់ផង លោកក៏ដាក់ទានជាច្រើនដល់ពួកជន
ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះជានិច្ច-----៣លោកបានឃើញការ ជាក់ស្តែងយ៉ាងច្បាស់
ប្រហែលជាម៉ោងពរសៀលន គឺ បានឃើញទេវតាបនៃព្រះ មកឯលោក ពោលថា កូនេលាស អើយ
៤លោកក៏សំឡឹងមើលទៅទេវតា ទាំងភ័យ ហើយ ឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានការអ្វី ?" ទេវតាប្រ
ាប់ថា "សេចក្តីអធិស្ឋាន និងការដាក់ទានរបស់អ្នកបានឡើងទៅ ទុកជាសេចក្តីវិញ្ញាណ នៅចំពោះព្រះហើយ
។៥ដូច្នោះ ចូរអ្នកប្រើគេឱ្យទៅឯយ៉ូបបើ ហៅសីម៉ូន ដែល មានឈ្មោះថាពេត្រុស ឱ្យមកឥឡូវ
៦គាត់ស្នាក់នៅផ្ទះរបស់ ជាងសំឡាប់ស្បែកម្នាក់ឈ្មោះ សីម៉ូន ដែលនៅក្បែរមាត់ សមុទ្រ អ្នកនោះនឹងប្រ
ាប់ឱ្យអ្នកដឹង ពីការដែលអ្នកត្រូវធ្វើ យ៉ាងណា" ។

៧កាលទេវតា ដែលនិយាយមកលោក បានចេញទៅ បាត់ហើយ នោះលោកហៅអ្នកបំរើ២នាក់
និងទាហាន ម្នាក់ ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ ពីពួកមនុស្សដែលតែងតែ បំរើលោកឱ្យមក ជូនប្រ
ាប់រឿងរ៉ាវសព្វគ្រប់ ហើយប្រើ ឱ្យទៅឯយ៉ូបបើ យ ។

លោកពេត្រុសឃើញការជាក់ស្តែង

៥ដល់ស្លែកឡើង កំពុងដែលពួកអ្នកទាំងនោះដើរទៅជិត ដល់ទីក្រុងហើយ នោះពេត្រុសក៏ឡើង
ទៅលើដំបូលផ្ទះ ដើម្បីនឹងអធិស្ឋាន ក្នុងពេលប្រហែលជា ថ្ងៃត្រង់ហើយ

១០គាត់ក៏នឹកឃ្លានខ្លាំងចង់បរិភោគ តែកំពុងដែលគេ ចាត់ចែងឱ្យ នោះគាត់លង់ស្មារតីទៅល
១១គាត់ឃើញមេម ចំហរ ហើយមានប្រដាប់ ដូចជាសំពត់កំរាលយ៉ាងធំ បាន ចុះមកចងទាំង៤ជ្រុង
សុំរួតមកដល់ដី ១២នៅក្នុងសំពត់នោះ មានសត្វជើង៤ សត្វព្រៃ សត្វលូនវារគ្រប់មុខ ដែលនៅ លើដី

និងសត្វហើរលើអាកាសដែរ ១៣ក៏ឮសំឡេង មាន បន្ទូលមកថា "ពេត្រុសអើយ ចូរក្រោកឡើងសំឡាប់ ហើយ បរិភោគទៅ" ១៤តែពេត្រុសប្រកែកថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ស ដ្បិតទូលបង្គំ មិនដែលទទួលបានអ្វី ដែលមិនស្អាត មិន បរិសុទ្ធនោះសោះហ ១៥រួចឮសំឡេងនោះ មកម្តងទៀតថា "របស់អ្វី ដែលព្រះបាទ រាសីអាតហើយ នោះកុំឱ្យអ្នករាប់ថា ជាមិនស្អាតឡើយ" ឡ ១៦ការនោះមានមកគ្រប់៣ដង រួច ៤ រានលើកប្រដាប់នោះ ឡើងទៅលើមេឃវិញ ។

១៧កំពុងដែលពេត្រុស នៅដោយក្នុងខ្លួន ពីន័យការ ជាក់ស្តែងអ ដែលបានឃើញនោះនៅឡើយ នោះមនុស្ស ៣នាក់ ដែលកូនេណាសកថាឱ្យមក បានសួររកផ្ទះសីម៉ូន ក៏ឈរនៅមាត់ទ្វារហើយ ១៨គេកំពុងតែហៅសួរ បើមាន ឈ្មោះសីម៉ូន ដែលហៅថាពេត្រុស នៅផ្ទះនោះឬទេ ។

១៩ដូច្នោះ កំពុងដែលពេត្រុសគិតរំពឹង ពីការជាក់ស្តែងខ នោះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលតមកគាត់ថា មើល មានមនុស្ស ៣នាក់មករកអ្នក ២០ចូរក្រោកឡើងចុះទៅ ហើយទៅជា មួយនឹងគេចុះ កុំប្រកាន់ឡើយ ពីព្រោះគឺខ្ញុំហើយ ដែលចាត់ ឱ្យគេមកយ ។

២១ដូច្នោះ ពេត្រុសក៏ចុះទៅទទួលគេ ដោយពាក្យថា គឺខ្ញុំ នេះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នារក តើមានការអ្វី? ២២គេឆ្លើយ ឡើងថា លោកមេទ័ពកូនេណាស ដែលជាមនុស្សសុចរិត ហើយកោតខ្លាចដល់ព្រះង មានសាសន៍យូដាទាំងអស់ ធ្វើ បន្ទាល់ល្អឱ្យ លោកបានទទួលបង្គាប់នៃព្រះ ដោយសារ ទេវតាបរិសុទ្ធ ឱ្យចាត់មកអញ្ជើញលោកគ្រូ ទៅឯផ្ទះលោក ដើម្បីនឹងប្រ រានស្តាប់លោកគ្រូអធិប្បាយខ្លះច ២៣ដូច្នោះពេត្រុស ក៏អញ្ជើញគេ ចូលមកស្នាក់នៅសិន លុះដល់ស្អែក គាត់ ក្រោកឡើងទៅជាមួយនឹងគេ ហើយមានពួកបងប្អូនខ្លះៗ ដែលនៅយ៉ូបប៉េ ក៏ទៅជាមួយដែរ ។ លោកពេត្រុសនៅឯផ្ទះលោកកូនេណាស

២៤ដល់ស្អែកឡើង គេចូលទៅក្នុងសេសារាលយ ឯកូនេណាស ក៏ទន្ទឹងមើលផ្លូវគេប្រ រានទាំងប្រមូលព្យាបាសន្តាននិងសំឡាញ់ ស្និទ្ធស្នាលរបស់លោកមកផង ២៥កាលពេត្រុសកំពុងតែ ចូលទៅ កូនេណាសក៏មករាក់ទាក់ទទួល ដោយក្រាបថ្វាយ បង្គំនៅឡើយបង្ហើងគាត់ ២៦តែ ពេត្រុសលើកលោកឡើង ដោយពាក្យថា "សូមក្រោកឡើង! ខ្លួនខ្ញុំជាមនុស្សដូចគ្នា ដែរ" ញ ២៧នោះក៏ចូលទៅ ទាំងចរចាគ្នា ហើយឃើញមាន មនុស្សជាច្រើនដប្រជុំចាំ ។ ២៨រួចគាត់និយាយទៅគេថា--" អ្នករាល់គ្នាដឹងថា----មនុស្ស សាសន៍យូដា គ្មានច្បាប់នឹងសេពគប់នឹងសាសន៍ដទៃ ឬនឹង ចូលទៅជិតគេឡើយបំ តែព្រះទ្រង់បានសំដែង ឱ្យខ្ញុំដឹង ថា មិនត្រូវរាប់អ្នកណាថាមិនស្អាត ឬមិនបរិសុទ្ធឡើយឌុ ២៩ហេតុនោះ ៤ រានជាកាលលោកចាត់គេ ឱ្យទៅហៅខ្ញុំ នោះខ្ញុំបានមក ដោយឥតប្រកែកសោះ ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមសួរ លោក

“តើលោកឱ្យខ្ញុំមកមានការអ្វី ?” ៣០កូនេលាសឆ្លើយ ថា “កន្លងមក៤ថ្ងៃហើយ ពេលថ្ងៃរណេ កាលខ្ញុំកំពុងតែ តម ហើយអធិស្ឋាននៅផ្ទះខ្ញុំ ក្នុងពេលម៉ោង៣រសៀល នោះឃើញមានម្នាក់ពាក់អាវដីក្លី ឈរនៅមុខខ្ញុំ ៣១ប្រាប់ ថា កូនេលាសអើយ ព្រះបានទទួលសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ អ្នកហើយ ក៏នឹកចាំ ពីទានរបស់អ្នកដែរ ៣២ដូច្នោះ ចូរប្រើគេ ឱ្យទៅឯយ៉ុបប៉េ អញ្ជើញស៊ីម៉ូន ដែលហៅថាពេត្រុសមក លោកនោះនៅក្នុងផ្ទះ របស់ជាងសំឡាប់ស្បែក ឈ្មោះ ស៊ីម៉ូន នៅក្បែរមាត់សមុទ្រ កាលណាលោកច ានមកដល់ នោះនឹងអធិប្បាយឱ្យអ្នកស្តាប់ ៣៣ដូច្នោះ ខ្ញុំបានចាត់គេឱ្យ ទៅលោកភ្លាម ដែលលោកអញ្ជើ ញមកនេះក៏ល្អហើយ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់នៅចំពោះព្រះ ដើម្បីនឹងស្តាប់ គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលព្រះច ានបង្គាប់មកលោក” ។

៣៤ពេត្រុសក៏បើកមាត់និយាយថា ប្រាកដមែន ខ្ញុំយល់ ឃើញថា ព្រះមិនរើសមុខអ្នកណាទេណា ៣៥គឺនៅក្នុងគ្រប់ ទាំងសាសន៍ អស់អ្នកណាដែលកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ព្រមទាំង ប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិតត នោះគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ដែរ ៣៦ឯព្រះបន្ទូលថា ដែលទ្រង់បានផ្សាយ មកដល់ពួកជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល ដោយប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ ជាសេចក្តី មេត្រី ដែលមកដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ជាព្រះ អម្ចាស់លើទាំងអស់ន ៣៧នោះអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ គឺជារឿង ដែលបានថ្លែងប្រាប់ ចាប់តាំងពីស្រុកកាលីឡេ ក្នុងគ្រាព្រាយដែលលោកយ៉ូហាន បានប្រកាសប្រាប់ពី បុណ្យជ្រមុជទឹក ក៏ផ្សាយមកគ្រប់ក្នុងស្រុកយូដាផង ៣៨គឺ ពីព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែត ដែលព្រះបានចាក់ប ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងព្រះចេស្ដា ឱ្យមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ ហើយទ្រង់បានយាងចុះឡើងធ្វើការល្អ ព្រមទាំងប្រោសផ ឱ្យអស់អ្នកដែលត្រូវអារក្សសង្កត់សង្កិនបានជាផង ដ្បិតព្រះ បានគង់ជាមួយនឹងទ្រង់ ។

៣៩ឯយើងរាល់គ្នាជាទីបន្ទាល់ភ ពីអស់ទាំងការដែល ទ្រង់ធ្វើ នៅក្នុងស្រុករបស់ពួកសាសន៍យូដា ហើយនៅក្រុង យេរូសាឡឹម ៤០គេបានធ្វើគុតទ្រង់ ដោយព្យួរនៅលើឈើម តែព្រះបានប្រោស ឱ្យទ្រង់រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទី៣ ព្រម ទាំងអនុញ្ញាត ឱ្យទ្រង់សំដែងមកឱ្យឃើញផង ៤១មិនមែន ឱ្យប្រជាជនទាំងអស់ឃើញទេ គឺឱ្យពួកសួរវបន្ទាល់ ដែល ព្រះបានរើសអំពីមុនមកវិញ គឺជាពួកយើងរាល់គ្នា ដែល បានទទួលទានលាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងពេលព្រាយដែលទ្រង់ មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

៤២ទ្រង់ក៏ផ្តាំមកយើងរាល់គ្នា ឱ្យប្រកាសប្រាប់ដល់ បណ្តាជនទាំងឡាយវ ហើយ ឱ្យធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ថា គឺ ព្រះអង្គនេះហើយ ដែលព្រះបានតាំងឡើង ឱ្យជំនុំជំរះ ដល់ទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ផង ៤៣ពួកហោរាសុទ្ធ តែធ្វើបន្ទាល់ពីទ្រង់ហថា អស់អ្នកណាឱ្យដែលជឿអដល់ទ្រង់ នោះច ានរួចពីបាប ដោយសារព្រះនាមទ្រង់ក ៤៤កាល ពេត្រុសកំពុងតែអធិប្បាយនៅឡើយ នោះព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ ក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតខ លើអស់អ្នកដែលកំពុងតែ ស្តាប់ព្រះបន្ទូល ៤៥ពួកអ្នកជឿ
ក្នុងពួកកាត់ស្បែកទាំង ប៉ុន្មានដែលមកជាមួយនឹងពេត្រុស គេក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំង----
ពីដំណើរដែលអំណោយទាន-ជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បានចាក់មកលើយ ពួកសាសន៍ដទៃ ដូច្នោះដែរ
៤៦ដ្បិតគេពួកទាំងនោះនិយាយភាសាដទៃចហើយសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះ ៤៧នោះពេត្រុសសួរថា
តើមានអ្នកណាអាច នឹងឃាត់ មិនឱ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ដល់អ្នកទាំងនេះបាន ឬទេ ? ឆ ដែលពួកគេច
ានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជា យើងដែរ ៤៨គាត់ក៏បង្គាប់ ឱ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យគេ ដោយ
នូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ រួចគេសូមអង្វរគាត់ ឱ្យនៅជា មួយ ពីរបីថ្ងៃទៀត ។

ជំពូក ១១

សេចក្តីពន្យល់របស់លោកពេត្រុស

១១ ១ពួកសាវ័ក និងពួកបងប្អូនពួ ដែលនៅស្រុកយូដា គេក៏ឮថា សាសន៍ដទៃបានទទួលព្រះបន្ទូលដដែរ
២រួចកាល ពេត្រុសឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម នោះអស់អ្នកខាងពួក កាត់ស្បែកបំ
គេមានសេចក្តីប្រកាន់ចំពោះគាត់ថា ពលោក បានចូលទៅក្នុងពួកមនុស្សដែលមិនកាត់ស្បែក ក៏បានពិសា
ជាមួយនឹងគេផង ។

៤តែពេត្រុសចាប់ផ្តើមវាយរឿងប្រាប់គេ ដោយលំដាប់ថា ៥កំពុងដែលខ្ញុំអធិស្ឋាននៅក្រុងយ៉ូបបើ
នោះខ្ញុំលង់ស្មារតី ទៅ ឃើញការជាក់ស្តែងណា ជាប្រដាប់ ដូចជាសំពត់កំរាល យ៉ាងធំ ចងទាំង៤ជ្រុង
សំរួតចុះពីលើមេឃ មកត្រឹមខ្ញុំ ៦កាលខ្ញុំសំឡឹងគិតពិចារណាមើល នោះក៏ឃើញមានសត្វ ជើង៤ សត្វព្រៃ
និងសត្វលូនវារដែលនៅលើដី ព្រមទាំង សត្វស្លាបនៅលើអាកាសផង ៧រួចខ្ញុំសំឡេង មានបន្ទូល មកខ្ញុំថា
"ពេត្រុសអើយ ! ចូរក្រោកឡើងសំឡាប់ ហើយ បរិភោគទៅ" ៨តែខ្ញុំប្រកែកថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះមិន
ដែលមានអ្វី ដែលមិនស្អាតមិនបរិសុទ្ធ ចូលមកក្នុងមាត់ ទូលបង្គំឡើយ ៩ក៏មានពួសំឡេង
ពីលើមេឃនោះម្តងទៀត ថា របស់អ្វីដែលព្រះបានសំអាតហើយ នោះកុំឱ្យអ្នកថា ជាមិនស្អាតឡើយណ
១០ការនោះមានមកគ្រប់៣ដង រួចបាន លើកទាំងអស់ទៅលើមេឃវិញ ។

១១ទីបំផុតនោះ ស្រាប់តែមានមនុស្សណាមក ដែលលោក នោះចាត់ពីសេសាភាគមករកខ្ញុំ
គេឈរនៅមុខផ្ទះតែម្តង ១២ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានបន្ទូលថាប្រាប់ឱ្យខ្ញុំទៅជា មួយនឹងគេ
ឥតប្រកាន់ឡើយទេ ក៏មានបងប្អូនទាំង៦នាក់នេះ បានទៅជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ យើងរាល់គ្នា បានចូលទៅក្នុងផ្ទះ
របស់លោក ១៣ហើយលោកវាយរឿងប្រាប់យើងពីដំណើរ ដែលឃើញទេវតានឈរក្នុងផ្ទះ ប្រាប់លោកថា

ចូរចាត់គេ ឱ្យទៅឃុំបឺ ហៅសីម៉ូនដែលហៅថា ពេត្រុសឱ្យមក ១៤គាត់នឹងអធិប្បាយ
ឱ្យលោកស្តាប់សេចក្តីប ដែលនឹងជួយ សង្គ្រោះដល់លោក ព្រមទាំងពួកគ្រូផលោកទាំង អស់ផង ។

១៥កាលខ្ញុំចាប់តាំងនិយាយទៅ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក៏យាងមកសណ្ឋិតលើពេត ដូចជា
ានសណ្ឋិតលើយើងរាល់ គ្នាកាលពីដើមដែរ ១៦នោះខ្ញុំបាននឹកឃើញ ពិសេសក្តីដែល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "លោកយ៉ូហានបានធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជដោយទឹកម តែអ្នករាល់គ្នា
នឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ" យ ១៧ដូច្នោះ បើសិនជាព្រះ ច
ានប្រទានអំណោយទានទៅគេរ ដូចជាបានប្រទានមកយើងលដែរ ដោយជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ចុះតើខ្ញុំ ជាអ្វី ដែលអាចនឹងឃាត់ព្រះបាន ?

១៨កាលបានឮសេចក្តីនោះហើយ នោះគេបាត់មាត់ ក៏ ត្រឡប់ជាសរសើរដល់ព្រះវិញថា
ដូច្នោះព្រះទ្រង់ក៏ប្រោស ប្រទានការប្រែចិត្ត ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ឱ្យគេមានជីវិត ដែរហ្ន៎វ ។
ពួកជំនុំនៅទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក

១៩រីងពួកអ្នកដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ដោយព្រោះសេចក្តីបៀត
បៀន ដែលកើតមកពីដំណើរស្នេដានស នោះក៏ដើររៀង រហូតទៅដល់ស្រុកភេនីស ស្រុកគីប្រុស
និងក្រុងអាន់ទីយ៉ូកហ តែបានផ្សាយព្រះបន្ទូល ដល់ចំពោះតែពួកសាសន៍យូដា ប៉ុណ្ណោះទេ ២០ប៉ុន្តែ
ក្នុងពួកអ្នកនោះ មានអ្នកខ្លះពីកោះ គឺប្រុសឡូ និងស្រុកគីរេនអ គេបានទៅដល់ក្រុងអាន់ទីយ៉ូក
ក៏ផ្សាយដំណឹងល្អ ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដល់ពួកសាសន៍ ក្រិកដែរ ២១ព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់
ក៏នៅជាមួយនឹងគេគ ហើយមានមនុស្សជាច្រើន បែរមកឯព្រះអម្ចាស់វិញយ ដោយមានសេចក្តីជំនឿ
២២រឿងនោះបានឮ ដល់ត្រចៀក ពួកជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម រួចគេចាត់បាណាបាសង
ឱ្យទៅត្រឹមអាន់ទីយ៉ូក ២៣កាលគាត់ទៅដល់ ហើយបាន ឃើញព្រះគុណនៃព្រះច នោះគាត់មានសេចក្តីអំណរ
ក៏ ទូន្មានគេគ្រប់គ្នាឱ្យសំរេចចិត្តនឹងនៅជាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ជ ២៤ដ្បិតគាត់ជាមនុស្សល្អ
ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយ និងសេចក្តីជំនឿ ហើយមានមនុស្សសន្តិកណាស់ បានចំរើន ដល់ព្រះអម្ចាស់ញ
២៥នោះបាណាបាស ក៏ទៅឯក្រុងតេសូសដ ដើម្បីនឹងរកសុល ២៦កាលបានឃើញហើយ នោះក៏នាំគាត់
មកឯអាន់ទីយ៉ូកវិញ រួចអ្នកទាំង២នោះ បានប្រជុំគ្នានឹង ពួកជំនុំ ព្រមទាំងបង្រៀនដល់មនុស្សសន្តិកណាស់
ក្នុង រវាង១ឆ្នាំ គឺនៅអាន់ទីយ៉ូកនេះឯង ដែលគេហៅពួកសិស្ស ថា "ពួកគ្រីស្ទាន" ជាមុនដំបូងបំ ។

២៧នៅក្រានោះ មានហោរាខ្លះខុ ចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម មកដល់អាន់ទីយ៉ូក ២៨ក្នុងពួកហោរានោះ
មានម្នាក់ឈ្មោះ អ័ក្កាបុសណ គាត់ក្រោកឡើងទាយដោយព្រះវិញ្ញាណថា នឹង

មានអំណត់អត់ជាខ្លាំងនៅគ្រប់លើផែនដីណា នោះក៏កើតមក ក្នុងប្រវត្តិនៃមហាវាណជក្ខុខ្មាសមែនត ២៩ដូច្នោះ ពួកសិស្សថ្ម ក៏គិតសំរេចនឹងធ្វើទៅជួយទេ ដល់ពួកបងប្អូនធី ដែលនៅស្រុក យូដា តាមកំឡាំងរៀងខ្លួន ៣០ហើយក៏បានធ្វើការនោះមែន ព្រមទាំងធ្វើទៅដល់ពួកចាស់ទុំន ដោយសារបាណាបាសប និងសុលផ ។

ជំពូក ១២

លោកពេត្រុសចេញពីពន្ធនាគារដោយការអស្ចារ្យ

១២ ១នៅគ្រានោះ ស្តេចហ្វែរីឌឺន ទ្រង់លូកព្រះហស្តទៅ

ចាប់ធ្វើទុកដល់ពួកជំនុំខ្លះ ២ក៏សំឡាប់យ៉ាកុបជាបងយ៉ូហាន ដោយដាវផងម ៣លុះទ្រង់យល់ឃើញថា ការនោះជាទីគាប់ ចិត្តដល់ពួកសាសន៍យូដាយ នោះក៏ចាប់ពេត្រុសថែមទៀត (រីឯវេលានោះជាបុណ្យនំប៉័ង ឥតដំបែ) រ ៤កាលចាប់បាន ហើយ នោះក៏ដាក់គុក ព្រមទាំងប្រគល់ដល់ទាហាន៤ សង្កាត់ ឱ្យឃុំរក្សាទុក ដោយប្រាថ្នានឹងនាំគាត់ មកនៅ មុខបណ្តាជន ក្រោយថ្ងៃបុណ្យរំលងល ៥ដូច្នោះ គេក៏ឃុំ ពេត្រុស ទុកនៅក្នុងគុក តែចំណែកខាងពួកជំនុំ គេខំប្រឹង អធិស្ឋានដល់ព្រះឱ្យគាត់អស់ពីចិត្តរ ។

៦រីឯក្នុងកាល ដែលស្តេចហ្វែរីឌឺននាំពេត្រុសមក នៅ វេលាយប់នោះឯង គាត់ដេកនៅជាកណ្តាលទាហាន២នាក់ មានទាំងច្រវាក់២ខ្សែសជាប់នៅខ្លួន ហើយមានពួកទាហាន ចាំយាមនៅមាត់ទ្វាររក្សាគុកដែរ ៧នោះមើល មានទេវតា នៃព្រះអម្ចាស់ ឈរខាងគាត់ ក៏មានពន្លឺផ្សាយមកក្នុងគុក ទេវតានោះក៏គោរពខាងចំហៀង ដាស់គាត់ឡើងថា ចូរ ក្រោកឡើងជាប្រញាប់ នោះច្រវាក់ក៏ជ្រុះពីដៃគាត់ចេញ ។

ផ្សេងទេវតាប្រាប់ថា ចូរក្រវាត់ខ្លួន ហើយពាក់ស្បែកជើង ទៅ គាត់ក៏ធ្វើដូច្នោះ ហើយទេវតាប្រ ាប់ទៀតថា ចូរពាក់ អាវមកតាមខ្ញុំចុះ ៩នោះគាត់ចេញទៅតាមទេវតា ឥតមាន ដឹងជាការ ដែលកើតមកដោយសារទេវតានោះ ជាពិតប្រាកដ មិនពិតទេ គឺគាត់ស្មានថា បានឃើញការជាក់ស្តែងវិញអ ១០កាលបានដើរផុតពីអ្នកយាមទី១ រួចទី២ នោះក៏មកដល់ ទ្វារដេក ដែលនាំចេញទៅខាងក្រៅ ទ្វារនោះក៏រហើកឯង កាលបានចេញទៅផុតផ្លូវ១ហើយ នោះស្រាប់តែទេវតា ឃ្លាតចេញពីគាត់បាត់ទៅ ។

១១លុះពេត្រុសដឹងខ្លួនឡើងខ ក៏នឹកឃើញថា ឥឡូវនេះអញ ដឹងប្រាកដថា ព្រះអម្ចាស់ច ានចាត់ទេវតានៃទ្រង់ ឱ្យមក ដោះអញឱ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃស្តេចហ្វែរីឌឺន ហើយពី គ្រប់ទាំងបំណង ដែលសាសន៍យូដាយបានរង់ចាំដែរ ។

១២លុះគាត់ពិចារណាហើយ នោះក៏ទៅឯផ្ទះម៉ារា ជា ម្តាយយ៉ូហាន-ម៉ាកុសយ

ជាកន្លែងដែលមនុស្សជាច្រើន បានប្រជុំគ្នាអធិស្ឋាន ១៣គាត់ក៏គោរពមុខ នោះមានស្រី
បំរើម្នាក់ឈ្មោះរ៉ូដា មកផ្ទៀងស្តាប់ច ១៤លុះស្គាល់សំឡេង ពេត្រុសហើយ
នោះនាងមានសេចក្តីអំណរដ៏ពន្លឺកន ដល់ ម៉្លោះ បានជាភ្លេចទាំងបើកទ្វារ រត់ចូលទៅប្រាប់គេវិញថា
លោកពេត្រុសឈរនៅមាត់ទ្វារ ។

១៥តែគេស្តីថា ឯងវង្វេងហើយ តែនាងនៅតែថា ប្រាកដមែនៗ រួចគេថាជាទេវតារបស់គាត់ទេ ។

១៦ពេត្រុស គាត់ចេះតែគោរពមុខ កាលគេបាន បើកទ្វារឃើញ

នោះគេមានសេចក្តីស្រឡាញ់កាំង ១៧តែ គាត់ធ្វើត្រឡប់សំគាល់នឹងដៃឈរ ឱ្យគេស្ងៀមទៅ រួចក៏វាយ រឿងប្រ
ាប់គេ ពីដំណើរដែលព្រះអម្ចាស់ បាននាំគាត់ ចេញពីក្នុងយ៉ាងណា ហើយគាត់ផ្តាំគេថា សូមប្រាប់
រឿងនេះដល់យ៉ាកុបញ្ចូ និងពួកបងប្អូនដឱ្យដឹងផង នោះគាត់ ចេញទៅឯកន្លែង១ទៀតទៅ ។

ការសុគតរបស់ស្តេចហេរ៉ូឌ

១៨លុះភ្លឺឡើង ក៏កើតមានរីករវជាធំ នៅក្នុងពួកកង ទាហាន ពីដំណើរពេត្រុស ដែលទៅឯណាបាត់

១៩កាល ស្តេចហេរ៉ូឌ បានរកគាត់មិនឃើញ នោះក៏ពិចារណាសួរ ពួកអ្នកយាមល្បាត ហើយបង្គាប់
ឱ្យនាំគេទៅសំឡាប់បង់បំ រួចស្តេចក៏យាងចុះពីស្រុកយូដា ទៅឯសេសារាឌ គង់នៅ ទីនោះ ២០ រីឯស្តេចហេរ៉ូឌ
ទ្រង់មានព្រះទ័យចង់គំនុំនឹងពួក អ្នកនៅស្រុកទីរ៉ុស និងស៊ីដូនណាខ្លាំង តែគេស្រុះចិត្តគ្នា នឹងមកគាល់ស្តេច
លុះបានបញ្ចុះបញ្ចូលប្លាតុស ជាមន្ត្រី សេវាកាមាត្យរបស់ស្តេចហើយ នោះក៏សូមចងជាស្ថាន មេត្រីវិញ
ពីព្រោះគេតែងតែបានស្បៀងអាហារពីស្រុក ស្តេចមកណា ។

២១លុះដល់ថ្ងៃកំណត់ ស្តេចហេរ៉ូឌ ទ្រង់ព្រះព្រះស្រាវាជ្យ កំពុងតែគង់នៅលើបង្គំអធិប្បាយ

ឱ្យគេស្តាប់ ២២ហើយ រាស្ត្រគ្រប់គ្នាចេះតែបន្តិវាថា នេះជាសំឡេងព្រះទេវីយ មិនមែនជាសំឡេងមនុស្សទេ
២៣នោះស្រាប់តែទេវតានៃ ព្រះអម្ចាស់ ប្រហារស្តេចឱ្យសុគតទៅថ ដោយដង្កូវចុះ ពីព្រោះ ស្តេចមិនបានផ្ទេរ
សេចក្តីសរសើរនោះ ថ្វាយដល់ ព្រះវិញ ។

២៤ព្រះបន្ទូលទ---ក៏ដុះដាលចំរើន-កាន់តែច្រើនឡើង ២៥កាលបាណាបាសន និងសុល ច

ានធ្វើការងាររបស់ខ្លួន រួចសព្វគ្រប់ហើយប នោះក៏ត្រឡប់ពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក វិញ នាំទាំងយ៉ូហាន-
ម៉ាកុស មកជាមួយផង ។

ជំពូក ១៣

ការជូនដំណើរលោកសុល និងបាណាបាស

១៣ ១ រីឯក្នុងពួកជំនុំនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកពនោះ មានគ្រូ
អធិប្បាយភក និងគ្រូបង្រៀនខ្លះមតិបាណាបាស១យសីម្ភានដែល ហៅថា នីតើរ១ លូតាស ជាសាសន៍តិរេន១រ
ម៉ាន៉ាអេន ជា កូនចិញ្ចឹមជាមួយនឹងហ្វូឌុលស្តេចអនុរាជ១ និងសុល១ ២កំពុងដែលអ្នកទាំងនោះ
ធ្វើការងារថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ទាំងតម នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានបន្ទូលប្រាប់ថាវ ចូរព្យាកបាណាបាស
និងសុលចេញឱ្យខ្ញុំ សំរាប់ការងារស ដែលខ្ញុំហៅគេឱ្យធ្វើហ ៣ដូច្នោះ ក្រោយដែលបានតម ហើយ អធិស្ឋាន
ព្រមទាំងដាក់ដៃលើអ្នកទាំង២ឡូនោះ ក៏បើកឱ្យ គេទៅអ ៤អ្នកទាំង២នោះ ក៏ចុះទៅដល់សេលើស៊ា ដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាត់ឱ្យទៅក នៅទីនោះ គេចុះសំពៅ ចេញទៅឯកោះគីប្រុសខ ៥ដល់សាឡាមីនហើយ
គេក៏ផ្សាយ ព្រះបន្ទូលគ នៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មានរបស់ពួកសាសន៍ យូដាយ មានទាំងយ៉ូហានង
ជាអ្នកជំនួយដែរ ។

៦កាលបានដើរកាត់កោះ ទៅត្រឹមប៉ាដុសហើយ នោះក៏ ប្រទះនឹងសាសន៍យូដាយម្នាក់
ដែលធ្វើជាគ្រូអាបធុប្រចំ ជា ហោរាក្លែងក្លាយឆឈ្មោះ បារ-យេស៊ូវ ៧គ្រូនោះនៅជា មួយនឹងអ្នកដំណាងដ
ជាតិរូមម្នាក់ ឈ្មោះ សើតាស-ប៉ូល្លីស ជាអ្នកឆ្លៀតឆ្លាត លោកក៏ហៅបាណាបាស និងសុលមក
ដើម្បីចង់ស្តាប់ព្រះបន្ទូល ៨តែអេលីម៉ាស ជាគ្រូអាបធុប្រចំ នោះឈ (ដ្បិតឈ្មោះនោះប្រែមកដូច្នោះ)
ក៏តាំងខ្លួនទាស់ព្យ នឹងគេដើម្បីបង្វែរលោកមិនឱ្យជឿដ ៩តែសុលដែលហៅថា ប៉ូលដែរ គាត់ច
ានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំ ក៏សំឡឹង មើលទៅគ្រូនោះ ដោយនិយាយថា ១០នៃមនុស្សដែលពេញ
ដោយកិច្ចកល និងសេចក្តីល្បិចគ្រប់យ៉ាង ជាកូននៃអារក្សឌុ ហើយជាខ្លាំងសត្រូវ
ដល់គ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិតអើយ តើមិនព្រមឈប់បង្អួចផ្លូវត្រង់ របស់ព្រះអម្ចាស់ទេ ឬអី ? ១១មើល
ឥឡូវនេះ ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ បានមកលើឯង ហើយណា ឯងនឹងត្រូវខ្វាក់ភ្នែក មើលមិនឃើញពន្លឺថ្ងៃ
ជាយូរ បន្តិចត នោះស្រាប់តែភ្នែករបស់គ្រូនោះ បានទៅជាព្រិលៗ ហើយងងឹតសូន្យទៅ រួចក៏ដើរវិលវល់
រកអ្នកណាឱ្យដឹក ដៃ ១២កាលលោកដំណាងថជាតិ ឃើញការដែលកើតមក ដូច្នោះ នោះក៏ជឿ
ព្រមទាំងមានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត អំពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់ផង ។
នៅស្រុកពិស៊ីឌា អាន់ទីយ៉ូក

១៣ប៉ូល និងពួកគូកនគាត់ ក៏ចុះសំពៅចេញពីប៉ាដុសទ ទៅដល់ពេកា នៅស្រុកប៉ាមភីលាធា ឯយ៉ូហានន
គាត់បែកពី គេ ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ១៤តែគេចេញពីពេកា
ដើរកាត់ទៅឯអាន់ទីយ៉ូកបនៅស្រុកពិស៊ីឌា ក៏ចូលទៅអង្គុយក្នុងសាលាប្រជុំនៅថ្ងៃឈប់សំរាកព
១៥ក្រោយការដែល អានមើលក្រិត្យវិន័យភក និងគម្ពីរពួកហោរាហើយ នោះមេ សាលាក៏ប្រើមនុស្ស ឱ្យទៅប្រ

ាប់ថា បងប្អូនអើយ បើមាន សេចក្តីអ្វី នឹងទូន្មានដល់ពួកជន នោះសូមបងប្អូនមាន ប្រសាសន៍ចុះ
១៦លំដាប់នោះ ប៉ុលកំក្រោកឡើង ធ្វើគ្រឿង សំគាល់នឹងដៃម និយាយថា ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងអស់
អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអើយ សូមស្តាប់ចុះ ១៧ព្រះនៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលយើងនេះ ទ្រង់
រើសពួកព្រះយេស៊ូ យើងរាល់គ្នា ក៏លើកដំកើងសាសន៍យើង ក្នុងកាលដែលគេ
អាស្រ័យនៅស្រុកអេស៊ីរ៉ាឡើយ រួចទ្រង់នាំគេចេញពី ស្រុកនោះយ ដោយព្រះហស្តដ៏មានព្រះចេស្ដា
១៨ហើយទ្រង់ បានទ្រាំទ្រនឹងកិរិយារបស់គេនៅទីរហោស្ថានល ក្នុងរវាង ប្រហែលជា៤០ឆ្នាំ
១៩ក្រោយដែលទ្រង់បានបំផ្លាញសាសន៍ ទាំង៧នគរនៅស្រុកកាណានរំ នោះក៏ចែកស្រុករបស់គេ
ដល់ពួកព្រះយេស៊ូយើងដោយចាប់ឆ្នោត ២០ក្រោយការ ទាំងនោះមក ទ្រង់ប្រទានឱ្យមានចៅហ្វាយហ
ក្នុងរវាង ប្រហែលជា៤៥០ឆ្នាំ ដរាបដល់គ្រាហោរាសាយអែលឡ ២១នោះគេសូមឱ្យមានស្តេចអ
រួចព្រះទ្រង់តាំងសូលក ជា បុត្រគីស ក្នុងពូជអំបូរបេនយ៉ាមិនខ ឱ្យធ្វើជាស្តេចលើគេ នៅរវាង៤០ឆ្នាំ
២២កាលដកស្តេចនោះចេញហើយគ នោះ ទ្រង់លើកដារីឌុ តាំងឡើងជាស្តេចវិញយ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ពី
ស្តេចដារីឌុថា "អញរកបានដារីឌុ កូនអីសាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ដល់អញ ដែលនឹងធ្វើតាមចិត្តអញគ្រប់ជំពូក"
ច ។

២៣គឺពីព្រះវង្សាស្តេចនោះហើយឆ ដែលព្រះបានបង្កើត ព្រះអង្គសង្គ្រោះ៧១អង្គ
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលតាមសេចក្តី សន្យាលើកជាព្រះយេស៊ូវ ២៤តែមុនដែលទ្រង់យាងមកនោះ
លោកយ៉ូហាន បានប្រកាសប្រាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខាងឯ ការប្រែចិត្ត
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គ្នាជាស្រេច ហើយដ ២៥កាលលោកយ៉ូហានកំពុងតែធ្វើសំរេចការងារបំ
នោះលោកមានប្រសាសន៍ថា តើអ្នករាល់គ្នា ស្មានថា ខ្ញុំជា អ្នកណា ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះអង្គនោះទេឌុ តែមើល
ព្រះអង្គ នោះយាងមកក្រោយខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែសុព័ណិបាទ ទ្រង់ផងឆ ។

២៦ឱបងប្អូនណាជាកូនចៅពូជអ័ប្រាហាំត និងអស់អ្នកក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអើយ
ទ្រង់បានធ្វើ ព្រះបន្ទូល ពីសេចក្តីសង្គ្រោះនេះថ មកដល់អ្នករាល់គ្នា
២៧ដ្បិតដោយព្រះពួកមនុស្សនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រម ទាំងពួកមេរបស់គេមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ ក៏មិន
រាយល់ សេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរាឆ ដែលគេមើលរាល់តែថ្ងៃ ឈប់សំរាកដែរ ច
រាយល់គេធ្វើសំរេចតាមសេចក្តីទំនាយ នោះឯង ដោយគេបានកាត់ទោសដល់ទ្រង់ ២៨ហើយទោះ
បើគេរកហេតុអ្វី នឹងសំឡាប់ទ្រង់មិនបានក៏ដោយ គង់តែ គេសូមអង្វរដល់លោកពីឡាត់ ឱ្យ
រាយល់សំឡាប់ទ្រង់ដែរ ២៩ក្រោយដែលគេធ្វើសំរេច គ្រប់សេចក្តី ដែលចែងទុកពី ទ្រង់រួចហើយប

នោះគេក៏យកទ្រង់ចុះពីលើឆ្កាងផ មក បញ្ចុះក្នុងផ្នូរ៣ ៣០តែព្រះបានប្រោស ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ៣ ៣១ហើយទ្រង់លេចមក ឱ្យពួកអ្នក ដែលបានឡើងពីស្រុកកាលីឡេ
មកឯក្រុងយេរូសាឡឹមម ជាមួយនឹងទ្រង់បានឃើញជាយូរថ្ងៃ អ្នកទាំងនោះជាស្រី បន្ទាល់យពីទ្រង់
ដល់ពួកជនទាំងឡាយ ។

៣២យើងខ្ញុំក៏ប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺជា សេចក្តីសន្យាល ដែលបានតាំងនឹង
ពួកព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលបានធ្វើសំរេចតាមសេចក្តីសន្យាទ្រង់ ដល់យើងជា ពូជនៃពួកព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
ដោយទ្រង់បានប្រោសឱ្យ ព្រះយេស៊ូវីរី មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដូចមានសេចក្តី ចែងទុកមក
ក្នុងទំនុកដំកើង-បទទី២ថា "ឯងជាកូនអញ អញបានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ" ស ៣៤ហើយដែលព្រះបាន ប្រោស
ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដើម្បីមិន ឱ្យទ្រង់ត្រឡប់ទៅឯសេចក្តីពុករលួយទៀតឡើយ
នោះទ្រង់ មានបន្ទូលដូច្នោះថា "អញនឹងផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណា ស្មោះត្រង់ ដែលឱ្យដល់ដារីឌី
ដល់ឯងរាល់គ្នាដែរ" ហ ៣៥ហេតុដូច្នោះ បានជាទ្រង់មានបន្ទូល ក្នុងបទ១ទៀតថា "ទ្រង់មិនទុក
ឱ្យអ្នកបរិសុទ្ធនៃទ្រង់ឃើញ សេចក្តីពុករលួយ ឡើយ" ឡ ៣៦វិញដារីឌីឌី កាលទ្រង់បានធ្វើការងារ
ចំពោះមនុស្សជំនាន់ទ្រង់ តាមព្រះហឫទ័យព្រះរួចស្រេច ហើយ នោះក៏ផ្តល់កំរិត ហើយ
បានប្រមូលទៅមូលនឹង ពួកព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ក៏ឃើញសេចក្តីពុករលួយដែរ ៣៧តែ ព្រះអង្គនោះ ដែលព្រះ
បានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ២ ទ្រង់ មិនបានឃើញសេចក្តីពុករលួយឡើយ ។

៣៨ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនអើយ សូមជ្រាបថា ដែលមានសេចក្តីប្រោសឱ្យរួចពីបាប ៥
បានប្រកាសប្រាប់ ដល់អ្នករាល់គ្នានោះគឺដោយសារព្រះអង្គនោះឯង ៣៩មួយ ទៀត ដោយសារទ្រង់
អស់អ្នកណាដែលជឿយ បានរាប់ជា សុចរិត រួចពីគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលពុំអាចនឹងបានរាប់ ជាសុចរិត
ដោយសារក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេបានឡើយ៥ ៤០ដូច្នោះ ត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងអ្នករាល់គ្នាកើតមានសេចក្តី
ដែលពួកហោរាបានទាយទុកថា ៤១"នៃ អស់អ្នកដែល មើលងាយអើយ ចូរកាំងឆ្ងល់ ហើយវិនាសទៅចុះ
ដ្បិត អញធ្វើការ១ នៅជំនាន់ឯងរាល់គ្នា គឺជាការដែលឯង រាល់គ្នាមិនព្រមជឿឡើយ ទោះបីមានគេប្រ
ាប់មកឯង រាល់គ្នាក៏ដោយ" ច ។

៤២កាលពួកសាសន៍យូដា បានចេញពីសាលាប្រជុំទៅ ហើយឆ នោះពួកសាសន៍ដទៃ ក៏សូម
ឱ្យប៉ុលអធិប្បាយ តាម សេចក្តីទាំងនោះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក មួយក្រោយទៀត ៤៣កាលពួកអ្នកប្រជុំនោះ
បានបែកចេញពីគ្នាទៅ នោះមាន ពួកសាសន៍យូដា និងពួកចូលសាសន៍ជាច្រើន ដែលមក ថ្វាយបង្គំ
គេដើរតាមប៉ុល និងបាណាបាស ដែលទូន្មានឱ្យ គេកាន់ខ្ជាប់ក្នុងព្រះគុណនៃព្រះជ ។

៤៤ដល់ថ្ងៃយប់សំរាកក្រោយ នោះពួកអ្នកក្រុងស្ទើរតែ ទាំងអស់ក៏មកប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹងស្តាប់ព្រះបន្ទូល
៤៥តែកាល ពួកសាសន៍យូដាបានឃើញមនុស្សទាំងហ្នឹងដូច្នោះ នោះ កើតមានចិត្តពេញដោយសេចក្តីច្រើនណែន
ហើយក៏ឆ្លើយ ទទឹងទាស់ឈរ នឹងសេចក្តីដែលប៉ុលអធិប្បាយនោះ ទាំងជំនះ ហើយប្រមាថផងព្យា ។

៤៦ប៉ុន្តែ ប៉ុល និងបាណាបាស និយាយដោយក្លាហានថា មុខគួរឱ្យយើងខ្ញុំ ថ្លែងប្រាប់ព្រះបន្ទូល
ដល់អ្នករាល់គ្នា ជាមុនដំបូងដ ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបោះបង់ចោល ព្រះបន្ទូលនោះ
ហើយជំនុំជំរះកាត់ទោសដល់ខ្លួនឯងថា មិនគួរនឹងទទួលបានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនោះទេ ហេតុដូច្នោះ ប
ានជាយើងខ្ញុំ បែរទៅឯពួកសាសន៍ដទៃវិញប ៤៧ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្គាប់ មកយើងខ្ញុំ ដូច្នោះថា
“អញបានតាំងឯង សំរាប់ជាពន្លឺ ដល់សាសន៍ដទៃខុ ដើម្បី ឱ្យឯង បានសំរាប់ជាសេចក្តីសង្គ្រោះ ដល់ចុងផែនដី
បំផុត” ឈ ។

----៤៨កាលពួកសាសន៍ដទៃបានឮដូច្នោះ---នោះគេមាន សេចក្តីអំណរ
ហើយក៏សរសើរព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ណ ចំណែកអស់អ្នកដែលត្រូវបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនោះ ក៏ប
ានជឿ ៤៩ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ត បានផ្សាយសុស សាយ ទូទៅពេញក្នុងស្រុកនោះ
៥០តែពួកសាសន៍យូដា គេព្យុះព្យង់ពួកស្ត្រីអ្នកមុខអ្នកការ ដែលមកថ្វាយបង្គំ និង ពួកអ្នកធំនៅក្នុងទីក្រុងនោះ
បណ្តាលឱ្យមានសេចក្តីបៀត បៀនដល់ប៉ុល និងបាណាបាស ក៏ដេញអ្នកទាំង២នោះ ចេញពីស្រុកគេទៅថ
៥១ដូច្នោះ អ្នកទាំង២ក៏រលាស់ចូល ដីពីជើងចេញទៅសំនឹងគេទ
រួចចេញទៅឯក្រុងអ៊ីកូនាម៥២ឯពួកសិស្សន---គេមានចិត្តពេញ---ដោយសេចក្តីអំណរ
ហើយនិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប ។

ជំពូក ១៤

នៅឯទីក្រុងអ៊ីកូនាម

១៤ ១កាលនៅក្រុងអ៊ីកូនាមផ ក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងសាលា
ប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា បានអធិប្បាយ នាំឱ្យទាំងពួក សាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកយ៉ាងសន្តិភាពបានជឿ
២ប៉ុន្តែ ឯពួកសាសន៍យូដាដែលមិនព្រមជឿ គេព្យុះព្យង់ ហើយចាក់ រុកពួកសាសន៍ដទៃ
ឱ្យគេទាស់នឹងពួកជំនុំវិញម ៣ចំណែក ប៉ុល និងបាណាបាស ក៏នៅទីនោះជាយូរថ្ងៃ គេអធិប្បាយ
យ៉ាងក្លៀវក្លាយដោយនូវព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់ អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណទ្រង់ ដោយទ្រង់ប្រ
សប្បទាន ឱ្យមានទិសគាល់ និងការអស្ចារ្យកើតមក ដោយសារដៃ អ្នកទាំង២នោះរ

៤៨មនុស្សទាំងឡាយនៅទីក្រុងនោះ គេ បែកបាក់គ្នា អ្នកខ្លះកាន់ខាងសាសន៍យូដា ខ្លះខាងពួក សាវ័កល
៥តែកាលពួកសាសន៍ដទៃ និងពួកសាសន៍យូដាវ ព្រមទាំងពួកនាម៉ឺនរបស់គេ បានលើកព្រួញគ្នានឹងទៅគ្នាគិះ
ដៀល ហើយចោលនឹងថ្ម ៦នោះអ្នកទាំង២បានដឹង ហើយក៏ រត់ហទៅឯទីក្រុងនៅស្រុកលូកៅនាវិញ
គឺលីស្ត្រា និងឌីមេ ហើយនិងស្រុកនៅជុំវិញ ៧ក៏ប្រកាសប្រាប់ឲ្យដំណឹងល្អអនោ កន្លែងទាំងនោះ ។
នៅទីក្រុងលីស្ត្រា និងឌីមេ

៨រីឯនៅក្រុងលីស្ត្រា មានមនុស្សម្នាក់ មានជើងពិការ

គាត់អង្គុយនៅដោយខ្លិនតាំងតែពីផ្ទៃម្តាយមកក មិនដែល ដើរសោះឡើយ ៩អ្នកនោះបានឮប៉ុលអធិប្បាយ
ហើយប៉ុល ក៏សំឡឹងមើលទៅគាត់ ឃើញថាគាត់មានសេចក្តីជំនឿល្អម ដើម្បីឱ្យបានជាខ
១០នោះក៏បន្តិជាសំឡេងខ្លាំងថា ចូរក្រោក ឈរឱ្យត្រង់ឡើងត រួចអ្នកនោះក៏ស្ទុះឡើងដើរយ ១១កាល
ហ្នឹងមនុស្ស បានឃើញការដែលប៉ុលធ្វើ នោះ គេបន្តិឡើង ជាភាសាលូកៅនាថា ពួកព្រះច
ានកាឡានិម្មិតជាមនុស្ស ចុះ មកឯយើងហើយង ១២គេក៏ហៅបាណាបាសជា ព្រះសេយ្យស
ហើយប៉ុលជាព្រះហើមេស ពីព្រោះគាត់ជា មេសដែងច ១៣ហើយសង្ឃរបស់ព្រះសេយ្យស
ដែលនៅមុខក្រុងគេ ក៏នាំ យកគោឈ្មោល ហើយនិងភ្នំទៅដល់ខ្លោងទ្វារក្រុង ចង់ ថ្វាយយញ្ញូបូជា
ជាមួយនឹងបណ្តាមនុស្ស ។

១៤កាលបាណាបាស និងប៉ុលជាសាវ័កបានដឹង នោះក៏ ហែកអារវ័ន្តនធី

រត់ចូលទៅកណ្តាលហ្នឹងមនុស្ស ស្រែកឡើង ថា ១៥អ្នករាល់គ្នាអើយ ហេតុអ្វីបានជាធ្វើដូច្នេះ ? យើងខ្ញុំជា
មនុស្សជ វិស័យដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ មួយទៀត យើងក៏ ប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អឈ ដល់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យច
ានបែរចេញ ពីអស់ទាំងការ ដែលឥតប្រយោជន៍យ៉ាងនេះញ ទៅឯព្រះដី មានព្រះជន្មរសវិញដ
ដែលទ្រង់បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី វ សមុទ្រ និងរបស់ទាំងអស់

ដែលនៅស្ថានទាំងនោះផង១៦ក្នុងកាលជំនាន់មនុស្សពីបុរាណនោះ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឈ ឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍
ដើរតាមផ្លូវរបស់គេរៀងខ្លួនណា ១៧ប៉ុន្តែ ទ្រង់មិនដែលលែងមានទីបន្ទាល់ពីព្រះអង្គទ្រង់ទេត ដោយ
ទ្រង់តែងតែផ្សាយព្រះគុណមក គឺទ្រង់ប្រោសប្រទាន ឱ្យ ភ្លៀងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ឱ្យមានរដូវដ៏សំបូរថ
ដើម្បីនឹង បំពេញចិត្តយើង ដោយអាហារ និងសេចក្តីអំណរទ ១៨តែ

ដែលគាត់អធិប្បាយសេចក្តីទាំងនោះដល់គេ នោះឃាត់គេ មិនឱ្យថ្វាយយញ្ញូបូជាដល់ខ្លួនសឹងតែមិនបានផង ។

១៩មានពួកសាសន៍យូដាខ្លះធម៌ក៏អាសន៍ច្រើន និងអ្នកុនាមន គេបញ្ចុះបញ្ចូលហ្នឹងមនុស្ស
ឱ្យចោលប៉ុលនឹងថ្មប រួចគេ អូសគាត់ចេញទៅក្រៅទុកចោល ដោយស្មានថាបានស្លាប់ ហើយ ២០ប៉ុន្តែ

ពួកសិស្សផ្សេងៗចោមព័ទ្ធភាគ រួចគាត់ក្រោក ឡើង ចូលទៅក្នុងទីក្រុងវិញ ហើយដល់ថ្ងៃស្អែក គាត់និង បាណាបាសក៏ចេញទៅឯទៀត ។

ការវិលត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក

២១ ក្រោយដែលប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ ហើយបានសិស្ស

ជាច្រើននៅក្នុងនោះ នោះក៏ត្រឡប់ទៅឯលីស្ត្រា អ៊ីកូនាម និងអាន់ទីយ៉ូកវិញ

២២ ព្រមទាំងចំរើនកំឡាំងដល់ពួកសិស្ស ឱ្យមានចិត្តរឹងប៉ឹងឡើង ហើយទូន្មាន ឱ្យនៅស្ថិតស្ថេរក្នុង

សេចក្តីជំនឿយ ដោយពាក្យថា ត្រូវតែទ្រាំរងទុក្ខវេទនា ជាច្រើនរ ទើបនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន

២៣ កាលបាន រើសពួកចាស់ទុំ តាំងឡើងល ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំហើយ

អធិស្ឋានទាំងតមរំនោះក៏ប្រគល់គេទុកនឹងព្រះអម្ចាស់សដែលគេបានជឿដល់ទ្រង់ហើយ

រួចនាំគ្នាដើរកាត់ស្រុកពីស៊ីដា ទៅរហូតដល់ស្រុកប៉ាមភីលា ២៥ ក្រោយដែលអធិប្បាយតាម

ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងពិការូចហើយ នោះក៏ចុះទៅឯអាតាលា

២៦ ក៏ចុះសំពៅពីទីនោះ ត្រឡប់ទៅឯអាន់ទីយ៉ូកវិញ ជា កន្លែង ដែលគេបានទុកដាក់អ្នកទាំង២

ក្នុងព្រះគុណនៃព្រះអ សំរាប់ការ ដែលទើបនឹងធ្វើសំរេចក ២៧ លុះដល់ហើយ ក៏ ប្រមូលពួកជំនុំមក ថ្លែងប្រ

ាប់ពីការដែលព្រះបានធ្វើដោយ សារខ្លួនខ ហើយពីទ្រង់បានបើកទ្វារគ នៃសេចក្តីជំនឿដល់ សាសន៍ដទៃដែរ

២៨ រួចក៏នៅទីនោះជាមួយនឹងពួកសិស្សជា យូរក្រែល ។

ជំពូក ១៥

ការប្រឹក្សាយោបល់នៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹម

១៥ ១ មានមនុស្សខ្លះ ចុះពីស្រុកយូដា មកបង្រៀនដល់

ពួកជំនុំថា បើមិនបានកាត់ស្បែកឆ តាមទម្លាប់របស់លោក ម៉ូសេជ នោះពុំអាចនឹងបានសង្គ្រោះឡើយ

២ ដូច្នោះ កាលប៉ុល និងបាណាបាស បានជជែកនឹងគេ ហើយមានសេចក្តីដេញ ដោលគ្នាខ្លាំងរួចហើយ

នោះពួកជំនុំបានជំរុំឱ្យប៉ុល និង បាណាបាស ព្រមទាំងអ្នកខ្លះទៀតក្នុងពួកគេ ឡើងទៅឯពួក សាវ័ក

និងពួកចាស់ទុំ ល នៅក្នុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីនឹងសួរបញ្ជាក់ពីដំណើរនោះ ដូច្នោះពួកជំនុំក៏ចេញជូនដំណើរ

អ្នកទាំងនោះទៅ រួចគេដើរកាត់ស្រុកភេនីសដ និងស្រុក សាម៉ារី ទាំងថ្លែងប្រាប់ពីរឿង ដែលសាសន៍ដទៃច

ានប្រែ ចិត្តជឿបំ គេក៏នាំឱ្យពួកជំនុំទាំងអស់ មានសេចក្តីអំណរជា ខ្លាំង ៤ លុះដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ

នោះពួកជំនុំ ពួក សាវ័ក និងពួកចាស់ទុំក៏រាក់ទាក់ទទួលគេ រួចគេថ្លែងប្រាប់ ពីគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលព្រះច

ានធ្វើ ដោយសារខ្លួនឌុ ៥នោះមានអ្នកខ្លះក្នុងពួកធរណីស៊ីណ ដែលជឿគេឈរឡើង និយាយថា ត្រូវតែកាត់ស្បែក ឱ្យពួកសាសន៍ដទៃនោះ ហើយ បង្គាប់ឱ្យកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេដែរត ។

៦ពួកសាវ័ក និងពួកចាស់ទុំ ក៏ប្រជុំគ្នាប្រឹក្សាពិដណើរ នោះ ៧សុះបានជជែកគ្នាជាយូរទៅ នោះពេត្រុសក្រោក ឡើង និយាយថា បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា កាលពីដើម ព្រះបានរើស ក្នុងពួកយើងរាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យពួក សាសន៍ដទៃ បានព្រះបន្ទូលនៃដំណឹងល្អ ហើយឱ្យបាន ជឿ ថា ដោយសារមាត់ខ្ញុំ ។

៨នោះព្រះដ៏ជ្រាប នូវចិត្តទ មនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់បាន ធ្វើបន្ទាល់ពិគេ ដោយទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ គេ ដូចជាដល់យើងរាល់គ្នាដែរ ៩ទ្រង់មិនបានរាប់ពួក យើង និងពួកគេ ខុសពីគ្នាទេន គឺបានសំអាតចិត្តគេ ដោយ សារសេចក្តីជំនឿជឿដែរ ១០ចុះហេតុអ្វីច ានជាល្បួងព្រះផ ដោយបំពាក់នឹមនៅកពួកសិស្សដូច្នោះ ដែលទោះទាំងពួក ព្រះយេស៊ូ ឬយើងរាល់គ្នា ក៏ពុំអាចនឹងទ្រទ្រាំបានផង ១១យើងជឿថា បានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណភ នៃព្រះអម្ចាស់ យេស ្រូវដូចជាគេដែរ ។

១២ពួកជំនុំទាំងអស់គ្នាក៏នៅស្ងៀម ស្តាប់បាណាបាស និង ប៉ុល ដែលគេរាយរឿងប្រាប់ ពីទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះបានធ្វើក្នុងពួកសាសន៍ដទៃដោយសារ ខ្លួន ១៣កាលឈប់អធិប្បាយហើយ នោះយ៉ាកុបរឿយឡើង ថា អ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនអើយ សូមស្តាប់ខ្ញុំសិន ១៤សឹម៉ូន បានឆ្លងប្រាប់ ពីបែបយ៉ាងណា ដែលព្រះទ្រង់ប្រោសដល់ ពួកសាសន៍ដទៃជាមុនដំបូង ដើម្បីរើសយកវាស្ត្រ១ពួកពិគេ ទុកសំរាប់ព្រះនាមទ្រង់ល ១៥ហើយសេចក្តីទំនាយរបស់ពួក ហោរា ក៏ត្រូវនឹងដំណើរនោះដែរ ដូចជាមានសេចក្តីចែង ទុកមកថា : ១៦"ក្រោយនោះ អញនឹងត្រឡប់មក លើកទីលំនៅរបស់ហ្លួង ដាវីឌ ដែលរលំនោះឡើង អញនឹងសង់ត្រង់កន្លែងបាក់ បែក ហើយដំឡើង ឱ្យត្រង់ឡើងវិញ ១៧ដើម្បីឱ្យសំណល់ មនុស្ស បានស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងសាសន៍ដទៃ ទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានហៅតាមឈ្មោះអញនោះផង នេះ ហើយជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលធ្វើការទាំង នោះ" ១៨គ្រប់ការដែលព្រះទ្រង់ធ្វើ នោះទ្រង់បានជ្រាប តាំងពីអស់កល្បរៀងមកស ។

១៩ដូច្នោះបើតាមគំនិតខ្ញុំ នោះមិនត្រូវធ្វើឱ្យពួកសាសន៍ ដទៃ ដែលងាកបែរមកឯព្រះវិញមានចិត្តខ្វល់ឡើយ ២០គឺ ត្រូវសរសេរធ្វើទៅ ឱ្យគ្រាន់តែចៀសវាងចេញពីរូបព្រះ ដែលនាំឱ្យស្លាកក្រោក១ហ ពីសេចក្តីកំផិត១ឡ ពីសត្វដែល សំឡាប់ដោយច្របាច់១ ហើយពីឈាម១អ ប៉ុណ្ណោះ ២១ព្រោះតាំងពីចាស់បុរាណមក មានគេប្រកាសប្រ

ាប់ពី លោកម៉ូសេ នៅគ្រប់ទីក្រុងទាំងអស់ ហើយគេមើលតម្កីរ លោក នៅអស់ទាំងសាលាប្រជុំ
រាល់តែថ្ងៃឈប់សំរាក ដែរក ។

សំបុត្រធ្វើទៅពួកបងប្អូនសាសន៍ដទៃ

២២នោះពួកសាវ័ក និងពួកចាស់ទុំខ ព្រមទាំងពួកជំនុំ គ្រប់គ្នាក៏យល់ព្រមថា
គួរនឹងរើសយកអ្នកខ្លះក្នុងពួកគេ គឺ យូដាស ដែលហៅថា បាសាបាស១ និងសីឡាស១ត ជាពួក
អ្នកមុខក្នុងពួកជំនុំ ដើម្បីនឹងចាត់ឱ្យទៅឯអាន់ទីយ៉ូកយ ជា មួយនឹងប៉ុល ហើយនិងបាណាបាស
២៣គេក៏ធ្វើសំបុត្រធ្វើ ដោយសារអ្នកទាំងនោះ បែបដូច្នោះថា :

សំបុត្រយើងខ្ញុំ ជាពួកសាវ័ក ពួកចាស់ទុំ និងពួកបងប្អូន
ទាំងអស់គ្នា ធ្វើមកជំរាបសួរ ដល់ពួកបងប្អូនសាសន៍ដទៃ ដែលនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកយ ស្រុកស៊ីរី ច
និងស្រុកគីលីកាឆ ឱ្យបានជ្រាបជ ។

២៤ដ្បិតយើងខ្ញុំបានឮថា មានអ្នកខ្លះចេញពីពួកយើងខ្ញុំ មកនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាខ្វល់ចិត្ត ហើយ
ឱ្យរលំគំនិត ដោយ ពាក្យសំដីដែលគេថា ត្រូវតែកាត់ស្បែក ហើយកាន់តាម ក្រិត្យវិន័យផង តែយើងខ្ញុំមិនច
ានបង្គាប់គេទេឈ ២៥ដូច្នោះ យើងខ្ញុំបានព្រមព្រៀងគ្នា យល់ឃើញថា គួរនឹងរើសអ្នកខ្លះ
ចាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនិងបាណាបាស ហើយនិង ប៉ុល ជាសំឡាញ់ស្នូនភ្នំនៃយើងខ្ញុំ ២៦ដែលច
ានប្រថុយ ជីវិតព្យ ដោយយល់ដល់ព្រះនាម នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃយើងរាល់គ្នា ២៧ដូច្នោះ យើងខ្ញុំច
ានចាត់យូដាស និង សីឡាសដមក ឱ្យជំរាបដល់អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់មាត់ ពីសេចក្តី នោះឯង
២៨ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំ និងយើងខ្ញុំ រាល់គ្នាបានយល់ឃើញថា មិនគួរគប្បីនឹងដាក់បន្ទុកអ្វីទៀត
លើអ្នករាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្តីទាំងនេះ ដែលត្រូវតែកាន់ នោះឡើយ ២៩គឺឱ្យចៀសវាងចំពោះរបស់ដែលច
ានថ្វាយ ដល់រូបព្រះ១ ឈាម១ សត្វដែលសំឡាប់ដោយច្របាច់ក១ និងសេចក្តីកំផិត១
បើអ្នករាល់គ្នាចៀសវាងពីរបស់ទាំងនេះ នោះបានល្អហើយឌុ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយ
សេចក្តីសុខចុះ ។

៣០កាលពួកជំនុំបានឱ្យអ្នកទាំងនោះទៅហើយ នោះ គេទៅដល់អាន់ទីយ៉ូក
ក៏ប្រជុំពួកសិស្សទាំងប៉ុន្មាន ហើយ ប្រគល់សំបុត្រនោះដល់ពួកជំនុំ ៣១លុះបានអានមើលសំបុត្រ ស្រេចហើយ
ពួកនោះក៏មានសេចក្តីរីករាយ ដោយពាក្យ កំសាន្តនោះ ឯយូដាស និងសីឡាសឯដែលជាគ្រូអធិប្បាយ
ដែរណ គេបានប្រដៅទូន្មានជាច្រើនដល់ពួកជំនុំ ព្រមទាំង តាំងឱ្យគេមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង
៣៣កាលនៅទីនោះជាយូរ បន្តិច នោះពួកជំនុំឱ្យគេត្រឡប់ទៅឯពួកសាវ័កវិញដោយ សុខសាន្ត ៣៤តែ ស

ឡាស គាត់គាប់ចិត្តនៅទីនោះតទៅ ទៀត ៣៥៦ប៉ុល និងបាណាបាស បានបង្កង់នៅក្រុង
អាន់ទីយ៉ូកនោះដែរ ទាំងបង្រៀន ហើយប្រកាសប្រាប់ថា ដំណឹងល្អ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ជាមួយនឹងមនុស្ស ឯទៀតជាច្រើនទៀត។

ការខ្វែងគំនិតគ្នារវាងលោកប៉ុល និងបាណាបាស

៣៦ កាលក្រោយបន្តិចថ្ងៃមក នោះប៉ុលនិយាយនឹងបាណា-

បាស ថា ចូរយើងត្រឡប់ទៅសួរពួកបងប្អូន នៅអស់ទាំង ក្រុងច ជាទីដែលយើងច
ានផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ន ផង ដើម្បីឱ្យដឹងពីគេថាជាយ៉ាងដូម្តេច ៣៧ បាណាបាស
គាត់គិតចង់យកយ៉ូហាន ដែលហៅថាម៉ាកុសប ទៅជាមួយ ផង ៣៨ តែប៉ុលមិនចូលចិត្តនឹងយកគាត់ទៅទេ
ពីព្រោះជាន់ មុន គាត់បានចាកចោលគេផ ពីកាលនៅស្រុកប៉ារីសាម្តង ហើយ មិនច
ានទៅធ្វើការជាមួយគ្នាទៅឡើយ ៣៩ ដូច្នោះ គេមានការណ៍ទាស់ទែងគ្នាខ្លាំង ដល់ម្ល៉េះបានជាបែក
ចេញពីគ្នា ឯបាណាបាស គាត់យកម៉ាកុស ចុះសំពៅទៅឯ កោះគីប្រុស ៤០ តែប៉ុល គាត់រើសយកស៊ីឡាសវិញព
ហើយ ចេញដំណើរទៅ ដោយមានពួកជំនុំផ្ទុកផ្ទុកក្នុងព្រះគុណ នៃព្រះអម្ចាស់ភ
៤១ នោះគាត់ដើរកាត់ស្រុកស៊ីរី ម និងស្រុក គីលីតា ក៏តាំងឱ្យពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានបានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង។

ជំពូក ១៦

លោកធីម្នីថែចូលរួមជាមួយលោកប៉ុល និងស៊ីឡាស

១៦ ១ រីឯប៉ុល បានទៅដល់ក្រុងឌីបេ និងលីស្ត្រាលហើយ
នៅទីនោះ ក៏ប្រទះឃើញសិស្សម្នាក់ ឈ្មោះ ធីម្នីថែ ជាកូន របស់ស្ត្រីសាសន៍យូដាម្នាក់ដែលបានជឿស-តែ
ឪពុកជា សាសន៍ក្រិក ២ គាត់ជាអ្នកមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អក្នុងពួកជំនុំហ នៅលីស្ត្រា និងអ៊ីកូនាមឡ ៣ ឯប៉ុលចង់
ឱ្យអ្នកនោះទៅជាមួយ ផង បានជាគាត់នាំយកទៅកាត់ស្បែកឱ្យ ដោយព្រោះពួក
សាសន៍យូដាដែលនៅស្រុកទាំងនោះ ដ្បិតគេដឹងគ្រប់គ្នា ថា ឪពុកគាត់ជាសាសន៍ក្រិកអ ៤ កំពុងដែលដើរកាត់
អស់ ទាំងទីក្រុង នោះក៏ប្រគល់សេចក្តីបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានដល់គេ ជាសេចក្តីដែលពួកសាវ័ក និងពួកចាស់ទុំក
ដែលនៅក្រុង យេរូសាឡឹម បានជំនុំសំរេចឱ្យគេកាន់តាម ៥ យ៉ាងនោះ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
មានសេចក្តីជំនឿរឹតតែខ្លាំង ហើយ ចំនួននៃពួកសិស្ស ចេះតែចំរើនកើនឡើង ជាព្រលឹងថ្ងៃ ៦ កាលច
ានដើរកាត់ស្រុកព្រីតាច និងដែនខេត្តកាឡាទីនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ឃាត់មិនឱ្យផ្សាយព្រះបន្ទូល
នៅស្រុកអាស៊ីទេដ ៧ បានជានាំគ្នាចុះទៅឯស្រុកមីសាវិញ ហើយខំចូលទៅក្នុងស្រុកប៊ីចូនា ប៉ុន្តែ

ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះយេស៊ូវឈមិនអនុញ្ញាតឱ្យចូលទេ ផ្លូវគេដើរហួសពី ស្រុកមីសា ចុះទៅឯទ្រព្យអាសវិញ្ញាណ
៩នៅយប់នោះ ប៉ុលបាន ឃើញក្នុងការជាក់ស្តែងដ ជាមនុស្សពីស្រុកម៉ាសេដូនម្នាក់បំ ឈរអង្វរគាត់ថា
សូមអញ្ជើញឆ្លងមកជួយយើងខ្ញុំ ដែលនៅ ស្រុកម៉ាសេដូននេះផង ១០លុះគាត់បានឃើញការជាក់ស្តែង
នោះរួចហើយ នោះយើងខ្ញុំ ក៏រកឱកាស នឹងទៅឯស្រុក ម៉ាសេដូនភ្លាម ដោយយល់ឃើញថា

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហៅ យើងឱ្យទៅផ្សាយដំណឹងល្អដល់គេ ។

សេចក្តីសន្ទនារបស់នាងលីខានៅទីក្រុងភីលីព

១១កាលបានចុះសំពៅចេញពីទ្រព្យអាសណទៅ នោះក៏ដំរង់

ទៅឯកោះសាម៉ូត្រាស ហើយថ្ងៃក្រោយបានដល់នាប៉ូល

ពីទីនោះ យើងក៏ទៅដល់ក្រុងភីលីព ជាទីក្រុងលេខ១ក្នុង ខេត្តម៉ាសេដូនថ ដែលជាស្រុកចំណុះ
ហើយយើងសំចតនៅ ទីនោះបានបួនដប់ថ្ងៃ ។

១៣ដល់ថ្ងៃឈប់សំរាកទ យើងដើរចេញពីទីក្រុង ទៅឯ មាត់ទន្លេ ជាកន្លែងដែលគេធ្លាប់អធិស្ឋាន
ក៏អង្គុយនិយាយ និងពួកស្រីៗដែលប្រជុំគ្នា ១៤នោះមានស្ត្រីម្នាក់ ជាអ្នកជំនួញ ល្មមពណ៌ស្វាយ ឈ្មោះលីខា
ពីក្រុងធារោវាច ជាអ្នកដែល ថ្វាយបង្គំព្រះ នាងប្រុងស្តាប់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បើក ចិត្តនាងន
ឱ្យយកចិត្តទុកដាក់តាមសេចក្តីដែលប៉ុលអធិប្បាយ ១៥កាលនាងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកប
ព្រមទាំងពួកគ្រូផ រួចហើយ នោះក៏អញ្ជើញយើងថា បើអស់លោកយល់ ឃើញថា
ខ្ញុំស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ពិត នោះសូម លោកអញ្ជើញទៅនៅឯផ្ទះខ្ញុំកុំខាន នាងក៏បង្គំដល់យើង ។
លោកប៉ុល និងសីឡាសនៅក្នុងពន្ធនាគារ

១៦រួចកាលយើងកំពុងតែទៅឯទីអធិស្ឋានព នោះមានបារស្រី

ម្នាក់មកចូបនឹងយើង នាងនោះមានអារក្សភីថង់ចូលភ ក៏ បានចំរើនឱ្យចៅហ្វាយនាងជាច្រើនដោយការទាយ
១៧នាង ដើរតាមប៉ុល និងយើងខ្ញុំ ទាំងស្រែកថា អ្នកទាំងនេះជាអ្នក បំរើនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតម ដែលប្រ
ាប់យើង ពីផ្លូវសង្គ្រោះ ១៨នាងក៏ធ្វើដូច្នោះជាយូរថ្ងៃ ទាល់តែប៉ុលមានសេចក្តីរំខាន ចិត្ត
ហើយបែរទៅនិយាយនឹងអារក្សនោះថា " អញបង្គាប់ ឯង ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ឱ្យឯងចេញពីនាង នេះទៅ !" វាក៏ចេញទៅនៅវេលានោះឯងយ ។

១៩កាលពួកចៅហ្វាយរបស់នាងឃើញថាទីសង្ឃឹម ដែល នឹងបានកំរែរ បានបាត់អស់ទៅហើយ
នោះគេក៏ចាប់ប៉ុល និងសីឡាសល ដោយកន្ត្រាក់កន្ត្រែងរំ នាំទៅឯទីផ្សារ នៅ ចំពោះមុខមេនគរហាល
២០រួចកាលនាំទៅដល់នាយកដ្ឋាន គន្ធបាល គេជំរាបថា ពួកសាសន៍យូដាទាំងនេះ នាំឱ្យ

ទីក្រុងយើងកើតវិវាទរវាងខ្ញុំណាស់ស ២១គេប្រកាសប្រាប់ពី ទំនៀមទំលាប់

ដែលយើងខ្ញុំជាសាសន៍រួមហគ្មានច្បាប់ទទួល ឬកាន់តាមឡើយឡ ។

២២ហ្នឹងមនុស្សក៏លើកគ្នាទាស់នឹងប៉ុល ហើយនិងសីឡាស ដែរ រួចមេនគរបានច
ានកន្ត្រាក់ហែកអាវតេចេញ ហើយ បង្គាប់ឱ្យវាយនឹងរំពាត់ ២៣ក្រោយដែលវាយមានស្នាម ជាច្រើនហើយ
នោះក៏យកទៅដាក់គុក បង្គាប់មេភូឃុំក ឱ្យ រក្សាដោយប្រយ័ត្នប្រយែង ២៤មេភូឃុំទទួលបង្គាប់យ៉ាង
ដូច្នោះហើយ ក៏នាំយកទៅដាក់ក្នុងគុកជ្រៅ ព្រមទាំង ដាក់ខ្នោះភ្ជាប់នៅជើងផងខ ។

២៥លុះពេលប្រហែលជាកណ្តាលអធ្រាត្រត ប៉ុល និង សីឡាសយកពុំតែអធិស្ឋាន
ហើយច្រៀងសរសើរដល់ព្រះ ឯពួកអ្នកទោសក៏ស្តាប់ដែរ-----២៦នោះស្រាប់តែកើតមាន
កក្រើកដីជាខ្លាំង ដល់ម្ល៉េះ បានជារញ្ជួយចង់ដើងជញ្ជាំង គុកផង ហើយទ្វារទាំងប៉ុន្មានរើកចេញភ្លាមឆ
ខ្នោះក៏ រហើបចេញទាំងអស់ទៅ ២៧កាលមេភូឃុំភ្ជាក់ឡើង ឃើញ ទ្វារគុកនៅចំហដូច្នោះ-----
ក៏ហូតដាវបំរុងនឹងសំឡាប់ខ្លួន ចោល ដោយស្មានថា អ្នកទោសបានរត់រួចអស់ហើយឈ ២៨ប៉ុន្តែ
ប៉ុលស្រែកឡើងយាត់ថា " កុំធ្វើបាបខ្លួនឡើយ ដ្បិត យើងនៅឯណោះទាំងអស់គ្នាទេ" ។

២៩មេភូឃុំក៏ឱ្យគេយកភ្លើងមក រួចម្នីម្នាស្ទុះចូលទៅក្នុង គុក ផ្តល់ខ្លួននៅឡើយដើមប៉ុល និងស
ឡាសទាំងញាប់ញ័រព្យ ៣០គាត់នាំគេចេញទៅក្រៅ សួរថា "លោកម្ចាស់អើយ តើ ត្រូវឱ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ឱ្យច
ានសង្រ្គោះផង ?" ដ

៣១គេក៏ប្រាប់គាត់ថា "ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅបំ នោះនឹងបានសង្រ្គោះហើយឌ
ព្រមទាំងពួកគ្រួសារ លោកផង ? ៣២គេក៏ជ្រាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដល់គាត់
និងពួកគ្រួសារទាំងអស់ដែរ ៣៣នៅវេលាយប់នោះឯងណា គាត់យកគេទៅលាងស្នាមរំពាត់ចេញ រួចខ្លួនគាត់
និងពួក គាត់ទាំងអស់ក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកភ្លាមត ៣៤នោះគាត់ថ នាំគេចូលទៅក្នុងផ្ទះ រៀបតុ
ឱ្យបរិភោគដោយមានចិត្ត រីករាយសាទរ ព្រមទាំងពួកគ្រួសារផង ដោយព្រោះបាន ជឿដល់ព្រះហើយ ។

៣៥ដល់ភ្លឺឡើង នោះមេនគរបានចាត់ពួកនាយ ឱ្យទៅ ប្រាប់ថា ចូរលែងអ្នកទាំង២នោះទៅ ។

៣៦មេភូឃុំក៏ប្រាប់ដល់ប៉ុល តាមពាក្យនោះថា-"លោក នគរបានចាត់គេមក ប្រាប់
ឱ្យលែងលោកចេញទៅ ហើយ ដូច្នោះ សូមអញ្ជើញទៅដោយសុខសាន្តចុះ" ៣៧តែ ប៉ុលឆ្លើយទៅគេថា
"ពួកមេនគរបានវាយយើងនឹងរំពាត់ នៅកណ្តាលជំនុំឥតមានកាត់ទោស ហើយបានដាក់គុកយើង ផង
ដែលយើងជាជាតិរួមដូច្នោះន ឥឡូវនេះ លោកចង់គេច កែ ប្រែជាដេញយើងទៅដោយសំងាត់វិញឬ ?
ធ្វើដូច្នោះ ពុំបានទេ ត្រូវឱ្យខ្លួនលោកមកនាំយើងចេញទៅវិញ" ។

៣៨ពួកនាយក៏ទៅជំរាបតាមពាក្យនោះ រួចពួកមេនគរ បាលមានសេចក្តីភិតភ័យ ដោយព
ថាជាជាតិរ៉ូមប ៣៩ក៏មក សូមអង្វរដល់គាត់ទាំង២នាក់ រួចនាំចេញពីក្នុងគុក ហើយ សូម
ឱ្យចេញពីទីក្រុងគេទៅផ ៤០កាលចេញពីគុកហើយ ទើប នាំគ្នាទៅឯនាងលិខិតា សុះបានឃើញពួកជំនុំភ
នោះក៏ទូន្មាន ដល់គេ រួចចេញដំណើរទៅ ។

ជំពូក ១៧

នៅឯទីក្រុងថៃស្យាឡានីច

១៧ ១ រីឯកាលបានដើរកាត់ក្រុងអាំភីប៊ូលី និងក្រុង
អ័ប៊ូឡូនា នោះគេទៅដល់ក្រុងថៃស្យាឡានីចម ជាកន្លែងដែល មានសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា
២ប៉ុលក៏ចូលទៅឯគេ តាមទំលាប់គាត់យ ហើយជំរែជំរុលដល់គេតាមគម្ពីរ ក្នុង ៣ថ្ងៃឈប់សំរាកល
៣ក៏បើកសំដែងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវតែរងទុក្ខរ រួចមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញស គាត់ក៏
និយាយថា ព្រះយេស៊ូវនេះឯង ដែលខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទនោះហើយហ
៤ពួកអ្នកនោះ ខ្លះក៏ យល់ព្រម ហើយបានចូលខាងប៉ុល និងសីឡាសឡ ព្រមទាំង ពួកសាសន៍ក្រិកសន្លឹក
ដែលតែងតែថ្វាយបង្គំព្រះ និងពួក ស្រីអ្នកមុខជាក្រែលដែរ ។

៥តែពួកសាសន៍យូដាដែលមិនព្រមជឿ គេមានចិត្តឈ្នានីស ក៏នាំយកមនុស្សពាលអនាថាខ្លះមក រួចប្រមូលច
ានមនុស្ស យ៉ាងសន្លឹក ទៅបង្កើតវិវរក្នុងទីក្រុងអ ហើយនាំគ្នាទៅ ចោមព័ទ្ធផ្ទះយ៉ាសុនករកចាប់ប៉ុល និងស
ឡាស នាំចេញមក ឯបណ្តាជន ៦លុះរកមិនឃើញ ក៏ចាប់យ៉ាសុន និងពួកជំនុំ ខ្លះខ កន្ត្រាក់ត
ដឹកនាំទៅដាក់នៅមុខចៅហ្វាយទីក្រុង ដោយ ស្រែកថា ពួកដែលនាំឱ្យក្រឡាប់ផែនដីនោះ បានមកទី
នេះហើយង ៧៧យ៉ាសុននេះ ជាអ្នកបានទទួលគេ ពួកនោះ ប្រព្រឹត្តសុទ្ធតែខុសនឹងបញ្ញត្តិរបស់សេសារ
ដោយនិយាយ ថា មានស្តេច១ទៀតឈ្មោះយេស៊ូវច ៨មនុស្សទាំងនោះក៏នាំ ឱ្យអស់បណ្តាជន--
និងចៅហ្វាយនៃទីក្រុង-កើតបាវម្ត ព្រួយដោយពូសេចក្តីនោះ រួចកាលបានយកប្រាក់ធានាពី យ៉ាសុនឆ
និងអ្នកឯទៀតហើយ នោះក៏លែងគេចេញទៅ ។

នៅឯទីក្រុងបេរា

១០ពួកជំនុំក៏ឱ្យប៉ុល និងសីឡាសជំរុលទៅឯក្រុងបេរាលយ
ទាំងយប់ភ្លាម កាលទៅដល់ នោះគេចូលទៅក្នុងសាលា ប្រជុំរបស់ពួកសាសន៍យូដា
១១រីឯពួកអ្នកស្រុកនោះមានចិត្ត ល្អជាងពួកអ្នកនៅថៃស្យាឡានីចដ គេប្រុងប្រៀបសព្វគ្រប់នឹង

ទទួលព្រះបន្ទូល ក៏ពិចារណាមើលគម្ពីរវេរាល់តែថ្ងៃ ឱ្យ បានដឹងជាសេចក្តីទាំងនោះត្រូវ ឬមិនត្រូវខ្លះ ១២ដូច្នោះ មាន ពួកគេ និងពួកស្រីសាសន៍ក្រិកជាអ្នកមុខអ្នកការជាច្រើន បានជឿ ក៏មានប្រុសៗក្រែលដែរឈ ។

១៣តែកាលពួកសាសន៍យូដានៅថែស្សាឡូនីថ បានដឹងថា ប៉ុលបានផ្សាយព្រះបន្ទូលក្នុងក្រុងបេរាដែរណ នោះគេក៏មក ព្យួរព្យួរឯបណ្តាជននៅទីនោះទៀត ១៤ដូច្នោះ ពួកជំនុំឱ្យ ប៉ុលចេញទៅភ្លាម ធ្វើដូចជានឹងទៅសមុទ្រ តែស៊ីឡាសថ និងធីម៉ូថេទនៅទីនោះតទៅ ១៥ពួកអ្នកដែលជូនប៉ុលទៅ គេនាំទៅឯក្រុងអាថែនធីវិញ រួចកាលគេទទួលពាក្យដែល គាត់ផ្តាំទៅស៊ីឡាស និងធីម៉ូថេ ឱ្យគេមកចូបនឹងគាត់ជា ប្រញាប់ នោះគេនាំគ្នាត្រឡប់វិលទៅវិញន ។
នៅឯទីក្រុងអាថែន

១៦កំពុងដែលប៉ុលចាំគេ នៅក្រុងអាថែន នោះគាត់មាន សេចក្តីរំជួលក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ដោយឃើញមានរូបព្រះ នៅ ពេញក្នុងទីក្រុងនោះ-----១៧ដូច្នោះ-- គាត់ក៏ជជែកពន្យល់ដល់ សាសន៍យូដា និងពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំក្នុងសាលាប្រជុំបគេ ហើយនៅទីផ្សារ ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលមកចូបនឹងគាត់ រាល់តែថ្ងៃដែរ ១៨តែមានពួកអេពីគូរ និងពួកស្មុកខ្លះ ជា អ្នកប្រ ជួបរមត្ត គេមកចូបនឹងគាត់ ខ្លះសួរថា តើអ្នកដែល និយាយប៉ប៉ាច់នេះចង់ថាដូចម្តេច ខ្លះទៀតថា មើលទៅ ដូចជាគាត់សំដែងពីព្រះដទៃទេ---ដ្បិតគាត់ប្រាប់គេពី ព្រះយេស៊ូវិផ ហើយពីសេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញព ១៩គេក៏ នាំយកគាត់ទៅឯភ្នំអេរិយ៉ូសត សួរថា តើយើងអាចនឹងដឹងជា សេចក្តីបង្រៀនថ្មីម ដែលអ្នកអធិប្បាយនេះយ៉ាងណាបាន ឬទេ ? ២០ដ្បិតយើងបានឮអ្នកអធិប្បាយយ៉ាងប្លែកណាស់ ដូច្នោះ យើងចង់ដឹងន័យសេចក្តីទាំងនេះដែរ ២១រីឯពួកអ្នក នៅក្រុងអាថែនយ និងពួកអ្នកប្រទេសក្រៅ ដែលមកស្នាក់នៅ ទាំងប៉ុន្មាន គេមិនដែលបង់ពេលទំនេរនឹងធ្វើអ្វីទៀតទេគេគិតតែពីប្រាប់ ប ្រស្តាប់សេចក្តីថ្មីប៉ុណ្ណោះ ។

២២ឯប៉ុល គាត់ឈរនៅកណ្តាលទីអេរិយ៉ូសត សំដែងថា ឱពួកអ្នកនៅក្រុងអាថែនអើយ ក្នុងការទាំងអស់ ខ្ញុំយល់ ឃើញថា អ្នករាល់គ្នាឧស្សាហ៍ខ្លះខ្លះកាន់សាសនាណាស់ល ២៣ដ្បិតកំពុងដែលខ្ញុំដើរចុះឡើង មើលប្រដាប់ប្រដាដែល អ្នករាល់គ្នាគោរពបូជា នោះខ្ញុំឃើញមានអាសនា១ ដែល មានចារិកថា "ព្រះដ៏ពុំស្គាល់" ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នាពីព្រះ ដែលអ្នករាល់គ្នាគោរពបូជាដោយឥតស្គាល់ នោះឯងវ ។

២៤ដ្បិតព្រះដែលបង្កើតលោកិយ និងរបស់សព្វសារពើ ស ព្រះអង្គនោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ហ ទ្រង់មិនគង់ នៅក្នុងវិហារ ដែលដៃមនុស្សបានធ្វើទេឡ ២៥ក៏ មិនបាច់មានដៃមនុស្សបំរើទ្រង់

ដូចជាទ្រង់ត្រូវការអ្វីនោះ ផងដែរ ដ្បិតគឺទ្រង់ដែលផ្គត់ផ្គង់ដោយព្រះអង្គទ្រង់ ឱ្យគ្រប់
ទាំងអស់មានជីវិតមានដង្ហើមគ្រប់ជំពូកអ ២៦ទ្រង់បានបង្កើត មនុស្សគ្រប់សាសន៍ពីឈាមតែ១ ឱ្យ
ាននៅពេញលើផែនដី ព្រមទាំងសំរេចកំណត់ពេលវេលា ដែលបានតាំងជាមុន និងព្រំទីលំនៅរបស់គេគ្រប់គ្នា
២៧ដើម្បីឱ្យគេស្វែងរក ព្រះ ក្រែងគេនឹងរកទ្រង់ឃើញ ដោយខំរារកមែននោះ ទេដឹង
ទោះបីទ្រង់មិនគង់ឆ្ងាយពីយើងនិមួយៗក៏ដោយខ ២៨ដ្បិតគឺដោយសារទ្រង់ហើយ ដែលយើងរាល់គ្នាបាន
រស់កំរើក ហើយមាននៅផងគ ដូចជាពួកអ្នកលើកកំណាព្យ ខ្លះរបស់អ្នករាល់គ្នា បាននិយាយដែរថា
“មនុស្សយើងជា ពូជព្រះដែរ” ។

២៩ដូច្នោះ បើយើងរាល់គ្នាជាពូជព្រះហើយ នោះមិនត្រូវ ឱ្យយើងស្មានថា ព្រះទ្រង់ដូចជាមាស ឬប្រាក់ ឬថ្ម
ឬជា របស់ឆ្លាក់ តាមការរចនា តាមគំនិតរបស់មនុស្សនោះទេយ ៣០ពីដើម ព្រះទ្រង់
ានទតរំលងងក្រាខ្លោល្ងង់ចមែន តែឥឡូវ នេះ ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់អន្លើ
ឱ្យប្រែចិត្តវិញ ៣១ពីព្រោះ ទ្រង់បានដាក់កំណត់ថ្ងៃដែល ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះជលោកិយ ដោយយុត្តិធម៌
ដោយសារ មនុស្សម្នាក់ ដែលទ្រង់បានដំរូវរួចហើយព្យ ព្រមទាំងដាក់ ភស្តុតាងសំព្រែងយ៉ាងជាក់លាក់
ដល់មនុស្សទាំងឡាយ ដោយទ្រង់ប្រោសមនុស្សនោះ ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

៣២កាលគេបាននិយាយពីមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ ទោះមានខ្លះចំអកឱ្យ ហើយខ្លះនិយាយថា
យើងនឹងស្តាប់ អ្នកពីដំណើរនេះម្តងទៀត ៣៣ដូច្នោះប៉ុលក៏ចេញពីចំណោម គេទៅ ។ តែមានមនុស្សខ្លះ
ត្រូវចិត្តជាប់នឹងគាត់ ព្រមទាំងជឿផង ក្នុងពួកនោះមានឈ្មោះខ្សែនីស ជាចៅក្រមនៅភ្នំអើរីយ៉ូស
និងស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះដាម៉ារីស ហើយនិងអ្នកខ្លះទៀតដែរ ។

ជំពូក ១៨

នៅឯទីក្រុងកូរិនថូស

១៨ ១ក្រោយនោះមក ប៉ុលចេញពីក្រុងអាថែនឈ ទៅឯ
កូរិនថូសណ ២នៅទីនោះ គាត់ចូបនឹងសាសន៍យូដាម្នាក់ឈ្មោះ អ័តីឡា ដែលកើតនៅស្រុកប៉ុនតុស
ជាអ្នកទើបនឹងមកពី ស្រុកអ៊ីតាលី ព្រមទាំងព្រឹស្ថីលតជាប្រពន្ធគាត់ផង ពីព្រោះ មហាវាជក្ខុខាសថ ទ្រង់
ានបង្គាប់ ឱ្យសាសន៍យូដាចេញ ពីក្រុងរ៉ូមទាំងអស់ទៅ គាត់ក៏ទៅឯអ្នកទាំង២នោះ ពារួច គាត់ស្នាក់នៅ
ហើយធ្វើការជាមួយនឹងគេ ពីព្រោះមានរបរ រកស៊ីធ្វើជាងត្រសាលដូចគ្នា---៤គាត់ក៏អធិប្បាយនៅក្នុង
សាលាប្រជុំរាល់តែថ្ងៃយប់សំរាកនព្រមទាំងបញ្ចុះបញ្ចូល ពួកសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកឱ្យជឿផង

៥ កាលសិទ្ធិសាសនា និងធម៌ម្ល៉េង បានចុះពីស្រុកម៉ាសេដូនពមកដល់ហើយ នោះ ប៉ុលមានសេចក្តីបង្ខំក្នុងចិត្ត ឱ្យផ្សាយព្រះបន្ទូល ក៏ធ្វើបន្ទាល់ អស់ពីចិត្ត ដល់សាសន៍យូដាថា "ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះគ្រីស្ទ ពិត" ភ័យខ្លាចដោយព្រះគោតាំងខ្លួន ទាស់ទទឹង ហើយក៏ដេរ ប្រមាថផងម បានជាប៉ុលរលាស់អារម្មណ៍និយាយថា "ចូរ ឱ្យឈាមអ្នករាល់គ្នា ធ្លាក់លើក្បាលអ្នករាល់គ្នាវិញចុះ ឯ ខ្ញុំបរិសុទ្ធទេស អំណឹះទៅមុខ ខ្ញុំនឹងទៅឯសាសន៍ដទៃ ហើយ" រ ។

៧ គាត់ក៏ចេញពីទីនោះ ចូលទៅក្នុងផ្ទះម្នាក់ឈ្មោះយូស៊ុស ជាអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះ ដែលមានផ្ទះនៅជានិមិត្តសាលាប្រជុំស ៨ ឯគ្រីស្ទប៉ុសហជាមេសាលាប្រជុំស គាត់ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងពួកគ្រូអគាត់ទាំងអស់ដែរ ក៏មានពួកក្រុងកូរិនថូស បានស្តាប់ ហើយជឿជាច្រើន ទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ផង ៩ វេលាយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅប៉ុល ក្នុងការជាក់ស្តែងកថា "កុំខ្លាចអ្វី ចូរសំដែងទៅ កុំនៅ ស្ងៀមឡើយ ១០ ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នកហើយគ គ្មានអ្នកណា នឹងប្រទូស្តដល់អ្នកបានទេ ខ្ញុំក៏មានមនុស្សជាច្រើន នៅក្នុង ទីក្រុងនេះដែរ"

១១ គាត់ក៏នៅទីនោះអស់១ឆ្នាំ៦ខែ ព្រមទាំង បង្រៀនព្រះបន្ទូលនៅក្នុងពួកគេយ ។

១២ កាលលោកកាលីយ៉ូ ធ្វើជាអ្នកដំណាងសាសន៍រ៉ូម នៅ ស្រុកអាខែច នោះពួកសាសន៍យូដាលើកគ្នា ព្រួតទាស់នឹង ប៉ុល គេចាប់នាំគាត់ទៅឯទីជំនុំក្តី ចោទថា ១៣ អ្នកនេះជាអ្នក បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស ឱ្យថ្វាយបង្គំព្រះខុសច្បាប់ ។

១៤ តែកាលប៉ុលរៀបរយបើកមាត់ ដោះសាខ្លួន នោះ លោក-កាលីយ៉ូនិយាយទៅពួកសាសន៍យូដាថា "នែពួក សាសន៍យូដាអើយ បើសិនណាមានការទុច្ចរិតណា ឬ ទោសកំណាចអ្វីដទៃ នោះតាមទំនង ខ្ញុំត្រូវតែទទួលស្តាប់ អ្នករាល់គ្នា ១៥ ប៉ុន្តែ បើសិនជាគេក្តី ពីដំណើរពាក្យសំដី ឬ ពីនាមឈ្មោះ ប ក្រិត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ នោះ ស្រេចនឹងអ្នករាល់គ្នាចុះ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តនឹងជំនុំជំរះចំពោះ ការយ៉ាងនោះទេ" ១៦ លោកក៏បណ្តេញគេចេញពីសាលា ជំនុំជំរះទៅ ១៧ នោះគេក៏ចាប់សូស្តេនដ ជាមេសាលាប្រជុំស មកវាយផ្ទាល់នៅមុខសាលាជំនុំ តែលោកកាលីយ៉ូ មិនរវល់ សោះ ។

លោកអ័ប៊ុឡូស លោកអ័តិឡា និងនាងព្រីស៊ីល

១៨ ឯប៉ុល គាត់នៅទីនោះជាយូរថ្ងៃទៀត រួចក្រោយដែល គាត់បានកោរសក់នៅក្រុងកេងគ្រាញហើយ គឺដោយព្រះ គាត់បានបន់បំណន់ នោះក៏លាពួកជំនុំដ ចុះសំពៅទៅឯស្រុក ស៊ីរីវិញបំ មានទាំងព្រីស៊ីល និងអ័តិឡា ទៅជាមួយផង ។

១៩ កាលទៅដល់ក្រុងអេភេសូរណហើយ នោះប៉ុលទុកគេ នៅទីនោះ តែគាត់ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំ

របស់សាសន៍ យូដា ហើយក៏ជំរុញពន្យល់ដល់គេ ២០រូចគេសូមឱ្យគាត់នៅ ជាមួយនឹងគេជាយូរបន្តិចទៀត តែគាត់មិនព្រមទេ ២១គាត់ លាគេទៅដោយពាក្យថា "ខ្ញុំត្រូវតែទៅធ្វើបុណ្យក្រោយ នេះ នៅក្រុងយេរូសាឡឹមជាមិនខាន តែបើព្រះទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យ នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញត រួច គាត់ចុះសំពៅ ចេញពីអេភេសូរទៅ ២២លុះចូលចតនៅ ក្រុងសេសារាចហើយ ក៏ឡើងទៅជំរាបសួរ ដល់ពួកជំនុំ រួចចុះទៅឯអាសនីយ៉ូកវិញទេ ។

២៣គាត់នៅទីនោះជាយូរក្រែល រួចចេញទៅ ដើរកាត់ ស្រុកកាឡាទីធ្ល និងស្រុកព្រីតានដោយលំដាប់ ព្រមទាំងតាំង ឱ្យពួកសិស្សទាំងអស់បានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើងប ២៤នៅក្នុងគ្រានោះ មានសាសន៍យូដាម្នាក់ ឈ្មោះ អ័ប៊ុឡូសផ ដែលកើតនៅក្រុង--អ័លេក្សានទ្រា---ជាអ្នកមានវេហារ ហើយក៏ចេះស្ទាត់ក្នុង គម្ពីរដែរ គាត់មកដល់ក្រុងអេភេសូរ ២៥គាត់បានសិក្សា ខាងឯផ្លូវព្រះអម្ចាស់ ហើយដោយព្រោះ គាត់មានចិត្ត ឧស្សាហ៍ បានជាគាត់អធិប្បាយភ ហើយបង្រៀន យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពីអស់ទាំងសេចក្តីខាងឯព្រះអម្ចាស់ ទោះបី ស្គាល់តែបុណ្យជ្រមុជរបស់លោកយ៉ូហានក៏ដោយ ២៦ហើយ គាត់ចាប់តាំងអធិប្បាយក្នុងសាលាប្រជុំដោយក្លាហាន កាល អ័តឺឡាយ និងព្រីសីលបានឮ នោះក៏នាំទៅពន្យល់ពីផ្លូវព្រះ ឱ្យរឹតតែច្បាស់ទៅទៀត ។

២៧រួចគាត់គិតនឹងទៅឯស្រុកអាខែរ នោះពួកជំនុំលក៏ធ្វើ សំបុត្រផ្ញើទៅទូន្មានពួកសិស្ស ឱ្យទទួលគាត់ លុះដល់ហើយ គាត់ក៏ជួយយ៉ាងសន្តិក ដល់ពួកអ្នកដែលជឿដោយព្រះគុណ ២៨ព្រោះ គាត់ជំរុញពន្យល់ពីសាសន៍យូដា នៅកណ្តាលជំនុំ ដោយប៊ុនប្រសប់ ទាំងបង្ហាញតាមគម្ពីរវិថា "ព្រះយេស៊ូវជា ព្រះគ្រីស្ទមែន" ស ។

ជំពូក ១៩

លោកប៉ូលនៅឯទីក្រុងអេភេសូរ

១៩ ១ កំពុងដែលអ័ប៊ុឡូសហៅនៅក្រុងកូរិនថូសឡ ទោះប៉ូល បានដើរកាត់អស់ទាំងស្រុកខាងលើ រហូតដល់ក្រុងអេភេ-សូរអ កាលគាត់រកឃើញសិស្សខ្លះ នោះក៏សួរថា ២ចាប់តាំង ពីអ្នករាល់គ្នាជឿមក តើបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក ហើយឬនៅ ? គេឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំមិនឮ ទាំងឡាយពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង" ។

៣គាត់សួរគេទៀតថា "ដូច្នោះ តើអ្នករាល់គ្នាបានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវអ្វី ? គេឆ្លើយថា គឺដោយនូវបុណ្យ ជ្រមុជរបស់លោកយ៉ូហានទេ ។

ឆ្លុះបញ្ចាំងនិយាយថា "លោកយ៉ូហានបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ទឹកខពិដំណើរការប្រែចិត្ត ទាំងប្រាប់ពួកជន
ឱ្យជឿដល់ ព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយលោកវិញ គឺដល់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ" ៥ កាលបានដូច្នោះហើយ
នោះគេក៏ទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវវិញយ ៦ រួច
ប៉ុលដាក់ដៃលើគេង----ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមក សណ្ឋិតលើគេច
នោះគេចាប់តាំងនិយាយភាសាដទៃអ ហើយ អធិប្បាយផង ៧ ពួកអ្នកទាំងនោះមានគ្នាប្រហែលជា១២ នាក់
។

៨ ប៉ុលក៏ចូលទៅអធិប្បាយក្នុងសាលាប្រជុំដោយក្លាហាន
ហើយក្នុងរវាង៣ខែ គាត់ចេះតែជជែកពន្យល់ ព្រមទាំង បញ្ចុះបញ្ចូលគេ----
ឱ្យជឿតាមអស់ទាំងសេចក្តីពិនគរព្រះឈ ៩ លុះកាលអ្នកខ្លះញ កើតមានចិត្តរឹងទទឹង ហើយចចេស
ព្រមទាំងនិយាយអាក្រក់ពីផ្លូវនោះដ នៅមុខប្រជាជន នោះ គាត់ក៏ថយចេញពីគេទៅ
ញែកយកទាំងពួកសិស្សទៅផង រួចគាត់ជជែកពន្យល់ ក្នុងសាលាបង្រៀនរបស់ទីវានុស ជា រាល់តែថ្ងៃ
១០ គាត់ធ្វើដូច្នោះអស់២ឆ្នាំខ្ម ដល់ម៉្លេះបានជា អស់អ្នកដែលនៅស្រុកអាស៊ីណបានព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកផងណ ។

១១ ហើយ ព្រះទ្រង់ធ្វើការប្រទ្ធិបារមីយ៉ាងប្លែកៗត ដោយ សារដៃប៉ុល ១២ ដល់ម៉្លេះច
ានជាគេគ្រាន់តែយកកន្សែង ឬ ក្រមាពីខ្លួនគាត់ ទៅដាក់លើមនុស្សមានជំងឺ នោះគេក៏បាន ជាថ
ហើយមានអារក្សអសោច៏ចេញពីមនុស្សដែរ ។

១៣ រីឯមានមនុស្សសាសន៍យូដាខ្លះជាគ្រូមន្តអាគម ដែល ដើរចុះឡើង គេក៏ចាប់តាំងអំពាវនាវ
ដល់ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ពីលើមនុស្សដែលមានអារក្សអសោច៏ ទ ចូលថា "អញបង្គាប់ឯង
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវ៧ ដែលប៉ុល ប្រកាសប្រាប់នោះ" ១៤ ក្នុងពួកមនុស្សដែលធ្វើដូច្នោះ មាន៧ នាក់
ជាកូននៃសាសន៍យូដាម្នាក់ ដែលធ្វើជាសង្គ្រាជ ឈ្មោះ ស្តេវ៉ា ១៥ តែអារក្សអសោច៏ឆ្លើយទៅគេថា
"យើងស្គាល់ ព្រះយេស៊ូវ ហើយក៏ស្គាល់ប៉ុលបន្តិចបន្តួចដែរ តែឯង រាល់គ្នា តើជាអ្នកណាវិញ ?"
១៦ រួចមនុស្ស ដែលមានអារក្ស អសោច៏ចូល ក៏ស្ទុះទៅលើគេ ទាំងបង្រួប ហើយឈ្នះគេ ដល់ម៉្លេះ ច
ានជាគេរត់ចេញពីផ្ទះនោះទាំងអាក្រាត ហើយ មានរបួសផង ។

១៧ ឯអស់មនុស្សនៅក្រុងអេភេសូរនទាំងសាសន៍យូដា និង សាសន៍ក្រិកផង បានដឹងរឿងនោះ
ក៏កើតមានចិត្តភ័យ ខ្លាចបទាំងអស់គ្នា ហើយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវក៏បាន ឡើងឡើង
១៨ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានជឿ គេមកលន់ តួ ព្រមទាំងសំដែងប្រាប់ ពីការដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តផង

១៩ឯមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តិវិជ្ជាប្លែកៗនោះ ក៏មានច្រើននាក់ បានយកក្បួនដំរាវរបស់ខ្លួន មកដុតចោល នៅចំពោះមុខ មនុស្សទាំងអស់គ្នា គេបានគិតថ្លៃក្បួនទាំងនោះមើល ឃើញ មានដំឡើងអស់៥ម៉ឺនរៀល ២០គីយ៉ាងដូច្នោះឯង ដែល ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់៨ បានចំរើនកើនឡើង ហើយបាន ឈ្នះដោយអំណាច៧ ។

២១ក្រោយការទាំងនោះមក ប៉ុលពតសំរេចក្នុងចិត្តថា កាលណាបានដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូនភ--- និងស្រុកអាខែម ហើយ នោះគាត់នឹងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមយ ក៏និយាយថា ក្រោយដែលខ្ញុំ បានទៅឯណោះហើយ នោះត្រូវឱ្យខ្ញុំទៅ មើលក្រុងរ៉ូមដែររ ។

ភាពរីករវនៅទីក្រុងអេភេសូរ

២២គាត់ចាត់អ្នកជំនួយគាត់២នាក់លឺធីម៉ូថេរី និងអេវ៉ាស្តុស

ឱ្យទៅស្រុកម៉ាសេដូន តែខ្លួនគាត់ស្នាក់នៅក្នុងស្រុកអាស៊ីហា បន្តិចទៀត ២៣នៅគ្រានោះ កើតមានរីករវជាធំពីដំណើរ ផ្លូវនោះ ។ ២៤ដ្បិតមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះដេមេទ្រាស ជាជាងប្រាក់ ដែលធ្វើអាស្រមព្រះឱ្យអានពីប្រាក់ គាត់ជួយដល់ពួកជាង ទាំងប៉ុន្មានឱ្យបានកំរៃជាច្រើន ២៥កាលគាត់ បានប្រមូលគេ ព្រមទាំងពួកអ្នក ដែលមានរបរដូចគ្នាទាំងប៉ុន្មានមក នោះ គាត់និយាយថា " អ្នករាល់គ្នាអើយ អ្នកដឹងថា យើងបានផល ចំណេញពីរបរនេះមកអ ២៦អ្នកក៏ឃើញ ហើយពួកថា ឈ្មោះ ប៉ុលនេះ ច ានបញ្ចុះបញ្ចូល ព្រមទាំងបង្វែរមនុស្សសន្លឹក ទៅហើយ មិនត្រឹមតែនៅអេភេសូរកប៉ុណ្ណោះ គឺស្ទើរតែ នឹងគ្រប់សព្វនៅស្រុកអាស៊ីផងខ ដោយពាក្យថា អស់ទាំងព្រះ ដែលដៃមនុស្សធ្វើ នោះមិនមែនជាព្រះទេត ២៧ដូច្នោះ មាន អន្តរាយកើតដល់យើង មិនត្រឹមតែសមាគមនេះ ដោយ គេលែងរាប់អានប៉ុណ្ណោះ គឺក្រែងគេលែងទាំងគោរព ប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិហារ របស់ព្រះឱ្យអានដ៏ធំថែមទៀតផង រួចសិរិល្អ នៃព្រះរបស់យើង ដែលគ្រប់ស្រុកអាស៊ី និង លោកិយទាំងមូលក៏ថ្វាយបង្គំ នឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ ។

២៨កាលគេឮសេចក្តីនោះហើយ គេក៏មានពេញដោយ សេចក្តីកំហឹង ហើយស្រែកប្រកាសថា "ព្រះឱ្យអាននៃពួក ក្រុងអេភេសូរយើង ទ្រង់ធីរិសេស" យ ២៩នោះក៏កើតមាន រីករវពេញក្នុងក្រុង គេស្រុះចិត្តគ្នាចាប់កន្ត្រាក់កែយុសង និង អើរិស្តាកច ជាអ្នកស្រុកម៉ាសេដូន ដែលដើរដំណើរជាមួយ នឹងប៉ុល នាំម៉ឺម៉ាចូលទៅក្នុងរោងជំនុំ ៣០ឯប៉ុលគាត់គិត ចូលទៅឯបណ្តាជនដែរ តែពួកសិស្សជមិនព្រមឱ្យទៅទេ ៣១ហើយមានពួកចៅហ្វាយនៅស្រុកអាស៊ីខ្លះដែលស្រឡាញ់ គាត់ ក៏ចាត់គេមកអង្វរថា " សូមកុំ ឱ្យចូលទៅក្នុងរោងជំនុំ នោះឡើយ" ។

៣២ឯបណ្តាជន ខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ ខ្លះស្រែកយ៉ាងនោះឈ ដ្បិតមនុស្សក្នុងចំណោមនោះ កំពុងជ្រួលជ្រើមជាខ្លាំងច្រើន មិនដឹងជាគេប្រជុំគ្នាដោយហេតុអ្វីផង ៣៣ពួកសាសន៍យូដា

ក៏បានអំណោយព្រះស្រី ចេញពីហ្វូងមនុស្ស ទៅខាងមុខ គាត់ក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់នឹងដៃពួក
ចង់ដោះសារីនឹងបណ្តា មនុស្ស ៣៤កាលគេបានដឹងថា គាត់ជាសាសន៍យូដា គេក៏ ស្រែកឡើងព្រមគ្នា
ចំនួនប្រហែលជា២ម៉ោងថា ព្រះឱអាន នៃពួកក្រុងអេភេសូរយើង ទ្រង់ធីរិសេស" ដ ។

៣៥កាលលោកភូឈួយ បានធ្វើបង្អង់ដល់ហ្វូងមនុស្ស នោះក៏និយាយថា
នៃពួកក្រុងអេភេសូរអើយបំ តើមានអ្នក ឯណាដែលមិនដឹងថា ពួកអ្នកនៅក្នុងនេះ ជាអ្នកថែរក្សា
ព្រះវិហារនៃព្រះឱអានដ៏ធំ ដែលធ្លាក់មកពីព្រះសេយ្យស នោះ ៣៦ដូច្នោះ ដែលសេចក្តីនោះជាពិតហើយ
នោះគួរតែ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានធ្វើដោយស្រួលទៅចុះ មិនត្រូវឱ្យធ្វើ ដោយរលះរលាំងដូច្នោះឡើយ
៣៧អ្នករាល់គ្នាបាននាំ មនុស្សទាំងនេះមក----ដែលមិនមែនជាចោរលួចវិហារឌុ ប
ប្រមាថដល់ព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាទេ ៣៨ដូច្នោះ បើសិនជា ដេមេទ្រាស និងពួកជាង ដែលមកជាមួយគ្នានេះ
មានរឿង អ្វីនឹងអ្នកណា នោះមានទីសំរាប់ជំនុំជំរះក្តីស្រាប់ ហើយមាន ទាំងពួកចៅក្រមផងណា ត្រូវ
ឱ្យគេប្តឹងប្តល់គ្នាទៅចុះ ៣៩តែ បើអ្នករាល់គ្នា ចង់សួរពីដំណើរណាទៀត នោះត្រូវតែបាន សំរេចក្នុងជំនុំ
ដែលប្រជុំតាមច្បាប់វិញ ៤០ដ្បិតខ្លាចក្រែង យើងត្រូវទោសជាពួកបះបោរ ដោយព្រោះរឿងដែលកើត
មកនៅថ្ងៃនេះ ដ្បិតគ្មានហេតុណាមួយ ដែលយើងអាច នឹងដោះសារីពីការប្រជុំនេះបានទេ
៤១កាលមានប្រសាសន៍ សេចក្តីទាំងនេះរួចហើយ នោះលោកឱ្យគេទៅវិញទៅ ។

ជំពូក ២០

ដំណើរឆ្លងកាត់ខេត្តម៉ាសេដូន និងស្រុកក្រិក

២០ ១លុះក្រោយដែលការចលាចលនោះ បានស្ងប់ស្ងាត់
ហើយ នោះប៉ុលហៅពួកសិស្សតមក រួចលាគេចេញទៅឯ ស្រុកម៉ាសេដូនវិញថ ២កាលគាត់ចុ
ានដើរកាត់ដែនស្រុក ទាំងនោះ ហើយអធិប្បាយទូន្មានជាច្រើន ដល់ពួកសិស្ស នោះគាត់បានដល់ទៅស្រុកក្រិក
៣ក៏នៅស្រុកនោះ អស់ ៣ខែ តែកាលគាត់រៀបនឹងចុះសំពៅទៅឯស្រុកស៊ីរីទ នោះ ពួកសាសន៍យូដា
គេគិតល្បិចទាស់នឹងគាត់ បានជាគាត់ សំរេចនឹងទៅតាមស្រុកម៉ាសេដូនវិញន ៤មានសូប៉ាត្រុស
ដែលនៅក្នុងបេរា អើរីស្តាកប និងសេគុនដុស ពីពួក ថែស្សាឡូនីចផ កែយុសព និងធីម៉ូថេភ ពីក្រុងឌីបេ
ហើយ ទីរឹកុសម និងទ្រភីមយ ពីស្រុកអាស៊ីរ គេជូនដំណើរទៅត្រឹម ស្រុកអាស៊ី ៥អ្នកទាំងនោះចេញទៅមុន
ក៏ចាំយើងរាល់គ្នាល នៅត្រង់ក្រុងទ្រាអាសរ ៦ក្រោយថ្ងៃបុណ្យនំប៉ុងឥតដំបែ នោះ យើងក៏ចុះសំពៅ
ចេញពីក្រុងភីលីពាស ទៅ៥ថ្ងៃទើបបានដល់ ទៅគេនៅទ្រាអាសហ រួចយើងស្នាក់នៅទីនោះអស់៧ថ្ងៃ

។ក្មេងជំទង់ម្នាក់ឈ្មោះអើទីកុសបានរស់ឡើងវិញ

៧លុះថ្ងៃដំបូងក្នុងអាទិត្យនោះឡ កាលពួកសិស្សបានប្រជុំ គ្នា ដើម្បីកាត់នំប៉័ងអ
នោះប៉ុលក៏អធិប្បាយឱ្យគេស្តាប់ ដោយ ព្រោះគាត់រៀបនឹងចេញដំណើរទៅនៅថ្ងៃស្អែក ក៏សំដែង
ដរាបដល់ពេលកណ្តាលអត្រាត្រ ជើងនៅបន្ទប់ខាងលើក ជា កន្លែងដែលគេប្រជុំ នោះមានចង្កៀងជាច្រើន
៩គ្រានោះ មានក្មេងជំទង់ម្នាក់ ឈ្មោះអើទីកុស វាអង្គុយនៅបង្អួច ក៏ យន់ជាខ្លាំងពេក
ក្នុងពេលដែលប៉ុលអធិប្បាយ ជាយូរទៅទៀត រួចដោកធ្លាក់ចុះពីជាន់ទី៣ ទៅខាងក្រោម នោះគេលើក
វាឡើងបានស្លាប់ហើយ ១០តែ ប៉ុលចុះទៅទ្រោបពីលើវាខ ឱបត្រកង រួចនិយាយថា " កុំយំស្រែកអ្វីឡើយ
ដ្បិតវាមាន ជីវិតទេ" ត ១១កាលបានឡើងទៅលើវិញ ហើយបានកាត់ នំប៉័ងយបរិភោគទៅ នោះក៏និយាយគ្នា
ជាយូរទៅទៀត ដរាបដល់ភ្លឺ ទើបគាត់ចេញដំណើរទៅ ១២គេក៏នាំក្មេង ជំទង់នោះមកវិញទាំងរស់ ហើយគេច
ានក្បាច់ចិត្តជាខ្លាំង ។

បណ្តាំលោកប៉ុលចំពោះពួកចាស់ទុំនៅទីក្រុងអេភេសូរ

១៣ឃើងរាល់គ្នាក៏ចុះសំពៅជាមុន បើកទៅដល់អាសុស

ចាំទទួលប៉ុលនៅទីនោះ ដ្បិតគាត់បានផ្តាំដូច្នោះ ព្រោះ គាត់ចង់ដើរវិញ

១៤កាលគាត់មកដល់យើងនៅត្រង់អាសុស នោះយើងទទួលគាត់ចុះសំពៅ ទៅឯមិទូលេន ១៥ក៏ចេញ

ពីទីនោះ រួចស្រែកឡើង បានទៅដល់ទន្លេមនិងកោះយីយ៉ូស ហើយដល់ថ្ងៃក្រោយទៀត យើងច

ានដល់ទៅសាម៉ុស រួច ចូលចតនៅក្រុងទ្រគីលាម លុះថ្ងៃក្រោយទៀតទើបបាន ដល់ទៅក្រុងមិលេតង

១៦ដ្បិតប៉ុលបានសំរេចនឹងទៅបង្អួស ក្រុងអេភេសូររួច ដើម្បីមិនឱ្យខាតពេល នៅស្រុកអាស៊ីឆ

ដោយគាត់ប្រញាប់នឹងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមដ ឱ្យទាន់ ពេលបុណ្យថ្ងៃ៥០ បើសិនជាបានឈ ។

១៧ប៉ុលក៏ចាត់គេពី មិលេតញ ទៅឯក្រុងអេភេសូរ ដើម្បី នឹងហៅពួកចាស់ទុំដ ក្នុងពួកជំនុំនោះមក

១៨លុះមកដល់ ហើយ គាត់និយាយទៅគេថា ឯកិរិយារបស់ខ្ញុំ គ្រប់ពេល គ្រប់វេលា

ដែលនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា តាំងពីថ្ងៃ ដែលខ្ញុំចូលទៅស្រុកអាស៊ីមុនដំបូងខ្ម ១៩គឺដែលខ្ញុំបានបំរើ

ព្រះអម្ចាស់ ដោយចិត្តសុភាពគ្រប់ជំពូក ហើយស្រក់ទឹក ភ្នែកឈជាច្រើន ទាំងត្រូវសេចក្តីល្បង

ដោយកិច្ចកលរបស់ ពួកសាសន៍យូដា បែបយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់គ្នាដឹង ស្រាប់ហើយណា ២០ក៏ដឹងថា ខ្ញុំមិនច

ានខាននឹងប្រាប់សេចក្តី អ្វីត ដែលមានប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ គឺបាន បង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា

នៅកណ្តាលជំនីវិញ ហើយពីផ្ទះ១ ទៅផ្ទះ១ផង ២១ក៏ធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត ដល់ទាំងពួកសាសន៍ យូដាថ

និងពួកសាសន៍ក្រិកផង គឺពីការប្រែចិត្តទៅឯព្រះ ហើយពី សេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃ

យើងរាល់គ្នា ។ ២២ឥឡូវនេះ មើល ខ្ញុំមានសេចក្តីបណ្តាលក្នុងចិត្ត ចង់ទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡឹមន
ឥតដឹងការអ្វីដែលនឹងកើតដល់ខ្ញុំនៅ ទីនោះទេ ២៣ ដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ បន្ទាល់ដល់
ខ្ញុំបន្តនៅគ្រប់ទីក្រុងថា មានចំណង និងសេចក្តី វេទនានៅរង់ចាំខ្ញុំផ ២៤ប៉ុន្តែ នោះមិនអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំទេព
ខ្ញុំក៏មិនរាប់ជីវិតនេះ ទុកជារបស់វិសេសដល់ខ្ញុំដែរ ឱ្យ តែខ្ញុំបានបង្ហើយ ការរត់ប្រណាំងរបស់ខ្ញុំ
ដោយអំណរចុះ ព្រមទាំងការងារមដែលខ្ញុំបានទទួល អំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គឺឱ្យខ្ញុំ បានធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់
ពីដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ វិញរ ។

២៥ឥឡូវនេះ មើល ខ្ញុំដឹងហើយថា ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំបានដើរទៅមកជាមួយ
ដោយភ័យប្រសព្វគ្នា ទាំង ប្រកាសប្រាប់ ពីនគរនៃព្រះល នោះគ្មានអ្នកណាមួយនឹង ឃើញមុខខ្ញុំឡើយឡើយ
២៦ដូច្នោះ ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នក រាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះថា ខ្លួនខ្ញុំបរិសុទ្ធ ពីឈាមអ្នករាល់គ្នា ទាំងអស់ស
២៧ព្រោះខ្ញុំមិនបានខាន នឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់ទាំងគំនិតរបស់ព្រះទេហ ២៨ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នា
ប្រយ័ត្នខ្លួន ហើយខំថែរក្សាហ្វូងសិស្សឡ ដែលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បានតាំងអ្នករាល់គ្នា
ឱ្យធ្វើជាអ្នកគង្វាលដល់ គេអ ដើម្បីឱ្យបានឃ្លាលពួកជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ក ដែលទ្រង់បាន ទិញខ
ដោយព្រះលោហិតគព្រះអង្គទ្រង់ចុះ ២៩ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា ក្រោយដែលខ្ញុំទៅបាត់
នោះនឹងមានផ្លែព្រៃដ៏សាហាវវយ ដែលមិនចេះប្រណិដល់ហ្វូង វានឹងចូលមក ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា
៣០ហើយក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ក៏នឹងកើតមាន មនុស្ស ដែលនឹងអធិប្បាយសេចក្តីទំនាស់ខុសដែរ ដើម្បី
នឹងទាញនាំពួកសិស្សចុះទៅតាមគេវិញ ៣១ដូច្នោះឱ្យចាំយាម ចុះ ចូរនឹកចាំថា ក្នុងរវាង៣ឆ្នាំឆ
ខ្ញុំចេះតែប្រដៅទូន្មាន ដល់អ្នករាល់គ្នា និមួយៗដោយទឹកភ្នែក ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ឥតឈប់ឈរឡើយជ ។

៣២ឥឡូវនេះ ខ្ញុំធ្វើអ្នករាល់គ្នាទុកនឹងព្រះឈ ហើយនឹង ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណទ្រង់ ដែលអាចនឹងស
ងចិត្ត ហើយ និងឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានកេរ្តិ៍អាករព្យ នៅក្នុងពួកនៃអស់ អ្នកដែលបានព្រែកជាបរិសុទ្ធដ ៣៣
ខ្ញុំមិនដែលលោភចង់ បានប្រាក់ មាស ឬសំលៀកបំពាក់ របស់អ្នកណាឡើយប ៣៤អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា
ដៃខ្ញុំនេះបានផ្គត់ផ្គង់ គ្រប់របស់ ដែលខ្ញុំត្រូវការ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយផងឌ ៣៥ខ្ញុំ
ានបង្ហាញអ្នករាល់គ្នា ដោយគ្រប់ការទាំងអស់ថា គួរ ឱ្យខំធ្វើការដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបានជួយ ដល់ពួកអ្នកខ្សោយ
ហើយនិងនឹកចាំ ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែល ទ្រង់មានបន្ទូលថា " ដែលឱ្យ នោះបានពរ
ជាជាងទទួល" ។

៣៦លុះបាននិយាយសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះប៉ុល ក៏លុតជង្គង់អធិស្ឋានជាមួយនឹងគេទាំងអស់គ្នា
៣៧ហើយ គ្រប់គ្នាក៏យំជាច្រើន រួចគេឱបគាត់ថើបដោយផ្ចិតផ្ចមណ

៣៨ទាំងមានសេចក្តីព្រួយពីពាក្យនេះជាដើម គឺដែលគាត់ ថា "គេមិនឃើញមុខគាត់ទៀតឡើយ" ត
រួចក៏ជូនគាត់ទៅ ដល់សំពៅ ។

ជំពូក ២១

ដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ទីក្រុងយេរូសាឡឹម

២១ ១កាលយើងទ បានឃ្នាតចេញផុត ពីគេទៅហើយ

នោះក៏បើកក្តោង ដំរង់ទៅឯកោះកូស ហើយថ្ងៃក្រោយ បានដល់កោះរ៉ូដូស រួចពីនោះទៅដល់ក្រុងប៉ាតារ៉ា

២កាល ឃើញសំពៅ១មានដំណើរទៅឯស្រុកភេនីសធី នោះយើង ក៏ចុះតាមសំពៅនោះចេញទៅទៀត

៣ដល់បានឃើញកោះ គឺប្រុសហើយ នោះបានបើកបង្ហូរទៅខាងឆ្វេង រួចទៅ ដល់ស្រុកស៊ីរីន

ចូលចតនៅត្រង់ក្រុងទីរ៉ុស ដ្បិតសំពៅត្រូវ រើទំនិញនៅទីនោះ ៤លុះកាលរកឃើញពួកសិស្សបហើយ នោះ

ក៏ស្នាក់នៅទីនោះ៧ថ្ងៃ ហើយគេយាត់ប៉ុលដោយ នូវព្រះវិញ្ញាណផ មិនឱ្យគាត់ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម

ឡើយ ៥ប៉ុន្តែ ដល់ផុតថ្ងៃទាំងនោះទៅ យើងក៏ចេញធ្វើ ដំណើរដើរទៀត ឯពួកគេទាំងអស់

ព្រមទាំងប្រពន្ធកូន បានជូនយើងខ្ញុំ ទៅខាងក្រៅទីក្រុង រួចយើងលុតជង្គង់ អធិស្ឋាននៅមាត់ច្រាំង៧ ៦កាល៧

ានលាគ្នារួចជាស្រេច នោះយើងក៏ចុះសំពៅទៅ ហើយពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។

៧លុះសំរេចដំណើរពីក្រុងទីរ៉ុសភទៅដល់ផ្ទះលេមហើយ នោះក៏ទៅជំរាបសួរ ដល់ពួកជំនុំម ហើយ៧

ានសំចតនៅជា មួយនឹងគេអស់១ថ្ងៃ ៨ដល់ស្អែកឡើង ប៉ុល និងពួកគាត់ បានចេញទៅឯសេសារាយ

ក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ភីលីព ជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់លក្ខណ៍ពួកទាំង៧នាក់នោះ ហើយ ស្នាក់នៅនឹងគាត់

៩អ្នកនោះមានកូនក្រមុំ៤នាក់ ដែលចេះ ទាយទំនាយវ ។

១០លុះយើងបាននៅទីនោះយូរថ្ងៃ នោះមានហោរា ម្នាក់ឈ្មោះអ័ក្កាបុសស គាត់ចុះពីស្រុកយូដាមក

១១លុះមក ដល់យើងហើយ គាត់ក៏យកខ្សែក្រវ៉ាត់របស់ប៉ុល មកចង ជើងចងដៃខ្លួន ប្រាប់ថា

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលហ ដូច្នោះថា ពួកសាសន៍យូដា នឹងចាប់ចងឱ្យម្ចាស់ខ្សែក្រវ៉ាត់ នេះ បែបយ៉ាងនេះ

នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយនឹងបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃ នៃពួកសាសន៍ដទៃអ ។

១២កាលពូជូច្នោះ នោះយើង និងពួកអ្នកនៅទីនោះ ក៏ អង្វរប៉ុល មិនឱ្យឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ

១៣តែ គាត់ឆ្លើយថា "ហេតុអ្វីបានជាយំ ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំពិបាកចិត្ត យ៉ាងដូច្នោះ ? ពីព្រោះខ្ញុំព្រមស្រេចហើយ

នឹងឱ្យគេចាប់ ចងខ្ញុំចុះ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត ថែមទាំងសុខចិត្តស្លាប់ផងក នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមទៀត

គឺដោយយល់ដល់ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ" ខ ១៤នោះយើងក៏ឈប់និយាយគ ដោយ ថា

“សូមតាមព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់ចុះ” យ ពីព្រោះគាត់ មិនយល់ព្រមតាមយើងទេ ។

១៥ លុះផុតថ្ងៃទាំងនោះមក កាលយើងបានរៀបអីវ៉ាន់ ស្រេចហើយ នោះក៏ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ១៦ ក៏ មានសិស្សខ្លះពីសេសារាច ទៅជាមួយនឹងយើងដែរ បាន នាំទាំងមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះ ម៉្លាសុន ជាសិស្សចាស់ពីកោះ គីប្រុសឆ ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះគាត់ទៅ ផង ។ ដំណើររបស់លោកប៉ូលមកដល់ទីក្រុងយេរូសាឡឹម

១៧ គ្រាដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ នោះពួកជំនុំជំនុំទទួល យើងដោយអំណរឈ ១៨ ថ្ងៃស្អែកឡើង ប៉ូលក៏ចូលទៅសួរ យ៉ាកុបញ ជាមួយនឹងយើង ក្នុងកាលដែលពួកចាស់ទុំដទាំង អស់ប្រជុំគ្នានៅទីនោះ ១៩ កាលគាត់បានជំរាបសួរដល់គេ រួចហើយ នោះគាត់ថ្លែងប្រាប់ ពីអស់ទាំងការនិមួយៗ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើ ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃបំ ដោយសារ គាត់ឌុ ។

២០ គេដូច្នោះ ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះ រួចនិយាយទៅ ប៉ូលថា បងអើយ បងដឹងថា មានសាសន៍យូដាប៉ុន្មានម៉ឺន បានជឿ ហើយគេសុទ្ធតែមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ឱ្យឃ្នាតធរ កាន់តាមក្រិតវិន័យណាទាំងអស់គ្នា ២១ ក៏បាននិយាយពីបង ថា បងបង្រៀនដល់សាសន៍យូដាទាំងអស់ ដែលនៅជាមួយ នឹងសាសន៍ដទៃ ឱ្យគេលះចោលលោកម៉ូសេតចេញ ព្រម ទាំងហាមប្រាមគេ កុំ ឱ្យកាត់ស្បែកកូនថ ឬប្រតិបត្តិតាម ទំលាប់ពីបុរាណផងទ ២២ ដូច្នោះ តើដូចម្តេច ? មុខជានឹង មានគេប្រជុំគ្នាទាំងហ្នឹងជាមិនខាន ដ្បិតគេនឹងឮថា បង មកដល់ហើយ ២៣ ដូច្នោះ ចូរបងធ្វើតាមពាក្យយើងវិញ ដ្បិតមានមនុស្ស៤ នាក់ក្នុងពួកយើង នៅជាប់ក្នុងបំណន់នៅ ឡើយធុ ២៤ ចូរបងនាំយកគេ ទៅលាបំណន់ ជាមួយគ្នា ហើយចេញសោហ៊ុយឱ្យគេផង ដើម្បីឱ្យគេបានការសក់ប ចេញ នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា សេចក្តីដែលគេ និយាយពីបងនោះមិនពិតទេ គឺខ្លួនបងតែងប្រព្រឹត្ត ឡើងត្រង់ ហើយកាន់តាមក្រិតវិន័យដែរ ២៥ ឯពួកសាសន៍ ដទៃដែលជឿ នោះយើងបានផ្ញើសំបុត្រទៅហើយ ដោយ សំរេចថា មិនចាំបាច់ឱ្យគេកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះទេ ត្រូវប្រយ័ត្នតែនឹងរបស់អ្វី ដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ ហើយ ឈាម និងសត្វសំឡាប់ដោយច្របាច់ក ហើយនិងសេចក្តី កំផិតប៉ុណ្ណោះផ ។

២៦ នោះប៉ូលក៏នាំយកអ្នកទាំងនោះទៅ លុះស្អែកឡើង កាលបានព្រឹកជាបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងគេហើយ ក៏ចូលទៅ ក្នុងព្រះវិហារ ដើម្បីប្រាប់ពីកំណត់ ដែលត្រូវបានបរិសុទ្ធ ចាំទំរាំដល់ច ានថ្វាយដង្ហាយសំរាប់គេគ្រប់គ្នា ។

ការចាប់ខ្លួនលោកប៉ូល

២៧ កាលជិតគ្រប់៧ថ្ងៃនោះហើយ នោះពួកសាសន៍យូដា

ពីស្រុកអាស៊ី គេឃើញប៉ុលកងក្នុងព្រះវិហារ ក៏ព្យុះព្យុះដល់ បណ្តាមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន----

រួចលូកដៃទៅចាប់យកគាត់ភ ហើយស្រែកថា ២៨នៃ ! អ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែល អើយ ! មកវិយ
ជួយគ្នា នេះហើយជាមនុស្សដែលបង្រៀន ដល់មនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់ទីដំបង់ ឱ្យទាស់នឹងសាសន៍ យើង
និងក្រិត្យវិន័យ ហើយទីនេះដែរ ឥឡូវនេះបាននាំ ទាំងសាសន៍ក្រិក ចូលមកក្នុងព្រះវិហារ ធ្វើបង្កាប់ទីបរិសុទ្ធ
នេះថែមទៀតផងម ២៩ដំណើរនេះ គេស្មានថា គាត់នាំ សាសន៍ក្រិកនោះ ទៅក្នុងព្រះវិហារ
ដោយព្រោះពីថ្ងៃមុន គេឃើញទ្រកិមយជាអ្នកស្រុកអេភេសូររនៅជាមួយនឹងគាត់ ក្នុងទីក្រុង ។

៣០នោះក្រុងទាំងមូលក៏កើតជ្រួលជ្រើម បណ្តាជនទាំង ឡាយគេរត់មកមូលគ្នា កាលចាប់ប៉ុលបានហើយល
នោះ គេទាញកន្ត្រាក់គាត់ចេញទៅខាងក្រៅព្រះវិហារ រួចបិទ ទ្វារភ្លាម

៣១តែកំពុងដែលគេរកចន្លោះសំឡាប់គាត់ នោះ ដំណឹងក៏ព្យុះទៅដល់មេទ័ពធំថា មានកើតវិករពេញ
ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ៣២លោកក៏យកទាហាន និងមេទ័ពរង នាំរត់ចុះទៅឯគេភ្លាម កាលឃើញលោក
និងទាហានមក ដល់ គេក៏ឈប់លែងវាយប៉ុលស ។

៣៣លោកចូលទៅចាប់គាត់ហ ហើយបង្គាប់ឱ្យដាក់ ច្រវាក់ឡ្យ២ខ្សែអ រួចស៊ើបសួរពីគាត់ជាអ្នកណា ហើយច
ាន ធ្វើអ្វីខ្លះ ៣៤តែក្នុងប្លងមនុស្ស ខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ ខ្លះ ស្រែកយ៉ាងនោះក ដូច្នេះ
លោកពុំអាចនឹងដឹងអ្វីជាប្រាកដ បាន ដោយព្រោះមានសួរស៊ានអីងកងជាខ្លាំង បានជា លោកបង្គាប់
ឱ្យនាំគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទាយខ ៣៥លុះបាន ដល់ទៅជណ្តើរគបន្ទាយហើយ នោះពួកទាហានត្រូវលើក
សែងគាត់ឡើង ដោយព្រោះប្លងមនុស្សច្រឡោតឡើងជា ខ្លាំង ៣៦ដ្បិតមានបណ្តាជនសន្លឹកណាស់
ដែលដើរតាមមក ទាំងស្រែកថា "ឱ្យសំឡាប់វាទៅ"យ ។

លោកប៉ុលថ្លែងទៅកាន់បណ្តាជន

៣៧កាលគេរៀបនឹងនាំប៉ុល ចូលទៅក្នុងបន្ទាយង នោះ

គាត់និយាយទៅមេទ័ពធំថា "តើលោកបើកឱ្យខ្ញុំជំរាប បន្តិចបានឬទេ ?" លោកសួរថា "ឯងចេះនិយាយភាសា
ក្រិកដែរឬ ? ៣៨ដូច្នេះ តើឯងមិនមែនជាសាសន៍អេស៊ីពូ នោះ ដែលនាំឱ្យបះបោរអំពីមុន
ព្រមទាំងនាំពួកមនុស្ស កាប់ចាក់គ្នា៤ពាន់នាក់ ឱ្យទៅនៅទីរហោស្ថានចទេឬអី ?"ឆ

៣៩តែប៉ុលឆ្លើយតបថា "ខ្ញុំជាសាសន៍យូដា មកពីក្រុង តើសុសជ ដែលនៅស្រុកគិលីតាលយ
ឯស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជាក្រុងឥតមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះនោះទេ ដូច្នេះ សូម លោកបើក
ឱ្យខ្ញុំនិយាយទៅជនទាំងឡាយបន្តិចសិន" ។

៤០លោកក៏បើកឱកាសឱ្យ រួចប៉ុលឈរលើជណ្តើរ ធ្វើ គ្រឿងសំគាល់ពួ នឹងដៃដល់បណ្តាជន លុះច

ានស្ងប់ស្ងាត់ ហើយ នោះគាត់និយាយទៅគេជាភាសាហេព្រើរដថា:

ជំពូក ២២

២២ ១ "ឱអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូន ហើយជាឪពុកអើយ! ប៉

សូមស្តាប់សេចក្តីដោះសាររបស់ខ្ញុំសិន!" ២ (កាលគេឮគាត់ និយាយជាភាសាហេព្រើរខ្ម

នោះគេរឹតតែនៅស្ងៀមទៅ ទៀត) រួចគាត់និយាយថា ៣ "ខ្ញុំជាសាសន៍យូដាណ កើតនៅ ក្រុងតើសុសណ

ក្នុងស្រុកគិលីគាត តែបានរៀននៅទីក្រុង នេះ ទៀបជើងថលោកកាម៉ាលាទ ដែលលោកបង្រៀនខ្ញុំ

តាមន័យត្រឹមត្រូវ ក្នុងក្រិត្យវិន័យ របស់ពួកព្រះយេស៊ូ ហើយខ្ញុំមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ដល់ព្រះ

ដូចជាអ្នករាល់គ្នា សព្វថ្ងៃនេះដែរ ៤ ពីដើម ខ្ញុំជាអ្នកធ្វើទុក្ខបៀតបៀនបដល់ មនុស្ស ដែលកាន់តាមផ្លូវនេះផ

ឱ្យដល់ស្លាប់ក៏មានព្រមទាំងចាប់ចងគេ ទាំងប្រុសទាំងស្រី បញ្ជូនទៅដាក់ គុកពដែរ ៥ ដូចជាសំដេចសង្ឃ

និងពួកចាស់ទុំទាំងអស់ភ ជាទីបន្ទាល់ពីខ្ញុំស្រាប់ហើយខ្ញុំបានទទួលយកសំបុត្រពីលោក ទៅ

ឱ្យពួកសាសន៍យើងម នៅក្រុងដាម៉ាសយ រួចខ្ញុំក៏ចេញទៅ ដើម្បីនឹងនាំយកអស់អ្នក ក្នុងពួកនេះទាំងប៉ុន្មាន

ដែលនៅ ស្រុកនោះទាំងជាប់ចំណង មកឯក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ឱ្យ គេជាប់ទោស" ។

៦ លុះកាលខ្ញុំកំពុងតែដើរដំណើរទៅជិតដល់ក្រុងដាម៉ាស ក្នុងពេលប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ

នោះស្រាប់តែមានពន្លឺ យ៉ាងខ្លាំងពីលើមេឃ បានភ្លឺមកនៅជុំវិញខ្ញុំ ៧ ខ្ញុំក៏ដួល ដល់ដី ហើយព

សំឡេងមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "សុល! នែសុល ! ហេតុអ្វីបានជាធ្វើទុក្ខដល់ខ្ញុំ ?"

៨ ខ្ញុំបានឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើព្រះអង្គណា នុះ ? រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា

"ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ ពីភូមិ ណាសារ៉ែតល ដែលអ្នកបៀតបៀន" ៩ ឯពួកអ្នកដែលនៅជា មួយនឹងខ្ញុំ

គេក៏ឃើញពន្លឺនោះដែរ ហើយមានសេចក្តីភ័យ ខ្លាច តែមិនឮសំឡេងសព្វព្រះអង្គ ដែលមានបន្ទូលមកខ្ញុំនោះ

ទេ ។

១០ ខ្ញុំក៏ទូលសួរថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើត្រូវឱ្យទូលបង្គំ ធ្វើដូចម្តេច ?

រួចព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា " ចូរក្រោក ឡើង ចូលទៅក្នុងក្រុងដាម៉ាស នៅទីនោះនឹងមានគេប្រាប់ អ្នក

ពីអស់ទាំងការដែលបានដំរូវឱ្យអ្នកត្រូវធ្វើ!" ១១ នោះ ពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ បានដឹកដៃនាំខ្ញុំ

ចូលទៅក្នុង ក្រុងដាម៉ាស ពីព្រោះខ្ញុំមើលអ្វីមិនឃើញសោះ ដោយព្រោះ រស្មីដ៏ឧត្តមនៃពន្លឺនោះឡ។

១២ រួចមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាណានាសអ គឺជាអ្នក កោតខ្លាចដល់ព្រះតាមក្រិត្យវិន័យ

ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ល្អក្នុងពួកសាសន៍យូដាទាំងអស់ដែលនៅទីនោះក ១៣ អ្នក នោះក៏មកឈរជិតខ្ញុំ

និយាយថា "អ្នកសុលអើយ ! សូមឱ្យ ភ្នែកអ្នកបានភ្លឺឡើង!" នៅវេលានោះឯង ខ្ញុំក៏ងើបភ្នែក ឡើងឃើញគាត់ ។

១៤រួចគាត់និយាយមកខ្ញុំថា "ព្រះនៃពួកព្រះយេស៊ូ បានដំរូវឱ្យអ្នកស្គាល់ចំណង់ នៃព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយឱ្យ ឃើញព្រះដ៏សុចរិត ព្រមទាំងពួសំឡេង ពីព្រះឱស្ឋទ្រង់

១៥ដ្បិតអ្នកត្រូវធ្វើជាស្រីបន្ទាល់ពីទ្រង់ ដល់មនុស្សទាំងអស់ ពីគ្រប់ការដែលអ្នកបានឃើញ បានឮ ១៦ ឥឡូវនេះ តើអ្នក បង្អង់ចាំអ្វីទៀត ចូរក្រោកឡើង ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយលាងបាបអ្នកចេញចុះ ដោយការអំពាវនាវដល់ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈរ ។

១៧កាលខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមព្រិញ កំពុង ដែលខ្ញុំអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះវិហារ នោះខ្ញុំលង់ស្មារតីទៅដល់ ១៨ហើយក៏ឃើញទ្រង់ មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរប្រញាប់ ! ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម ទៅជាឆាប់ ពីព្រោះគេមិនទទួល ពាក្យដែលអ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំទេ!"

១៩ខ្ញុំក៏ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្នកទាំងនោះដឹងថា ទូលបង្គំបានចាប់ពួកអ្នក ដែលជឿដល់ទ្រង់ដាក់កុកបំ ហើយ ព្រមទាំងវាយខុត នៅក្នុងគ្រប់ទាំងសាលាប្រជុំផង ២០កាល ដែលឈាមស្មៅផាន ជាស្រីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ បានត្រូវខ្លាយ នោះទូលបង្គំក៏ឈរនៅទីនោះដែរ ចុះ ទាំងយល់ព្រមឱ្យ សំឡាប់គាត់ ហើយនៅចាំអារវនៃពួកអ្នកដែលសំឡាប់គាត់ផង" ឈរ ។

២១នោះទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរទៅចុះ! ដ្បិតខ្ញុំនឹង ចាត់អ្នក ឱ្យទៅសាសន៍ដទៃ ដែលនៅឆ្ងាយ" ណា ។

លោកប៉ុលជាជាតិរ៉ូម

២២គេក៏ស្តាប់គាត់ ដរាបដល់ពាក្យនោះ រួចគេស្រែក កាត់ឡើងថា "ចូរដកមនុស្សយ៉ាងនេះ ពីផែនដីចេញត ដ្បិត មិនគួរឱ្យវាទៅរស់ទៀតទេ !" ថ

២៣ហើយដោយព្រោះគេចេះតែស្រែកឡើង ទាំងកន្ត្រាក់ ដោះអារវគេចេញទ ហើយបាចចូលដីទៅលើផ ២៤នោះបាន ជាមេទ័ពធំ បង្គាប់ឱ្យនាំគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទាយន រួចប្រាប់ប ឱ្យវាយសួរចម្លើយ ដើម្បី ឱ្យដឹងពីហេតុអ្វី បានជាគេស្រែក ទាស់នឹងគាត់ជាខ្លាំងម៉្លោះ ២៥ប៉ុន្តែ កំពុងដែលគេយកខ្សែមក ចងប៉ុល ឱ្យចំកោង នោះគាត់និយាយទៅមេទ័ពរង ដែល ឈរនៅទីនោះថា "តើមានច្បាប់នឹងវាយសាសន៍រ៉ូមនឹង រំពាត់ មុនដែលកាត់ទោសដែរឬអី ?" ថ

២៦លុះមេទ័ពរងឮដូច្នោះ នោះក៏ទៅជំរាបដល់មេទ័ពធំ ថា "លោកគិតធ្វើអ្វីដូច្នោះ? ដ្បិតមនុស្សនោះជាសាសន៍រ៉ូម!"

២៧នោះមេម៉ែតែងចូលមក សួរប៉ុលថា "ចូរប្រាប់អញឯង ជាសាសន៍រ៉ូមឬ ?" គាត់ឆ្លើយថា "បាទ!"

២៨លោកក៏និយាយថា អញបានបង់ប្រាក់ច្រើនណាស់ ដើម្បីឱ្យបានចូលជាតិរ៉ូមនេះ

តែប៉ុលនិយាយថា ខ្ញុំនេះកើត មកជាសាសន៍រ៉ូមតែម្តង ។

២៩ដូច្នោះ ពួកអ្នកដែលត្រូវសួរចម្លើយព ក៏ថយចេញជា ១រំពេច ហើយមេម៉ែតែងមានសេចក្តីភិតភ័យ ដោយដឹងថា គាត់ជាសាសន៍រ៉ូម ពីព្រោះបានជ្រុលជាចងមគាត់ហើយ ។

លោកប៉ុលនៅមុខពួកក្រុមជំនុំ

៣០ដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង លោកក៏ស្រាយចំណងយ ហើយ ប្រាប់ដល់ពួកសង្គ្រាម

និងពួកក្រុមជំនុំរទាំងអស់ ឱ្យប្រជុំគ្នា រួចលោកនាំប៉ុលចុះមក ដាក់នៅកណ្តាលពួកគេ ដោយចង់

ដឹងច្បាស់ពីហេតុអ្វី បានជាពួកសាសន៍យូដាស ចោទប្រកាន់ គាត់ដូច្នោះ ។

ជំពូក ២៣

២៣ ១ប៉ុលក៏សំឡឹងមើលទៅពួកក្រុមជំនុំ និយាយថា

"ឱអ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនអើយ !សេ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយ បញ្ជាចិត្តជ្រះស្អាតហ នៅចំពោះព្រះ

ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ" ២តែអាត្មាសាសន៍ ជាសំដេចសង្ឃ លោកបានបង្គាប់ដល់ ពួកអ្នកដែលឈរជិត

ឱ្យទះមាត់គាត់អ ៣នោះប៉ុលនិយាយ ទៅលោកថា "ឱកំផែងលាបសកអើយ! ព្រះទ្រង់នឹងវាយលោកវិញ

លោកអង្គុយជំនុំជំរះខ្ញុំតាម ក្រិត្យវិន័យ ចុះដូចម្តេច បានជាហ៊ានបង្គាប់ឱ្យគេវាយខ្ញុំខុស នឹងក្រិត្យវិន័យដូច្នោះ ?"ខ

៤ពួកអ្នកដែលឈរជិត ក៏ស្តីឱ្យគាត់ថា "តើឯងហ៊ាន ដៀលដល់សំដេចសង្ឃនៃព្រះដែរឬ ?"

៥ប៉ុលឆ្លើយថា បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនបានដឹងថា លោកជា សំដេចសង្ឃទេ

ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "មិនត្រូវ និយាយអាក្រក់ ពីចៅហ្វាយរបស់សាសន៍ឯងឡើយ" គ

៦កាលប៉ុលបានដឹងថា ពួកគេ១ចំណែក ជាពួកសាខូស៊ីយ ហើយ១ចំណែកទៀត ជាពួកផារីស៊ី

នោះគាត់បន្តិសំឡេង ឡើងក្នុងពួកក្រុមជំនុំថា "បងប្អូនរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំជាពួក ផារីស៊ីច

ហើយជាកូននៃពួកផារីស៊ី ខ្ញុំជាបំជំនុំជំរះ គឺដោយ ព្រោះតែសេចក្តីសង្ឃឹមនេះថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើង

វិញ" ៧កាលគាត់និយាយដូច្នោះហើយ នោះពួកផារីស៊ី និងពួកសាខូស៊ី គេកើតទាស់ទែងគ្នា

បណ្តាជំនុំក៏បែកខ្ញែក ដែរ ៨ដ្បិតពួកសាខូស៊ីប្រកាន់ថា គ្មានសេចក្តីរស់ឡើងវិញ ក៏គ្មានទេវតា ប

៩វិញ្ញាណណាផង តែពួកផារីស៊ីជឿថាមាន វិញ ។

៥នោះកើតមានសូរទ្រហឹងអឹងអាប់ជាខ្លាំង ហើយពួក អាចារ្យខ្លះ ខាងពួកធិរិស្សិយ ក៏ឈរឡើងជជែកថា យើង មិនឃើញជាមនុស្សនេះ មានទោសខុសអ្វីសោះព្យ តែបើ មានវិញ្ញាណ ឬទេវតាច ាននិយាយនឹងគាត់ នោះធ្វើ ដូចម្តេចវិញ? ដ ១០លុះកើតទាល់គ្នាជាខ្លាំងដូច្នោះ នោះ មេទ័ពធំក៏បង្គាប់ ឱ្យពួកទាហាន ចុះទៅយកគាត់ពីកណ្តាល គេមកដោយអំណាចហើយនាំចូលទៅក្នុងបន្ទាយវិញ ក្រែង លោកប្រញាយហែកគាត់ខ្មែរខ្លីទៅបំ ។

១១នៅវេលាយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ឈរជិតគាត់ មានបន្ទូលថា "ចូរសង្ឃឹមឡើងឌុបលើអើយ ដ្បិតអ្នកត្រូវធ្វើ បន្ទាល់នៅក្រុងរ៉ូម ដូចជាបានធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ពីខ្ញុំនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ" ឈ ។ ការរួមគំនិតគ្នាសម្លាប់លោកប៉ុល

១២ដល់ភ្លឺឡើង មានពួកសាសន៍យូដាខ្លះ រួមគំនិតគ្នាណ ស្បថឡាក់ឡាំងថា មិនស៊ីមិនផឹក ទាល់តែបានសំឡាប់ប៉ុល ហើយត ១៣ឯមនុស្សដែលបង្កើតឧប ាយយ៉ាងនេះ មានជាង ៤០នាក់ ១៤គេក៏ទៅជំរាបពួកសង្រ្គាជ និងពួកចាស់ទុំថា យើងខ្ញុំបានស្បថថា មិនភ្នក់អ្វីសោះ ទាល់តែបានសំឡាប់ ប៉ុលចេញថ ១៥ដូច្នោះ សូមឱ្យលោកទាំងឡាយ និងពួកក្រុម ជំនុំទ ចាត់ ឱ្យទៅសូមវា ពីលោកមេទ័ពធំមកឥឡូវ ដើម្បីឱ្យ លោកនាំវាចុះមក ធ្វើដូចជាលោកចង់ពិចារណាសួរពី ដំណើរវាឱ្យច្បាស់លាស់ឡើង ឯពួកយើងខ្ញុំ ក៏ប្រុងប្រៀប ជាស្រេចនឹងសំឡាប់វា មុនដែលវាចូលមកដល់ផង ។

១៦ឯកូនរបស់ប្អូនស្រីប៉ុល កាលបានដឹងពីការដែលឈ្នួប លបនោះហើយ ក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទាយច្រប ាប់ដល់ប៉ុល ។

១៧នោះប៉ុល គាត់ហៅមេទ័ពរងម្នាក់ មកជំរាបថា សូម នាំអ្នកកំឡោះនេះ ទៅឯលោកមេទ័ពធំទៅ ដ្បិតវា មានរឿងខ្លះចង់ជំរាបលោក ១៨អ្នកនោះ ក៏នាំវាទៅឯ លោកមេទ័ពធំជំរាបថា "ប៉ុល ជាអ្នកទោសន បានហៅខ្ញុំ ហើយសូមខ្ញុំ ឱ្យនាំអ្នកកំឡោះនេះមកឯលោក វាមានរឿង ខ្លះចង់ជំរាបដល់លោក" ។

១៩មេទ័ពធំក៏ចាប់ដៃវា នាំទៅដោយឡែក សួរថា "ឯង មានរឿងអ្វី នឹងប្រាប់ដល់អញខ្លះ?" ២០វាជំរាបថា "ពួក សាសន៍យូដា បានស្រុះចិត្តគ្នានឹងសូមលោក ឱ្យនាំប៉ុល ចុះទៅឯពួកក្រុមជំនុំប នៅវេលាថ្ងៃស្អែក ធ្វើដូចជាចង់ ពិចារណាសួរ ពីដំណើរគាត់ឱ្យច្បាស់ឡើងផ ២១ដូច្នោះ សូមលោកកុំព្រមតាមគេឡើយ ដ្បិតមានពួកគេចំនួនជាង ៤០នាក់ព បានលបចាំគាត់តាមផ្លូវ គេបានស្បថថា មិនស៊ី មិនផឹកអ្វីឡើយ ទាល់តែបានសំឡាប់គាត់ចេញភ ឥឡូវនេះ គេប្រុងប្រៀបជាស្រេច ហើយចាំតែលោកអនុញ្ញាតឱ្យ ប៉ុណ្ណោះទេ" ។

២២នោះមេទ័ពធំឱ្យអ្នកកំឡោះនោះទៅវិញ ទាំងហាម មិនឱ្យប្រាប់ដល់អ្នកណា ពីដំណើរ ដែលវាជំរាបលោក នោះឡើយ ។

ការបញ្ជូនលោកប៉ុល ទៅឯទីក្រុងសេសារា

២៣លោកក៏ហៅមេទ័ពរង២នាក់មកប្រាប់ថា "ចូររៀប ទាហានឡើងជើង២០០នាក់ ពលសេះ៧០ និងពលកាន់ លំពែង២០០ ឱ្យទាន់ក្នុងវេលាម៉ោង៩យប់នេះម ដើម្បីនឹង ទៅឯសេសារាយ ២៤ហើយ ឱ្យមានជំនិះសំរាប់ប៉ុលជិះដែរ ដើម្បីនឹងនាំទៅឯលោកភេលីច ជាចៅហ្វាយខេត្ត ដោយ សុខសាន្ត" ។

២៥លោកក៏ធ្វើសំបុត្រ១ច្បាប់ មានសេចក្តីបែបដូច្នោះថា ២៦"សំបុត្រកូឡាស-លូស៊ា សូមក្រាបប្រណិប័តន៍ល ចូលមក ដល់លោកចៅហ្វាយភេលីចដ៏ជាធំ សូមទានជ្រាបវ

២៧មនុស្សនេះ ពួកសាសន៍យូដាបានចាប់ ហើយគេ រៀបនឹងសំឡាប់បង់ស ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនាំទាហានទៅទាន់ ដោះ រួចពីពួកគេចេញហដោយបានឮថាជាសាសន៍រ៉ូមដូច្នោះឱ្យ ២៨ហើយដែលខ្ញុំចង់ដឹងពីហេតុអ្វី បានជាគេចោទប្រកាន់វា នោះខ្ញុំបាននាំចុះ ទៅមុខពួកក្រុមជំនុំរបស់គេអ ២៩ក៏ឃើញ ថាគេចោទប្រកាន់ ពីរឿងដ៏ជែកគ្នាខាងឯក្រិត្យវិន័យរបស់ គេទេក តែគ្មានហេតុអ្វី ដែលគួរ ឱ្យស្លាប់ ឬជាប់ចំណង សោះឡើយខ ៣០កាលមានគេមកប្រាប់ខ្ញុំត ពីឧបាយកលយ ដែលពួកសាសន៍យូដា គិតធ្វើដល់វា នោះខ្ញុំក៏បញ្ជូនមកឯ លោកភ្លាម ទាំងប្រាប់ពួកអ្នកដើមចោទង ឱ្យគេមកចោទ ប្រកាន់នៅចំពោះលោកចុះ សូមឱ្យលោកបានប្រកបដោយ សេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីគួរពុំគួរ សូមទានអភ័យទោស ។

៣១ដូច្នោះពួកពល ក៏នាំយកប៉ុលទាំងយប់ ទៅឯក្រុង អាន់ទីប៉ាទ្រីសតាមបង្គាប់ ៣២ស្រែកឡើង គេទុកពលសេះច ឱ្យទៅជាមួយនឹងគាត់ រួចគេត្រឡប់មក ឯបន្ទាយវិញៗ ៣៣កាលចូលក្រុងសេសារាជ ហើយជូនសំបុត្រដល់លោក ចៅហ្វាយឈ នោះក៏ប្រគល់ប៉ុលទៅលោកដែរ ។ ៣៤កាលលោកច ានមើលសំបុត្ររួចជាស្រេចហើយ នោះ លោកសួរពីគាត់ នៅខេត្តណាមុនៗជ្រាបថា នៅស្រុកគីលីតា ៣៥ក៏មានប្រសាសន៍ថា "ចាំកាលណាពួកដើមចោទង បានចុះ មកដល់ នោះអញនឹងស្តាប់រឿងឯងសព្វគ្រប់ រួចលោក បង្គាប់ឱ្យឃុំគាត់បំ ទុកក្នុងសាលាជំនុំរបស់ស្តេចហ្វ្រង់ស្វា ។

ជំពូក ២៤

ការកាត់ទោសនៅមុខលោកភេលីច

២៤ ១ក្រោយ៥ថ្ងៃមក អាណានិគម ជាសំដេចសង្ឃក៏ចុះ

ទៅជាមួយនឹងពួកចាស់ទុំ នាំទាំងមនុស្សម្នាក់មានវោហារ ឈ្មោះទើទូលុសទៅផង ដើម្បី
ឱ្យចូលទៅប្តឹងឈរលោកចៅ ហ្វាយ ពីរឿងប៉ុលណ ២កាលលោកបានហៅប៉ុលមក នោះ
ទើទូលុសចាប់ចោទប្រកាន់គាត់ថា ៣ឱព្រះតេជព្រះគុណត ភេលីចអើយ សាសន៍យើងខ្ញុំបានសេចក្តីសុខប្រពៃ
ដោយ សារលោកម្ចាស់ ក៏មានចំរើនការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងប្រសើរ ដែលមានប្រយោជន៍ ដល់សាសន៍យើងខ្ញុំនេះ
ដោយសារ គំនិតលោកម្ចាស់ ហើយទោះបីនៅវេលាណា ឬកន្លែង ណាក៏ដោយ
គង់តែយើងខ្ញុំទទួលការទាំងនោះ ដោយ អំណរ ទាំងអរគុណដល់លោកម្ចាស់គ្រប់ជំពូកដៃ ៤តែ ដើម្បីកុំ
ឱ្យបង្ហាតពេលលោកម្ចាស់ទៀត នោះសូមមេត្តា ស្តាប់យើងខ្ញុំបន្តិច ។

ដង្ហើមយើងខ្ញុំបានឃើញថា អ្នកនេះជាមនុស្សចម្រៃ ជា មេនៃពួកណាសាវ័តថ ដែលព្យុះព្យង់ទ
ឱ្យពួកសាសន៍យូដាធ ទាំងអស់ នៅលោកិយននេះបះបោរឡើង ៦ក៏ចង់ធ្វើបង្កាប់ ដល់ព្រះវិហារផងប
នោះយើងខ្ញុំបានចាប់វាមក ប្រាថ្នាចង់ ជំនុំជំរះ តាមក្រិត្យវិន័យរបស់យើងខ្ញុំ ៧ប៉ុន្តែ លោកលូស៊ី ជាមេទ័ពធំ
បានមកកន្ត្រាក់យកវាពីដៃយើងខ្ញុំទៅ ដោយ អំណាចយ៉ាងសំបើម ៨ទាំងបង្កាប់ ឱ្យពួកដើមចោទមកឯ
លោកម្ចាស់ បើកាលណាលោកម្ចាស់ បានពិចារណាវា នោះនឹងបានជ្រាប ពីគ្រប់ទាំងការ ដែលយើងខ្ញុំចោទ
ប្រកាន់ដល់វាហើយ ។

ដល់ពួកសាសន៍យូដាធ ក៏យល់ព្រមដែរ ដោយបញ្ជាក់ថា រឿងទាំងនោះប្រាកដមែន ។

១០កាលលោកចៅហ្វាយពបានធ្វើគ្រឿងសំគាល់ ឱ្យប៉ុល និងយាយ នោះគាត់ឆ្លើយឡើងថា ខ្ញុំប្រច
ាននឹងដោះសារឿង ខ្លួនដោយអំណរ ដោយដឹងថា ព្រះតេជព្រះគុណបានធ្វើជា
ចៅក្រមលើសាសន៍នេះជាយូរឆ្នាំហើយ ១១ក៏អាចនឹងជ្រាប ថា តាំងពីខ្ញុំប្របាទឡើងទៅថ្វាយបង្គំ
ឯក្រុងយេរូសាឡឹម នោះមិនលើសពី១២ថ្ងៃទេ ១២គេក៏មិនបានឃើញខ្ញុំប្របាទ កំពុងដែលជំរែជំនិរ
អ្នកណានៅក្នុងព្រះវិហារម ឬប្រមូលព្យុះព្យង់បណ្តាមនុស្ស ដែរយ ទោះបីក្នុងសាលាប្រជុំគេ ឬកន្លែងណា
នៅក្នុងទី ក្រុងក្តី ១៣គេពុំអាចនឹងរកភស្តុតាង ពីការដែលគេចោទខ្ញុំ ប្របាទឥឡូវនេះបានទេ
១៤ប៉ុន្តែសូមជំរាបលោកម្ចាស់តាម ត្រង់ថា ខ្ញុំប្របាទគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះនៃពួកព្យុះព្យង់ យើងខ្ញុំល
តាមរបៀបដែលគេហៅថា ក្បត់សាសនាស ដោយ មានសេចក្តីជំនឿ ដល់អស់ទាំងសេចក្តី ដែលចែងទុកមក
ក្នុងក្រិត្យវិន័យ និងក្នុងគម្ពីរពួកហោរា ១៥ហើយខ្ញុំប្របាទ មានសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ព្រះ
ដែលគេក៏យល់ព្រមដែរ គឺថា ទាំងមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិត នឹងបានរស់ឡើង វិញឱ្យទាំងអស់គ្នាអ
១៦ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំប្របាទខំប្រឹងឱ្យ មានបញ្ញាចិត្តតស៊ោហ្មងក នៅចំពោះព្រះ និងនៅចំពោះ

មនុស្សលោកជានិច្ចដែរ ។

១៧លុះក្រោយដែលខ្ញុំប្របាទ បានចោលស្រុកទៅជា យូរឆ្នាំ នោះក៏ត្រឡប់មកធ្វើទានវិញ ព្រមទាំងយកជំនូន មកជូនដល់សាសន៍របស់ខ្ញុំប្របាទ ១៨ហើយកំពុងដែលខ្ញុំ ប្របាទរវល់នឹងការនោះ គេក៏ឃើញខ្ញុំប្របាទបានញែកជា បរិសុទ្ធត នៅក្នុងព្រះវិហារ មិនមែនមានមនុស្សទាំងហ្នឹង ឬដោយរឹករវៃទេ ប៉ុន្តែមានពួកសាសន៍យូដាខ្លះ ពីស្រុក អាស៊ីង បានឃើញខ្ញុំប្របាទ ១៩ដែលគួរ ឱ្យគេមកចោទ ប្រកាន់ខ្ញុំប្របាទ នៅមុខលោកម្ចាស់វិញ បើសិនជាគេមាន រឿងអ្វីទាស់នឹងខ្ញុំប្របាទ ២០ឬឱ្យអ្នកទាំងនេះធ្វើបន្ទាល់ចុះ បើគេឃើញខ្ញុំប្របាទ មានសេចក្តីទុច្ចរិតណា ក្នុងកាល ដែលឈរនៅមុខក្រុមជំនុំនោះ ២១លើកតែពាក្យ១ម៉ាត់នេះ ចេញ ដែលខ្ញុំប្របាទស្រែកឡើង នៅពេលកំពុងឈរជា កណ្តាលពួកគេថា ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវអ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះ ពី ដំណើររស់ពីស្លាប់ឡើងវិញប៉ុណ្ណោះឆ ។

២២ឯលោកភេលីច ដែលដឹងជ្រៅជ្រះខាងសាសនាគេ ដែរឯ កាលបានស្តាប់សេចក្តីចោទ ឆ្លើយរួចហើយ នោះ លោកក៏ផ្អាករឿងនោះសិន ដោយថា កាលណា លោក លូស៊ី ជាមេម៉ែតធំបានចុះមក នោះចាំខ្ញុំនឹងពិចារណារឿង អ្នករាល់គ្នាទៀត ២៣រួចលោកបង្គាប់មេម៉ែតរង ឱ្យរក្សាល ប៉ុលដោយស្រួលបូល ឥតឃាត់ហាមពួកគាត់ណាមួយ មិន ឱ្យមកបំរើគាត់នោះឡើយដ ។

២៤លុះបួនដប់ថ្ងៃក្រោយមក លោកភេលីចមកដល់ ជា មួយនឹងទ្រូសីលជាភរិយា ដែលជាសាសន៍យូដា រួចលោក ចាត់គេទៅនាំប៉ុលមក ក៏ស្តាប់គាត់អធិប្បាយពីសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ២៥កំពុងដែលគាត់សំដែង ពន្យល់ពី សេចក្តីសុចរិតសេចក្តីដឹងខ្មាតខ្ម មិនសេចក្តីជំនុំជំរះឈ ដែល ត្រូវមក នោះលោកភេលីចក៏មានចិត្តភិតភ័យណា ក៏ឆ្លើយ ថា ឥឡូវនេះ ឱ្យទៅសិនចុះ កាលណាមានឱកាសស្រួល នោះអញនឹងហៅឯងមកទៀត ២៦លោកក៏សង្ឃឹមថា ប៉ុល នឹងយកប្រ ាក់មកស្តុកលោក ឱ្យលែងចេញដែរ ហេតុនោះ បានជាលោកឱ្យគេនាំគាត់ មកពិគ្រោះកាន់តែញឹកញយ ឡើង ។

២៧ប៉ុន្តែ លុះបានកន្លងមកបាន២ឆ្នាំហើយ នោះមាន លោក ព័រគាស-ភេស្តុសត មកឈរជំនួសលោកភេលីច ហើយដោយព្រោះ លោកភេលីចចង់បានបំណាច់ ចំពោះ សាសន៍យូដាផងថ ច ានជាលោកទុកឱ្យប៉ុលជាប់គុកនៅទ ។

ជំពូក ២៥

ការកាត់ទោសនៅមុខលោកភេស្តុស

២៥ ១លុះកាលលោកភេស្តស្ត បានចូលមកក្នុងខេត្ត

នោះក្រោយ៣ថ្ងៃ លោកក៏ឡើងពីសេសារាន ទៅឯក្រុង យេរូសាឡឹម ២៦ពួកសង្គ្រាម និងពួកមេសាសន៍យូដា គេ ចូលទៅជំរាបលោក ពីដំណើរប៉ុលប ៣ហើយសូមអង្វរឱ្យ លោកអនុញ្ញាត ចាត់គេឱ្យទៅនាំគាត់ មកក្រុងយេរូសាឡឹម វិញ ពីព្រោះគេមត់គ្នានឹងសំឡាប់គាត់តាមផ្លូវផង ៤តែលោក ភេស្តស្តឆ្លើយថា "ត្រូវតែឃុំប៉ុលទុកៗ នៅក្រុងសេសារា នោះភ ចាំបន្តិចទៀត ខ្លួនខ្ញុំនឹងទៅឯណោះដែរ" ៥ដូច្នោះ លោកប្រ ាប់ថា ចូរអស់អ្នកដែលមានអំណាច ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ចុះទៅជាមួយគ្នា បើមនុស្សនោះមានទោសអ្វី នោះត្រូវឱ្យចោទប្រកាន់វាចុះ ។

៦កាលបានស្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងគេជាង១០ថ្ងៃ នោះក៏ចុះ ទៅឯសេសារាវិញ ដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង លោកអង្គុយនៅទី ជំនុំជំរះក្តីម ហើយបង្គាប់ឱ្យគេនាំប៉ុលមកយ ៧លុះគាត់ចូល មកដល់ នោះពួកសាសន៍យូដា ដែលចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម មក គេឈរនៅជុំវិញ ក៏ចោទគាត់ ពីរឿងធ្ងន់ៗជាច្រើនរ ដែលគេមិនអាចនឹងរកភស្តុតាងបានល ។

៨តែគាត់ដោះសាខ្លួនថា "ខ្ញុំប្របាទមិនបានធ្វើបាប អ្វីសោះ ទោះនឹងក្រិត្យវិន័យ របស់សាសន៍យូដា ប ៩នឹង ព្រះវិហារវ ឬនឹងសេសារក្តី" ៩តែលោកភេស្តស្តចង់បាន បំណាច់ ចំពោះពួកសាសន៍យូដាស ក៏សួរទៅប៉ុលថា "ឯងសុខចិត្តឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ឱ្យអញជំនុំជំរះ ឯងពីដំណើរនេះឬទេ ?" ហ

១០នោះប៉ុលឆ្លើយថា "ខ្ញុំប្របាទឈរនៅមុខទីជំនុំជំរះក្តី នៃសេសារ ជាកន្លែងដែលគួរជំនុំជំរះខ្ញុំប្រប ាទ ខ្ញុំប្របាទ គ្មានធ្វើខុសអ្វី នឹងពួកសាសន៍យូដាទេឡ ដូចជាព្រះតេជ ព្រះគុណក៏ជ្រាបច្បាស់ហើយ ១១បើសិនជាខ្ញុំប្របាទបានធ្វើ អ្វីខុស ឬដែលគួរនឹងស្លាប់ នោះខ្ញុំប្របាទក៏យល់ព្រមនឹង ស្លាប់ឥតប្រកែក តែបើរឿងដែលគេចោទខ្ញុំប្របាទមិនពិត វិញ នោះគ្មានអ្នកណា អាចនឹងបញ្ជូនទៅឱ្យគេបានឡើយ ខ្ញុំប្រប ាទសូមរើក្តីនេះ ដល់សេសារវិញ !" អ

១២ក្រោយដែលភេស្តស្ត បានពិគ្រោះនឹងក្រុមជំនុំ នោះ ក៏ឆ្លើយថា "ឯងច ានសូមរើក្តីនេះដល់សេសារវិញ បើដូច្នោះ ឯងត្រូវទៅដល់សេសារចុះ !" ភេស្តស្តទូលពីរឿងប៉ុលថ្វាយស្តេចអ័គ្រីប៉ា

១៣ក្រោយបួនដប់ថ្ងៃមកទៀត ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ា និង ព្រះនាងបេរេនីស ស្តេចយាងចុះមកឯសេសារាក ក៏ចូល ទៅសួរលោកភេស្តស្ត ១៤កាលទ្រង់គង់នៅទីនោះ ជាយូរ ថ្ងៃ នោះលោកភេស្តស្ត ក៏ទូលពីរឿងប៉ុល ថ្វាយស្តេចថា លោកភេស្តស្ត បានទុកអ្នកទោសម្នាក់ ឱ្យជាប់គុកនៅទីនេះខ ១៥ហើយកាលដែលទូលបង្គំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នោះពួក សង្គ្រាម

និងពួកចាស់ទុំនៃសាសន៍យូដា បានប្តឹងទូលបង្គំ ទាំងសូមឱ្យទូលបង្គំកាត់ទោសឱ្យ ។

១៦តែទូលបង្គំឆ្លើយប្រាប់គេថា សាសន៍រ៉ូមមិនដែល បញ្ជូនមនុស្សណាឱ្យត្រូវស្លាប់ មុនដែលចុងចំឡើយ មាន ពួកដើមចោទនៅមុខខ្លួន ហើយមានឱកាស នឹងដោះសាពី រឿងគេចោទនោះឡើយ ១៧ដូច្នោះ កាលគេបានមកទីនេះ នោះដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង ទូលបង្គំ រានអង្គុយនៅទីជំនុំជំរះក្តី ដោយឥតបង្កង់ ហើយក៏បង្គាប់ឱ្យនាំមនុស្សនោះមក ១៨តែ កាលពួកដើមចោទ រានឈរឡើង គេមិនបានចោទប្រកាន់ វា អំពីរឿងអ្វី ឱ្យដូចដែលទូលបង្គំបានស្មាននោះទេ ១៩គេ គ្រាន់តែប្រកាន់ច ពីរបៀបសាសនាគេ ហើយពីដំណើរ ម្នាក់ ឈ្មោះយេស៊ូវ ដែលស្លាប់ទៅហើយ តែប៉ុលប្រកាន់ ថា នៅរស់ទេប៉ុណ្ណោះ ២០ហើយដែលទូលបង្គំទ័លតំនិត នឹងពិចារណាពីសេចក្តីនោះ ក៏សួរវា បើវាសុខចិត្តនឹងទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡឹម ឱ្យបានជំនុំជំរះ ពីរឿងនោះឬទេ? ៧

២១តែវាបានសូមរើក្តីដល់មហាវាជអូតូស្ត ឱ្យបានជ្រាបវិញ បានជាទូលបង្គំបង្គាប់ឱ្យឃុំទុកសិន ទំរាំតែទូលបង្គំមាន ឱកាស នឹងបញ្ជូនទៅឯសេសារឈ ។ ២២ព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ា មានបន្ទូល ទៅលោកភេស៊ុសថា "ខ្ញុំក៏ចង់ស្តាប់អ្នកនោះដែរ" លោកទូលឆ្លើយថា ស្អែកនេះ ទ្រង់នឹងបានស្តាប់វាហើយ" ៣

លោកប៉ុលនៅមុខស្តេចអ័ត្រីប៉ា

២៣ដូច្នោះ លុះថ្ងៃស្អែកឡើង នោះព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ា និង ព្រះនាងបេរេនីសដ ក៏យាងមក ដោយដំណើរដ៏រុងរឿង ចូលទៅក្នុងសាលាក្តី មានទាំងមេម៉ែពង់ និងពួកអ្នកធំក្នុងទី ក្រុងផង រួចកាលលោកភេស៊ុសបានបង្គាប់ហើយ នោះគេ នាំប៉ុលចូលមក ២៤លោកភេស៊ុសក៏ទូលថា ឱព្រះករុណា អ័ត្រីប៉ា និងអស់លោក ដែលនៅទីនេះជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ អើយ សូមទតមើលមនុស្សនេះ ដែលបណ្តាជនសាសន៍ យូដាទាំងប៉ុន្មានបំ បានប្តឹងដល់ទូលបង្គំ កាលនៅឯក្រុង យេរូសាឡឹម ហើយនិងនៅទីនេះដែរ ដោយសំរែកថា មិនគួរឱ្យវានៅរស់ទៀតទេឬ ២៥តែទូលបង្គំមិនឃើញថា មានទោសអ្វី ដែលគួរឱ្យស្លាប់សោះឡើយ ហើយដែលខ្លួនវា បានសូមរើក្តី ដល់មហាវាជអូតូស្តវិញណា នោះបានជា ទូលបង្គំសំរេចថា នឹងបញ្ជូនវាឱ្យទៅចុះ ២៦តែទូលបង្គំ គ្មានរឿងអ្វីជាប្រាកដ នឹងសរសេរ ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់នៃ ទូលបង្គំ ពីដំណើរវាទេ ហេតុនេះ ៧ រានជាទូលបង្គំនាំវាមក នៅទីចំពោះមុខ នៃអស់លោកទាំងឡាយ មានព្រះរាជា ជាដើម ឱ ព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ាអើយ ដើម្បីកាលណាបាន ពិចារណាសួរវារួចហើយ នោះទូលបង្គំនឹងបានរឿងអ្វីខ្លះ ឱ្យដាក់ចុះក្នុងសំបុត្រ ២៧ដ្បិតបើតាមទូលបង្គំមើលទៅ ដូចជាគ្មានទំនង នឹងបញ្ជូនអ្នកទោសទៅ

ឥតមានបង្ហាញ ទោសទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេចោទដល់វានោះទេ ។

ជំពូក ២៦

២៦ ១ ព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ា មានបន្ទូលទៅប៉ុលថា ឯងមាន

ច្បាប់និយាយដោយខ្លួនឯងបានត រួចប៉ុលក៏លើកដៃថាទៅមុខ ដោះសាខ្លួនថា ២

“បពិត្រព្រះករុណាអ័ត្រីប៉ាអើយ នៅថ្ងៃ នេះ ទូលបង្គំមានចិត្តអំណរណាស់ ដោយមានច្បាប់នឹង ដោះសាខ្លួន នៅចំពោះទ្រង់ទេ ពីអស់ទាំងសេចក្តី ដែល សាសន៍យូដាចោទប្រកាន់ទូលបង្គំធំ ពាក្យព្រះទ្រង់ជ្រាប គ្រប់ទាំងទំលាប់ន និងសេចក្តីជំរែកប របស់ពួកសាសន៍ យូដាជាដើម ដូច្នោះ ទូលបង្គំសូមអង្វរ ឱ្យព្រះករុណាទ្រង់ ព្រះសណ្តាប់ទូលបង្គំដោយអំណត់សិន” ។

ឡើយពួកសាសន៍យូដាទាំងអស់ បានស្គាល់ចរិត ដែល ទូលបង្គំប្រព្រឹត្ត តាំងពីក្មេងមកហើយថា ពីដើមទូលបង្គំ នៅកណ្តាលសាសន៍ នៃទូលបង្គំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ៥ហើយ បើគេព្រមធ្វើបន្ទាល់ នោះមុខជាគេបានស្គាល់ ទូលបង្គំពីដើមមក ជាពិតថា ទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្តតាមបក្ស ពួកតឹងរឹងរាជាងគេ ក្នុងសាសន៍នៃទូលបង្គំ គឺជាពួកធារិស៊ីម ៦ហើយឥឡូវ ទូលបង្គំជាប់ជំនុំជំរះនេះ នោះគឺដោយព្រោះ តែមានចិត្តសង្ឃឹមយ ដល់សេចក្តីសន្យា ដែលព្រះទ្រង់បាន តាំងនឹងពួកព្រះយេស៊ូក្រីស្ទទូលបង្គំ ៧ដែលពូជអំបូរទាំង១២៧ ខំប្រឹងប្រតិបត្តិតាមព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយសង្ឃឹមនឹង ៨ ានសេចក្តីសន្យានោះដែរ បពិត្រព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ាអើយ ! គឺដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹមនោះឯង ៨ ានជាពួកសាសន៍ យូដា គេចោទប្រកាន់ដល់ទូលបង្គំស ៨ហេតុអ្វីបានជាអស់ លោកទាំងឡាយ រាប់សេចក្តី ដែលព្រះទ្រង់ប្រោសមនុស្ស ស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ថាជាសេចក្តីមិនគួរជឿហ ។

៩សូម្បីទូលបង្គំ ក៏បានគិតស្មានឡាថា គួរឱ្យទូលបង្គំធ្វើ ទាស់ទទឹងអជាច្រើន ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុក ណាសារីតដែរក ១០គឺទូលបង្គំបានធ្វើការទាំងនោះនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹម ៩ ានទាំងចាប់ពួកអ្នកបរិសុទ្ធជាច្រើន យកទៅដាក់កុកគ ដោយទទួលអំណាច ពីពួកសង្គ្រាជមក ហើយកាលគេសំឡាប់អ្នកទាំងនោះ ទូលបង្គំក៏យល់ព្រម ដែររយ ១១ទូលបង្គំបានធ្វើទោសឯគេជាញឹកញយ នៅគ្រប់ ទាំងសាលាប្រជុំ ទាំងបង្ខំឱ្យគេពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ផង ហើយដោយព្រោះទូលបង្គំ មានចិត្តក្តៅក្រហាយជ្រុល ពេក ទាស់នឹងគេដូច្នោះ បានជាទូលបង្គំធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ដល់គេ រហូតដល់ក្រុងនៃសាសន៍ដទៃផង ១២នៅគ្រានោះ ទូលបង្គំបានទទួលអំណាច និងសេចក្តីបង្គាប់ មកពីពួក សង្គ្រាជ ហើយកំពុងតែដើរដំណើរ ទៅឯក្រុងដាម៉ាស ១៣នោះបពិត្រព្រះករុណាអើយ

នៅពេលថ្ងៃត្រង់ហើយ ដែលទូលបង្គំកំពុងដើរ នោះស្រាប់តែមានពន្លឺ ពិលើមេឃ ភ្លឹមកជុំវិញទូលបង្គំ និងពួកអ្នកដើរជាមួយ ជាពន្លឺភ្លឺជាងថ្ងៃ ១៤ទូលបង្គំទាំងអស់ភ្នាក់ដួលដល់ដី រួចទូលបង្គំសំឡេងថា មានបន្ទូលមក ជាភាសាហេព្រើរថា "សុល នៃសុល ហេតុអ្វីបានជាធ្វើទុក្ខដល់ខ្ញុំ ដែលធាក់ដល់នឹងជន្មញ្ញដូច្នោះ នោះពិបាកដល់អ្នកណាស់" ។

១៥ទូលបង្គំក៏ឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើព្រះអង្គ ណាម្ល៉េះ?" រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នកធ្វើទុក្ខ ១៦ចូរក្រោកឈរឡើងជ ដ្បិតខ្ញុំបានលេច មកឱ្យអ្នកឃើញ ដើម្បីនឹងតាំងអ្នក ឱ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើ ហើយ ជាទីបន្ទាល់ ពីអស់ទាំងការដែលអ្នកបានឃើញ ហើយព្រម ទាំងការដែលខ្ញុំ នឹងលេចមកឱ្យអ្នកឃើញ ទៅមុខទៀតឈរ ១៧ខ្ញុំបានព្រួញអ្នកព្យ ចេញពីបណ្តាជន និងពីពួកសាសន៍ ដទៃដ ដើម្បីនឹងចាត់អ្នកឱ្យទៅឯគេវិញ ១៨ប្រយោជន៍នឹង បំភ្លឺភ្នែកគេបំ ឱ្យឮ ានបែរចេញពីសេចក្តីងងឹត មកឯពន្លឺខ្ព ហើយពីអំណាចអារក្សសាតាំង មកឯព្រះវិញ ដើម្បីឱ្យគេ បានរួចពីបាប ហើយបានទទួលមរដក ជាមួយនឹងពួកអ្នក ដែលបានព្រួញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ ខ្ញុំ" ណ ។

១៩ដូច្នោះ បពិត្រព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ាអើយ ទូលបង្គំមិនបាន

ចេសតនឹងការជាក់ស្តែងពិស្តានសួគ៌នោះទេ ២០គឺទូលបង្គំ បានប្រាប់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ប្រែចិត្តថា ហើយងាកបែរមក ឯព្រះវិញ ទាំងប្រព្រឹត្តបែបសំណើនឹងការប្រែចិត្តផង គឺ ប្រាប់ដល់ពួកអ្នក ដែលនៅក្រុងដាម៉ាសជាមុនដំបូងទ រួច នៅក្រុងយេរូសាឡឹមផ និងគ្រប់ក្នុងខេត្តយូដា ហើយដល់ អស់ទាំងសាសន៍ដទៃផង ២១ដោយហេតុនោះ បានជា ពួកសាសន៍យូដា ចាប់ទូលបង្គំផនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយ ព្យាយាមនឹងសំឡាប់ទូលបង្គំចោល ២២តែព្រះទ្រង់បាន ជួយទូលបង្គំ ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ ប ានជាទូលបង្គំឈរ ធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកតូចធំ ដោយគ្មាននិយាយអ្វី ឱ្យលើសពី សេចក្តីដែលពួកហោរា និងលោកម៉ូសេ បានទាយថា ត្រូវ មកនោះឡើយភ ២៣គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខម ហើយថា ដោយសារទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញយមុនគេ ទាំងអស់ នោះទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ពីពន្លឺ ដល់សាសន៍នេះ ហើយដល់សាសន៍ដទៃផងរ ។

២៤កំពុងដែលគាត់និយាយសេចក្តីទាំងនោះ ដើម្បីដោះ សាខ្លួន

នោះលោកភេស្តុសឡើងសំឡេងកាត់ថា "ប៉ុលអើយ ឯងឆ្កួតទេល ឯងរៀនសូត្រជាច្រើនរ ដល់ម៉្លេះបានជាឆ្កួត ហើយ" ២៥តែគាត់ប្រកែកថា "ព្រះតេជព្រះគុណសភេស្តុស អើយ ខ្ញុំប្រមាទមិនមែនឆ្កួតទេ ខ្ញុំប្រច ាទនិយាយចំពោះ ពាក្យពិត ហើយជានាទេតើ ២៦ដ្បិតព្រះករុណាទ្រង់បាន ជ្រាបការទាំងនេះហើយហ ខ្ញុំប្រច

រាជក្រឹត្យដល់ទ្រង់ដោយ ក្លាហានដែរព្រោះខ្ញុំប្របាទជឿប្រាកដថា ក្នុងការទាំងនេះ គ្មានអ្វីលាក់កំបាំងនឹងទ្រង់ទេ ដ្បិតមិនមែនធ្វើនៅទីកៀន កោះឯណាឡើយ ២៧បពិត្រព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ាអើយ ! តើទ្រង់ជឿសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរា ឬទេ ? ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់ជឿហើយ” ។

២៨ស្តេចអ័ត្រីប៉ា ក៏មានបន្ទូលទៅប៉ុលថា “បន្តិចទៀត ឯងនឹងនាំឱ្យយើងត្រឡប់ទៅជាអ្នកគ្រីស្ទានដែរ” ឡ ។

២៩រូបប៉ុលទូលថា “ទូលបង្គំសូមដល់ព្រះ មិនមែនឱ្យ ត្រឹមតែព្រះករុណាប៉ុណ្ណោះ គឺឱ្យអស់អ្នកដែលស្តាប់ទូលបង្គំ នៅថ្ងៃនេះថែមទៀតផង ទោះបីនៅបន្តិចទៀត ឬយូរទៅ ទៀតក្តីឱ្យតែគ្រប់គ្នាបានដូចទូលបង្គំ លើកតែចំណងនេះ ចេញ” អ ។

៣០នោះស្តេច ព្រមទាំងចៅហ្វាយស្រុក និងព្រះនាង បេរេនីសកហើយនិងអស់អ្នកដែលអង្គុយជាមួយ ក៏ក្រោក ឡើង ៣១កាលបានថយចេញផុតហើយនោះ ក៏ពិភាក្សាគ្នា ថា មនុស្សនេះមិនបានធ្វើអ្វីគួរនឹងស្លាប់ ឬនឹងជាប់ចំណង សោះខ

៣២ហើយស្តេចអ័ត្រីប៉ាមានបន្ទូលទៅលោកភេសុស ថា “មនុស្សនេះ បើមិនបានសូមរឺក្តីដល់សេសារទេ នោះនឹងលែងបាន ” ។

ជំពូក ២៧

ដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងរ៉ូម

២៧ ១កាលបានសំរេច ឱ្យយើងខ្ញុំ ចុះសំពៅចេញទៅឯស្រុកអ៊ីតាលីច នោះគេក៏ប្រគល់ប៉ុល និងអ្នកទោសខ្លះ ទៀតដល់មេទ័ពរងម្នាក់ឈ្មោះ យូលាស ក្នុងកងទ័ពអូតូស្ត ២យើងចុះសំពៅ១ ពីស្រុកអាត្រាមីត ដែលរៀបនឹងបើកទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រស្រុកអាស៊ីដ ហើយក៏បើកទៅ មានទាំង អើរីស្តាកយ ជាសាសន៍ម៉ាសេដូនព្យ ដែលនៅក្រុងថៃស្សា-ឡូនីចដ ទៅជាមួយផង ។

៣ដល់ថ្ងៃស្អែក យើងបានចូលទៅចត នៅក្រុងស៊ីដូនប៉េ នោះយូលាស បានប្រព្រឹត្តនឹងប៉ុលដោយសប្បុរសឌុ បាន បើកឱ្យគាត់ ទៅសួរពួកសំឡាញ់ និងទទួលរបស់អ្វីដែលគេជូនដល់គាត់ដែរ ៤យើងបើកពីទីនោះ ស្សៀវតាមកោះ គឺប្រុសទៅ ដោយព្រោះប្រាសខ្យល់ណា ៥ក្រោយដែលបាន ឆ្លងកាត់សមុទ្រ ក្បែរស្រុកគីលីភាត និងស្រុកប៉ាមភីលាផុត ហើយថ្ងៃ ក៏មកដល់មីរ៉ា នៅស្រុកលូតា ៦នៅទីនោះ មេទ័ព រកបានសំពៅ១ មកពីក្រុងអ័លេក្សានដ្រាទ ដែលទៅស្រុក អ៊ីតាលី ៨ ក៏

ឱ្យយើងជិះទៅ ៧កាលបើកបន្តិចៗទៅជាយូរថ្ងៃ

ក៏មកទន្ទឹមនឹងគ្នាដុស ដោយពិបាកណាស់ ពីព្រោះខ្យល់មិន ស្រួលសោះន នោះយើងបើកសស្សៀវ
ចូលទៅតាមកោះ ក្រេតប ទល់មុខនឹងជ្រោយសាលម៉ូន ៨បើកទៅតាមកោះ នោះដោយពិបាកណាស់
ក៏ដល់កន្លែង១ ហៅថាទ្វារសមុទ្រ លំអ ដែលនៅជិតក្រុងឡាសេ ។

សលុះបានកន្លងមកជាយូរថ្ងៃ កាលសំពៅណា បើកទៅ នឹងមានអន្តរាយ ពីព្រោះបុណ្យតមច
ានកន្លងហើយផ នោះ ប៉ុលទូន្មានគេថា ១០" អ្នករាល់គ្នាអើយ បើបើកទៅឥឡូវ ខ្ញុំ យល់ឃើញថា
នឹងមានអន្តរាយ ហើយខូចខាតជាច្រើន មិនត្រឹមតែទំនិញ និងសំពៅប៉ុណ្ណោះទេ គឺដល់ទាំងជីវិត
យើងរាល់គ្នាផង" ព ១១ប៉ុន្តែ មេទ័ពបានទុកចិត្ត នឹងអ្នកកាន់ ចង្កូត ហើយនិងម្ចាស់សំពៅ
ជាជាងពាក្យដែលប៉ុលថា នោះវិញ ១២ហើយដោយព្រោះទ្វារសមុទ្រនោះមិនស្រួល
នឹងសំណាក់នៅក្នុងរដូវរងាផង បានជាច្រើនគ្នាគេទូន្មាន ឱ្យបើកចេញពីទីនោះទៅ ដើម្បីនឹងស្រួត ទៅឯភេទីច
ហើយឱ្យស្នាក់នៅក្នុងរដូវរងាវិញ បើសិនជាបាន នោះជា ទ្វារសមុទ្រនៅកោះក្រេតភ ដែលបែរទៅទិសនិរតី
និង ទិសពាយ័ព្យ ។

ព្យុះសង្សារ

១៣ដូច្នោះ កាលមានខ្យល់បក់រំភើយៗមកពីទិសខាងត្បូង
នោះគេស្មានថាបានដូចចិត្ត ហើយក៏ស្រាវយុទ្ធាឡើង បើក ទៅតាមក្បែរកោះក្រេត ១៤តែក្រោយមកបន្តិច
នោះមាន ធ្លាក់ខ្យល់ព្យុះកំណាចម ដែលហៅថា ខ្យល់អើវាគ្នាដូន មកប៉ះនឹងសំពៅ
១៥ហើយយើងបំបែរក្បាលសំពៅទៅចំ ខ្យល់ពុំបាន នោះក៏ទុកឱ្យបណ្តោយតាមខ្យល់ទៅ ១៦បាន
សស្សៀវទៅតាមកោះ១តូច ឈ្មោះកូដេ ហើយលើកទូកយ ចងដោយពិបាកណាស់
១៧កាលលើកចងស្រេចហើយ គេ ក៏យកខ្សែពួរចងព័ទ្ធសំពៅ រួចទំលាក់ក្តោង ឱ្យរសាត់ ទៅតាមខ្យល់
ខ្លាចក្រែងក្បើរ នឹងផ្ទុកខ្សាច់ ១៨ដល់ថ្ងៃ ស្អែកឡើង យើងទំលាក់ទំនិញចោលចេញ ព្រោះខ្យល់ព្យុះ សង្សារ
បោកប៉ះយើងខ្លាំងល ។

១៩ហើយដល់ថ្ងៃទី៣ក៏ចោលគ្រឿងប្រដាប់សំពៅ ដោយ ដៃខ្លួនយើងទៀត
២០រួចដោយព្រោះមិនឃើញថ្ងៃ ឬផ្កាយជាយូរថ្ងៃ ហើយ ព្យុះសង្សារ មិនចេះអន់ស្រាកសោះ ឬ
ានជាយើងលែង សង្ឃឹមនឹងរួចជីវិតបាន ។

២១កាលគេបានតមអាហារជាយូរថ្ងៃ នោះប៉ុលឈរ ឡើងនៅកណ្តាលគេ និយាយថា
"អ្នករាល់គ្នាអើយ គួរតែ បានស្តាប់តាមខ្ញុំ ហើយមិនចេញពីកោះក្រេតសមក នោះ យើងមិនត្រូវអន្តរាយ

ហើយខូចខាតដូច្នោះទេ ២២តែឥឡូវ នេះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឱ្យសង្ឃឹមឡើងហ ដ្បិតគ្មានពួកអ្នក
រាល់គ្នាណា១ នឹងបាត់ជីវិតទេ ខូចខាតតែសំពៅប៉ុណ្ណោះ ២៣ព្រោះយប់មិញ មានទេវតានៃព្រះឡ
ដែលខ្ញុំជាអ្នកបំរើ របស់ទ្រង់អ បានមកឈរជិតខ្ញុំ ប្រាប់ថា ២៤” ប៉ុលហើយ កុំខ្លាចអ្វីឡើយ ត្រូវ
ឱ្យអ្នកឈរនៅមុខសេសារខ ហើយមើល ព្រះទ្រង់បានអនុញ្ញាត ឱ្យអស់អ្នកដែលដើរដំណើរជាមួយ
នឹងអ្នកដែរ” គ ២៥ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរសង្ឃឹមឡើងយ ព្រោះខ្ញុំជឿព្រះថា
ការដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ នឹងកើត មកដូច្នោះមែន ២៦ប៉ុន្តែ យើងត្រូវធ្លាក់ចោលពីកោះណា មួយឆ ។
សំពៅត្រូវខូចខាត

២៧ដល់តំរប់១៤យប់ កំពុងដែលយើងរសាត់ទៅមក ក្នុងសមុទ្រអាគ្រា

នោះប្រហែលជាកណ្តាលអត្រាត្រ ពួក សំពៅស្មានថា យើងជិតដល់ទីគោកណាមួយហើយ ២៨លុះ បានបេ
រាសំណស្ទង់ទឹកចុះទៅ ក៏ឃើញមានជំរៅ២០ព្យាម រួចទៅបន្តិចទៀត ក៏ស្ទង់មើល ឃើញមានតែ១៥ព្យាម
២៩នោះគេទំលាក់យុថ្កា៤ពីខាងកន្សៃ ក្រែងសំពៅទង្គិចប៉ះ នឹងថ្ម រួចគេទន្ទឹងចាំភ្លឺឡើង ៣០ពួកសំពៅ
ក៏សំរួតទូកជ ទំលាក់ទឹក ធ្វើដូចជាចង់ទំលាក់យុថ្កាពីខាងក្បាលដែរ តែ គេចង់រត់ចោលសំពៅទេ ៣១នោះប៉ុល
និយាយទៅមេទ័ព និងពួកទាហានថា “ បើពួកនោះ មិននៅក្នុងសំពៅ នោះអ្នក រាល់គ្នាមិនបានរួចទេ”
៣២ពួកទាហានក៏កាត់ខ្សែឱ្យទូក ធ្លាក់ទៅឈ ។

៣៣លុះដល់ថ្ងៃជិតរះ ប៉ុលក៏ទូន្មាន ឱ្យគេបរិភោគទាំង អស់គ្នាដោយពាក្យថា

“នេះតំរប់១៤ថ្ងៃហើយ ដែលអ្នក រាល់គ្នានៅចាំយាម ទាំងតមអាហារ ៣៤ដូច្នោះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នក រាល់គ្នា
ឱ្យពិសាទៅ ដ្បិតនេះមានប្រយោជន៍ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានរួចជីវិត ព្រោះសក់១សរសៃ នៅក្បាលអ្នករាល់គ្នា ក៏
មិនត្រូវបាត់ផង” ញ ៣៥កាលនិយាយដូច្នោះហើយ គាត់យក នំប៉័ងមកអរព្រះគុណដល់ព្រះ
នៅមុខគេទាំងអស់គ្នា រួច កាច់ដបរិភោគទៅ ៣៦គេមានសង្ឃឹមឡើងប ហើយក៏ បរិភោគទាំងអស់គ្នាដែរ
៣៧រីឯយើងទាំងអស់ដែលនៅក្នុង សំពៅនោះមាន២៧៦នាក់ ៣៨កាលបរិភោគឆ្អែតហើយ
ក៏សំរាលសំពៅចេញ ដោយទំលាក់ស្រូវចុះទៅក្នុងសមុទ្រឌ
៣៩លុះភ្លឺច្បាស់ហើយ-នោះគេមិនបានស្គាល់ស្រុកនោះទេ តែគេឃើញព្យោច១មានជំរាលធរ
រួចគេគិតដំរង់សំពៅ ឱ្យទៅក្បែរនៅទីនោះ បើសិនជាបាន ៤០គេក៏កាត់ពូរយុថ្កា ចោលណានៅសមុទ្រ
រួចស្រាយចង្កូត ហើយលើកក្តោងខាង មុខឱ្យត្រូវខ្យល់ ដំរង់សំពៅទៅឯទីជំរាលនោះ ៤១សំពៅក៏
ចូលទៅក្បែរ នៅកន្លែងដែលទឹកហូរប្រសព្វគ្នា ហើយ ក្បាលជ្រមុជជាប់នៅនឹងផ្តល់ តែកន្សៃត្រូវប
ាក់បែកទៅ ដោយអំណាចរលកត ។

៤២ពួកទាហាន គេចង់សំឡាប់អ្នកទោសទាំងប៉ុន្មាន ចោលចេញ ដោយខ្លាចក្រែងហែលរត់រួចខ្លះ
៤៣តែមេទ័ព ចង់ជួយប៉ុលប្រិយ បានជាយាត់គេ មិនឱ្យធ្វើតាមគំនិត នោះឡើយ
ក៏បង្គាប់អ្នកណាដែលចេះហែល ឱ្យលោត ហែលទៅដល់គោកជាមុន ៤៤ហើយឱ្យអ្នកដែលនៅសល់
ទាំងប៉ុន្មាន តោងបន្ទុះក្តារ ឬបំណែកសំពៅបណ្តែតទៅ ដូច្នោះ អ្នកទាំងអស់គ្នា ក៏បានដល់គោក
ដោយសុខសាន្ត ត្រាណាទ ។

ជំពូក ២៨

នៅលើកោះមេលីត

២៨ ១កាលគេបានរួចជីវិតហើយ នោះទើបស្គាល់កោះ

នោះឆ ថាជាកោះមេលីត ២មនុស្សស្រុកនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តនឹង យើង ដោយចិត្តសប្បុរស លើសជាងធម្មតា
គេបង្កាត់ភ្លើង ទទួលយើងទាំងអស់គ្នា ពីព្រោះធ្លាក់ភ្លៀង ហើយរងាផង ៣៧ប៉ុល ក៏ប្រមូលរំកាច់
មែកឈើ១កង យកមកដាក់លើ ភ្លើង នោះមានពស់វែក១ត្រូវកំដៅភ្លើង បានចេញមកចឹក ជាប់នៅដៃគាត់
៤៨លុះពួកអ្នកស្រុកនោះ ឃើញពស់សំយុង ចុះពីដៃគាត់មកដូច្នោះ នោះក៏និយាយគ្នាថា ប្រាកដជា
មនុស្សនេះ បានសំឡាប់គេហើយ បានជាទោះបីរួចពី សមុទ្រក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីយុត្តិធម៌មិនព្រម
ឱ្យនៅរស់ ដែរ ៥តែគាត់រលាស់ពស់នោះ ទៅក្នុងភ្លើងវិញ ឥតមាន ឈឺចាប់អ្វីឡើយ
៦គេរង់ចាំមើលគាត់ជាហើម ឬដួលស្លាប់ ភ្លាមទៅ តែកាលគេបានចាំយូរ ហើយឥតឃើញមាន ឈឺអ្វីសោះ
នោះគេប្រែគំនិត ទៅជាថា គាត់ជាព្រះវិញ្ញាណ ។ ៧នៅព័ទ្ធជុំវិញទីនោះមានដីរបស់អ្នកមេកោះឈ្មោះពូព្លាស
ដែលទទួលយើង ឱ្យស្នាក់នៅផ្ទះគាត់៣ថ្ងៃ ដោយសប្បុរស ៨គាប់ចូនជាឪពុកពូព្លាស ដេកគ្រុន ហើយមូលផង
ប៉ុលក៏ ចូលទៅអធិស្ឋាន ដាក់ដៃលើគាត់ម ឱ្យបានជាយ ៩ដូច្នោះ អស់អ្នកឯទៀត ដែលឈឺនៅកោះនោះ
ក៏មកហើយបានជា ដែរ ១០គេក៏រាប់អានយើងខ្លាំង ហើយដល់វេលា ដែល យើងចេញទៅ នោះគេបាន
ឱ្យគ្រប់ទាំងរបស់ដែលយើង ត្រូវការដែរ ។

នៅឯទីក្រុងរ៉ូម

១១លុះ៣ខែក្រោយមក យើងចុះសំពៅ១ទៅ ជាសំពៅ
ដែលមកពីក្រុងអ័លេក្សាន់ដ្រាឈ្មោះឌីអូស្តូវដែលនៅនឹង កោះនោះក្នុងរដូវរងា ១២កាល
ានចូលចតនៅស៊ីរ៉ាគូស ក៏នៅក្រុងនោះ៣ថ្ងៃ ១៣ពីទីនោះ យើងបើកវាងទៅដល់ រេតាម
ហើយ១ថ្ងៃក្រោយមក កើតមានខ្យល់ពីខាងត្បូងដល់ថ្ងៃទី២ យើងទៅដល់ពូធីយ៉ូលី ១៤នៅទីនោះ យើងរក

ឃើញពួកជំនុំខ្លះ គេក៏សូមឱ្យយើងនៅជាមួយអស់៧ថ្ងៃ គឺដូច្នោះឯង ដែលយើងបានទៅក្រុងរ៉ូម
១៥វិញពួកជំនុំស នៅក្រុងរ៉ូម កាលបាននិយាយពីយើង នោះគេក៏ចេញមក ចូបនឹងយើង ត្រឹមផ្សារអាប៉ាស
និងផ្ទះសំណាក់បី លុះ ប៉ុលឃើញគេ នោះក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះ ហើយមានចិត្ត សង្ឃឹមឡើង
១៦គ្រាដល់ក្រុងរ៉ូមហើយនោះ មេទ័ពក៏ប្រគល់ ពួកអ្នកទោសទៅលោកមេបន្ទាយ ប៉ុន្តែ គេបើកឱ្យប៉ុល
នៅដោយខ្លួន មានតែទាហាន១ ដែលរក្សាប៉ុណ្ណោះហ ។

លោកប៉ុលប្រកាសព្រះបន្ទូលនៅទីក្រុងរ៉ូម

១៧ក្រោយ៣ថ្ងៃមក ប៉ុលអញ្ជើញ ពួកមេសាសន៍យូដាឡ

ឱ្យមកប្រជុំគ្នា កាលគេមូលគ្នាហើយ នោះគាត់ពោលពាក្យ ទៅគេថា "ឱអ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនខ្ញុំអើយអ
ខ្ញុំគ្មានធ្វើខុសអ្វី នឹងសាសន៍យើងក ឬនឹងទំលាប់ពួកព្រះយេស៊ូកោនទេ តែគេចាប់ ខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម បញ្ជ
នមកក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃសាសន៍ រ៉ូម ១៨ដែលពិចារណាសួរខ្ញុំ រួចចង់លែងខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំ
គ្មានទោសអ្វីគួរនឹងស្លាប់ទេ ១៩ប៉ុន្តែ ពួកសាសន៍យូដា ប្រកែកមិនព្រម បានជាបង្ខំឱ្យខ្ញុំសូមរើក្តី
ដល់សេសារថវិញ មិនមែនជាខ្ញុំមានការណ៍អ្វី នឹងចោទប្រកាន់ពីសាសន៍ខ្ញុំទេ ២០ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំអញ្ជ
ញអ្នករាល់គ្នាមក ដើម្បីឱ្យ បានឃើញមុខ ហើយនឹងពិគ្រោះគ្នា ដ្បិតគឺដោយព្រោះ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលឆហើយ បានជាខ្ញុំ ជាប់ច្រវាក់ដូច្នោះ" ជ ។

២១គេឆ្លើយឡើងថា "យើងមិនបានទទួលសំបុត្រណា ពី ស្រុកយូដា ពីរឿងអ្នកសោះ ក៏គ្មានបងប
ប្អូនឈណាមកប្រាប់ យើង ឬនិយាយសេចក្តីអ្វីអាក្រក់ពីអ្នកដែរ ២២តែយើងចូល ចិត្តចង់ដឹងគំនិតរបស់អ្នក
ដែលអ្នកគិតដូចម្តេច ព្រោះ យើងដឹងថា នៅគ្រប់ទីកន្លែង គេតែងតែនិយាយអាក្រក់
ពីពួកអ្នកកាន់សាសនានេះណាស់" ញ ។

២៣គេក៏ណាត់ថ្ងៃកំណត់ រួចមានគ្នាជាច្រើន មកឯគាត់ ក្នុងទីលំនៅរបស់គាត់ ហើយគាត់អធិប្បាយ
ទាំងធ្វើបន្ទាល់ សព្វគ្រប់ តាំងពីព្រឹកដល់ល្ងាច ពីនគរព្រះដ ឱ្យគេស្តាប់ ក៏បញ្ចុះបញ្ចូល
ឱ្យគេជឿអស់ទាំងសេចក្តី ដែលដំរូវពី ព្រះយេស៊ូវបំ ក្នុងក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហើយក្នុងគម្ពីរពួក ហោរាខ
២៤អ្នកខ្លះក៏ទទួលជឿសេចក្តី ដែលគាត់អធិប្បាយ តែអ្នកខ្លះមិនព្រមជឿទេឈ
២៥នោះគេចេញទៅទាំងទាស់ ទេងគ្នា ក្រោយដែលប៉ុលបាននិយាយ១ម៉ាត់នេះ ទៅគេថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
មានបន្ទូលណ នឹងពួកព្រះយេស៊ូកោនយើង ដោយសារហោរាអេសាយ ត្រូវណាស់ថា ២៦" ចូរទៅឯ សាសន៍នេះប្រ
ាប់គេថា ដែលឯងរាល់គ្នា ព្រោះនឹងព្រះមែន តែស្តាប់មិនបាន ហើយដែលឯងរាល់គ្នាឃើញ នោះនឹង ឃើញមែន
តែមិនយល់សោះ ២៧ព្រោះចិត្តសាសន៍នេះ បានត្រឡប់ជាស្លឹកត គេបានព្រះដោយត្រចៀកធ្ងន់ ហើយបាន

ធ្មេចភ្នែក ក្រែងមើលឃើញនឹងភ្នែក ស្តាប់ឮនឹងត្រចៀក ហើយចិត្តបានយល់ រួចគេវិលមក ដើម្បីឱ្យអញច
ានប្រោស ឱ្យគេជា" ថ ។

២៨ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះទ្រង់ផ្សាយសេចក្តី សង្គ្រោះទនេះ ទៅដល់សាសន៍ដទៃវិញផ
ហើយគេនឹងស្តាប់ ជាពិត ។

២៩លុះកាលគាត់ បាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះ រួចហើយ នោះពួកសាសន៍យូដាក៏ចេញទៅ
ទាំងជជែកគ្នាខ្លាំង ៣០រីឯប៉ុល គាត់នៅក្នុងផ្ទះដែលគាត់ជួលពេញ២ឆ្នាំ គាត់ បានទទួលអស់អ្នកណា
ដែលមកឯគាត់ ទាំងប្រកាសប្រាប់ ពីនគរព្រះន ហើយបង្រៀនគ្រប់ទាំងសេចក្តីពីព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទ
តាមចិត្តប ឥតមានអ្នកណាយាត់យ៉ាងឡើយ ។

Romans

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាបារបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើជាសាវ័កក
ទាំងពួកចេញទុកខ សំរាប់ដំណឹងល្អនៃព្រះគ ២(ជាដំណឹងល្អដែលទ្រង់បាន សន្យាពីដើមម
ដោយសារពួកហោរាងទ្រង់ ទុកក្នុងគម្ពីរ បរិសុទ្ធច ៣គឺពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលខាងឯសាច់ ឈាមឆ
ទ្រង់បានចាប់កំណើត ក្នុងព្រះវង្សាហ្លួងដាវីឌ ៤តែ ខាងព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធ នោះបានសំដែងមក
ច្បាស់ថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះពិតឈទាំងមានព្រះ ចេស្តាផង ដោយទ្រង់បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញព្យ
គឺជាព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដទៃយើងរាល់គ្នា ៥ដែលយើង ខ្ញុំបានទទួលព្រះគុណបំ
និងងារជាសាវ័កដោយសារទ្រង់ សំរាប់ឱ្យមានមនុស្សចុះចូល តាមសេចក្តីជំនឿខ្ម នៅ
កណ្តាលអស់ទាំងសាសន៍ធរ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនាម ទ្រង់ ៦ដែលអ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងពួកអ្នកទាំងនោះ
ជាពួក អ្នកដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទណទ្រង់បានហៅដែរ) ។

៧ខ្ញុំធ្វើមកអស់អ្នកនៅក្រុងរ៉ូម ជាពួកស្នូនភ្នាក់នៃព្រះគ ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើជាពួកបរិសុទ្ធច
សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយនូវព្រះគុណ និង
សេចក្តីសុខសាន្តអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ការបង់ទៅលេងក្រុងរ៉ូម

ជមុនដំបូងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ ដោយនូវព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ដោយពួកគេផ្ទៃក្នុងប្រាប់ នៅគ្រប់ក្នុងលោកិយទាំងមូលន ពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក រាល់គ្នា ឥដ្ឋិតព្រះដែលខ្ញុំបំរើដោយវិញ្ញាណខ្ញុំប ក្នុងដំណឹង ល្អពីព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ នោះជាស្នេហាបន្ទាល់ផ្ទៃក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំទូលដំណាលពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំជានិច្ច ១០ព្រមទាំងសូមអង្វរជាដរាប ឱ្យខ្ញុំបានឱកាសស្រួលតាម ព្រះហឫទ័យម្តងណោះ ដើម្បីនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា បើសិន ជាបានម ។

១១ដោយព្រោះខ្ញុំពួកចង់ឃើញអ្នករាល់គ្នាយ ដើម្បីនឹង ចែកអំណោយទានណាមួយខាងវិញ្ញាណមកអ្នករាល់គ្នា ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានតាំងនៅយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ១២គឺថា ឱ្យយើងបានសេចក្តីកំសាន្តចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់យើងនីមួយៗ គឺរបស់អ្នករាល់គ្នា និងរបស់ខ្ញុំផង ១៣តែបងប្អូនអើយល ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបានគិតមកឯអ្នករាល់គ្នាជារឿយៗ ដើម្បីឱ្យបានផលខ្លះក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ដូចជាក្នុងពួកសាសន៍ឯទៀតដែរ តែខ្ញុំមានសេចក្តី ឃាត់ឃាំង ដរាបមកដល់ឥឡូវនេះស ។

១៤ខ្ញុំមានសេចក្តីជំពាក់ហាទាំងសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍ដទៃ ទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកខ្លៅផង ១៥ដូច្នោះឯខ្ញុំប្រុងប្រៀបតែ នឹងប្រាប់ដំណឹងល្អមកអ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរឡ ។

១៦ដ្បិតខ្ញុំគ្មានសេចក្តីខ្មាសចំពោះដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ពីព្រោះជាព្រះចេស្ដានៃព្រះកសំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់ អស់អ្នកណាដែលជឿខ គឺដល់ទាំងសាសន៍យូដាជាដើមគ និង សាសន៍ក្រិកផងយ ១៧ដ្បិតសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះ បានសំដែង មកក្នុងដំណឹងល្អនោះដោយសារសេចក្តីជំនឿហើយឱ្យ បានសេចក្តីជំនឿចំរើនច្រើនឡើងផង ដូចមានសេចក្តីថែង ទុកមកថា "មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយអាងសេចក្តី ជំនឿ" ឆ ។

សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ

១៨ពីព្រោះសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជបានសំដែងមកពីស្ថាន សូតិទាស់នឹងគ្រប់ទាំងសេចក្តីទមិឡល្មើស និងសេចក្តីទុច្ច វិតរបស់មនុស្ស ដែលគេបង្ហាងសេចក្តីពិតដោយសេចក្តីទុច្ច វិត ១៩ព្រោះការអ្វីដែលអាចនឹងស្គាល់ពីព្រះបាន នោះបាន សំដែងមកក្នុងពួកគេហើយ ដោយព្រះទ្រង់សំដែងការនោះ ឱ្យគេឃើញជាក់លយ ២០ដ្បិតអ្វីៗរបស់ទ្រង់ ដែលរកមើលមិន ឃើញតាំងពីកំណើតលោកិយមក ទោះទាំងព្រះចេស្ដានី នៅអស់កល្បជានិច្ច និងនិស្ស័យជាព្រះរបស់ទ្រង់ នោះឃើញច្បាស់វិញពួ ដោយពិចារណាយល់របស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកដ ។

២១ព្រោះកាលគេបានស្គាល់ព្រះ នោះគេមិនបានដំកើង ទ្រង់ទុកជាព្រះទេ ក៏មិនដឹងគុណទ្រង់ដែរ

គេកើតមានគំនិត ឥតប្រយោជន៍វិញ ហើយចិត្តគេដែលឥតយោបល់ ក៏បានត្រឡប់ជាងងឹតទៅ ២២ គេអូតខ្លួនថាមានប្រាជ្ញា បានជាគេ ត្រឡប់ទៅជាល្ងង់ល្ងើវិញខ្លះ ២៣ គឺគេបំផ្លាស់សិរិល្អនៃព្រះ ដែលមិនចេះខូចឱ្យទៅជារូបឃើល មើលទៅដូចជាមនុស្ស ដែលតែងតែខូចវិញ ហើយដូចជាសត្វស្លាប សត្វជើង៤ និង សត្វលូនរាវដែរ ។

២៤ ហេតុនោះបានជាព្រះទ្រង់ប្រគល់គេណាទៅឯសេចក្តី ស្នាក់គ្រាកតាមចិត្តគេប្រាថ្នាចង់បាន ឱ្យចរាបង្កាប់ដល់ រូបកាយគេទៅវិញទៅមក ២៥ គេបានផ្លាស់សេចក្តីពិតនៃព្រះឱ្យទៅជាសេចក្តីភូតភវិញថ្មី ក៏កោតខ្លាចហើយគោរព ឬជាដល់របស់ដែលកើតមកទ ជាជាងដល់ព្រះដែលបង្កើត របស់ទាំងនោះមក ជាព្រះដែលមានព្រះពរអស់កល្ប ជានិច្ច ។ អាម៉ែនន ។

២៦ ហេតុនោះបានជាព្រះទ្រង់ប្រគល់គេប ទៅក្នុងសេចក្តី រំជួលដ៏អាស្រូវបារាយផ ដ្បិតទាំងពួកស្រីៗរបស់គេក៏បាន ផ្លាស់ប្រែទំនៀមទំលាប់ពីបវេណីចេញឱ្យខុសពីធម្មតា ២៧ ហើយពួកប្រុសៗក៏បែបដូច្នោះដែរ គេបានលះចោលទំ នៀមទំលាប់របស់ស្រ្តីពីបវេណីចេញ ហើយបង្កើត ឱ្យមាន សេចក្តីសំរើបរោលរាលដល់គ្នាទៅវិញទៅមកគឺប្រុស ប្រព្រឹត្តនឹងប្រុសៗ ជាការដ៏អាក្រក់ដូចជាតិ នោះគេក៏ទទួល រង្វាន់ចំពោះខ្លួនគេដែលសំណំនឹងសេចក្តីកំហុសរបស់ខ្លួនក

២៨ ហើយដោយព្រោះគេមិនចូលចិត្តនឹងស្គាល់ដល់ព្រះ សោះ បានជាទ្រង់ប្រគល់គេម ទៅតាមគំនិតចោលម្សៀត វិញ ដើម្បីឱ្យបានសំរេចការដែលមិនគួរគប្បីធ្វើ ២៩ ជា មនុស្សមានពេញដោយសេចក្តីទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាង គឺសេចក្តី កំផិតសេចក្តីកំណាច សេចក្តីលោភ និងសេចក្តីព្យាបាទ ក៏មានសេចក្តីឈ្នានិស និងការកាប់សំឡាប់ ឈ្លោះប្រកែក កិច្ចកល គំនិត ខិលខូចដ៏ពោរពេញផងយ ៣០ ជាមនុស្សចៃដន្យ បេះបួយ ស្អប់ព្រះ ព្រហ្មណ៍ឈ្លានពាន មាន កាន់ខ្លួន អូតអាង ជាមេបង្កើតការអាក្រក់ ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ តាមឪពុកម្តាយ ៣១ ឥតយោបល់ មានចិត្តមិនទៀង មិនចេះ ស្រឡាញ់តាមធម្មតា ក៏ ឥតមានសេចក្តីមេត្តាករុណាសោះល ៣២ គេក៏ស្គាល់ សេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះថា អស់ អ្នកដែលប្រព្រឹត្តការយ៉ាងដូច្នោះ នោះគួរនឹងស្លាប់ហើយវ ប៉ុន្តែ គេមិនគ្រាន់តែប្រព្រឹត្តយ៉ាងនោះប៉ុណ្ណោះ គឺគេចូល ចិត្តយល់ព្រមស នឹងអស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះផងដែរ

ជំពូក ២

ការជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ

២ ១ ដូច្នោះ ឱមនុស្សអើយ! អស់អ្នកណាដែលថ្កោលទោស គេ នោះគ្មានសេចក្តីដោះសាច់ពោះខ្លួនឡើយហ

ដ្បិតដែល អ្នកថ្កោលទោសគេ នោះឈ្មោះថាកាត់ទោសខ្លួនឯងហើយ ពីព្រោះអ្នកឯងដែលថ្កោលទោសគេ ក៏ប្រព្រឹត្តដូចគ្នាដែរឡូ ២តែយើងរាល់គ្នាដឹងថា ចំណែកសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ ព្រះវិញ នោះត្រូវនឹងសេចក្តីពិតទាំងនឹងពួកអ្នកដែល ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនោះ ៣មួយទៀត ឱមនុស្សអើយ ដែលអ្នក ថ្កោលទោសដល់អស់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តការយ៉ាងនោះ តែ ខ្លួនអ្នកក៏ប្រព្រឹត្តដូច្នោះដែរ នោះតើអ្នកស្មានថា ខ្លួនអ្នក នឹងរួចពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះឬអី? ៤ឬអ្នកមើលងាយអ សេចក្តីសប្បុរសកដ៏ ឥតគណនាព្រមទាំងសេចក្តីទ្រាំទ្រខ និង សេចក្តីអត់ធន់របស់ទ្រង់ដោយមិនដឹងថា សេចក្តី សប្បុរសនៃព្រះទាញនាំឱ្យអ្នកបានប្រចិត្តឬអើយ ។

៥តែដោយអ្នករឹងរ៉ឹង ហើយមិនព្រមប្រែចិត្តសោះ បាន ជាអ្នកឈ្មោះថាកំពុងតែប្រមូលសេចក្តីក្រោធ ទុកសំរាប់ ខ្លួនដល់ថ្ងៃនៃសេចក្តីក្រោធវិញ ជាថ្ងៃដែលសេចក្តីជំនុំជំរះ រចនាសុចរិតរបស់ព្រះនឹងសំដែងមក ៦ដែលទ្រង់នឹងសង ដល់គ្រប់គ្នា តាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ៧គឺជាជីវិត អស់កល្បជានិច្ច ដល់ពួកអ្នកដែលរកសិរិល្ល កេរ្តិ៍ឈ្មោះជ និងសេចក្តីមិនពុករលួយ ដោយគេកាន់ខ្ជាប់ក្នុងការល្អ ៨តែពួកអ្នកដែលទាស់ទទឹង មិនព្រមស្តាប់តាមសេចក្តីពិត គឺស្តាប់តាមតែសេចក្តីទុច្ចរិតវិញ ទោះនឹង បានសេចក្តី ក្រោធដនិងសេចក្តីឃោរឃៅ ៩ជាសេចក្តីវេទនា និងសេចក្តី ក្តីលំប ាកនៅលើគ្រប់ទាំងព្រលឹងមនុស្សណា ដែលប្រព្រឹត្ត អាក្រក់បំ មានសាសន៍យូដាជាដើម និងសាសន៍ក្រិកផង ១០តែអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្អ នោះនឹងបានសិរិល្ល កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ និងសេចក្តីសុខវិញ គឺមានសាសន៍យូដាជាដើម និង សាសន៍ក្រិកផង ១១ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនយោគយល់ខាងអ្នក ណាសោះណា ។

១២ព្រោះអស់អ្នកណាដែលបានធ្វើបាបឥតស្គាល់ក្រិស្ត វិន័យត នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅឥតក្រិស្តវិន័យដែរ ហើយ អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើបាបក្នុងបន្ទុកក្រិស្តវិន័យ នោះនឹង ត្រូវក្រិស្តវិន័យជំនុំជំរះវិញ ១៣ (ដ្បិតពួកអ្នកដែលគ្រាន់តែ ស្តាប់ថាក្រិស្តវិន័យ នោះមិនមែនឈ្មោះថាសុចរិត នៅចំពោះ ព្រះឡើយ គឺ រាបរាប់ជាសុចរិតតែពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្ត តាមក្រិស្តវិន័យប៉ុណ្ណោះទេ ១៤ពីព្រោះកាលណាពួកសាសន៍ ដទៃ ដែលគ្មានក្រិស្តវិន័យ គេបានប្រព្រឹត្តតាមក្រិស្តវិន័យទេ ពីបរិណិរោទពួកដែលគ្មានក្រិស្តវិន័យនោះឯង គេជាក្រិស្ត វិន័យដល់ខ្លួនគេវិញ ១៥ដោយសំដែងថា របៀបក្រិស្តវិន័យ បានកត់ទុកក្នុងចិត្តគេ ហើយបញ្ជាចិត្តគេ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ឱ្យ ហើយគំនិតគេចូនកាលប្រកាន់ទោស ចូនកាលដោះសា គ្នាទៅវិញទៅមក) ១៦គឺក្នុងថ្ងៃដែលព្រះទ្រង់នឹងជំនុំជំរះ អស់ទាំងការលាក់កំបាំងរបស់មនុស្ស តាមដំណឹងល្អ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទន ។

ពួកសាសន៍យូដា និងក្រិស្តវិន័យ

១៧ បើអ្នកមានឈ្មោះជាសាសន៍យូដា ទាំងទុកចិត្តនឹងក្រិស្ត វិន័យហើយអ្នកសរសើរពីព្រះប ១៨ ក៏ស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយចេះសំគាល់វិសេសចក្តិល្អ ដោយធានារៀនតាម ក្រិស្តវិន័យ ១៩ ទាំងជឿប្រាកដថាខ្លួនជាអ្នកដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ជាពន្លឺដល់ពួកអ្នកដែលងងឹត ២០ ជាអ្នកទូន្មានប្រដៅដល់ពួក ខ្មៅល្ងង់ជាគ្រូបង្រៀនដល់កូនក្មេងក៏មានគំរូពីសេចក្តីចេះ ដឹងនឹងសេចក្តីពិតនៅក្នុងក្រិស្តវិន័យ ២១ ដូច្នោះអ្នកអ្នកឯង ដែលបង្រៀនគេ តើមិនបង្រៀនដល់ខ្លួនទេឬអី? អ្នកឯង ដែលប្រដៅថា កុំឱ្យលួចគេ តើអ្នកលួចឬទេ? ២២ អ្នកឯង ដែលថា កុំឱ្យធិតត្តា តើអ្នកធិតឬទេ? អ្នកឯងដែលស្អប់ខ្ពើម រូបព្រះ តើអ្នកប្តូរវិហារឬទេ? ២៣ អ្នកឯងដែលអូតពីក្រិស្ត វិន័យភ តើអ្នកបង្ហាប់ព្រះដោយប្រព្រឹត្តរំលងនឹងក្រិស្តវិន័យ ឬទេ? ២៤ ដ្បិតពួកសាសន៍ដទៃ គេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ ដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នាម ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមក ហើយ ។

២៥ វិធានការកាត់ស្បែក នោះមានប្រយោជន៍មែន បើអ្នក ប្រព្រឹត្តតាមក្រិស្តវិន័យយំតែបើអ្នកប្រព្រឹត្តរំលងក្រិស្តវិន័យ វិញ នោះការដែលទទួលកាត់ស្បែក ឬ ានត្រឡប់ដូចជាមិន កាត់វិញ ២៦ ដូច្នោះ បើសិនជាពួកដែលមិនកាត់ស្បែក គេ កាន់តាមបញ្ញត្តិក្រិស្តវិន័យទៅល នោះការដែលមិនបានកាត់ ស្បែក តើមិនរាប់ដូចជាបានកាត់វិញទេឬអី? ២៧ ហើយពួក ដែលមិនកាត់ស្បែកតាមបវេណី បើគេប្រព្រឹត្តតាមក្រិស្ត វិន័យសព្វគ្រប់ តើគេមិនជំនុំជំរះអ្នកទេឬអី? ស ដែលអ្នកមាន ទាំងគម្ពីរ និងការកាត់ស្បែកផង តែចេះតែប្រព្រឹត្តរំលង ក្រិស្តវិន័យវិញ ។

២៨ ដំណើរដែលហៅថាសាសន៍យូដា នោះមិនចំពោះ តែអ្នកណា ដែលមានទីសំគាល់ខាងក្រៅហឫទ័យណោះទេ ហើយការកាត់ស្បែកសោត ក៏មិនមែនចំពោះតែសាច់ ខាងក្រៅហឫទ័យដែរឡ ២៩ វិធានសាសន៍យូដាដ៏ពិតប្រាកដ នោះគឺខាងក្នុងវិញ ហើយការកាត់ស្បែកក៏នៅក្នុងចិត្តអ ខាង ព្រលឹងវិញ្ញាណដែរក មិនមែនតាមតែន័យពាក្យហឫទ័យ ទេខ មនុស្សយ៉ាងនោះតែងមានសេចក្តីសរសើរ មិនមែន មកពីមនុស្ស គឺពីព្រះវិញ្ញាត ។

ជំពូក ៣

សេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ

៣ ១ ដូច្នោះតើសាសន៍យូដាវិសេសជាងគេយ៉ាងណា ឬការ កាត់ស្បែកមានប្រយោជ៏ដូចម្តេចខ្លះ ២ មានគ្រប់ជំពូកជា ច្រើនណាស់យ មុនដំបូងគឺពីព្រោះព្រះបានធ្វើព្រះបន្ទូលទុក នឹងគេង ។

ពិតបើមានអ្នកខ្លះមិនជឿនោះចង់ដូចម្តេចទៅសេចក្តី ដែលគេមិនជឿនោះ តើនឹងធ្វើ
ឱ្យសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះ ទៅជាមិនកើតការវិញ្ញាប្តីអី? ឆ ៤ ទេមិនមែនឡើយសូមឱ្យ ព្រះបានរាប់ជាពិតជ
ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សជាតិភូតភវវិញ ចុះឈ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា:

“ឱ្យទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតក្នុងការ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល ហើយឱ្យទ្រង់ច
ានឈ្នះក្នុងកាលដែលគេជំនុំជំរះទ្រង់” ញ ។

៥ ប៉ុន្តែ បើសិនជាសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់យើងរាល់គ្នាបាន នាំ

ឱ្យគេឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះច្បាស់ជាងដ នោះ តើនឹងថាដូចម្តេច? តើព្រះទ្រង់ទុច្ចរិតឬអី ដែលទ្រង់ធ្វើ
ទោសនោះ? (នេះខ្ញុំនិយាយតាមបែបមនុស្សលោក) ប ៦ ទេ មិនមែនឡើយ តែបើសិនជាទុច្ចរិតមែន
នោះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យព្រះជំនុំជំរះលោកកិយបាន? ឌ ៧ ដ្បិតបើសិនជាសេចក្តីពិត របស់ព្រះច
ានចំរើនឡើងសំរាប់ជា សិរីល្អដល់ទ្រង់ឈ ដោយសារសេចក្តីភូតភវរបស់ខ្ញុំ នោះតើហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំ
ជាប់សេចក្តីជំនុំជំរះទុកដូចជាមនុស្សមានបាបទៀត? ណ ៨ ហើយហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំមិនថា “ ចូរប្រព្រឹត្តការ
អាក្រក់ដើម្បីឱ្យ ការល្អកើតឡើង ” ត ដូចជាគេនិយាយ បង្កាច់យើងខ្ញុំ ហើយខ្លះប្រកាន់ថា
យើងខ្ញុំប្រដៅដូច្នោះ មែន នោះឯទោសនៃពួកអ្នកដែលប្រកាន់ដូច្នោះ នោះត្រឹម ត្រូវហើយ ។
គ្មានអ្នកណាម្នាក់សុំរិតឡើយ

៩ ដូច្នោះ តើដូចម្តេចយើងល្អជាងគេឬទេ ? ថ មិនមែនទេ ដ្បិតយើងខ្ញុំបានចោទប្រកាន់រួចហើយថា
ទោះទាំង សាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកផង សុទ្ធតែនៅក្រោមអំពើ បាបទ ១០ ដូចមានសេចក្តីចែកទុកមកថា
“ គ្មានអ្នកណាសុចរិត សោះ សូម្បីតែម្នាក់ក៏ គ្មានផង ១១ គ្មានអ្នកណាដែលយល់គ្មានអ្នកណាដែលស្វែងរកព្រះ
១២ គ្រប់គ្នាបានបែរចេញ ហើយត្រឡប់ជាឥតប្រយោជន៍ទាំងអស់គ្នា គ្មានអ្នកណា
ដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសប្បុរសសោះ តែម្នាក់ក៏គ្មានផង ១៣ បំពង់កេជាផ្លូវខ្មោចនៅចំប
គេប្រើអណ្តាតគេសំរាប់ នឹងបញ្ឆោតន ឯនៅបបួរមាត់គេមានសុទ្ធតែពិសពស់ហនុ-មានប
១៤ ហើយមាត់គេមានពេញដោយសេចក្តីបណ្តាសា និងសេចក្តីជូរចត់ ១៥ ជើងគេរហឹសនិងកំចាយឈាម
១៦ នៅ អស់ទាំងផ្លូវរបស់គេ មានសុទ្ធតែសេចក្តីវិនាស និងសេចក្តី ទុក្ខលំបាក ១៧ គេមិនច
ានស្គាល់ផ្លូវសុខសាន្តសោះ ១៨ ក៏គ្មាន សេចក្តីកោតខ្លាចចំពោះព្រះនៅភ្នែកគេឡើយ ១៩ រីឯគ្រប់
ទាំងសេចក្តី ដែលក្រិស្តវិន័យបង្គាប់ម នោះយើងដឹងថា
បង្គាប់ដល់តែពួកអ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទុកក្រិស្តវិន័យទេយ ដើម្បីឱ្យគ្រប់ទាំងមាត់ត្រូវបិទរ ហើយ
ឱ្យលោកិយទាំងមូល ជាប់មានទោសនៅចំពោះព្រះល ២០ ហេតុនោះបានជាគ្មាន មនុស្សណា

ានរាប់ជាសុចរិតនៅចំពោះទ្រង់ ដោយអាង ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យនោះឡើយ ដ្បិតក្រិត្យវិន័យ គ្រាន់តែសំដែងឱ្យស្គាល់អំពើបាបប៉ុណ្ណោះស ។

សេចក្តីសុចរិតដោយសារជំនឿ

២១ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្រៅពីក្រិត្យវិន័យ សេចក្តីសុចរិតផង ព្រះហ ដែលមានទាំងក្រិត្យវិន័យ និងពួកហោរាធ្វើបន្ទាល់ ឱ្យផងឡ នោះបានលេចចេញមកហើយ ២២ គឺជាសេចក្តី សុចរិតរបស់ព្រះអ ដែលបានដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿក ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក៏សំរាប់គ្រប់អស់អ្នកណា ដែលជឿ ផងត ដ្បិតគ្មានខុសអំពីគ្នាទេ ២៣ ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើ បាបង ហើយខ្លះមិនដល់សិរិល្អនៃព្រះ ២៤ តែដោយពឹងដល់ ព្រះគុណទ្រង់ច នោះបានរាប់ឆជាសុចរិតទេ ដោយសារសេចក្តីប្រ សលោះជដដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ២៥ ដែលព្រះបានតាំងទ្រង់ទុក ជាទិសន្តោសប្រោសឈ ដោយ សារ សេចក្តីជំនឿដល់ព្រះលោហិតទ្រង់ញ សំរាប់នឹងសំ-ដែងឱ្យឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ចំពោះការដែល ទ្រង់មិនប្រកាន់អំពើបាប ដែលគេប្រព្រឹត្តពីដើមដ ដោយ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ ២៦ ដើម្បីនឹងសំដែង ឱ្យឃើញ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ នៅជាន់ឥឡូវនេះ ប្រយោជន៍ឱ្យ ទ្រង់បានសុចរិត ព្រមទាំងរាប់ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះយេស៊ូវ ថាជាសុចរិតដែរ ។

២៧ ដូច្នោះ តើសេចក្តីអ្នកអាងនៅឯណា ? បំ គឺត្រូវលើក ចោលហើយ តើច្បាប់ណាដែលលើកចោលនោះ តើជា ច្បាប់ខាងការប្រព្រឹត្តឬ ? មិនមែនទេ គឺជាច្បាប់ខាងឯ សេចក្តីជំនឿវិញទេ ២៨ ដ្បិតយើងខ្ញុំអាងថា មនុស្សបាន រាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿ គឺមិនមែនដោយ ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យទេ ២៩ តើព្រះអង្គទ្រង់ជាព្រះ នៃសាសន៍យូដាតែប៉ុណ្ណោះ ? តើទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃ សាសន៍ដទៃដែរឬអី ? មែនហើយ ទ្រង់ជាព្រះនៃសាសន៍ ដទៃដែរ ៣០ ដ្បិតគឺជាព្រះតែ ១ ព្រះអង្គ ដែលនឹងរាប់ទាំង ពួកកាត់ស្បែក ថាជាសុចរិត ដោយសារតែគេមានសេចក្តី ជំនឿ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកផង ដោយគេ មានសេចក្តីជំនឿនោះដែរ ៣១ ដូច្នោះ តើយើងឈ្មោះថាធ្វើ ឱ្យក្រិត្យវិន័យទៅជាឥតប្រយោជន៍ ដោយសេចក្តីជំនឿឬអី ទេ ? មិនមែនឡើយ គឺឈ្មោះថា យើងតាំងក្រិត្យវិន័យ ឱ្យ កាន់តែមាំមួនឡើងវិញទេ តើ ។

ជំពូក ៤

លោកអ័ប្រាហាំត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ

៤ ១ បើដូច្នោះ យើងនឹងថាត លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្វយុកោ យើងចំបានអ្វីខ្លះ ខាងឯសាច់ឈាម

២ ដ្បិតបើសិនណាជា លោកអ័ប្រាហាំបានរាប់ជាសុវិត ដោយការដែលលោក ប្រព្រឹត្ត
នោះលោកមានកន្លែងនឹងអូតខ្លួនហើយ តែមិន មែនចំពោះព្រះទេ ពោធិកម្ពីរថាដូចម្តេច គម្ពីរថា:

“អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្តីជំនឿនោះ បាន រាប់ជាសេចក្តីសុវិតដល់លោក” ឆ ។

ឆែងអ្នកណាដែលធ្វើការនោះ រង្វាន់មិនរាប់ជាគុណ របស់ចៅហ្វាយទេនគឺទុកជាថ្លៃឈ្នួលវិញទេតើ
៥ តែចំណែក អ្នកដែលមិនធ្វើការសោះ គឺគ្រាន់តែជឿដល់ព្រះអង្គ ដែល ទ្រង់ប្រោសឱ្យមនុស្សមិនលើសច
ានសុវិត នោះសេចក្តី ជំនឿរបស់អ្នកនោះបានរាប់ទុកជាសេចក្តីសុវិតវិញ ៦ ដូចជាហ្វូងដាវីឌ
ានសំដែងពីសណ្ឋានដ៏មានពរនៃ មនុស្ស ដែលព្រះទ្រង់រាប់ជាសុវិតក្រៅពីការប្រព្រឹត្តថា ៧” មានពរហើយ
អ្នកណាដែលការទទឹងច្បាប់របស់ខ្លួនបាន អត់ទោសឱ្យ នឹងបាបខ្លួនបានគ្រប់បាំង ៨ មានពរហើយ
មនុស្សណាដែល ព្រះអម្ចាស់មិនរាប់ជាមានបាបឡើយ” ឆ ។

៥ ដូច្នោះ តើបានពរនោះ ចំពោះតែពួកកាត់ស្បែកតែប៉ុណ្ណោះ ឬពួកមិនកាត់ស្បែកក៏បានដែរ ? ព
ដ្បិតយើងថា សេចក្តីជំនឿ បានរាប់ទុកជាសេចក្តីសុវិត ដល់លោក អ័ប្រាហាំ ១០ ចុះសេចក្តីនោះច
ានរាប់ដូចម្តេច តើពីកាល លោកបានកាត់ស្បែករួចហើយ ឬនៅឡើយ ? មិនមែនពី កាលលោកច
ានកាត់ស្បែកហើយនោះទេ គឺក្នុងកាលដែល មិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយវិញ ១១ ហើយលោកបានទទួល
ពិធីកាត់ស្បែកនេះ ទុកជាទីសំគាល់ ជាត្រៀមនៃសេចក្តីសុច-វិត ដែលមកដោយសេចក្តីជំនឿនោះឯង
គឺជាសេចក្តីជំនឿ ដែលលោកមាន ពីកាលមិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយម ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាឪពុកយ
ដល់អស់អ្នកដែលជឿរ ឥតកាត់ ស្បែកផង ប្រយោជន៍ឱ្យបានរាប់សេចក្តីសុវិតនេះដល់ អ្នកទាំងនោះ
១២ ហើយឱ្យបានធ្វើជាឪពុក ដល់ពួកដែលមិន គ្រាន់តែកាត់ស្បែកប៉ុណ្ណោះ គឺដែលដើរតាមដាននៃសេចក្តី
ជំនឿរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រួយកោយយើងផង ជាសេចក្តី ជំនឿដែលលោកមាន
ពីកាលមិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយ

១៣ ដ្បិតសេចក្តីសន្យាល ដល់លោកអ័ប្រាហាំ និងពូជ លោក ឱ្យបានលោកិយជាមរដកវ
នោះមិនមែនដោយសារ ក្រិត្យវិន័យទេ គឺដោយសារសេចក្តីសុចវិតដែលមក ដោយ សេចក្តីជំនឿវិញស
១៤ ពីព្រោះបើសិនជាពួកអ្នកដែលអាង ក្រិត្យវិន័យបានគ្រងមរដក នោះសេចក្តីជំនឿបានទៅជា ឥតអំពើវិញ
ហើយសេចក្តីសន្យាក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរហ ១៥ ឯក្រិត្យវិន័យ នោះបង្កើតសេចក្តីក្រោធឡូ ដ្បិតកន្លែងណា
ដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យ នោះក៏ឥតមានសេចក្តីរំលងដែរអ ។

១៦ ដូច្នោះ សេចក្តីសន្យាបានមក ដោយសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីឱ្យបានត្រូវខាងព្រះគុណក ប្រយោជន៍
ឱ្យសេចក្តីសន្យា បានខ្ជាប់ខ្ជួន ដល់ពូជលោកតទៅ មិនមែនត្រឹមតែពូជ ដែលអាងក្រិត្យវិន័យប៉ុណ្ណោះ

គឺដល់ទាំងពូជដែលអាង សេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ដែលជាពូជកោនៃ
យើងទាំងអស់គ្នាថែមទៀតផង ១៧ដូចមានសេចក្តីចែងទុក មកថា "អញបានតាំងឯងឱ្យធ្វើជាឪពុក
ដល់សាសន៍ជា ច្រើន" យ រីឯនៅចំពោះព្រះ ជាទីជឿរបស់លោក ដែល ទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់
ឱ្យរស់ឡើងវិញ ទាំងមានបន្ទូលថ ពីរបស់ដែលគ្មានឆទុកដូចជាមានហើយ នោះលោកជា
ឪពុករបស់យើងមែន ។

១៨ដ្បិតកាលលោកអស់ទិសង្ឃឹមហើយ នោះក៏ចេះតែ ជឿដោយសង្ឃឹមវិញ ដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់ជា
ឪពុកដល់ សាសន៍ជាច្រើនជ ដូចសេចក្តីដែលមានបន្ទូលទុកមកថា "ពូជឯងនឹងបានដូច្នោះ" ឈ
១៩ហើយដោយព្រោះលោកមិន ខ្សោយខាងសេចក្តីជំនឿ បានជាលោកមិនគិតពីរូបកាយ លោក
ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ព្យ ដោយមានអាយុប្រហែល ជា ១០០ ឆ្នាំហើយដ ឬពីផ្ទៃសារីរាង
ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ដែរ នោះទេ ២០លោកក៏មិនបានសង្ស័យ ចំពោះសេចក្តីសន្យា របស់ព្រះ
ដោយចិត្តមិនជឿឡើយ គឺរតតែមានសេច- ក្តីជំនឿខ្លាំងឡើងខ្ល ទាំងសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញ្ញាណ
២១ហើយក៏ជឿជាក់អស់ពីចិត្តថា សេចក្តីអ្វីដែលទ្រង់សន្យាណ នោះអាចនឹងធ្វើឱ្យសំរេចបាន ២២ហេតុនោះច
ានជារាប់ សេចក្តីជំនឿរបស់លោក ទុកជាសេចក្តីសុចរិតដល់លោកត ២៣ប៉ុន្តែ ដែលថា "បានរាប់ដល់លោក"
ដូច្នោះ នោះមិនចែង ទុកមកសំរាប់លោកតែឯងទេ ២៤គឺសំរាប់យើងរាល់គ្នា ដែរថាសេចក្តីសុចរិតនោះ នឹងច
ានរាប់ដល់យើងរាល់គ្នា ជាពួកអ្នកជឿដល់ព្រះអង្គទ ដែលទ្រង់ប្រោសព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យបានរស់ឡើងវិញ ២៥ដែលទ្រង់ត្រូវគេបញ្ជូនទៅឱ្យមានទោស
ដោយព្រោះ អំពើរំលងរបស់យើងរាល់គ្នា ហើយបានប្រោសឱ្យមាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ប្រយោជន៍
ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរាប់ ជាសុចរិតប ។

ជំពូក ៥

សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីអំណរ

៥ ១ដូច្នោះ ដែលយើងរាល់គ្នាបានរាប់ជាសុចរិតផ ដោយ ការជឿព នោះឈ្មោះថាយើងបានមេត្រីភាពនិងព្រះ
ដោយ-សារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ហើយ ២ក៏ដោយសារទ្រង់
យើងមានផ្លូវយចូលក្នុងព្រះគុណ នេះ ជាទីដែលយើងកំពុងឈរ នៅដោយសេចក្តីជំនឿ
ហើយយើងអូតពីសេចក្តីសង្ឃឹមដល់សិរីល្អនៃព្រះផង ៣មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត
យើងនៅតែអូតក្នុងកាលដែលមាន ទុក្ខលំបាកដែរ ដោយដឹងថា សេចក្តីទុក្ខលំបាកបង្កើតឱ្យ

មានសេចក្តីទ្រាំទ្រស ៤សេចក្តីទ្រាំទ្របង្កើតឱ្យមានសេចក្តី សុំផ្នែក សេចក្តីសុំផ្នែកបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹម
៥ង សេចក្តីសង្ឃឹមហាក់មិនដែលនាំឱ្យមានសេចក្តីខ្មាសឡើយ ពីព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ឡូរបស់ព្រះ ៤
ានផ្សាយមកសព្វក្នុង ចិត្តយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ ដែល ព្រះបានប្រទានមកយើងហើយ
។

៦ដ្បិតកាលយើងនៅខ្សោយនៅឡើយក លុះដល់កំណត់ ហើយខ នោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់
ានសុគតជំនួស មនុស្សទមិល លើសត ៧កម្រនឹងមានអ្នកណាព្រមស្លាប់ជំនួសមនុស្សសុច-វិតណាស់
ប៉ុន្តែប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះហ៊ានស្លាប់ជំនួស មនុស្សល្អដែរទេដឹង ៨តែងព្រះ ទ្រង់សំដែងសេចក្តីស្រ-
ឡាញ់របស់ទ្រង់ ដល់យើងរាល់គ្នាឱ្យឃើញច្បាស់ ដោយ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា
នោះគឺក្នុងកាល ដែលយើងនៅមានបាបនៅឡើយផងយ ។

៩ដូច្នោះ ដែលបានរាប់ជាសុចរិតង ដោយសារព្រះ លោហិតច្រង់ នោះប្រាកដជាយើងនឹង
ានរួចចេញពី សេចក្តីក្រោធឆន ដោយសារទ្រង់ជាមិនខានលើសទៅទៀត ១០ដ្បិតកាលយើងជាខ្ញុំសត្រូវ
បើយើងបានជាមេត្រីយនឹង ព្រះវិញ្ញាណទៅហើយ ដោយព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សុគត ដូច្នោះ ដែលយើង
ានជាមេត្រីហើយ នោះប្រាកដជាយើងនឹង បានសង្គ្រោះជាមិនខានលើសទៅទៀត ដោយទ្រង់មាន
ព្រះជំនួសឡើងវិញ ១១ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះសោត យើង ក៏មានសេចក្តីរីករាយចំពោះព្រះផង
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលឥឡូវនេះយើង ៤
ានជាមេត្រីដោយសារទ្រង់ហើយដ ។

សេចក្តីស្លាប់ពីព្រោះអំដាម ជីវិតដោយសារព្រះគ្រីស្ទ

១២ដូច្នោះ ដែលបាបបានចូលមកក្នុងលោកិយ ដោយ សារមនុស្សតែម្នាក់ប៉
ហើយក៏មានសេចក្តីស្លាប់ចូលមកដែរ ដោយសារអំពើបាបនោះយ៉ាងណាខុ នោះសេចក្តីស្លាប់ ៤
ានឆ្លងរាលដាល ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ ដ្បិត គ្រប់គ្នាបានធ្វើបាបហើយ ១៣(ព្រោះរមែងមាន
បនៅ ក្នុងលោកិយ ដរាបដល់ក្រិស្តវិន័យ តែកាលមិនទាន់មាន ក្រិស្តវិន័យនៅឡើយ នោះមិន
ានរាប់ជាទោសដល់គេ ទេណ ១៤ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីលោកអំដាម ដរាបដល់លោក ម៉ូសេ នោះសេចក្តីស្លាប់
ានសោយរាជ្យ លើទាំងពួកអ្នក ដែលធ្វើបាប មិនមែនដូចជាអំពើរំលងរបស់លោកអំដាម ផងត
ដែលលោកជាគំរូពីព្រះអង្គដែលត្រូវយាងមកថ ។

១៥ប៉ុន្តែ ព្រះគុណមិនមែនដូចជាអំពើរំលងនោះទេ ដ្បិតបើសិនជាមានមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់
ដោយព្រោះ អំពើរំលងរបស់មនុស្សតែម្នាក់ទ នោះ ប្រាកដជាព្រះគុណ នៃព្រះ

ហើយនឹងអំណោយទាននៃព្រះគុណនោះ ដែលមក ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងបាន
ចំរើនលើសទៅទៀត ដល់មនុស្សជាច្រើនដែរ ១៦ហើយ អំណោយទាននោះ ក៏មិនមែនដូចជាអំពើបាប
ដែលមនុស្ស តែម្នាក់បានធ្វើនោះទៀត ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះ ដែលកើត មកដោយព្រោះម្នាក់នោះឯង នោះច
ានកាត់ទោសហើយ តែព្រះគុណ ដែលកើតមកដោយព្រោះការរំលងជាច្រើន នោះច
ានរាប់យើងទុកជាសុចរិតវិញ ១៧ដ្បិត បើសិនជា សេចក្តីស្លាប់បានសោយរាជ្យ ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់
ដោយព្រោះម្នាក់នោះឯងបានប្រព្រឹត្តសេចក្តីរំលង ដូច្នោះ ប្រាកដជាពួកអ្នកដែលទទួលព្រះគុណដ៏បរិបូរ
និងអំណោយ ទានជាសេចក្តីសុចរិត នោះនឹងបានសោយរាជ្យក្នុងជីវិតប លើសទៅទៀត
ដោយសារតែម្នាក់ដែរ គឺជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ) ។

១៨ដូច្នោះ ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវទោសដោយព្រោះ អំពើរំលងតែ ១ នោះមនុស្សទាំងអស់ក៏ច
ានរាប់ជាសុចរិត ឱ្យបានជីវិតវិញ ដោយសារអំពើសុចរិតតែ ១ បែបដូច្នោះ ដែរ
១៩ដ្បិតដូចជាមនុស្សជាច្រើន បានត្រឡប់ជាមានបាបម ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់យមិនច
ានស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងណា នោះមនុស្សជាច្រើន ក៏បានត្រឡប់ជាសុចរិត ដោយសារ ម្នាក់ច
ានស្តាប់បង្គាប់វិញយ៉ាងនោះដែរ ។

២០តែក្រិត្យនីយបានចូលមកថែមទៀត ដើម្បីឱ្យសេច ក្តីរំលង នោះបានរឹតតែធ្ងន់ឡើងល ប៉ុន្តែ
កន្លែងណា ដែលមានបាប ចំរើនជាបរិបូរឡើង នោះព្រះគុណក៏ចំរើន ជាបរិបូរលើសទៅទៀតវ ២១ដើម្បី
ឱ្យព្រះគុណសបានសោយ រាជ្យ ដោយសារសេចក្តីសុចរិត សំរាប់ជាជីវិតអស់កល្ប ជានិច្ចហ
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នា ដូចជាបាបបានសោយរាជ្យ ឱ្យត្រូវស្លាប់ឡើងដើម
នោះដែរ ។

ជំពូក ៦

ស្តាប់ខាងអំពើបាប រស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

៦ ១ដូច្នោះ យើងនឹងថាដូចម្តេច ? អ តើត្រូវឱ្យយើងចេះ តែប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៅទៀត ដើម្បីឱ្យព្រះគុណ
ានចំរើន ឡើងឬអី ? ក ២ទេ មិនត្រូវឡើយ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងដែល ស្តាប់ខាងអំពើបាបហើយខច
ាននៅរស់ក្នុងអំពើបាបទៀត បាន ? ៣តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា យើងទាំងប៉ុន្មាន ដែលច
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជគ ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះគឺ បានទទួលជ្រមុជ ក្នុងសេចក្តីសុគតនៃទ្រង់ដែរ ? ៤ដូច្នោះ

យើងបានត្រូវកប់ជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ដោយទទួលជ្រមុជ ក្នុងសេចក្តីស្លាប់យ ដើម្បីឱ្យយើងបានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មី ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដោយសារសិរិល្លនៃព្រះវរបិតាដែរ ។ ដើម្បីតបើយើងបានជាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងការដែលគំរូពិសេចក្តីសុគតរបស់ទ្រង់ នោះក៏នឹងបានជាប់ក្នុងសេចក្តី រស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដែរ ៦ដោយដឹងសេចក្តីនេះថា មនុស្សចាស់របស់យើងជកបានត្រូវឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ ហើយឈ ដើម្បីឱ្យត្រូវអំពើបាបព្យ បានត្រូវសូន្យទៅប្រយោជន៍ កុំឱ្យយើងនៅបំរើអំពើបាបទៀតឡើយដ-៧ដ្បិតអ្នកណាដែលស្លាប់ នោះក៏បានរាប់ជាសុចរិតរួចពីបាបហើយ ។

៨បើសិនជាយើងស្លាប់ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើង ជឿថា យើងនឹងរស់ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៩ដោយដឹងថា ដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនោះ ទ្រង់ មិនចេះសុគតទៀតឡើយ ព្រោះសេចក្តីស្លាប់គ្មានអំណាច លើទ្រង់ទៀតណា ១០ដ្បិតដែលទ្រង់សុគត នោះគឺបានសុគត ខាងឯបាប ១១ដងជាសំរេច ហើយដែលទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ នោះទ្រង់រស់ខាងព្រះវិញ ។

១១ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នារាប់ខ្លួនទុកជាស្លាប់ខាងឯបាប ដែរទ តែរស់ខាងព្រះវិញចុះ ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ១២ហេតុនេះ កុំឱ្យបាបសោយ រាជ្យក្នុងរូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលតែងតែស្លាប់ ដើម្បីនឹងស្លាប់តាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់បាបនោះឡើយ ១៣កុំឱ្យប្រគល់អវយវៈ ទាំងប៉ុន្មាន របស់អ្នករាល់គ្នាទៅ ក្នុងអំពើបាប ទុកដូចជាប្រដាប់ប្រដាទុច្ចរិតនោះឡើយ គឺ ត្រូវប្រគល់ខ្លួនទៅព្រះ ដូចជាបានរស់ពីស្លាប់នោះឡើងវិញ ហើយថ្វាយអវយវៈ របស់អ្នករាល់គ្នាទៅព្រះ ទុកដូចជា ប្រដាប់ប្រដាសុចរិតផង ១៤ដ្បិតបាបមិនត្រូវមានអំណាច លើអ្នករាល់គ្នាទៀតឡើយ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិន នៅក្រោមក្រិត្យវិន័យ គឺនៅក្រោមព្រះគុណវិញ ។

បាវបម្រើនៃសេចក្តីសុចរិត

១៥ដូច្នោះ ធ្វើដូចម្តេច តើគួរឱ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាប ដោយព្រោះនៅក្រោមព្រះគុណ មិននៅក្រោមក្រិត្យវិន័យ ឬអី ? ភ ទេ មិនគួរឡើយ ១៦តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា អ្នករាល់គ្នាប្រគល់ខ្លួនទៅធ្វើជាបាវបំរើ និងស្លាប់តាមម ចៅហ្វាយណា នោះអ្នកជាបាវបំរើរបស់ចៅហ្វាយនោះ ឯង ដែលអ្នកស្តាប់តាម ទោះជាបស់ផងអំពើបាបយ ឱ្យ បានសេចក្តីស្លាប់ ប ្រដាប់របស់ផងសេចក្តីស្លាប់បង្គាប់ ឱ្យ បានសុចរិតគឺ ១៧អ្នករាល់គ្នា ពិដើមជាបាវបំរើរបស់ អំពើបាបមែនល ប៉ុន្តែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គវ ឥឡូវនេះ បានស្តាប់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត តាមក្បួននៃលទ្ធិស ដែលគេបាន

ប្រគល់មកអ្នករាល់គ្នា ១៨ហើយអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជា បារមីនៃសេចក្តីសុចរិតវិញហ ដោយទ្រង់ច
ានប្រោសឱ្យ រួចពីអំពើបាបហើយឡូ ។

១៩ខ្ញុំនិយាយតាមបែបមនុស្សលោកអ ដោយព្រោះសេច ក្តីកំសោយរបស់សាច់ឈាមនៃអ្នករាល់គ្នា
ដ្បិតដូចជាកាល ពីដើម អ្នករាល់គ្នាបានប្រគល់អវយវៈទាំងប៉ុន្មាន ទៅបំរើ សេចក្តីស្នេហាក្រោក
និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ កាន់តែច្រើន ឡើងយ៉ាងណា ឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រគល់អវយវៈ ទាំងអស់នោះ
ទៅបំរើសេចក្តីសុចរិតវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យ បានបរិសុទ្ធយ៉ាងនោះដែរ ២០ពីព្រោះកាលពីដើម ដែល នៅជាច
រាបំរើរបស់អំពើបាបខ នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅក្នុង អំណាចនៃសេចក្តីសុចរិតទេត ២១កាលណោះ
តើអ្នករាល់ គ្នាបានផលអ្វីខ្លះ ក្នុងអំពើដែលឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាអៀន ខ្មាសវិញ ?
ដ្បិតទីបំផុតនៃអំពើទាំងនោះជាសេចក្តីស្លាប់យ ២២តែឥឡូវនេះ ដែលព្រះបានប្រោសឱ្យរួចពីបាបង ហើយ
អ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជាបារមីដល់ទ្រង់ច នោះអ្នករាល់ គ្នាបានផលខាងសេចក្តីបរិសុទ្ធវិញ
ហើយទីបំផុតនៃអំពើ ទាំងនោះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផង ២៣ដ្បិតឈ្នួលរបស់ អំពើបាប
នោះជាសេចក្តីស្លាប់ជ តែអំណោយទាននៃព្រះ វិញ គឺជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឈ ដោយព្រះត្រីស្ថ យេស៊ូ
រ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

ជំពូក ៧

ការបកស្រាយពីអពារហ៍ពិពារហ៍

៧ ១ឱបងប្អូនអើយញ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ដ្បិតខ្ញុំ និយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា
ដែលស្គាល់ក្រិត្យវិន័យហើយ ថា ក្រិត្យវិន័យមានអំណាចលើមនុស្ស ដរាបដល់អស់មួយជីវិត ?
២ពីព្រោះស្រ្តីណាដែលមានប្តីនៅរស់ នោះជាប្តីដោយ សារក្រិត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ បើកាលណាប្តីស្លាប់ទៅ
នោះបានរួច ពីច្បាប់របស់ប្តីហើយដ ៣ដូច្នោះ កាលប្តីកំពុងរស់នៅឡើយ បើស្រ្តីនោះទៅយកប្តី ១ ទៀត
នោះគេសន្មតិហៅថាជាស្រ្តី កំផិតបំ តែបើប្តីស្លាប់ទៅ នោះនាងបានរួចពីច្បាប់នោះ ហើយ ច
ានជាទោះបីនាងយកប្តី ១ ទៀត ក៏មិនបានហៅថា ជាស្រ្តីកំផិតឡើយ ។

៤យ៉ាងដូច្នោះ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាក៏បានស្លាប់ពី ខាងក្រិត្យវិន័យដែរឬ
ដោយសាររូបអង្គនៃព្រះត្រីស្ថ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទៅជារបស់ផងអ្នកម្នាក់ទៀតណ ដែលបាន
រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានបង្កើតផល ថ្វាយព្រះ
៥ដ្បិតកាលយើងនៅខាងសាច់ឈាមនៅឡើយត នោះសេចក្តីរិះជួលរបស់អំពើបាប ដែលកើតដោយនូវក្រិត្យ

វិន័យថ បានបណ្តាលឱ្យអស់ទាំងអរិយវៈ ក្នុងរូបកាយរបស់ យើងរាល់គ្នាទេ បង្កើតផលដល់សេចក្តីស្លាប់ច
៦តែឡើយនេះ យើងបានរួចពីក្រិក្រវិន័យហើយន ដោយបានស្លាប់ក្នុងសេច-
ក្តីដែលឃុំឃាំងយើងទុកប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានគោរព ប្រតិបត្តិដោយវិញ្ញាណដែលបានកែជាថ្មីវិញ
មិនមែនតាម តែន័យពាក្យពីបុរាណនោះទៀតឡើយប ។

ការតតាំងនឹងអំពើបាប

៧ដូច្នោះ យើងនឹងថាដូចម្តេចផ តើក្រិក្រវិន័យជាតូបាបឬ អី ? ទេ មិនមែនឡើយព ខ្ញុំមិន
ានទាំងស្រុងបាបផង លើក តែដោយសារក្រិក្រវិន័យចេញភ ដ្បិតបើសិនជាក្រិក្រវិន័យ មិនបានថា " កុំ
ឱ្យលោភ" ម នោះខ្ញុំឥតបានដឹងថាមានសេចក្តី លោភផងឡើយ ៨តែកាលអំពើបាបបានឱកាស ដោយសារ
បញ្ញត្តិយ នោះក៏បង្កើតគ្រប់ទាំងសេចក្តីលោភ នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ វិញ ដ្បិតក្រៅពីក្រិក្រវិន័យ អំពើបាប
ានស្លាប់សូន្យ ៩តែពី ដើម ក្រៅពីក្រិក្រវិន័យ នោះខ្ញុំបានរស់នៅ លុះសេចក្តីបញ្ញត្តិ បានកើតមក នោះ
បករស់ឡើង ឯខ្ញុំក៏ត្រូវស្លាប់វិញ ១០ហើយខ្ញុំឃើញថា បញ្ញត្តិនោះ ដែលសំរាប់ឱ្យមានជីវិតល នោះបាន
ឱ្យខ្ញុំត្រូវស្លាប់វិញ ១១ដ្បិតដែលបាបបានឱកាស ដោយសារសេចក្តីបញ្ញត្តិវ នោះក៏មកបញ្ឆោតខ្ញុំស ព្រមទាំង
សំឡាប់ខ្ញុំផងដោយសារបញ្ញត្តិនោះឯង ១២ដូច្នោះក្រិក្រ- វិន័យជាបរិសុទ្ធទេ ហើយសេចក្តីបញ្ញត្តិក៏បរិសុទ្ធ
សុចរិត ល្អដែរហ ។

១៣ចុះសេចក្តីល្អនេះ បានប្រទៅជាឱ្យខ្ញុំស្លាប់ឬអី ទេ មិនមែនឡើយ គឺជាបាបវិញទេតើ ដែលនាំ
ឱ្យខ្ញុំស្លាប់ឡ ដោយសារសេចក្តីល្អនោះអ ដើម្បីឱ្យបាបបានសំដែងចេញ មកថាជាបាបមែន ហើយឱ្យបាប
ានត្រឡប់ទៅជាធ្ងន់ក្រៃ លែង ដោយសារសេចក្តីបញ្ញត្តិនោះផង ។ ១៤ដ្បិតយើងដឹងថា
ក្រិក្រវិន័យត្រូវខាងវិញ្ញាណ តែខ្ញុំ នៅខាងសាច់ឈាមវិញក ដោយបានត្រូវលក់ខ ទៅក្នុង អំណាចរបស់បាបត
១៥ពីព្រោះខ្ញុំមិនដឹងការដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្ត ទេ ដ្បិតខ្ញុំមិនធ្វើការដែលខ្ញុំចង់ធ្វើសោះ គឺតែងតែប្រព្រឹត្ត
ការដែលខ្ញុំស្អប់វិញយ ១៦បើសិនជាខ្ញុំតែងតែប្រព្រឹត្តការ ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះខ្ញុំយល់ព្រមថា
ក្រិក្រវិន័យល្អមែន ១៧ដូច្នោះ មិនមែនខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទៀតទេ គឺជាបាបទេ តើដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំវិញច
១៨ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំគឺ ក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំគ្មានអ្វីល្អទេ ព្រោះខ្ញុំមានចិត្តចង់ធ្វើល្អជា និច្ច ប៉ុន្តែ
រកធ្វើមិនកើតសោះ ១៩ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តការល្អដែល ខ្ញុំចង់ធ្វើនោះទេ តែការអាក្រក់ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះបែរ
ជាខ្ញុំធ្វើវិញជ ២០ដូច្នោះ បើខ្ញុំប្រព្រឹត្តការដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះមិនមែនខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទៀតទេ គឺជា
បាបទេតើ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំវិញយ ។

២១យ៉ាងនោះខ្ញុំឃើញច្បាប់ ១នេះពួកថា ឯខ្ញុំដែលចង់ ប្រព្រឹត្តតែសេចក្តីល្អ

នោះចេះតែមានសេចក្តីអាក្រក់ជាប់ នៅនឹងខ្ញុំជានិច្ច ២២ដ្បិតតាមបែកខាងក្នុងដ ខ្ញុំត្រេកអរ
ចំពោះក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះប ២៣តែខ្ញុំឃើញមានអំណាច ១ ទៀត ក្នុងអស់ទាំងអរិយវៈរបស់រូបកាយខ្ញុំ
ដែលច្បាំងឌុ នឹងអំណាចនៃគំនិតខ្ញុំ ទាំងចាប់នាំខ្ញុំទៅជាប់ក្រោមអំណាច អំពើបាបឈ
ដែលនៅក្នុងអរិយវៈនៃខ្លួនខ្ញុំទាំងប៉ុន្មានផង ២៤វេទនាណាស់ខ្ញុំ តើអ្នកណានឹងជួយឱ្យខ្ញុំរួចពីសេចក្តី
ស្លាប់នេះទៅបាន ? ណ ២៥អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ គឺដោយ សារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដូច្នោះ ខ្លួនខ្ញុំគោរពប្រតិបត្តិតាមក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះថ ដោយគំនិតខ្ញុំ
តែខាងសាច់ឈាមខ្ញុំ នោះតាមច្បាប់របស់ អំពើបាបវិញទ ។

ជំពូក ៨

ជីវិតបានតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ

៨ ១ហេតុនោះ នៅជាន់នេះ អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះ-គ្រីស្ទយេស៊ូវថ នោះគ្មានទោសសោន
២ដ្បិតអំណាចរបស់ ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតប ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវថ នោះ បានប្រោស
ឱ្យខ្ញុំរួចពីអំណាចរបស់អំពើបាបភ និងសេចក្តី ស្លាប់ហើយ ៣ពិព្រោះ ឯការដែលក្រិត្យវិន័យធ្វើមិនកើតម
ដោយមានសេចក្តីកំសោយព្រោះសាច់ឈាមយ នោះព្រះ ទ្រង់បានធ្វើវិញ ដោយចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់
ឱ្យមកមាន រូបអង្គបែបដូចជាសាច់ឈាមដែលតែងតែមានបាបល ហើយដោយព្រះអំពើបាប
ក៏កាត់ទោសអំពើបាបនៅ ក្នុងសាច់ឈាម ៤ដើម្បីឱ្យសេចក្តីដែលក្រិត្យវិន័យបង្គាប់មកវ ៥
ានសំរេចក្នុងខ្លួនយើងរាល់គ្នា ដែលមិនដើរតាមសាច់ ឈាម គឺដើរតាមព្រះវិញ្ញាណវិញស ។

៥ពិព្រោះអស់អ្នកណាដែលតាមសាច់ឈាម នោះគិតតែ ខាងសាច់ឈាមហ
តែអស់អ្នកណាដែលតាមព្រះវិញ្ញាណ នោះគិតតែខាងវិញ្ញាណវិញទ្យ ៦ដ្បិតគំនិតខាងសាច់ឈាម
នោះជាសេចក្តីស្លាប់ទទេអ ៧គំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ នោះ ទើបជាជីវិតក និងសេចក្តីសុខសាន្តវិញ
៧ព្រោះគំនិតខាង សាច់ឈាម នោះរមែងទាស់ទទឹងនឹងព្រះខ ដ្បិតមិនចុះចូល នឹងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះទេ
ក៏ពុំអាចនឹងចុះចូលបានផង ៨ពួកអ្នកដែលនៅខាងសាច់ឈាមគ នោះពុំអាចនឹងគាប់ ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះច
ានឡើយ ។

៩តែបើសិនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសណ្ឋិតក្នុងខ្លួនអ្នក រាល់គ្នាយ
នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅខាងសាច់ឈាមទៀតទេ គឺនៅខាងវិញ្ញាណវិញ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាគ្មានព្រះវិញ្ញាណ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះមិនមែនជារបស់ផងទ្រង់ទេ ១០ហើយបើសិនជាព្រះគ្រីស្ទសណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា

នោះ រូបសាច់បានស្លាប់ ដោយព្រោះអំពើបាបមែន តែវិញ្ញាណ មានជីវិតវិញ ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត
១១មួយទៀត បើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអង្គ ដែលបានប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូវ រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញជ
ទ្រង់សណ្តិតក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា នោះ ព្រះអង្គនោះឯង ដែលបានប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ពីស្លាប់ ឡើង
ទ្រង់នឹងប្រោសរូបកាយនៃអ្នករាល់គ្នា ដែលទៀងតែ ស្លាប់ឈ ឱ្យមានជីវិតឡើងដែរ
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ដែលសណ្តិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ។

១២ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ យើងមានសេចក្តីជាប់ជំពាក់មិន មែនជំពាក់ចំពោះសាច់ឈាម ឱ្យ
រាស់តាមសាច់ឈាម នោះទេព្យ ១៣ដ្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នារស់តាមសាច់ឈាម នោះនឹងត្រូវស្លាប់ទៅដ
តែបើសំឡាប់អំពើរបស់រូបសាច់បំ ចេញ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរស់
វិញឌ ១៤ហើយអស់អ្នកណាដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឈទ្រង់ នាំ អ្នកទាំងនោះហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះណ
១៥អ្នករាល់គ្នា មិនបានទទួលនិស្ស័យតជាបារមី ឱ្យត្រូវភ័យខ្លាចទៀត ឡើយថ គឺ
រាងទទួលនិស្ស័យជាកូនចិញ្ចឹមវិញ ដោយហេតុ នោះបានយើងស្រែកឡើងថា "ឱអ័ប្បា" ព្រះវរបិតា អើយទ
១៦ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់នឹងវិញ្ញាណ យើងធា យើងជាកូនរបស់ព្រះន
១៧បើសិនណាជាកូនព្រះ ហើយនោះយើងក៏បានគ្រងមរដកដែរ គឺជាអ្នកគ្រងមរដក
នៃព្រះជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទផង ឱ្យតែយើងទទួលរងទុក្ខជា មួយនឹងទ្រង់ចុះផ ដើម្បីឱ្យ
រាងដំកើងឡើងជាមួយនឹងទ្រង់ ដែរព ។

សិរិល្អនាពេលខាងមុខ

១៨ខ្ញុំរាប់អស់ទាំងសេចក្តីទុក្ខលំបាកនៅជាន់នេះ ថាជា សេចក្តីមិនគួរប្រៀបធៀបនឹងសិរិល្អ
ដែលនឹងបើកសំដែង មកឱ្យយើងរាល់គ្នាឃើញនោះទេក ១៩ដ្បិតសេចក្តីទន្ទឹង របស់ជីវិតទាំងឡាយ
នោះរង់ចាំតែពួកកូនរបស់ព្រះម លេចមកឱ្យឃើញប៉ុណ្ណោះទេ ២០ពីព្រោះជីវិតទាំងឡាយ ច
រាងត្រូវចុះចូលនឹងសេចក្តីឥតប្រយោជន៍ តែមិនមែនដោយ ស្ម័គ្រចិត្ត គឺដោយព្រោះព្រះអង្គ
ដែលទ្រង់បញ្ជូនវិញ្ញាណដោយសង្ឃឹមថា ២១ជីវិតទាំងនោះឯង នឹងបានរួចពី
ចំណងនៃសេចក្តីពុករលួយ ឱ្យបានសេរីភាពនៃសិរិល្អ របស់ពួកកូនព្រះវិញ្ញាណ ២២ដ្បិតយើងដឹងថា
ជីវិតទាំងឡាយ ក៏ថ្ងៃ ហើយឈឺចាប់ជាមួយគ្នា ដរាបដល់គ្រាឡើយនេះ ២៣មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត
ខ្លួនយើងរាល់គ្នាដែលមានផល ជាដំបូងរបស់ព្រះវិញ្ញាណស ក៏ថ្ងៃក្នុងខ្លួនដែរហ ទាំងរង់ចាំឱ្យ
ទំរាំការទទួលជាកូនចិញ្ចឹម គឺជាសេចក្តីប្រោសលោះដល់ រូបកាយយើងផងអ ២៤ដ្បិតយើងបានសង្រ្គោះរួច
ដោយ សេចក្តីសង្ឃឹម តែសេចក្តីសង្ឃឹមដែលមើលឃើញ នោះមិន ឈ្មោះថាជាសេចក្តីសង្ឃឹមទេ

ដ្បិតរបស់អ្វីដែលអ្នកណា មើលឃើញហើយ នោះនឹងសង្ឃឹមចង់បានធ្វើអ្វីទៀត ២៥តែ បើយើងសង្ឃឹមនឹងបានអ្វី ដែលមើលមិនឃើញវិញ នោះ យើងនឹងរង់ចាំនៅដោយអំណត់ត ។

២៦ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏ជួយសេចក្តីកំសោយរបស់យើង បែបដូច្នោះដែរ

ដ្បិតយើងមិនដឹងជាគួរអធិស្ឋានសូមអ្វីទេ តែព្រះវិញ្ញាណយទ្រង់ ជួយអង្វរជំនួសយើង ដោយដំរូវដែលរកថ្លែងពុំបានវិញ ២៧ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គដែលស្តង់ចិត្តច ទ្រង់ជ្រាបនូវគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ

ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណជួយ អង្វររដ្ឋសព្វកបរិសុទ្ធ ឱ្យត្រូវនឹងព្រះហឫទ័យព្រះ ។

វិសេសជាងអ្នកដែលមានជ័យជំនះ

២៨តែយើងដឹងថា គ្រប់ការទាំងអស់ផ្សំគ្នាសំរាប់សេចក្តី ល្អដល់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ គឺដល់ពួកអ្នកដែលទ្រង់ ហៅមកឈរតាមព្រះដើរទ្រង់ ២៩ដ្បិតអ្នកណាដែលទ្រង់បាន ស្គាល់ជាមុនដនោះទ្រង់ក៏ដំរូវទុកជាមុន ឱ្យបានត្រឡប់ដូច ជារូបអង្គនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឌុ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រា បានធ្វើជាបងច្បងគេ ក្នុងពួកបងប្អូនជាច្រើន ៣០ឯពួកអ្នកដែល ទ្រង់បានដំរូវទុកជាមុនណា នោះទ្រង់ក៏ហៅហើយពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានហៅត នោះទ្រង់ក៏រាប់ទុកជាសុចរិត ហើយ ពួកអ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត នោះទ្រង់ក៏បានដំកើង ឡើងដែរទ ។

៣១ដូច្នោះ យើងនឹងថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តីទាំងនេះថាដូច ម្តេច ? ឆ បើសិនជាព្រះកាន់ខាងយើងន តើអ្នកណាអាចទាស់ នឹងយើងបាន ? ប ៣២ឯព្រះអង្គ ដែលមិនបានសំចៃទុកនូវ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់បង្កើតផ គឺបានបញ្ជូនទ្រង់ទៅជំនួស យើងរាល់គ្នា នោះតើមានទំនងអ្វី ឱ្យទ្រង់មិនប្រទានគ្រប់ ទាំងអស់មកយើង ជាមួយនឹងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់នោះផង ? ៣៣តើអ្នកណានឹងចោទប្តឹងព្រះវិសេសរបស់ព្រះបាន ដ្បិតគឺជាព្រះហើយ ដែលទ្រង់រាប់គេជាសុចរិត ៣៤តើអ្នក ណានឹងកាត់ទោសគេបាន ? ក ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានសុគតម ជំនួសគេហើយ តែដែលថា ទ្រង់រស់ឡើងវិញយ នោះមាន ទំនងជាង

ទ្រង់ក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះ ហើយជាអ្នកអង្វរ ជំនួសយើងរាល់គ្នាដែរល ៣៥តើអ្នកណានឹងពង្រាត់យើង ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ផងព្រះគ្រីស្ទបាន ? វ តើ សេចក្តីទុក្ខលំបាក ឬសេចក្តីវេទនា សេចក្តីបៀតបៀន សេចក្តីអត់ឃ្លាន សេចក្តីអាក្រាត សេចក្តីអន្តរាយ ឬដាវ ឬអី ? ស ៣៦ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

“យើងខ្ញុំត្រូវគេ សំឡាប់រាល់ព្រឹករាល់ល្ងាច ដោយយល់ដល់ទ្រង់ គេរាប់

យើងទុកដូចជាច្រៀមដែលសំរាប់សំឡាប់” ហ ៣៧ទេ គឺក្នុង សេចក្តីទាំងនោះ

យើងខ្ញុំវិសេសលើសជាងអ្នកដែលមាន ជ័យជំនះទៅទៀតឡ ដោយសារព្រះអង្គដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ យើងអ

៣៨ដ្បិតខ្ញុំជឿជាក់ថា ទោះស្លាប់ ឬរស់ ពួកទេវតា ឬអំណាចអ្វី ការអ្វីនៅជាន់នេះ ឬទៅមុខ ឬតទីឬទីអ្វី

៣៩ទីមានកំពស់ ទីជំរៅ ឬរបស់អ្វីដែលកើតមកឯទៀតក្តី នោះពុំអាចនឹងពង្រាត់យើង
ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ព្រះក ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នាទៅ
ានឡើយខ ។

ជំពូក ៩

ការជ្រើសតាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់

៩ ១ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំមិនភូតកុហកទេត បញ្ជាចិត្តខ្ញុំក៏ធ្វើបន្ទាល់ជាមួយនឹងខ្ញុំ
ដោយនូវ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ថា ២ខ្ញុំមានសេចក្តីទុក្ខសោកជាខ្លាំង នឹងសេចក្តីព្រួយលំបាកក្នុងចិត្តជានិច្ច
៣ដ្បិតខ្ញុំស្នើរតែនឹង សូមឱ្យព្រះគ្រីស្ទដាក់បណ្តាសាងខ្ញុំវិញច ជំនួសបងប្អូនជាព្យាបាទិ សន្តានរបស់ខ្ញុំ
ខាងឯសាច់ឈាមជ ៤គឺជាសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលយ ដែលគេមានការចិញ្ចឹមជាកូនព្រះពុទ្ធ និងសិរិល្អដ
សេចក្តីសញ្ញាប ការប្រទានក្រិត្យវិន័យឌុ របៀបថ្វាយបង្គំល រឹងសេចក្តីសន្យាជារបស់ផងខ្លួនណ
ព្រមទាំងពួកព្រួយកោ ផង ៥ហើយព្រះគ្រីស្ទក៏បានកើតពិជ្ជកគេតខាងឯសាច់ឈាម ដែរថ ដែលទ្រង់ខ
ស្តលើសទាំងអស់ទ ជាព្រះដ៏មានពរអស់ កល្យានិច្ច អាម៉ែន ។

៦ប៉ុន្តែ មិនមែនថាព្រះបន្ទូលទច់អាក់នោះទេន ដ្បិតមិន

មែនអស់អ្នកដែលកើតក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ជាសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលពិតនោះឡើយប-
ពក៏មិនមែនជាកូនលោក អ័ប្រាហាំទាំងអស់គ្នា ដោយព្រោះតែជាពូជលោកនោះ ដែរ
តែមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ពូជឯងនឹងបានរាប់ពី អីសាកមក" ៨ គឺថា មិនមែនកូនខាងសាច់ឈាម
ដែលជា កូនរបស់ព្រះនោះទេ ឯកូនខាងសេចក្តីសន្យា នោះទើប បានរាប់ជាពូជវិញ
៩ដ្បិតសេចក្តីសន្យានោះ គឺជាព្រះ បន្ទូលនេះដែលថា "អញនឹងមកវិញតាមកំណត់នេះ នោះ
សារ៉ានឹងមានកូន" ម ។

១០មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត រេបិកា ក៏មានផ្ទៃពោះនឹង មនុស្សម្នាក់ដែរ គឺអីសាក
ជាព្រួយកោនៃយើងរាល់គ្នាយ ១១គ្រាដែលកូនមិនទាន់កើតមកនៅឡើយ ហើយមិនទាន់ធ្វើ ការល្អ
អាត្រក់អ្វី ១២នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់នាង ថា "កូនច្បងនឹងត្រូវបំរើប្អូន" ល
១៣ដូចមានសេចក្តីចែងទុក មកថា "អញបានស្រឡាញ់យ៉ាកុប តែស្អប់អេសាវិញ" វ គឺដើម្បី
ឱ្យព្រះដ៏រះរបស់ព្រះស ខាងសេចក្តីរើសតាំងបាន ជាប់នៅ មិនមែនដោយអាងការប្រព្រឹត្តទេ គឺដោយអាង
ព្រះដែលទ្រង់ហោវិញ ។

១៤ដូច្នោះ យើងនឹងថាដូចម្តេចហា តើព្រះមានសេចក្តីទុច្ចរិត ឬអី ? ទេ គ្មានសោះឡា
១៥ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកម៉ូសេ ថា "អញនឹងផ្សាយសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់អ្នកណាដែល
អញមេត្តាករុណា ក៏នឹងមានសេចក្តីក្នុងអាណិត ដល់អ្នក ណាដែលអញក្នុងអាណិត" អ
១៦ដូច្នោះមិនសំរេចនឹងអ្នកណា ដែលចង់បាន ឬនឹងអ្នកណាដែលខំរត់តាមនោះទេ គឺស្រេច នឹងព្រះ
ដែលមានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ ១៧ដ្បិតមាន បទគម្ពីរសំដែងដល់ជារ៉ោនថា "អញបានតាំងឯងឡើង
សំរាប់ការនេះឯង គឺដើម្បីសំដែងឬទ្ធិបារមីអញក្នុងខ្លួនឯង ប្រយោជន៍ឱ្យគេប្រកាសប្រ
ាប់ពីឈ្មោះអញទូទៅពេញ លើផែនដី" ខ ១៨ដូច្នោះ ទ្រង់តែងផ្សាយមេត្តាករុណា ដល់ អ្នកណាតាមព្រះហឫ
ទ័យ ហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្នកណាវិងទទឹង ក៏តាមតែព្រះហឫទ័យដែរត ។

១៩ដូច្នោះ អ្នកនឹងសួរខ្ញុំថាយ "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅតែ បន្ទោសទៀតឯ ដ្បិតតើអ្នកណា
ានទទឹងនឹងព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ ?" ច ២០ប៉ុន្តែ ឱមនុស្សអើយ តើអ្នកជាអ្វី ដែលហ៊ាន ឆ្លើយទាស់នឹងព្រះដូច្នោះ
? ឆ តើរបស់ដែលជាងស្តួនបាន ស្តួនធ្វើហើយ នឹងនិយាយជទៅជាងនោះថា "ហេតុអ្វីបាន
ជាស្តួនធ្វើអញដូច្នោះឬអី ?" ឈ ២១តើជាងស្តួនគ្មានអំណាច លើដីឥដ្ឋនឹងយកដុំដីដែល ធ្វើជាវត្ថុ ១
សំរាប់ការដ៏ប្រសើរ ហើយ ១ទៀតសំរាប់ការមិនប្រសើរទេឬអី ? ព្យ

២២ចុះបើសិនជាព្រះទ្រង់ចង់សំដែងសេចក្តីក្រោធ ព្រម ទាំងបើកឱ្យស្គាល់ព្រះចេស្ដា
ដល់គ្រឿងប្រដាប់គួរនឹង ក្រោធ ដែលរៀបចំឡើងសំរាប់តែត្រូវបំផ្លាញដូច្នោះដ
ដែលទ្រង់ទ្រាំទ្រដោយអំណត់បំបាត់យូរមកហើយ ២៣ហើយ បើទ្រង់ចង់បើកឱ្យពួកគ្រឿងប្រដាប់ឌ
ដែលគួរនឹងសេចក្តី មេត្តាករុណា ដែលទ្រង់បានរៀបចំជាមុន បានស្គាល់ សេចក្តីវិសេសនៃសិរិល
ដ៏បរិបូររបស់ទ្រង់វិញ ២៤គឺយើង រាល់គ្នាដែលទ្រង់បានហោមកណា មិនមែនពិសាសន៍យូដាតែ ប៉ុណ្ណោះ
គឺពិសាសន៍ដទៃផងត នោះធ្វើដូចម្តេចទៅ ? ២៥ដូច មានសេចក្តីចែងទុកក្នុងគម្ពីរហូសេ សំដែងមកថា
"អញនឹង ហៅសាសន៍នោះ ដែលមិនមែនជាវាស្ត្រអញ ថាជាវាស្ត្រ អញវិញ
ហើយអ្នកនោះដែលមិនមែនជាស្តួនភ្លា ថាជា ស្តួនភ្លាដែរ" ច ២៦ដូច្នោះ នៅកន្លែងដែលបានសំដែងថា
"ឯងរាល់គ្នាមិនមែនជាវាស្ត្រអញទេ" ត្រង់កន្លែងនោះឯង នឹងហៅគេថា
ជាកូនរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅវិញ ១ ២៧ឯហោរាអេសាយលោកក៏បន្តិឡើង-ពីដំណើរសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលថា "ទោះបីជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមានចំនួន ច្រើនដូចខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រក៏ដោយ គង់តែនឹង
ាន សង្គ្រោះតែសំណល់ដែលសល់ទេ ២៨ដ្បិតការនោះកំពុង តែបង្ហើយ ហើយបង្រួមជាខ្លី
ដោយសេចក្តីសុចរិត ពីព្រោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកាត់ការនោះយ៉ាងខ្លីនៅលើផែនដី" ប

២៩ដូចជាលោកអេសាយបានទាយទុកមកអំពីមុនថា "បើ សិនណាជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារផ្សេងៗមិនបានទុក ពូជឱ្យយើង នោះយើងនឹងបានត្រឡប់ដូចជាក្រុងសូដុម ហើយដូចជាក្រុងកូម៉ូរ៉ាដែរ" ។ ការមិនព្រមប្រែចិត្តរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល

៣០ដូច្នោះ តើយើងនឹងថាដូចម្តេច ? ភ គឺត្រូវថា សាសន៍ដទៃ ដែលមិនដេញតាមសេចក្តីសុចរិត នោះបានទាន់សេចក្តី សុចរិតនោះហើយ គឺជាសេចក្តីសុចរិត ដែលមកដោយ សារសេចក្តីជំនឿម

៣១តែឯសាសន៍អ៊ីស្រាអែលវិញ ដែល គេដេញតាមក្រិត្យវិន័យដ៏សុចរិតយ នោះគេមិនបានទាន់ ក្រិត្យវិន័យដ៏សុចរិតទេ ៣២តើដោយហេតុអ្វី គឺដោយព្រោះ តែគេរក ដោយអាងការគេប្រព្រឹត្ត មិនមែនដោយសេចក្តី ជំនឿទេ ដ្បិតគេបានជំពប់នឹងថ្មជំពប់នោះល ៣៣ដូចមាន សេចក្តីចែងទុកមកថា "មើល អញដាក់ថ្មជំពប់ ១ គឺជាថ្មដា បង្កាក់បង្កន់ចិត្ត នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ ថ្មនោះ នឹងគ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ" វ ។

ជំពូក ១០

១០ ១បងប្អូនអើយ បំណងចិត្តខ្ញុំស និងសេចក្តីដែលខ្ញុំអង្វរ

ដល់ព្រះ ឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះគឺឱ្យគេបានសង្គ្រោះ ២ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្តីខុស រហូតហាលដល់ព្រះ ប៉ុន្តែ មិនមែនដោយប្រាជ្ញាទេ ៣ពីព្រោះគេមិនបានចុះចូល តាមសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះ ដោយគេរកតាំងសេចក្តីសុចរិត របស់ខ្លួនគេ ឥតស្គាល់សេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ឡើយឡ ៤ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទជាចុងបំផុតនៃក្រិត្យវិន័យអ សំរាប់ជាសេចក្តី សុចរិតដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ ។

៥លោកម៉ូសេបានចែងពីសេចក្តីសុចរិត ដែលមកដោយ សារក្រិត្យវិន័យថា-"មនុស្សណាដែលច្បាស់ប្រព្រឹត្តតាម សេចក្តីទាំងនោះ នឹងរស់នៅដោយសារការខ្លួនប្រព្រឹត្ត នោះឯង" ខ

៦តែសេចក្តីសុចរិតដែលមកដោយសេចក្តីជំនឿគ នោះថាដូច្នោះវិញ គឺកុំឱ្យគិតក្នុងចិត្តថា "តើអ្នកណានឹងឡើង ទៅឯស្ថានសួគ៌" យ គឺដើម្បីនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទចុះមក ៧ឬ "តើ អ្នកណានឹងចុះទៅក្នុងជង្កកធំ" ង

គឺដើម្បីនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទពី ពួកស្លាប់ឡើងមកនោះឡើយច ៨តែសេចក្តីសុចរិតនោះ តើ ថាដូចម្តេច នោះថា "ព្រះបន្ទូលនៅជិតឯង ក៏នៅក្នុងមាត់ ហើយក្នុងចិត្តឯងផង" ឆ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីជំនឿ

ដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែប្រកាសប្រាប់ថា ៩បើមាត់អ្នកនឹង ទទួលថ្លែងប្រាប់ជ ពីព្រះអម្ចាស់យេសូ វិលហើយអ្នកជឿពួកក្នុង ចិត្តថា ព្រះបានប្រោសឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដ នោះ អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះពិតប្រាកដ

១០ដ្បិតយើងបានសុចរិត ដោយមាន ចិត្តជឿ ហើយក៏បានសង្គ្រោះ ដោយមាត់ទទួលថ្លែងប្រាប់

១១ ពីព្រោះគម្ពីរថា "អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹង គ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ" ខ
១២ ហើយសាសន៍យូដា និង សាសន៍ក្រិកឈមិនខុសអំពីគ្នាឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដដែល នៃគ្រប់គ្នាណ
ទ្រង់មានជាបរិបូរ សំរាប់អស់អ្នកណា ដែល អំពាវនាវរកទ្រង់ ១៣ ហើយគ្រប់គ្នា គឺអស់អ្នកណា ដែល
អំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ត នោះនឹងបានសង្គ្រោះថ

១៤ ដូច្នោះ បើគេមិនជឿ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេអំពាវនាវដល់ ព្រះបាន ហើយបើគេមិនបានព្រះនិយាយ
នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យ គេជឿដល់ព្រះបាន ហើយធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេព្រះនិយាយបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រាប់សោះ
១៥ មួយទៀត ធ្វើដូចម្តេចឱ្យមាន អ្នកណាប្រាប់បាន លើកតែមានអ្នកណាចាត់អោយគេទៅ
ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ជើងនៃពួកអ្នក ដែល ប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ ពីសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយផ្ទៃ
ប្រាប់ពីសេចក្តីដែលបណ្តាលឱ្យរីករាយចិត្ត នោះល្អប្រពៃ យ៉ាងណាហ្ន៎" ទ ។

១៦ ប៉ុន្តែ គេមិនបានស្តាប់តាមដំណឹងល្អទាំងអស់គ្នាទេ ដ្បិតលោកអេសាយមានប្រសាសន៍ថា "ឱ
ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានអ្នកណាខ្លះ បានជឿសេចក្តី ដែលយើងខ្ញុំប្រាប់" ន ១៧ ដូច្នោះ
សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយពួប ហើយដែលពួ នោះ គឺដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះផ ១៨ តែខ្ញុំសួរថាតើគេ
មិនបានឮទេឬអី បានឮមែន "សំឡេងនោះបានចេញទៅ ដល់គ្រប់លើផែនដី ហើយពាក្យនោះបានព
ទៅដល់ចុងលោកិយបំផុត" ៣ ១៩ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសួរទៀតថា តើសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលមិនបានដឹងទេឬអី
លោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ជាមុន ថា "អញនឹងបណ្តាលឱ្យឯងរាល់គ្នាមានចិត្តច្រណែនភ ដោយសារពួកមនុស្ស
ដែលមិនមែនជាសាសន៍ណាទេ ហើយនាំឱ្យឯងខឹង ដោយសារសាសន៍ ១ ដែលឥតប្រាជ្ញា" ម
២០ លោកអេសាយក៏មានចិត្តក្លាហានណាស់ នឹងមានប្រ-សាសន៍ថា "ពួកអ្នកដែលមិនស្វែងរកអញ នោះប
ានឃើញ អញហើយ អញបានសំដែងមកច្បាស់ឱ្យពួកអ្នក ដែលមិន សួររកអញបានឃើញ" យ
២១ ក៏មានប្រសាសន៍ពីដំណើរ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា "អញបានលូកដៃអញរាល់ព្រឹករាល់ ល្ងាច ទៅឯសាសន៍
១ ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយចេះតែ និយាយទាស់ទងទីង" រ ។

ជំពូក ១១

សំណល់នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

១១ ១ ដូច្នោះខ្ញុំសួរថា តើព្រះបានបោះបង់ចោលវាស្ត្រទ្រង់ ឬអី ? ល ទេ មិនមែនទេ
ដ្បិតខ្លួនខ្ញុំជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែរ គឺជាពូជលោកអ័ប្រាហាំរ កើតក្នុងពូជអំបូររបេនយ៉ាមីនស
២ ព្រះទ្រង់មិនបានបោះបង់ចោលវាស្ត្រទ្រង់ហ ដែលទ្រង់ ស្គាល់ជាមុននោះទេឡ

តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងរឿងពីលោក អេលីយ៉ា ដែលគម្ពីរថា ដូចម្តេចទេឬអី ? គឺដែលលោក អង្វរដល់ព្រះ
ទាស់នឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា ៣ ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ គេបានសំឡាប់ពួកហោរាទ្រង់ ហើយរំលំ
អាសនាទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ មានសល់តែទូលបង្គំ ១ហើយ គេរកសំឡាប់ទូលបង្គំទៀត” អ ៤ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់
ឆ្លើយនឹង លោកយ៉ាងដូចម្តេច គឺឆ្លើយថា “អញបានទុកមនុស្ស ៧ពាន់ នាក់សំរាប់អញ ដែលមិនច
ានលុតជង្គង់នៅមុខព្រះបាល សោះ” ក ៥ដូច្នោះ សព្វថ្ងៃនេះ ក៏មានសំណល់សល់ខ ដែល ទ្រង់បានរើសតាំង
ដោយព្រះគុណដែរត ៦ហើយបើសិន ជាដោយសារព្រះគុណពិត នោះមិនមែនដោយអាងការ ប្រព្រឹត្តទៀតទេ
ពុំនោះ ព្រះគុណមិនមែនជាព្រះគុណទៀត តែបើដោយអាងការប្រព្រឹត្តមែនយ នោះមិនមែនដោយ
ព្រះគុណទៀត ពុំនោះការប្រព្រឹត្តមិនមែនជាការប្រព្រឹត្ត ទៀតទេ ។

៧ដូច្នោះ តើដូចម្តេច គឺថា សេចក្តីដែលសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលស្វែងរក នោះគេរកមិនបានទេង
តែពួករើសតាំងរក បានសេចក្តីនោះវិញ ហើយពួកអ្នកឯទៀតត្រូវមានចិត្តរឹង រូសច
៨ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា “ព្រះទ្រង់បានប្រទាន ឱ្យគេមានវិញ្ញាណរលីវ ភ្នែកដែលមើលមិនឃើញ និង
ត្រចៀកដែលស្តាប់មិនឮឆ ដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ” ជ ៩ហ្នឹងដាវីឌក៏មានបន្ទូលថា
“ឱ្យតុគេត្រឡប់ទៅជាអង្កប់ ហើយជាអន្ទាក់ដល់គេចុះ គឺជាហេតុឱ្យវិនាស រវាតចិត្ត
ហើយជាសំណងដល់គេដែរ ១០ឱ្យភ្នែកគេត្រូវងងឹត មិនឱ្យ ឃើញឡើយឈ ហើយ
ឱ្យខ្នងគេត្រូវបង្កោងជានិច្ចផង” ញ ។

មែកបំបៅ

១១ដូច្នោះ ខ្ញុំសួរថា តើគេបានជំពប់ ឱ្យគ្រាន់តែដួល ប៉ុណ្ណោះឬអី ? ទេ មិនមែនឡើយដ
គឺដោយសារការដួល របស់គេ បានជាមានសេចក្តីសង្គ្រោះ ផ្សាយទៅដល់ពួក សាសន៍ដទៃវិញបំ ដើម្បីបណ្តាល
ឱ្យគេច្រណែនខ្យ ១២ដូច្នោះ បើការដួលរបស់គេ ជាសេចក្តីចំរើនដល់លោកិយ ហើយ
សេចក្តីខ្លះមិនពេញខ្នាតរបស់គេ ជាសេចក្តីចំរើនដល់ ពួកសាសន៍ដទៃវិញឈ នោះតើសេចក្តីពេញខ្នាតរបស់គេ
នឹងបានលើសយ៉ាងណាទៅ ?

១៣ខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែលជាសាសន៍ដទៃ ហើយ ពីព្រោះខ្ញុំជាសាវ័កដល់សាសន៍ដទៃណា ច
ានជាខ្ញុំដំកើងដល់ ការងារខ្ញុំ ១៤ដើម្បីនឹងបណ្តាលសាច់ញាតិខ្ញុំ ឱ្យមានសេចក្តី ច្រណែនត
ហើយនិងជួយសង្គ្រោះចំអ្នកខ្លះក្នុងពួកគេ បើសិន ជាបាន ១៥ដ្បិតបើសិនជាការបោះបង់ចោលគេនោះ ជា
សេចក្តីមេត្រីទដល់លោកិយដូច្នោះ នោះតើការទទួលគេនឹង បានជាអ្វី បើមិនមែនជាជីវិតរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
? ១៦បើ ម្សៅ ១ ក្តាប់មុនដំបូងជាបរិសុទ្ធ នោះដុំទាំងមូល ក៏បរិសុទ្ធ ហើយបើបួសបរិសុទ្ធ

នោះមែកកំបិរសុទ្ធដែរ ។

១៧ប៉ុន្តែ បើមែកខ្លះត្រូវកាត់ចេញប ហើយអ្នកឯងដែល ជាដើមអូសិវិព្រៃ បានត្រូវបំបែក
កណ្តាលមែកទាំងនោះផ ទាំងត្រឡប់ទៅជាស្រូបជាតិបូសនៃដើមអូសិវិស្រុក ជាមួយ នឹងមែកឯទៀត
១៨នោះកុំឱ្យអ្នកនឹងមែកទាំងនោះឡើយ តែ បើអ្នកអ្នកនឹងគេ នោះត្រូវដឹងថា មិនមែនអ្នកដែលចិញ្ចឹម ប
សុទេ គឺបូសទេតើ ដែលចិញ្ចឹមអ្នកវិញ្ញា ១៩ដូច្នោះ អ្នកនឹង ប្រកែកថា "មែកទាំងនោះត្រូវកាត់ចេញ
ដើម្បីនឹងបំបៅខ្ញុំ វិញ" ២០ត្រូវហើយ គេត្រូវកាត់ចេញ ដោយព្រោះមិនជឿ ហើយដែលអ្នកជាប់នៅ
គឺដោយសារសេចក្តីជំនឿ ដូច្នោះ កុំឱ្យឆ្កែឆ្កែឡើយម ចូរភ័យខ្លាចវិញ្ញា ២១ពីព្រោះ បើព្រះ ទ្រង់មិនច
ានសំចៃទុកនូវមែកកំណើត នោះក្រែងមិនសំចៃ ទុកអ្នកដែរ ។

២២ដូច្នោះ ចូរមើលសេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីប្រិត ប្រៀបនៃព្រះ
គឺទ្រង់ប្រិតនឹងពួកអ្នកដែលដួលតែសប្បុរស និងអ្នកវិញ បើអ្នកនៅជាប់លនឹងសេចក្តីសប្បុរសនោះ ពុំ នោះ
អ្នកនឹងត្រូវកាត់ចេញដែរ ២៣ហើយមែកកំណើត ទាំងនោះដែរ បើគេលះសេចក្តីមិនជឿចោលចេញ នោះ
នឹងបំបៅគេវិញ ដ្បិតព្រះទ្រង់អាចនឹងភ្ជាប់ជាតិវិញបានស ២៤ពីព្រោះ
បើសិនជាអ្នកត្រូវកាត់ចេញពីដើមអូសិវិព្រៃ កំណើត ហើយបានបំបៅជាប់នឹងដើមអូសិវិស្រុកហ ខុសពី
ធម្មតា នោះតើមែកកំណើតទាំងនោះ នឹងបានបំបៅជាប់ នឹងគល់កំណើតរបស់វា
លើសជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ។

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងបានសង្គ្រោះ

២៥បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់ឡ ខាង ឯសេចក្តីអាទិកំហាំងនេះទេអ
ក្រែងអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្តថាខ្លួន មានប្រាជ្ញាក គឺចង់ឱ្យដឹងថា សាសន៍អ៊ីស្រាអែលកើតមាន
សេចក្តីរឹងរិះបង្អុនភាគនេះទៅហើយ ទាល់តែសាសន៍ ដទៃទាំងប៉ុន្មានបានចូលជឿគ្រប់ចំនួនគ
២៦នោះសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គ្នា នឹងបានសង្គ្រោះជាក្រោយយ ដូចជា មានសេចក្តីចែងទុកមកថា
"មានព្រះដ៏ប្រោសឱ្យរួច ទ្រង់ នឹងចេញពីស៊ីយ៉ូនមក ទ្រង់នឹងបង្ហូរសេចក្តីទមិលលើស ពីយ៉ាកុបទៅ
២៧នោះហើយជាសេចក្តីសញ្ញាដែលអញតាំង នឹងគេ ក្នុងកាលដែលអញបានដោះបាបគេចេញហើយ"ង
២៨ខាងដំណឹងល្អ គេជាខ្មាំងសត្រូវច ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ អ្នករាល់គ្នា តែត្រង់សេចក្តីវិសតាំង
នោះគេជាស្នូនភ្នំវិញ ដោយព្រោះពួកព្រះយុកោឆ ២៩ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនដែលស្តាយ អំណោយទានទ្រង់ ប
ការដែលទ្រង់ហៅជមនុស្សណានោះ ឡើយឈ ៣០ពីព្រោះ ដូចជាកាលពីដើម អ្នករាល់គ្នាមិនបាន
ស្តាប់បង្គាប់ព្យាបាទ តែឥឡូវនេះ ទ្រង់បានផ្តល់សេចក្តីមេត្តា ករុណា ដល់អ្នករាល់គ្នា

ដោយព្រះពួកនោះមិនស្តាប់ បង្គាប់វិញ ៣១ដូច្នោះ ដែលគេមិនស្តាប់បង្គាប់នៅជាន់នេះ នោះគឺដើម្បីឱ្យគេច
ានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា ដោយ សារសេចក្តីមេត្តាករុណា ដែលទ្រង់បានផ្តល់មកអ្នករាល់ គ្នាដូច្នោះដែរ
៣២ដ្បិតព្រះទ្រង់បានបង្ហាញទាំងអស់គ្នាទុក ក្នុងសេចក្តីមិន ស្តាប់បង្គាប់ដ ដើម្បីឱ្យ
ានសំដែងនូវសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់គ្រប់គ្នា ។

ទំនុកតម្លឹង

៣៣អើហ្ន៎ ប្រាជ្ញា និងចំណេះដ៏បរិបូររបស់ព្រះជ្រៅណាស់បំ

តើឌុ ឯព្រះដ៏រះរបស់ទ្រង់ តើមានអ្នកណានឹងស្តង់បាន

ហើយផ្លូវទ្រង់ តើមានអ្នកណានឹងរកតាមបាន ? ឈ

៣៤តើអ្នកណាបានស្គាល់គំនិតនៃព្រះអម្ចាស់ ឬធ្វើជាអ្នកជួយ

គំនិតទ្រង់បាន ? ណ

៣៥តើអ្នកណាបានថ្វាយដល់ទ្រង់ជាមុន នោះនឹងបានប្រគល់

មកអ្នកនោះវិញ ? ត

៣៦ដ្បិតរបស់សព្វសារពើថ បានកើតមកពីទ្រង់ ដោយសារ

ទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរល្អនៅ

អស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន ។

ជំពូក ១២

យញ្ញបូជារសំ

១២ ១ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ដោយ សេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះ ឱ្យ

ានថ្វាយរូបកាយទុកជា យញ្ញបូជារសំន ហើយបរិសុទ្ធ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ ព្រះ

ជាការគោរពនៃអ្នករាល់គ្នា ដែលមានទំនង ២កុំឱ្យ ត្រាប់តាមបសម័យនេះឡើយ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានផ្លាស់

ប្រែវិញ ដោយគំនិតបានកែជាថ្មីឡើង ដើម្បីនឹងអាចមើល ឱ្យបានស្គាល់បំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះភ

ដែលល្អស្រួល ទទួលម ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ផង ។

៣៧ដ្បិតខ្ញុំនិយាយនឹងមនុស្សទាំងអស់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះគុណដែលទ្រង់បានផ្តល់មកខ្ញុំថា

ចូរគិតបែបឱ្យ មានគំនិតនឹងឆឹង តាមខ្នាតនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលព្រះបាន ចែកមកអ្នករាល់គ្នានិមួយៗ កុំ

ឱ្យមានគំនិតខ្ពស់ លើសជាង គំនិត ដែលគួរគប្បីឱ្យគិតនោះឡើយ ៤ដ្បិត ដែលយើងរាល់ គ្នា

មានអរិយវៈជាច្រើន រួមគ្នាជារូបកាយតែមួយ តែ អរិយវៈទាំងនោះមានការងារផ្សេងៗគ្នាជាយ៉ាងណា
៥នោះយើងដែលមានគ្នាច្រើន ក៏ជារូបកាយតែមួយក្នុង

ព្រះត្រីស្នូហើយជាអរិយវៈដល់គ្នានឹងគ្នាបែបយ៉ាងនោះដែរ៦ដូច្នោះ ដែលមានអំណោយទានផ្សេងពីគ្នា
តាមព្រះគុណ ដែលផ្តល់មកយើង ទោះបីជាសេចក្តីទំនាយស នោះក៏ត្រូវ ទាយតាមខ្នាតនៃសេចក្តីជំនឿហ
៧ឬបើជាការបំរើនោះចូរ បំរើចុះ ឬជាការបង្រៀន ចូរបង្រៀនទៅឲ្យ ៨ឬជាការ ទូន្មាន ចូរទូន្មានទៅអ ប
ជាការចែកទាន ចូរចែកដោយចិត្ត ស្មោះក ឬជាការនាំមុខ ចូរធ្វើដោយឧស្សាហ៍ ឬតាមមេត្តា ករុណា
ក៏ចូរធ្វើដោយរីករាយចុះ ។

សេចក្តីស្រឡាញ់

៩ចូរឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ឥតពុតមាយាខ ទាំងខ្លឹម សេចក្តីអាក្រក់ ហើយកាន់ខ្ជាប់ខាងសេចក្តីល
វិញ្ញត ១០ខាង ឯសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនយ នោះចូរមានចិត្តថ្មមគ្នាទៅ វិញទៅមកចុះ
ខាងឯសេចក្តីរាប់អាន នោះឱ្យខំរាប់អាន គេជាមុន ១១ខាងឯសេចក្តីឧស្សាហ៍ នោះកុំឱ្យខ្ជិលឡើយ
ខាងឯវិញ្ញាណ នោះក៏ចូរព្យាយាមចុះ ដោយខំប្រឹងចប់រើ ព្រះអម្ចាស់ ១២ចូរអរសប្បាយ
ដោយមានសង្ឃឹមចូរអត់ធន់ ក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាកជំនួរឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានឈ
១៣ខាងសេចក្តីខ្លះខាតរបស់ពួកបរិសុទ្ធព្យ នោះក៏ចូរផ្គត់ផ្គង់ ឱ្យ ទាំងខំប្រឹងឱ្យមានសេចក្តីចៅវៅផងចុះ ។

១៤ចូរសូមពរឱ្យដល់អ្នកណាដែលបៀតបៀនអ្នកបំ ចូរ សូមពរចុះ កុំឱ្យប្រទេចផ្តាសាឡើយ
១៥ចូរអរសប្បាយ ជាមួយនឹងអ្នកណាដែលអរសប្បាយ ហើយយំ ជាមួយនឹង អ្នកណាដែលយំផង ១៦ចូរ
ឱ្យមានគំនិតព្រមព្រៀងគ្នាទៅ វិញទៅមកឯ កុំឱ្យមានគំនិតឆ្លើងឆ្លែងសោះឡើយ គឺត្រូវរាប់
ប្រសព្វនឹងមនុស្សរាបសាវិញ កុំឱ្យទុកចិត្តនឹងខ្លួន ថាមាន ប្រាជ្ញាឱ្យសោះណា ។

១៧កុំឱ្យធ្វើការអាក្រក់ស្នងនឹងការក្រក់ឡើយត ត្រូវខំសំ ដែងកិរិយាល្អ
នៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់វិញថ ១៨ខាង ឯពួកអ្នករាល់គ្នា នោះឱ្យខំនៅជាមេត្រីនឹងមនុស្សទាំងអស់ ចុះ
បើសិនជាបានទ ១៩ឱ្យពួកស្នូនភ្នាក់អើយ កុំឱ្យសងសឹក ឡើយច ចូរថយចេញពីសេចក្តីកំហឹងទៅ
ដ្បិតមានសេចក្តី ចែងទុកមកថា " ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ការសង សឹកនោះស្រេចនឹងអញ
អញនឹងសងដល់គេ" ន ២០ដូច្នោះ បើសិនណាជាខ្មាំងសត្រូវអ្នកឃ្លាន នោះចូរឱ្យគេបរិភោគ ចុះ បើគេស្រេក
ចូរឱ្យផឹកទៅ បើប្រព្រឹត្តដូច្នោះ នោះដូច ជាអ្នកបានប្រមូលរងើកភ្លើង ដាក់លើក្បាលគេវិញប ២១កុំ
ឱ្យសេចក្តីអាក្រក់ឈ្នះអ្នកឡើយ ត្រូវឱ្យអ្នកឈ្នះសេចក្តី អាក្រក់ ដោយសារសេចក្តីល្អវិញ ។

ជំពូក ១៣

ការចុះចូលនឹងរដ្ឋអំណាច

១៣ ១ ចូរឱ្យគ្រប់ទាំងមនុស្សចុះចូលនឹងរាជការផ្សិត គ្មានអំណាចណាទេ លើកតែមកពីព្រះព គឺព្រះទ្រង់បាន
 តាំងពួកលោកទាំងនោះឱ្យមានអំណាច ២ បានជាអ្នកណា ដែលតាំងខ្លួនទាស់នឹងអំណាចនោះ
 ក៏ទាស់ទទឹងនឹងបញ្ញត្តិ នៃព្រះដែរ ហើយអស់អ្នកដែលទាស់ទទឹង នោះនឹងត្រូវ ទោសជាមិនខាន
 ៣ ដ្បិតពួកនាម៉ឺនមិនមែនជាសេចក្តីស្វែង ខ្លាចដល់ការល្អទេ គឺដល់ការអាក្រក់វិញ តើអ្នកចង់រួច
 ពីសេចក្តីស្វែងខ្លាចចំពោះអំណាចនោះឬទេ ? បើដូច្នោះ ចូរប្រព្រឹត្តល្អចុះ នោះលោកនឹងពោលសរសើរដល់អ្នក
 ហើយម ៤ ដ្បិតលោកជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ សំរាប់សេចក្តីល្អ ដល់អ្នក ប៉ុន្តែ បើអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់
 នោះត្រូវខ្លាចវិញ ដ្បិត លោកមិនមែនស្តាយដាវជាតតអំពើទេ ពីព្រោះជាអ្នកបំរើ របស់ព្រះ
 គឺជាអ្នកសំរាប់សងសឹក ដើម្បីនឹងនាំសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះ មកលើអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់យ
 ៥ ដូច្នោះត្រូវឱ្យចុះចូល មិនមែនដោយព្រោះតែសេចក្តី ក្រោធប៉ុណ្ណោះ គឺដោយព្រោះបញ្ញត្តិផង ។

៦ ដោយហេតុនោះបានជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង់ពន្ធដែរល ពីព្រោះលោកទាំងនោះជាភ្នាក់ងាររបស់ព្រះ
 សំរាប់នឹង ត្រួតត្រាការនោះឯងជានិច្ច ៧ ដូច្នោះ ចូរសងដល់លោក ទាំងនោះ តាមដែលអ្នកជំពាក់ចុះ គឺ
 ឱ្យបង់ពន្ធខ្លួន ដល់ លោកណាដែលត្រូវទទួល បង់ពន្ធគយដល់លោកណា ដែលទទួលខាងពន្ធគយ
 ត្រូវមានសេចក្តីកោតខ្លាច ចំពោះ លោកណាដែលគួរកោតខ្លាច ហើយត្រូវគោរពប្រតិបត្តិ
 ដល់លោកណាដែលគួរគោរពដែរ ។

ចូរមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រោះថ្ងៃជិតមកដល់ហើយ

៨ កុំឱ្យជំពាក់អ្វីដល់អ្នកណាឡើយ ជំពាក់បានតែសេចក្តី ស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកប៉ុណ្ណោះ
 ដ្បិតអ្នកដែល ស្រឡាញ់ដល់គេ-នោះបានធ្វើសំរេចតាមក្រិត្យវិន័យ ហើយស ៩ ពីព្រោះបទដែលថា " កុំឱ្យផិត
 ឱ្យសោះ កុំឱ្យ សំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ កុំឱ្យលួចឱ្យសោះ កុំឱ្យលោភឱ្យ សោះ" ហ
 ហើយបើមានបញ្ញត្តិណាទៀត នោះក៏រួមគ្នាឱ្យមក ក្នុងពាក្យ ១ ម៉ាត់នេះឯង ដែលថា
 " ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ដូចខ្លួនឯង" អ ១០ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលធ្វើអាក្រក់ដល់ អ្នកជិតខាងឡើយ
 ដូច្នោះសេចក្តីស្រឡាញ់ជាកិច្ចសំរេច តាមក្រិត្យវិន័យហើយ ។

១១ ត្រូវប្រព្រឹត្តដូច្នោះ ដោយដឹងពេលវេលាខ្លះ ដល់ ម៉ោងនឹងភ្នាក់ពីដេកហើយគ ដ្បិតឥឡូវនេះ
 សេចក្តីសង្រ្គោះ បានមកជិតបង្ហើយ ជាជាងកាលយើងទើបនឹងជឿនោះ ១២ យប់យូរណាស់ហើយ

ថ្ងៃក៏ជិតរយដូច្នោះ យើងត្រូវដោះ ចោលអស់ទាំងការរបស់សេចក្តីងងឹតចេញ ហើយពាក់
គ្រឿងសឹករបស់ពន្លឺវិញ ១៣ត្រូវឱ្យយើងដើរតាមដែល គួរគប្បី ដូចជាដើរនៅពេលថ្ងៃ មិនមែនដោយសុំផឹក
លេងល្បែងឆ ឬមានស្រីញី ឬដោយឈ្មោះប្រកែក និង ឈ្មោះនិស្សិតនោះឡើយ ១៤គឺត្រូវប្រដាប់ខ្លួន
ដោយព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ ហើយកុំឱ្យផ្គត់ផ្គង់ ដើម្បីនឹងបំពេញ សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា
ខាងឯសាច់ឈាមឡើយព្រោះ ។

ជំពូក១៤

ភាពខ្សោយ និងភាពខ្លាំង

១៤ ១ចូរទទួលអ្នកណា ដែលខ្សោយខាងសេចក្តីជំនឿ ដែរដ មិនមែនឱ្យ
រាងដៃជិតគ្នាពីសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ ឡើយ ២ដ្បិតម្នាក់ជឿថា បរិភោគបានគ្រប់មុខទាំងអស់ ម្នាក់ទៀត
ដែលខ្សោយ បរិភោគតែបន្លែទេ ៣កុំឱ្យអ្នក ដែលបរិភោគ មើលងាយដល់អ្នកដែលមិនបរិភោគ ឡើយ
ក៏កុំឱ្យអ្នកដែលមិនបរិភោគនិរន្តរ៍ ចំពោះអ្នកដែល បរិភោគដែរ ដ្បិតព្រះទ្រង់ទទួលអ្នកនោះដូចគ្នា
៤តើអ្នកជា អ្វីដែលនិរន្តរ៍បំរើរបស់គេ ? ណា អ្នកនោះឈរឬដួលក្តី នោះស្រេចនឹងចៅហ្វាយទេតើ
ហើយគេនឹងបានឈរមែន ៥ម្នាក់រាប់ថា ថ្ងៃ ១ល្អជាងថ្ងៃ ១ត ម្នាក់ទៀតរាប់ថា ថ្ងៃ ណាក៏ដូចជាថ្ងៃណា ត្រូវ
ឱ្យគ្រប់គ្នាជឿពិតប្រាកដក្នុងចិត្ត ខ្លួន ៦អ្នកណាដែលប្រកាន់ថ្ងៃណា នោះក៏ប្រកាន់ដោយ
គោរពដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកណាដែលមិនប្រកាន់ថ្ងៃ ណា នោះក៏មិនប្រកាន់
ដោយគោរពដល់ព្រះអម្ចាស់ដែរ អ្នកណាដែលបរិភោគ នោះបរិភោគ ដោយគោរពដល់ ព្រះអម្ចាស់
ដ្បិតគេអរព្រះគុណដល់ព្រះថ្មី ហើយអ្នកណា ដែលមិនបរិភោគ នោះគឺមិនបរិភោគ ដោយគោរពដល់
ព្រះអម្ចាស់ដែរ ក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះដូចគ្នា ។

៧ដ្បិតគ្មានអ្នកណាក្នុងពួកមនុស្សយើង ដែលរស់រវល់ ខ្លួនឯងទេ
ក៏គ្មានអ្នកណាស្លាប់រស់រវល់ខ្លួនឯងដែរ ៨ទោះ បើយើងរស់ ឬស្លាប់ក្តី គង់តែយើងត្រូវរស់ ឬស្លាប់ថ្វាយ
ព្រះអម្ចាស់វិញ ដូច្នោះ បើរស់ឬស្លាប់ក្តី នោះយើងក៏ជា របស់ផងព្រះអម្ចាស់ដែរ ។

៩ដ្បិតដោយហេតុនោះឯង បានជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សុគត ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញន
គឺដើម្បីនឹងធ្វើជាម្ចាស់ លើទាំងមនុស្សស្លាប់ និងមនុស្សរស់ផង ១០ដូច្នោះ ហេតុអ្វី ឬ
រាងជាអ្នកនិរន្តរ៍ចំពោះបងប្អូនខ្លួន ឬមើលងាយដល់បងប្អូន ខ្លួន?
ពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវឈរនៅមុខទីជំនុំជំរះ របស់ផងព្រះគ្រីស្ទ ។

១១ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ស្បថដោយព្រះជន្មទ្រង់ភថា ត្រូវឱ្យគ្រប់ទាំង
ជង្គង់លុតចុះនៅមុខអញ ហើយគ្រប់ទាំងអណ្តាតត្រូវសរ សើរដល់ព្រះផង" ម

១២ ដូច្នោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវរាប់ រៀបចូលថ្វាយព្រះ ពីដំណើររបស់ខ្លួនយើងជាមិនខានយ ។

១៣ ហេតុនោះ កុំបីឱ្យយើងរាល់គ្នានិន្ទាគ្នារទៅវិញទៅ មកទៀតឡើយ សូ

ឱ្យយើងគិតសំរេចក្នុងចិត្តដូច្នោះវិញថា យើងមិនធ្វើក្បួនឱ្យបងប្អូនជំពប់ដួល ឬរវាតចិត្តចេញ ឡើយល ១៤
ខ្ញុំដឹង ហើយក៏ជឿពិត ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវថា គ្មានអ្វីស្លោកត្រោករំដោយឯងទេ គឺស្លោក
ត្រោកដល់អ្នកណាដែលជឿថា របស់នោះស្លោកត្រោក ប៉ុណ្ណោះស ១៥ ប៉ុន្តែបើអ្នកធ្វើឱ្យបងប
្អូនអ្នកព្រួយចិត្តដោយ ព្រោះម្តងចំណីអ្វី នោះអ្នកប្រព្រឹត្តមិនមែនដោយស្រឡាញ់ ទៀតទេហ កុំធ្វើ
ឱ្យអ្នកណាដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួស ត្រូវវិនាសដោយសារម្តងរបស់អ្នកឡើយឡ ១៦ កុំឱ្យគេមាន ឱ
កាសនឹងនិយាយ អាក្រក់ពីការល្អរបស់អ្នកដែរអ ១៧ ដ្បិតគរព្រះមិនសំរេចនឹងការស៊ី ឬផឹកនោះទេ គឺ
ស្រេចនឹងសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្រីខ និងសេចក្តី អំណរដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញទេតើគ
១៨ ពីព្រោះ អ្នកណាដែលបំរើព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារសេចក្តីទាំងនោះ អ្នកនោះជាទីគាប់ព្រះហប
្បងយដល់ព្រះហើយ ព្រមទាំង មានមនុស្សរាប់អានដល់ខ្លួនដែរយ ។

១៩ ហេតុដូច្នោះ ត្រូវឱ្យយើងដេញតាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលនាំឱ្យមេត្រីគ្នាង និងសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន
ដែលជួយ ស្តង់ចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកវិញច ២០ កុំឱ្យបំផ្លាញការព្រះ ដោយព្រោះតែម្តងណានោះឡើយឆ
គ្រប់របស់ទាំងអស់ ឈ្មោះថាស្អាតមែនជ តែរមែងជាអាក្រក់ដល់អ្នកណា ដែលបរិភោគដោយប្រទាំងវិញយ
២១ គួរតែកុំឱ្យបរិភោគ សាច់ ឬស្រាទំពាំងបាយជូរ ឬអ្វីដែលនាំឱ្យបងប្អូនអ្នក ជំពប់ ឬរវាតចិត្ត ឬធ្វើ
ឱ្យខ្សោយនោះឡើយព្យ ។

២២ អ្នកឯងមានសេចក្តីជំនឿយ៉ាងណា ចូរជឿយ៉ាង នោះតែម្នាក់ឯងនៅចំពោះព្រះចុះ មានពរហើយ
អ្នកណា ដែលមិនកាត់ទោសខ្លួនឯងដ ក្នុងការដែលខ្លួនរាប់ថាធ្វើ បាន

២៣ តែបើអ្នកណាបរិភោគទាំងសង្ស័យបំ នោះមាន ទោសហើយ ពីព្រោះមិនបានបរិភោគដោយសេចក្តីជំនឿ
ដ្បិតការទាំងប៉ុន្មានដែលធ្វើដោយឥតមានសេចក្តីជំនឿ នោះសុទ្ធតែជាបាបទាំងអស់ហើយ ។

ជំពូក ១៥

១៥ ១ គួរតែឱ្យយើងរាល់គ្នាដែលមានកំឡាំង បានទ្រាំ-

ទ្រនឹងសេចក្តីកំសោយខ របស់ពួកអ្នកដែលគ្មានកំឡាំងវិញ ឥតបំពេញចិត្តខ្លួនយើងឡើយ ២ ត្រូវ

ឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា បំពេញចិត្តអ្នកជិតខាងខ្លួន សំរាប់ជាសេចក្តីល្អ ឱ្យបាន ស្តាប់ចិត្តឡើងណា
ពង្សីតព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់មិនបានបំពេញ ព្រះហឫទ័យទ្រង់ដែរត ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
"សេចក្តីដ៏ជឿនលឿនដែលគេត្រូវតែដើរទ្រង់ នោះបានធ្លាក់មក លើទូលបង្គំវិញ" ថ ៤ ដើម្បីអស់ទាំងសេចក្តីដែល
បានចែង ទុកមកជាមុន នោះបានចែងសំរាប់នឹងបង្រៀនដល់យើង រាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យយើងបានសេចក្តីសង្ឃឹម
ដោយសេចក្តី អត់ធន់ និងសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត ដោយសារតម្លៃ ។

៥ ឥឡូវនេះ សូមព្រះនៃសេចក្តីអត់ធន់ និងសេចក្តី កំសាន្តចិត្ត ទ្រង់ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតតែ
១៣ តាម ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៦ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រមព្រៀងមូលមាត់ តែមួយនឹងសរសើរដំកើងន
ដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាបនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

៧ ដូច្នេះ ចូរទទួលគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ បានទទួលយើងដែរ សំរាប់នឹងសរសើរដល់ព្រះចុះ ៨
ឥឡូវខ្ញុំថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានត្រឡប់ជាអ្នកបំរើ ដល់ពួកកាត់ស្បែក

ដើម្បីនឹងសំដែងសេចក្តីស្មោះត្រង់ នៃព្រះ ប្រយោជន៍នឹងបញ្ជាក់សេចក្តីសន្យា ដែលបាន តាំង
នឹងពួកព្រះយេស៊ូវ ៩ ហើយឱ្យពួកសាសន៍ដទៃម បាន សរសើរដំកើងព្រះយេស៊ូវ ដោយព្រះសេចក្តីមេត្តា
ករុណារបស់ទ្រង់ តាមសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា "ហេតុនោះច

ានជាទូលបង្គំនឹងសរសើរដំកើងទ្រង់ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ហើយទូលបង្គំនឹងច្រៀងទំនុកបរិសុទ្ធ ថ្វាយ
ព្រះនាមទ្រង់" ១០ ហើយមានសេចក្តី ១ ទៀតថា "ឱសាសន៍ ដទៃទាំងប៉ុន្មានអើយ

ចូរអរសប្បាយជាមួយនឹងរាស្ត្រ ទ្រង់" ល ១១ ក៏មាន ១ ទៀតថា "ឱសាសន៍ទាំងឡាយអើយ ចូរ
សរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ឱជនរាល់គ្នាអើយ ចូរដំកើង ទ្រង់ចុះ" វ ១២ ក្នុងបទ ១ ទៀត លោកអេសាយក៏មាន

ប្រសាសន៍ថា "នឹងមានបួសរបស់អីសាយស១ កើតឡើង សំរាប់នឹងកាន់កាប់លើអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ សាសន៍
ទាំងនោះ នឹងយកទ្រង់ជាទីសង្ឃឹម" ហ ១៣ ឥឡូវនេះ សូម ព្រះនៃសេចក្តីសង្ឃឹម ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ានគ្រប់ អស់ទាំងសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីសុខសាន្តដ៏ពោរពេញឱ្យ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ប្រយោជន៍ឱ្យ
ានសេចក្តីសង្ឃឹម ជាបរិបូរ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ ។

សាវ័កប៉ុល ជាអ្នកទំនុកបំរុងដល់ពួកសាសន៍ដទៃ

១៤ ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំជឿជាក់ខាងអ្នករាល់គ្នាថា អ្នក រាល់គ្នាមានសេចក្តីល្អពេញលេញហើយក ក៏ច
ានពេញជា ចំណេះគ្រប់មុខផង អាចនឹងទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅមកបាន ហើយ ១៥ ហេតុដូច្នោះ បងប្អូនអើយ
ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយមានចិត្តក្លែងក្លាយលើសទៅទៀត ដែលមាន ១ ផ្នែក សំរាប់នឹងរំព
កដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយ សារព្រះគុណដែលព្រះទ្រង់បានផ្តល់មកខ្ញុំ ១៦ ឱ្យខ្ញុំបានធ្វើ ជាភ្នាក់ងារនៃព្រះយេស៊ូ

វិគ្រឹស្ត ដល់ពួកសាសន៍ដទៃយ ព្រមទាំងធ្វើការងារបរិសុទ្ធ គឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អ របស់ព្រះង ដើម្បី
ឱ្យការប្រមូលពួកសាសន៍ដទៃ បានទុក ជាដង្ហាយចម្រាយព្រះ ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យទទួល ឬ
ានទាំងពួកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផង ។ ១៧ដូច្នោះ
ខ្ញុំមានហេតុនឹងអ្នកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវរិវ ពី សេចក្តីទាំងប៉ុន្មានខាងឯព្រះជ ១៨ព្រោះខ្ញុំមិនហ៊ាននិយាយ
ពីការអ្វី លើកតែពីការដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើដោយ សារ ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ គឺជាការនាំសាសន៍ដទៃយ ឱ្យស្តាប់
បង្គាប់ញ ទោះដោយពាក្យស៊ី ឬការធ្វើក្តី ១៩ទោះដោយ អំណាចនៃទីសំគាល់ ឬការអស្ចារ្យដ ប
ដោយព្រះចេស្តា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្តីបំ ដល់ម៉្លោះបានជាខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹង ល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ពេញពាសទូទៅ
តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹមម ដើរវាងរហូតទៅដល់ស្រុកអ៊ីលីរីកុនណ ២០គឺយ៉ាងដូច្នោះ ឯង
ដែលខ្ញុំខំសង្វាតនឹងផ្សាយដំណឹងល្អណា មិនមែននៅ កន្លែងដែលគេបានឮពីព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទរួចហើយនោះ ទេ
ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំសង់លើជើងដំណើររបស់គេត ២១ដូចជា មានសេចក្តីចែងទុកមកថា
“ពួកអ្នកដែលគ្មានអ្នកណាទៅ ផ្សាយដំណឹង ពីទ្រង់ឱ្យគេស្តាប់ នោះនឹងឃើញ ហើយពួក ដែលមិនបានឮសោះ
នោះនឹងបានយល់វិញ” ថ ២២គឺដោយ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំមានសេចក្តីឃាត់ឃាំងជាច្រើនដង មិន
ឱ្យខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នាទ ។
ប៉ុលមានគម្រោងទៅសួរសុខទុក្ខក្រុងរ៉ូម

២៣ប៉ុន្តែឡូវនេះ ដោយគ្មានកន្លែងណាសល់ នៅ ស្រុកទាំងនេះទៀត ហើយដោយខ្ញុំមានចិត្តរព
កចង់មក ឯអ្នករាល់គ្នាជាយូរឆ្នាំមកហើយផង ២៤បានជាកាល ណាខ្ញុំទៅឯស្រុកអេស្ប៉ាញូន
នោះខ្ញុំនឹងចូលមកសួរអ្នក រាល់គ្នា ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាតាមផ្លូវ ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ានជួយបដំណើរខ្ញុំទៅមុខទៀត គឺ ក្នុងក្រាបក្រោយដែលបានពេញចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាបន្តិច ២៥តែឥឡូវនេះ
ខ្ញុំឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីនឹង ជួយដល់ពួកបរិសុទ្ធសិនភ ២៦ដ្បិតពួកស្រុកម៉ាសេដូនម
និងស្រុកអាខែយ គេសុខចិត្តវៃគ្នា ធ្វើទៅជួយដល់ពួកអ្នក ក្រីក្រ ក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡឹមរ
២៧គេសុខចិត្ត ចង់ធ្វើការនោះ ហើយគេក៏ជំពាក់ពួកនោះដែរ ដ្បិតបើ សិនជាពួកសាសន៍ដទៃ ឬ
ានទទួលចំណែកនៃអស់ទាំង សេចក្តី ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណពីគេ នោះគួរតែជួយគេក្នុង របស់ទាំងប៉ុន្មាន
ខាងសាច់ឈាមវិញ្ញូល ២៨ដូច្នោះ កាល ណាខ្ញុំបានសំរេចការនេះ គឺប្រគល់ផលនៃការជំនួយនេះ
ដល់គេរួចហើយ នោះខ្ញុំនឹងចេញដំណើរទៅឯស្រុក អេស្ប៉ាញូវ ដោយសារអ្នករាល់គ្នា ២៩ហើយខ្ញុំដឹងថា
ដែលខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នាស នោះខ្ញុំនឹងនាំ ទាំងព្រះពរនៃ ដំណឹងល្អ ផងព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ពោរពេញមកដែរ ។

៣០តែបងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា

ហើយ ដោយនូវសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះវិញ្ញាណហថា ចូរអ្នក រាល់គ្នាខំប្រឹងអធិស្ឋាន ដល់ព្រះជាមួយនឹងខ្ញុំឡ
៣១ដើម្បី ឱ្យខ្ញុំបានរួចអពិពួកមនុស្សមិនជឿនៅស្រុកយូដា ហើយឱ្យ
ការកែដែលខ្ញុំទៅធ្វើនៅក្នុងយេរូសាឡឹម បានគាប់ចិត្ត ដល់ពួកបរិសុទ្ធខែង ៣២ប្រយោជន៍
ឱ្យខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា ដោយអំណរតាមព្រះហឫទ័យព្រះយេ ហើយឱ្យខ្ញុំបានលំ
ហើយចិត្តជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ៣៣សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្តី សុខសាន្តចក់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា អាម៉ែន ។

ជំពូក ១៦

ការជម្រាបសួរជាបុគ្គលផ្ទាល់ខ្លួន

១៦ ខ្ញុំទុកដាក់ឆនាងភីបេ ជាបងប្អូនយើង និងអ្នករាល់ គ្នា នាងជាអ្នកជំនួយដល់ពួកជំនុំ នៅក្នុងកេងក្រាជ
២ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនាងក្នុងព្រះអម្ចាស់ឈរ តាមបែប ដែលគួរឱ្យពួកបរិសុទ្ធព្យាធ្វើ ហើយ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជួយ នាង ក្នុងការអ្វីដែលនាងត្រូវការនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិត នាងបានជួយគេជាច្រើន
ព្រមទាំងខ្ញុំផង ។

៣សូមជម្រាបសួរដល់នាងព្រីស៊ីល និងអ្នកអ័តិឡាដ ជាអ្នក ដែលធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំបំ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឌុ ៤គេបាន ប្រថុយជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ មិនមែនតែខ្ញុំដែលអរគុណដល់ គេប៉ុណ្ណោះ
គឺទាំងពួកជំនុំសាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានថែមទៀត ៥សូមជម្រាបសួរពួកជំនុំ ដែលប្រជុំនៅផ្ទះគេដែរឈរ សូម
ជម្រាបសួរអ្នកអេប៉ាយនេត ជាស្នូនភ្នាក់ ដែលជាផលដំបូងណា ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទពីស្រុកអាស៊ីត
៦សូមជម្រាបសួរនាងម៉ារ៉ា ដែលបាននឿយហត់ជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹងជួយយើង
៧សូមជម្រាបសួរអ្នកអាន់តូនីក និងអ្នកយូនាសជាញាតិខ្ញុំថ គឺជាអ្នកជាប់គុកជាមួយនឹងខ្ញុំ ដែលមានកេរ្តិ៍
ឈ្មោះក្នុង ពួកសាវ័ក ក៏ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទធម្មខ្ញុំដែរ ៨សូមជម្រាបសួរ អ្នកអាំភ្លាស ជាស្នូនភ្នាក់ក្នុងព្រះអម្ចាស់
៩សូមជម្រាបសួរអ្នក អេធីបាន ដែលធ្វើការជាមួយនឹងយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទន និងអ្នក ស័តាយីស ជាស្នូនភ្នាក់ខ្ញុំដែរ
១០សូមជម្រាបសួរអ្នកអ័ពេលេស ដែលជាអ្នកខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយសូមជម្រាបសួរពួក ផ្ទះផេរីវិស្តូប៊ូល
១១សូមជម្រាបសួរអ្នកហេរ៉ូឌាន ជាញាតិខ្ញុំ សូមជម្រាបសួរពួកផ្ទះភណិគីស ដែលនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់
១២សូមជម្រាបសួរនាងទ្រីភេន និងនាងទ្រីផូស ដែលធ្វើការ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ សូមជម្រាបសួរនាងពេស៊ីស
ជាអ្នកស្នូនភ្នាក់ ដែលធ្វើការនឿយហត់ជាច្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ១៣សូម ជម្រាបសួរអ្នករូសម
ដែលព្រះអម្ចាស់បានរើសតាំងយ និង ម្តាយគាត់ដែលរាប់ជាម្តាយខ្ញុំដែរ ១៤សូមជម្រាបសួរអ្នក អ័ស៊ីងគ្រីត
អ្នកភ្លេកូន អ្នកហើម៉ាស អ្នកប៉ាត្រូបាស អ្នក ហើមេស និងពួកបងប្អូនដែលនៅជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ

១៥សូមជំរាបសួរអ្នកភិទ្ធាន្ត្រី និងនាងយូណាល អ្នកនេរីស និងប្អូនស្រីគាត់ ហើយអ្នកអូសិមប៉ាស និងពួកបរិសុទ្ធ ដែល នៅជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះល ១៦សូមអ្នករាល់គ្នាជំរាបសួរ គ្នាទៅវិញទៅមក ដោយការងើបយ៉ាងបរិសុទ្ធ ពួកជំនុំនៃ ព្រះគ្រីស្ទទាំងអស់ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

១៧ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឱ្យចំណាំមើល អស់អ្នកដែលបណ្តាលឱ្យបាក់បែកគ្នា ហើយនាំឱ្យមាន សេចក្តីរវាតចិត្ត ខុសនឹងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន មកសត្រូវ ឱ្យបែរចេញពីអ្នកទាំងនោះហ ១៨ដ្បិតមនុស្សបែប យ៉ាងនោះ មិនមែនគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ អម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទេឡើយ គេបំរើតែពោះខ្លួនគេវិញអ ទាំងបញ្ឆោតកិច្ចមនុស្សស្អាតត្រង់ ដោយពាក្យផែ មពីរោះ និងពាក្យបញ្ឆោតផង ១៩ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានដឹងខ ពី បែប ដែលអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បង្គាប់ហើយ ដូច្នោះ ខ្ញុំត្រេកអរ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមាន ប្រាជ្ញាខាងសេចក្តីល្អ ហើយល្ងង់ខាងសេចក្តីអាក្រក់ វិញគ ២០ឯព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តយ នៅបន្តិចទៀតទ្រង់ នឹងកិនអារក្សសាតាំងច នៅក្រោមជើងអ្នករាល់គ្នាហើយ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយនូវព្រះគុណនៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងចុះឆ ។

២១អ្នកធីម៉ូថេដ ជាអ្នកធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំ ហើយអ្នក លូតាសឈ អ្នកយ៉ាសុនព្យ និងអ្នកសូសិប៉ាត្រុស ជាញាតិខ្ញុំគេ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ ២២ខ្ញុំឈ្មោះទើទាស ដែលសរសេរសំបុត្រនេះ ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះអម្ចាស់ដែរ ២៣អ្នកកែយុសបំ ជាអ្នកដែលទទួលខ្ញុំ និងពួកជំនុំទាំងអស់គ្នាផង គាត់សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់ គ្នា អ្នកអេវ៉ាសុសឌុ ជាមេត្រូតត្រាក្នុងទីក្រុង និងអ្នកក្រីតុស ជាពួកបងប្អូន គេក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ ២៤សូម ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយនូវព្រះគុណនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទាំងអស់ អាម៉ែន ។

២៥រីឯព្រះ ដែលអាចឈរនឹងតាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួន តាមដំណឹងល្អខ្ញុំណា និងតាមខ្លឹមនៃលទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវនឹងសេចក្តីបើកសំដែង អំពីការអាទិកំបាំង ដែល ៤ ានលាក់ទុកនៅអស់ទាំងកល្យាណរៀងមក ២៦តែឥឡូវនេះ បានបើកសំដែងមក ឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ដឹង ដោយសារ គម្ពីរហោរាថ តាមបង្គាប់នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្យ ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យគេបានចុះចូលជឿទ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ២៧ជាព្រះដ៏មានប្រាជ្ញាតែ ១ ព្រះអង្គ សូមឱ្យទ្រង់បាន សិរីល្អ នៅអស់កល្យរៀងទៅឆ ។ អាម៉ែន ។

1 Corinthians

ជំពូក១

១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានហៅ មកធ្វើជាសាវ័ករបស់ទ្រង់ តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះខ ព្រមទាំងសូស្តែនត ជាពួកបងប្អូន ២ធ្វើមកពួកជំនុំនៃព្រះយេ នៅក្រុងកូរិនថូសង ជាពួកអ្នក ដែលបានរំលោភចេញជា បរិសុទ្ធ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ បានទាំងហៅចមកធ្វើជាពួក បរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងអស់អ្នកនៅគ្រប់ទីកន្លែង ដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមឆ នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នា គឺនៃគេ និងយើងផង ពាស្យមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន ប្រកបដោយនូវព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជា ព្រះវរបិតា នៃយើងរាល់គ្នា និងពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ផងជ ។

ការអរព្រះគុណ

៤ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ អំពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ជាដរាប ដោយព្រះព្រះគុណនៃព្រះ ដែលបានផ្តល់មក អ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៥ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាន ចំរើនឡើងគ្រប់ចំពូកញ ដោយសារទ្រង់ គឺក្នុងគ្រប់ទាំង ពាក្យស្តីដី និងចំណេះទាំងអស់ដែរ ៦តាមដែលសេចក្តី បន្ទាល់បំ ពីព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ៧ដល់ ម៉្លោះ បានជាអ្នករាល់គ្នាមិនចាញ់គេ ខាងអំណោយទាន ណាមួយឡើយ ខ្ញុំទាំងទាំងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើងរាល់គ្នា សេចក្តីផង ៨ដែលទ្រង់នឹងតាំងអ្នក រាល់គ្នា ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ដរាបដល់ចុងបំផុត ឱ្យបានឥតកន្លែង បន្ទោសបានណា ក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើង ៩ព្រះដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាចមក ឱ្យមាន សេចក្តីប្រកប នឹងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើង នោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ ។

ការបែកបាក់ក្នុងពួកជំនុំ

១០ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយន ខ្ញុំទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ថា ចូរនិយាយសេចក្តីដដែលទាំងអស់គ្នា កុំឱ្យមានសេចក្តី ២ កែប្រែក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ ត្រូវឱ្យបានរួបរួមគ្នា ដោយមានចិត្តមានគំនិតតែ១វិញ ១១ឱបងប្អូនអើយ ពីព្រោះ មានពួកអ្នកផ្ទះពនាងខ្លះបានប្រាប់ខ្ញុំ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ថា តែងតែមានសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ១២គឺថា អ្នករាល់គ្នានិមួយៗប្រកាន់ថា ខ្លួនជាសិស្សរបស់ ប៉ុលក ជារបស់អ័ប៉ូឡូសម ជារបស់កេផាសយ ឬជារបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ។

១៣ដូច្នោះ តើព្រះគ្រីស្ទបានបាក់បែកឬអី តើប៉ុលត្រូវឆ្កាង ជំនួសអ្នករាល់គ្នាឬអី តើអ្នករាល់គ្នា ៤

ានទទួលបានបុណ្យជ្រមុជ ដោយនូវឈ្មោះប៉ុលប្លែក? ១៤ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះថា ខ្ញុំ មិនបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ឱ្យអ្នកណាមួយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាទេ បានធ្វើឱ្យតែគ្រីស្ទប៉ុសល និងកែយុសវប្បឈ្មោះ ១៥ដើម្បីកុំឱ្យ មានអ្នកណាប្រកាន់ថា ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំនោះឡើយ ១៦ខ្ញុំក៏បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ឱ្យពួកផ្ទះស ស្នេដានីសហដែរ តែឯមនុស្សឯទៀត ខ្ញុំមិនដឹងជាបានធ្វើ បុណ្យជ្រមុជឱ្យអ្នកណាទេ ១៧ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ មិនបានចាត់ខ្ញុំឱ្យ មកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទេឡើយ គឺឱ្យមកផ្សាយដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ តែមិនមែនដោយពាក្យឧត្តមឧត្តមឡើយអ ក្រែងឈើឆ្កាង នៃព្រះគ្រីស្ទទៅជាអសារឥតការវិញ ។ ប្រាជ្ញា និងព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់

១៨ដ្បិតដំណឹងពីឈើឆ្កាង នោះជាសេចក្ដីចំកូតកដល់អស់ អ្នកដែលកំពុងតែវិនាសខ តែជាព្រះចេស្ដាគនៃព្រះ ដល់យើង រាល់គ្នា ដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះយវិញ ១៩ព្រោះមាន សេចក្ដីចែងទុកមកថា " អញនឹងបំផ្លាញប្រាជ្ញា របស់ពួកអ្នក ប្រាជ្ញ ហើយនិងលើកចំណេះ របស់ពួកអ្នកដែលចេះចោល ចេញ" ង ។

២០តើអ្នកប្រាជ្ញនៅឯណាច តើអាចារ្យនៅឯណា តើអ្នក ដេញដោលនៃសម័យនេះនៅឯណាឆ ព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យ ប្រាជ្ញរបស់លោកិយនេះ ទៅជាសេចក្ដីល្ងង់ល្ងើវិញទេតើដ ២១ដ្បិតដោយព្រះព្រះទ្រង់ច ានសំរេច តាមប្រាជ្ញានៃទ្រង់ ថា មនុស្សលោកិយ នឹងរកស្គាល់ព្រះ ដោយអាងប្រាជ្ញាខ្លួន មិនបានទេ ច ានជាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងជួយសង្គ្រោះពួក អស់អ្នកដែលជឿដ ដោយសារសេចក្ដីល្ងង់ល្ងើវិញ គឺជាការ ប្រកាសដំណឹងល្អ ២២ពីព្រះសាសន៍យូដា គេចង់ឃើញ ភស្តុតាងបំ ហើយសាសន៍ក្រិក គេស្វែងរកប្រាជ្ញា ២៣តែ យើងខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ត្រូវឆ្កាងវិញខ្ម ជាហេតុនាំឱ្យរវាតចិត្តឆ ដល់សាសន៍យូដា នឹងជាសេចក្ដី ល្ងង់ល្ងើណដល់សាសន៍ក្រិក ២៤តែព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះចេស្ដា ហើយជាប្រាជ្ញាថរបស់ព្រះវិញ ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់ហៅទ ទាំងសាសន៍យូដា ហើយនិងសាសន៍ក្រិកផង ២៥ដ្បិតសេចក្ដី ល្ងង់ល្ងើធរបស់ព្រះ នោះមានប្រាជ្ញា លើសជាងមនុស្ស ហើយសេចក្ដីកំសោយនរបស់ព្រះ ក៏មានកំឡាំង លើសជាង មនុស្សដែរ ។

២៦ឱបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា ក្នុងពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានហៅប មិនសូវមានអ្នកប្រាជ្ញជ្រើស ខាងឯ សាច់ឈាម ឬជ្រើសនាក់មានអំណាច និងជ្រើសនាក់ដែល មានត្រកូលខ ស់នោះទេ ២៧ព្រះទ្រង់បានរើសពពួកល្ងង់ល្ងើភ នៅលោកិយនេះ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យអ្នកប្រាជ្ញ មានសេចក្ដីខ្មាស វិញ ទ្រង់បានរើសពួកកំសោយនៅលោកិយនេះ ដើម្បីនឹង ធ្វើឱ្យពួកខ្លាំងពូកែមានសេចក្ដីខ្មាស ២៨ហើយទ្រង់បាន រើសអ្នកទាបថោក នៅលោកិយនេះ និងពួកអ្នកដែល គេមើលងាយ ព្រមទាំងរបស់ដែលគ្មានផងម ដើម្បីនឹង លើកចោលរបស់ដែលមានចេញ ២៩ប្រយោជន៍កុំឱ្យមនុស្ស ណាច

ានអ្នកខ្លួន នៅចំពោះព្រះឡើយ ៣០តែដោយសារ ព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិយ ដែលទ្រង់
បានតាំងឡើង ទុកជាប្រាជ្ញា ដែលមកពីព្រះ ហើយជា សេចក្តីសុចរិតរ សេចក្តីបរិសុទ្ធស និងសេចក្តីប្រ
ាសលោះវ ដល់យើងផង ៣១ដើម្បីឱ្យបានត្រូវនឹងសេចក្តី ដែលចែង ទុកមកថា " អ្នកណាដែលអ្នក
ត្រូវអ្នកតែពី ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុណ្ណោះ" ស ។

ជំពូក ២

២ ១វិងខ្ញុំ បងប្អូនអើយ កាលខ្ញុំបានមកឯអ្នករាល់គ្នា នោះ

មិនបានមកដោយប្រើវាហារ ឬប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមហា ដើម្បីនឹង ប្រាប់សេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះដល់អ្នករាល់គ្នាទេ
២ដ្បិតខ្ញុំបាន ផ្តាច់ចិត្តថា នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនព្រមស្គាល់ រឿងអ្វីទៀត ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវិយគ្រីស្ទទេ
ហើយគឺដែលទ្រង់ ត្រូវឆ្កាងផងឡ ៣ខ្ញុំក៏បាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាអ ទាំង មានសេចក្តីកំសោយក
ភិតភ័យ ហើយញាប់ញ័រជាច្រើន ដែរខ ៤៤ពាក្យសំដី និងវាហារអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ ក៏មិន មែនដោយពាក្យឧ
ត្តមឧត្តម ដែលពូកែបញ្ចុះបញ្ចូលនោះ ដែរគ គឺដោយការសំដែងចេញជាព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះ
ចេស្តាវិញទេតើយ ៥ដើម្បីកុំឱ្យសេចក្តីជំនឿ របស់អ្នក រាល់គ្នាបានតាំងនៅ ដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ គឺ
ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាង ។

ប្រាជ្ញាដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

៦ប៉ុន្តែ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ច នោះ យើងខ្ញុំក៏និយាយតាមប្រាជ្ញាដែរ
តែមិនមែនតាមប្រាជ្ញា របស់លោកិយនេះឆ ឬរបស់ពួកចៅហ្វាយនៅលោកិយនេះ
ដែលត្រូវសាបសូន្យនោះទេដ ៧គឺនិយាយតាមតែប្រាជ្ញានៃ ព្រះវិញ្ញា ជាសេចក្តីអាទិកំបាំងឈង្គីលាក់ទុកញ
ដែលព្រះបាន គិតគូ តាំងពីមុនអស់ទាំងកល្យ សំរាប់ជាសិរិល្អដល់យើង រាល់គ្នា
៨គ្មានចៅហ្វាយណាក្នុងលោកិយនេះដ បានស្គាល់ សេចក្តីអាទិកំបាំងនោះឡើយ បើបានស្គាល់ នោះគេមិន ប
ានឆ្កាងព្រះអម្ចាស់ដ៏មានសិរិទេវ ៩ដូចមានសេចក្តីចែង ទុកមកថា " សេចក្តីដែលភ្នែកមិនដែលឃើញ
ត្រចៀកមិន ដែលឮ ហើយចិត្តនឹកមិនដែលដល់ គឺសេចក្តីនោះឯង ដែលព្រះបានរៀបចំទុក សំរាប់ពួកអ្នក
ដែលស្រឡាញ់ ទ្រង់" ឌ ។

១០ព្រះទ្រង់បានសំដែងឈ ឱ្យយើងរាល់គ្នាឃើញសេចក្តី ទាំងនោះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ណ
ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណ នៃទ្រង់ស្តង់មើលគ្រប់ទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្តីជ្រាលជ្រៅ នៃព្រះដែរ

១១ដ្បិតបើមិនមែនជាវិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងខ្លួន មនុស្សទេនោះត តើមានអ្វីនឹងស្គាល់សណ្ឋានមនុស្សនោះ ប

ានថ ហើយបើមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះក៏គ្មាន អ្នកណាស្គាល់សណ្ឋានព្រះបានដែរ
១២ឯយើងរាល់គ្នា យើងមិនបានទទួលវិញ្ញាណទេរបស់លោកិយទេ គឺទទួល ព្រះវិញ្ញាណដែលមកពីព្រះវិញ្ញា
ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់អស់ ទាំងព្រះគុណ ដែលព្រះបានផ្តល់មកយើង ១៣ហើយយើងក៏
និយាយពីសេចក្តីទាំងនោះឯង មិនមែនដោយពាក្យសំដី ដែលប្រាជ្ញាមនុស្ស បានបង្រៀនទេ
គឺដោយពាក្យសំដី ដែលព្រះវិញ្ញាណបង្រៀនវិញ ព្រមទាំងផ្ទឹមពន្យល់សេចក្តី ខាងវិញ្ញាណ
ដោយសារសេចក្តី ខាងវិញ្ញាណផង ១៤ប៉ុន្តែ មនុស្សខាងសាច់ឈាម គេមិនទទួលសេចក្តីខាង
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេ ពីព្រោះជាសេចក្តីល្ងង់ល្ងើងដល់គេផង ក៏រកស្គាល់មិនបានដែរ ដ្បិតត្រង់សេចក្តីទាំងនោះ
ត្រូវ ពិចារណាយល់ខាងវិញ្ញាណវិញ ១៥មនុស្សខាងវិញ្ញាណ វិញ្ញាណ គេពិចារណាយល់គ្រប់ទាំងអស់បាន
តែមិនត្រូវអ្នក ណាពិចារណាខ្លួនឡើង ១៦ដ្បិតតើអ្នកណាបានស្គាល់គំនិត នៃព្រះអម្ចាស់
តើអ្នកណានឹងបង្រៀនទ្រង់បាន តែយើង រាល់គ្នាមានគំនិតជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទវិញមួយ ។

ជំពូក ៣

ការបែកបាក់ក្នុងពួកជំនុំ

៣ ១ឯខ្ញុំ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំពុំអាចនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដូច នឹងមនុស្សខាងវិញ្ញាណបានទេ
ត្រូវតែនិយាយដូចនឹង មនុស្សខាងសាច់ឈាមវិញ គឺដូចជានិយាយនឹងកូនខ្លួន ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២ខ្ញុំបាន
ឱ្យទឹកដោះមកអ្នករាល់គ្នាផឹក មិន បានឱ្យសាច់បរិភោគទេស ដ្បិតកាលណោះអ្នករាល់គ្នាពុំ
អាចនឹងបរិភោគបាន ហើយឥឡូវនេះ ក៏មិនទាន់បានដែរ ៣ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា
នៅតែខាងសាច់ឈាមនៅឡើយ ដ្បិតដែលមានសេចក្តីឈ្នាសឈ្នាសប្រកែកហនិងបាក់បែក គ្នា
ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះតើមិននៅខាងសាច់ឈាម ហើយដើរតាមបែបមនុស្សលោកទេឬអី ៤គឺកាលដែល
ម្នាក់ប្រកាន់ថា ខ្លួនជាសិស្សរបស់ប៉ូល ហើយម្នាក់ទៀតថា ខ្លួនជារបស់អ័ប៊ុឡូសឡូ
នោះតើមិនមែននៅខាងសាច់ឈាម ទេឬអី ?

៥ដូច្នោះ តើប៉ូលជាអ្វី ? ឬ អ័ប៊ុឡូសជាអ្វី ? អ គឺគ្រាន់តែជា អ្នកបំរើក ដែលនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿ
តាមដែលព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានមកគ្រប់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះទេតើ ៦ខ្ញុំបានសាប ព្រោះខ អ័ប៊ុឡូសជាអ្នកស្រោច
តែដែលបានដុះឡើងនោះ គឺព្រះបានធ្វើវិញ ៧ហេតុនោះបានជាអ្នកដែលសាបព្រោះ និងអ្នកដែលស្រោច
នោះមិនមែនជាអ្វីទេ ស្រេចហើយ នឹងព្រះ ដែលធ្វើឱ្យដុះវិញទេតើ ៨អ្នកដែលសាបព្រោះ
និងអ្នកដែលស្រោច នោះដូចគ្នាទេ ហើយក្នុងអ្នកនីមួយៗ នោះនឹងបានរង្វាន់តាមការដែលខ្លួនធ្វើត

ដង្ហិតយើងរាល់ គ្នាជាអ្នកធ្វើការជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ឯអ្នករាល់គ្នាជាស្រីដែល ព្រះទ្រង់ក្លែង
ហើយជាផ្ទះដែលព្រះទ្រង់ធ្វើច ។

១០ខ្ញុំបានដាំជើងជញ្ជាំង ដូចជាមេជាងផ្ទះដ៏ចំណានឆ តាមព្រះគុណដែលព្រះបានប្រទានមកខ្ញុំ
មានម្នាក់ទៀតជា អ្នកសង់ពីលើ ប៉ុន្តែ ត្រូវឱ្យមនុស្សប្រយ័ត្នរៀងខ្លួន អំពីបែប ណាដែលសង់ពីលើជើងនោះ
១១ដ្បិតគ្មានអ្នកណាអាចនឹង ដាំជើងជញ្ជាំងណាផ្សេងទៀត ក្រៅពីជើងដែលបានដាំរួច ហើយនោះបានទេ
គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១២បើអ្នកណា យកមាស ប្រាក់ ត្បូង ឈើ ស្បូវ ឬស្លឹក ដើម្បីនឹងធ្វើពីលើ ជើងជញ្ជាំង
រាំងនេះ ១៣នោះការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ នឹងលេច មកឱ្យឃើញព្រះ ដ្បិតថ្ងៃនោះដឹងបង្ហាញពីការនោះ យ៉ាង
ច្បាស់លាស់ ព្រោះការនោះនឹងសំដែងចេញមក ដោយ សារភ្លើង ហើយភ្លើងនឹងសាកមើលការដែលនីមួយ
ៗធ្វើ ឱ្យដឹងយ៉ាងណា ១៤បើការដែលអ្នកណាសង់ឡើង បាន ជាប់នៅ អ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់
១៥បើការដែល អ្នកណា ធ្វើត្រូវនេះ អ្នកនេះនឹងត្រូវខាតវិញ តែខ្លួនអ្នកនោះនឹង បានរួច
បែបដូចជាដើរកាត់ភ្លើងឯង ។

១៦តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថាខ្លួនអ្នករាល់គ្នាជា ព្រះវិហារនៃព្រះណា ហើយថា
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទ្រង់ សណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា ? ត ១៧បើអ្នកណាបង្ខំចិត្តព្រះវិហារនៃ ព្រះ នោះព្រះនឹងធ្វើ
ឱ្យអ្នកនោះត្រូវខូចដែរ ដ្បិតព្រះវិហារ នៃព្រះជាវត្ថុដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាខ្លួនអ្នករាល់គ្នានេះឯង ។

១៨កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតខ្លួនឡើយ បើអ្នកណាក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាស្មានថា ខ្លួនមានប្រ
ាជ្ញាថ្កុលលោកិយនេះទេ ត្រូវឱ្យ អ្នកនោះត្រឡប់ជាល្ងង់ល្ងើវិញ ដើម្បីឱ្យមានប្រាជ្ញាឡើង ១៩ពីព្រោះប្រ
ាជ្ញារបស់លោកិយនេះ ជាសេចក្តីល្ងង់ល្ងើ ទៅចំពោះព្រះ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា " ព្រះទ្រង់
ចាប់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ដោយសារកិច្ចកលរបស់ខ្លួនគេ" ន ២០ហើយមានបទ ១ ទៀតថា " ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប
គំនិតនៃ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ថាជាឥតប្រយោជន៍ទាំងអស់" ប ២១ដូច្នោះ កុំឱ្យ អ្នកណាអូតពីមនុស្សឡើយផ
ដ្បិតគ្រប់ទាំងអស់ជារបស់ផង អ្នករាល់គ្នា ២២ទោះទាំងបុរេ ឬអំប៊ុន្សសភ កេផាសម លោកិយ ជីវិត
សេចក្តីស្លាប់ របស់នៅជំនាន់សព្វ ថ្ងៃ ឬទៅ មុខក្តីយ នោះសុទ្ធតែជារបស់ផងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ ២៣តែ
ឯអ្នករាល់គ្នា ជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទវិញ ហើយព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់ជារបស់ព្រះ ។

ជំពូក ៤

ទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

៤ ១ដូច្នោះ មនុស្សត្រូវរាប់យើងខ្ញុំ ទុកដូចជាអ្នកជំនួយលនៃ

ព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាអ្នករាប់រងវិចិត្រសេចក្តីអាថ៌កំបាំងស នៃព្រះវិញ ២រីងអ្នករាប់រង ត្រូវឱ្យគេប
ានស្មោះត្រង់ ៣តែ ខាងដំណើររបស់ខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នា ឬមនុស្សណាក៏ ដោយ ចោទប្រកាន់ទោសខ្ញុំ
នោះមិនជាការអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំ ឡើយ ខ្ញុំក៏មិនចោទប្រកាន់ទោសខ្លួនខ្ញុំផង ៤ពីព្រោះខ្ញុំមិន
ឃើញហមានអ្វីនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានរាប់ជា សុចរិតឡ ដោយសារហេតុនោះទេ
អ្នកដែលចោទប្រកាន់ ទោស នោះគឺជាព្រះអម្ចាស់វិញទេតើអ ៥ដូច្នោះ កុំឱ្យចោទ
ប្រកាន់ទោសគ្នាកមុនកំណត់ឡើយ លុះត្រាតែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់យាងមកខ
ដែលទ្រង់នឹងយកអស់ទាំងអំពើលាក់កំបាំង ដែលធ្វើនៅទីងងឹត មកដាក់នៅទីភ្លឺវិញគ ហើយនឹងបើក សំដែង
ឱ្យឃើញអស់ទាំងគំនិត ក្នុងចិត្តរបស់ មនុស្សផង នោះគ្រប់គ្នានឹងបានសេចក្តីសរសើរពីព្រះរៀងខ្លួនយ ។

៦បងប្អូនអើយ ខ្ញុំបានបង្វែរសេចក្តីទាំងនេះមកលើខ្លួនខ្ញុំ និងអ័ប្បឡូស ដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់ គ្នាហាត់រៀនតាមយើង មិនឱ្យគិតខ្ពស់លើសជាងសេចក្តី ដែលបានចែងទុកមកង
ប្រយោជន៍កុំឱ្យអ្នកណា មានសេចក្តី អំនួត អួតពីអ្នក ១ ទាស់នឹងអ្នក ១ ឡើយច ៧ដ្បិតតើអ្នកណា បានធ្វើ
ឱ្យអ្នកផ្សេងពីគេ តើអ្នកមានអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកមិនបាន ទទួល ចុះបើបានទទួលមែន ហេតុអ្វីបានជាអ្នកខ្លួន ដូចជា
មិនបានទទួលវិញ ? ឆ

៨អ្នករាល់គ្នាឆ្កែតហើយ ក៏ជាអ្នកមានផងដ កាលឥតពី យើងខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នា
ានសោយរាជ្យឡើយ ហើយខ្ញុំក៏ សុខចិត្តឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសោយរាជ្យដែរ ដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំ ៤
ានសោយរាជ្យជាមួយគ្នា ៩ខ្ញុំស្មានថា ព្រះទ្រង់បានដាក់ យើងខ្ញុំ ដែលជាពួកសាវ័ក ឱ្យនៅក្រោយបង្គស់
ហាក់ដូចជា បានដូរឱ្យត្រូវស្លាប់ដែរឈ ពីព្រោះយើងខ្ញុំ បានត្រឡប់ជាទី ដែលសំរាប់ឱ្យលោកិយ៤
ានមើលលេងពូ គឺដល់ទាំងពួក ទេវតា និងពួកមនុស្សផង ១០យើងខ្ញុំជាមនុស្សល្ងង់ល្មើ
ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទដ តែអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកប្រាជ្ញក្នុង ព្រះគ្រីស្ទវិញបំ យើងខ្ញុំខ្សោយ
តែអ្នករាល់គ្នាមានកំឡាំងឌ អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីរុងរឿង តែយើងខ្ញុំ អាបំឱនកើរី ឈ្មោះវិញ
១១លុះមកដល់ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំ ត្រូវទាំងឃ្លាន ទាំងស្រេក ហើយនៅអាក្រាត ទាំងត្រូវគេវាយ ហើយក៏
ដើរសាត់អណ្តែតធ ១២យើងខ្ញុំធ្វើការនឿយ ហត់នឹងដៃ យើងណ កាលណាគេជេរនោះយើងខ្ញុំឱ្យពរវិញគ
កាលណា គេបៀតបៀនបំ នោះយើងខ្ញុំទ្រាំទ្រ ១៣កាលណាគេប្រមាថ នោះយើងខ្ញុំអង្វរដល់គេ យើងខ្ញុំ
ានត្រឡប់ ដូចជាសំរាម របស់លោកិយ ហើយដូចជាកំអែលនៃមនុស្សទាំងអស់ទ ដរាបដល់ឥឡូវនេះ ។

១៤ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ មិនមែនចង់ឱ្យអ្នករាល់ គ្នាមានសេចក្តីខ្មាសទេធ
ខ្ញុំគ្រាន់តែទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាកូនស្លូតភ្នាវិញប៉ុណ្ណោះទ ១៥ដ្បិតថ្វីបើអ្នករាល់គ្នា

មានគ្រូទាំងម៉ឺនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តែគ្មានឪពុកជាច្រើនទេ មាន តែខ្ញុំ ១ ប៉ុណ្ណោះប ដែលច
ានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារដំណឹងល្អ ១៦ដូច្នោះ ខ្ញុំទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យ
យកដំរាប់តាមខ្ញុំចុះ ១៧ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំចាត់វា ធ្វើម៉្លេចម ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា គាត់ជាកូនស្នូនភ្លាយ
ហើយ ស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់ទាំងកិរិយារបស់ខ្ញុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំ បង្រៀន ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំនៅសព្វអន្លើរ ។

១៨មានអ្នកខ្លះកើតមានចិត្តធំ ដោយគិតស្មានថា ខ្ញុំមិន មកឯអ្នករាល់គ្នាទេ ១៩ប៉ុន្តែ
បន្តិចទៀតស បើព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យហ នោះខ្ញុំនឹងមកជាមិនខាន ហើយខ្ញុំ មិនស្គាល់
មិនត្រឹមតែពាក្យសំដីរបស់ពួកអ្នកដែលមានចិត្ត ធំប៉ុណ្ណោះ គឺនឹងស្គាល់ដល់ទាំងអំណាចគេថែមទៀតផង
២០ដ្បិតគរព្រះមិនសំរេច នឹងឱ្យពាក្យសំដីប៉ុណ្ណោះទេ គឺ ស្រេចនឹងឥទ្ធិប្បវិញ្ញាណ
២១តើអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តយ៉ាងណា ចង់ឱ្យខ្ញុំមកទាំងកាន់ដំបងក ឬដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និង
ចិត្តសុភាពរាបសារីញ ។

ជំពូក ៥

ការបណ្តេញមនុស្សកំផិត

៥ ១មានពួរន្ទីសុសសាយជានិច្ចថា មានការកំផិតកើតឡើង ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាពិត ជាការកំផិតម្យ៉ាង
ដែលមិនដែល ទាំងមានពួនិយាយក្នុងសាសន៍ដទៃផង គឺថា មានមនុស្ស ម្នាក់បានយកប្រពន្ធរបស់ឪពុកខ្លួន
២តែអ្នករាល់គ្នានៅ តែមានចិត្តធំ ឥតកើតទុក្ខព្រួយគ ដើម្បីនឹងដកអ្នកដែល ប្រព្រឹត្តការនោះ
ឱ្យថយចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ ៣ខ្ញុំ ទោះបីមិននៅជាមួយខាងសាច់ឈាមក៏មែន គង់តែ
នៅជាមួយខាងវិញ្ញាណ ខ្ញុំក៏បានកាត់ទោសដល់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះហើយ ហាក់ដូចជា
ាននៅជាមួយគ្នា ដែរ ៤គឺក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នា និងវិញ្ញាណខ្ញុំបាន ប្រជុំគ្នា ព្រមទាំងមានព្រះចេស្ដា
នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃ យើងផងនោះខ្ញុំបានកាត់ទោសអ្នកនោះ ដោយនូវព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ៥ដើម្បីនឹង បញ្ជូនធម្មនុស្សយ៉ាងនោះ ទៅអារក្សសាតាំងដ ឱ្យបំផ្លាញ
និស្ស័យសាច់ឈាមគេ ប្រយោជន៍ឱ្យព្រលឹងវិញ្ញាណបាន សង្គ្រោះ ក្នុងថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវវិញ្ញាណ ។

៦សេចក្តីអន្តររបស់អ្នករាល់គ្នាមិនល្អទេ តើមិនដឹងថា ដំបែតែបន្តិចដ អាចនឹងធ្វើ
ឱ្យម្សៅទាំងអស់ដោរឡើងបាន ទេឬអី ? ៧ចូរសំអាតដំបែចាស់ចេញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ត្រឡប់ជាដុំម្សៅថ្មីវិញ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានឥតដំបែហើយ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ជាយញ្ញបូជានៃបុណ្យរំលង

នោះបានត្រូវ ថ្វាយជំនួសយើងរាល់គ្នាហើយឌុ ៨បានជាត្រូវឱ្យយើងធ្វើ បុណ្យនេះដោយឥតមានដំបែង គឺដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងសេចក្តីពិតវិញ មិនមែនដោយដំបែងចាស់ ឬនឹងដំបែងថ្មី សេចក្តីអាក្រក់ និងសេចក្តីកំណាចនោះទៀតឡើយ ។

ឧទ្ទិសបានធ្វើសំបុត្រផ្ញើមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឱ្យភប់ ប្រសព្វណនឹងមនុស្សកំផិតឡើយ ១០តែពាក្យនោះមិនសំដៅ ចំពោះមនុស្សកំផិតរបស់ផងលោកិយនេះត ឬមនុស្សលោភ មនុស្សប្លន់កំហែង ប មនុស្សថ្វាយបង្គំបព្រះនោះទេ ដ្បិត បើដូច្នោះ នោះត្រូវតែចេញ ឱ្យផុតពីលោកិយនេះទៅ ១១គឺខ្ញុំ រាសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា ដោយន័យយ៉ាងនេះថា បើមានអ្នកណានៅក្នុងពួកជំនុំថ ជាមនុស្សកំផិត ឬលោភ ប ថ្វាយបង្គំបព្រះទេ ឬជេរប្រមាថ ជាអ្នកប្រមឹក ឬប្លន់កំហែង នោះមិនត្រូវឱ្យភប់ប្រសព្វនឹងគេឡើយ ក៏មិនត្រូវទាំង បរិភោគជាមួយនឹងគេផងធា ។ ១២ដ្បិតតើត្រូវការអ្វី ឱ្យខ្ញុំជំនុំជំរះ ដល់មនុស្សខាងក្រៅន តើអ្នករាល់គ្នាមិនជំនុំជំរះមនុស្សក្នុងពួកជំនុំទេឬអី ? ប ១៣ ចំណែកពួកអ្នកខាងក្រៅ នោះព្រះនឹងជំនុំជំរះគេ ហើយ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា បណ្តេញមនុស្សអាក្រក់នោះ ពីពួកអ្នក រាល់គ្នាចេញផង ។

ជំពូក ៦

ការប្តឹងប្តល់ក្នុងចំណោមអ្នកជឿ

៦ ១ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានរឿងទាស់នឹងអ្នកឯ ទៀត តើហ៊ានប្តឹងដល់ពួកមនុស្សទុច្ចរិត មិនប្តឹងដល់ពួក បរិសុទ្ធវិញទេឬអី ? ២ ២តើមិនដឹងថា ពួកបរិសុទ្ធនឹងជំនុំជំរះ លោកិយដែរទេឬ ? ៣ ដូច្នោះ បើអ្នករាល់គ្នានឹងជំនុំជំរះ លោកិយបាន នោះតើមិនគួរនឹងជំនុំជំរះការណ៍តូចបំផុត នេះបានដែរទេឬអី ? ៣តើមិនដឹងថា យើងរាល់គ្នានឹងជំនុំ ជំរះ ដល់ទាំងពួកទេវតាផងទេឬអី ដូច្នោះចំណង់បើការណ៍ នៅជីវិតនេះ តើលើសជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ៤ចុះបើ អ្នករាល់គ្នាមានរឿងអ្វីពីជីវិតនេះ នោះតើនឹងយកមនុស្ស ដែលពួកជំនុំរាប់អានតិចជាងគេ ឱ្យបានជំនុំជំរះរឿងនោះ ឬអី ៥ដែលខ្ញុំនិយាយដូច្នោះនេះ គឺដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នា មាន សេចក្តីខ្មាសវិញម តើគ្មានអ្នកមានប្រាជ្ញាណា ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា សូម្បីតែមួយ ដែលអាចនឹងជំនុំជំរះរឿង ដែលពួក បងប្អូនប្តឹងប្តល់គ្នាទេឬអី ? យ ៦បានជាពួកបងប្អូនរកើតក្តីនឹង គ្នា ហើយនៅមុខពួកអ្នកដែលមិនជឿផងដូច្នោះល ។ ៧យ៉ាងនោះ មានពេញជាការកំហុស ក្នុងពួកអ្នករាល់ គ្នា ហើយគឺដែលគ្រាន់តែកើតក្តីនឹងគ្នាទៅវិញទៅមកនេះ ឯង ហេតុអ្វីបានជាមិនស្ម័គ្រចិត្តក្នុងការអាក្រក់នោះ ហើយមិន ស្ម័គ្រចិត្តឱ្យគេបំបាត់អ្នកវិញ ? ៨តែអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាប ហើយ បំបាត់គេ

ទាំងប្រព្រឹត្តដូច្នោះនឹងពួកបងប្អូនផងស ។

៩តើមិនដឹងថា ពួកមនុស្សទុច្ចរិតមិនដែលបានគ្រងឆន្ទ ព្រះទុកជាមរដកទេឬអី ? ហ កុំ
ឱ្យច្រឡំឡើយឡ ដ្បិតពួកមនុស្ស កំផិត ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ពួកសាហាយស្មន់អ ពួកអ្នក
សំរេចកិច្ចដោយខ្លួនឯង ពួកលេងកូនជីងក ១០ពួកចោរ ពួក មនុស្សលោភ ពួកប្រមឹក ពួកត្មះតិះដៀល
និងពួកប្លន់ កំហែងខ នោះមិនដែលបានគ្រងឆន្ទព្រះទុកជាមរដក ឡើយ ១១ពួកអ្នករាល់គ្នាខ្លះ
ពីដើមក៏ជាមនុស្សយ៉ាង ដូច្នោះដែរត តែបានលាងស្អាតហើយយ ក៏បានញែកជា បរិសុទ្ធចង
ហើយរាប់ជាសុចរិតផងច ដោយនូវព្រះនាម ព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវ និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ។
ការផិតក្បត់

១២ខ្ញុំមានច្បាប់នឹងធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាន ប៉ុន្តែមិន

មែនការទាំងនោះមានប្រយោជន៍ទាំងអស់ទេធើ ខ្ញុំមានច្បាប់ នឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានមែន
ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនព្រមចុះចូលក្នុង អំណាចនៃការណាមួយនោះសោះ ១៣ឯចំណីអាហារនោះ សំរាប់ក្រពះ
ហើយក្រពះក៏សំរាប់ចំណីអាហារដែរ តែព្រះ ទ្រង់នឹងឱ្យទាំង ២ យ៉ាងសាបសូន្យទៅជ ងរូបកាយមិនមែន
សំរាប់ការកំផិតទេ គឺសំរាប់តែព្រះអម្ចាស់វិញ្ញូយ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ក៏សំរាប់រូបកាយដែរ ១៤ព្រះទ្រង់ច
ានទាំង ប្រោសឱ្យព្រះអម្ចាស់រស់ឡើងវិញ្ញូយ ហើយនឹងប្រោសឱ្យ យើងរាល់គ្នារស់ឡើងដែរ
ដោយសារព្រះចេស្ដានៃទ្រង់ដ ១៥តើមិនដឹងថា រូបកាយអ្នករាល់គ្នា ជាអវយវៈរបស់ព្រះ គ្រីស្ទទេឬអី ? ប
ដូច្នោះ តើខ្ញុំនឹងយកអវយវៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យទៅធ្វើជាអវយវៈរបស់ស្រីសំផឹងវិញ្ញូយ ? ទេ មិនត្រូវ ឡើយ
១៦ចុះតើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអីថា អ្នកណាដែល ទៅសេពសម្ភពនឹងស្រីសំផឹង នោះជារូបសាច់ តែ ១
ផងគ្នា ដ្បិតព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា " អ្នកទាំង ២ នឹងទៅ ជាសាច់ តែ ១" ឌ
១៧ឯអ្នកដែលនៅជាប់នឹងព្រះអម្ចាស់ នោះក៏ជា វិញ្ញាណតែ ១ នឹងទ្រង់ដែរធើ ។

១៨ចូររត់ពីការសហាយស្មន់ចេញណា គ្រប់ទាំងអំពើបាប ណាដែលមនុស្សប្រព្រឹត្ត

នោះនៅខាងក្រៅរូបកាយទេ តែ អ្នកណាដែលសហាយស្មន់គ្នា នោះឈ្មោះថាធ្វើបាបដល់
រូបកាយខ្លួនឯងផងត ១៩តើមិនដឹងទេឬអីថា រូបកាយរបស់ អ្នករាល់គ្នាជាវិហារថនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលអ្នក រាល់គ្នាបានទទួលមកពីព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជា របស់ផងខ្លួនទេ ២០ដ្បិតព្រះទ្រង់ច
ានចេញថ្លៃលោះអ្នក រាល់គ្នាហើយច ដូច្នោះ ចូរដកើងព្រះនៅក្នុងរូបកាយនៃអ្នក រាល់គ្នា
ដែលជារបស់ផងទ្រង់ចុះ ។

ជំពូក ៧

អាពាហ៍ពិពាហ៍

៧ ១ឯសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើទៅសួរខ្ញុំ នោះខ្ញុំ យល់ឃើញថា បើមនុស្សប្រុសមិនដែលប៉ះពាល់នឹងស្រីសោះ នោះល្អជាងប ២តែដោយព្រោះមានការសហាយ ស្តង់កើតឡើង បានជាគួរឱ្យគ្រប់គ្នាមានប្រពន្ធជារបស់ផង ខ្លួនវិញ ហើយគ្រប់ទាំងស្រីក៏ត្រូវមានប្តីជារបស់ផងខ្លួនដែរ ៣ត្រូវឱ្យប្តីប្រព្រឹត្តនឹងប្រពន្ធដោយចិត្តសប្បុរសផង ហើយត្រូវ ឱ្យប្រពន្ធប្រព្រឹត្តនឹងប្តីក៏ដូច្នោះដែរ ៤ប្រពន្ធមិនមែនជាម្ចាស់លើរូបកាយខ្លួនឯងទេ គឺជាប្តីវិញ ហើយប្តីក៏មិនមែន ជាម្ចាស់លើរូបកាយខ្លួនឯងដែរ គឺជាប្រពន្ធវិញ ៥ដូច្នោះ កុំ ឱ្យបង្កត់គ្នាឡើយ លើកតែស្រុះ ចិត្តគ្នាក្នុង ១ ពេល៣ ដើម្បីឱ្យ បានទំនេរនឹងអធិស្ឋាន រួចត្រូវវិលមក នៅជាមួយវិញ ក្រែងអារក្សសាតាំងរាល់ល្ងាចអ្នករាល់គ្នាម ដោយមិនចេះ អត់ទ្រាំ ៦ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះ ដោយអាជ្ញាស្រ័យទេ មិនមែនដោយបង្គាប់ឡើយ ៧ខ្ញុំចូលចិត្តឱ្យគ្រប់មនុស្សទាំងអស់បានដូចជាខ្ញុំ តែគ្រប់គ្នា មានអំណោយទានមកពីព្រះ ផ្សេងគ្នារៀងខ្លួន គឺម្នាក់យ៉ាងនេះ ម្នាក់យ៉ាងនោះល ។

៨ខ្ញុំនិយាយចំពោះនឹងពួកក្រមុំ កំឡោះ ហើយនិងពួក មេម៉ាយថា បើគេនៅដូចជាខ្ញុំ នោះល ហើយវ ៩ប៉ុន្តែ បើអ្នក ទាំងនោះអត់ទ្រាំមិនបាន នោះចូរយកប្តីប្រពន្ធចុះស ដ្បិត ដែលយកប្តីប្រពន្ធនោះជាជាងទ្រាំឱ្យមានសេចក្តីរោល រាលវិញ ។

១០ឯខាងអ្នកដែលមានប្តីប្រពន្ធហើយ នោះខ្ញុំនឹងបង្គាប់ ដែរ តែមិនគឺខ្ញុំ គឺជាព្រះអម្ចាស់វិញ ទ្រង់បង្គាប់ថា កុំឱ្យ ប្រពន្ធលែងប្តីឡើយហ ១១ឬបើបានលែងប្តីហើយ នោះចូរ នៅជាឥតប្តីទៅចុះ ប ឱ្យជានឹងប្តីខ្លួនវិញទៅឡ ហើយឯប្តី ក៏កុំ ឱ្យលែងប្រពន្ធខ្លួនដែរ ។

១២ឯមនុស្សឯទៀត មិនមែនព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទេអ គឺខ្លួនខ្ញុំនិយាយថា បើបងប ្អូនណាមានប្រពន្ធដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជាមួយនឹងខ្លួន នោះមិនត្រូវលះចោលនាង ឡើយ ១៣ហើយស្ត្រីណាមានប្តីដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជា មួយនឹងនាង នោះក៏មិនត្រូវឱ្យនាងលះចោលគេដែរ ១៤ដ្បិត ប្តីដែលមិនជឿ នោះបានរាប់ជាស្អាតដោយសារប្រពន្ធ ហើយប្រពន្ធដែលមិនជឿក៏ដោយសារប្តីដែរ ពុំនោះកូន ថៅគេមិនស្អាតទេ តែឥឡូវនេះវាស្អាតហើយក ។ ១៥តែបើអ្នកដែលមិនជឿគេដកខ្លួនចេញ នោះឱ្យគេ ចេញចុះយ៉ាងនោះ បងប្អូនប្រុសឬស្រី និងមិននៅជាប់ ចំណងទៀតទេ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ច ានហៅយើងរាល់គ្នា ឱ្យ មានសេចក្តីមេត្រីនឹងគ្នាវិញខ ១៦ដ្បិតឱស្ត្រីអើយ ប្រហែលជា

នាងនឹងសង្គ្រោះតប្តីបានទេដឹងយ ឬបុរសអើយ ប្រហែលជា អ្នកនឹងសង្គ្រោះប្រពន្ធបានដែរទេដឹង ។

១៧តែត្រូវឱ្យគ្រប់គ្នាដើរតាម ដែលព្រះអម្ចាស់បានចែក ឱ្យ ហើយតាមដែលព្រះច
ានហៅមករៀងខ្លួន ខ្ញុំក៏តាំង របៀបយ៉ាងដូច្នោះ ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំដែរថ ១៨បើទ្រង់បាន ហៅអ្នកណា
ដែលកាត់ស្បែកហើយ កុំឱ្យអ្នកនោះត្រឡប់ ដូចជាមិនកាត់ស្បែកវិញឡើយ បើទ្រង់ហៅអ្នកណាដែល មិនច
ានកាត់ស្បែក កុំឱ្យអ្នកនោះកាត់ស្បែកឱ្យសោះឆ ១៩ព្រោះការកាត់ស្បែកមិនជាអ្វីទេ ឬដែលមិនកាត់ស្បែក
នោះក៏មិនជាអ្វីដែរឯ តែដែលមានប្រយោជន៍ នោះគឺស្រេច នឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវិញ

២០បើមនុស្សមានសណ្ឋាន យ៉ាងណា ក្នុងកាលដែលព្រះទ្រង់ហៅ នោះឱ្យប្រព្រឹត្ត តាមសណ្ឋាននោះចុះឈ
២១កាលទ្រង់ហៅអ្នកមក តើអ្នកជា បារបំរើគេឬអី កុំឱ្យព្រួយពីសេចក្តីនោះឡើយ តែបើអាច
នឹងដោះខ្លួនរួច នោះស៊ូដោះខ្លួនចេញទៅ ២២ដ្បិតអ្នកណា ដែលធ្វើជាបារបំរើគេ
ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ហៅមក នោះជាអ្នកជារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្យ ហើយអ្នកណាដែល ទ្រង់ហៅមក
នោះជាបារបំរើនៃព្រះគ្រីស្ទវិញដ ២៣ទ្រង់បាន ចេញផ្ទៃលោះអ្នករាល់គ្នាហើយបំ ដូច្នោះ កុំឱ្យត្រឡប់ជាបារ
បំរើរបស់មនុស្សឡើយ ២៤បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នា មានសណ្ឋានយ៉ាងណា
ក្នុងកាលដែលព្រះទ្រង់ហៅមក នោះឱ្យប្រព្រឹត្តតាមសណ្ឋាននោះ នៅចំពោះទ្រង់ចុះឡ ។

២៥ឯត្រង់ពួកស្រីក្រមុំៗ ខ្ញុំគ្មានទទួលសេចក្តីបង្គាប់ ពី ព្រះអម្ចាស់មកទេឈ
តែខ្ញុំសំដែងដោយគំនិតខ្ញុំ ទុកដូចជាបាន ទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណាមកពីព្រះអម្ចាស់ណា ឱ្យបានគួរជឿ ដែរ
២៦ដូច្នោះ ដោយព្រោះគ្រាលំបាកនេះ ខ្ញុំស្មានយ៉ាង នេះបានស្រួល គឺថាគួរឱ្យមនុស្សនៅតែដដែលវិញត
២៧តើ ជាប់មានប្រពន្ធឬអី កុំឱ្យរកផ្លូវនឹងលែងគ្នាឡើយ បើមិន ទាន់ជាប់មានប្រពន្ធនៅឡើយ នោះក៏កុំ
ឱ្យរកប្រពន្ធដែរថ ២៨ប៉ុន្តែ បើអ្នកបានយកប្រពន្ធហើយ នោះមិនមែនហៅថា មានបាបទេ
ហើយបើស្រ្តីក្រមុំណាយកប្តីហើយ នាងនោះ ក៏មិនមែនហៅថាមានបាបដែរ តែពួកអ្នកយ៉ាងនោះនឹង
មានសេចក្តីទុក្ខព្រួយខាងសាច់ឈាម ណើយ ខ្ញុំឈប់ស្លែ ប៉ុណ្ណោះចុះ ដោយព្រោះអាណិតដល់អ្នករាល់គ្នា ។

២៩បងប្អូនអើយ ខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីនេះថា ពេលវេលា ចង្អៀតណាស់ហើយធី ពីនេះទៅមុខ គួរតែ
ឱ្យពួកអ្នកដែល មានប្រពន្ធ បាននៅដូចជាគ្មានវិញ ៣០ពួកដែលយំ ដូចជា មិនយំ ពួកដែលអរសប្បាយ
ដូចជាមិនអរសប្បាយ ពួក ដែលទិញ ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ ៣១ហើយពួកអ្នកដែលប្រើ ប្រាស់លោកិយនេះ
ដូចជាមិនប្រើហួសខ្ពាតទេ ដ្បិតគំរូនៃ លោកិយ នេះតែងតែផ្លាស់ទៅន ។

៣២ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួចពីសេចក្តីកង្វល់ ឯអ្នកដែល គ្មានប្រពន្ធ
នោះតែងរលំតែនឹងការរបស់ព្រះអម្ចាស់ប ដែលនឹងធ្វើដូចម្តេចឱ្យទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យប៉ុណ្ណោះ

៣៣ តែអ្នកណាដែលមានប្រពន្ធ នោះតែងរស់នឹងការនៅ លោកិយនេះវិញ ដែលនឹងធ្វើដូចម្តេច ឱ្យប្រពន្ធច
ានពេញ ចិត្ត ៣៤ ស្ត្រីមានប្តី និងស្ត្រីក្រមុំក៏ខុសពីគ្នាយ៉ាងនោះដែរ គឺ ស្ត្រីដែលគ្មានប្តី
នោះតែងរស់នឹងការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឱ្យ បានបរិសុទ្ធទាំងខ្លួនប្រាណ និងព្រលឹងវិញ្ញាណផងផង តែស្ត្រី
ណាដែលមានប្តី នោះតែងរស់នឹងការនៅលោកិយនេះ វិញ ដែលនឹងធ្វើដូចម្តេចឱ្យប្តីបានពេញចិត្ត ៣៥ ដែលខ្ញុំ
និយាយសេចក្តីនេះ នោះសំរាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់ គ្នា
មិនមែនជាការដាក់អន្ទាក់រូតនៅមុខអ្នករាល់គ្នាទេ គឺ សំរាប់ការដែលគួរគប្បី ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឧ
ស្សាហ៍ បំរើព្រះអម្ចាស់ ឥតមានសេចក្តីណាខ្លាចឱ្យទាស់ចិត្តឡើយ ។

៣៦ បើមានអ្នកណាស្មានថា មិនគួរគប្បីចំពោះកូនក្រមុំ ដែលហួសអាយុគ្រប់ការហើយ
ក៏មានសេចក្តីបង្ខំក្នុងការ នោះដែរ នោះឱ្យឪពុកធ្វើតាមចិត្តទៅ គឺឱ្យកូនយកប្តីចុះ គ្មានបាបទេ ៣៧ តែ
ឪពុកអ្នកណាដែលមានចិត្តដាច់ ឥតមាន សេចក្តីបង្ខំទេ គឺមានអំណាចនឹងសំរេចដោយខ្លួនឯងបាន ហើយច
ានតាំងចិត្តថា នឹងទុកកូនឱ្យនៅជាក្រមុំដរាបទៅ នោះក៏ស្រួលហើយ ៣៨ បានជាអ្នកដែលឱ្យកូនទៅគេ ក៏បាន
ប្រព្រឹត្តល្អម ហើយអ្នកដែលមិនឱ្យកូនទៅគេ នោះក៏ប្រព្រឹត្ត ល្អជាងទៅទៀត ។

៣៩ កាលប្តីនៅរស់នៅឡើយយ នោះប្រពន្ធត្រូវតែជាប់ នៅក្នុងចំណងរបស់ប្តីជាដរាប
តែបើកាលណាប្តីស្លាប់ទៅ នោះនាងមានច្បាប់នឹងយកប្តីបានតាមចិត្ត ឱ្យតែយកក្នុង ព្រះអម្ចាស់រ ៤០ ប៉ុន្តែ
តាមគំនិតខ្ញុំយល់ថាល បើនាងនោះនៅ តែមេម៉ាយតទៅ នោះនាងបានសប្បាយជាង ហើយខ្ញុំស្មាន ថា
ខ្ញុំមានវិញ្ញាណនៃព្រះដែរ ។

ជំពូក ៨

អំពីអាហារដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ

៨ ១៦ ត្រង់ភោជនាហារ ដែលបានថ្វាយទៅរូបព្រះវ នោះ យើងរាល់គ្នាដឹងថា
(ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាមានចំណេះស រីឯចំណេះ នោះនាំឱ្យចិត្តប៉ោងឡើង តែសេចក្តីស្រឡាញ់ ស
្មាងចិត្តឡើងវិញ ២ បើអ្នកណាស្មានថាខ្លួនចេះអ្វីហ នោះមិន ទាន់ បានចេះតាមដែលគួរចេះនៅឡើយទេឡូ
៣ តែបើអ្នក ណាស្រឡាញ់ព្រះ ទ្រង់ក៏ស្គាល់អ្នកនោះអ) ។

៤៦ ដំណើរបរិភោគភោជនាហារ ដែលបានថ្វាយទៅ រូបព្រះក នោះយើងដឹងថា ក្នុងលោកិយនេះ
រូបព្រះមិនជាអ្វី ទេ ហើយថាគ្មានព្រះណាទៀត ក្រៅពីព្រះតែ ១ ឡើយគ ៥ ដ្បិត
ថ្វីបើមានអ្វីដែលហៅថាព្រះយ ទោះនៅលើមេឃ ឬ នៅផែនដីក្តី ដូចជាមានព្រះជាច្រើន

និងម្ចាស់ជាច្រើនមែន ៦គង់តែខាងយើងមានព្រះតែ ១ ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះវរបិតាច
ដែលរបស់សព្វសារពើកើតមកពីទ្រង់ឆ ហើយយើងរាល់ គ្នាក៏សំរាប់ទ្រង់ ក៏មានព្រះអម្ចាស់តែ ១៨
គឺជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដែលរបស់សព្វសារពើកើតមកឈដោយសារទ្រង់ ហើយយើងក៏ដោយសារទ្រង់ដែរ ។

៧តែមនុស្សទាំងអស់គ្មានចំណេះនេះទេព្យ មានអ្នកខ្លះ នៅតែកោតខ្លាចចំពោះរូបព្រះ
ហើយគេបរិភោគភោជ នាហារទាំងនោះ ទុកដូចជាដង្ហាយថ្វាយទៅរូបព្រះ លុះមក ដល់សព្វថ្ងៃនេះ
ម៉្លោះហើយ បញ្ហាចិត្តគេដែលខ្សោយដ នោះ ត្រូវស្លោកត្រោកទៅវិញ ៨ប៉ុន្តែ ចំណីអាហារមិន មែនជាគ្រឿង
ដែលនាំឱ្យព្រះរាប់អានយើងទេ ដ្បិតបើ យើងបរិភោគ នោះមិនមែនមានបំណាច់អ្វី ហើយបើមិន
បរិភោគទេ នោះយើងក៏មិនខ្វះអ្វីដែរ ។

៩តែត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងអំណាចយើងនេះ បានបង្កើត ជាហេតុឱ្យពួកកំសោយជំពប់ដួលឈ
១០ដ្បិត បើអ្នកណា ឃើញអ្នកឯងដែលមានចំណេះ កំពុងតែអង្គុយបរិភោគ ក្នុងវិហារមានរូបព្រះ
នោះតើមិនបានកំឡាចិត្តអ្នកកំ សោយ ឱ្យបរិភោគដង្ហាយដែលបានថ្វាយដល់រូបព្រះដែរ ទេឬអី ? ណ
១១ដូច្នោះ បងប្អូនកំសោយ ដែលព្រះគ្រីស្ទបាន សុគតជំនួស គេនឹងត្រូវវិនាសតដោយសារចំណេះរបស់អ្នក
វិញ ១២យ៉ាងនោះដែលធ្វើបាបនឹងពួកបងប្អូនថ ហើយធ្វើឱ្យ បញ្ហាចិត្តកំសោយរបស់គេត្រូវរលូន
នោះឈ្មោះថាធ្វើ បាបនឹងព្រះគ្រីស្ទដែរ ១៣ហេតុដូច្នោះ បើសិនជាចំណី អាហារអ្វី នាំឱ្យបងប្អូនខ្ញុំជំពប់ដួល
នោះខ្ញុំមិនព្រមទទួល ទានចំណីអាហារ នោះជាដរាបតទៅ ក្រែងបងប្អូនខ្ញុំជំពប់ ដួល ។

ជំពូក ៩

សិទ្ធិរបស់សាវ័ក

៩ ១តើខ្ញុំមិនមែនជាសាវ័កទេឬអី ? ២ តើខ្ញុំមិនមែនជាអ្នក មានសេរីភាពទេឬអី ? ៣ តើខ្ញុំមិនច
ានឃើញព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទេឬអី ? ៤ តើអ្នករាល់ គ្នាមិនមែនជាស្នាដៃ
ដែលខ្ញុំធ្វើក្នុងព្រះអម្ចាស់ទេឬអី ? ៥ ២បើខ្ញុំមិនមែនជាសាវ័កដល់មនុស្សឯទៀត ក៏គង់តែជា
សាវ័កដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាភស្តុតាងភ ពី ការងារជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំក្នុងព្រះអម្ចាស់ ។

៣៣សេចក្តីដោះសាររបស់ខ្ញុំ នៅមុខពួកអ្នកដែលចោទ ប្រកាន់ខ្ញុំ ៤នោះគឺថា
តើយើងខ្ញុំគ្មានច្បាប់នឹងទទួលទាន ទេឬអី ? ៥ តើគ្មានច្បាប់នឹងនាំសិស្សស្រីម្នាក់ ជាប្រពន្ធយើង ខ្ញុំយ
ទៅជាមួយ ដូចជាសាវ័កឯទៀត និងបងប្អូនព្រះអម្ចាស់ ហើយកេផាសដែរទេឬអី ៦ ឬមួយ តើមានតែខ្ញុំ
និងបាណា បាសវ ដែលគ្មានច្បាប់នឹងលែងធ្វើការរកស៊ីឬអី ?

៧ចុះតើដែលមានអ្នកណាធ្វើជាទាហានស ហើយថាយ តែប្រាក់ខ្លួនឯងឬទេ ?

តើដែលមានអ្នកណាដាំចំការទំពាំង បាយជូរហ រួចមិនបរិភោគផលពីចំការនោះ ឬដែលមាន
អ្នកណាឃ្នាលហ្នឹងសត្វ ឥតផឹកទឹកដោះវាឬទេ ៨ដែលខ្ញុំ និយាយសេចក្តីទាំងនេះ
នោះតើតាមតែរបៀបមនុស្ស ប៉ុណ្ណោះ ឯក្រិត្យវិន័យ តើមិនថាដូច្នោះដែរទេឬ ៩ដ្បិតមាន សេចក្តីចែងទុកមក
ក្នុងក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេថា " កុំឱ្យឃ្នុំ មាត់របស់គោ ដែលបញ្ជាន់ស្រូវឡើយ" ឱ្យ នោះតើព្រះទ្រង់
គិតដល់គោតែប៉ុណ្ណោះអ ១០ឬទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះចំពោះ ដល់យើងរាល់គ្នាដែរ
គឺដោយព្រោះតែយើងរាល់គ្នា ហើយ បានជាសេចក្តីនោះបានចែងទុកមក ដើម្បីឱ្យអ្នក ណាដែលភ្នួររាស់ ឬ
ានភ្នួររាស់ដោយសង្ឃឹម ហើយអ្នក ណា ដែលបញ្ជាន់ដោយសង្ឃឹម នោះនឹងបានតាមសេចក្តី សង្ឃឹមនោះឯងខ
១១បើសិនជាយើងខ្ញុំបានសាបព្រោះរបស់ ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ហើយច្រូត ឬ
ានរបស់អ្នករាល់គ្នាខាងសាច់ឈាមវិញ នោះតើច្រើន ហួសពេកឬអី ? គ
១២បើអ្នកឯទៀតមានអំណាចនោះលើអ្នក រាល់គ្នា នោះតើយើងខ្ញុំមិនត្រូវមានលើសជាងគេទៅទៀត ទេឬអី
? ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំមិនបានប្រើអំណាចនោះទេ យើងខ្ញុំ បានទ្រទ្រង់ទាំងអស់វិញយ ដើម្បីមិនឱ្យដំណឹងល
នៃព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបង្អាក់ឡើយឯ ១៣តើមិនដឹងទេឬអី ថាពួកអ្នកដែលធ្វើ ការព្រះ
គេបរិភោគដោយសារព្រះវិហារ ហើយពួកអ្នក ដែលបំរើអាសនា ក៏បានចំណែកពីអាសនាដែរច ១៤ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់ក៏បង្គាប់ ឱ្យពួកអ្នកដែលផ្សាយដំណឹងល្អ បាន រស់ដោយសារដំណឹងល្អដូច្នោះដែររ ។

១៥តែខ្ញុំមិនបានប្រើអំណាចណា ១ នេះទេដ ខ្ញុំក៏មិនបាន សរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ដោយប្រាថ្នាចង់
ឱ្យគេប្រព្រឹត្ត យ៉ាងនោះដល់ខ្លួនខ្ញុំដែរ ខ្ញុំស្នើតែស្នាបវិញ ជាជាងឱ្យសេចក្តី អំនួតរបស់ខ្ញុំនេះត្រូវវិនាសឈ
១៦ពីព្រោះបើខ្ញុំផ្សាយដំណឹង ល្អទៅ នោះមិនមែនជាហេតុឱ្យខ្ញុំអួតខ្លួនទេ ដ្បិតខ្ញុំជាប់ក្នុង សេចក្តីបង្ខំពូ
បើខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អវិញ នោះវរដល់ខ្ញុំ ហើយ ១៧បើខ្ញុំធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្ត នោះខ្ញុំបានរង្វាន់ដ តែ
បើធ្វើទាំងទើសទ័ល នោះគង់តែមានការងារចែកថាយ ធ្វើទុកនឹងខ្ញុំដែរ ១៨ដូច្នោះ តើរង្វាន់ខ្ញុំយ៉ាងណា គឺ
ឱ្យ តែខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយឥតយកថ្លៃ ប៉ុណ្ណោះឬ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំបានប្រើអំណាចខ្លួនល
ក្នុងដំណឹងល្អ ហួសល្បឿនឡើយ ។

១៩ដ្បិតទោះបីខ្ញុំមិនជាប់បំរើអ្នកណាសោះក៏ដោយណា គង់តែខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅជាអ្នកបំរើ
ដល់មនុស្សទាំងអស់ វិញត ដើម្បីឱ្យបានមនុស្សជាច្រើនទៅទៀតច ២០ខ្ញុំបានត្រឡប់ ដូចជាសាសន៍យូដា
ដល់ពួកសាសន៍យូដា ដើម្បីឱ្យបានពួក យូដាទ ហើយដូចជានៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ ដល់ពួកអ្នក
ដែលនៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ(តែខ្ញុំមិនមែននៅក្រោម បន្ទុកក្រិត្យវិន័យទេ) ៨ ដើម្បីឱ្យបានពួកអ្នក

ដែលនៅក្នុង បន្តក្រិក្សវិន័យ ២១ហើយដូចជាឥតក្រិក្សវិន័យដល់ពួកអ្នក
ដែលគ្មានក្រិក្សវិន័យន(មិនមែនថាខ្ញុំឥតក្រិក្សវិន័យរបស់ ព្រះទេ គឺខ្ញុំនៅក្នុងក្រិក្សវិន័យព្រះត្រីស្ថវិញ) ប
ដើម្បីឱ្យបាន ពួកអ្នកដែលគ្មានក្រិក្សវិន័យដែរ ២២ខ្ញុំបានត្រឡប់ដូចជា ខ្សោយដល់ពួកអ្នកកំសោយ ដើម្បីឱ្យ
ានពួកកំសោយផ គឺ បានត្រឡប់ជាគ្រប់សណ្ឋានទាំងអស់ ដល់មនុស្សទាំងអស់ ប្រយោជន៍ឱ្យ
ានសង្គ្រោះដល់អ្នកខ្លះ ដោយសារសណ្ឋាន ទាំងនោះឯង ២៣ខ្ញុំធ្វើការទាំងនោះ ដោយយល់ដល់តែ ដំណឹងល
ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានចំណែកជាមួយគ្នាក្នុងដំណឹងល ។

២៤តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថាពួកអ្នកដែលរត់នៅទី ប្រណាំង គេរត់ទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែ មានតែ
១ ទេដែលបាន រង្វាន់ម ដូច្នោះ ចូររត់យបែបឱ្យបានរង្វាន់ចុះ ២៥ហើយអស់ អ្នកដែលតយុទ្ធគ្នា
គេខំអត់សង្កត់ចិត្តគ្រប់ជំពូក គឺធ្វើដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបានតែភ្លេងជ័យដែលត្រូវពុករលួយ តែយើងរាល់ គ្នាវិញ គឺ
ឱ្យបានមកដ ១ ដែលមិនចេះពុករលួយឡើយល ២៦បានជាខ្ញុំរត់យ៉ាងដូច្នោះ មិនមែនបែបដូចជាមិនស្គាល់
ផ្លូវទេវ ខ្ញុំក៏ខំប្រដាល់យ៉ាងដូច្នោះដែរ មិនមែនដូចជាដាល់ ខ្យល់ទេស ២៧គឺខ្ញុំវាយដំរូបកាយខ្ញុំហាមទាំងបង្អំ
ឱ្យចុះចូល ក្រែង ក្រោយដែលខ្ញុំបានប្រដៅមនុស្សឯទៀតហើយ នោះខ្លួនខ្ញុំ ត្រូវចោលចេញវិញ ។

ជំពូក ១០

ការព្រមានតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រអឺស្រាអែល

១០ ១បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់អ ពី ដំណើរពួកព្រួយកោយើងទេ ថាគេច
ាននៅក្រោមពពក ទាំងអស់គ្នាក ហើយគ្រប់គ្នាបានដើរកាត់សមុទ្រខ ២គ្រប់គ្នា ច
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងគពពក ហើយក្នុងសមុទ្រនោះ ឱ្យ បានតាមលោកម៉ូសេ ៣គ្រប់គ្នា ច
ានបរិភោគចំណីអាហារ ដដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណយ ៤ហើយគ្រប់គ្នាបានផឹកទឹក
ដដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែរ ដ្បិតបានផឹកពីថ្មដាងខាង ព្រលឹងវិញ្ញាណដែលតាមគេ ឯថ្មដានោះ
គឺជាព្រះត្រីស្ថ ៥ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មិនពេញព្រះហឫទ័យនឹងគេជាច្រើនគ្នាទេ ដ្បិតគេត្រូវដួលស្លាប់រាត់រាយ
នៅក្នុងទីរហោស្ថានច ។

៦ការទាំងនោះបានត្រឡប់ជាគំរូដល់យើង ប្រយោជន៍ កុំឱ្យយើងប្រាថ្នាចង់បានសេចក្តីអាក្រក់
ដូចជាគេឡើយ ៧ឬ ថ្វាយបង្គំរូបព្រះដ ដូចជាពួកគេខ្លះបានថ្វាយដែរ ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកមកថា
"បណ្តាជនបានអង្គុយស៊ីផឹក រួច ក្រោកឡើងលេងសប្បាយ" ល ៨ឬប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិត ដូច ជាពួកគេខ្លះ ច
ានប្រព្រឹត្ត ហើយមាន ២ ម៉ឺន ៣ ពាន់នាក់ បាន ត្រូវវិនាសក្នុង ១ ថ្ងៃនោះឯង ៩ឬល្បួងព្រះត្រីស្ថដ

ដូចជាពួក គេខ្លះបានល្បួងទ្រង់ ហើយត្រូវវិនាសទៅ ដោយពស់ចឹកបំ ១០ក៏កុំឱ្យត្អូញត្អែរ ដូចជាពួកគេខ្លះចាស់ត្អូញត្អែរ ហើយត្រូវ វិនាសឈដោយមេបំផ្លាញនោះឡើយណា ។

១១រីឯការទាំងនោះបានកើតមកដល់គេ ទុកជាគំរូត ហើយបានកត់ទុក សំរាប់ជាសេចក្តីទូន្មានប្រដៅដល់យើង រាល់គ្នាថា ដែលយើងនៅក្រាចុងបំផុតនៃអស់ទាំងកល្យាណ ១២បានជាអ្នកណាដែលស្មានថាខ្លួនឈរចនោះត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងលោដួល ១៣ដ្បិតគ្មានសេចក្តីល្បួងណាកើតដល់អ្នក រាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្តីល្បួងដែលត្រូវខាងមនុស្សលោកទេ រីឯព្រះទ្រង់ក៏ស្មោះត្រង់ដែរន ទ្រង់មិនឱ្យកើតមានសេចក្តីល្បួងហួសកំឡាំងអ្នករាល់គ្នាឡើយប គឺនៅវេលាណាដែល ត្រូវល្បួង នោះទ្រង់ក៏រៀបផ្លូវឱ្យចៀសរួច ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់ គ្នាអាចនឹងទ្រាំបាន ។

១៤ហេតុនោះ ឱពួកស្នូនភ្នំខ្ញុំអើយផ ចូររត់ពីការថ្វាយ បង្គំរូបព្រះចេញពី ១៥ខ្ញុំនិយាយនេះ ដូចជានិយាយនឹងមនុស្ស មានប្រាជ្ញា ចូរពិចារណាពីសេចក្តីដែលខ្ញុំថានេះចុះ ១៦៦ ពែងដ៏មានពរដែលយើងសូមពរឱ្យ តើមិនមែនជាសេចក្តី ប្រកបនឹងលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ? ហើយនំប៉័ងដែលយើងកាច់ភ នោះតើមិនមែនជាសេចក្តីប្រកបនឹងរូប អង្គនៃព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ? ម ១៧ដ្បិតដែលមាននំប៉័ងតែ ១ ដុំ នោះយ៉ាងណា ចំណែកពួកយើងដែលមានគ្នាច្រើន ក៏ជា រូបកាយតែ ១ យ៉ាងនោះដែរយ ពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នា ទទួលបានពីដុំនំប៉័ងតែមួយនោះឯង ។

ដង្វាយដល់រូបព្រះ និងពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់

១៨ចូរពិចារណាពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ ឈាម ចុះឯពួកអ្នកដែលបរិភោគយញ្ញូបូជាទាំងនោះរ តើមិនមាន សេចក្តីប្រកបនឹងអាសនាទេឬអី ? ១៩ដែលខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ តើមានន័យថា រូបព្រះជាអ្វីឬទេ ? ឬដង្វាយថ្វាយដល់រូប ព្រះជាអ្វីឬទេ ? ឬ ២០មិនមែនជាអ្វីទេ ឯរបស់ដែលសាសន៍ ដទៃបូជាថ្វាយនោះមិនមែនថ្វាយដល់ព្រះទេ គឺថ្វាយដល់អារក្សវិញទេតើរ ហើយខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តី ប្រកបនឹងអារក្សឡើយ ២១អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងផឹកពិពែង នៃព្រះអម្ចាស់ និងពិពែងរបស់អារក្សផងបានទេ ក៏ពុំអាចនឹងបរិភោគនៅតុព្រះអម្ចាស់ នឹងតុរបស់អារក្សផងបាន ដែរស ២២ឬតើយើងចង់បណ្តាលឱ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រចណ្ណ ឬអី ? ហ តើយើងខ្លាំងពូកែជាងទ្រង់ឬ ? ឡ សេរីភាពរបស់អ្នកជឿ

២៣មានច្បាប់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តែគ្រប់ទាំងការគ្មាន ប្រយោជន៍ទេអ មានច្បាប់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តែគ្រប់ ទាំងការមិនស្មោះចិត្តឡើងទេ ២៤កុំឱ្យអ្នកណាស្វែងរកតែ

ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ត្រូវរកដល់អ្នកដទៃវិញក្រ ។

២៥ ចូរវិភាគគ្រប់របស់ទាំងអស់ ដែលគេលក់នៅ ទីផ្សារ ឥតចាំបាច់ស៊ើបសួរអ្វីឡើយ ដោយយល់ដល់បញ្ហា ចិត្តខ ២៦ ដ្បិតផែនដី និងរបស់ទាំងអស់នៅផែនដី សុទ្ធតែជា របស់ផងព្រះអម្ចាស់ត ។

២៧ តែបើអ្នកណាដែលមិនជឿ គេអញ្ជើញអ្នកទៅពិសា ហើយអ្នកចង់ទៅដែរ នោះត្រូវវិភាគគ្រប់មុខ ដែលគេ ដាក់នៅមុខអ្នកចុះយ ឥតចាំសួរអ្វីឡើយ ដោយយល់ដល់ បញ្ហាចិត្ត ២៨ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាប្រាប់អ្នកថា មុខនេះជាដង្ហាយ ថ្វាយដល់រូបព្រះហើយ នោះកុំឱ្យវិភាគឡើយ ដោយ យល់ដល់អ្នកដែលប្រាប់នោះ និងបញ្ហាចិត្តផង ២៩ ដែលខ្ញុំ ថា បញ្ហាចិត្តនេះ

នោះមិនមែនបញ្ហាចិត្តរបស់អ្នកទេ គឺ របស់គេវិញ ដ្បិតហេតុអ្វីបានជាសេរីភាពចររបស់ខ្ញុំត្រូវ បញ្ហាចិត្តរបស់គេជំនុំជំរះ ៣០ បើខ្ញុំទទួលបានដោយអរ ព្រះគុណ នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេប្រកាន់ទោសខ្ញុំ ដោយ ព្រោះរបស់ដែលខ្ញុំបានអរព្រះគុណរួចហើយនោះ ? ឆ

៣១ ដូច្នោះ ទោះបើស៊ី ឬផឹក ឬធ្វើការអ្វីក៏ដោយ នោះចូរ ធ្វើទាំងអស់សំរាប់ចំរើនសិរិល ដល់ព្រះចុះ ៣២ កុំឱ្យធ្វើជាទីបង្អាក់ចិត្តយ ដល់ពួកសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ ក្រេក ឬពួកជំនុំនៃព្រះឡើយ ព្រោះ ៣៣ ដូចជាខ្លួនខ្ញុំក៏ផ្តាច់ដល់ចិត្ត មនុស្សគ្រប់គ្នា ក្នុងការទាំងអស់ដែរ ដោយឥតរកផល ប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនឡើយ គឺជាប្រយោជន៍ ដល់មនុស្សជា ច្រើនវិញ ដើម្បីឱ្យគេបានសង្គ្រោះរួច ១ ចូរត្រាប់តាមខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានត្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទដែរ ។

ជំពូក ១១

បែបបទនៃការថ្វាយបង្គំ

១១ ២ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសរសើរដល់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះ អ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីខ្ញុំ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ថា ហើយដោយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្វឹកបង្រៀន ផងទ ។

៣ តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទជាសិរសានៃ បុរសទាំងអស់ ៤ បុរសវិញ នោះជាក្បាលនៃស្ត្រីន ហើយ សិរសានៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះប ៤ បុរសណាដែលអធិស្ឋាន ប អធិប្បាយផ្សេងទាំងមានពាក់អ្វីនៅលើក្បាល នោះឈ្មោះថា ធ្វើបង្កាប់ដល់សិរសានៃខ្លួន ៥ ឯស្ត្រីណាដែលអធិស្ឋាន ឬ អធិប្បាយ ដោយមានក្បាលទទេ នោះឈ្មោះថា ធ្វើបង្កាប់ ដល់ក្បាលខ្លួនវិញ ដ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ នោះដូចជាបាន កោរសក់ចេញដែរ ៦ បើស្ត្រីណាមិនពាក់អ្វីនៅលើក្បាល នោះត្រូវកាត់សក់ចេញ តែបើពួកស្រី ៧ អៀនខ្មាសចំពោះ ការកាត់ ឬកោរសក់ នោះត្រូវតែមានអ្វីពាក់វិញ ៧ ផ្នែក ខាងពួកបុរសវិញ

នោះមិនត្រូវពាក់អ្វីលើក្បាលទេ ពីព្រោះ ខ្លួនជាគំរូម ហើយជាសិរិល្អនៃព្រះ តែស្រ្តីជាសិរិល្អដល់ បុរសវិញ ៨ដ្បិតបុរសដើមមិនបានកើតចេញពីស្រ្តីមកទេ គឺស្រ្តីបានចេញមកពីបុរសនោះវិញយ ៩ព្រះក៏មិនបានបង្កើត បុរសមកសំរាប់ស្រ្តីដែរ គឺស្រ្តីសំរាប់បុរសវិញ ១០ហេតុ នោះត្រូវឱ្យពួកស្រ្តីមានទីសំគាល់ ពីអំណាចរបស់ប្តី នៅ លើក្បាលខ្លួន ដោយព្រោះពួកទេវតា ។

១១ប៉ុន្តែ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះបុរសមិនមែនជាឥត ពីងអាស្រ័យដល់ស្រ្តីឡើយ ហើយស្រ្តីក៏មិនមែនជាឥតពីង អាស្រ័យដល់បុរសដែរ ១២ដ្បិតបុរសកើតមកដោយសារស្រ្តី ដូចជាស្រ្តីដើមច ានកើតមកពីបុរសនោះដែរ តែគ្រប់របស់ ទាំងអស់សំរេចកើតមកអំពីព្រះវិញ្ញាណ ១៣ចូរពិចារណាក្នុង ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមើល តើគួរគប្បីឱ្យស្រ្តីអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដោយឥតមានពាក់អីលើក្បាលឬទេ ១៤តើធម្មតាលោកមិន បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាទេឬអីថា បើបុរសទុកសក់វែង នោះជា ការបង្កាប់ដល់ខ្លួន ១៥តែបើស្រ្តីទុកសក់វែង នោះឯងជា សេចក្តីលំអដល់នាវិញ ដ្បិតសក់វែងនោះ ទ្រង់បានប្រទានមកនាង ទុកជាប្រដាប់សំរាប់ទទួរ ១៦ប៉ុន្តែ បើមាន អ្នកណាចង់ជជែកពីសេចក្តីនេះ នោះយើងរាល់គ្នាគ្មាន ទំលាប់យ៉ាងនោះទេ ហើយពួកជំនុំនៃព្រះក៏គ្មានដែរវ ។

ពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់

១១:២៣-២៥ - មថ ២៦:២៦-២៨ មក ១៤:២២-២៤

លក ២២:១៧-២០

១៧ខាងឯសេចក្តី ដែលខ្ញុំប្រាប់មកក្រោយនេះ ខ្ញុំមិន សរសើរដល់អ្នករាល់គ្នាទេស ដ្បិតដែលអ្នករាល់គ្នាប្រជុំគ្នា នោះមិនមែនឱ្យបានល្អឡើងទេ គឺឱ្យបានអាក្រក់ជាងទៅវិ ញ ១៨ព្រោះមុនដំបូងខ្ញុំឮថា កាលណាអ្នករាល់គ្នាមូលមក ក្នុងពួកជំនុំ នោះតែងមានការបែកខ្ញែកគ្នាទៅហ ហើយខ្ញុំ ក៏បានជឿខ្លះដែរ ១៩ពីព្រោះត្រូវតែមានបក្សពួកក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យពួកខ្លាបខ្លួនច ានសំដែងមកឱ្យស្តាល់ ច្បាស់ឡ ២០ដូច្នោះ ដែលប្រជុំគ្នានៅទីណាមួយ នោះមិន មែនប្រជុំ ដើម្បីនឹងបរិភោគល្បែងបរិសុទ្ធនៃព្រះអម្ចាស់ទេ ២១ដ្បិតកាលបរិភោគ នោះគ្រប់គ្នាខំបរិភោគម្ហូបរបស់ខ្លួន ឱ្យតែឆ្អែតមុនគេទៅអ បានជាមានមួយនៅឃ្លាន ហើយមួយ ទៀតស្រវឹង ២២ចុះតើអ្នករាល់គ្នាគ្មានផ្ទះ សំរាប់ជាទីឱ្យបាន បរិភោគអាហារទេឬអី ? ឬតើអ្នកមើលងាយដល់ពួកជំនុំ នៃព្រះក ហើយចង់ធ្វើ ឱ្យពួកអ្នកដែលគ្មានអ្វីសោះខ មាន សេចក្តីខ្មាសឬអី តើគួរឱ្យខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាថាដូច ម្តេច ? គួរ ឱ្យសរសើរឬ ? គ ខ្ញុំមិនសរសើរទេ ។

២៣ដ្បិតឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាយ នោះខ្ញុំបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់មកង

គឺថានៅពេលយប់ដែល ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវគេបញ្ជូន នោះទ្រង់បានយក នំប៉័ង ២៤លុះទ្រង់ចុះ
ានអរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំប៉័ង ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកពិសាចុះ នេះជារូបកាយខ្ញុំចុះ ដែល
ត្រូវកាច់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តី រំលឹកពីខ្ញុំចុះ" ២៥លុះក្រោយដែល
ានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យកពែងបែបដូច្នោះដែរ ដោយបន្ទូលថា "ពែង នេះជាសញ្ញាថ្មី
ដោយនូវឈាមខ្ញុំ ចូរធ្វើដូច្នោះរាល់វេលា ណាដែលផឹក ទុកជាសេចក្តីរំលឹកដល់ខ្ញុំ" ២៦ដ្បិតរាល់វេលា ណា
ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំប៉័ងនេះ ហើយផឹកពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសំដែងពិសេចក្តីសុគតរបស់ផង
ព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ទ្រង់យាងមកឈរ ។

២៧បានជាអ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះ ឬផឹកពែងនៃព្រះអម្ចាស់បែបមិនគួរសម
នោះនឹងមានទោសចំពោះ រូបអង្គ ហើយនិងព្រះលោហិតនៃព្រះអម្ចាស់ព្យ ២៨ត្រូវឱ្យ
មនុស្សល្បួងខ្លួនឯងមើលដូចសិមបរិភោគនំប៉័ង ហើយផឹក ពែងនេះចុះ
២៩ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគបែបមិនគួរ សម អ្នកនោះឈ្មោះថាបរិភោគជាសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ខ្លួន វិញ
ដោយព្រោះមិនពិចារណាឃើញរូបអង្គនៃព្រះអម្ចាស់ ទេ ៣០គឺដោយហេតុនោះច
ានជាមានអ្នករាល់គ្នាជាច្រើន ទៅជាខ្សោយ ហើយឈឺ ក៏មានគ្នាជាច្រើនដេកលក់ទៅ ហើយដែរ
៣១បើសិនជាយើងរាល់គ្នាពិចារណាមើល ក្នុងខ្លួនយើង នោះយើងមិនត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេ ៣២តែកាល
ណាយើងរាល់គ្នាត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ វាយផ្ទាល់យើងវិញឈរ ដើម្បីកុំ
ឱ្យយើងជាប់ទោសជាមួយនឹង លោកិយឡើយណ ។

៣៣ដូច្នោះបងប្អូនអើយ កាលណាប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹង បរិភោគ នោះត្រូវបង្អង់ចាំគ្នាផង
៣៤បើសិនជាអ្នកណា ឃ្លានត ឱ្យអ្នកនោះបរិភោគនៅឯផ្ទះចុះថ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា ប្រជុំទៅ នាំ
ឱ្យជាប់មានទោសឡើយ ឯការឯទៀត ដល់ កាលណាខ្ញុំមកទ នោះខ្ញុំនឹងសំរេចគ្រប់ទាំងអស់ ។

ជំពូក ១២

អំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

១២ ១ចំណែកឯអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ បងប្អូន អើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់ទេ
២អ្នករាល់គ្នាដឹង ហើយថា ពីដើមអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃប ដែលត្រូវ បង្វែរទៅឯរូបព្រះគ
តាមតែមានសេចក្តីដឹកនាំទៅនោះផ ៣ហេតុនោះ បានជារូបខ្ញុំប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មិន
ដែលមានអ្នកណានិយាយ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវបណ្តាសានោះឡើយព

ក៏គ្មានអ្នកណាអាច នឹងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ដែរក លើកតែដោយ
នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះម ។

៤រីងអំណោយទាន នោះមានផ្សេងៗពីគ្នា តែគឺជាព្រះ វិញ្ញាណដដែលទេយ
៥ហើយក៏មានមុខងារផ្សេងៗពីគ្នា តែ គឺជាព្រះអម្ចាស់ដដែលដែរ ៦ព្រមទាំង មានរបៀបធ្វើ
ផ្សេងៗពីគ្នាទៀត តែគឺជាព្រះដដែលនោះឯង ដែលទ្រង់ ធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ ក្នុងមនុស្សទាំងអស់ល ។

៧ហើយទ្រង់ប្រទានឱ្យព្រះវិញ្ញាណ សំដែងមកក្នុងគ្រប់គ្នា ដើម្បីឱ្យបានកើតផលវ ៨ដ្បិតទ្រង់ប្រទាន
ឱ្យម្នាក់មានពាក្យ សំដីនៃប្រាជ្ញារវាងវៃស ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ ឱ្យម្នាក់ទៀត មានពាក្យសំដី
នៃចំណេះចេះស្នាត់ហ តាមព្រះវិញ្ញាណ ដដែល ៩ហើយឱ្យម្នាក់ផ្សេងទៀតមានសេចក្តីជំនឿឱ្យ ដោយ
នូវព្រះវិញ្ញាណដដែល ឱ្យមួយទៀតបានអស់ទាំងអំណោយ ទាន និងអាចប្រោសឱ្យជាអ
ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណដដែល ១០ឱ្យមួយទៀតបានសំដែងការប្តូរមីក និងឱ្យមួយទៀត ចេះអធិប្បាយខ
ឱ្យមួយទៀតសង្កេតស្គាល់អស់ទាំងវិញ្ញាណគ ឱ្យមួយទៀតចេះនិយាយភាសាដទៃផ្សេងៗយ ហើយឱ្យមួយ
ទៀតចេះបកប្រែភាសាដទៃ ១១តែគឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ដដែលនោះឯង ដែលធ្វើគ្រប់ការទាំងនោះ
ទាំងចែកដល់ គ្រប់គ្នាដោយមុខៗផង តាមដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ។

រូបកាយ ១ អវយវៈច្រើន

១២ដ្បិតដូចជារូបកាយ ១ មានអវយវៈជាច្រើន តែ អវយវៈទាំងនោះ ទោះមានច្រើនក៏ពិត
គង់តែរួមគ្នាមក ជារូបតែ ១ ទេច នោះព្រះត្រីស្តក៏ដូច្នោះដែរ ១៣ដ្បិតយើង
ទាំងអស់គ្នាទោះបើជាសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ក្រេក បារ បំរើ ឬអ្នកជាក្តីជ យើងច
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជឈូកក្នុង រូបកាយតែ ១ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណតែ ១ញ ហើយគ្រប់គ្នា ក៏ច
ានត្រូវផឹកពីព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ដែរដ ។

១៤រូបកាយមិនមែនសុទ្ធតែមានអវយវៈតែ ១ ទេ គឺមាន ច្រើនវិញបំ
១៥បើសិនជាជើងនឹងនិយាយថា អញមិនមែនជា របស់ផងរូបកាយទេ ពីព្រោះអញមិនមែនជាដៃ នោះតើ
មិនមែនជារបស់ផងរូបកាយ ដោយហេតុតែប៉ុណ្ណោះឬអី ១៦ហើយបើសិនជាត្រចៀកនឹងនិយាយថា
អញមិនមែនជា របស់ផងរូបកាយទេ ពីព្រោះអញមិនមែនជាភ្នែក នោះតើ មិនមែនជារបស់ផងរូបកាយ
ដោយហេតុតែប៉ុណ្ណោះឬអី ១៧បើរូបកាយទាំងស្រុងសុទ្ធតែជាភ្នែក នោះតើនឹងស្តាប់ នៅត្រង់ណា
បើរូបកាយទាំងស្រុង សុទ្ធតែជាត្រចៀក នោះតើនឹងដឹងក្តីនៅត្រង់ណា ១៨តែព្រះទ្រង់បានដាក់ចុះឱ
នូវអវយវៈនីមួយៗ ក្នុងរូបកាយតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ១៩បើគ្រប់ទាំងអស់សុទ្ធតែមានអវយវៈតែ ១

នោះតើរូប កាយនឹងនៅឯណា ? ២០តែមានអវយវៈជាច្រើនវិញ ប៉ុន្តែ រូបកាយតែ ១ ទេណា ។

២១ហើយភ្នែកពុំអាចនិយាយទៅដៃថា អញមិនត្រូវការ នឹងឯងទេ ឬក្បាលនិយាយទៅជើងថា អញមិនត្រូវការនឹង ឯងដែរនោះឡើយ ២២ប៉ុន្តែ អស់ទាំងអវយវៈក្នុងរូបកាយ ដែលមើលទៅដូចជាខ្សោយជាងគេ នោះមានប្រយោជន៍ ជាជាងវិញ ២៣ហើយអវយវៈណាក្នុងរូបកាយ ដែលយើង ស្មានថា មិនគួររាប់អានប៉ុន្មាន នោះយើងបានរាប់អាន លើសទៅទៀត ឯអវយវៈណារបស់យើង ដែលមិនល្អមើល នោះបានល្អមើលកាន់តែខ្លាំងឡើងទៅទៀត ២៤តែអវយវៈ ណារបស់យើងដែលល្អមើល នោះមិនត្រូវការអ្វីទេ ដូច្នោះ ព្រះទ្រង់បានផ្សំរូបកាយ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យអវយវៈណា ដែលខ្លះ ច ានប្រសើរលើសជាងទៅទៀត ២៥ដើម្បីមិនឱ្យ មានសេចក្តីបែកខ្ញែកគ្នាក្នុងរូបកាយឡើយ តែឱ្យអវយវៈ ទាំងប៉ុន្មាន បានជួយគាំពារគ្នាទៅវិញទៅមក ២៦ដូច្នោះ បើ អវយវៈ ១ ឈឺ នោះទាំងអស់នឹងឈឺជាមួយគ្នា បើ ១ បាន ដំកើងឡើង នោះទាំងអស់នឹងបានរីករាយជាមួយដែរ ។

២៧អ្នករាល់គ្នាជារូបកាយនៃព្រះត្រីស្ថិត ហើយជាអវយវៈ របស់រូបកាយរៀងខ្លួនថ ២៨ព្រះទ្រង់ច ានតាំងអ្នកខ្លះក្នុង ពួកជំនុំឡើងទ មុនដំបូង គឺពួកសាវ័ក ៧ ទី ២ ពួកគ្រូអធិប្បាយ ៧ ទី ៣ ពួកគ្រូបង្រៀន រួចមកមានការបូទីបារមី មាន អំណោយទានជាការប្រោសឱ្យជាប ជាការជំនួយ ជាការ គ្រប់គ្រងផ ហើយជាភាសាដទៃផង ២៩តើគ្រប់គ្នាជាសាវ័ក ឬអី ? គ្រប់គ្នាជាគ្រូអធិប្បាយឬអី ? គ្រប់គ្នាជាគ្រូបង្រៀន ឬអី ? គ្រប់គ្នាធ្វើការបូទីបារមីបានឬអី ? ៣០គ្រប់គ្នាមានអស់ ទាំងអំណោយទាននឹងប្រោសឱ្យជាបានឬអី ? គ្រប់គ្នាអាច និយាយភាសាដទៃបានឬអី ? ៣១គ្រប់គ្នាចេះបកប្រែភាសា បានឬអី ៣២ចូរសង្វាតឱ្យច ានមអំណោយទាន យ៉ាងរិសេស ទៅចុះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញផ្លូវ ១ ដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅ ទៀត ។

ជំពូក ១៣

សេចក្តីស្រឡាញ់

១៣ ១ទោះបីខ្ញុំចេះនិយាយ ជាភាសាយរបស់មនុស្សជាតិ ទាំងប៉ុន្មាន និងភាសារបស់ពួកទេវតាផង តែគ្មានសេចក្តី ស្រឡាញ់ នោះខ្ញុំបានត្រឡប់ដូចជាលង្ហិនដែលឮខ្ល ឬដូច ជាឈឹង ដែលឮទ្រហឹងប៉ុណ្ណោះ ២បើខ្ញុំចេះអធិប្បាយរ ហើយស្គាល់អស់ទាំងសេចក្តីអាទិកំបាំងល និងគ្រប់ទាំង ចំណេះវិជ្ជាវ ហើយបើខ្ញុំមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីជំនឿស ល្មម នឹងឱ្យភ្នំរើចេញបានហ តែគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះខ្ញុំមិន ជាអ្វីទេ ៣បើខ្ញុំចែកអស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិខ្ញុំជាអាហារដល់ គេឱ្យ ហើយបើខ្ញុំប្រគល់រូបកាយខ្ញុំទៅឱ្យគេដុតអ តែគ្មាន សេចក្តីស្រឡាញ់ នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំសោះ ។

៤៤សេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែអត់ធ្មត់ក ហើយក៏សប្បុរស សេចក្តីស្រឡាញ់មិនចេះឈ្នានីស
មិនចេះអួតខ្លួនខ ក៏មិន ដែលមានចិត្តធំផង ៥មិនដែលប្រព្រឹត្តបែបមិនគួរសម មិន
ដែលរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនគ មិនរហ័សខឹងយ មិនប្រកាន់ ទោសង
៦មិនដែលអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតឡើយច គឺអរសប្បាយតែនឹងសេចក្តីស្មោះត្រង់វិញ្ញ ៧ក៏គ្របបាំង
ទាំងអស់ ជឿទាំងអស់ សង្ឃឹមទាំងអស់ ហើយទ្រាំទ្រទាំង អស់ជ ។

ជីវិតការអធិប្បាយឈ នោះនឹងត្រូវបាត់ទៅ ការនិយាយ ភាសាដទៃពួនឹងត្រូវឈប់
ហើយចំណេះក៏ត្រូវសាបសូន្យ ទៅដែរ តែឯសេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលផុតឡើយ ៩ដ្បិត
យើងចេះមិនទាន់សព្វគ្រប់ដ ហើយយើងអធិប្បាយក៏មិន ទាន់បានពេញខ្នាតផង
១០តែកាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍ បានចូលមកបំ នោះសេចក្តីដែលមិនពេញខ្នាតនឹងបាត់ទៅ
១១កាលដែលខ្ញុំនៅក្មេងនៅឡើយ នោះខ្ញុំបាននិយាយដូចជា កូនក្មេង ក៏មានគំនិតដូចជាក្មេង ហើយច
ានពិចារណា ដូច ជាកូនក្មេងដែរ សុះកាលខ្ញុំធំហើយ នោះខ្ញុំបានលះចោល ការរបស់កូនក្មេងចេញទៅឌ
១២ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងមើល ឃើញបែបស្រអាប់ ដូចជាដោយសារកញ្ចក់ឈ តែនៅវេលា នោះ
នឹងឃើញមុខទល់នឹងមុខណា ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្គាល់មិនទាន់ អស់ តែនៅវេលានោះ ខ្ញុំនឹងស្គាល់វិញ ដូចជាព្រះទ្រង់
ស្គាល់ខ្ញុំដែរត ។ ១៣ឥឡូវនេះ នៅមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តី សង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ថ ទាំង៣មុខនេះ
តែសេចក្តី ដែលវិសេសជាងគេ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

ជំពូក ១៤

អំណោយទានអធិប្បាយ និងការនិយាយភាសាដទៃ

១៤ ១ចូរដេញតាមសេចក្តីស្រឡាញ់ចុះច ហើយសង្វាត ចង់បាននអស់ទាំងអំណោយទាន ខាងឯវិញ្ញាណដែរ
តែ ស៊ូឱ្យចេះអធិប្បាយជាដើមផ ២ដ្បិតអ្នកណាដែលនិយាយ ភាសាដទៃ៣ នោះមិនមែននិយាយនឹងមនុស្ស
គឺទូលនឹងព្រះ វិញ ពីព្រោះគ្មានអ្នកណាស្តាប់បានទេក ប៉ុន្តែ អ្នកនោះ និយាយជាសេចក្តីអាចិកំបាំង
ដោយនូវវិញ្ញាណ ៣៦អ្នក ដែលអធិប្បាយវិញ អ្នកនោះនិយាយនឹងមនុស្ស សំរាប់នឹង ស្តាប់ចិត្ត កំឡាចិត្តម
ហើយកំសាន្តចិត្តយ ៤អ្នកណាដែល និយាយភាសាដទៃ៥ នោះស្តាប់តែចិត្តខ្លួនឯងទេល តែអ្នក
ណាដែលអធិប្បាយវ នោះទើបស្តាប់ចិត្តចំពោះពួកជំនុំ ទាំងអស់គ្នាវិញ ៥ខ្ញុំចង់
ឱ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ ទាំងអស់ដែរ តែស៊ូឱ្យអ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាងស
ដ្បិតអ្នកដែលអធិប្បាយ នោះប្រសើរជាងអ្នកដែលនិយាយ ភាសាដទៃទៅទៀត

លើកតែអ្នកនោះចេះបកប្រែផង ដើម្បី ឱ្យពួកជំនុំបានស្តាប់ចិត្តឡើង ។ ៦ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ បើខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា ដោយ និយាយភាសាដទៃ នោះតើខ្ញុំនឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក រាល់គ្នា លើកតែខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាការបើក សំដែងឡ ឬតាមចំណេះអ ឬជាសេចក្តីអធិប្បាយ ឬសេចក្តី បង្រៀនណាមួយវិញក ៧ឯរបស់ឥតជីវិតទាំងប៉ុន្មានដែល មានចេញសូរ ទោះបីជាខ្យល់ឬស្តីងក្តី បើមិនមានព ្រសូរ ខ្ពស់ទាប នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យដឹងថា ផ្តុំបូចាប់លេងបទណា ទៅបាន ផងត្រៃ ក៏ដូចគ្នា បើព្រសូរមិនច្បាស់ នោះតើនឹង មានអ្នកណាប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅច្បាំងបាន ? ៩អ្នករាល់គ្នា ក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ បើសិនជាអណ្តាតមិនបញ្ចេញ ចំពោះ ពាក្យដែលស្តាប់បាន នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេដឹងថាអ្វី ៗ បាន គឺដូចជានិយាយទៅតាមខ្យល់ទេ ១០នៅក្នុងលោកិយ នេះ មានសូរសំឡេងជាច្រើនយ៉ាងណាស់ តែគ្មានណាមួយ ដែលមិនច្បាស់ឡើយ ១១ដូច្នោះ បើខ្ញុំមិនយល់ន័យសំឡេង នោះ នោះអ្នកដែលនិយាយនឹងទុកខ្ញុំដូចជាអ្នកប្រទេសដទៃ ហើយអ្នកដែលនិយាយ នឹងច ានដូចជាអ្នកប្រទេសដទៃដល់ ខ្ញុំដែរគ ១២ដូច្នោះ ដែលអ្នករាល់គ្នាសង្វាតចង់បានអំណោយ ទានខាងវិញ្ញាណយនោះត្រូវស្វែងរក ឱ្យបានកាន់តែច្រើន ចុះ ដើម្បីនឹងស្តាប់ចិត្តនៃពួកជំនុំឡើង ។

១៣ហេតុនោះបានជាអ្នកណាដែលនិយាយភាសាដទៃ នោះត្រូវអធិស្ឋានសូមឱ្យចេះបកប្រែដែរច ១៤បើខ្ញុំអធិស្ឋាន ជាភាសាដទៃ នោះគឺជាវិញ្ញាណខ្ញុំដែលអធិស្ឋានឆ តែ ឥតមានប្រយោជន៍ដល់ប្រ ាជ្ញាខ្ញុំសោះ ១៥ដូច្នោះ ត្រូវធ្វើដូច ម្តេច ? ខ្ញុំត្រូវអធិស្ឋានដោយនូវវិញ្ញាណជ ហើយត្រូវ អធិស្ឋានដោយនូវប្រ ាជ្ញាផង ខ្ញុំនឹងច្រៀងឈដោយវិញ្ញាណ ហើយនឹងច្រៀងដោយប្រាជ្ញាដែរ ១៦ពុំនោះ បើសូមពរ ដោយនូវវិញ្ញាណទេ នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យអ្នកដែលមិនចេះ បានថា "អាម៉ែន" ព្យាបាន ក្នុងកាលដែលអ្នកអរព្រះគុណ នោះដ ង្ហិតអ្នកនោះមិនដឹងជាអ្នកថាដូចម្តេចទេ ១៧អ្នក ៗ អរព្រះគុណយ៉ាងល្អមែន តែអ្នកនោះមិនបានស្តាប់ចិត្ត ឡើងសោះបំ ។

១៨ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំដ្បិតខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ ជាច្រើន លើសជាងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ ១៩ប៉ុន្តែ ក្នុងពួក ជំនុំ ខ្ញុំចូលចិត្តនិយាយតែពាក្យ ៥ ម៉ាត់ដោយនូវប្រាជ្ញាខ្ញុំ ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់មនុស្សរុងរឿង ជាជាងនិយាយភាសា ដទៃ ១ ម៉ឺនមាត់វិញខ្ម ។

២០បងប្អូនអើយ កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅខ្លីខាងឯគំនិត ឡើយឈ បើខាងឯបំណងអាក្រក់ នោះចូរនៅជាកូនដំត ចុះណ តែចំណែកខាងឯគំនិត នោះចូរធ្វើជាមនុស្សពេញ អាយុវិញ ២១មានសេចក្តីចែងទុកក្នុងក្រិស្តវិទ្យានិយតថា " អញ នឹងនិយាយ នឹងសាសន៍នេះ ដោយភាសាផ្សេងៗ ហើយ ដោយបបួរមាត់ មនុស្សដទៃ តែយ៉ាងនោះ គេក៏មិនស្តាប់ អញដែរថ នេះជា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់" ។

២២បានជាភាសាដទៃ នោះសំរាប់ជាទីសំគាល់ មិនមែន ដល់ពួកអ្នកដែលជឿទេ
គឺដល់អស់ពួកអ្នកដែលមិនជឿវិញ តែការអធិប្បាយទេ នោះមិនមែនសំរាប់ពួកអ្នកដែលមិនជឿ
គឺសំរាប់ពួកអ្នកដែលជឿវិញ ២៣ដូច្នោះ បើកាលណាពួកជំនុំ ទាំងមូលប្រជុំគ្នានៅកន្លែងណាមួយ
ហើយគ្រប់គ្នានិយាយ ភាសាដទៃ រួចមានមនុស្សដែលមិនចេះ ឬមនុស្សមិនជឿ គេចូលមក នោះតើគេមិនថា
អ្នករាល់គ្នាឆ្គួតទេឬអី ? ឆ ២៤តើបើគ្រប់គ្នាអធិប្បាយវិញ ហើយមានមនុស្សដែលមិន ជឿ ឬ
មនុស្សខ្លះដែលមិនចេះ គេចូលមក នោះគេត្រូវភ្ញាក់ ដឹងខ្លួនឡើង ដោយសារអ្នករាល់គ្នា
ហើយត្រូវអ្នករាល់គ្នា ពិចារណាខ្លួនដែរ ២៥យ៉ាងនោះ អស់ទាំងសេចក្តីលាក់ កំបាំងក្នុងចិត្តគេ នឹងច
ានសំដែងមក ហើយយ៉ាងនោះ គេ នឹងក្រាបផ្តាច់មុខថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ ព្រមទាំងធ្វើបន្ទាល់ ថា
“ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមែន” ប ។

ការថ្វាយបង្គំដែលមានលំដាប់សំដោយ

២៦ដូច្នោះ ធ្វើដូចម្តេចបងប្អូនអើយ ? ឆ កាលណាអ្នករាល់ គ្នាព្រមជុំ
នោះគ្រប់គ្នាមានទំនុកដំកើងម មានសេចក្តី បង្រៀនយ មានសេចក្តីបើកសំដែង មាននិយាយភាសាដទៃ
មានសេចក្តីបកប្រែដែរល ត្រូវឱ្យធ្វើការទាំងអស់សំរាប់នឹង ស្តង់ចិត្តឡើង
២៧បើមានអ្នកណានិយាយជាភាសាដទៃ នោះនិយាយបានតែ ២ ឬ ៣ នាក់យ៉ាងច្រើន ហើយម្នាក់ម្តង ១ ផង
រួចត្រូវមានអ្នក ១ ជាអ្នកបកប្រែ ២៨បើគ្មានអ្នកណា សំរាប់បកប្រែទេ នោះត្រូវ
ឱ្យគេនៅស្ងៀមក្នុងពួកជំនុំចុះ ហើយទូលដល់ព្រះដោយខ្លួនឯងវិញ ។

២៩ឯអ្នកដែលអធិប្បាយវ នោះទុកឱ្យ ២ ឬ ៣ នាក់សំដែង ទៅ ហើយ
ឱ្យអ្នកឯទៀតគិតពិចារណាចុះស ៣០បើមានអ្នក ណាទៀតអង្គុយនៅទីនោះ ដែលក៏មានសេចក្តីសំរាប់នឹង
បើកសំដែងដែរ នោះត្រូវឱ្យអ្នកមុនផ្អាកនៅស្ងៀមសិន ៣១ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានច្បាប់នឹងអធិប្បាយច
ានទាំងអស់គ្នា តែត្រូវសំដែងម្នាក់ម្តង ១ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាបានរៀនតាម ហើយឱ្យគ្រប់គ្នាបានសេចក្តីទូន្មានដែរ
៣២ឯវិញ្ញាណនៃពួក អ្នកដែលអធិប្បាយ នោះនៅក្រោមអំណាចអ្នកនោះឯងហ
៣៣ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃសេចក្តីរីករវៃទេឡ គឺទ្រង់ ជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តវិញអ
ដូចក្នុងអស់ទាំងពួកជំនុំក របស់ពួកបរិសុទ្ធដែរខ ។

៣៤នៅក្នុងពួកជំនុំ ត្រូវឱ្យពួកស្រី ១នៅស្ងៀម ដ្បិតគ្មាន ច្បាប់ឱ្យនិយាយឡើយគ ត្រូវ
ឱ្យគេប្រតិបត្តិតាមវិញ្ញាយ ដូចជា ក្រិត្យវិន័យក៏សំដែងដែរឯ ៣៥បើគេចង់រៀនអ្វី នោះត្រូវតែ
សួរឬិនៅឯផ្ទះចុះ ដ្បិតដែលពួកស្រី ១ និយាយនៅក្នុងពួក ជំនុំ នោះគួរខ្មាសហើយ ។ ៣៦ចុះដូចម្តេច

តើព្រះបន្ទូលចេញពីពួកអ្នករាល់ គ្នាមក ឬបានមកត្រឹមតែអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ៣៧បើអ្នក
ណាស្មានថា ខ្លួនចេះអធិប្បាយឆ ឬថា ខ្លួនជាមនុស្សប្រកប ដោយវិញ្ញាណជ នោះត្រូវតែយល់ព្រមថា
សេចក្តីទាំង ប៉ុន្មានដែលខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នានេះ សុទ្ធតែជា បញ្ញត្តិផងព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់ឈ
៣៨បើអ្នកណាមិនយល់ទេ នោះឱ្យគេនៅតែមិនយល់ទៅចុះ ។

៣៩ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ចូរសង្កេតព្យាបាលចេះអធិប្បាយដ

ហើយកុំឱ្យឃាត់មិនឱ្យនិយាយភាសាដទៃនោះឡើយ ៤០ត្រូវតែធ្វើការទាំងអស់តាមបែបគួរសម
ហើយដោយ លំដាប់លំដោយផង ។

ជំពូក ១៥

ការមានព្រះជន្មឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

១៥ ១បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណឹង ល្អឌុ ដែលខ្ញុំបានផ្សាយរួចមកហើយឈ
ជាដំណឹងដែលអ្នក រាល់គ្នាបានទទួល ក៏ឈរជាប់ក្នុងនោះផង ២អ្នករាល់គ្នា កំពុងតែបានសង្គ្រោះណ
ដោយសារដំណឹងល្អនោះផង គឺបើ សិនជាកាន់ខ្ជាប់តាមព្រះបន្ទូល ដែលខ្ញុំបានផ្ញើប្រាប់មក
លើកតែអ្នករាល់គ្នាបានជឿ ដោយឥតបើកិត ។

៣ដ្បិតមុនដំបូង ខ្ញុំបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាថា តាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានទទួលដែរទ គឺថាព្រះគ្រីស្ទ
នសុគត ដោយ ព្រោះបាបធររបស់យើងរាល់គ្នា តាមបទគម្ពីរន ៤ហើយថា ទ្រង់ត្រូវគេបញ្ជុះក្នុងផ្នូរ
រួចដល់ថ្ងៃទី ៣៨ នោះទ្រង់មាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ក៏តាមបទគម្ពីរន ៥ហើយថា ទ្រង់បាន លេចមក
ឱ្យកេរ្តិ៍សម្បើម រួចដល់ពួក ១២ នាក់ដែរយ ៦ក្រោយទៀត ទ្រង់លេចមកឱ្យពួកបងប្អូនជាង ៥០០ នាក់
ឃើញតែម្តង ជាពួកដែលមានគ្នាច្រើនរស់នៅ ដរាបដល់ សព្វថ្ងៃនេះ តែមានខ្លះបានដេកលក់ទៅហើយ
៧ក្រោយ ទៀត ទ្រង់លេចមកឱ្យយ៉ាកុបឃើញល ក៏ឱ្យពួកសាវ័កទាំង អស់គ្នាឃើញដែរវ ៨រួចទ្រង់
នលេចមកឱ្យខ្ញុំឃើញស ជា ខាងក្រោយគេបង្អស់ ដូចជាលេចមកដល់កូនកើតមុន កំណត់ដែរ ។

៩ដ្បិតក្នុងបណ្តាពួកសាវ័ក នោះខ្ញុំជាអ្នកតូចជាងគេហ មិនគួរនឹងហៅខ្ញុំជាសាវ័កផងទេ ពីព្រោះខ្ញុំ
នរបៀតរបៀនឡដល់ពួកជំនុំនៃព្រះអ ១០ប៉ុន្តែ ដែលខ្ញុំបានយ៉ាងណា នោះគឺបានដោយព្រះគុណកនៃព្រះទេ
ហើយព្រះគុណដែល ទ្រង់បានផ្តល់មកខ្ញុំ នោះមិនមែនជាអសារឥតការឡើយ ដ្បិតខ្ញុំ
នខំធ្វើការលើសជាងអ្នកទាំងនោះសន្ធិកណាស់ត ប៉ុន្តែ មិនមែនជាខ្ញុំ គឺជាព្រះគុណនៃព្រះដែលសណ្ឋិតនៅ
នឹងខ្ញុំវិញ ១១ដូច្នោះ ទោះបីជាខ្ញុំ ឬអ្នកទាំងនោះក្តី តែយើងផ្សាយដំណឹងបែបយ៉ាងនោះ

ក៏យ៉ាងនោះឯងដែល អ្នករាល់គ្នាបានជឿដែរ ។

ការរស់ឡើងវិញនៃពួកអ្នកស្លាប់

១២បើសិនជាបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់ មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយចនោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យ ពួកអ្នករាល់គ្នាខ្លះ និយាយបាន ថាពួកស្លាប់ឆមិនរស់ឡើង វិញជទេ
១៣បើសិនជាពួកស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន នោះ ព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានរស់ឡើងវិញដែរ
១៤ហើយបើព្រះគ្រីស្ទ មិនបានរស់ឡើងវិញឈ នោះដំណឹងដែលយើងខ្ញុំផ្សាយនេះ ជាការឥតប្រយោជន៍ទេ
ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក រាល់គ្នា ក៏ឥតអំពើដែរ ១៥ឈ្មោះថាយើងខ្ញុំជាស្ថាបនា ក្លែងក្លាយពីព្រះវិញ
ដ្បិតយើងខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះថា ទ្រង់បានប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ឡើងវិញហើយព្យ តែបើពួក
ស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន នោះប្រាកដជាទ្រង់មិនបាន ប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ឡើងវិញពិត
១៦ដ្បិតបើសិនជាពួក ស្លាប់មិនរស់ឡើងទេ នោះព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានរស់ឡើងដែរ
១៧ហើយបើព្រះគ្រីស្ទមិនបានរស់ឡើងវិញមែននោះសេចក្តី ជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏ជាការឥតអំពើ
អ្នករាល់គ្នានៅ ក្នុងអំពើបាបនៅឡើយដ ១៨ហើយអស់អ្នកដែលបានដេក លក់បំបៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គេច
ានត្រូវវិនាសហើយ ១៩បើសិន ជាយើងមានទិសអ្វីមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នៅតែក្នុងជីវិតនេះ ប៉ុណ្ណោះ
នោះយើងវេទនា លើសជាងមនុស្សទាំងអស់ ទៅទៀតឌុ ។

២០តែឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ ឡើងវិញជាពិតណាស់
ជាផលដំបូងណាពីពួកអ្នកដែលបានដេក លក់ទៅហើយត ២១ដ្បិតដែលសេចក្តីស្លាប់បានមកដោយ
សារមនុស្សថ នោះសេចក្តីដែលមនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើង វិញទ ក៏មកដោយសារមនុស្សដែរ ២២ព្រោះ
ដូចជាគ្រប់ មនុស្សទាំងអស់បានត្រូវស្លាប់ ក្នុងលោកអ័ដាមយ៉ាងណា នោះគ្រប់គ្នាក៏នឹងបានប្រោសឱ្យរស់
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាង នោះដែរ ២៣តែគ្រប់គ្នាតាមលំដាប់រៀងខ្លួន ពីព្រះគ្រីស្ទ
ជាផលដំបូងនូវពួកអ្នកដែលជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទ ក្នុង កាលដែលទ្រង់យាងមកផ ២៤គ្រានោះច
ានដល់ចុងបំផុត ហើយ ជាវេលាដែលទ្រង់នឹងប្រគល់នគរព ដល់ព្រះដ៏ជា ព្រះវរបិតាទៅវិញ
ក្រោយដែលទ្រង់បានទំលាក់អស់ទាំង រាជ្យ និងអំណាច ហើយនិងឥទ្ធិប្បទិទាំងប៉ុន្មានចេញ ២៥ដ្បិតគួរ
ឱ្យទ្រង់បានសោយរាជ្យម ទាល់តែដាក់អស់ទាំង ខ្មាំងសត្រូវនៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់យ
២៦ឯខ្មាំងសត្រូវក្រោយ បង្អស់ ដែលត្រូវបំផ្លាញ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ ២៧ពីព្រោះ ទ្រង់ច
ានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់ហើយ តែដែលថាបានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នោះច្បាស់ជា
មិននិយាយពីព្រះ ដែលបង្ក្រាបគ្រប់របស់ទាំងអស់នៅ ក្រោមទ្រង់នោះទេ ២៨ហើយកាលណាទ្រង់ច

ានបង្ក្រាប គ្រប់របស់ទាំងអស់នៅក្រោមទ្រង់ នោះព្រះរាជបុត្រានោះ ឯង ក៏នឹងត្រូវក្រាបក្រោមព្រះ ដែលច
ានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំង អស់ នៅក្រោមទ្រង់ដែរសដើម្បីឱ្យព្រះបានធ្វើជាគ្រប់ទាំង អស់ក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ហ ។

២៩ពុំនោះ ពួកអ្នកដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទុកជាកំរូពី សេចក្តីស្លាប់ និងធ្វើដូចម្តេច
បើសិនជាពួកស្លាប់មិនរស់ ឡើងវិញទេ នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេទទួលបុណ្យជ្រមុជ
ទុកជាកំរូពីសេចក្តីស្លាប់ធ្វើអ្វី ? ៣០ហេតុអ្វីបានជាយើងមាន សេចក្តីអន្តរាយ រាល់ពេលរាល់វេលាដែរ ? ឡ
៣១ខ្ញុំស្បថ ដោយនូវសេចក្តីអំនួត ដែលខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះ គ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាថា ខ្ញុំស្លាប់រាល់ តែថ្ងៃអ ៣២បើសិនជាខ្ញុំបានតយុទ្ធនឹងសត្វព្រៃក នៅក្រុង
អេភេសូរ តាមរបៀបជាមនុស្ស នោះតើមាន ប្រយោជន៍ អ្វីដល់ខ្ញុំ បើសិនណាជាមនុស្សស្លាប់មិនរស់ឡើង
វិញមែន នោះចូរយើងស៊ើកទៅចុះ ដ្បិតស្តែកយើងត្រូវស្លាប់ ហើយគ ៣៣កុំឱ្យច្រឡំឡើយ
ពីព្រោះពួកម៉ាកអាក្រក់តែង នឹងបង្កូចកិរិយាល្អ ៣៤ចូរភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើងខាងសេចក្តី សុចរិតចុះ កុំឱ្យធ្វើច
របឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនស្គាល់ ព្រះទេច ខ្ញុំថាដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីខ្មាស់ឆ ។
រូបកាយដែលរស់ឡើងវិញ

៣៥មុខជានឹងមានអ្នកណាមួយសួរថា ឯពួកមនុស្សស្លាប់ នឹងរស់ឡើងវិញយ៉ាងណា
“តើមកវិញមានរូបកាយដូច ម្តេច ?” ឈ ៣៦ឱមនុស្សកុំឡៅអើយព្យ គ្រាប់ពូជដែលអ្នក ព្រោះទៅ
បើមិនងាប់ នោះមិនពន្លកដុះឡើងទេដ ៣៧ហើយ គ្រាប់ដែលអ្នកព្រោះនោះ មិនមែនដូចជាដើមដែលពន្លក
ឡើងនោះដែរ គឺជាគ្រាប់សុទ្ធ ដូចជាគ្រាប់ស្រូវ ឬពូជជា ទៀតក្តី តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ប
៣៩គ្រប់ទាំងសាច់ក៏មិនដូច គ្នាដែរ គឺមាន ១ របស់សត្វ ១ របស់ត្រី ហើយ ១ របស់សត្វ ហើរ
៤០ក៏មានរូបកាយសំរាប់ស្ថានសួគ៌ ហើយមានរូប កាយសំរាប់ផែនដីដែរ តែសិរីរបស់រូបកាយនៅស្ថានសួគ៌
និងរបស់រូបកាយនៅផែនដីនោះទីទៃពីគ្នា ៤១៦ព្រះអាទិត្យ នោះមានរស្មីម្យ៉ាងទៅឌ
ព្រះចន្ទក៏មានរស្មីម្យ៉ាងទៅ ហើយ ផ្កាយក៏មានរស្មីម្យ៉ាងទៅឈ សូម្បីតែផ្កាយទាំងប៉ុន្មានសោត
ក៏មានរស្មីខុសពីគ្នាដែរ ។

៤២សេចក្តីដែលមនុស្សស្លាប់ណា បានរស់ឡើងវិញ នោះ ក៏បែបដូច្នោះដែរត គេបានកប់ទៅ
ជារូបកាយដែល ពុករលួយ តែរស់ឡើងវិញ ជារូបកាយ មិនចេះពុករលួយ ឡើយថ ៤៣បានកប់ទៅ
ទាំងមានសេចក្តីអាបឱន តែរស់ ឡើងវិញ ទាំងមានសិរីល្អ បានកប់ទៅទាំងមានសេចក្តី កំសោយ
តែរស់ឡើងវិញ ទាំងមានព្រះចេស្តា ៤៤បានកប់ ទៅ ជារូបកាយ ខាងសាច់ឈាម តែរស់ឡើង ជារូបកាយ
ខាងឯងវិញណាវិញ បើមានរូបកាយ ខាងសាច់ឈាមនោះ ក៏មានរូបកាយ ខាងវិញណាដែរធម

៤៥ដូចជាសេចក្តីដែល ចែងទុក ពីលោកអ័ដាយ ដែលជាមនុស្សមុនដំបូងថា "បាន ត្រឡប់ជាមានព្រលឹងរស់"ន
តែលោកអ័ដាយក្រោយអង្គុលជារិញ្ញាណដ៏ប្រោសឱ្យរស់វិញ្ញាណ ៤៦រិញ្ញាណ មិនមែនកើត មុនទេ
គឺជារូបសាច់ទេតើ រួចទើបមានរិញ្ញាណជាខាង ក្រោយ៣ ៤៧មនុស្សមុនដំបូងកើតមកពីដី គឺធ្វើមកពីផ្ទៃដីដីភ
តែមនុស្សទី ២ ជាម្ចាស់ដែលចេញមកពីស្ថានសួគ៌វិញ្ញាណ ៤៨មនុស្សដែលកើតពីផ្ទៃដីមកយ៉ាងណា
នោះអស់អ្នក ដែលកើតពីផ្ទៃដី ក៏យ៉ាងនោះដែរ ហើយព្រះអម្ចាស់ ដែលយាងមកពីស្ថានសួគ៌ យ៉ាងណា
ពួកស្ថានសួគ៌ក៏ យ៉ាងនោះដែរ ៤៩យើងក៏នឹងមានរូបរាងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីស្ថានសួគ៌
ដូចជាយើងមានរូបរាងរបស់មនុស្ស ដែលធ្វើ ពីផ្ទៃដីលមកដែរ ។

៥០បងប្អូនអើយ សេចក្តីដែលខ្ញុំចង់និយាយនេះ គឺថា សាច់ឈាមវំពុំអាចនឹងគ្រងនគរព្រះ ជាមរដកច
ានឡើយស ហើយសេចក្តីពុករលួយក៏ពុំអាចនឹងគ្រងសេចក្តី ដែលមិន ចេះពុករលួយបានដែរ ៥១នៃ ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តី អាទិកំហាំងឡ គឺថា យើងទាំងអស់គ្នានឹងមិនដេកលក់ទៅទេ ៥២តែទាំងអស់គ្នា
នឹងបានផ្លាស់ប្តូរទៅក្នុង ១ រំពេចវិញ គឺក្នុង ១ ប័ប្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ ក្នុងកាលដែលពួកសួររុំត្រៃ ក្រោយបង្អស់
ដ្បិតត្រៃនឹងឡើងមែន នោះពួកស្លាប់គនឹង រស់ឡើងវិញ មិនពុករលួយទៀតឡើយ រួចយើងរាល់គ្នា នឹងច
ានផ្លាស់ប្តូរទៅ ៥៣ដ្បិតត្រូវតែរូបកាយដ៏ពុករលួយ នេះយ បានប្រដាប់ដោយសេចក្តីមិនពុករលួយវិញ្ញា
ហើយ រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះ ត្រូវតែបានប្រដាប់ដោយ សេចក្តីមិនចេះស្លាប់វិញដែរ

៥៤កាលណារូបកាយពុក រលួយនេះបានប្រដាប់ ដោយសេចក្តីមិនពុករលួយ ហើយ
រូបកាយដែលតែងតែស្លាប់នេះ បានប្រដាប់ដោយសេចក្តី មិនចេះស្លាប់វិញនោះ ទើបនឹងបានសំរេចតាមពាក្យ
ដែល ចែងទុកមកថា "សេចក្តីជ័យជំនះបានលេបសេចក្តីស្លាប់ បាត់ហើយ" ច ៥៥"ឱសេចក្តី ស្លាប់អើយ
ទ្រនិចឯងនៅឯ ណា? ឆ សេចក្តីស្លាប់អើយ ជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា ?" ៥៦រីឯទ្រនិចនៃសេចក្តីស្លាប់
គឺជាអំពើបាប ហើយអំណាច របស់បាប គឺជាក្រិស្តវិន័យឈ ៥៧តែអរព្រះគុណដល់ ព្រះអង្គព្យ
ពីព្រោះទ្រង់ប្រទានឱ្យ យើងរាល់គ្នាមានជ័យជំនះ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងដ ។

៥៨បានជាបងប្អូនស្នូនភ្នាអើយ ចូរកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយឥតរង្វើ ទាំងធ្វើការព្រះអម្ចាស់
ឱ្យបរិបូរជាដរាប ចុះ ដោយដឹងថា ការដែលអ្នករាល់គ្នាខំប្រឹងធ្វើក្នុងព្រះ អម្ចាស់បំ នោះមិនមែន
ឥតប្រយោជន៍ទេ ។

ជំពូក ១៦

ការវិប្រាកសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធ

១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

សេចក្តីស្នើសុំរបស់លោកប៉ូល

៥ កាលណាខ្ញុំបានដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូនហើយ នោះខ្ញុំ នឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា
ដ្បិតខ្ញុំត្រូវដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូន សិនប ៦ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងស្នាក់នៅជា ១ នឹងអ្នករាល់គ្នាបន្តិច ឬអស់ ១
រដូវរងារផងទើង ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជូន ដំណើរខ្ញុំផ ទៅឯទីកន្លែងណា ដែលខ្ញុំនឹងទៅតទៅមុខទៀត
៧ដ្បិតខ្ញុំមិនចូលចិត្តមកសួរអ្នករាល់គ្នាតាមផ្លូវឡើយនេះទេ តែខ្ញុំសង្ឃឹមថា
នឹងមកនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជាយូរ បន្តិច បើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យ ៨ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹង
នៅក្រុងអេភេសូរក ទាល់តែដល់បុណ្យថ្ងៃទី ៥០ម ៩ដ្បិតមាន ទ្វារយ៉ាងធំ ហើយស្រួលបានបើកចំហឱ្យខ្ញុំយ
ហើយក៏មាន ពួកឃាត់យ៉ាងជាច្រើនដែរ ។

១០ បើធើម្លីថេរមកឯអ្នករាល់គ្នា នោះចូរខំទំនុកបំរុងឱ្យ គាត់នៅជាមួយផង កុំ
ឱ្យគាត់ភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ ដ្បិតគាត់ក៏ ធ្វើការរបស់ព្រះអម្ចាស់ល ដូចជាខ្ញុំដែរ ១១កុំឱ្យអ្នកណា
មើលងាយគាត់វ ត្រូវជូនដំណើរគាត់ទៅមុខស ដោយសុខ សាន្តហ ឱ្យគាត់បានទៅដល់ខ្ញុំផង ដ្បិតខ្ញុំនឹងចាំគាត់
ជាមួយ នឹងបងប្អូនឯទៀត ។

១២ អំប៊ូឡូសឡា ជាបងប្អូន ខ្ញុំបានទូន្មានគាត់ជាច្រើន ឱ្យបានមកឯអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនឹងពួកបងប
៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

១៣ ចូរចំយាម ចូរឈរឱ្យមាំមួនអក្នុងសេចក្តីជំនឿ ចូរ ប្រព្រឹត្តឱ្យពេញជាភាពបុរស ចូរ
ឱ្យមានកំឡាំងចុះក ១៤ ត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

១៥ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ពួកផ្ទះស្តេចផ្ទះនាសត ថា គេជាផលដំបូងយើស្រុកអាខែង
ហើយថា គេបានតាំង ខ្លួនគេ សំរាប់នឹងបំរើចពួកបរិសុទ្ធស ១៦ ដូច្នោះខ្ញុំទូន្មានអ្នក រាល់គ្នាឱ្យចុះចូលជ
នឹងមនុស្សយ៉ាងនោះ ហើយនិងអស់ អ្នកដែលធ្វើការនឿយហត់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំផង ១៧ ខ្ញុំអរ ណាស់
ដែលស្តេចផ្ទះនាស ភ័រទូន្មានតុស និងអំខែកុសបានទៅ ដល់ខ្ញុំហើយ ដ្បិតសេចក្តីណាដែលអ្នករាល់គ្នាខានធ្វើ នោះ

គេបានធ្វើបំពេញឡើងឈរ ១៨គេបានលំហើយព្យាបាលខ្ញុំ និងចិត្ត អ្នករាល់គ្នាផង ដូច្នោះ

ចូររាប់អានមនុស្សយ៉ាងនោះចុះដ ។

ពាក្យជំរាបសួរជាលើកចុងក្រោយ

១៩អស់ទាំងពួកជំនុំនៅស្រុកអាស៊ីប គេសូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា អ្នកអ័តិឡា និងនាងព្រីស៊ីលឌុ
ព្រមទាំងពួក ជំនុំដែលប្រជុំនៅផ្ទះគេឈរ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា យ៉ាងថ្មីម ក្នុងព្រះអម្ចាស់ ២០ពួកបងប
្អូនទាំងអស់គ្នា ក៏សូម ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាជំរាបសួរ គ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយងើបយ៉ាងបរិសុទ្ធផងណ ។

២១នេះជាពាក្យដែលប៉ុលខ្ញុំ សរសេរដោយដៃខ្លួនខ្ញុំធ្វើ មកជំរាបសួរអ្នករាល់គ្នា ។

២២បើអ្នកណាមិនស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ឱ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះទ
ង្អិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាង មកធា ។

២៣សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណ នៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

២៤សូមឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ នៅជាមួយនឹងអ្នក រាល់គ្នាទាំងអស់ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។

អាម៉ែន ។

2 Corinthians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសារឹកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ នឹងធ្វើម៉្លេច ជាពួកបងប្អូន
ធ្វើមកពួកជំនុំនៃព្រះ ដែលនៅក្រុងកូរិនថូស ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ដែលនៅគ្រប់ក្នុងស្រុកអាខែ
២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត មកអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង
ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

៣សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
គឺជាព្រះវរបិតាដ៏មានសេចក្តីមេត្តាករុណា ជាព្រះដ៏កំសាន្តចិត្តគ្រប់ជំពូក ៤ដែលទ្រង់កំសាន្តចិត្តយើងរាល់គ្នា
ក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីវេទនាប្រយោជន៍ឱ្យយើងអាចនឹងកំសាន្តចិត្តអ្នកឯទៀត
ក្នុងអស់ទាំងសេចក្តីវេទនារបស់គេបានដែរ គឺដោយសារសេចក្តីក្សាន្តនោះឯង ដែលព្រះធុ
៥នកំសាន្តចិត្តយើងស្រេចហើយ ៥ដ្បិតដូចជាសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ៦

ានចំរើនឡើងដល់យើងរាល់គ្នាយ៉ាងណា នោះសេចក្តីក្បានុចិត្តនៃយើងរាល់គ្នា
ក៏ចំរើនដោយសារព្រះគ្រីស្ទបែបដូច្នោះដែរ ៦ដូច្នោះ បើសិនជាយើងខ្ញុំកើតមានសេចក្តីវេទនា
នោះគឺសំរាប់ជាសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត និងសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នករាល់គ្នា ជាសេចក្តីដែលបានកើតមក
ដោយការទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីទុក្ខលំបាកដដែល ដែលយើងខ្ញុំក៏រងទុក្ខដែរ ឬបើយើងមានសេចក្តីក្បានុ
នោះក៏សំរាប់ជាសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត និងសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ
ហើយយើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមដល់អ្នករាល់គ្នាជាមាំមួនផង ៧ដោយដឹងថា អ្នករាល់គ្នានឹងឮ
ានចំណែកក្នុងសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត ដូចជាបានចំណែកក្នុងការទុក្ខលំបាកនោះដែរ ៨ដ្បិតបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំចង់
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីសេចក្តីវេទនាដែលកើតឡើង ដល់យើងខ្ញុំនៅស្រុកអាស៊ីថា
យើងខ្ញុំមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ក្រៃលែង ហួសពីកំឡាំងនៃយើងខ្ញុំទៅទៀត ដល់ម៉្លោះឬ
ានជាយើងខ្ញុំអស់សង្ឃឹមនិងនៅរស់ផង ៩យើងខ្ញុំក៏មានសាន្តក្រមនៃសេចក្តីស្លាប់នៅក្នុងខ្លួនយើងខ្ញុំដែរ
ដើម្បីមិនឱ្យយើងខ្ញុំទុកចិត្តដល់ខ្លួនឡើយ គឺឱ្យទុកចិត្តដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រោសឱ្យមនុស្សស្លាប់ ៤
ានរស់ឡើងនោះវិញ ១០ទ្រង់បានប្រោសយើងខ្ញុំ ឱ្យរួចពីសេចក្តីស្លាប់យ៉ាងសំបើមនោះហើយ ក៏ចេះតែប្រោស
ឱ្យរួចតទៅ ហើយយើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យរួចទៅមុខទៀតដែរ
១១ដោយអ្នករាល់គ្នាខ្ញុំប្រឹងជួយអង្វរជួសយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យអំណោយទាននោះ ដែលបានប្រទានមកយើងខ្ញុំ
ដោយសារមនុស្សជាច្រើន បានត្រឡប់ជាហេតុ ឱ្យមនុស្សជាច្រើនបានអរព្រះគុណ ដោយព្រោះយើងខ្ញុំ
១២ដ្បិតសេចក្តីអំនួតរបស់យើងខ្ញុំ នោះគឺជាសេចក្តីបន្ទាល់របស់បញ្ញាចិត្តយើងខ្ញុំ ដែលសំដែងថា យើងខ្ញុំឮ
ានប្រព្រឹត្តក្នុងលោកិយនេះ ហើយដល់អ្នករាល់គ្នាលើសទៅទៀត ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ
និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ មិនមែនដោយប្រាជ្ញាខាងសាច់ឈាមឡើយ គឺដោយព្រះគុណនៃព្រះវិញ
១៣យើងខ្ញុំមិនសរសេរសេចក្តីណាផ្សេងទៀត ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្តីដែលបានអានមើល
និងយល់ព្រមហើយនោះទេ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នករាល់គ្នានឹកយល់ព្រមតាមសេចក្តីនោះឯង
ដរាបដល់ចុងបំផុតដែរ ១៤ដូចជាអ្នករាល់គ្នាខ្លះបានយល់ព្រមហើយថា យើងខ្ញុំជាទីអំនួតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាក៏ជាទីអំនួតរបស់យើងខ្ញុំដែរ នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ។

១៥ដោយព្រោះខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ បានជាខ្ញុំគិតនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នាពីកាលមុន ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះគុណមួយលើកទៀត ១៦ហើយឱ្យខ្ញុំបានហួសទៅឯស្រុកម៉ាសេដូន
ដោយសារអ្នករាល់គ្នា រួចសឹមត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជួយដំណើរខ្ញុំ
ទៅឯស្រុកយូដាផង ១៧ដូច្នោះ ដែលខ្ញុំសំរេចធ្វើយ៉ាងនោះ តើខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយចិត្តសារ៉ាបូអិ ប

ការដែលខ្ញុំសំរេចនឹងធ្វើ តើបានសំរេចតាមសាច់ឈាម បានជាជួនកាលខ្ញុំថា "បាទ" ជួនកាលថា "ទេ" វិញឬអី ១៨រីឯព្រះ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ បានជាពាក្យសំដីដែលយើងខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនថា "បាទ" ផង "ទេ" ផងឡើយ ១៩ដ្បិតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលយើងខ្ញុំ គឺខ្លួនខ្ញុំ សីលវាង និងធីម៉ូថេ ៤ ានប្រកាសប្រាប់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់មិនមែនជា "បាទ" ផង "ទេ" ផងនោះទេ គឺមានតែ "បាទ" សុទ្ធនៅក្នុងទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ២០ដ្បិតទោះបីមានសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅសុទ្ធតែជា "បាទ" ក្នុងទ្រង់ ហើយ "អាមែន" ក្នុងទ្រង់ដែរ សំរាប់នឹងចំរើនសិរិលដល់ព្រះ ដោយសារយើងរាល់គ្នា ២១រីឯអ្នកដែលតាំងយើងខ្ញុំ ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយដែលចាក់ប្រេងឱ្យយើង នោះគឺជាព្រះ ២២ទ្រង់ក៏បានដៅចំណាំយើងរាល់គ្នា ហើយបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណ មកបញ្ចាំចិត្តយើងរាល់គ្នាផង ។

២៣ខ្ញុំសូមយកព្រះធ្វើជាសាក្សីពីចិត្តខ្ញុំថា ដែលខ្ញុំមិនទាន់មកឯក្រុងកូរិនថូស នោះគឺដោយប្រណិដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ២៤មិនមែនថា យើងខ្ញុំធ្វើជាម្ចាស់លើសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ គឺធ្វើជាគូកន ជួយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្តីអំណរវិញ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាកំពុងឈរហើយ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ។

ជំពូក ២

២ ១តែខ្ញុំបានគិតសំរេចសេចក្តីនេះក្នុងខ្លួនខ្ញុំ គឺថា ខ្ញុំមិនមកឯអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តព្រួយទៀតទេ ២ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយទៅហើយ នោះតើមានអ្នកណានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំសប្បាយបាន លើកតែអ្នកនោះឯងដែលព្រួយដោយសារខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ៣ហើយខ្ញុំបានសរសេរសេចក្តីនោះផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកដល់ នោះខ្ញុំនឹងកើតព្រួយចិត្តពីដំណើរអ្នកខ្លះ ដែលមុខគួរឱ្យខ្ញុំ ានអរសប្បាយដោយសារគេវិញ ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ថា ការអ្វីដែលនាំឱ្យខ្ញុំរីករាយ នោះក៏នាំ ឱ្យអ្នករាល់គ្នារីករាយដែរ ៤ដ្បិតខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយខ្ញុំមានចិត្តសំបាក ហើយថប់ព្រួយ ព្រមទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកជាច្រើន មិនមែនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយដែរនោះទេ គឺចង់ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលខ្ញុំមានជាបរិបូរដល់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះឯង ៥ប៉ុន្តែ បើមានអ្នកណា ានបណ្តាលឱ្យកើតមានសេចក្តីព្រួយ នោះមិនមែនធ្វើឱ្យខ្ញុំព្រួយទេ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់មានទុក្ខខ្លះវិញ ដ្បិតខ្ញុំមិនចង់និយាយពន្លឺសឡើយ ៦ឯទោសដែលច្រើនគ្នាបានធ្វើដល់មនុស្សយ៉ាងនោះ នោះល្មមប៉ុណ្ណឹងហើយ ៧បានជាស្និឱ្យអត់ទោសហើយកំសាន្តចិត្តមនុស្សនោះវិញ ក្រែងមនុស្សនោះត្រូវស្រូប

រាត់ ដោយកើតទុក្ខព្រួយកាន់តែខ្លាំងឡើង ៨ហេតុនោះបានជាខ្ញុំទូន្មាន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាសំដែងសេចក្តីស្រឡាញ់
ដល់អ្នកនោះឱ្យជាក់លាក់ ៩ដ្បិតដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំធ្វើ
សំបុត្រនេះដែរ គឺដើម្បីនឹងលមើលអ្នករាល់គ្នាឱ្យដឹង តើនឹងស្តាប់បង្គាប់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ឬទេ
១០បើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសដល់អ្នកណាពីរឿងអ្វី នោះខ្ញុំក៏អស់ទោសដែរ ហើយរឿងអ្វីដែលខ្ញុំបានអត់ទោស
ឱ្យគេ បើសិនជាបានអត់ទោសអ្វីមែន នោះគឺដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទហើយ ១១ដើម្បីមិន
ឱ្យអារក្សសាតាំងមានឱកាសនឹងឈ្នះយើងបានឡើយ ដ្បិតយើងស្គាល់អស់ទាំងកិច្ចកលរបស់វាហើយ ។
១២កាលខ្ញុំបានទៅដល់ក្រុងទ្រុអាសដើម្បីនឹងផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយមានទ្វារបើកឱ្យខ្ញុំ
ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ ១៣នោះខ្ញុំឥតមានចូរក្នុងចិត្តសោះ ដោយហេតុរកទិស ជាបងប្អូនខ្ញុំ មិនឃើញ ៤
ានជាខ្ញុំលាតេទៅឯស្រុកម៉ាសេដូនវិញ ១៤តែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គដែលទ្រង់ចេះតែនាំយើងខ្ញុំ
ឱ្យមានជ័យជំនះក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយក៏ផ្សាយក្លិនពីដំណើរដែលយើងខ្ញុំស្គាល់ព្រះ ឱ្យ
ានសុសសាយទូទៅគ្រប់កន្លែងផង ១៥ដ្បិតយើងខ្ញុំជាក្លិនក្រអូបនៃព្រះគ្រីស្ទដល់ព្រះ
នៅក្នុងពួកមនុស្សដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះ ហើយក្នុងពួកអ្នកដែលកំពុងតែវិនាសទៅដែរ ១៦ដល់ពួក ១
ជាក្លិននៃសេចក្តីស្លាប់ ឱ្យត្រូវស្លាប់ដល់ពួក ១ ទៀត ជាក្លិននៃជីវិត ឱ្យបានរស់នៅ
តើអ្នកណាគួរនឹងសេចក្តីទាំងនេះ ១៧ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនមែនដូចជាមនុស្សច្រើនគ្នា ដែលបំប្លែងព្រះបន្ទូលនោះទេ
គឺដូចជាអ្នកស្មោះត្រង់ ដែលមកពីព្រះវិញ ហើយយើងនិយាយចំពោះព្រះដោយនូវព្រះគ្រីស្ទ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នោះ តើយើងចាប់តាំងផ្ទុកផ្ទាក់ខ្លួនយើងខ្ញុំម្តងទៀតឬអី
តើយើងខ្ញុំត្រូវការនឹងសំបុត្រផ្ទុកផ្ទាក់ខ្លួនយើងនឹងអ្នករាល់គ្នា ឬត្រូវការនឹងអ្នករាល់គ្នា
ឱ្យសំបុត្រផ្ទុកផ្ទាក់យើងនឹងគេ ដូចជាអ្នកខ្លះត្រូវការឬអី ២គឺអ្នករាល់គ្នាជា សំបុត្ររបស់យើងខ្ញុំហើយ
ទាំងកត់ទុកក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំផងដែលមនុស្សទាំងអស់ក៏ដឹង ហើយអានមើលដែរ ៣ដោយឯ
ានសំដែងមកច្បាស់ថា អ្នករាល់គ្នាជាសំបុត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលយើងខ្ញុំបានតែងទុក ដោយការងារយើងខ្ញុំ
មិនមែនសរសេរនឹងទឹកខ្មៅទេ គឺនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ក៏មិនមែនលើបន្តិចដែរ
គឺក្នុងចិត្តខាងសាច់ឈាមវិញ ៤ហើយយើងមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងនោះដល់ព្រះ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ
៥មិនមែនថា យើងខ្ញុំពូកែល្អមដោយខ្លួនឯង នឹងគិតស្មានថា មានអ្វីកើតពីខ្លួនយើងខ្ញុំនោះឡើយ
តែដែលយើងខ្ញុំពូកែ នោះមកតែពីព្រះទេ ៦ដែលទ្រង់បានប្រោស ឱ្យយើងខ្ញុំអាចនឹងធ្វើជាអ្នកបំរើនៃសញ្ញាថ្មី៤

ាន មិនមែនតាមតែន័យពាក្យប៉ុណ្ណោះទេ គឺតាមព្រះវិញ្ញាណវិញ ដ្បិតន័យពាក្យ នោះធ្វើឱ្យស្លាប់
តែព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ប្រទានឱ្យមានជីវិតវិញ ។

៧ហើយបើការងារខាងសេចក្តីស្លាប់ដែលបានធ្លាក់ជាអក្សរលើថ្មបានកើតមកក្នុងសិរីល្អ ដល់ម្ល៉េះ
ានជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល មិនអាចនឹងសំឡឹងមើលមុខលោកម៉ូសេបានទេ ដោយព្រោះសិរីល្អនៃមុខលោក
គឺជាសេចក្តីដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅ ៨នោះចំណង់បើការងារខាងព្រះវិញ្ញាណ តើនឹងមានសិរីល្អ
លើសជាងអម្បាលម៉ានទៅ ៩ដ្បិតបើសិនជាការងារខាងសេចក្តីកាត់ទោស មានសិរីល្អទៅហើយ
នោះការងារខាងសេចក្តីសុចរិត ប្រាកដជានឹងមានសិរីល្អជាបរិបូរណ៍លើសទៅទៀត
១០ពីព្រោះសេចក្តីដែលមានសិរីល្អពីដើមនោះ បានដូចជាគ្មានសិរីល្អវិញ ដោយព្រោះសិរីល្អ
នេះដែលលើសទៅទៀត ១១ដ្បិតបើសិនជាសេចក្តីនោះ ដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅ បានមកដោយសារសិរីល្អ
នោះសេចក្តីដែលជាប់នៅ ប្រាកដជាមានសិរីល្អលើសទៅទៀត ១២ដូច្នោះ
ដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមជាខ្លាំងក្រៃដល់ម្ល៉េះ នោះយើងខ្ញុំកើតមានសេចក្តីក្លាហានណាស់
១៣មិនមែនដូចលោកម៉ូសេ ដែលយកស្បែកតាំងមុខ ដើម្បីមិនឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ឬ
ានសំឡឹងមើលទៅដល់ចុងនៃសេចក្តី ដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅនោះឡើយ ១៤តែចិត្តគេបានរឹងទទឹងវិញ
ដ្បិតដរាបដល់ឥឡូវនេះ កាលបើគេមើលក្នុងសញ្ញាចាស់ នោះនៅតែមានស្បែកដែល ឥតបកចេញឡើយ
ដែលស្បែកនោះត្រូវតែសូន្យបាត់ទៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ១៥ដរាបដល់ថ្ងៃនេះ កាលណាគេមើលឥម្ព៌រលោកម៉ូសេ
នោះក៏គង់តែនៅមានស្បែកតាំងចិត្តគេនៅឡើយ ១៦តែកាលគេបានងាកបែរមកឯព្រះអម្ចាស់វិញ
នោះទើបស្បែកនឹងបានដោះចោលចេញ ១៧រីឯព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណ
ហើយកន្លែងណាដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នោះក៏មានសេរីភាពដែរ
១៨ហើយយើងរាល់គ្នាទាំងអស់ ដែលកំពុងតែរំពឹងមើលសិរីល្អព្រះអម្ចាស់ ទាំងមុខទេ
ដូចជាឆ្កុះមើលទ្រង់ក្នុងកញ្ចក់ យើងកំពុងតែផ្លាស់ប្តូរទៅ ឱ្យដូចជារូបឆ្កុះនោះឯង ពីសិរីល្អទៅដល់សិរីល្អ
គឺដោយសារព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះ ដែលមានការងារនេះ នោះយើងខ្ញុំមិនណាយចិត្តឡើយ តាមខ្នាតនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា
ដែលយើងខ្ញុំទទួលមក ២យើងខ្ញុំលះចោលអស់ទាំងការលាក់កំបាំងដែលគួរខ្មាស ឥតប្រព្រឹត្តដោយឧបាយកល
ឬបំប្លែងព្រះបន្ទូលឡើយ គឺយើងខ្ញុំផ្អាកផ្អាកខ្លួន និងបញ្ជាចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់ នៅចំពោះព្រះ

ដោយសំដែងសេចក្តីពិតវិញ ពាបេសិនណាជាដំណឹងល្អរបស់យើងខ្ញុំត្រូវគ្របបាំង នោះគឺត្រូវគ្របបង្កាប
រាំងចំពោះតែពួកអ្នក ដែលកំពុងវិនាសទេ ៤ជាពួកអ្នក ដែលព្រះរបស់លោកិយនេះ បានបង្ក
រាប់ដល់គំនិតពួកគេដែលមិនជឿ ក្រែរស្តីពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ដែលសំដែងពីសិរិល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជារូបអង្គព្រះ ៥
នាភ្លឹមកដល់គេ ៥យើងខ្ញុំមិនប្រកាសប្រាប់ពីខ្លួនយើងខ្ញុំទេ គឺពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់វិញ
ហើយក៏រាប់ខ្លួនយើងខ្ញុំ ថាជាបាវរបំរើរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវដែរ ៦ដ្បិតគឺជាព្រះ
ដែលមានបន្ទូលបង្គាប់ ឱ្យមានពន្លឺភ្លឺចេញពីសេចក្តីងងឹត ទ្រង់បានបំភ្លឺមកក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំ
ឱ្យយើងខ្ញុំមានស្តីពន្លឺនៃដំណើរស្តាប់សិរិល្អរបស់ព្រះ ដែលនៅព្រះភក្ត្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

៧យើងមានទ្រព្យសម្បត្តិនេះនៅក្នុងភាជនៈដី ដើម្បីឱ្យឥទ្ធិឫទ្ធិដ៏លើសលប់បានមកពីព្រះ
មិនមែនពីយើងខ្ញុំទេ ៨ដែលយើងខ្ញុំត្រូវគេសង្កត់សង្កិនគ្រប់ជំពូក តែមិនមែនផ្លូវឡើយ មានសេចក្តីរិលរំលំ
តែមិនមែនយំគំនិតទេ ៩មានគេធ្វើទុក្ខ តែមិនមែនត្រូវចោលនៅម្នាក់ឯងទេ ត្រូវគេវាយដួលស្លុក តែមិនស្លាប់ទេ
១០យើងខ្ញុំផ្អាកសេចក្តីសុគតនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅក្នុងរូបកាយយើងខ្ញុំជានិច្ច ដើម្បីឱ្យព្រះជន្មនៃទ្រង់
រស់ដងមក ក្នុងរូបកាយយើងខ្ញុំដែរ ១១ដ្បិតយើងរាល់គ្នាដែលរស់នៅ
នោះយើងត្រូវប្រគល់ដល់សេចក្តីស្លាប់ជាដរាប ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យព្រះជន្មនៃទ្រង់
រស់ដងមក ក្នុងរូបសាច់យើង ដែលតែងតែស្លាប់នោះ ១២ហេតុនោះ
រស់ជាសេចក្តីស្លាប់កំពុងតែចំរើនឡើងក្នុងយើងខ្ញុំ តែជីវិតចំរើនក្នុងអ្នករាល់គ្នាវិញ
១៣ហើយដែលមានចិត្តជឿដូចគ្នា ត្រូវនឹងសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា "ខ្ញុំបានជឿ បានជាខ្ញុំនិយាយ"
នោះយើងខ្ញុំក៏ជឿដែរ បានជាយើងខ្ញុំនិយាយ ១៤ដោយដឹងថាព្រះអង្គ ដែលប្រោសព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យយើងខ្ញុំរស់ឡើងដែរ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ
ហើយនឹងនាំយើងខ្ញុំទៅនៅចំពោះទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៥ពីព្រោះគ្រប់ទាំងអស់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យព្រះគុណ ដែលចំរើនឡើង ដោយសារមនុស្សជាច្រើន បានបណ្តាល
ឱ្យមានសេចក្តីអរព្រះគុណចំរើនជាបរិបូរណ៍ឡើង ដល់សិរិល្អនៃព្រះលើសទៅទៀត ។

១៦ហេតុនោះយើងខ្ញុំមិនណាយចិត្តឡើយ ប៉ុន្តែ ទោះបីមនុស្សខាងក្រៅរបស់យើងខ្ញុំ
កំពុងតែពុករលួយទៅក៏ពិតមែន តែនៅខាងក្នុងកំពុងតែកែប្រែជាថ្មីឡើងរាល់ថ្ងៃជានិច្ចវិញ
១៧ដ្បិតសេចក្តីទុក្ខលំបាកយ៉ាងស្រាលរបស់យើងខ្ញុំ ដែលនៅតែមួយភ្លែតនេះ នោះបង្កើត
ឱ្យយើងខ្ញុំមានសិរិល្អយ៉ាងឆ្លងលើសលប់ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ
១៨ដោយយើងខ្ញុំមិនរាប់អានរបស់ដែលមើលឃើញឡើយ គឺរាប់អានតែរបស់ដែលមើលឃើញវិញ

ដ្បិតរបស់ដែលមើលឃើញ នោះស្ថិតស្ថេរមិនយូរប៉ុន្មានទេ តែរបស់ដែលមើលមិនឃើញ
នោះនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ចវិញ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ ពិព្រោះយើងខ្ញុំដឹងថា បើត្រសាលដែលជាទីលំនៅរបស់យើងខ្ញុំ នៅផែនដីនេះ ត្រូវបំផ្លាញវេលាណា
នោះយើងខ្ញុំមានវិមាន ១ ដែលមកពីព្រះ មិនមែនធ្វើនឹងដៃទេគឺនៅលើស្ថានសួគ៌វិញ
ជាវិមានដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ២ ដ្បិតនៅក្នុងត្រសាលនេះ យើងខ្ញុំតែងតែថ្ងៃ ដោយសង្វាតនឹងចង់ប្រដាប់ខ្លួន
ដោយទីលំនៅរបស់យើងខ្ញុំ ជាទីលំនៅដែលមកពីស្ថានសួគ៌ណាស់ ៣ ឱ្យតែយើងខ្ញុំបានប្រដាប់ខ្លួនចុះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យមានឃើញយើងខ្ញុំនៅអាក្រាតឡើយ ៤ ដ្បិតយើងខ្ញុំដែលនៅក្នុងត្រសាលនេះ យើងថ្ងៃមែន
ដោយមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ពិព្រោះយើងមិនចង់ដោះសំលៀកបំពាក់នេះចេញទេ គឺចង់តែស្លៀកពាក់វិញ ដើម្បី
ឱ្យជីវិតបានលេបរបស់ ដែលតែងតែស្លាប់ ឱ្យបាត់ទៅនោះ ៥ រីឯអ្នកដែលច
ានបង្កើតយើងខ្ញុំសំរាប់ការនោះឯងជាព្រះដែលទ្រង់ក៏ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ មកបញ្ជាំចិត្តយើងខ្ញុំដែរ ។

៦ ដូច្នោះ យើងខ្ញុំមានចិត្តជឿជាក់ជាដរាប ហើយដឹងថា ដែលយើងខ្ញុំនៅក្នុងរូបកាយនេះ
នោះយើងខ្ញុំនៅឃ្លាតពីព្រះអម្ចាស់ ៧ ដ្បិតយើងខ្ញុំដើរដោយជំនឿ មិនមែនដោយមើលឃើញទេ ៨ ដូច្នោះ
យើងខ្ញុំមានចិត្តជឿជាក់ ហើយក៏សុខចិត្តស្ងួចចេញពីរូបកាយនេះ ទៅនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជាជាង
៩ ហេតុនោះបានជាយើងខ្ញុំសង្វាត ឱ្យបានគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទោះនៅក្នុងរូបកាយ ឬឃ្លាតពីរូបកាយក្តី
១០ ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវទៅនៅមុខទីជំនុំជំរះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាបានទទួលតាមការដែលច
ានធ្វើ ពីកាលនៅក្នុងរូបកាយរៀងខ្លួន ទោះឈ្មោះអាក្រក់ក្តី ១១ ដូច្នោះ
ដែលស្គាល់សេចក្តីស្វែងខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះយើងខ្ញុំក៏ខំបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឱ្យជឿ តែយើងខ្ញុំជាអ្នកប្រ
ាកដច្បាស់ដល់ព្រះយើង ខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថា ដល់បញ្ហាចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១២ ដ្បិតយើង
ខ្ញុំមិនមែនផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួននឹងអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតទេ គឺយើងខ្ញុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានឱកាសនឹងអូតពីយើងខ្ញុំវិញ
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានពាក្យតបឆ្លើយ ដល់អស់អ្នកដែលអូតតែពីចរិតខាងក្រៅ
មិនមែនពីសណ្តានក្នុងចិត្តនោះទេ ១៣ ដ្បិតទោះបីយើងខ្ញុំរង្វេងស្មារតី នោះគឺរង្វេងសំរាប់ព្រះអង្គ ប
ើមានគំនិតនឹងធីងក្តី ក៏សំរាប់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១៤ ដ្បិតសេចក្តីស្រលាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទបង្ខំយើងខ្ញុំ
ដោយយើងខ្ញុំពិចារណាឃើញថា បើម្នាក់បានស្លាប់ជំនួសអ្នកទាំងអស់ នោះទាំងអស់ឈ្មោះថាបានស្លាប់ហើយ
១៥ ទ្រង់ក៏បានសុគតជំនួសមនុស្សទាំងអស់យ៉ាងនោះ គឺដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលរស់នៅ

មិនរស់សំរាប់តែខ្លួនឯងទៀត គឺរស់សំរាប់ព្រះអង្គ ដែលសុគតជំនួសគេ ហើយបានរស់ឡើងនោះវិញ ១៦៦
ានជាពីនេះទៅមុខ យើងខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកណាខាងឯសាច់ឈាមទៀតទេ តែបើយើងខ្ញុំ
ានស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទខាងសាច់ឈាមទៀតទេ តែបើយើងខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទខាងសាច់ឈាមហើយ គង់តែ
ឥឡូវនេះមិនស្គាល់ទ្រង់យ៉ាងនោះទៀតឡើយ ១៧បានជាបើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថា
ានកើតជាថ្មីហើយ អស់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើល គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ
១៨គ្រប់ទាំងអស់ក៏មកពីព្រះ ដែលទ្រង់បានផ្សះផ្សាយើងនឹងព្រះអង្គទ្រង់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយបានប្រទានការងារផ្សះផ្សារនោះ មកយើងខ្ញុំដែរ ១៩គឺពីដំណើរដែលព្រះទ្រង់គង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
កំពុងផ្សះផ្សារលោកិយនឹងព្រះអង្គទ្រង់ ឥតប្រកាន់ទោសគេទៀត ហើយទ្រង់បានប្រគល់ព្រះបន្ទូល
ពីការផ្សះផ្សារនោះមកយើងខ្ញុំ ។

២០ដូច្នោះ យើងខ្ញុំជាទូតដំណាងព្រះគ្រីស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះទ្រង់អង្វរដោយសារយើងខ្ញុំ
គឺយើងខ្ញុំអង្វរគេជំនួសព្រះគ្រីស្ទថា ចូរឱ្យបានជាមេត្រីនឹងព្រះចុះ ២១ដ្បិតឯព្រះអង្គដែលមិនបានស្គាល់
របស់នោះ នោះព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យត្រឡប់ជាតូបាប ជំនួសយើងរាល់គ្នាវិញ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នា
ានត្រឡប់ទៅជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ដោយនូវព្រះអង្គនោះឯង ។

ជំពូក ៦

៦ ១ហើយដែលយើងខ្ញុំធ្វើការជាមួយនឹងព្រះ បានជាយើងខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាថា កុំ
ឱ្យទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះ ដោយបែបឥតប្រយោជន៍ឡើយ ២ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា
"នៅវេលាដែលគាប់ចិត្តដល់អញ នោះអញបានស្តាប់ឯង ហើយក្នុងថ្ងៃសង្គ្រោះ នោះអញបានជួយឯង" មើល
ឥឡូវនេះជាវេលាដែលគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ មើល ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃសង្គ្រោះហើយ ៣យើងខ្ញុំក៏មិនបង្អាក់បង
៤ន់ចិត្តដល់អ្នកណាក្នុងកិច្ចការអ្វីឡើយ ក្រែងមានអ្នកណាថ្កោលទោសចំពោះការងារនេះ
៤ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ នោះយើងខ្ញុំផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួន ទុកដូចជាអ្នកបំរើព្រះ គឺក្នុងការទ្រាំទ្រជាច្រើន
ក្នុងការទុក្ខលំបាក ការខ្វះខាត ការចង្អៀតចង្អល់ ៥កាលគេវាយ ដាក់គុក កើតវឹកវរ ក្នុងការនឿយហត់
ចាំយាម តមអត់ ៦ដោយចិត្តស្អាត ដោយចេះដឹងដោយអត់ធ្មត់ ដោយសប្បុរស ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ស្មោះត្រង់ ៧ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ
ដោយកាន់គ្រឿងស្រ្តាវុធសុរិយ ទាំងស្តាំទាំងឆ្វេង ៨ដោយមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ហើយត្រូវអាប់ឱន
ដោយគេនិយាយអាក្រក់ ឬល្អក្តី ទុកដូចជាមនុស្សកំភូត តែពិតត្រង់ទេ ៩ដូចជាគ្មានអ្នកណាស្គាល់យើងខ្ញុំ

តែមនុស្សទាំងអស់បានស្គាល់វិញ ដូចជាហ្សែបនឹងស្លាប់ តែមើល យើងខ្ញុំរស់ទេ ដូចជាត្រូវវាយផ្ទាល់ តែមិនច
ានដល់ស្លាប់ទេ ១០ដូចជាទ័លក្រ តែកំពុងតែចំរើន ដល់មនុស្សជាច្រើន ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ
តែមានគ្រប់ទាំងអស់វិញ ។

១១ឱពួកកូនរិទ្ធិស្រី មាត់យើងខ្ញុំបើកចំពោះអ្នករាល់គ្នាហើយ ចិត្តយើងខ្ញុំបានទូលាយឡើង
១២អ្នករាល់គ្នាមិនចង្អៀតក្នុងយើងខ្ញុំទេ គឺចង្អៀតតែក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១៣
ខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាដល់កូនថា ចូរសងដូចគ្នាវិញ ដោយបើកចិត្តឱ្យទូលាយឡើងដូច្នោះដែរ ។

១៤កុំឱ្យទីមនីមស្រៀក ជា ១ នឹងមនុស្សមិនជឿឡើយ ដ្បិតឯសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់
តើមានការប្រកបអ្វីនឹងគ្នា ឬពន្លឺ និងងងឹតលាយឡំគ្នាដូចម្តេចបាន ១៥តើព្រះគ្រីស្ទ
និងអារក្សបេលាសត្រូវអ្វីនឹងគ្នា ឬអ្នកជឿមានចំណែកអ្វីនឹងអ្នកដែលមិនជឿ
១៦តើវិហារនៃព្រះសំណុំអ្វីនឹងរូបព្រះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាវិហារនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដូចជាព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងនៅក្នុងគេ ហើយនិងដើរជាមួយផង អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ
ហើយគេនឹងធ្វើជារាស្ត្រដល់អញ" ១៧ហេតុនោះបានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ចូរចេញពីកណ្តាលពួកគេទៅ ហើយញែកខ្លួនទៅដោយឡែក កុំឱ្យពាល់របស់ស្នេហាគ្រោកឡើយ
នោះអញនឹងទទួលឯងរាល់គ្នា ១៨ហើយឯងរាល់គ្នានឹងធ្វើជាកូនប្រុសកូនស្រីដល់អញ
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត" ។

ជំពូក ៧

៧ ១ដូច្នោះ ពួកសួនភ្នាអើយ ដែលមានសេចក្តីសន្យាទាំងនេះ នោះត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាសំអាតខ្លួនយើង
ពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលប្រឡាក់ខាងសាច់ឈាមចេញ ហើយខាងព្រលឹងវិញ្ញាណផង
ព្រមទាំងបង្ហើយសេចក្តីបរិសុទ្ធដោយនូវសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះ ។

២ចូរទទួលយើងខ្ញុំ យើងខ្ញុំមិនបានធ្វើខុសនឹងអ្នកណា ក៏មិនបានបង្ខូចអ្នកណា ឬបំប
ាត់អ្នកណាសោះឡើយ ៣ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ មិនមែនចង់ប្រកាន់ទោសដល់អ្នកណាទេ ដ្បិតខ្ញុំ
ាននិយាយអំពីមុនរួចហើយថា អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំ ឱ្យបានស្លាប់ឬរស់ជាមួយគ្នា ៤
ខ្ញុំទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាខ្លាំង ខ្ញុំអូតពីអ្នករាល់គ្នាខ្លាំងដែរ ខ្ញុំមានចិត្តពេញដោយសេចក្តីក្សេមក្សាន្ត
ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរលើសលប់ ពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីវេទនារបស់យើងខ្ញុំ ៥ដ្បិតកាលយើងខ្ញុំ
ានចូលទៅក្នុងស្រុកម៉ាសេដូន នោះយើងខ្ញុំឥតមានសេចក្តីស្រាកស្រាន្ត ខាងសាច់ឈាមនោះ

មានសុទ្ធតែសេចក្តីលំបាកវិញ គឺនៅខាងក្រៅមានសេចក្តីតតាំង ហើយខាងក្នុងមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
៦តែព្រះអង្គដែលកំសាន្តចិត្តពួកអ្នកដែលត្រូវបន្ទាប ទ្រង់ក៏បានកំសាន្តចិត្តយើងខ្ញុំ ដោយអ្នកទីតុសមកដល់
៧មិនមែនដោយគាត់មកដល់តែប៉ុណ្ណោះ គឺដោយព្រោះសេចក្តីក្សេមក្សាន្ត ដែលបានកំសាន្តចិត្តគាត់
ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាដែរ គាត់បានប្រាប់ពីសេចក្តីសង្វាត សេចក្តីទុក្ខព្រួយ និងសេចក្តីឧ
ស្សាហ៍របស់អ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ បានជាខ្ញុំមានចិត្តអរិតតែខ្លាំងឡើង ៨ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំបានធ្វើ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយចិត្ត ដោយសំបុត្រនោះ ខ្ញុំក៏មិនស្អាតដែរ ទោះបីបានស្តាយពីមុនក៏មែន ព្រោះខ្ញុំឃើញថា
សំបុត្រនោះបានធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយ សូម្បីតែ ១ ភ្លែតក៏មែន ៩គង់តែខ្ញុំអរក្នុងពេលឥឡូវនេះវិញ
មិនមែនដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខព្រួយទេ គឺដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាព្រួយ រហូតដល់ថា
ានប្រែចិត្តវិញទេតើ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានកើតទុក្ខព្រួយបែបដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាខូចខាតអ្វី ដោយព្រោះយើងខ្ញុំឡើយ ១០ព្រោះសេចក្តីព្រួយដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ
នោះរមែងនាំឱ្យប្រែចិត្តឡើង ប្រយោជន៍ឱ្យបានសង្គ្រោះ ជាសេចក្តីដែលមិនត្រូវស្តាយឡើយ
តែសេចក្តីព្រួយរបស់លោកិយ នោះបង្កើតសេចក្តីស្លាប់វិញ ១១ដ្បិតមើល សេចក្តីនេះឯង
គឺដែលអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយដ៏គាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះ នោះបានបង្កើត
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីសង្វាត សេចក្តីដោះសា សេចក្តីគ្មានក្តាញ់ សេចក្តីភ័យខ្លាច សេចក្តីនឹករឭក សេចក្តីឧ
ស្សាហ៍ និងសេចក្តីសងសឹកជាខ្លាំងទាំងម៉ែ្លះ អ្នករាល់គ្នាបានសំដែងយ៉ាងច្បាស់ថា
ខ្លួនបរិសុទ្ធក្នុងដំណើរនេះគ្រប់ជំពូក ។

១២ដូច្នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើសំបុត្រនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនដោយព្រោះតែអ្នកដែលធ្វើខុស
ឬដោយព្រោះអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើខុសនោះទេ គឺដើម្បីនឹងសំដែង ឱ្យឃើញសេចក្តីសង្វាតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដល់យើងខ្ញុំ នៅចំពោះព្រះទេតើ ១៣ហេតុនោះបានជាយើងខ្ញុំបានសេចក្តីក្សាន្តចិត្ត
ដោយសារសេចក្តីកំសាន្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏មានសេចក្តីអំណរលើសទៅទៀត
ដោយឃើញសេចក្តីអំណររបស់ទីតុស ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានលំហើយចិត្តគាត់ ១៤ពីព្រោះបើសិនជាខ្ញុំ
ានអូតនឹងគាត់ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណាខ្លះ នោះខ្ញុំមិនខ្មាសទេ ព្រោះសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំ
ានអូតនឹងទីតុស ពីអ្នករាល់គ្នា នោះឃើញថាពិតមែន ដូចជាសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលយើងខ្ញុំបានប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាក៏ពិតដែរ ១៥ហើយគាត់មានចិត្តស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាលើសទៅទៀត
ដោយនឹកឃើញពីអ្នករាល់គ្នាចុះចូលតាម ហើយដែលទទួលគាត់ដោយភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រ ១៦
ខ្ញុំត្រេកអរណាស់ ពីព្រោះខ្ញុំទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។

ជំពូក ៨

៨ ១បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីព្រះគុណនៃព្រះ ដែលបានផ្តល់មកក្នុងពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន នៅស្រុកម៉ាសេដូថា ២កាលមានសេចក្តីទុក្ខលំបាកកំពុងតែល្បួងគេជាខ្លាំង នោះសេចក្តីអំណរជាបរិបូរ និងសេចក្តីកំសត់ទុរគុណរបស់គេ បានបណ្តាលឱ្យគេមានចិត្តសម្រាល់លើសលប់វិញ ៣ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា គេស្ម័គ្រចិត្តតាមកំណើនគេ ហើយហួសកំណើនគេផង ៤ក៏សូមយើងខ្ញុំដោយពាក្យទទួលអង្វរ ឱ្យយើងខ្ញុំទទួលយកទានរបស់គេនេះ ដែលជាសេចក្តីប្រកបក្នុងការងារសំរាប់ពួកបរិសុទ្ធ ៥មិនមែនដូចជាយើងខ្ញុំបានសង្ឃឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ គឺគេបានប្រគល់ខ្លួនគេទៅព្រះអម្ចាស់ជាមុនដំបូង ហើយដល់យើងខ្ញុំនូវនាទីតុល្យ តាមការដែលគាត់បានចាប់ផ្តើមធ្វើហើយ ឱ្យគុណនេះបានពេញខ្នាត នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ ៧ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើគុណនេះរឹតតែច្រើនឡើង ដូចជា៖ ៨ ១ រានចំរើនក្នុងគ្រប់សេចក្តីឯទៀត គឺក្នុងសេចក្តីជំនឿពាក្យសំដី ចំណេះ សេចក្តីឧស្សាហ៍គ្រប់ជំពូក ហើយក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ដល់យើងខ្ញុំដែរ ៨ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ មិនមែនជាពាក្យបង្គាប់ទេ គឺចង់តែយកសេចក្តីឧស្សាហ៍របស់គេ មកល្បួងលមើលចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា តើពិតត្រង់ប ៩ ទេប៉ុណ្ណោះ ៩ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាហើយ ថាទោះបីទ្រង់ជាសេដ្ឋីក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានត្រឡប់ជាគ្រូ ដោយព្រះអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានមានឡើង ដោយសារសេចក្តីកម្ររបស់ទ្រង់ ១០ខ្ញុំសំដែងគំនិតខ្ញុំក្នុងការនេះដែរ ដ្បិតនេះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមធ្វើតែប៉ុណ្ណោះ គឺមានទាំងចិត្តប្រ ាថ្នាចង់ធ្វើ តាំងតែពីឆ្នាំមុនមកហើយផង ១១ឥឡូវនេះ ចូរបំពេញការនេះចុះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានបំពេញតាមដែលមាន ដូចជាបំណង ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រៀបនឹងធ្វើមកហើយនោះដែរ ១២ដ្បិតបើសិនជាប្រុងប្រៀបនឹងធ្វើហើយ នោះព្រះទ្រង់ទទួលអ្នកតាមដែលមាន មិនមែនតាមដែលគ្មាននោះទេ ១៣ការនោះមិនមែនដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទំនេរ ហើយ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីលំបាកនោះទេ គឺឱ្យបានស្មើគ្នាវិញ ឱ្យសេចក្តីបរិបូររបស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងជាន់នេះ ១៤ រានបំពេញការដែលគេខ្វះខាត ១៤ដើម្បីកាលណាគេមានបរិបូរ នោះនឹងបានបំពេញការ ដែលអ្នករាល់គ្នាខ្វះខាតវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យបានស្មើគ្នាឡើង ១៥ដូចជាសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា "អ្នកណាដែលរើសបានច្រើន នោះគ្មានសល់ឡើយ ឯអ្នកដែលរើសបានតិច នោះមិនបានខ្វះទេ" ។

១៦អរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់បានបណ្តាលចិត្តទីតុល្យ ឱ្យមានសេចក្តីឧស្សាហ៍នោះ

ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១៧គាត់បានទទួលសេចក្តីទូន្មាននោះ តែដោយព្រោះគាត់មានសេចក្តីឧស្សាហ៍លើសទៅទៀត បានជាគាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា តាមបំណងចិត្តគាត់វិញ ១៨ហើយយើងខ្ញុំបានចាត់បងប្អូនម្នាក់ ឱ្យមកជាមួយដែរ អ្នកនោះក៏មានល្បិចឈ្មោះក្នុងដំណើរល្អ នៅគ្រប់ទាំងពួកជំនុំ ១៩មិនតែប៉ុណ្ណោះ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានក៏រើសអ្នកនោះ ឱ្យបានដើរដំណើរជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ក្នុងការធ្វើទាននេះដែរ ជាការដែលយើងខ្ញុំទទួលរ៉ាប់រង សំរាប់ជាសិរីល្អដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយដើម្បីនឹងសំដែងសេចក្តីប្រុងប្រៀបរបស់អ្នករាល់គ្នា ២០ព្រមទាំងខំចៀសវាង មិនឱ្យគេបន្ទោសយើងខ្ញុំ ពីដំណើរទានដ៏បរិបូរនេះ ដែលយើងខ្ញុំទទួលរ៉ាប់រងឡើយ ២១ដ្បិតយើងខ្ញុំធ្វើការល្អ មិនមែននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់តែប៉ុណ្ណោះ គឺនៅចំពោះមនុស្សលោកដែរ ២២យើងខ្ញុំក៏ចាត់បងប្អូនម្នាក់ ឱ្យទៅជាមួយនឹងគេ ជាងអ្នកដែលយើងខ្ញុំបានលមើលជាញឹកញយ ហើយក៏ឃើញថា មានសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាច្រើន ហើយឥឡូវនេះ គាត់មានចិត្តឧស្សាហ៍លើសទៅទៀត ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាខ្លាំង ២៣វិញទីតុស គាត់ជាគូកនធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំ នៅចំពោះអ្នករាល់គ្នា ឯពួកបងប្អូនយើងខ្ញុំឯទៀតនោះ គេជាពួកអ្នកដែលពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន ចាត់ឱ្យធ្វើការ ហើយជាសិរីល្អ នៃព្រះគ្រីស្ទ ២៤ដូច្នោះ ចូរសំដែងភស្តុតាងពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយពីសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំ បានអូតពីអ្នករាល់គ្នាចុះ ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានឃើញ ព្រមទាំងនៅមុខពួកជំនុំទាំងអស់ផង ។

ជំពូក ៩

៩ ១ឯត្រង់ការជំនួយជួយដល់ពួកបរិសុទ្ធ នោះមិនចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នាទេ ២ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់សេចក្តីប្រុងប្រៀបរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ក៏បានអូតដល់ពួកម៉ាសេដូន ពីអ្នករាល់គ្នាខាងដំណើរនោះដែរថា ពួកស្រុកអាខែបានប្រុងប្រៀបជាស្រេច តាំងតែពីឆ្នាំមុនមក ហើយសេចក្តីឧស្សាហ៍របស់អ្នករាល់គ្នាបានបណ្តាលចិត្តមនុស្សជាច្រើន ៣ខ្ញុំក៏បានចាត់ពួកបងប្អូននោះមកក្រែងសេចក្តីអំនួតដែលយើងខ្ញុំអូតពីអ្នករាល់គ្នាក្នុងដំណើរនោះ បានទៅជាឥតប្រយោជន៍វិញ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរៀបចំជាស្រេច ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយមកហើយ ៤ក្រែងមានពួកស្រុកម៉ាសេដូនមកជាមួយនឹងខ្ញុំវេលាណាមិនឃើញអ្នករាល់គ្នាបានរៀបចំទេ នោះមិនចាំបាច់តែអ្នករាល់គ្នានឹងខ្មាសប៉ុណ្ណោះ គឺយើងខ្ញុំក៏នឹងខ្មាសពីសេចក្តីអំនួត ដែលយើងខ្ញុំអូត ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង ៥ដូច្នោះ ខ្ញុំបានរាប់ថា គួរនឹងទូន្មានពួកបងប្អូននោះ ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នាជាមុន ដើម្បីនឹងបំពេញគុណអ្នករាល់គ្នានោះ ឱ្យបានហើយជាមុន ដូចជាបានប្រ

របស់តាំងពីមុនមកដែរ ប្រយោជន៍ឱ្យបានរាប់ជាគុណនៃអ្នករាល់គ្នាពិត មិនមែនដូចជាយើងខ្ញុំបោកយកទេ ។

៦ខ្ញុំចង់និយាយដូច្នោះ គឺថា អ្នកណាដែលព្រោះដោយកំណាព្យ នោះនឹងច្រូតបានតិច ហើយអ្នកណាដែលព្រោះដោយសទ្ធា នោះនឹងច្រូតបានច្រើនវិញ ៧ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាធ្វើតាមដែលសំរេចក្នុងចិត្តចុះ មិនមែនដោយស្តាយ ឬដោយបង្ខំឡើយ ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់ដល់អ្នកណាដែលថ្វាយដោយអំណរ ៨ហើយព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើឱ្យគ្រប់ទាំងព្រះគុណបានចំរើនដល់អ្នករាល់គ្នា ប្រយោជន៍ ឱ្យមានទាំងអស់គ្រប់គ្រាន់ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យបានចំរើនឡើងខាងការល្អគ្រប់ជំពូក ៩ដូចសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា " ទ្រង់បានចែកសុសសាយ ទ្រង់បានប្រទានទៅពួកទ័យក្រ សេចក្តីសុចរិតទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ច" ១០រីឯព្រះដែលទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ពូជ សំរាប់អ្នកដែលព្រោះ និងអាហារសំរាប់បរិភោគផង នោះទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់ ហើយចំរើនពូជដែលអ្នករាល់គ្នាព្រោះនោះដែរ ព្រមទាំងចំរើនផលពីការសុចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាផង ១១ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹង បានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងគ្រប់ជំពូក សំរាប់ជាការសទ្ធាគ្រប់យ៉ាង ដែលនឹងបង្កើតសេចក្តីអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដោយសារយើងរាល់គ្នា

១២ពីព្រោះការជួយពួកបរិសុទ្ធនេះមិនមែនគ្រាន់តែបំពេញសេចក្តីដែលគេត្រូវការប៉ុណ្ណោះ គឺ បានចំរើនឡើងជាប្តូរហេតុដល់ព្រះដែរ ដោយសារពាក្យគេអរព្រះគុណជាច្រើន

១៣ហើយដោយគេឃើញភស្តុតាងពីការជំនួយនេះ នោះគេសរសើរដំកើងដល់ព្រះ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាសំដែងច្បាស់ថា ខ្លួនជាអ្នកចុះចូលតាមដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទពិត ហើយដោយព្រោះការសទ្ធាដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើទៅគេ និងមនុស្សទាំងអស់ផង ១៤គេក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយស្រឡាញ់ជាខ្លាំង ដោយព្រោះព្រះគុណនៃព្រះដ៏លើសលប់ ដែលសណ្តិតលើអ្នករាល់គ្នា

១៥អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រោះអំណោយទានទ្រង់ដ៏រកថ្លែងពុំបាន ។

ជំពូក ១០

១០ ១ឯប៉ុលខ្ញុំ ដែលកាលណានៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះមានបូកពាជាថោកទាប តែកាលណាឃ្លាតចេញពីអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះមានសេចក្តីក្លាហានចំពោះអ្នករាល់គ្នាវិញ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ដោយសេចក្តីសុភាពនិងសេចក្តីសំឡូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ២ក៏អង្វរអ្នករាល់គ្នាថា កាលណាខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា នោះកុំឱ្យខ្ញុំត្រូវមានសេចក្តីក្លាហានតាមដែលខ្ញុំសំរេចថា នឹងមានចំពោះអ្នកខ្លះ ដែលស្មានថាយើងខ្ញុំដើរតាមសាច់ឈាមនោះឡើយ ៣ដ្បិតទោះបីយើងខ្ញុំដើរក្នុងសាច់ឈាមមែន

គង់តែមិនតយុទ្ធតាមសាច់ឈាមទេ ៤ព្រោះគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើងខ្ញុំ
មិនមែនជារបស់ខាងសាច់ឈាមទេ គឺជាឥទ្ធិបូទីដែលមកពីព្រះ សំរាប់នឹងរំលំទីមាំមួនវិញ
៥ដែលអាចនឹងរំលាយអស់ទាំងគំនិតដែលគេរិះគិត និងគ្រប់ទាំងសេចក្តីយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
ដែលលើកខ្លួនឡើងទាស់នឹងចំណេះនៃព្រះ ព្រមទាំងនាំអស់ទាំងគំនិត ឱ្យចុះចូលស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទវិញ
៦ក៏ប្រុងប្រៀបទុកជាស្រេច និងធ្វើទោសដល់គ្រប់ទាំងសេចក្តីរឹងចេស ក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នា
ានស្តាប់បង្គាប់គ្រប់ជំពូកហើយ ។

៧អ្នករាល់គ្នាមើលតែបូកពាខាងក្រៅឬអី បើអ្នកណាជឿប្រាកដថា ខ្លួនជាបស់ផងព្រះគ្រីស្ទ
នោះត្រូវពិចារណាសេចក្តីនេះ ដោយខ្លួនឯងទៀត គឺថា យើងខ្ញុំជាបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចជាអ្នកនោះដែរ
៨ដ្បិតទោះបីខ្ញុំអូតខ្លួនហួសបន្តិច ពីអំណាចដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកយើងខ្ញុំសំរាប់នឹងស្តារចិត្តឡើង
មិនមែនសំរាប់នឹងផ្តល់អ្នករាល់គ្នាទេ នោះគង់តែខ្ញុំមិនមានសេចក្តីខ្មាសដែរ
៩ក្រែងមើលទៅដូចជាខ្ញុំចង់បំភ័យអ្នករាល់គ្នា ដោយសារសំបុត្រ ១០ដ្បិតគេថា "សំបុត្រលោកមានពាក្យធ្ងន់
ហើយមានអំណាច តែកាលណាលោកនៅជាមួយ នោះលោកខ្សោយខាងរូបសាច់វិញ
ហើយពាក្យស្រីលោកក៏គួរឱ្យមើលងាយដែរ" ១១ត្រូវឱ្យមនុស្សយ៉ាងនោះបានយល់ថា
កាលណាយើងខ្ញុំនៅជាមួយ នោះយើងខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្ត ដូចជាយើងខ្ញុំបានសរសេរចុះក្នុងសំបុត្រ
ពីកាលដែលមិនបាននៅជាមួយដែរ ១២ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនហ៊ានរាប់ខ្លួនជាមួយនឹងពួកអ្នកនោះខ្លះ ប
ង្កើមខ្លួននឹងគេ ដែលផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួនគេនោះឡើយ ពួកអ្នកនោះដែលគេវាស់ ហើយងើមខ្លួននឹងខ្លួនគេ នោះគ្មានប្រ
ាជ្ញាទេ ១៣រីឯយើងខ្ញុំ ៗ មិនព្រមអូតពីការក្រៅខ្នាតរបស់យើងខ្ញុំឡើយ គឺអូតតាមតែមាត្រាខ្នាត
ដែលព្រះដ៏ជាម្ចាស់នៃខ្នាត ទ្រង់បានចែកមកយើងខ្ញុំ ជាខ្នាតដែលបានលូកមករហូតដល់អ្នករាល់គ្នាផង
១៤ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនមែនលូករំលងហួសខ្នាតយើងខ្ញុំ ទុកដូចជាខ្នាតនោះមិនដល់អ្នករាល់គ្នានោះទេ
ពីព្រោះយើងខ្ញុំបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ
១៥ហើយយើងខ្ញុំមិនអូតពីការអ្វីក្រៅខ្នាត ដែលមនុស្សឯទៀតបានធ្វើនោះឡើយ
ដ្បិតយើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមថា កាលណាសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា បានចំរើនឡើង នោះយើងខ្ញុំនឹងប
ានដំកើងធំឡើងជាបិបូរ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តាមមាត្រារបស់យើងខ្ញុំដែរ ១៦ប្រយោជន៍ឱ្យប
ានផ្សាយដំណឹងល្អ ទៅខាងនាយអ្នករាល់គ្នាទៅទៀត ឥតអូតពីការអ្វីដែលរៀបចំជាស្រេច
ក្នុងមាត្រានៃមនុស្សឯទៀតឡើយ ១៧អ្នកណាដែលអូត នោះត្រូវអូតតែក្នុងព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ
១៨ដ្បិតមិនមែនជាអ្នកដែលផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួនឯង ដែលបានលើកតាំងនោះទេ

គឺជាអ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទុកផ្កាកវិញទេតើ ។

ជំពូក ១១

១១ ១ឱបើសិនណាជាអ្នករាល់គ្នានឹងទ្រាំទ្រ ចំពោះសេចក្តីចំកូតរបស់ខ្ញុំបន្តិចទៅអែះ
 សូមអ្នករាល់គ្នាទ្រាំទ្រនឹងខ្ញុំចុះ ២ពីព្រោះខ្ញុំប្រចណ្ឌចំពោះអ្នករាល់គ្នា ដោយសេចក្តីប្រចណ្ឌនៃព្រះ ដ្បិតខ្ញុំ
 រស់រវើកអ្នករាល់គ្នាទុក ឱ្យមានប្តីតែ ១ ទុកដូចជាក្រមុំបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីនឹងថ្វាយទៅ ព្រះគ្រីស្ទតែមួយប៉ុណ្ណោះ
 ពិតខ្ញុំខ្លាចក្រែងគំនិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង្ហូរចេញពីសេចក្តីទៀងត្រង់ខាងព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាសត្វពស់
 រាបព្រោះតនាងអេវ៉ា ដោយឧបាយកលយ៉ាងនោះដែរ ៤ពីព្រោះបើសិនជាមានអ្នកណាមក ប្រកាសប្រ
 ាប់ពីព្រះយេស៊ូវ ១ ទៀត ដែលយើងខ្ញុំមិនបានប្រកាសប្រាប់ ឬបើអ្នករាល់គ្នាទទួលវិញ្ញាណណាផ្សេងទៀត
 ដែលមិនបានទទួលពីដើម ឬដំណឹងណាផ្សេងទៀត ដែលមិនទទួលកាលពីមុន
 នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទ្រាំទ្រវិញជាមិនខាន ខ្ញុំស្មានថា ខ្លួនខ្ញុំមិនចាញ់ពួកសាវ័កយ៉ាងធំនេះ
 ក្នុងការអ្វីសោះឡើយ ៦ដ្បិតទោះបីខ្ញុំមិនប៉ុនប៉ាវខាងពាក្យសំដីក៏មែន
 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនខ្សត់ខ្សោយខាងចំណេះទេ ហើយក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ យើងខ្ញុំបានសំដែង
 ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ច្បាស់គ្រប់ជំពូកដែរ ៧កាលខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះមកអ្នករាល់គ្នាទេ
 ទាំងបន្ទាបខ្លួនខ្ញុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឆ្អឹងឡើង នោះតើឈ្មោះថាខ្ញុំបានធ្វើបាបឬអី ៨ខ្ញុំបានបង្កពួកជំនុំឯទៀត
 ដោយទទួលល្អល្អពីគេដើម្បីនឹងយកមកបំរើអ្នករាល់គ្នាវិញ ៩ហើយកាលខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា
 បើកាលណាខ្លះខាត នោះខ្ញុំមិនបានឱ្យអ្នកណាកើតទុក្ខទេ ដ្បិតពួកបងប្អូន ដែលមកពីស្រុកម៉ាសេដូន ៤
 រាជ្ជបណ្ឌិតសេចក្តីដែលខ្ញុំខ្លះនោះហើយ ខ្ញុំមិនដែលឱ្យអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខពីព្រោះខ្ញុំ ក្នុងការអ្វីសោះ
 ហើយទៅមុខក៏មិនដែលដែរ ១០ខ្ញុំប្រាប់ដោយនូវសេចក្តីពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំថា
 គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបំបាត់សេចក្តីអំនួតនេះពីខ្ញុំ នៅក្នុងស្រុកអាខែបានឡើយ ចុះតើដោយហេតុអ្វី
 ដោយព្រោះខ្ញុំមិនស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាឬអី នោះព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបហើយ ១២តែការដែលខ្ញុំធ្វើ
 ខ្ញុំនឹងចេះតែធ្វើទៅ ដើម្បីនឹងដកឱកាសចេញពីពួកអ្នកដែលរករឿង ប្រយោជន៍ឱ្យគេបានដូចជាយើងខ្ញុំ
 ក្នុងការអ្វីដែលគេអូតខ្លួននោះដែរ ១៣ដ្បិតមនុស្សយ៉ាងនោះជាសាវ័កក្លែងក្លាយ ជាអ្នករាប
 កដែលក្លែងខ្លួនធ្វើជាសាវ័កនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ១៤ហើយសេចក្តីនោះមិនជាអស្ចារ្យឡើយ
 ព្រោះអារក្សសាតាំងក៏ក្លែងខ្លួនធ្វើជាទេវតាពន្លឺដែរ ១៥ដូច្នោះ
 បើអ្នកបំរើរបស់វាក្លែងខ្លួនធ្វើជាអ្នកបំរើសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះមិនមែនជាការធំអ្វីទេ ឯចុងបំផុតរបស់គេ

នឹងបានត្រូវតាមអំពើដែលគេធ្វើដែរ ។

១៦ ខ្ញុំប្រាប់ម្តងទៀតថា កុំឱ្យអ្នកណាប្រាប់ខ្ញុំទុកដូចជាល្ងង់ខ្លៅឡើយ តែបើរាប់ទុកជាល្ងង់ខ្លៅមែន នោះត្រូវទទួលខ្ញុំ ទុកដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែរ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានអួតខ្លួនបន្តិច ទុកដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែរ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានអួតខ្លួនបន្តិច ១៧ សេចក្តីដែលខ្ញុំប្រាប់នេះ មិនមែនប្រាប់តាមព្រះអម្ចាស់ទេ គឺប្រ របបបែបដូចជាល្ងង់ខ្លៅវិញ ដោយស្មានថា ខ្ញុំមានកន្លែងអួតខ្លួនបានខ្លះ

១៨ ដ្បិតដែលមានមនុស្សជាច្រើនអួតខ្លួនខាងសាច់ឈាម នោះខ្ញុំនឹងអួតដែរ ១៩ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាដែលមានប្រ រាជ្ជា នោះចេះតែទ្រាំទ្រនឹងមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ដោយស្ម័គ្រពិចិត្តវិញ

២០ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាទ្រាំទ្រនឹងការដែលគេចាប់អ្នកប្រើ ឬបើអ្នកណាទះកំផ្លៀងអ្នកនោះផង ២១

ខ្ញុំនិយាយបែបជាបន្ទាបខ្លួន ទុកដូចជាយើងខ្ញុំខ្សោយមែន

ប៉ុន្តែ ក្នុងការអ្វីដែលអ្នកណាហ៊ាន នោះខ្ញុំក៏ហ៊ានដែរ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយល្ងង់ខ្លៅ ២២ តើគេជាពួកហេព្រើរប អ្វី ខ្ញុំក៏ដែរ គេជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឬអី ខ្ញុំក៏ដែរ គេជាពូជលោកអ័ប្រាហាំឬអី ខ្ញុំក៏ដែរ

២៣ គេជាអ្នកបំរើព្រះគ្រីស្ទឬអី (ខ្ញុំនិយាយបែបដូចជាវង្វេងស្មារតីហើយ) ខ្ញុំក៏លើសជាងគេទៅទៀត

ក្នុងការនឿយហត់លើសជាងគេ ដោយត្រូវរំពាត់ហួសល្បឿន ទាំងត្រូវជាប់គុកជាច្រើនជាងគេ ក៏ដល់នូវភាពជិតស្នាប់ជាញឹកញយ ២៤ ប្រាំដងហើយ សាសន៍យូដាវាយខ្ញុំ ៤០ រំពាត់ខ្លះ ១

២៥ គេវាយខ្ញុំនឹងដំបង ៣ ដង ខ្ញុំត្រូវសំពៅលិច ៣ ដង ខ្ញុំនៅនាសមុទ្រជ្រៅអស់ ១ ថ្ងៃ ១ យប់ ២៦

ខ្ញុំដើរដំណើរជាច្រើន ក៏មានសេចក្តីអន្តរាយនៅទន្លេ អន្តរាយដោយពួកចោរបួនអន្តរាយដោយសាសន៍របស់ខ្ញុំ អន្តរាយដោយសាសន៍ដទៃ ក៏អន្តរាយក្នុងទីក្រុង ក្នុងទីរហោស្ថាន ក្នុងមនុស្សក្នុងពួកបងប្អូនក្លែងក្លាយដែរ

២៧ ត្រូវនឿយហត់ ហើយលំបាក ត្រូវចាំយាមជាញយ ត្រូវស្រែកឃ្លាន ត្រូវអត់ជាញឹកញយ ត្រូវរងា ហើយត្រូវអាក្រាតផង ២៨ ក្រៅពីការខាងសាច់ឈាមទាំងនោះ ក៏មានសេចក្តីកង្វល់ខាងពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន ដែលប្រជ្រៀតមកលើខ្ញុំ រាល់តែថ្ងៃជានិច្ចថែមទៀត ២៩ តើអ្នកឯណាខ្សោយ ហើយខ្ញុំមិនបានខ្សោយផង តើអ្នកឯណាអាក់អន់ចិត្ត ហើយខ្ញុំមិនឈឺឆ្កាសផង ៣០ បើសិនជាគួរនឹងអួតខ្លួន

នោះខ្ញុំនឹងអួតពីសេចក្តីកំសោយរបស់ខ្លីវិញ ៣១ ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលមានព្រះពរអស់កល្បជានិច្ចទ្រង់ជ្រាបថា ខ្ញុំមិនកុហកទេ ៣២ នៅក្រុងដាម៉ាស

ចៅហ្វាយស្រុកនៃស្តេចអេរេតាស បានឱ្យគេចាំយាមទីក្រុងដោយចង់ចាប់ខ្ញុំ ៣៣ ប៉ុន្តែ មានគេដាក់ខ្ញុំក្នុងកញ្ជី សំរុតចុះ តាមបង្អួចកំផែង ឱ្យខ្ញុំរួចពីកណ្តាប់ដៃលោកចេញ ។

ជំពូក ១២

១២ ១ ប្រាកដជាគ្មានប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំអ្នកខ្លួនទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយពីការជាក់ស្តែង និងការបើកសំដែងមកពី ព្រះអម្ចាស់ទៀត ៣ខ្ញុំស្គាល់មនុស្សនោះ (ទោះបីក្នុងរូបកាយ ឬក្រៅពីរូបកាយក្តី ខ្ញុំមិនដឹងទេ មានតែព្រះដែលទ្រង់ជ្រាប) ថា ៤ អ្នកនោះបានលើកឡើងដល់ស្ថានបរមសុខ ហើយបាន ឮពាក្យដែលផ្ទៃក្រចក រាប់មិនបាន ក៏គ្មានច្បាប់ឱ្យមនុស្សណានិយាយឡើយ ៥ ខ្ញុំនឹងមានសេចក្តីអំនួតពីមនុស្សនោះ ខ្ញុំមិនអួតពីខ្លួនខ្ញុំទេ លើកតែពីសេចក្តីកំសោយរបស់ខ្ញុំចេញ ៦ ទោះបីខ្ញុំចង់អួតខ្លួន នោះគង់តែខ្ញុំមិនមែនខ្មៅល្ងង់ទេ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយតាមតែសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឈប់ស្លេចចុះក្រែងអ្នកណារាប់ខ្ញុំ ទុកជាលើសជាងភាពដែលឃើញ ឬជនិយាយពីខ្ញុំ ។

៧ ហើយក្រែងខ្ញុំកើតមានចិត្តធំ ដោយព្រោះការបើកសំដែងដ៏ហួសល្បឿននោះ បានជាមានបន្ទា ១ ចាត់មកក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ គឺជាទេវតារបស់អារក្សសាតាំង ដែលមកធ្វើទុក្ខខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំមានចិត្តធំឡើយ ៨ ខ្ញុំបានសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ ៣ ដង ឱ្យសេចក្តីនោះថយចេញពីខ្ញុំទៅ ៩ តែទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា គុណរបស់អញល្អដល់ឯងហើយ ដ្បិតកំឡាំងអញបានពេញខ្នាត ដោយសេចក្តីកំសោយ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងសូ អួតពីសេចក្តីកំសោយរបស់ខ្ញុំ ដោយអំណរជាខ្លាំង ដើម្បីឱ្យព្រះចេស្តានៃព្រះត្រីស្នូបានសណ្ឋិតនៅនឹងខ្ញុំ ១០ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំអរសប្បាយក្នុងកាលដែលមានសេចក្តីកំសោយ ក្នុងកាលដែលគេគួរតិះដៀល ក្នុងសេចក្តីសំបាក កាលគេធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយក្នុងសេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវចង្អៀតចង្អល់ ដោយយល់ដល់ព្រះត្រីស្នូ ដ្បិតកាលណាខ្ញុំខ្សោយ នោះខ្ញុំមានកំឡាំងយ៉ាងចំណានវិញ ។

១១ ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាល្ងង់ខ្លៅ ដោយសេចក្តីអំនួត គឺអ្នករាល់គ្នាបានបង្ខំខ្ញុំ ដ្បិតគួរឱ្យអ្នករាល់គ្នា រានផុកផ្តាក់ខ្ញុំវិញ ទោះបីខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនចាញ់ពួកសាវ័កធំណាមួយនោះទេ ១២ ពិតមែន មានភស្តុតាងបានកើតឡើងក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនឹងបញ្ជាក់ការងារជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំ ដោយការអត់ធន់ ដោយទិសំគាល់ ការអស្ចារ្យ និងការបូទិ៍បារមីគ្រប់យ៉ាង ១៣ តើអ្នករាល់គ្នា រានចាញ់ពួកជំនុំទៀតទាំងប៉ុន្មានយ៉ាងណាខ្លះ លើកចេញតែការដែលខ្ញុំមិនឱ្យអ្នកណាព្រួយនឹងខ្ញុំ សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសនេះឱ្យខ្ញុំផង ។

១៤ មើល ខ្ញុំរៀបរយនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា ជាគំរប់ ៣ លើកនេះហើយ ខ្ញុំក៏មិនឱ្យអ្នកណាព្រួយនឹងខ្ញុំទៀត ដ្បិតខ្ញុំមិនរកចង់បានរបស់ទ្រព្យអ្នករាល់គ្នាទេ គឺរកតែខ្លួនអ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ដ្បិតមិនគួរ ឱ្យកូនចៅត្រូវប្រមូលទុកឱ្យឪពុកម្តាយទេ គឺឪពុកម្តាយទេតើ ដែលត្រូវប្រមូលទុកឱ្យកូនវិញ ១៥ ឯខ្ញុំ ៗ

សុខចិត្តនឹងចែកចាយ ហើយនិងត្រូវហិនអស់រលីងទៅចុះ ដោយព្រោះព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា ថ្វីបើខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាកាន់តែខ្លាំងឡើងប៉ុណ្ណោះ នោះអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ក៏កាន់តែថយចុះប៉ុណ្ណោះដែរ ១៦ ទោះបីដូច្នោះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនបានឱ្យអ្នកណាមួយព្រួយនឹងខ្ញុំឡើយ តែដោយខ្ញុំឆ្លាត ឬ ានជាខ្ញុំចាប់អ្នករាល់គ្នា ដោយឧបាយកល ១៧ តើខ្ញុំបានចំណេញពីអ្នករាល់គ្នា ដោយសារអ្នកណាដែលខ្ញុំចាត់មកឬអី ១៨ ខ្ញុំបានអង្វរអ្នកទីតុសឱ្យមក ហើយបានចាត់បងប្អូនម្នាក់ ឱ្យមកជាមួយដែរ តើទីតុសបានចំណេញពីអ្នករាល់គ្នាឬអី តើយើងទាំង ២ នាក់មិនបានដើរដោយគំនិតតែ ១ ហើយតាមដានជើងដដែលទេឬអី ។

១៩ មួយទៀត តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា យើងខ្ញុំកំពុងតែដោះសារីនឹងអ្នករាល់គ្នាឬអី ឱ ពួកសួនភ្នំអើយ យើងខ្ញុំ និយាយក្នុងព្រះគ្រីស្ទនៅចំពោះព្រះ ហើយយើងខ្ញុំនិយាយគ្រប់ទាំងអស់នេះ សំរាប់នឹងស្តង់ចិត្តអ្នករាល់គ្នាឡើងទេ ២០ ដ្បិតខ្ញុំខ្លាចក្រែងកាលណាខ្ញុំមកដល់ នោះមិនឃើញអ្នករាល់គ្នា ដូចជាខ្ញុំចូលចិត្តនោះទេ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនឃើញខ្ញុំ ដូចជាអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តដែរ ក្រែងកើតមានសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក ឈ្នានីស គ្នាន់គ្នាញ់ បាក់បែកបិរហារ បង្កាច់ ឆ្អឹងឆ្អែ ហើយវិករឡើង ២១ ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកម្តងទៀត នោះព្រះនៃខ្ញុំនឹងបន្ទាបខ្ញុំនៅចំពោះអ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវយំនិងមនុស្សជាច្រើន ដែលធ្វើបាបពីមុន តែមិនបានប្រែចិត្តចេញ ពីសេចក្តីស្នាក់គ្រាក សេចក្តីកំផិត និងសេចក្តីអាសអាភាស ដែលគេបានប្រព្រឹត្តនោះឡើយ ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ នេះជាគំរប់ ៣ ដងហើយ ដែលខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា គ្រប់ការទាំងអស់នឹងបានសំរេច ដោយនូវមាត់សួរបន្ទាល់ ២ ឬ ៣ នាក់ ២ ខ្ញុំបានប្រាប់កាលពីដើម ហើយឥឡូវនេះក៏និយាយទុកជាមុន ទុកដូចជាកាលបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាក្នុងលើកទី ២ នោះនៅឡើយ ហើយសព្វថ្ងៃនេះដែលនៅឃ្លាតគ្នា ខ្ញុំសរសេរមកពួកអ្នកនោះដែលធ្វើបាបពីមុន ហើយទៅអ្នកឯទៀតទាំងអស់ដែរថា បើខ្ញុំមកម្តងទៀត នោះខ្ញុំមិនត្រាប្រណិទេ ៣ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នារកភស្តុតាងពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលដោយសារខ្ញុំ (ដែលទ្រង់មិនខ្សោយចំពោះអ្នករាល់គ្នា គឺមានព្រះចេស្តាក្នុងអ្នករាល់គ្នាវិញ ៤ ទោះបីទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង ដោយសេចក្តីកំសោយក៏ដោយ គង់តែទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅដោយព្រះចេស្តានៃព្រះដែរ ព្រោះយើងខ្ញុំខ្សោយក្នុងទ្រង់មែន តែយើងខ្ញុំនឹងរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយសារព្រះចេស្តានៃព្រះ ដែលផ្តល់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ) ។

ដូចអ្នករាល់គ្នាបានឮនូវសេចក្តីជំនឿយូរមកហើយ តើស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿយូរមកហើយ ចូរល្បួងខ្លួនមើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ឃើញថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នាទេឬអី លើកតែអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ចោលចេញប៉ុណ្ណោះ ៦តែខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា យើងខ្ញុំមិនត្រូវកាត់ចោលចេញទេ ៧ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើការអាក្រក់អ្វីឡើយ មិនមែនដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំបានរាប់ជាគួរទេ គឺប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តសេចក្តីល្អតែប៉ុណ្ណោះ ហើយ ឱ្យយើងខ្ញុំទុកដូចជាត្រូវកាត់ចេញវិញចុះ ៨ដ្បិតយើងខ្ញុំពុំអាចនឹងធ្វើអ្វី ទាស់នឹងសេចក្តីពិតបានទេ ធ្វើច ានតែអ្វីដែលសំរាប់សេចក្តីពិតវិញ ៩ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរ ក្នុងកាលដែលយើងខ្ញុំខ្សោយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានកំឡាំងឡើង តែយើងខ្ញុំអធិស្ឋានសូមសេចក្តីនេះទៀត គឺឱ្យពួកអ្នករាល់គ្នា ានគ្រប់លក្ខណ៍ទាំងអស់គ្នា ១០ហេតុនោះបានជាកាលណាខ្ញុំនៅឃ្នាតពីអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំធ្វើសំបុត្រនេះ ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកនៅជាមួយ នោះខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាដោយតឹងរឹង តាមអំណាចដែលព្រះអម្ចាស់ច ានប្រទានមកខ្ញុំ គឺសំរាប់នឹងស្តារចិត្តឡើង មិនមែននឹងផ្តល់ទេ ។

១១សេចក្តីឯទៀត បងប្អូនអើយ ចូរមានសេចក្តីអំណរ ចូរឱ្យបានគ្រប់លក្ខណ៍ ចូរ ឱ្យមានចិត្តក្សេមក្សាន្ត ចូរមានគំនិតដូចគ្នា ចូរនៅដោយមេត្រីនឹងគ្នាចុះ នោះព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីសុខសាន្ត ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ១២សូមជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយងាយរយៈងបរិសុទ្ធ ។

១៣ពួកបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នាសូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

១៤សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ហើយនិងសេចក្តីរូបរួមគ្នានឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ អាម៉ែន ។

Galatians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ដែលជាសាវ័កក មិនមែនអំពីមនុស្ស ឬ ដោយសារមនុស្សទេ គឺដោយសារព្រះយេស៊ុ គ្រីស្ទ និង ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាយ ដែលបានប្រោសឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ ឡើងនោះវិញ ២ខ្ញុំ និងពួកបងប ្អូនទាំងអស់គ្នា ដែលនៅជា មួយនឹងខ្ញុំចំពោះយើងធ្វើមកពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន នៅស្រុកកាឡាទីឆ ៣សូម ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណនិងសេចក្តី សុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងពីព្រះយេស៊ុ

វិគ្រឹស្តជា ព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ៤ ដែលទ្រង់បានប្រគល់ព្រះអង្គ ទ្រង់ទៅ ដោយព្រោះច្បាប់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីនឹងប្រោស ឱ្យយើងបានរួចពីលោកិយ ដ៏អាក្រក់សព្វថ្ងៃនេះ តាម បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ដ ៥ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ ដល់អស់កល្បជានិច្ចរៀងតទៅ ។
អាម៉ែនប៉ ។

មានដំណឹងល្អតែមួយ

ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ ពីដំណើរដែលអ្នករាល់គ្នាបានផ្លាស់ ប្រែចេញពីព្រះ ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកខ្ទង់ក្នុងព្រះ គុណនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាឆាប់ម៉្លោះ និងទៅតាមដំណឹងល្អផ្សេង ទៀតនេះ ៧ ដែលមិនមែនជាដំណឹងល្អ ១ ទៀតទេ គឺមាន មនុស្សខ្លះបំភាន់អ្នករាល់គ្នាវិញណា ហើយចង់បង្ខូចដំណឹង ល្អព្រះគ្រីស្ទផង ៨ ប៉ុន្តែ បើយើងខ្ញុំ ឬទេវតាពិស្ឋានសូតិ និង ប្រាប់ដំណឹងណាមកអ្នករាល់គ្នា ថាខុសដំណឹងល្អ ដែលយើង ខ្ញុំបានប្រាប់ហើយ នោះឱ្យគេត្រូវបណ្តាសាចុះទេ ៩ ឯសេចក្តី ដែលខ្ញុំទើបនឹងនិយាយអម្បាញ់មិញនេះ នោះខ្ញុំនិយាយម្តង ទៀតថា បើអ្នកណាប្រាប់ដំណឹងណា ខុសអំពីដំណឹងល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលហើយ ច នោះ ឱ្យគេត្រូវបណ្តា-សាចុះ!

១០ ដ្បិតតើខ្ញុំរកបញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកណា តើជាមនុស្ស ឬព្រះ? ឬចង់បំពេញចិត្តមនុស្សឬអី? ទេ បើសិនជាខ្ញុំចង់បំពេញចិត្ត មនុស្ស នោះខ្ញុំមិនមែនជាបាវបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ ។
សាវ័កប៉ុលជាមនុស្សដែលព្រះត្រាស់ហៅ

១១ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានផ្ញើប្រាប់ផង នោះមិនមែនតាមមនុស្ស ទេ ១២ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានទទួលមកពីមនុស្សទេ ក៏គ្មានអ្នកណា បង្រៀនខ្ញុំផង គឺដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបើកសំដែង វិញម ។

១៣ អ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយពីកិរិយារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុង សាសនាពួកយូដាយកាលពីដើមថា ខ្ញុំបានធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយបំផ្លាញដល់ពួកជំនុំនៃព្រះលជាខ្លាំងណាស់ ១៤ ហើយថា ខ្ញុំកំពុងតែជឿនឡើងក្នុងសាសនារបស់ពួក យូដា លើសជាងពួកសាសន៍ខ្ញុំ ដែលស្រករនឹងខ្ញុំជាច្រើន ដែរ ពីព្រោះខ្ញុំមានចិត្តឧស្សាហ៍វី តាមសណ្តាប់បុរាណ របស់ពួកយូដាយកាលខ្ញុំស លើសជាងគេសន្ធឹក ១៥ ប៉ុន្តែ កាលព្រះ ដែលរើសខ្ញុំតាំងពីផ្ទៃម្តាយមកហ ហើយបានហៅខ្ញុំឱ្យ ដោយ ព្រះគុណទ្រង់ ១៦ បានសព្វព្រះហឫទ័យ និងបើកសំដែង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ មកក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អ ពីទ្រង់ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃអ នោះខ្ញុំមិនបានទៅប្រឹក្សានឹង សាច់ឈាមទេក ១៧ ក៏មិនបានឡើងទៅឯពួកអ្នក ដែលជា សាវ័កមុនខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ គឺបានទៅឯស្រុក អារ៉ាប់ភ្លាម

រួចត្រឡប់ទៅឯក្រុងដាម៉ាស៊ីរិយូ ។

១៨ លុះក្រោយ ៣ ឆ្នាំមក ខ្ញុំបានឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់លោកពេត្រុស ក៏នៅជាមួយ នឹងលោកអស់ ១៥ ថ្ងៃ ១៩ តែមិនបានឃើញពួកសាវ័កឯទៀត ទេ ឃើញតែយ៉ាកុប ជាប្អូននៃព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ២០ រីឯ សេចក្តីដែលខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា មើលខ្ញុំនៅចំពោះ ព្រះហើយច ខ្ញុំមិនកុហកទេ ២១ ក្រោយនោះ ខ្ញុំបានមកក្នុង ស្រុកស៊ីរីច និងស្រុកគីលីកាល ២២ តែពួកជំនុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅស្រុកយូដាដ មិនបានស្គាល់មុខខ្ញុំទេ ២៣ គេគ្រាន់តែ ឮថា អ្នកដែលធ្វើទុក្ខគេកាលពីដើម ឥឡូវនេះ កំពុងផ្សាយ ដំណឹងពីសេចក្តីជំនឿ ដែលខ្លួនបានបំផ្លាញពីដើមនោះ វិញ ២៤ ហើយគេក៏សរសេរដំកើងដល់ព្រះឈរដោយព្រោះ ខ្ញុំ ។

ជំពូក ២

ការទទួលស្គាល់សាវ័កប៉ូល

២ ១ លុះកន្លងក្រោយមក ១៤ ឆ្នាំ នោះខ្ញុំបានឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀត ជាមួយនឹងបាណាច រាសត ក៏យក ទីតុសទៅជាមួយដែរ ២ ខ្ញុំបានឡើងទៅ តាមសេចក្តីដែល បើកសំដែងមក ហើយបានបង្ហាញដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំថ្លែង ប្រាប់នៅក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ឱ្យពួកអ្នកមុខបានស្គាល់ ដោយឡែក ក្រែងខ្ញុំកំពុងតែរត់ ឬបានរត់ពីដើមនោះន ជា បែបគតប្រយោជន៍យ៉ាងណា ៣ (តែមិនបង្ខំឱ្យទីតុស ជាសាសន៍ក្រេកផ ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ បានកាត់ស្បែកទេ) ៤ ដែលបង្ហាញគេដូច្នោះ គឺដោយព្រោះពួកបងប្អូនក្លែង ក្លាយព ដែលបានសិកស្ស័តចូលមក ដោយលួចលាក់ គេ បានលួចចូល ដើម្បីនឹងលបមើលភស្តុភារនៃយើងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដោយចង់នាំឱ្យយើងខ្ញុំជាប់ ចំណងវិញ ៥ តែយើងខ្ញុំមិនព្រមចុះចូលនឹងពួកនោះ សូម្បី តែ ១ ភ្លែតផង ដើម្បីឱ្យសេចក្តីពិតរបស់ដំណឹងល្អ បាននៅ ស្ថិតស្ថេរជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នា ។

៦ តែពួកអ្នក ដែលគេរាប់ទុកជាប្រសើរ ទោះបីគេជា អ្វីក៏ដោយ នោះឥតមានអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំទេ លព្រោះព្រះទ្រង់ មិនរើសមុខអ្នកណាឡើយ ៧ តែកាលគេបានឃើញថា ដំណឹងល្អសំរាប់ពួកមិនកាត់ស្បែក បានធ្វើទុកនឹងខ្ញុំស ដូចជា ដំណឹងល្អសំរាប់ពួកកាត់ស្បែក បានធ្វើទុកនឹងលោក ពេត្រុសដែរ ៨ (ដ្បិតព្រះ ដែលបណ្តាលឱ្យលោកពេត្រុស ធ្វើជាសាវ័កអដល់ពួកកាត់ស្បែក នោះបានបណ្តាលឱ្យខ្ញុំ ធ្វើ ជាសាវ័កដល់ពួកសាសន៍ដទៃដែរ) ៩ ហើយកាលបាន ឃើញព្រះគុណដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ នោះលោកយ៉ាកុប លោកកេផាសយ និងលោកយ៉ូហាន ដែលគេរាប់ទុកជា សរសរទ្រង់ លោកច

ានលូកដែលស្តាំមកទទួលខុំ និងបាណា បាសច ក្នុងសេចក្តីប្រកបគ្នា ដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំទៅសាសន៍ ដទៃឆ
ហើយលោកទៅពួកកាត់ស្បែកវិញ ១០លោកផ្តាំឱ្យ តែយើងខ្ញុំនឹងចាំពិពួកអ្នកក្រដ ជាការដែលខ្ញុំឧស្សាហ៍ខំ
ធ្វើដែរ ។

សារីកប៉ុល និងសារីកពេត្រុស

១១ប៉ុន្តែ កាលណាពេត្រុសឈរបានមកដល់អាន់ទីយូកញ នោះខ្ញុំ

ានទាស់ទទឹងនឹងលោកនៅប្រទល់មុខ ពីព្រោះ លោកគួរឱ្យបន្ទោសបាន ១២ដ្បិតមុនដែលមានអ្នកខ្លះមក
ពីលោកយ៉ាកុបដ នោះលោកបានបរិភោគជាមួយនឹងពួក សាសន៍ដទៃ តែលុះគេមកដល់ហើយ
នោះលោកដកខ្លួន ថយចេញ ដោយកោតខ្លាចដល់ពួកកាត់ស្បែកខុ ១៣ពួក សាសន៍យូដាឯទៀត
ក៏ធ្វើជាពិជាមួយនឹងលោកដែរ ដល់ ម៉្លោះបានជាបាណាបាសធរ ត្រូវបណ្តោយតាមអំពើកំពុត របស់គេទៀត ។

១៤កាលខ្ញុំឃើញថា គេមិនដើរត្រង់តាមសេចក្តីពិតនៃ ដំណឹងល្អទេណ

នោះខ្ញុំក៏សួរលោកពេត្រុសតនៅមុខមនុស្ស ទាំងអស់ថា បើលោក ដែលជាសាសន៍យូដាថ មិនប្រព្រឹត្ត
តាមទំនៀមទំលាប់សាសន៍ដទៃវិញ នោះហេតុអ្វីបានជាបង្ខំ ឱ្យសាសន៍ដទៃ ប្រព្រឹត្តដូចជាសាសន៍យូដាដូច្នោះ?
ទ

១៥ឯយើងដែលជាសាសន៍យូដាពិកំណើតធរ ហើយមិន មែនជាអ្នកដែលមានបាបក្នុងសាសន៍ដទៃ

១៦យើងដឹងថា មនុស្សមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ នោះឡើយប
គឺដោយសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វិញផ ហេតុនោះបានជាយើងជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដើម្បី
ឱ្យបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទនោះ
មិនមែនដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យទេ ពីព្រោះគ្មានមនុស្សណា
ានរាប់ជាសុចរិតដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យឡើយព ។

១៧រីឯ កាលយើងខ្ញុំកំពុងតែស្វែងរក ឱ្យបានរាប់ជា សុចរិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

នោះបើសិនជាគេឃើញយើងមាន បាបវិញភ ដូច្នោះ តើព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកចែកចាយអំពើបាបឬ អី? ទេ
មិនមែនឡើយម ១៨ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំតាំងការទាំងនោះ ឡើងវិញ ដែលខ្ញុំបានរំលំពីដើម នោះឈ្មោះថា
ខ្ញុំតាំងខ្លួន ខ្ញុំជាអ្នករំលងច្បាប់ហើយ ១៩ពីព្រោះខ្ញុំបានស្លាប់ខាង ក្រិត្យវិន័យ
ដោយសារក្រិត្យវិន័យនោះឯងយ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបាន រស់ខាងព្រះវិញ្ញា ២០ខ្ញុំ
ានជាប់គ្នាជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទល ប៉ុន្តែខ្ញុំរស់នៅ មិនមែនជាខ្ញុំទៀត គឺជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់រស់ ក្នុងខ្ញុំវិញ
ហើយដែលខ្ញុំរស់ក្នុងសាច់ឈាមឥឡូវនេះ នោះ គឺរស់ដោយសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះស

ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ក៏បានប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសខ្ញុំ ហើយឡូ ២១ខ្ញុំមិនលើកព្រះគុណនៃព្រះចោលទេ ដ្បិតបើ សិនជាសេចក្តីសុចរិតមកដោយសារក្រិត្យវិន័យអ នោះព្រះ គ្រីស្ទបានសុគតជាឥតប្រយោជន៍សោះ ។

ជំពូក ៣

ជំនឿ និងការប្រតិបត្តិតាមក្រិត្យវិន័យ

៣ ១ឱពួកអ្នកស្រុកកាឡាទីកតបើគិតអើយខ ដែលបានបើក សំដែងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកយ៉ាងច្បាស់ នៅភ្នែកអ្នករាល់ គ្នា ហើយទាំងជាប់គ្នាផងគ នោះតើអ្នកណាបានធ្វើអំពើ ដាក់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យលែងស្តាប់តាមសេចក្តីពិតវិញដូច្នោះ? ឬ ២ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះថា តើអ្នករាល់គ្នាបាន ទទួលព្រះវិញ្ញាណង ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ ឬដោយ បានស្តាប់ ទាំងមានសេចក្តីជំនឿ? ឆ ៣តើអ្នករាល់គ្នាជា មនុស្សឥតបើគិតជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះឬអី ដែលបានចាប់ផ្តើម ដោយព្រះវិញ្ញាណហើយ តើ ឥឡូវនេះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ឡើង ដោយសាច់ឈាមវិញឬ ៤តើបានរងទុក្ខច្រើនម្ល៉េះ ជាឥតប្រយោជន៍ឬអី គឺបើជាឥតប្រយោជន៍មែន ៥ឯព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកអ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើការ ឬទ្ធិ រារមីក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដោយសារអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ ឬដោយស្តាប់ ទាំងមានសេចក្តី ជំនឿវិញឬ ។

៦ដូចជាលោកអ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្តី នោះ បានរាប់ជាសេចក្តីសុចរិតដល់លោកព្យ ៧ដូច្នោះចូរដឹង ថា ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿដ ដោយសេចក្តីជំនឿ បានជាមានសេចក្តីប្រកាសប្រ រាប់មក ដល់លោកអ័ប្រាហាំ ជាមុនថា " អស់ទាំងសាសន៍នឹងបានពរដោយសារឯង" ឱ ៨ដូច្នោះ អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿ ដោយសេចក្តីជំនឿ បាន ពរជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ដែលជាអ្នកជឿដែរណា ។

១០តែអស់អ្នកដែលអាងដល់ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ ដោយសារតែព្រះ គ្រីស្ទ បានស្រឡាញ់ខ្ញុំ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា " ត្រូវបណ្តាសាហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនកាន់ខ្ជាប់តាម គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលកត់ទុកក្នុងគម្ពីរក្រិត្យវិន័យ ដើម្បីនិង ប្រព្រឹត្តតាម" ទ ១១ហើយច្បាស់ជាគ្មានអ្នកណាបានរាប់ ជាសុចរិត នៅចំពោះព្រះ ដោយសារក្រិត្យវិន័យឡើយ ពីព្រោះ " មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ ដោយអាងសេចក្តីជំនឿ" ន ១២ឯក្រិត្យវិន័យ មិនអាងសេចក្តីជំនឿទេ គឺអ្នកណាដែល អាងនឹងប្រព្រឹត្ត តាមសេចក្តីទាំងនោះបាន អ្នកនោះនឹង រស់នៅ ដោយសារសេចក្តីទាំងនោះប ១៣ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ បានលោះយើងរាល់គ្នា ឱ្យរួចពីសេចក្តីបណ្តាសារបស់ ក្រិត្យវិន័យផ ដោយទ្រង់ត្រូវបណ្តាសាជំនួសយើងរាល់គ្នា

(ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ត្រូវបណ្តាសាហើយ អ្នក ណាដែលត្រូវព្យួរនៅលើឈើ") ៣ ១៤ដើម្បី ឱ្យពររបស់ លោក អ័ប្រាហាំបានមកដល់អស់ទាំងសាសន៍ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ ក ប្រយោជន៍ឱ្យយើង បានទទួលសេចក្តីសន្យា គឺជា ព្រះវិញ្ញាណ ដោយសារសេចក្តីជំនឿម ។

ក្រឹត្យវិន័យ និងព្រះបន្ទូលសន្យា

១៥បងប្អូនអើយ ខ្ញុំនិយាយតាមបែបភាពមនុស្សថា សូម្បីតែសេចក្តីសញ្ញារបស់មនុស្ស បើគេយល់ព្រមតាំងនឹង គ្នាជាស្រេចហើយ នោះគ្មានអ្នកណានឹងលើកចោល ឬ បន្ថែមបញ្ចូលអ្វីឡើយ ១៦រីឯសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មាននោះ បានតាំងនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោករ តែទ្រង់ មិន បានមានបន្ទូលថា "នឹងពូជទាំងប៉ុន្មាន" ដូចជាមានពូជ ជាច្រើននោះទេ គឺចំពោះពូជតែ ១ វិញ ដោយថា "នឹងពូជ លោក ១ នោះឯង" ល គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៧ខ្ញុំចង់និយាយដូច្នោះ ថា សេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះ បានយល់ព្រមជាមុន នោះក្រឹត្យ វិន័យ ដែលកើតឡើង ៤៣០ ឆ្នាំវិញជាក្រោយនឹងលើកចោល ឱ្យសេចក្តីសញ្ញានោះទៅជាឥតប្រយោជន៍មិនបាន ១៨ដ្បិត បើសិនជាមរដកនោះបានមក ដោយអាងក្រឹត្យវិន័យ នោះ មិនមែនអាងសេចក្តីសន្យាទៀតទេស តែព្រះទ្រង់បានប្រ-ទានដល់លោកអ័ប្រាហាំ តាមសេចក្តីសន្យាវិញ ។

១៩ដូច្នោះ តើហេតុអ្វីបានជាមានក្រឹត្យវិន័យនោះ? គឺបាន បន្ថែមបញ្ចូល ដោយព្រោះសេចក្តីរលងច្បាប់ហាលតែ ពូជបានកើតឡើងឡ ដែលទ្រង់តាំងសេចក្តីសន្យានោះឱ្យ ដោយសារពួកទេវតាអ នៅដៃនៃអ្នកកណ្តាលម្នាក់ក ២០រីឯ អ្នកកណ្តាលខ នោះមិនមែនបង្រួបបង្រួមអ្នកណាតែម្នាក់ឯង នោះឡើយ តែចំពោះព្រះ ទ្រង់ជាព្រះតែ ១ ទេ ។

២១ដូច្នោះ តើក្រឹត្យវិន័យទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីសន្យានៃ ព្រះឬអី ? មិនមែនទេ គឺដ្បិតបើសិនជាមានក្រឹត្យវិន័យណា ប្រទានមក ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យរស់បាន នោះប្រាកដជា សេចក្តីសុចរិតនឹងមក ដោយសារក្រឹត្យវិន័យនោះហើយ ២២ប៉ុន្តែ គម្ពីរបានបង្ហាញគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងអំពើ របង ដើម្បី ឱ្យសេចក្តីដែលទ្រង់សន្យា បានប្រទានមកដល់ពួកអ្នកជឿ វិញ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

២៣តែ កាលមុនដែលមានសេចក្តីជំនឿចូលមក នោះ យើងរាល់គ្នា ត្រូវបង្ហូរនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យ គឺត្រូវឃុំទុក សំរាប់សេចក្តីជំនឿ ដែលត្រូវលេចមក ២៤បានជាក្រឹត្យ វិន័យ ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំយើងរាល់គ្នាទៅដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បី ឱ្យយើងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយអាងសេចក្តីជំនឿ ២៥តែលុះកាលសេចក្តីជំនឿបានមកដល់ នោះយើងមិនមែន នៅក្រោមអំណាច

របស់អ្នកដឹកនាំនោះទៀតទេព្យ ។

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

២៦ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាកូនព្រះដ ដោយសារសេច ក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
២៧ ព្រោះអស់អ្នកដែលបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះគ្រីស្ទ បំ នោះឈ្មោះថាបានប្រ-
ដាប់កាយដោយព្រះគ្រីស្ទហើយឌុ ២៨ គ្មានសាសន៍យូដា ឬ សាសន៍ក្រេកគ្មានបារាំង ឬ អ្នកជាល គ្មានប្រស
និងស្រី ទៀតទេណ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់រួមមកតែមួយ នៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
២៩ ហើយបើអ្នករាល់គ្នាជារបស់ ផងព្រះគ្រីស្ទ ថ នោះក៏ពេញជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ហើយទ
ក៏ជាអ្នកគ្រប់គ្រងមរដកធនាមសេចក្តីសន្យាផងន ។

ជំពូក ៤

៤ ១ ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះថា កាលអ្នក ដែលត្រូវគ្រងមរដកនៅ
ក្មេងនៅឡើយ នោះមិនផ្សេងពីបារាំងប៊ីប៊ុន្តានទេ ទោះបី ជាម្ចាស់លើទាំងអស់ក៏ដោយ
២ ដ្បិតត្រូវនៅក្នុងអំណាច ភីលឿង និងអ្នកត្រួតត្រា ដរាបដល់វេលា ដែលឪពុកបាន កំណត់ជាមុន
៣ ឯយើងរាល់គ្នាដឹងដូច្នោះដែរ កាលយើង នៅក្មេងនៅឡើយ នោះយើងត្រូវជាប់ចំណងប ក្នុងអំណាច
នៃអស់ទាំងបឋមសិក្សារបស់លោកិយផ ៤ តែលុះវេលា កំណត់បានមកដល់ព នោះព្រះទ្រង់ច
ានចាត់ព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់ភឿមកចាប់កំណើតនឹងស្ត្រីម គឺកើតក្រោមអំណាច នៃក្រិស្ទវិន័យយ
៥ ដើម្បីនឹងលោះរពួកអ្នកដែលនៅក្រោម ក្រិស្ទវិន័យ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានទទួលសគុណល ទុកជា
កូនចិញ្ចឹម ៦ ហើយដោយព្រះអ្នករាល់គ្នាជាកូន បានជា ព្រះទ្រង់ចាត់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ស
ឱ្យមកក្នុង ចិត្តអ្នករាល់គ្នាហ ឱ្យបន្តឡើងថា "អ័ប្បា ព្រះវរបិតាអើយ" ឱ្យ ៧ ដូច្នោះអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជា
រាវបំរើទៀតទេ គឺជាកូនវិញ ហើយបើជាកូន នោះនឹងបានមរដកនៃព្រះ ដោយសារព្រះ គ្រីស្ទដែរអ ។
ការប្រមូលរបស់សាវ័កប៉ុលចំពោះពួកជំនុំកាឡាទី

៨ នៅវេលានោះ កាលអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់ស្គាល់ព្រះក នោះត្រូវជាប់បំរើដល់អស់ទាំងរបស់
ដែលមិនមែនជា ព្រះពិកំណើតទេគ ៩ តែឥឡូវនេះ លុះបានស្គាល់ព្រះហើយ (តែស៊ូថា ព្រះច
ានស្គាល់អ្នករាល់គ្នាវិញជាជាង) យ នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ ទៅឯបឋមសិក្សា
ខ្សោយហើយទាបថោក ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ទៅជាប់បំរើង ម្តងទៀតនោះ? ច ១០ អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកកាន់ថ្ងៃ
ខែ រដូវ និង ឆ្នាំផ្សេងៗ ១១ ខ្ញុំខ្លាចក្រែងខ្ញុំបានធ្វើការនឿយហត់ ក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ជាឥតប្រយោជន៍ជ ។

១២បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមអង្វរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដូចខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំដូចអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នករាល់គ្នាមិនបានធ្វើអ្វីខុស នឹងខ្ញុំទេ ១៣តែអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អមក អ្នករាល់គ្នាកាលពីដើមដោយសេចក្តីកំសោយខាងសាច់ ឈាមព្យ ១៤ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលងាយ ចំពោះសេចក្តីល្អក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ ឬចោលខ្ញុំចេញ ដោយខ្ពើម នោះទេ គឺបានទទួលខ្ញុំ ទុកដូចជាទេវតានៃព្រះវិញហើយ ដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដ ១៥ដូច្នោះ សេចក្តីអំណរ ដែល អ្នករាល់គ្នាមានកាលពីដើមនោះ តើនៅឯណា? ដ្បិតខ្ញុំធ្វើ បន្ទាល់ពីអ្នករាល់គ្នាថា កាលណោះអ្នករាល់គ្នានឹងខ្វះ ភ្នែកចេញឱ្យមកខ្ញុំ បើសិនជាបាន ១៦ដូច្នោះ តើខ្ញុំបានត្រឡប់ ជាខ្មាំងសត្រូវនឹងអ្នករាល់គ្នាវិញ ដោយព្រោះតែនិយាយ សេចក្តីពិតឬអី? ប

១៧គេមានសេចក្តីខុសៗហើយដល់អ្នករាល់គ្នាណាស់ តែ មិនល្អទេ គឺគេចង់តែឱ្យអ្នករាល់គ្នាចោលយើងខ្ញុំចេញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រឹងសង្វាតទៅតាមគេវិញ ១៨គួរឱ្យមានសេចក្តីសង្វាត ខាងការល្អជាដរាទៅ មិនមែនតែក្នុង កាលដែលខ្ញុំនៅជាមួយប៉ុណ្ណោះឡើយ ១៩កូនចៅអើយណ ខ្ញុំ លំបាកក្នុងចិត្តជាពន់ពេកដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀត ទាល់តែព្រះគ្រីស្ទបានកម្រាមរូបរាង ក្នុងអ្នករាល់គ្នាឡើងត ២០ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យ ខ្ញុំបានផ្លាស់ពាក្យសំដីចេញ ដ្បិតខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ស័យ ពី ដំណើរអ្នករាល់គ្នាណាស់ ។ នាងហាការ និង នាងសារ៉ា

២១អ្នករាល់គ្នា ដែលចង់នៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ អើយថ សូមប្រាប់មកខ្ញុំ តើមិនសេចក្តីដែលក្រិត្យវិន័យថា ទេឬអី ២២ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា លោកអ័ប្រាហាំ មានកូន ២ មួយកើតពីបារស្រីទ ហើយមួយពីស្រីអ្នកជាធ ២៣តែកូនដែលកើតពីបារស្រី នោះបានកើតតាមសាច់ ឈាមន ហើយ១ដែលកើតពីអ្នកជា បានកើតតាមសេចក្តី សន្យាវិញប ។

២៤នោះជាសេចក្តីប្រៀបធៀប គឺស្រ្តីទាំង ២ នេះជាគំរូ ពីសេចក្តីសញ្ញា ២ ច្បាប់ មួយមកពីភ្នំសីណាយ ក៏បង្កើត សភាពជាបារស្រី នោះគឺជានាងហាការ ២៥ដ្បិតនាង ហាការទុកដូចជាភ្នំសីណាយ នៅស្រុកអារ៉ាប់ ហើយក៏ត្រូវ នឹងក្រុងយេរូសាឡឹមសព្វថ្ងៃនេះ ជាក្រុងដែលជាប់បរិវេ ជាមួយនឹងកូនចៅផង ២៦តែក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលនៅ ស្ថានលើផ នោះជាស្រីអ្នកជាវិញ ដែលជាម្តាយយើងទាំង អស់គ្នា ២៧ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ឱនាងអារ ដែលមិនបង្កើតកូនអើយ ចូរអរសប្បាយឡើង ឱនាយដែល មិនបានឈឺនឹងសំរាលអើយ ចូរឆ្ងាយសំរែកឡើងចុះ ពីព្រោះកូនរបស់នាងដែលគ្មានគូ នោះច្រើនជាងកូននៃ នាងដែលមានប្តីទៅហើយ" ។

២៨តែបងប្អូនអើយ យើងរាល់គ្នាជាកូនតាមសេចក្តី សន្យា ដូចជាលោកអ័សាក់ដែរ ២៩តែ

ឥឡូវនេះ ក៏ដូចជា កាលពីដើម ដ្បិតកូនដែលកើតតាមសាច់ឈាមម បានធ្វើទុក្ខ
ដល់កូនដែលកើតតាមព្រះវិញ្ញាណវិញ្ញាយ ៣០តែតម្កិរថាដូច ម្តេច គឺថា "ចូរដេញបាវស្រីនឹងកូនវាចេញ
ដ្បិតកូនរបស់ បាវស្រី មិនត្រូវគ្រងមរដក ជាមួយនឹងកូនរបស់ស្រីអ្នកជា ឡើយ" រ ៣១ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ
យើងរាល់គ្នាមិនមែនជាកូន របស់បាវស្រីទេ គឺជាកូនរបស់ស្រីអ្នកជាវិញ ។

ជំពូក ៥

សេរីភាពនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

៥ ១ព្រះគ្រីស្ទបានប្រោសយើងឱ្យរួចហើយស ដូច្នោះ ចូរអ្នក រាល់គ្នាឈរឱ្យមាំមួនហ ក្នុងសេរីភាពនោះចុះ កុំ
ឱ្យត្រូវជាប់ ចំណងជាបាវបំរើទៀតឡើយឡូ ។

២នៃ ប៉ុលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នករាល់គ្នាទទួល កាត់ស្បែកអ

នោះព្រះគ្រីស្ទគ្មានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា សោះ ៣ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ម្តងទៀត ដល់អស់មនុស្សដែល
កាត់ស្បែកហើយថា អ្នកនោះឯងជាអ្នកជំពាក់ក្រិត្យវិន័យ នឹងត្រូវធ្វើតាមគ្រប់ជំពូកក

៤អ្នករាល់គ្នាណាដែលពឹងដល់ ក្រិត្យវិន័យ ឱ្យបានរាប់ជាសុចរិតខ នោះត្រូវកាត់ចេញពី ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកច
ានឆ្លាក់ចេញពីព្រះគុណហើយគ ៥ដ្បិតយើង រាល់គ្នាអាងសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីនឹងរងចាំដោយនូវព្រះ វិញ្ញាណ
ឱ្យបានសេចក្តីសុចរិត ដែលយើងសង្ឃឹមចង់បាន នោះយ ៦ពីព្រោះក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិង ដែលកាត់ស្បែកឬ
មិនកាត់ នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេច មានប្រយោជន៍តែ សេចក្តីជំនឿ

ដែលប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះឆ

៧អ្នករាល់គ្នាបានរត់យ៉ាងលឿនហើយជ តើអ្នកណាបាន យាត់ឈមិនឱ្យស្តាប់តាមសេចក្តីពិតវិញ

៨ការបញ្ចុះបញ្ចូល នេះមិនមែនមកពីព្រះ ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាទេព្យ ៩ដំបែតែបន្តិច អាចធ្វើ
ឱ្យមេរៀនទាំងអស់ដោយឡើងបានដ ១០ខ្ញុំ ទុកចិត្តបំរើអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ថា អ្នករាល់គ្នា
នឹងគ្មានគំនិតណាផ្សេងទៀតឡើយឌ តែអ្នកដែលបំរាន់អ្នក រាល់គ្នាឈរនោះនឹងត្រូវទោសវិញ
ទោះបីជាអ្នកណាក៏ដោយ ១១ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ បើសិនជាខ្ញុំនៅតែប្រដៅឱ្យគេកាត់ ស្បែក
នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេ នៅតែបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ ទៀត? ណ បើប្រដៅដូច្នោះ នោះសេចក្តីបង្អាក់បង
្រង់តពីរឿង ឈឺគ្នាងត្រូវបាត់ហើយ ១២បើពួកអ្នកដែលបំរាន់អ្នករាល់ គ្នាថា បានកាត់ខ្លួនគេចោលចេញ
នោះខ្ញុំចូលចិត្តណាស់ ។

១៣បងប្អូនអើយ ព្រះទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នាមក ឱ្យ មានសេរីភាពទ តែកុំឱ្យប្រើសេរីនោះ

ទុកជាឱកាសដល់ សាច់ឈាមឡើយច គឺត្រូវឱ្យបំរើគ្នាទៅវិញទៅមកន ដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់វិញ
១៤ដ្បិតក្រិត្យវិន័យទាំងមូល បាន សំរេចមកក្នុងពាក្យតែ ១ ម៉ាត់នេះថា "ចូរឯងស្រឡាញ់ អ្នកជិតខាង
ដូចខ្លួនឯង" ប ១៥បើអ្នករាល់គ្នាចេះតែប្រខាំ ហើយហែកគ្នាស៊ីទៅវិញទៅមក នោះត្រូវប្រយ័ត្នចុះ ក្រែង
លោវិនាសអស់រលីងទៅ ។

ការដើរដោយព្រះវិញ្ញាណ

១៦តែខ្ញុំប្រាប់ថា ចូរដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណផ នោះអ្នករាល់ គ្នានឹងមិនបំពេញសេចក្តីប៉ងប្រ
រាថ្នាខាងសាច់ឈាមទេ ១៧ដ្បិតសាច់ឈាមតែងតែប៉ងប្រាថ្នាទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណ ឯព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់ក៏ទាស់នឹងសាច់ឈាមដែរក សេចក្តី ទាំង ២ នោះប្រឆាំងនឹងគ្នា ដល់ម៉្លេះបានជាអ្នករាល់គ្នា
រកធ្វើការដែលចង់ធ្វើទៅមិនកើតម ១៨បើព្រះវិញ្ញាណយ ទ្រង់នាំអ្នករាល់គ្នាវិញ
នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅក្រោម បន្ទុកក្រិត្យវិន័យទៀតទេ ។

១៩រីឯកិច្ចការខាងសាច់ឈាម នោះប្រាកដច្បាស់ហើយ គឺជាសេចក្តីកំផិត សហស្សន័យ ស្លោកគ្រោគ
អាសអាភាស ២០ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ មន្តអាគមសំអប់គ្នា ឈ្មោះប្រកែក ឈ្មានិស កំហឹង ទាស់ទែងគ្នា ច
ាក់បែក បក្សពួក ២១ច្រណែន កាប់សំឡាប់ប្រមឹក ស៊ីផឹកជ្រុល និងការអ្វីទៀត
ដែលស្រដៀងនឹងសេចក្តីទាំងនេះផងរ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាទុកជាមុនដូចជាបានប្រាប់រួចមកហើយថា
អស់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះ នោះមិនបានគ្រងនគរព្រះ ទុកជាមរដក ឡើយស ។

២២តែឯផលផ្លែហៃនៃព្រះវិញ្ញាណវិញ នោះគឺសេចក្តី ស្រឡាញ់ឡ អំណរអរ មេត្រីភាពអ អត់ធ្មត់
សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ២៣ស្ងួតបូត ហើយដឹងខ្មាតក គ្មានក្រិត្យវិន័យណា
ទាស់នឹងសេចក្តីយ៉ាងនោះទេ ២៤ហើយអស់អ្នកដែលជា របស់ផងព្រះគ្រីស្ទ នោះច
ានឆ្កាងសាច់ឈាមហើយគ ព្រម ទាំងសេចក្តីរិជ្ជូល និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាទាំងប៉ុន្មានផងយ
២៥បើសិនជាយើងរស់ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណង នោះត្រូវដើរ ដោយព្រះវិញ្ញាណដែរ ២៦កុំ
ឱ្យយើងរាល់គ្នារកកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ដែលឥតប្រយោជន៍ច ទាំងចាក់រុក ហើយឈ្មានិសគ្នាទៅ វិញទៅមកឡើយ ។

ជំពូក ៦

ការធ្វើល្អចំពោះមនុស្សទាំងអស់

៦ ១ឱបងប្អូនអើយ បើបានទាន់ឃើញមនុស្សណាធ្វើខុសអ្វីនោះអ្នករាល់គ្នាដែលដើរដោយព្រះវិញ្ញាណឆ
ចូរដរាប អ្នកនោះជដោយចិត្តសុភាព ព្រមទាំងប្រយ័ត្នខ្លួនឯងផង ក្រែងត្រូវសេចក្តីល្ងង់ដែរ

២ចូរយកអាសាគាទៅវិញទៅ មក យ៉ាងនោះទើបបានសំរេចតាមក្រិត្យវិន័យនៃព្រះ គ្រីស្ទ
៣ដ្បិតបើអ្នកណាគិតស្មានថាខ្លួនជាអ្វី ៗ ព្រោះ តែមិនជា អ្វីសោះ អ្នកនោះឈ្មោះថាបញ្ឆោតខ្លួនឯងហើយដ ៤ចូរ
ឱ្យ គ្រប់គ្នាស្រឡាតការ ដែលធ្វើរឿង ៗ ខ្លួន នោះនឹងមាន សេចក្តីអំនួតចំពោះតែខ្លួនឯងប៉ុ
មិនមែនចំពោះអ្នកណា ទៀតទេ ៥ដ្បិតគ្រប់គ្នាត្រូវទទួលបន្ទុកជារបស់ខ្លួនឯង ។

៦អ្នកណាដែលមានគ្រូបង្រៀនខាងព្រះបន្ទូល នោះត្រូវ ចែកគ្រប់ទាំងរបស់ល
ឱ្យដល់គ្រូនោះផងណា ។

៧កុំឱ្យច្រឡំឡើយត និងបញ្ឆោតព្រះមិនបានទេ ដ្បិតពូជ ណាដែលមនុស្សព្រោះចុះ នោះនឹងច្រូតច
ានពូជនោះឯង វិញថ ៨អ្នកណាដែលព្រោះខាងសាច់ឈាមរបស់ខ្លួនទេ និង ច្រូតច
ានសេចក្តីពុករលួយពីសាច់ឈាមនោះឯងទេ តែអ្នក ណាដែលព្រោះខាងព្រះវិញ្ញាណ នោះនឹងច្រូតបានជីវិត
អស់កល្បជាតិច្នៃ ពីព្រះវិញ្ញាណវិញ្ញាណ ៩កុំឱ្យយើងណាយចិត្ត និងធ្វើការល្អឡើយប ដ្បិតបើមិនរសាយចិត្តទេ
នោះដល់ កំណត់យើងនឹងច្រូតបានហើយថ ១០ដូច្នោះ កាលណាយើង មានឱកាស នោះត្រូវធ្វើការល
១១ដល់មនុស្សទាំងអស់ ហើយ គិតដល់ពួកអ្នកជឿរកជាដើម ។

ការកាត់ស្បែក និងជីវិតថ្មី

- ១១សូមមើលអក្សរធំទាំងម៉្លេះនេះ ដែលខ្ញុំសរសេរ ដោយដៃខ្ញុំ ផ្ទៃមកអ្នករាល់គ្នាម!
- ១២អស់អ្នកណាដែលចង់បាន ឬកពាល្តខាងសាច់ឈាមយ នោះគេបង្ខំឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួល កាត់ស្បែករ
ដើម្បីឱ្យតែខ្លួន គេបានរួចពីសេចក្តីបៀតបៀនល ដោយព្រោះឈឺឆ្កាងនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ១៣ដ្បិតពួកអ្នកដែល
ទទួលពិធីកាត់ស្បែកនោះ គេ មិនទាំងកាន់តាមក្រិត្យវិន័យផង តែគេចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា កាត់ស្បែកវិញ ដើម្បី
ឱ្យគេបានអូតខ្លួន ខាងឯសាច់ឈាម របស់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះស ១៤ឯខ្ញុំ កុំបីឱ្យខ្ញុំអូតខ្លួនឡើយ អូតច
ានតែពីឈឺឆ្កាងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើងរាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ដែលដោយសារទ្រង់ នោះ
លោកិយបានត្រូវជាប់ឆ្កាងខាងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំខាងលោកិយ ដែរឡ ១៥ដ្បិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ដែលកាត់ស្បែក ឬមិន កាត់ នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេអ ដែលហៅថាមានប្រ- យោជន៍
នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេ ដែលហៅថាមាន ប្រយោជន៍ នោះមានតែកើតជាថ្មីវិញប៉ុណ្ណោះក ១៦សូមឱ្យ
អស់អ្នកដែលដើរតាមមាត្រានេះ បានប្រកបដោយសេចក្តី សុខសាន្ត និងសេចក្តីមេត្តាករុណាចុះ
ព្រមទាំងសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលនៃព្រះផង ។

១៧អំពីនេះទៅមុខ កុំឱ្យអ្នកណារំខានចិត្តខ្ញុំទៀតឡើយ
ដ្បិតខ្ញុំជាប់មានស្នាមត្រាខរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅខ្លួនខ្ញុំ ហើយ ។

១៨បងប្អូនអើយ សូមឱ្យព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់អ្នករាល់ គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូ វិគ្រីស្ទ ជាព្រះ អម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

Ephesians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសារីករបស់ផងព្រះយេស៊ូវិគ្រីស្ទ ដោយនូវបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ ធ្វើមកពួកបរិសុទ្ធ ដែលនៅក្រុងអេភេសូរ ជាពួកអ្នកស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិគ្រីស្ទ ២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ វិគ្រីស្ទ ។

៣សូម សរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវិគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ ៤តាមដែលទ្រង់បានរើស យើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកំណើតលោកិយមក ប្រយោជន៍ ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ៥ពីព្រោះទ្រង់បានដំរូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន សំរាប់ឱ្យទ្រង់បានទទួលយើងជាកូនចិញ្ចឹម ដោយសារព្រះគ្រីស្ទតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ ៦ដើម្បីនឹងសរសើរដល់ព្រះគុណដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដែលបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នាទេ ក្នុងព្រះរាជបុត្រាស្នូនភ្នំរបស់ទ្រង់ ៧ហើយយើងបានសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ គឺជាសេចក្តីប្រោសឱ្យរួចពីទោស តាមព្រះគុណដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែងនៃទ្រង់ ៨ដែលបានផ្តល់មកយើងជាបរិបូរ ដោយនូវប្រាជ្ញា និងដ៏រិះសព្វគ្រប់ ៩ព្រមទាំងសំដែង ឱ្យយើងរាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីអាទិកំបាំង នៃព្រះហឫទ័យទ្រង់ តាមគំនិតដែលទ្រង់បានគិតសំរេច ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ១០សំរាប់ការកាន់កាប់ត្រួតត្រា ក្នុងកាលដែលពេលពេញកំណត់បានមកដល់ ដើម្បីនឹងបំព្រួមគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងរបស់នៅផែនដីផង ១១ ឱ្យរួមគ្នាមកក្នុងទ្រង់ ដែលយើងរាល់គ្នាបានកេរ្តិ៍អាករក្នុងទ្រង់ដែរ ដោយទ្រង់បានដំរូវយើងទុកជាមុន តាមដ៏រិះសំរេចរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តាមដែលគាប់ព្រហឫទ័យទ្រង់ ១២ប្រយោជន៍ ឱ្យយើងខ្ញុំ ដែលបានទុកចិត្តលើដល់ព្រះគ្រីស្ទជាមុន បានសំរាប់និងសរសើរដល់សិរីល្អទ្រង់ ១៣អ្នករាល់គ្នា ក៏បានឮព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត គឺជាដំណឹងល្អពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយសារទ្រង់ដែរ

ហើយកាលអ្នករាល់គ្នាបានជឿហើយ នោះទ្រង់ក៏ដៅចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានសន្យា
១៤ព្រះវិញ្ញាណនោះទ្រង់ជាទីបញ្ជាំចិត្ត ពីដំណើរកេរ្តិ៍អាការរបស់យើងរាល់គ្នា ទាល់តែបានលោះរបស់កំណាត់
ដែលទ្រង់បានទិញទុកឱ្យយើងនោះ សំរាប់ជាសេចក្តីសរសើរដល់សិរិល្អនៃទ្រង់ ។

១៥ដោយហេតុនោះ កាលខ្ញុំព្រះនិយាយពីសេចក្តីជំនឿដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
ហើយនិងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលមានដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ១៦នោះខ្ញុំមិនដែលលែងអរព្រះគុណ
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺខ្ញុំតែងដំណាលពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំវិញ
១៧ដើម្បីនឹងសូមឱ្យព្រះនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង គឺជាព្រះវរបិតាដ៏មានសិរិល្អ បានប្រទាន
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានព្រះវិញ្ញាណ ដែលប្រោសឱ្យមានប្រាជ្ញា ហើយក៏បើកសំដែង ឱ្យដឹងពីដំណើរស្តាប់ទ្រង់
១៨ដើម្បីឱ្យភ្នែកចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា បានភ្លឺឡើង ប្រយោជន៍ឱ្យបានដឹងថា ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នា
នោះមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងណា ហើយថា សិរិល្អដ៏ប្រសើរក្រៃលែងនៃមរដកទ្រង់
ក្នុងពួកបរិសុទ្ធជាយ៉ាងណាផង ១៩ហើយថា
ព្រះចេស្ដាដ៏ខ្លាំងលើសលន់របស់ទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នាដែលជឿយ៉ាងណាដែរ តាមដែលកំឡាំងទ្រង់ដ៏មានប
ុទ្ធិបានពូកែនឹងធ្វើ ២០ជាព្រះចេស្ដាដែលទ្រង់បានសំដែងចេញ ដោយប្រោសព្រះគ្រីស្ទ
ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងតាំងឱ្យគង់ខាងស្តាំទ្រង់ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ ២១ឱ្យខ
្ពស់ជាងអស់ទាំងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាច មានបូទិ៍បារមី និងពួកមេទាំងប៉ុន្មាន
ហើយគ្រប់ទាំងឈ្មោះដែលបានតាំងឡើងដែរ មិនមែនតែក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះតែប៉ុណ្ណោះ
គឺទៅក្នុងអនាគតខាងមុខទៀតផង ២២ហើយទ្រង់បានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមព្រះប
ាទនៃព្រះរាជបុត្រា ទាំងប្រទានទ្រង់មកធ្វើជាសិរិល្អលើគ្រប់ទាំងអស់ ដល់ពួកជំនុំ ដែលជារូបកាយទ្រង់
២៣គឺជាសេចក្តីពោរពេញរបស់ព្រះអង្គ ដែលបំពេញគ្រប់ទាំងអស់ ក្នុងទាំងអស់ ។

ជំពូក ២

២ ១ពីដើម អ្នករាល់គ្នាក៏ស្លាប់ក្នុងការរំលង ហើយក្នុងអំពើបាបដែរ ២ជាការដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត
តាមរបៀបលោកិយនេះ គឺតាមមេគ្រប់គ្រងរាជ្យលើអាកាស ជាវិញ្ញាណ ដែលសព្វថ្ងៃនេះ
បណ្តាលមកក្នុងពួកមនុស្សរឹងចេស ៣យើងរាល់គ្នាទាំងអស់ក៏បានប្រព្រឹត្តក្នុងពួកនោះពីដើមដែរ
ដោយសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់សាច់ឈាមយើងទាំងប្រព្រឹត្តសេចក្តីដែលសាច់ឈាម និងគំនិតយើងចង់បានផង
ហើយតាមកំណើតយើង នោះយើងជាមនុស្សជាប់ក្នុងសេចក្តីខ្ជាប់ ដូចជាមនុស្សឯទៀតដែរ ៤ប៉ុន្តែ

ព្រះដែលទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏លើសលប់ ដោយព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ជាខ្លាំង
ដែលទ្រង់មានដល់យើងរាល់គ្នា ៥ក្នុងកាលដែលយើងនៅស្លាប់ក្នុងការរំលងនៅឡើយ នោះទ្រង់បានប្រោស
ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ គឺដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ ៦ហើយទ្រង់ច
ានប្រោសឱ្យយើងរស់ឡើងវិញ ក៏ឱ្យយើងអង្គុយជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ដែរ ៧ដើម្បីឱ្យទ្រង់ច
ានសំដែង ឱ្យអស់ទាំងកល្យាណខាងមុខ បានឃើញព្រះគុណដ៏ធ្ងន់លើសលប់របស់ទ្រង់ ដោយសេចក្តីសប្បុរស
ដែលទ្រង់ផ្តល់មកយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៨ដ្បិតដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ
ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីនោះក៏មិនមែនកើតពីអ្នករាល់គ្នាដែរ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ
៩ក៏មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តដែរ ក្រែងអ្នកណាអួតខ្លួន ១០ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាស្នាដៃ
ដែលទ្រង់បង្កើតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សំរាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំជាមុន ឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាម ។

១១ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំថា កាលពីដើមអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃខាងសាច់ឈាម

ដែលពួកទទួលកាត់ស្បែកក្នុងសាច់ ដោយដៃមនុស្ស គេហៅអ្នករាល់គ្នាជាពួកមិនកាត់ស្បែកវិញ
១២នៅវេលានោះ អ្នករាល់គ្នានៅទីទៃពីព្រះគ្រីស្ទ ក៏ឃ្នាតចេញពីអំណាចជាតិអ៊ីស្រាអែលផង
ជាមនុស្សដទៃខាងសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានសន្យាទុក ក៏ឥតមានទីសង្ឃឹម
ហើយគ្មានព្រះក្នុងលោកិយនេះដែរ ១៣តែឥឡូវនេះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះអ្នករាល់គ្នា
ដែលពីដើមនៅឆ្ងាយ បានមកជិតវិញ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ ១៤ដ្បិតទ្រង់ជាស្ថានមេត្រីនៃយើងរាល់គ្នា
ទ្រង់បានធ្វើឱ្យទាំង ២ រួចគ្នាតែ ១ ហើយបានរុះរើជញ្ជាំងដែលខាន់កណ្តាលចេញ ១៥ព្រមទាំងបំប
ាត់ក្រិត្យវិន័យដែលមានបញ្ញត្តិ និងសេចក្តីហាមប្រាមទាំងប៉ុន្មានចេញ ដើម្បីឱ្យបានយកទាំង ២ មក
បង្កើតជាមនុស្សថ្មីតែ ១ ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ដោយតាំងជាស្ថានមេត្រីឱ្យ ១៦ហើយឱ្យទ្រង់បានផ្សះផ្សាទាំង ២
នឹងព្រះ ក្នុងរូបកាយតែ ១ ដោយសារលើឆ្កាង ព្រមទាំងរំងាប់សេចក្តីសំអប់គ្នា ដោយលើឆ្កាងនោះឯង
១៧ហើយកាលទ្រង់បានយាងមក នោះទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អ
គឺជាសេចក្តីមេត្រីដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅឆ្ងាយ និងដល់ពួកអ្នកដែលនៅជិតផង ១៨ដ្បិតដោយសារទ្រង់
នោះយើងទាំង ២ សាសន៍មានផ្លូវចូលទៅដល់ព្រះវរបិតា ដោយព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ១៩ដូច្នោះ
អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាអ្នកដទៃ ឬជាអ្នកគ្រាន់តែសំណាក់នៅទៀតទេ គឺជាជាតិតែ ១ និងពួកបរិសុទ្ធ
ជាពួកដំណាក់ព្រះវិញ ២០ដែលបានស្តារឡើងលើដើងជញ្ជាំងនៃពួកសាវ័ក និងពួកហោរា ហើយព្រះយេស៊ូ
វិគ្រីស្ទនោះឯង ទ្រង់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ២១ដែលដោយសារទ្រង់ ដំណាក់ទាំងមូលនោះបានផ្គុំភ្ជាប់គ្នា
ទាំងចំរើនឡើងជាវិហារបរិសុទ្ធក្នុងព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្តារឡើងក្នុងទ្រង់ដែរ

សំរាប់ជាលំនៅនៃព្រះដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ ហេតុនោះបានជាប៉ុល ដាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំជាប់គុកនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ជាពួកសាសន៍ដទៃ ២ គឺបើតិចណាស់ អ្នករាល់គ្នាបានពន្យល់និយាយពីការត្រួតត្រារបស់ព្រះគុណនៃព្រះ ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំសំរាប់អ្នករាល់គ្នាថា ៣ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យខ្ញុំស្គាល់ការអាទិកំបាំង ដោយការបើកសំដែង ដូចជាខ្ញុំសរសេរយ៉ាងខ្លីពីកាលមុនដែរ

៤ កាលណាអ្នករាល់គ្នាមើលសំបុត្រនោះ នោះនឹងអាចយល់ពីចំណេះខ្ញុំ ខាងការអាទិកំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទបាន ៥ ជាការអាទិកំបាំងដែលកាលនៅអស់ទាំងគ្រាជាន់មុន មិនបានប្រទានឱ្យពួកមនុស្សជាតិស្គាល់ ដូចជាការសំដែងមកឱ្យពួកសាវ័ក និងពួកហោរាបរិសុទ្ធស្គាល់ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណសព្វថ្ងៃនេះទេ

៦ គឺដែលពួកសាសន៍ដទៃ បានត្រឡប់ជាអ្នកគ្រងមរដកជាមួយគ្នា និងជារូបកាយជាមួយគ្នា ហើយជាអ្នកទទួលចំណែកនៃសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ជាមួយគ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរ ដោយសារដំណឹងល្អ ៧ ខ្ញុំបានធ្វើជាអ្នកបំរើដំណឹងល្អនោះ តាមព្រះគុណនៃព្រះ ជាអំណោយទានដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ តាមដែលព្រះចេស្ដាទ្រង់ពូកែនឹងធ្វើ ៨ ទ្រង់បានប្រទានព្រះគុណនេះ គឺជាសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ប្រមាណមិនបានមកខ្ញុំដែលជាអ្នកតូចជាងបំផុត ក្នុងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ឱ្យខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ៩ ហើយឱ្យខ្ញុំបានបំភ្លឺដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ ពីសេចក្តីប្រកបក្នុងការអាទិកំបាំង ដែលលាក់ទុកក្នុងព្រះ តាំងពីអស់កល្បរៀងមក ជាព្រះដែលទ្រង់បង្កើតរបស់សព្វសារពើ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១០ ដើម្បីឱ្យពួកគ្រប់គ្រង និងពួកមានអំណាចនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ បានស្គាល់ពីប្រាជ្ញានៃព្រះដ៏មានជាច្រើនយ៉ាងណាស់ ដោយសារពួកជំនុំ ១១ តាមគំនិតសំរេចតាំងពីអស់កល្បរៀងមក ដែលទ្រង់បានគិតស្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ១២ ហើយក្នុងទ្រង់ យើងរាល់គ្នាក៏មានសេចក្តីក្លាហាន និងច្បាប់ចូលដោយទុកចិត្ត ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ដែរ ១៣ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នា កុំឱ្យរសាយចិត្តដោយការដែលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ជាការដែលមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នានោះឡើយ ដ្បិតការនោះជាសិរិល្អដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ។

១៤ ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំលុតជង្គង់ នៅចំពោះព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ១៥ដែលគ្រប់ទាំងគ្រូនៅស្ថានសួគ៌ ហើយនៅផែនដី មាននាមត្រកូលពីទ្រង់មក
១៦ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានប្រោសប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានព្រះចេស្ដា ចំរើនកំឡាំងនៃមនុស្សខាងក្នុង
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ តាមសិរិល្អនៃទ្រង់ប្រសើរក្រៃលែង ១៧ឱ្យព្រះគ្រីស្ទ
រាសណ្ឌិតក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានចាក់បូស
ហើយតាំងមាំមួនក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ១៨ដើម្បីឱ្យអាចនឹងយល់ ជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ពីទទឹង
បណ្តោយ ជំរៅ និងកំពស់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់នោះ ១៩ហើយឱ្យ
រាសណ្ឌិតសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏រកគិតមិនយល់ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា
រាសណ្ឌិតដល់គ្រប់ទាំងសេចក្ដីពោរពេញរបស់ផងព្រះ ។

២០ឯព្រះដែលទ្រង់អាចនឹងធ្វើហួសសន្ធិក លើសជាងអស់ទាំងសេចក្ដីដែលយើងសូម ឬគិតក្ដី
តាមព្រះចេស្ដាដែលបណ្តាលក្នុងយើងរាល់គ្នា ២១នោះសូមឱ្យទ្រង់បានសិរិល្អ នៅក្នុងពួកជំនុំ
ដោយសារព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ រហូតដល់គ្រប់ទាំងដំណាច់មនុស្ស នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ។ អាម៉ែន ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះ ខ្ញុំជាអ្នកជាប់គុកក្នុងព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាដើរបែបគួរនឹងការងារ
ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើចុះ ២ព្រមទាំងមានចិត្តសុភាព ហើយស្ងួតបូតគ្រប់ជំពូក ទាំងអត់ធ្មត់
ហើយទ្រង់ទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយស្រឡាញ់ ៣ហើយខ្ញុំប្រឹងរក្សាសេចក្ដីរួបរួមគ្នារបស់ព្រះវិញ្ញាណ
ដោយសេចក្ដីមេត្រី ទុកជាចំណងផង ៤មានរូបកាយតែ ១ ហើយព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ដូចជាទ្រង់
រាសណ្ឌិតអ្នករាល់គ្នាមក ក្នុងសេចក្ដីសង្ឃឹមតែ ១ របស់ការងារអ្នករាល់គ្នាដែរ ៥មានព្រះអម្ចាស់តែ ១
សេចក្ដីជំនឿតែ ១ បុណ្យជ្រមុជតែ ១ ៦មានព្រះតែ ១ គឺជាព្រះវរបិតានៃទាំងអស់ ដែលទ្រង់
ស្គាល់លើទាំងអស់ គង់នៅកណ្តាលទាំងអស់ ហើយសណ្ឌិតនៅក្នុងទាំងអស់

៧តែមានព្រះគុណផ្តល់មកយើងរាល់គ្នារៀងរាល់ខ្លួន តាមខ្នាតអំណោយទាននៃព្រះគ្រីស្ទ ៨
រាសណ្ឌិតមានបន្ទូលថា "ដែលបានយាងឡើងទៅស្ថានខ្ពស់ នោះទ្រង់បានចាប់ពួកឈឺយនាំទៅជាឈឺយ
ហើយបានប្រទានអំណោយទានដល់មនុស្ស" ៩តែដែលថា ទ្រង់យាងឡើងទៅនោះ តើមានន័យដូចម្តេច
បើមិនមែនថា ទ្រង់បានយាងចុះទៅដល់ស្ថានទាបក្រោមដីជាមុនប៉ុណ្ណោះ ១០ឯព្រះដែលយាងចុះទៅនោះ
គឺជាព្រះដដែល ដែលបានយាងឡើងផុតអស់ទាំងជាន់នៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឱ្យទ្រង់

រាសណ្ឌិតនៅពេញគ្រប់ទាំងអស់ ១១ហើយទ្រង់បានប្រទានឱ្យអ្នកខ្លះបានធ្វើជាសាវ័ក ខ្លះជាគ្រូបង្រៀន

១២ប្រយោជន៍នឹងនាំឱ្យពួកបរិសុទ្ធបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើង សំរាប់ធ្វើការជំនួយ ហើយនឹងសង្គ្រោះរូបកាយព្រះគ្រីស្ទឡើង ១៣ទាល់តែយើងរាល់គ្នាបានរូបរួម ខាងឯសេចក្តីជំនឿរួចជាស្រេច ហើយបានស្គាល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដូចគ្នាទាំងអស់ គឺដល់បានពេញជាមនុស្ស ហើយដល់ខ្នាតកំពស់នៃសេចក្តីពោរពេញផងព្រះគ្រីស្ទ ១៤ដើម្បីកុំឱ្យយើងនៅជាកូនតូចទៀត ទាំងត្រូវគ្រប់អស់ទាំងខ្យល់នៃសេចក្តីបង្រៀនបោកហើយផាត់យើងចុះឡើង ដោយសេចក្តីឆក់ឆាយ រាបរស់ផងមនុស្ស ហើយដោយឧបាយកល ដែលគេប្រើនឹងនាំអោយវង្វេងទៀតឡើយ ១៥តែដោយកាន់តាមសេចក្តីពិត ខាងឯសេចក្តីស្រឡាញ់វិញ នោះឱ្យយើងបានធំឡើង ខាងឯគ្រប់ការទាំងអស់ក្នុងទ្រង់ ដែលទ្រង់ជាសិរសា គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៦ដែលរូបកាយទាំងមូលបានធំ ហើយភ្ជាប់គ្នាមកអំពីទ្រង់ ដោយសារគ្រប់ទាំងសន្លាក់ដែលផ្គត់ផ្គង់ឱ្យ តាមខ្នាតការងាររបស់អរិយវៈនីមួយៗ នោះរូបកាយបានបង្កើនឡើង ដើម្បីនឹងស្ម័គ្រច្នៃ ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

១៧ដូច្នោះ ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះ ហើយធ្វើបន្ទាល់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ថា កុំបី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដើរដូចជាសាសន៍ដទៃ ឯទៀត ដែលគេដើរតាមគំនិតឥតប្រយោជន៍របស់គេទៀតឡើយ ១៨គំនិតគេត្រូវបង្កាប់ ហើយគេដាច់ចេញពីព្រះជន្មព្រះ ដោយសារសេចក្តីខ្លោលក្នុងខ្លួនគេ ព្រោះចិត្តគេរឹងទទឹង ១៩គេលែងខ្លាចបាប បានជាគេប្រគល់ខ្លួនទៅខាងសេចក្តីអាសអាភាស ដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តសេចក្តីស្មោកស្រាកគ្រប់យ៉ាង ដោយចិត្តវក់វិញ ២០តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានរៀប ឱ្យស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះទេ ២១នោះគឺបើតិចណាស់អ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយរៀននឹងទ្រង់ តាមសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវដែរ ២២ថាខាងឯកិរិយាប្រព្រឹត្តកាលពីដើម នោះត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដោះមនុស្សចាស់ដែលតែងតែខូចទៅ ២៣ហើយឱ្យគំនិតក្នុងចិត្តបានកែប្រែជាថ្មីឡើង ២៤ព្រមទាំងប្រដាប់ខ្លួន ដោយមនុស្សថ្មីវិញ ដែលកើតមកក្នុងសេចក្តីសុចរិត ហើយក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ផងសេចក្តីពិត តាមភាពព្រះ ។

២៥ដូច្នោះ ដែលបានដោះសេចក្តីកំភូតចេញហើយ នោះត្រូវឱ្យនិយាយសេចក្តីពិត នឹងអ្នកជិតខាងរៀនខ្លួនវិញ ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាអរិយវៈផងគ្នាទៅវិញទៅមក ២៦ចូរខឹងចុះ តែកុំឱ្យធ្វើបាបឡើយ កុំឱ្យសេចក្តីកំហឹងរបស់អ្នកនៅដរាបដល់ថ្ងៃលិចឡើយ ២៧កុំឱ្យអារក្សមានឱកាសឱ្យសោះ ២៨អ្នកណាដែលធ្លាប់លួច ត្រូវឈប់លួចទៅស្នើឱ្យអ្នកនោះទ្រាំឡើយហាត់ជាជាង ទាំងធ្វើការល្អ ដោយដៃខ្លួនវិញ ដើម្បីឱ្យមានអ្វីនឹងចែកដល់អ្នកណាដែលត្រូវការផង ២៩មិនត្រូវ ឱ្យមានពាក្យអាក្រក់ណាមួយ ចេញពីមាត់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ចូររបញ្ចេញតែពាក្យណាដែលល្អ ១ សំរាប់នឹងស

្នាងចិត្តតាមត្រូវការ ដើម្បីឱ្យបានផ្តល់ព្រះគុណដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់ ៣០កុំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះច
ានព្រួយព្រះហឫទ័យ ដែលទ្រង់ដៅចំណាំអ្នករាល់គ្នាទុកសំរាប់ដល់ថ្ងៃប្រោសលោះនោះឡើយ
៣១ចូរខំដកគ្រប់ទាំងសេចក្តីជូរល្ងឹង ក្តៅក្រហាយ កំហឹង ឡូឡា ជេរប្រមាថ និងគ្រប់ទាំងសេចក្តីអាក្រក់
ចេញពីពួកអ្នករាល់គ្នាទៅ ៣២ចូរមានចិត្តសប្បុរសនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងមានចិត្តទន់សន្តោស
ហើយអត់ទោសគ្នា ដូចជាព្រះទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះគ្រីស្ទដែរ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ដូច្នោះ ចូរត្រាប់តាមព្រះ ដូចជាកូនស្នូនភ្នា ២ហើយដើរក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទច
ានស្រឡាញ់យើង ព្រមទាំងប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសយើងផង ទុកជាដង្ហាយ ហើយជាយញ្ញបូជា
សំរាប់ជាក្តិនឈ្នួយថ្វាយដល់ព្រះ ។

៣ឯសេចក្តីកំផិត សេចក្តីស្មោកគ្រោកគ្រប់យ៉ាង និងសេចក្តីលោភ នោះមិនត្រូវទាំងឱ្យព
ឈ្មោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាផង ដូចជាគួរតប្បីក្នុងពួកបរិសុទ្ធ ៤ព្រមទាំងរឿងគួរខ្មាស ពាក្យសំដីចំកូត
និងពាក្យកំប្លែង ដែលសេចក្តីទាំងនោះមិនគួរតប្បីដែរ សូមពោលតែពាក្យសំរាប់អរព្រះគុណវិញ
៥ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា គ្មានមនុស្សកំផិត ឬស្មោកគ្រោក ឬលោភ គឺជាមនុស្សថ្វាយបង្គំប្រព្រះ
ដែលនឹងគ្រងមរតកក្នុងនគរនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៃព្រះផងបានឡើយ ៦កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា
ដោយពាក្យសំដីឥតប្រយោជន៍ឡើយ ដ្បិតគឺដោយព្រោះសេចក្តីទាំងនោះ បានជាសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ៥
ានមកលើមនុស្សរឹងចចេស ៧ដូច្នោះ កុំឱ្យមានចំណែកជា ១ នឹងគេឡើយ
៨ដ្បិតកាលពីដើមអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងដែរ តែឥឡូវនេះវិញ បានភ្នឹកក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដូច្នោះ
ចូរដើរដូចជាមនុស្សភ្លឺចុះ ៩ដ្បិតផលផ្លែនៃពន្លឺ នោះមាននៅក្នុងគ្រប់ទាំងកិរិយាល្អ
សេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីពិត ១០ចូរលមើលឱ្យដឹងសេចក្តីអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចុះ ១១កុំ
ឱ្យប្រកបក្នុងការឥតផងប្រយោជន៍របស់សេចក្តីដឹងឡើយ សូមន្ទោសវិញ
១២ដ្បិតការទាំងប៉ុន្មានដែលគេប្រព្រឹត្តដោយសំងាត់ នោះបើគ្រាន់តែនិយាយពីការទាំងនោះ
ក៏គួរខ្មាសទៅហើយ ១៣តែការទាំងនោះបានសំដែងមកយ៉ាងច្បាស់ ដោយពន្លឺភ្លឺបញ្ជាក់ ដ្បិតគឺជាពន្លឺហើយ
ដែលសំដែងឱ្យឃើញទាំងអស់ ១៤ហេតុនោះបានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឯងដែលដេកលក់អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង
ឱ្យក្រោកពីពួកមនុស្សស្លាប់ឡើង នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងភ្លឺមកលើឯង" ១៥ដូច្នោះ ត្រូវប្រយ័ត្នដោយម័ធ្យត
ដែលអ្នករាល់គ្នាដើរយ៉ាងណា កុំឱ្យដើរដូចជាមនុស្សឥតប្រាជ្ញាឡើយ ត្រូវតែដើរដោយមានប្រាជ្ញាវិញ

១៦ទាំងលែយកឱកាសឱ្យទាន់ពេលផង ពីព្រោះសម័យនេះអាក្រក់ណាស់ ១៧ដូច្នោះ កុំឱ្យខ្លោលខ្លាំងឡើយ ត្រូវខំឱ្យយល់បំណងព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់វិញ ១៨កុំឱ្យស្រវឹងស្រា ដែលនាំឱ្យច្រើនចិត្តឡើយ តែចូរឱ្យច្រើនពេញជាព្រះវិញ្ញាណវិញ ១៩ហើយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយបទទំនុកដំកើង ទំនុកបរិសុទ្ធ និងចម្រើនខាងវិញ្ញាណ ទាំងច្រៀង ហើយសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយចិត្ត

២០ទាំងអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាជាដរាប ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

២១ហើយទាំងចំណុះគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។

២២ស្ត្រីរាល់គ្នាអើយ ចូរឱ្យចុះចូលចំពោះប្តីខ្លួន ដូចជាចុះចូលនឹងព្រះអម្ចាស់ដែរ

២៣ដ្បិតប្តីជាក្បាលនៃប្រពន្ធ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាសិរសានៃពួកជំនុំដែរ ក៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់រូបកាយផង ២៤ហើយដូចជាពួកជំនុំចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងណា នោះត្រូវឱ្យប្រពន្ធចុះចូលនឹងប្តីខ្លួន ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់យ៉ាងនោះដែរ ។

២៥បុរសរាល់គ្នាអើយ ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានស្រឡាញ់ដល់ពួកជំនុំ ហើយបានប្រគល់ព្រះអង្គជំនួយផង ២៦ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានព្រៃពួកជំនុំជាបរិសុទ្ធ ដោយបានលាងសំអាតនឹងទឹកគឺជាព្រះបន្ទូល ២៧ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយពួកជំនុំនេះដល់ព្រះអង្គទ្រង់ទុកជាពួកជំនុំដ៏ឧត្តម ឥតប្រឡាក់ឥតជ្រួញ ឬមានអ្វីឱ្យដូចឡើយ គឺឱ្យបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបានវិញ ២៨ត្រូវឱ្យប្តីស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបបយ៉ាងនោះឯង គឺដូចជាស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន នោះក៏ឈ្មោះថាស្រឡាញ់ដល់ខ្លួនឯងហើយ ២៩ដ្បិតមិនដែលមានអ្នកណាស្តាប់រូបសាច់ខ្លួនឯងហើយ ២៩ដ្បិតមិនដែលមានអ្នកណាស្តាប់រូបសាច់ខ្លួនឯងឡើយ គឺគេតែងចិញ្ចឹម ហើយផ្ទាក់ផ្ទុមវិញ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ដល់ពួកជំនុំដែរ ៣០ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាអវិជ្ជាវៈរបស់រូបអង្គ និងសាច់ឆ្អឹងទ្រង់ ៣១ "ដោយហេតុនោះបានជាមនុស្សប្រុស នឹងលាចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយអ្នកទាំង ២ នោះនឹងត្រឡប់ជាសាច់តែ ១ វិញ" ៣២សេចក្តីអាថ៌កំបាំងនេះជ្រៅណាស់ តែខ្ញុំនិយាយខាងព្រះគ្រីស្ទនឹងពួកជំនុំវិញ ៣៣ប៉ុន្តែ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន ដូចជាខ្លួនឯង ហើយប្រពន្ធក៏ត្រូវកោតខ្លាចប្តីដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ ១ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់មាតាបិតាខ្លួនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតធ្វើដូច្នោះទើបបានត្រូវ ២ "ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់មាតាបិតាខ្លួន" នេះជាបញ្ញត្តិមុនដំបូង ដែលជាប់មានទាំងសេចក្តីសន្យាផង ៣ដើម្បី

ឱ្យរាងរាល់គ្នាបានសេចក្តីសុខ ហើយរស់នៅផែនដីជាយូរអង្វែងទៅ ។

៤ឪពុករាល់គ្នាអើយ កុំឱ្យចាក់រុកកូនរបស់ខ្លួនឡើយ ចូរបង្រៀនវាទៅតាមដំបូន្មាន និងសេចក្តីដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់វិញ ។

៥អ្នកបំរើរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ចៅហ្វាយខ្លួនខាងសាច់ឈាម ដោយគោរពកោតខ្លាច ហើយព្យាបាល ព្រមទាំងមានចិត្តទៀតត្រង់ ដូចជាដល់ព្រះគ្រីស្ទ កុំបំរើតែក្នុងកាលដែលគេមើលឃើញ ដូចជាចង់បំពេញដល់ចិត្តមនុស្សនោះឡើយ ចូរបំរើដូចជាបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ទាំងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះឱ្យអស់ពីចិត្ត ៧ទាំងបំរើដោយអំណរ ដូចជាបំរើដល់ព្រះអម្ចាស់ផង មិនមែនដូចជាបំរើមនុស្សឡើយ ៨ដោយដឹងថា ការល្អអ្វីដែលគ្រប់គ្នាធ្វើ នោះនឹងបានរងនូវព្រះអម្ចាស់ ទោះបីជាបំរើ ឬអ្នកជាតិ ។

៩ចៅហ្វាយរាល់គ្នាអើយ ចូរប្រព្រឹត្តនឹងបារមីដូច្នោះដែរ ទាំងលែងគំហកកំហែងទៅ ដោយដឹងថា ចៅហ្វាយរបស់គេ ហើយរបស់អ្នករាល់គ្នាផង នោះទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយទ្រង់មិនចេះរើសមុខអ្នកណាឡើយ ។

១០ឯសេចក្តីឯទៀត បងប្អូនអើយ ចូរឱ្យមានកំឡាំងឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយប្តូរចិត្ត រាមីរបស់ព្រះចេស្តាទ្រង់ ១១ចូរពាក់គ្រប់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអាចនឹងឈរមាំមួន ទាំងនឹងឧបយកលទ្ធផលទាំងអម្បាលម៉ានរបស់អារក្ស ១២ដ្បិតយើងរាល់គ្នាមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមទេ គឺនឹងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាច នឹងពួកម្ចាស់នៃសេចក្តីងងឹតនៅលោកិយនេះវិញ ហើយទាស់នឹងអំណាចអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ដែរ ១៣ហេតុនោះបានជាត្រូវ ឱ្យយកគ្រប់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចនឹងទប់ទល់ក្នុងថ្ងៃអាក្រក់បាន រួចកាលណា ានតតាំងសព្វគ្រប់ហើយ នោះឱ្យបាននៅតែឈរមាំមួនដដែល ១៤ដូច្នោះ ចូរឱ្យឈរមាំមួនចុះ ដោយក្រវាត់សេចក្តីពិតនៅចង្កោះ ហើយពាក់សេចក្តីសុចរិតទុកជាប្រដាប់បាំងដើមទ្រូង ១៥ទាំងពាក់សេចក្តីប្រុងប្រៀបរបស់ដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ទុកជាស្បែកជើង ១៦ថែមទាំងយកសេចក្តីជំនឿទុកជាខែលផង ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងអាចរំលត់ អស់ទាំងព្រួញនេះរបស់មេកំណាច ដោយសារខែលនោះបាន ១៧ចូរយកសេចក្តីសង្រ្គោះទុកជាមួកសឹក និងដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែរ គឺជាព្រះបន្ទូល ១៨ព្រមទាំងប្រើសេចក្តីអធិស្ឋាន និងសេចក្តីទូលអង្វរគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីអធិស្ឋាន ដោយព្រះវិញ្ញាណរាល់ពេលរាល់វេលា ហើយចាំយាមក្នុងសេចក្តីនោះឯង ដោយនូវគ្រប់ទាំងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីទូលអង្វរឱ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ ១៩ហើយឱ្យខ្ញុំផង ប្រយោជន៍ ឱ្យព្រះបានប្រទានពាក្យសំដីមកខ្ញុំ ឱ្យខ្ញុំបានបើកមាត់ដោយក្លាហាន និងសំដែងពីសេចក្តីអាទិកំហាំងនៃដំណឹងល

២០ ដែលខ្ញុំជាទូតជាប់ច្រវាក់ ដោយព្រោះដំណឹងល្អនោះឯង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំមានសេចក្តីក្លាហានក្នុងដំណឹងល្អ ប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំបាននិយាយ តាមដែលគួរតប្បី ។

២១ តែអ្នកទីបីកុស ជាបងប្អូនស្នូនភ្នំ ហើយជាអ្នកជំនួយស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងប្រាប់គ្រប់ការទាំងអស់ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណើរខ្ញុំ ដែលខ្ញុំធ្វើអ្វី ។ ២២ ខ្ញុំបានចាត់គាត់ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា សំរាប់សេចក្តីនោះឯង ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងពីដំណើរយើងខ្ញុំ ហើយឱ្យគាត់ចាត់ចែង រកកិច្ចការអ្នករាល់គ្នាឡើងដែរ ។

២៣ សូមឱ្យពួកបងប្អូនបានប្រកបដោយនូវសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រមទាំងសេចក្តីជំនឿ អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ២៤ សូមឱ្យព្រះគុណ ចានសណ្ឋិតនៅជា ១ និងអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដោយស្មោះត្រង់ ។ អាម៉ែន ។

Philippians

ជំពូក ១

១ សំបុត្រប៉ុល និងធីម៉ូថេក ជាបាវបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ យើងខ្ញុំធ្វើមកពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ខ្លះ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ ដែលនៅក្រុងភីលីពេត ព្រមទាំងពួកអ្នកត្រួតត្រាយ និងពួកជំនួយផង ។

២ សូមអោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និង សេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ការថ្លែងអំណរគុណ និងសេចក្តីអធិស្ឋាន

៣ ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ ដោយព្រោះគ្រប់ទាំងសេចក្តី ក្តីដែលខ្ញុំនឹកចាំពីអ្នករាល់គ្នា ៤ ខ្ញុំក៏ទូលអង្វរឯអោយអ្នករាល់ គ្នាដោយអំណរ នៅគ្រប់វេលា ដែលខ្ញុំអធិស្ឋានជានិច្ច ៥ ដោយព្រោះចំណែក ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជួយឈរ ក្នុងដំណឹងល្អ ចាប់តាំងពីថ្ងៃមុនដំបូងពេញ ដរាបដល់ឥឡូវនេះ ៦ ខ្ញុំជឿសេចក្តី នេះយ៉ាងជាក់ថា ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានចាប់ តាំងធ្វើការល្អក្នុងអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់នឹងធ្វើអោយកាន់តែ ពេញខ្លាតឡើងដ៏ ទាល់តែដល់ថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

៧ គួរតប្បីឱ្យអោយខ្ញុំគិតពីអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរ ពីព្រោះអ្នក រាល់គ្នានឹកពីខ្ញុំនៅជាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ច ទោះបីខ្ញុំជាប់ចំណងណា ឬកុំពុងតែដោះសាត ហើយបញ្ជាក់ដំណឹងល្អក្តី ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រកប

ក្នុងព្រះគុណជាមួយនឹងខ្ញុំ ដែរ ៨ព្រះទ្រង់ជាស្រុបនាស់ថា ពីខ្ញុំថាខ្ញុំពួកដល់អ្នករាល់គ្នា ជាខ្លាំង ដោយព្រះហឫទ័យសន្តោសនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

៩ខ្ញុំក៏អធិស្ឋានសូមសេចក្តីនេះ គឺអោយសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់អ្នករាល់គ្នា បានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើង ដោយនូវ សេចក្តីចេះដឹង និងយោបល់គ្រប់ជំពូក ១០ប្រយោជន៍អោយ អ្នករាល់គ្នាបានលមើល អោយស្គាល់អស់ទាំងសេចក្តីដែល ប្រសើរ ដើម្បីអោយបានជ្រះថ្លា ហើយឥតធ្វើអោយអ្នកណា អាក់អន់ចិត្តឡើយ ដរាបដល់ថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទ ១១ព្រមទាំង មានពេញជាផល នៃសេចក្តីសុចរិតប ដែលមកដោយសារ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសំរាប់ជាសិរីល្អ ហើយជាសេចក្តីសរសើរ ដល់ព្រះផង ។ ការជាប់ចំណងរបស់លោកប៉ូលចំរើនដល់ដំណឹងល្អ

១២បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ការទាំង ប៉ុន្មានដែលកើតឡើងដល់ខ្ញុំនោះ ៥ ានប្រែទៅជាចំរើនដល់ ដំណឹងល្អវិញ ១៣ដល់ម៉្លោះបានជានៅពេញក្នុងផ្ទៃរាំង និង គ្រប់កន្លែងឯទៀត គេប ានដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំជាប់ចំណងផនេះ ដោយព្រះព្រះគ្រីស្ទ ១៤ហើយពួកបងប្អូនច្រើនក្នុងព្រះ អម្ចាស់ ក៏ប ានសង្ឃឹមឡើង ដោយសារចំណងខ្ញុំ ហើយ គេហ៊ានផ្សាយព្រះបន្ទូលកាន់តែច្រើនឡើង ដោយឥតភ័យ ខ្លាច ។

១៥មានខ្លះសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តឈ្នានីស ហើយចង់ ឈ្លោះប្រកែកមែន តែខ្លះ ដោយចិត្តស្មោះសរវិញ ។

១៦ឯពួកមួយ គេសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តទទឹងមមិន មែន ដោយចិត្តស្អាតទេ នោះគឺដោយស្មានថា គេនឹងបន្ថែម សេចក្តីទុក្ខលំបាកដល់ចំណង ខ្ញុំទៀតយ ។ ១៧ឯពួកមួយទៀត គេប្រព្រឹត្តដោយស្រលាញ់វិញ ដោយដឹងថា ខ្ញុំបានតាំង ឡើងសំរាប់ដោះសារពីដំណឹងល្អ ១៨ចុះតើអំពល់អ្វី ទោះ បើយ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះដោយពិ ឬដោយសេចក្តី ស្មោះក្តីគង់តែគេសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទដែរ ។

ដូច្នេះខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរណាស់ ក៏នឹងចេះតែមានអំណរ តទៅមុខទៀត ១៩ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា ការនេះនឹងប ានត្រឡប់ជា សេចក្តីសង្គ្រោះលដល់ខ្ញុំវិញ ដោយអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានរ អោយខ្ញុំ ហើយដោយព្រះទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទមកជួយផងស ២០តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំទន្ទឹងចាំហ ហើយសង្ឃឹមអស់ពីចិត្តថា ខ្ញុំមិនត្រូវខ្មាសក្នុងការអ្វីឡើយ គឺអោយតែខ្ញុំប ានដំកើងព្រះគ្រីស្ទក្នុងរូបកាយខ្ញុំវិញដោយ ចិត្តក្លាហានគ្រប់ជំពូកអ ក្នុងពេលឥឡូវនេះចុះ ដូចជាពិដើម រៀងមកដែរ ទោះរស់ឬស្លាប់ក្តី ២១ដ្បិតខ្ញុំដែលខ្ញុំសំនៅ នោះគឺសំរាប់ព្រះគ្រីស្ទទេ ហើយដែលស្លាប់ទៅនោះជា កំរើវិញ ២២ប៉ុន្តែបើរស់ខាងឯសាច់ឈាម នឹងនាំអោយការ ខ្ញុំកើតផលនោះ

ខ្ញុំមិនដឹងរើសយកខាងណាទេ ២៣ខ្ញុំមាន សេចក្តីបណ្តាលទាំងសងខាង ក៏មានចិត្តចង់ចេញទៅនៅត
ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលល្អជាងនោះផង ។

២៤តែបើខ្ញុំនៅក្នុងសាច់ឈាមតទៅទៀត នោះមានប្រយោ
ជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាជាង ២៥ហើយដោយហេតុដែលខ្ញុំជឿ សេចក្តីនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ បានជាខ្ញុំដឹងថា
ខ្ញុំនឹងនៅជា មួយនឹងអ្នករាល់គ្នាទៅទៀត ប្រយោជន៍អោយអ្នករាល់គ្នា មានជំនឿនឡើង
ហើយអោយមានសេចក្តីអំណរ ដោយសារសេចក្តីជំនឿផង ២៦ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបាន អូតពីខ្ញុំ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ កាន់តែច្រើនឡើង ដោយខ្ញុំ មកនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀត ។

២៧ប៉ុន្តែចូរអោយអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តបែបគួរ រឹងដំណឹង ល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ដើម្បីកាលណាខ្ញុំមកសួរ ប
នៅឃ្លាតពី អ្នករាល់គ្នាក្តី នោះគង់តែនឹង បានព្រឹត្តិយាយពីដំណើរអ្នក រាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នា
ានឈរមាំមួនហើយច ព្រមទាំង មានចិត្តមានគំនិតឆ្លែងៗ ដើម្បីនឹងតាំងជាមួយគ្នា ដោយ
នូវសេចក្តីជំនឿខាងដំណឹងល្អផង ២៨ឥតមានភ័យខ្លាចចំ ពោះពួកទាស់ទទឹងក្នុងការអ្វីឡើយ
ដំណើរនោះឯងនឹង សំដែង ពីសេចក្តីហិនវិនាសរបស់គេ តែពីសេចក្តីសង្គ្រោះ របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ
ដែលសេចក្តីនោះបានមកពីព្រះផង ។

២៩ដ្បិតមានឱកាសបើកអោយអ្នករាល់គ្នាដំណឹង មិនមែន អោយគ្រាន់តែជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះទេ
គឺអោយរង

ទុក្ខឈរដោយព្រោះទ្រង់ដែរ ៣០ទាំងកើតមានសេចក្តីតាំងដ ដដែល ដែលឃើញខ្ញុំមាន ហើយ
ឥឡូវនេះខ្ញុំមាន ទៀត ។

ជំពូក ២

យកគំរូតាមការបន្ទាបខ្លួននៃព្រះគ្រីស្ទ

២ ១ដូច្នោះ បើសិនជាមានសេចក្តីដាស់តឿនណា ក្នុងព្រះ គ្រីស្ទ ប
សេចក្តីកំសាន្តណាមួយរបស់ផងសេចក្តីស្រឡាញ់ ឬសេ ចក្តីប្រកបណាផងព្រះវិញ្ញាណ ឬសេចក្តីផ្តិតផ្តួម
និងសេច ក្តីអាណិតអាសូរណា ២នោះចូរបំពេញសេចក្តីអំណរត របស់ខ្ញុំដោយអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតថ
មានសេចក្តីស្រឡាញ់ តែ១១ ទាំងរូបរម្មចិត្តគ្នា ហើយគិតតែផ្លូវ១ដូចគ្នាចុះ ៣កុំ អោយធ្វើអ្វី
ដោយទាស់ទែងគ្នា ឬដោយសេចក្តីអំនួតឥត ប្រយោជន៍ឡើយ តែចូររាប់អានគេអោយលើសជាងខ្លួន
ដោយចិត្តសុភាពវិញ ៤កុំអោយគ្រប់គ្នាស្វែងរកតែប្រយោ

ជនីផ្ទាល់ខ្លួនឡើយត្រូវស្វែងរកចំពោះអ្នកដទៃផងប ។

៥ត្រូវតែមានគំនិតគិតដូចជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិវិញ្ញាណ
៦ដែលទោះបីទ្រង់មានរូបអង្គជាព្រះក៏ដោយព គង់តែ
មិនបានរាប់សេចក្តីដែលស្មើនឹង ព្រះភនោះទុកជាសេច
ក្តីដែលគួរកាន់ខ្ជាប់ឡើយ ។

៧គឺទ្រង់បានលះបង់ព្រះអង្គទ្រង់មមក យករូបភាពជាបារ
បំរើវិញ្ញាណព្រមទាំងប្រសូតមកមានរូបជាមនុស្សផងរ
៨ហើយដែលឃើញទ្រង់មានភាពជាមនុស្សដូច្នោះ នោះ
ក៏បន្ទាបព្រះអង្គទ្រង់ ទាំងចុះចូលស្តាប់បង្គាប់រហូតដល់
ទីមរណៈល គឺទ្រង់ទទួលសុគតជាប់លើឈើឆ្កាងផងរ
៩ដោយហេតុនេះបានជាព្រះបានលើកទ្រង់យ៉ាងខ្ពស់ស
ហើយបានប្រទានអោយមាននាមដ៏ប្រសើរលើសជាង
អស់ទាំងនាមផងហ

១០ដើម្បីកាលណាព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះអោយគ្រប់
ទាំងជង្គង់នៅស្ថានសួគ៌នៅផែនដី ហើយនៅក្រោមផែន
ដីឡូត្រូវលុតចុះអ

១១ហើយអោយគ្រប់ទាំងអណ្តាតបានផ្ទៀងប្រាប់ថាព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់កសំរាប់ជាសិរីល្អដល់
ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ។

១២បានជា ឱពួកសួនភ្នាអើយ ចូរបង្ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះ របស់អ្នករាល់គ្នា ដោយកោតខ្លាច
ហើយញាប់ញ័រចុះដូចជាបានស្តាប់បង្គាប់ខ្ញុំជាដរាបរៀងមកដែរ មិនមែនតែ
កាលខ្ញុំនៅជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីឥឡូវនេះដែលខ្ញុំមិននៅ
ជាមួយ នោះក៏ចូរខំប្រឹងអោយលើសទៅទៀតផង ១៣ដ្បិត គឺជាព្រះហើយ ដែលបណ្តាលចិត្តអ្នករាល់គ្នា
អោយមាន ទាំងចំណង់ចង់ធ្វើ ហើយអោយបានប្រព្រឹត្តតាមបំណងព្រះ ហឬទ័យទ្រង់ដែរ
១៤ចូរធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ដោយឥត ក្តួញត្រូវរង ឥតប្រកែក ១៥ប្រយោជន៍អោយអ្នករាល់គ្នាបាន
ឥតសៅហ្មង ឥតកិច្ចកល ជាកូនព្រះច ដែលរកបន្ទោសមិន បានឆ នៅក្នុងដំណាមនុស្ស រៀបហើយខិតខំខូចជ

ដែលអ្នក រាល់គ្នា ភ្លឺនៅកណ្តាលគេ ដូចជាតូតន្តីនៅក្នុងលោក ១៦ទាំង ហុចព្រះ បន្ទូលនៃជីវិតដល់គេ ដើម្បីដល់ថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទ ហោយអោយខ្ញុំបានសេចក្តីអំណរថា ខ្ញុំមិនបានរត់ព្យ ឬខំប្រឹង ធ្វើការជា ឥតប្រយោជន៍ដ ១៧ប៉ុន្តែ បើសិនជាត្រូវច្របូក ខ្ញុំ ចេញលើយញ្ញូបូជាឌុ និងការជំនួយរបស់សេចក្តីជំនឿ នៃ អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំក៏អរ ហើយមានសេចក្តីអំណរ ជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ដែរ ១៨ចូរអោយអ្នករាល់គ្នាមាន សេចក្តីអំណរយ៉ាងនោះ ហើយអរសប្បាយ ជាមួយនឹងខ្ញុំ ផង ។

លោកធីម៉ូថេ និងលោកអេប៉ាប្រាស

១៩ខ្ញុំសង្ឃឹម ដោយនូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវថា បន្តិចទៀតណា ខ្ញុំ នឹងចាត់ធីម៉ូថេត មកឯអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីអោយខ្ញុំបានក្សាន្ត ចិត្តឡើង ដោយបានដឹងរឿងពីអ្នករាល់គ្នា ២០ដ្បិតខ្ញុំគ្មានអ្នក ណា មានគំនិតដូចជាគាត់ថ ដែលនឹងយកចិត្តទុកដាក់ក្នុង ការរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយស្មោះត្រង់នោះទេ ២១ពីព្រោះ មនុស្សទាំងអស់ គេរកតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទ មិនរកប្រ យោជន៍ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ២២តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ កិរិយារបស់គាត់ ហើយថាគាត់ច ានបំរើនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អដូចជា កូនបំរើដ៏ពុកធ ២៣ដូច្នោះកាលណាខ្ញុំបាន ឃើញថារឿងខ្ញុំនឹង សំរេចយ៉ាងណា នោះខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងចាត់គាត់មកភ្លាមន ២៤ហើយខ្ញុំជឿប្រាកដប ដោយសារ ព្រះអម្ចាស់ថា បន្តិចទៀត ខ្លួនខ្ញុំនឹងមកដែរ ។

២៥ខ្ញុំបានយល់ឃើញថា ត្រូវចាត់អេប៉ាប្រូឌីតមកឯអ្នករាល់គ្នាដែរ គាត់ជាបងប្អូន ជាគូកនធ្វើការផ ហើយធ្វើទាហាន ជាមួយនឹងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានចាត់គាត់ទៅ អោយ ជួយផ្គត់ផ្គង់សេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវការ ២៦គាត់រព្យកដល់អ្នក រាល់គ្នាមជាខ្លាំង ហើយមានចិត្តព្រួយណាស់ ដោយព្រោះ អ្នករាល់គ្នាបានឮថាគាត់ឈឺ ២៧គាត់បានឈឺមែនស្ទើរតែ នឹងស្លាប់ផង តែព្រះទ្រង់អាណិតមេត្តាដល់គាត់ មិនមែន ដល់គាត់តែ១ គឺដល់ខ្ញុំដែរ ដើម្បីមិនអោយ ខ្ញុំកើតទុក្ខជា ខ្លាំងៗឡើយ ២៨ដូច្នោះខ្ញុំបានចាត់គាត់អោយមកជាប្រញាប់យ ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីអំណរ ដោយឃើញ គាត់ ហើយអោយខ្ញុំបានអន់ព្រួយដែរ ២៩ចូរទទួលគាត់ក្នុង

ព្រះអម្ចាស់ ដោយអំណរគ្រប់ជំពូក ហើយរាប់អានមនុស្ស យ៉ាងនោះចុះ

៣០ដ្បិតដែលគាត់ស្ទើរតែនឹងស្លាប់នោះ គឺ ដោយព្រះតែការរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ គាត់បានប្រថុយជីវិត ដើម្បី នឹងបំពេញសេចក្តីណា ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវជួយ ដល់ខ្ញុំ ។

ជំពូក ៣

មិនមានការទុកចិត្តលើសាច់ឈាម

៣ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ ចូរអរសប្បាយក្នុងព្រះ អម្ចាស់ចុះ ឯការដែលសរសេរសេចក្តីដដែលៗ ផ្ញើមកអ្នក

រាល់គ្នា នោះមិនមែនបុព្វទ្រាន់ដល់ខ្ញុំទេ តែជាការមាន ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ២ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកផ្លែវី ហើយនិងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ព្រមទាំងពួកកាត់ ស្បែកក្លែងក្លាយផង ៣ដ្បិតយើងរាល់គ្នា ដែលបំរើព្រះ ដោយវិញ្ញាណ ហើយអូតតែពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិស ឥតទុក ចិត្តនឹងសាច់ឈាមឡើយ នោះយើងជាពួកកាត់ស្បែកដ៏ ពិតប្រាកដ ៤ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន កន្លែងទុកខាងសាច់ឈាមខ្លះៗ ានដែរ ។ បើមានអ្នកណាទៀតស្មានថា ខ្លួនទុកចិត្តខាងសាច់ឈាម បាននោះ ខ្ញុំក៏លើសទៅទៀតឡូ ៥ដ្បិតខ្ញុំបានទទួលកាត់ស្បែកអ នៅថ្ងៃទី៨ ខ្ញុំជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលក ក្នុងពូជអំបូរបេនយ៉ា- មិនខ ជាអ្នកហេព្រើរ កើតពីពួកហេព្រើរ ឯខាងក្រិស្ទវិន័យ នោះខ្ញុំជាពួកផារីស៊ីត ៦ខាងសេចក្តីសុភ័យស្រាវជ្រាវ នោះខ្ញុំជាអ្នក ដែលបានធ្វើទុក្ខបៀតបៀនដល់ពួកជំនុំ ចំណែកខាងសេចក្តីសុចរិតក្នុងក្រិស្ទវិន័យច នោះខ្ញុំគ្មានទោសសោះ ។

៧ប៉ុន្តែ សេចក្តីអ្វីដែលមានប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំពីមុន នោះខ្ញុំ បានរាប់ជាខាតវិញ ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ៨ហើយខ្ញុំក៏រាប់គ្រប់ទាំងអស់ទុកដូចជាខាតអដែរ ដោយព្រោះសេចក្តីដែល ប្រសើរជាង គឺដោយស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវិស ជាព្រះអម្ចាស់ នៃខ្ញុំ ដែលដោយយល់ដល់ទ្រង់ ខ្ញុំបានខាតគ្រប់ទាំងអស់ ហើយបានរាប់ទាំងអស់ទុកដូចជាសំរាម ប្រយោជន៍អោយ បានព្រះគ្រីស្ទវិញ្ញដ ៩ហើយអោយគេច ានឃើញខ្ញុំនៅក្នុង ទ្រង់ ដោយសេចក្តីសុចរិត ដែលមកពីសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះ គ្រីស្ទ មិនមែនដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនខ្ញុំ ដែលមកពី ក្រិស្ទវិន័យនោះទេ គឺជាសេចក្តីសុចរិតព្យ ដែលមកពីព្រះ ដោយសេចក្តីជំនឿវិញ្ញដ ១០ដើម្បីអោយខ្ញុំស្គាល់បំរើទ្រង់ និង ព្រះចេស្ដានៃដំណើរ ដែលទ្រង់រស់ឡើងវិញ ហើយនិង សេចក្តីប្រកប ក្នុងការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងត្រឡប់ ទៅដូចជាទ្រង់ ក្នុងសេចក្តីស្លាប់ផងដែរ ។ ១១នោះគឺបើសិនជា មានផ្លូវណា អោយខ្ញុំបានមកដល់សេចក្តីរស់ឡើង វិញ្ញាណ ។

ការរត់តំរង់ទៅឯទី

១២មិនមែនថា ខ្ញុំបានទទួល ឬថាខ្ញុំបានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ នោះទេ តែខ្ញុំកំពុងតែដេញតាម

សង្ហាតនឹងចាប់អោយ បានថសេចក្តី ដែលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានចាប់ខ្ញុំអោយបាន នោះដែរទ ។ ១៣បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនរាប់ថាខ្លួនខ្ញុំចាប់បាន ហើយនោះទេ តែមានសេចក្តីនេះ១ គឺថា ខ្ញុំភ្លេចសេចក្តី ទាំងប៉ុន្មាន ដែលកន្លងទៅ ហើយក៏ខំមមុលឈោងទៅ សេចក្តីខាងមុខទៀត ១៤ទាំងរត់ដរាងទៅឯទី ដើម្បីអោយ ឯ រានរង្វាន់ប នៃការងារដ៏ខ្ពស់របស់ព្រះផ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេ- ស៊ូវ ។

១៥ដូច្នោះយើងទាំងអស់គ្នា ដែលគ្រប់លក្ខណ៍ហើយព យើង ត្រូវមានគំនិតយ៉ាងនោះឯងក តែបើអ្នករាល់គ្នាមានគំនិត ណាផ្សេងក្នុងការអ្វី នោះព្រះទ្រង់នឹងសំដែងអោយអ្នក រាល់គ្នា បានឃើញសេចក្តីនេះដែរម ១៦ប៉ុន្តែ ទោះបីបាន ដល់ទីណាក៏ដោយ គង់តែត្រូវអោយយើងកាន់តាមច្បាប់ នោះឯង ។

១៧បងប្អូនអើយ ចូរត្រាប់តាមខ្ញុំគ្រប់គ្នាយ ហើយពិចារណា មើលអោយស្គាល់ពួកអ្នក ដែលដើរដូចជាយើងខ្ញុំបានធ្វើ ក្បួនអោយអ្នករាល់គ្នាហើយរ ១៨ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើន ដែលខ្ញុំបានប្រ ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាជាញយៗ ហើយឥឡូវ នេះ ក៏ប្រាប់ទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកទៀតថាល គេជាខ្មាំងសត្រូវ នឹងលើក្តោងព្រះគ្រីស្ទទេវ ១៩ចុងបំផុតសរបស់គេជាសេចក្តី ហិនវិនាស គេយកពោះហាគេទុកជាព្រះ ហើយយកសេចក្តី គួរខ្មាស់របស់គេ ទុកជាសិរីល្អវិញឡ គេនឹកតែពីរបស់ នៅផែនដីនេះអ ២០ឯយើងរាល់គ្នា យើងជាសាសន៍កស្ថាន សុភិវិញ្ញា ក៏នៅចាំព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ទ្រង់យាងមកពីស្ថាននោះឯង ២១ដែលទ្រង់នឹង បំផ្លាស់បំប្រែរូបកាយទាបថោករបស់យើងយ អោយត្រឡប់ ដូចជារូបអង្គឧត្តមរបស់ទ្រង់ តាមដែលព្រះចេស្ដាទ្រង់ច ពូកែនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមអំណាចទ្រង់ ផង ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះ បងប្អូនជាពួកស្នូនភ្នា ហើយជាទីរពូកជាទីត្រេក អររត ហើយជាមកុដរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរឈរមាំមួនជ ក្នុងព្រះ អម្ចាស់ចុះ ឱពួកស្នូនភ្នាអើយ ។

ការស្តារទឹកចិត្ត

២ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់នាងអើរ៉ូឌា និងនាងស៊ីនទីចដែរ អោយ មូលគំនិតតែ១ឈក្នុងព្រះអម្ចាស់ ៣ហើយខ្ញុំក៏សូមដល់អ្នក ឱកូកនស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំអើយ សូមជួយស្ត្រីទាំង២នោះ ដែលបានតាំងជា១នឹងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អផង ហើយនិងអ្នក ក្មេរមេន និងកូកនញខ្ញុំឯទៀត ដែលគេមានឈ្មោះកត់ទុកក្នុង បញ្ជីជីវិតដែរដ ។

៤ចូរអរសប្បាយ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច ខ្ញុំប្រាប់ម្តងទៀតថា

ចូរអរសប្បាយឡើងវិញ ៥ ចូរសំដែងអោយមនុស្សទាំងអស់ បានស្គាល់សេចក្តីសំឡូតរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ
ព្រោះព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ជិតដល់ហើយខ្ម ៦ កុំអោយខ្លាចខ្លាចអ្វីឡើយចូរទូលដល់ព្រះ
អោយជ្រាបពីសេចក្តីសំណូម របស់អ្នក រាល់គ្នាក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន និង
ពាក្យទូលអង្វរ ទាំងពោលពាក្យអរព្រះគុណផងណា ។ ៧ យ៉ាង នោះសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះត
ដែលហួសលើសពីអស់ ទាំងគំនិតថ នឹងជួយការពារចិត្ត ហើយនិងគំនិតរបស់អ្នក រាល់គ្នា ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
វិ ។

៨ មួយទៀតបងប្អូនអើយ ឯសេចក្តីណាដែលពិត សេចក្តី ណាដែលគួររាប់អាន សេចក្តីណាដែលសុចរិត
សេចក្តី ណាដែលបរិសុទ្ធ សេចក្តីណាដែលគួរស្រលាញ់ សេចក្តី ណាដែលមានឈ្មោះល្អ បើមានសគុណណា ប
ជាសេចក្តី សរសើរណា នោះចូរពិចារណាពីសេចក្តីទាំងនោះចុះ ។ ៩ ហើយសេចក្តីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន
បានទទួល បាន ឮហើយឃើញក្នុងខ្ញុំ នោះចូរអោយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តី ទាំងនោះចុះទ
ដូច្នោះព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ទ្រង់នឹងគង់ នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ។

ការអរព្រះគុណ ចំពោះអំណោយពួកជំនុំភីលីព

១០ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយព្រោះ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបាននឹកដល់ខ្ញុំឡើងវិញ
អ្នករាល់គ្នា បាននឹកដល់ខ្ញុំជានិច្ចដែរ តែរកឱកាសគ្មាន ១១ ខ្ញុំនិយាយ ដូច្នោះ មិនមែនដោយខ្ញុំខ្លះខាតទេ
ដ្បិតខ្ញុំបានរៀនអោយ មានសេចក្តីសន្តោស ក្នុងសណ្ឋានគ្រប់យ៉ាង ១២ ខ្ញុំធ្លាប់ទ្រាំ អោយ មានសេចក្តីចង
្រៀតចង្អុល ហើយក៏ធ្លាប់មានសេចក្តី រីករាយដែរ ខ្ញុំធ្លាប់ទាំងឆ្អែត ទាំងឃ្លានផ ទាំងមាន ទាំងខ្វះ
ក្នុងសារពើទាំងអស់ហើយ ។ ១៣ ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ បានដោយសារព្រះគ្រីស្ទ
ដែលទ្រង់ចំរើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំ ។

១៤ ប៉ុន្តែ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជួយដល់សេចក្តីកំសត់របស់ ខ្ញុំនោះប្រពៃហើយម ។ ១៥ ឱ
ពួកក្រុងភីលីពអើយ អ្នករាល់គ្នា ក៏ដឹងថា កាលចាប់ប្រារព្ធប្រកាសដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំទើប និង
ចេញពីស្រុកម៉ាសេដូនមករ នោះគ្មានពួកជំនុំណាបាន ប្រកបនឹងខ្ញុំ អំពីដំណឹងប្រាក់ចំណាយចំណូលឡើយ
មានតែ អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ១៦ ដ្បិតកាលខ្ញុំខ្លះខាតនៅថែស្សាឡូនីចរ
នោះអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើទៅជួយខ្ញុំម្តងពីរដងផងស ១៧ មិនមែន ថា ខ្ញុំរកចង់បានទានទេ
ខ្ញុំរកតែផលដែលចំរើនប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១៨ ខ្ញុំមានគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ ហើយក៏ បរិបូរផង
ខ្ញុំបានពោរពេញហើយ ដោយបានទទួលរបស់ ទាំងប៉ុន្មាន ពីអេប៉ាប្រូឌីតឡ ដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើទៅខ្ញុំនោះ
គឺជាក្លិនឈ្មុយអ ជាគ្រឿងបូជាដែលព្រះ ទ្រង់ទទួល ហើយ សព្វព្រះហឫទ័យដែរ

១៩ព្រះនៃខ្ញុំទ្រង់នឹងបំពេញគ្រប់ទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ កតាមភោគសម្បត្តិនៃទ្រង់ដ៏ ឧត្តមខ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។

២០សូមអោយព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា បានសិរិល្អនៅអស់កល្បរៀងតទៅ អាម៉ែន ។
ការគួរសមជាលើកចុងក្រោយ

២១សូមជំរាបសួរ មកពួកបរិសុទ្ធ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង ឯពួកបងប្អូនដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ
គេសូមជំរាបសួរមក អ្នករាល់គ្នា២២ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាមានពួកអ្នកនៅ ដំណាក់សេសារជាដើម
ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ដែរ ។

២៣សូមអោយព្រះវិញ្ញាណអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយ ព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
អាម៉ែន ។

Colossians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសារឹកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវព្រះហឫទ័យព្រះ ២និងធីម្ល៉ែច ជាបងប្អូនយើងខ្ញុំ
ធ្វើមកពួកបរិសុទ្ធ ជាពួកបងប្អូនស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្រុងកូលុស សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប
ដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ។

៣យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ៤ដោយបានឮដំណាលពីសេចក្តីជំនឿដែលអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ហើយពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមានដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់

៥គឺអរព្រះគុណដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹម ដែលបំរុងទូកឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយ
ក្នុងព្រះបន្ទូលដ៏ពិតនៃដំណឹងល្អ ៦ដែលបានផ្សាយមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ដូចជាដល់លោកិយទាំងមូលដែរ
ក៏កំពុងតែបង្កើតផល ហើយចំរើនឡើង ដូចក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ

ហើយស្គាល់ព្រះគុណនៃព្រះជាប្រាកដ ៧តាមដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀននឹងអេប៉ាប្រាស ជា
រាប់រើស្ទួនភ្លាជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ គាត់ជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់របស់ព្រះគ្រីស្ទ សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ៨ហើយគាត់
បានផ្លែប្រាប់យើងខ្ញុំ ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមានដោយនូវវិញ្ញាណ ។

៩ហេតុនោះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលយើងខ្ញុំឮនិយាយ នោះយើងខ្ញុំក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាឥតឈប់ឈរ

ហើយទូលសូម ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់សព្វគ្រប់ ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា និងចំណេះខាងវិញ្ញាណ ១០ដើម្បីឱ្យបានដើររបបគួរនឹងព្រះអម្ចាស់ ទាំងគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងអស់ ឱ្យបានបង្កើតផលក្នុងគ្រប់ទាំងការល្អ ហើយឱ្យស្គាល់ព្រះកាន់តែច្បាស់ឡើង ១១ដោយបានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្តាចំរើនកំឡាំង តាមប្ញទ្ធិបារមីដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យបានចេះទ្រាំទ្រ ហើយអត់ធន់គ្រប់យ៉ាងដោយអំណរ ១២ព្រមទាំងអរព្រះគុណ ដល់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់បានប្រោស ឱ្យយើងបានគួរ និងទទួលចំណែកកេរ្តិ៍អាករ ក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅទីភ្នំផង ១៣ទ្រង់បានប្រោស ឱ្យយើងរួចពីអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត ហើយផ្លាស់យើងមកក្នុងនគររបស់ព្រះរាជបុត្រាស្នេហានៃទ្រង់ ១៤យើងរាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រោសលោះក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ គឺជាសេចក្តីផ្តាច់បាប ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ ១៥ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញ ជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះបានបង្កើតមក ១៦ដ្បិតគឺទ្រង់ហើយដែលបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី ទាំងរបស់ដែលមើលឃើញ ហើយដែលមើលមិនឃើញផង ទោះបីជាវាជ្យ ឬអំណាចជាព្រះអម្ចាស់ ឬអំណាចគ្រប់គ្រង ឬអំណាចណាក៏ដោយ នោះសុទ្ធតែកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ទាំងអស់ផង ១៧ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏នៅស្ថិតស្ថេរ ដោយសារទ្រង់ ១៨ទ្រង់ជាសិរសាររបស់រូបកាយ គឺជាពួកជំនុំ ទ្រង់ជាដើម ក៏បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេបង្អស់ ដើម្បី ឱ្យទ្រង់បានជាប្រធានក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ ១៩ដ្បិតព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យគ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញ បានស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់ ២០ហើយឱ្យបានផ្សះផ្សាគ្រប់ទាំងអស់ ឱ្យជានឹងអង្គទ្រង់ ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះ ទោះបីរបស់នៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅផែនដីក្តី ទាំងតាំងស្ថានមេត្រី ដោយសារព្រះលោហិតនៃឈើឆ្កាងទ្រង់ ២១រីឯអ្នករាល់គ្នា ដែលពិដើមត្រូវពង្រាត់ចេញ ហើយជាខ្លាំងសត្រូវក្នុងគំនិត ដោយអំពើអាក្រក់នោះ ២២ ឥឡូវនេះវិញ ទ្រង់បានផ្សះផ្សាក្នុងរូបសាច់ទ្រង់ ដោយបានទទួលសុគត ដើម្បីនឹងថ្វាយអ្នករាល់គ្នាជាដង្វាយបរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទាសបាន នៅចំពោះទ្រង់ ២៣នៅគឺបើតិចណាស់ អ្នករាល់គ្នាបានតាំងនៅជាប់លាប់ហើយមាំមួន ក្នុងសេចក្តីជំនឿដែរ ឥតងាកបែរចេញពីសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ដំណឹងល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ ជាដំណឹងដែលបានផ្សាយ ទៅដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស ដែលកើតក្រោមមេឃផង ឯប៉ុលខ្ញុំ ជាអ្នកបំរើចំពោះដំណឹងល្អនោះដែរ ។

២៤ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានចិត្តអំណរក្នុងការរងទុក្ខលំបាក ដែលខ្ញុំទ្រាំដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ហើយសេចក្តីវេទនាណារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្លះក្នុងរូបសាច់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំកំពុងតែបំពេញឡើង ដោយព្រះរូបកាយទ្រង់ គឺជាពួកជំនុំ ២៥ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាអ្នកបំរើដល់ពួកជំនុំនោះ

តាមការកាន់កាប់ត្រួតត្រារបស់ព្រះ ដែលបានប្រគល់មកខ្ញុំសំរាប់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនឹងបំពេញព្រះបន្ទូល
២៦គឺជាសេចក្តីអាទិកំបាំងដែលលាក់ទុក តាំងពីអស់កល្បរៀងរាល់តែដំណាច់មក តែឥឡូវនេះ ៤
ានបើកសំដែងឱ្យពួកបរិសុទ្ធទ្រង់ស្គាល់ ២៧ព្រះទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យ និងសំដែងឱ្យពួកបរិសុទ្ធនោះដឹងថា
សិរិល្បដ៏បរិបូររបស់សេចក្តីអាទិកំបាំងនេះយ៉ាងណា ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ គឺថា
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សណ្តិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលជាទិសដ្ឋីមយ៉ាងឧត្តម ២៨យើងខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ទ្រង់
ទាំងទូន្មានដល់គ្រប់មនុស្ស ហើយទាំងបង្រៀនដល់គ្រប់មនុស្ស ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា ដើម្បីឱ្យ
ានថ្វាយគ្រប់មនុស្ស ជាដង្វាយគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២៩ខ្ញុំក៏ខំធ្វើការនោះឯង ទាំងតយុទ្ធតាមប្រទេស
រមីទ្រង់ ដែលបណ្តាលឡើងក្នុងខ្ញុំដោយព្រះចេស្តា ។

ជំពូក ២

២ ១ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណើរខ្ញុំ ដែលខ្ញុំតយុទ្ធជាខ្លាងទាំងម៉្លេះ ដោយយល់ដល់អ្នករាល់គ្នា
និងពួកអ្នកនៅក្រុងឡៅឌីសេ ព្រមទាំងអស់អ្នកណា ដែលមិនបានឃើញមុខខ្ញុំខាងសាច់ឈាមផង ២ដើម្បី
ឱ្យគេមានចិត្តក្សាន្ត ដោយបានរូបរូមគ្នាមកក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឱ្យបានអស់ទាំងផលប្រយោជន៍នៃប្រ
ាជ្ញា ដែលជឿជាក់ផ្តាច់ ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីអាទិកំបាំងនៃព្រះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ
២ដែលមានគ្រប់ទាំងផលផ្លែវិសេសនៃប្រាជ្ញានិងសេចក្តីចេះដឹងលាក់ទុកក្នុងទ្រង់ ៤ហើយដែលខ្ញុំថា ដូច្នោះ
នោះគឺក្រែងលោមានអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យល្ងង់
៥ដ្បិតទោះបើខ្ញុំមិននៅជាមួយខាងរូបសាច់ក៏ដោយ គង់តែនៅជាមួយខាងវិញ្ញាណដែរ ទាំងមានសេចក្តីអំណរ
ដោយឃើញសណ្តាប់ធ្នាប់របស់អ្នករាល់គ្នា និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួននៃសេចក្តីជំនឿ
ដែលអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ៦ដូច្នោះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់
បែបយ៉ាងណា នោះចូរដើរក្នុងទ្រង់តាមបែបយ៉ាងនោះចុះ ៧ដោយបានចាក់បូស ហើយស្តារឡើងក្នុងទ្រង់
ទាំងតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដូចជាបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ
ព្រមទាំងអរព្រះគុណកាន់តែច្រើនឡើងផង ។

៨ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងមានអ្នកណាចាប់អ្នករាល់គ្នាធ្វើវិញ ដោយពាក្យបរមគ្គ
និងពាក្យបញ្ឆោតជាអសាតតការ តាមសណ្តាប់បុរាណរបស់មនុស្ស តាមបឋមសិក្សានៅនាលោកិយ
គឺមិនមែនតាមព្រះគ្រីស្ទទេ ៩ដ្បិតមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញរបស់ព្រះ
សណ្តិតនៅក្នុងទ្រង់ទាំងមានរូបអង្គផង ១០ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពេញលេញក្នុងទ្រង់

ដែលទ្រង់ជាសិរសាលើអស់ទាំងពួកគ្រប់គ្រង និងអំណាចទាំងប៉ុន្មាន ១១អ្នករាល់គ្នា
ានទទួលកាត់ស្បែកម្យ៉ាងក្នុងទ្រង់ ដែលមិនបានធ្វើដោយដៃមនុស្សទេ
គឺជាការដោះរូបកាយខាងសាច់ឈាមចេញ ដោយទទួលការកាត់ស្បែករបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ
១២ហើយអ្នករាល់គ្នាបានកប់ជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុងបុណ្យជ្រមុជ ក៏បានរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងទ្រង់
ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ប្តូរមីនៃព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
១៣អ្នករាល់គ្នាដែលបានស្លាប់ក្នុងការរំលង ហើយក្នុងសណ្ឋានមិនកាត់ស្បែកខាងសាច់ឈាម នោះទ្រង់
ានប្រោសឱ្យរស់ជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយបានអត់ទោសចំពោះអស់ទាំងការរំលងរបស់អ្នករាល់គ្នា
១៤ទាំងលុបចោលសេចក្តីដែលកត់ទុកទាស់នឹងយើងក្នុងសេចក្តីបញ្ញត្តិ ដែលប្រទាំងនឹងយើង
ហើយទ្រង់ក៏លើកចោល ដោយបោះភ្ជាប់នៅលើឆ្កាង ១៥ទ្រង់បានទាំងទំលាក់ងារពីពួកគ្រប់គ្រង
និងពួកមានអំណាច ទាំងដាក់ពួកទាំងនោះនៅកណ្តាលជំនុំឱ្យគេមើល ហើយដឹកនាំគេទៅ ដោយមានជ័យជំនះ
ដោយសារលើឆ្កាងនោះឯង ។

១៦ដូច្នោះ កុំទុកឱ្យអ្នកណាមិនអ្នករាល់គ្នា ពីរឿងចំណីអាហារ ឬគ្រឿងផឹក ឬពីរឿងថ្លៃបុណ្យ
ថ្លៃចូលខែ ឬថ្លៃឈប់សំរាកឡើយ ១៧សេចក្តីទាំងនេះជាស្រមោលនៃការដែលត្រូវមក តែត្រូវបង្កនោះ
គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៨កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតយករង្វាន់របស់អ្នករាល់គ្នា តាមតែចិត្តឡើយ
ដោយគេប្រព្រឹត្តបែបសុភាព ទាំងថ្វាយបង្គំពួកទេវតា ទាំងសៀតសិកចូលទៅក្នុងការ
ដែលខ្លួនមើលមិនឃើញ ហើយមានចិត្តប៉ោងឡើង ដោយគំនិតខាងសាច់ឈាមគេនោះ
១៩គេមិនកាន់ជាប់តាមសិរសារទេ ដែលដោយសារសិរសានោះ រូបកាយទាំងមូលបានមានកំឡាំង
ហើយជាប់គ្នា ដោយសារសន្តាក់ និងសរសៃទាំងប៉ុន្មាន ឱ្យបានចំរើនឡើង ដោយសេចក្តីចំរើនរបស់ព្រះ ។

២០ដូច្នោះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ទៅ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
ខាងឯបឋមសិក្សារបស់លោកិយនេះមែន នោះតើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា
ធ្វើដូចជារស់នៅជាប់ក្នុងលោកិយនៅឡើយ ដោយចុះចូលនឹងសេចក្តីបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានវិញ ២១ដូចជាថា កុំ
ឱ្យកាន់ កុំឱ្យភ្នក់ កុំឱ្យពាលឱ្យសោះ ២២គឺតាមសេចក្តីហាមប្រាម និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់មនុស្ស
ដែលសេចក្តីទាំងនោះតែងតែវិនាសបាត់ទៅ ដោយការប្រើប្រាស់
២៣ជាសេចក្តីដែលមើលទៅដូចជាមានទំនងមែន ដោយមានការថ្វាយបង្គំស្ម័គ្រចិត្ត
ហើយមានសេចក្តីសុភាព ឥតប្រណិរូបសាច់ តែគ្មានប្រយោជន៍នឹងទប់ទល់សេចក្តីប៉ងប្រ
ាថ្នារបស់សាច់ឈាមឡើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នោះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានរស់ឡើងវិញ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះចូរស្វែងរកអស់ទាំងសេចក្តី
ដែលនៅស្ថានលើវិញ ជាស្ថានដែលព្រះគ្រីស្ទគង់ខាងស្តាំនៃព្រះ

២ចូរផ្លូវចិត្តទៅឯសេចក្តីទាំងអស់ដែលនៅខាងលើ កុំឱ្យផ្លូវទៅឯសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅផែនដីឡើយ

៣ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ហើយ ជីវិតអ្នករាល់គ្នាក៏លាក់ទុកក្នុងព្រះ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ

៤កាលណាព្រះគ្រីស្ទដឹងជីវិតនៃយើង បានលេចមក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងលេចមកក្នុងសិរីល្អ

ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ។

ដូច្នោះ ចូរសំឡាប់និស្ស័យសាច់ឈាមរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅផែនដីនេះចេញ គឺជាការសហស្ត័ន្ត
ស្លោកគ្រោក សំរើបសំរាល បង់ប្រាក់ថ្នាំអាក្រក់ និងសេចក្តីលោភ ដែលរាប់ទុកដូចជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
៦គឺដោយហេតុសេចក្តីទាំងនោះ បានជាសេចក្តីខ្មាស់របស់ព្រះមកលើពួកមនុស្សរឹងចចេស
៧ហើយអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តក្នុងពួកនោះកាលពីដើម គឺពីកាលដែលនៅរស់ក្នុងកិរិយាទាំងនោះដែរ ៨តែ
៩ឡូវនេះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាលះអស់ទាំងអំពើនោះ គឺសេចក្តីកំហឹង គ្មានក្តាញ់ គំរក់ ប្រមាថ
និងពាក្យអព្យម្មល ចេញពីមាត់ចោលទៅ ៩កុំឱ្យកុហកគ្នាឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានដោះមនុស្សចាស់
និងអំពើរបស់វាចោលចេញហើយ ១០ចូរប្រដាប់ខ្លួនដោយមនុស្សថ្មីវិញ
ដែលកំពុងតែកែឡើងខាងសេចក្តីចេះដឹង ឱ្យបានត្រូវនឹងរូបអង្គព្រះ ដែលបង្កើតមនុស្សថ្មីនោះមក
១១ជាសណ្ឋានដែលគ្មានសាសន៍ក្រែក និងសាសន៍យូដា ការកាត់ស្បែក ហើយមិនកាត់ស្បែក
មនុស្សប្រទេសដទៃ ឬជាតិមនុស្សព្រៃ បារាំង ឬអ្នកជាផងនោះទេ គឺព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាគ្រប់ទាំងអស់វិញ
ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ផង ។

១២ដូច្នោះ ចូរប្រដាប់កាយ ដោយចិត្តក្នុងអាណិត សប្បុរស សុភាព សំឡូត និងចិត្តអត់ធ្មត់
ទុកដូចជាពួកអ្នករើសតាំង ដែលបរិសុទ្ធ ហើយស្ងួនភ្លាដល់ព្រះចុះ ១៣ហើយទ្រាំទ្រគ្នា
ទាំងអស់ទោសទៅវិញទៅមក បើអ្នកណាមានហេតុទាស់នឹងអ្នកណា នោះចូរអត់ទោសឱ្យគេចុះ
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានអត់ទោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៤ចូរបន្ថែមទាំងសេចក្តីស្រឡាញ់ថែមទៀត
ជាចំណងនៃសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍ ១៥ចូរឱ្យសេចក្តីមេត្រីរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រួតត្រានៅក្នុងចិត្ត ដែលទ្រង់ច
ានហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងសេចក្តីនោះឯង ឱ្យមានរូបកាយតែ ១ ហើយត្រូវដឹងគុណផង ។

១៦ចូរឱ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ បានសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាបរិបូរ ដោយប្រាជ្ញាគ្រប់យ៉ាង

ទាំងបង្រៀន ហើយទូន្មានគ្នា ដោយនូវទំនុកដំកើង ទំនុកបរិសុទ្ធ និងចំរៀងខាងធិញ្ញាណ
ទាំងច្រៀងក្នុងចិត្តថ្វាយព្រះ ដោយព្រះគុណ ១៧ហើយក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
ទោះបីការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ ដោយពាក្យសំដី ឬកិរិយាក៏ដោយ ចូរទាំងអស់
ដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទាំងអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដោយសារទ្រង់ផង ។

១៨ពួកស្រី ១ អើយ ចូរចុះចូលចំពោះប្តីខ្លួន ដូចជាគួរគប្បីក្នុងព្រះអម្ចាស់ ១៩ពួកប្រុស ១ អើយ
ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធចុះ កុំឱ្យមានចិត្តជិនឆ្កន់ឡើយ ២០ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូច្នោះឯង ២១ឱឪពុករាល់គ្នាអើយ
កុំខុកដាន់កូនចៅឡើយ ក្រែងវារសាយចិត្តចេញ ២២ពួកបាវបំរើអើយ
ចូរស្តាប់បង្គាប់ចៅហ្វាយនាយខាងសាច់ឈាម ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ចុះ មិនមែន តែកាលនៅមុនគេប៉ុណ្ណោះ
ដូចជាចង់ផ្តាច់ចិត្តមនុស្សនោះទេ គឺដោយចិត្តស្មោះត្រង់វិញ ទាំងកោតខ្លាចដល់ព្រះផង
២៣ហើយការអ្វីដែលត្រូវធ្វើក៏ដោយ ចូរធ្វើឱ្យអស់ពីចិត្ត ទុកដូចជាធ្វើថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់
មិនមែនដល់មនុស្សទេ ២៤ដោយដឹងថា អ្នករាល់គ្នានិងទទួលរងនាមជាមរតកអំពីព្រះអម្ចាស់មក
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ២៥ឯអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តខុសឆ្គង
នោះនឹងទទួលតាមការកំហុសរបស់ខ្លួន ហើយទ្រង់មិនរើសមុខអ្នកណាឡើយ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ពួកចៅហ្វាយរាល់គ្នាអើយ ចូរបើកឱ្យដល់អ្នកបំរើរបស់អ្នក តាមត្រឹមត្រូវ ហើយទៀងត្រង់ចុះ
ដោយដឹងថា អ្នកក៏មានចៅហ្វាយ ១ នៅស្ថានសួគ៌ដែរ ។

២ចូរព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាន ទាំងចាំយាមក្នុងសេចក្តីនោះឯង ដោយពាក្យអរព្រះគុណ
ពព្រមទាំងអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យព្រះបានបើកទ្វារឱ្យយើងខ្ញុំផ្សាយព្រះបន្ទូល ជាសេចក្តីអាទិកំច
ាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំជាប់ចំណង ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនោះឯង ៤ប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំ
ានសំដែងព្រះបន្ទូលតាមដែលគួរគប្បី ៥ចូរប្រព្រឹត្តនឹងពួកអ្នកក្រៅដោយប្រាជ្ញា ទាំងលែយកឱកាស
ឱ្យទាន់ពេលផង ៦ចូរឱ្យពាក្យសំដីរបស់អ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច ទាំងបង់អំបិលផង ដើម្បី
ឱ្យដឹងថា បែបយ៉ាងណា ដែលគួរឆ្លើយដល់មនុស្សនីមួយៗ ។

៧អ្នកទីយីកុស ជាបងប្អូនស្នូនភ្នា គឺជាអ្នកជំនួយដ៏ស្មោះត្រង់ ហើយជា
រាវបំរើជាមួយគ្នាក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីអស់ទាំងរឿងរបស់ខ្ញុំ ៨ខ្ញុំ

ានចាត់គាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា សំរាប់ការនោះឯង គឺជាឱ្យបានដឹងរឿងពីអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យ
ានកំសាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នាផង ៩ក៏ចាត់អ្នកអូនេសីម ជាបងប្អូនស្នូនភ្នំ ហើយស្មោះត្រង់
ដែលមកពីពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នកទាំង ២ នេះ នឹងប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីគ្រប់ការទាំងអស់
ដែលនៅខាងនាយនោះ ។

១០អ្នកអេរិស្តាក ដែលជាប់គុកជាមួយនឹងខ្ញុំ ហើយម៉ាកុស ជាក្មួយបាណាបាស
គាត់ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានទទួលបង្គាប់ ពីរឿងគាត់រួចទៅហើយថា
បើគាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវទទួលគាត់ចុះ ១១អ្នកយេស៊ូវ ដែលហៅថា យូស្តុស
គាត់ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នកទាំងនោះជាពួកកាត់ស្បែក
ឯពួកអ្នកដែលធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំខាងឯនគរព្រះ មានតែប៉ុណ្ណឹងទេ ដែលកំសាន្តចិត្តខ្ញុំ ១២អ្នកអេហ្គាប្រាស
ជាបារាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលមកពីពួកអ្នករាល់គ្នា គាត់សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ
គាត់ខំប្រឹងអធិស្ឋានជានិច្ច ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឈរជាគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយពេញខ្មាត តាមព្រះហឫ
ទ័យនៃព្រះគ្រប់ជំពូក ១៣ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីគាត់ថា គាត់មានចិត្តឧស្សាហ៍ដល់អ្នករាល់គ្នា
នឹងពួកអ្នកនៅក្រុងឡេឌីសេ ហើយពួកអ្នកនៅក្រុងហេរ៉ាប៉ូលជាខ្លាំងណាស់ ១៤លោកលូកា
ជាគ្រូពេទ្យស្នូនភ្នំ និងអ្នកដេម៉ាស ក៏ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៥សូមជំរាបសួរដល់ពួកបងប
្អូននៅក្រុងឡេឌីសេ និងអ្នកនីមផាស ហើយពួកជំនុំដែលប្រជុំគ្នានៅផ្ទះគាត់ ១៦កាលណា
ានអានមើលសំបុត្រនេះ ក្នុងពួកបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះចូរឱ្យគេអាចមើលក្នុងពួកជំនុំ
នៅក្រុងឡេឌីសេដែរផង ១៧សូមប្រាប់ដល់អ្នកអេរិយីតថា ចូរប្រយ័ត្ននឹងការងារ ដែល
ានទទួលក្នុងព្រះអម្ចាស់ហើយចុះ ដើម្បីឱ្យបានបំពេញការងារនោះ ។

១៨ប៉ុលខ្ញុំសរសេរពាក្យជំរាបសួរនេះ ដោយដៃខ្លួនខ្ញុំសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីចំណងរបស់ខ្ញុំ សូម
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ ។ អាម៉ែន ។

1 Thessalonians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុល សីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ យើងខ្ញុំផ្ញើមកពួកជំនុំនៅក្រុងថែស្សាឡូនីថ
ដែលនៅក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ

និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

២ យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះជានិច្ច ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ហើយកាលណាយើងខ្ញុំអធិស្ឋាន នោះក៏តែងដំណាលពីអ្នករាល់គ្នា ពោធិ៍ដោយនឹកចាំជាដរាប ពីការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ដោយសេចក្តីជំនឿ និងពីការនឿយហត់ ដែលធ្វើដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួន ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងផង ៤ឱបងប្អូន ដែលព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់អើយ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់បានរើសតាំងអ្នករាល់គ្នាហើយ ៥ដ្បិតដំណឹងល្អរបស់យើងខ្ញុំ មិនបានផ្សាយមកដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យស៊ីតេប៉ូណ្តោះទេ គឺដោយព្រះចេស្ដា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ហើយដោយសេចក្តីជំនឿមោះមុតជាខ្លាំងថែមទៀតផង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ពីដំណើរយើងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណា សំរាប់នឹងជួយដល់អ្នករាល់គ្នា ៦អ្នករាល់គ្នាក៏បានត្រាប់តាមយើងខ្ញុំ ហើយនឹងព្រះអម្ចាស់ ដោយច ានទទួលព្រះបន្ទូល ដោយសេចក្តីអំណររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងកាលដែលកំពុងតែកើតទុក្ខលំប ាកជាខ្លាំងផង ៧ដល់ម្ល៉េះបានជាអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជាគំរូ ដល់អស់អ្នកដែលជឿនៅស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែ ៨ដ្បិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ បានផ្សាយចេញពីអ្នករាល់គ្នា មិនមែនតែក្នុងស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែប៉ុណ្ណោះទេ គឺរហូតដល់គ្រប់ទាំងកន្លែង ដែលព

និយាយពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាចំពោះព្រះថែមទៀតផង បានជាមិនចាំបាច់ ឱ្យយើងខ្ញុំនិយាយអ្វីទៀតទេ ៩ដ្បិតគេថ្លែងប្រាប់ពីយើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលយើងយ៉ាងណា ទាំងបែរចេញពីរូបព្រះ មកឯព្រះដ៏ពិត ឱ្យបានគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅនោះវិញ ១០ហើយឱ្យបានចាំព្រះរាជបុត្រាព្រះ ទ្រង់យាងមកពិស្ថានសួគ៌ ដែលព្រះបានប្រោស ឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ គឺជាព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ប្រោសឱ្យយើងរួចពីសេចក្តីខ្មាស់ទៅមុខ ។

ជំពូក ២

២ ១ដ្បិតបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ពីបែបដែលយើងខ្ញុំចូលមកឯអ្នករាល់គ្នាថា មិនមែនជា ឥតកើតផលទេ ២ឯក្រោយដែលយើងខ្ញុំបានរងទុក្ខ និងត្រូវគេជេរប្រមាថ នៅក្រុងភីលីព ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ នៅក្រុងភីលីព ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ នោះយើងខ្ញុំមានចិត្តក្លាហាន ដោយសារព្រះនៃយើងខ្ញុំ ដើម្បីនឹងផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះ មកដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ទាំងមានសេចក្តីតយុទ្ធជាច្រើនផង ៣ដ្បិតសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំទូន្មាន នោះមិនមែនកើតពីសេចក្តីខុសឆ្គង ប

្រឹសេចក្តីស្នាក់ក្រោក ឬត្រឹសេចក្តីឆបោកនោះទេ ៤តែតាមដែលព្រះទ្រង់ល្បួងលឃើញថា
គួរនឹងធ្វើព្រះបន្ទូលទុកនឹងយើងខ្ញុំយ៉ាងណា នោះយើងខ្ញុំបានអធិប្បាយតាមបែបយ៉ាងនោះឯង
មិនមែនដូចជាចង់ផ្តាច់ដល់ចិត្តមនុស្សទេ គឺផ្តាច់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ
ដែលទ្រង់ល្បួងលឃើញរបស់យើងខ្ញុំ ៥ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនដែលប្រើពាក្យបញ្ជើច ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ ប
្រព្រឹត្តដោយចិត្តលោភឡើយ សឹងមានព្រះទ្រង់ជាសាក្សីហើយ ៦ហើយទោះបីយើងខ្ញុំមានអំណាច
និងនៅជាបន្ទុកលើអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាសាវ័កនៃព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ គង់តែយើងខ្ញុំមិនរក
ឱ្យមនុស្សគោរពប្រតិបត្តិដល់យើងខ្ញុំឡើយ ទោះអ្នករាល់គ្នា ឬអ្នកណាទៀតក្តី ៧យើងខ្ញុំ
ាននៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ដោយស្ងួតបូតវិញ ប្រៀបដូចជាម្តាយផ្ទះមកូន ដែលកំពុងនៅបៅ
៨គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលយើងខ្ញុំបានស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដល់ម្ល៉េះបានយើងខ្ញុំចូលចិត្តចែកដំណឹងល
្រឹព្រះ មកអ្នករាល់គ្នា មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ក៏ចូលចិត្តចែកទាំងជីវិតយើងខ្ញុំផង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា
ានត្រឡប់ជាស្នូនភ្នំដល់យើងខ្ញុំ ៩ដ្បិតបងប្អូនអើយអ្នករាល់គ្នានឹងចាំពិការយ៉ាងធ្ងន់ ហើយនឿយហត់
ដែលយើងខ្ញុំបានធ្វើ ដោយមិនចង់ឱ្យអ្នកណាព្រួយ ដោយសារយើងខ្ញុំទេ យើងខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះ
មកអ្នករាល់គ្នា ដោយខំធ្វើការទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ១០អ្នករាល់គ្នា ហើយព្រះផង ជាស្នូរនាស់អំពីយើងខ្ញុំ
ដែលយើងខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាពួកអ្នកជឿ បែបយ៉ាងណា ដោយបរិសុទ្ធ សុចរិត ហើយ
ឥតកន្លែងបន្ទោសបាន ១១ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នានីមួយៗ ដូចជា
ឪពុកនឹងកូន ទាំងទូន្មាន និងកំសាន្តចិត្តផង ១២ហើយទាំងធ្វើបន្ទាល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដើរយ៉ាងគួរនឹងព្រះ
ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងនគរ ហើយក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ។

១៣ដោយហេតុនេះទៀត បានយើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ឥតមានដាច់
គឺដោយព្រោះកាលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះបន្ទូល ជាដំណឹងពីព្រះ ដោយសារយើងខ្ញុំ នោះមិនបានទទួល
ទុកដូចជាពាក្យរបស់មនុស្សទេ បានទទួលតាមភាពដ៏ពិតនៃដំណឹងនោះវិញ
គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបណ្តាលមកក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាពួកអ្នកជឿ ១៤ដ្បិតបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នា
ានត្រាប់តាមអស់ទាំងពួកជំនុំនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នៅស្រុកយូដា ពីព្រោះបានរងទុក្ខ
នៅដៃនៃពួកអ្នកស្រុករបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាពួកជំនុំទាំងនោះបានរងទុក្ខ នៅដៃនៃពួកសាសន៍យូដាដែរ
១៥ដែលគេបានសំឡាប់ទាំងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនិងពួកហោរាផង ក៏បានបណ្តេញយើងខ្ញុំទៀត
ពួកនោះមិនជាទីគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ ហើយក៏ទាស់ទទឹងនឹងមនុស្សទាំងអស់ដែរ
១៦គេហាមមិនឱ្យយើងខ្ញុំផ្ទៀងប្រាប់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ប្រយោជន៍ឱ្យបានសង្គ្រោះឡើយ

គឺដើម្បីតែនឹងបំពេញអំពើបាបរបស់ខ្លួនគេជានិច្ចប៉ុណ្ណោះ តែសេចក្តីក្រោធបានមកលើគេពេញទីហើយ ។

១៧ បងប្អូនអើយ ក្រោយដែលយើងខ្ញុំត្រូវឃ្លាតមុខពីអ្នករាល់គ្នាបន្តិច តែមិនមែនឃ្លាតចិត្តឡើយ នោះយើងខ្ញុំមានចិត្តសង្វេក រពួកចង់ឃើញមុខអ្នករាល់គ្នាវិញជាខ្លាំង ១៨ បានជាយើងខ្ញុំចង់មកសួរអ្នករាល់គ្នា គឺប៉ុលខ្ញុំចង់មកមួយដងពីទៅហើយ តែអារក្សសាតាំងបានឃាត់យើងខ្ញុំវិញ ១៩ ដ្បិតតើសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីអំណរ និងមកុដដែលនាំឱ្យយើងខ្ញុំរីករាយឡើង នោះជាអ្វី បើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកប៉ុណ្ណោះ ២០ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាសិរិល្ល ហើយជាសេចក្តីអំណររបស់យើងខ្ញុំពិតមែន ។

ជំពូក ៣

៣ ១ ដូច្នោះ កាលទ្រាំមិនបានទៀត នោះយើងខ្ញុំបានគិតថា គួរឱ្យយើងខ្ញុំនៅក្រុងអាថែនតែម្នាក់ឯងចុះ ២ ដើម្បីនឹងចាត់ចែងម៉ូថេ ជាបងប្អូន គឺជាអ្នកបំរើនៃព្រះ ដែលបានធ្វើការជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ក្នុងដំណើរនៃព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យគាត់បានតាំងអ្នករាល់គ្នាឡើងជាមាំមួន ហើយជួយចំរើនខាងសេចក្តីជំនឿផង ៣ ក្រែងអ្នកណាកើតមានចិត្តថប់ប្រួយ ដោយសេចក្តីទុក្ខលំបាកទាំងនេះ (ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា យើងចៀសពីសេចក្តីយ៉ាងនេះមិនរួចទេ ៤ ព្រោះកាលយើងខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ នោះក៏បានប្រាប់ជាមុនថា យើងរៀបរយនឹងរងទុក្ខលំបាក ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ថា មានមកហើយ) ៥ ដោយហេតុនោះ កាលខ្ញុំទ្រាំមិនបានទៀត នោះខ្ញុំបានចាត់គាត់មកឱ្យបានដឹងពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្រែងមេល្បួងបានលួងនាំចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យការនឿយហត់របស់យើងខ្ញុំទៅជាឥតអំពើវិញ ៦ តែឥឡូវនេះ ដែលចម្លែងបានចេញពីអ្នករាល់គ្នា ទៅដល់យើងខ្ញុំ ព្រមទាំងនាំដំណើរល្អពីសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់យើងខ្ញុំវិញ ហើយដំណើរដែលអ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីយើងខ្ញុំ ដោយអំណរជានិច្ច ទាំងរពួកចង់ឃើញយើងខ្ញុំផង ដូចជាយើងខ្ញុំរពួកដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ៧ ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ក្នុងខណៈដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែមានសេចក្តីទុក្ខប្រយុទ្ធនិងសេចក្តីលំបាកជាច្រើន នោះយើងខ្ញុំមានសេចក្តីក្បានចិត្ត ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាឡើងវិញ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា ៨ ដ្បិតឥឡូវនេះ បើអ្នករាល់គ្នាលឃើញមាំមួនក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះទើបយើងខ្ញុំនឹងរស់នៅ ៩ តើយើងខ្ញុំអាចនឹងអរព្រះគុណដល់ព្រះ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ដោយប្រការដូចម្តេច ឱ្យបានល្អមធ្ងននឹងអស់ទាំងសេចក្តីអំណរ ដែលយើងខ្ញុំមាននៅចំពោះព្រះនៃយើង ដោយព្រះអ្នករាល់គ្នាបាន

១០យើងខ្ញុំទូលអង្វរដោយទទួលទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ សូមឱ្យបានឃើញមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យបានបំពេញសេចក្តីអ្វីដែលខ្លះ ខាងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាផង ១១សូមឱ្យព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើងខ្ញុំ ទ្រង់ដឹងផ្លូវយើងខ្ញុំ ឱ្យបានមកឯអ្នករាល់គ្នា ១២សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ចំរើនសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យបានពេញពោរពេញរហូតដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងដល់មនុស្សទាំងអស់ផង ដូចជាយើងខ្ញុំស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១៣ប្រយោជន៍នឹងតាំងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យបរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតារបស់យើងរាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់យាងមក ជាមួយនឹងអស់ទាំងអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ។

ជំពូក ៤

៤ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំអង្វរ ហើយទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះអម្ចាស់លយេស៊ូវថា ចូរដើរតាមដែលគួរគប្បី ដើម្បីឱ្យបានគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យព្រះកាន់តែខ្លាំងឡើង ដូចជាបានទទួលបង្គាប់ពីយើងខ្ញុំរួចហើយ ២ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីបញ្ញត្តិដែលយើងខ្ញុំបានប្រគល់មកអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវហើយ ៣ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរំលឹកជាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបានចៀសពីសេចក្តីកំផិតចេញ ៤ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នានិមួយ ១ ចេះរក្សាអត្តភាពខ្លួនដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីប្រសើរ ៥មិនមែនដោយសេចក្តីវិជ្ជុលក្នុងតណ្ហា ដូចជាសាសន៍ដទៃដែលមិនស្គាល់ព្រះនោះឡើយ ៦កុំឱ្យអ្នកណាបំពាន ឬធ្វើខុសនឹងបងប្អូនណាមួយក្នុងការនោះឱ្យសោះ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងសងសឹកក្នុងការទាំងនោះ ដូចជាយើងខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ព្រមទាំងធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ផង ៧ដ្បិតព្រះមិនបានហៅយើងរាល់គ្នាមកក្នុងសេចក្តីស្នាក់គ្រាកទេ គឺមកក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធវិញ ៨ដូច្នោះ អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលនោះមិនមែនបោះបង់ចោលមនុស្ស ឈ្មោះថាបោះបង់ចោលព្រះវិញ ដែលទ្រង់បានប្រទានវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃទ្រង់មកយើង ។

នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន នោះមិនចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នាទេ ពីព្រោះព្រះទ្រង់បង្រៀន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកហើយ ១០អ្នករាល់គ្នាក៏ស្រឡាញ់ដល់អ្នកទាំងពួកបងប្អូន នៅគ្រប់ក្នុងស្រុកម៉ាសេដូនដែរ តែបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំសូមទូន្មាន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ កាន់តែខ្លាំងឡើយចុះ ១១ហើយខ្ញុំប្រឹង

ឱ្យអស់ពីចិត្ត និងនៅដោយស្រគត់ស្រគំទាំងប្រព្រឹត្តតែរឿងជារបស់ផងខ្លួន ហើយធ្វើការដោយដៃខ្លួនឯងផង ដូចជាយើងខ្ញុំបានបង្ហាញហើយ ១២ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តដោយគួរគប្បី ដល់មនុស្សខាងក្រៅ ឥតត្រូវការអ្វីឡើយ ។

១៣បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាឥតដឹង ពីពួកអ្នកដែលដេកលក់ទៅហើយទេ ក្រែងអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខព្រួយ ដូចជាអ្នកឯទៀត ដែលគ្មានសង្ឃឹម ១៤ដ្បិតបើយើងជឿថា ព្រះយេស៊ូវបានសុគត ព្រមទាំងរស់ឡើងវិញហើយ នោះត្រូវជឿថា ព្រះទ្រង់នឹងនាំអស់អ្នក ដែលដេកលក់ទៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ឱ្យបានមកជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ១៥ដ្បិតយើងខ្ញុំប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះថា យើងដែលរស់នៅជាប់ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់យាងមក នោះយើងមិនទៅមុនពួកអ្នក ដែលបានដេកលក់ទៅហើយនោះទេ

១៦ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មក ដោយស្រែកបង្ហាញ ១ ព្រះឱស្ឋទាំងមានព សំឡេងមហាទេវតា និងត្រែរបស់ព្រះផង នោះពួកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញជាមុនបង្អស់ ១៧រួចយើងរាល់គ្នាដែលកំពុងតែរស់នៅ ក៏នឹងបានលើកឡើងទៅក្នុងពពកជាមួយគ្នាទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យបានជួបជុំនឹងព្រះអម្ចាស់ជាដរាបទៅ ១៨ដូច្នោះ ចូរកំសាន្តចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយដំណើរនេះចុះ ។

ជំពូក ៥

៥ ១បងប្អូនអើយ ឯត្រង់ពេលវេលា នោះមិនបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាទេ ២ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ហើយថា ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកដល់ ដូចជាចោរមកនៅពេលយប់ ៣ដ្បិតកាលណាគេកំពុងតែនិយាយថា មានសេចក្តីសុខសាន្ត មានសេចក្តីរៀបរយហើយ នោះលោតែមានសេចក្តីហិនវិនាសមកលើគេភ្លាម ដូចជាស្ត្រីមានគភ៌យីនឹងសំរាល ហើយគេចមិនរួចឡើយ ៤តែបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាមិនមែននៅក្នុងសេចក្តីងងឹត ឱ្យថ្ងៃនោះបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាចោរនោះទេ ៥អ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាពួកនៃពន្លឺ ហើយជាពួកនៃថ្ងៃ យើងមិនមែនជាពួកនៃយប់ ប ៧នៃសេចក្តីងងឹតឡើយ ៦ដូច្នោះ ត្រូវឱ្យយើងចាំយាម ហើយដឹងខ្លួន មិនត្រូវឱ្យដេកលក់ ដូចជាមនុស្សឯទៀតទេ ៧ដ្បិតពួកអ្នកដែលដេកលក់ នោះគេតែងដេកនៅពេលយប់ ហើយពួកអ្នកដែលស្រវឹងស្រាក់តែស្រវឹងនៅពេលយប់ដែរ ៨តែយើងដែលជាពួកនៃថ្ងៃ យើងត្រូវដឹងខ្លួន ទាំងប្រដាប់កាយដោយសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ទុកជាប្រដាប់បាំងដើមទ្រូវ ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ផងសេចក្តីសង្រ្គោះ ទុកជាមួកសឹក ៩ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនបានដំរូវយើង

ទុកសំរាប់សេចក្តីក្រោយទេ គឺសំរាប់ឱ្យបានសេចក្តីសង្គ្រោះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលទ្រង់សុគតជំនួសយើង ១០ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់
ទោះបីចាំយាម ឬដេកលក់ក្តី ១១ដូច្នោះ ចូរកំសាន្ត ហើយស្តាប់ចិត្តគ្នា ទៅវិញទៅមក
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែធ្វើហើយនោះដែរ ។

១២តែបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំអង្វរអ្នករាល់គ្នាថា ចូរចំណាំ

ឱ្យស្គាល់ពួកអ្នកដែលខំធ្វើកិច្ចការក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា និងពួកអ្នកដែលនាំមុខអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះអម្ចាស់
ហើយនិងពួកអ្នកដែលទូន្មានដែរ ១៣ដើម្បីឱ្យបានរាប់អានជាខ្លាំង ចំពោះពួកអ្នកយ៉ាងនោះ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដោយព្រោះការដែលគេធ្វើ ចូរនៅជាមួយគ្នាដោយមេត្រីចុះ ១៤បងប្អូនអើយ
យើងខ្ញុំទូន្មានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទោសដល់ពួកអ្នកដែលគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់

ហើយជួយកំសាន្តដល់ពួកអ្នកណាដែលមានសេចក្តីទន់ក្រំចិត្ត ទាំងគាំពារពួកអ្នកដែលខ្សោយ នឹងអត់ឱ
នចំពោះមនុស្សទាំងអស់ ១៥ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យអ្នកណាធ្វើអំពើអាក្រក់ ស្នងនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ
ចូរដេញតាមការល្អជាដរាប ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយដល់មនុស្សផងទាំងឡាយដែរ

១៦ចូរអរសប្បាយជានិច្ច ១៧ចូរអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ ១៨ចូរអរព្រះគុណក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
ពីព្រោះព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើយ៉ាងដូច្នោះ ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ១៩កុំ
ឱ្យពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណ ២០កុំឱ្យមើលងាយការអធិប្បាយឡើយ ២១ចូរលឿនគ្រប់ទាំងអស់ ហើយកាន់ខ្ជ
ាប់តាមសេចក្តីដែលត្រឹមត្រូវ ២២ចូរចៀសចេញពីសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ។

២៣សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ញែកអ្នករាល់គ្នាចេញជាបរិសុទ្ធសព្វគ្រប់ ហើយ

ឱ្យទាំងព្រលឹងនិងវិញ្ញាណ ហើយរូបកាយទាំងមូលបានបំរុងទុកឥតសៅហ្មង ដរាបដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់យាងមក ២៤ព្រះដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់ស្មោះត្រង់
ទ្រង់នឹងធ្វើសំរេចការនោះ ។

២៥បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ២៦សូមជំរាបសួរដល់ពួកបងប្អូនទាំងអស់

ដោយចើបបរិសុទ្ធដែរ ២៧ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះអម្ចាស់ថា សូមអានមើលសំបុត្រនេះ ឱ្យពួកបងប
្អូនបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នាស្តាប់ផង ២៨សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

2 Thessalonians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុល សីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ យើងខ្ញុំផ្ញើមកពួកជំនុំ នៅក្រុងថៃស្យាឡូនីច ដែលនៅក្នុងព្រះដីជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដីជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ពាបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំត្រូវតែអរព្រះគុណដល់ព្រះជានិច្ច ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ដូចជាគួរគប្បីដែរ ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា កំពុងតែចំរើនកាន់តែច្រើនឡើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក រឹតតែខ្លាំងឡើងដែរ ៤ដល់ម៉្លោះច ានជាយើងខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងអស់ទាំងពួកជំនុំនៃព្រះ ពីដំណើរសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលមានក្នុងសេចក្តីបៀតបៀន និងសេចក្តីទុក្ខលំបាកទាំងប៉ុន្មាន ដែលអ្នករាល់គ្នារងទ្រាំ ៥នោះជាភស្តុតាងពីសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ានរាប់ជាគួរនឹងនគរព្រះ ដែលអ្នកគ្នាកំពុងតែរងទុក្ខ ដោយព្រោះនគរនោះឯង ៦ដ្បិតនេះជាសេចក្តីសុចរិតនៅចំពោះព្រះ គឺនឹងសងសេចក្តីទុក្ខលំបាក ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នា ៧ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដែលត្រូវគេធ្វើទុក្ខនោះ បានសំរាកជាមួយនឹងយើងខ្ញុំវិញ ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់លេចមកពីស្ថានសួគ៌ ជាមួយនឹងពួកទេវតានៃព្រះចេស្ដាទ្រង់ ៨នៅក្នុងអណ្តាតភ្លើង ទាំងសងសឹកនឹងពួកអ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះ ហើយនឹងពួកអ្នកដែលមិនស្គាល់តាមដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ៩គេនឹងរកទុក្ខទោស ជាសេចក្តីហិនវិនាសអស់កល្បជានិច្ច ឃ្លាតពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយពីសិរីល្អនៃព្រះចេស្ដាទ្រង់ ១០ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមក ដើម្បីឱ្យបានដំកើងឡើងក្នុងពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ឱ្យច ានគេមើលទ្រង់ដោយអស្ចារ្យ ក្នុងពួកអ្នកដែលជឿ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានជឿពាក្យបន្ទាស់របស់យើងខ្ញុំហើយ ១១ដូច្នោះ យើងខ្ញុំអធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ដើម្បីឱ្យព្រះនៃយើងខ្ញុំ បានរាប់អ្នករាល់គ្នាជាគួរនឹងការ ដែលទ្រង់ហៅមកធ្វើ ហើយឱ្យទ្រង់បានបំពេញគ្រប់អស់ទាំងសេចក្តីបំណងខាងឯការល្អ និងការដែលធ្វើដោយជំនឿ ដោយព្រះចេស្ដា ១២ដើម្បីឱ្យព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង បានដំកើងឡើងក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាក្នុងទ្រង់ផង តាមព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ជំពូក ២

២ ១៧ឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់ត្រូវយាងមក ហើយយើងរាល់គ្នាត្រូវប្រជុំគ្នានៅចំពោះទ្រង់ នោះយើងខ្ញុំសូមអង្វរដល់អ្នករាល់គ្នាថា ២កុំ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆាប់មានគំនិត រើរវាយ ឬចប់ព្រួយអ្វី ទោះបីដោយសារវិញ្ញាណណា ឬពាក្យសំដីណា ប ្រសំបុត្រណា ដូចជាមកពីយើងខ្ញុំក្តី ដែលថាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ជិតដល់ហើយនោះឡើយ ៣កុំ ឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណាដែរ ដ្បិតថ្ងៃនោះមិនមកឡើយ ទាល់តែមានសេចក្តីក្បត់សាសនាមកជាមុន ហើយមនុស្សដែលជាតូប៉ាបនោះបានលេចមក គឺជាមនុស្សដែលត្រូវហិនរិទ្ធិ ៤ដែលទាស់ទទឹង ហើយលើកខ្លួនឡើង ខ្ពស់លើសជាងអស់ទាំងអ្វី ដែលហៅថាព្រះ ឬរបស់អ្វីដែលគោរពប្រតិបត្តិផង ដល់ម៉្លោះបានជាវានឹងអង្គុយនៅ ដូចជាព្រះក្នុងវិហារនៃព្រះ ទាំងសំដែងខ្លួនថាជាព្រះផង ៥តើអ្នករាល់គ្នាមិននឹងចាំទេឬអីថា ក្នុងគ្រាដែលខ្ញុំនៅជាមួយ នោះខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាសេចក្តីទាំងនេះដែរ ៦ហើយឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីដែលយាត់វា ប្រយោជន៍ឱ្យវាបានលេចមកតែក្នុងពេលវេលារបស់វាប៉ុណ្ណោះ ៧ដ្បិតសេចក្តីអាទិកំហាំងរបស់ការទទឹងច្បាប់ កំពុងតែបណ្តាលឡើងហើយ ប៉ុន្តែ មាន ១ អង្គដែលយាត់យ៉ាងវាសព្វថ្ងៃនេះ ទាល់តែបានដកទ្រង់ចេញទៅ ៨នោះទើបអាទទឹងច្បាប់នោះ នឹងលេចមកដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងបំផ្លាញ ដោយខ្យល់ពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ ហើយធ្វើឱ្យរិទ្ធិ ដោយរស្មីពន្លឺពីដំណើរទ្រង់យាងមក ៩អាទទឹងច្បាប់នោះនឹងមកទាំងធ្វើការ ដូចជាអារក្សសាតាំង ដោយនូវគ្រប់ទាំងប្លន្ទ ទិសំគាល់ និងការអស្ចារ្យដ៏កំភូត ១០ហើយដោយគ្រប់ទាំងសេចក្តីរេច ាករបស់សេចក្តីទុច្ចរិត ក្នុងពួកអ្នកដែលត្រូវរិទ្ធិ ដោយព្រោះគេមិនព្រមស្រឡាញ់ដល់សេចក្តីពិត ដើម្បី ឱ្យគេបានសង្គ្រោះនោះទេ ១១ហេតុនោះបានជាព្រះ ទ្រង់នឹងឱ្យសេចក្តីខុសឆ្គងមក បណ្តាល ឱ្យគេជឿតាមសេចក្តីភូតភរវិញ ១២ដើម្បីឱ្យអស់មនុស្សណាដែលមិនជឿតាមសេចក្តីពិត គឺពេញចិត្តនឹងសេចក្តីទុច្ចរិត នោះបានជាប់មានទោសវិញ ។

១៣ឱបងប្អូនដ៏ជាស្នូនភ្នំនៃព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំត្រូវតែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គជានិច្ច ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះព្រះទ្រង់បានរើសអ្នករាល់គ្នា តាំងពីដើមដំបូងមក ដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ ដោយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ព្រែកចេញជាបរិសុទ្ធ ហើយដោយមានចិត្តជឿ តាមសេចក្តីពិតផង ១៤ទ្រង់ច ានហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងសេចក្តីទាំងនោះដោយសរសើរល្អនៃយើងខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឱ្យបានសិរល

របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ១៥ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ចូរឈរឱ្យមាំមួន ហើយកាន់ខ្លួន តាមសេចក្តីបញ្ញត្តិ ដែលយើងខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាចុះ ទោះបីដោយពាក្យសំដី ឬសំបុត្រក្តី ១៦សូមឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់បានស្រឡាញ់យើង ព្រមទាំងប្រទានឱ្យមានសេចក្តីកំសាន្តអស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងល្អ ដោយព្រះគុណទ្រង់ ១៧ កាន់សាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នាដែរ ហើយតាំងឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានមាំមួនឡើង ក្នុងគ្រប់ទាំងការ និងពាក្យសំដីដ៏ល្អផង ។

ជំពូក ៣

៣ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានផ្សាយចេញទៅ ហើយបានដំកើងឡើង ដូចនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ ២ហើយឱ្យយើងខ្ញុំបានរួចពីមនុស្សរៀបចំ និងពីមនុស្សអាក្រក់ចេញ ដ្បិតមិនមែនមនុស្សទាំងអស់ ដែលមានសេចក្តីជំនឿទេ ៣តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ទ្រង់នឹងតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនឡើយ ហើយការពារអ្នករាល់គ្នាឱ្យរួចពីសេចក្តីអាក្រក់ផង ៤យើងខ្ញុំកុំទុកចិត្តនឹងព្រះអម្ចាស់ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែប្រព្រឹត្ត ហើយនិងប្រព្រឹត្តទៅទៀត តាមអស់ទាំងសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំបានផ្តាំទុកដែរ ៥សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ដឹងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ។

៦ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំសូមផ្តាំមកអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងថា ចូរថយចេញឱ្យផុតពីគ្រប់ទាំងបងប្អូនណា ដែលប្រព្រឹត្តខុសរបៀប ហើយមិនស្តាប់តាមបញ្ញត្តិដែលបានទទួលពីយើងខ្ញុំ ៧ដ្បិតខ្លួនអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ដែលគួរត្រាប់តាមយើងខ្ញុំយ៉ាងណា ពីព្រោះយើងខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ ៨ក៏មិនបានទទួលទានបាយរបស់អ្នកណាទេដែរ យើងខ្ញុំបានធ្វើការនឿយហត់ ហើយធ្ងន់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយនឹងយើងខ្ញុំឡើយ ៩មិនមែនថា យើងខ្ញុំគ្មានអំណាចនោះទេ គឺយើងខ្ញុំចង់ធ្វើជាកំរូ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមយើងខ្ញុំវិញទេតើ ១០កាលយើងខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះក៏បានផ្តាំថា បើអ្នកណាមិនចង់ធ្វើការ មិនត្រូវទាំងឱ្យអ្នកនោះបរិភោគផង ១១ដ្បិតយើងខ្ញុំឮថា មានអ្នកខ្លះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ឥតមានធ្វើការអ្វីសោះ គឺគេរវល់តែចំពោះការ ឥតប្រយោជន៍វិញ ១២ដូច្នោះ យើងខ្ញុំផ្តាំមកមនុស្សយ៉ាងនោះ ហើយទូន្មានគេ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងថា ឱ្យគេបរិភោគបាយរបស់ខ្លួនគេចុះ ទាំងធ្វើការដោយស្រគត់ស្រគំផង ១៣បងប្អូនអើយ កុំឱ្យរសាយចិត្តខាងឯការល្អឡើយ ១៤បើអ្នកណាមិនស្តាប់តាមពាក្យរបស់យើងខ្ញុំ ក្នុងសំបុត្រនេះទេ នោះចូរសំគាល់អ្នកនោះទុក ហើយកុំឱ្យរាប់ប្រសព្វនឹងគេឱ្យសោះ ដើម្បីឱ្យគេមានសេចក្តីខ្មាស ១៥តែកុំឱ្យរាប់គេទុកដូចជាខ្មាំងសត្រូវឡើយ ចូរទូន្មានគេ ដូចជាបងប្អូនវិញ ។

១៦សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់ផ្តល់សេចក្តីសុខសាន្ត ទ្រង់ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្តីសុខសាន្តគ្រប់យ៉ាងជានិច្ច សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ ១៧ប៉ុលខ្ញុំសរសេរពាក្យជំរាបសួរនេះ ដោយដៃខ្លួនខ្ញុំ នេះគឺជាទិសគាល់ក្នុងគ្រប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំ គឺបែបយ៉ាងនេះហើយ ដែលខ្ញុំសរសេរមក ១៨សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ បានប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

1 Timothy

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសារឹកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបង្គាប់របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ជាទិសង្ឃឹមនៃយើងរាល់គ្នា ២ខ្ញុំផ្ញើមកអ្នកធីម៉ូថេជាកូនពិតក្នុងសេចក្តីជំនឿ សូមឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

៣កាលខ្ញុំរៀបរយទៅឯស្រុកម៉ាសេដូន នោះខ្ញុំបានសូមឱ្យអ្នកនៅតែក្នុងក្រុងអេភេសូរចុះ ដើម្បីឱ្យអ្នកមានប្រាមដល់អ្នកខ្លះ កុំឱ្យគេបង្រៀនពីសេចក្តីណាផ្សេងទៀត ៤ប្តូរស្តាប់តាមរឿងព្រេង និងពង្សាវតា ដែលមិនចេះអស់មិនចេះហើយនោះឡើយ ដែលរឿងទាំងនោះតែងបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីដេញដោល ជាជាងចំរើនការនៃព្រះក្នុងសេចក្តីជំនឿ ៥ហេតុដែលហាមយ៉ាងដូច្នោះនោះគឺប្រយោជន៍ចង់ឱ្យបានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលកើតពីចិត្តស្អាត ពីបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ហើយពីសេចក្តីជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់វិញ ៦ព្រោះអ្នកខ្លះបានជ្រួសចេញពីសេចក្តីនោះទៅហើយ ព្រមទាំងបែរចេញ ទៅខាងពាក្យសំដី ដែលឥតប្រយោជន៍ផង ៧គេចង់ធ្វើជាគ្រូនៃក្រិស្ទវិន័យ តែគេមិនទាំងយល់សេចក្តីដែលគេនិយាយ ឬពីសេចក្តីដែលគេប្រកាន់នោះផង ៨រីឯយើង ១ ដឹងថា ក្រិស្ទវិន័យល្អមែន បើអ្នកណាប្រើតាមត្រឹមត្រូវ ៩ដោយដឹងថា

ក្រិត្យវិន័យមិនមែនតាំងសំរាប់មនុស្សសុចរិតទេ គឺសំរាប់មនុស្សទទឹងច្បាប់ និងមនុស្សរឹងចេស
មនុស្សទមិលល្មើស និងមនុស្សដែលមានបាប គឺជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ និងមនុស្សមិនរាប់ព្រះ មនុស្សដែលវាយ
ឪពុកម្តាយ និងមនុស្សដែលសំឡាប់គេ ១០មនុស្សកំផិត លេងកូនជឹង ចាប់មនុស្សលក់ ភូតកុហក
ហើយស្បថបំពានវិញ ព្រមទាំងការអ្វីដែលទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវដែរ
១១នោះគឺតាមដំណឹងពីសិរិល្អនៃព្រះដ៏មានពរ ជាដំណឹង ដែលធ្វើទុកនឹងខ្ញុំ ។

១២ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ចម្រើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំ គឺជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ពីព្រោះទ្រង់បានរាប់ខ្ញុំទុកជាស្មោះត្រង់ ទាំងតាំងខ្ញុំឱ្យមានការងារ
១៣ដែលពីដើមខ្ញុំជាអ្នកប្រមាថ ធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយព្រហ្មើនឃ្លានពាន តែទ្រង់បានអាណិតមេត្តាដល់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយខ្លៅល្ងង់ ឥតមានសេចក្តីជំនឿ ១៤តែព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង
បានចម្រើនជាបរិបូរណ៍រៀបរយឡើង ព្រមទាំងសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង
១៥ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយគួរទទួលគ្រប់យ៉ាង គឺថា ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកក្នុងលោកិយ
ដើម្បីនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ដែលខ្ញុំនេះជាលេខ ១ ក្នុងពួកគេ ១៦ដោយហេតុនោះ
បានជាទ្រង់អាណិតមេត្តាដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសំដែងចេញ
គ្រប់ទាំងសេចក្តីអត់ធន់របស់ទ្រង់ក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ដែលជាអ្នកលេខ ១ នោះ ឱ្យខ្ញុំបានធ្វើជាកូនដល់ពួកអ្នក
ដែលនឹងជឿដល់ទ្រង់ ប្រយោជន៍ឱ្យគេបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ១៧រីឯស្តេចនៃអស់ទាំងកល្ប
ដែលទ្រង់មិនចេះសុគត ហើយមើលទ្រង់មិនឃើញ គឺជាព្រះតែ ១ ព្រះអង្គ នោះសូមឱ្យទ្រង់បានលឿព្រះនាម
និងសិរិល្អអស់កល្បជានិច្ចរៀបរាប់តទៅ អាម៉ែន ។

១៨ឱទីម៉ូថេ ជាកូនអើយ ខ្ញុំប្រគល់ពាក្យបណ្តាំនេះទុកនឹងអ្នក តាមសេចក្តីទំនាយដែល
បានទាយពីអ្នកជាមុន ដើម្បីឱ្យអ្នកបានច្បាំងជាចំបាំងយ៉ាងល្អ ដោយសារសេចក្តីទាំងនោះ
១៩ព្រមទាំងរក្សាសេចក្តីជំនឿ និងបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ដែលមនុស្សខ្លះបានបោះបង់ចោល ហើយគេបានលិច
រាត់ខាងឯសេចក្តីជំនឿផង ២០ក្នុងពួកនោះ មានឈ្មោះហ៊ីមេនាស និងអ័លេក្សាត្រុស ដែលខ្ញុំ
បានប្រគល់ទៅអារក្សសាតាំង ឱ្យត្រូវវាយផ្ទាល់ ដើម្បីឱ្យគេរាងចាលកុំឱ្យប្រមាថទៀត ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នោះ ខ្ញុំទូន្មានសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា ចូរពោលពាក្យអរព្រះគុណ ពាក្យទូលសូម ពាក្យអធិស្ឋាន
និងពាក្យទូលអង្វរឱ្យមនុស្សទាំងអស់ ២គឺឱ្យស្តេច ហើយឱ្យពួកនាម៉ឺនទាំងប៉ុន្មានផង ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នា

ាននៅជាសុខសាន្ត ហើយស្រគត់ស្រគំ ដោយកោតខ្លាច ហើយដោយនឹងធីងគ្រប់ជំពូក ៣ដ្បិតយ៉ាងនោះ ទើបបានល្អ ហើយគាប់ប្រហូប្បទ័យ ដល់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ៤ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ ហើយឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីពិត ៥ពីព្រោះមានព្រះតែ ១ ហើយមានអ្នកសង្ខេបសង្ខេបតែ ១ នៅកណ្តាលព្រះនិងមនុស្ស គឺជាមនុស្សដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនោះ ៦ទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គ ទុកជាថ្លៃលោះមនុស្សទាំងអស់ ដែលត្រូវមានទីបន្ទាល់នៅពេលកំណត់ ៧ហើយទ្រង់បានតាំងខ្ញុំ ឱ្យធ្វើជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ និងជាសាវ័កពីការនោះឯង គឺជាគ្រូបង្រៀនដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដោយសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីពិត (ខ្ញុំនិយាយតាមសេចក្តីពិត មិនកុហកទេ) ។

ដដូច្នោះ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកប្រុស ៗ លើកដៃបរិសុទ្ធឡើង និងអធិស្ឋាននៅគ្រប់ទីកន្លែង ដោយឥតខឹង ប ណ្ណោះប្រកែកឡើយ ៩៧ពួកស្រី ៗ នោះខ្ញុំក៏ចង់ឱ្យគេតែងខ្លួនតាមបែបគួរសម ឱ្យចេះរៀនខ្លួន ហើយដឹងប្រមាណខ្លួន មិនមែនជាអ្នកតែខ្លួនដោយក្រងសក់ ឬពាក់មាស កែវមុក្តា ប ស់ល្បែកបំពាក់យ៉ាងថ្លៃពេកនោះឡើយ ១០តែឱ្យសំណើនឹងពួកស្រី ដែលរាប់ខ្លួនជាអ្នកកោតខ្លាចដល់ព្រះ គឺដោយការប្រព្រឹត្តល្អវិញ ១១ត្រូវឱ្យពួកស្រី ៗ រៀនដោយសំងាត់ ទាំងចុះចូលគ្រប់ជំពូក ១២ខ្ញុំមិនបើក ឱ្យស្ត្រីណាបង្រៀន ឬឱ្យមានអំណាចលើបុរសទេ ត្រូវឱ្យគេនៅដោយស្រគត់ស្រគំចុះ ១៣ពីព្រោះព្រះច ានបង្កើតលោកអ័ដាមមកជាមុន រួចមកនាងអេវ៉ា ១៤ហើយមិនមែនលោកអ័ដាម ដែលចាញ់បញ្ឆោតទេ គឺជាស្ត្រីវិញទេតើ ដែលចាញ់បញ្ឆោតនោះ ព្រមទាំងរំលងច្បាប់ផង ១៥តែបើសិនជានាងនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ទាំងមានគំនិតមារយាទ នោះនាងនឹងបានសង្គ្រោះក្នុងកាលដែលបង្កើតកូន ។

ជំពូក ៣

៣ ១ពាក្យនេះគួរជឿដែលថា បើអ្នកណាប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រា នោះឈ្មោះថាចង់បានការល ប្រសើរហើយ ២ដូច្នោះ ត្រូវឱ្យអ្នកត្រួតត្រាប្រព្រឹត្ត ដោយឥតកន្លែងចាប់ទោសបានចុះ ត្រូវជាមនុស្សមានប្រពន្ធតែ ១ ជាមនុស្សដឹងខ្នាត មានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ កាន់គំនិតមារយាទ ជាអ្នកចៅវៅ ហើយប្រសប់នឹងការបង្រៀន ៣មិនត្រូវជាអ្នកចំណូលស្រា ឬឈ្មោះប្រកែក ឬស៊ីសំណូកឡើយ ត្រូវមានចិត្តស្ងួតបូត ឥតរករឿងរកហេតុ ឥតលោភចង់បានប្រាក់ ៤ត្រូវត្រួតត្រាផ្ទះរបស់ខ្លួន ដោយស្រួលបួល ទាំងឱ្យកូនចៅស្តាប់បង្គាប់ដោយនឹងធីង ៥បើអ្នកណាមិនចេះត្រួតត្រាផ្ទះខ្លួន ធ្វើដូចម្តេច

ឱ្យថែរក្សាពួកជំនុំនៃព្រះបាន ៦មនុស្សណាដែលទើបនឹងជឿថ្មី នោះធ្វើពុំបានទេ ក្រែងកើតមានចិត្តធំ
ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងទោសរបស់អារក្សវិញ ៧ត្រូវឱ្យអ្នកនោះ មានឈ្មោះល្អពីអ្នកដទៃផង ក្រែងគេត្រូវតិះដៀល
ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងធនាគាររបស់អារក្ស ។

៨ពួកអ្នកជំនួយក៏ដូច្នោះដែរ ត្រូវមានចិត្តនឹងធីងឥតនិយាយសំដី ២ ឥតចំណូលស្រា ប
ស៊ីសំណូកឡើយ ៩ត្រូវជាអ្នកកាន់តាមសេចក្តីអាទិកំបាំងរបស់សេចក្តីជំនឿ ដោយបញ្ជាចិត្តដ៏ស្អាត
១០មួយទៀត ត្រូវល្បួងលចំពោះពួកអ្នកជំនួយទាំងនោះជាមុនដំបូងដែរ រួចបើកាលណាឃើញថា
គ្មានកន្លែងចាប់ទោសបានហើយ នោះសឹមឱ្យគេជួយទៅចុះ ១១ប្រពន្ធរបស់គេ ក៏ត្រូវមានចិត្តនឹងធីងដែរ
ឥតចេះនិយាយដើមគេ ជាអ្នកដឹងខ្មាត ហើយស្មោះត្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ១២ត្រូវ
ឱ្យអ្នកជំនួយមានប្រពន្ធតែ ១ ទាំងត្រួតត្រាកូនចៅ និងផ្ទះខ្លួន ដោយស្រួលបូល ១៣ដ្បិតពួកអ្នកដែលច
ានជួយយ៉ាងល្អ នោះនឹងបានថ្នាក់ល្អសំរាប់ខ្លួន និងសេចក្តីក្លាហានក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
។

១៤ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងមកឯអ្នកយ៉ាងឆាប់ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះឡើងមកអ្នកសិន ១៥ដើម្បី
ក្រែងខ្ញុំក្រមក នោះឱ្យអ្នកបានដឹងពីរបៀបយ៉ាងណា ដែលគួរប្រព្រឹត្តក្នុងដំណាក់នៃព្រះ
គឺក្នុងពួកជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលជាសសរ ហើយជាជឿថ្មីរបស់សេចក្តីពិត ១៦ពិតប្រ
ាកដជាសេចក្តីអាទិកំបាំងរបស់សាសនានៃយើង នោះជ្រាលជ្រៅណាស់ គឺដែលព្រះច
ានលេចមកក្នុងសាច់ឈាម បានរាប់ជាសុខវិតដោយព្រះវិញ្ញាណ ពួកទេវតាបានឃើញទ្រង់ មនុស្សច
ានប្រកាសប្រាប់ពីទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ មានគេជឿដល់ទ្រង់ក្នុងលោកិយនេះ រួចព្រះច
ានលើកទ្រង់ឡើងទៅក្នុងសិរីល្អវិញ ។

ជំពូក ៤

៤ ១តែព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា នៅគ្រាជាន់ក្រោយបង្អស់
អ្នកខ្លះនិងលាចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿ ដោយស្តាប់តាមវិញ្ញាណបញ្ឆោត និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកអារក្ស
២ដោយសារពុតមាយារបស់ពួកអ្នក ដែលពោលតែពាក្យកុហក ទាំងមានបញ្ជាចិត្តរលាក ៣ព្រមទាំងហាមប្រ
ាមមិនឱ្យយកប្តីប្រពន្ធ ហើយឱ្យត្រូវតមអាហារ ដែលព្រះបានបង្កើតមក សំរាប់ពួកអ្នកជឿ
និងពួកអ្នកដែលស្គាល់សេចក្តីពិត ឱ្យបានទទួលដោយអរព្រះគុណ ៤ដ្បិតសត្វទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក
នោះសុទ្ធតែល្អ ហើយមិនត្រូវចោល ១ ឡើយ ឱ្យគ្រាន់តែទទួលដោយអរព្រះគុណប៉ុណ្ណោះ ៥ដ្បិតច

ានព្រែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារព្រះបន្ទូល ហើយសេចក្តីអធិស្ឋាន ។

៦ បើអ្នកសំដែងសេចក្តីទាំងនេះ ដល់ពួកបងប្អូនឱ្យស្គាល់ នោះអ្នកនឹងធ្វើជានិយាយយ៉ាងល្អ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ល្អបានចិញ្ចឹមអ្នក ដោយអ្នក
ានកាន់តាមស្មោះចំពោះមែន ៧ កុំឱ្យព្រមស្តាប់អស់ទាំងរឿងល្បែងរបស់ស្រីចាស់ ។ ឡើយ
ចូររង្វាស់ខ្លួនខាងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិញ ៨ ដ្បិតការរង្វាស់ខ្លួនប្រាណ
នោះមានប្រយោជន៍តែបន្តិចទេ តែមានសេចក្តីសន្យាឱ្យបានជីវិតនៅជាប់ឥឡូវនេះ ហើយទៅខាងនាយផង
៩ ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយគួរទទួលគ្រប់យ៉ាង ១០ ដ្បិតគឺដោយហេតុនោះបានយើងខ្ញុំធ្វើការ
ទាំងត្រូវគេឆ្ពោះតិះដៀល ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹម ដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដែលទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃមនុស្សទាំងឡាយ មានមនុស្សដែលជឿជាដើម ១១ កុំ
ឱ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នកដោយព្រោះនៅក្មេងនោះឡើយ ចូរធ្វើជាកំរូដល់ពួកអ្នកជឿ ដោយពាក្យសំដី
កិរិយាប្រព្រឹត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ១៣ ចូរឧស្សាហ៍មើលគម្ពីរ ហើយទូន្មាន
និងបង្រៀនគេ ដរាបដល់ខ្ញុំមក ១៤ កុំឱ្យធ្វេសនឹងអំណោយទាន ដែលសណ្ឋិតលើអ្នក ដែល
ានប្រទានមកអ្នកដោយសេចក្តីទំនាយ ក្នុងកាលដែលពួកចាស់ទុំបានដាក់ដៃលើអ្នកឡើយ ១៥ ចូរឧ
ស្សាហ៍ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងនោះ ហើយកាន់ខ្ជាប់ផង ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងឡាយ ៤
ានឃើញសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ១៦ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងខ្លួនអ្នក ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀន ចូរកាន់ខ្ជ
ាប់តាមសេចក្តីទាំងនោះ ដ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នកនឹងសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកបាន
ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលស្តាប់អ្នកផង ។

ជំពូក ៥

៥ ១ កុំឱ្យស្តីបន្ទោសដល់មនុស្សចាស់ ។ ឡើយ ចូរទូន្មានគាត់ទុកដូចជាឪពុកចុះ
ហើយមនុស្សដែលក្មេងជាងអ្នកនោះទុកដូចជាប្អូនវិញ ២៦ ស្រីចាស់ ។ ទុកដូចជាម្តាយ
ហើយពួកស្រីដែលក្មេងជាងអ្នក ទុកដូចជាប្អូនដែរ ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធសព្វគ្រប់
៣ ចូរគោរពដល់ពួកស្រីដែលពិតជាមេម៉ាយមែន តែបើស្រីមេម៉ាយណាមានកូនចៅនោះ ត្រូវ
ឱ្យកូនចៅនោះរៀនឱ្យចេះគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ពួកផ្ទះ ខ្លួនជាដើម ទាំងសងគុណឪពុកម្តាយ
ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូច្នោះ ៥ រីឯស្រីណាដែលពិតជាមេម៉ាយ ហើយនៅតែឯង
នោះសង្ឃឹមដល់ព្រះ ក៏ព្យាយាមក្នុងសេចក្តីទូលអង្វរ និងសេចក្តីអធិស្ឋានទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ

៦តែមេម៉ាយណាដែលនៅតែស្រីបស្រាល នោះទោះបីរស់នៅក៏ដោយ ក៏ឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ
៧ចូរហាមគេពីសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីកុំឱ្យគេមានកន្លែងបន្ទាសបានឡើយ ៨បើមានអ្នកណា ដែលមិនផ្គត់ផ្គង់
ឱ្យពួកញាតិសន្តានខ្លួន គឺឱ្យពួកអ្នកផ្ទះខ្លួនជាដើម អ្នកនោះឈ្មោះថា បានបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿហើយ
ក៏អាក្រក់ជាងមនុស្សដែលមិនបានជឿទៅទៀត ៩ចូរឱ្យកត់ចុះបញ្ជីមេម៉ាយចំពោះតែឈ្មោះស្រ្តីណា
ដែលមានអាយុពី ៦០ ឆ្នាំឡើយទៅលើប៉ុណ្ណោះ ហើយដែលបានមានប្តីតែមួយផង
១០ត្រូវមានគេធ្វើបន្ទាល់ពីការល្អរបស់ស្រ្តីនោះដែរ បើបានចិញ្ចឹមកូន ទទួលអ្នកដទៃឱ្យស្នាក់
លាងជើងពួកបរិសុទ្ធ ជួយដោះទុក្ខ ដល់ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីវេទនា បើបានឧស្សាហ៍តាមគ្រប់ទាំងការល្អ
នោះទើបចុះបាន ១១ឯស្រីមេម៉ាយដែលក្មេងជាង នោះមិនត្រូវទទួលទេ
ដ្បិតបើកាលណាគេកើតមានចិត្តរឹងទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះគេចង់ចង់យកប្តីទៀត ១២គេនឹងមានទោស
ដោយព្រោះបានបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿដើម ១៣ក៏នឹងទំលាក់នៅដៃទំនេរតែប៉ុណ្ណោះ
គឺមានទាំងមាត់បំប៉ាច់បំប៉ោច ហើយបេះបួយ ក៏និយាយសេចក្តីដែលមិនគួរគប្បីថែមទៀតផង ១៤ដូច្នោះ ខ្ញុំចង់
ឱ្យស្រីមេម៉ាយដែលនៅក្មេង បានយកប្តីទៅដើម្បីនឹងបង្កើតកូន ហើយគ្រប់គ្រងនៅទីផ្ទះ ឥតបើកឱកាស
ឱ្យពួកអ្នក ដែលរករឿង បានគួរតិះដៀលឡើយ ១៥បើមានអ្នកជឿណា ទោះប្រសប
ស្រីដែលមានម្តាយមេម៉ាយ នោះត្រូវជួយផ្គត់ផ្គង់ឱ្យផង កុំឱ្យផ្ទុកលើពួកជំនុំឡើយ ដើម្បីឱ្យពួកជំនុំ
ានផ្គត់ផ្គង់ដល់ពួកអ្នកវិញ ។

១៧អ្នកចាស់ទុំណា ដែលជាអ្នកនាំមុខយ៉ាងល្អ នោះត្រូវរាប់ជាគូរនឹងគោរពប្រតិបត្តិជាទ្វេគុណឡើង
គឺមានពួកដែលខំផ្សាយព្រះបន្ទូល ហើយនិងពួកដែលបង្រៀនជាដើម ១៨ដ្បិតគម្ពីរចែងទុកមកថា
"មិនត្រូវឃ្នុំមាត់គោ ដែលបញ្ជាន់ស្រូវឡើយ" ហើយថា "ជើងឈ្នួល គួរឱ្យបានប្រាក់ឈ្នួលខ្លួន" ១៩កុំ
ឱ្យស្គាល់សេចក្តីចោទប្រកាន់ទាស់នឹងអ្នកចាស់ទុំណាឡើយ លើកតែមានសួរបន្ទាល់ ២ ឬ ៣ នាក់
២០ឯអ្នកណាដែលធ្វើបាប នោះចូរផ្លាស់ផ្លាស់គេ នៅមុខមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យអ្នកឯទៀត
ានកោតខ្លាចដែរ ២១ខ្ញុំផ្តាំនឹងអ្នកអស់ពីចិត្ត នៅចំពោះព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ហើយពួកទេវតាវិសតាំងផងថា ឱ្យអ្នកកាន់តាមសេចក្តីទាំងនេះ ដោយឥតវិសមុខអ្នកណា ឬល
្បងទៅខាងណាឡើយ ២២កុំឱ្យប្រញាប់ដាក់ដៃលើអ្នកណា ក៏កុំឱ្យមានសេចក្តីប្រកបក្នុង
របរបស់មនុស្សឯទៀតឱ្យសោះ ចូររក្សាខ្លួនឱ្យបរិសុទ្ធចុះ ២៣កុំឱ្យផឹកទឹកតែប៉ុណ្ណោះ ត្រូវឱ្យផឹកស្រាទំពាំង
យជូរបន្តិចផង ដោយព្រោះក្រពះអ្នក និងរោគដែលអ្នកមានជាញយ ១ ២៤អំពើបាយរបស់មនុស្សខ្លះ
ានឃើញច្បាស់ ក៏នាំមុខគេទៅ ឱ្យត្រូវជំនុំជំរះ ឯបាបរបស់អ្នកខ្លះទៀត បានមកតាមក្រោយ ២៥ឯការល្អវិញ

ក៏ឃើញច្បាស់ដូច្នោះដែរ បើមានការល្អណាដែលមិនច្បាស់ នោះនៅតែលាក់មិនកំបាំងដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ ១រីឯអស់អ្នកទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅក្រោមនីមួយៗជាប្រពៃណី គេ នោះត្រូវរាប់ជាចៅហ្វាយខ្លួន ទុកជាគូរនឹងគោរពប្រតិបត្តិគ្រប់យ៉ាងចុះ ដើម្បីកុំឱ្យគេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ និងសេចក្តីបង្រៀននេះឡើយ ២ហើយអ្នកណាដែលមានចៅហ្វាយជាអ្នកជឿ នោះមិនត្រូវមានចិត្តមើលងាយដល់ចៅហ្វាយនោះ ដោយព្រោះជាបងប្អូនគ្នាទេ តែស្ងប់វិវិញ ដោយព្រោះចៅហ្វាយនោះជាអ្នកជឿ ហើយជាស្នូនភ្នំដែរ ជាអ្នកដែលចម្រើនឡើង ដោយការបំរើយ៉ាងល្អនោះឯង ចូរឱ្យអ្នកបង្រៀនសេចក្តីទាំងនេះ ហើយទូន្មានគេចុះ ។

៣បើអ្នកណាបង្រៀនពីសេចក្តីអ្វីផ្សេងទៀត ហើយមិនយល់ព្រមតាមសំដីដែលត្រឹមត្រូវ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងជាសេចក្តីបង្រៀនដែលត្រឹមត្រូវ តាមសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះទេ ៤អ្នកនោះឈ្មោះថាមានចិត្តធំ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ គឺរឹកតែនឹងជជែក ហើយដេញដោលពីន័យពាក្យ ដែលនាំឱ្យកើតសេចក្តីឈ្នានិស ឈ្មោះប្រកែក ជេរប្រមាថ និងសេចក្តីសង្ស័យដ៏អាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ ៥ជាសេចក្តីដំលោះឥតប្រយោជន៍របស់មនុស្សខូចគំនិត ហើយ ឥតស្គាល់សេចក្តីពិត ដោយស្មានថា ការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដែលមានទាំងចិត្តស្តុបស្តុល់ផង នោះជាកំរៃ ១ យ៉ាងធំមែន ៧ដ្បិតយើងរាល់គ្នាមិនបានយកអ្វី ចូលមកក្នុងលោកិយនេះទេ ហើយច្បាស់ជាយើងពុំអាចនឹងយកអ្វីចេញទៅវិញបានដែរ ៨តែបើមានអាហារទទួលបាន និងសំលៀកបំពាក់ នោះក៏ល្អឱ្យយើងបានស្តាប់ចិត្តហើយ ៩ឯពួកអ្នកដែលចង់ធ្វើជាអ្នកស្តុកស្តម្ភ នោះនិងធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្ងង និងអន្ទាក់ ហើយក្នុងបំណងជាច្រើន ដែលផ្តេសផ្តាស ហើយធ្វើទុក្ខដល់ខ្លួន ក៏ពន្លិចមនុស្សទៅក្នុងសេចក្តីហិនវិនាស និងសេចក្តីអន្តរធានវិញ ១០ដ្បិតការដែលស្រឡាញ់ប្រ ាក់នោះហើយជាមេបួសនៃសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ដែលអ្នកខ្លះបានឈោមតាម ហើយត្រូវលួងលោក ឱ្យឃ្នាតចេញពីសេចក្តីជំនឿ ទាំងចាក់ទំលុះខ្លួនគេ ដោយសេចក្តីព្រួយលំបាកជាច្រើន ។

១១តែ ឱអ្នកសំណប់នៃព្រះអើយ ចូរឱ្យអ្នករត់ចៀសចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីសំឡូតវិញ ១២ចូរប្រឹងតស៊ូ ដោយការតយ៉ាងល្អនៃសេចក្តីជំនឿ ចូរតោងចាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ឱ្យខ្ជាប់ ដែលព្រះបានហៅអ្នកមកទទួល ហើយអ្នកក៏បានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អ នៅមុខសាក្សីជាច្រើនដែរ ១៣

ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នកនៅចំពោះព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់គ្រប់ទាំងអស់ ហើយនៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដែលទ្រង់បានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អ នៅមុខលោកប៉ូនទាស-ពិឡាត់ថា ១៤ឱ្យអ្នកកាត់តាមបញ្ញត្តិបែប ដែល ឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាន ដរាបដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់លេចមក ១៥ដែលព្រះនឹងសំដែងឱ្យឃើញទ្រង់ ក្នុងវេលាកំណត់ គឺជាស្តេចចក្រតែ ១ ព្រះអង្គដ៏មានពរ ជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ ១៦ក៏មានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលមិនចេះសុគត ទ្រង់គង់នៅក្នុងពន្លឺ ដែលរកចូលទៅជិតមិនបាន គ្មានមនុស្សណាដែលឃើញទ្រង់ឡើយ ក៏មើលទ្រង់មិនឃើញផង សូមឱ្យទ្រង់បានលឿព្រះនាម និងព្រះចេស្ដា នៅអស់កល្បជានិច្ចអាម៉ែន ។

១៧ចូរហាមប្រាម ដល់ពួកអ្នកមាន នៅលោកិយនេះផង កុំឱ្យគេមានបូកខ្ពស់ ប ទុកចិត្តនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមិនទៀងនោះឡើយ ត្រូវទុកចិត្តនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់វិញ ដែលទ្រង់ប្រទានគ្រប់ទាំងអស់មកយើងរាល់គ្នាជាបរិបូរ ឱ្យយើងបានអរសប្បាយ ១៨ចូរហាមប្រាមឱ្យគេធ្វើគុណ និងការល្អជាបរិបូរ ព្រមទាំងចែកទានដោយសទ្ធា ហើយប្រុងប្រៀបនឹងជួយគេផង ១៩យ៉ាងនោះឯង ទើបឈ្មោះថា គេនឹងប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកជាគោលយ៉ាងល្អ សំរាប់ខ្លួនដល់ថ្ងៃក្រោយវិញ ដើម្បីឱ្យគេចាប់ច ានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។

២០ឱ្យម៉ូថេអើយ ចូររក្សាសេចក្តីដែលបានធ្វើទុកនឹងអ្នកចុះ ហើយចៀសចេញពីសំដីឡោះឡោះ ឥតប្រយោជន៍ និងពាក្យទទឹងទទែងនៃសេចក្តី ដែលក្លែងហៅថា ចំណេះវិជ្ជាផង ២១ដែលមានមនុស្សខ្លះប្រកាន់ ក៏បានជ្រួសពិសេចក្តីជំនឿចេញហើយ ។ សូមឱ្យអ្នកប ានប្រកបដោយព្រះគុណ ។ អាម៉ែន ។

2 Timothy

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយព្រះហឫទ័យនៃព្រះ តាមសេចក្តីសន្យាឱ្យបានជីវិត ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២ខ្ញុំផ្ញើមកធីម៉ូថេ ជាកូនស្នូនភ្នា សូមឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

៣ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលខ្ញុំបំរើដោយបញ្ញាចិត្តដ៏បរិសុទ្ធ ដូចជាពួកព្រះយេស៊ូវដែរ
ដោយព្រះខ្ញុំនឹកចាំពីអ្នកជានិច្ច ក្នុងកាលដែលខ្ញុំទូលអង្វរ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ៤គឺនឹកចាំពីទឹកភ្នែករបស់អ្នក ៥
នាជាខ្ញុំរំលឹកឃើញអ្នក ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានពេញជាសេចក្តីអំណរឡើង ៥ដ្បិតខ្ញុំនឹងចាំពីសេចក្តីជំនឿស្មោះត្រង់
ដែលនៅក្នុងអ្នក សេចក្តីជំនឿនោះបាននៅក្នុងយាយឡូអ៊ីស ជាជីដូនរបស់អ្នកជាមុនដំបូង រួចក៏នៅក្នុងអ្នកអេ
នីស ជាម្តាយអ្នកដែរ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា ក៏នៅក្នុងអ្នកផង ៦ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំរំលឹកដល់អ្នក
ឱ្យដាស់តឿនអំណោយទានរបស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងអ្នកដោយខ្ញុំដាក់ដៃលើ ៧ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនបានប្រទាន
ឱ្យយើងមានវិញ្ញាណ ដែលតែងតែខ្លាចឡើយ គឺឱ្យមានវិញ្ញាណដ៏មានអំណាច សេចក្តីស្រឡាញ់ និងប្រ
ាជានឹងធីងវិញ ៨ដូច្នោះ មិនត្រូវឱ្យអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសចំពោះការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះអម្ចាស់នៃយើង ប
ដោយព្រះខ្ញុំ ជាសិស្សរបស់ទ្រង់ដែលជាប់គុកនោះឡើយ ចូរទ្រាំទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អ
តាមព្រះចេស្ដានៃព្រះចុះ ៩ដែលទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើង ហើយបានហៅយើងមកក្នុងការងារបរិសុទ្ធ
មិនមែនដោយការដែលយើងធ្វើទេ គឺដោយដ៏រិះ និងព្រះគុណនៃទ្រង់វិញ ដែលច
ានផ្តល់មកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ មុនអស់ទាំងកល្ប ១០តែឥឡូវនេះ ទើបនឹងសំដែងមក
ដោយដំណើរព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ទ្រង់លេចមកដែលទ្រង់បានបំផ្លាញសេចក្តីស្លាប់
ហើយបានយកជីវិត និងសេចក្តីមិនចេះស្លាប់ មកដាក់នៅពន្លឺ ដោយសារដំណឹងល្អវិញ ១១ហើយទ្រង់ច
ានតាំងខ្ញុំ ឱ្យធ្វើជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនោះ និងជាសាវ័ក ហើយជាគ្រូបង្រៀនដល់សាសន៍ដទៃ
១២គឺដោយហេតុនោះ បានជាខ្ញុំរងទុក្ខទាំងនេះ តែខ្ញុំមិនខ្មាសទេ ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់ព្រះដែលខ្ញុំបានជឿតាម
ហើយខ្ញុំជឿពិតថា ទ្រង់អាចនឹងថែរក្សាបញ្ជើ ដែលខ្ញុំបានធ្វើទុកនឹងទ្រង់ ដរាបដល់ថ្ងៃនោះឯង
១៣ចូរនឹកចាំពីអស់ទាំងពាក្យត្រឹមត្រូវ ដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំ ទុកជាគំរូពីសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ១៤ចូររក្សាបញ្ជើល្អដែលធ្វើទុកនឹងអ្នក ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ។

១៥អ្នកដឹងដំណឹងថា ពួកអ្នកដែលនៅស្រុកអាស៊ីទាំងប៉ុន្មាន បានបោះបង់ចោលខ្ញុំហើយ ក្នុងពួកគេ
មានឈ្មោះភីកេលីស និងហើម៉ូតេន ១៦សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់ពួកផ្ទះអូនេស៊ីភ័រ
ដ្បិតគាត់បានលំហើយចិត្តខ្ញុំជាញឹកញយ ក៏មិនបានខ្មាសគេដោយព្រះចំណងរបស់ខ្ញុំដែរ
១៧កាលគាត់នៅក្រុងរ៉ូម នោះគាត់ខ្លះខ្លួនរកខ្ញុំ ទាល់តែឃើញផង ១៨សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ផ្តល់ ឱ្យគាត់ច
ានសេចក្តីមេត្តាករុណា ពីព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនោះ ហើយដែលគាត់បានជួយខ្ញុំ នៅក្រុងអេភេសូរយ៉ាងណា
នោះអ្នកក៏ដឹងលើសជាងគេហើយ ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នោះ កូនអើយ ចូរមានកំឡាំងឡើងដោយសារព្រះគុណ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
២២អស់សេចក្តីដែលអ្នកបានឮអំពីខ្ញុំ នៅមុខសួររបន្ទាល់ជាច្រើន នោះក៏ត្រូវផ្ញើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់
ដែលអាចនឹងបង្កើតបង្រៀនតទៅអ្នកឯទៀតដែរ ៣ដូច្នោះ ចូរឱ្យអ្នកទ្រាំទ្រទុកលំបាក ដូចជាទាហានយ៉ាងល
៤ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចុះ ៤ ធម្មតាអ្នកដែលធ្វើទាហាន នោះមិនដែលជាប់ទាក់ទិន
និងការក្នុងជីវិតនេះទៀតទេ គឺដើម្បីឱ្យបានគាប់ចិត្តដល់អ្នក ដែលកេណ្ឌខ្លួនទៅនោះវិញ
៥ ហើយបើអ្នកណាប្រយុទ្ធគ្នាក្នុងព្រៃ ត្រូវ នោះមិនបានពាក់ភ្នែងជ័យទេ លើកតែប្រយុទ្ធតាមច្បាប់វិញ
៦ ឯអ្នកធ្វើស្រែ ក៏ត្រូវនឿយហត់ជាមុនដែរ ទើបនឹងទទួលផលបាន ៧ ចូរពិចារណាសេចក្តីដែលខ្ញុំប្រ
៨ ាប់ទាំងនេះចុះ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យអ្នកមានយោបល់ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។

៩ ៨ចូរនឹកចាំថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ ទ្រង់បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ តាមដំណឹងល
៩ ដែលខ្ញុំផ្សាយប្រាប់ ៩ ហើយខ្ញុំរងទុក្ខ ទាំងជាប់ចំណងដូចជាមនុស្សអាក្រក់ ដោយព្រោះដំណឹងល្អនោះឯង ប៉ុន្តែ
១០ ព្រះបន្ទូលមិនបានជាប់ចំណងទេ ១០ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំទ្រាំទ្រនឹងគ្រប់ការទាំងអស់
១១ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពួកវេសតាំងឱ្យគេបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
១២ វិញ ព្រះទាំងមានសិរិល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចផង ១១ ពាក្យនេះគួរជឿពិត ដ្បិតបើយើងបានស្លាប់ជាមួយនឹងទ្រង់
១៣ នោះយើងនឹងសោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់ តែបើយើងមិនព្រមទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ
១៤ នោះទ្រង់ក៏មិនព្រមទទួលស្គាល់យើងដែរ ១៣ បើទុកជាយើងមិនស្មោះត្រង់ក៏ដោយ
១៥ គង់តែទ្រង់នៅស្មោះត្រង់ដដែល ទ្រង់ធ្វើជាមិនស្គាល់ព្រះអង្គទ្រង់មិនបានទេ ។

១៦ ១៤ ចូររំលឹកគេពីសេចក្តីទាំងនេះ ហើយហាមប្រាមគេដោយដាច់ខាត នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ថា កុំ
១៧ ឱ្យជជែកគ្នាពីន័យពាក្យ ដែលជាការឥតប្រយោជន៍ ហើយក៏នាំពួកអ្នកដែលស្តាប់ ឱ្យរងផងនោះឡើយ
១៨ ១៥ ចូរខំប្រឹងនឹងថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះ ទុកជាមនុស្សដែលបានល្បួងលជាប់ហើយ ជាអ្នកធ្វើការ
១៩ ដែលមិនត្រូវខ្មាសឡើយ ដោយកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
២០ ១៦ តែត្រូវចៀសចេញពីពាក្យសំដីឡេះឡោះឥតប្រយោជន៍ ដ្បិតពាក្យយ៉ាងនោះ នឹងនាំ
២១ ឱ្យចំរើនសេចក្តីទមិលល្មើស ដ្បិតពាក្យយ៉ាងនោះ នឹងនាំឱ្យចំរើនសេចក្តីទមិលល្មើស កាន់តែច្រើនឡើងទេ
២២ ១៧ ហើយសំដីគេនឹងស៊ីរូងដូចជាដំបៅក្លាយ ក្នុងពួកនោះមានឈ្មោះហ៊ីមេនាស និងភីលេត ១៨ ដែលប
២៣ ានជ្រួសហួសចេញពីសេចក្តីពិត ទាំងនិយាយថា សេចក្តីរស់ឡើងវិញបានកន្លងទៅហើយ

គេក៏បង្ខូចសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកខ្លះដែរ ១៩ប៉ុន្តែ ឯបួសមាំមួនរបស់ព្រះ នោះធន់នៅវិញ ដោយបានលេង
រាត្រាថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្គាល់អស់អ្នកដែលជារបស់ផងទ្រង់ ហើយថា ចូរឱ្យអស់អ្នក
ដែលចេញព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ថយចេញពីសេចក្តីទុច្ចរិតទៅ ២០នៅក្នុងផ្ទះធំ
មិនមែនមានសុទ្ធតែគ្រឿងប្រដាប់មាសប្រាក់ម្យ៉ាងទេ គឺមានប្រដាប់ធ្វើពីឈើ ហើយពីដីដែរ
ខ្លះសំរាប់ការប្រសើរ ខ្លះសំរាប់ការអាប់ឱនវិញ ២១ដូច្នោះ បើអ្នកណាបានសំអាតខ្លួន ពីសេចក្តីទាំងនោះ
អ្នកនោះនឹងបានជាប្រដាប់សំរាប់ការប្រសើរ ដោយបានញែកជាបរិសុទ្ធហើយ ក៏មានប្រយោជន៍ដល់ម្ចាស់ផង
ទុកជាប្រដាប់ដែលបានរៀបចំ សំរាប់ការល្អគ្រប់ជំពូក ។

២២ចូរឱ្យរត់ពីសេចក្តីស្រើបស្រាលរបស់ក្មេង ១ ចេញ ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីជំនឿ
សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្រី ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ អំពីចិត្តដ៏បរិសុទ្ធវិញ
២៣កុំឱ្យព្រមស្តាប់សេចក្តីដេញដោលចំកូត ហើយឥតច្បាប់នោះឡើយ ដោយដឹងថា សេចក្តីទាំងនោះនាំ
ឱ្យមានសេចក្តីឈ្នះប្រកែកគ្នាទេ ២៤ក៏មិនគួរឱ្យបារម្ភនៃព្រះអម្ចាស់ឈ្នះប្រកែកគ្នាឡើយ គួរឱ្យ
រានចិត្តសុភាពរាបសាដល់មនុស្សទាំងអស់វិញ ត្រូវប្រស្រ័យក្នុងការបង្រៀន ទាំងមានចិត្តអត់ធ្មត់ផង
២៥ត្រូវប្រដៅដឹងមនុស្សដែលទទឹងទទែង ដោយមានចិត្តសុភាព ក្រែងព្រះទ្រង់នឹងបណ្តាលឱ្យគេប្រែចិត្ត
ឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីពិតវិញ ២៦ហើយគេនឹងភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើង ចេញផុតពីអន្ទាក់របស់អារក្ស ដែលវា
រានចាប់គេប្រើតាមចិត្តនោះ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូរឱ្យដឹងថា នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ និងមានគ្រាលំបាកណាស់ ២ដ្បិតនៅគ្រានោះ
មនុស្សនឹងស្រឡាញ់តែខ្លួនឯង ទាំងស្រឡាញ់ អូតអាយតយរ មានបូកខ្ពស់ ប្រមាថមើលងាយ
មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ រមិលគុណ មានចិត្តមិនបរិសុទ្ធ ៣មិនស្រឡាញ់តាមធម្មតាមនុស្ស
មានចិត្តសាហាវ មិនចូលចិត្តនឹងការល្អ ៤ក្បត់គេ ឥតបើគិត មានចិត្តធំ
ហើយចូលចិត្តនឹងល្បែងលេងជាជាងព្រះ ៥គេមានបូកពាជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ប៉ុន្តែ
មិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះចេស្តា ដែលមកដោយការគោរពប្រតិបត្តិនោះទេ ចូររំលឹកពួកមនុស្សយ៉ាងនោះចេញ
៦ដ្បិតមនុស្សទាំងនោះ ជាពួកអ្នកដែលចូលទៅក្នុងផ្ទះគេ ទាំងល្បែងនាំពួកស្រី ១ ដែលល្បែងឱ្យឈ្នាក់ចិត្ត
ដែលស្រ្តីទាំងនោះផ្ទុកផ្ទុន ដោយអំពើបាបហើយ ក៏បណ្តោយតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាផ្សេង ១ ៧គេរៀនជានិច្ច
ប៉ុន្តែ ពុំអាចនឹងចេះដល់ថ្នាក់នៃសេចក្តីពិតឡើយ ៨គេជាអ្នកទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីពិត បែបដូចជាយ៉ានេស

និងយ៉ាមប្រេស បានទាស់ទទឹងនឹងលោកម៉ូសេសដែរ គឺជាមនុស្សមានគំនិតខូច ហើយ
ឥតប្រយោជន៍ខាងសេចក្តីជំនឿ ៩ប៉ុន្តែ គេមិនមានសេចក្តីចំរើនជឿនឡើងទៅមុខទៀតទេ
ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញសេចក្តីខ្លៅល្ងង់របស់គេយ៉ាងច្បាស់ ដូចជា
បានឃើញសេចក្តីខ្លៅល្ងង់របស់អ្នកទាំង ២ នោះដែរ ។

១០តែចំណែកអ្នក អ្នកបានស្គាល់គ្រប់សេចក្តីដែលខ្ញុំបង្រៀន កិរិយាដែលប្រព្រឹត្ត និងបំណងចិត្ត
សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីអត់ធ្មត់ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ខ្ញុំហើយ
១១ព្រមទាំងការដែលគេបៀតបៀនដល់ខ្ញុំនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ក្រុងអ៊ីកូនាម និងក្រុងលីស្ត្រា
ក៏ស្គាល់សេចក្តីបៀតបៀនយ៉ាងណា ដែលខ្ញុំទ្រាំទ្រនោះដែរ តែក្នុងការទាំងនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រេ
សឱ្យខ្ញុំរួចវិញ ១២ឯអស់អ្នកណាដែលចង់រស់ ដោយគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
នោះនឹងត្រូវមានសេចក្តីបៀតបៀនដែរ ១៣ហើយពួកអាក្រក់ និងពួកឆបោក
គេនឹងមានជំនឿនឡើងទៅខាងសេចក្តីអាក្រក់ កាន់តែខ្លាំងឡើង ទាំងនាំមនុស្សរង្វេង
ហើយត្រូវរងខ្លួនឯងផង ១៤តែឯអ្នកចូរឱ្យអ្នកនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីដែលអ្នកបានរៀន ហើយជឿប្រាកដវិញ
ដោយដឹងថា អ្នកបានរៀនសេចក្តីនោះពីអ្នកណា ១៥ហើយថា តាំងពីក្មេងតូចមក អ្នកបានស្គាល់បទគម
្មីរទាំងប៉ុន្មាន ដែលអាចនឹងនាំឱ្យអ្នកមានប្រាជ្ញាដល់ទិសដ្ឋាន ដែល
បានដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង ១៦គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់
បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ឌិតឱ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សំរាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឱ្យដឹងខ្លួន
ការប្រដៅដៃដៃ និងការបង្កាត់ខាងសេចក្តីសុចរិត ១៧ដើម្បីឱ្យអ្នកសំណប់របស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណ៍
ហើយមានគ្រប់ទាំងចំណេះសំរាប់នឹងធ្វើការល្អគ្រប់មុខ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះ ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នកយ៉ាងអស់ពីចិត្ត នៅចំពោះព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដែលទ្រង់រៀបនឹងជំនុំជំរះ
ទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ផង គឺផ្តាំដោយអាងដំណើរទ្រង់យាងមក និងនគរទ្រង់ផង
គឺផ្តាំដោយអាងដំណើរទ្រង់យាងមក និងនគរទ្រង់ថា ២ចូរឱ្យអ្នកផ្សាយព្រះបន្ទូលចុះ ហើយទទួលជំរុញផង
ទោះត្រូវពេល ឬខុសក្តី ចូររំលឹកគេឱ្យដឹងខ្លួន ព្រមទាំងបន្ទោស ហើយកំឡាចិត្ត ដោយចិត្តអត់ធ្មត់
និងសេចក្តីប្រៀនប្រដៅគ្រប់យ៉ាង ៣ដ្បិតនឹងមានគ្រាមក ដែលគេមិនទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវទេ
គឺគេនឹងមានត្រចៀករមាស់ ហើយនឹងហៅគ្រូកាន់តែច្រើនឡើង មកបង្រៀនឱ្យត្រូវចិត្ត

៤ គេនឹងងាកត្រចៀកចេញពីសេចក្តីពិត បែរទៅតាមរឿងព្រេងវិញ ៥ តែងអ្នក ចូរឱ្យមានគំនិតនឹងឆឹង
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់វិញ ចូរទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីលំបាក ចូរឱ្យអ្នកធ្វើការជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អចុះ
ព្រមទាំងបំពេញការងាររបស់ខ្លួនគ្រប់ជំពូកផង ៦ ដ្បិតខ្ញុំកំពុងតែត្រូវច្រូចចេញ ឯពេលវេលាដែលខ្ញុំត្រូវលាទៅ
ក៏បានមកដល់ហើយ ៧ ខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានរត់ប្រណាំងជាស្រេច ខ្ញុំបានរក្សាសេចក្តីជំនឿទៅហើយ
៨ ពីនេះទៅមុខ នឹងមានមកដល់នៃសេចក្តីសុចរិត បំរុងទុកឱ្យខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាចៅក្រមសុចរិត
ទ្រង់នឹងប្រទានមកខ្ញុំ នៅថ្ងៃនោះ មិនមែនដល់ខ្ញុំតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ គឺដល់អស់អ្នកណា
ដែលចូលចិត្តនឹងដំណើរទ្រង់យាងមកវិញនោះដែរ ។

៩ ចូរឱ្យខំប្រឹងទៅឯខ្ញុំជាប្រញាប់ ១០ ដ្បិតអ្នកដេម៉ាសបានលះចោលខ្ញុំហើយ
ដោយគាត់ស្រឡាញ់លោកិយនេះ គាត់បានទៅឯក្រុងថៃស្សាឡូនិចហើយ អ្នកក្រេសេនបានទៅឯស្រុកកាឡាទី
ហើយអ្នកទីតុសក៏បានទៅឯស្រុកដាល់ម៉ាទា ១១ មានតែលោកលូកាប៉ុណ្ណោះទេ ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ចូរ
ឱ្យអ្នកនាំម៉ាកុសទៅជាមួយផង ដ្បិតគាត់ជាអ្នកមានប្រយោជន៍ក្នុងការងារខ្ញុំ ១២ ខ្ញុំបានចាត់អ្នកទីយីកុស
ឱ្យទៅឯក្រុងអេភេសូរ ១៣ ដល់កាលណាអ្នកទៅឯខ្ញុំ នោះសូមយកអារ៉ាំ ដែលខ្ញុំផ្ញើទុកនឹងអ្នកកាប៉ុស
នៅក្រុងទ្រេអាសទៅផង និងសៀវភៅទាំងប៉ុន្មានដែរ តែសូមយកក្រាំងស្បែកជាដើម ១៤ ឯអំលេក្សានត្រស
ជាជាងស្ថិត គាត់បានធ្វើបាបខ្ញុំជាច្រើន តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ និងសងគាត់វិញ តាមការដែលគាត់ធ្វើ ១៥ ចូរ
ឱ្យអ្នកប្រុងប្រយ័ត្ននឹងគាត់ដែរ ដ្បិតគាត់បានទាស់ទទឹងនឹងពាក្យសំដីយើងជាខ្លាំងណាស់ ។

១៦ កាលខ្ញុំបានដោះសាជាមុនដំបូង នោះគ្មានអ្នកណាឈរជាមួយនឹងខ្ញុំសោះ
គេលះចោលខ្ញុំទាំងអស់គ្នា តែសូមកុំឱ្យព្រះរាប់សេចក្តីនោះ ជាទោសដល់គេឡើយ ១៧ ប៉ុន្តែ
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានគង់ជាមួយនឹងខ្ញុំវិញ ព្រមទាំងចំរើនកំឡាំងផង ដើម្បីឱ្យដំណឹងល្អបានផ្សាយទៅសព្វគ្រប់
ឱ្យអស់ទាំងសាសន៍បានដឹងដោយសារខ្ញុំ ហើយទ្រង់បានប្រោសឱ្យខ្ញុំរួចពីមាត់សិង្ហដែរ
១៨ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោស ឱ្យខ្ញុំរួចពីគ្រប់ការអាក្រក់ទៅទៀត ទ្រង់នឹងថែរក្សាខ្ញុំ
ទុកសំរាប់នគរទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាល់ទៅ អាម៉ែន ។

១៩ សូមជំរាបសួរដល់នាងព្រីស៊ីល និងអ្នកអ័តិឡា ព្រមទាំងពួកអ្នកផ្ទះអូនេសិភ័រផង
២០ អ្នកអេវ៉ាសុសបាននៅក្រុងកូរិនថូស ហើយខ្ញុំបានទុកអ្នកទ្រេភីមចោល ទាំងឈឺនៅក្រុងមិលេត
២១ ចូរខំប្រឹងទៅឱ្យបានដល់មុនរដូវរងា អ្នកអេប៊ីល្លុស អ្នកពូដេន អ្នកលីណុស អ្នកកូឡាស ហើយពួកបងប
២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០
នទាំងអស់គ្នា សូមជំរាបសួរដល់អ្នក ។

២២ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ បានគង់ជាមួយនឹងវិញ្ញាណអ្នក សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា

Titus

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាបារាំងបំរើនៃព្រះ ហើយជាសារីករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 សំរាប់ជាសេចក្តីជំនឿដល់ពួកវេសតាំងនៃព្រះ និងសេចក្តីចេះដឹងខាងសេចក្តីពិត
 ដែលត្រូវនឹងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ២ដោយសារសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
 ដែលព្រះដ៏មិនចេះភូត ទ្រង់បានសន្យាមុនអស់ទាំងកល្ប ៣តែនៅពេលកំណត់ នោះទើបបានសំដែងចេញ
 ឱ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដោយការប្រកាសប្រាប់ដែលធ្វើទុកនឹងខ្ញុំ
 តាមបង្គាប់របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ៤ខ្ញុំធ្វើមកអ្នកទីតុស ជាកូនពិតតាមសេចក្តីជំនឿ
 ដែលយើងកាន់ជាមួយគ្នា សូមឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត
 មកអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ។

ខ្ញុំបានទុកឱ្យអ្នកនៅកោះក្រេត ដើម្បីនឹងរៀបចំការដែលនៅខ្លះ ឱ្យស្រួលបូលឡើង ហើយនឹងតាំង
 ឱ្យមានពួកចាស់ទុំនៅគ្រប់ទាំងទីក្រុង ៦គឺបើមានអ្នកណាដែលរកចាប់ទោសមិនបាន ដែលមានប្រពន្ធតែ ១
 ហើយមានកូនចៅជឿដែរ ឥតមានអ្នកណាចោទប្រកាន់ ថាជាមនុស្សខូចអាក្រក់ ឬរឹងចេសអ្វីឡើយ
 នោះត្រូវតាំងគេចុះ ដូចជាខ្ញុំបានបង្គាប់អ្នកហើយ ៧ដ្បិតគួរឱ្យអ្នកដែលត្រួតត្រា បានឥតសៅហ្មង
 ដូចជាអ្នកជំនួយរបស់ព្រះដែរ មិនត្រូវមានចិត្តមានៈ ឆាប់ខឹង ចំណូលស្រា ច្រឡោត ឬស៊ីសំណូកឡើយ
 ៨ត្រូវមានចិត្តចៅរៅ ស្រឡាញ់ការល្អ មានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ហើយសុចរិត បរិសុទ្ធ ដឹងខ្មាតវិញ ៨ព្រមទាំងកាន់ខ្ជាប់
 តាមព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដូចជាបានបង្រៀនមកយើងហើយ ដើម្បីឱ្យអាចនឹងកំសាន្តចិត្តគេ
 ដោយសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយឱ្យបានផ្លាស់ដល់ពួកអ្នកដែលស្រដីទទឹង ១០ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើន
 គឺក្នុងពួកអ្នកកាត់ស្បែកជាដើម ដែលរឹងរូស ជាពួកអ្នកដែលពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍
 ហើយបង្កចំនិតមនុស្ស ១១ត្រូវតែបំបាត់មាត់គេ ដ្បិតគេផ្តល់ពួកអ្នកផ្ទះទាំងមូល
 ដោយបង្រៀនសេចក្តីដែលមិនគួរគប្បី ឱ្យតែបានកំរៃដ៏លាមក ១២មានពួកគេម្នាក់ គឺជាហោរារបស់ផងគេ
 ានជា ពួកសាសន៍ក្រែកចេះតែភូតកុហក ជាសត្វព្រៃកំណាច ជាពួកល្មោភហើយកំជិល
 ៣សេចក្តីបន្ទាល់នេះត្រូវណាស់ ដូច្នោះត្រូវពួកឱ្យគេដឹងខ្លួនដោយតឹងរឹង ដើម្បី

ឱ្យគេមានសេចក្តីជំនឿត្រឹមត្រូវវិញ ១៤ឥតស្តាប់តាមរឿងទំនៀមនៃសាសន៍យូដា ប
តាមសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស ដែលបែរចេញពីសេចក្តីពិតនោះឡើយ ១៥គ្រប់ទាំងអស់ជាស
ដល់អ្នកណាដែលស្អាត តែគ្មានអ្វីស្អាតសោះ ដល់ពួកអ្នកដែលស្នាក់ក្រោក ហើយមិនជឿវិញនោះឡើយ
គេស្នាក់ក្រោកទាំងគំនិត ទាំងបញ្ញាចិត្តដែរ ១៦គេប្រកាន់ថា គេស្គាល់ព្រះ
តែកិរិយាប្រព្រឹត្តរបស់គេមិនព្រមស្គាល់ព្រះទេ ដ្បិតគេជាមនុស្សគួរខ្ពើម ហើយរឹងចេស គឺជាមនុស្ស
ឥតមានប្រយោជន៍អ្វីដល់ការល្អទាំងអស់ ។

ជំពូក ២

២ ១ចូរឱ្យអ្នកនិយាយតែសេចក្តីណា ដែលសំណំនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ២ត្រូវទូន្មានឱ្យពួកចាស់ ១
ដឹងខ្នាត មានចិត្តនឹងធីង ហើយធ្ងន់ធ្ងរ ឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួ
នដ៏ត្រឹមត្រូវផង ៣ឱ្យស្រ្តីចាស់ ១ បានបែបដូចគ្នា ទាំងប្រព្រឹត្តបែបគួរនឹងពួកស្រ្តីបរិសុទ្ធ
មិនត្រូវនិយាយដើមគេ ឬជាប់ស្រាទំពាំងបាយជូរឡើយ ត្រូវខំបង្រៀនសេចក្តីត្រឹមត្រូវវិញ
៤ដើម្បីនឹងបង្កាត់ដល់ពួកស្រ្តីក្មេង ១ ឱ្យគេស្រឡាញ់ប្តីនិងកូនខ្លួន ៥ឱ្យមានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ហើយបរិសុទ្ធ
ជាអ្នកវរវល់តែនឹងការនៅផ្ទះខ្លួន ហើយមានចិត្តល្អ និងចុះចូលចំពោះប្តី ដើម្បីកុំ
ឱ្យមានអ្នកណាប្រមាថដល់ព្រះបន្ទូលបានឡើយ ។

៦ចូរទូន្មានពួកបុរស ដែលក្មេងជាង បែបដូច្នោះដែរ ឱ្យគេមានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ៧ហើយត្រូវ
ឱ្យអ្នកសំដែងខ្លួន ទុកជាគំរូពិការល្អគ្រប់ជំពូក ទាំងបង្រៀនគេ កុំឱ្យគេប្រព្រឹត្តខូចអាក្រក់ឡើយ តែ
ឱ្យមានចិត្តនឹងធីងវិញ ៨ព្រមទាំងពាក្យសំដីត្រឹមត្រូវ ដែលរកចាប់ទោសមិនបានផង ដើម្បី
ឱ្យអ្នកណាដែលទទឹងទទែងបានអៀនខ្ជាស់ ដោយគ្មានហេតុនឹងនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកឡើយ ។

៩ចូរឱ្យពួកបាវបំរើចុះចូលនឹងចៅហ្វាយខ្លួន ទាំងផ្តាច់ចិត្តក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ឥតប្រកែក ១០
ឥតលួចបំបាត់ឡើយ ត្រូវសំដែងខ្លួនជាស្មោះត្រង់ល្អគ្រប់ជំពូក ដើម្បីឱ្យបានតាក់តែងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះ
ដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។

១១ព្រះគុណនៃព្រះ ដែលនាំសេចក្តីសង្គ្រោះមកដល់មនុស្សទាំងឡាយ បានលេចមកហើយ
១២ទាំងបង្កាត់បង្រៀនយើងរាល់គ្នា ឱ្យលះចោលសេចក្តីទមិលល្មើស និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាក្នុងលោកនេះ
ហើយឱ្យរស់នៅក្នុងសម័យនេះ ដោយសេចក្តីធ្ងន់ធ្ងរ សេចក្តីសុចរិត ហើយដោយគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិញ
១៣ទាំងរង់ចាំសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មានពរ គឺឱ្យបានឃើញដំណើរលេចមកនៃសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏ជាធំ និងព្រះយេសូ

វិគ្រិស្ណ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ១៤ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសយើងរាល់គ្នា ដើម្បីនឹងលោះយើងឱ្យរួចពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ ហើយនិងសំអាតមនុស្ស ១ ពួក ទុកដាច់ជារាស្ត្ររបស់ផងទ្រង់ ដែលឧស្សាហ៍ធ្វើការល្អ ១៥ចូរប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ ទាំងទូន្មាន ហើយរំលឹកគេ ឱ្យដឹងខ្លួន ដោយគ្រប់ទាំងអំណាច កុំឱ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នកឡើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូររំលឹកគេ ឱ្យចុះចូលនឹងពួកនាម៉ឺន ហើយនិងពួកមានអំណាចទាំងអស់ ព្រមទាំងស្តាប់បង្គាប់ ហើយប្រុងប្រៀបធ្វើគ្រប់ទាំងការល្អ ២មិនត្រូវនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកណា ឬឈ្មោះប្រកែកឡើយ ត្រូវមានចិត្តស្ងួតបូត ទាំងសំដែងសេចក្តីសុភាពគ្រប់យ៉ាង ដល់មនុស្សទាំងអស់ផង ៣ដ្បិតពីដើម យើងរាល់គ្នាក៏ជាមនុស្សឥតប្រាជ្ញា រឹងចេស ហើយរំលែងដែរ ទាំងបំរើសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា និងសេចក្តីសំរើបផ្សេង ៗ ទាំងរស់នៅដោយសេចក្តីគំរក់ នឹងសេចក្តីឈ្នានិស យើងក៏គួរខ្ពើម ហើយបានស ប្រគល់ទៅវិញទៅមកដែរ ៤តែកាលសេចក្តីសប្បុរស របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង និងសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ទ្រង់ដល់មនុស្ស បានលេចមកឱ្យយើង ៥នោះទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើង មិនមែនដោយការដែលយើងបានប្រព្រឹត្តដោយសុចរិតនោះទេ គឺដោយសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់វិញ ដោយសារការសំអាតនៃសេចក្តីកើតជាថ្មី ហើយការប្រោសជាថ្មីឡើងវិញ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ៦ដែលទ្រង់ច ានចាក់មកលើយើងជាបរិបូរ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ៧ដើម្បីកាលណាយើងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារព្រះគុណទ្រង់ នោះឱ្យយើងបានត្រឡប់ជាអ្នកក្រុងមរដក តាមសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ៨ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយខ្ញុំចង់បញ្ជាក់អ្នក ពីសេចក្តីទាំងនេះឱ្យច្បាស់ ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលបានជឿដល់ព្រះ បានខំប្រឹងនឹងធ្វើការល អស់ពីចិត្តនោះទើបល្អ ហើយមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស ៩ប៉ុន្តែ ចូរចៀសវាងពីសេចក្តីដេញដោលយ៉ាងល្ងើល្ងើ និងពីរឿងពង្សាវតារ ហើយពីសេចក្តីឈ្មោះប្រកែក និងសេចក្តីជំងឺកពីក្រិស្សន៍យចេញទៅ ដ្បិតសេចក្តីទាំងនោះសុទ្ធតែឥតប្រយោជន៍ ហើយឥតអំពើទាំងអស់ ១០ឯមនុស្សណាដែលបង្កើតបក្សពួក នោះត្រូវកាត់គេចោលចេញ ក្នុងពេលក្រោយដែលទូន្មានប្រដៅគេម្តងពីរហើយ ១១ដោយដឹងថា មនុស្សយ៉ាងនោះខូចអស់ហើយ ក៏ចេះតែធ្វើបាបព្រមទាំងកាត់ទោសខ្លួនគេផង ។

១២កាលណាខ្ញុំចាត់អ្នកអើតេម៉ាស ឬអ្នកទីយីកុសមកឯអ្នក នោះត្រូវខំប្រឹងទៅឯខ្ញុំនៅក្រុងនីកូប៉ូលផង ដ្បិតខ្ញុំបានសំរេចនឹងនៅទីនោះ ក្នុងរដូវរងានេះ

១៣ ចូរខំជួយដំណើរឱ្យលោកសេនាស ជាស្នាក់ និងអ្នកអប់រំបុរាណ ឱ្យបានទៅខាងមុខ ដើម្បីមិន
ឱ្យខ្លះខាតអ្វីឡើយ ១៤ ហើយត្រូវឱ្យពួកយើងហាត់ធ្វើការល្អឱ្យអស់ពីចិត្ត សំរាប់បំពេញកិច្ចដែលខ្លះខាត
ដើម្បីកុំឱ្យគេនៅតែឥតផលប្រយោជន៍នោះឡើយ ។

១៥ ពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ គេសូមជំរាបសួរមកអ្នក សូមឱ្យអ្នកជំរាបសួរ
ដល់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់យើងខ្ញុំ ក្នុងសេចក្តីជំនឿផង សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ ។
អាម៉ែន ។

Philemon

ជំពូក ១

១ សំបុត្រប៉ុល ជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដែលខ្ញុំជាប់ គុកកនេះ និងធ្វើម៉ូចជាបងប្អូនយើងខ្ញុំ ។
ធ្វើមកអ្នកភិលេ ម៉ូន ជាសំឡាញ់ស្នូនភ្នា ដែលធ្វើការជាមួយនឹងយើងខ្ញុំយ ២ ហើយមកនាងអាប៉ា
ជាអ្នកស្នូនភ្នា និងអ្នកអើយីពង ជាគូ កនតយុទ្ធជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ព្រមទាំងពួកជំនុំ ដែលប្រជុំ
នៅផ្ទះអ្នកដែរ ។ ៣ សូមអោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយ ព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត
អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃ យើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ការអរព្រះគុណ និងការអធិស្ឋាន

៤ ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះឈរនៃខ្ញុំ ទាំងដំណាលពីអ្នកជានិច្ច ក្នុងកាលដែលខ្ញុំអធិស្ឋានផងព្យ ៥ ដោយបានព
និយាយពីសេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីជំនឿ ដែលអ្នកមានដល់ព្រះអម្ចាស់ យេស
៦ ដោយហើយដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាដែរ ។ ៦ ខ្ញុំសូម អោយសេចក្តីប្រកបនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ៧
ានកើតការ ឡើង អោយបានយល់ព្រមតាមគ្រប់ទាំងការល្អ ដែលនៅ ក្នុងខ្លួនយើង សំរាប់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
៧ ជឿត ឱ្យប្អូនអើយ យើងខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីក្សានុចិត្តជាខ្លាំងដែរ ឬ
ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក ពីព្រោះចិត្តនៃពួក បរិសុទ្ធ បានស្បើយស្បើយ ដោយសារអ្នក ។

ការអង្វររបស់លោកប៉ុល ជំនួសលោកអូនេសីម

៨ ដូច្នោះ ទោះបីខ្ញុំមានអំណាចជាច្រើន ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និង
អាចបង្គាប់អោយអ្នកធ្វើការដែលគួរគប្បីនេះក៏ដោយ ៩ តែខ្ញុំ ឈ្មោះប៉ុល ជាអ្នកមានវ័យចាស់ហើយ
ដែលឥឡូវ នេះបានជាប់គុកណា ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផង ខ្ញុំសូម ទូន្មាន

ដល់អ្នកតដោយសេចក្តីស្រឡាញ់វិញ ១០ខ្ញុំអង្វរអ្នក ជំនួសកូនខ្ញុំថ្មី គឺឈ្មោះអូនេស៊ីមនេះទេ ដែលខ្ញុំចុះ
រាបង្កើតក្នុង វេលាជាប់ចំណងធ្ងន់ ១១ពីដើមជាអ្នកគ្មានប្រយោជន៍ដល់អ្នក ទេ តែឥឡូវនេះ
មានប្រយោជន៍ដល់ទាំងអ្នកនឹងខ្ញុំផង ខ្ញុំ ចាត់គាត់មកឯអ្នកវិញ ។ ១២សូមអ្នកទទួលគាត់ចុះ ព្រោះជា
ដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំហើយ ។ ១៣ខ្ញុំចង់ទុកគាត់អោយនៅជាមួយ និងខ្ញុំណាស់ ដើម្បីអោយគាត់បំរើខ្ញុំជំនួសអ្នក
ដែលខ្ញុំនៅ ជាប់ចំណងន ដោយព្រោះដំណឹងល្អ ១៤តែខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីទេ លើកតែអ្នកយល់ព្រមដែរ
ដើម្បីកុំអោយអ្នកធ្វើគុណទាំង បង្អំឡើយ គឺចង់អោយបានធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្តវិញ ១៥ដ្បិត ប្រហែលជា
ដោយហេតុនោះ បានជាគាត់ឃ្លាតចេញពីអ្នក ទៅជាយូរមកហើយ ដើម្បីអោយអ្នកបានគាត់វិញ អោយនៅ
ជាប់ជាដរាបទៅ ១៦តែមិនមែនដូចជាបារាំងបំរើទៅទៀតឡើយ គឺលើសជាងបារាំងបំរើទៅទៀត ទុកដូចជាប
្លូនស្តូនភ្នំវិញ គឺ ដល់ខ្ញុំជាដើម ហើយដល់អ្នក តើលើសជាងយ៉ាងណាទៅ ទាំងខាងសាច់ឈាម
និងក្នុងព្រះអម្ចាស់ផង ។

១៧ដូច្នោះបើអ្នករាប់ខ្ញុំទុកជាគូកនរក នោះចូរទទួលគាត់ទុក ដូចជាខ្លួនខ្ញុំចុះ ១៨បើគាត់ចុះ
ានធ្វើអ្វីខុសឆ្គងនឹងអ្នក ឬជំពាក់ អ្នក នោះត្រូវគិតលើខ្ញុំវិញម ១៩ប៉ុលខ្ញុំសរសេរដោយដៃខ្លួនយ ថា
ខ្ញុំនឹងសងអ្នក តែដែលអ្នកជំពាក់ខ្ញុំ ទាំងខ្លួនអ្នកផងនោះ មិនថាទេ ២០អើ បួនអើយ! សូមអោយខ្ញុំចុះ
ានផលនេះអំពីអ្នក ក្នុងព្រះអម្ចាស់សូមលំហែរចិត្តខ្ញុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទផង ។ ២១ខ្ញុំបាន
សរសេរសំបុត្រនេះផ្ញើមកអ្នក ដោយមានចិត្តជឿថា អ្នក នឹងស្តាប់តាមខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងថា
អ្នកនឹងធ្វើលើសអំពីសេច ក្តី ដែលខ្ញុំសូមនេះទៅទៀត ។

២២សូមរៀបរយកន្លែងអោយខ្ញុំបាននៅផង ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រគល់ខ្ញុំមកឯអ្នកវិញ
ដោយអ្នកអធិស្ឋានអោយ ខ្ញុំផងស ។ ២៣អ្នកអេប៉ាប្រាសហ ជាអ្នកជាប់គុកឡជាមួយនឹងខ្ញុំ
ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ គាត់ជំរាបសួរមកអ្នកដែរ ២៤ព្រមទាំងអ្នកម៉ាកុសអ អ្នកអេរីស្តាកក
អ្នកដេម៉ាសខ និងអ្នក លូកា ជាគូកនធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំគេក៏សូមជំរាបសួរ មក អ្នកផង ។

២៥សូមអោយវិញ្ញាណអ្នក បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងយ
អាម៉ែន ។

Hebrews

ជំពូក ១

១ ១៦ព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្រះយេស៊ូ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប
២នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹងយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះរាជបុត្រាវិញ ដែលទ្រង់ច
ានដូរឱ្យបានគ្រប់របស់ទាំងអស់ ទុកជាមរដក ព្រមទាំងបង្កើតលោកិយ ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះដែរ
៣គឺទ្រង់ជាស្ថិតិមកពីសិរីល្អនៃព្រះ ហើយជារូបភាពនៃអង្គទ្រង់ ទាំងទ្រង់គ្រប់របស់ទាំងអស់
ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្ដានៃទ្រង់ ហើយក្រោយដែលបានសំអាតអំពើបាប
របស់យើងរាល់គ្នាទាំងប៉ុន្មាន នោះក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃបូទ្រានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់
នោះក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃបូទ្រានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់ ៤ហើយដែលទ្រង់បានទទួលនាម ១ ទុកជាមរដក
ជានាមដែលប្រសើរជាងនាមរបស់ពួកទេវតាប៉ុណ្ណា នោះទ្រង់ក៏ច
ានប្រឡប់ជាវិសេសជាងពួកទេវតាប៉ុណ្ណោះដែរ ៥ដ្បិតតើព្រះដែលមានបន្ទូលនឹងទេវតាណាមួយថា
"ឯងជាកូនអញ អញបានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ" ឬថា "អញនឹងបានជាឪពុកដល់វា ហើយវានឹងច
ានជាកូនរបស់អញ" ដូច្នេះឬទេ ៦ហើយម្តងទៀត កាលទ្រង់ឱ្យព្រះរាជបុត្រាមកក្នុងលោកិយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យអស់ទាំងទេវតានៃព្រះថ្វាយបង្គំចុះ" ៧ខាងពួកទេវតា នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ទ្រង់យកពួកទេវតារបស់ទ្រង់ ធ្វើជាវិញ្ញាណ ហើយពួកអ្នកបំរើទ្រង់ធ្វើជាអណ្តាតភ្លើង"
៨តែខាងព្រះរាជបុត្រាវិញ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱព្រះអើយ
បង្គំទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ព្រះដ៏បងពេជ្ររបស់រាជ្យទ្រង់ នោះជាដ៏បងសុចរិត
៩ទ្រង់បានស្រឡាញ់សេចក្តីសុចរិត ហើយស្តាប់ការទទឹងច្បាប់ ហេតុនោះបានជាព្រះ គឺជាព្រះនៃទ្រង់ ៤
ានចាក់ប្រេងថ្វាយទ្រង់ ជាប្រេងនៃសេចក្តីត្រេកអរសាទរ លើសជាងពួកសំឡាញ់នៃទ្រង់" ១០ហើយថា "ឱ
ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដើមដំបូង ទ្រង់បានបង្កបូសផែនដី ហើយផ្ទៃមេឃក៏ជាការដែលព្រះហស្តទ្រង់ធ្វើដែរ
១១របស់ទាំងនោះនឹងសាបសូន្យទៅ តែទ្រង់នឹងគង់នៅជាប់ដដែល របស់ទាំងនោះនឹងចាស់ទៅ
ដូចជាសំលៀកបំពាក់ ១២ទ្រង់នឹងឆ្ងល់ទៅដូចជាអាវ ហើយរបស់ទាំងនោះក៏នឹងប្រែក្លាយទៅ
តែទ្រង់នៅតែដដែល ព្រះជន្មទ្រង់មិនចេះផុតឡើយ" ១៣តើទ្រង់ដែលមានបន្ទូលទៅទេវតាណាមួយថា
"ចូរអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯង ទុកជាកំណល់កល់ជើងឯង" ដូច្នេះឬទេ
១៤តើពួកទេវតាទាំងនោះមិនមែនជាវិញ្ញាណបំរើ ដែលទ្រង់បានចាត់មក សំរាន់ការងារជួយ
ដល់ពួកដែលត្រូវទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះជាមរដកទេឬអី ។

ជំពូក ២

២ ១ដោយហេតុនោះ បានជាគួរឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នលើសទៅទៀត ចំពោះសេចក្តីដែលយើងរាល់គ្នាបាន
រកឃើញ ក្រែងយើងរសាត់ចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ ២ដ្បិត បើសិនជាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលពួកទេវតា
នានាពោល នោះបានឃើញថាពិតមែន ហើយគ្រប់ទាំងអំពើវិលវង និងសេចក្តីរឹងចាស់ក៏ត្រូវទោសចំពោះ
ពានោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ធំម៉្លោះ ដែលព្រះអម្ចាស់
បានចាប់ផ្តើមផ្សាយមក រួចពួកអ្នកដែលឮ ក៏បានបញ្ជាក់មកយើងរាល់គ្នាដែរ
៤ទាំងមានព្រះធ្វើបន្ទាល់ជាមួយផង ដោយទិសគាល់ ការអស្ចារ្យ និងការបូទិ៍បារមីជាច្រើនយ៉ាង
ទាំងចែកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ផង ។

ឪវិងនៅខាងបរលោក ដែលយើងខ្ញុំនិយាយនេះ ទ្រង់មិនបានបញ្ចុះបញ្ចូល
មកក្រោមអំណាចនៃពួកទេវតាទេ ៦តែមានមនុស្សម្នាក់បានធ្វើបន្ទាល់ នៅកន្លែងណាមួយថា "តើមនុស្សជាអ្វី
បានជាទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នឹងគេ ឬកូនមនុស្សបានជាទ្រង់ប្រោសដូច្នោះ ៧ទ្រង់បានធ្វើ
ឱ្យគេទាបជាងពួកទេវតាតែបន្តិចទេ ក៏បានបំពាក់សិរិល្អ និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះឱ្យ ទុកជាមកដ ទ្រង់បានតាំងឡើង
ឱ្យត្រួតត្រាលើអស់ទាំងការនៃព្រះហស្តទ្រង់" ៨ទ្រង់បានបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមជើងគេ"
ហើយដែលទ្រង់បានបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់ នោះគឺមិនបានទុកអ្វី ដែលមិនចុះចូលសោះឡើយ
តែសព្វថ្ងៃនេះ យើងមិនទាន់ឃើញគ្រប់ទាំងអស់ចុះចូលនៅឡើយទេ ៩តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវិញ
ដែលព្រះបានធ្វើឱ្យទាបជាងពួកទេវតាបន្តិចទ្រង់ពាក់សិរិល្អ និងល្បីព្រះនាម ទុកជាមកដ ដោយព្រោះទ្រង់
នាវងទុក្ខសុគត ដើម្បីនឹងភ្ញាក់សេចក្តីស្លាប់ជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ដោយនូវព្រះគុណនៃព្រះ
១០ដ្បិតព្រះដែលគ្រប់របស់ទាំងអស់សំរាប់ទ្រង់ ហើយដោយសារទ្រង់
កាលទ្រង់ចង់នាំកូនជាច្រើនមកក្នុងសិរិល្អ នោះគួរគប្បីឱ្យទ្រង់បានធ្វើឱ្យមេនៃសេចក្តីសង្គ្រោះគេ ៧
នាគ្រប់លក្ខណ៍ដោយរងទុក្ខលំបាក ១១ពីព្រោះព្រះអង្គ ដែលព្រះជាបរិសុទ្ធ
និងពួកអ្នកដែលទ្រង់ព្រះជាបរិសុទ្ធ នោះសុទ្ធតែ កើតមកពីព្រះតែ ១ ៧
នាជាទ្រង់មិនខ្មាសនឹងហៅគេជាបងប្អូនទេ ១២ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទូលបង្គំនឹងប្រកាសប្រាប់ពីព្រះនាមទ្រង់
ដល់ពួកបងប្អូន ទូលបង្គំនឹងប្រៀបសរសើរពីទ្រង់ នៅកណ្តាលពួកជំនុំ" ១៣ហើយ ១ ទៀតថា
"ទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តដល់ទ្រង់" ហើយ ១ ទៀតថា "មើលទូលបង្គំនេះ និងពួកកូនចៅ ដែលព្រះ
នាប្រទានមកទូលបង្គំ" ១៤ដូច្នោះ ដែលកូនចៅបានប្រកបដោយសាច់ឈាមព្រមគ្នា
នោះទ្រង់ក៏ទទួលចំណែកជាសាច់ឈាមដូច្នោះដែរ ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានបំផ្លាញអានោះ
ដែលមានអំណាចលើសេចក្តីស្លាប់ គឺជាអារក្ស ដោយទ្រង់សុគត ១៥ហើយឱ្យបានប្រោសដល់ពួកអ្នកនោះ

ដែលជាប់ជាប្រាំបីគ្រប់ ១ ជីវិត ដោយខ្លាចស្លាប់ ឱ្យបានរួចចេញវិញ ១៦ដ្បិតច្បាស់ជាទ្រង់មិនច
ានយកពួកទេវតាទេ គឺបានយកពូជលោកអ័ប្រាហ្មវិញ ១៧ហេតុនោះបានជាគួរឱ្យទ្រង់ បានដូចបងប
ង្អូនទ្រង់គ្រប់ជំពូកដែរ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលមានព្រះទ័យមេត្តាករុណា
ហើយក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងការទាំងប៉ុន្មានខាងព្រះ ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយដង្ហាយឱ្យធួននឹងច
ាបរបស់ប្រជាជនទាំងឡាយ ១៨ដ្បិតដែលទ្រង់បានរងទុក្ខលំបាក ទាំងត្រូវសេចក្តីល្ងង
នោះទ្រង់ក៏អាចនឹងជួយដល់អស់អ្នក ដែលត្រូវសេចក្តីល្ងងបានដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នោះ បងប្អូនបរិសុទ្ធ ដែលមានចំណែកក្នុងការងារស្ថានសួគ៌អើយ ចូរពិចារណាពីព្រះយេស៊ូវ ជាសាវ័ក
និងជាសំដេចសង្ឃ ដែលយើងថា យើងជឿតាមនោះចុះ ២គឺដែលទ្រង់ស្មោះត្រង់ដល់ព្រះដែលតាំងទ្រង់
ដូចជាលោកម៉ូសេក៏ស្មោះត្រង់ ក្នុងដំណាក់នៃព្រះទាំងមូលដែរ ៣ដ្បិតដែលមនុស្សសង់ផ្ទះតែងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
លើសជាងផ្ទះនោះយ៉ាងណា នោះទ្រង់ក៏បានរាប់ជាគួរនឹងសិរិល្អ លើសជាងលោកម៉ូសេយ៉ាងនោះដែរ
៤ព្រោះគ្រប់ទាំងផ្ទះតែងមានគេធ្វើ តែងអ្នកដែលបានធ្វើគ្រប់របស់ទាំងអស់ នោះគឺជាព្រះវិញ
៥ហើយលោកម៉ូសេក៏ស្មោះត្រង់ នៅក្នុងដំណាក់នៃទ្រង់ទាំងមូលមែន ទុកដូចជាអ្នកបំរើ សំរាប់ជាទីបន្ទាល់
ពីការដែលត្រូវផ្លែប្រាប់មកតាមក្រោយ ៦តែព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ទុកដូចជាព្រះរាជបុត្រា
ដែលត្រួតលើដំណាក់ទ្រង់វិញ គឺយើងរាល់គ្នានេះជាដំណាក់នោះ បើយើងកាន់ចិត្តមោះមុត
និងសេចក្តីអំនួតចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹមនេះ យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដរាបដល់ចុងបំផុតមែន ។

៧ដូច្នោះ ចូរប្រយ័ត្នបងប្អូនអើយ ក្រែងមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយ មានចិត្តអាក្រក់ ដោយមិនជឿ
ព្រមទាំងបោះបង់ចោលព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ៨ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលថា "នៅថ្ងៃនេះ
បើឯងរាល់គ្នាសំឡេងទ្រង់ ៩នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ ដូចកាលគ្រាបះបោរ
នៅថ្ងៃដែលមានសេចក្តីល្ងង នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ១០ជាកន្លែងដែលពួកព្រួយកោងរាល់គ្នាបានល្ងងអញ
ទាំងសាកអញមើល ហើយក៏ឃើញការអញធ្វើ នៅរវាង ៤០ ឆ្នាំផងនោះ ១១ដូច្នោះ
អញក៏គ្មានគ្នាញ៉ឹងមនុស្សដំណនោះ ហើយនិយាយថា វារាល់គ្នាចេះតែមានចិត្តរង្វេងជាដរាប ហើយមិនច
ានស្គាល់ផ្លូវរបស់អញសោះ ១២បានជាអញស្ងៀមទាំងកំហឹងថា
វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ"

១៣តែចូរកុំឡាចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកជារាល់ថ្ងៃវិញ ក្នុងកាលដែលនៅតែហៅថា "ថ្ងៃនេះ" នៅឡើយ

ក្រែងអ្នករាល់គ្នាណាមួយមានចិត្តរឹងរូស ដោយសេចក្តីបញ្ជាក់របស់អំពើបាប ១៤ដ្បិតបើយើងរាល់គ្នាកាន់ខ្លាច តាមសេចក្តីជំនឿដើមដរាបដល់ចុងបំផុតមែន នោះពិតជាយើងបានត្រឡប់ជាអ្នកមានចំណែកជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទហើយ ១៥កំពុងដែលនៅមានសេចក្តីថា "នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នាពួសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ដូចកាលគ្រាបះបោរនោះឡើយ"

១៦ចុះតើអ្នកណាដែលឮ រួចកើតបះបោរនោះ តើមិនមែនជាអស់អ្នក ដែលលោកម៉ូសេបាននាំចេញពីស្រុកអេស៊ីព្តទេឬអី ១៧តើទ្រង់គ្មានក្តាញ់នឹងអ្នកណា នៅរវាង ៤០ ឆ្នាំនោះ តើមិនមែននឹងអស់អ្នកដែលបានធ្វើបាប ដែលសាកសពរបស់គេបានដួល នៅទិវហោស្ថានទេឬអី

១៨ហើយតើទ្រង់បានស្បថនឹងអ្នកណាថា "វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ" បើមិនមែននឹងអស់អ្នក ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ទេ ដូច្នោះយើងឃើញថា អ្នកទាំងនោះពុំអាចនឹងចូលបានទេ ដោយព្រោះគេមិនជឿ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះ ដែលនៅមានសេចក្តីសន្យាទុកមក ឱ្យបានចូលក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ ក្រែងដំណឹងល្អបានផ្សាយមកយើងរាល់គ្នា ដូចជាដល់គេដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលដែលគេពន្យារនោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់គេសោះ ដោយព្រោះមិនបានលាយនឹងសេចក្តីជំនឿ ក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលឮនោះ

៣តាមសេចក្តីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញបានស្បថទាំងកំហឹងថា វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាក របស់អញសោះឡើយ" តែយើងរាល់គ្នាដែលជឿ យើងចូលក្នុងសេចក្តីសំរាកនោះវិញ ទោះបើការទាំងប៉ុន្មានបានសំរេច តាំងពីកំណើតលោកីយមកក៏ដោយ

៤ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយនោះទ្រង់មានបន្ទូលពីថ្ងៃទី ៧ ដូច្នោះថា "ព្រះទ្រង់បានឈប់សំរាកពីអស់ទាំងការរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃទី៧" ៥ហើយនៅកន្លែងនេះទៀតថា "វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាក របស់អញសោះឡើយ" ៦ដូច្នោះ ដែលនៅតែបើកឱ្យអ្នកខ្លះបានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាកនោះ ហើយពួកអ្នកដែលឮដំណឹងល្អពីដើម គេមិនបានចូលទេ ដោយព្រោះមិនជឿ

៧នោះបានជាទ្រង់ដាក់កំណត់ថ្ងៃ ១ ទៀតថា "នៅថ្ងៃនេះ" ដូច្នោះវិញ ទាំងមានបន្ទូលដោយសារហ្លួងដាវីឌជាយូរក្រោយមក តាមពាក្យអម្បាញ់មិញ ដែលថា "នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នាពួសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ" ៨បើសិនជាលោកយ៉ូស្តបានឱ្យគេឈប់សំរាកនោះក្រោយមក ទ្រង់មិនមានបន្ទូលពីថ្ងៃ ១ ទៀតទេ ៩ដូច្នោះ មានសេចក្តីឈប់សំរាក

ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាងមុខ ១០ដ្ឋិតអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់ទ្រង់ហើយ នោះក៏បាន
ឈប់សំរាក ពីការខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាព្រះបានឈប់ ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ ១១ដូច្នោះ ត្រូវ
ឱ្យយើងរាល់គ្នាសង្វាតនឹងចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសំរាកនោះ ក្រែងលោកអ្នកណាដូលទៅ តាមក្បួនមិនជឿ
ដូចជាគេដែរ ១២ពីព្រោះ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះនោះរស់នៅ ហើយពូកែផង ក៏មុតជាងដាវណាមានមុខ ២
ទាំងឆ្មោះចូលទៅ ទាល់តែកាត់ព្រលឹងនិងវិញ្ញាណ ហើយសន្លាក់ និងខ្វះខាតដាច់ពីគ្នា
ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត ដែលចិត្តគិត ហើយដែលសំរេចដែរ ១៣គ្មានអ្វីកើតមក
ដែលទ្រង់ទតមិនឃើញនោះឡើយ គឺគ្រប់ទាំងអស់នៅជាអាក្រាត ហើយចំហនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ
ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវរាប់រៀបទាំងអស់ទូលថ្វាយទ្រង់ ។

១៤ដូច្នោះ ដែលមានសំដេចសង្ឃយ៉ាងធំ ១ អង្គ ដែលទ្រង់បានយាងកាត់អស់ជាន់ស្ថានសួគ៌
គឺព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះត្រូវតែឱ្យយើងមានចិត្តដាច់ស្រឡះនឹងជឿតាមចុះ
១៥ដ្ឋិតសំដេចសង្ឃនៃយើង ទ្រង់មិនមែនមិនអាចនិងអាណិតសូរ
ដល់សេចក្តីកំសោយរបស់យើងរាល់គ្នានោះទេ ព្រោះទ្រង់បានត្រូវសេចក្តីល្អៗគ្រប់យ៉ាង
ដូចជាយើងរាល់គ្នាដែរ តែឥតធ្វើបាបឡើយ ១៦ដូច្នោះ ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នា មកដល់បង្គំ
នៃព្រះគុណដោយក្លាហាន ដើម្បីនឹងទទួលសេចក្តីមេត្តា ហើយរក
ានព្រះគុណសំរាប់នឹងជួយដល់ពេលត្រូវការចុះ ។

Chapte 5

៥ ១ពីព្រោះអស់ទាំងសំដេចសង្ឃ ដែលគេរើសយកពីពួកមនុស្ស នោះបានតាំងសំរាប់មនុស្ស
ក្នុងអស់ទាំងការខាងឯព្រះ ដើម្បីនឹងថ្វាយដង្ហាយ និងយញ្ញបូជា ដោយព្រះបាប
២ជាអ្នកដែលមានអាឡាស្រ័យ ដល់មនុស្សខ្លៅល្ងង់ និងមនុស្សរង្វេងផង
ដោយព្រោះលោកក៏មានសេចក្តីកំសោយ នៅព្រំទ្រុវិញខ្លួនដែរ ៣ហើយដោយហេតុនោះ ៤
ានជាលោកត្រូវថ្វាយដង្ហាយ ដោយព្រះបាបរបស់ខ្លួនលោក ដូចជាតែងថ្វាយ ដោយព្រះ
បន្ថែមបណ្តាជនដែរ ៤គ្មានអ្នកណាលើកខ្លួនដល់ងារដ៏ប្រសើរនោះឡើយ មានតែអ្នកដែលព្រះទ្រង់ហៅប៉ុណ្ណោះ
តួយ៉ាងដូចជាលោកអេរ៉ុន ៥ដូច្នោះ ព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានដកើងព្រះអង្គទ្រង់ឡើងធ្វើជាសំដេចសង្ឃដែរ
គឺជាព្រះវិញ្ញទេតើ ដែលមានបន្ទូលទៅទ្រង់ថា "ឯងជាកូនអញ ៗ បានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ" ៦ដូចក្នុងបទ ១
ទៀត ព្រះក៏មានបន្ទូលថា "ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលតីស្សាដែក"

៧ហើយកាលទ្រង់គង់នៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ នោះទ្រង់បានពោលពាក្យអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរ
ដោយសំឡេងជាខ្លាំង ទាំងទឹកភ្នែក ដល់ព្រះដែលអាចនឹងប្រោសឱ្យទ្រង់រួចពីស្លាប់
ហើយដោយព្រោះទ្រង់កោតខ្លាច បានជាព្រះព្រមទទួលទ្រង់ ៨ហើយទោះបីទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាក៏ដោយ
គង់តែទ្រង់បានរៀនស្តាប់បង្គាប់ ដោយសារការដែលទ្រង់រងទុក្ខលំបាកទាំងប៉ុន្មាននោះដែរ ឥរិយាបថកាលទ្រង់
បានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ នោះទ្រង់បានត្រឡប់ជាមេបង្កើត នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដល់អស់អ្នកណាដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ១០ដោយព្រះបានតាំងងារទ្រង់ជាសំដេចសង្ឃ
តាមរបៀបលោកមុលតិស្សាដែក ។

១១យើងខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើននិងអធិប្បាយពីលោកនោះ ដែលពិបាកពន្យល់ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា
បានត្រឡប់ជាព្រះងើយនឹងការស្តាប់ ១២គួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាគ្រូដោយព្រោះជឿជាយូរមកហើយ
តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ ឱ្យគេបង្រៀនទាំងខ្លឹមរបស់បឋមសិក្សា នៃព្រះបន្ទូលម្តងទៀត
ហើយមិនត្រូវការនឹងអាហាររឹង គឺត្រូវការនឹងទឹកដោះវិញ ១៣ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលទទួលទានទឹកដោះ
នោះមិនប្រសប់ខាងព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីសុចរិតទេ ពីព្រោះអ្នកនោះជាកូនតូចនៅឡើយ ១៤អាហាររឹង
នោះសំរាប់តែមនុស្សធំ ដែលបានបង្ហាត់ត្រូវ ដោយធ្លាប់ខ្លួនហើយ ដើម្បីឱ្យបានដឹងខុសត្រូវ ។

ជំពូក ៦

៦ ១ដូច្នោះ ចូរឱ្យយើងឈប់ ខាងសេចក្តីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះត្រីស្ន ហើយខំឱ្យបានជឿនទៅមុខ
ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ មិនត្រូវតាំងសេចក្តីដើមនោះជាថ្មីឡើងវិញ ដូចជាសេចក្តីប្រែចិត្តចេញពីការស្តាប់
និងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះ ២ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀនពីបុណ្យជ្រមុជ ការដាក់ដៃ
សេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ និងសេចក្តីជំនុំជំរះកាត់ទោស ដល់អស់កល្បជានិច្ចនោះឡើយ
៣បើសិនជាព្រះទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យ នោះយើងរាល់គ្នានឹងធ្វើការនោះឯង ៤ដ្បិតពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង
ទាំងភ្នក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ៥ហើយភ្នក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ
និងការប្ញទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ ៦រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឱ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ
ដោយព្រោះគេបានឆ្កាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងខ្លួនគេរួចទៅហើយ ព្រមទាំងធ្វើ
ឱ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង ៧ដ្បិតដ៏ណាបានប្រៀមទឹកភ្លៀង ដែលធ្លាក់មកជាញយ ១
រួចបង្កើតជាបន្លែមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលភ្នក់រស់ នោះបានទទួលព្រះពរហើយ
៨ដ៏ណាដែលបង្កើតសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ដីនោះត្រូវបោះបង់ចោលចេញ ក៏ជិតនឹងត្រូវបណ្តាសាហើយ

លុះដល់ចុងបំផុតនិងត្រូវដុតចោលផង ។

៩ ពួកស្នូនភ្នាក់ងារ ទោះបីយើងខ្ញុំនិយាយដូច្នោះក៏ដោយ គង់តែយើងខ្ញុំទុកចិត្តខាងអ្នករាល់គ្នាថា ធុនសេចក្តីប្រសើរជាង គឺជាសេចក្តីដែលត្រូវខាងសេចក្តីសង្គ្រោះវិញ

១០ ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនមែនជាអ្នករមិលគុណដែលទ្រង់នឹងភ្លេចការអ្នករាល់គ្នាធ្វើ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសំដែងដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដោយបានបំរើពួកបរិសុទ្ធ ហើយក៏នៅតែបំរើទៀតនោះទេ ១១ តែយើងខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានិមួយៗ បានសំដែងចេញជាចិត្តឧស្សាហ៍ដូចគ្នាទាំងអស់ ប្រយោជន៍ឱ្យបានសេចក្តីជំនឿដ៏ពេញលេញរបស់សេចក្តីសង្ឃឹម ដរាបដល់ចុងបំផុត ១២ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើព្រងើយកន្តើយឡើយ គឺឱ្យត្រាប់តាមពួកអ្នក ដែលគ្រងធុនសេចក្តីសន្យាទុកជាមរដកដោយចិត្តជឿ ហើយអត់ធនវិញ ។

១៣ ដ្បិតកាលព្រះបានសន្យានឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះពីព្រោះគ្មានអ្នកណាធំជាង សំរាប់ឱ្យទ្រង់ធុនស្បថដោយអ្នកនោះទេ បានជាទ្រង់ស្បថដោយព្រះអង្គទ្រង់វិញថា ១៤ “ដែលឱ្យពរ នោះអញនឹងឱ្យដល់ឯងមែន ហើយដែលចំរើន នោះអញនឹងចំរើនពូជឯងមែន” ១៥ ហើយលោកធុនសេចក្តីសន្យានោះ ដោយព្រោះលោកមានសេចក្តីអត់ធនជាយូរ ១៦ ដ្បិតឯមនុស្ស គេតែងតែស្បថដោយអ្នកណាដែលធំជាងខ្លួន ហើយពាក្យសម្បថ នោះក៏រាំងរាគ្រប់ទាំងផ្លូវទាស់ទែងគ្នា ដើម្បីឱ្យការនោះបានសំរេច ១៧ ដូច្នោះ ចំណែកខាងព្រះ ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត ចង់សំដែងឱ្យពួកអ្នកគ្រងសេចក្តីសន្យាទុកជាមរដក បានឃើញព្រះទ័យសំរេចរបស់ទ្រង់ថា មិនចេះប្រែប្រួលឡើយ នោះទ្រង់ក៏បញ្ចូលពាក្យសម្បថដូច្នោះដែរ ១៨ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលធុនសេចក្តីសន្យាទុកជាមរដក ដែលដាក់នៅមុខយើង ទុកជាទីជ្រកកោន បានសេចក្តីកំឡាចិត្តឡើងជាខ្លាំង ដោយសារសេចក្តីទាំង ២ មុខនេះដ៏មិនចេះប្រែប្រួល ដែលខាងសេចក្តីទាំង ២ នោះ ព្រះទ្រង់កុហកពុំបានទេ ១៩ យើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ទុកដូចជាយុទ្ធានៃព្រលឹងដ៏ជាប់លាប់មាំមួន ដែលចូលទៅខាងក្នុងនៃរាំងនន ២០ ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចូលទៅ ជំនួសយើងរាល់គ្នា ទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ ដោយទ្រង់បានត្រឡប់ជាសំដេចសង្ឃ នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិគីស្សាដែក ។

ជំពូក ៧

៧ ១ រីឯលោកម៉ិគីស្សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡិម ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ ដែលធុន

ានទៅចូលនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្តេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក
២ហើយលោកអ័ប្រាហាំបានយក ១ ភាគក្នុង ១០ ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក នាមស្តេចនោះ
ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិតត្រូវមកជាស្តេចក្រុងសាឡិម គឺថាជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត
ពាលោកគ្មានមាតាបិតា គ្មានពង្សវត្តាទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ
លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ក៏នៅជាសង្ឃជារៀងរាល់រាបដរាបតទៅ ៤ ចូរពិចារណាពីលោកនោះ
ដែលជាផ្ទៃដល់ម្ល៉េះ បានជាលោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រួយកោ បានជូនរបីប ១ ភាគក្នុង ១០ ផង
៥ រីងខាងឯពួកកូនចៅលើវិដែលទទួលការងារជាសង្ឃ គេបានទទួលបង្គាប់តាមក្រិត្យវិន័យ ឱ្យហូតយក ១
ភាគក្នុង ១០ ពីប្រជាជនដែរ គឺពីពួកបងប្អូនគេទាំងប៉ុន្មាន ទោះបីពួកនោះកើតអំពីពូជពង្សលោកអ័ប្រ
ហាំក៏ដោយ ៦ តែលោកមិលគីស្សាដែកនេះ ដែលមិនបានរាប់ជាវង្សាគេទេ នោះបានទទួល ១ ភាគក្នុង ១០
ពីលោកអ័ប្រាហាំវិញ ហើយក៏ឱ្យពរ ដល់លោកដែលបានទទួលសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មានផង
៧ ហើយច្បាប់នេះដែលថា គឺអ្នកធំតែងឱ្យពរដល់អ្នកតូច នោះប្រកែកមិនបានឡើយ ៨ រីងនៅទីនេះ
មនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ គេទទួល ១ ភាគក្នុង ១០ តែនៅទីនោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ថា លោកនេះរស់នៅ
៩ ហើយលោកលើវិ ដែលទទួលដង្ហាយ ១ ភាគក្នុង ១០ នោះលោកឧប្បមាដូចជាបានថ្វាយ ១ ភាគក្នុង ១០
ដែរ ដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ ១០ ដ្បិតកាលណាមិលគីស្សាដែកបានទៅចូលនឹងលោកអ័ប្រាហាំ
នោះលោកលើវិនៅជាពូជ ក្នុងខ្លួននៃព្រួយកោលោកនៅឡើយ ។

១១ ដូច្នោះ បើសិនជាមនុស្សបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយសារការងារជាសង្ឃ ខាងពួកលើវិ
ដ្បិតគឺក្រោមការងារនោះ ដែលប្រជាជនបានទទួលក្រិត្យវិន័យទៅហើយ នោះតើត្រូវការអ្វីឱ្យមានសង្ឃ ១
ទៀត ដែលមិនបានតាំងឡើងតាមរបៀបលោកអើរ៉ុន គឺតាមរបៀបលោកមិលគីស្សាដែកវិញធ្វើអី
១២ ពីព្រោះ បើការងារជាសង្ឃបានផ្លាស់ប្រែទៅ នោះក្រិត្យវិន័យក៏ត្រូវផ្លាស់ប្រែដែរ ១៣ ដ្បិតឯព្រះអង្គ
ដែលគេបានទាយសេចក្តីទាំងនេះពីទ្រង់ ទ្រង់កើតពីពូជអំបូរ ១ ទៀត ដែលគ្មានអ្នកណាមួយ
ានធ្វើការបំរើនៅអាសនាឡើយ ១៤ ដ្បិតច្បាប់ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់បានកើតពីពូជអំបូរយូដា
ហើយលោកម៉ូសេមិនបានមានប្រសាសន៍ពីពូជអំបូរនោះ ខាងឯការងារជាសង្ឃឡើយ
១៥ សេចក្តីនេះក៏រីងរឹតតែច្បាស់ជាងទៅទៀត ដោយមានសង្ឃ ១ ផ្សេងទៀតកើតឡើង
តាមបែបលោកមិលគីស្សាដែក ១៦ សង្ឃនោះមិនបានតាំងឡើងតាមក្រិត្យវិន័យ
ដែលមានសេចក្តីបញ្ញត្តិខាងសាច់ឈាមទេ គឺតាមព្រះចេស្តារបស់ជីវិតដ៏មិនចេះសូន្យឡើយនោះវិញ
១៧ ដ្បិតមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីទ្រង់ថា " ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកមិលគីស្សាដែក"

១៨សេចក្តីបញ្ញត្តិដែលមានពីមុនមក នោះត្រូវលើកចោលវិញ ដោយព្រោះខ្សោយ ហើយឥតប្រយោជន៍ ១៩ (ពីព្រោះក្រិត្យវិន័យមិនដែលនាំឱ្យបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ) ក៏មានសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរជាង ៥ រាជចូលមកផង ដែលយើងរាល់គ្នានឹងចូលទៅជិតព្រះបាន ដោយសារសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ។

២០ពួកសង្ឃទាំងនោះ គេបានតាំងឱ្យមានងារ ដោយឥតមានសម្បទាទេ ២១តែទ្រង់វិញ មានទាំងពាក្យសម្បទាផង ដោយសារព្រះដែលមានបន្ទូលពីទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានស្បថ ហើយមិនដែលផ្លាស់គំនិតឡើយថា ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកមុតិស្សាដែក " ២២ហើយដោយព្រោះការងារនោះដែលមិនមែនឥតពាក្យសម្បថដូច្នោះ បានជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាអ្នកធានា ពីសេចក្តីសញ្ញា ១ ដ៏ប្រសើរជាង ២៣មួយទៀត ពួកសង្ឃទាំងនោះមានគ្នាច្រើន ពីព្រោះគេតែងតែស្លាប់ មិននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរទេ ២៤តែទ្រង់មានការងារជាសង្ឃឥតផ្ទេរឡើយ ពីព្រោះទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ២៥ដោយហេតុនោះបានជាទ្រង់អាចនឹងជួយសង្គ្រោះសព្វគ្រប់បាន ដល់មនុស្សទាំងអស់ ដែលចូលទៅឯព្រះ ដោយសារទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅជានិច្ច ដើម្បីនឹងជួយអង្វរជំនួសគេ ។

២៦គួរឱ្យមានសំដេចសង្ឃយ៉ាងនោះ សំរាប់យើងដែលទ្រង់បរិសុទ្ធ ឥតពុតមាយា ឥតសៅហ្មង ដែលបានញែកចេញពីមនុស្សបាប ហើយបានត្រឡប់ជាខ្ពស់ជាងស្ថានសួគ៌ទៅទៀត ២៧ទ្រង់មិនចាំ ចាំនឹងថ្វាយយញ្ញបូជាជាវាល់ថ្ងៃ ដូចជាសំដេចសង្ឃ ដែលថ្វាយដោយព្រះបាបខ្លួនជាមុនដំបូង រួចមកដោយព្រះបាបរបស់ជនទាំងឡាយនោះទេ ដ្បិតទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជានោះ ១ ដងជាសំរេច គឺក្នុងកាលដែលទ្រង់ថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់នោះឯង ២៨ព្រោះឯក្រិត្យវិន័យ នោះតែងតាំងមនុស្ស ឱ្យធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលគេមានសេចក្តីកំសោយ តែសេចក្តីសម្បថដែលមកក្រោយក្រិត្យវិន័យ នោះ ៥ រាជតាំងព្រះរាជបុត្រាវិញ ដែលទ្រង់បានគ្រប់លក្ខណ៍នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

ជំពូក ៨

៨ ១វិញដែលបង្រួមសេចក្តីអធិប្បាយទាំងប៉ុន្មានអម្បាញ់មិញនេះ នោះគឺថា យើងរាល់គ្នាមានសំដេចសង្ឃ ១ អង្គយ៉ាងនោះ ដែលទ្រង់បានគង់ខាងស្តាំបង្គំនៃបូទ្រានុភាពនៅស្ថានសួគ៌ ២ជាអ្នកមានការងារក្នុងទីបរិសុទ្ធ ហើយក្នុងរោងឧបោសថដ៏ពិត ដែលព្រះអម្ចាស់បានដំឡើង មិនមែនជាមនុស្សទេ ។

៣សំដេចសង្ឃទាំងប៉ុន្មាន នោះបានតាំងឱ្យមានងារ សំរាប់នឹងថ្វាយដង្ហាយ ហើយយញ្ញបូជា ៥ រាជត្រូវឱ្យព្រះអង្គនេះ បានធ្វើអ្វីនឹងថ្វាយដែរ ៤ដ្បិតបើសិនជាទ្រង់គង់នៅផែនដី នោះទ្រង់មិន ៥

ានធ្វើជាសង្ឃទេ ពីព្រោះមានពួកសង្ឃដែលថ្វាយដង្ហាយ តាមក្រិត្យវិន័យហើយ ៥ដែលគេជាកំរូ
ហើយជាស្រមោល ពីរបស់នៅស្ថានសួគ៌វិញ ដូចជាព្រះបាទបង្កាប់លោកម៉ូសេ
ក្នុងកាលដែលលោករៀបនឹងធ្វើរោងឧបោសថថា "ចូរប្រយ័ត្ននឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ តាមគំរូដែលអញប
ានបង្ហាញឯងនៅលើភ្នំ" ៦តែឥឡូវនេះវិញ ដែលទ្រង់ជាអ្នកកណ្តាលរបស់សេចក្តីសញ្ញា ១
ដ៏ប្រសើរជាងប៉ុណ្ណា ដែលសេចក្តីសញ្ញានេះបានតាំងឡើង លើពាក្យសន្យាប្រសើរជាងផង នោះទ្រង់ក៏ប
ានទទួលការងារដ៏ប្រសើរជាងប៉ុណ្ណោះដែរ ៧ដ្បិតបើសិនជាសញ្ញាចាស់ឥតមានកំហុស នោះមិនបានរកកន្លែង
ឱ្យបានតាំង ១ ទៀតឡើយ ៨០ពីព្រោះ ដែលទ្រង់ចាប់សេចក្តីកំហុស នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "មើល
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា និងមានថ្ងៃមក ដែលអញនឹងតាំងសញ្ញាថ្មីដល់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែល
និងពួកយូដា ៩មិនមែនតាមសេចក្តីសញ្ញា ដែលអញបានតាំងនឹងពួកយូដាកោគ នៅថ្ងៃដែលអញបានចាប់ដៃ
នាំគេចេញពីស្រុកអេស៊ីព្យនោះទេ ព្រោះគេមិនបានកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីសញ្ញារបស់អញនោះឡើយ
ហើយអញបានបែរចេញពីគេដែរ នេះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ១០ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា ឯសេចក្តីសញ្ញា
ដែលអញនឹងតាំងដល់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែលក្រោយគ្រានោះ គឺថា អញនឹងដាក់ក្រិត្យវិន័យ
អញនៅក្នុងគំនិតគេ ហើយនឹងកក់ទុក នៅក្នុងចិត្តគេផង អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ
ហើយគេនឹងធ្វើជាវាស្ត្ររបស់អញ ១១នោះមិនចាំបាច់ឱ្យគ្រប់គ្នាបង្រៀនអ្នកជិតខាងនឹងបងប្អូនខ្លួនថា
ចូរស្គាល់ព្រះអម្ចាស់នោះទេ ដ្បិតក្នុងពួកគេ មនុស្សនឹងស្គាល់អញគ្រប់គ្រប់គ្នា តាំងពីអ្នកតូច
រហូតដល់អ្នកធំហើយ ១២ពីព្រោះអញនឹងអាណិតមេត្តាចំពោះសេចក្តីទុក្ខវិបត្តិរបស់គេ
ហើយអញនឹងលែងនឹកចាំពីអំពើបាប និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់របស់គេទៀត" ១៣វិញពាក្យដែលថា "ថ្មី"
នោះគឺថា ព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យសេចក្តីមុនទៅជាចាស់ហើយ ឯរបស់ណាដែលត្រឡប់ជាចាស់
ហើយមានវ័យកន្លង នោះក៏ជិតនឹងសូន្យបាត់ដែរ ។

ជំពូក ៩

៩ ១ចំណែកសេចក្តីសញ្ញាមុននោះ គឺមានរបៀបថ្វាយបង្គំព្រះ ក៏មានទិបរិសុទ្ធ ដែលនៅលោកិយនេះដែរ
២ដ្បិតគេបានធ្វើរោងឧបោសថ ដែលប៉ែកខាងមុខហៅថា ទិបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងមានជើងចង្កៀង និងតុ
ហើយនំប៉័ងតាំងទុក ៣ខាងក្រោយរាំងននទី ២ មានកន្លែងហៅថា ទិបរិសុទ្ធបំផុត ៤ទីនោះមានជើងពានមាស
សំរាប់ដុតគ្រឿងក្រអូប និងហឺបនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលស្រោបដោយមានជុំវិញទាំងអស់
នៅក្នុងហឺបនោះមានចានមាសដាក់នំម៉ាន៉ា ក៏មានដំបងរបស់លោកអើរ៉ុនដែលបិទឡើង

និងបន្ទះថ្មនៃសេចក្តីសញ្ញាផង ៥៦ខាងលើហើបនោះ មានរូបចេរូបីនដ៏មានសិរិល្អ ដែលបាំងទិសន្តោសប្រោស
តែយើងខ្ញុំផ្លែដីរបស់ទាំងនោះដោយពិស្តារ ក្នុងពេលឥឡូវនេះមិនបានទេ ។

៦កាលរបស់ទាំងនេះបានរៀបជាស្រេចហើយ នោះពួកសង្ឃក៏ចូលទៅ សំរេចការងារក្នុងរោងឧបេ
សាសថ ផ្នែកខាងមុខជានិច្ច ៧តែឯផ្នែកខាងក្នុង នោះមានតែសំដេចសង្ឃតែឯងប៉ុណ្ណោះ ដែលចូលទៅបាន ក្នុង
១ ឆ្នាំ ១ ដង ក៏មិនមែនឥតយកឈាម ដែលលោកថ្វាយដោយព្រោះខ្លួនលោក និងអំពើប

របស់ដែលប្រជាជនប្រព្រឹត្ត ដោយឥតដឹងនោះដែរ ៨យ៉ាងនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសំដែងថា កាលរោងឧបេ
សាសថមុននោះនៅ ៗ ឡើយ នោះផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតមិនទាន់បើកតេ

៩នេះជាសេចក្តីប្រៀបពន្យល់ដល់ជាន់ឥឡូវនេះ ជាគ្រាដែលគេនៅតែថ្វាយដង្ហាយ និងយញ្ញបូជានៅឡើយ
ដែលដង្ហាយទាំងនោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដែលថ្វាយបានគ្រប់លក្ខណ៍ខាងឯបញ្ញាចិត្តបានឡើយ

១០ដ្បិតមានតែសេចក្តីបញ្ញត្តខាងសាច់ឈាមទេ ដែលសំដែងពីម្ហូបម្ហា និងគ្រឿងផឹក
ហើយការលាងសំអាតផ្សេង ៗ ដែលបង្កាប់មក ដរាបដល់វេលាដែលរៀបចំឱ្យត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ។

១១ប៉ុន្តែ កាលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ខាងសេចក្តីល្អដែលត្រូវមក
គឺធ្វើដោយសាររោងឧបេសាសថដ៏វិសេសជាង ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ជាង ដែលមិនបានធ្វើដោយដៃ គឺថា

មិនមែនជារបស់ផងលោកិយនេះទេ ១២នោះទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ១ ដងជាសំរេច ទាំងប
ានសេចក្តីប្រោសលោះ នៅអស់កល្បជានិច្ច មិនមែនដោយយកឈាមពពែពេញលេញ ឬឈាមកូនគោទេ

គឺដោយយកព្រះលោហិតនៃអង្គទ្រង់វិញ ១៣ដ្បិតបើសិនជាឈាមគោឈ្មោម និងឈាមពពែពេញលេញ
ហើយផែនគោក្រមុំ ដែលគេប្រោះលើមនុស្សស្នាក់ក្រោក បានញែកអ្នកនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ខាងសាច់ឈាមប

ានទៅហើយ ១៤ចំណង់បើព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ ឥតសៅហ្មង
ដល់ព្រះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះនឹងសំអាតទាំងបញ្ញាចិត្តអ្នករាល់គ្នា

ពីអស់ទាំងការស្លាប់ផង ដើម្បីឱ្យបានបរិព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ តើជាជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត
១៥ដោយហេតុនោះបានជាទ្រង់ជាអ្នកកណ្តាលនៃសញ្ញាថ្មី ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលទ្រង់ហៅ ប

ានទទួលសេចក្តីសន្យា ទុកជាមរដកដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយទ្រង់សុគត ប្រយោជន៍នឹងប្រោសលោះគេ
ឱ្យរួចពីការរំលង ដែលគេប្រព្រឹត្តពីកាលនៅក្រោមសញ្ញាចាស់នៅឡើយ

១៦ដ្បិតដែលមានសំបុត្រសញ្ញាចែកមរដក នោះត្រូវចាំដល់ម្ចាស់សំបុត្រស្លាប់ទៅសិន ទើបចែកបាន
១៧ពីព្រោះសំបុត្រសញ្ញានោះមានប្រយោជន៍តែកាលណាម្ចាស់បានស្លាប់ទៅហើយទេ

កាលម្ចាស់កំពុងរស់នៅឡើយ នោះគ្មានអំណាចសោះ ១៨ដូច្នោះ សេចក្តីសញ្ញាចាស់ក៏មិនបានតាំងឡើង ដោយ

ឥតឈាមដែរ ១៩ពីព្រោះ កាលលោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ ប្រាប់ពីបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន តាមក្រឹត្យវិន័យ ដល់ប្រជាជនទាំងឡាយហើយ នោះលោកក៏យកឈាមកូនគោ និងឈាមពពែ ព្រមទាំងទឹក និងរោមច្រូមជ្រលក់ក្រហម ហើយនិងមែកហ៊ុសុបមកប្រោសលើគម្ពីរនោះឯង ព្រមទាំងលើប្រជាជនទាំងអស់ដែរ ២០ដោយមានប្រសាសន៍ថា "នេះជាឈាមនៃសញ្ញា ដែលព្រះទ្រង់បង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា" ២១លោកក៏ព្រោះឈាមទៅលើរោងឧបោសថ និងគ្រឿងប្រដាប់ដែលសំរាប់ការងារទាំងប៉ុន្មានបែបដូច្នោះដែរ ២២ហើយតាមក្រឹត្យវិន័យ សឹងតែគ្រប់របស់ទាំងអស់បានស្អាត ដោយសារឈាម បើគ្មានខ្លាយឈាមទេ នោះគ្មានផ្លូវណាឱ្យបានរួចពីច របឡើយ ។

២៣ដូច្នោះ អស់ទាំងគំរូពីរបស់នៅស្ថានសួគ៌បានត្រូវសំអាត ដោយសាររបស់ទាំងនោះ តែរបស់នៅស្ថានសួគ៌វិញ នោះត្រូវសំអាតដោយយញ្ញបូជាប្រសើរជាងទៅទៀត ២៤ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មិនច រាយយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធធ្វើដោយដៃ ដែលជាគំរូពីទីបរិសុទ្ធពិតនោះទេ គឺច រាយចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌នោះឯង ដើម្បីនឹងលេចមកក្នុងពេលឥឡូវនេះ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះ ដំណាងយើងរាល់គ្នា ២៥ក៏មិនមែននឹងថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ជាញឹកញយ ដូចជាសំដេចសង្ឃ ដែលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរាល់តែឆ្នាំ ទាំងយកឈាមដទៃនោះដែរ ២៦ដ្បិតបើយ៉ាងដូច្នោះ នោះត្រូវ ឱ្យទ្រង់រងទុក្ខជាច្រើនដង តាំងពីកំណើតលោកិយមក តែជាន់ឥឡូវនេះ ដែលជាចុងបំផុតអស់ទាំងកល្យ នោះទ្រង់បានលេចមក ១ ដង ដើម្បីនឹងលើកអំពើបាបចេញ ដោយថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់វិញ ទុកជាយញ្ញបូជា ២៧ហើយដោយព្រោះបានជំរុំត្រូវឱ្យមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់ ១ ដង រួចសឹមជាប់សេចក្តីជំនុំជំរះ ២៨ដូច្នោះ ព្រះគ្រីស្ទក៏បែបយ៉ាងនោះដែរ ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ ១ ដងហើយ ដោយព្រោះច របរបស់មនុស្សជាច្រើន នោះទ្រង់នឹងលេចមកម្តងទៀត ក្រៅពីរឿងអំពើបាប គឺសំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកដែលរង់ចាំទ្រង់ ។

ជំពូក ១០

១០ ១ដ្បិតឯក្រឹត្យវិន័យ ដែលមានតែស្រមោល ពីសេចក្តីល្អដែលត្រូវមក មិនមែនជាតួរបស់សេចក្តីទាំងនេះទេ នោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យពួកអ្នក ដែលចូលមកថ្វាយយញ្ញបូជាដដែល ១ រាល់តែឆ្នាំជានិច្ច បានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ ២ដ្បិតបើបាន តើគេមិនបានលែងថ្វាយទេឬអី ពីព្រោះបញ្ហាចិត្តនៃពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ នោះមិនបានដឹងថាមានបាបទៀតទេ ដោយព្រោះច

ានព្រែកសំអាតម្តងហើយ ៣តែយញ្ញបូជាទាំងនោះនាំឱ្យរព្វកឃើញ ពីអំពើបាបរបស់គេរាល់តែឆ្នាំវិញ
៤ដ្បិតឈាមគោឈ្មោល និងពពែឈ្មោល នោះពុំអាចនឹងដោះបាបបានឡើយ ៥ហេតុនោះឬ
ានជាកាលទ្រង់យាងមកក្នុងលោកិយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ព្រះអង្គមិនចង់បានយញ្ញបូជា និងដង្ហាយទេ
តែទ្រង់បានរៀបចំរូបកាយឱ្យទូលបង្គំវិញ ៦ទ្រង់ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យនិងដង្ហាយដុត ឬនិងដង្ហាយលោះឬ
បដៃ ៧បានជាទូលបង្គំទូលថា មើល ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមកនឹងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់(សេចក្តីនេះឬ
ានកត់ទុកពីទូលបង្គំ នៅក្នុងគម្ពីរហើយ)" ៨ក្រោយដែលមានបន្ទូលថា យញ្ញបូជា និងដង្ហាយ
ហើយដង្ហាយដុត និងដង្ហាយលោះបាប ទ្រង់មិនចង់បានទេ ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យដៃ
ជារបស់ដែលគេថ្វាយតាមក្រិត្យវិន័យ ៩នោះទ្រង់ក៏ថែមព្រះបន្ទូលនេះទៀតថា "មើល ឱព្រះអង្គអើយ
ទូលបង្គំមកនឹងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់" ដូច្នោះ ទ្រង់បានលើកចោលសេចក្តីមុន
ដើម្បីនឹងតាំងសេចក្តីក្រោយវិញ ១០គឺដោយសារចំណង់ព្រះហឫទ័យនោះ ដែលយើងរាល់គ្នា
ានព្រែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារដង្ហាយថ្វាយរូបអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១ ដងជាសំរេច ។

១១ឯអស់ទាំងសង្ឃក៏ឈរធ្វើការងាររាល់តែថ្ងៃ ទាំងថ្វាយយញ្ញបូជាដដែលជាញឹកញយ
ដែលពុំអាចនឹងដោះបាបបានឡើយ ១២តែទ្រង់វិញ ក្រោយដែលទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជាតែ ១ ដោយព្រោះឬ
ប នោះទ្រង់បានគង់ខាងស្តាំព្រះ នៅជារៀងរាបដរាបទៅ ១៣ទាំងចាំទំរាំដល់បានដាក់ពូកខ្លាំងសត្រូវ
ឱ្យធ្វើជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់ ១៤ដ្បិតទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកអ្នក ដែលបានព្រែកជាបរិសុទ្ធហើយ ឬ
ានគ្រប់លក្ខណ៍អស់កល្យានិច្ច ដោយសារដង្ហាយតែ ១ នោះ ១៥ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ក៏ធ្វើបន្ទាល់ដល់យើងដៃ ដ្បិតក្រោយដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ១៦"ឯសេចក្តីសញ្ញា
ដែលអញនឹងតាំងដល់គេក្រោយគ្រានោះ គឺថាអញនឹងដាក់ក្រិត្យវិន័យអញនៅក្នុងចិត្តគេ
ហើយនិងកត់ទុកនៅក្នុងគំនិតគេផង" ១៧នោះទ្រង់បានបន្ថែមនូវព្រះបន្ទូលនេះទៀតថា
"អញនឹងលែងនឹកចាំពីអំពើបាប និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់របស់គេទៀត" ១៨ដូច្នោះ ដែលបានប្រោស
ឱ្យរួចពីសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះមិនចាំបាច់ថ្វាយដង្ហាយ ដោយព្រោះបាបទៀតទេ ។

១៩ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ដែលយើងមានសេចក្តីក្លៀវក្លានឹងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
ដោយសារព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ ២០តាមផ្លូវដែលទ្រង់ បានតាំងសំរាប់យើងរាល់គ្នា ជាផ្លូវថ្មី ហើយរស់
ដែលចូលកាត់រាំងនន គឺជារូបសាច់របស់ទ្រង់ ២១ហើយដែលមានសំដេចសង្ឃដ៏ធំ ១ អង្គត្រួតលើដំណាក់ព្រះ
២២នោះត្រូវឱ្យយើងចូលទៅជិតទាំងមានចិត្តស្មោះត្រង់ និងចិត្តដឹងពិតប្រាកដ ហើយសេចក្តីជំនឿ
ព្រមទាំងមានចិត្តប្រោះព្រែកជាស្អាតរួចពីបញ្ហាចិត្តដែលសៅហ្មងផង ហើយបានលាងរូបកាយនិងទឹកដ៏ស

្នាតដែរ ២៣ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាកាន់ខ្ជាប់ តាមសេចក្តីបន្ទាល់របស់សេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ឥតរើរវាយ
ដ្បិតព្រះដែលបានសន្យានោះ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ២៤ហើយត្រូវឱ្យយើងពិចារណាមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ
ដើម្បីនិងបណ្តាលឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឱ្យប្រព្រឹត្តការល្អផង ២៥ឥតលែងប្រជុំគ្នា
ដូចជាអ្នកខ្លះធ្លាប់នោះឡើយ ត្រូវឱ្យកំឡាចិត្តគ្នាវិញ ឱ្យកាត់តែខ្លាំងឡើងផង
តាមដែលឃើញថាថ្ងៃនោះជិតមកដល់ហើយ ២៦ដ្បិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតយើង
បើយើងធ្វើបាបស្ម័គ្រពិចិត្តទៀត នោះគ្មានយញ្ញបូជាណា សំរាប់នឹងលោះបាបទៀតទេ ២៧មានតែរង់ចាំ
ដោយស្វែងខ្លាចចំពោះសេចក្តីជំនុំជំរះ និងសេចក្តីសហ័សនៃភ្លើង
ដែលរៀបរយនឹងនេះដល់អស់ទាំងពួកទាស់ទទឹងផងប៉ុណ្ណោះ ២៨ឯអ្នកណាដែលក្បត់ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ
នោះបានត្រូវស្លាប់ឥតគេប្រណិ ដោយសេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស ២ ឬ ៣ នាក់ ២៩ចុះតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា
គេគួរមានទោសជាធ្ងន់ជាងយ៉ាងណាទៅ ដែលគេជាន់ឈឺព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ទាំងរាប់ព្រះលោហិតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលបានព្រួញគេចេញជាបរិសុទ្ធ ទុកដូចជារបស់ប្រើធម្មតា
ហើយត្រូវតែដៀលដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មានព្រះគុណផងនោះ
៣០ដ្បិតយើងស្គាល់ព្រះអង្គដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "សេចក្តីសងសឹកជារបស់ផងអញ អញនឹងសងគេ
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់" ហើយ ១ ទៀតថា "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះរាស្ត្រទ្រង់"
៣១រីឯការដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ព្រះហស្តនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះគួរស្វែងខ្លាចណាស់ ។
៣២ចូរនឹកចាំពីជាន់មុន គឺពីកាលដែលអ្នករាល់គ្នា ទើបនឹងបានភ្លឺឡើង នោះក៏ទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាក
ទាំងតាំងជាខ្លាំងដែរ ៣៣ដោយសារគេយកអ្នករាល់គ្នាទុកជាល្បែងមើលលេង ទាំងត្រូវតែដៀល
ហើយធ្វើទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នានោះម្យ៉ាង ហើយមួយទៀត ដោយអ្នករាល់គ្នាបានភប់ប្រសព្វនឹងពួកអ្នក
ដែលត្រូវទុក្ខលំបាកដូច្នោះម្យ៉ាងផង ៣៤ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តអាណិតអាសូរ ដល់ពួកអ្នកដែលជាប់ចំណង
ក៏ទ្រាំឱ្យមនុស្សប្លន់យករបស់ទ្រព្យខ្លួន ដោយអំណរ ដោយដឹងថា ខ្លួនមានទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលប្រសើរជាង
ហើយក៏នៅជាប់លាប់ផង នៅឯស្ថានសួគ៌ ៣៥ដូច្នោះ កុំឱ្យបោះបង់ចោលសេចក្តីក្លាហានរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលមានរង្វាន់ជាធំនោះឡើយ ៣៦ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងសេចក្តីអត់ធ្មត់ ដើម្បីឱ្យ
ានទទួលសេចក្តីដែលបានសន្យា ដោយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ ៣៧ពីព្រោះនៅតែបន្តិចទៀត
"នោះព្រះអង្គដែលត្រូវមក ទ្រង់នឹងយាងមកមែន ឥតបង្កង់ឡើយ ៣៨តែពួកមនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅ
ដោយអាងសេចក្តីជំនឿ បើអ្នកណាថយទៅវិញ នោះចិត្តអញគ្មានសេចក្តីអំណរចំពោះអ្នកនោះទេ"
៣៩តែយើងរាល់គ្នាមិនមែនជាពួកអ្នក ដែលថយទៅវិញ ឱ្យត្រូវវិនាសនោះឡើយ

គឺជាពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿសំរាប់ឱ្យព្រលឹងបានសង្គ្រោះវិញ ។

ជំពូក ១១

១១ ១វិវសេចក្តីជំនឿ នោះគឺជាចិត្តដែលដឹងជាក់ថានឹងបានដូចសង្ឃឹម ជាសំគាល់ពីការដែលមើលមិនឃើញ
២ព្រះទ្រង់បានធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សចាស់បុរាណ ដោយព្រោះគេមានសេចក្តីជំនឿនោះថា លោកិយបានកើតមក
ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ បានជារបស់ដែលមើលឃើញទាំងប៉ុន្មាន
នោះមិនមែនកើតអំពីរបស់ដែលមើលឃើញទេ ។

៤ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះអេបិលបានថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះ
ដែលប្រសើរជាងដង្ហាយរបស់កាអ៊ីន ហើយមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីគាត់ ដោយព្រោះយញ្ញបូជានោះថា
គាត់សុចរិត ទាំងមានព្រះធ្វើបន្ទាល់ពីដង្ហាយគាត់ផង ច
ានជាទោះបីគាត់ស្លាប់ក៏ដោយគង់តែនៅមាននិយាយទៅទៀត ដោយសារដង្ហាយនោះឯង ។

៥ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះហេណុកបានឡើងទៅលើ មិនបានឃើញសេចក្តីស្លាប់ឡើយ
ហើយគេរកគាត់មិនឃើញទៀត ពីព្រោះព្រះបានយកគាត់ទៅ ដ្បិតកាលមុនដែលលើកយកគាត់ទៅ
នោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីគាត់ថា ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងគាត់ណាស់ ៦តែបើឥតមានសេចក្តីជំនឿទេ
នោះមិនអាចនឹងគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅឯព្រះ នោះត្រូវតែជឿថា
មានព្រះមែន ហើយថា ទ្រង់ប្រទានរង្វាន់ ដល់អស់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ ។

៧ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះព្រះបានមានបន្ទូលពន្យល់លោកណូអេ
ពីការដែលមើលមិនទាន់ឃើញនៅឡើយ ហើយដោយលោកមានសេចក្តីកោតខ្លាច បានជាលោកធ្វើទូក ១
យ៉ាងធំ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់ពួកគ្រួសាររបស់លោក ហើយលោកបានកាត់ទោសលោកិយដោយការនោះ
ក៏ត្រឡប់ជាអ្នកគ្រងសេចក្តីសុចរិត ដែលត្រូវខាងសេចក្តីជំនឿ ទុកជាមរដកដែរ ។

៨ដោយសារសេចក្តីជំនឿ កាលព្រះបានហៅលោកអ័ប្រាហាំ នោះលោកក៏បានស្តាប់បង្គាប់
លោកចេញទៅឯកន្លែងដែលត្រូវទទួលជាមរដក គឺចេញទៅឥតមានដឹងជាទៅឯណាទេ

៩ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះលោកបានស្នាក់នៅក្នុងស្រុក ដែលទ្រង់សន្យាឱ្យ ដូចជានៅប្រទេសដទៃ
ក៏នៅតែក្នុងត្រសាល ជាមួយនឹងអីសាក ហើយនិងយ៉ាកុប ជាអ្នកគ្រងសេចក្តីសន្យាដដែល
ទុកជាមរដកជាមួយគ្នា ១០ពីព្រោះលោករង់ចាំក្រុង ១ ដែលមានបួសជញ្ជាំង ដែលព្រះទ្រង់ជាអ្នកគូរ
ហើយជាជាងសង់ ។

១១ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះនាងសារ៉ាក់ទទួលអំណាច ឱ្យមានគភីបង្កើតកូនបាន ហើយនាងបង្កើតកូនមក ក្នុងកាលដែលហួសអាយុហើយ ពីព្រោះនាងបានរាប់ព្រះដែលសន្យានោះ ទុកជាស្មោះត្រង់ ១២ដូច្នោះ ក៏មានមនុស្ស ១ ហ្វូង ដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ ហើយដូចខ្យល់នៅមាត់សមុទ្រ ដែលរាប់មិនចេះអស់ បានកើតមកអំពីមនុស្សតែម្នាក់ ដែលអ្នកនោះក៏ទុកដូចជាស្លាប់ហើយដែរ ។

១៣ពួកអ្នកទាំងនោះបានស្លាប់ក្នុងសេចក្តីជំនឿ ឥតទទួលសេចក្តីដែលបានសន្យាទាំងប៉ុន្មានទេ តែគេបានឃើញពីចំងាយ ហើយក៏ទទួលគំនាប់ដែរ ទាំងយល់ព្រមថា ខ្លួនគេជាអ្នកដទៃ ដែលគ្រាន់តែសំណាក់នៅផែនដីប៉ុណ្ណោះ ១៤ពួកអ្នកដែលនិយាយដូច្នោះ នោះសំដែងច្បាស់ថា គេជាអ្នករកស្រុកសំរាប់ខ្លួនគេពិត ១៥ហើយបើសិនជាគេរកស្រុក ដែលគេទើបនឹងចេញមកនោះ នោះគេនឹងមានឱកាសត្រឡប់ទៅវិញបាន ១៦តែឥឡូវនេះ គេសង្វាតចង់បានស្រុក ១ ដ៏ប្រសើរជាង គឺខាងស្ថានសួគ៌វិញ បានជាព្រះទ្រង់គ្មានសេចក្តីខ្មាស ដោយគេហៅទ្រង់ជាព្រះនៃគេនោះឡើយ ដ្បិតទ្រង់ចុះ រាជ្យប្រចាំក្រុង ១ ឱ្យគេហើយ ។

១៧ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះអំប្រាហាំបានថ្វាយអីសាក ក្នុងកាលដែលទ្រង់ល្បួងលលោក គឺអ្នកដែលបានទទួលសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មាន លោកបានថ្វាយកូនលោកតែមួយ ១៨ដែលមានសេចក្តីចែងទុកពីដំណើរកូននោះថា ព្រះទ្រង់អាចនឹងប្រោសកូន ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញបានផង ហើយលោកបានទទួលវាមកវិញមែនធ្វើបដូចជារស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

២០ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះអីសាកបានឱ្យពរដល់យ៉ាកុប និងអេសាវ ពីដំណើរការទៅខាងមុខ ។

២១ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះយ៉ាកុបបានឱ្យពរដល់កូនយ៉ូសែបទាំង ២ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះ ទាំងច្រត់លើចុងឈើច្រត់ ក្នុងកាលដែលលោកហៀបនឹងស្លាប់ ។

២២ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះយ៉ូសែបបានប្រាប់ពីដំណើរពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដើរចេញពីស្រុកអេស៊ីប ក៏ផ្តាំពីដំណើរសពរបស់ខ្លួន ក្នុងកាលដែលហៀបនឹងផុតដង្ហើមទៅផង ។

២៣ដោយសារសេចក្តីជំនឿ កាលម៉ូសេបានកើតមក នោះឪពុកម្តាយបានលាក់ទុក ៣ ខែ ឥតមាននឹកខ្លាចដល់បញ្ញត្តិរបស់ស្តេចឡើយ ពីព្រោះបានឃើញថាជាកូនច្នៃសល្អ ២៤ដោយសារសេចក្តីជំនឿ លុះលោកធំហើយ នោះលោកមិនព្រមឱ្យគេហៅខ្លួន ជាកូនរបស់បុត្រីវារ៉ានទេ ២៥លោកស្និទ្ធនឹងទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាជាងមានសេចក្តីអំណរខាងអំពើបាប ដែលនៅតែ ១ ភ្នែកនោះវិញ

២៦ដោយបានរាប់សេចក្តីជំនឿ ដែលគេតិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ

ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រសើរជាងអស់ទាំងរបស់ថ្លៃវិសេសនៅស្រុកអេស៊ីព្វ ដ្បិតលោកសំឡឹងចំទៅឯរដ្ឋានវិញ
២៧ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះលោកក៏ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្វទៅ

ឥតកោតខ្លាចដល់សេចក្តីកំហឹងនៃស្តេចឡើយ ដ្បិតលោកបានកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន
ហាក់ដូចជាឃើញព្រះដ៏មើលមិនឃើញដែរ ២៨ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះលោកបានធ្វើបុណ្យរំលង
ទាំងរលាស់ឈាម ដើម្បីកុំឱ្យមេបំផ្លាញពួកកូនច្បង បានមកពាល់ដល់គេឡើយ ។

២៩ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះគេបានដើរកាត់សមុទ្រក្រហម ដូចជាដើរលើដីគោក
តែកាលពួកសាសន៍អេស៊ីព្វបានល្បួងល នោះគេក៏ត្រូវលេបបាត់ទៅ ៣០ដោយសារសេចក្តីជំនឿ
លុះគេដើរឥទ្ធិជុំវិញក្រុងយេរិខូរ អស់ ៧ ថ្ងៃហើយ នោះនាងវាហាប ជាស្រីសំផឹង មិនបានវិនាសទៅ
ជាមួយនឹងពួកអ្នករឹងចចេសឡើយ ពីព្រោះនាងបានទទួលពួកឈ្នួលលប ដោយមេត្រីចិត្ត ។

៣១តើត្រូវឱ្យខ្ញុំនិយាយអ្វីទៀត ដ្បិតគ្មានពេលវេលានិងផ្ទៃប្រាប់រឿងពីគេខ្មាន បារ៉ាក សាំសុន
យែបថា ដារីឌុ សាំយូអែល និងពួកហោរាទេ ៣៣ដែលដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះគេបានឈ្នះនគរដទៃ ៤
ានសំរេចការសុចរិត បានទទួលសេចក្តីសន្យា បានបិទមាត់សិដ្ឋ ៣៤បានពន្លត់អំណាចភ្លើង បានរួចពីមុខដាវ ៥
ានមានកំឡាំងក្នុងកាលដែលកំពុងតែខ្សោយ ក៏ត្រឡប់ជាពូកែក្នុងចំបាំង ទាំងកំចាត់ពលទ័ពសាសន៍ដទៃផង
៣៥ពួកស្រី ១ បានទទួលមនុស្សស្លាប់របស់ខ្លួនមក ដោយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ខ្លះត្រូវគេធ្វើទុក្ខវេទនា
ឥតទទួលការប្រោសលោះឱ្យរួចឡើយ គឺដើម្បីឱ្យបានរស់ឡើងវិញបែបប្រសើរជាង
៣៦ខ្លះទៀតត្រូវសេចក្តីល្ងួង ដោយមានគេចំអកឱ្យទាំងវាយនិងរំពាត់ ក៏ទ្រាំទាំងជាប់ចំណង និងជាប់គុកផង
៣៧ត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ល្ងួង ហើយអារបណ្តាច់ ក៏ត្រូវស្លាប់នឹងដាវ ត្រូវដើរវិមវាម ទាំងស្លៀកស្លៀកច្រៀម
និងស្លៀកពពែ ត្រូវកំសត់ទុក្ខិត ត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយធ្វើបាប ៣៨ក៏ដើរសាត់ប្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ហើយនៅទីភ្នំ ទាំងនៅក្នុងរអាង ហើយនិងរូងក្នុងដីលោកិយមិនគួរនឹងពួកអ្នកទាំងនោះទេ
៣៩ពួកអ្នកទាំងនោះ ទោះបីមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្តីជំនឿក៏ដោយ គង់តែគេមិន
ានទទួលសេចក្តី ដែលសន្យានោះទេ ៤០ដ្បិតព្រះបានផ្តុំផ្តង់សេចក្តីប្រសើរជាង សំរាប់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីមិន
ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ក្រៅពីយើងឡើយ ។

ជំពូក ១២

១២ ១ដូច្នោះ ដែលមានស្ថរបន្ទាល់ ១ ហ្នឹងធំម៉្លេះ នៅឥទ្ធិជុំវិញយើង នោះត្រូវឱ្យយើងចោលអស់ទាំងបន្ទុក
និងអំពើបាប ដែលរុំយើងជុំវិញជាងាយម៉្លេះនោះចេញ ហើយត្រូវរត់ក្នុងទីប្រណាំង ដែលនៅមុខយើង

ដោយអំណត់ ២ទាំងពីរមើលដល់ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាមេផ្ដើម ហើយជាមេសំរេចសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង
ដែលទ្រង់បានរងទ្រាំនោះឈឺឆ្កាង ទាំងមើលងាយចំពោះសេចក្ដីអាមាស់ខ្មាសនោះ ឱ្យតែ
ានសេចក្ដីអំណរដែលនៅចំពោះទ្រង់ រួចទ្រង់ក៏គង់ខាងស្ដាំបង្គំនៃព្រះ ៣ដូច្នោះ ចូរពិចារណាមើលទ្រង់
ដែលទ្រង់បានទ្រាំទ្រនឹងពួកមនុស្សមានបាប ដែលធ្វើទីងទទេងនឹងទ្រង់ជាខ្លាំងម៉្លោះ
ក្រែងលោកអ្នករាល់គ្នាត្រូវឆ្លើយហត់ ហើយរសាយចិត្តចេញ ៤ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់តយុទ្ធនឹងអំពើបាប
ដល់ទៅហូរឈាមនៅឡើយទេ ៥តែអ្នករាល់គ្នាបានភ្លេចសេចក្ដីដំបូន្មានអស់រលីងទៅ ដែលទ្រង់
ានទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាកូនថា "កូនអើយ កុំឱ្យមើលងាយសេចក្ដីផ្ដាព្វផ្ដាលរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ
ក៏កុំឱ្យរសាយចិត្តក្នុងកាលដែលទ្រង់បន្ទោសឯងដែរ
៦ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ដាព្វផ្ដាលចំពោះអស់អ្នកណាដែលទ្រង់ស្រឡាញ់
ហើយទ្រង់វាយប្រដៅដល់អស់ទាំងកូនដែលទ្រង់ទទួល" ៧បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវសេចក្ដីផ្ដាព្វផ្ដាល
នោះគឺព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នា ដូចជាកូនហើយ ដ្បិតតើមានកូនណាដែលឪពុកមិនវាយផ្ដាព្វផ្ដាលនោះ
៨តែបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនដែលត្រូវផ្ដាព្វផ្ដាលសោះ ជាសេចក្ដីដែលគ្រប់គ្នាត្រូវរងទ្រាំ
នោះអ្នករាល់គ្នាជាកូនឥតខាន់ស្លាទេ មិនមែនជាកូនពិតប្រាកដឡើយ ៩មួយទៀតយើងរាល់គ្នាមាន
ឪពុកខាងសាច់ឈាម ដែលវាយផ្ដាព្វផ្ដាលយើង ហើយយើងក៏កោតខ្លាចដល់គាត់ដែរ ដូច្នោះ តើមិនត្រូវ
ឱ្យយើងចុះចូល ចំពោះព្រះវរបិតាខាងវិញ្ញាណជាជាងទៅទៀត ដើម្បីឱ្យបានរស់នៅទេឬអី ១០ដ្បិត
ឪពុកយើងតែវាយប្រដៅយើង តាមតែខណ្ឌចិត្តរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ តែមិនមែនជាយូរឆ្នាំទេ
ចំណែកព្រះដែលទ្រង់វាយផ្ដាព្វផ្ដាល នោះសំរាប់ជាប្រយោជន៍ដល់យើងវិញ ដើម្បីឱ្យយើង
ានសេចក្ដីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ១១កាលណាយើងត្រូវសេចក្ដីផ្ដាព្វផ្ដាល នោះមើលទៅដូចជាព្រួយណាស់
មិនមែនសប្បាយទេ តែក្រោយមក នោះទើបបង្កើតផលដ៏សុខសាន្ត នៃសេចក្ដីសុចរិត
ដល់អស់អ្នកណាដែលត្រូវរងទ្រាំនោះវិញ ។

១២ដូច្នោះ ចូរលើកដៃដែលស្រពន់ឡើង និងជង្គង់ដែលស្អុតដែរ ១៣ហើយធ្វើផ្លូវឱ្យត្រង់
សំរាប់ជើងអ្នករាល់គ្នា ក្រែងអ្នកណាដែលខ្លើមត្រូវបង្វែរចេញទៅ ស៊ីឱ្យបានជាឡើងវិញ
១៤ចូរដេញតាមសេចក្ដីមេត្រី ចំពោះមនុស្សទាំងអស់ចុះ ហើយឱ្យបានព្រួញជាបរិសុទ្ធដែរ
បើអ្នកណាគ្មានសេចក្ដីបរិសុទ្ធ នោះមិនដែលឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ ១៥ហើយត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យមែនទែន
ក្រែងមានអ្នកណាខ្លះខាងព្រះគុណនៃព្រះ ហើយមានបួសជូរចត់ណាពន្លកឡើង នាំឱ្យទំនាស់ចិត្ត
រួចមានមនុស្សជាច្រើនបានស្នាក់គ្រាក ដោយសារសេចក្ដីនោះ ១៦ក្រែងមានអ្នកកំផិត ឬមនុស្សទមិលណា

ដូចជាអេសាវ ដែលលក់ច្បាប់បងច្បងរបស់ខ្លួន សង្ហាតឱ្យបានតែម្តង ១ មុខប៉ុណ្ណោះដែរ ១៧ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ក្រោយមកគាត់សង្ហាតចង់បានពរ តែគាត់ត្រូវចោលចេញវិញ ដ្បិតទោះបីគាត់ខំស្វែងរងទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកក៏ដោយ គង់តែរកផ្លូវប្រែចិត្តមិនឃើញទេ ។

១៨អ្នករាល់គ្នាមិនមែនមកដល់ភ្នំ ដែលនឹងពាល់បាន ហើយដែលមានភ្លើងឆេះនោះទេ ប ដល់សេចក្តីងងឹត ឬស្រអាប់ ឬខ្យល់ព្យុះ ១៩ឬសូរផ្លុំត្រែ ឬព្រះសៀងនៃព្រះ ដែលមានបន្ទូលមក ជាសូរសៀង ដែលពួកអ្នកពូ ក៏អង្វរកុំឱ្យព្រះបន្ទូលបានមកដល់ខ្លួនឡើយ

២០ដ្បិតគេទ្រាំនឹងសេចក្តីដែលបង្កប់មកមិនបាន គឺជាសេចក្តីថា "សូម្បីសត្វណាដែលពាល់ភ្នំ នោះនឹងត្រូវចោលនឹងថ្ម ឬបាញ់ទំលុះដោយព្រួញ" ២១ហើយការដែលគេឃើញនោះ ក៏គួរស្វែងខ្លាចណាស់ ដល់ម្ល៉េះបានជាម៉ូសេ លោកមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំភ័យព្រួយខ្លាំង" ២២គឺអ្នករាល់គ្នាបានមកដល់ភ្នំសីយ៉ូនវិញ ជាទីក្រុងនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមនៃស្ថានសួគ៌ ហើយដល់ពួកទេវតាទាំងសល់សែន ២៣ដល់ទីប្រជុំរបស់មនុស្សទាំងឡាយ និងជំនុំពួកកូនច្បងដែលកត់ទុកនៅស្ថានសួគ៌ ដល់ព្រះដ៏ជាចៅក្រមនៃមនុស្សទាំងអស់ ដល់អស់ទាំងវិញ្ញាណនៃពួកសុចរិត ដែលបានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ ២៤ដល់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអ្នកកណ្តាលនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ហើយដល់ព្រះលោហិត ដែលសំរាប់នឹងប្រោះ ជាព្រះលោហិត ដែលសំដែងពីសេចក្តីប្រសើរ ជាជាងឈាមរបស់អេបិលទៅទៀតផង ។

២៥ចូរយើង កុំឱ្យប្រកែកមិនព្រមស្តាប់តាមព្រះអង្គ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលឡើយ ដ្បិតបើសិនជាអ្នកទាំងនោះ ដែលមិនព្រមស្តាប់តាមលោកម៉ូសេ ក្នុងកាលដែលលោកសំដែងព្រះបន្ទូល ឱ្យស្តាប់នៅផែនដី គេមិនបានរួចទោសទៅហើយ នោះចំណង់បើយើងរាល់គ្នា ដែលងាកបែរចេញពីព្រះ ដែលមានបន្ទូលពីស្ថានសួគ៌មក តើតឹងជាងយ៉ាងណាទៅ ២៦សំឡេងទ្រង់បានធ្វើឱ្យផែនដីក្រើករញ្ជ យនៅវេលានោះ តែឥឡូវនេះ ទ្រង់សន្យាថា "អញនឹងធ្វើឱ្យក្រើកម្តងទៀត មិនត្រឹមតែផែនដីប៉ុណ្ណោះ គឺទាំងផ្ទៃមេឃថែមទៀតផង" ២៧រីឯពាក្យដែលថា "ម្តងទៀត" នោះសំដែងថា របស់ដែលត្រូវក្រើក នោះត្រូវរើចេញ ទុកដូចជារបស់ដែលបានធ្វើហើយ ដើម្បីឱ្យរបស់ដែលមិនបានក្រើកទាំងប៉ុន្មាន ច ានធន់នៅវិញ ២៨ដូច្នោះ ដែលទទួលនគរ ១ ដ៏ក្រើករញ្ជយពុំបាន នោះត្រូវឱ្យយើងដឹងគុណ ដែលដោយសារសេចក្តីនោះ យើងនឹងបំរើព្រះបែបឱ្យទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទាំងមានចិត្តគោរពប្រតិបត្តិ ហើយកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ២៩ដ្បិតព្រះនៃយើងរាល់គ្នាទ្រង់ជាភ្លើងដែលឆេះបន្ទុស ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ចូរឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ជាបងប្អូនជានិច្ច ២កុំឱ្យភ្លេចសេចក្តីចៅរោឡើយ ដ្បិតមនុស្សខ្លះច
ានទទួលទាំងទេវតា ឱ្យសំណាក់នៅឥតដឹងផង ដោយមានសេចក្តីនោះឯង ៣ចូរនឹកចាំពួកអ្នកជាប់គុក
ទុកដូចជាជាប់ចំណងជាមួយគ្នា ហើយពិពួកអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើបាបផង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងរូបកាយដែរ
។

៤ការវិវាហមង្គលជាការប្រសើរដល់គ្រប់គ្នា ហើយដែលរួមដំណេក នោះក៏ជាការឥតសៅហ្មងដែរ
តែព្រះទ្រង់នឹងជំនុំជំរះមនុស្សកំផិត ហើយនឹងមនុស្សសហាយស្មន់គ្នាវិញ ។

៥ចូរឱ្យកិរិយាដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត បានឥតលោភឡើយ
ឱ្យស្តាប់ចិត្តនឹងរបស់ដែលមានហើយប៉ុណ្ណោះចុះ ដ្បិតព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងមិនចាកចេញពីឯង
ក៏មិនបោះបង់ចោលឯងឡើយ" ៦បានជាយើងរាល់គ្នាអាចនឹងនិយាយ ដោយក្លាហានថា
"ខ្ញុំមិនព្រមខ្លាចឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជាជំនួយខ្ញុំ តើមនុស្សនឹងធ្វើដល់ខ្ញុំយ៉ាងណាបាន" ។

៧ចូរនឹកចាំពួកអ្នកនាំមុខ ដែលបានផ្សាយព្រះបន្ទូលមកអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវតែត្រាប់តាមសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ទាំងពិចារណាមើលចុងបំផុតនៃកិរិយាគេផង
៨ដ្បិតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នៅតែដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ ៩ដូច្នោះ
កុំឱ្យបណ្តែតបណ្តោយតាមសេចក្តីបង្រៀនប្លែង ១ ឡើយ ដ្បិតគួរឱ្យចិត្តបានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយព្រះគុណ
មិនមែនដោយចំណីអាហារទេ ដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងនោះ មិនច
ានប្រយោជន៍អ្វីពីនោះមកឡើយ ១០យើងរាល់គ្នាមានអាសនា ១ ដែលពួកអ្នកបំរើក្នុងរោងឧបោសថ
គេគ្មានច្បាប់នឹងចូលមកបរិភោគពីអាសនានោះទេ ១១ដ្បិតឯសត្វទាំងប៉ុន្មាន ដែលសំដេចសង្ឃនាំយកឈាម
ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ដោយព្រោះបាប នោះត្រូវដុតនៅខាងក្រៅទីដំឡើងត្រសាលវិញ ១២ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ
វិទ្រង់ក៏បានរងទុក្ខ នៅខាងក្រៅទ្វារក្រុងដែរ ដើម្បីនឹងញែកប្រជាជនឱ្យបរិសុទ្ធ
ដោយសារព្រះលោហិតនៃអង្គទ្រង់ ១៣ហេតុនោះបានជាត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាចេញទៅឯទ្រង់
នៅខាងក្រៅទីដំឡើងត្រសាលដែរ ទាំងផ្ទុកសេចក្តីជំនឿលរបស់ទ្រង់ចុះ ១៤ដ្បិតនៅស្ថាននេះ
យើងរាល់គ្នាគ្មានទីក្រុងណា ដែលស្ថិតនៅជាប់ជានិច្ចទេ តែយើងកំពុងតែស្វែងរកក្រុងនោះដែលត្រូវមក
១៥ដូច្នោះ ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាថ្វាយពាក្យសរសើរ ដោយសារទ្រង់ ទុកជាគ្រឿងបូជាដល់ព្រះជានិច្ច
គឺជាផលនៃបបូរមាត់ ដែលផ្ទៀងប្រាប់ពីព្រះនាមទ្រង់ ១៦កុំឱ្យភ្លេចនឹងធ្វើគុណ ហើយចែកចាយឡើយ
ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងគ្រឿងបូជាយ៉ាងនោះ ។

១៧ចូរស្តាប់តាម ហើយចុះចូលនឹងពួកអ្នក ដែលនាំមុខអ្នករាល់គ្នាចុះ ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំងនោះច

ានថែរក្សាព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាដោយអំណរ មិនមែនដោយស្រែកចម្រើន ដ្បិតបើត្រូវស្រែកចម្រើន
នោះបង់ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ពីព្រោះអ្នកទាំងនោះថែរក្សា
ហាក់ដូចជានឹងត្រូវរាប់រៀបទូលដល់ទ្រង់វិញ ។

១៨សូមជួយអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដ្បិតយើងខ្ញុំជាក់ថា យើងខ្ញុំមានបញ្ហាចិត្តជ្រះថ្លា ហើយក៏ប្រ
ឆ្នាំចង់ប្រព្រឹត្ត ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ១៩ខ្ញុំក៏សូមជាលើសទៅទៀតថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន សូម
ឱ្យខ្ញុំបានត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញជាឆាប់ ។

២០សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ដែលទ្រង់ប្រោសព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ឱ្យត្រឡប់ពីពួកស្លាប់មកវិញ គឺជាអ្នកគង្វាលដ៏ធំនៃហ្វូងច្រៀម ២១ទ្រង់ប្រោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍
ក្នុងការល្អគ្រប់ជំពូក ដោយសារព្រះលោហិត នៃសញ្ញាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ៤
ានធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ដោយទ្រង់ធ្វើការក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃទ្រង់
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរិល្អ នៅអស់កល្បជានិច្ច រៀងរាល់ទៅ អាម៉ែន ។

២២តែបងប្អូនអើយ ចូរទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីប្រដៅទូន្មាននេះចុះ ដ្បិតខ្ញុំ
ានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងខ្លី ។ ទេ ២៣សូមឱ្យដឹងថា គេបានលែងធីម្ល៉ែង ជាបងប្អូនយើងហើយ
បើគាត់មកយ៉ាងឆាប់ នោះខ្ញុំនឹងបានមកសួរអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនឹងគាត់ដែរ

២៤សូមជំរាបសួរដល់ពួកអ្នកនាំមុខអ្នករាល់គ្នា និងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាដែរ ពួកអ្នកនៅស្រុកអ៊ីតាលី
ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

២៥សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណទាំងអស់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

James

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រយ៉ាកុប ជាបារាំងបំរើរបស់ព្រះ ហើយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ខ្ញុំផ្ញើមកជំរាបសួរដល់ពួកអំបូរទាំង ១២ ដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ។

២បងប្អូនអើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីល្អរុងរឿង ។
នោះត្រូវរាប់ជាសេចក្តីអំណរសព្វគ្រប់វិញ ៣ដោយដឹងថា ការល្អរុងរឿងមើលសេចក្តីជំនឿនៃអ្នករាល់គ្នា
នោះនាំបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន ៤ចូរទុកឱ្យសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួននោះ បានធ្វើការឱ្យសំរេចពេញលេញចុះ ដើម្បី

ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយពេញខ្នាតឥតខ្ចីអឿយ ៥តែបើអ្នករាល់គ្នាណាមួយខ្វះប្រាជ្ញា មានតែសូមដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្សទាំងអស់ ដោយសទ្ធា ឥតបន្ទោសផង នោះទ្រង់នឹងប្រទាន ឱ្យ ៦តែត្រូវឱ្យអ្នកនោះសូមដោយចិត្តជឿ ឥតសង្ស័យអ្វីសោះ ដ្បិតអ្នកណាដែលសង្ស័យ នោះប្រៀបដូចជារលកសមុទ្រ ដែលត្រូវផាត់ដោយខ្យល់ ទាំងរំពើកចុះឡើង ៧កុំ ឱ្យមនុស្សយ៉ាងនោះនឹកស្មានថា ខ្លួននឹងបានអ្វីពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ ៨ដ្បិតអ្នកនោះជាមនុស្សមានចិត្ត ២ ចេះតែសារ៉ាក្នុងគ្រប់ទាំងផ្លូវ ។

៩ត្រូវឱ្យបងប្អូនណា ដែលមានសណ្ឋានទាបថោក បាកក្រែកអរ ដោយបានដកើងឡើង ១០ហើយអ្នកមានត្រូវអរសប្បាយ ដោយត្រូវបន្ទាបចុះវិញ ដ្បិតគេនឹងបាត់ទៅដូចជាផ្កាស្លៅ ១១ពីព្រោះថ្ងៃរះឡើង មានចំហាយក្តៅវេលាណា នោះធ្វើឱ្យស្លៅក្រៀមស្ងួត ហើយផ្កាក៏រោយរុះ ឯលំអក៏រីនាសសូន្យទៅ ដូច្នោះ អ្នកមានក៏នឹងត្រូវស្រពោលទៅក្នុងផ្លូវខ្លួនយ៉ាងនោះដែរ ១២មានពរហើយមនុស្សណាដែលស្ងៀមនឹងសេចក្តីល្ងង់ ដ្បិតកាលណាត្រូវល្ងង់ល ឃើញថាខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ នោះនឹងទទួលបានមកដំរីវិត ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សន្យានឹងប្រទានឱ្យដល់អស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ ។

១៣កាលណាមានសេចក្តីល្ងង់ នោះកុំឱ្យអ្នកណានិយាយថា ព្រះទ្រង់ល្ងង់ខ្លួនឡើយ ដ្បិតសេចក្តីអាក្រក់ ពុំអាចនឹងល្ងង់នាំព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ ហើយព្រះក៏មិនដែលល្ងង់អ្នកណាដែរ ១៤តែដែលគ្រប់គ្នាកើតមានសេចក្តីល្ងង់ នោះគឺដោយសារតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួននាំប្រទាញ ហើយល្ងង់លោមទេ ១៥រួចកាលណាសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាជាប់មានផ្ទៃ នោះសំរាលចេញមកជាអំពើបាប ហើយកាលណាបានបាបពោរពេញឡើង នោះក៏បង្កើតជាសេចក្តីស្លាប់ ។

១៦បងប្អូនស្នូនភ្នារបស់ខ្ញុំអើយ កុំឱ្យត្រូវបំភាន់ឡើយ ១៧គ្រប់ទាំងរបស់ដ៏ល្អ ដែលព្រះប្រទានមក និងអស់ទាំងអំណោយទានដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ នោះសុទ្ធតែមកពីស្ថានលើ គឺមកពីព្រះវរបិតានៃពន្លឺ ដែលទ្រង់មិនចេះប្រែប្រួល សូម្បីតែស្រមោលនៃសេចក្តីផ្លាស់ប្តូរក៏គ្មានដែរ ១៨ទ្រង់ច ានបង្កើតយើងរាល់គ្នាមកព្រះហឫទ័យទ្រង់ ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ប្រយោជន៍ឱ្យយើងច ានបែបដូចជាផលដ៏បូង ក្នុងរបស់ទាំងប៉ុន្មានដែលទ្រង់បង្កើតមក ។

១៩ដូច្នោះ បងប្អូនស្នូនភ្នារអើយ ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាបានឆាប់នឹងស្តាប់ ក្រនឹងនិយាយ ហើយយឺតនឹងខឹងដែរ ២០ដ្បិតសេចក្តីកំហឹងរបស់មនុស្ស មិនដែលសំរេចតាមសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះទេ ២១ច ានជាចូរទទួលព្រះបន្ទូលដែលបានដាក់ក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តសុភាពចុះ ទាំងលះចោលអស់ទាំងសេចក្តីស្មោកគ្រាកចេញ និងសេចក្តីគំរក់ដ៏មានច្រើនម៉្លោះចេញផង

ដ្បិតព្រះបន្ទូលនោះអាចនឹងជួយសង្គ្រោះព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាបាន ២២ចូរ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលទៅ កុំឱ្យគ្រាន់តែស្តាប់ប៉ុណ្ណោះ ហើយបញ្ជាក់ខ្លួនវិញនោះឡើយ
២៣ដ្បិតបើអ្នកណាស្តាប់ព្រះបន្ទូលហើយ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម
អ្នកនោះធ្វើបដិសេធជាមនុស្សដែលឆ្លុះមុខក្នុងកញ្ចក់ ២៤អ្នកនោះគ្រាន់តែមើលខ្លួន រួចចេញបាត់ទៅ
ហើយក៏ភ្លេចពីបែបភាពខ្លួនយ៉ាងណាភ្លាម ២៥តែអ្នកណាដែលពិនិត្យមើលក្នុងក្រិត្យវិន័យដ៏គ្រប់លក្ខណ៍
គឺជាក្រិត្យវិន័យខាងសេរីភាព ហើយក៏ជាប់ចិត្តចំពោះ ឥតមានភ្លេចសេចក្តីដែលស្តាប់នោះឡើយ គឺច
ានប្រព្រឹត្តតាមវិញ អ្នកនោះនឹងមានពរក្នុងគ្រប់ការដែលខ្លួនធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ។

២៦បើអ្នកណាស្មានថា ខ្លួនជាអ្នកកាន់សាសនា តែមិនចេះទប់អណ្តាតសោះ អ្នកនោះឈ្មោះថា
បញ្ឆោតចិត្តខ្លួនហើយ ឯសាសនារបស់អ្នកនោះជាឥតប្រយោជន៍ទេ ២៧ឯសាសនាដែលបរិសុទ្ធ ហើយ
ឥតសៅហ្មង នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា នោះគឺឱ្យទៅស្នូនពួកកំព្រា និងពួកមេម៉ាយ
ក្នុងកាលដែលគេមានសេចក្តីវេទនា ហើយឱ្យរក្សាខ្លួន មិនឱ្យប្រឡាក់ដោយលោកិយនេះឡើយ ។

ជំពូក ២

២ ១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ឧត្តមនៃយើង
ដោយរើសមុខអ្នកណាឡើយ ២ដ្បិតបើសិនជាមានអ្នកណាចូលមកក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នករាល់គ្នា
ទាំងពាក់ចិញ្ចៀនមាស និងសំលៀកបំពាក់ដ៏មានដំឡែង ហើយមានអ្នកក្រម្នាក់ស្លៀកពាក់កក់ក្តៅចូលមកដែរ
ពរចូរអ្នករាល់គ្នាមើលទៅអ្នកដែលស្លៀកពាក់មានដំឡែងនោះ ក៏អញ្ជើញគេថា សូមអង្គុយនៅទីលំនៅនេះ រួចប្រ
ាប់ទៅអ្នកក្រថា ចូរឈរនៅទីនេះចុះ ឬអង្គុយនៅទៀបកំណល់ជើងខ្ញុំនេះដូច្នោះ ៤នោះតើមិនមែនឈ្មោះថា ច
ានយោគយល់នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ហើយបានត្រឡប់ជាអ្នករើសមុខ ដែលមានគំនិតអាក្រក់ទេឬអី
៥ចូរស្តាប់ចុះ បងប្អូនស្នូនភ្នាអើយ តើព្រះមិនបានរើសពួកអ្នកក្រនៅលោកិយនេះ
ដែលជាអ្នកមានខាងសេចក្តីជំនឿ ហើយជាអ្នកគ្រងមរដកក្នុងនគរ ដែលទ្រង់បានសន្យាទុក
ឱ្យពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬអី ៦តែអ្នករាល់គ្នាបន្តបង្កប់អ្នកក្រនោះវិញ
តើពួកអ្នកមានមិនសង្កត់សង្កិន ហើយអូសអ្នករាល់គ្នាទៅនៅមុខទីជំនុំជំរះទេឬអី
៧តើគេមិនប្រមាថដល់ព្រះនាមល្អ ដែលបានឱ្យដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬអី
៨បើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមក្រិត្យវិន័យដ៏ប្រសើរ ដូចមានបទគម្ពីរថា "ចូរឱ្យឯងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង
ដូចជាខ្លួនឯង" នោះឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ៩តែបើអ្នករាល់គ្នារើសមុខគេ នោះមានបាបវិញ

ហើយក្រិត្យវិន័យក៏កាត់ទោសអ្នក ទុកដូចជាបានប្រព្រឹត្តរំលងដែរ

១០ដ្បិតអ្នកណាដែលកាន់ក្រិត្យវិន័យទាំងមូល តែភ្នាក់ដំពប់នឹងបទណាមួយ នោះក៏ត្រឡប់ជាមានទោស ចំពោះក្រិត្យវិន័យទាំងមូលនោះហើយ ១១ពីព្រោះព្រះដែលមានបន្ទូលថា "កុំឱ្យធិតគ្នាឱ្យសោះ"

ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "កុំឱ្យសំឡាប់មនុស្ស"ដែរ ដូច្នោះ បើអ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតទេ តែច្បាស់សំឡាប់វិញ នោះឈ្មោះថា អ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើរំលងក្រិត្យវិន័យហើយ ១២ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយ ព្រមទាំងប្រព្រឹត្តបែបដូចជាក្រិត្យវិន័យ នៃសេចក្តីសេរីភាព រៀបនឹងជំនុំជំរះអ្នកហើយចុះ

១៣ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តដោយឥតមេត្តា នោះនឹងត្រូវទោស ឥតគេមេត្តាដែរ រីឯសេចក្តីមេត្តា នោះរមែងឈ្នះសេចក្តីជំនុំជំរះវិញ ។

១៤បងប្អូនអើយ បើអ្នកណាថាខ្លួនមានសេចក្តីជំនឿ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វី តើសេចក្តីជំនឿអាចនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកនោះបានដែរឬ ១៥ចុះបើមានបងប្អូនប្រុសស្រីណានៅអាក្រាត ព្រមទាំងខ្វះអាហារបរិភោគរាល់តែថ្ងៃ ១៦ហើយអ្នករាល់គ្នាណាមួយនិយាយទៅអ្នកនោះថា អញឃើញទៅ ឱ្យសុខសាន្ត សូមឱ្យបានកក់ក្តៅ ហើយឆ្អែតចុះ តែគ្មានឱ្យអ្វីដល់អ្នកដែលត្រូវការខាងរូបសាច់នោះសោះ នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វី ១៧សេចក្តីជំនឿក៏បែបដូច្នោះដែរ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តតាមទេ

នោះក៏ស្លាប់នៅតែឯង ១៨តែអ្នកខ្លះនឹងនិយាយថា អ្នកមានសេចក្តីជំនឿ ហើយខ្ញុំមានការប្រព្រឹត្ត ដូច្នោះ ចូរអ្នកបង្ហាញសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ក្រៅពីការដែលអ្នកប្រព្រឹត្ត ឱ្យខ្ញុំឃើញផង

នោះខ្ញុំនឹងបង្ហាញសេចក្តីជំនឿខ្ញុំ ដោយសារការដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្តដែរ ១៩អ្នកជឿថា មានព្រះតែ ១ នោះត្រូវហើយ ទោះទាំងពួកអារក្សក៏ជឿដូច្នោះ ព្រមទាំងព្រឹទ្ធាចារ្យដែរ ២០ឱមនុស្សកំឡៅអើយ អ្នកចង់ដឹងពិតឬទេថា សេចក្តីជំនឿដែលឥតមានការប្រព្រឹត្តតាម នោះឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ

២១ចុះលោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រួយកាយយើង តើមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយការលោកប្រព្រឹត្ត ក្នុងកាលដែលលោកបានថ្វាយអីសាក ជាកូនលោក នៅលើអាសនាទេឬអី ២២ដូច្នោះ អ្នកឃើញថា សេចក្តីជំនឿបានរួមជាមួយនឹងការដែលលោកប្រព្រឹត្ត ហើយសេចក្តីជំនឿបានគ្រប់លក្ខណ៍

ដោយសារការនោះឯង ២៣នោះទើបបានសំរេចបទគម្ពីរ ដែលថា "អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្តីនោះ បានរាប់ជាសេចក្តីសុចរិតដល់លោក" ព្រះក៏ហៅលោកជាសំឡាញ់របស់ទ្រង់ដែរ ២៤ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា មនុស្សបានរាប់ជាសុចរិត មិនមែនដោយសារតែសេចក្តីជំនឿប៉ុណ្ណោះទេ

គឺដោយសារការប្រព្រឹត្តដែរ ២៥ឯនាងរ៉ាហាប ជាស្រីសំផឹង ក៏ដូច្នោះដែរ តើនាងមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការនាងប្រព្រឹត្តទេឬអី គឺក្នុងកាលដែលនាងទទួលពួកអ្នក ដែលគេចាត់មកនោះ ហើយនាងបាន

ឱ្យគេចេញទៅវិញតាមផ្លូវ ១ ទៀត ២៦ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តតាម
នោះឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ ប្រៀបដូចជារូបកាយ បើឥតមានព្រលឹងវិញ្ញាណទេ នោះក៏ស្លាប់ហើយដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យធ្វើជាគ្រូច្រើនគ្នាពេកឡើយ ពីព្រោះដឹងហើយថា យើងនឹងត្រូវទោសជាធ្ងន់ជាងគេ
២ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាក៏ជំពប់ជាញយ ៗ ដែរ បើអ្នកណាមិនបានជំពប់ដោយពាក្យសំដី

នោះជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ ដែលអាចនឹងទប់រូបកាយទាំងមូលបានដែរ

៣មើលយើងដាក់ដៃកបង្ហាចុះក្នុងមាត់សេះ ឱ្យវាស្តាប់បង្កាប់តាម ហើយយើងញាក់រូបកាយវាទាំងមូលទៅឯ
៤សូមគិតមើលពីសំពៅដែរ វាធំដល់ម្ល៉េះ ហើយមានខ្យល់គំហុកបក់ផាត់ទៅផង តែតែកុងបើកទៅមកឯ
៥នាតាមចិត្ត ក៏ដោយសារតែចង្កុតយ៉ាងតូចប៉ុណ្ណោះ ៥ឯអណ្តាតក៏ជាអវយវៈ ១ យ៉ាងតូចដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែ
ចេះអួតអាងយ៉ាងសំបើមណាស់ មើលចុះ ភ្លើងតែបន្តិចទេ អាចនឹងឆេះព្រៃធំ ៗ ទៅបាន

៦ហើយអណ្តាតក៏ជាភ្លើងដែរ គឺជាលោកិយដ៏ពេញដោយសេចក្តីទុក្ខវិវាទ ជាគ្រឿងរាប់បញ្ចូលជា ១
នឹងអវយវៈ៦ទៀតរបស់យើង ក៏បញ្ជោះទាំងផ្លូវជីវិតផង ហើយភ្លើងឆេះនោះមកពីស្ថាននរកដែរ
៧រីឯគ្រប់ទាំងពូជសត្វព្រៃ សត្វស្លាប សត្វលូនវា និងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រ នោះគេអាចនឹងផ្សាំងបាន
ក៏មានមនុស្សបានផ្សាំងហើយដែរ ៨តែឯអណ្តាតវិញ នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងផ្សាំងបានឡើយ
គឺជារបស់អាក្រក់ដែលទប់មិនបាន ក៏មានពេញដោយពិសដែលនាំឱ្យស្លាប់ ៩ដោយសារអណ្តាត
នោះយើងសរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះវរបិតាផង ហើយដាក់បណ្តាសាដល់មនុស្ស
ដែលកើតមកតាមរូបអង្គព្រះផង ១០មានទាំងពាក្យសរសើរ និងពាក្យប្រទេចផ្តាសា ចេញមកពីមាត់តែ ១
នោះឯង បងប្អូនអើយ មិនគួរគប្បីឱ្យមានដូច្នោះឡើយ ១១តើរន្ធទឹកតែ ១ នឹងអាចចេញជាទឹកសាប
ហើយភ្ញាវផងបានឬទេ ១២បងប្អូនអើយ តើដើមល្វាអាចនឹងបង្កើតផ្លែជាអូសិវ ឬដើមទំពាំង
យាយជូរបង្កើតផ្លែជាល្វាបានឬទេ ដូច្នោះ គ្មានរន្ធទឹកណាចេញទឹក ជាប្រែផងសាបផងបានឡើយ ។

១៣ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើមានអ្នកណាមានប្រាជ្ញានឹងយោបល់ ត្រូវ
ឱ្យអ្នកនោះសំដែងចេញជាកិរិយាល្អ ដោយសារការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ដោយសេចក្តីសុភាពនៃប្រាជ្ញាចុះ
១៤បើមានសេចក្តីច្រំណែនដ៏ជូរល្ងឹង និងសេចក្តីកំនុកក្នុងចិត្ត នោះកុំឱ្យអួតខ្លួន ប
កុហកទទឹងនឹងសេចក្តីពិតឡើយ ១៥ប្រាជ្ញាយ៉ាងនោះមិនមែនមកពីស្ថានលើទេ គឺជារបស់ផងលោកិយនេះ
ហើយក៏ខាងសាច់ឈាម នឹងខាងអារក្សវិញទេតើ ១៦ដ្បិតកន្លែងណាដែលមានសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងដែរ

១៧តែប្រាជ្ញាដែលមកពីស្ថានលើ នោះមុនដំបូងហៅថាបរិសុទ្ធ រួចមកមានមេត្រីចិត្ត សេចក្តីសំឡេង ចិត្តទន់
ក៏ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា និងផលល្អ ឥតវិសមុខ ហើយឥតពុតមាយាង
១៨រីឯផលនៃសេចក្តីសុចរិត នោះបានព្រោះចុះដោយសេចក្តីមេត្រី
សំរាប់ពួកអ្នកដែលរកសេចក្តីមេត្រីនោះឯង ។

ជំពូក ៤

៤ ១ឯសេចក្តីទាស់ទែង និងសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះមកពីណា
តើមិនមែនមកពីសេចក្តីសំរើប ដែលច្បាំងក្នុងអវិជ្ជា របស់អ្នករាល់គ្នាទេឬអី ២អ្នករាល់គ្នាសង្វាតចង់បាន
តែមិនបានទេ អ្នករាល់គ្នាសំឡាប់គេ ហើយមានចិត្តច្រណែន តែពុំអាចនឹងបានឡើយ ក៏ឈ្លោះប្រកែក
ហើយតយុទ្ធគ្នា តែមិនបានអ្វីសោះ ពីព្រោះមិនសូម ៣អ្នករាល់គ្នាក៏សូមដែរ តែមិនបានទេ
ដ្បិតសេចក្តីសំណូមនោះបែបអាក្រក់ សំរាប់នឹងថាយបំពេញសេចក្តីសំរើបរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ៤ឱ
ពួកកំផិតទាំងប្រុសទាំងស្រីអើយ តើមិនដឹងទេឬអីថា ដែលស្រឡាញ់ដល់លោកិយ នោះគឺជាស
ប់ដល់ព្រះហើយ ដូច្នោះ អ្នកណាដែលចូលចិត្តធ្វើជាមិត្តសំឡាញ់នឹងលោកិយ នោះឈ្លោះថា ៥
ានតាំងខ្លួនជាខ្ញុំសត្រូវនឹងព្រះវិញ ៥ឬតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា គម្ពីរសំដែងចេញជាឥតប្រយោជន៍ឬអី
រីឯព្រះវិញ្ញាណដែលបានសណ្តិតនៅក្នុងយើង ទ្រង់រំលឹកដល់យើង ដោយមានព្រះហឫទ័យប្រចណ្ណ
៦តែទ្រង់ផ្តល់ព្រះគុណមកកាន់តែខ្លាំងឡើយ ហេតុនោះបានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា
“ព្រះទ្រង់ទាស់ទទឹងនឹងពួកមានបូកធំ តែទ្រង់ផ្តល់ព្រះគុណមកពួករាបសារិញ” ៧ដូច្នោះ
ត្រូវចុះចូលចំពោះព្រះ ហើយតស៊ូរីនឹងអារក្សវិញចុះ នោះវានឹងរត់ចេញពីអ្នករាល់គ្នាទៅ
៨ត្រូវចូលទៅជិតព្រះ នោះទ្រង់នឹងចូលមកជិតអ្នករាល់គ្នាដែរ ឱពួកចូលទៅជិតព្រះ
នោះទ្រង់នឹងចូលមកជិតអ្នករាល់គ្នាដែរ ឱពួកមានបាបអើយ ចូរលាងដៃឱ្យស្អាតចុះ ឱពួកមានបាបអើយ
ចូរលាងដៃឱ្យស្អាតចុះ ឱពួកអ្នកមានចិត្ត ២ អើយ ចូរសំអាតចិត្តឡើង ៩ចូរឱ្យមានសេចក្តីទុក្ខ ហើយយំសោក
ទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកចុះ សូមឱ្យសំណើចរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ជាដំបូរ ហើយ
ឱ្យសេចក្តីអំណរទៅជាសេចក្តីព្រួយវិញ ១០ចូរឬបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
នោះទ្រង់នឹងដំកើងអ្នករាល់គ្នាឡើង ។

១១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យនិន្ទាគ្នាឡើយ អ្នកណាដែលនិន្ទា ហើយថ្កោលទោសបងប្អូនខ្លួន នោះក៏និន្ទា
ហើយថ្កោលទោសចំពោះក្រិត្យវិន័យដែរ បើអ្នកថ្កោលទោសក្រិត្យវិន័យ

នោះអ្នកមិនមែនកាន់តាមក្រិត្យវិន័យទេ គឺឈ្មោះថាជាអ្នកថ្កោលទោសវិញ ១២៦អ្នកដែលតែងក្រិត្យវិន័យ ហើយជំនុំជំរះផង នោះមានតែ ១ ទេ គឺជាព្រះដែលទ្រង់អាចនឹងជួយសង្គ្រោះ ឬបំផ្លាញក៏បាន ចុះតើអ្នកជាអ្វីដែលថ្កោលទោសអ្នកដទៃនោះ ។

១៣៧ឥឡូវនេះ ឯពួកអ្នកដែលថា ថ្ងៃនេះ ឬថ្ងៃស្អែកយើងនឹងទៅឯក្រុងណាមួយ ហើយនឹងនៅស្រុកនោះអស់ ១ ឆ្នាំ ដើម្បីនឹងរកស៊ីឱ្យបានចំណេញ ១៤អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជានឹងកើតមានយ៉ាងណាដល់ថ្ងៃស្អែកទេ ដ្បិតជីវិតអ្នករាល់គ្នាជាអ្វី គឺជាចំហាយទឹកទេតើ ដែលឃើញតែ ១ ភ្លែត រួចបាត់ទៅ ១៥គួរតែបាននិយាយដូច្នោះវិញថា បើយើងនឹងធ្វើការនេះ ឬការនោះ ១៦តែឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីអំនួត អំពីពាក្យអូតអាងរបស់ខ្លួនដូច្នោះ ហើយគ្រប់ទាំងសេចក្តីអំនួតយ៉ាងនោះ សុទ្ធតែអាក្រក់ទាំងអស់ ១៧ដូច្នោះ ឯអ្នកណាដែលចេះធ្វើល្អ តែមិនធ្វើសោះនោះរាប់ជាបាបដល់អ្នកនោះវិញ ។

ជំពូក ៥

៥ ១៧ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកមានអើយ ចូរយំសោកចុះ ព្រមទាំងស្រែកទ្រហោងផង ដោយព្រោះសេចក្តីវេទនា ដែលត្រូវមកលើអ្នករាល់គ្នា ២ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នាបានពុករលួយ ហើយសំលៀកបំពាក់អ្នករាល់គ្នា ត្រូវកន្តាតកាត់អស់ហើយ ៣មាសប្រាក់របស់អ្នករាល់គ្នាបានដុះស្ទើរដុះស្ទើរនោះ នឹងបានទុកសំរាប់ជាទីបន្ទាល់ ទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងស៊ីសាច់អ្នករាល់គ្នាដូចជាភ្លើង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា ានខំប្រមូលបង្កទ្រព្យសម្បត្តិឡើង នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ៤មើល ប្រាក់ឈ្នួល ដែលអ្នករាល់គ្នា ានបង្ហាន់ចំពោះពួកជើងឈ្នួល ជាអ្នកច្រូតនៅស្រែរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះក៏ស្រែកឡើង ហើយសំរែកនៃពួកអ្នកដែលច្រូតនោះ បានឮដល់ព្រះការណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវាដែរ ៥អ្នករាល់គ្នាបាននៅលើផែនដី បែបប្រសើររុងរឿង តាមតែចិត្តសំរើបស្រើប ទាំងចំអែតចិត្ត ដូចជានៅថ្ងៃសំឡាប់សត្វ ៦អ្នករាល់គ្នាបានកាត់ទោសក៏បានសំឡាប់មនុស្សសុចរិត តែគេមិន ានតយុទ្ធនឹងអ្នករាល់គ្នាវិញសោះ ។

៧បងប្អូនអើយ ចូរមានចិត្តអត់ធ្មត់ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមក មើល អ្នកធ្វើស្រែ គេរង់ចាំផលវិសេស ដែលកើតពីដីមក ដោយសេចក្តីអត់ធ្មត់ ទាស់តែបានភ្លៀងធ្លាក់មកខាងដើមរដូវ និងចុងរដូវផង ៨ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាអត់ធ្មត់ដូច្នោះដែរ ទាំងតាំងចិត្តឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជិតយាងមកហើយ ៩បងប្អូនអើយកុំឱ្យរទូរទាំទាស់នឹងគ្នាទៅវិញទៅមកឡើយ

ក្រែងមានទោស មើលទៅក្រុម លោកឈរនៅមាត់ទ្វារហើយ ១០បងប្អូនអើយ ចូរយកពួកហោរា ដែលបានទាយដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ទុកជាគំរូពិសេចក្តីទុក្ខលំបាក និងពិសេចក្តីអត់ធ្មត់ចុះ ១១មើលយើងហៅពួកអ្នកដែលទ្រាំទ្រ ថាជាអ្នកមានពរ ចុះអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយពិសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់លោកយ៉ូហានហើយ ក៏បានឃើញថា ដល់ចុងបំផុត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងសេចក្តីអាណិតអាសូរពោរពេញដែរ ១២តែបងប្អូនអើយ កុំឱ្យស្ងួតជាដើម ទោះបើនឹងស្ថានសួគ៌ ឬនឹងផែនដីក្តី ក៏កុំឱ្យស្ងួតយ៉ាងណាឱ្យសោះ តែឱ្យពាក្យ "បាទ" របស់អ្នករាល់គ្នា បាននៅតែ "បាទ" ហើយពាក្យ "ទេ" នៅតែ "ទេ" ដដែល ក្រែងអ្នករាល់គ្នាធ្លាក់ទៅជាមានទោស ។

១៣តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណា កើតទុក្ខលំបាកឬទេ ត្រូវឱ្យអ្នកនោះអធិស្ឋាន

តើមានអ្នកណាអរសប្បាយឬទេ ត្រូវឱ្យគេច្រៀងសរសើរដល់ព្រះចុះ ១៤តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាឈឺឬទេ ត្រូវឱ្យអ្នកនោះហៅពួកចាស់ទុំក្នុងពួកជំនុំ មកអធិស្ឋានចុះ ព្រមទាំងលាបប្រេងឱ្យដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ផង ១៥នោះពាក្យអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ និងជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សហៅនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យគាត់បានជាច្រើន បើគាត់បានធ្វើបាបអ្វី នោះនឹងបានអត់ទោសឱ្យផង ១៦ដូច្នោះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាលន់តួទោសនឹងគ្នា ហើយអធិស្ឋានឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឱ្យបានជាចុះ ដ្បិតសេចក្តីទូលអង្វរដ៏អស់ពីចិត្តរបស់មនុស្សមានចិត្តដូចយើងដែរ តែលោកបានអធិស្ឋាន សូមកុំឱ្យមានភ្លៀង នោះនៅផែនដីក៏រាំងអស់រវាង ៣ ឆ្នាំ ៦ ខែ ១៨រួចលោកបានអធិស្ឋានម្តងទៀត នោះមេឃក៏បង្ករភ្លៀងធ្លាក់មក ហើយដីបានបង្កើតផលផ្លែឡើង ។

១៩បងប្អូនអើយ បើមានអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គេវង្វេងចេញពិសេចក្តីពិត

ហើយមានអ្នកណាអំពាវនាវឱ្យត្រឡប់មកវិញ ២០នោះត្រូវដឹងថា អ្នកណាដែលនាំមនុស្សបាបឱ្យត្រឡប់ពីផ្លូវវង្វេងមកវិញ នោះឈ្មោះថា បានជួយសង្គ្រោះព្រលឹង ១ ឱ្យរួចពិសេចក្តីស្លាប់ ហើយក៏គ្របបង្ការអំពើបាបជាអនេកអនន្តផង ។

1 Peter

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រពេត្រុស ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នកខ្លាត់ខ្លាយ ដែលសំណាក់នៅស្រុកប៉ុនតុស ស្រុកកាឡាទី ស្រុកកាប៉ាដូតា ស្រុកអាសី និងស្រុកប៊ីចូនា ២ជាពួកអ្នករើសតាំង

តាមបញ្ហាណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដោយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ព្រែកជាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបានស្តាប់បង្គាប់ ព្រមទាំងបានព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប្រោះលើខ្លួន សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត កាន់តែច្រើនឡើង ។

ពាសូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានបង្កើតយើងឡើងជាថ្មី តាមសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នា បានសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏រស់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ៤ហើយឱ្យយើងបានមរដក ដែលមិនចេះពុករលួយ ក៏ឥតសៅហ្មង ហើយមិនដែលស្រពោនឡើយ ជាមរដកដែលបំរុងទុកឱ្យយើងរាល់គ្នា នៅស្ថានសួគ៌ ៥គឺឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលព្រះចេស្ដានៃព្រះកំពុងតែថែរក្សា ដោយសារសេចក្តីជំនឿសំរាប់ឱ្យបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលប្រុងប្រៀបនឹងសំដែងមកនៅជាន់ក្រោយបង ៦អ្នករាល់គ្នាក៏មានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ ទោះបើសព្វថ្ងៃនោះត្រូវរងទុក្ខព្រួយជាយូរឬបន្តិច ដោយកើតមានសេចក្តីល្ងង់ផ្សេង ៗ ក៏ដោយ ៧ដើម្បី ឱ្យការសាកលសេចក្តីជំនឿនៃអ្នករាល់គ្នា ដ៏រស់ជាមាសដែលតែងតែខូច ទោះបើឯ ានសាកនឹងភ្លើងក៏ដោយ នោះបានឃើញសំរាប់ជាសេចក្តីសរសើរ ក្បើឈ្មោះ ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទទ្រង់លេចមក ៨ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញទ្រង់ទេ តែបានស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយទោះបីនៅជាន់ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នានៅតែមិនឃើញទ្រង់ទៀត គង់តែមានចិត្តជឿដែរ ហើយក៏ត្រេកអរសាទរក្នុងទ្រង់ ដោយសេចក្តីអំណរដ៏ប្រសើរ ដែលរកថ្លែងមិនបាន ៩ដោយឯ ានទទួលចុងបំផុតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹង ១០ឯពួកហោរា ជាអ្នកឯ ានទាយពីព្រះគុណ ដែលផ្តល់មកអ្នករាល់គ្នា គេបានស៊ើបសួរ ហើយខំរកឱ្យដឹងពីសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ ១១ទាំងស្រុងរកឱ្យដឹងពេលវេលាណា ឬគ្រាយ៉ាងណា ដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏សណ្ឋិតក្នុងគេ ទ្រង់ចង ១២លបង្ហាញក្នុងកាលដែលទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ជាមុន អំពីព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាក ហើយពីសិរីល្អទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវមកតាមក្រោយ ១២តែទ្រង់បានសំដែងឱ្យគេដឹងថា សេចក្តីទាំងនោះមិនមែនសំរាប់គេទេ គឺសំរាប់យើងរាល់គ្នាវិញ គឺថាសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលឥឡូវនេះ ពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបានប្រ ាប់មកអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់បានចាត់ពីស្ថានសួគ៌មក ហើយពួកទេវតាក៏ចូលចិត្តចង់ពិនិត្យមើលសេចក្តីនោះដែរ ។

១៣ដូច្នោះ ចូរក្រវាត់គំនិតអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនចុះ ទាំងដឹងខ្លួន ហើយឱ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹមគ្រប់ជំពូក ដល់ព្រះគុណដែលត្រូវផ្តល់មកដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់លេចមកផង ១៤

ឱ្យដូចជាពួកកូនដែលស្តាប់បង្គាប់ ឥតបណ្តោយតាមសេចក្តីបង្គាប់ប្រាថ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ពីកាលនៅល្ងង់ពីដើមនោះឡើយ ១៥តែចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធក្នុងគ្រប់កិរិយាទាំងអស់ ដូចជាព្រះដែលហៅអ្នករាល់គ្នាទ្រង់បរិសុទ្ធដែរ ១៦ដ្បិតមានសេចក្តីថែទាំទុកមកថា "ចូរឱ្យឯងរាល់គ្នា រាបរិសុទ្ធ ដ្បិតអញជាបរិសុទ្ធ" ១៧ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ទុកដូចជាព្រះវរបិតាដែលទ្រង់ជំនុំជំរះ តាមការដែលគេប្រព្រឹត្តរឿងខ្លួន ឥតរើសមុខអ្នកណា នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តដោយកោតខ្លាច ក្នុងកាលដែលនៅសំណាក់ក្នុងជីវិតនេះនៅឡើយចុះ ១៨ដោយដឹងថា ទ្រង់បានលោះអ្នករាល់គ្នា ឱ្យរួចពីកិរិយាឥតប្រយោជន៍ ដែលបានតពីពួកព្រលឹងកោមក នោះមិនមែនដោយរបស់ពុករលួយ ដូចជាប្រាក់ឬមាសនោះទេ ១៩គឺ បានលោះដោយសារព្រះលោហិតដ៏វិសេសរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ទុកដូចជាឈាមនៃកូនចៀមឥតខ្ចោះ ឥតស្លាកស្នាម ២០ដែលបានស្គាល់តាំងពីមុនកំណើតលោកិយមក តែទើបនឹងលេចមកនៅជាន់ក្រោយបង ្គស់នេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ២១ដែលដោយសារទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ជឿដល់ព្រះដែលប្រ រាសឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យមានសិរិល្អ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីជំនឿ ហើយនិងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នាបានជាប់នៅនឹងព្រះ ។

២២អ្នករាល់គ្នាបានជំរះសំអាតចិត្ត ដោយស្តាប់តាមសេចក្តីពិត សំរាប់ឱ្យ បានសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនឥតពុតមាយា ដូច្នោះ ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងខ្លាំង ដោយចិត្តដ៏ស ្មោះចុះ ២៣ដ្បិតព្រះបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាជាថ្មី មិនមែនពីពូជដែលតែងតែពុករលួយនោះទេ គឺពីពូជដែលមិនចេះពុករលួយវិញ គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់ ហើយនៅជាប់លាប់ ២៤ព្រោះគ្រប់ទាំងមនុស្សប្រៀបដូចជាស្មៅ ហើយសិរិល្អទាំងប៉ុន្មានរបស់មនុស្សក៏ដូចជាផ្កាស្មៅ រឹងធម្មតាស្មៅ នោះតែងតែក្រៀមស្ងួត ហើយផ្កាក៏រោយរុះទៅ ២៥តែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ គឺជាព្រះបន្ទូលនេះ ដែលបានផ្សាយមកអ្នករាល់គ្នាហើយ ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នោះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានលះបង់ចោលអស់ទាំងសេចក្តីគំរក់ និងកិច្ចកលទាំងប៉ុន្មាន ព្រមទាំងពុតមាយាចិត្តច្រណែន ហើយពាក្យនិយាយដើមគេទាំងអស់ចេញ ២នោះត្រូវ ឱ្យសង្វាតរកទឹកដោះស្រាយ ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណវិញ ដូចជាទារកដែលទើបនឹងកើត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា រាបរិសុទ្ធនឹងឡើង ដរាបដល់បានសង្រ្គោះ ៣គឺបើអ្នករាល់គ្នាបានភ្នក់ឱ្យដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ល្អមែន

៤៦ អ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងតែមកដល់ទ្រង់ដ៏ជាថ្មីរស់ ដែលមនុស្សបានបោះបង់ចោលចេញ តែព្រះបានជ្រើសរើស ហើយរាប់ជាវិសេសវិញ ៥ នោះអ្នករាល់គ្នាបានស្តារឡើង ដូចជាថ្មីរស់ដែរ ឱ្យបាន ធ្វើជាផ្ទះខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ជាពួកសង្ឃបរិសុទ្ធ សំរាប់នឹងថ្វាយគ្រឿងបូជាខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ដែលព្រះទ្រង់សព្វព្រហ្មទ័យទទួល ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ៦ ពីព្រោះមានសេចក្តីចែងទុកមកក្នុងគម្ពីរថា "មើលអញដាក់ថ្មជ្រុង ១ នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាថ្មដែលជ្រើសរើស ហើយវិសេសវិសាល អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹងគ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ" ៧ ដូច្នោះ ដែលទ្រង់វិសេស នោះគឺវិសេសដល់អ្នករាល់គ្នាដែលជឿ តែដល់ពួកអ្នកមិនជឿវិញ នោះ "ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ បានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក" ៨ ជាថ្មដ៏ពស់ ហើយជាថ្មដែលនាំឱ្យរវាតចិត្ត" គេដ៏ពស់នឹងព្រះបន្ទូលដោយព្រះតែមិនជឿ ហើយគេក៏ត្រូវដំរូវទុកសំរាប់ការនោះឯង ៩ តែអ្នករាល់គ្នាជាពូជជ្រើសរើស ជាពូជសង្ឃប្បង ជាសាសន៍បរិសុទ្ធ ជាស្រ្តីដ៏ជាភ្នាក់អាភារនៃព្រះ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសំដែងចេញ ឱ្យឃើញអស់ទាំងលក្ខណៈរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់ចុះ រហូតអ្នករាល់គ្នាចេញពីសេចក្តីងងឹត មកក្នុងពន្លឺអន្លាញរបស់ទ្រង់ ១០ ពីដើមអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាសាសន៍ណាមួយទេ តែឥឡូវនេះជាសាសន៍របស់ព្រះវិញ ពីដើមមិនចុះ រាងទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណាទេ តែឥឡូវនេះបានទទួលហើយ ។

១១ ឱពួកស្នូនភ្នាក់អើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាទុកដូចជាពួកប្រទេសក្រៅ ហើយដូចជាពួកអ្នក ដែលគ្រាន់តែសំណាក់នៅថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាចៀសពីសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម ដែល ឥយុទ្ធនឹងព្រលឹងវិញ្ញាណចេញ ១២ ទាំងប្រព្រឹត្តដោយទៀតត្រង់ នៅក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីនៅកន្លែងណា ដែលគេនិយាយដើម ពីអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះឱ្យគេបានសរសើរដល់ព្រះ នៅថ្ងៃដែលទ្រង់យាងមកប្រោស ដោយគេឃើញការល្អរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ។

១៣ ចូរឱ្យចុះចូល នឹងគ្រប់ទាំងច្បាប់ នៃមនុស្សលោក ដោយយល់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ទោះបើនឹងស្តេច ទុកជាធំបណ្តាច់ ១៤ ឬនឹងចៅហ្វាយ ទុកដូចជាអ្នកដែលស្តេចចាត់ចែងផង ដែលលោកទាំងនោះសំរាប់ធ្វើទោសដល់ពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ហើយនិងសរសើរដល់ពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តល្អវិញ ១៥ ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យបំបាត់ពាក្យសំដីចំកូតរបស់មនុស្សខ្លៅល្ងង់ចេញ ដោយសារកិរិយាល្អ ១៦ គឺត្រូវចុះចូលទុកដូចជាមនុស្សមានសេរីភាព តែមិនមែនដោយប្រើសេរីនោះ ដើម្បីនឹងបំបិតបំបាំងសេចក្តីអាក្រក់ឡើយ ត្រូវចុះចូលដូចជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះវិញ ១៧ ចូររាប់អានដល់មនុស្សទាំងអស់ ហើយស្រឡាញ់បងប្អូន កោតខ្លាចដល់ព្រះ

ព្រមទាំងគោរពប្រតិបត្តិដល់ស្តេចផង ។

១៨ឱពួកអ្នកបំរើអើយ ចូរចុះចូលចំពោះចៅហ្វាយ ដោយកោតខ្លាចគ្រប់យ៉ាង
មិនមែនត្រឹមតែចៅហ្វាយណា ដែលស្ងួតបូកបូកប៉ុណ្ណោះ ទោះទាំងចៅហ្វាយដែលកាចក៏ដែរ
១៩ដ្បិតបើអ្នកណាត្រូវព្រួយលំបាក ទាំងរងទុក្ខឥតហេតុ ដើម្បីឱ្យបានបញ្ជាចិត្តជ្រះថ្លានៅចំពោះព្រះ
នោះគួររសើរហើយ ២០បើអ្នកទ្រាំឱ្យគេវាយដោយអំណត់ ដោយព្រោះបានធ្វើបាប
នោះតើនឹងមានសេចក្តីប្រសើរអ្វី តែបើអ្នកបានប្រព្រឹត្តល្អ ហើយទ្រាំឱ្យគេធ្វើទុក្ខដោយអត់ទ្រាំវិញ
នោះទើបជាការដែលគាប់ព្រះហឫទ័យនៅចំពោះព្រះមែន ២១ដ្បិតទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នា
មកឯសេចក្តីនោះឯង ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទក៏បានរងទុក្ខជំនួសយើងដែរទាំងទុកដំរាប់
ឱ្យយើងរាល់គ្នាដើរតាមលំអានដាននៃទ្រង់ ២២ទ្រង់មិនបានធ្វើបាបអ្វីសោះ
ក៏មិនឃើញមានកិច្ចកលអ្វីនៅព្រះឱស្ឋទ្រង់ឡើយ ២៣កាលគេបានជេរប្រមាថដល់ទ្រង់ នោះក៏មិន
បានគំហកកំហែងដល់គេដែរ គឺបានប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ទៅព្រហ្ម ដែលជំនុំជំរះដោយសុចរិតវិញ ២៤ទ្រង់
បានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា នៅលើរូបអង្គទ្រង់ ជាប់លើលើឆ្កាង ដើម្បីឱ្យយើង
បានរស់ខាងឯសេចក្តីសុចរិត ដោយបានស្លាប់ខាងឯអំពើបាបហើយ គឺដោយស្នាមជាំរបស់ទ្រង់
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជា ២៥ដ្បិតពីដើមអ្នករាល់គ្នាប្រៀបដូចជាច្រើមដែលវង្វេង តែឥឡូវនេះ
បានត្រឡប់មកឯអ្នកគង្វាល ជាអ្នកថែទាំព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាវិញហើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ឯពួកស្រី ១ ត្រូវចុះចូលចំពោះប្តីខ្លួនបែបដូច្នោះដែរ ដើម្បីបើមានអ្នកណា ដែលមិនព្រមស្តាប់បង្គាប់
តាមព្រះបន្ទូល នោះប្រពន្ធនឹងទាញចិត្តមកបាន ដោយសារកិរិយាល្អក្រៅពីព្រះបន្ទូល
២ដោយអ្នកនោះឃើញកិរិយាបរិសុទ្ធ ដែលប្រពន្ធប្រព្រឹត្តយ៉ាងកោតខ្លាចដល់ព្រះ
៣ទាំងតែខ្លួនមិនមែនដោយបែបខាងក្រៅ ដូចជាក្របសក់ ពាក់មាស ឬសំលៀកបំពាក់ផ្សេង ១ ឡើយ
៤គឺតែងចំពោះមនុស្សលាក់កំបាំងក្នុងចិត្តវិញ ដោយគ្រឿងដ៏មិនចេះពុករលួយលាក់កំបាំងក្នុងចិត្តវិញ
ដោយគ្រឿងដ៏មិនចេះពុករលួយរបស់វិញ្ញាណសំឡូត ហើយរម្យទម នោះឯងជាសេចក្តី
ដែលមានដ៏ឡើវិសេសនៅចំពោះព្រះ ៥ដ្បិតពីដើម ពួកស្រី ១ បរិសុទ្ធដែលសង្ឃឹមដល់ព្រះ ក៏
បានតែងខ្លួនយ៉ាងដូច្នោះ ទាំងចុះចូលចំពោះប្តីខ្លួនដែរ ៦ដូចជានាងសារ៉ាបានចុះចូលនឹងលោកអ័ប្រាហាំ
ព្រមទាំងហៅលោកជាម្ចាស់ផង ឯអ្នករាល់គ្នា ក៏បានត្រឡប់ជាពូជនាងនោះ ដោយបានប្រព្រឹត្តល្អ

ឥតភិតភ័យនឹងសេចក្តីស្វែងខ្លាចណាឡើយ ៧៧ពួកប្រុស ១ នោះក៏ត្រូវនៅជាមួយនឹងប្រពន្ធ ដោយប្រាថ្នាដែរ
ដូចនឹងគ្រឿងភាជនៈដែលខ្សោយជាងគឺជាមនុស្សស្រី ព្រមទាំងរាប់អាននាង
ទុកដូចជាអ្នកគ្រងព្រះគុណនៃជីវិត ទុកជាមរដកជាមួយគ្នា ដើម្បីកុំឱ្យមានអ្វីបង្អាក់
ដល់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ។

៨ក្រោយបង្អស់នេះ ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាមានគំនិតតែ ១ ព្រមទាំងមានចិត្តអាណិតអាសូរ
ហើយស្រឡាញ់គ្នាជាបងប្អូននឹងមានចិត្តទន់សន្តោស ហើយសុភាព ៩ឥតធ្វើការអាក្រក់ស្នងនឹងការអាក្រក់ ប
ពាក្យប្រមាថស្នងនឹងពាក្យប្រមាថឡើយ គឺត្រូវឱ្យពរវិញ ដោយដឹងថា ទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នា
មកឯសេចក្តីនោះឯង ដើម្បីឱ្យបានព្រះពរទុកជាមរដក ១០ដ្បិត "អ្នកណាដែលចូលចិត្តចង់ស្រឡាញ់ជីវិត
ហើយចង់ឃើញគ្រាដ៏ល្អ នោះត្រូវបញ្ចៀសអណ្តាត ពីសេចក្តីអាក្រក់ចេញ ហើយបបួរមាត់ក៏ដែរ កុំ
ឱ្យពោលពាក្យប្រកបដោយឱបាយកលឡើយ ១១ត្រូវឱ្យអ្នកនោះបែរចេញពីការអាក្រក់ ប្រយោជន៍ឱ្យច
ានធ្វើការល្អវិញ ត្រូវស្វែងរក ហើយដេញតាមសេចក្តីមេត្រីភាព ១២ពីព្រោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់
តែងទតមកលើមនុស្សសុចរិត ឯព្រះកាណិទ្រង់ក៏ផ្ទៀងស្តាប់ពាក្យទូលអង្វររបស់គេ តែព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
តែងទាស់ទទឹងនឹងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់វិញ" ។

១៣បើអ្នករាល់គ្នាឧស្សាហ៍នឹងប្រព្រឹត្តការល្អ នោះតើមានអ្នកណានឹងធ្វើបាបដល់អ្នករាល់គ្នា
១៤តែបើអ្នករាល់គ្នាត្រូវរងទុក្ខ ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះអ្នករាល់គ្នាមានពរពិត មិនត្រូវ
ឱ្យអ្នកខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្វែងខ្លាចរបស់គេឡើយ ក៏កុំឱ្យថប់បារម្ភដែរ ១៥ចូរឱ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទឡើង
ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយឱ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព
ហើយកោតខ្លាច ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់អ្នកណាដែលសួរ ពីហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា
១៦ព្រមទាំងមានបញ្ជាចិត្តជ្រះថ្លា ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលនិយាយដើមពីអ្នករាល់គ្នា
ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ បានអៀនខ្មាសវិញ ដោយព្រោះគេនិយាយបង្កាច់ពីកិរិយាល្អ
ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ១៧ដ្បិតបើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នករាល់គ្នារងទុក្ខ នោះសូ
រងដោយព្រោះការល្អជាងការអាក្រក់ ១៨ព្រោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានរងទុក្ខម្តង ដោយព្រោះបាបដែរ
គឺជាព្រះដ៏សុចរិត ទ្រង់រងទុក្ខជំនួសមនុស្សទុច្ចរិត ដើម្បីនឹងនាំយើងរាល់គ្នាទៅដល់ព្រះ
ដោយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគុតខាងសាច់ឈាម តែបានព្រះវិញ្ញាណប្រោសឱ្យរស់វិញ
១៩ហើយដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនោះឯង ទ្រង់បានយាងទៅប្រដៅដល់ពួកវិញ្ញាណដែលជាប់ឃុំ
ជាពួកអ្នកដែលពិដើមមិនព្រមជឿ ២០គឺក្នុងខណៈដែលសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ ៤

ានរង់ចាំនៅជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងតែធ្វើទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺ ៨ នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានរួចដោយសារទឹក ២១ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នាសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្រុលរបស់រូបសាច់ចេញទេ គឺជាសេចក្តីសន្តិភាពរបស់បញ្ញាចិត្តដ៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូ វិគ្រិស្តទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ២២ដែលទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះ ទាំងមានពួកទេវតា ពួកមានអំណាច និងពួកមានឥទ្ធិប្បទិទាំងប៉ុន្មាន ចុះចូលនឹងទ្រង់ដែរ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នោះដែលព្រះគ្រិស្តទ្រង់បានរងទុក្ខក្នុងសាច់ឈាម ជំនួសយើងរួចហើយ នោះត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតដូច្នោះដែរ ទុកជាគ្រឿងការពារខ្លួន ដ្បិតអ្នកណាដែលបានរងទុក្ខក្នុងសាច់ឈាម នោះបានឈប់ខាងឯអំពើបាបហើយ ២ដើម្បីកុំឱ្យបង់ពេលដែលសល់ និងរស់នៅខាងសាច់ឈាម តាមតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទៀតឡើយ គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ៣ដ្បិតដែលពីដើម យើងរាល់គ្នាបានធ្វើតាមបំណងចិត្តរបស់សាសន៍ដទៃ ទាំងដើរក្នុងសេចក្តីអាសអាភាស ការស្រើបស្រាល ការចំណូលស្រា ស៊ុយីកជ្រុល ការប្រមឹក និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដែលសុទ្ធតែខុសច្បាប់ នោះល្មមដល់យើងហើយ ៤គេក៏ឆ្ងល់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនរត់ទៅ តាមសេចក្តីខូចអាក្រក់ដ៏ហូរហៀរ ជាមួយនឹងគេដែរ បានជាគេប្រមាថដល់អ្នករាល់គ្នា ៥តែគេនឹងត្រូវរាប់រៀបទូលដល់ព្រះវិញ ដែលទ្រង់រៀបនឹងជំនុំជំរះ ទាំងមនុស្សរស់នឹងមនុស្សស្លាប់ ៦ហេតុនោះបានជា បានផ្សាយដំណឹងល្អទៅមនុស្ស ដែលស្លាប់ហើយដែរ ដើម្បីឱ្យគេត្រូវជាប់ជំនុំជំរះខាងឯសាច់ឈាម តាមបែបមនុស្ស តែឱ្យគេប ានរស់ខាងឯវិញ្ញាណតាមព្រះវិញ ។

ពីរឯចុងបំផុតនៃរបស់ទាំងអស់ នោះជិតដល់ហើយដូច្នោះ ចូរឱ្យមានគំនិតនឹងឆឹង ហើយចាំយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានចុះ ៨តែមុនដំបូងបង្អស់ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ឱ្យអស់ពីចិត្ត ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់ និងគ្របបាំងអំពើបាបជាអនេកអនន្ត ៩ចូរប្រព្រឹត្តនឹងគ្នាដោយសេចក្តីចៅវៅ ឥតមានក្តញ់ត្តែរឡើយ ១០គឺដោយខំបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលគ្រប់គ្នាបានទទួលមក ទុកដូចជាអ្នកចែកចាយយ៉ាងល្អ នៃព្រះគុណដ៏បែកជាច្រើនផ្លូវវិញ ១១បើអ្នកណាអធិប្បាយ នោះត្រូវតែអធិប្បាយ ដូចជាអ្នកដែលបញ្ចេញព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយបើអ្នកណាបំរើ នោះត្រូវបំរើដោយកំឡាំងដែលព្រះប្រទានឱ្យ

ដើម្បីឱ្យព្រះបានឡើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានសិរិល្អ និងព្រះចេស្ដានៅអស់កល្បជានិច្ចរៀបរាប់ទៅ អាម៉ែន ។

១២ពួកសួនភ្នំអើយ កុំឱ្យមានប្លែកក្នុងចិត្ត ដោយភ្លើងដីក្តៅក្រហាយ ដែលកំពុងតែល្បួងអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាកើតមានសេចក្តីចម្លែកនោះឡើយ ១៣ត្រូវអរសប្បាយវិញ ដោយព្រោះមានចំណែកក្នុងការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានត្រេកអររីករាយជាខ្លាំង ក្នុងកាលដែលសិរិល្អទ្រង់លេចមក ១៤បើសិនជាគេតិះដៀលអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ នោះមានពរហើយ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណដ៏មានសិរិល្អ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ទ្រង់សណ្តិតលើអ្នករាល់គ្នាហើយ ១៥កុំបីឱ្យអ្នករាល់គ្នាណាមួយរងទុក្ខទោស ដោយព្រោះសំឡាប់គេ ឬលួចគេ ឬធ្វើការអាក្រក់ ប្រស្បែកចូលក្នុងការរបស់អ្នកដទៃឡើយ ១៦តែបើរងទុក្ខ ដោយព្រោះជាពួកគ្រីស្ទានវិញ នោះកុំឱ្យខ្មាស ឱ្យសោះ ចូរសរសើរដំកើងដល់ព្រះ ដោយព្រោះនាមនោះវិញ ១៧ដ្បិតពេលវេលាដែលសេចក្តីជំនុំជំរះត្រូវចាប់ផ្តើមពីដំណាក់នៃព្រះទៅ នោះបានមកដល់ហើយ បើសិនជាចាប់តាំងពីយើងរាល់គ្នាជាមុនដូច្នោះ នោះតើចុងបំផុតរបស់ពួកអ្នក ដែលមិនជឿតាមដំណឹងល្អ នៃព្រះ នឹងបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ១៨បើមនុស្សសុចរិតបានរួច ដោយពិបាកផង នោះពួកទមិលល្មើ និងពួកមានបាបនឹងលេចមកនៅឯណា ១៩ដូច្នោះ ពួកអ្នកដែលរងទុក្ខ តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ នោះត្រូវធ្វើព្រលឹងខ្លួន ទុកនឹងព្រះដ៏បង្កបង្កើត ដែលទ្រង់ស្មោះទ្រង់ ដោយខ្លួនប្រព្រឹត្តការល្អចុះ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ឯពួកចាស់ទុំក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំ ដែលជាអ្នកចាស់ទុំដែរ ហើយជាស្រីបន្ទាល់ពីការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកមានចំណែកក្នុងសិរិល្អដែលត្រូវលេចមក ខ្ញុំសូមទូន្មានថា ២ចូរឃ្វាលហ្នឹងចៀមរបស់ព្រះ ដែលនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាចុះ ទាំងគ្រប់គ្រង ដោយស្ម័គ្រចិត្ត មិនមែនដោយបង្ខំទេ ក៏មិនមែនដោយចង់បានកំរៃដែរ គឺដោយគាប់ចិត្តវិញ ៣មិនមែនបែបដូចជាមានអំណាចលើទ្រព្យទេ គឺដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកំរូដល់ហ្នឹងចៀមវិញប៉ុណ្ណោះ ៤រួចកាលណាមេពួកអ្នកគង្វាលបានលេចមក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលភ្លងជ័យ ដែលមិនចេះស្រពោនឡើយ ។

៥ឯអ្នករាល់គ្នាដែលនៅក្មេង នោះត្រូវចុះចូលនឹងពួកចាស់ទុំដែរ ហើយត្រូវឱ្យគ្រប់គ្នាមានចិត្តសុភាព ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ពីព្រោះព្រះទ្រង់តែងតាំងនឹងមនុស្សអ្នកអោង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសារវិញ

៦ដូច្នោះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួន នៅក្រោមព្រះហស្តដ៏ពូកែរបស់ព្រះចុះ ដើម្បីឱ្យទ្រង់
រាងដំរើងអ្នករាល់គ្នាឡើង នៅវេលាកំណត់
៧ហើយចូរផ្ទេរគ្រប់ទាំងសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅលើទ្រង់
ដ្បិតទ្រង់តែងយកព្រះទ័យទុកដាក់នឹងអ្នករាល់គ្នា ។

៨ចូរឱ្យដឹងខ្លួន ហើយចាំយាមចុះ ព្រោះអារក្សដែលជាខ្លាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា
វាតែងដើរក្រវែល ទាំងគ្រហឹមដូចជាសិង្ហ ដើម្បីនឹងរកអ្នកណាដែលវានឹងត្របាក់លេចបាន ឥច្ចុរតស៊ូរនឹងវា
ដោយមានចិត្តជឿមាំមួន ទាំងដឹងថា ពួកបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ
គេកំពុងតែរងទុក្ខលំបាកដូចគ្នាដែរ ១០រីឯព្រះដ៏មានព្រះគុណសព្វគ្រប់ ដែលទ្រង់បានហៅយើងរាល់គ្នា
មកក្នុងសិរីល្អនៃទ្រង់ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះសូមទ្រង់មេត្តាប្រោស
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ទាំងចំរើនកំឡាំង ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនឡើង ក្នុងខណៈក្រោយដែល
រាងរងទុក្ខបន្តិច ១១សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា នៅអស់កល្បជានិច្ច ជារៀងរាល់ទៅ អាម៉ែន ។

១២ខ្ញុំបានសរសេរយ៉ាងខ្លី ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយសារអ្នកសីលវ័ន ដែលខ្ញុំរាប់ទុកជាបងប្អូន
ស្មោះត្រង់ពិត ដើម្បីនឹងទូន្មាន ហើយធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះគុណនៃព្រះដែលអ្នករាល់គ្នាកាន់ខ្ជាប់តាម
នោះជាព្រះគុណពិតប្រាកដហើយ ១៣ពួកជំនុំនៅក្រុងបាប៊ីឡូន ដែលទ្រង់បានរើស
តាំងជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ព្រមទាំងអ្នកម៉ាកុស ជាកូនខ្ញុំផង គេជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា
១៤សូមជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយចើបដ៏កើតអំពីចិត្តស្រឡាញ់ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តចុះ ។ អាម៉ែន ។

2 Peter

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រសីម៉ូន-ពេត្រុស ជាបារមី ហើយជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នក ដែល
រាងទទួលសេចក្តីជំនឿដ៏រីសេស ត្រូវគ្នានឹងយើងខ្ញុំដែរ ដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ជាព្រះ
ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ២សូមឱ្យព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត បានចំរើនដល់អ្នករាល់គ្នា
ឱ្យបានស្គាល់ព្រះ និងព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ៣ដ្បិតព្រះចេស្ដានៃព្រះបានផ្តល់
ឱ្យយើងរាល់គ្នាមានគ្រប់របស់ទាំងអស់ ខាងធម៌វិទ្យា និងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដោយយើងចុះ

ានស្គាល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ហៅយើងរាល់គ្នាមក ដោយសារសិរីល្អ និងសគុណរបស់ទ្រង់
៤ដែលដោយសារសេចក្តីទាំងនោះ ទ្រង់បានប្រទានសេចក្តីសន្យាដ៏ធំបំផុត ហើយវិសេសផង មកយើងរាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានចំណែកជានិស្ស័យនៃព្រះ ដោយសារសេចក្តីសន្យានោះឯង ដោយ
ានរួចពីសេចក្តីពុករលួយនៅក្នុងលោកិយនេះ ដែលកើតអំពីសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា ៥ហើយដោយហេតុនោះ
ានជាត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា បន្ថែមឱ្យមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ដែរ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីជំនឿបានទៀងត្រង់
ឱ្យសេចក្តីទៀតត្រង់បានដ៏រិះ ៦ឱ្យដ៏រិះបានចេះអត់សង្កត់ ឱ្យសេចក្តីអត់សង្កត់បានខ្ជាប់ខ្ជួន ឱ្យសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន
ានចេះគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ៧ឱ្យសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិ បានចេះរាប់អានគ្នាជាបងប្អូន ហើយ
ឱ្យសេចក្តីរាប់អានគ្នា បានសេចក្តីស្រឡាញ់ថែមទៀត ៨ដ្បិតបើមានសេចក្តីទាំងនោះចំរើនឡើង
ក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅទំនេរ ឬឥតផលខាងដំណើរស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាឡើយ ៩ពីព្រោះអ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីទាំងនោះ គឺឈ្មោះថាជាអ្នកខ្វាក់
មើលទៅឆ្ងាយមិនឃើញ ព្រមទាំងភ្លេចថា ព្រះបានសំអាតបាបដែលខ្លួនធ្វើពីដើមផង ១០ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ
គួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តឧស្សាហ៍វិញ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យដំណើរដែលទ្រង់ហៅ ហើយរើសតាំងអ្នករាល់គ្នា ៤
ានពិតប្រាកដឡើង បើប្រព្រឹត្តដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនដែលជំពប់ឡើយ
១១ដ្បិតយ៉ាងនោះនឹងមានផ្លូវបើកចំហ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងនគរដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច របស់ព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ។

១២ដូច្នោះ ខ្ញុំប្រុងប្រៀបនឹងរំលឹក ដល់អ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្តីទាំងនេះជានិច្ច ទោះបីអ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ហើយបានតាំងខ្ជាប់ខ្ជួន ក្នុងសេចក្តីពិត ដែលមានហើយក៏ដោយ
១៣ហើយកាលខ្ញុំនៅក្នុងត្រសាសនេះនៅឡើយ នោះខ្ញុំគិតថា ត្រូវឱ្យខ្ញុំដាស់តឿនរំលឹកដល់អ្នករាល់គ្នាជាដរាប
១៤ដោយដឹងថា វេលាដែលខ្ញុំត្រូវដោះត្រសាលនេះចេញ នោះដល់ឆាប់ហើយ ដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំ ១៥មួយទៀតខ្ញុំនឹងប្រឹងរំលឹករាល់ពេលវេលា ឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ាននឹកចាំពីសេចក្តីទាំងនេះ ក្រោយដែលខ្ញុំទៅបាត់ដែរ ១៦ដ្បិតដែលយើងខ្ញុំបាន
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងដំណើរដែលទ្រង់យាងមក
នោះមិនមែនតាមរឿងព្រេងប្រឌិតដោយដ៏រិះនោះទេ គឺយើងខ្ញុំជាស្រុបស្រាស់ ដែលបានឃើញប
ន្ទានុភាពរបស់ទ្រង់ជាក់នឹងភ្នែកវិញ ១៧ដ្បិតទ្រង់បានល្បីព្រះនាម និងសិរីល្អពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា
ក្នុងកាលដែលមានពួសំឡេងពីសិរីល្អដ៏ប្រសើរឧត្តម មានបន្ទូលមកទ្រង់ថា "នេះជាកូនស្នូនភ្នាអញ
ជាទីគាប់ចិត្តអញណាស់" ១៨យើងខ្ញុំបានពួសំឡេងនោះមកពីលើមេឃ

ក្នុងកាលដែលនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធជាមួយនឹងទ្រង់ ១៩ហើយយើងខ្ញុំមានពាក្យទំនាយដ៏ពិតជាង ដែលគួរ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាយកចិត្តទុកដាក់តាម ដូចជាតាមចង្កៀងដែលភ្នំក្នុងទីងងឹត ទាល់តែថ្ងៃភ្លឺឡើង
ហើយផ្កាយព្រឹករះឡើងក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ២០ដោយដឹងសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា
គ្មានពាក្យទំនាយណាក្នុងគម្ពីរ ដែលស្រាយបានតាមតែចិត្តនោះឡើយ ២១ដ្បិតសេចក្តីទំនាយមិនដែលមក
ដោយបំណងចិត្តមនុស្សទេ គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានទាយ
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បណ្តាលវិញ ។

ជំពូក ២

២ ១តែកាលពីដើម មានហោរាក្លែងក្លាយ នៅក្នុងពួកជន ដូចជានឹងមានគ្រូក្លែងក្លាយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ
គេនឹងលួចនាំបញ្ចូលបក្សពួកដែលបង្កូចបំផ្លាញ គេមិនព្រមស្គាល់ព្រះដ៏ជាម្ចាស់ ដែលបានលោះគេនោះឡើយ
ក៏នាំសេចក្តីវិនាសដ៏ធ្ងន់រហ័សឱ្យមកលើខ្លួនផង ២នឹងមានមនុស្សជាច្រើនទៅតាមផ្លូវវិនាសរបស់គេ
នោះផ្លូវពិតនឹងត្រូវសេចក្តីប្រមាថមើលងាយ ដោយព្រោះគេដែរ ៣ហើយដោយគេមានចិត្តលោភ
នោះគេនឹងប្រើអ្នករាល់គ្នាឱ្យបានចំណេញ ដោយពោលពាក្យបញ្ឆោតបំពោត តែតាំងពីយូរមកហើយ
សេចក្តីជំនុំជំរះគេមិននៅស្ងៀមស្ងាត់ទេ ហើយសេចក្តីហិនវិនាសរបស់គេក៏មិនងាយងោកដែរ ។

៤ដ្បិតបើសិនជាព្រះមិនបានប្រណិ ដល់ពួកទេវតា ដែលបានធ្វើអំពើបាប គឺទ្រង់ចេ
រាទំលាក់ទៅក្នុងជង្កុកជ្រៅបំផុត ឱ្យជាប់ច្រវាក់នៃសេចក្តីងងឹត ទាំងឃុំទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះវិញ
៥ហើយបើទ្រង់មិនបានប្រណិដល់លោកិយពិចាស់បុរាណ ក្នុងកាលដែលទ្រង់បានធ្វើ
ឱ្យទឹកជំនុំចំពួកមនុស្សទមិលល្មើស តែបានជួយសង្គ្រោះលោកណូអេទាំងអស់គ្នាមាន ៨ នាក់
ដែលលោកជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុចរិត ៦ហើយបើទ្រង់បានបញ្ជោះក្រុងសំដុម និងក្រុងកូម្វិរ៉ា
ឱ្យទៅជាដែន ទាំងកាត់ទោស ឱ្យត្រូវហិនវិនាសសាបសូន្យទៅ ទុកជាគំរូដល់ពួកមនុស្សតទៅមុខ
ដែលគិតរស់នៅដោយសេចក្តីទមិលល្មើស ៧តែបានប្រោសលោកឡុត ជាអ្នកសុចរិតឱ្យរួចវិញ
ដែលលោកមានចិត្តព្រួយលំបាក ដោយព្រោះកិរិយាខូចអាក្រក់របស់មនុស្សទាំងច្បាប់ទាំងនោះ
៨ដ្បិតអ្នកសុចរិតនោះ ដែលនៅជាមួយនឹងគេ ក៏កើតទុក្ខក្នុងចិត្តសុចរិតរបស់លោករាល់តែថ្ងៃ ដោយបានឮ
ហើយឃើញការទទឹងច្បាប់ ដែលគេប្រព្រឹត្តធ្វើ ៩បើដូច្នោះឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចេះប្រ
ាសមនុស្សដែលគោរពប្រតិបត្តិដល់ទ្រង់ ឱ្យរួចពីសេចក្តីល្ងង់ ហើយនឹងឃុំទុកមនុស្សទុច្ចរិត
សំរាប់នឹងធ្វើទោសក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះវិញ ១០ពីពួកអស់អ្នកដែលដើរតាមសាច់ឈាមជាដើម

ដែលគេមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខាងការស្នាក់ក្រោក ហើយក៏មើលងាយដល់អស់ទាំងអំណាចត្រួតត្រាដែរ
គេជាពួកព្រហ្មណ៍ មានក្បាលរឹង ដែលមិនខ្លាចនឹងជេរប្រមាថដល់ទាំងពួកប្រសើរឧត្តមផង
១១ដែលពួកទេវតាដ៏មានកំឡាំង មានប្ញទ្ធិលើសជាងគេទៅទៀត ក៏មិនហ៊ានប្រមាថដល់ពួកនោះ
នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ឡើយ ១២តែដោយព្រោះគេជេរប្រមាថដល់ការដែលគេមិនស្គាល់
នោះគេនឹងត្រូវវិនាសបាត់ក្នុងការខូចអាក្រក់របស់គេអស់រលីង ដូចជាសត្វតិរច្ឆាន ដែលកើតមកសំរាប់តែ
ឱ្យគេចាប់ ហើយកាប់សំឡាប់ប៉ុណ្ណោះដែរ ១៣គេហៀបនឹងទទួលរងនូវការទុច្ចរិត
គេជាពួកអ្នកដែលរាប់ការស្រើបស្រាលនៅពេលថ្ងៃ ទុកជាការត្រេកអរសប្បាយ គេជាស្នាមប្រឡាក់
ហើយជាសេចក្តីស្នាក់ក្រោក គេត្រេកអរដោយសេចក្តីបញ្ឆោតរបស់ខ្លួន
ក្នុងពេលកំពុងដែលគេស៊ីល្បែងជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ១៤គេមានចិត្តនឹកឃើញតែស្រីសំផឹង
គេមិនចេះលែងធ្វើបាបឡើយ ក៏បិទនុយចាប់ព្រលឹងមនុស្សដែលមិនខ្ជាប់ខ្ជួន
ហើយមានចិត្តធ្លាប់ខាងសេចក្តីលោភ គឺជាមនុស្សដែលត្រូវបណ្តាសា ១៥គេបានបោះបង់ចោលផ្លូវឡើងត្រង់
ហើយវង្វេងទៅតាមផ្លូវរបស់ហោរាបាឡាមជាកូនបេអិរ ដែលស្រឡាញ់កំរៃនៃការទុច្ចរិត
១៦តែគាត់ត្រូវបន្ទោស ដោយព្រោះការរំលងរបស់គាត់ ដោយសត្វព្រនាក់គ បាននិយាយជាសំឡេងមនុស្ស
ទាំងឃាត់ឃាំងសេចក្តីចំកូតរបស់គាត់ ១៧ពួកអ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែជារន្ធទឹកខ្សោះ
ជាពពកដែលខ្យល់ព្យុះបក់ផាត់ ដែលសេចក្តីងងឹតសូន្យយឹង បានបំរុងទុកឱ្យគេអស់កល្បជានិច្ច
១៨ដ្បិតគេនិយាយសេចក្តីអំនួតអួតយ៉ាងសំបើម ទាំងបិទនុយដែលប្រកបដោយសេចក្តីសំរើបខាងសាច់ឈាម
និងសេចក្តីខូចអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីចាប់ពួកអស់អ្នក ដែលទើបតែនឹងរួចចេញពីពួកវង្វេង ១៩ទាំងសន្យា
ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានសេរីភាពផង តែខ្លួនគេក៏នៅជាប់ជាបារបំរើរបស់សេចក្តីពុករលួយវិញ
ដ្បិតបើអ្នកណាត្រូវគេបង្ក្រាបខ្លួន នោះត្រូវនៅជាប់ជាបារបំរើរបស់អ្នកនោះហើយ ២០ពីព្រោះក្រោយដែលច
ានរួចពីសេចក្តីស្នាក់ក្រោក របស់លោកិយនេះ ដោយបានស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះហើយ បើអ្នកណាត្រឡប់ទៅជាជាប់ទាក់ទិន ឱ្យសេចក្តីទាំងនោះបានបង្ក្រាបខ្លួនវិញ
នោះសណ្ឋានក្រោយរបស់អ្នកនោះ បានអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត ២១ដ្បិតបើមិនបានស្គាល់ផ្លូវសុចរិតសោះ
នោះជាជាងឱ្យបានស្គាល់រួចបែរចេញពីសេចក្តីបញ្ឆោតបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រគល់មកហើយនោះវិញ
នោះសណ្ឋានក្រោយរបស់អ្នកនោះវិញ ២២តែមានការកើតមកដល់គេ ដូចជាពាក្យទំនៀមពិតដែលថា "ផ្អែច
ានត្រឡប់ទៅស៊ីកំអូតវាងជ្រូកញីដែលគេលាងស្អាតហើយ បានទៅនឿលនៅក្នុងខ្នាចវិញ" ។

ជំពូក ៣

៣ ១៧ ឡូរ៉ូនេះ ពួកសួនភ្នាអើយ ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រទី ២ នេះផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលក្នុងសំបុត្រទាំង ៣ ច្បាប់ ខ្ញុំបានរំលឹកដល់ត្រឡប់ត្រឡាវិញនូវសិទ្ធិស្ថាប័នស្ថាប័នរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ២ដើម្បីឱ្យបាននឹកចាំ ពីអស់ទាំងសេចក្តីដែលពួកហោរាបរិសុទ្ធបានទាយកាលពីដើម និងពីសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលបងប្អូនបានឮដោយសារយើងខ្ញុំ ជាពួកសាវ័ក ៣ដោយដឹងសេចក្តីនេះជាមុនថា នៅជាន់ក្រោយនិងមានមនុស្សចម្រើនមក ដែលគេដើរតាមសេចក្តីបង្ហាញរបស់គេ ទាំងចម្រើនឡើយថា ៤តើសេចក្តីសន្យាពីព្រះអង្គយាងមកនៅឯណា ដ្បិតតាំងពីពួកព្រះយេស៊ូវក៏ដេកលក់ទៅនោះគ្រប់ទាំងអស់នៅតែដដែល ដូចជាពិភពលោកិយរៀងមកដែរ ៥ពីព្រោះគេចង់បំភ្លេចថា ពីចាស់បុរាណមានផ្ទៃមេឃ ក៏មានដីដុះចេញពីទឹក ហើយនៅក្នុងទឹកផង ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ៦រួចមកលោកិយត្រូវទឹកនោះជន់លិចបំផ្លាញទៅ ៧តែផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនៅជាន់នេះ ៨ រាបរុងទុកដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះ ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ៩សំរាប់ឱ្យភ្លើងឆេះវិញ ហើយបំផ្លាញមនុស្សមិលលើសចេញ ៨តែពួកសួនភ្នាអើយ កុំឱ្យភ្លេចសេចក្តី ១ នេះឡើយ គឺថា នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ១ ថ្ងៃទុកដូចជា ១ ពាន់ថ្ងៃ ហើយ ១ ពាន់ឆ្នាំក៏ទុកដូចជា ១ ថ្ងៃដែរ ៩ព្រះអម្ចាស់មិនផ្អាកសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ដូចជាមានអ្នកខ្លះគិតស្មាននោះទេ គឺទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់នឹងយើងរាល់គ្នាវិញ ដោយមិនចង់ឱ្យអ្នកណាមួយវិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានប្រើចិត្តវិញ ១០រីឯថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងមកដូចជាចោរឃ្នង នៅថ្ងៃនោះផ្ទៃមេឃនឹងបាត់ទៅ ដោយសូរគ្រាំគ្រង ឯធាតុសព្វសារពើនឹងរលាយទៅ ដោយកំដៅដ៏ក្រៃលែង ហើយផែនដីនឹងការសព្វសារពើនឹងត្រូវឆេះអស់រលីងទៅ ។

១១ចុះដែលរបស់ទាំងនោះនឹងត្រូវរលាយទៅ នោះតើគួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តបែបយ៉ាងណាវិញ ក្នុងកិរិយាបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិ ១២ទាំងទន្ទឹងចាំ ហើយខំជួយឱ្យថ្ងៃនៃព្រះឆាប់មកដល់ផង ដែលនៅថ្ងៃនោះផ្ទៃមេឃនឹងឆេះរលាយអស់ ហើយធាតុសព្វសារពើនឹងរលាយទៅ ដោយកំដៅដ៏ក្រៃលែងដូច្នោះ ១៣តែតាមសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ នោះយើងរាល់គ្នាទន្ទឹងចាំផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី ដែលមានសុទ្ធតែសេចក្តីសុចរិតវិញ ១៤ដូច្នោះ ឱពួកសួនភ្នាអើយ ដែលទន្ទឹងចាំសេចក្តីទាំងនោះ ចូរមានចិត្តខុស្សាហ៍ ឱ្យទ្រង់បានឃើញអ្នករាល់គ្នា ជាឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាន ទាំងមានសេចក្តីមេត្រីផង ១៥ហើយត្រូវរាប់សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទុកជាសេចក្តីសង្គ្រោះ

ដូចជាប៉ុល ជាបងប្អូនស្នូលរបស់យើងខ្ញុំ បានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា តាមប្រាជ្ញាដែលព្រះបាទ
នាប្រទានមកលោកដែរ ១៦ដូចជាក្នុងគ្រប់ទាំងសំបុត្ររបស់លោក ដែលសុទ្ធតែសំដែងពីសេចក្តីទាំងនេះ
នោះមានសេចក្តីខ្លះដែលពិបាកយល់ ហើយពួកអ្នកខ្លោល្ងង់ នឹងពួកមិនខ្ជាប់ខ្ជួន គេបង្វែរន័យសេចក្តីទាំងនោះ
ដូចជាគេបង្វែរមតិម្តិរឯទៀតដែរ ឱ្យខ្លួនគេត្រូវវិនាស ។

១៧ដូច្នោះ ពួកស្នូលភ្នំអើយ ចូរប្រយ័ត្ន ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីនោះជាមុនហើយ
ក្រែងលោកធ្លាក់ពីសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់អ្នករាល់គ្នាចេញ
ដែលបណ្តោយតាមសេចក្តីវង្វេងរបស់ពួកទទឹងច្បាប់នោះ ១៨ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាចំរើនឡើងក្នុងព្រះគុណ
ហើយក្នុងការស្គាល់ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ហើយក្នុងការស្គាល់ដល់ព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា សូមឱ្យទ្រង់បានសិរិល្អនៅជាន់ឥឡូវនេះ
ដរាបដល់អស់កល្បជានិច្ច ។ អាម៉ែន ។

1 John

ជំពូក ១

១ ១ឯសេចក្តីដែលមានតាំងពីដើមមក ដែលយើងខ្ញុំបានឮ ហើយភ្នែកបានឃើញ ក៏បានមើល ហើយដៃ
បានប៉ះពាល់ ខាងព្រះបន្ទូលនៃជីវិត ២(ដ្បិតព្រះដ៏ជាជីវិត ទ្រង់បានលេចមកហើយ យើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់
ក៏ធ្វើជាទីបន្ទាល់ ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ពីជីវិតនោះដ៏រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដែលពីដើមស្ថិតនៅនឹងព្រះវរបិតា ហើយបានលេចមកឱ្យយើងខ្ញុំឃើញ) ៣ដូច្នោះ សេចក្តីដែលយើងខ្ញុំ
បានឃើញ ហើយឮនោះ យើងខ្ញុំប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រកបនឹងយើងខ្ញុំដែរ
រីឯសេចក្តីប្រកបរបស់យើងខ្ញុំ នោះគឺប្រកបនឹងព្រះវរបិតា ហើយនិងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រាទ្រង់
៤យើងខ្ញុំក៏សរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់អ្នករាល់គ្នា
បានពោរពេញឡើង ។

៥នេះជាដំណឹង ដែលយើងខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ ហើយក៏ប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា គឺថា ព្រះទ្រង់ជាពន្លឺភ្លឺ
គ្មានសេចក្តីងងឹតណា នៅក្នុងទ្រង់សោះ ៦បើសិនជាយើងរាល់គ្នាថា
យើងមានសេចក្តីប្រកបនឹងទ្រង់តែដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតវិញ នោះឈ្មោះថាយើងកុហក
ហើយមិនប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតទេ ៧តែបើយើងរាល់គ្នាដើរក្នុងពន្លឺវិញ ដូចជាទ្រង់ក៏គង់ក្នុងពន្លឺដែរ

នោះយើងមានសេចក្តីប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ក៏សំអាតយើងរាល់គ្នា ពីគ្រប់អំពើបាបទាំងអស់ ៨បើសិនជាយើងថា យើងគ្មានបា
បសោះ នោះឈ្មោះថាយើងបញ្ជាក់ដល់ខ្លួន ហើយសេចក្តីពិតមិនស្ថិតនៅក្នុងយើងទេ ៩បើយើងលន់តូច
បារិវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឱ្យយើង
ហើយនិងសំអាតយើង ពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង ១០បើយើងថា យើងមិនដែលធ្វើបាបសោះ
នោះឈ្មោះថាយើងធ្វើឱ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់មិននៅក្នុងយើងទេ ។

ជំពូក ២

២ ១កូនតូច ១ រាល់គ្នាអើយ ដែលខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះផ្ញើមក នោះដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាបទៀត
តែបើសិនជាអ្នកណាភ្នាក់ធ្វើបាបវិញ នោះយើងមានព្រះដ៏ជាន់ថ្មយ ១ អង្គហើយ
ដែលទ្រង់គង់នៅចំពោះព្រះវរបិតា គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏សុចរិត ២ដែលទ្រង់ជាដង្វាយធួននឹងបា
បយើងរាល់គ្នា មិនត្រឹមតែបាបរបស់យើងរាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ គឺនឹងបាបរបស់លោកិយទាំងមូលដែរ ។

- ៣យើងរាល់គ្នាដឹងថា យើងស្គាល់ទ្រង់ ដោយសារសេចក្តីនេះ
គឺដោយយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ៤អ្នកណាដែលថា បានស្គាល់ទ្រង់ តែមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់ទេ
អ្នកនោះឈ្មោះថាអ្នកកុហក ហើយសេចក្តីពិតមិននៅក្នុងអ្នកនោះឡើយ
៥តែអ្នកណាដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់វិញ នោះប្រាកដជាសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះបានពេញខ្នាត
នៅក្នុងអ្នកនោះហើយ គឺដោយសេចក្តីនោះឯង ដែលយើងដឹងថា យើងនៅក្នុងទ្រង់
៦អ្នកណាដែលថាខ្លួននៅក្នុងទ្រង់ នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តដូចជាទ្រង់ដែរ ។

៧ពួកសួនភ្នាអើយ សេចក្តីដែលខ្ញុំសរសេរ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនជាបញ្ញត្តិថ្មីទេ
គឺជាបញ្ញត្តិចាស់ដដែល ដែលអ្នករាល់គ្នាមានតាំងពីដើមមក ឯបញ្ញត្តិចាស់នោះ គឺជាព្រះបន្ទូល
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮហើយ ៨ខ្ញុំសរសេរបញ្ញត្តិ ១ ថ្មីទៀត ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ជាសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងទ្រង់ ហើយក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិតសេចក្តីងងឹតកំពុងតែបាត់ទៅ ហើយពន្លឺដ៏ពិតប
រាស្ត្រឡើង ៩អ្នកណាដែលថា ខ្លួននៅក្នុងពន្លឺ តែស្អប់ដល់បងប្អូន នោះឈ្មោះថានៅក្នុងសេចក្តីងងឹត
ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ១០ឯអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនខ្លួន នោះតែងនៅក្នុងពន្លឺវិញ
ហើយនៅក្នុងអ្នកនោះគ្មានហេតុណា នឹងបង្អាក់បង្អង់ចិត្តឡើយ ១១តែអ្នកណាដែលស្អប់ដល់បងប្អូន
នោះឈ្មោះថា នៅក្នុងសេចក្តីងងឹតវិញ ក៏ដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត ហើយមិនដឹងជាខ្លួនទៅឯណាផង

ពីព្រោះសេចក្តីឯងនោះបានបំបាំងភ្នែកហើយ ។

១២កូនតូច ១ រាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះទ្រង់បានអត់ទោសច
របរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ដោយយល់ដល់ព្រះនាមទ្រង់ ១៣ឪពុករាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ពីព្រោះបានស្គាល់ព្រះ ដែលទ្រង់គង់នៅតាំងពីដើមរៀងមក កំឡោះរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ពីព្រោះបានឈ្នះមេកំណាចហើយ ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះច
ានស្គាល់ព្រះដែលគង់នៅតាំងពីដើមរៀងមក កំឡោះរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ពីព្រោះមានកំឡាំង ហើយព្រះបន្ទូលក៏ស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានឈ្នះ មេកំណាចហើយ ១៥កុំ
ឱ្យស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់អ្វីដែលនៅក្នុងលោកិយនេះឱ្យសោះ បើអ្នកណាស្រឡាញ់លោកិយ
អ្នកនោះគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្លួនឡើយ ១៦ដ្បិតអស់ទាំងសេចក្តី
ដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ គឺជាសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់សាច់ឈាម និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ភ្នែក
ហើយសេចក្តីអំនួតរបស់ជីវិត នោះមិនកើតមកពីព្រះវរបិតាទេ គឺមកតែពីលោកិយនេះវិញ
១៧លោកិយនេះ នឹងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់វា នោះកំពុងកន្លងទៅ តែអ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រហ្មបូជ័យព្រះ
នោះនឹងនៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ។

១៨ក្មេងរាល់គ្នាអើយ នេះជាពេលម៉ោងក្រោយបង្អស់ហើយ
សព្វថ្ងៃនេះកើតមានពួកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើន ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឮហើយថា
អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទត្រូវមក ហេតុនោះបានជាយើងដឹងថា នោះជាពេលម៉ោងក្រោយបង្អស់ ១៩គេច
ានចេញពីពួកយើងទៅ តែមិនមែនជាពួកយើងទេ ដ្បិតបើគេជាពួកយើងមែន នោះនឹងច
ាននៅជាប់ជាមួយនឹងយើងហើយ តែដែលគេបានចេញទៅ នោះដើម្បីនឹងសំដែងពីគេថា
គ្រប់គ្នាមិនមែនជាពួកយើងទេ ២០រីឯអ្នករាល់គ្នា បានព្រះដ៏បរិសុទ្ធចាក់លាបឱ្យហើយ
ក៏ចេះគ្រប់ទាំងអស់ផង ២១ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមក មិនមែនដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់សេចក្តីពិតទេ
គឺដោយព្រោះបានស្គាល់ហើយ ក៏ដឹងថា គ្មានសេចក្តីភូតភរណាកើតពីសេចក្តីពិតនោះឡើយ
២២តើអ្នកណាជាអ្នកកុហក បើមិនមែនជាអ្នកដែលប្រកែកថា ព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទនោះទេ
អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាផង
អ្នកនោះហើយជាអ្នកដែលទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ២៣ឯអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា
នោះក៏គ្មានព្រះវរបិតាដែរ តែអ្នកណាដែលព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏គ្មានព្រះវរបិតាដែរ
តែអ្នកណាដែលព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មានទាំងព្រះវរបិតាផង ២៤ដូច្នោះ ចូរ

ឱ្យសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីដើមមក បាននៅជាប់ក្នុងខ្លួនចុះ បើសិនជាសេចក្តីដែលឮតាំងពីដើមមក បាននៅជាប់ក្នុងអ្នករាល់គ្នាមែន នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាប់ក្នុងព្រះរាជបុត្រា ហើយក្នុងព្រះវរបិតាដែរ ២៥នេះហើយ ជាសេចក្តីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងយើងរាល់គ្នា គឺជាជីវិតដ៏រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

២៦ខ្ញុំបានសរសេរឆ្លើមកអ្នករាល់គ្នា ពីដំណើរនៃពួកអ្នកដែលនាំអ្នករាល់គ្នាឱ្យរង្វេង ២៧រីងដំណើរដែលទ្រង់ចាក់លាបឱ្យ នោះក៏នៅចាក់លាបឱ្យ នោះក៏នៅជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នាពិត ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវការ ឱ្យអ្នកណាបង្រៀនពីការអ្វីទេ ប៉ុន្តែដូចជាដំណើរចាក់លាបនោះ ឬ បានបង្រៀនពីគ្រប់ការទាំងអស់ ហើយមិនមែនជាសេចក្តីកំភូតទេ គឺជាសេចក្តីពិតវិញ នោះត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅជាប់ក្នុងទ្រង់ចុះ តាមដែលដំណើរនោះបានបង្រៀនមក ២៨ហើយឥឡូវនេះ ពួកកូនតូច ១ អើយ ចូរនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ចុះ ដើម្បីកាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងខ្ញុំនឹងមានចិត្តក្លាហាន ឥតត្រូវការនឹងខ្មាសនៅចំពោះទ្រង់ ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកនោះឡើយ ២៩បើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ទ្រង់សុចរិត នោះត្រូវតែយល់ឃើញថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសុចរិតនោះ គេបានកើតពីទ្រង់មកដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១មើល សេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងណាហ្ន៎ ដែលព្រះវរបិតាបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នា ឱ្យយើងបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះដូច្នោះ គឺដោយហេតុនោះបានជាលោកិយមិនស្គាល់យើងទេ ពីព្រោះមិនស្គាល់ទ្រង់ដែរ ២ពួកសួនភ្លាអើយ ឥឡូវនេះ យើងរាល់គ្នាជាកូនព្រះហើយ តែដែលយើងរាល់គ្នានឹងបានទៅយ៉ាងណាទៀត នោះមិនទាន់សំដែងមកនៅឡើយ ប៉ុន្តែ យើងដឹងថា កាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងនឹងបានដូចជាទ្រង់ ដ្បិតដែលទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់យ៉ាងនោះឯង ៣អស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងនេះដល់ទ្រង់ នោះក៏តែងជំរះសំអាតចិត្តខ្លួន ឱ្យដូចទ្រង់ដែលស្អាតដែរ ៤អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបវិញ នោះក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តរំលងក្រិត្យវិន័យដែរ ដ្បិតអំពើបានជាការរំលងក្រិត្យវិន័យហើយ ៥អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ថាទ្រង់បានលេចមក ដើម្បីនឹងដោះបាបយើងចេញ ហើយក៏នៅក្នុងទ្រង់ នោះគ្មានបាបសោះ ៦អស់អ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ នោះមិនដែលធ្វើបាបទេ តែពួកអ្នកដែលធ្វើបាបវិញ គេមិនបានឃើញទ្រង់ឡើយ ក៏មិនស្គាល់ទ្រង់ផង ។

៧កូនតូច ១ រាល់គ្នាអើយ ចូរកុំឱ្យអ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នារង្វេងឡើយ

អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិត នោះឈ្មោះថាសុចរិតហើយ ដូចជាទ្រង់ក៏សុចរិតដែរ
៨តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបវិញ នោះគឺមកពីអារក្សទេ ពីព្រោះអារក្សបានធ្វើបាប
ចាត់តាំងពីដើមរៀងមក ដោយហេតុនោះបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានលេចមក
គឺដើម្បីនឹងបំផ្លាញការរបស់អារក្សចេញ ៩អស់អ្នកណាដែលកើតពីព្រះ នោះមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ
ពីព្រោះពូជព្រះនៅក្នុងអ្នកនោះឯង បានជាពុំអាចនឹងធ្វើបាបឡើយ ដ្បិតបានកើតពីព្រះមក
១០គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលនឹងសំគាល់ថាជាពួកកូនព្រះ ឬពួកកូណាអារក្សទៅបាន
ឯអ្នកណាដែលមិនប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិត ហើយមិនស្រឡាញ់ដល់បងប្អូន នោះមិនមែនមកពីព្រះទេ
១១ដ្បិតនេះឯងជាសេចក្តី ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីដើមរៀងមក គឺថា ត្រូវ
ឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ១២មិនមែនដូចជាការអ៊ឹង ដែលកើតពីមេកំណាចមក ហើយចុ
ានសំឡាប់ប្អូនខ្លួននោះឡើយ ចុះតើហេតុអ្វីបានជាសំឡាប់ប្អូន គឺពីព្រោះតែការរបស់គាត់សុទ្ធតែអាក្រក់
ហើយការរបស់ប្អូនសុទ្ធតែល្អវិញប៉ុណ្ណោះ ។

១៣បងប្អូនអើយ បើលោកិយស្អប់អ្នករាល់គ្នា នោះកុំឱ្យឆ្ងល់ឡើយ ១៤យើងរាល់គ្នាដឹងថា យើងចុ
ានកន្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតហើយ ពីព្រោះយើងស្រឡាញ់ដល់ពួកបងប្អូន
ឯអ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូន អ្នកនោះជាអ្នកនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្លាប់នៅឡើយ
១៥អ្នកណាដែលមានចិត្តស្អប់ដល់បងប្អូន នោះឈ្មោះថា ជាអ្នកសំឡាប់គេ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ
ថាគ្មានអ្នកសំឡាប់គេណាមួយ ដែលមានជីវិតដ៏រស់អស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងខ្លួនឡើយ
១៦ដោយសារសេចក្តីនេះ យើងរាល់គ្នាបានស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់ គឺដោយទ្រង់បានសូ

ប្តូរព្រះជន្មទ្រង់ជំនួសយើង ដូច្នោះ គួរឱ្យយើងប្តូរជីវិតយើងជំនួសបងប្អូនដែរ
១៧បើអ្នកណាមានភោគសម្បត្តិរបស់លោកិយនេះ ហើយឃើញបងប្អូនណាដែលខ្វះខាត
តែមិនចេះអាណិតមេត្តាសោះ នោះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ បានស្ថិតនៅក្នុងអ្នកនោះបាន ។

១៨ពួកកូនតូច ៗ អើយ យើងមិនត្រូវស្រឡាញ់ ដោយពាក្យសំដី ឬដោយបបួរមាត់ប៉ុណ្ណោះឡើយ
គឺដោយការប្រព្រឹត្ត និងសេចក្តីពិតវិញ ១៩គឺយ៉ាងនោះឯងដែលយើងនឹងដឹងថា យើងកើតមកពីសេចក្តីពិត
ហើយយើងនឹងបានកំឡាចិត្ត នៅចំពោះទ្រង់ផង ២០ដ្បិតបើសិនជាចិត្តយើងចោទប្រកាន់ខ្លួន
នោះព្រះទ្រង់ធំជាងចិត្តយើងទៅទៀត ហើយក៏ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ផង ២១ពួកស្នូនភ្នាអើយ
បើចិត្តយើងមិនចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួនទេ នោះយើងមានសេចក្តីក្លាហាន នៅចំពោះព្រះ
២២ហើយទោះបីយើងសូមអ្វីពីទ្រង់ក៏ដោយ គង់តែនឹងបានសំរេច ពីព្រោះយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់

ហើយក៏ប្រព្រឹត្តការដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ទ្រង់ដែរ ២៣ឯបញ្ញត្តិទ្រង់នោះ គឺថា ត្រូវ
ឱ្យយើងជឿដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ហើយត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក
ដូចជាទ្រង់បានបង្ហាត់មកហើយ ២៤អ្នកណាដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់ នោះឈ្មោះថានៅជាប់ក្នុងទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ យើងដឹងថា ទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដែលទ្រង់ប្រទានមក ។

ជំពូក ៤

៤ ១ពួកស្នូនភ្នាអើយ កុំឱ្យជឿគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណឡើយ ចូរល្ងង់វិញ្ញាណទាំងអស់វិញ ដើម្បីឱ្យ
ានដឹងជាមកពីព្រះ ឬមិនមែន ដ្បិតមានហោរាក្លែងក្លាយជាច្រើនកើតមក ក្នុងលោកិយនេះហើយ
២យើងនឹងសំគាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដូច្នោះ គឺអស់ទាំងវិញ្ញាណណាដែលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺវិញ្ញាណនោះហើយ ដែលមកពីព្រះ ៣តែវិញ្ញាណណាដែលមិនព្រមថា ព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ នោះមិនមែនមកពីព្រះឡើយ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អាទទីងនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយថា ត្រូវមកតែឡូវនេះ ក៏នៅក្នុងលោកិយហើយ ៤ពួកកូនតូច ១ អើយ
អ្នករាល់គ្នាមកពីព្រះហើយ ហើយក៏ឈ្នះវិញ្ញាណទាំងនោះដែរ ពីព្រោះព្រះដែលគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា
នោះទ្រង់ធំជាងអានោះ ដែលនៅក្នុងលោកិយផង ៥ពួកនោះមកពីលោកិយទេ ដោយហេតុនោះ
ានជាគេនិយាយតាមភាពលោកិយ ជាអ្នកមកពីព្រះវិញ ហើយអ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះ នោះក៏ស្តាប់យើងខ្ញុំ
តែអ្នកណាដែលមិនមកពីព្រះទេ នោះមិនព្រមស្តាប់យើងខ្ញុំឡើយ គឺយ៉ាងនោះឯង
ដែលយើងនឹងស្គាល់វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត និងវិញ្ញាណនៃសេចក្តីខុសឆ្គងទៅបាន ។

៧ពួកស្នូនភ្នាអើយ យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះ
ឯអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះឈ្មោះថាមកពីព្រះ ហើយក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ
៨តែអ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះមិនស្គាល់ព្រះវិញ ពីព្រោះព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង
៩សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានសំដែងមក ឱ្យយើងខ្ញុំស្គាល់ ដោយទ្រង់ចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ ១
ឱ្យមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់ដោយសារទ្រង់ ១០នេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់
មិនមែនជាយើងបានស្រឡាញ់ព្រះនោះទេ គឺទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងវិញទេតើ ហើយ
ានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឱ្យមក ទុកជាដង្ហាយឱ្យចូននឹងបាបយើងរាល់គ្នាផង ១១ពួកស្នូនភ្នាអើយ បើព្រះ
ានស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នាជាខ្លាំងទាំងម៉្លេះ នោះត្រូវឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ

១២គ្មានអ្នកណាដែលឃើញព្រះឡើយ តែបើយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក នោះព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ បានពេញខ្នាតក្នុងយើងដែរ ១៣គឺយ៉ាងនោះឯងដែលយើងដឹងថា យើងនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងយើង ពីព្រោះទ្រង់ច្បាស់ បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកយើងរាល់គ្នា ១៤ហើយយើងបានឃើញ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះវរបិតា បានចាត់ព្រះរាជបុត្រាមក ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃមនុស្សលោក ។

១៥អ្នកណាដែលយល់ព្រមថា ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកនោះឈ្មោះថា មានព្រះគង់នៅក្នុងខ្លួនពិត ហើយខ្លួនក៏នៅក្នុងព្រះដែរ ១៦យើងរាល់គ្នាបានស្គាល់ ហើយក៏ជឿចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលព្រះទ្រង់បានដល់យើង ព្រះទ្រង់ជាតួសេចក្តីស្រឡាញ់ ឯអ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះក៏បាននៅជាប់ក្នុងព្រះ ហើយព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ ១៧គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលសេចក្តីស្រឡាញ់បានពេញខ្នាតក្នុងយើង ដើម្បីឱ្យយើងមានសេចក្តីក្លាហាននៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ដ្បិតដែលព្រះទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងរាល់គ្នាក៏យ៉ាងនោះ នៅក្នុងលោកិយនេះដែរ ១៨គ្មានសេចក្តីភ័យខ្លាចណា នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញ ពីព្រោះសេចក្តីភ័យខ្លាចតែជាប់មានសេចក្តីវេទនា ហើយអ្នកណាដែលមានសេចក្តីភ័យខ្លាច នោះមិនទាន់ច្បាស់ បានពេញខ្នាត ខាងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅឡើយទេ ១៩ឯយើងរាល់គ្នា យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ច្បាស់ ស្រឡាញ់យើងជាមុន ។

២០បើអ្នកណាថា ខ្លួនស្រឡាញ់ព្រះ តែស្តាប់ដល់បងប្អូនវិញ អ្នកនោះជាអ្នកកុហក ដ្បិតអ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូន ដែលបានមើលឃើញទៅហើយ នោះធ្វើដូចម្តេចឡើយ ឱ្យស្រឡាញ់ដល់ព្រះ ដែលមើលមិនឃើញទៅបាន ២១មួយទៀត យើងបានទទួលបញ្ញត្តិនេះពីព្រះមកថា អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់ព្រះ នោះត្រូវតែស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនដែរ ។

ជំពូក ៥

៥ ១អស់អ្នកណាដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះបានកើតពីព្រះមក ហើយអស់ទាំងអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះដ៏បង្កើតខ្លួនមក នោះក៏រមែងស្រឡាញ់ដល់អស់អ្នកឯទៀត ដែលកើតពីទ្រង់មកដែរ ២កាលណាយើងស្រឡាញ់ដល់ព្រះ ហើយកាន់តាមអស់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ៣ដ្បិតនេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ព្រះ គឺឱ្យយើងកាន់តាមអស់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់

ឯបញ្ញត្តិទ្រង់នោះមិនមែនជាបន្តក្នុងច្បាប់ទេ ៤ ពីព្រោះគ្រប់ទាំងអស់ដែលកើតពីព្រះមក នោះច
ានឈ្នះលោកិយហើយ ឯដ៏យជំនះដែលឈ្នះលោកិយ នោះគឺជាសេចក្តីជំនឿរបស់យើង
៥ តើអ្នកណាជាអ្នកឈ្នះលោកិយ បើមិនមែនជាអ្នកដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

៦ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនេះហើយ ដែលយាងមកដោយទឹក ហើយនឹងឈាម
មិនមែនដោយទឹកតែប៉ុណ្ណោះ គឺទាំងទឹកទាំងឈាមផង គឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើបន្ទាល់
ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ជាសេចក្តីពិត ៧ មានសាក្សី ៣ អង្គដែលធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ គឺជាព្រះវរបិតា ១
ព្រះបន្ទូល ១ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ១ តែទាំង ៣ អង្គនេះរួមមកតែ ១ ទេ ៨ ហើយមាន ៣ មុខទៀត
ដែលធ្វើបន្ទាល់នៅផែនដីដែរ គឺជាព្រះវិញ្ញាណ ១ ទឹក ១ និងឈាម ១ ទាំង ៣ នោះក៏ត្រូវគ្នាដែរ
៩ បើសិនជាយើងបានទទួលសេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្សទៅហើយ នោះសេចក្តីបន្ទាល់របស់ព្រះ
ក៏ប្រសើរជាងទៅទៀត ដ្បិតសេចក្តីបន្ទាល់របស់ព្រះ គឺជាសេចក្តីដែលទ្រង់ផ្ទៀងប្រាប់ ពីព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់
១០ អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ នៅក្នុងខ្លួនហើយ
តែអ្នកណាដែលមិនជឿដល់ព្រះសោះ នោះឈ្មោះថា បានធ្វើឱ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ពីព្រោះមិនច
ានជឿដល់សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលទ្រង់បានធ្វើពីដំណើរព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ១១ នេះហើយជាសេចក្តីបន្ទាល់នោះ
គឺថា ព្រះទ្រង់បានប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចមកយើងរាល់គ្នា ហើយជីវិតនោះ
គឺនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ១២ ឯអ្នកណាដែលមានព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មានជីវិតដែរ
តែអ្នកណាដែលគ្មានព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ នោះគ្មានជីវិតឡើយ ។

១៣ ខ្ញុំបានសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ឆ្លើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចហើយ ១៤ យើងក៏មានសេចក្តីក្លាហាន
ដល់ទ្រង់យ៉ាងដូច្នោះដែរ គឺថា បើយើងនឹងសូមអ្វី ដែលត្រូវតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងទទួលព្រម
១៥ បើយើងដឹងថាទ្រង់ទទួលព្រមតាមយើង ក្នុងការអ្វីដែលយើងសូមដូច្នោះ នោះយើងក៏ដឹងថា យើងច
ានអ្វីដែលយើងសូមពីទ្រង់ហើយដែរ ។

១៦ បើអ្នកណាឃើញបងប្អូនកំពុងតែធ្វើបាប គឺជាបាបដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ទេ
នោះត្រូវសូមចុះទ្រង់នឹងប្រទានជីវិតមកដល់អស់អ្នកធ្វើបាប ដែលមិនមែនមានទោសដល់ស្លាប់នោះជាពិត
តែមានបាបម្យ៉ាងដែលមានទោសដល់ស្លាប់វិញ ឯបាបនោះខ្ញុំមិនថា ឱ្យសូមអង្វរឱ្យទេ
១៧ គ្រប់ទាំងអំពើទុច្ចរិត សុទ្ធតែជាបាបទាំងអស់ ហើយក៏មានបាបខ្លះ ដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ដែរ
១៨ យើងដឹងថា អ្នកណាដែលកើតពីព្រះមក នោះមិនចេះធ្វើបាបទេ អ្នកនោះឯងជាអ្នករក្សាខ្លួនវិញ

ហើយមេកំណាចនឹងពាល់អ្នកនោះមិនបានឡើយ ១៩យើងដឹងថា យើងមកពីព្រះពិត
តែលោកិយទាំងមូលដេកនៅក្នុងឱវាទនៃមេកំណាចវិញ ២០យើងក៏ដឹងថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបាទ
នាយាងមកហើយ ក៏បានប្រទានឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រាជ្ញា ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ
យើងរាល់គ្នាជាអ្នកនៅក្នុងព្រះដ៏ពិតប្រាកដនោះ គឺក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់
ព្រះអង្គនោះឯងជាព្រះពិតប្រាកដ ហើយជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផង ។

២១កូនតូច ១ រាល់គ្នាអើយ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នារក្សាខ្លួនឱ្យផុតពីរូបព្រះចេញ ។ អាម៉ែន ។

2 John

ជំពូក ១

១សំបុត្រអ្នកចាស់ទុំ ផ្ញើមកលោកស្រីវេសតាំង និងកូនចៅរបស់លោកស្រី ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពិតប្រាកដ
មិនមែនតែខ្ញុំ ១ គឺព្រមទាំងអស់អ្នកដែលស្គាល់សេចក្តីពិតផងដែរ ២ដោយព្រោះសេចក្តីពិត
ដែលនៅក្នុងយើងរាល់គ្នា ហើយក៏នៅជាមួយនឹងយើងជាដរាប ៣សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
នាប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយនិងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា
ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតា គឺដោយសេចក្តីពិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

៤ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងណាស់ ដោយបានឃើញកូនចៅខ្លះរបស់លោកស្រី
ដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិត ដូចជាព្រះវរបិតាបានបង្គាប់មកយើងរាល់គ្នា ៥ឥឡូវនេះ លោកស្រីអើយ
ដែលខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកនេះ មិនមែនដូចជាបង្គាប់ដល់លោកស្រីទេ គឺខ្ញុំសូមអង្វរវិញថា
ឱ្យយើងរាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកចុះ ដូចជាតាំងពីដើមរៀងមក
៦នេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ គឺឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមបញ្ញត្តិទ្រង់ ឯសេចក្តីបញ្ញត្តិនោះ គឺដូចជាបានព
រតាំងតែពីដើមរៀងមក ដើម្បីឱ្យបានប្រព្រឹត្តតាម ៧ពីព្រោះមានអ្នកប្រវ័ញ្ចបញ្ឆោត ជា ច្រើន
នាមកក្នុងលោកិយហើយ ជាពួកអ្នកដែលមិនព្រមទទួលថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ
នោះហើយជាអ្នកប្រវ័ញ្ចបញ្ឆោត ហើយជាអ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទផង ៨ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្ន ក្រែង
រាត់ផលការដែលបានធ្វើហើយនោះ គឺឱ្យបានទទួលរង្វាន់ដ៏ពេញលេញវិញ ៩អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តរំលង
ហើយមិនកាន់ខ្ជាប់ ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះជាអ្នកគ្មានព្រះទេ តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់
ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ អ្នកនោះមានទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាផង

១០ បើអ្នកណាមកឯអ្នករាល់គ្នា តែមិនបង្រៀនចំពោះសេចក្តីនេះ នោះកុំឱ្យទទួលអ្នកនោះ នៅក្នុងផ្ទះឡើយ កុំឱ្យទាំងជំរាបសួរដល់អ្នកនោះផង ១១ ដ្បិតបើអ្នកណាជំរាបសួរ នោះក៏តែងមានសេចក្តីប្រកបគ្នា ក្នុងការអាក្រក់របស់អ្នកនោះដែរ ។

១២ ខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើន និងសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា តែមិនចង់សរសេរនៅក្រដាស ដោយទឹកខ្មៅនោះទេ ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងមកសួរអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងនិយាយផ្ទាល់មាត់វិញ ដើម្បី ឱ្យសេចក្តីអំណររបស់យើងរាល់គ្នា ចំរើនបានពោរពេញឡើង ១៣ ឯកូនចៅរបស់ប ធួនស្រីរើសតាំងរបស់លោកស្រី ក៏សូមជំរាបសួរមកលោកស្រីដែរ ។ អាម៉ែន ។

3 John

ជំពូក ១

១ សំបុត្រអ្នកចាស់ទុំ ផ្ញើមកអ្នកកែយុស ជាអ្នកស្នូនភ្នំ ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពិតប្រាកដ ២ អ្នកស្នូនភ្នំអើយ ខ្ញុំប្រ ាថ្នាចង់ឱ្យអ្នកបានចំរើនឡើយគ្រប់ជំពូក ហើយឱ្យបានសុខសប្បាយខាងរូបសាច់ ដូចជាព្រលឹងអ្នកច ានចំរើនឡើងដែរ ៣ ដ្បិតខ្ញុំបានអរជាខ្លាំងណាស់ ដោយមានបងប្អូនមកធ្វើបន្ទាល់ ពីសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងអ្នក ដូចជាអ្នកធ្លាប់ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតនោះ ៤ គ្មានសេចក្តីណាដែលនាំ ឱ្យខ្ញុំអរសប្បាយ លើសជាងសេចក្តីនេះទេ គឺដែលព្រលឹងនិយាយថា ពួកកូនខ្ញុំកំពុងតែប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតនោះឯង ៥ អ្នកស្នូនភ្នំអើយ ការអ្វីដែលអ្នកធ្វើ សំរាប់ពួកបងប្អូន និងពួកដទៃដែរ នោះអ្នកក៏ធ្វើដោយស្មោះត្រង់គ្រប់ទាំងអស់ហើយ ៦ គេក៏ច ានធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក នៅមុខពួកជំនុំផង បើអ្នកនឹងជួយដរាបអ្នកទាំងនោះ តាមបែបគួរនឹងព្រះ នោះបានល្អហើយ ៧ ដ្បិតគេបានចេញដើរទៅ ដោយព្រោះព្រះនាមទ្រង់ ឥតមានទទួលអ្វីពីសាសន៍ដទៃឡើយ ៨ ដូច្នោះ យើងរាល់គ្នាត្រូវជួយទំនុកបំរុងដល់មនុស្សយ៉ាងនោះ ដើម្បី ឱ្យយើងបានធ្វើការជាមួយនឹងគេក្នុងសេចក្តីពិត ។

៩ ខ្ញុំបានធ្វើសំបុត្រផ្ញើមកពួកជំនុំ ប៉ុន្តែ អ្នកឪអូត្រេត ដែលចូលចិត្តចង់ធ្វើធំក្នុងពួកនោះ គាត់មិនទទួលយើងទេ ១០ ដូច្នោះ បើខ្ញុំមក ខ្ញុំនឹងនឹកចាំពីការដែលអ្នកនោះធ្វើ ដោយគាត់ពោលពាក្យអាក្រក់ និយាយដើមយើង ហើយមិនស្តាប់ចិត្តនឹងសេចក្តីនោះតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងមិនព្រមទទួលពួកបងប្អូនទៀតផង ហើយបើមានអ្នកណាចង់ទទួលគេ នោះគាត់ក៏ហាមឃាត់មិនឱ្យទទួលវិញ ព្រមទាំងកាត់គេចេញពីពួកជំនុំផង

១១ អ្នកស្នូនភ្នាក់ងារ ចូរត្រាប់តាមសេចក្តីល្អ កុំឱ្យតាមសេចក្តីអាក្រក់ឱ្យសោះ
អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តល្អ នោះមកពីព្រះ តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះមិនបានឃើញព្រះឡើយ
១២ មនុស្សទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្តីពិត ក៏ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អពីអ្នកដេមេទ្រាស យើងខ្ញុំក៏ធ្វើបន្ទាល់ដែរ
ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់របស់យើង នោះពិតប្រាកដមែន ។

១៣ ខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើននឹងសរសេរផ្ញើមក តែខ្ញុំមិនចង់សរសេរដោយស្លាបប្រកា នឹងទឹកខ្មៅទេ
១៤ ដោយខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងមកសួរអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងឆាប់ ហើយនិងនិយាយដោយផ្ទាល់មាត់វិញ ១៥ សូម
ឱ្យអ្នកប្រកបដោយសេចក្តីសុខ ពួកសំឡាញ់ខាងណោះ គេជំរាបសួរមកអ្នក
សូមជំរាបសួរដល់ពួកសំឡាញ់ខាងណោះ តាមឈ្មោះគេរៀងខ្លួនផង ។

Jude

ជំពូក ១

១ សំបុត្រយូដាស ជាបារាំងបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជាប្អូនយ៉ាកុប ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នកដែលព្រះបានហៅ
ជាពួកអ្នកស្នូនភ្នាក់ងារព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលបំរុងទុកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ២ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ានប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែច្រើនឡើង ។

៣ ពួកស្នូនភ្នាក់ងារ កំពុងដែលខ្ញុំឃ្នាតសរសេរពីសេចក្តីសង្រ្គោះ ដែលសំរាប់យើងទាំងអស់គ្នា
នោះខ្ញុំមានសេចក្តីបង្ខំនឹងសរសេរ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ទាំងទូន្មានខ្ញុំខំតយុទ្ធ ដើម្បីការពារសេចក្តីជំនឿ ដែល
ានប្រគល់មកពួកបរិសុទ្ធ ១ ដងជាសំរេច ៤ ដ្បិតមានមនុស្សខ្លះបានលួចចូល
គឺជាពួកអ្នកដែលមានទោសកត់ទុក តាំងពីដើមមក ជាមនុស្សទម្ងន់មិលលើស
ដែលបំផ្លាស់ព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យទៅជាសេចក្តីអាសអាភាស
ហើយគេមិនព្រមទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង ដែលទ្រង់ជាម្ចាស់តែ ១ ផងទេ ។

៥ ខ្ញុំចង់រំលឹកដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលបានជ្រាបសេចក្តីទាំងនេះម្តងហើយថា ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់
ានជួយសង្រ្គោះរាស្ត្រទ្រង់ ឱ្យរួចពីស្រុកអេស៊ីពមក នោះទ្រង់បានបំផ្លាញពួកអ្នកដែលមិនជឿវិញ
៦ ទោះទាំងពួកទេវតាដែលមិនបានរក្សាសណ្ឋានដើមរបស់ខ្លួន គឺជាទេវតាដែលបោះបង់ចោលទីលំនៅចេញ
នោះទ្រង់បានឃុំក្នុងសេចក្តីងងឹតទាំងជាប់ចំណងអស់កល្បជានិច្ច ទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះនៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ

៧ដូចជាក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ហើយអស់ទាំងទីក្រុងនៅជុំវិញដែរ ដែលគេឮ
ានប្រគល់ខ្លួនទៅប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដូចគ្នា ទាំងបណ្តោយទៅតាមសាច់ដទៃ ហើយទ្រង់
ានតាំងអ្នកទាំងនោះទុកជាក្បួន ឱ្យគេរងទុក្ខទោស ក្នុងភ្លើងដ៏ឆេះអស់កល្បជានិច្ច
៨ទោះបីមានក្បួនដូច្នោះហើយ គង់តែមនុស្សទាំងនេះធ្វើឱ្យខ្លួនស្លោកគ្រោកវិញ ដោយនឹកតែពីផ្លូវខូចអាក្រក់
ទាំងមើលងាយដល់អស់ទាំងអំណាចគ្រប់គ្រង ហើយជេរប្រមាថដល់ពួកប្រសើរឧត្តមផង នឹងមិកែល
ជាមហាទេវតា លោកមិនហ៊ានប្តឹងប្រមាថដល់អារក្ស ក្នុងកាលដែលកំពុងតែជជែកនឹងវា
ទាំងប្រកែកពីដំណើរសពរបស់លោកម៉ូសេនោះទេ គឺបាននិយាយដូច្នោះវិញថា សូម
ឱ្យព្រះអម្ចាស់បន្ទោសឯងចុះ ១០តែពួកនោះ គេហ៊ានជេរប្រមាថដល់ទាំងអ្វី ៗ ដែលគេមិនស្គាល់ផង
ព្រមទាំងបង្ខូចខ្លួន ក្នុងការអ្វីដែលគេយល់ដោយធម្មតាវិញ ហាក់ដូចជាសត្វតិរច្ឆាន
១១វេទនាដល់មនុស្សទាំងនោះ ពីព្រោះគេបានទៅតាមផ្លូវរបស់ការអឺន ក៏ស្ទុះទៅក្នុងសេចក្តីខុសឆ្គងរបស់
ឡាយ ឱ្យតែបានកំរៃ ហើយគេត្រូវវិនាសក្នុងការបះបោររបស់កូរេទៅ ១២ពួកនោះជាដុំស្លោកគ្រោក
ក្នុងពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគ ជាមួយគ្នាដោយស្រឡាញ់ គេបរិភោគជាមួយឥតខ្ចាច ទាំងចិញ្ចឹមតែខ្លួនគេ
គេជាពពកឥតទឹក ដែលត្រូវខ្យល់បង់ផាត់ទៅមក ជាដើមលើឥតផ្នែកក្នុងរដូវកាល ដែលស្លាប់ ២ ដងរួចហើយ
ក៏ត្រូវរលើងផង ១៣គេជារលកសមុទ្រយ៉ាងសំបើម ដែលបែកពពុះចេញ ជាសេចក្តីអាមាស់ខ្មាសរបស់គេ
ក៏ជាផ្កាយមិនទៀង ដែលសេចក្តីងងឹតសូន្យយឺងអស់កល្បជានិច្ច បានបំរុងទុកឱ្យគេ ១៤ហេណុក ជាដំណើរ
៧ ពីលោកអ័ដាមមក គាត់បានទាយពីមនុស្សទាំងនោះថា មើល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមក
នៅកណ្តាលពួកបរិសុទ្ធទ្រង់ទាំងសល់សែន ១៥ដើម្បីនឹងកាត់ទោសដល់គ្រប់មនុស្សទាំងឡាយ ហើយនិងរំព
កពួកទមិលល្មើសទាំងអម្បាលម៉ាន ឱ្យដឹងខ្លួនពីគ្រប់ទាំងការទមិលល្មើស ដែលគេបានប្រព្រឹត្តធ្វើ
ដោយចិត្តល្មើស ហើយពីអស់ទាំងសេចក្តីរឹងទទឹងទាំងប៉ុន្មាន ដែលអស់ពួកទមិលល្មើសដ៏មានបាបទាំងនោះ ៤
ានពោលទាស់នឹងទ្រង់ ១៦មនុស្សទាំងនោះជាពួកដែលចេះតែរទូរទាំ ហើយត្អូញត្អែរ
ដែលដើរតាមតែសេចក្តីបង្ហាញរបស់ខ្លួន ហើយមាត់គេពោលសុទ្ធតែពាក្យអំនួតអួតយ៉ាងសំបើម
គេរាប់អានមនុស្ស ឱ្យតែបានកំរៃទេ ។

១៧ពួកសួនភ្នាអើយ ចូរនឹងចាំងពីព្រះបន្ទូល ដែលពួកសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង បានផ្សាយប្រាប់ពីដើមរៀងមកចុះ ១៨គេបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាថា
នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ នឹងមានមនុស្សចម្អក ដែលនឹងប្រព្រឹត្ត តាមតែសេចក្តីបង្ហាញទមិលល្មើសរបស់ខ្លួន
១៩ពួកនោះជាអ្នកដែលបង្កើតបក្សពួក គឺជាមនុស្សដែលនៅដោយវិស័យសាច់ឈាម ដែលគ្មានព្រះវិញ្ញាណទេ

២០ប៉ុន្តែ ឯអ្នករាល់គ្នា ជាពួកស្នូនភ្នាក់ងារ ចូររក្សាខ្លួនក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចុះ
ព្រមទាំងរង់ចាំសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ឱ្យ
បានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ២១ដោយស្មោះចិត្តឡើងក្នុងសេចក្តីជំនឿដ៏បរិសុទ្ធបំផុតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយទាំងអធិស្ឋាន ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ២២ចូរមានចិត្តអាណិតដល់ពួកអ្នកខ្លះ
ដែលមានសេចក្តីសង្ស័យផង ២៣ហើយជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកដទៃ ទាំងឆក់យកគេចេញពីភ្លើង
ហើយត្រូវមានចិត្តមេត្តាដល់មនុស្សឯទៀត ដោយភ័យខ្លាច ហើយស្អប់ដល់ទាំងអារ ដែលត្រូវស្លោកគ្រោក
ដោយសាច់ឈាមផង ។

២៤វិញព្រះ ដែលអាចនឹងថែរក្សា មិនឱ្យអ្នករាល់គ្នាជំពប់ដួល ហើយនឹងដាក់អ្នករាល់គ្នា
នៅចំពោះសិរីល្អទ្រង់ ដោយឥតមានកន្លែងបន្ទោសបាន ព្រមទាំងមានចិត្តត្រេកអរផង
២៥គឺជាព្រះអង្គដ៏ជាព្រះតែមួយ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង នោះសូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អបូន្មានភាព ព្រះចេស្ដា និងអំណាច តាំងពីមុនអស់កល្ប
នៅជាន់ឥឡូវនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ ។ អាម៉ែន ។

Revelation

ជំពូក ១

១ នេះជាសេចក្តី ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបើកឱ្យឃើញ ជាសេចក្តីដែលព្រះបានប្រទានមកទ្រង់
ដើម្បីនឹងបង្ហាញដល់ពួកបាវបំរើទ្រង់ ឱ្យដឹងពីអស់ទាំងការ ដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមានមក ទ្រង់ក៏ច
ានសំដែងឱ្យឃើញ ដោយចាត់ទេវតាទ្រង់មកឯយ៉ូហាន ជាបាវបំរើទ្រង់ ២គាត់បានធ្វើបន្ទាល់ប្រ
ាប់តាមព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាល់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលគាត់បានឃើញ
ពាមានពរហើយ អ្នកណាដែលមើល និងអស់អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យទំនាយទាំងនេះ
ហើយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលកត់ទុកនេះដែរ ដ្បិតពេលវេលា នោះជិតដល់ហើយ ។

៤សំបុត្រយ៉ូហានខ្ញុំ ផ្ញើមកពួកជំនុំទាំង ៧ នៅស្រុកអាស៊ី សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏គង់នៅ ក៏គង់នៅតាំងតែពីដើម
ហើយត្រូវយាងមកទៀត និងអំពីព្រះវិញ្ញាណទាំង ៧ ដែលនៅចំពោះបង្គំទ្រង់ ៥ហើយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាស្នូរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់ ដែលកើតពីពួកស្លាប់មកមុនគេបង្អស់ ជាអធិបតីលើអស់ទាំងស្តេចនៅផែនដី

រីឯព្រះអង្គដែលទ្រង់ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នា ហើយបានលាងយើង ដោយព្រះលោហិតទ្រង់ ឱ្យបានរួចពីបាប ៦ ព្រមទាំងតាំងយើងរាល់គ្នាឡើងជានគរ ហើយជាពួកសង្ឃថ្វាយព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា នោះសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានសិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ អាម៉ែន ។

៧ មើល ទ្រង់យាងមកតាមពពក នោះគ្រប់ទាំងភ្នែកនឹងឃើញទ្រង់ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាក់ទ្រង់ផង រួចគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងយំសោក ដោយព្រោះទ្រង់ អើ មែនហើយ អាម៉ែន ។

៨ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលទ្រង់គង់នៅ ក៏គង់នៅតាំងតែពីដើម ហើយត្រូវយាងមកទៀត គឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាបំផុត ទ្រង់មានបន្ទូលថា អញជាអាលធា និងជាអូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង ។

៩ ឃ្លុំហានខ្ញុំ ដែលជាបងប្អូននៃអ្នករាល់គ្នា ហើយជាអ្នកមានចំណែកក្នុងសេចក្ដីទុក្ខលំបាក និងក្នុងនគរ ហើយក្នុងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ខ្ញុំប្រទាននៅឯកោះឈ្មោះប៉ាត់ម៉ុស ដោយព្រោះព្រះបន្ទូល និងសេចក្ដីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១០ ហើយនៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានត្រឡប់ជានៅដោយវិញ្ញាណ នោះក៏ពួកសំឡេងបន្តិឡើង ដូចជាសូររំត្រ នៅខាងក្រោយខ្ញុំថា ១១ ការអ្វីដែលឯងឃើញ នោះចូរកត់ទុកក្នុងសៀវភៅចុះ រួចផ្ញើទៅពួកជំនុំទាំង ៧ ដែលនៅស្រុកអាស៊ីផង គឺនៅក្រុងអេភេសូរ ក្រុងស្ទីនី ក្រុងពេកាម៉ុស ក្រុងធាទេរ៉ា ក្រុងសើដេស ក្រុងភិឡាជិលភា ហើយនៅក្រុងឡៅឌីសេដែរ ។

១២ ខ្ញុំក៏បែរខ្លួនទៅមើលសំឡេង ដែលមានបន្ទូលមកខ្ញុំនោះ លុះបែរខ្លួនទៅហើយ នោះក៏ឃើញជើងចង្កៀងមាស ៧ ១៣ នៅត្រង់កណ្តាលជើងចង្កៀងទាំង ៧ នោះ ឃើញមាន ១ អង្គ ដូចជាកូនមនុស្ស ទ្រង់ព្រះព្រះស្រ្តីវែងដល់ព្រះបាទ ហើយមានខ្សែមាសរឹតត្រង់ព្រះឧរា ១៤ ព្រះសិរសានិងព្រះកេសាទ្រង់ស ដូចជារោមចៀមដែលស គឺដូចហិមៈ ព្រះនេត្រទ្រង់ដូចជាអណ្តាភ្លើង ១៥ ព្រះបាទទ្រង់ដូចជាលង្ហិនរលីង ដែលភ្លឺផ្នែក ១ ដូចជាដុតក្នុងគុកភ្លើង ព្រះសូរសៀងទ្រង់ដូចជាសូរនៃទឹកច្រើន ១៦ នៅព្រះហស្តស្តាំ ទ្រង់កាន់ផ្កាយ ៧ ក៏មានដាវមុខ ២ ដ៏មុត ចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក ហើយព្រះភក្ត្រទ្រង់ ដូចជាថ្ងៃភ្លឺពេញអំណាច ១៧ កាលខ្ញុំឃើញទ្រង់ នោះខ្ញុំដួលនៅទៀបព្រះបាទទ្រង់ ដូចជាស្លាប់ តែទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តស្តាំលើខ្ញុំ ដោយបន្ទូលថា កុំខ្លាចអ្វីឡើយ អញជាដើម ហើយជាចុង ១៨ ជាព្រះដ៏រស់នៅ អញបានស្លាប់ តែមើល អញរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅវិញ អញក៏មានកូនសោនៃសេចក្ដីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ដែរ ១៩ ដូច្នោះ ចូរឱ្យឯងកត់អស់ទាំងសេចក្ដីដែលឯងបានឃើញ

ព្រមទាំងសេចក្តីដែលមានសព្វថ្ងៃនេះ និងសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវកើតមកតាមក្រោយទៀតផង
២០ឯសេចក្តីអាចកំបាំង ពីផ្កាយទាំង ៧ ដែលឯងបានឃើញនៅដៃស្តាំអញ ហើយពីជើងចង្កៀងមាសទាំង ៧
នោះស្រាយថា ផ្កាយទាំង ៧ នោះ គឺជាទេវតារបស់ពួកជំនុំទាំង ៧ ហើយជើងចង្កៀងទាំង ៧
នោះគឺជាពួកជំនុំទាំង ៧ នោះឯង ។

ជំពូក ២

២ ១ ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងអេភេសូរថា ព្រះអង្គដែលកាន់ផ្កាយទាំង ៧
នៅព្រះហស្តស្តាំ ហើយយាងនៅកណ្តាលជើងចង្កៀងមាសទាំង ៧ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា
២ អញស្គាល់អស់ទាំងការដែលឯងធ្វើ និងសេចក្តីនឿហត់ ហើយសេចក្តីអត់ធន់របស់ឯងហើយ ក៏ដឹងថា
ឯងទ្រាំនឹងមនុស្សអាក្រក់ពុំបានផង គឺឯងបានល្បួងលពួកអ្នក ដែលហៅខ្លួនជាសាវ័ក តែមិនមែនជាសាវ័កទេ
ក៏បានឃើញថា អ្នកទាំងនោះជាពួកភូតភវិញ ៣ ឯងបានអត់ធន់ ហើយទ្រាំទ្រទាំងធ្វើការដោយនឿយហត់
ឥតណាយចិត្តឡើយ ដោយព្រោះឈ្មោះអញ ៤ តែអញប្រកាន់សេចក្តីនេះនឹងឯង គឺថា ឯងបានបេ
រាបង់ចោលសេចក្តីស្រឡាញ់ដើមចេញ ៥ ដូច្នោះ ចូរនឹងចាំ ដែលឯងបានធ្លាក់ចេញពីសណ្ឋានណានោះ
ហើយប្រែចិត្តចុះ រួចប្រព្រឹត្តតាមការដើមដំបូងនោះវិញ ពុំនោះសោតអញនឹងមកឯង
ហើយនិងហូតយកជើងចង្កៀងឯងពីកន្លែងចេញ លើកតែឯងប្រែចិត្តឡើងវិញ ៦ ប៉ុន្តែ ឯកមានសេចក្តី ១ នេះ
គឺថា ឯងស្អប់ការរបស់ពួកនិក្ខុទ្ធាស ដែលអញក៏ស្អប់ដែរ ៧ អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអស់អ្នកណាដែលឈ្នះ
នោះអញនឹងឱ្យបរិភោគផ្លែរបស់ដើមជីវិត ដែលនៅស្ថានបរមសុខរបស់ព្រះ ។

៨ ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងស្ទីនីថា ព្រះដ៏ជាដើម ហើយជាចុង ដែលប
ានសុគត រួចមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ៩ អញស្គាល់សេចក្តីទុក្ខលំបាក
និងសេចក្តីកំសត់របស់ឯងហើយ ប៉ុន្តែ ឯងជាអ្នកមានវិញ ក៏ស្គាល់សេចក្តីប្រមាថរបស់ពួកអ្នក
ដែលហៅខ្លួនជាសាសន៍យូដាដែរ តែគេមិនមែនសាសន៍យូដាទេ គឺជាពួកជំនុំរបស់អារក្សសាតាំងវិញ ១០ កុំ
ឱ្យឯងខ្លាចសេចក្តីដែលឯងត្រូវរងទុក្ខនោះឡើយ មើល អារក្សវារៀបនឹងបោះពួកឯងខ្លះទៅក្នុងគុកហើយ
ដើម្បីនឹងល្បួងលមើលឯង នោះឯងរាល់គ្នានឹងត្រូវរងវេទនាអស់ ១០ ថ្ងៃ ដូច្នោះ
ចូរនៅជាស្មោះត្រង់ដរាបដល់ស្លាប់ចុះ នោះអញនឹងឱ្យមកដល់ដៃដល់ឯង ១១ អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ

នោះសេចក្តីស្តាប់ទី ២ នឹងធ្វើទុក្ខដល់អ្នកនោះមិនបានឡើយ ។

១២ ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងពើកាម៉ុសថា ព្រះដែលមានដាវមុខ ២ ដ៏មុត ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៣ អញស្គាល់ទីលំនៅរបស់ឯងហើយ គឺជាកន្លែងដែលមានបង្គុំរបស់អារក្សសាតាំងនោះ តែឯងកាន់ខ្ជាប់តាមឈ្មោះអញ ហើយមិនបានលះចោលសេចក្តីជំនឿដល់អញចេញឡើយ ទោះក្នុងគ្រាដែលគេបានសំឡាប់អាន់ទីប៉ាល ជាសូរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់របស់អញ នៅកណ្តាលពួកឯងរាល់គ្នា ជាកន្លែងដែលអារក្សសាតាំងនៅនោះផង ១៤ ប៉ុន្តែ អញប្រកាន់សេចក្តីខ្លះនេះនឹងឯង ពីព្រោះនៅទីនោះ ឯងមានអ្នកខ្លះ ដែលកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់បាឡាម ជាអ្នកដែលបង្រៀនឱ្យបាឡាកដាក់អន្ទាក់ នៅមុខពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីនឹងនាំឱ្យគេបរិភោគដង្ហាយ ដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ ហើយ ឱ្យប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតផង ១៥ ឯងក៏មានអ្នកខ្លះ ដែលកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀន របស់ពួកនីកូឡាសដែរ ១៦ ដូច្នោះ ចូរប្រែចិត្តចុះ ពុំនោះសោត អញនឹងមកឯងជាឆាប់ នោះអញនឹងយកដាវ ដែលនៅមាត់អញ ច្បាំងនឹងគេ ១៧ អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យបរិភោគនំម៉ាន៉ាដ៏លាក់កំបាំង ហើយនិង ឱ្យគ្រួសស ១ ដល់អ្នកនោះ នៅគ្រួសនោះមានឆ្នាក់ជាឈ្មោះថ្មី ដែលគ្មានអ្នកណាស្គាល់ឡើយ ស្គាល់ច ានតែអ្នកដែលទទួលប៉ុណ្ណោះ ។

១៨ ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងធាទេវ៉ាផង ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលមានព្រះនេត្រដូចជាអណ្តាតភ្លើង ហើយព្រះបាទដូចជាលង្ហិនរលឹង ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៩ អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើហើយ ព្រមទាំងសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីជំនួយ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ឯងដែរ ហើយថា ការដែលឯងធ្វើជាន់ក្រោយ បានច្រើនលើសជាងជាន់មុនទៅទៀត ២០ តែអញប្រកាន់សេចក្តីខ្លះនឹងឯង ដ្បិតឯងបណ្តោយឱ្យស្រ្តី ឈ្មោះយេសិបិល ដែលហៅខ្លួនជាហោរា ច ានទៅបង្ហាត់បង្រៀន ហើយនាំពួកបារាំងរបស់អញ ឱ្យរងទៅប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិត ហើយបរិភោគដង្ហាយដែលថ្វាយទៅរូបព្រះផង ២១ អញបានឱ្យវាមានឱ កាសនឹងប្រែចិត្តចេញពីការកំផិតរបស់វាដែរ តែវាមិនព្រមសោះ ២២ មើលអញនឹងបោះវាទៅលើគ្រែ ហើយបោះពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតជាមួយនឹងវា ឱ្យទៅក្នុងសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំង លើកតែគេប្រែចិត្តលះបង់ការ ដែលគេប្រព្រឹត្តនោះចេញ ២៣ ហើយអញនឹងសំឡាប់កូនចៅវាចោល នោះគ្រប់ទាំងពួកជំនុំនឹងដឹងថា គឺអញនេះហើយ ដែលស្ទង់មើលចិត្តនឹងថ្លើម

រួចអញ្ជើងសងការដល់ឯងរាល់គ្នា តាមការដែលគ្រប់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត ២៤តែអញប្រាប់ដល់ឯងរាល់គ្នា
ហើយដល់ពួកអ្នកឯទៀត នៅក្រុងធាទេវាដែរ គឺដល់ពួកអ្នកដែលមិនកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀននោះ
ក៏មិនស្គាល់សេចក្តីជំរៅរបស់អារក្សសាតាំង ដូចជាពាក្យដែលគេថានោះឡើយ តែអញ ៗ
មិនផ្ទុកបន្ទុលអ្វីទៀតលើឯងរាល់គ្នាទេ ២៥ប៉ុន្តែ សេចក្តីដែលឯងមាន នោះឱ្យកាត់ខ្ជាប់ ដរាបដល់អញមកចុះ
២៦ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ ហើយកាន់តាមការអញ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះអញនឹង
ឱ្យមានអំណាចលើពួកសាសន៍ដទៃ ២៧អ្នកនោះនឹងឃ្វាលគេ ដោយដំបងដែក ដូចជាគេបំបែកភាជនៈដី
ឱ្យខ្ទេចខ្ទី តាមអំណាចដែលអញបានទទួលពីព្រះវរបិតាមក ២៨អញនឹងឱ្យផ្កាយព្រឹកដល់អ្នកនោះ
២៩អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ
។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងសើដេសថា ព្រះដ៏មានព្រះវិញ្ញាណទាំង ៧
និងផ្កាយទាំង ៧ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា អញស្គាល់ការដែលឯងប្រព្រឹត្តហើយ
គឺដែលឯងមានឈ្មោះថាវស តែឯងស្លាប់ទេ ២ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយចំរើនកំឡាំងដល់អ្វី ៗ ដែលនៅសល់
ដែលរៀបរយស្លាប់នោះដែរ ដ្បិតអញមិនបានឃើញការដែលឯងប្រព្រឹត្តនោះ
ជាពេញខ្នាតនៅចំពោះព្រះនៃអញទេ ៣ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំ ដែលឯងបានទទួល ហើយបានឮយ៉ាងណា រួច
ឱ្យកាត់តាម ហើយប្រែចិត្តចុះ បើឯងមិនចាំយាមទេ នោះអញនឹងមកឯងដូចជាចោរ
ហើយឯងនឹងមិនដឹងជាវេលាណា ដែលអញមកឯងឡើយ ៤ប៉ុន្តែ នៅក្រុងសើដេស ឯងក៏មានអ្នកខ្លះ
ដែលមិនបានធ្វើឱ្យសំលៀកបំពាក់ខ្លួនស្មោកគ្រោកដែរ អ្នកទាំងនោះនឹងស្លៀកពាក់ស
ដើរជាមួយនឹងអញដ្បិតគេបានគួរហើយ ៥អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះនឹងបានស្លៀកពាក់ស
ហើយអញមិនដែលលុបឈ្មោះអ្នកនោះ ចេញពីបញ្ជីជីវិតឡើយ អញនឹងផ្ទៀងប្រាប់ពីឈ្មោះអ្នកនោះ
នៅចំពោះព្រះវរបិតាអញ និងចំពោះពួកទេវតាទ្រង់ដែរ ៦អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី
ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

៧ចូរសរសេរធ្វើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងភីឡាដិលភាថា ព្រះអង្គដ៏បរិសុទ្ធ ហើយពិតប្រ
ាកដ ដែលទ្រង់កាន់កូនសោររបស់ហ្លួងដាវីឌ ដែលទ្រង់បើក ហើយគ្មានអ្នកណាបិទ ក៏បិទ
ហើយគ្មានអ្នកណាបើកបានទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ៨អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើហើយ មើល អញច

ានបើកទ្វារចំហនៅមុខឯង គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបិទបានទេ ពីព្រោះទោះបីឯងមានអំណាចតែបន្តិចក៏ដោយ គង់តែបានកាត់តាមពាក្យអញដែរ ហើយមិនបានលះបង់ឈ្មោះអញទេ ៩មើល
អញប្រគល់ពួកជំនុំរបស់អារក្សសាតាំងខ្លះដល់ឯង ដែលពួកនោះអ្នកខ្លួនថាជាសាសន៍យូដា តែមិនមែនទេ គឺគេកុហកវិញ មើល អញនឹងឱ្យគេមកក្រាបសំពះ នៅឡើយជើងឯង ព្រមទាំងឱ្យគេដឹងថា អញច
ានស្រឡាញ់ដល់ឯងផង ១០ហើយដោយព្រោះឯងបានកាន់តាមរឿង ពីសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់អញ
នោះអញនឹងរក្សាឯង ឱ្យរួចពីវេលាល្ងាច ដែលត្រូវមកលើលោកិយទាំងមូល ដើម្បីនឹងល្បួងលដល់ពួកអ្នក
ដែលនៅលើផែនដីទាំងប៉ុន្មាន ១១មើល អញមកជាឆាប់ហើយ ចូរកាន់ខ្ល
ាប់តាមសេចក្តីដែលឯងមានហើយចុះ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាមកមកុដរបស់ឯងបានឡើយ ១២អ្នកណាដែលឈ្នះ
អញនឹងយកអ្នកនោះធ្វើជាសសរទ្រូង ក្នុងវិហាររបស់ព្រះនៃអញ
រួចអ្នកនោះនឹងមិនចេញពីទីនោះឡើយ ហើយអញនឹងកត់ព្រះនាមនៃព្រះរបស់អញ
និងឈ្មោះក្រុងរបស់ព្រះនៃអញ នៅលើអ្នកនោះ គឺជាឈ្មោះក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី
ដែលចុះដីស្ថានសួគ៌មកអំពីព្រះនៃអញ ហើយនឹងកត់ឈ្មោះថ្មីរបស់អញដែរ ១៣អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

១៤ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងឡៅឌីសេថា ព្រះដ៏ជា "អាម៉ែន"
ជាសួរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ ជាដើមការដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក
ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៥អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើ ហើយថា ឯងមិនត្រជាក់ ក៏មិនក្តៅផង
អញចូលចិត្តឱ្យឯងបាន ទោះត្រជាក់ឬក្តៅក្តី ១៦ដូច្នោះ ដោយព្រោះឯងគ្រាន់តែស្ទើរ ៗ ប៉ុណ្ណោះ
គឺមិនមែនត្រជាក់ក៏មិនក្តៅផង នោះអញនឹងខ្ជាក់ឯងចេញពីមាត់អញទៅ ១៧ដោយព្រោះឯងអូតថា
ឯងជាអ្នកមាន បានកាត់តែស្តុកស្តម្ភឡើយហើយ ក៏មិនត្រូវការនឹងអ្វីសោះ តែឯងមិនដឹងថា ឯងវេទនា លំប
ាក ទ័លក្រ ខ្ជាក់ភ្នែក ហើយអាក្រាតវិញនោះទេ ១៨បានជាអញទូន្មានឱ្យឯងទិញមាស
ដែលសំរុងក្នុងភ្លើងពីអញ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាអ្នកមានពិតមែន ហើយទិញសំលៀកបំពាក់ស ឱ្យបានស្បែកពាក់
កុំឱ្យគេឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាស ដែលឯងនៅអាក្រាតនោះឡើយ ព្រមទាំងថ្នាំលាបភ្នែកផង ឱ្យឯងច
ានមើលឃើញវិញ ១៩អញបន្ទោស ហើយផ្ទាញ់ផ្ទាល ដល់អស់អ្នកណា ដែលអញស្រឡាញ់ ដូច្នោះ
ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយប្រែចិត្តចុះ ២០មើល អញឈរនៅមាត់ទ្វារទាំងគោរ បើអ្នកណាព្រលឹងឡើងអញ
ហើយបើកទ្វារឱ្យ នោះអញនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ អញនឹងបរិភោគជាមួយនឹងអ្នកនោះ
ហើយអ្នកនោះជាមួយនឹងអញដែរ ២១ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមួយនឹងអញ

ដូចជាអញបានឃើញ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះវរបិតា លើបល្ល័ង្កទ្រង់ដែរ ២២អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមានទ្វារ ១ ចំហរ នៅស្ថានសួគ៌ ហើយសំឡេងដែលខ្ញុំបានឮ ដូចជាសូរត្រែជាមុនដំបូងនោះ ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរឡើងមកឯណោះ អញនឹងបង្ហាញឱ្យឯងឃើញការ ដែលត្រូវមកខាងក្រោយទៀត ២ស្រាប់តែខ្ញុំបានត្រឡប់ជានៅដោយវិញ្ញាណ ហើយឃើញមានបល្ល័ង្ក ១ ដាក់នៅលើស្ថានសួគ៌ ក៏មាន ១ អង្គគង់នៅលើបល្ល័ង្កនោះ ៣ព្រះអង្គដែលគង់នៅនោះ មើលទៅមានភាពដូចជាត្បូងមណីជោតិ និងត្បូងទទឹម ក៏មានឥន្ទធនូនៅព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្ក ដែលមើលទៅដូចជាត្បូងមរកត ។

៤ នៅព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្កនោះ ក៏មានបល្ល័ង្ក ២៤ ទៀត ហើយខ្ញុំឃើញអ្នកចាស់ទុំ ២៤ នាក់ អង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ ទាំងស្លៀកពាក់ស ហើយមានមកុដមាននៅលើក្បាល ៥មានផ្នែកបន្ទោរ សៀងសំឡេង និងផ្ការលាន់ចេញពីបល្ល័ង្ក ១ នោះមក ក៏មានចង្កៀង ៧ នេះនៅពីខាងមុខ នោះគឺជាវិញ្ញាណទាំង ៧ របស់ព្រះ ៦ឯនៅខាងមុខបល្ល័ង្កនោះ មានសមុទ្រកែវ ដូចជាកែវចរណៃ ហើយនៅកណ្តាលនឹងជុំវិញនៃបល្ល័ង្កនោះ ក៏មានតួមានជីវិត ៤ ដែលមានភ្នែកពេញទាំងមុខទាំងក្រោយ ៧៧តួទី ១ ស្រដៀងនឹងសត្វស៊ីង តួទី ២ ស្រដៀងនឹងកូនគោ តួទី ៣ មានមុខដូចជាមនុស្ស ហើយតួទី ៤ ស្រដៀងនឹងឥន្ទ្រិដែលហើរ ៨តួមានជីវិតទាំង ៤ នោះ មានស្លាប ៦ គ្រប់រូប ក៏មានភ្នែកពេញខ្លួននៅជុំវិញ ហើយទាំងខាងក្នុងដែរ ក៏ចេះតែពោលពាក្យឥតឈប់ឈរទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ថា បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ដែលទ្រង់នៅតាំងតែពីដើម ក៏នៅឥឡូវនេះ ហើយត្រូវយាងមកទៀត ៩កាលណាតួមានជីវិតទាំង ៤ នោះបានថ្វាយសិរិល្អ ល្បីព្រះមាន នឹងពាក្យអរព្រះគុណ ដល់ព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ច រៀងរាបដរាបតទៅរួចហើយ ១០នោះពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះ នៅចំពោះព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ទាំងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ច រៀងរាបដរាបតទៅនោះ ហើយក៏ដាក់មកុដខ្លួនចុះថ្វាយនៅមុខបល្ល័ង្ក ដោយទូលថា ១១ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាអើយ ទ្រង់គួរនឹងទទួលសិរិល្អ កិរិនាម និងព្រះចេស្តា ដ្បិតទ្រង់ច ានបង្កើតរបស់សព្វសារពើមក ហើយគឺដោយបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ហើយ ដែលរបស់ទាំងនោះបានកើតមក

ហើយមាននៅផង ។

ជំពូក ៥

៥ ១រីឯនៅព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក នោះខ្ញុំឃើញមានក្រាំង ដែលសរសេរទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ ព្រមទាំងមានបិទត្រា ៧ ផង ២រួចឃើញទេវតា ១ ដ៏ខ្លាំងពូកែ

ប្រកាសសួរដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា តើអ្នកណាគូរនឹងបកត្រា ហើយបើកក្រាំងនោះ

៣តែគ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ នៅផែនដី ឬនៅក្រោមដី ដែលអាចនឹងបើកក្រាំងនោះបានឡើយ

សូម្បីតែក្រឡេកមើលក៏ពុំបានផង ៤នោះខ្ញុំយំជាខ្លាំង ដោយព្រោះគ្មានអ្នកណាគូរនឹងបើក ប

ក្រឡេកមើលក្រាំងនោះទេ ដូចមានចាស់ទុំម្នាក់និយាយមកខ្ញុំថា កុំយំថ្វី មើន៍

សត្វសឹង្ហដែលកើតពីពូជអំបូរយូដា គឺជាបូសកែងនៃហ្លួងដារីម ទ្រង់បានឈ្នះ ហើយអាចនឹងបកត្រាទាំង ៧ បើកក្រាំងនោះបាន ។

៦ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមានកូនចៀម ១ ដែលមើលទៅដូចជាបានសំឡាប់ហើយ មានទាំងស្នែង ៧ និងភ្នែក ៧ កំពុងតែឈរនៅកណ្តាលបល្ល័ង្ក និងតូមានជីវិតទាំង ៤ ហើយនៅកណ្តាលពួកចាស់ទុំទាំងប៉ុន្មាន ឯភ្នែកទាំងនោះ គឺជាវិញ្ញាណទាំង ៧ របស់ព្រះ ដែលទ្រង់ចាត់ទៅពេញលើផែនដី

៧កូនចៀមនោះក៏មកយកក្រាំង ពីព្រះហស្តស្តាំរបស់ព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្កទៅ ៨លុះប

ានយកក្រាំងទៅហើយ នោះតូមានជីវិតទាំង ៤ និងពួកចាស់ទុំ ២៤ នាក់

ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅមុខកូនចៀម ទាំងកាន់ស៊ុន និងពានមាស ដែលពេញដោយគ្រឿងក្រអូបរៀងខ្លួន

៨គ្រឿងក្រអូប នោះជាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ៩ពួកទាំងនោះក៏ច្រៀងទំនុក ១ ថ្វីថា

ទ្រង់គូរនឹងយកក្រាំងនេះ ហើយនិងបកត្រាផង ដ្បិតទ្រង់បានត្រូវគេធ្វើគុត ហើយទ្រង់បានលោះយើងរាល់គ្នា

ដោយព្រះលោហិតទ្រង់ ចេញពីគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា គ្រប់នគរ ហើយពីគ្រប់ទាំងសាសន៍

ថ្វាយដល់ព្រះ ១០ក៏តាំងយើងរាល់គ្នាឡើងជានគរ ហើយជាពួកសង្ឃ ថ្វាយដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យយើងប

ានសោយរាជ្យលើផែនដី ។

១១នោះខ្ញុំឃើញ ហើយក៏ឮសំឡេងទេវតាជាច្រើន នៅជុំវិញបល្ល័ង្ក ព្រមទាំងតូមានជីវិត

និងពួកចាស់ទុំផង ឯចំនួននៃទេវតានោះ មានទាំងម៉ឺនទាំងសែន ហើយទាំងពាន់រាប់ជាពាន់

១២គ្រប់គ្នាក៏បន្តិសំឡេងថា កូនចៀមដែលគេបានសំឡាប់ នោះគូរនឹងបានព្រះចេស្ដា ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា

ឥទ្ធិបូទ្វី កិតិនាម សិរិល្អ និងព្រះពរ ១៣នោះខ្ញុំក៏ឮគ្រប់ទាំងអស់ ដែលមានជីវិត នៅស្ថានសួគ៌នៅផែនដី

នៅក្រោមដី ហើយនៅក្នុងសមុទ្រ និងគ្រប់ទាំងអស់ដែលនៅស្ថានទាំងនោះនិយាយថា សូមថ្វាយព្រះពរ
កិតិនាម សិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា ដល់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង ហើយដល់កូនចៀម
នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ១៤រូមតូមានជីវិតទាំង ៤ ក៏ទទួលថា អាម៉ែន
ហើយពួកចាស់ទុំក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រោមចុះថ្វាយបង្គំ ។

ជំពូក ៦

៦ ១កាលកូនចៀមបកត្រាទី ១ នោះខ្ញុំក៏ឃើញ រួចខ្ញុំពួតមានជីវិត ១ បន្តិសំឡេងឡើងដូចផ្ការលាន់ថា
ចូរមកមើលចុះ ២ខ្ញុំក៏ក្រឡេកទៅឃើញសេះស ១ ឯអ្នកដែលជិះក៏កាន់ធ្នូ ហើយមានគេឱ្យមកដល់អ្នកនោះ
រួចអ្នកនោះចេញទៅទាំងមានជ័យជំនះ ហើយឱ្យបានឈ្នះតទៅ ។

៣លុះបកត្រាទី ២ នោះខ្ញុំពួតមានជីវិតទី ២ ថា ចូរមកមើលចុះ ៤នោះមានសេះ ១ ទៀតចេញមក
មានសម្បូរក្រហម ហើយគេឱ្យអ្នកដែលជិះ មានអំណាចអាចនឹងដក យកសេចក្តីសុខសាន្តពីផែនដីចេញ
ឱ្យមនុស្សលោកបានសំឡាប់គ្នា គេក៏ប្រគល់ដាវ ១ យ៉ាងធំ ដល់អ្នកនោះដែរ ។

៥លុះបកត្រាទី ៣ នោះខ្ញុំពួតមានជីវិតទី ៣ ថា ចូរមកមើលចុះ ខ្ញុំក៏ក្រឡេកទៅឃើញសេះខ្មៅ ១
ឯអ្នកដែលជិះក៏កាន់ជញ្ជីង ១ នៅដៃ ៦រួចខ្ញុំពួតសំឡេង ១ នៅកណ្តាលតូមានជីវិតទាំង ៤ ពោលដូច្នោះថា
អង្ករស្រូវសាលី ១ នាលិ ថ្លៃ ២ កាក់ ហើយអង្ករស្រូវឱក ៣ នាលិថ្លៃ ២ កាក់ តែកុំឱ្យបង្កូចប្រេង
និងស្រាទំពាំងបាយជូរឡើយ ។

៧លុះបកត្រាទី ៤ នោះខ្ញុំពួតមានជីវិតទី ៤ ថា ចូរមកមើលចុះ ៨ខ្ញុំក៏ក្រឡេកមើលទៅឃើញសេះ ១
សម្បូរស្លាំង ឯអ្នកដែលជិះមានឈ្មោះថា "សេចក្តីស្លាប់" ហើយស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់
ក៏តាមអ្នកនោះទៅ គេឱ្យទាំង ២ នោះមានអំណាចលើផែនដី ១ ភាគក្នុង ៤ ដើម្បីនឹងសំឡាប់ដោយដាវ
អំណាត់អត់ និងសេចក្តីវេទនា ហើយដោយសត្វព្រៃនៅផែនដីផង ។

៩លុះបកត្រាទី ៥ នោះនៅក្រោមអាសនា ខ្ញុំក៏ឃើញមានអស់ទាំងព្រលឹងរបស់មនុស្ស ដែលគេចុះ
ានសំឡាប់ដោយព្រោះកាន់តាមព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាស់ ១០០ព្រលឹងទាំងនោះក៏បន្តិសំឡេងថា ឱ
ព្រះដ៏ជាម្ចាស់ ជាព្រះបរិសុទ្ធ ហើយពិតប្រាកដអើយ តើទ្រង់ចាំដល់កាលណាទៀតបានជំនុំជំរះ
ហើយសងសឹកដល់ពួកមនុស្សនៅលើផែនដី ដោយព្រោះឈាមយើងខ្ញុំរាល់គ្នា ១១នោះមានគេ
ឱ្យអាវសវែងដល់អ្នកទាំងនោះ ហើយក៏ប្រាប់ឱ្យឈប់សំរាកបន្តិចសិន ទាល់តែពួកបារ៉ាំបារី ជាគូកន
ហើយជាបងប្អូន ដែលត្រូវសំឡាប់បែបដូចគ្នា បានគ្រប់ចំនួន ។

១២លុះបកត្រាទី ៦ នោះខ្ញុំក្រឡេកទៅ ឃើញមានកក្រើកដីជាខ្លាំង ថ្ងៃក៏ត្រឡប់ទៅជាខ្មៅដូចសំពត់រោមខ្មៅ ហើយខែក៏ត្រឡប់ប្រែទៅដូចជាឈាម ១៣ផ្កាយនៅលើមេឃក៏ធ្លាក់មកលើផែនដី ដូចជាដើមព្វាដែលត្រូវខ្យល់ធំ គ្រវាត់បណ្តាច់ផ្ទៃខ្លីចោលចេញដែរ ១៤ផ្ទៃមេឃក៏បាត់ទៅ ដូចជាក្រាំងដែលគេមូរទៅវិញ ហើយគ្រប់ទាំងភ្នំ និងកោះទាំងប៉ុន្មាន ក៏ត្រូវរើចេញពីកន្លែងផង ១៥អស់ទាំងស្តេចនៅផែនដី និងពួកអ្នកធំ ពួកអ្នកមាន ពួកមេទ័ព ពួកខ្លាំងពូកែ ហើយគ្រប់ទាំងបារមី និងអ្នកជាទាំងប៉ុន្មាន គេពួកនៅក្នុងរអាង ហើយក្នុងក្រហែងភ្នំទាំងអស់គ្នា ១៦គេអង្វរទៅភ្នំ ហើយទៅថ្មថា សូមធ្លាក់មកលើយើង ដើម្បីបំបាំងយើងពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀមចេញ ១៧ដ្បិតថ្ងៃធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ច រាមកដល់ហើយ តើអ្នកណាអាចនឹងឈរនៅបាន ។

ជំពូក ៧

៧ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឃើញទេវតា ៤ រូប ឈរនៅជ្រុងផែនដីទាំង ៤ ទាំងទប់ខ្យល់នៅផែនដីទាំង ៤ ទិស មិនឱ្យបក់មកលើផែនដី ឬសមុទ្រ ឬដើមឈើណាឡើយ ២រូចខ្ញុំឃើញទេវតា ១ ទៀត ដែលឡើងមកពីទិសថ្ងៃរះ មានទាំងត្រារបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ទេវតានោះក៏បន្លឺសំឡេងទៅទេវតាទាំង ៤ នោះ ដែលមានអំណាចនឹងធ្វើទុក្ខផែនដី ហើយនឹងសមុទ្រថា ៣កុំឱ្យធ្វើទុក្ខផែនដី ឬសមុទ្រ ប ដើមឈើណាក្តី ទាល់តែបោះត្រានៅត្រង់ថ្នល់ នៃពួកបារមីរបស់ព្រះនៃយើងសិន ៤ខ្ញុំក៏ព ចំនួនពួកអ្នកដែលបានបោះត្រានោះថា មាន ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់ ដែលមកពីគ្រប់ទាំងពូជអំបូរនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ៥គឺពីពូជអំបូរយូដា បានបោះត្រា ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូររូបេន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ ពីពូជអំបូរកាឌុំ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៦ពីពូជអំបូរអាស៊ីរ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរណែបថាលី មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៧ពីពូជអំបូរស៊ីម្មាន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរលេវី មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរអ៊ីសាខារ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរអ៊ីសាខារ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៨ពីពូជអំបូរសាប៊ូយូន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរយ៉ូសែប មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ហើយពីពូជអំបូររេនយ៉ាមិន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ដែលច រាមបោះត្រា ។

៩ក្រោយនោះមក ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមនុស្ស ១ ហ្លួងយ៉ាងធំ ដែលគ្មានអ្នកណាអាចនឹងរាប់ច រាមឡើយ គេមកពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ទាំងគ្រួសារ ហើយគ្រប់ទាំងភាសា

ក៏ឈរនៅមុខបង្គោល និងកូនចៀមទាំងពាក់អាវសរវែង ហើយកាន់ឆាងចាកនៅដៃ ១០គេបន្តិសំឡេងថា សេចក្តីសង្គ្រោះស្រេចនូវព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ដែលគង់លើបង្គោល ហើយស្រេចនឹងកូនចៀមផង ១១រួចអស់ទាំងទេវតាដែលឈរនៅជុំវិញបង្គោល ព្រមទាំងពួកចាស់ទុំ និងតួមានជីវិតទាំង ៤ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅចំពោះបង្គោល ថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ១២ទាំងទូលថា អាម៉ែន សូមថ្វាយព្រះពរ សិរីល្អ ប្រាជ្ញា ពាក្យអរព្រះគុណ កិតិនាម ព្រះចេស្ដា និងឥទ្ធិបូទី ដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀបតទៅ អាម៉ែន ។

១៣នោះពួកចាស់ទុំម្នាក់សួរមកខ្ញុំថា តើអស់អ្នកដែលពាក់អាវសនោះជាពួកណា ហើយមកពីណា ១៤ខ្ញុំក៏ឆ្លើយទៅថា លោកម្ចាស់អើយ លោកជ្រាបហើយ រួចអ្នកនោះនិយាយមកខ្ញុំថា អ្នកទាំងនោះជាពួកអ្នក ដែលបានចេញពីគ្រាវេទនាយ៉ាងធំមក គេបានបោកអាវ ហើយធ្វើឱ្យឡើងសក្តងឈាមរបស់កូនចៀម ១៥ហេតុនោះបានជាគេស្ថិតនៅចំពោះបង្គោលព្រះ ព្រមទាំងបំរើទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើបង្គោលនេះ ទ្រង់នឹងធ្វើជាត្រសាលបាំងឱ្យគេ ១៦គេនឹងមិនឃ្លាន ឬស្រេកទៀត ក៏មិនត្រូវថ្លៃចាំងមកលើគេ ឬចំហាយណាទៀតឡើយ ១៧ពីព្រោះកូនចៀមដែលនៅកណ្តាលបង្គោល ទ្រង់នឹងឃ្លាល ហើយនាំគេ ទៅដល់រន្ធទឹកនៃជីវិត ហើយព្រះទ្រង់នឹងជូតអស់ទាំងទឹកភ្នែក ពីភ្នែកគេចេញ ។

ជំពូក ៨

៨ ១កាលកូនចៀមបកត្រាទី ៧ នោះនៅស្ថានសួគ៌បានស្ងាត់ច្រៀប ប្រហែលជាកន្លះម៉ោង ២រួចខ្ញុំឃើញទេវតាទាំង ៧ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះ ក៏មានត្រៃ ៧ បានប្រគល់ទៅឱ្យ ៣មានទេវតា ១ ទៀត បានចេញមកឈរនៅចំពោះអាសនា ទាំងកាន់ពានមាស ហើយមានគ្រឿងក្រអូបជាច្រើនបានប្រគល់ឱ្យទេវតានោះ ដើម្បីនឹងថ្វាយជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ នៅលើអាសនាមាស ដែលនៅមុខបង្គោល ៤នោះផ្សេងនៃគ្រឿងក្រអូបក៏ផ្សាយឡើង ជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ចេញអំពីដៃនៃទេវតានៅចំពោះព្រះ ដូចទេវតាក៏យកពាន ទៅដាក់ពេញដោយភ្លើង ពីលើអាសនា បោះទៅលើផែនដី នោះកើតមានសំឡេង ផ្កូរលាន់ ផ្លេកបន្ទោរ និងកក្រើកដី ៦រួចទេវតាទាំង ៧ ដែលកាន់ត្រៃ ៧ នោះ ក៏រៀបនឹងផ្គុំឡើង ។

៧ទេវតាទី ១ ក៏ផ្គុំឡើង នោះកើតមានព្រិល ហើយភ្លើងលាយដោយឈាម បោះទៅលើផែនដី រួចផែនដី ១ ភាគក្នុង ៣ បានឆេះអស់ទៅ ព្រមទាំងដើមឈើ ១ ភាគក្នុង ៣ ដែរ និងស្មៅទាំងអស់ផង ។

៨ទេវតាទី ២ ក៏ផ្ដុំឡើង នោះមានដូចជាភ្នំយ៉ាងធំ កំពុងតែឆេះជាភ្លើង បានលេ
រាទំលាក់នៅក្នុងសមុទ្រ រួមសមុទ្រ ១ ភាគក្នុង ៣ ក៏ត្រឡប់ទៅជាឈាម
៩ហើយអស់ទាំងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រ ដែលមានជីវិតរស់ ក៏ស្លាប់អស់ ១ ភាគក្នុង ៣ ហើយអស់ទាំងនាវា
ក៏ត្រូវបំផ្លាញ ១ ភាគក្នុង ៣ ដែរ ។

១០ទេវតាទី ៣ ក៏ផ្ដុំឡើង នោះមានផ្កាយ ១ យ៉ាងធំធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ទាំងឆេះដូចជាចន្ទៈ
ក៏ធ្លាក់ទៅលើអស់ទាំងទន្លេ ១ ភាគក្នុង ៣ ហើយនិងលើអស់ទាំងរន្ធទឹក ១១ផ្កាយនោះឈ្មោះហៅថា
“ស្លែង” ហើយទឹក ១ ភាគក្នុង ៣ បានត្រឡប់ទៅជាពុល មានមនុស្សជាច្រើនស្លាប់ ដោយសារទឹកនោះ
ដ្បិតបានត្រឡប់ជាល្វីងអស់ហើយ ។

១២ទេវតាទី ៥ ក៏ផ្ដុំឡើង នោះព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទនិងផ្កាយទាំងប៉ុន្មាន បានត្រូវវង់ជិតទៅ ១
ភាគក្នុង ៣ នៅពេលថ្ងៃគ្មានពន្លឺ ១ ភាគក្នុង ៣ ពេលយប់ក៏ដូច្នោះដែរ ។

១៣រួចខ្ញុំឃើញ ហើយពួសត្រូវត្រឡប់វិញកាលណាមេឃ ទាំងបន្តិចដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា វេទនា
វេទនា វេទនាហើយ ដល់អស់មនុស្សដែលនៅលើផែនដី ដោយព្រោះសូរត្រែរបស់ទេវតាទាំង ៣
ដែលរៀបនឹងផ្ដុំទៀត ។

ជំពូក ៩

៩ ១ទេវតាទី ៥ ក៏ផ្ដុំឡើង នោះខ្ញុំឃើញផ្កាយ ១ ធ្លាក់ចុះពីលើមេឃមកលើផែនដី មានគេ
ឱ្យកូនសោទីជំរៅនៃជង្កកធំដល់ផ្កាយនោះ ២ផ្កាយនោះក៏បើកទីជំរៅនៃជង្កកធំ
រួចមានផ្សែងហុយឡើងពីទីនោះ ដូចជាផ្សែងពីគុកភ្លើងយ៉ាងធំ ហើយព្រះអាទិត្យ និងអាកាសក៏ងងឹត
ដោយព្រះផ្សែងដែលហុយពីទីនោះមក ៣ក៏មានកណ្ដុបជាច្រើនចេញ ពីផ្សែងមកលើផែនដី វាចុះ
ានទទួលអំណាច ដូចអំណាចខ្យាដីដែលនៅលើផែនដី ៤ហើយមានគេបង្កាប់ដល់វាថា កុំ
ឱ្យបំផ្លាញស្មៅនៅលើផែនដី ឬរបស់ណាខ្លី ឬដើមឈើណាឡើយ ត្រូវធ្វើទុក្ខដល់តែមនុស្សណា
ដែលគ្មានត្រារបស់ព្រះនៅថ្ងៃសិរិញប៉ុណ្ណោះ ៥ដែលវាបានទទួលអំណាចនោះ មិនមែននឹងសំឡាប់មនុស្សទេ គឺ
ឱ្យបានគ្រាន់តែធ្វើទុក្ខក្នុងរវាង ៥ ខែវិញប៉ុណ្ណោះ ហើយដែលវាធ្វើទុក្ខនោះសោត ប៉ុន្តែមិនប្រទះឡើយ
គេនឹងចង់ស្លាប់ តែសេចក្ដីស្លាប់នឹងរត់ចេញពីគេទៅ ៧កណ្ដុបទាំងនោះមើលទៅដូចជាសេះ
ដែលរៀបនឹងចូលទៅច្បាំង នៅលើក្បាលវាមានដូចជាមកុដ ដែលស្រដៀងនឹងមាស
ហើយមានមុខវាដូចជាមុខមនុស្ស ៨ឯសក់វា នោះដូចជាសក់របស់ស្រី ១

ហើយធ្វេញវាដូចជាធ្វេញរបស់សត្វសិង្ហ ៩វាពាក់អាវសឹក ដូចជាអាវសឹកដែក ហើយសួរស្លាបវា ៣
ដូចជាសួរទេះចំបាំង ដែលទឹមដោយសេះជាច្រើន បរជំរត់ទៅច្បាំង ១០វាក៏មានកន្ទុយ
ហើយនឹងទ្រនិចដូចជាខ្យងរី ឯអំណាចវា ក៏នៅក្នុងកន្ទុយនោះ សំរាប់នឹងធ្វើទុក្ខដល់មនុស្ស អស់រវាង ៥ ខែ
១១វាមានស្តេចត្រួតលើវាដែរ គឺជាទេវតានៃជង្គុកធំ ដែលតាមភាសាហេព្រើរ មានឈ្មោះហៅថា "អាបាដូន"
តែតាមភាសាហេក្រេកហៅថា "អាប៉ុនលីយ៉ូន" វិញ ១២សេចក្តីវេទនាទី ១ បានកន្លងទៅហើយ មើល
មានសេចក្តីវេទនា ២ យ៉ាង មកតាមក្រោយទៀត ។

១៣ទេវតាទី ៦ ក៏ផ្តុំឡើង នោះខ្ញុំឮសំឡេង ១ ចេញពីស្នែងទាំង ៤ របស់អាសនាមាស
ដែលនៅចំពោះព្រះ ១៤កុំនិយាយទៅទេវតាទី ៦ ដែលកាន់ត្រៃថា ចូរស្រាយទេវតាទាំង ៤
ដែលចងទុកនៅទន្លេអឺប្រាតដ៏ជាធំទៅ ១៥នោះក៏ស្រាយទេវតាទី ៤ ដែលប្រុងប្រៀបសំរាប់ពេលកំណត់ថ្ងៃ
ខែ និងឆ្នាំ ដើម្បីនឹងសំឡាប់មនុស្ស ១ ភាគក្នុង ៣ ចោល ១៦ឯចំនួនពលសេះ នោះមាន ២០ កោដិ ខ្ញុំក៏
ចំនួនពលទ័ពទាំងនោះ ១៧ហើយក្នុងការជាក់ស្តែងនេះ ខ្ញុំឃើញសេះទាំងនោះ និងអ្នកដែលជិះដែរ
គេមានពាក់អាវសឹកសម្បុរភ្លើង មានភ្លើង ផ្សែង ហើយស្ពាន់ធំរចេញពីមាត់វាមក ១៨មនុស្សលោក ១
ភាគក្នុង ៣ បានស្លាប់ ដោយសេចក្តីវេទនាទាំង ៣ មុខនេះ គឺដោយភ្លើងផ្សែង និងស្ពាន់ធំ
ដែលចេញពីមាត់វាមកនោះឯង ១៩ពីព្រោះអំណាចរបស់សេះទាំងនោះ គឺមាននៅក្នុងមាត់ និងក្នុងកន្ទុយវា
ដ្បិតកន្ទុយវាដូចជាពស់ ដែលមានក្បាល ហើយវាក៏ធ្វើទុក្ខដោយសារកន្ទុយនោះ
២០វិងសំណល់មនុស្សដែលមិនបានស្លាប់ ដោយសារសេចក្តីវេទនាទាំងនោះ ក៏នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត
ចេញពីការដែលស្នាដៃគេធ្វើ ដើម្បីនឹងលះចោលការការពងលំអារក្ស និងរូបព្រះធ្វើពីមាស ប្រាក់ លង្ហិន ថ្ម ប
ពិឈើក្តី ដែលមើលមិនឃើញ ស្តាប់មិនឮ ហើយដើរមិនរួចនោះឡើយ ២១ក៏មិនច
ានប្រែចិត្តចោលការកាប់សំឡាប់ មន្តអាគម កំផិត និងការលួចប្លន់ ដែលគេប្រព្រឹត្តផងដែរ ។

ជំពូក ១០

១០ ១ខ្ញុំឃើញទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែ ១ ទៀត ចុះមកពីលើមេឃ មានពាកហ៊ុម ហើយមាន
ឥន្ទធន្តនៅលើក្បាលមុខនៃទេវតានោះដូចជាថ្ងៃ ហើយជើងដូចជាបង្គោលភ្លើង ២មានកាន់ក្រាំង ១
តូចបើកនៅដែល ក៏ឈានជើងស្តាំទៅលើសមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេងទៅលើដីគោក ពារូបបន្តីឡើង
ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងនៃសត្វសិង្ហដែលគ្រហឹម លុះបានបន្តីស្រេចហើយ នោះក៏មាន
សំឡេងផ្តួរលាន់ ៧ ៤កាលបានឮផ្តួរលាន់ទាំង ៧ នោះរួចហើយ នោះខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរ

តែមានសំឡេងចេញពីលើមេឃប្រាប់ខ្ញុំថា ចូរបំបិទសេចក្តីដែលផ្តល់ទាំង ៧ បានថ្លែងនោះទៅ កុំ
ឱ្យកត់សេចក្តីទាំងនោះឡើយ ដូចទេវតាដែលខ្ញុំឃើញឈរលើសមុទ្រ ហើយលើដីគោក
ក៏លើកដៃស្តាំទៅលើមេឃ ៦ទាំងស្បែកនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ
ជាព្រះដែលបង្កើតមេឃ ដីសមុទ្រ និងរបស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅស្ថានទាំងនោះថា គ្មានពេលបង្អង់ទៀតឡើយ
៧តែនៅគ្រាដែលពួកសំឡេងទេវតាទី ៧ ក្នុងកាលដែលរៀបរយផ្តុំត្រៃ នោះសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងច
ានសំរេច ដូចជាទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អមកប្រាប់ពួកហោរា ជាពួកបារមីរបស់ទ្រង់ដែរ ។

ផងសំឡេងដែលខ្ញុំឮពីលើមេឃ នោះក៏និយាយមកខ្ញុំម្តងទៀតថា

ចូរទៅយកក្រាំងតូចដែលបើកនៅដៃទេវតា ដែលឈរលើសមុទ្រ ហើយលើដីគោកនោះចុះ ៩
ខ្ញុំក៏ទៅឯទេវតានោះ និយាយថា សូមឱ្យក្រាំងតូចនោះមកខ្ញុំទេវតាឆ្លើយថា ចូរយកទៅបរិភោគចុះ
ក្រាំងនេះនឹងធ្វើឱ្យពោះឯងលឿង តែនៅក្នុងមាត់នឹងបានផ្អែមដូចទឹកឃ្នុំទេ
១០នោះខ្ញុំក៏យកក្រាំងតូចពីដៃទេវតាមកទទួលទាន ឯនៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ ក៏ផ្អែមដូចទឹកឃ្នុំមែន តែកាលខ្ញុំប
ានទទួលទានរួចទៅហើយ នោះពោះខ្ញុំបានទៅជាលឿងវិញ ១១រួចទេវតាប្រាប់ខ្ញុំថា ឯងត្រូវទាយម្តងទៀត
គឺទាយពីដំណើរគ្រួសារ និងពិព្វកសាសន៍ ពីភាសាផ្សេង ៗ ហើយពីស្តេចជាច្រើន ។

ជំពូក ១១

១១ ១មានគេឱ្យដើមបបូសទុកជាខ្នាតមកខ្ញុំ ដោយថា ចូរក្រោកឡើងទៅវាស់ព្រះវិហារនៃព្រះ និងអាសនា
ហើយនិងពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំក្នុងព្រះវិហារផង ២តែទីលានដែលនៅខាងក្រៅ នោះត្រូវចោលចេញ កុំ
ឱ្យវាស់ឡើយ ដ្បិតបានឱ្យទីនោះដល់សាសន៍ដទៃហើយ គេនឹងជាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធអស់រវាង ៤២ ខែ ៣អញនឹង
ឱ្យអំណាចដល់ស្តរបន្ទាល់អញទាំង ២ នាក់ គេនឹងទាយក្នុងរវាង ១២៦០ ថ្ងៃ ទាំងស្លៀកពាក់សំពត់ថ្លៃផង
៤អ្នក ២ នាក់នោះ គេជាដើមអូលីវទាំង ២ ហើយជាចង្កៀងទាំង ២ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដី
៥បើអ្នកណាចង់ធ្វើទុក្ខដល់អ្នក ២ នាក់នោះ និងមានភ្លើងចេញពីមាត់គេ មកបញ្ឆេះបំផ្លាញពួកខ្មាំងសត្រូវវិញ
បើសិនជាអ្នកណាចង់ធ្វើទុក្ខគេ នោះត្រូវស្លាប់ទៅយ៉ាងដូច្នោះ ៦អ្នកទាំង ២ នោះមានអំណាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមេឃរាំង មិនឱ្យភ្លៀងធ្លាក់មកក្នុងគ្រាដែលគេទាយ ក៏មានអំណាចនឹងបំផ្លាស់ទឹកឱ្យទៅជាឈាម
ហើយនិងធ្វើឱ្យផែនដីកើតមានសេចក្តីវេទនាគ្រប់យ៉ាង ក្នុងវេលាណាក៏ដោយ តាមតែចិត្តបាន ។

៧កាលណាអ្នក ២ នាក់នោះ បានធ្វើបន្ទាល់របស់ខ្លួនស្រេចហើយ

នោះសត្វសាហាវដែលឡើងមកពីជង្កុកផ្ទៃនឹងច្បាំងនឹងគេ ទាំងឈ្នះ ហើយសំឡាប់គេផង ៨ខ្មោចគេទាំង ២

នាក់ នឹងដេកនៅផ្លូវទីក្រុងធំ ដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណហៅថាក្រុងសូដុម ហើយស្រុកអេសីព្វ
គឺនៅក្នុងនោះឯង ដែលមនុស្សបានឆ្កាងព្រះអម្ចាស់នៃអ្នកទាំង ២ នោះដែរ
៩នោះនឹងមានមនុស្សពីគ្រប់ទាំងគ្រួសារ ពូជមនុស្ស ភាសា និងសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញខ្លោចគេ នៅអស់
៣ ថ្ងៃកន្លះ មិនព្រមឱ្យអ្នកណាមកបំភ្លើយ ១០ហើយមនុស្សនៅផែនដីទាំងប៉ុន្មាន គេនឹងមានសេចក្តីអំណរ
ហើយលេងសប្បាយ ពីដំណើរអ្នកទាំង ២ បានស្លាប់ហើយ ក៏នឹងជូនជំនួនគ្នាទៅវិញទៅមក
ពីព្រោះហោរាទាំង ២ នោះបានធ្វើទុក្ខដល់មនុស្ស ដែលនៅផែនដីទាំងប៉ុន្មានជាខ្លាំងណាស់ ។

១១ក្រោយ ៣ ថ្ងៃកន្លះនោះមក ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិត ដែលមកពីព្រះក៏ចូលក្នុងខ្លោចទាំង ២
រួចគេក្រោកឈរឡើង ហើយពួកអ្នកដែលឃើញក៏មានសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ១២នោះអ្នកទាំង ២ បានព
សំឡេងពីលើមេឃថា ចូរឡើងមកឯណោះ គេក៏ឡើងទៅលើមេឃពូជ័ពពក
ពួកខ្លាំងសត្រូវរបស់គេក៏ឃើញដែរ ១៣នៅវេលានោះឯង មានកក្រើកដីជាខ្លាំង ទីក្រុងនោះ ១ ភាគក្នុង ១០
ក៏រលំអស់ទៅ ហើយមានមនុស្ស ៧ ពាន់នាក់ស្លាប់ ក្នុងខណៈដែលកក្រើកដីនោះ ឯពួកមនុស្សដែលសល់
គេមានចិត្តភ័យខ្លាច ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ១៤សេចក្តីវេទនាទី ២ បានកន្លងទៅហើយ មើល
សេចក្តីវេទនាទី ៣ ត្រូវមកជាឆាប់ ។

១៥ទេវតាទី ៧ ក៏ផ្អែមឡើង នោះមានពួសំឡេងជាច្រើនបន្តិឡើង នៅលើមេឃថា
នគរទាំងប៉ុន្មាននៅលើលោកិយបានត្រឡប់ជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
និងជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទនៃទ្រង់ហើយ ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ
១៦នោះពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់ ដែលអង្គុយនៅលើបណ្តែងរបស់ខ្លួន នៅចំពោះព្រះ
ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់ ១៧ទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ដែលគង់នៅ
ក៏បានគង់នៅតាំងតែពីដើម ហើយត្រូវយាងមកទៀតអើយ យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ច
ានយកព្រះចេស្តា ដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ហើយបានសោយរាជ្យឡើង ១៨អស់ទាំងសាសន៍បានមានសេចក្តីកំហឹង
ហើយសេចក្តីខ្មាច់ទ្រង់ក៏មកដល់ ជាពេលកំណត់ ដែលត្រូវជំនុំជំរះពួកមនុស្សស្លាប់
ហើយប្រទានរង្វាន់ដល់ពួកហោរា ពួកបរិសុទ្ធ និងអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះនាមទ្រង់ គឺជាពួកច
ារបំរើទ្រង់ទាំងតូចទាំងធំដែរ ហើយជាពេលត្រូវបំផ្លាញពួកអ្នកដែលបង្កូចផែនដីផង ។

១៩នោះមានគេបើកព្រះវិហារនៃព្រះ នៅស្ថានសួគ៌ ហើយឃើញមានហិបនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់
នៅក្នុងព្រះវិហារនោះ រួចមានផ្នែកបន្ទោរ សៀងសំឡេង ផ្លូវលាន់កក្រើកដី និងព្រិលយ៉ាងធំ ។

ជំពូក ១២

១២ ឡូចមានទិសគាល់ ១ យ៉ាងធំ នៅលើមេឃ គឺជាស្រ្តីម្នាក់ប្រដាប់ខ្លួនដោយព្រះអាទិត្យ មានព្រះចន្ទនៅក្រោមជើង ក៏មានមកុដធ្វើពីផ្កាយ ១២ នៅលើក្បាលដៃ ២នាងមានគភ៌ ក៏ស្រែកដោយរៀបនឹងសំរាលចេញ ទាំងឈឺចាប់នឹងបង្កើតកូនមក ។

៣ឃើញមកទិសគាល់ ១ ទៀត នៅលើមេឃ គឺនាគដ៏ធំមានសម្បុរក្រហម ដែលមានក្បាល ៧ និងស្នែង ១០ ឯនៅលើក្បាលវា មានមកុដ ៧ ៤កន្ទុយវាក៏ទាញផ្កាយនៅលើមេឃ ១ ភាគក្នុង ៣ គ្រវាត់ចោលទៅផែនដី នាគនោះក៏ស្ថិតនៅត្រង់មុខស្រ្តី ដែលរៀបនឹងសំរាលកូននោះ ដើម្បីនឹងលេបកូននាង ក្នុងកាលដែលសំរាលចេញមក ៥នាងសំរាលបានកូនប្រុស ដែលត្រូវឃ្នាល់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ ដោយដំបងដែក តែព្រះទ្រង់លើកកូននាងទៅឯទ្រង់ និងដល់បង្គុំទ្រង់វិញ ឯឡូចស្រ្តីនោះក៏រត់ទៅឯទិវហោស្ថាន នៅទីនោះព្រះបានរៀបកន្លែងឱ្យនាង ដើម្បីនឹងចិញ្ចឹមនាងនៅទីនោះ អស់រវាង ១២៦០ ថ្ងៃ ។

៧នោះមានចំបាំងនៅលើមេឃ គឺមីកែល និងពួកទេវតារបស់លោកច្បាំងនឹងនាគ ហើយនាគ និងទេវតាវាក៏ច្បាំងនឹងលោកដែរ ៨តែមិនបានឈ្នះទេ ក៏មិនឃើញមានកន្លែងណាឱ្យវា នៅលើមេឃទៀតផង ៩នោះនាគធំត្រូវបោះទំលាក់ទៅ គឺជាពស់ពីបុរាណ ដែលឈ្មោះហៅថា អារក្ស ហើយសាតាំងផង ដែលបាននាំលោកិយទាំងមូលឱ្យវង្វេងចេញ វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅផែនដីវិញ ព្រមទាំងពួកទេវតារបស់វាផង ។

១០នោះខ្ញុំពួសឡើង ១ យ៉ាងខ្លាំង នៅលើមេឃថា ឥឡូវនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះចេស្តា និងរាជ្យរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំណាចរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃទ្រង់ បានមកដល់ហើយ ដ្បិតអានោះដែលចោទប្រកាន់ពីពួកបងប្អូនយើងរាល់គ្នា ដែលចេះតែចោទពីគេ នៅចំពោះព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅហើយ ១១គេបានឈ្នះវា ដោយសារឈាមនៃកូនចៀម ហើយដោយសារសេចក្តីបន្ទាល់របស់គេ ក៏មិនបានស្តាយជីវិតខ្លួនដរាបដល់ស្លាប់ ១២ដោយហេតុនោះ ឱ ស្ថានសួគ៌ និងពួកអ្នកដែលនៅស្ថាននោះអើយ ចូរអរសប្បាយយឡើង តែវេទនាដល់ផែនដី និងសមុទ្រវិញ ពីព្រោះអារក្សបានចុះមកឯអ្នករាល់គ្នា ទាំងមានសេចក្តីឃោរឃៅខ្លាំង ដោយវាដឹងថាពេលវេលាវាខ្លីណាស់ហើយ ។

១៣លុះនាគឃើញថា វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅផែនដីហើយ នោះវាក៏ធ្វើទុក្ខដល់ ស្រ្តីដែលសំរាលកូនប្រុសនោះ ១៤តែព្រះទ្រង់ប្រទានឱ្យស្រ្តីនោះមានស្លាប ២ ដូចជាស្លាបនៃសត្វឥន្ទ្រី ដើម្បី

ឱ្យនាងបានហើរទៅនៅកន្លែងរបស់នាង នៅទីរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែលទ្រង់ចិញ្ចឹមនាងអស់ ១ ខួប ៣ ខួប ហើយកន្លះខួបផង ឱ្យឃ្នាតពិមុខសត្វពស់នោះចេញ ១៥រួចពស់វាព្រួសទឹកចេញពីមាត់វាដូចជាទន្លេ ឱ្យហូរទៅតាមស្រ្តីនោះ ដើម្បីនឹងបន្សាត់នាងឱ្យបាត់តាមទន្លេនោះទៅ ១៦តែផែនដីបានជួយនាង ដោយហាឡើងលេបទន្លេ ដែលនាគព្រួសចេញពីមាត់វាទៅបាត់ ១៧នាគក៏ខឹងនឹងស្រ្តីនោះ ហើយចេញទៅច្បាំងនឹងសំណល់ពូជនាងទាំងប៉ុន្មាន ជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិព្រះ ហើយមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ខ្ញុំក៏ឈរលើខ្សាច់ នៅមាត់សមុទ្រ ហើយខ្ញុំឃើញសត្វសាហាវ ១ ឡើងចេញពីសមុទ្រមក ដែលមានស្នែង ១០ និងក្បាល ៧ រីឯនៅលើស្នែងវា មានមកុដ ១០ ហើយនៅលើក្បាលទាំងប៉ុន្មាន នោះមានឈ្មោះ ជាពាក្យប្រមាថ ២សត្វដែលខ្ញុំឃើញនោះ មើលទៅដូចជាខ្នារខិន ដឹងវាដូចជាជើងនៃខ្លាឃ្មុំ ហើយមាត់វាដូចជាមាត់សិង្ហ នាគក៏ឱ្យប្តូរ និងបង្ហូររបស់វាដល់សត្វនោះ ព្រមទាំងអំណាចយ៉ាងធំដែរ ៣ ខ្ញុំឃើញក្បាលវា ១ ដូចជាបានកាប់សំឡាប់ហើយ តែរបួសដល់ស្លាប់នោះបានសះជាឡើងវិញ ហើយផែនដីក៏អស្ចារ្យនឹងសត្វនោះ ៤គេក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះដែរ ដោយនិយាយថា តើមានអ្នកណាដូចសត្វនោះ មានអ្នកណាដែលអាចច្បាំងនឹងវាបាន ៥នាគក៏ ឱ្យវាមានមាត់ចេះនិយាយជាពាក្យសំដីធំ និងពាក្យប្រមាថ កុំឱ្យមានអំណាចនឹងធ្វើការវា ក្នុងរវាង ៤២ ខែ ៦វាបើកមាត់ប្រមាថដល់ទាំងព្រះ និងព្រះនាម ហើយព្រះវិហារនៃទ្រង់ដែរ ព្រមទាំងដល់ពួកអ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌ផង ៧ក៏មានអំណាចបានប្រគល់ដល់វា ឱ្យច្បាំងឈ្នះពួកបរិសុទ្ធបាន ហើយនិងអំណាចលើគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គឺអស់ទាំងគ្រួសារ និងភាសា ហើយនិងអស់ទាំងសាសន៍ផង ៨អស់មនុស្សទាំងប៉ុន្មាននៅផែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិតរបស់កូនចៀម ដែលត្រូវគេសំឡាប់ តាំងពីកំណើតលោកិយមក នោះនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះសត្វនោះ ៩បើអ្នកណាមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ ១០បើអ្នកណាដឹកនាំគេឱ្យទៅជាឈ្លីយ អ្នកនោះឯងនឹងត្រូវគេដឹកនាំខ្លួនទៅជាឈ្លីយដែរ បើអ្នកណាកាប់សំឡាប់គេដោយដាវ នោះនឹងត្រូវស្លាប់ដោយដាវដែរ នេះហើយជាសេចក្តីអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញសត្វសាហាវ ១ ទៀត ឡើងចេញពីដីមក វាមានស្នែង ២ ដូចជាកូនចៀម តែពោលពាក្យដូចជានាគវិញ ១២ក៏ប្រព្រឹត្តដោយនូវគ្រប់ទាំងអំណាចរបស់សត្វទី ១ នៅមុខនាគនោះ

ទាំងបណ្តាលឱ្យផែនដី និងអស់អ្នកដែលនៅផែនដីបានក្រាបថ្វាយបង្គំ ដល់សត្វទី ១
 ដែលមានរូបដល់ស្លាប់នោះ តែបានសះជាវិញនោះផង ១៣វាក៏ធ្វើទីសំគាល់យ៉ាងធំ ដល់ម៉្លោះបានជាធ្វើ
 ឱ្យធ្លាក់ទាំងភ្លើង ពីលើមេឃមកលើផែនដី នៅមុខមនុស្សលោកផង ១៤វាបញ្ឆោតពួកមនុស្សនៅផែនដី
 ដោយសារទីសំគាល់ ដែលវាមានអំណាចនឹងធ្វើ នៅមុខសត្វនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកអ្នកនៅផែនដី
 ឱ្យធ្វើរូបសត្វនោះ ដែលត្រូវរូបសត្វនឹងដាវ តែបានរសវិញដែរ ១៥ក៏មានអំណាចបានប្រគល់ឱ្យវា និងធ្វើ
 ឱ្យរូបសត្វនោះមានខ្យល់ដង្ហើម ដើម្បីឱ្យបានចេះនិយាយ ហើយអំណាចនឹងធ្វើឱ្យពួកអ្នក
 ដែលមិនព្រមក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសត្វនោះ ត្រូវស្លាប់ផង ១៦វាក៏បង្ខំមនុស្សទាំងអស់ ទាំងធំ ទាំងតូច ទាំងមាន
 ទាំងក្រ ហើយទាំងអ្នកជា និងបាវគេ ឱ្យទទួលទីសំគាល់នៅដៃស្តាំ ឬនៅថ្ងាសគេរៀបខ្លួន ១៧ហើយមិនបើក
 ឱ្យអ្នកណាមានច្បាប់នឹងទិញ ឬលក់អ្វីបានឡើយ លើកតែអ្នកដែលមានទីសំគាល់នោះចេញ
 គឺជាឈ្មោះរបស់សត្វនោះ ឬជាលេខឈ្មោះរបស់វា ១៨នេះហើយជា ប្រាជ្ញា អ្នកណាដែលមានយោបល់
 ឱ្យអ្នកនោះរាប់លេខនៃសត្វនោះចុះ ដ្បិតលេខនោះជាលេខរបស់មនុស្ស គឺ ៦៦៦ ។

ជំពូក ១៤

១៤ ១ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញកូនចៀម ឈរនៅលើភ្នំស៊ីហ្គីប៊ុន ហើយមានមនុស្ស ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់
 ដែលមានព្រះនាមទ្រង់ និងព្រះនាមព្រះវរបិតាទ្រង់កត់លើថ្ងាស គេបានឈរជាមួយដែរ ២រូចខ្ញុំព
 សំឡេងមកពីលើថ្ងាស គេបានឈរជាមួយដែរ ២រូចខ្ញុំពសំឡេងមកពីលើមេឃ ដូចជាសូរទឹកច្រើន
 ហើយដូចផ្ការលាស់យ៉ាងខ្លាំង រីឯសំឡេងដែលខ្ញុំពនោះ ក៏ដូចជាសូរសព្ទរបស់ពួកដង្រី ដែលកំពុងតែចាប់ស៊ុង
 ៣គេច្រៀងបង ១ ថ្មី នៅមុខបង្គំ ហើយមុខតួមានជីវិតទាំង ៤ និងពួកចាស់ទុំដែរ
 គ្មានអ្នកណាអាចនឹងរៀនបទនោះបានទេ មានតែមនុស្ស ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់
 ដែលទ្រង់លោះពីផែនដីចេញប៉ុណ្ណោះ ៤នោះជាពួកព្រហ្មចារី ដែលមិនបានបង្ខំច្រើននឹងស្រីឡើយ
 គេតាមកូនចៀមទៅគ្រប់កន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ ទ្រង់បានលោះគេចេញពីពួកមនុស្សលោក
 ទុកជាផ្លែដំបូងថ្វាយដល់ព្រះ ហើយនិងកូនចៀម ៥មិនឃើញមានសេចក្តីភូតភរ នៅក្នុងមាត់គេឡើយ ដ្បិតគេ
 ឥតសោហ្មង ។

៦ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ទៀត កំពុងហោះកាត់កណ្តាលមេឃ ទាំងមានដំណឹងល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
 សំរាប់នឹងថ្លែងប្រាប់ដល់មនុស្សនៅផែនដី គឺដល់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជអំបូរ គ្រប់ភាសា
 ហើយគ្រប់ទាំងគ្រួសារដែរ ៧ទេវតានោះបន្តិសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយសរសើរសិរិល

រូបសំទ្រចុះ ដ្បិតពេលដែលទ្រង់ត្រូវជំនុំជំរះ នោះបានមកដល់ហើយ

ចូរក្រាបថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដ៏បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងរន្ធទឹកទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

៨មានទេវតា ១ ទៀតមកតាមក្រោយប្រាប់ថា ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ បានរលំហើយ បានរលំហើយ ដ្បិតវាបានឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ផឹកស្រានៃសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ការកំផិតខ្លួន ។

៩រួចមានទេវតាទី ៣ មកតាមក្រោយទៀត ទាំងបន្តិដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា បើអ្នកណាក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះ និងរូបវា ហើយទទួលទិសំគាល់វានៅលើថ្ងាស ឬនៅដៃ ១០អ្នកនោះនឹងត្រូវផឹកស្រាផងសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះ ជាស្រាវតតលាយ ដែលចាក់ទៅក្នុងពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងត្រូវរងទុក្ខវេទនា នៅក្នុងភ្លើង និងស្ពាន់ធំរ ចំពោះមុខនៃពួកទេវតាបរិសុទ្ធ និងកូនចៀមផង ១០០ផ្សេងនៃសេចក្តីទុក្ខសំបាករបស់គេ និងហុយឡើងអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ គេនឹងឥតមានសេចក្តីស្រាកស្រាន្តឡើយ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ គឺពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះ និងរូបវា ឬអ្នកណាដែលទទួលទិសំគាល់នៃឈ្មោះវាផង ១២នេះហើយជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះយេស៊ូវ ។

១៣ខ្ញុំក៏សំឡេងពីលើមេឃថា ចូរកត់ទុកដូច្នោះថា ពីនោះទៅមុខ អស់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះមានពរហើយ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានបន្ទូលថា ហ្នឹងហើយ គឺដើម្បីឱ្យគេបានឈប់សំរាក ពីគ្រប់ទាំងការនឿយហត់របស់គេ ដ្បិតការគេធ្វើ ក៏តាមគេជាប់ ។

១៤នោះខ្ញុំក្រឡេកឃើញពពកស ១ ហើយមាន ១ អង្គ ដូចជាកូនមនុស្ស គង់នៅលើពពកនោះ ទាំងពាក់មកុដមាស ហើយកាន់កណ្តៀវដ៏មុត ១៥រួចមានទេវតា ១ ទៀតចេញពីព្រះវិហារមក បន្តិដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដល់ព្រះអង្គដែលគង់លើពពកថា សូមលូកកណ្តៀវទ្រង់ទៅច្រូតចុះ ដ្បិតជាវេលាត្រូវច្រូតហើយ ពីព្រោះនៅផែនដីបានទុំជាស្រេច ១៦នោះព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើពពកទ្រង់លូកកណ្តៀវទៅឯផែនដី ដូច្នោះ ផែនដីក៏បានច្រូតរួចហើយ ។

១៧រួចមានទេវតា ១ ទៀត ចេញពីព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ិមក ទាំងកាន់ចែយ៉ាងមុតដែរ ១៨ហើយមានទេវតា ១ ទៀត ដែលមានអំណាចលើភ្លើង ក៏ចេញពីអាសនាមក បន្តិដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដល់ទេវតាដែលកាន់ចែដ៏មុតនោះថា ចូរលូកចែដ៏មុតរបស់ឯង ទៅកាត់ចង្កោមទំពាំងបាយជូរ នៅផែនដីទៅ ដ្បិតផ្លែទុំហើយ ១៩ទេវតា នោះក៏លូកចែទៅឯផែនដី ហើយកាត់ផ្លែទុំពាំងបាយជូរ នៅផែនដីទាំងអស់ រួចចេ រទៅក្នុងធុងជាន់ផ្លែយ៉ាងធំ របស់ផងសេចក្តីក្រោធនៃព្រះ ២០នោះមានគេជាន់ក្នុងធុងនោះ

នៅខាងក្រៅទីក្រុង ហើយមានឈាមចេញពីចុង ឡើងទៅត្រឹមដៃកបង្ហាសេះ ចំងាយ ៣០០ គីឡូម៉ែត្រទៅ
។

ជំពូក ១៥

១៥ ១ខ្ញុំក៏ឃើញទិសំគាល់ ១ ទៀត ដែលធំហើយអស្ចារ្យ នៅលើមេឃ គឺមានទេវតា ៧
ដែលកាន់សេចក្តីវេទនាទាំង ៧ ក្រោយបង្អស់ ដ្បិតសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះបានសំរេច
ដោយសេចក្តីវេទនាទាំងនោះ ។

ឲ្យចម្លែកមើលទៅឃើញដូចជាសមុទ្រកែវ លាយនឹងភ្លើង ហើយពួកអ្នកដែលបានឈ្នះសត្វនោះ
និងរូបវា ហើយលេខឈ្មោះវាផង គេឈរលើសមុទ្រនោះ ទាំងកាន់ស៊ីងរបស់ព្រះគ្រប់គ្នា
ពាក្យច្រៀងទំនុករបស់លោកម៉ូសេ ជាបារាំងនៃព្រះ និងទំនុករបស់កូនចៀមថា ឱព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតអើយ ការទ្រង់សុទ្ធតែធំ ហើយអស្ចារ្យ ឱស្តេចនៃអស់ទាំងសាសន៍អើយ
ផ្លូវទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត ហើយពិតត្រង់ ៤ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានអ្នកណាដែលមិនត្រូវកោតខ្លាចដល់ទ្រង់
ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដ្បិតមានតែទ្រង់ ១ ដែលបរិសុទ្ធ
គ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងមកក្រាបថ្វាយបង្គំនៅចំពោះទ្រង់ ដ្បិតការសុចរិតរបស់ទ្រង់ បានសំដែងមក
ឱ្យឃើញហើយ ។

៥ក្រោយនោះ ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញថា ទ្វារទីបរិសុទ្ធរបស់រោងឧបេ
សាសន៍នៃសេចក្តីបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ ក៏នៅចំហ ៦ហើយទេវតា ៧ ដែលកាន់សេចក្តីវេទនាទាំង ៧
ក៏ចេញពីព្រះវិហារមក ទាំងស្លៀកពាក់ជាសំពត់ទេសយ៉ាងស្អាត ហើយភ្លឺ
មានទាំងខ្សែមាសវិតនៅដើមទ្រូងផង ៧តួមានជីវិត ១ ក៏ឱ្យចាកន្ទោងមាស ៧ ទៅទេវតាទាំង ៧
ដែលបានទាំងនោះពេញទៅដោយសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ
៨នោះព្រះវិហារមានពេញដោយផ្សែងពិសិវិល្អ ហើយពិព្រះចេស្តានៃព្រះ
គ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបានទេ ទាល់តែសេចក្តីវេទនាទាំង ៧ របស់ទេវតា ៧ នោះច
ានសំរេចស្រេច ។

ជំពូក ១៦

១៦ ១ខ្ញុំក៏ឮសំឡេង ១ យ៉ាងខ្លាំង ចេញពីព្រះវិហារប្រាប់ទៅទេវតាទាំង ៧ ថា

ចូរចាក់សេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងបានទាំង ៧ ទៅលើផែនដីទៅ ។

២ទេវតាទី ១ ក៏ចេញទៅ ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅលើផែនដី នោះមនុស្សដែលមានទីសំគាល់របស់សត្វ និងអស់ពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់រូបវា គេក៏កើតដំបៅកាចអាក្រក់ណាស់ ។

៣ទេវតាទី ២ ក៏ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅក្នុងសមុទ្រ រួចសមុទ្រត្រឡប់ទៅជាឈាម ដូចជាឈាមខ្មោច ហើយគ្រប់ទាំងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រក៏ស្លាប់អស់ ។

៤ទេវតាទី ៣ ក៏ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅក្នុងទន្លេ និងរន្ធទឹកទាំងប៉ុន្មាន នោះក៏ប្រែទៅជាឈាមទាំងអស់ដែរ ដូចខ្ញុំឮទេវតានៃទឹកនិយាយថា ឱព្រះដ៏គង់នៅ ហើយចានគង់នៅតាំងពីដើមរៀងមកអើយ ដែលទ្រង់បានជំនុំជំរះកាត់ទោសដូច្នោះ នោះសុចរិតហើយ ៦ដ្បិតគេចានកំចាយឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ និងពួកហោរា ហើយទ្រង់បានប្រទានឈាមឱ្យគេផង គេគួរមានទោសដូច្នោះហើយ ៧ដូចខ្ញុំអាសនាទទួលថា មែនហើយ ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតអើយ សេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត ហើយពិតត្រង់ទាំងអស់ ។

៨ទេវតាទី ៤ ក៏ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅលើព្រះអាទិត្យ រួចព្រះអាទិត្យបានអំណាចនឹងធ្វើឱ្យមនុស្សត្រូវខ្លោច ដោយសារភ្លើង ៩មនុស្សលោកក៏ត្រូវខ្លោចទៅ ដោយអំណាចក្តៅជាខ្លាំង តែគេមិនចានប្រែចិត្ត ដើម្បីនិងលើកសរសើរដល់សិរិល្លនៃព្រះទេ គឺគេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ ដែលមានអំណាចលើសេចក្តីវេទនាទាំងនោះវិញ ។

១០ទេវតាទី ៥ ក៏ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅលើបង្គំរូបរបស់សត្វនោះ រួចនគរវាត្រឡប់ទៅជាងងឹតសូន្យសុង ហើយគេខាំអណ្តាត ដោយមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក ១១ក៏ប្រមាថដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដោយព្រោះទុក្ខលំបាក និងដំបៅរបស់គេ តែមិនចានប្រែចិត្តលះចោលពីការដែលគេប្រព្រឹត្តឡើយ ។

១២ទេវតាទី ៦ ក៏ចាក់ពីបានខ្លួន ទៅលើទន្លេធំ គឺជាទន្លេអ៊ុប្រាត រួចទឹកទន្លេនោះក៏រឹងទៅ ដើម្បីឱ្យបានរៀបចំផ្លូវរបស់ពួកស្តេចពីទិសខាងថ្ងៃរះ ១៣រួចខ្ញុំឃើញវិញ្ញាណអសោចី ៣ ដូចជាកង្កែបចេញពីមាត់នាគ មាត់សត្វ និងពីមាត់ហោរក្លែងក្លាយមក ១៤ដ្បិតវិញ្ញាណទាំងនោះ ជាវិញ្ញាណនៃពួកអារក្ស ដែលចេញទៅឯអស់ទាំងស្តេច នៅផែនដីទាំងមូល ទាំងធ្វើទីសំគាល់ ដើម្បីនឹងប្រមូលស្តេចទាំងនោះមកក្នុងចំបាំងនៅថ្ងៃដ៏ធំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ១៥(មើលអញ្ជូមកដូចជាចោរឃ្នង មានពរហើយអ្នកណាដែលនៅចាំ ហើយរក្សាសំលៀកបំពាក់ខ្លួន ដើម្បីមិនឱ្យដើរអាក្រាត ឱ្យអ្នកណាឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាសខ្លួនឡើយ) ១៦រួចវិញ្ញាណទាំងនោះ ក៏ប្រមូលគេទៅឯកន្លែង

ដែលភាសាហេព្រើរហៅថា អើម៉ាតេដូន ។

១៧ទេវតាទី ៧ ក៏ចាក់ពិចារន្តខ្លួន ទៅក្នុងអាកាស រួចមានពួសំឡេងខ្លាំង ចេញពីបង្អួច ក្នុងព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ មកថា ស្រេចហើយ ១៨រួចមានផ្លេកបន្ទោរ សូរសំឡេង និងផ្កូផ្កាន ហើយមានកក្រើកដីខ្លាំងដែរ ដល់ម៉្លោះបានជាតាំងពីមានមនុស្សនៅផែនដីរៀងមក នោះមិនដែលមានកក្រើកដីយ៉ាងខ្លាំង ហើយសំបើមដូច្នោះឡើយ ១៩ទីក្រុងដ៏ធំក៏ព្រួញចេញជា ៣ ភាគ អស់ទាំងទីក្រុងរបស់សាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានក៏រលំ ហើយព្រះទ្រង់នឹកចាំពីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ ដើម្បីនឹង ឱ្យពែងស្រាវរបស់សេចក្តីឃោឃៅផង សេចក្តីខ្លាចទ្រង់ដល់គេ ២០នេះគ្រប់ទាំងកោះក៏បាត់ទៅ ហើយមិនឃើញមានភ្នំណាទៀតសោះឡើយ ២១ក៏មានព្រិលយ៉ាងធំ ៗ គ្រាប់ ១ ទំងន់ ១ ហាប ធ្លាក់ចុះ ពីផ្ទៃមេឃមកលើមនុស្សលោក ហើយមនុស្សលោកក៏ប្រមាថដល់ព្រះ ដោយព្រោះសេចក្តីវេទនា និងព្រិលនោះពីព្រោះសេចក្តីវេទនាខ្លាំងក្រៃលែង ។

ជំពូក ១៧

១៧ ១ទេវតា ១ ក្នុងពួកទាំង ៧ នោះ ដែលកាន់ចានកន្ទោង ៧ ក៏មកនិយាយមកខ្ញុំថា ចូរមកឯណោះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញទោសនៃស្រីសំផឹងដ៏ធំ ដែលស្ថិតនៅលើទឹកច្រើន ២ដែលពួកស្តេចនៅផែនដីច ានសហយស្តន់នឹងវា ហើយអស់អ្នកនៅផែនដីបានស្រវឹង ដោយស្រាវរបស់សេចក្តីកំផិតនៃវា ៣ទេវតានោះក៏នាំវិញ្ញាណខ្ញុំទៅឯទីរហោស្ថាន នោះខ្ញុំឃើញមានស្រ្តីម្នាក់ ជិះនៅលើសត្វសម្បុរក្រហម ដែលពេញជាឈ្មោះប្រមាថ មានក្បាល ៧ ហើយស្នែង ១០ ៤សំលៀកបំពាក់របស់ស្រ្តីនោះមានពណ៌ស្វាយ ហើយក្រហម ក៏តែងដោយមាស ត្បូងមានដំឡើ ហើយនិងកែវមុក្តា ព្រមទាំងកាន់ពែងមាសដែលពេញ ដោយសេចក្តីស្នាក់ក្រោក របស់ការកំផិតដ៏គួរខ្ពើមរបស់វាផង ៥ហើយនៅថ្ងាសវា មានកត់ឈ្មោះថា "សេចក្តីអាទិកំបាំង ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ ជាម្តាយនៃពួកស្រីសំផឹង និងអស់ទាំងសេចក្តីគួរខ្ពើមនៅផែនដី" ៦ ខ្ញុំក៏ឃើញស្រ្តីនោះស្រវឹងនឹងឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ ហើយនិងឈាមពួកអ្នកដែលធ្វើបន្ទាត់ពីព្រះយេស៊ូវ លុះខ្ញុំឃើញវាហើយ ក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ។

៧នោះទេវតាសួរខ្ញុំថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានសេចក្តីអស្ចារ្យដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ឱ្យអ្នកដឹង ពីសេចក្តីអាទិកំបាំងរបស់ស្រ្តីនោះ ហើយនឹងសត្វដែលវាជិះនោះ ដែលមានក្បាល ៧ និងស្នែង ១០ ដែរ ៨ឯសត្វដែលអ្នកឃើញនោះ ពីដើមវានៅ ឥឡូវនេះបាត់ទៅហើយ ក៏រៀបនឹងឡើងចេញពីជង្កកធំមកវិញ រួចវានឹងត្រូវវិនាសបាត់ទៅ ឯអស់អ្នកនៅផែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត

តាំងពីកំណើតលោកិយមក គេនឹងមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយឃើញសត្វដែលពិដើមនៅ ឥឡូវនេះបាត់
តែនឹងត្រឡប់មានឡើងវិញនោះ ៩នេះហើយជាគំនិតដ៏មានប្រាជ្ញា ឯក្បាលទាំង ៧ នោះជាភ្នំ ៧
គឺជាកន្លែងដែលស្រ្តីនោះអង្គុយនៅ ១០ក៏មានស្តេច ៧ អង្គ ៦ ៥ អង្គបានដួលហើយ មាន ១ អង្គនៅសព្វថ្ងៃ
ហើយ ១ អង្គទៀតមិនទាន់មកដល់ទេ កាលណាស្តេចនោះបានមកហើយ នោះនឹងនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ
១១រឹងសត្វដែលពិដើមមាន តែឥឡូវនេះបាត់ នោះជាស្តេចទី ៨ ដែលកើតមកពីស្តេច ៨ អង្គនោះ
ហើយត្រូវវិនាសបាត់ទៅវិញ ១២៦ស្នែង ១០ ដែលអ្នកឃើញ នោះជាស្តេច ១០ អង្គ
ដែលមិនទាន់ទទួលរាជ្យនៅឡើយ តែនឹងទទួលអំណាចជាស្តេច នៅតែ ១ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ជាមួយនឹងសត្វនោះ
១៣ស្តេចទាំងនោះនឹងមានគំនិតតែ ១ ដើម្បីនឹងប្រគល់កំឡាំង និងអំណាចខ្លួនដល់សត្វនោះ
១៤គេនឹងច្បាំងទាស់នឹងកូនចៀម តែកូនចៀមនឹងឈ្នះគេ
ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ ហើយជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
ឯពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ នោះជាអ្នកដែលទ្រង់បានហៅ បានរើស
ហើយជាអ្នកស្មោះត្រង់ទាំងអស់គ្នា ។

១៥ទេវតាក៏ប្រាប់ខ្ញុំថា ឯទឹកដែលអ្នកបានឃើញ ជាកន្លែងដែលស្រីសំផឹងអង្គុយនោះ គឺជាប្រជាជន
នឹងមនុស្សផងទាំងឡាយ គ្រប់សាសន៍ គ្រប់ភាសា ១៦ស្នែងទាំង ១១ ដែលអ្នកឃើញ ព្រមទាំងសត្វនោះផង
នោះនឹងស្អប់ដល់ស្រីសំផឹង ហើយនឹងបំផ្លាញវាទៅ ទាំងធ្វើឱ្យវានៅអាក្រាត រួចនឹងស៊ីសាច់វា
ហើយដុតវានៅក្នុងភ្លើង ១៧ដ្បិតព្រះទ្រង់បានបណ្តាលចិត្តគេ ឱ្យធ្វើតាមគំនិតទ្រង់ ហើយឱ្យគេមូលគំនិត
និងប្រគល់រាជ្យគេ ដល់សត្វនោះ
ទាល់តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានសំរេច ១៨ឯស្រ្តីដែលអ្នកបានឃើញ នោះគឺជាទីក្រុងដ៏ធំ
ដែលមានអំណាចលើស្តេចទាំងប៉ុន្មាននៅផែនដី ។

ជំពូក ១៨

១៨ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឃើញទេវតា ១ ទៀតចុះពីស្ថានសួគ៌មក មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយសិរិល
រូបសំរេចនោះក៏បំភ្លឺផែនដី ២ទេវតានោះបន្តិឡើង ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំប
ានរលំហើយ បានរលំហើយ ក៏ត្រឡប់ជាលំនៅនៃពួកអារក្ស ជាកន្លែងរបស់អស់ទាំងវិញ្ញាណអសោច៍
និងអស់ទាំងសត្វស្លាបអសោច៍គួរខ្ពើម ៣ពីព្រោះគ្រប់ទាំងសាសន៍ប
ានផឹកស្រារបស់សេចក្តីឃោរឃៅផងសេចក្តីកំផិតវា ពួកស្តេចនៅផែនដីបានសហាយស្ទន់នឹងវា

ហើយពួកជំនួញនៅផែនដី បានត្រឡប់ជាមានឡើង ដោយអំណាចនៃការបរិហាររបស់វាដែរ ។

ខ្ញុំក៏ឮសំឡេង ២ ទៀតពីលើមេឃ ពោលថា រាស្ត្រអញអើយ ចូរចេញពីទីក្រុងនោះមក ដើម្បីកុំ
ឱ្យត្រូវមានចំណែកក្នុងអំពើបាបវាឡើយ ក្រែងត្រូវវេទនាដូចជាវាដែរ ៥ដ្បិតអំពើបាបវា
ានគរជាគំនរឡើងដល់ផ្ទៃមេឃ ហើយព្រះទ្រង់បាននឹកចាំពីការទុច្ចរិតរបស់វា ៦ចូរសងវាតាមការដែលវា
ានធ្វើដល់ឯងចុះ ទាំងទ្វេ ១ ជា ២ ឱ្យវាផង ចូរចាក់ ១ ជា ២ ទៅក្នុងពែង ដែលវាបានចាក់ឱ្យឯង ៧ដែលវា
ានដំកើងខ្លួន ហើយរស់ដោយបរិហារយ៉ាងណា នោះត្រូវឱ្យវាមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក
និងសេចក្តីសោកសង្រេងយ៉ាងនោះដែរ ដ្បិតវាគិតក្នុងចិត្តថា អញអង្គុយជាមហាក្សត្រិ មិនមែនជាមេម៉ាយទេ
ក៏មិនត្រូវមានសេចក្តីសោកសង្រេងឡើយ ៨ដោយហេតុនោះបានជាសេចក្តីវេទនារបស់វា
នឹងមកដល់ក្នុងថ្ងៃតែ ១ វិញ គឺជាសេចក្តីស្លាប់សោកសង្រេង និងអំណត់អត់ ហើយវានឹងត្រូវភ្លើងឆេះទៅ
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលជំនុំជំរះវា ទ្រង់ខ្លាំងពូកែណាស់ ៩នោះពួកស្តេចនៅផែនដី ដែលសហាយស្មន់
ហើយរស់ដោយបរិហារជាមួយនឹងវា គេនឹងយំទុញ ហើយសោកសង្រេង ក្នុងកាលដែលឃើញផ្សែងហុយឡើង
ពីភ្លើងដែលកំពុងតែឆេះវានោះ ១០គេនឹងឈរពីចំងាយ ដោយខ្លាចសេចក្តីវេទនារបស់វា ទាំងនិយាយថា
វេទនា ៗ ហើយ ក្រុងបាបីឡូនដ៏ជាធំ ហើយខ្លាំងពូកែអើយ ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះឯងបានសំរេចក្នុងខណ៌តែ ១
ម៉ោងទេ ។

១១ពួកជំនួញនៅផែនដី គេយំទុញ ហើយសោកសង្រេង នឹងវា

ដោយព្រោះគ្មានអ្នកណាទិញទំនិញរបស់គេទៀតឡើយ ១២ឯទំនិញនោះ គឺជាមាស ប្រាក់ ត្បូងមានដំឡើ
កែវមុក្តា សំពត់ទេស ព្រៃ ស័ខពណ៌ស្វាយ ពណ៌ក្រហម ឈើក្រអូបគ្រប់យ៉ាង អស់ទាំងគ្រឿងធ្វើពីភ្នុក
ហើយពីលើមានដំឡើ ពីលង្ហិន ពីដែក ហើយពីផ្លែកែវ ១៣សម្បុរល្វែង ជ័រល្វីងទេស ទឹកអប់
កំញានគ្រឿងក្រអូប ស្រាទំពាំងបាយជូរ ប្រេង ម្សៅម៉ដ្ឋ ស្រូវសាលី គោ ច្រៀម សេះ រទេះ ហើយទាំងខ្លួនប្រ
ាណ និងព្រលឹងមនុស្សផង ១៤ឯអស់ទាំងផលផ្លែ ដែលចិត្តឯងប្រាថ្នាចង់បាន នោះបានថយចេញពីឯងហើយ
ព្រមទាំងរបស់ផ្លែវិសេស និងរបស់ភ្លឺរុងរឿងដែរ ឯងនឹងមិនឃើញទៀតឡើយ

១៥ពួកជំនួញដែលជួញរបស់ទាំងនោះ ហើយបានត្រឡប់ជាមាន ដោយសារក្រុងនោះ គេយំទុញ
ទាំងសោកសង្រេង ហើយឈរពីចំងាយ ដោយខ្លាចសេចក្តីវេទនារបស់វា ១៦ក៏និយាយថា វេទនា ៗ ហើយ
ទីក្រុងដ៏ធំដែលបានស្លៀកពាក់ ដោយសំពត់ទេស ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហម ទាំងតែងខ្លួនដោយមាស
និងត្បូងមានដំឡើ ហើយកែវមុក្តាផង ១៧ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនម៉្លេះនេះ បានវិនាសបាត់ទៅ ក្នុងខណ៌តែ
១ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះអស់ទាំងតែក្នុង និងពួកសំពៅទាំងអស់ ពួកជើងឈ្នួល និងអស់អ្នកដែលរកស៊ីខាងជើងទឹក

គេក៏ឈរពិចំងាយ ១៨ទាំងស្រែកឡើង ដោយឃើញផ្សែងហុយឡើងពីភ្លើង ដែលឆេះវានោះថា តើមានទីក្រុងណាឱ្យដូចជាក្រុងធំនេះ ១៩ហើយគេបាចធ្វើដំទៅលើក្បាលខ្លួនគេ ទាំងស្រែកឡើង ដោយយំទូញ ហើយសោកសង្រេងថា វេទនា ១ ហើយ ទីក្រុងដ៏ធំ ដែលអស់ពួកអ្នកមាននាវាដើរសមុទ្រ មានឡើង ដោយសារសេចក្តីប្រសើររុងរឿងរបស់វា ពីព្រោះវាត្រូវចោលស្នាត់ទៅ ក្នុងខណៈតែ ១ ម៉ោង ។

២០ឱស្ថានសួគ៌ ពួកសាវ័ក និងពួកហោរាបរិសុទ្ធអើយ ចូរអរសប្បាយនឹងទីក្រុងនោះឡើង ដ្បិតព្រះទ្រង់បានកាត់ទោស តាមសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ឯងរាល់គ្នាហើយ ២១នោះមានទេវតាខ្លាំងពូកែ ១ រូប បានលើកថ្ម ដូចជាថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ ទំលាក់ចុះទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយពោលថា ទីក្រុងបានបីឡានដ៏ជាធំ នឹងត្រូវបោះទំលាក់ទៅ ដោយគំហុកយ៉ាងដូច្នោះ គេនឹងរកទៀតមិនឃើញឡើយ ២២ក៏គ្មានព សំឡេងនៃពួកអ្នកចាប់ស៊ុំ ច្រៀងចំរៀង ផ្ទុំខ្មុយ និងព្រៃ នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ ហើយមិនឃើញមានជាងណា ដែលធ្វើការអ្វីក៏ដោយនៅក្នុងឯង ឬពួស្រព្យាល់កិន នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ ២៣នឹងគ្មានពន្លឺចង្អៀង ណាភ្លឺនៅក្នុងឯង ឬពួសំឡេងប្តីប្រពន្ធច្រោងថ្មី នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ ដ្បិតពួកជំនួញរបស់ឯង នោះជាអ្នកធំនៅផែនដី ពីព្រោះអស់ទាំងសាសន៍បានវង្វេង ដោយសារការមន្តអាគមរបស់ឯង ២៤រីឯនៅក្នុងទីក្រុងនោះ ឃើញមានសុទ្ធតែឈាមនៃពួកហោរា និងពួកបរិសុទ្ធ ហើយនិងឈាមនៃអស់អ្នក ដែលត្រូវគេសំឡាប់នៅផែនដីដែរ ។

ជំពូក ១៩

១៩ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំពួសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង របស់មនុស្ស ១ ហ្វូងដ៏ធំ នៅលើស្ថានសួគ៌ថា ហាលេលូយ៉ា សេចក្តីសង្គ្រោះ សិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា នោះជារបស់ផងព្រះនៃយើងរាល់គ្នាហើយ ២ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែពិតត្រង់ ហើយសុចរិតទាំងអស់ ពីព្រោះទ្រង់ បានកាត់ទោសស្រីសំផឹងដ៏ធំនោះ ដែលបង្ខូចផែនដី ដោយការកំផិតរបស់វា ទ្រង់ក៏សងសឹក ដោយព្រះឈាមពួកបារបំរើរបស់ទ្រង់ ដែលវាបានកំហាយ ពពួកនោះក៏ពោលពាក្យម្តងទៀតថា ហាលេលូយ៉ា ហើយផ្សែងវាក៏ហុយឡើងនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ៤ពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់ និងតូមានជីវិតទាំង ៤ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះ ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ដោយនិយាយថា អាម៉ែន ហាលេលូយ៉ា ឥរូចមានសំឡេងចេញពីបល្ល័ង្កមកថា អស់ទាំងបារបំរើទ្រង់ និងពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ ទាំងធំទាំងតូចអើយ ចូរសរសើរដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នាចុះ ៦នោះខ្ញុំ ពួស្រដូចជាសំឡេងនៃមនុស្ស ១ ហ្វូងយ៉ាងធំ ដូចសូរទឹកច្រើន ហើយដូចសូរផ្កាផ្កាវល់យ៉ាងខ្លាំងថា ហាលេលូយ៉ា

ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលមានព្រះចេស្ដាបំផុត ទ្រង់សោយរាជ្យឡើងហើយ ៧ច្រវិលយើងអរសប្បាយ ហើយរីករាយឡើង ទាំងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ ដ្បិតបានដល់ពេលរៀបរិវាហមង្គលនៃកូនចៀមហើយ ភរិយាទ្រង់បានរៀបខ្លួនជាស្រេច ៨ទ្រង់ប្រទានឱ្យនាងបានស្លៀកពាក់សំពត់ទេសយ៉ាងម៉ដ្ឋ ស្អាតហើយភ្លឺ ដ្បិតសំពត់ទេសយ៉ាងម៉ដ្ឋ នោះជាសេចក្ដីសុខវិធានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ៩ទេវតាក៏ប្រាប់មកខ្ញុំថា ចូរសរសេរថា មានពរហើយ អស់អ្នកដែលព្រះបានហៅមកបរិភោគការកូនចៀម ក៏និយាយមកខ្ញុំទៀតថា នេះជាព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ ១០នោះខ្ញុំទំលាក់ខ្លួនចុះ នៅទៀបជើងទេវតានោះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំ តែទេវតាប្រ ាប់ខ្ញុំថា កុំឱ្យធ្វើដូច្នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នក ហើយនិងបងប្អូនអ្នក ដែលមានសេចក្ដីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវដែរ ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ ដ្បិតការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ នោះហើយជាវិញ្ញាណនៃសេចក្ដីទំនាយ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញមេឃបើកចំហឡើង នោះឃើញមានសេះសរ ១ និងព្រះអង្គដែលគង់លើវា ទ្រង់មានព្រះនាមថា "ស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ" ទ្រង់ជំនុំជំរះ ហើយច្បាំងដោយសុចរិត ១២ព្រះនេត្រទ្រង់ដូចជាអណ្ដាតភ្លើង ហើយនៅលើព្រះសិរសា មានមកុដជាច្រើន ទ្រង់មានព្រះនាមកត់ទុក ដែលគ្មានអ្នកណាស្គាល់ឡើយ លើកតែអង្គទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ១៣ទ្រង់ក៏ទ្រង់ព្រះពស្ត្រជ្រលក់ដោយឈាម ហើយព្រះនាមទ្រង់ហៅថា "ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ" ១៤អស់ទាំងពលបរិវារនៅស្ថានសួគ៌ ក៏ជិះសេះសដង្ហែទ្រង់ ទាំងស្លៀកពាក់សំពត់ទេស ហើយស្អាតផង ១៥មានដាវយ៉ាងមុតចេញពីព្រះឱសទ្រង់ ដើម្បីនឹងកាប់អស់ទាំងសាសន៍ ហើយទ្រង់នឹងឃ្វាលគេ ដោយដំបងដែក ទ្រង់ក៏ជាន់ក្នុងធុងឃ្វាបនៃស្រាទំពាំងបាយជូរ ជាសេចក្ដីឃោរឃៅរបស់សេចក្ដីខ្មាស់នៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាបំផុត ១៦ទ្រង់មានព្រះនាមកត់នៅព្រះពស្ត្រ ហើយនៅព្រះខ្យល់ទ្រង់ថា "ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់" ។

១៧ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ឈរនៅលើព្រះអាទិត្យ បន្តិដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដល់គ្រប់ទាំងសត្វដែលហើរលើអាកាសថា ចូរមកប្រជុំគ្នា និងស៊ីល្បែងដ៏ធំរបស់ព្រះចុះ ១៨ដើម្បីនឹងស៊ីសាច់នៃពួកស្តេច ពួកមេទ័ព ពួកមនុស្សខ្លាំងពូកែ ព្រមទាំងសេះ ហើយនិងពួកអ្នកដែលជិះដែរ គឺជាសាច់នៃមនុស្សទាំងអស់ ទាំងអ្នកជា និងខ្ញុំគេ ទាំងអ្នកធំ និងអ្នកតូចផង ។

១៩ខ្ញុំក៏ឃើញសត្វនោះ និងពួកស្តេចនៅផែនដី ព្រមទាំងពលទ័ពគេ បានប្រមូលគ្នា ដើម្បីច្បាំងនឹងព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើសេះសនោះ និងពួកពលទ័ពរបស់ទ្រង់ផង ២០សត្វនោះក៏ត្រូវចាប់បាន ព្រមទាំងហោរាក្លែងមុខវា ដែលនៅជាមួយផង ជាអ្នកដែលធ្វើទីសំគាល់នៅមុខវា ដើម្បីនឹងបញ្ឆោតពួកអ្នក

ដែលទទួលទិសំគាល់របស់សត្វ និងពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់រូបវា ហើយវាទាំង ២ ក៏ត្រូវបោះទាំងរស់
ទៅក្នុងបឹងភ្លើង ដែលនេះដោយស្ថាន័យ ២១ហើយពួកដែលសល់នៅ ក៏ត្រូវស្លាប់ដោយដាវរបស់ព្រះអង្គ
ដែលគង់លើសេះ ជាដាវដែលចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក នោះអស់ទាំងសត្វស្លាប់បានផ្អែក
ដោយសាច់នៃពួកទាំងនោះ ។

ជំពូក ២០

២០ ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ចុះពីស្ថានសួគ៌មក ទាំងកាន់កូនសោដង្កុកធំ និងច្រវាក់ ១ យ៉ាងធំនៅដៃ
២ទេវតានោះក៏ចាប់នាគចងវាទុក ១ ពាន់ឆ្នាំ គឺជាពស់ពីបុរាណ ដែលជាអារក្សឈ្មោះថា សាតាំង ៣ក៏ចេ
រាវាចោលទៅក្នុងជង្កុកធំ ទាំងខ្ទប់ ហើយបិទត្រាពីលើ ដើម្បីកុំឱ្យវាទាំងអស់ទាំងសាសន៍ ឱ្យរំលងឡើយ
ទាល់តែផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះទៅ ក្រោយនោះត្រូវតែស្រាយវាលែងបន្តិច ។

ខ្ញុំក៏ឃើញបល្ល័ង្កជាច្រើន និងពួកអ្នកដែលអង្គុយលើ ហើយមានអំណាចបានប្រគល់
ដល់អ្នកទាំងនោះ ឱ្យជំនុំជំរះ នោះព្រលឹងមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវគេកាត់ក្បាល
ដោយព្រោះធ្វើបន្ទាត់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលមិនច
ានក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោហ ឬរូបវា ក៏មិនបានទទួលទិសំគាល់វា នៅលើថ្ងាស ឬនៅលើដៃឡើយ
អ្នកទាំងនោះបានរសវិញ ហើយក៏សោយរាជ្យជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅ ១ ពាន់ឆ្នាំ ៥តែមនុស្សស្លាប់ ៥ ឡើយ
មិនបានរសវិញទេ ទាល់តែផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះទៅ នេះហើយជាខណៈរស់ឡើងវិញទី ១ ៦មានពរហើយ
ក៏បរិសុទ្ធផង អស់អ្នកណា ដែលមានចំណែក ក្នុងខណៈរស់ឡើងវិញជាន់មុនដំបូងនេះ សេចក្តីស្លាប់ទី ២
គ្មានអំណាចលើអ្នកទាំងនោះឡើយ អ្នកទាំងនោះនឹងធ្វើជាពួកសង្ឃនៃព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទ
ហើយនិងសោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់អស់ ១ ពាន់ឆ្នាំ ៧លុះផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះហើយ
ទើបទ្រង់នឹងស្រាយអារក្សសាតាំងលែងពីគុកចេញ ដែលនៅផែនដីទាំង ៤ ទិស ឱ្យរំលង គឺទាំងសាសន៍កុក
និងសាសន៍ម៉ាកុក ដើម្បីនឹងប្រមូលគេមកច្បាំង ចំនួនគេដូចជាខ្យាច់នៃសមុទ្រ
៩នោះគេក៏ឡើងទៅពេញពាសលើផែនដី ទាំងឡាយទ្រង់ឡើងត្រសាលរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយនិងទីក្រុងស្ទូនភ្លាដែរ តែមានភ្លើងធ្លាក់ពីលើមេឃមកអំពីព្រះ បញ្ឆេះគេទាំងអស់ទៅ
១០រួចអារក្សដែលនាំគេឱ្យរំលង បានត្រូវបោះទៅក្នុងបឹង ដែលនេះជាភ្លើង និងស្ថាន័យ
ជាកន្លែងដែលសត្វនោះ និងហោរាក្លែងក្លាយនៅហើយ នោះវារាល់គ្នាត្រូវរងទុក្ខវេទនាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀបរាប់តទៅ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញបណ្ឌិត ១ យ៉ាងធំ និងព្រះអង្គដែលគង់លើ ឯផែនដី និងផ្ទៃមេឃ
ក៏រត់ពីចំពោះទ្រង់ចេញ ឥតឃើញមានកន្លែងណាឱ្យនៅទៀតឡើយ ១២នោះខ្ញុំឃើញមនុស្សស្លាប់ ទាំងអ្នកធំ
ទាំងអ្នកតូច គេឈរនៅចំពោះព្រះ បញ្ជីក៏បានបើកឡើង ហើយបញ្ជី ១ ទៀត គឺជាបញ្ជីជីវិត
បានបើកឡើងដែរ រួចមនុស្សស្លាប់ទាំងអស់ត្រូវជំនុំជំរះ ពីសេចក្តីដែលកត់ទុកក្នុងបញ្ជីទាំងនោះ
តាមអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្តរៀងខ្លួន ១៣សមុទ្រ នោះបានប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់
ដែលនៅក្នុងទឹកមករិញ ហើយសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏ប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់
និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏ប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់ ដែលនៅឯណោះមករិញដែរ រួចគេត្រូវជំនុំជំរះ
តាមអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្តរៀងខ្លួន ១៤ចំណែកសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ នោះត្រូវប្រេ
រទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ នេះជាសេចក្តីស្លាប់ទី ២ ១៥បើអ្នកណាគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត អ្នកនោះត្រូវប្រេ
រទៅក្នុងបឹងភ្លើង ។

ជំពូក ២១

២១ ១រួចខ្ញុំឃើញផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី ដ្បិតផ្ទៃមេឃមុន និងផែនដីមុនបានកន្លងបាត់ទៅហើយ
ក៏គ្មានសមុទ្រទៀតឡើយ ២ហើយយ៉ូហានខ្ញុំ ក៏ឃើញទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី
ចុះពីស្ថានសួគ៌មកអំពីព្រះ តាក់តែងដូចជាប្រពន្ធច្នៃថ្មីតែងខ្លួនទទួលប្តី ៣ខ្ញុំមានឮសំឡេង ២ យ៉ាងខ្លាំង
ចេញពីស្ថានសួគ៌មកថា មើលរោងឧបោសថរបស់ព្រះ បាននៅជាមួយនឹងមនុស្សហើយ
ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងគេ គេនឹងធ្វើជាស្រ្តីរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ក៏នឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ
៤ព្រះទ្រង់នឹងជូតអស់ទាំងទឹកភ្នែក ពីភ្នែកគេចេញ និងគ្មានសេចក្តីស្លាប់ ឬសេចក្តីសោកសង្រេង ប
៥សេចក្តីយំទុក្ខ ឬទុក្ខលំបាកណាទៀតឡើយ ដ្បិតសេចក្តីមុខទាំងប៉ុន្មាន បានកន្លងបាត់ទៅហើយ

៥ព្រះអង្គ ដែលគង់លើបណ្ឌិត ទ្រង់មានបន្ទូលថា មើល អញធ្វើទាំងអស់ឡើងជាថ្មី
រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរសរសេរទុកចុះ ដ្បិតពាក្យទាំងនេះពិតប្រាកដ ហើយគួរជឿ
៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ស្រេចហើយអញជាអាសាផា និងអូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង
បើអ្នកណាស្រេក អញនឹងឱ្យអ្នកនោះផឹកពីរន្ទទឹកនៃជីវិតឥតតយកថ្លៃ ៧អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះនឹងច
៨ានគ្រងសេចក្តីទាំងនេះទុកជាមរដក អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់អ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះនឹងធ្វើជាកូនរបស់អញ
៩តែត្រង់ពួកខ្លាច ពួកមិនជឿ ពួកគួរខ្ពើម ពួកកាប់សំឡាប់គេ ពួកកំផិត ពួកមន្តអាគម ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សកំភូត គេនឹងមានចំណែក នៅក្នុងបឹងដែលឈ្មោះជាភ្លើងនិងស្ថាន់ធំរ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ទី

២ វិញ ។

៩ក្នុងទេវតាទាំង ៧ មានទេវតា ១ ដែលកាន់ចានកន្តោងដ៏ពេញដោយសេចក្តីវេទនាទាំង ៧ ក្រោយបង្អស់ទេវតានោះបានមកនិយាយនឹងខ្ញុំថា ចូរមកឯណោះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញប្រពន្ធច្នៃថ្មី ជាភរិយារបស់កូនចៀម ១០នោះទេវតាក៏នាំយកវិញ្ញាណខ្ញុំ ទៅលើភ្នំធំហើយខ្ពស់បង្ហាញ ឱ្យខ្ញុំឃើញទីក្រុងបរិសុទ្ធ គឺជាក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលកំពុងតែចុះពីស្ថានសួគ៌ មកអំពីព្រះ ១១ទាំងមានសិរិល នៃព្រះ ហើយពន្លឺរស្មីរបស់ទីក្រុងនោះ ក៏ដូចជាត្បូងមានដំឡើងផ្លូវសេស គឺដូចជាត្បូងមណីជោតិ ហើយថ្នាដូចជាកែវចរណៃ ១២ក្រុងនោះមានកំផែងធំ ហើយខ្ពស់មានទ្វារ ១២ ឯត្រង់ទ្វារទាំងនោះមានទេវតា ១២ ហើយមានឈ្មោះឆ្លាក់ទុក ដែលជាឈ្មោះរបស់ពូជអំបូរជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំង ១២ ១៣នៅទិសខាងកើតមានទ្វារ ៣ ខាងជើងមានទ្វារ ៣ ខាងត្បូងមានទ្វារ ៣ ហើយខាងលិចមានទ្វារ ៣ ដែរ ១៤កំផែងនៃទីក្រុងក៏មានជើង ១២ ដែលមានឆ្លាក់ឈ្មោះ ជាឈ្មោះពួកសាវ័ករបស់កូនចៀមទាំង ១២ នាក់ ។

១៥ឯទេវតា ដែលនិយាយមកខ្ញុំ នោះក៏មានកាន់រង្វាន់មាស ដើម្បីនឹងវាស់ទីក្រុង និងទ្វារ ហើយកំផែងក្រុងដែរ ១៦ទីក្រុងនោះមានរាង ៤ ជ្រុង បណ្តោយនឹងទទឹងស្មើគ្នា ទេវតាក៏យករង្វាន់ទៅវាស់ទីក្រុង ឃើញមាន ១២ ពាន់ស្តាដ ឯបណ្តោយ ទទឹង ហើយកំពស់ក៏ស្មើគ្នាទាំងអស់ ១៧ក៏វាស់កំផែងឃើញ ១៤៤ ហត្ថ តាមរង្វាន់មនុស្សជាតិដែលទេវតាប្រើ ១៨កំផែងនោះបានធ្វើពីត្បូងមណីជោតិ ហើយទីក្រុងក៏ធ្វើពីមាសសុទ្ធ ដូចជាកែវថ្លា ១៩ជើងកំផែងច ានតាក់តែង ដោយត្បូងមានដំឡើងគ្រប់យ៉ាង ជើងទី ១ មានត្បូងមណីជោតិ ទី ២ មានត្បូងកណ្តៀង ទី ៣ មានត្បូងមោរ៉ា ទី ៤ មានត្បូងមរកត ២០ទី ៥ មានត្បូងសាមស៊ី ទី ៦ មានត្បូងពិទាយ ទី ៧ មានត្បូងបុ តលឿង ទី ៨ មានត្បូងបេរិល ទី ៩ មានត្បូងទោប៉ាត់ ទី ១០ មានត្បូងយក់ ទី ១១ មានត្បូងនិល ទី ១២ មានត្បូងត្របែក ២១ទ្វារទាំង ១២ ជាកែវមុក្តា ១២ គឺទ្វារ ១ ធ្វើពីកែវមុក្តា ១ ហើយផ្លូវក្រុងក៏ធ្វើពីមាសសុទ្ធ ថ្នាដូចជាកែវ ។

២២ខ្ញុំមិនឃើញមានព្រះវិហារណា នៅក្នុងក្រុងនោះទេ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ព្រមទាំងកូនចៀមដែរ ទ្រង់ជាព្រះវិហារនៃទីក្រុងនោះ ២៣ក្រុងនោះមិនត្រូវការនឹងព្រះអាទិត្យ ឬព្រះចន្ទ សំរាប់នឹងបំភ្លឺទេ ដ្បិតសិរិលនៃព្រះបានបំភ្លឺហើយ ឯកូនចៀមក៏ជាចង្កៀងនៃក្រុងនោះដែរ ២៤អស់ទាំងសាសន៍នឹងដើរក្នុងពន្លឺក្រុងនោះ អស់ទាំងស្តេចនៅផែនដី ក៏យកសិរិលនៃខ្លួនមកទុកក្នុងក្រុងនោះដែរ ២៥ទ្វារក្រុងនោះទាំងប៉ុន្មានមិនដែលបិទនៅពេលថ្ងៃទេ

ហើយនៅឯណោះគ្មានយប់ឡើយ ២៦មនុស្សលោកនិងយកសិវិល្ល
និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់សាសន៍ទាំងប៉ុន្មានមកទុកក្នុងក្រុងនោះ ២៧ក៏គ្មានអ្វីស្មោកគ្រោក ប
អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តបែបគួរខ្លឹម ឬសេចក្តីកំភូតណាចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះបានឡើយ ចូរបានតែអ្នកណា
ដែលមានឈ្មោះកត់ទុក ក្នុងបញ្ជីជីវិតរបស់កូនចៀមប៉ុណ្ណោះ ។

ជំពូក ២២

២២ ១ ទេវតាក៏បង្ហាញ ឱ្យខ្ញុំឃើញទន្លេទឹកជីវិត ថ្នាដូចជាកែវចរណែ ដែលហូរចេញពីបល្ល័ង្កនៃព្រះ
និងកូនចៀម ២៦ នៅកណ្តាលផ្លូវក្រុងនោះ ហើយនៅមាត់ទន្លេទាំងសងខាង នោះមានដើមជីវិត
ដែលបង្កើតផ្លែ ១២ ដង គឺ ១ ខែម្តង ៗ ហើយស្លឹកឈើនោះ ក៏សំរាប់នឹងមើលអស់ទាំងសាសន៍ឱ្យជា
ពាក្យនោះ នឹងគ្មានសេចក្តីបណ្តាសាទៀតឡើយ ហើយបល្ល័ង្កនៃព្រះ និងកូនចៀម ក៏នឹងនៅក្នុងក្រុងនោះ
ឯពួកបាវរបស់ទ្រង់ គេនឹងបំរើទ្រង់ ៤ គេនឹងឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងនៅលើថ្ងាសគេ
៥ ក៏នឹងឥតមានយប់ទៀតឡើយ ហើយគេមិនត្រូវការនឹងចង្អៀងណា ឬពន្លឺព្រះអាទិត្យទេ
ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់នឹងបំភ្លឺគេ ហើយគេនឹងសោយរាជ្យ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ។

៦ ទេវតាក៏និយាយមកខ្ញុំថា ពាក្យទាំងនេះពិតប្រាកដ ហើយគួរជឿ
ឯព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃវិញ្ញាណពួកហោរា ទ្រង់ក៏ចាត់ទេវតាទ្រង់មក បង្ហាញឱ្យពួកបាវបំរើទ្រង់ឃើញ ការ
ដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមក ៧ មើល អញមកជាឆាប់ មានពរហើយ
អ្នកណាដែលកាន់តាមសេចក្តីទំនាយក្នុងគម្ពីរនេះ ។

៨ គឺយ៉ូហានខ្ញុំ ដែលបានឃើញ ហើយពួសេចក្តីទាំងនេះ លុះខ្ញុំឮ ហើយឃើញ
នោះខ្ញុំក៏ទំលាក់ខ្លួនរៀបនឹងថ្ងាយបង្គំ នៅទៀបជើងនៃទេវតា ដែលបង្ហាញឱ្យខ្ញុំឃើញសេចក្តីទាំងនេះ
៩ តែទេវតាប្រាប់ខ្ញុំថា កុំឱ្យធ្វើដូច្នោះឡើយ ខ្ញុំក៏ជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នកដែរ ហើយជាមួយនឹងពួកហោរា
ជាបងប្អូនអ្នក នឹងពួកអ្នកដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនេះផង ចូរថ្ងាយបង្គំដល់ព្រះវិញ្ញាណ ។

១០ រួចទេវតាប្រាប់មកខ្ញុំថា កុំឱ្យបំរើសេចក្តីទំនាយ នៅក្នុងគម្ពីរនេះឡើយ
ពីព្រោះពេលកំណត់ជិតដល់ហើយ ១១ អ្នកណាដែលទុច្ចរិត ឱ្យអ្នកនោះនៅតែទុច្ចរិត អ្នកដែលស្មោកគ្រោក
ឱ្យអ្នកនោះនៅតែស្មោកគ្រោកចុះ តែអ្នកណាដែលសុចរិតវិញ ត្រូវឱ្យអ្នកនោះចេះតែប្រព្រឹត្តផ្លូវសុចរិតទៅ
ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ ឱ្យអ្នកនោះនៅតែបរិសុទ្ធដដែល ១២ មើល អញមកជាឆាប់
ទាំងនាំយករង្វាន់មកជាមួយ ដើម្បីនឹងចែកឱ្យគ្រប់គ្នា តាមការដែលខ្លួនបានធ្វើ ១៣ អញជាអាលជា

និងអូមេកា គឺជាមុនគេ ហើយក្រោយគេ ជាដើម ហើយជាចុង ១៤មានពរហើយ
អស់អ្នកណាដែលលាងអាវខ្លួន ដើម្បីឱ្យបានច្បាប់ដល់ដើមជីវិត ហើយឱ្យបានចូលទៅក្នុងក្រុងតាមទ្វារ
១៥ខាងក្រៅមានសុទ្ធតែពួកផ្អែ ពួកមន្តអាគម ពួកកំផិត ពួកកាប់សំឡាប់គេ ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយគ្រប់ទាំងអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ ហើយប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំភូត ។

១៦អញ ឈ្មោះយេស៊ូវ បានចាត់ទេវតារបស់អញ មកធ្វើបន្ទាល់ ប្រាប់
ឱ្យឯងរាល់គ្នាដឹងពីសេចក្តីទាំងនេះនៅក្នុងពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន អញជាបូស ហើយជាពួកហ្លួងដាវីឌ
ជាផ្ទុយព្រឹកដ៏ភ្លឺចិញ្ចែង ១៧ព្រះវិញ្ញាណ និងប្រពន្ធផ្ទោងថ្មីពោលថា អញព្យាមក ហើយអ្នកណាដែលឮ ក៏ថា
អញព្យាមកដែរ អ្នកណាដែលស្រែក នោះមានតែមក ហើយអ្នកណាដែលចង់បាន
មានតែយកទឹកជីវិតនោះចុះ ឥតចេញថ្លៃទេ ។

១៨ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ ដល់អស់អ្នកណា ដែលឮសេចក្តីទំនាយ ក្នុងគម្ពីរនេះថា
បើអ្នកណាបញ្ចូលអ្វីក្នុងសេចក្តីទាំងនេះ នោះព្រះទ្រង់នឹងបន្ថែមអស់ទាំងសេចក្តីវេទនាដែលកត់ទុកក្នុងគម
្ពីរនេះ ដល់អ្នកនោះផង ១៩ហើយបើអ្នកណាដកអ្វី ពីព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនៃសេចក្តីនៃសេចក្តីទំនាយនេះចេញ
នោះព្រះទ្រង់នឹងដកចំណែក ដែលអ្នកនោះមានដល់ដើមជីវិត និងទីក្រុងបរិសុទ្ធ ហើយនិងសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន
ដែលកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះចេញដែរ ។

២០ព្រះអង្គ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីទាំងនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា អើ អញមកជាឆាប់ ។ អាម៉ែន
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមយាងមក ។ ២១សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

សញ្ញាថ្មីចប់ប៉ុណ្ណោះ